Herodotus

RCL

ΛΕΞΙΚΟΝ ΙΩΝΙΚΟΝ

῾ΕΛΛΗΝΟΡΡΩΜΑΙΚΟΝ:

DICTIONARIUM IONICUM

GRÆCO-LATINUM,

QUOD

INDICEM IN OMNES HERODOTI LIBROS

CONTINET,

CUM

VERBORUM ET LOCUTIONUM

In his observatu dignarum

ACCURATA DESCRIPTIONE,

Quæ varias Ionicæ Linguæ Proprietates, Regulasque diligentissime notatas, et Herodoteis Exemplis illustratas, demonstrat.

A

M. ÆMILIO PORTO.

Aemilius Portus

EDITIO NOVA.

OXONII,

IMPENSIS J. PARKER;

Veneunt apud J. MAWMAN, LAW et WHITTAKER, et R. PRIESTLEY, Londini.

MDCCCXVIII.

Excudebant S. et J. Collingwood.

IN hac Editione Lexici Ionici Exempla Herodotea non ad *paginas* et *paginarum lineas* Editionis H. Stephani, 1570. (quas in libro suo notavit Æm. Portus,) sed ad *Libros* et *Librorum Capita* accommodavimus; necnon *σφάλματα Typographica* pro virili correximus.

Quoniam vero in *Capitum serie* describenda sequimur Editionem Reizianam, quæ, præsertim in Libro nono, ab Editione Galeana, Wesselingiana, &c. aliquantulum discrepat; illud, ne alicui fiat impedimento, lectores admonitos esse velimus.

ÆMILIUS PORTUS

FRANCISCI PORTI CRETENSIS F.

LECTORIBUS GRÆCÆ LINGUÆ STUDIOSIS

S. P. D.

INTER ceteras Dialectos (Græcæ Linguæ studiosi Lectores) quæ plerosque propter multiplicem obscuritatis difficultatem a Græcarum literarum studiis deterrent, omnes, qui Græcos auctores volutant, Ionicam et Doricam sine controversia principem locum tenere confitentur. Quamvis autem ante nos et alii nominis non ignoti, nec vulgaris doctrinæ viri, satis prolixe scriptis eadem sint persecuti, nullus tamen eorum hæc adhuc ita tractavit, ut cunctas Ionismorum et Dorismorum partes certis præceptionibus comprehensas, et in perspicuum ordinem redactas, nobis reliquerit, ad quarum normam omnia facile dirigantur, quæ vel Ionice vel Dorice leguntur, aut quæ nos ipsi scribere cupimus. Quinetiam scriptores isti plurima silentio præterierunt, quorum cognitio non solum iis, qui liberalibus rerum humanarum disciplinis, et ingenuis artibus operam navant, est maxime necessaria: sed illis etiam, qui S. S. Theologiæ seriis meditationibus, et assiduis exercitationibus, animum addicunt. Quantum enim detrimentum hæc Literarum Græcarum ignoratio miseris superiorum ætatum mortalibus attulerit, quantum nunc etiam sexcentis terrarum populis, et nationibus afferat, quæ nominis Christiani professione gloriantur, quid opus est narrare? Videamus, et attente perpendamus ea, quæ fidelissimis historiæ monumentis produntur. Videamus quid usus ipse, virtutis vitæque præstantissimus Magister, quotidie nobis clarissima voce dictet, ac imperet. Hoc usi Præceptore, si recte monenti morem geramus, commodis honorique nostro melius consulemus. Ut igitur ego, pro mearum virium tenuitate, Lectores discendi cupidos et Linguæ *Græcæ* studiosos juvarem, et difficultatibus liberarem, quæ Juniores potissimum ob celeres animorum motus, et quendam ætatis mentisque fervorem, a Græcis Musis avertebant, aut ad majora properantes

retardabant, hoc Ionicum Græco-Latinum Dictionarium, quod accuratissime conscripsi, nunc primum typis curavi mandandum. Verum ut omnes intelligant, qua fide, qua diligentia, quo studio, laboriosum ac molestum opus, divina gratia fretus, confecerim, quid in eo præstiterim, dicere non gravabor.

Hoc opus perpetuam Herodoteæ Latinæ versionis, Græci textus multis in locis, emendationem, Ionicæ Linguæ proprietates et formationes ad minime dubia præcepta summatim revocatas, utque facilius a quovis inveniantur, elementorum ordine descriptas, simplicium, et compositorum vocabulorum fidelem interpretationem, atque dilucidam integrarum φράσεων explicationem, τοῖς φιλέλλησι, καὶ φιλομούσοις, abunde suppeditat. Idem etiam plurimas voces Græcas, tam simplices quam compositas continet, ac probabiliter explanat, quas in aliis Lexicis, et Thesauris, vel omnino prætermissas, vel perperam explicatas, fuisse constat. Quoniam autem Suidas, Jul. Pollux, et alii, qui vel Græca tantum, vel etiam Græco-latina, Lexica jampridem composuerunt, Herodoteis exemplis suas interpretationes passim confirmant; sed vel in ipso librorum nomine numeroque per imprudentiam sæpissime labuntur, vel in allatorum locorum verbis gravissime peccant, ideo paginas et paginarum lineas in hoc meo Dictionario notavi, ut veram horum lectionem et correctionem ex ipsius Herodoti fontibus confestim hauriamus. Sequor autem Henrici Stephani codicem, et editionem in fol. anni 1570. quod omnium, quæ ad hunc usque diem in lucem prodierunt, sit emendatissima. Prior numerus paginam, posterior lineam significat. Librorum nomen, et numerum, brevitatis caussa consulto non adscripsi. Lectores tamen illud scire volo (quod etiam suo loco diligenter a me notatur) Herodotum non semper, nec in omnibus, ac iisdem nominibus, verbis, aut locutionibus, eodem ἰωνισμῷ constanter uti: sed modo Ionicam, eamque variatam, modo Atticam, modo communem, Doricam etiam Linguam liberius usurpare; ita tamen, ut in ejus scriptis Ionica inter alias Dialectos palam emineat, atque dominetur. Unde factum, ut Ionice locutus censeatur. Sic etiam Pindarus, sic et Theocritus, carmen Doricum scripsisse dicitur, quod in utriusque carmine Dorismus præcipue dominetur. Idem est de multorum aliorum scriptis sentiendum. At Homerus omnes Dialectos per suum poema dispersas, mixtumque dicendi genus habet; quod carmen ejus reddit magnificentius, et admirabilius, et insignem

Poetæ doctrinam, et poeticæ venæ felicitatem, commendat. Herodotus vero *τῶν ἰωνισμῶν* mira varietate, frequentia, suavitate, *καὶ τῇ τῶν λέξεων καὶ φράσεων ποιητικωτέρων καινοπρεπείᾳ*, vel ipsum Hippocratem longe superavit, cujus Œconomiam typis Wechellianis nuper excusam habemus, ubi quicquid in Hippocratis operibus observatu dignum videtur, fuse declaratur, ut actum agere non sit opus. Illic tamen ipse *τοῦ ἰωνισμοῦ* proprietates, et præcepta, non exponuntur, verba nec Herodotea nec phrases explicantur, ut in nostro Lexico Lector manifeste factum videbit, et sine magno labore, magno tamen cum fructu, cognoscet. Quamobrem etiam in Ionicæ Dialecti proprietatibus describendis, auctoritatem Herodoti ceteris anteposui. Quam autem feliciter in his præstandis sim versatus, ipse non dicam, ne proprias merces importune laudibus efferre videar, quasi (quod non pauci malæ fidei mercatores apud imperitos facere consueverunt) earum extrudendarum desiderio flagrem. Liberum judicium cuilibet relinquam: peritis tamen et æquis alienorum laborum æstimatoribus hoc nostrum opus haud ingratum fore confido. Doricum etiam Lexicum a me pari diligentia, cura, studioque conscriptum, Linguæ Græcæ studiosis jam exhibeo fruendum. Valete, vestrorumque commodorum fautoribus favete. Datum Heidelbergæ, Cal. Sept. 1602.

LEXICON IONICUM.

A Ion. pro ε comm. ἐπιτραφθέντες, pro ἐπιτρεφθέντες, i. educati. i. 7. αἰ, pro εἴθε, utinam. i. 27. μέγαθος, pro μέγεθος, magnitudo. i. 51. i. 70. ἐπιτάμνειν, pro ἐπιτέμνειν. i. 74. incidere. μέγαθος. i. 178. ἐτάμνετο, pro ἐτέμνετο. i. 186. ἐπιτράπειν, pro ἐπιτρέπειν. iii. 81. ἐκτράπομαι, pro ἐκτρέπομαι. ii. 80. τράπουσι, pro τρέπουσι. ii. 92. ἐπιτράψονται, pro ἐπιτρέψονται. iii. 155. ἄτερος, pro ἕτερος, alter. iv. 11. τραφθέντες. iv. 12. conversi. [Idem fit Dorice, ut αἶκα, πόκα, ὅκα. pro εἴκε, ποτὲ, ὅτε. Theocritus Idyllio i. sæpius, et alibi passim.]

α in ε Ionice in multis conversum. κρέισσι, pro κρέασσι. i. 47. ἔρσην, pro ἄρσην. i. 109, 192. ii. 35. καταρέονται. ii. 39. pro καταράονται. πλανέονται, pro πλανάονται. ii. 41. vide κέρεα. vide φοιτέω. ἐπιστεὼς, pro ἐπισταὼς, ἐφεστακώς. vii. 117. ὀπέων, pro ὀπάων. ix. 50, 51. Vide εω pro αω.

α pro communi η ab Ionibus sæpe usurpari. μεσαμβρίη, pro μεσημβρία. i. 6, 142. ii. 8, 99. iv. 33. λάμψεαι, pro λήψῃ. i. 199. ματρὶ, pro μητρί. ii. 64. ματρὸς, pro μητρός. ii. 64. λαμφθῆναι, pro ληφθῆναι. ii. 89. ἀπολαμφθέντες, pro ἀποληφθέντες. ii. 115, 120. μεσαμβρίην. ii. 158. διαλελαμμένος, pro διαλελημμένος. iii. 117. iv. 68. vide λάμψομαι. πακτοῦν, pro πηκτοῦν, et καταπακτὸς, pro καταπηκτός. vide suo loco.

α pro η Ion. in verborum temporalibus augmentis, quod fortasse fit, quod Iones hæc augmenta non raro negligant, vel quod α sonantius, quam η. ἄφθη, pro ἤφθη, accensum est. i. 19. ἄψατο τοῦ νηοῦ, templum incendit. i. 19. ἀμείβετο, pro ἠμείβετο. i. 35. ἀμείψατο. i. 37. vide αὐξήσεις χρονικαί.

α pro ο ab Ionibus interdum usurpari. ἀῤῥωδεῖν, pro ὀῤῥωδεῖν. i. 9, 80, 111. vide suo loco.

ἀβουλίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀβουλία. Temeritas, inopia consilii. vii. 210. ἀπολέεται ἡ Ἑλλὰς ἀβουλίῃσι. viii. 57. Græcia propter [suam] temeritatem peribit. Vel, ob inopiam consilii, ut et viii. 74.

ἀβουλότατα. Adverbium Herodoteum. Inconsultissime, inconsideratissime. vii. 9.

ἀβούλως. com. Inconsiderate, temere. iii. 71.

ἁβρός. com. Delicatus, mollis, lautus. i. 71. ἁβρότατοι. iv. 104.

ἄβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ. Non voratus. νεκρὸς ἄβρωτος. Ctesias Pers. 5. cadaver non voratum.

ἄβυσσος. com. ὁ πολύβυσσος. Immensæ profunditatis. Νείλου πηγὰς ἀβύσσους. Nili fontes immensæ profunditatis. ii. 28.

ἀγαγεῖν τὴν μελέτην εἰς πρᾶξιν. Ctesias Pers. 10. Cogitationem, vel consilium aliquod in actum perducere. Vel, Quod cogitavimus, ad exitum, vel ad finem perducere. Gallice, *Mener à quelque fin ce que nous avons prémédité, ou pensé. Effectuer, mettre en effet quelque conseil, ou délibération.*

ἀγαθοεργίη, ης, ἡ. Herodot. ac poet. vocab. Beneficentia, beneficium. iii. 160.

ἀγαθοεργοί. Ion. et poet. Benefici, benemeriti de aliquibus. Quinam apud Spartanos sic appellarentur, et quot essent numero. i. 67. et deinceps.

ἀγαθουργίη, ης, ἡ. Ion. pro com. εὐεργεσία. Beneficium. Vel, forte facinus. αἱ ἀγαθουργίαι ἐς τὸ πρόσω μεγάθεος κάρτα τιμῶνται ἐν τοῖσι Πέρσῃσι. Beneficia, vel fortia facinora, ad honorum incrementa acquirenda multum valent. iii. 154.

ἀγαίεσθαι. Ion. et poet. ἀγαίω, καὶ ἀγαίομαι (ut docet Eustat.) τὸ ἐκπλήττω, καὶ τὸ θαυμάζω, καὶ τὸ μέμφομαι, ἐκ τοῦ ἀγῶ παρήχθη. Objurgare, admirari, succensere, indignari, irasci, invidere, æmulari, male consultum alicui velle. οἱ δὲ ἀγαιόμενοι, καὶ φθονέοντες αὐτῇ. Illi vero male consultum ipsi volentes, ac invidentes. viii. 69.

ἀγάλλεσθαι. Ion. et poet. Re aliqua delectari, exultare, præ nimio gaudio vehementer saltare. Dictum enim hoc, παρὰ τὸ ἄγαν ἄλλεσθαι. iv. 64. ix. 110.

ἄγασθαι, comm. Admirari, suspicere. ὑμέων ἀγάμεθα τὴν προνοίην. viii. 144. Valla: Vestram providentiam gratam habemus. Æm. P. Suspicimus, admiramur, quasi dicat: quia præter morem vos nostris commodis, ac saluti nunc provide consulere videmini.

ἀγαυρὸς, α, όν. Ion. et poet. ab ἀγαυὸς, inserto ρ, vel ab α intendente, et γαῦρος. Consule Eust. Splendidus, illustris, comtus, ornatus, magnificus, voce clara præditus, valde strepens, insolens, superbus. ἀγαυρότατα, καὶ μεγαλοπρεπέστατα. Valla: Cum maximo strepitu, et ambitiosissime. Ego vero, Insolentissime, et magnificentissime. Vel, superb. et splendidissime. vii. 57.

ἀγγαρήϊον, ου, τό. Nomen barbarum, et Persicum. Eu[illegible] ἄγγαροι, οἱ

ΑΓ

ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. καὶ βαρβαρικὴ οὖσα ἡ λέξις ἐπεχωρίασε τοῖς Ἕλλησιν, ὅθεν τὸ ἀγγαρεύειν. 1854.27. Idem, ἀγγαροφορεῖν, τὸ φορτία φέρειν ἐκ διαδοχῆς. παρὰ τὸ ἄγγαρος, ζήτει. καὶ ἀγγαρεύεσθαι, τὸ εἰς φορτηγίαν, καὶ ὑπηρεσίαν τινα ἄγεσθαι. παρὰ τὸ ἄγγαρος. ζήτει. Suidas vero sic, ἄγγαρος. οὕτως ἐκάλουν οἱ Πέρσαι τοὺς βασιλέως ἀγγέλους. πέμπει τῶν πιστοτάτων ἄγγαρον παρὰ τὸν Βαβυλώνιον. Idem, ἄγγαροι, οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἀστάνδαι. τὰ δὲ ὀνόματα περσικά. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς Ἔπεμπε. Sed apud Æsch. p. ex H. S. typ. 185. legitur ἀπ' ἀγγέλου πυρός. Quare hoc exemplum est controversum. Subjicit idem Suid. τίθεται τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν φορτηγῶν, καὶ ὅλως ἀναισθήτων, καὶ ἀνδραποδωδῶν. καὶ τὸ ἀγγαροφορεῖν, ἐπὶ τοῦ τὰ φορτία φέρειν. καὶ ἀγγαρεύεσθαι καλοῦσιν ὥσπερ ἡμεῖς νῦν, τὸ εἰς φορτηγίαν, καὶ τοιαύτην τινα ὑπηρεσίαν ἄγεσθαι. Idem, ἀγγαρεία, καὶ ἄγγαρος. ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος. καὶ ἀγγαρείαν ἀνάγκην ἀκούσιον λέγομεν. καὶ ἐκ βίας γινομένην ὑπηρεσίαν, &c. Vide et vulgata Græco-lat. Lexica. Ab hoc autem nomine ἄγγαρος formatur τὸ ἀγγαρεῖον, ου, quod Ionice ἀγγαρήϊον vocatur. Quid autem hoc esset, et quomodo fieret, Herodotus viii. 97, 98. his verbis docet: καὶ ἔπεμπε ἐς Πέρσας ἀγγελέοντα τὴν παρεοῦσάν σφι συμφορήν. τούτων δὲ τῶν ἀγγέλων ἐστὶν οὐδὲν ὅ, τι θᾶσσον παραγίνεται θνητὸν ἐόν. οὕτω τοῖσι Πέρσῃσι ἐξεύρηται τοῦτο. λέγουσι γὰρ ὡς ὅσων ἂν ἡ ἡμερέων ἡ πᾶσα ὁδὸς, τοσοῦτοι ἵπποι τε, καὶ ἄνδρες διεστᾶσι κατὰ ἡμερησίην ὁδὸν ἑκάστην τεταγμένοι. τοὺς οὔτε νιφετὸς, οὐκ ὄμβρος, οὐ καῦμα, οὐ νὺξ ἔργει μὴ οὐ κατανύσαι τὸν προκείμενον ἑωυτῷ δρόμον τὴν ταχίστην. ὁ μὲν δὴ πρῶτος δραμὼν παραδιδοῖ τὰ ἐντεταλμένα τῷ δευτέρῳ, ὁ δὲ δεύτερος, τῷ τρίτῳ. τὸ δὲ ἐνθεῦτεν ἤδη κατ' ἄλλον διεξέρχεται παραδιδόμενα, κατάπερ Ἕλλησι ἡ

λαμπαδηφορίῃ, τὴν τῷ Ἡφαίστῳ ἐπιτελέουσι. τοῦτο τὸ δράμημα τῶν ἵππων καλέουσι Πέρσαι ἀγγαρήϊον. Valla totum hunc locum bene vertit. Eum consule. Itali hoc patrio sermone vocant, *la posta*; unde locutio, *correre la posta*, et *andar in posta*, quod nihil aliud est, quam per equos dispositos currere. Nomen enim Italicum a Latino formatum, et a ponendo ductum, quasi postam barbare diceres, quod equi, quibus in itinere conficiendo utimur, in certis locis sint posti, id est, positi, et collocati. Per syncopen enim hoc est dictum, ut et Virgil. Georg. iii. 527. Munera, non illis epulæ nocuere repostæ, pro repositæ. Virgil. Æn. iii. 364. Italiam petere, et terras tentare repostas, pro repositas. Idem Æn. vi. 59. Tot maria intravi duce te, penitusque repostas Massylum gentes, &c. Et ipsi equi sic dispositi, vocantur ab Italis, *Cavalli di posta.* Hinc et Galli dicunt, *la poste, chevaux de poste, aller en poste, courir en poste*, et *courir la poste.* Quis autem, quando primum, et cur veredos, sive veredarios equos (sic enim a Latinis appellantur) instituerit, Xenoph. Cyropæd. lib. viii. ex Wechelianis typis p. 232. C. D. E. aperte declarat. κατεμάθομεν δὲ αὐτοῦ [τοῦ Κύρου] καὶ ἄλλο μηχάνημα πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἀρχῆς, ἐξ οὗ ταχέως ᾐσθάνετο τὰ πάμπολυ ἀπέχοντα ὅπως ἔχοι. σκεψάμενος γὰρ, πόσην ἂν ὁδὸν ἵππος καταινύτοι τῆς ἡμέρας ἐλαυνόμενος, ὥστε διαρκεῖν, ἐποιήσατο ἱππῶνας τοσοῦτο διαλείποντας, καὶ ἵππους ἐν αὐτοῖς κατέστησε, καὶ τοὺς ἐπιμελουμένους τούτων. καὶ ἄνδρα ἐφ᾽ ἑκάστῳ τῶν τόπων ἔταξε, τὸν ἐπιτήδειον παραδέχεσθαι τὰ φερόμενα γράμματα, καὶ παραδιδόναι, καὶ παραλαμβάνειν τοὺς ἀπειρηκότας ἵππους, καὶ ἄλλους πέμπειν νεαλεῖς. ἔστι δ᾽ ὅτε οὐδὲ τὰς νύκτας φασὶν ἵστασθαι ταύτην τὴν πορείαν, ἀλλὰ τῷ ἡμερινῷ ἀγγέλῳ τὸν νυκτερινὸν διαδέχεσθαι. τούτων δὲ οὕτως γιγνομένων, φασί τινας θᾶττον τῶν γεράνων ταύτην τὴν πορείαν ἀνύττειν. εἰ δὲ τοῦτο ψεύδονται, ἀλλ᾽ ὅτι γε τῶν ἀνθρωπίνων πεζῇ πορειῶν αὕτη ταχίστη, τοῦτο εὔδηλον. ἀγαθὸν δὲ, ὡς τάχιστα, ἕκαστον αἰσθανόμενον, ὡς τάχιστα ἐπιμελεῖσθαι. Vide Latinam Leunclavii versionem. Hæc Herodoti loco magnam afferunt lucem. Quamobrem etiam hic scribenda censui.

ἄγγελος, ὁ. Nuntius, legatus. i. 3. πέμψαντα ἄγγελον κατειπεῖν. Nuntio legatove misso denuntiare aliquid. i. 20. [pro eodem ἀπόστολον dicit. i. 21.] i. 36, 69, 81, 141. et alibi passim.

ἄγγελος. Internuntius. δι᾽ ἀγγέλων πάντα χρέεσθαι. Per internuntios omnia transigere. i. 99. ἄνευ ἀγγέλου, sine internuntio. iii. 118. [hic ἐσαγγελεὺς alias vocatur. vide suo loco.]

ἀγγελίη, ης, ἡ. Ionice, pro communi ἀγγελία. Peculiari quodam modo apud Herodotum sumitur pro præcipua potestate renuntiandi oraculi, quod quis audivit. οἱ Δελφοὶ ἔδοσαν Κροίσῳ προμαντηΐην, ἀγγελίην, καὶ προεδρίην. Delphi Crœso dederunt in oraculo consulendo primas partes, et in oraculo renuntiando prærogativam, ac in sedendo principem locum. i. 54.

ἀγγελιηφόρος, ὁ. Ionice, pro communi ἀγγελιαφόρος. Nuntius, internuntius. i. 120. iii. 118, 126. iv. 71.

ἀγγήϊον, ου, τό. Ionice et poetice, pro communi ἀγγεῖον, vas. iv. 2.

ἄγειν. Commune quidem verbum, si literas vocis spectes : at significatio non communis : sed quibusdam, ut et Herodoto, satis familiaris, pro ἡγεῖσθαι, νομίζειν. Ducere, existimare. πολλῷ ἔνερθε ἄγων αὐτὸν μέσου ἀνδρὸς Μήδου. Ipsum longe infra mediocris conditi[illegible] viros ducens. i. 107.

[eodem modo sumitur apud Xenophontem. 673. C.] οὐδαμὺς μέζονας ὑμέων ἄξω. Nullos vobis majores ducam. Nullos in majore pretio, quam vos, habebo. vii. 150.

ἄγειν, et ἄγεσθαι. Ducere, existimare, habere in aliquo loco, pretio, honore.

ἄγεσθαι ἐν τιμῇ. Ionica, et Herodotea locutio. In pretio habere. τὺς ἑωϋτῶν ἑκάςῳ οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγονται. Eos, qui procul a se habitant, in pretio habent, ac honorant. i. 134. ὄγε μάλιςα ἐν τιμῇ πάντων ἄγονται. ii. 83. Quod omnium maxime honorant. ἐν οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγάλῃ αὐτὸν ἦγον. Eum in nullo magno pretio habebant, eum non magni faciebant. ii. 172.

ἄγειν, com. Facere pro ducere, existimare. περὶ πλείςυ ἦγον τὰ τῦ θεῦ πορσύνειν. ix. 7. Valla: Quæ festa Dei celebrare plurimi faciebant. Sed hoc verba sonant, Plurimi faciebant [res] illas Dei parare, i. illa Dei festa celebrare.

ἄγειν, com. pro φέρειν. Sic et apud Lat. καταχρηςικῶς agere, et ducere, pro ferre. κρητῆρα χάλκεον ἦγον. i. 70. ὁ κρητὴρ ἀγόμενος ἐς τὰς Σάρδις. i. 70. ii. 63.

ἄγειν, καὶ φέρειν. com. Agere, et ferre. (διαρπάζειν. i. 88.) diripere, populari. i. 88. ἄγον, καὶ ἔφερον ἅπαντας. Omnes agebant, ac ferebant. Omnes populabantur. i. 166. ἔφερε, καὶ ἦγε πάντας. iii. 39. μὴ ἀλλήλυς φέροιεν, καὶ ἄγοιεν. vi. 42.

ἄγειν. Celebrare, com. ἄγουσιν ὁρτὴν Ἀπατύρια, diem festum Apaturia celebrant. i. 147. ἄγεσκον ὁρτήν. i. 148, 183.

ἄγειν interdum accipi videtur pro οἰκεῖν, incolere, habitare. ἑβδόμῳ δὲ σφεας ἔτεϊ παραιτησάμενοι Λίβυες, ὡς ἀμείνονα χῶρον ἄξουσι, ἀνέγνωσαν ἐκλιπεῖν. iv. 158. Valla: Hunc locum sex annis quum incoluissent, septimo deserendum putaverunt, admonitu Libyum, ut in meliorem tra[illegible]. Sed a verbis Græcis nimium recessit. Sic enim hæc sunt vertenda. Septimo vero anno cum Libyes ipsos rogassent, vel monuissent, ut meliorem locum incolerent, persuaserunt ipsis ut [hunc, quem incolebant,] desererent. Sensus: Cum eos monuissent de sedibus mutandis, ut in meliores se conferrent, rem ipsis persuaserunt, ac effecerunt ut pristinum domicilium relinquerent, et in melius migrarent. Nisi locum sic accipias, dicendum ἐλλειπτικὸν esse loquendi genus, ἀντὶ τῦ, ὡς κατ' ἀμείνονα χῶρον ἄξουσι τὸν βίον. τυτέςιν ἐν ἀμείνονι χώρῳ τὸν βίον διάξωσι. Ut in meliore loco vitam degerent. Vel sic, ὡς εἰς ἀμείνονα χῶρον αὐτοὺς ἄξουσι, vel ἄξωσι. Ut ipsos in meliorem locum ducerent. Hanc postremam conjecturam ipsa Herodoti verba sequentia confirmant. Statim enim subjicitur, ἦγον δέ σφεας ἐντεῦθεν οἱ Λίβυες, ἀναςήσαντες, πρὸς ἑσπέρην, καὶ τὸν κάλλιςον τῶν χώρων. Valla: Ita illinc eos Libyes vesperum versus, et ad locorum speciosissimum abduxerunt. Æ. P. Libyes autem ipsos illinc excitatos, occidentem versus, et in pulcherrimum, vel amœnissimum [omnium] locorum duxerunt. Quamobrem τὸ ἄξουσι ad Libyas referetur, qui se facturos pollicebantur, quod postea re ipsa præstiterunt.

ἀγείρειν, comm. Cogere, colligere. ἤγειρον δωτίνας ἐκ τῶν πολίων. Munera ex civitatibus collegerunt. i. 61. τὰ χρήματα ἤγειρε. Pecunias collegit. i. 62.

ἄγερσις. vii. 48. Vide ἔγερσις, et ἐπίγερσις.

ἀγηλατέειν, εῖν. Ion. et poet. Suidas. ἀγηλατεῖν, ὡς ἄγος, καὶ ἐναγεῖς τινας ἀπελαύνειν. Ut piaculum, et aliquos piaculo obstrictos expellere. Idem, ἐὰν μὲν δασέως; τὸ τὰ ἄγη ἀπελαύνειν. ἐὰν δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπελαύνειν. sic enim po-

tius quam ἀπελάσειν ibi scribendum videtur. id est, Ac si verbum hoc cum aspero spiritu legatur, significat piacula expellere. Si vero cum tenui, simpliciter expellere. Affert autem pro exemplo hunc Herodoti locum, qui exstat v. 72. ἀγηλατέει ἑπτακόσια ἐπίστια Ἀθηναίων. Valla: Septingentas familias militares Atheniensium, tanquam piaculo contaminatas, relegavit. Sed potes ita longe simplicius locum interpretari, septingentas Atheniensium familias, ut piaculo obnoxias, expellit. Vel, septingentas Atheniensium familias ejecit. Nam τὸ ἀγηλατεῖν, ut docet idem Suidas, sæpe significat τὸ ἀπλῶς διώκειν, καὶ φυγαδεύειν, interdum et ἐπιτάττειν, id est, imperare, quinetiam ὑβρίζειν apud Herodotum. Sed hanc postremam significationem nullo exemplo confirmat. Lib. v. 73. de hac ipsa re verba faciens Herodotus, ita loquitur, τὰ ἑπτακόσια ἐπίστια τὰ διωχθέντα. Septingentas familias expulsas. Unde patet verum esse quod a nobis ante dictum.

ἀγινέειν. Ion. pro communi ἄγειν, ducere. iii. 11. δῶρα ἀγίνεον, dona adducebant, afferebant. iii. 89, 97. vi. 74. vii. 25, 33. viii. 105.

ἁγνεύειν. Per sanctimoniam a re aliqua abstinere, sibique temperare. ἁγνεύουσι ἔμψυχον μηδὲν κτείνειν, εἰ μὴ ὅσα θύουσι. Per sanctimoniam ab omnis animalis cæde sibi temperant, præter quam eorum, quæ in sacrificiis immolant. i. 140.

ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ. com. Inhumanitas, imperitia. πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι. Valla: Per imperitiam resistentes. iv. 93. v. s. ad imperitiam conversi. ὑπὸ ἀγνωμοσύνης, præ imperitia, propter imperitiam. vii. 9.

ἀγνωμοσύνῃ διαχρᾶσθαι. Herodotea locutio, pro com. ἀγνωμονεῖν, ὀλιγωρεῖν, καταφρονεῖν, contemnere, negligere, ἀγνωμοσύνῃ διεχρέωντο. Hæc negligebant, contemnebant, non curabant. vi. 10.

ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ. Commune. Contumacia. ἐλπίζων σφέας ὑπήσειν τῆς ἀγνωμοσύνης. ix. 4. Sperans ipsos de contumacia remissuros.

ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ. Commune. Fastus. Superbia. ὑπ' ἀγνωμοσύνης. ix. 3, 4. Valla: Animi fastu.

ἀγνωμοσύνη. Ingrata memoria, quæ vulgo ingratitudo vocatur. Perfidia. Improbitas. Iniquitas. ἀγνωμοσύνῃ χρησάμενοι. v. s. Ingratitudine usi. i. Per animi ingrati vitium. v. 83. vel per perfidiam. Nam ab illis defecerant, a quibus beneficium non contemnendum acceperant.

ἀγνώμων, ὁ καὶ ἡ. comm. Pertinax. Gallice, *opiniâtre*. Μαρδονίου δὲ [γνώμη ἦν] ἰσχυροτέρη τε, καὶ ἀγνωμονεστέρη, καὶ οὐδαμῶς συγγινωσκομένη. ix. 41. Valla: Mardonii vero sententia erat ferocior, pertinaciorque, et nullo modo cedens.

ἀγνώμων, ὁ καὶ ἡ. com. Inhumanus. V. Hom. 21.

ἀγοραῖος ἄνθρωπος. comm. Circumforaneus, mercenarius, ac vilis homo. i. 93.

ἀγορᾶσθαι, Ion. et poet. pro com. δημηγορεῖν, concionari. καί σφι ἄλλοι ἠγορόωντο. Et ipsis alii concionabantur. vi. 11.

ἀγορή. Forum judiciale, et ipsa judicia, quæ in eo exercentur. ἀγορὴ δέκα ἡμερέων οὐκ ἵσταταί σφι. v. s. Forum judiciale decem dierum non statuitur ipsis, id est, Judicia per decem dies ab ipsis non exercentur. Per decem dies est justitium apud ipsos. vi. 58. Quod ex sequentibus patet, οὐδ' ἀρχαιρεσίη συνίζει. Nec ullus magistratus creatus considet, i. e. Nec ullus est magistratuum consessus. vi. 58.

ἀγρεύειν, comm. Venari, capere, captare. ἰχθῦς ἀγρεύειν. Pisces venari, capere. ii. 95.

ἄγρη, Ionice pro communi ἄγρα,

præda. Feræ in ipsa venatione captæ. Ferinæ carnes. Gallice, *La venaison*, vel *De la venaison*. i. 73. ἑλόντες ταύτην τὴν ἄγρην. ix. 39. Hac præda capta.

ἄγρη, ης, ἡ. Ionice, pro communi ἄγρα, venatio. Gallice, *Chasse*. τῶν Σκυθέων ἐπ' ἄγρην φοιτεόντων. Cum Scythæ ad venationem irent, velitarent. i. 73.

ἀγρυπνίη, ης, ἡ. Ionice, pro communi ἀγρυπνία, vigilia, qua fit ut dormire nequeamus. ὁ Δαρεῖος ἀγρυπνίῃσι εἴχετο. Darius vigiliis detinebatur, id est, dormire non poterat. iii. 129.) (ὕπνου ἐλάγχανε somno fruebatur, dormiebat. iii. 130.

ἄγχιστα. Ionice et poetice, pro communi ἔγγιστα, sive ἐγγύτατα, proxime. τῶν ἄγχιστα οἰκεόντων σφίσι, qui proxime se habitant. i. 134. v. 79. ἄγχιστα τοῦ βωμοῦ. ix. 81.

ἀγχίστροφα βουλεύεσθαι. Herodotea locutio. Sententiam superiori contrariam habere. Consilium, vel sententiam mutare. In consilio sententiaque mutanda celerem esse. Inconstantem, ac levem, et quodammodo volubilem, ac versatilem esse. vii. 13.

ἀγχόθεν. Ex propinquiore loco, prope, cominus. iv. 31.

ἀγχοτάτω. Adverb. Ionice et poetice, pro communi ἐγγύτατα, vel ἔγγιστα, proxime. ἀγχοτάτω τοῦ μεγάρου, proxime templum. ii. 169. iv. 35. οἱ ἀγχοτάτω προσήκοντες, maxime necessarii. vel, proximi quique. iv. 73. ἀγχοτάτω τῆς Ἐρετρίης. vi. 102. ἀγχοτάτω τῶν Μηδικῶν. vii. 64, 73, 74, 80, 89. viii. 122, 135.

ἀγχοτάτω τοῦ κρητῆρος. viii. 122. Proxime craterem.

ἀγχότερος, η, ον. Ion. pro com. ἐγγύτερος, α, ον. Propior, propinquior, vicinior. vii. 175.

ἀγχοῦ, cum dativo. ἀγχοῦ τῇ ἵππῳ. Prope equam. iii. 85. ἀγχοτάτω τῇσι Αἰγυπτίῃσι μαχαίρῃσι. qui maxime similes erant gladiis Ægyptiis. vii. 91.

ἀγχοῦ, cum genitivo. Prope. ἀγχοῦ τῆς Τίρυνθος. Prope Tirynthem. vi. 77.

ἀγχώμαλος μάχη. Ctes. Pers. 2. Pugna æquo Marte commissa.

ἀγωγεύς, έως. Ion. et Att. Deductor. ἄνδρες ἀγωγέες. ii. 175.

ἀγῶνα ποιέεσθαι. ἀγωνίζεσθαι. Prælium facere, præliari, pugnare. ix. 63.

ἀγωνίδαται. Ion. pro com. ἠγωνισμένοι εἰσί. ἀγῶνες ἀγωνίδαται. ix. 26. Certamina decertata sunt. Vide δαται.

ἀγωνίη, ης. Ion. et poet. pro com. ἀγὼν, ἀγῶνος. Certamen. ii. 91.

ἀγώνισμα. Com. Certamen. Prælium. Præclarum facinus, pro quo certamen suscipitur. Decus. Laus. Res præclara, dignaque certamine. Res pro qua obtinenda homines inter se certare debent. Palma. Certaminis præmium. Consule nostrum indicem Græcum in Thucyd. ubi τοῦ ἀγωνίσματος varias significationes, easque raras disces. Ἀγώνισμα τοῦτο μέγα ποιεῦνται. Hoc in præclari facinoris loco ponunt. Hoc præclarum certamen esse ducunt. i. 140.

ἀδαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Inscius, imperitus, ignarus. εἶναι τῶν ἱρῶν ἀδαήμονα. viii. 65. Sacrorum imperitum esse. Com. οὐκ εἰδὼς, ἄπειρος.

ἀδαής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἄπειρος. Imperitus) (ἔμπειρος. ii. 49. τῶν ἦσαν ἀδαέες. Quorum erant imperiti. v. 90. Quorum erant ignari. ἀδαέες τουτέων τῶν ἀνδρῶν. ix. 46. Horum virorum imperiti. [Ibidem συνωνύμως dicitur ἄπειροι τούτων. et, Σπαρτιητέων οὐδεὶς πεπείρηται Μήδων. et ix. 46.]

ἀδείη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἄδεια, ας. Vacuitas metus. ἀσφάλεια. quæ vulgo securitas vocatur. Latinis incolumitas, locus, statusve rerum tutus, et omnis metus

expers. ἐν ἀδέϊῃ ἰών. viii. 120. Quod metus esset expers. Quod in tuto jam esset, ac proinde nihil formidaret. ἐν ἀδείῃ ὦ ποιευμένων τὸ λέγειν. ix. 42. Quod non putarent tutum esse, [vel, periculo vacare,] loqui, [et libere proferre quod sentirent.]

ἁδεῖν. Ion. et poet. pro com. ἀρέσκειν. Placere. σφὶ ἁδεῖν. sibi placere, vel placuisse. iii. 45. Σπαρτιήτῃσι ἁδήσεις. Spartanis placebis. v. 39.

ἀδελφεοκτόνος, ὁ. H. V. Fratricida. iii. 65.

ἀδελφεὸς, ὁ. Ion. et poet. pro com. ἀδελφός. Frater. iii. 61, 62, 63, 64, 65. passim. ut et ἀδελφεή, pro com. ἀδελφή.

ἅδην. com. Satis, abunde. ix. 39.

ἅδοιμι, οις, οι. Optat. aor. 2. act. Eustath. ἅδοι, ὅ ἐστιν ἀρέσκοι, δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἥδω θέματος, ὅτι ψιλοῦται ἰωνικῶς, καὶ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν ὡς δεύτερος ἀόριστος ἐν τῷ, καὶ οἱ ἅδοι αὐτόθι μίμνειν. Ὀδυσσ. Z. 1561. 51. Apud Herodotum tamen aspero spiritu notatum legitur. ix. 79. ἐγὼ δ' ὦν τούτου εἵνεκα μήτε Αἰγινήτῃσι ἅδοιμι, μήτε τοῖσι ταῦτα ἀρέσκεται. Ego igitur hac de caussa neque Æginetis placeam, [i. placere cupio,] neque illis, quibus hæc placent.

ἀδρηστος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἄδραστος. ὁ μὴ δρᾶν ἐθέλων, ἢ εἰωθώς. Qui non vult, aut non solet fugere. Non fugitivus, a fuga alienus. Mancipii epithetum. παρὰ τὸ α στερητικὸν, καὶ τὸ δρᾶν, τὸ φεύγειν. Ἀνδράποδα ἄδρηστα μάλιστα. Mancipia a fuga maxime aliena. Minime fugitiva. iv. 142.

ἁδρὸς καρπός. Fruges adultæ. i. 17. sic παιδίον ἁδρόν. Puer adultus. iv. 180.

ἁδρός. Ion. et poet. Copiosus. ἁδρὴν χιόνα. Nivem copiosam. iv. 31.

ἁδρύνεσθαι. com. Augescere, adolescere, crescere. i. 193.

ἀδυναμίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀδυναμία. Impossibilitas, Imbecillitas, per quam aliquid nullo modo fieri potest. viii. 111.) (Δύναμις, ἡ. ibid. Οὐδέκοτε γὰρ τῆς ἑωϋτῶν ἀδυναμίης τὴν Ἀθηναίων δύναμιν εἶναι κρέσσω. [Dicebant] enim Atheniensium potentiam sua impotentia, vel impossibilitate potentiorem nunquam fore. Sed impotentia apud Cicer. et laudatos linguæ Latinæ scriptores aliud significat, nimirum quam Græci ἀκράτειαν vocant, de qua Cic. Tuscul. Quæst. l. iv. c. 9. iidem [animorum motus] inflammant appetitione nimia, quam tum cupiditatem, tum libidinem dicimus, impotentiam quandam animi a temperantia, et moderatione plurimum dissidentem. Quidam tamen de recentioribus hanc vocem, ut et alteram impossibilitatis, usurpare non dubitant, ut Græci vocabuli vim melius exprimant, quod alia vocabula his commodiora non reperiantur. At qui puritatis, et elegantiæ Lat. sunt studiosi, τὴν ἀδυναμίαν vocant infirmitatem, et imbecillitatem. Ego quoque sic appellandam censeo: sed addendum aliquid, quod nominis Græci naturam ἐμφατικώτερον explicet, ita videl. Imbecillitas, vel infirmitas, per quam aliquid fieri non potest. -Steph. cum Vall. prolixitatis vitandæ caussa, reique commodius explicandæ gratia, nomen Impossibilitatis retinet.

ἀδυνασίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀδυνασία. Barbare impotentia, quæ Latine imbecillitas vocatur, qua fit ut aliquid facere non possimus. iii. 79. ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ. Necessitas imbecillitate potentior est. vii. 172.

ἀδυνάτως ἔχειν. Herodotea locutio, pro qua diceretur alias ἀδυνατεῖν, ἀσθενεῖν. Infirmum esse. Adversa valetudine laborare. Ægrotare. V. Hom. 34.

ἀεθλέειν, εῖν. Ion. pro com. ἀθλεῖν. Certare. [illegible] ἀέθλεον πρὸς τοὺς

Τεγεήτας. Male contra Tegeatas certabant. Rem in bello adv. T. suscepto infeliciter gerebant. i. 67.

ἀεθλεύειν. Ion. et poet. pro com. ἀθλεῖν. Certare. v. 22.

ἄεθλος, ου, ὁ. Ion. et poet. Certamen. Labor. ἐπιτελεσάντων τῶν Περσέων τὸν προκείμενον ἄεθλον. Cum Persæ propositum certamen, ac laborem perfecissent. i. 126.

ἀεθλοφόρος, ὁ. Ion. et poet. Victor. Qui præmium ex certaminibus abstulit. i. 31.

ἀείδειν. Ion. et poet. pro com. ᾄδειν. quod altero formatum sublato ε, et subscripto ι. Canere, cantare. ἀεῖσαι. Cecinisse. ἀείσας. Cum cecinisset. i. 24. ἀείδουσι. Canunt. ii. 60, 79. ἀείδοντες. ii. 79. τοὺς ἀειδομένους. iv. 35.

ἀεικείη, ἡ. Ion. pro com. ἀείκεια. unde αἰκία, et αἰκίζεσθαι. Indignitas, contumelia, injuria, quæ præter alicujus dignitatem, meritaque fit. Quicquid præter decorum sive verbis, sive factis fit. Αὐτοὺς τρηχέως κάρτα περιέσπε ἀεικείῃ. Ipsos aspere admodum, ac indigne tractavit. i. 73. dicitur et ἀεικίη. τὸν τοῦδε παῖδα ἀεικίῃ τοιῇδε περισπεῖν ἐτόλμησας; Hujus filium tali contumelia afficere ausus es? i. 115.

ἀείναος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro quo et ἀέναος, et ἀέννaος. i. 145. Sed ἀέννaος est etiam com. Semper fluens, perpetuo fluens, perennis. λίμνη ἀείναος. Lacus perennis. i. 93.

ἀείρειν, et ἀείρεσθαι. Ion. et poet. pro com. αἴρειν, et αἴρεσθαι. Tollere, attollere, suscipere. Οἱ τῷ βαρβάρῳ πόλεμον ἀειρόμενοι. vii. 132. Qui bellum adversus barbarum susceperunt. ἀειρόμενοι autem est præsens loco aor. 1. medii, ἀειράμενοι, κατὰ χρόνου ἐναλλαγήν. Ἀειραμένους πόλεμον αὐτῷ. vii. 156. Qui bellum adversus ipsum susceperant. Qui bellum ipsi intulerant. τὰ ἱστία ἀειράμενοι. viii. 94. sublatis velis.

ἀείρειν, et ἀείρεσθαι. Ion. et poet. pro com. αἴρειν, et αἴρεσθαι. Tollere. ἱστία ἀείροντο ὡς ἀποθευσόμενοι. viii. 56. Vela sustulerunt ut celeriter abituri.

ἄεισμα, τος, τό. V. H. pro quo com. ᾆσμα, τος. Cantus, cantio, carmen. ii. 79.

ἀέκων, οντος, ὁ. Ion. et poet. pro com. ἀκούσιος.) (ἑκὼν, ἑκούσιος. Invitus, nolens. Qui præter animi sententiam aliquid facit. Ἀέκοντες ἔμενον. vii. 222. Inviti manserunt. Ibidem συνωνύμως dicitur eadem linea κατ' ἐπεξήγησιν, καὶ οὐ βουλόμενοι.

ἀελπτέειν, εῖν. V. H. et poet. pro com. ἀνελπιστεῖν. Desperare. In vulgatis Lexicis Herodoto tribuitur; sed nec liber, nec libri locus notatur, nec Latina interpretatio additur. hoc enim tantum scribitur. ἀελπτέοντες. ἀνελπιστοῦντες. Ex Herodoto Suidas. Varin. Ἀελπτέοντες τοὺς Ἕλληνας ὑπερβαλέεσθαι [τὸν Πέρσην.] vii. 168. Desperantes fore ut Græci [Persam] superarent.

ἄελπτος, ὁ καὶ ἡ. com. sed poeticum. Insperatus. ἐξ ἀέλπτου. Ex insperato. i. 111.

ἀέξειν. Ion. et poet. pro com. αὔξειν. Augere. πλῆθος ἀέξειν. Multitudinem popularem augere. iii. 80.

ἀερθέντες. Particip. aor. 1. pass. Ionic. et poet. ab ἀείρω, pro comm. αἴρω, solvo portu, ex portu discedo. Ἀερθέντες ἐκ τῶν Οἰνουσσέων, ἔπλεον [ἐπὶ Κύρνον.] Ex Œnussis solventes, Cyrnum navibus petierunt. i. 165. ἀερθέντας πλέειν. Solventes navigare. i. 170.

ἀερθεὶς, εῖσα, έν. Ion. et poet. particip. aorist. 1. pass. ab ἀείρω, ἀερῶ. Tollo, attollo, levo, excito. ἐνθαῦτα ἀερθέντες οἱ πολλοὶ ἀπαλλάσσοντο. ix. 52. Valla: Plerique sumtis utensilibus abscesserunt. Æ. P. Tunc plerique surgentes, [excitati, se loco moventes, illinc] abierunt. vel, Tunc plerique cum surrexissent, [cum loco se mo-

ıt, illinc] abierunt. Sic et , *Alors plusieurs s'étant le-* *en allerent.*
ὁ καὶ ἡ. Æmulationis expers. ı nullus æmulator. Con- ıs, vilis, neglectus, turpis, ı. vii. 140.
. com. Nulla mulcta mulc- Nulla clade accepta. Sine ὁ. i. 212.
ς, ἱ. comm. Injucundior, rior, ingratior. ab ἀηδὴς, ὁ καὶ τὸ ἀηδές. quod composi- ex α privante particula, et ıe ἡδὺς, ἡδεῖα, ἡδύ. gratus, a, ucundus, a, um. vel ex ver- ι, Delecto. φὰς ὐδὲν οἱ ἀηδέςε- σθαι. Dicens sibi nihil in- ıs fore. vii. 101.
αὶ τὸ ές. Ion. et poet. Inju- ıs, insuavis, ingratus, mo- . i. 136.
ζειν. comm. Immortalitate e, immortalem esse, im- lem vivere, se immorta- lucere. Γέτας τὺς ἀθανατί- v. s. Getas immortalizan- se immortales esse ducen- r. 93. ἀθανατίζυσι τόνδε τὸν ὔτε ἀποθνήσκειν ἑωϋτὺς νομί- ιναι τε τὸν ἀπολλύμενον παρὰ ξιν [δαίμονα.] iv. 94. Hic τῦ τίζειν interpretationem ha- ι. Γέται οἱ ἀθανατίζοντες. v. 4. ς μιλιδωνός. Immortalis cu- vii. 31. Quinam autem τοι μιλιδωνοὶ apud Persas, ita vocarentur, docet He- ıs his verbis. vii. 83. Ἐκα- δὲ ἀθάνατοι οἱ Πέρσαι οὗτοι ἐπὶ τις αὐτέων ἐξέλιπε τὸν ἀριθμὸν, τῳ βιασθεὶς, ἢ νούσῳ, ἄλλος ἀνὴρ ο, καὶ ἐγίνοντο ὐδαμᾶ, ὔτε μυρίων, ὔτε ἐλάσσονες, &c. Vallæ versionem, quæ bene hoc loco. vii. 211. ἐνθαῦτα ως ἐξελέγετο πρῶτες μὲν Πέρ- ντας τὺς ἀθανάτυς καλεομένυς. 13.
. Ion. et poet. pro communi i. 19, 22, 66. iv. 180.
ι. viii. 100. ὑποπτεύων αὐτὸν

[τὸν Ξέρξην] δρησμὸν βυλεύειν ἐκ τῶν Ἀθηναίων. Si codex mendo caret, hoc figurate dictum, ἀντὶ τῦ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. vel ἐλλειπτικῶς intelligendum, ἐκ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηναίων. Nec enim commode diceres, Fugere ex Atheniensibus. At (nisi fallor) ἐκ τῶν Ἀθηνέων scribendum, quod Ionice pro com. Ἀθηνῶν prolatum fuerit. Vide ἐρυθραίων. ix. 15. Quod pro ἐρυθρέων dictum videtur, ab ἐρυθραὶ, ῶν. com. et Ion. ἐρυθρέων. Error ex pronuntiationis affinitate natus. Dicitur autem non solum in singulari ἐρυθρὰ, ᾶς, ἡ. ut apud Stephanum : sed etiam in plur. αἱ ἐρυθραὶ, ῶν. ut apud Herod. ix. 22. ἐς ἐρυθρὰς ταχθέντες. Illic de eadem urbe agitur. Infra tamen ix. 107. De eodem Xerxe verba faciens Herodotus, eodem modo nomen hoc scriptum usurpat, ἐξ Ἀθηναίων φυγών. Sed et illic Ἀθηνέων, pro Ἀθηνῶν scribendum videtur, ut et lib. ii. 7. Quam lectionem, conjecturamque nostram Valla sua versione confirmat. Vertit enim, Athenis illuc profugerat.

ἀθυμίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἀθυμία. Animi dejectio. Animi demissio. i. 37.

ἄθυμος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui animum non habet. Non animosus. Ignavus. vii. 11.

ἀθώωσις, εως, ἡ. ἀπόλυσις) (καταδίκη. Absolutio, qua quis innocens pronuntiatur, et mulctæ fit immunis.) (Condemnatio, ἀθώωσις μὲν παρὰ τῶν κριτῶν, καταδίκη δὲ παρὰ βασιλέως [γίνεται.] Ctes. Pers. 60. v. s. A judicibus quidem [illorum fit] absolutio, a rege vero, condemnatio. i. Illi a judicibus quidem absolvuntur, a rege vero condemnantur. Ab ἀθῶος (de quo vulgata Lexica) formatur verbum ἀθωόω, ῶ. ἀθωώσω. τὸ ἀθῶον ἀποφαίνομαι καὶ ἀπολύω ὡς ἀθῶον. Hinc istud verbale ἀθώωσις.

αἴ. Ion. et poet. pro com. *εἴθε*. Utinam. i. 27.

αίατο. Ion. terminatio 3. pers. plur. verborum in *μι*, pro comm. in *αιντο* desinente, in optat. modis. ut *ἱσταῖντο*, *ἱσταίατο*. *ἱσταῖντο*, *ἱσταίατο*. Quod fit sublato *ν*, et inserto *α*. Vide *ἐπανισταίατο*. *συναπισταίατο*, pro *συναφίσταιντο*. Sic enim legendum videtur. v. 37. non autem *συναπιστέατο*. Vide suo loco. *δυναίατο*, pro *δύναιντο*. vii. 103.

αίατο. Interdum Ionice (si modo codex mendo caret) etiam in tertia sing. opt. modi verborum in *μι*, pro com. in *αιτο* desinente. ut *ἱσταίατο*, pro *ἱσταῖτο*, inserto *α*. Vide *ἐπανισταίατο*. iv. 166.

αίατο. Ion. terminatio tertiæ personæ plur. aor. 1. med. pro comm. *αιντο* in optat. *γευσαίατο*, gustarint, pro *γεύσαιντο*. ii. 47. *δεξαίατο*, pro *δέξαιντο*. iii. 38. *ἀνακτησαίατο*, pro *ἀνακτήσαιντο*. iii. 75. *τισαίατο*. iii. 75. *ἐνδεξαίατο*. iii. 128.

αίη. Ion. et poet. in nominibus 2. declin. simpl. pro comm. *η*. *Ἀθηναίη*, Minerva, pro *Ἀθήνη*. i. 19, 22. *ἀναγκαίη*, Necessitas, pro *ἀνάγκη*. i. 11, 74. iii. 75. vii. 104.

αἰγέη, *ης*, *ἡ*. Ion. Caprina pellis. iv. 189. ubi *αἰγίδας* vitiose scriptum videtur pro *αἰγέας*, quod ad marginem notatur, et sequentibus Herodoti verbis confirmatur. *ἐκ δὲ τῶν αἰγέων τουτέων αἰγίδας οἱ Ἕλληνες μετωνόμασαν*. iv. 189. Ab istis autem caprinis pellibus, quas Græci vocant *αἰγέας*, Græci *τὰς αἰγίδας*, i. scuta caprinis pellibus tecta denominarunt.

αἰγιαλὸς, *οῦ*, *ὁ*. Ion. et poet. vocabulum, quod et apud Thucydidem reperitur. Vide nostrum Græco-lat. indicem. Pro eodem *ἀκτὴ*, *ῆς*, *ἡ*. dicitur *συνωνύμως*. littus. vii. 59. Eustath. consule. vii. 59, 100, 115, 188. ix. 98, 99, 102, 106.

αἰγίπους, *ὁ καὶ ἡ*. *αἰγίποδος*. Pedibus caprinis præditus. *λέγουσι οἰκέειν ταῦτα τὰ οὔρεα αἰγίποδας ἄνδρας*. Homines pedibus caprinis præditos in his montibus habitare dicunt. iv. 25.

ἀϊδρηίη, *ης*, *ἡ*. Ion. et poet. pro comm. *ἀϊδρεία*. Inscientia, ignorantia. vi. 69.

αἴθειν. Ion. et poet. pro com. *καίειν*. Urere, cremare. iv. 61.

αἴκιον, *αἰκίου*, *τό*. N. H. pro com. *αἰκία*, *ας*. Fœda verberatio, pulsatio, læsio. *κάκωσις*. Vexatio, damnum. Maleficium, quo quis afficitur. Contumelia, injuria. *ἐπισχόντας ἀπὸ τοῦ Αἰγινητέων αἰκίου*. Valla : Ut ab Æginetis lædendis abstinerent. v. 89. v. s. ab Æginetarum læsione abstinentes. i. Ab Æginetis maleficio afficiendis abstinentes.

αἴνη, *ης*, *ἡ*. H. V. Laus, honor, existimatio. *ἐόντα ἐν αἴνῃ μεγίστῃ*. in maximo honore. In maxima existimatione existentem. Qui in maxima existimatione erat. iii. 74. Valla perperam hunc locum vertit, quod maxima flagrabat invidia. Verba Græca, quæ præcedunt, et ipse sensus hanc interpretationem respuunt. *ἐν αἴνῃ μεγίστῃ εἶναι*. viii. 112. In maximo honore esse. *τοῖσι μετ' ἐκεῖνον ἐν αἴνῃ ἐοῦσι Περσέων*. ix. 16. Valla : Iis Persis, qui secundum eum in honore sunt.

αἰνῶς. Ion. et poet. pro comm. *σφόδρα*. *δεινῶς*. *μεγάλως*. *πάνυ*. *λίαν*. Vehementer, admodum, valde. iv. 61, 76.

αἰορπάτα. Vocabulum Scythicum, quod Græce sonat *ἀνδροκτόνοι*. i. Viricidæ. *αἰὸρ γὰρ οἱ Σκύθαι καλέουσι τὸν ἄνδρα*. *τὸ δὲ πατὰ*, *κτείνειν*. Sic autem Amazones a Scythis appellabantur. iv. 110.

αἴρεε. 3. pers. imperf. Ion. pro com. *αἴρει*, hæcque pro *ᾕρει*. capiebat. ab *αἱρέω*, *ῶ*. Ion. et Æol. verso aspero in tenuem. i. 162.

αἱρέειν, *εῖν*. com. *τοῖς κρέασι χρᾶται ὅ, τι μιν ὁ λόγος αἱρέει*. Carnibus utitur [ad id, ad] quodcunque animus ipsum capit, i. ad quod animus ipsum impellit. i. 132. *ὡς*

ἐμὴ γνώμη αἱρέει. Ut meâ sententia fert. ii. 43.

αἱρεῖν κατ' ἄκρης. Funditus evertere. Herodotea locutio. Vide κατ' ἄκρης αἱρεῖν. vi. 18.

αἱρεῖν τι παρά τινος. Herodotea locutio, pro com. ἀφαιρεῖσθαί τι τινὸς, vel τινὶ, vel τινά. Auferre aliquid ab aliquo. Aliquid alicui auferre, eripere. Σίγειον, τὸ εἷλε Πεισίστρατος αἰχμῇ παρὰ Μιτυληναίων. Sigeum, quod Pisistratus armis, sive bello, Mitylenæis abstulit, v. 94.

αἵρεσις. Optio. Gall. *Choix*. δίδωμι σοι αἵρεσιν, ὁκοτέρην βούλεαι τραπέσθαι. Optionem tibi do, utram ad viam te velis convertere. i. 11. διακρῖναί τινα αἵρεσιν. Ion. ἀντὶ τοῦ προαιρεῖσθαι. Aliquam optione eligere. i. 11.

ἀϊστοῦν. Ion. et poet. pro com. ἀφανίζειν. Ex hominum conspectu tollere, delere, perdere, interficere. Ἀϊστώσει μιν. Ipsam perdet. iii. 69. Magnum Etymol. 43. 10. Ἄϊστος, ὁ ἄγνωστος, καὶ ἀφανής. καὶ ἀϊστῶσαι, [τὸ ἀφανίζειν.] γίγνοι δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσημι ἰστὸς, καὶ κατὰ στέρησιν ἄϊστος, ὅθεν τὸ ἀϊστόω, ῶ. καὶ ἀϊστοσύνη ἡ ἀπώλεια. Pind. Pyth. Od. iii. v. 67. ἀΐστωσεν ὕλαν. Vastavit, absumsit sylvam. Illic agitur de igne.

αἰσχύνη. Dedecus, ignominia. τοῦτο μεγάλην αἰσχύνην φέρει. Hoc magnam affert ignominiam. i. 10.

αίτατος. Attica, Ionica, et poetica terminatio superlativi gradus in ώτατος com. desinentis. Ut, μεσαίτατος, pro inusitato μεσώτατος. iv. 17. Consule Eustath. in αίτατος term.

αἰτεῖν δίκας. Vide δίκη.

αίτερος. Attica, Ionica, et poet. terminatio comparativi gradus in ώτερος com. desinentis. ut, μεσαίτερος, pro inusitato μεσώτερος, iv. 17. πλησιαιτέρω, pro inusitato πλησιωτέρω. Propius. iv. 112. σχολαίτερα, pro σχολώτερα, inusitato. Tardius. ix. 6. Consule Eustath. in αίτερος term.

αἰτιατικὴ ἀττικῶς, καὶ ἰωνικῶς ἀντὶ τῆς γενικῆς κοινῶς, καὶ τοῦτο μετὰ τοῦ ὡς. ὡς συνιέντα Ἀρταφέρνεα. ἀντὶ τοῦ, ὡς συνιέντος Ἀρταφέρνεος. vi. 2.

αἰτιατικὴ ἀντὶ τῆς ὀνομαστικῆς μετὰ τῶν ἀπαρεμφάτων. Vide ἀπαρέμφατα ἀντὶ τῶν παρατατικῶν, ἢ ἀορίστων. Item ὡς cum infinitivo, &c.

αἰτίη variis modis ab Herodoto usurpatum. ἔχειν τινὰ ἐν αἰτίῃ, pro αἰτιᾶσθαι. Aliquem culpare, aliquem accusare. ὅρα μὴ σεωυτὸν ἐν αἰτίῃ σχῇς. Vide ne te ipsum culpes, accuses. v. 106. αἰτίη ἔσχε Ἀθηναίοισι. ἀντὶ τοῦ, Ἀθηναίους. hocque ἀντὶ τοῦ, οἱ Ἀθηναῖοι ἔσχον αἰτίην. Athenienses culpam sustinuerunt, insimulati fuerunt. vi. 115. Μαρδόνιον ἐν αἰτίῃ τιθέντες. viii. 99. Mardonium in culpa ponentes, i. Mardonio culpam tribuentes.

αἰτίην ἔχειν. Ion. pro com. αἰτίαν ἔχειν. Culpam sustinere. Culpari, accusari. εἶχον αἰτίην φόνου. Cædis culpam sustinebant. Cædis accusabantur. Cædis nomine culpabantur. v. 70. καθ' ὑπαλλαγὴν vero dicitur et αἰτίη ἔχειν τινά. Τὸν Κλεομένεα εἶχε αἰτίη φοιτᾷν παρὰ τοῦ Ἰσαγόρεω γυναῖκα. ἀντὶ τοῦ, ὁ Κλεομένης εἶχε αἰτίην φοιτᾷν. &c. Cleomenes culpabatur quod ad Isagoræ uxorem frequenter iret. v. 70. Sic φονεῦσαι αὐτοὺς αἰτίη ἔχει Ἀλκμαιωνίδας. ἀντὶ τοῦ, Ἀλκμαιωνίδαι αἰτίην ἔχουσι φονεῦσαι αὐτούς. Alcmæonidæ culpantur, accusantur quod eos interfecerint. v. 71. αἰτίας μεγάλας ἔχον. Magnam culpam sustinuerunt Valde culpati sunt. Vehementer accusati fuerunt. v. 73. ἐν αἰτίῃ μεγάλῃ εἶχεν αὐτήν. V. H. c. 2. Ipsam vehementer culpabat, vel accusabat, objurgabat.

αἰχμὴ, ἡ. Ion. et poet. pro com. δόρυ. Hasta, lancea. i. 52, 214, 215. ii. 106, 111. iii. 78. μετῆκάν οἱ τὰς αἰχμάς. Hastas in ipsius gratiam deposuerunt. iii. 128.

iv. 71. v. 49. vii. 61, 63, 64, 67, 69, 77, &c.

αἰχμή. Ion. et poet. *τὰ ὅπλα. ὁ πόλεμος. Σίγειον, τὸ εἷλε Πεισίστρατος αἰχμῇ παρὰ Μιτυληναίων.* Sigeum, quod Pisistratus armis, sive bello, Mitylenæis abstulit. v. 94. *ἐπειδή σφι πρὸς Λακεδαιμονίους κακῶς ἡ αἰχμὴ ἑστήκει.* vii. 152. Cum ipsis adversus Lacedæmonios cuspis male stetisset, i. Cum prælium adversus Lacedæmonios ipsis non fuisset secundum. Vel, Cum in prælio cum Lacedæmoniis commisso rem infeliciter gessissent. Sic enim Eustathius hoc elegantissimum, at rarissimum loquendi genus interpretatur Iliados H. v. 259. Hæc sunt ejus verba, quæ maximam huic loco lucem afferent, *Ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμή. φανερῶς αἰχμὴν λέγει τὸν τοῦ δόρατος σίδηρον, ὃς καὶ ἐπιδορατὶς λέγεται. ἄλλως μέντοι, ὥσπερ τὸ δόρυ ἐστὶν ὅτι πόλεμον σημαίνει, ὡς δηλοῖ τὸ, δουρὶ κλυτὸς, ἤγουν περιώνυμος ἐν πολέμῳ, οὕτω καὶ τὸ αἰχμή. διὸ καὶ ταυτὸν δορυάλωτον εἰπεῖν, καὶ αἰχμάλωτον. ἐν οἷς δηλοῦται ὁ ἐν πολέμῳ ἁλούς. Λέγει δέ που καὶ Ἡρόδοτος περί τινων ὡς κακῶς αὐτοῖς ἡ αἰχμὴ ἕστηκε πρὸς τοὺς δεῖνα, ἤγουν ἐδυστυχήθη αὐτοῖς ὁ πόλεμος. τοῦτο δὲ καὶ ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος εἴρηται. παρακολουθεῖ γὰρ τοῖς ἐν μάχῃ δυστυχοῦσι, κακῶς αὐτοῖς ἑστάναι τὴν αἰχμήν.* i. Incurvata vero est, ac reflexa cuspis. Manifeste *αἰχμὴν* vocat ipsum hastæ ferrum, quod et *ἐπιδορατὶς*, i. cuspis appellatur, quæ in extrema hastæ parte ponitur. Alias tamen, quemadmodum *δόρυ*, i. hasta bellum nonnunquam significat, ut declarat illud loquendi genus, *δουρὶ κλυτὸς*, hasta inclytus, i. bello clarus, sic etiam *αἰχμή*. Quamobrem idem est dicere *δορυάλωτον*, et *αἰχμάλωτον*, i. hasta, vel cuspide, i. armis, belloque captum. Dicit autem quodam in loco et Herodotus de quibusdam, quod ipsis hastarum cuspis adversus quosdam male stetisset, i. quod bellum, vel prælium infeliciter ab ipsis gestum fuisset. Hoc autem etiam a consequenti dictum est. Illos enim, qui rem in prælio gesserunt infeliciter, hoc sequitur, ut hastarum cuspis ipsis male stet. Hinc *ὁμαιχμίη, ἡ συμμαχία*. De qua suo loco.

αἰχμοφόρος, ὁ. Idem ac *δορυφόρος*. Principis satelles armatus. Custos corporis hastatus. i. 8. Miles hastatus, quod Gall. dici potest *picquier*, vel *halebardier*. i. 103, 215. vii. 40, 41, 55, 103.

αἰών, ῶνος, ὁ. Hinc Latin. ævum. Sic enim more prisco æFon scribebatur ut *Fοῖνος*, et *Fανὴρ*, pro com. *οἶνος*, et *ἀνήρ*. Qua de re consule Dionysium Halicarnasseum lib. antiq. R. I. pag. ex Wecheli Francof. typis. 16. 22. et deinceps. *τελευτᾷν τὸν αἰῶνα.* Vitam finire. i. 32. *τὸν αἰῶνα διαφέρειν.* Vitam traducere. iii. 40.

αἰῶνα τελευτᾷν. Vitam finire. ix. 17. *τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα.* ix. 27. Qui vitam finierant. Qui mortem obierant.

ἀκατάψευστος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Non ementitus, non fictus. iv. 191. *θηρία ἀκατάψευστα.* Non ementitæ feræ.

ἀκεῖσθαι. com. Mederi, curare, sanare. *Ἀκέσασθαι τὴν ἁμαρτάδα.* Peccatum sanare. Delicto mederi. i. 167.

ἀκέραιος, ὁ καὶ ἡ. comm. Integer, illæsus, intactus, non vastatus, non corruptus. *τὴν πόλιν ἀκέραιον ἔμελλεν ἀπολάμψασθαι.* Urbem integram, ac nullis maleficiis affectam erat recepturus, vel intactam, non vastatam, non direptam. iii. 146.

ἀκηκοότες. Ion. et Att. præt. med. participium formatum ab *ἀκήκοα.* ab *ἀκούω*. Audio. i. 69. *προακηκοόσι.* v. 86. *ἀκήκοας.* v. 106. *προακήκοε.* viii. 79.

ἀκήρατος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. idem

ac ἀκέραιος. Intactus, illæsus, intemeratus, non vastatus, non corruptus. Eustath. ἀκήρατα κτήματα, τὰ ἀκέραια, ἢ τὰ μὴ κειρόμενα πρὸς βίαν, καὶ λῃστρικῶς. ἀκήρατον ὕδωρ, τὸ καθαρὸν, τὸ μὴ ἔχον κῆρα. ἀκήρατος, ὁ ἀκέραιος, καὶ σῶος, ἐκ τοῦ α στερητικοῦ, καὶ τῦ κὴρ, καὶ τοῦ ἄτη σύγκειται, ἢ παρὰ τὸ κείρεσθαι κατὰ στέρησιν. Hæc ille. ἐμπόριον ἀκήρατον. Emporium intemeratum. iv. 152.

ἀκήρατος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Non mixtus, purus, sincerus, innoxius. σμύρνης ἀκηράτου. Smyrnæ puræ. ii. 86. χρυσὸς ἀκήρατος. Aurum purum. vii. 10.

ἀκήρυκτος, ὁ καὶ ἡ. com. Per præconem vel caduceatorem non denuntiatus. Ut ἀκήρυκτον πόλεμον Ἀθηναίοισι Αἰγινῆται ἐπέφερον. Æginetæ bellum Atheniensibus non indictum, non denuntiatum intulerunt. v. 81.

ἀκίβδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ. N. H. Incorruptus, sincerus, purus. καὶ τὸ μὲν ἡμέτερον οὕτω ἀκίβδηλον ἐὸν νέμεται ἐπὶ τὺς Ἕλληνας. ix. 7. Valla: Et hæc quidem nostra sunt, quæ in Græcos præstamus officia. In vulg. vero Lex. ita, Nostrum officium, seu beneficium, et obsequium adeo sincerum Græcis impenditur. Æ.P. Et nostra quidem [opera,] quæ est adeo sincera, in Græcos impenditur. Vel, et nostrum quidem [officium, ac beneficium] quod est adeo sincerum, in Græcos impenditur. Subaudiendum enim videtur vel ἔργον, vel εὐεργέτημα, quod ad illud ἀκίβδηλον referatur. Vide νέμειν.

ἀκινάκης, ε, vel εος, ὁ. Persicum vocabulum, quo gladius significatur. iii. 118. σπασάμενος τὸν ἀκινάκεα. stricto acinace. Περσικὸν ξίφος, τὸ ἀκινάκην καλέεσι. Persicum ensem, sive gladium, quem acinacem [Persæ] vocant, [in mare projecit.] vii. 54. σπασάμενοι τοὺς ἀκινάκεας. iii. 128. iv. 62. ἀκινάκεϊ. iv. 62. ἀκινάκεα. iv. 70. viii. 120. legitur ἀκινάκῃ, ut a recto primæ declin. simpl. ἀκινάκης, ου. ut in vulgatis Lex. scribitur. Sed fortasse est τροπὴ τῆς ει διφθόγγου in η Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς. ut apud Eurip. in Hippolyto, v. 1289. ἀφανῆ, pro ἀφανεῖ. et in Ione, v. 1154. χρυσήρη, pro χρυσήρει. Vel, si nulla est diphthongi τροπὴ, res (ut ante dictum) accipietur. Quod confirmatur ab Herodoto, qui lib. ix. 80. τὺς ἀκινάκας dicit. Sic et Pausanias ἐν Λακωνικοῖς, 99. 43. τὴν παῖδα τῷ ἀκινάκῃ παίει.] σπᾶται τὸν ἀκινάκεα. ix. 107. gladium stringit. Gallice, *Il tire, il dégaine son épée.*

ἀκλεῶς. Ion. et poet. pro com. ἀδόξως. Inglorie, sine gloria, cum ignominia. v. 77.

ἀκοή. Vide ἀκουή.

ἀκοντίζειν. Jaculari. Jaculis petere. Ion. et comm. ἀκοντίζων τὸν σῦν. Aprum jaculis petens. i. 43. ἐσακοντίζειν. Jacula conjicere. i. 43. iv. 114.

ἀκόντιον, τό. Jaculum, telum. i. 34.

ἀκοντιστὴς, ῦ, ὁ. com. Jaculator. viii. 90.

ἀκόσμως. V. H. quod in vulgatis Lexic. sine ullius scriptoris auctoritate legitur. Fœde, turpiter, deformiter. ἀκόσμως οἴχεσθαι. Turpiter abire. vii. 220.

ἀκούειν. com. Audire, nominari, haberi, ferri, existimari. Ἀργεῖοι ἤκουον μουσικὴν εἶναι Ἑλλήνων πρῶτοι. Argivi Græcorum primi musica esse ferebantur. Cæteris Græcis musica præstare putabantur. Inter Græcos musica principes esse credebantur. iii. 131. φὰς ἄμεινόν με ἀκούσεσθαι. ix. 79. Dicens me melius auditurum.

ἀκοῦσαι γυναικὸς κακίω, παρὰ τοῖσι Πέρσῃσι ὄνειδος μέγιστός ἐστι. ix. 107. Audire se muliere ignaviorem esse, apud Persas maximum est dedecus. Vel, Si quis muliere ignavior appelletur, [ac habeatur, hoc] maxima censetur ignominia.

ἀκούειν ἄριϛα δικαιοσύνης πέρι. vi. 86. Propter justitiam optime audire. ἀκούειν κακῶς. Male audire. Vel probris ac maledictis ab aliquo peti. ἐμὲ ἀκούσαντα πρὸς σεῦ κακῶς. Me probris ac maledictis a te petitum. Sic enim apte locus hic verti potest. vii. 16. ἐν τῇ ναυμαχίῃ ταύτῃ ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριϛα Αἰγινῆται. viii. 93. Æginetæ in hoc navali prælio Græcorum omnium optime audiverunt. ἤκουεν εὖ ἐς δικαιοσύνην τε, καὶ φιλοξενίην μακρῷ μάλιϛα τῶν ἐν Ἰθάκῃ ἀνδρῶν. V. Hom. c. 7. Propter justitiam et hospitalitatem longe optime omnium hominum in Ithaca [degentium] audiebat. φὰς ἀμεινόν με ἀκέσεσθαι. ix. 79. Dicens me melius auditurum.

ἀκούειν cum genitivo, pro ὑπακούειν, καὶ πείθεσθαι. Parere, morem gerere, obtemperare, imperio ac potestati alicujus subjectum esse. οἱ Αἰγινῆται Ἐπιδαυρίων ἤκουον, τά τε ἄλλα, καὶ δίκας, διαβαίνοντες ἐς Ἐπίδαυρον, ἐδίδοσάν τε, καὶ ἐλάμβανον παρ' ἀλλήλων. Æginetæ Epidauriis parebant, cum aliis in rebus, tum etiam [in hac, quia] in Epidaurum transeuntes, [apud Epidaurios] jure inter se disceptabant et rei, et actores. v. 83.

ἀκουὴ, ῆς. Rumor, fama. ἀκουῇ ἱϛορέων. Rumore, famaque sciens, vel accipiens. ii. 29. vel cognoscens, pro eodem dicitur et ἀκοή. παραλαβόντες ἀκοῇ λέγομεν. Dicimus, quæ fama accepimus. ii. 148. ὅσον ἡμεῖς ἀτρεκέως ἐπὶ μακρότατον οἷοί τ' ἐγενόμεθα ἀκοῇ ἐξικέσθαι. Quam longissime auditu, vel fama vere, vel accurate pervenire potuimus. iv. 16.

ἀκρητοποσίη, ης, ἡ. N. H. pro com. ἀκρατοποσία. Meri potatio. Meraci vini potus. vi. 84.

ἀκρητοπότης, ου, ὁ. N. H. pro comm. ἀκρατοπότης. Meri potator. Merum vinum potans. vi. 84.

ἄκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ. Proprie quidem passive sumitur, et de eo dicitur, qui aliquid re non judicata facit. De quo nullum factum est judicium. Qui causam non dixit. Ut, ἄκριτος ἔθανεν. Indicta causa obiit. ἄκριτος ἐζημιώθη. Indicta causa, nulloque judicio facto mulctatus est. Interdum tamen active sumitur pro eo, qui de alio nullum fecit judicium. Qui de re aliqua judicare noluit. Οὐ βουλομένων δὲ ταῦτα κρίνειν τῶν Ἑλλήνων φθόνῳ, ἀλλ' ἀποπλωόντων ἑκάϛων ἐς τὴν ἑωϋτῶν ἀκρίτων, ὅμως. viii. 124. Quamvis autem Græci invidiæ stimulis acti de his judicare nollent, sed singuli in suam patriam abirent nullo [his de rebus] judicio facto, tamen, &c. Hic aperte videmus hæc ἄκριτον ἀποπλώειν, et οὐ βούλεσθαι κρίνειν, συνωνύμως ab Herodoto poni, ita ut οὐ βούλεσθαι κρίνειν sint τῶν ἀκρίτων ἀποπλώειν interpretatio. Quod minime παράδοξον. Nam et apud Sophoclem ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ, v. 688. ἀμφίπληκτος, pro ἀμφοτέρωθεν πληττων accipitur, quod et a scholiaste notatum. Sic apud Hom. Odyss. Λ. v. 38. πολύτλητος dicitur ὁ πολλὰ τλὰς, καὶ παθών. Sic νεμεσητὸς, pro νεμεσητὴς, καὶ νεμεσῶν. Eustath. Sic et λαλητὸς, pro λαλῶν. Eustath. in λαλητὸν ζῶον. Sic et in Sophoclis Ἀντιγόνῃ, v. 645. ἀνωφέλητα τέκνα, τὰ ἀνωφελῆ, καὶ μηδὲν τοὺς γονεῖς ὠφελοῦντα vocantur. Sic etiam ἐν Τραχινίαις ejusdem poetæ, v. 453. Legitur μεμπτὸς, ἀντὶ τοῦ μεμφόμενος. Sic apud Moschum Idyll. vii. ver. 7. ἀνέραϛος, ὁ μὴ ἐρῶν. qui non amat, ab amore alienus. et in Ara Simmiæ, v. 10. θεόκριτος, ὁ τὰς θεὰς κρίνας. Sic apud Pind. Olymp. Ode vi. v. 113. ψευδέων ἄγνωϛος, pro ὁ μὴ γιγνώσκων ψεύδεα. ὁ ψεύδεσθαι μὴ εἰδώς. Sic ἀναμάρτητος, ὁ μηδὲν ἁμαρτήσας. Sic et Sophocl. Ajace, v. 254. λιθόλευϛος, pro λίθοις λεύων, καὶ λιθοβολῶν, &c. Quæ profecto

digna sunt, quæ diligenter observentur. Vide ὀνόματα πολλὰ εἰς κτος, ϛος, καὶ τος.

ἀκρίτως. com. Sine judicio facto. Nullo judicio facto. Causa non cognita. Indicta causa. κτείνειν τινὰς ἀκρίτως. Aliquos indicta causa interficere. iii. 80.

ἀκροβολίζεσθαι ἔπεσι. Ion. et poet. atque adeo com. Velitare verbis. Altercationibus velitari. viii. 64.

ἀκροθίνια, τά. Ion. et poet. Opima spolia. Spoliorum primitiæ. Frugum primitiæ. Primitiæ. ἀκροθίνια ταῦτα καταγιεῖν. Has primitias consecrare. i. 86, 90.

ἀκροθίνια, ων, τά. Ion. et poet. τὰ ἄκρα θινός τινος, ὅ ἐϛι σωροῦ. καὶ τὰ λάφυρα, καὶ αἱ ἀπαρχαί. Eustath. q. d. Alicujus acervi summitates, et spolia, et primitiæ [rerum aliquarum.] Τοῖσι θεοῖσι ἐξεῖλον ἀκροθίνια. viii. 121. [Prædæ] primitias Diis exemerunt, [exemtasque consecrarunt.] viii. 121, 122.

ἀκρομανὴς, ὁ καὶ ἡ. N. H. Summe insanus, maxime insanus, supramodum insanus. v. 42.

ἄκρος, ὁ. comm. Summus, eximius, præstans. ὀργὴν οὐκ ἄκρος ἀνήρ. Vir, qui iram superare nequit. Impos iræ. Qui iram continere, frænareque nequit. i. 73. ἦν ψυχὴν οὐκ ἄκρος. Mentis compos non erat. v. 124. εἰσὶ τὰ πολέμια ἄκροι. In rebus bellicis sunt eximii. Rebus bellicis excellunt, sunt præstantes. vii. 111.

ἀκρωτήριον νηός. viii. 121. Navis fragmentum. Valla truncam navis partem vocat.

Ἀλαζόνες, ων, οἱ. Gens Scythiæ proxima, ut docet Stephanus ἐν τῷ περὶ πόλεων. Valla vocat Alizonas: at τὸ τῶν Ἁλιζώνων ἔθνος differt ab ista gente. iv. 52. Consule Steph. Strabonem, Plin. Volaterr. Hom. Il. B. in navium catalogo, v. 856. αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίος, καὶ Ἐπίϛροφος ἦρχον.

ἀλαίη Ἀθηναίη. νηὸς ἀλαίης Ἀθηναίης ἐν Τεγέῃ. i. 66. ix. 70.

ἀλγεῖν. Ion. et poet. pro com. λυπεῖσθαι. Dolere. ἀλγήσας. ix. 22. Cum doleret. Cum dolorem sensisset.

ἀλέξασθαι. Ion. et poet. κατὰ συγκοπὴν pro ἀλεξήσασθαι, hocque pro com. ἀπώσασθαι. Propulsare, repellere. vii. 207.

ἀλέξειν, et ἀλέξεσθαι. Ion. et poet. pro comm. ἀπομάχεσθαι. Resistere. Vim illatam propulsare, τὺς ἀλεξομένυς ἐφόνευσεν. Eos interfecit, qui resistebant. i. 211. ii. 63. Consule Eustath.

ἀλέξειν, et ἀλέξεσθαι. μ. ἀλεξήσω, et ἀλεξήσομαι. Infinit. med. ἀλεξήσασθαι, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀλέξασθαι. Arcere, propulsare. Ion. et poet. pro com. ἀπωθεῖν, καὶ ἀπώσασθαι. καὶ ἀποκρούεσθαι. ὡς ἀλεξησομένους. Ut [hostem] propulsaturos. viii. 81. ὡς ἀλεξησόμενοι. viii. 108.

ἀλέξησις, ιος, ἡ. N. H. quod in vulgat. Lex. sine cujusquam auctoritate scriptum legitur. Defensio, propulsatio. πρὸς ἀλέξησιν τραπομένυς. Ad defensionem, vel, ad vim propulsandam conversos. Vide ἀλκή.

ἀλεξησόμενος, η, ον. viii. 108. Vide ἀλέξειν.

ἀλέξομαι. Ion. et poet. Propulso. ii. 63. τὸν ϛρατὸν τῶν Μήδων ἀλέξασθαι. vii. 207. Medorum exercitum propulsare. σφέας ἀλεξομένυς. vii. 225.

ἀλεξόμενοι χρόνον ἐπὶ συχνόν. ix. 119. Ad multum tempus [hostem] propulsantes. Se diu defendentes.

ἀλεωρὴ, ῆς, ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀλεωρὰ, ᾶς. Eustath. ἡ ἔκκλισις. ἐκ τῦ ἀλέω, κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς. Declinatio, vitatio [alicujus mali,] ab ἀλέω, declino, vito, assumta syllaba ρη. Levamen, remedium. Αὐτοί τινα ἀλεωρὴν εὑρήσονται. ix. 6. Ipsi remedium aliquod invenient.

ἀληθεῖ λόγῳ. Re vera. v. 41. Vide λόγος. Res.

ἀληθέως. Ion. pro com. ἀληθῶς. Vere. i. 11, 158. ii. 56, 156. iii. 156.

ΑΛ

ἀληθίζεσθαι. Ion. et Herodot. verbum pro com. ἀληθεύειν. Verum dicere, vere loqui. i. 136. ἀληθίζονταί τι. Aliquid vere dicunt. iii. 72. ἀληθιζόμενος. ibid.

ἀληλεσμένος σῖτος. Frumentum molitum. vii. 23. παρὰ τὸ ἀλήθω. Molo.

ἀλήτης, adjective sumtum. βίον ἀλήτην εἵλευ. Vitam mendicam elegisti, sequi maluisti. iii. 52.

ἀλὴς, ὁ καὶ ἡ. com. pro συνηθροισμένος. Congregatus, confertus, frequens. ἐς ἓν χωρίον ἐσάγεσκον ἁλίας. In unum locum frequentes ducebant. i. 196. ἁλέες ἑστᾶσι. frequentes, vel congregati stabant. ii. 63. iii. 13. Ἁλέσι γάρ σφι ἐστὶ Ἄτλαντες οὔνομα, ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ αὐτέων οὔνομα οὐδὲν κέεται. Ipsis enim universis nomen est Atlantes, singulis vero nullum est nomen. i. commune nomen ipsis est Atlantes, singuli vero nullum proprium nomen habent. iv. 184. vii. 104, 157, 211, 225. viii. 23.

ἁλίζειν, et συναλίζειν. Congregare, cogere, colligere, contrahere. Ion. et poet. pro quo com. ἀγείρειν, συναγείρειν. ὅκως μὴ ἁλισθεῖεν οἱ Ἀθηναῖοι. Ne congregarentur Athenienses. i. 63. ἁλίσας τούτους. His congregatis. i. 77. ἁλισθῆναι. i. 79. ταύτας ἁλίσας. i. 80. ἁλίσας πάντα. i. 119. ὁ Κῦρος τὰ μὲν συνάλισε. Cyrus has quidem [gentes] congregavit. i. 125. πάντα συναλίσας ἐς τὠυτό. i. 126. τοὺς βασιλέας ἁλισμένους. Reges congregatos. iv. 118. ἁλισθέντες. congregati. v. 15. στρατὸν ἁλίζειν. Cogere copias. vii. 12. ἦσαν ἁλισμένοι. Erant congregati. vii. 172. ἁλισμένη στρατιή. Exercitus congregatus. vii. 208.

ἁλίη, ης, ἡ. N. H. pro com. συνάθροισις. ἐκκλησία. Congregatio, concio. ὁ Κῦρος ἁλίην τῶν Περσέων ἐποιήσατο. i. 125. Cyrus Persarum congregationem fecit. Concionem Persar. convocavit. Persas ad concionem convocavit. ἁλίην ποιησάμενοι. Concione convocata, coacta. v. 29, 79. ἁλίης πολλάκις συλλεγομένης. vii. 134. Concione sæpius congregata, sive convocata, vel concione sæpius coacta.

ἅλινος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Ex sale confectus. Οἰκία ἐκ τῶν ἁλίνων χόνδρων οἰκοδομέαται. Domus ex salis grumis ædificatæ sunt. iv. 185. Valla, micis : at male. ἅλινοι τοῖχοι. Parietes ex sale confecti, ex salis grumis confecti. iv. 185.

ἀλκή. Ion. et poet. Robur. Vires. ἐς ἀλκὴν τρέπεσθαι. Poetica locutio. Gall. *Se mettre en défense.* Ad vim propulsandam se convertere. ii. 45. πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο. Ad vim propulsandam se converterunt. iii. 78. iv. 125. Vide ἀλέξησις. Πρὸς ἀλκὴν οὐκ ἐτράποντο οἱ βάρβαροι. ix. 102. Barbari ad [hostilem] vim propulsandam se non converterunt.

ἀλκῆς μνήσασθαι. Poet. locutio. Fortitudinis recordari. οὔτε τις αὐτέων ἀλκῆς ἐμέμνητο. ix. 70. Nec ullus ipsorum fortitudinis est recordatus.

ἄλκιμος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀνδρεῖος. οὐδὲν ἔθνος ἦν τοῦτον τὸν χρόνον ἀλκιμώτερον τοῦ Λυδίου. Tunc nulla gens erat robustior ac fortior Lydia gente. i. 79, 99. πολλὸν ἀλκιμώτερος. i. 103. ἄλκιμον ἔθνος. i. 201. ἀλκίμοισι. ii. 102. τὰ πολέμια ἄλκιμος. Rebus bellicis strenuus. iii. 4. ἐς ἀλκὴν ἄλκιμος. Robore strenuus. iii. 110. v. 49. vii. 10.

ἀλλάσσεσθαι, sive ἀλλάττεσθαι. Alterum com. alterum Att. Mutare, permutare, commutare. τὰ οἰκήϊα κακὰ ἀλλάξασθαι τοῖσι πλησίοισι. ἀντὶ τοῦ, τοῖς τῶν πλησίων κακοῖς. vii. 152. Domestica mala cum vicinis. i. cum vicinorum malis commutare.

ἀλλ᾽ ἤ. Nisi τοῦ ἔμελλε οὐδεὶς ἄρξειν ἀλλ᾽ ἢ ἐκείνη. ix. 109. Cui nullus erat imperaturus nisi illa.

ἄλλῃ. Ion. poet. et com. Alibi,

alio. ἀπεπέμψας ἄλλους ἄλλῃ, pro ἀλλαχόσε. Cum alios alio dimisisset. i. 46.

ἀλληλοφαγίη. Ion. et Herod. vocabulum. Mutua depastio, qua fit ut alii alios edant. iii. 25.

ἀλλόθροος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀλλοεθνής, καὶ ἀλλόγλωσσος. Alienigena, peregrinus, externus. i. 78. στρατὸς ἀλλόθροος. iii. 11.

ἀλλοῖος. Ion. pro com. ἄλλος. Alius. ἵνα μή τι ἀλλοῖον περὶ σεῦ οἱ Σπαρτιῆται βουλεύσωνται. Ne quid aliud de te Spartani statuant. v. 40.

ἀλλ' οὐ γὰρ ἔπειθε. ix. 109. ἀντὶ τοῦ, ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἔπειθε.

ἀλλοφρονέειν, εῖν. Ion. et poet. Alienatam mentem habere. Mentem a recta ratione alienam habere. De sano mentis statu deturbatum esse. ἀλλοφρονῆσαι. v. 85.

ἀλλοφρονέειν, εῖν. Ion. et poet. Aliud sentire, aliud in animo habere. Οἱ δὲ, ἀλλοφρονέοντες, ἔπεμπον [συμμαχίην.] vii. 205. Illi vero, aliud in animo habentes, [societatem, socios, auxilium] miserunt. At v. 85. ἀλλοφρονεῖν accipitur pro a mente alienari, de sano mentis statu deturbari. Vide suo loco.

ἀλογεῖν. Ion. ac H. V. pro com. καταφρονεῖν, καὶ ὀλιγωρεῖν. Negligere, contemnere, spernere. Πάσης συμβουλίης ἀλογήσας. Omni consilio neglecto, vel contemto. iii. 125. ἀλογήσαντες τῶν ἐντολέων. viii. 46. Neglectis mandatis. viii. 116.

ἀλογίη. Ion. pro com. καταφρόνησις. Contemtio, qua fit ut alicujus nullam, vel perexiguam rationem habeamus. ἔχειν ἐν ἀλογίῃσι, pro κατηλογεῖν. utraque est Herodotea locutio. Contemnere. ii. 141. Lat. interpres per imprudentiam vertit, Contemtui habens, pro habentem, qui accusativus jungendus cum pronomine præcedente, eum. Vel cæcus hoc videat. Et tamen Lynceus hic, ut et in sexcentis aliis locis, oculis captus fuit, nec tantam erroris molem animadvertit. Consule pag. 63. ἀλογίην εἶχον τοῦ χρηστηρίου. Oraculum contemserunt. iv. 150. τὸ ἄλσος ἐν ἀλογίῃ ἔχων. Lucum contemnens. vi. 75. ἀπήλαυνε ὀπίσω κατ' ἡσυχίην. ὅτι γάρ τις ἐδίωκε, ἀλογίης τε ἐνεκύρησε πολλῆς. vii. 208. Valla: Per otium sese recipit. Nemo enim illorum insequebatur: sed hominem magno contemtui habebant. Æ. P. Per otium retro cessit, [ac se recepit.] Nullus enim [ipsum] insequebatur, contemtionemque [sui] magnam nactus est. Vel, in contemtionem magnam incidit. Hoc verba sonant: sed hic est sensus, Per otium se recepit, quia nullus eum insequebatur, qui cogeret eum festinari. Hoc autem accidit, quia nullus inter Lacedæmonios erat, qui speculatoris hujus adventum, aut discessum ullo modo curaret. Sed omnes pariter et ipsum, et ipsius speculationem magnopere contemnebant. Lexicum Græco-lat. ἐγκυρέω, et ἐγκύρω μ. υρῶ, et ύρσω. Incido, obvio. Herod. ἐνεκύρησε ἀλογίης. Contemtui habuit. Sed et in ipsa scribendi ratione, et in interpretatione graviter est peccatum, ut ex iis, quæ supra diximus, aperte patet. Haud igitur Lexicis hujusmodi fides inconsiderate semper est adhibenda. Vide ἐγκυρεῖν. ἐν ἀλογίῃ ποιεύμενον τὸ Μήδων πλῆθος. vii. 226. Valla: Parvi faciens Medorum turbam. Æ. P. Quod Medorum multitudinem nullo modo curaret, vel, Quia M. m. contemnebat.

ἀλυκτάζειν. V. H. Quod in vulgatis Lexicis Herodoto quidem tribuitur: sed nec liber, nec locus, nec ullum exemplum notatur. Valla vertit, Opprimi. Sed idem videtur significare, quod τὸ ἀλυκτέειν, εῖν, unde τὸ ἀλυκτάζειν, τὸ δυσφορεῖν, ὃ παρὰ τὸ ἀλύειν, de quibus Eustathius. Aliquid mo-

leste ferre, turbari. Animo perplexo esse. Quod ex Hesychii verbis aperte colligitur, qui dicit, ἀλυκτάζει, κρύπτεται, φοβεῖται, ἀπορεῖ. λύσιν μὴ εὑρίσκει. vide vulgata Lex. Græco-lat.

ἀλυκτάζον οἷα ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πεφοβημένοι τε, καὶ πολλαὶ μυριάδες κατειλημμέναι ἀνθρώπων. ix. 70. Valla: Videlicet oppressi intra exiguum tempus, et tot myriadibus interceptis exterriti. Æ. P. Tristabantur, [gravi mœrore tenebantur, animo vehementer perplexo erant,] quippe quod in exiguo tempore, [exiguo temporis spatio] territi, [metu consternati] essent, et multæ mortalium myriades [ab hostibus] interceptæ essent. Sed marginis lectio melior videtur, ἐν ὀλίγῳ χώρῳ, in exiguo loco. Loci enim angustiæ impediebant, ne Persæ suarum copiarum multitudine adversus Græcos uterentur, et plus ipsis oberant, quam proderant.

ἀλύσατο τὴν ζώνην. viii. 120. Fortasse legendum ἐλύσατο, quod Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἔλυσε dicetur, zonam solvit. ἀλύειν enim, quod longe alias significationes habet, nihil ad rem præsentem facere videtur. Si tamen codex mendo caret, jam τὸ ἀλύσατο neglecto temporali incremento ponetur Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἀλύων, καὶ ἀγαλλόμενος, εἴτε περιχαρὴς ἔλυσεν. Exultans zonam solvit. Cur? ὡς ἐν ἀδείῃ ἐών. Quod tunc in tuto esset, ac extra metum omnem. Quid autem proprie ἀλύειν significet, vide apud Suidam et Eustath.

ἁλώσιμος, ὁ καὶ ἡ. com. qui capi, qui expugnari potest. iii. 153.

ἅμα cum participiis venuste positum ad tempus, quo simul aliquid fit, indicandum. κτίζοντες ἅμα τὴν πόλιν. v. s. simul urbem condentes. i. Dum urbem conderent. iv. 160.

ἅμα μὲν, ἅμα δέ. Simul quidem, simul vero. Partim quidem, partim vero. ix. 3.

ἀμαθὴς, ὁ καὶ ἡ. Imperitus, ineptus. i. 33.

ἁμαξεύειν. V. H. Plaustris transire, permeare. ἐποίεον Αἴγυπτον ἁμαξευομένην πᾶσαν. Effecerunt ut tota Ægyptus plaustris permeari posset. ii. 108.

ἁμαξὶς, ίδος, ἡ. Ion. Plostellum. Parvum plaustrum, parvus currus. iii. 13.

ἁμαξιτὸς, ῦ, ἡ. com. Iter, qua vehiculum agi potest. Via currui agendo apta. παρὰ τὸ ἄγειν ἅμαξαν. Vehiculum, currum, plaustrum agere. vii. 176. ἁμαξιτὸς μούνη. vii. 200.

ἀμαυροῦν. Com. Obscurare. Vide vulgata Græco-lat. Lex. ὁ ἥλιος ἀμαυρώθη. ix. 10. Sol obscuratus est.

ἀμαχητί. com. Sine prælio. i. 174. ii. 102. iii. 15. iv. 11, 93. v. 94. vii. 235. ὅκως ἀμαχητὶ τὴν πᾶσαν Ἑλλάδα καταστρέψηται. ix. 2. Ut totam Græciam sine prælio subigeret.

ἄμαχος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀμάχητος, καὶ ἀνάλωτος. Qui oppugnari vel expugnari nequit.) (ἐπίμαχος. i. 84. Inexpugnabilis. v. 3.

ἀμβολάδην. Ion. et poet. pro ἀναβολάδην. Cum fervore quodam, et ebullitione, vel exæstuatione. Dictum de aquis, quæ ex suis fontibus in altum cum quodam impetu saliunt, qualem in alienis cernimus, quum igne subjecto fervent, ac exæstuant. τὸ ὕδωρ ζέει ἀμβολάδην. Aqua fervet exæstuans. iv. 181. Sic et apud Homer. Il. φ'. 362. ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ, κνίσσῃ μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο, πάντοθεν ἀμβολάδην. ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται. Quam similitudinem Virgil. Æn. vii. 461. videtur imitatus, Sævit amor ferri, et scelerata insania belli, Ira super: magno veluti quum flamma

sonore Virgea suggeritur costis undantis aheni, Exultantque æstu latices : furit intus aquæ vis. Fumidus atque alte spumis exuberat amnis : Nec jam se capit unda : volat vapor ater ad auras. Hæc verba nobis hunc Herodoti locum integrum explicant ac illustrant.

ἀμβώσας, Ion. pro com. ἀναβοήσας, vociferatus, edito clamore. i. 8. ἀμβώσαντες. iii. 38. vii. 18.

ἀμείβεσθαί τι. Ion. et poet. pro com. ἀποκρίνεσθαί τι, aliquid respondere. Gratiam referre. ὁ δὲ ἀμείβεται τοιάδε. Ille vero talia respondet, tale responsum dat. i. 9. ὁ δὲ ἀμείβετο. Ille vero respondit. i. 35. Κροῖσός μιν ἀμείβετο τοῖσδε. Crœsus his verbis ei respondit. i. 35. ταῦτα ἀμείψατο. Hæc respondit. i. 37. ἀμείβεται τοῖσδε, i. 38, 39, 40. ὀφείλεις χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι. Debes beneficio vicissim dato gratiam mihi referre. i. 41, 42. τοιούτοισι ἀμείψατο Κροῖσον. i. 43. Talia Crœso respondit. i. 115. ὁ δὲ ἀμείβεται αὐτοὺς τοῖσδε. Ille vero hæc ipsis respondet. i. 120. ii. 73. ταῦτα τοὺς φίλους ἀμείψατο. ii. 173. ἵνα σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλίης χρηστοῖσι ἔργοισι ἀμείψωμαι. Ut te pro bono consilio, bonis factis remunerem. iv. 97. οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀμειψάμενος. viii. 58. Nihil ad hæc respondens. Nullo responso ad hæc reddito.

ἀμήνιτος, ου, ὁ καὶ ἡ. N. H. Expers iræ. Sine ira. Non iratus. Non infensus. ix. 94.

ἀμηχανέειν, εῖν. Ion. et poet. pro comm. ἀπορεῖν. Inopia laborare. χρήματος οὐδενὸς ἀμηχανήσεις. Nullius rei inopia laborabis. i. 35.

ἀμηχανίη, ης, ἡ. Ion. et poet. Inopia. Impossibilitas. πενίην τε, καὶ ἀμηχανίην, [δύο θεοὺς ἀχρήστους.] viii. 111. [2.] [duas Deas inutiles,] Paupertatem et impossibilitatem. Pro eodem dicitur et ἀδυναμίη. viii. 111.) (δύναμις. ibid. Vide ἀδυνασίη.

ἀμήχανον. Ion. et poet. pro com. ἀδύνατον, ἢ δυσχερέστατον. Impossibile. Quod nullo modo vel difficillime fieri potest. i. 48, 204. v. 3.

ἀμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀδύνατος. Impossibilis. De re dicitur, quæ nullo modo fieri potest. ὅ, τι δεῖ γενέσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀμήχανον ἀποτρέψαι ἀνθρώπῳ. ix. 16. v. s. Quod a Deo fieri oportet, impossibile [est] homini [id a se] avertere. Sensus, Quicquid a Deo decretum semel est, id a nullo mortalium ullo modo averti, declinari, vitarique potest.

ἀμιξίη χρημάτων ab Herod. vocatur ille rerum status, quo nulla sunt inter aliquos libera commercia, q. d. Rerum immixtio, si loqui sic liceret. ii. 136. Alii tamen pecuniarum inopiam sic appellari putant, quod fortasse durius videatur, si vim verborum perpendas attente.

ἅμμα, τος, τό. com. Nexus, nodus. ἀπάψας ἅμματα ἑξήκοντα ἐν ἱμάντι. Cùm 60. nodos in loro nexuisset. iv. 98. λύετε ἅμμα. Solvite nodum. iv. 98. τῶν ἁμμάτων. ibid.

Ἀμμοῦν Αἰγύπτιοι καλέουσι τὸν Δία. Ægyptii Jovem vocant Ammoum. ii. 42.

ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ. com. Retributio, præmii pœnæve relatio, talio, hostimentum, ut veteres loquebantur. Quid autem hostire, quid hostimentum, docet Festus. Gall. *la pareille,* unde locutio, *Rendre la pareille.* Par pari referre. Plautus in Asin. 67. A. Par pari datum hostimentust, opera pro pecunia. Hostimentust, pro hostimentum est, more prisco dictum. In Lat. Lex. vitiose legi videtur. Pari pari datum hostimentum est, opera pro pecunia. Quod enim ante dictum a Plauto

verbis communibus, Par pari datum, id per illa sequentia verba jam obsoleta, συνωνύμως est expressum, hostimentust. Quid autem hoc? Opera pro pecunia. Qui enim opera pro pecunia dat, is hostit, is hostimentum facit, is par pari dat, ac refert. ἐν ἀμοιβῇ ἀσχήμονα γενέσθαι. In vice rependenda inhonestum esse. vii. 160. Gallice, *Etre déshonnête en rendant la pareille*, vel, *à rendre la pareille.*

ἀμπαύομαι, Ion. et poet. ac Herod. V. [pro comm. ἀναπαύομαι. ii. 95.] Quiesco, requiro. i. 181. ἀμπαύεσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης, in lecto quiescere. i. 182.

ἀμπαυςήριος. Ion. poet. et Herod. V. ad quiescendum factus. θῶκοι ἀμπαυςήριοι. Sedes ad quiescendum factæ. Sedilia ad quiescendum facta. i. 181.

ἀμπέλινος καρπός. Ion. et poet. Fructus vitis, i. vinum. i. 212. οἶνος ἀμπέλινος. Vinum, quod ex vitibus fit. ii. 37, 60.

ἄμπωτις, ἡ. com. quod formatum ex ἀνάπωσις, quam vocem legimus apud Pind. Olymp. Od. 9. v. 78. [λέγοντι] Ζηνὸς, τέχναις ἀνάπωσιν ἐξαίφνας ἄντλον ἑλεῖν. Hoc vero dictum παρὰ τὸ ἀναπίνειν, κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπὴν τοῦ σ εἰς τ. Vide Magnum Etym. pag. 86. Maris reciprocatio, quam Virgil. Æn. libr. xi. 624. versibus elegantissimis ita describit: Qualis ubi alterno procurrens gurgite pontus Nunc ruit ad terras, scopulosque superjacit undam Spumeus, extremamque sinu perfundit arenam: Nunc rapidus retro, atque æstu revoluta resorbens Saxa, fugit, littusque vado labente relinquit. Fit autem hæc ἄμπωτις, quum post exundationem aqua ad mare revertitur, et reciprocando subsidit, et quodammodo resorbetur ab immenso maris alveo, unde prius exundarat. Recessus aquarum æstu littora destituentium) (πλημμύρη, καὶ πλημμυρίς. vii. 198. Consule Eustath. ἄμπωτις τῆς θαλάσσης μεγάλη. viii. 129.) (πλημμυρὶς τῆς θαλάσσης μεγάλη. viii. 129. vide et Hippocratis Œconomiam in voce ἄμπωτις, et Lexicum Pindaricum a nobis conscriptum.

ἀμύνειν, Ion. et poet. Propulsare. τὰ ἀμύνοντα sub. ὅπλα. Arma propulsatoria, quæ et ἀμυντήρια vocantur, quibus vim, quæ nobis infertur, propulsamus. iii. 155.

ἀμύνειν, et composita. Ion. et poet. Opem ferre. pro comm. βοηθεῖν. ἐπαμύνοιεν, opem ferrent. i. 82. αὐτοῖσι ἀμύνειν, ipsis opem ferre. viii. 87. ix. 6. ἀμυνέοντες, opem laturi. ix. 60. ἐπαμύνειν. ix. 61.

ἀμύνεσθαι, et composita. com. Propulsare. Se defendere. Resistere. ἢν ἀμύνηται. Si vim propulsarit. Si se defenderit. i. 80. τὰ ἀπαμυνομένους ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, quæ ab oculis propulsantes. iii. 110. ἠμύνοντο τὴν Δαρείου ςρατιήν. Darii copias propulsabant. iii. 158. iv. 174. v. 27. ἀπαμύνεσθαι. v. 86, 101. τὴν πενίην ἀπαμύνεσθαι, paupertatem propulsare. vii. 102. ix. 17, 22, 36, 37, 60, 63.

ἀμυνεῦσι, 3. pers. plur. fut. Ion. pro com. ἀμυνοῦσι, opem ferent. ix. 6.

ἀμύνοντα, ἀμυνόντων, τά. Ion. κατ' ἔλλειψιν τοῦ ὅπλα, arma, quibus ad vim propulsandam utimur, quæ alias ἀμυντήρια vocantur, q. d. propulsatoria. ἐχόντων μηδὲν τῶν ἀμυνεόντων, sub. ὅπλων. Nullum armorum genus habeant, quibus vim illatam propulsent. iii. 155. Illud vero ἀμυνεόντων est genitivus pluralis futuri ἀμυνῶ, εῖς, εῖ, unde particip. ἀμυνῶν, ἀμυνοῦντες, &c.

ἀμύσσειν. Ion. et poet. pro comm. σπαράττειν, laniare, lacerare, pungere. iii. 76. ἀμύσσει τὰς μήτρας, uterum lacerat. iii. 108.

ἀμφί. Ion. et poet. cum dativo,

loco τῆς περὶ, cum genit. ἀμφὶ μὲν τῷ νόμῳ τούτῳ ἐχέτω ὡς καὶ ἀρχὴν ἐνομίσθη. Lat. interpres, Atque de horum ritibus hunc in modum dictum sit. Sed verba Græca nullo prorsus modo declarantur. Hoc enim illa sonant, Ac de hoc quidem more habeat [se res,] ut et initio moribus est recepta. i. Sed quod ad hunc quidem morem attinet, sic se habeat, ut et initio habebat, quum res in morem istum transire cœpit, quum res hoc more confirmari cœpit. Nam q. d. ego morem hunc mutare nec volo, nec possum. i. 140. iii. 32. ἀμφὶ ἀπόδῳ τῇ ἐμῇ. pro περὶ ἀπόδου τῆς ἐμῆς. Quod ad meum discessum attinet. v. 19. ἀμφὶ τῇ ὁδῷ ταύτῃ. v. 52. vi. 62.

ἀμφιάζειν. Verbum, quod apud solum Ctesiam reperitur, nec in vulgatis Lexicis, ullius auctoritate confirmatum explicatur, in quibus hæc tantum traduntur, ἀμφιάζω, σκεπάζω, cooperio. Sed idem valet ac τὸ ἀμφιεννύειν, de quo Eustath. induere. τὴν ἐκείνου στολὴν ἀμφιασθῆναι. Ctes. Pers. 10. Illius vestem induisse. ἀμφιάζεται ὁ μάγος. Ctes. Pers. 10. Induitur, vestitur magus. Hinc verbale, τὸ ἀμφίασμα, τος. Indumentum, vestis. Ctes. Pers. 10.

ἀμφιβασίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀμφισβήτησις, dissentio, disceptatio, altercatio, contentio, controversia. ἐς ἀμφιβασίας τοῖσι λέγουσι ἀπικνέεσθαι. In controversiam atque disceptationem venire cum iis, qui [aliquid] dicunt. iv. 14. pro eodem dicitur et ἀμφισβησίη. viii. 81.

ἀμφίβληστρον, τό. Ion. et poet. Verriculum, retis genus, dictum παρὰ τὸ ἀμφιβάλλειν, quod pisces hinc inde, ac undique complectatur. i. 141. ii. 95.

ἀμφιβολίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀμφιβολία, ας. Ambiguitas, hæsitatio, dubitatio, inopia consilii. pro quo συνωνύμως dicitur ἀπορία. Vide suo loco. Ἀθηναῖοι καίπερ ἀμφιβολίῃ ἐχόμενοι. Athenienses quamvis inopia consilii laborarent. v. 74. Valla: Athenienses etsi ancipiti bello districti. Sed licet hic sensus sit commodus, tamen verbis Græcis non respondet.

ἀμφιδέες, εῶν. Catenæ, annuli, armillæ. περισκελίδες. ἀμφιδέας περὶ τοὺς πόδας διδόντες. Catenas pedibus injicientes. ii. 69.

ἀμφιδέξιος, ὁ. Ambidexter. Comm. μεταφορικῶς, ambiguus, incertus. ἀμφιδέξιον χρηστήριον, ambiguum oraculum. v. 92.

ἀμφιλαφὴς, καὶ τὸ ἀμφιλαφές. Proprie dicitur de rebus, quæ adeo sunt magnæ, ut eas non una, sed duabus manibus amplecti possit. Ingens, magnus, copiosus, frequens. Dictum quasi ἀμφιλαβὴς, παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν λαβεῖν. quod utrinque res capi, tenerique possit, aut debeat. ἐλέφαντας ἀμφιλαφέας. Elephantos ingentes. Alii vero sic appellari putant elephantos, qui dentibus utrinque prominentibus sunt præditi, quod non absurdum. iii. 114. θέρεος βρονταὶ ἀμφιλαφέες γίνονται. Æstate, tonitrua crebra, sive frequentia, fiunt, eduntur, iv. 28. χιὼν ἀμφιλαφής. Copiosa nix. iv. 50. φοίνικες ἀμφιλαφέες. Amplæ palmæ. iv. 172. Pindarus Olymp. Od. 9. v. 122. ἀμφιλαφὴς δύναμις. Ampla facultas. Magnum Etymologicum, 91. 21. ἀμφιλαφὴς] τὸ δασὺ, τὸ ἑκατέρωθεν ληπτόν. ἀμφιλαφὲς [δ' εἴρηται οἱονεὶ ἀμφιλαβὲς,] κατὰ συγγένειαν τοῦ β εἰς φ. δοκεῖ δέ μοι παρὰ τῇ ἀφῇ, [vel potius, παρὰ τὴν ἀφὴν.] οἱονεὶ τὸ τῇ ἀφῇ ἑκατέρωθεν ὑποπίπτον, διὰ τὴν δασύτητα, ὅ ἐστι πολὺ, καὶ δαψιλές. At Fr. P. comment. pag. 49. ἀμφιλαφῆ δύναμιν, ancipitem dicendi facultatem appellari tradit, quæ res propositas vel laudare, vel vi-

tuperare possit. Vel etiam, quæ non simplici, sed multiplici ratione res laudare possit.

ἀμφιπολεῖν, Ionice et poetice. Famulari. Famulum, ministrum esse. Servire alicui. ἀμφιπολεῦσαν ἱρὸν Διός. In Jovis templo ministrantem, ministerio fungentem. ii. 56.

ἀμφίπολος, ὁ καὶ ἡ. Famulus, famula, minister, ancilla. Ionice et poetice. ii. 131. τὰς ἀμφιπόλους, v. 92. ancillas. ix. 76.

ἀμφίῤῥυτος, ὁ καὶ ἡ. Ionice et poetice. Circumfluus. Vel, qui aquis hinc inde alluitur. Epithetum loci. iv. 163. [pro quo συνωνύμως dicitur ὁ καὶ ἡ περίῤῥοος. i. 174. et περίῤῥυτος. iv. 42, 45.] δοκέων ἀμφίῤῥυτον τὴν Κυρήνην εἶναι. Existimans Cyrenen esse circumfluam, id est, Circumfluæ domus appellatione Cyrenen ab oraculo significatam fuisse. iv. 164.

ἀμφίς. Ion. et poet. pro comm. χωρὶς, et ἄνευ, sine, absque, cum gen. πολὺ λώϊον ἀμφὶς ἔμμεναι. sub. ἴη·, ἤγουν φωνῆς. Longe satius est [eum] sine [voce] esse. i. 85.

ἀμφισβησίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἀμφισβήτησις. pro quo et ἀμφισβασίη, ης, de quo suo loco. Dissentio, disceptatio, altercatio, controversia, contentio. λόγων ἀμφισβησίη. viii. 81. Verborum disceptatio, controversia, contentio, altercatio.

ἀμφισβητεῖν τινι. Differre ab aliquo. ὁ ἕτερος τῶν λόγων τῷ πρότερον λεχθέντι ἀμφισβητέων. ix. 74. Alter rumor, qui prius dicto, [qui a superiore, et ante dicto rumore] differt.

ἀμφορέας μὴ ἐξοπτήσῃς. Quid sibi velit hoc oraculum Arcesilao a Pythia redditum. iv. 163. et deinceps.

ἀμωμήτως. V. H. Inculpate. Irreprehensibiliter. Sine reprehensione. iii. 82.

ἂν particula non expressa: sed subaudita, vim futuri denotans. ἐλπίζων ἀνακτήσασθαι. i. 50. ἐλπίζων ἡμίονον ἐὸν (?) ἄχμᾶ ἀντ' ἀνδρὸς βασιλεύειν Μήδων: sub. ἂν, pro βασιλεύσειν. i. 55. εἰ ἠπιστήθη μὴ πολυπραγμονεῖν. sub. ἂν, pro πολυπραγμονήσειν. iii. 15. vide ἠπιστήθη. ἠπείλησε πολλόν μιν χρόνον παρθενεύεσθαι. sub. ἂν, pro παρθενεύσεσθαι. Minatus est fore ut ipsa multum tempus, diu, in virginitate permanerit, vel, diu virgo maneret. iii. 124. τεκεῖν. sub. ἂν, pro τέξειν. iii. 151. στρατεύσασθαι, sub. ἂν. iv. 136. ὑποτελέειν. sub. ἂν, pro ὑποτελέσειν. iv. 201. ἐπιτελέεσθαι. sub. ἂν, pro ἐπιτελεσθήσεσθαι. vi. 140. ἀνασχέσθαι, sub. ἂν, pro ἀνασχήσεσθαι. vii. 149. ἑλέσθαι. sub. ἂν, pro αἱρήσεσθαι. vii. 149. γενέσθαι. sub. ἂν, pro γενέσασθαι. viii. 60.

ἂν particula cum verbis, aut participiis conjuncta, et expressa, vim futuri denotans. τὸ ἄν τοι προθέω. pro ὃ ἄν σοι προθῶ, ἤγουν προθήσω. Quod tibi proponam. i. 108. ἐσθίοντας ἂν οὐ παύεσθαι. pro ἐ παυθήσεσθαι. [Dicunt enim illi, si quid boni ipsis apponeretur, ipsos] edere non cessaturos, [nullum edendi finem facturos. Edendi finem non ante facturos, quam omnes cibos et bellaria consumerent.] i. 133. ποιέειν ἂν, pro ποιήσειν. ii. 26. οὐδ' αὐτὸν τὸν θεὸν οὕτω ἂν καλῶς βαλέειν δοκέω. Ne ipsum quidem Deum adeo perite jaculaturum puto. iii. 35. ἔρδειν ἂν, pro ῥέξειν, καὶ ποιήσειν. iii. 38. ἂν πείθεσθαι, pro πείσεσθαι. iii. 53. ἂν γενέσθαι, pro γενήσεσθαι. vi. 129. μάχεσθαι ἂν, pro μαχεῖσθαι, vel μαχήσεσθαι. vii. 103. εὑρεῖν ἂν, ix. 90. pro εὑρήσειν.

ἂν particula interdum redundans. πολλαχῇ ἂν ἴσχον ἐμεωϋτόν. Sæpe me ipsum continui. i. 42.

ἀνά. Ion. et poet. pro comm. κατὰ, cum accus. In. ἀνὰ δώματα, in ædibus. i. 85. ἀνὰ τὴν ἤπειρον. In continente. i. 96, 97, 100. ἀνὰ τὸ

πεδίον, in planitie, per planitiem. i. 184, 193, 194. ii. 4, 62, 135.

ἀνὰ χρόνον. Ad aliquod tempus, aliquandiu, per aliquod temporis spatium. i. 173. v. 27.

ἀναβαθμὸς, ὁ. com. Gradus, quales sunt in scalis, quarum beneficio in summas ædium partes ascendimus. ii. 125. Hos et κρώσσας et βωμίδας a nonnullis vocari tradit Herodotus ibidem.

ἀναβαίνειν. Ion. et poet. pro com. ἀναβιβάζειν, imponere. Gallice, *Faire monter.* ἄνδρας ἐπὶ τὰς καμήλους ἀνέβησε. Viros in camelos imposuit. i. 80.

ἀναβαίνειν. Dictum de brutorum congressu, quem ascendendo faciunt. οἱ μὲν [ἵπποι] ἀναβαίνοντες τὰς θηλείας, ὀκτακόσιοι. αἱ δὲ βαινόμεναι, ἑξακισχίλιαι, καὶ μύριαι. ἀνέβαινε γὰρ, &c. i. 192.

ἀναβαίνειν ἡ τυραννὶς ἔς τινα θέλει. Tyrannis ad aliquem ascendere vult. pro, Tyrannis ad aliquem devolvitur, ac pervenit. i. 109. ἐς Λεωνίδην ἀνέβαινε ἡ βασιληΐη. vii. 205. Regnum ad Leonidem est devolutum. Ad L. pervenit.

ἀναβαίνειν interdum apud Herodotum pro ἀποβαίνειν, evenire, eventum habere. ἢν τῇ σὺ λέγεις ἀναβαίνῃ βασιλέϊ τὰ πράγματα. Si regi res eveniant, ut tu dicis. Si regis res eum habeant exitum, eum eventum, quem tu dicis. vii. 10.

ἀναβάλλεσθαι. com. Differre. ἀνεβάλλοντο ἐς τὴν ὑστεραίην ὑποκρίνασθαι. ix. 8. Responsum in diem sequentem distulerunt. ὑποκρίνεσθαι jam positum pro τὴν ὑπόκρισιν, quod exstat ix. 9. ἐξ ἡμέρης ἐς ἡμέρην ἀναβαλλόμενοι. ix. 8. De die in diem differentes responsum.

ἀναβιβάζειν, com. Imponere. vulgo, Facere ascendere. τοὺς παῖδας ἐπὶ ἵππους ἀναβιβάσας. Cum pueros in equos imposuisset. i. 63. ἀνεβίβασεν ἐπ' αὐτήν. In ipsam [pyram] imposuit. i. 86. ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸν πύργον. Ipsum turrim ascendere jusserunt. iii. 75. ἀναβιβάζουσι αὐτοὺς ἐπὶ τὰς ἁψῖδας. Ipsos in fornices imponunt. iv. 72. ἵνα ἕκαστον ἀναβιβάζουσι ἐπ' ἵππων. In equos imponunt. ibid.

ἀναβολὴ, ῆς, ἡ. comm. Dilatio. Rei peragendæ in aliud tempus dilatio. οὐκ ἔτι ἐς ἀναβολὰς ἐποιέοντο τὴν ἀποχώρησιν. viii. 21. Valla : Non tam sibi differendum abitum putaverunt. Æ. P. Discessum non amplius distulerunt. Est autem Herodoteum loquendi genus, τὴν ἀναχώρησιν ἐς ἀναβολὰς ποιέεσθαι. Discessum differre. In aliud tempus discessum differre. Vel, In longum t. d. d.

ἀνάγειν τὰς νέας. Herodotea locutio. q. d. τὰς νέας ἄνω, τουτέστιν εἰς τὸ πέλαγος ἄγειν. Naves in altum, in pelagus ducere. Quod communiter ἀνάγεσθαι, τουτέστιν ἄνω, καὶ εἰς πέλαγος ἄγεσθαι. Navibus in altum ferri. Solvere portu, et in altum provehi.) (κατάγειν τὰς νέας, κατάγεσθαι. καταίρειν. Naves ad littus deducere. Ad littus deferri. Ad terram appellere. ἀνάγειν τὰς νέας πρὸς τὸν ἰσθμόν. viii. 57. Naves per altum ad isthmum deducere. Vide ἀπαίρειν. ἀνῆγον τὰς νέας ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα. viii. 70. Naves per altum ad Salamina duxerunt. Vel, adversus Sal. dux. ἀνῆγον τὸ ἀπ' ἑσπέρης κέρας. viii. 76. ἀνάγειν τὰς νέας πρὸς τὸν ἰσθμόν. viii. 79, 83.

ἀναγομένοισι δέ σφι, αὐτίκα ἐπεκέατο οἱ βάρβαροι. viii. 84. Ipsis vero solventibus, [et in altum tendentibus] barbari confestim instare cœperunt. vel, In illos in altum tendentes confestim invecti sunt, eosque cœperunt urgere. ἀνῆγον τὰς νέας. ix. 96. ἀνῆγον καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ἤπειρον τὰς νέας. ibid. Et ipsi classem per alium ad terram deduxerunt, [vel, reduxerunt.]

ἀναγινώσκειν. Hoc verbum apud Herod. peculiares, nec aliis com-

munes significationes habet. Sæpe enim accipitur pro ἀναπείθειν, suadere, persuadere. χρόνῳ δὲ, ὡς ἀνέγνωσεν, ἐνοικίσθη. Interpres, Ibique aliquandiu habitans, ubi rem cognovit, &c. Sed vertendum potius, Tandem vero, vel, Interjecto autem aliquo temporis spatio, postquam [Liches fabrum ferrarium] persuasisset, [cum rem fabro ferrario persuasisset, in ejus ædibus non amplius conductis, at emtis] habitavit. i. 68. sic enim locus accipiendus, ἐπειδὴ ἀνέπεισε τὸν χαλκέα τὴν αὐλὴν ἑαυτῷ ἐκδιδόναι, καὶ πωλεῖν, ὥστε δὴ ἐν αὐτῇ οὐκέτι μισθωλῇ, ἀλλ' ἐκδότῳ, τουτέστιν ἐκδεδομένῃ, καὶ πεπραμένῃ, καὶ πεπωλημένῃ ἐνῳκίσθη, ἤγουν ᾤκησεν.

ἀναγινώσκειν, πείθειν, ἀναπείθειν, ὁρμᾷν, παρορμᾷν, παροξύνειν. Suadere, persuadere, impellere, incitare, instigare, solicitare. τίς σε ἀνθρώπων ἀνέγνωσε, πολέμιον ἀντὶ φίλου ἐμοὶ καταστῆναι; Quis mortalium tibi suasit, ac persuasit, ut pro amico fieres mihi hostis ? Quis te mortalium impulit ad inimicitias mecum suscipiendas pro amicitia, quam mecum colere poteras ? i. 87. οἵ μιν ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν Κῦρον. Qui ita persuaserant ut Cyrum dimitteret. i. 128. τοῦτον τὸν ἄνδρα ἀναγνώσας ὁ μάγος Πατιζείθης, ὥς οἱ αὐτὸς πάντα διαπρήξει. Cum magus Patizithes huic viro persuasisset, fore ut ipsi omnia conficeret, [quæ necessaria erant ad id peragendum, quod peragere statuerat.] iii. 62. ὁ δὲ, ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναγνωσθεὶς, ἔργον οὐκ ὅσιον ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρί. Valla : Iste ab uxore deceptus rem de filia nefariam commentus est. Sed male. Vertendum enim, Ille vero ab uxore persuasus, vel uxoris verbis adductus, ac ab ea impulsus, nefarium facinus adversus filiam molitus est. Quod autem ἀναγινώσκειν hic pro πείθειν, id est, persuadere, sit accipiendum aperte patet ex præcedentibus Herodoti verbis, ubi de hac muliere dicit, πείθει τὸν ἄνδρα, &c. quibus statim subjicit, ὁ δὲ, ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναγνωσθεὶς, τουτέστι πεισθεὶς, vel ἀναπεισθείς. Ἀνέγνωσαν [αὐτοὺς τοῦτον τὸν χῶρον] ἐκλιπεῖν. Persuaserunt ipsis ut hunc locum relinquerent. iv. 158. τούτους ἀναγνώσας ἅμα ἐκείνοισι ἕπεσθαι. His ad illos comitandos inductis. v. 106. ὑπ' Ἀθηναίων ἀναγνωσθέντα χρήμασι. Pecuniis ab Atheniensibus inductum. vi. 50. Πυθίην ἀνέγνωσε λέγειν τὰ περὶ Δημάρητον γινόμενα. Pythiam induxit ad dicendum ea, quæ Demarato contigerant. vi. 75. οὗτος τοὺς δούλους ἀνέγνωσε ἐπιθέσθαι τοῖσι δεσπότῃσι. Iste servos ad dominos invadendos induxit. vi. 83. ἀνεγνώσθη Ξέρξης στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Xerxes ad bellum Græciæ faciendum inductus est. vii. 7, 10, ad fin. ἀνέγνωσε Ἀθηναίους. vii. 144. Induxit Athenienses. Persuasit Atheniensibus. vii. 165. δείσας μὴ ἀναγνωσθῇ Ξέρξης ποιέειν ταῦτα. vii. 236. Veritus ne Xerxes ad hæc faciendum impelleretur, vel induceretur. ἀναγνῶσαι Εὐρυβιάδεα μεταβουλεύσασθαι. viii. 57. Eurybiadem ad sententiam mutandam inducere. ἀνέγνωσε τὸν Εὐρυβιάδεα. viii. 58, 100, 110.

ἀνάγκη. Necessitas. Gravis difficultas. Angustiæ. Quæstiones. Tormenta, quæ Galli vocant *la torture*. Unde *donner la torture*, quæstionem habere. ἐς μεγάλας ἀνάγκας ἀπικνέεσθαι. Ad magnas angustias redigi. i. 116. ἀγόμενος ἐς τὰς ἀνάγκας. Ad tormenta ductus. Vel, quia [a satellitibus jussu Regis] abducebatur ad quæstionem, et tormenta. i. 116. Hoc patet ex illo βασανίσῃ, et ex sequentibus.

ἀναγκαίη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro communi ἀνάγκη. Necessitas.

ἀναγκαίῃ ἐνδεῖν τινα. Aliquem necessitate implicare. Necessitatem alicui imponere. Aliquem necessitatis vinculis ligare. i. 11. ἀναγκαίη προκειμένη. Proposita necessitas. i. 11, 138. ἀναγκαίη κατέλαβε Κᾶρας. Caras invasit necessitas. ii. 152. [ἔφη] ἀναγκαίην μιν καταλαμβάνειν. Dixit necessitatem se invasisse. iii. 75. ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι. Necessitate cogor. vii. 96. οὐδὲ μιῆς ἐούσης ἀναγκαίης. Nulla necessitate cogente. vii. 99, 104, 172. ὑπ' ἀναγκαίης ἐχόμενοι. vii. 233. A necessitate detenti. Necessitatis vi coacti. ibid. ὑπ' ἀναγκαίης μέζονος κατέζευχθε. viii. 22. Majori necessitate estis obstricti. ἐς ἀναγκαίην ἀπειληθέντας. viii. 109. Ad necessitatem redactos. ὑπ' ἀναγκαίης μεγάλης ἐχόμενος. ix. 15. v. s. a necessitate magna detentus : id est, Vi magnæ necessitatis coactus, vel magnæ necessitatis vi compulsus. ἑπόμεθα ἀναγκαίῃ ἐνδεδεμένοι. ix. 16. Necessitate illigati sequimur. Vel, Necessitatis vinculo ligati sequimur. ὑπ' ἀναγκαίης. ix. 17. Præ necessitate.

ἀναγκαίως. Comm. Necessario. ἀναγκαίως ἔχει. Necesse est. i. 89. vii. 51, 229. viii. 140, 144. ix. 27.

ἀνάγνωσις. Ionice, pro communi ἀναγνώρισις, Agnitio. τὸν Ἀστυάγεα ἐσῄει ἀνάγνωσις αὐτοῦ. Astyagem ipsius agnitio subiit. i. 116.

ἀναδαίειν et ἀναδαίεσθαι. Ion. et poet. pro com. διαιρεῖν, διανέμειν. Dividere, distribuere. γᾶς ἀναδαιομένας. Dor. pro com. γῆς ἀναδαιομένας. Agro diviso. iv. 159.

ἀναδασμὸς, οῦ, ὁ. Ion. et poet. pro com. διαίρεσις, διανέμησις, διανομή. Divisio, distributio. ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ [αὐτοὺς] οἱ Κυρηναῖοι ἐπεκαλέοντο. Ipsos Cyrenæi ad agri divisionem accersebant. Ipsos accersebant agri portionem singulis daturi. iv. 159. συνέγειρε πάντα ἄνδρα ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ. iv. 163. Quemlibet virum proposita rei agrariæ spe cogebat. Quemlibet agrorum dividendorum spe proposita congregabat. Quemlibet ad se sequendum solicitabat, futuram agrorum divisionem ipsis proponens.

ἀναδέκεσθαι. Ion. pro comm. ἀναδέχεσθαι. Recipere, polliceri, promittere. ἀναδεχομένους ὑποχειρίας παρέξειν τὰς Ἀθήνας. Qui receperant, qui promiserant se nobis tradituros, ac in potestatem nostram redacturos Athenas. v. 91.

ἀναδέξαι, pro ἀναδεῖξαι, ostendisse. vi. 121. ἀναδέξας, pro ἀναδείξας. vi. 124.

ἀναδέξασθαι, pro ἀναδείξασθαι, ἀναδεῖξαι, ostendisse. vi. 115, 123. ἀναδεχθῆναι, pro ἀναδειχθῆναι. vi. 124.

ἀναδῆσαι τὴν πατριὴν ἐς ἑκκαιδέκατον θεόν. Herodotea locutio. Suæ familiæ genus ad sextum decimum usque Deum referre, ac inde quasi catena quadam religatum, ac pendens repetere. Quod intelligendum propter perpetuam annorum seriem, quæ facit ut anno ex annis quodammodo colligati pendeant, ut in catenis annulos cum annulis connexos, ac alios ex aliis pendentes videmus. ii. 143. οὔτε ἐς θεὸν, οὔτε ἐς ἥρωα ἀνέδησαν αὐτούς. Nec ad Deum, nec ad Heroem ipsos, ipsorumque genus retulerunt. ii. 143.

ἀναδιδάσκειν. Com. Suid. πάνυ διδάξαι. ἐπιτατικὸν γάρ ἐστι νῦν ἡ ἀνά. Valde docere. Nam præpositio ἀνὰ jam vim intendentis habet. Edocere. Vel dedocere, quod quis ante didicit, quasi dicat, Iterum docere, ut ἡ ἀνὰ iterationem denotet. Ex alicujus animo evellere, quod ante didicit, et aliquid novi eum docere. A priore ad aliam sententiam traducere. Sic ἀναπείθειν, priorem sententiam ex

animo evellere, et novam inserere. Veterem opinionem evellere, et novam inserere. ἀνεδιδάσκετο Εὐρυβιάδης. viii. 63. Valla: Edocebatur Eurybiades. Æ. P. Edoctus sententiam mutavit.

ἀναδραμεῖν. Comm. Crescere, augeri. ἀνά τε ἔδραμον αὐτίκα. Statimque creverunt. Interpres Latinus, discurrerunt. Stephanus, excurrerunt. Uterque male vocem hanc nunc intellexit, ac ideo male vertit. i. 66. Quid sit ἀναδραμεῖν, docet Eustath. his verbis: ἀναδραμεῖν λέγεται ζῶον, ἢ φυτὸν, ἤγουν ἄνω δραμεῖν, ὅ ἐστιν αὐξηθῆναι. Idem, ἀναδραμεῖν λέγονται σμώδιγγες, ἀντὶ τοῦ ἐξογκωθῆναι, καὶ ἐπαναστῆναι. Hoc igitur verbum sæpe μεταφορικῶς dicitur et de animalibus, et de plantis, quæ celeriter sursum currunt, succrescunt, ac in altum crescendo feruntur. Dicitur et de vibicibus, quæ inflantur, intumescunt, ac surgunt. Hinc ἀναδρομὴ, ἡ καθ' ἡλικίαν αὔξησις. Homerus Iliad. σ. cum Eustathii comment. pag. 1129. τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε ἔξοχον ἡρώων. ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος. id est, Peperi filium bonumque fortemque, præstantissimum heroum. Hic vero crevit plantæ similis. Quamvis autem hoc ἀναδραμεῖν proprie de corporis incremento dicatur, hic tamen μεταφορικῶς pro potentiæ, virium, et opum incrementis est sumendum. Idcirco sequitur illud verbum εὐθενήθησαν, quod ab Herodoto subjicitur ut præcedentis explicatio. Significat enim, Rerum omnium copia abundarunt. Rem feliciter gesserunt. αἱ δὲ [Συρήκουσαι] παραυτίκ' ἀνά τ' ἔδραμον, καὶ ἀνέβλαστον. vii. 156. Valla: Ea civitas confestim excucurrit, atque propagata est. Stephanus melius: Incrementum vigoremque assumsit. Æm. P. Syracusæ vero confestim creverunt et floruerunt. Vel, Incrementum ceperunt, et vires assumserunt. ἀνά τε ἔδραμον οἱ Φωκαέες, καὶ ἐνέδυνον τὰ ὅπλα. vii. 218. Et excurrerunt Phocenses, et induerunt arma. Sed hic scribendum videtur Φωκέες, ut paulo superius et inferius. Nam ab urbe Ioniæ Φώκαια, quæ et Φωκαίη Ionice, deducitur nomen gentile Φωκαιεὺς, et Φωκαεὺς, έως, et Φωκαΐτης. At ἀπὸ τῆς Φωκίδος regione circa Parnassum sita, Φωκεὺς, έως. Φωκέες, εῖς. De quibus hoc loco verba fiunt.] ὥρων βλαστὸν ἐκ τοῦ στελέχεος ὅσον τε πηχυαῖον ἀναδεδραμηκότα. viii. 55. Valla: Aspexerunt fruticasse, edito a stipite virgulto cubiti instar. Æ. P. Viderunt virgultum ex stipite ut cubitale, id est, cubiti magnitudine, editum. Vel, Ramum ex arboris trunco propemodum cubiti magnitudine excrevisse viderunt. Vel, Germen fere cubitali magnitudine ex stipite natum viderunt. Vel surculum, &c.

ἀναδραμεῖν. Commune. Recurrere aliquo, unde discessimus. Redire. παλινδρομῆσαι, καὶ ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν, ὅθεν ἀνηγάγοντο. V. Hom. 19. Recurrere, et in locum redire, unde solverant.

ἀναζεῦξαι. Commune. Movere. Castra movere. Solvere. Discedere. Proficisci. ἀναζεῦξαι τὰς νῆας. Cum classe discedere. Classem ex aliquo loco in alium ducere. Hinc verbale ἀναζυγὴ, ῆς, ἡ. Castrorum mutatio. Discessus. Profectio. Consule Suidam. ἢν ἀναζεύξῃς πρὸς τὸν ἰσθμὸν τὰς νῆας. viii. 60. Si classem ad Isthmum abduxeris. ὡς χρεὼν εἴη ἀναζεύξαντας τὴν ταχίστην πάντα τὸν στρατὸν, ἰέναι ἐς τὸ τεῖχος τὸ Θηβαίων. ix. 41. Valla: Expediens esse contractis quam primum copiis ire ad mœnia Thebana. Æm. P. Oportere quam primum omnibus copiis [illinc] abductis ad Thebanorum urbem ire. ὡς χρεὼν εἴη ἀναζεύξαντας τὸ

στρατόπεδον, ἰέναι ἐς τὸ Θηβαίων ἄστυ. ix. 58. Quod necesse esset motis castris in Thebanorum urbem ire, [Thebas petere.]

ἀναθρώσκειν. Vide θρώσκειν.

ἀναίνεσθαι. Ion. et poet. Recusare. Nolle aliquid facere. κείνου ταῦτ' ἀναινομένου. ix. 53. Illo hæc recusante.

ἀναιρεῖν, et ἀνελεῖν. Responsum reddere. Proprie tamen de Deo vel oraculo dicitur ἀνεῖλε τὸ χρηστήριον. Oraculum dedit hoc responsum. i. 13. οἱ μάντιες ἀναίρεον τοῦτον εἶναι. Vates responderunt hunc esse. vi. 69. ἀνελεῖν τάδε. Hæc respondisse. vii. 148.

ἀναιρεῖσθαι ἀγῶνας. Certamina suscipere. Victoriam ex certaminibus reportare. Sed μετωνυμικῶς ἀγὼν pro palma, et victoria, quæ ex ipso certamine reportatur, hic accipitur. ἀνεῖλε ἡ Πυθίη [αὐτὸν] ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ἀναιρήσεσθαι πέντε. ix. 33. Valla: Respondit Pythia quinque ipsum maximas palmas e certaminibus reportaturum. Æ. P. Pythia respondit [ipsum] quinque maxima certamina suscepturum. Quamvis enim Vallæ versio sic alias accipi commodissime possit, hic tamen non possit. Quod ex ipsius Herodoti verbis aperte colligitur, quum subjicitur, ὁ μὲν δὴ ἁμαρτὼν τοῦ χρηστηρίου, προσεῖχε τοῖσι γυμνασίοισι, ὡς ἀναιρησόμενος γυμνικοὺς ἀγῶνας. id est, Ille vero non intellecto oraculo, gymnasiis, [et ludicris exercitationibus] sedulam operam navabat, ut victorias ex gymnicis certaminibus reportaturus. Et paulo post, μαθόντες δὲ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἐς γυμνικούς, ἀλλ' ἐς ἀρηΐους ἀγῶνας φέρον τὸ Τισαμενοῦ μαντήϊον. id est, Cum autem Lacedæmonii intellexissent oraculum Tisameni non ad gymnica, sed ad bellica certamina spectare. Quænam autem fuerint ista quinque gravissima certamina, vide ix. 35. νίκην ἀναιρέεται καλλίστην ἁπασέων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. ix. 64. Victoriam, omnium, quas nos scimus, pulcherrimam est adeptus.

ἀναιρέειν, vel ἀναιρέεσθαι πόλεμόν τινι. Herodotea locutio. Bellum adversus aliquem suscipere. Ἑκαταῖος οὐκ ἔα πόλεμον βασιλέϊ τῶν Περσέων ἀναιρέεσθαι. Hecatæus bellum adversus Persarum regem suscipi non sinebat. v. 36.

ἀναιρέειν, et ἀναιρέεσθαι. Ion. pro com. συλλαμβάνειν. De mulieribus dictum, quæ semine virili intra matricem suscepto prolem concipiunt. ἐν γάρ σε νυκτὶ ταύτῃ ἀναιρέομαι. vi. 69. Te enim hac nocte concepi. v. s. suscipio.

ἀναίρειν et ἀναίρεσθαι. Suscipere. Sequi. τῶν γνωμέων τὴν σεωϋτῷ σφαλερωτέρην ἀναίρεο. Sententiam tibi periculosiorem suscepisti, sequutus es. vii. 16. ἀναίρεο autem Ion. dictum pro comm. ἀνῄρου.

ἀναισιμοῦν. Ion. et poet. pro com. δαπανᾷν, et ἀναλίσκειν. Impendere. Consumere. Absumere. πέντε ἡμέραι ἀναισιμοῦνται. Quinque dies [in hoc iter] impenduntur. Interpres Latinus sensum, non verba secutus, vertit, Est quinque dierum longitudine, &c. Sed ἀναισιμοῦν (ut docet Eustathius) παρὰ τὸ δέον ἀναλίσκειν σημαίνειν δοκεῖ. αἰσιμοῦν γὰρ, τὸ εἰς τὰ αἴσια, ὅ ἐστι καθήκοντα, δαπανᾷν. Quamvis autem hoc verbum proprie in res minime necessarias, et parum honestas sumtum facere significet, γενικῶς tamen (ut et ex hoc Herodoti loco patet) pro consumere, et impendere sumitur, i. 72. Consule Suidam. ἐκ τῆς τάφρου ἡ γῆ ἀναισιμώθη. Terra egesta ex fossa consumta est. i. 179. τὸν χοῦν ἀναισίμου. Aggerem consumebat. i. 185. ἡμέραι ἀναισιμοῦνται τεσσαράκοντα. ii. 11. ἐν τῷ προαναισιμωμένῳ χρόνῳ. In ante consumto tempore. ii. 11. μῆνες

ἀναισιμούμενοι. ii. 31. οἶνος ἀμπέλινος ἀναισιμοῦται. Vinum ex vitibus productum consumitur. ii. 60. ἀναισιμώθη. ii. 125. ἀναισίμωνται. ii. 134. ταῦτα ἀναισιμῶνται. iii. 6. ἐς τὴν φρουρέουσαν ἵππον τὴν Κιλικίην ἑκατὸν τάλαντα ἀναισιμοῦτο. In equitatum, qui Ciliciam custodiebat, centum talenta absumebantur. iii. 90. ἵνα μὴ τὸν σῖτον ἀναισιμώσωσι. Ne frumentum consumerent. iii. 150. ἀναισιμοῦσθαι. iv. 35. προσαναισίμωτο πολλά. v. 34. ἀναισιμοῦνται. v. 53. ἀναισιμωμένη. viii. 41.

ἀναισίμωμα, ἀναισιμώματος, τό. N. H. pro com. ἀνάλωμα, δαπάνημα, sumtus, impensa, expensa. v. 31.

ἀνακάπτειν. V. H. [pro quo συνωνύμως, καὶ κοινῶς dicitur καταπίνειν. ii. 93.] Deglutire, devorare, absorbere. ii. 93.

ἀνάκανθος, ὁ καὶ ἡ. com. Spinis carens. κήτεα ἀνάκανθα. Cete spinis carentia. iv. 53.

ἀνακέαται. Ion. pro comm. ἀνάκεινται, dicati, consecratique sunt. i. 41.

ἀνακεῖσθαι. Commune. Incumbere. γνοὺς ὁ Δηϊόκης ἐς ἑωϋτὸν πᾶν ἀνακείμενον. Deioces, cum cognovisset totum [Judiciorum exercendorum onus] in se incumbens.

ἀνακινδυνεύειν. Com. Iterum periclitari. Periculum iterum adire, subire, facere. τί σε πάντως δέει ναυμαχίῃσι ἀνακινδυνεύειν; Quid omnino te præliis navalibus iterum periclitari, [quid belli fortunam iterum pugnis navalibus tentare, et periclitari] oportet? viii. 68. ix. 26, 41.

ἀνακλίνειν. Poet. pro com. ἀνοίγειν, aperire. αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε θύραι. πλοῦτος γὰρ ἔσεισι. V. Hom. 33. At aperiamini fores. Opulentia enim ingredietur.

ἀνακοντίζειν. Comm. Ejaculari. iv. 181.

ἀνακρίνειν, et ἀνακρίνεσθαι. Comm. Rem aliquam accurate examinare, perpendere, agitare. Inquirere. Disputare. Rixari. Altercari. τοὺς δὴ ἀνακρινομένους πρὸς ἑωϋτοὺς ἠὼς κατελάμβανε. xi. 56. Hos autem inter se disputantes, [et altercantes] aurora deprehendit.

ἀνάκρισις, ἡ. comm. Inquisitio. Indagatio. Interrogatio. οὐδὲ ἀνακρίσιος ἠξίωσε τὸν φέροντα τὴν ἀγγελίην. Ne interrogatione quidem dignum judicavit eum, qui nuntium attulerat. iii. 53.

ἀνάκρισις, ιος, ἡ. com. Apud Herodotum accipi videtur interdum pro sententia, quam quis rebus accurate disquisitis, et diligenter examinatis dicit. ἐτέρποντο τῇ ἀνακρίσει. viii. 69. Valla: Gaudebant ejus quam dixerat sententia. Æm. P. Illa [Artemisiæ] sententia delectabantur. Quamvis enim id proprie significet ἡ ἀνάκρισις (ut patet ex verbo ἀνακρίνειν, unde nomen hoc formatum) quod ante declaratum, sæpe tamen, ut hic etiam, γενικῶς pro γνώμη sumitur. Herod. statim rem indicat, quum subjicit, ἐπειδὴ δὲ ἀνηνείχθησαν αἱ γνῶμαι ἐς Ξέρξεα, κάρτα τε ἥσθη τῇ γνώμῃ τῆς Ἀρτεμισίης.

ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρύμνην. viii. 84. vide πρύμνη.

ἀνακτᾶσθαι. Com. Benevolentiam alicujus sibi conciliare. ἐλπίζων τὸν θεὸν τούτοισι ἀνακτήσασθαι. Sperans fore ut his Deum placaret, ejusque benevolentiam sibi conciliaret. i. 50.

ἀνακτᾶσθαι. Com. Recuperare. ἀνακτᾶσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα. i. 61. Tyrannidem iterum recuperare. Sed illud ὀπίσω πλεονάζει, sic et adverbium iterum, vel rursus: ut apud Liv. retro redire. ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχήν. iii. 73. ἀνακτησαίατο ὀπίσω τὴν ἀρχήν. iii. 75.

ἀνακωχεύειν, Herodoteum et Thucydideum vocabulum. Summissis, lectisque velis in alto fluctuare, imminente tempestate, anchoris

n utrinque distinentibus, ne agitetur. Retinere, inhi- stabilire, firmare. Ἀνακω- ἔντες τὰς νῆας. Navibus in alto, anchoris, retinentes. Vel, naves, jactis anchoris, in alto ter tempestatem inhibuis- vi. 116. ἵνα ἀνακωχεύη τὸν τῶν ὅπλων. Ut stabiliret armamentorum. vii. 36. ήχευον τὰς πρώρας ἐς γῆν, ντες πάντες μετωπηδόν. vii. fortasse melius hæc ita guerentur, ἀνεκώχευον, τὰς ς ἐς γῆν τρέψαντες πάντες ηδόν. Vertes autem, Naves oris in mare jactis firma- cum omnes [navarchi sua- navium] proras terram s in frontem, vel æquatis ibus convertissent. Si nihil ndum, locum ita Latine red- s, Anchoris in mare jactis s ad terram, [i. terram ver- firmarant, cum omnes [na- hi suas naves] in unam fron- digessissent, vel in frontem, æquatis frontibus [ad terram] ertissent. Lector et lectio- et interpretationem libere atur, quamcumque voluerit. μετωπηδόν. Ἀνεκώχευον τὰς νέας. 168. Valla: Naves in statione aere. Æ. P. Naves anchoris nare jactis firmarunt. Vide ata Lexica ἐν τῷ ἀνακωχεύειν, et ωχεύειν. Suidas ait ἀνακωχεύειν rie dici de navibus, quæ, ex- tempestate in mari, con- tis velis fluctuant, ventis non stentes.

χεύειν μεταφορικῶς interdum pitur apud Herodotum pro, liquo loco quiete manere. ἀ- χευε, θέλων εἰδέναι τὸ παρ' Ἀθη- ν, ὁκοῖόν τι ποιήσουσι. ix. 13. Qui- manebat, scire cupiens quid- Athenienses facturi essent, l facere statuissent. Hoc ex se- ntibus patet, καὶ οὔτε ἐσήμαινε ίνετο γῆν τὴν Ἀττικήν. Nec vasta- bat, nec lædebat agrum Atticum.

ἀνακῶς. Ion. pro comm. ἐπιμελῶς. φροντιστικῶς. μετὰ φροντίδος. ἀνακῶς ἔχειν τινός. Solicitum esse de re aliqua, ut ea potiamur. i. 24. Σπόρου [πᾶς τις] ἀνακῶς ἐχέτω. viii. 109. Sementis quisque curam gerat. De semente facienda quisque sit solicitus.

ἀναλαμβάνειν. comm. Vires recolligere. Vires pristinas resumere. Subaudiendus autem casus personæ, de qua verba fiunt. Ἀνέλαβόν τι, καὶ ἀνεμαχέσαντο οἱ Κᾶρες. Cares pristinas vires vel animos resumserunt, præliumque redintegrarunt. v. 121. [Alias ἀναλαμβάνειν ὁ ἰατρὸς τὸν νοσοῦντα λέγεται, quum medicus ægroto pristinas vires aliquo salutari pharmaco restituit.] Hæc enim idem valent ac si dixisset Herodotus, ἀνέλαβον ἑαυτούς. Vel, ἀνέλαβον τὴν διασκεδασθεῖσαν δύναμιν. Vires dispersas, disjectas vires resumserunt. ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα. viii. 109. Priorem calamitatem reparare, vel emendare.

ἀναλαμβάνειν πᾶσαν τὴν ἐπενεχθεῖσάν οἱ αἰτίην. Herodotea locutio. vii. 231. Omnem culpam sibi objectam delere. Varias τοῦ ἀναλαμβάνειν significationes in vulgatis Lexicis vide, ut hujus locutionis a re medica sumtæ vim melius intelligas. Medicus enim ægrotos ἀναλαμβάνειν dicitur, id est, reficere, recreare, in pristinum secundæ valetudinis statum restituere, eorumque corpus, quod a morbo correptum, et occupatum fuerat, ex morbi manibus recipere, receptumque salutiferis remediis corroborare. Sic ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα. viii. 109. Priorem calamitatem emendare. Vel, Priorem ignaviam corrigere. Priorem ignaviæ culpam sarcire. Vide κακότης.

ἀναλαμβάνειν. comm. Recuperare. τὴν ἀρχὴν ἀναλαβεῖν. Regnum recu-

perare. iii. 73. ὡς ἀναλάβοιεν τοὺς ὀπίωνας. ix. 51. Ut recuperarent servos.

ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα. viii. 109. Priorem calamitatem reparare, emendare.

ἀναλέγεσθαι. commun. [pro quo et συλλέγειν συνωνύμως dicitur. iii. 130.] τοὺς ἀποπίπτοντας ἀπὸ τῶν φιαλέων στατῆρας ἀνελέγετο. Stateras ex phialis excidentes colligebat. iii. 130.

ἀναλείχειν. Ion. et poet. simplex, λείχειν. unde Gallicum, *Lécher*. Italicum, *Leccare*. i. 74.

ἄναλκις, ιδος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀσθενής. Infirmus, imbecillus, ignavus. ii. 102.

ἀνάλωτος, ὁ καὶ ἡ. com. Inexpugnabilis. Qui capi non potest. τεῖχος ἀνάλωτον. viii. 51. Inexpugnabilis murus.

ἀναμάξευτος. Qui nullis plaustris permeari potest. Epithetum loci. ii. 108.

ἀναμάρτητος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui est sine peccato Qui nullum peccatum commisit. v. 39.

ἀναμαστός. vi. 58. Quid sibi velit non constat. Ad marginem notatur pro vocabulo ἀναμαστοὺς, quod est in ipso textu, ἀναγκαστούς. q. d. coactos. Valla vertit, Necessarios quosque.

ἀναμάττειν. f. ξω. Ion. et poet. Luere, et eluere. τὰ πρότερον ἐγὼ ἔπρηξα, καὶ ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω. Priora [facinora] ego feci, et meo capite luens fero, eluo. i. 155. Quod loquendi genus ex Homero videtur sumtum. Sic enim ille ἐν τῷ τῆς Ὀδυσσείας T. 92. Ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις. Perpetrans magnum facinus, quod tuo capite lues, elues.

ἀναμάχεσθαι. com. Iterum pugnare, prælium redintegrare, pugnam instaurare, denuo pugnare. οἱ Κᾶρες ἀνεμαχέσαντο. v. 121. Cares repugnarunt. Valla; sed male. Vertendum enim, Prælium redintegrarunt; vel, Pugnam instaurarunt. sic et viii. 109.

ἀνάμεσος, ὁ καὶ ἡ. V. H. Qui est medius in aliquo loco. πόλις ἀναμέσους vocat Herodotus urbes in mediterraneis sitas. ii. 108.

ἀναμεμίχαται. Ion. 3. plur. perf. p. pro comm. ἀναμεμιγμένοι εἰσί. Permixti sunt. i. 146. ἔθνεα ἀναμεμίχαται, pro ἀναμεμιγμένα εἰσί. Gentes permixtæ sunt. Vide χαται terminationem Ionicam 3. pers. plur. perf. pass.

ἀναμίξ. Adverb. com. Promiscue. Gal. *Pêle mêle*. i. 103. vii. 40, 41.

ἀναμμένος, η, ον. Ion. pro com. ἀνημμένος. Amictus, a, um. Vestitus, a, um. Indutus, a, um. Λεοντέας ἀναμμένοι. Leonum pellibus induti. vii. 69.

ἀναμνέεσθαι. Ion. et poet. pro com. ἀναμιμνήσκειν. Recensere. Commemorare. τῆς μητρὸς ἀναμνέεται τὰς μητέρας. Matris matres, i. avias recenset, commemorat. i. 173.

ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ. com. Subligaculum. Gallice, *Brayer*, vel *Brayes*. *Bracca*, Latine, a Græco ῥάκος. q. d. ῥάκκαι. et Æolice præfixo β, βράκκαι. ut ῥόδον, βρόδον. Rosa. σκυτίνας ἀναξυρίδας φορέουσι. Coriacea subligacula, vel coriaceas braccas ferunt. i. 71. Italice *Braghe* vocantur. Græce dicuntur etiam per simplex κ βράκεα, βράκη. quod melius indicat suam originem, quam alterum vocabulum, ubi geminum exstat κ. Theocritus ἐν ἠλακάτῃ. Idyll. 28. pag. ex H. Steph. typis. 240. Πολλὰ δ' οἷα γυναῖκες φορέοισ' ὑδάτινα βράκη. id est, Multas autem [conficies] braccas aquatiles, [vel aquei, et cærulei coloris, vel molles,] quales mulieres gestant. iii. 86. v. 49.

ἀναξυρίδες, ων, αἱ. Tibialia. Tibiarum tegmina, quæ Gall. vocantur, *Bas de chausses*. Περὶ τὰ σκέλεα ἀναξυρίδας [εἶχον.] Circa crura [habebant] tibialia. vii. 61. Valla vertit,

Femoralia. Quare τὰ σκέλεα non pro cruribus, at pro femoribus ipsis sumsit. Quid σκέλος quid μηρὸς, docent Lexica. Ἀναξυρίδας ἐνδεδύκεσαν. vii. 64. Femoralia induerant.

ἀναπεπταμένον πέλαγος. viii. 60. Apertum, et patens pelagus.

ἀναπετάσαι. comm. ab ἀναπεταννύω. ἀναπετάννυμι. μ. ἀναπετάσω. ab ἀναπετάω, ῶ. τὸ ἀνοίγω. Aperire. Ἀναπετάσας τὰς πύλας. Apertis portis. iii. 146. 158.

ἀναπιμπλάναι apud Herodotum peculiariter accipi videtur interdum ἀντὶ τοῦ φέρειν, πάσχειν, ὑπομένειν, q. d. μέτρον κακῶν ἀνάπλεων φέρειν. Mensuram malorum plenam ferre. Multa mala ferre, pati, tolerare. Τίνα δαιμόνων παραβάντες, τάδε ἀναπίμπλαμεν; Quo Deorum offenso, quo numine læso, hæc patimur? vi. 12.

ἀνάπλεως, ὁ καὶ ἡ. Ion. et Att. pro comm. ἀνάπλεος, πλήρης, μεστός. Plenus, refertus. ἠέρα πτερῶν ἀνάπλεων. Aerem pennis oppletum. iv. 31.

ἀνάπλοος, ὁ. Ion. et poet. pro com. πλοῦς. Navigatio. ii. 8. hinc per contractionem ἀνάπλους. ii. 4.

ἀναπλώειν. Ion. et poet. idem ac ἀναπλεῖν, ἀναζεῦξαι, ἀπαίρειν, ἀνάγειν τὰς νῆας, de quibus loquendi generibus vide suo loco. Solvere. Solvere portu. Discedere ex portu, et in altum navigare. ἐπεὶ δὲ παρήγγελλον ἀναπλώειν, ἀνῆγον τὰς νῆας ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα. viii. 70. Postquam autem [classis præfecti] solvendum nuntiarunt, [illi, qui navibus vehebantur,] naves per altum adversus Salamina duxerunt.

ἀναπνέειν, εῖν. com. Respirare, recreari. ἀναπνεῦσαι ἐκ τῆς ναυηγίης. Ex naufragio respirare. viii. 12. Vel, ut Cic. diceret, A naufragii metu respirare. Sic enim ille in orat. de Arusp. responsis. 255. A. Posteaquam respirare vos a metu cædis, emergere auctoritatem vestram a fluctibus illis servitutis, &c.

ἀναποδίζειν. com. Pedem referre. μεταφορικῶς vero significat ἀκριβῶς ἐξετάζειν τι. Aliquid diligenter examinare ταὐτὰ πολλάκις λέγειν. Eadem sæpius dicere, repetere. οὐδαμῇ ἄλλῃ ἀνεπόδισε ἑωϋτὸν πλάνην τὴν Ἀλεξάνδρου. pro κατὰ πλάνην τῶ Ἀλεξάνδρῳ ταὐτὰ οὐδαμῇ ἄλλῃ πάλιν ἔλεξε. v. s. Nullo alio in loco se ipsum revocavit in Alexandri erroribus. vel quod attinet ad Alexandri errores. i. Nusquam alibi hunc Alexandri errorem repetit. alii, Nec usquam alibi retractat hunc errorem Alexandri. ii. 116. Uterque sensus est bonus. ἀναποδίζων τὸν κήρυκα. Præconem diligentius interrogans, sciscitans, examinans. v. 92. §. 6. Quoniam autem qui aliquem accuratius interrogant, eum sæpius ad se revocant, pedemque referre jubent, ideo factum ut τὸ ἀναποδίζειν non solum ἀντὶ τοῦ τὴν πόδα ἀναφέρειν, ὀπίσω φέρειν, καὶ ὀπίσω χωρεῖν sumatur; sed etiam μετωνυμικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ἐξετάζειν, καὶ ταυτὰ πολλάκις ἐρωτᾷν, ut hic videmus. Alias revocare, retractare. Valla parum fideliter locum hunc videtur interpretatus; nam (ut cætera silentio prætercam) τὸ ἀναποδίζων vertit, Interambulans. Quod quam bene, vel cæcus videat.

ἀναπτεροῦν. Ion. Bona spe replere, et excitare, atque quodammodo alis ad avolandum instruere. ἀναπτερώσας αὐτήν. Postquam eam bona spe replevisti. ii. 115. Alias idem est ac quod Galli dicunt, *Enlever, et emporter*. q. d. sublimem vel sublatum absportare.

ἀναπτύσσειν. com. Explicare, evolvere, aperire, resignare. Ἕκαστα τῶν συγγραμμάτων ἀναπτύσσων ἐπώρα. Singulas literas resignans, aperiens, [quæ in his continebantur,]

 AN

inspiciebat. i. 48. ἀναπτύξας τὸ βιβλίον. Explicato, aperto libello. i. 125.

ἀνάπυστα γίνεται [τὰ πράγματα.] ix. 109. Res resciscuntur. Res patefiant.

ἀνάπυστος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. De quo aliquid est auditum ac rescitum. Quod nobis innotuit. ταῦτα ἀνάπυστα γενόμενα. Cum hæc innotuissent. vi. 64, 66.

ἀναρπάζειν, et ἀναρπάζεσθαι. com. In altum rapere, sursum rapere, abripere, absportare. Nonnunquam μεταφορικῶς accipitur pro facile superare ac in nostram potestatem redigere. Metaphora videtur sumta ut ab aquilis, quæ prædam in terris raptam, in aerem volatu veloci portant, ac dilaniatam vorant. Sic etiam Galli dicunt, *Emporter une ville de premier assaut*, i. primo assultu (ut loquitur Virgil. Æn. v. 442.) urbem aliquam in suam potestatem redigere. Sed ἐμφατικώτατον est hoc loquendi genus, nobisque rei peractæ facilitatem sub oculos quodam modo spectandam subjicit. Καὶ οὗτοι μὲν βοῇ τε, καὶ ὁμίλῳ ἐπήϊσαν, ὡς ἀναρπασόμενοι τοὺς Ἕλληνας. ix. 59. Valla: Et isti quidem cum vociferatione ac tumultu instabant Græcis, tanquam excepturi. Æ. P. Ac isti quidem cum vociferatione strepituque Græcos invaserunt, ut [eos] abrepturi, [i. in suam potestatem facile redacturi, vel, facile superaturi, ac arbitratu suo tractaturi.]

ἀναῤῥαιρηκὼς, ότος, ὁ. Ion. [pro com. ἀνῃρηκώς. vi. 36.] Qui absportavit aliquid. στεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναῤῥαιρηκότα. Qui ex certaminibus pro præmio coronam abstulerat, absportarat. v. 102. Vel, Qui ex certaminibus, in quibus corona victori datur, victor discesserat.

ἀναῤῥιπτεῖν. Vide ῥιπτέειν, εῖν.

ἀνάρσιος, α, ον. Ion. et poet. Indignus. Non ferendus. ἀνάρσια πρήγματα ἔφη πεπονθέναι ὑπὸ τοῦ σοῦ δούλου. Res indignas, et minime ferendas, se a tuo servo perpessum dicebat. i. 114. ἐπεπόνθεε πρὸς Καμβύσεω ἀνάρσια. iii. 74. A Cambyse res indignas passus fuerat. v. 89, 90. ὡς πεπονθότες πολλά τε, καὶ ἀνάρσια ὑπ' αὐτοῦ. ix. 37. Quippe qui multa, ac indigna [facinora ab eo in se perpetrata] passi fuissent. ὁ δὲ δεινόν τι, καὶ ἀνάρσιον ἐποιέετο. ix. 110. Ille vero rem atrocem, ac indignam, [et minime ferendam] censebat.

ἀνάρσιον. Ionic. et poetic. pro eo, quod animo nostro non placet, quod injucundum est, pro calamitate. Οὐδὲν ἀνάρσιον πρῆγμα συνηνείχθη. Nulla res injucunda, nulla calamitas accidit. iii. 10. ἐπεπόνθεε πρὸς Καμβύσεω ἀνάρσια. Res indignas a Cambyse pertulit. iii. 74. v. 89, 90.

ἀναρτᾷν. comm. Suspendere. Parare. Præparare. μαθὼν τοὺς Ἀθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς. vi. 88. Cum animadvertisset Athenienses ad Æginetis male faciendum esse paratos, vel ad Æginetas maleficiis afficiendos paratos esse. Vide ἀρτέω, ῶ. ἀνάρτημαι ἐπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι. Ad bellum ipsis inferendum sum paratus. Vel, Animo feror ad bellum ipsis inferendum. vii. 8. §. 3. pro eodem dicitur παραρτεῖν, et παραρτέεσθαι, pro quo παρασκευάζειν alias. παραρτέετο στρατιήν τε, καὶ τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ. Exercitum, exercituique res necessarias præparabat. vii. 20.

ἀναρχίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἀναρχία, ας. Magistratus defectus. Rerum status, in quo nullus est magistratus, cui pareatur. In rebus militaribus ἀναρχία dicitur, quum milites nullum habent ducem, cui pareant: vel quum habent quidem, sed omnes omnia pro libidine petulantius faciunt. Ἀν-

ἀρχῆς ἐούσης. ix. 23. Cum nullus esset dux. Hoc enim ita vertendum, ut patet ex ix. 22. αὐτίκα [αὐτὸν] ἐπόθεσαν, ὡς σφεας οὐδεὶς ἦν ὁ τάσσων. Statim [ipsum] desiderarunt, cum nullus esset qui eos in ordinem redigeret, [qui ipsorum aciem instrueret, ipsosque duceret] Valla: Sensum potius, quam verba videtur expressisse.

ἀνασκολοπίζειν. Palo transfigere aliquem, eumque palo transfixum, ac affixum relinquere, ita tamen ut humi palus stet erectus. Italice dicitur *Impalare*. Gal. *Empaler*. Supplicii genus Turcis, Tartarisque familiarissimum. i. 128. Interp. Latinus vertit, patibulis affigere, quod Herodoti mentem, Græcique vocabuli vim non satis explicat. ἀνασκολοπιεῖσθαι μέλλοντας. Palis transfigendos. Gallice, *Qui devoient être empalés*. Valla: Quum essent patibulis suffigendi. iii. 132. τρισχιλίους ἀνεσκολόπισε. iii. 159. ἀνασκολοπιεῖσθαι. iv. 43. ἀνεσκολόπισε. ibid. Valla: In crucem sustulit. iv. 202. Μαρδόνιον ἀνασκολοπίσας. ix. 78.

ἀνάσπαστος, ὁ καὶ ἡ. Qui ex aliquo loco evellitur, extrahitur. Qui ex suis pristinis sedibus in alias habitandi caussa per vim transportatur. Παίονας ἀνασπάστους ποιῆσαι ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίην. Pæonas ex Europa extractos in Asiam transportare. v. 12. ἐμὲ ἀπὸ θαλάσσης ἀνάσπαστον ἐποίησας. Me a mari revulsisti, retraxisti. v. 106. τὰς παρθένους ἐς τὰ Βάκτρα ποιήσομεν ἀνασπάστους. Virgines Bactra per vim transportabimus. vi. 9. 32. Νήσων ἐν τῇσι τοὺς ἀνασπάστους καλεομένους κατοικίζει βασιλεύς. vii. 80. In his insulis rex eos collocat, qui vocantur ἀνάσπαστοι. q. d. evulsi, scilicet ex suis antiquis sedibus, et in alias habitandi caussa translati. Sic et Ctes. Pers. c. 9. Αὐτὸν εἰς Σοῦσα ἀνάσπαστον ἐποιήσατο. Ipsum ex suis sedibus extractum Susa transportavit. Idem Pers. c. 39. ἀνάσπαστος γίνεται εἰς τὴν ἐρυθρὰν [θάλασσαν.]

ἀνάστασις, ιος, ἡ. Ex suis pristinis sedibus expulsio, et in alium locum translatio. ἐβουλεύοντο περὶ ἀναστάσιος τῆς Ἰωνίης. ix. 106. ἀντὶ τοῦ, τῶν Ἰώνων. Consultabant de Ionibus movendis ex suis sedibus, et alio transportandis. Vide sequentia.

ἀνάστατος, ὁ καὶ ἡ. Ex suis sedibus expulsus. Eversus. comm. Συρίους ἀναστάτους ἐποίησεν. ἀντὶ τοῦ ἀνέστησεν, ἀνέτρεψεν. Syros funditus evertit. i. 76. ὑπ' ἀνομίης ἀνάστατοι ἐσόμεθα. Ab iniquitate evertamur. Vel propter injustitiam ex nostris sedib. expellamur. i. 97. πάντα σφι ὑπὸ ὕβριος ἀνάστατα ἦν. Omnia propter injurias ab ipsis eversa fuerant. i. 106. μὴ ἀναστάτους ποιήσῃ τὰς Σάρδις. Ne Sardeis everteret. i. 155. pro eodem dicitur, ἐξαναστῆσαι. ibid. τὰ κάτω τῆς Ἀσίης ἀνάστατα ἐποίεε. Inferiores Asiæ partes evertebat. i. 177. Νίνου ἀναστάτου γενομένης. Eversa Nino. i. 178. τούτους ἀναστάτους ἐποίησαν ἐκ τῆς Αἰγύπτου παρὰ βασιλῆα. Hos ex Ægypto summotos ad regem transportarunt. iv. 204. ἀνάστατον τὴν Ἑλλάδα ποιῆσαι. Græciam funditus evertere. vii. 56. ἀνάστατοι ἐκ τῶν οἰκίων ἐγίνοντο. funditus ex suis sedibus eversi sunt. vii. 118.

ἀνάστατον γίνεσθαι. ἀνίστασθαι. Ex suis sedibus expelli, et alio transferri. Ἰωνίην γενέσθαι ἀνάστατον. ix. 106. ἀντὶ τοῦ, τοὺς Ἴωνας ἀναστάτους γενέσθαι. Iones ex suis sedibus moveri et alio transferri.

ἀνασταυρίζειν, pro ἀνασταυροῦν. In crucem tollere. Cruci figere. Cruci affigere. ἀνεσταυρίσθη ὑπὸ Παρυσάτιδος. Ctes. Pers. c. 58. A Parysatide cruci affixus est.

ἀνασύρειν. Vestes sursum tollere, et pudenda revelare ac ostentare. Dictum de mulieribus impudicis, quæ vestes pudenda tegentes re-

AN

ducunt, tollunt, ac ostendunt, quæ tegenda. αἱ δὲ ἀνασύρονται. ii. 60.

ἀνασχεῖν, ἀνίσχειν, ἀνέχειν, ἀνιέναι, ἀνατέλλειν. Exoriri, nasci, fieri, creari. Vide ἀνέχειν. v. 106. vii. 14.

ἀνασχετὸς, ὴ, όν. com. Tolerabilis, ferendus.) (οὐδαμῶς ἀνασχετόν. Quod nullo modo ferri potest. iii. 81. οὐκ ἀνασχετὸν ὕβριν φαίνων. Injuriam non ferendam ostendens. iii. 127.

ἀνασχετὸς, ὴ, όν. comm. Ferendus, tolerandus, tolerabilis. Οὐκ ἀνασχετὸν ποιησάμενος. [sub. πρῆγμα.] vii. 163. Rem non ferendam ratus.

ἀνασχίζειν. com. Dividere, discindere, findere, aperire. Gallice, *Fendre, ouvrir*. Ἀνασχίσας τούτου τὴν γαστέρα. Cum hujus ventrem aperuisset. i. 123. τὸν λαγὼν ἀνέσχισε. Leporem aperuit. i. 124. [pro eodem dicit et διελεῖν. i. 123.] iii. 35. τὴν νηδὺν ἀνασχισθεῖσαν. Ventrem apertum. iv. 71.

ἀνασώσασθαι. comm. Recuperare. πρὶν ἂν Θυρέας ἀνασώσωνται. Priusquam Thyreas recuperassent. i. 82. οἱ Μῆδοι τὴν ἀρχὴν ἀνεσώσαντο. Medi regnum recuperarunt. i. 106. τὴν ἡγεμονίην κατὰ τὸ κρατερὸν ἀνασώσασθαι. Principatum per vim, vel totis viribus recuperare. iii. 65. μηδ' ἀνασωσαμένοισι τὴν ἀρχὴν, μηδ' ἐπιχειρήσασι ἀνασώζειν. iii. 65, 73, 140. vi. 107.

ἀνατέλλειν, et compos. ἐπανατέλλειν. Oriri. Exoriri. De solis ortu dictum. Comm. ἡλίου ἐπανατέλλοντος. Exoriente sole. iii. 84. ἥλιον ἀνατέλλοντα. iv. 40, 45.

ἀνατέλλειν de fluviorum ortu, et origine dictum. ἐκ ταύτης ἀνατέλλων ὁ Ὕπανις ποταμός. iv. 52. Ex hac oriens, nascens, Hypanis fluvius.

ἀνατιθέναι. Commune quidem verbum: sed peculiaris apud Herodotum exstat ejus significatio, pro ἐᾷν, sino, permitto. Οὐ γὰρ ἄν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν [οἱ Αἰγύπτιοι] ποιήσασθαι τοιαύτην. Nec enim [Ægyptii ei] permisissent talem pyramidem sibi exstruere. ii. 134. Hunc locum Valla non intellexit. Vertit enim, Neque enim talem pyramidem illa sibi facere destinasset. Sed verba Græca sensum alium indicant, quem nos expressimus fideliter.

ἀνατιθέναι. comm. Dedicare, consecrare, dedicatum ponere, consecratum collocare. ἀνέθηκε ἐς τὸ Ἥραιον. iv. 88. ἀντὶ τοῦ ἀνατεθειμένα ἐν τῷ Ἡραίῳ ἔθηκεν. In Junonis templo consecrata posuit. χαλκήϊον ἀνέθηκαν ἐς τὸ Ἥραιον. Ahenum consecratum in Junonis templo collocarunt. iv. 152.

ἀνατιμᾷν. V. H. de quo vulgata Græco-latina Lexica hæc tantum tradunt, Ἀνατιμήσας. ὑπερβαλλόμενος, τῇ τιμῇ. Hesychius. q. d. Exuperans pretio. Unde patet τὸ ἀνατιμᾷν id significare, quod Galli sua lingua feliciter exprimunt, *Surfaire quelque chose*, id est, Supra modum rem aliquam æstimare. Vel, *Hausser le prix de quelque chose*. ὑπὲρ τὸ μέτρον τὴν τιμὴν αἴρειν, τουτέστιν αὔξειν. Præter modum pretium attollere, id est augere. ὁ δὲ, ὁρέων περὶ πολλοῦ ποιευμένους Σπαρτιήτας φίλον αὐτὸν προσθέσθαι, μαθὼν τοῦτο, ἀνετίμα, σημαίνων σφι, ὡς, ἤν μιν πολιήτην σφέτερον ποιήσωνται, τῶν πάντων μεταδιδόντες, ποιήσει ταῦτα, ἐπ' ἄλλῳ μισθῷ δ' οὔ. ix. 33. Valla: Hic animadvertens Spartiatas plurimi facere ipsius amicitiam, abnuebat, &c. Æ. P. Hic autem animadvertens Spartanos magni facere ipsum [sibi] amicum adjungere, [id est, Spart. suam amicitiam plurimi facere, et eam sibi conciliare vehementer cupere,] hoc [inquam] animadvertens, [suam amicitiam et ipse] longe majoris æstimabat, [id est, æstimare cœpit.] Hanc interpre-

tationem Herodotus ibid. manifeste confirmat his verbis, οὐδ' οὕτω ἔφη ἔτι ἀρκέεσθαι τούτοισι μούνοισι. Sed est loquendi genus a mercatorum moribus sumtum. Horum enim plerique, quum aliquas merces raras, et humanæ vitæ necessarias penes se solos habent, eas magno vendunt. Quod si frequentem hominum numerum ad has emendas undique convenire videant, lucri cupiditate flagrantes confestim earum pretium præter modum augent. Hæc autem ita melius Gallice redderentur, *Quand il eut apperçu que les Lacédémoniens faisoient grand cas de s'adjoindre un tel personnage pour ami, et qu'ils prisoient son amitié, il haussa le prix de sa marchandise,* vel, *il commença à priser davantage sa marchandise, et à faire du rencheri.* Quid autem hæc aliud significant, quam, tunc in conditionibus se longe, quam ante, difficiliorem præbere, et majora petere cœpit? Cur? Herodotus ix. 35. caussam affert. οἱ γὰρ Σπαρτιῆται ἐδέοντο δεινῶς τοῦ Τισαμενοῦ, [διὸ καὶ] πάντως συνεχώρεόν οἱ. i. Spartani enim Tisameno magnopere indigebant. [Quamobrem etiam] ei omnino concesserunt [quæcunque petierat.]

ἀνατρέπειν. Evertere. προρρίζους ἀνέτρεψεν. Radicitus evertit. i. 32.

ἀναφανδόν. Ion. et poet. pro com. φανερῶς. Palam, manifeste. ii. 46.

ἀναφέρειν. com. Referre, renuntiare. Κροῖσος ἐκέλευσεν αὐτοὺς πάντα παρ' ἑωυτὸν ἀναφέρειν. Crœsus eos omnia ad se referre jussit. i. 47. ἐπεὶ ἀνενειχθέντα τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο ὁ Κροῖσος. Postquam Crœsus oracula ad se relata audivit. i. 54. ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν. Postquam hæc renuntiata audiverunt. i. 66. ἀνενεικάμενοι. i. 86. Vide suo loco. ἀνήνεικαν. Retulerunt. i. 91. τουτέων ἀνενειχθέντων. His [verbis ad eum] relatis, i. 213.

ἀναφέρειν. In altum ferre. Sursum ferre. Ex loco depresso in editum ferre. Eruere. ἡ ψάμμος ἀναφερομένη. Arena, quæ eruitur, quæ ex terræ visceribus extrahitur. iii. 102.) (καταφέρειν.

ἀναφέρεσθαι, et ἀνενειχθῆναι apud Herodotum interdum dicitur de iis, qui vel ob animi deliquium, vel ob ingentem animi consternationem ex se ipsis quodammodo exiverunt, deinde ad se redeunt, animique dissipatas vires recolligunt. Μόγις κοτὲ ἀνενειχθεὶς, εἶπε. Vix tandem ad se reversus, dixit. i. 116. Sic et Galli, *A peine finalement étant retourné à soi.* At ἀνενειχθέντες ἐς τὰς πόλιας. In urbes reversi. i. 141.

ἀναφέρειν. Referre. τὸ πρῆγμα ἐς πλεῦνας ἀναφέρειν. Rem ad plures referre. iii. 71. πάντα ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρει. Omnia ad rempub. refert. Vel, Ad communem utilitatem refert. iii. 80. περὶ σπονδέων ἀνοίσειν ἐς τοὺς πλεῦνας. De fœderibus ad plures, [i. ad populum, dixerunt] se relaturos. vii. 149.

ἀναφύρειν. comm. Miscere, confundere, turbare. πάντα ἦν ἀναπεφυρμένα. Omnia erant mixta, et confusa. i. 103. αἵματι ἀναπεφυρμένος. Sanguine conspersus. iii. 157.

ἀναχωρεῖν ἡ βασιληΐη ἔς τινα λέγεται. Regnum ad aliquem devenire dicitur, quum quis eo potitur jure hereditario. ἡ βασιληΐη ἀνεχώρησε ἐς τὸν παῖδα τὸν ἐκείνου. Regnum ad ejus filium devenit. vii. 5.

ἀναχώρησις, ιος, ἡ. comm. Reditus. Reversio. ἀναχωρήσιος γινομένης. ix. 22. v. s. Cum reversio fieret. i. Cum rediretur, cum milites ex conflictu redirent, reverterentur.

ἀναψύχειν. comm. Refrigerare, recreare, reficere. Τὰς νέας ἀνέψυχον. Naves reficiebant. vii. 59. Sic et Xenophon. 441. C.

ἀνδάνειν. Ion. et poet. pro com. ἀρέσκειν. Placere. Sic autem for-

matur ἥδω. Delecto, voluptate afficio, ἡδάνω, ἁδάνω, ἁνδάνω. ἐκεῖνα ἡμῖν ἥνδανε. viii. 29. Illa nobis placebant. vii. 172.

ἀνδραγαθίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἀνδραγαθία. Viri boni officium, probitas, forte facinus, strenuitas. iv. 65. virtus. v. 39, 42. vi. 128. vii. 166.

ἀνδραποδίζεσθαι. com. Homines in servitute abstrahere. i. 66. τὴν πόλιν ἠνδραποδίσατο. Urbis incolas in servitutem abstraxit. i. 76. pro eodem dicit et ἀνδραποδίζειν. τὴν Ἀρίσβαν ἠνδραπόδισαν. i. 151. ἐξανδραποδίσασθαι σφίας. i. 155. ἀνδραποδισθέντας. i. 156. προσεξανδραποδίσασθαι τοὺς ἄλλους. i. 156. ἐξηνδραποδίσατο Πριηνέας. i. 161. αὐτοὺς ἠνδραποδίσαντο. iii. 59. μηδένα ἀνδραποδίζεσθαι. Nullum in servitutem abstrahere. iii. 147. ἐξανδραποδισάμενοι τοὺς λοιπούς. Reliquis in servitutem abstractis. iv. 203, 204. v. 27. &c. προσηνδραποδίσθαι. viii. 29.

ἀνδροῦσθαι. comm. Virum fieri. Ad ætatem virilem pervenire. Ætatem virilem habere. i. 123. ἐξανδρωμένον. Virum factum. Qui ad virilem ætatem pervenit. ii. 64. ἀνδρωθῆναι. Ad ætatem virilem pervenisse. iv. 10. ἠνδρώθη. iv. 155. ἀνδρωθέντι. v. 92. §. 5. ἀνδρωθέντας. vi. 52. ἵνα οἱ παῖδες ἀνδρεωθέωσι. Ut filii ad ætatem virilem pervenirent. vii. 149. Sedibi fortasse legendum ἀνδρωθέωσι. Si codex sanus, dicemus Ionice ε ante prius ω insertum, quod observandum. Vide ἀνδρεὼν, pro ἀνδρῶν, ῶνος.

ἀνδρεωθέωσι. Ion. pro ἀνδρωθῶσι. vii. 149. Vide ἀνδροῦσθαι. Vide ἀνδρεὼν, pro ἀνδρών. ῶνος.

ἀνδρέων. Ion. pro com. ἀνδρῶν. vii. 187.

ἀνδρεὼν, ῶνος, ὁ. Ion. Cubiculum virorum. pro commun. ἀνδρὼν, ῶνος. Locus, ubi viri versantur. i. 34. iii. 77, 78, 121, 123. iv. 95. Vide ἀνδρεωθέωσι, pro ἀνδρωθῶσι.

ἀνδρηΐη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀνδρεία, ας. Virilitas, fortitudo. vii. 99.

ἀνδρόσφιγξ, ἀνδρόσφιγγος, ὁ. Apud Herodotum accipi videtur pro statua, quæ viri, et sphingis speciem, ac figuram habet. ii. 175.

ἀνδροφαγέειν, εῖν. V. H. Humana carne vesci. iv. 107.

ἀνέβωσαν. Ion. pro com. ἀνεβόησαν. i. 10. ἀνέβωσας, pro ἀνεβόησας. iii. 14. ἀνέβωσε. iii. 155. ἀνέβωσε ἅπαν τὸ στρατόπεδον. ix. 28. Totus exercitus vociferatus est.

ἀνεθέλητος, ὁ καὶ ἡ. N. H. pro com. ἀβούλητος. Involuntarius. Non voluntarius. Qui præter voluntatem suam aliquid facit, vel patitur. Rebus tributum, significat rem, quæ præter animi nostri voluntatem accidit. Inopinata. Insperata. ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε ἀνεθέλητον. In calamitatem non voluntariam, inopinatam, insperatam incidit. vii. 88. Valla vertit, Insciens : quod Græci vocabuli vim non expressit. Ἀνεθέλητον. Ingratum, injucundum, triste. τοῦτο τοῖσι Ἀθηναίοισι συνήνεικε ἀνεθέλητον γενέσθαι. vii. 133. Hoc Atheniensibus triste contigit.

ἀνειμένος. Vide ἀνέονται, et ἀνιέναι.

ἄνειμι ἐκεῖσε τοῦ λόγου, τῇ μοι πρότερον ἐξέλιπε. vii. 239. Valla : Redeo ad narrationem, unde mihi discessum est. Æ. P. Ad illam orationis partem redeo, unde prius sum digressus. Vel, Ad illum orationis partem revertor, unde oratio mea prius est digressa. Sic enim verba Græca melius exprimentur, quæ verbis aliis ἰσοδυναμοῦσιν haud inepte sic reddi possent. Ἄνειμι εἰς ἐκεῖνο τοῦ λόγου μέρος, ἧπερ, ἐν ᾧ μέρει, ὁ λόγος πρότερόν μοι ἐξέλιπε. q. d. In qua parte prius oratio mea defecit, interrupto cursu cessavit.

ἄνειν. Ion. et poet. pro communi ἀνύειν. Conficere. Perficere. Absolvere. Finire. πέμπτῳ ἔτεϊ ἀνομένῳ. vii. 20. Valla : Quinto anno ineunte. sed male. dicendum enim, exeunte, vel desinente, vel sub anni quinti fidem.

ἀνείρειν. Ion. et poet. pro comm. πλέκειν. Nectere. Ἀνείρας τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου, περὶ τοὺς αὐχένας σφέων ἔδησε. Valla: Lora fræni equini ad cervices ipsorum alligavit. iii. 118. Sensus quidem est bonus: at Græca verba parum fideliter explicantur. Sic enim hæc vertenda, Cum equini fræni lora nexuisset, circa cervices ipsorum [ea] ligavit. Vel, Equini fræni loris, quæ nexuerat, cervices ipsorum illaqueavit.

ἀνειρύσαι τὰς νῆας. ix. 96. Naves in terram subducere. Vel simpliciter, classem subducere. Sic enim et Virgil. Æn. lib. i. v. 555. Quassatam ventis liceat subducere classem. τὰς νῆας ἀνείρυσαν. ix. 97. Classem subduxerunt.

ἀνέκαθεν. com. Ab origine, antiquitus, a prisco genere. Ἀνέκαθεν γένος ἐόντος Φοίνικος. Qui antiquitus erat genere Phœnix. Hæc ab interprete sunt prætermissa. i. 170. ii. 43. τὰ ἀνέκαθεν. idem. v. 55, 62, 65, 66, 92. §. 2. vi. 35, 125. ἀνέκαθεν ἀπὸ Μελάμποδος. vii. 221. Qui antiquitus a Melampode genus ducebat.

ἀνενεῖκαι. Tulisse. ἀνενείκαντες. iv. 62.

ἀνενεικάμενος. Ion. et poet. Cum repetiisset [hoc Solonis dictum.] παρὰ τὸ ἀναφέρειν, quod hic accipitur pro aliquid repetere, et crebro, vel sæpius proferre. i. 86.

ἀνενεικάμενος. Qui absportavit. ἀνενεικάμενος τὰ ἔχων ἐξεχώρησε. Cum haberet quæ in discessu absportarat. iii. 148.

ἀνενείκας, αντος, ὁ. Qui retulit. ἀνενείκαντος Ὀτάνεω τοὺς λόγους. Cum Otanes verba retulisset. iii. 70.

ἀνενειχθείς. Apud Herodotum peculiariter accipitur pro, Ad se reversus. Sic et Galli, *Etant retourné à soi-même*. i. 116. Hoc autem dicitur de iis, qui vel animi deliquium ante sunt passi, vel aliquo graviore metu consternati, ut quodammodo de mentis statione exierint, deinde eodem redierint. At ἀνενειχθέντες ἐς τὰς πόλιας. In urbes reversi. i. 141.

ἄνεμοι. Ἔνθ' ἄνεμοι πνέουσι κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης. Quid hoc significet, vide i. 68.

ἀνέωνται. Ion. ut ab ἀνέομαι, pro com. ἀνεῖνται, ab ἀνίεμαι. Laxo, remitto, sino, permitto, reservo ad aliquid, rei alicui destino. ἀνέονται ἐς τὸ μάχιμον. Lat. interpres sic, Rei militari vacant: sed vim locutionis non expressit. ii. 165. Dicendum potius, Ad res militares reservantur: vel, Rebus militaribus destinantur. Sed Gallice melius, *Sont laissés pour la guerre. Lesquels on laisse pour s'addonner aux armes*. ii. 167. τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους dicit: quod apertius. q. d. Eos, quibus permissum est rei militari operam dare. Rebus bellicis destinatos.

ἀνειμένοι ἐς τὸ ἐλεύθερον. Barbari dicerent, Laxati ad libertatem. Latine, solute ac libere viventes. vii. 103. Vel, cum ipsis permittatur libere vivere. Cum libere vivendi potestatem habeant. Vel fortasse scribendum ἀνέωνται, ut ἀφέωνται, quod utrumque Ἀττικῶς dictum pro comm. ἀνεῖνται, et ἀφεῖνται. De quibus Grammatici in verbis anomalis.

ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ. comm. Imperitus. ix. 62.

ἀνεπιτήδειος. Ion. et Herodoteum vocabulum. Ineptus, inconcinnus, adversus, malus. Τοῖσι ὅκως τι μέλλοι ἀνεπιτήδειον ἔσεσθαι. Quibus quoties aliquid mali est eventurum. i. 175.

ἀνεστέασι. Ion. et poet. pro comm. ἀνεστήκασι. Resurrexerunt. iii. 62. οἱ τεθνεῶτες ἀνεστέασι. Mortui resurrexerunt.

ἀνεστεώς. Ion. pro comm. ἐπανεστηκώς. Qui insurrexit in aliquem. Οὗτοι ἠπιστέατο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα ἀνεστεῶτα, pro ἐπανεστηκότα, vel ἐπ-

ἐπεστεῶτα. Valla: Itaque pro certo habebant Smerdin Cyri per rebellionem regnare. Æ. P. Isti credebant Smerdin Cyri filium, regem insurrexisse [in Cambysen, i. facta in eum conspiratione, armisque sumtis regnare.] iii. 66.

ἀνευθύνως. Adverbium, quod apud solum Herodotum reperitur, et iis tribuitur, qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii, ut sunt tyranni. οἱ λεξικογράφοι, quod Herodoto tribuendum, id Hermogeni per imprudentiam tribuunt, vertuntque, Impune. Inconsiderate. Sine judicio. Sed nec ullum Hermogenis locum, nec ulla verba notant. Unde patet quantum his vulgatis Lexicis, et ῥαψῳδιῶν αὐτοσχεδιάσμασι sit tribuendum. At quid hoc aliud est, quam lectoribus fucum facere? Nos vero Herodoti locum integrum hic notabimus, ut rei veritas appareat. κῶς δ' ἂν εἴη χρῆμα κατηρτημένον μουναρχίη, τῇ ἔξεστι ἀνευθύνως ποιέειν τὰ βούλεται; Quomodo vero res bene ordinata fuerit monarchia, cui licet impune, nullisque rationibus cuiquam mortalium redditis, facere quidquid libet? iii. 80. Gallice, *Sans rendre compte. Sans être sujet à pas une reddition de comptes. Sans être tenu de rendre compte de ses dits et faits, de ses paroles et actions.*

ἀνέχειν, ἀνασχεῖν. Ion. pro quibus alias ἀνίσχειν, ἀνιέναι, et ἀνατέλλειν dicitur συνωνύμως. Vide suo loco. Exoriri. Nasci. Fieri. Creari. Accidere. Evenire. Contingere. Πρῆγμα, ἐκ τοῦ σοί τι ἢ μέγα, ἢ σμικρὸν ἔμελλε λυπηρὸν ἀνασχήσειν. Rem, ex qua tibi aliqua vel magna, vel parva molestia esset exoritura. id est, quæ tibi aliquam vel parvam, vel magnam molestiam esset creatura, paritura, allatura. v. 106. τάδε τοι ἐξ αὐτέων προσδόκα ἀνασχήσειν. vii. 14. Hæc tibi hinc eventura exspecta.

ἀνέχειν. com. Emergere ex aquis) (Δῦναι. Aquas subire. Δύτης, ὃς δὺς ἐς θάλασσαν, οὐ πρότερον ἀνέσχε πρὶν ἢ ἀπίκετο ἐπὶ τὸ Ἀρτεμίσιον. viii. 9. Urinator, qui cum mare subiisset, non prius emersit, quam ad Artemisium pervenisset.

ἀνέχεσθαι. Ion. et com. pro ὑπομένειν. φέρειν. Sustinere. Ferre. Tolerare. ἵππος οὐκ ἀνέχεται τὴν ἰδέην τῆς καμήλου ὁρέων. Equus cameli speciem ac figuram sustinere non potest, quum eam videt. i. 80. δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι. Servitutem non ferentes. i. 169. ἀνεχόμενοι φέρουσι τὸν χειμῶνα. Hyemem constanter ferunt. iv. 28. ἀνέχευ ὁρέων. Patienter fer, tolera. v. 19. εἰ ἠνέσχετο βασιλευόμενος ὑπὸ Κλεομένεος. Si se a Cleomene regi passus fuisset. Si sub Cleomenis regno vivere sustinuisset. Si Cleomenis regnum æquo animo ferre potuisset. v. 48. τρίηκοντα ἔτεα οὐκ ἀνέσχοντο. Triginta annos non exspectarunt, vel sustinuerunt. v. 89. τῶν ἵππων οὔτι ἀνεχομένων τὰς καμήλους. Quod equi camelos nullo modo ferre possent. vii. 87. οἱ Ἀργεῖοι φασὶ οὐκ ἀνασχέσθαι τῶν Σπαρτιητέων τὴν πλεονεξίην. vii. 149. Argivi dixerunt se non perpessuros Spartanorum insolentiam, vel superbiam. Οὐκ ἠνέσχετο σιγῶν. viii. 26. Non potuit continere silentium. Tacere non potuit.

ἀνέωγε. Vide ἀνοίγειν.

ἄνεως, ὁ καὶ ἡ. Ion. et Atticum, pro comm. ἄφωνος, ὁ ἄνευ τῆς ἴας, ἤγουν φωνῆς ὤν. Qui sine voce est. Mutus. Οὐ πολλὸν χρόνον ἄνεως κακῶν ἦν. v. 27. Valla: In malis faciendis non diu delituit. Sed verba Græca nihil hujusmodi significant. Hoc enim (si modo codex est sanus) sonant, Non diu sine voce malorum fuit. id est, Non diu sine doloribus et vociferationibus fuit, quas mala solent hominibus extorquere. Verum

suspicor fortasse legendum ἄνευ κακῶν. id est, Non diu sine malis fuit. Non diu malorum expers fuit: sed brevi suorum scelerum pœnas dedit. Eustathius. ἄνεως, ὁ ἄφωνος, παρὰ τὸ [α στερητικὸν, καὶ τὸ] αὔω, ἄναυος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ, ἄναος, καὶ ἀττικῶς ἄνεως. Insertum autem est ν suavitatis caussa. Hæc etymologia verisimilior.

ἀνηγεῖσθαι. V. H. ἀντὶ τοῦ διηγεῖσθαι, quod comm. Narrare. v. 4.

ἀνήκειν. τοῦτο ἐς οὐδὲν ἀνήκει. Hoc nullius est momenti. Gallice sic, *Ceci vient à néant.* id est, *n'importe rien.* ii. 104. οὐκ ἐς τοῦτο θράσεος ἀνήκει τὰ Ἑλλήνων πρήγματα. Res Græcorum, i. ipsi Græci non eo audaciæ processerunt. vii. 9. οὐ γὰρ ἐς τοσοῦτο εὐηθείης ἀνήκει τοῦτο. Haud enim eo stultitiæ processit hoc. vii. 16.

ἀνήκειν ἐς τὰ μέγιστα ἀρετῆς πέρι, τὰ ἐς τὸν πόλεμον. Herodotea locutio. v. s. In rebus bellicis, quod attinet ad virtutem, ad maxima ascendere. pro, Sua virtute ad summam rei bellicæ laudem evadere. Vel, Ad summum rei bellicæ fastigium sua virtute evadere. v. 49. χρήμασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα. vii. 134. Opibus inter primos. v. s. Qui ad prima pecuniis ascenderant. id est, Qui principem inter suos cives locum obtinebant ob suas opes. πρόσω ἀρετῆς ἀνήκειν. vii. 237. In virtute ulterius progredi, vel progressum esse. Magnum in virtute progressum facere, vel fecisse. [ἔλεγον] Ἀνδρίους εἶναι γεωπείνας ἐς ταμάλιστα ἀνήκοντας. viii. 111. [Dicebant] Andrios ad extremam soli tenuitatem, [ac inopiam] redactos esse. Vel extrema soli inopia laborare. Vide γεωπείνης.

ἀνήκειν ἐς τὰ φρενῶν πρῶτα. Ad summum prudentiæ fastigium pervenire. vii. 13. Herodotea locutio.

ἀνήκεστος, ὁ καὶ ἡ. comm. Insanabilis. Gravissimus. proprie de morbis dicitur, transfertur et ad quodvis malum, quod est gravissimum. iii. 154. vi. 12.

ἀνηκέστως. comm. Insanabiliter, incurabiliter, gravissime. [Αὐτοὺς] ἐλυμήναντο ἀνηκέστως. viii. 28. Ipsos insanabili clade affecerunt.

ἀνηκίστως. commun. Gravissime. Atrocissime. Crudelissime. iii. 155.

ἀνηκουστεῖν. Ion. et poet. pro communi ἀπειθεῖν. Immorigerum esse, non obtemperare, non parere. i. 115. ἀνηκουστήσαντες τοῖσι στρατηγοῖσι. Cum morem Imperatoribus non gessissent. vi. 14. vii. 17.

ἀνήνεικαν. Ion. et poet. Retulerunt. ab ἀνενείκω. pro comm. ἀναφέρω. i. 91.

ἀνενείχθησαν. 3. plur. aor. i. pass. ab ἀναφέρω. Relati, æ, a, fuerunt. viii. 69.

ἀνήρ. Vir præstans. Is, qui virtute præstat. ἀνὴρ ἐκείνου μᾶλλον ἐών. Vir illo virtute præstantior. ii. 120. iii. 120, 134. ἀνὴρ λέγεται Μαρδόνιος. viii. 71. Mardonius vir fortis [fuisse] fertur.

ἀνὴρ κάλλιστος. Ἐλθὼν ἀνὴρ κάλλιστος ἐς τὸ στρατόπεδον τῶν τότε Ἑλλήνων. ix. 72. Herodotus hoc loco videtur Poetam imitatus. Sic enim ille Iliados B. 673. Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε, τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.

ἀνθέριξ, κος, ὁ. Poet. spicarum summitas, vel culmus, i. e. frumenti calamus a radice ad spicam usque. Hom. Il. Υ. 227. ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων. Quem locum Virg. Æn. 7. v. 808. de Camilla verba faciens videtur imitatus, Illa vel intactæ segetis per summa volaret gramina, nec teneras cursu læsisset aristas: Vel mare per medium, fluctu suspensa tumenti, Ferret iter, celeres nec tingeret æquore plantas. At Apollonius τῶν Ἀργοναυτικῶν lib. i. v. 182. viro cuidam

hanc ipsam summæ celeritatis, levitatisque laudem tribuit, κεῖνος ἀνὴρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέεσκεν Οἴδματος, οὐδὲ θοοὺς βάπτεν πόδας, ἀλλ' ὅσον ἄκροις Ἴχνεσι τεγγόμενος διερῇ πεφόρητο κελεύθῳ. Herodotus. iv. 190. οἰκήματα δὲ σύμπηκτα ἐξ ἀνθερίκων ἐνερμένων περὶ σχοίνους ἐστὶ, καὶ ταῦτα περιφορητά. Valla: Domicilia eorum sunt virgultis compacta, suspensis circa lentiscos, et ea quoquoversus versatilia. Sed hæc ita potius sunt vertenda. Domus vero compactæ sunt ex culmis circa juncos intertextis, eæque versatiles. Vel, eorum vero domus compactæ sunt ex culmis, qui juncis sunt intexti, vel innexi. Sic enim vis illius participii ἐνερμένων melius indicatur, quod ab ἐνείρειν, innectere, deductum. Hunc Herodoti locum Theocriti verba possunt illustrare. Εἰδ. α. 6. αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν, σχοίνῳ ἐφαρμόσδων. At ille ex culmis pulcram nectit locustis capiendis decipulam, Junco concinnans. Sed verba sonant, Ad juncum adaptans, ipsos scilicet culmos. Eustath. ἀνθέρικος, ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπὸς, ἢ καυλός. οἱ δὲ [λέγουσιν] ὅτι ἀνθέρικοι οἱ ἀθέρες τῶν ἀσταχύων, πλεονασμῷ τοῦ ν. καὶ ὁ ἀνθερόκος, τοῦ ἀνθερίκου ἰσοσυλλάβως κλίνεται. At Suidas melius, ἀνθέρικες, αἱ τῶν ἀσταχύων προβολαί. τὰ ἄκρα. Ἡρόδοτος δὲ τοὺς καυλούς φησι τῶν ἀσφοδέλων. Videtur autem Suidas hunc Herodoti locum tacite nobis indicare.

ἀνθίζειν. Com. Aliquo colore inficere. ἠνθισμένοι φαρμάκοισι προμαχεῶνες. Propugnacula coloribus ornata. i. 98.

ἀνθρωπήϊος. Ion. et poet. pro com. ἀνθρώπειος. κατὰ διάλυσιν τῆς ει διφθόγγου εἰς εϊ, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς η, ἐκτάσεως χάριν. i. 5. Humanus. i. 32, 207.

ἀνθρωποειδὴς, ὁ καὶ ἡ. V. H. Humana specie præditus. ii. 86, 142.

ἄνθρωπος, ου, ἡ. Mulier, fœmina. Ctes. Pers. 41. ἡ δὲ ἄνθρωπος ἐμαραίνετο. Illa vero mulier tabescebat.

ἀνθρωποφυὴς, ὁ καὶ ἡ. Vocabulum Herodoteum. Ex homine natus. Vel, hominis naturam habens. ὁ τὴν τῶ ἀνθρώπω φυὴν, εἴτε φύσιν ἔχων. τοὺς θεοὺς οὐκ ἐνόμισαν ἀνθρωποφυέας. Deos ex hominibus natos, vel potius, hominum naturam, visibilem scilicet, habere non putant. i. 131.

ἀνιέειν, εῖν. Vide ἀνίειν. Idem enim.

ἀνιέναι. comm. idem ac ἀνατέλλειν, Oriri, exoriri. ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι. Simul cum oriente sole. simul ac exortus esset sol. i. 85, 86. viii. 64.

ἀνιέναι ἑωϋτὸν ἐς παιγνίην. Herodotea locutio. Dare se ludo. Ludo indulgere. ii. 173.

ἀνιέναι. Comm. pro quo alias ἐᾶν. Sinere, permittere. Αἰγύπτιοι ὑπὸ τοὺς θανάτους ἀνιεῖσι τὰς τρίχας αὔξεσθαι. Ægyptii in funeribus, [luctuque domestico] pilos crescere sinunt. ii. 36. τὸ μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὔξεσθαι. Medios crines, vel capillos, qui sunt in medio capitis vertice, crescere sinentes. iv. 175. πρὶν ἀνεῖναι αὐτὰς μάχεσθαι. Priusquam eas pugnare sinant. iv. 180. Vide ἀνίονται.

ἀνιέναι, καὶ ἀνεῖναι κατὰ στοιχεῖον μετάθεσιν. com. pro ἐπανιέναι, ἐπανέρχεσθαι, ἐπαναχωρεῖν. Quæ magis recepta. ἄνειμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον. Ad priorem narrationem redeo. Ad institutam narrationem revertor. i. 140.

ἀνίειν. Ion. et poet. pro com. ἀνιέναι. Dimittere, laxare. Gallice, *lâcher, laisser aller*. οὐκ ἀνίει πρὶν ἂν διαφάγῃ. Non dimittit [eam] prius quam comederit. iii. 109.

ἀνίειν. Ion. et poet. pro com. ἀνιέναι, καὶ λήγειν, καὶ παύεσθαι. Desinere, cessare. Cum partic. junctum. τὸ θέρος, ὕον οὐκ ἀνίει. Æstate, pluere non cessat. iv. 28. In hoc

ἴον, subauditur τὸ θεῖον, i. e. ı divinum. Nisi post τὸ θέ- ıet distinctio, ad θέρος, il- ɪ commode referri posset. ιεε ἐπιὼν ὁ Δαρεῖος. Darius invadere non desinebat. iv. ıpud init. Sed hoc ab ἀνίω, :umflexo deductum. οὐκ ἀνίει, essabat. iv. 152.

ι. V. H. Est autem tertia na pluralis indicativi modi, ıris præsentis, quæ sic for- :, ἀνίομαι, ἀνιοῦμαι, Dorice ıice ἀνιεῦμαι. 3. plur. ἀνίεονται, , et Dor. ac Ion. ἀνιεῦνται. vero ab ἀνίω, ῶ, unde τὸ . ἴω, ἴω, ἵεω, ῶ, ἵημι, ἀνίημι. ιι (ut docet Eustathius) τὸ ἐπανέρχεσθαι, καὶ τὸ ἀφιέναι ντά τινος. καὶ ἀνίεναι, τὸ ἀνα- , καὶ ἐρεθίζειν, καὶ διεγείρειν. καὶ ι κύνα κατὰ θηρὸς, ἀντὶ τοῦ ιι. καὶ ἀνίεναι τινὰ δεσμοῦ, ἀντὶ ιειν. καὶ ἀνίεναι ὁ θυμὸς τὸν θυ- ν λέγεται, ἀντὶ τῦ ἀφίεναι, καὶ ιπεῖν. καὶ ἀφιέναι ὁμωνύμως τὸ ῖν, καὶ ἐκδέρειν. Vide et τὸ ιαι apud eundem. μεταφορικῶς apud Herodotum τὸ ἀνίεσθαι ιώμενον Attice et Ionice for- m, sumi videtur pro ἐκκλίνειν, ιειν. Declinare, vitare, devi- οὐδὲν τὸ παρεὸν τρῶμα ἀνιεῦν- vii. 236. ad fin. Valla: ndentem sibi cladem haud- uam devitabunt. Est enim ι ἐναλλαγῇ, præsens loco fu- ἀνήσονται, τουτέστιν ἐκκλινοῦσιν, ξουσιν. Atque hoc quidem sic iendum, si Vallæ versio- probemus, ac sequamur. qui fortasse, quis non πα- ιως conjiciat τὸ ἀνιεῦνται Io- dictum, pro communi ἀν- ι. Iones enim sæpissime pro s communiter in άω, ῶ, et ι, ῶμαι, desinentibus, ίω, ῶ, et , ῶμαι, usurpant, ut pro φοι- ῶ. ὁράω, ῶ. χράομαι, ῶμαι, ἀρ- ιι, ῶμαι, dicunt φοιτέω, ῶ. ῶ. χρέομαι, ἀρτέομαι. Sic pro nuni ἰάομαι, ῶμαι, dicunt ἰέομαι, ιεῦμαι. unde compositum ἀνιέομαι, οῦμαι. pro ἀνιάομαι, ἀνιῶ- μαι. Vide ίω Ion. formatio verb. contract. et ίομαι Ion. format. verb. pro communi άομαι, ῶμαι. Jam autem præpositio ἀνὰ nihil ad verbi vim addet, ut neque κατὰ quidquam intendit ἐν τῷ καθ- εύδω. Sed compositum idem va- lebit ac simplex ἰάομαι, ῶμαι, medeor, sano. tertia plur. com. ἰάονται, ἰῶνται, et ἀνιάονται, ῶνται. Ion. v ἀνιέονται, ἀνιοῦνται, et rur- sus Ionice versa diphthongo ου in ευ, ut et Æolice et Dorice, ἀνι- εῦνται. Quare locum ita vertemus, Præsentem cladem non sanabunt. Nullum præsenti cladi remedium afferent. Præsenti cladi mederi non poterunt. Eritque præsens pro futuro ἀνιάσονται, et Ionice ἀνιήσονται, hocque pro simplici ἰάσονται. Quamvis autem hæc ve- risimilibus conjecturis nitantur, nullis tamen ἀναντιλέκτοις ἀποδείξεσι confirmantur. Sed Lectori judi- cium liberum relinquitur. ἀνιᾶ- σθαι autem τρῶμα, vel τὸ πο- λέμου τρῶμα, τουτέστι τραῦμα, ἰᾶ- σθαι, totidem verbis a Cicerone Latine redditur. Sic enim ille in oratione pro M. Marcello, 8. 24. Ed. Ern. Quæ quidem nunc tibi omnia belli vulne- ra curanda sunt, quibus præ- ter te nemo mederi potest. Le- gitur tamen apud Nizolium, sa- nanda sunt. sed idem est. Hæc ideo fusius sum persecutus, quia nunc τὸ ἀνιῶμαι non deducitur ab ἀνιάω, ῶ. i. λυπέω, ῶ. Dolore affi- cio, dolorem inuro, crucio. Quæ significatio nihil ad rem præsen- tem facit.

ἄνιππος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Qui est sine equis. Qui equis non utitur. i. 215. ii. 108.

ἀνιστάναι. Comm. Excitare, erigere, ædificare. πόλιν ἀνεστήσαντο. Urbem ædificarunt, condiderunt. i. 165.

ἀνιστάναι. Comm. Excitare, ex suis sedibus ejicere. ἀνίστασαν τὰς δόμους.

ix. 73. Populos ex suis sedibus ejecerunt.

ἀνιστάμενος ἐς τὴν ἀρχήν. Ad imperium provectus, imperium adeptus. iii. 67.

ἀνίσχειν. Ion. et poet. idem ac ἀνιέναι, et ἀνατέλλειν, oriri, exoriri. πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα. Ad solem orientem. iii. 98. iv. 40, 44, 116. viii. 54.

ἄνοδος, ἡ. Com. Ascensus, iter: at proprie, quo in aliquem editum locum ascendimus) (κάθοδος. τὴν ἄνοδον τριῶν μηνῶν, trium mensium iter. v. 50. περὶ τῆς ἀνόδου. v. 51, 54. viii. 53.

ἀνοίγειν. Comm. Aperire. οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἀνέωγες. pro ἤνῳγες. hocque pro ἤνοιγες. 2. imperf. versa diphthongo οι in ῳ, et præfixo ε Attice. et sublato ι, neglectoque augmento. Mortuorum loculos non aperuisses. i. 187. θήκας παλαιὰς ἀνοίγων. iii. 37, 117.

ἄνοικον ποιέειν. Herodotea locutio. Extorrem facere. q. d. sine ædibus, sine laribus, sine domicilio aliquem facere. i. Propriis ædibus, ac domicilio privare. iii. 145.

ἀνόλβιος. Infelix, miser.) (ὄλβιος. i. 32.

ἄνολβος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. δυστυχής. Infelix, miser. ἐν ἤματι πρῶτον ἀνόλβῳ. Die primum infelici. i. 85.

ἄνομβρος, ὁ καὶ ἡ. Comm. Imbribus carens. Imbrium expers. iv. 185.

ἄνουσος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. ἄνοσος. Expers morbi. i. 32.

ἀνταείρειν, et ἀνταείρεσθαι, Ion. et poet. pro com. ἀνταίρειν, et ἀνταίρεσθαι. Adversus aliquem aliquid tollere, levare. Se ei opponere. Ut τὰς χεῖράς τινι ἀνταείρειν. Manus adversus aliquem levare. οὔτέ τι σφι χεῖρας ἀνταείρηται. pro ἀνταείρει. Est enim pass. pro act. Attice et Ionice positum. Nec ullus adversus ipsos manus levavit, i. nullus se ipsis opposuit. iii. 144. Sic et Galli dicunt, *Lever les mains contre quelqu'un*, i. *s'opposer, et resister à quelqu'un.* τοὺς Θασίους οὐδὲ χεῖρας ἀνταειραμένους κατεστρέψατο. Thasios subegerunt, qui ne manus quidem adversus eos levarant, sustulerant. vi. 44. ὑπομενέουσι χεῖράς μοι ἀνταειρόμενοι. Manus contra me tollere sustinebunt, audebunt. vii. 101, 143, 209, 212. πόλεμον βασιλέϊ ἀνταειρόμενοι. viii. 140. Bellum contra regem suscipientes.

ἀντακαῖοι, ων, οἱ. Ion. κήτους γένος. κήτεα μεγάλα, ἀνάκανθα, τὰ ἀντακαίους καλέουσι. Cete magna, spinis carentia, quæ antacæos vocant. iv. 53. In vulgatis Lexicis legitur ἀντάκαοι, nisi fallor mendose pro ἀντάκαιοι, vel potius ἀντακαῖοι. Sic enim et apud Athenæum libr. τῶν δειπνοσοφιστῶν tertio scriptum exstat. p. 118. E. Ed. Casaub. τῶν ἀντακέων scribitur in genitivo plurali, tanquam a singulari ἀντακεὺς, έος. Quamobrem hæc varietas est observanda.

ἀντᾷν τι ὑπό τινος. Herodotea locutio, pro com. πάσχειν τι ὑπό τινος. Aliquid ab aliquo pati. Aliquo malo ab aliquo affici. παῖς πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτίζετο τῶν ὑπὸ Κύρου ἤντησε. Puer apud patrem cum commiseratione conquerebatur de injuriis, quas a Cyro acceperat. Vel, lamentabatur ob injurias, &c. Vel, injurias deplorabat, quas a Cyro acceptas pertulerat. Plena autem locutio est, ἀποικτίζετο ἕνεκα τῶν, pro ἀπῳκτίζετο ἕνεκα ἐκείνων, ἃ, ἕνεκα τῶν πληγῶν, ἃς ὑπὸ τοῦ Κύρου ἔπαθεν, ἔλαβεν. i. 114.

ἀντᾷν τινος. Ion. et poet. pro com. τυχεῖν τινος. Impetrare, consequi, obtinere aliquid. ξεινίων ἤντησε μεγάλων, hospitalitatis magna munera accepit, habuit, adeptus est. ii. 119.

ἀντάξιος, ὁ. Com. Æquivalens, æquiparandus, conferendus cum aliquo, alicui anteponendus, par

alicui. κείνων ἕκαστος δέκα ἀνδρῶν ἀντάξιός ἐστι. vii. 103. Illorum singuli decem viris sunt pares. ibid.

ἀνταποδιδόναι τὸ ὅμοιον. Parem gratiam referre. Par pari referre. Gallice, *Rendre la pareille*. i. 18. pro eodem et ἀντιδοῦναι dicitur. δῶρον βουλόμενοι ἀντιδοῦναι Κροίσῳ. i. 70.

ἀντάπτεσθαι πολέμου. Ion. pro com. ἀνθάπτεσθαι πολέμου. Bellum capessere, bellum suscipere. vii. 138.

ἀντείρεσθαι. Ion. et poet. ac Herodoteum verbum. Vicissim interrogare. i. 129.

ἀντέχειν τί τινι. Herodotea locutio. pro, ἀρκεῖν τι τινί. ἀρκούντως παρέχειν, ἱκανῶς παρέχειν. Aliquod alicui suppeditare, ita ut ei sufficiat, satisque sit. ποταμὸν τὸν οὐκ ἀντισχόντα τῇ στρατιῇ τὸ ῥέεθρον, ἀλλ' ἐπιλιπόντα. Fluvium, qui alveum exercitui non suppeditarat, ita ut ei aqua sufficeret: sed defecerat, vel, sed alveum suum deseruerat. vii. 58. i. fluvium, cujus aqua copiis non suffecerat: Videtur autem metaphora sumta a rebus bellicis. Quum enim in bello nullam aciem satis firmam habemus, quam hostibus opponamus, ut ipsorum viribus alias numero, val saltem virtute pares objiciamus, ac ita resistamus, tunc τοῖς πολεμίοις, vel πρὸς τοὺς πολεμίους, οὐκ ἀντέχειν δύνασθαι dicimur. Hic tamen ἀντέχειν transitive sumitur eo modo, quem supra declaravi. Quod minus frequens, ideoque observandum. Sic et illa τὸ ῥέεθρον ἐπιλιπεῖν, ut περί τινος ἐν μάχῃ λειποτάκτου nobis sunt intelligenda. Quid autem hæc significant? Illam fluminis illius aquam toti Xerxis (de quo ibi verba fiant) exercitui non suffecisse, ita ut omnes, qui in eo erant, satis haberent, unde sitim restinguerent: sed alveum citius exhaustum, ac exsiccatum, quam omnes inde bibere possent. Tanta fuit copiarum illarum multitudo. Λίσσος ποταμὸς τότε οὐκ ἀντέσχετο τὸ ὕδωρ παρέχων τῷ Ξέρξεω στρατῷ, ἀλλ' ἐπέλιπε. vii. 108. Lissus fluvius non suffecit ad præbendam aquam Xerxis copiis. Hic est quædam levis mutatio τῆς φράσεως, quæ tamen idem significat utroque modo. At longe major est quum vii. 127. dicit Herodotus, μοῦνος, [οὗτος ὁ ποταμὸς] οὐκ ἀντέχρησε τῇ στρατιῇ πινόμενος, ἀλλ' ἐπέλιπε. id est, Solus hic fluvius non suffecit exercitui ad bibendum. Non habuit satis aquæ, quæ posset toti Persarum exercitui potum præbere. Vide ἀντιχρᾶν, et ἀποχρᾶν. Οὐδὲ οὗτος [ὁ ποταμὸς πινόμενος] ἀντέσχε. vii. 196.

ἀντέχειν. Comm. Resistere. ἀντέσχον Ἁρπάγῳ. Harpago restiterunt. i. 175. ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἀντέσχε. Diutissime restitit. ii..157. Οὐ γάρ οἷοί τε πολλὸν χρόνον εἰσί τοι ἀντέχειν οἱ Ἕλληνες. viii. 68. Haud enim Græci tibi diu resistere poterunt.

ἀντέχεσθαί τινος πράγματος. Locutio communis. Rei alicui adhærere. Rem aliquam sibi vendicare, nec velle eam dimittere. In rem aliquam attentius incumbere. ἀντέχεσθαι τοῦ πολέμου ἐντεταμένως. In belli curam vehementer intentum esse. Magna animi corporisque contentione in bellum incumbere. vii. 53.

ἀντέχεσθαι. Comm. Adhærere rei alicui. Aliquid sequi, ita ut ei quodammodo adhæreamus. τῶν ὄχθων ἀντείχοντο, καὶ τῆς ὑπωρείης τοῦ Κιθαιρῶνος. ix. 56. Valla: Prærupta occuparant, et radices Cithærones. Æ. P. Colles sequebantur, et radices Cith.

ἀντέχρησε. V. H. de quo in Lexicis vulgatis hoc tantum traditur, Suffecit, satis fuit: jungitur dativo. Vide ἀντιχρᾶν.

ἀντία, Ion. et poet. pro com. ἐναντίον, κατενώπιον, ἄντικρυς, cum da-

tivo. E regione. Gallice, *vis à vis*. ἀντία τοῖσι Πέρσῃσι ἵζοντο. E regione Persarum sedebant. v. 18.

ἀντία. Ion. et poet. cum genit. pro com. κατὰ, contra, vel adversus. τὰς καμήλους ἔταξε ἀντία τῆς ἵππου. Camelos adversus equitatum collocavit. i. 80. ἀντία σεῦ. Contra te. i. 124. ἀντία Ἀθηναίων. Adversus Athenienses. iii. 160. ix. 31. ἀντία δούλων τασσομένους. ix. 48. Instructos, vel in acie collocatos adversus servos.

ἀντία ἰέναι τινὶ ἐς μάχην. Herodotea et poetica locutio. In prælium ire adversus aliquem. ἢν ἴωσι Λακεδαιμόνιοι ἀντία Πέρσῃσι ἐς μάχην. vii. 237. Si Lacedæmonii adversus Persas in prælium iverint.

ἀντιάζειν. Ionice et poetice, pro communi ἀπαντᾷν. Occurrere, obviam ire. ἀντιάζον. Occurrerunt, obviam iverunt. i. 166. ἀντιάζων τὸν Ἀραβίων στρατόν. Arabum copiis occurrens. ii. 141. ἀντιάζωμεν τὸν ἐπιόντα. Hosti nos invadenti occurramus. iv. 118. ὑπηντίαζον τὴν Δαρείου στρατιήν. Darii copiis clam occurrerunt, obviam clam iverunt. iv. 121. vel ex occulto occurrebant.

ἀντιᾷν. Ionice et poetice, pro communi ἀπαντᾷν, occurrere, obviam ire. βασιλεὺς ἀντιάσας. Rex obviam profectus. Gallice, *Le Roi leur étant allé au devant*. i. 105.

ἀντιβαίνειν. Com. Resistere, adversari. iii. 72. μὴ ἀντίβαινε τούτοισι. Ne his adverseris. v. 40. vi. 73. viii. 3.

ἀντίζεσθαι. Ionice, pro communi, ἀνθίζεσθαι. Idem ac ἀντικατίζεσθαι. Castra castris opposita, vel adversa habere. v. 1.

ἀντίης, vide ἐκ τῆς ἀντίης.

ἀντιθευσόμενος, η, ον. V. H. Qui contra aliquem est cursurus. In cursu adversarius futurus. In cursus certamine alicui adversarius futurus. v. 22. παρὰ τὸ ἀντιθέειν, εῖν.

ἀντικαθιστάναι. Comm. Substituere in alterius locum. ἐν νόῳ ἔχων ἀντικαταστήσειν ἄλλα [πρόβατα] πριάμενος. ix. 93. In animo habens alias [oves] emtas substituere [in locum earum, quas lupi voraverant.]

ἀντικάτησθαι. Ionice, pro communi ἀντικάθησθαι. E regione alicujus sedere. Castra castris opposita habere. ἀντικατημένοισί σφι. ix. 39. Ipsis castra castris opposita habentibus. ἀντικατημένοισι ἀλλήλοις. ix. 41.

ἀντικατίζεσθαι. Ionice, pro communi ἀντικαθίζεσθαι. Castra castris opposita, vel adversa habere. v. 1.

ἀντικατιζεύμενος, ὁ. Ion. pro comm. ἀντικατιζούμενος, hocque pro ἀντικαθιζόμενος. Castra alicui opposita habens. iv. 3.

ἀντιλογίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀντιλογία, ας. In jure disceptatio. ἡμεῖς ἡμέας αὐτοὺς ἐς ἀντιλογίην παρέξομεν. ix. 87. Ipsi nos ipsos ad disceptationem in jure præbebimus, [exhibebimus.] οἱ μὲν ἐδόκεον ἀντιλογίης κυρήσειν. ix. 88. Valla: Ipsi quidem putabant se crimen refutaturos. Æm. P. Illi quidem existimabant se disceptationem impetraturos. Vel, Se caussæ dicendæ potestatem, ac in jure disceptandi facultatem impetraturos putabant. Quanquam ἀντιλογίη verti potest etiam caussæ dictio, qua nobis concessa, criminibus objectis respondemus, contra ea dicimus, ea refutamus, ac ita nos purgamus.

ἀντίξοος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀντίξοον. Ion. et poet. pro quo com. ἀντίπαλος, ἐναντίος, dicitur. Adversus, contrarius. τὸ ἀντίξοον. Id, quod alicui contrarium est, ac adversatur ejus conatibus. i. 174. Sic et Apollon. Rhod. τῶν Ἀργοναυτικῶν, lib. 2. v. 79. ὣν δ' ὅτε νήϊα δοῦρα θοοῖς ἀντίξοα γόμφοις. Consule Suidam, apud quem et ἀντίξων κατὰ

κρᾶσιν, pro ἀντίξοον, dicitur. Sic et apud Aristot. τῶν ἠθικῶν Νικομαχείων Θ. cap. 1. καὶ Ἡράκλειτος τὸ ἀντίξουν [ἔλεγε] συμφέρον, καὶ ἐκ τῶν διαφερόντων καλλίστην ἁρμονίαν, καὶ πάντα κατ' ἔριν γίνεσθαι. τοῖσι Σκύθῃσι ἀντίξοον. Scythis contrarium. Scythis adversarium. iv. 129. στρατὸν ἀντίξοον Πέρσῃσι. vi. 7. ἄλλοι ἀντίξοοι αὐτῷ ἐγίνοντο. vi. 50. vii. 49. ἡμῖν ἀντιξόους γενέσθαι. vii. 150, 192, 218. viii. 119. Hinc τὸ ἀντιξοεῖν, τὸ ἀντικεῖσθαι, ἐναντιοῦσθαι, ἀνθίστασθαι. Pind. Ol. Ode 13. v. 47. vide Scholia.

ἀντίον. Ion. et poet. pro com. ἐναντίον. Coram, cum gen. ἀντίον ἄλλου. Coram alio. In alius conspectu, ac præsentia. i. 133. ἀντίον τοῦ μεγάρου. E regione templi. v. 77. ἀντίον Λακεδαιμονίων. E regione Lacedæmoniorum, i. adversus Lacedæmonios. Contra Lacedæm. ix. 31.

ἀντίος, α, ον. Ion. et poet. pro com. ἐναντίος. Adversus. ἀντίοι ἔστασαν. ix. 18. Adversi steterunt. ἀντίοι τοῖς καθιοῦσι. ix. 26. Descendentibus adversi. ix. 62.

ἀντιοῦσθαι. Ionicum pro com. ἐναντιοῦσθαι. Adversari, sese opponere, resistere. εὗρον ἀντιουμένην σφι στρατιήν. Exercitum sibi resistentem invenerunt, nacti sunt. iv. 1. ἠναντιοῦντο τοῖσι κατιοῦσι. Redeuntibus [in patriam] resistebant. iv. 3. τοῖς ἐμοῖσι πρήγμασι ἀντιωθῆναι. Rebus meis adversari. iv. 126. ἀντιώσονταί τοι ἐς μάχην. vii. 102. In prælio tibi adversabuntur, resistent. Vel, Occurrent tibi ad prælium tecum committendum. vii. 139, 168. ὑμῖν οὐκ ἀντιεύμεθα. ix. 26. Vobis non adversamur, non resistimus.

ἀντιοῦσθαι. Ion. et poet. pro comm. ἀπαντᾶν. Occurrere, obviam ire. οὐδεὶς ἠντιώθη ἐς μάχην. Nullus ad prælium [nobiscum committendum] occurrit, obviam processit. vii. 9. Sic ἀντιώσονταί τοι ἐς μάχην. Ad prælium tecum committendum occurrent. vii. 102.

ἀντιοῦσθαι. Ion. et poet. pro com. ἀπαντᾶν. Occurrere, obviam ire. Gallice, *Aller au devant*. Κῦρος ἠντιοῦτο Κροίσῳ. Cyrus Crœso obviam ivit. i. 76. vii. 139. σοὶ ἀντιωθῆναι. viii. 100. Tibi obviam venire, tibi occurrere. οἳ ἡμῖν ἠντιώθησαν. ibid. Qui nobis obviam venerunt. ἡμῖν ἀντιώσεσθαι. ix. 7.

ἀντιπολέμιος, ὁ. N. H. quo et Dionys. Halic. utitur. Hostis. iv. 134. ἐδίζηντο τοὺς ἀντιπολεμίους, hostes quærebant. iv. 140. pro quo et ἀντιπόλεμος dicitur. q. d. in bello adversarius. vii. 236. τὰ τῶν ἀντιπολέμων πρήγματα. viii. 68. Res hostium.

ἀντιπόλεμος, ου, ὁ. N. H. quod et a Dionys. Halic. usurpatur, ut et ἀντιπολέμιος, de quo suo loco. In bello adversarius, hostis, adversarius. vii. 236. viii. 68.

ἀντιπρήσσειν. Ion. pro comm. ἀντιπράσσειν, καὶ ἀνθίστασθαι. Adversari. i. 92.

ἀντίπρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ. com. Qui proram in aliquem habet conversam. ἀντίπρωροι τοῖσι βαρβάροισι γενόμενοι. Cum proras in barbaros convertissent. viii. 11.

ἀντιστήκωσις, ἡ. N. H. Compensatio. iv. 56.

ἀντιστασιώτης, ὁ. comm. Adversæ factionis homo, contrariarum partium homo. ἀντιστασιώτας κατιστήκει. Lat. Interpres: Repugnans. Sed hoc verba sonant, Adversæ factionis homines [adversus adversarium] constituit. Adversæ factionis homines in eum concitavit. i. 92. δίκας τοὺς ἀντιστασιώτας αἴτει τῆς ἑωϋτοῦ φυγῆς. Valla: Vocatis ad caussam dicendam iis, qui contra ipsum in partibus fuerant, objecit, culpam fugæ suæ. Sed hæc parum fideliter ab eo videntur explicata. Sic enim potius sunt Latine reddenda, A contrariæ factionis hominibus pœnas sui

exilii repetebat. Vel, Ab illis, qui contrariæ factionis fuerant, pœnas exilii sui reposcebat. iv. 164. Vel, Ab illis, qui in partibus contra ipsum fuerant, exilii sui pœnas repetiit. τῶν ἀντιςασιωτέων. v. 69.

ἀντιςατεῖν. Herodoteum verbum, pro com. ἀνθίςασθαι, adversari, resistere. iii. 52.

ἀντισχεῖν, ἀρκεῖν, ἀρκεόντως παρέχειν. Vide ἀντέχειν.

ἀντιτείνειν. com. In partem adversam tendere. In contrariam partem trahere. Adversari. Repugnare. Resistere. τούτοισι μὲν οὐκ ἀντιτείνομεν. His quidem non adversamur, non resistimus, non repugnamus. vii. 161.

ἀντιτείνειν. Com. Repugnare, resistere, adversari. vii. 219. viii. 3. ἀντιτεινόντων τουτέων. ix. 106. His adversantibus.

ἀντίτυπος τύπος, quid. i. 68.

ἀντυπουργεῖν τί τινι. Aliqua in re vicissim alicui inservire. Ion. pro com. ἀνθυπουργεῖν. iii. 133.

ἀνῆχρᾶν. V. H. pro quo et ἀνέχειν, et ἀντισχεῖν, et ἀντισχέσθαι, συνωνύμως ab eodem Herodoto dicitur. Vide suo loco. Communiter vero dicitur, ἱκανὸν εἶναι, ἀρκούντως ἔχειν, et ἀρκεῖν apud poetas, Sufficere, satis esse, suppetere. μοῦνος οὗτος ὁ ποταμὸς οὐκ ἀντέχρησε τῇ ςρατιῇ πινόμενος, ἀλλ' ἐπέλιπε. vii. 127. Solus hic fluvius exercitui eum potanti non suffecit: sed defecit. θῶυμά μοι παρίςαται ὅκως τὰ σιτία ἀντέχρησε μυριάσι τοσαύτῃσι. vii. 187. Admiratio me subit, [miror] quomodo commeatus tot [hominum] millibus suppetierint. Pro eodem dicitur συνωνύμως ἀποχρᾶν. Vide suo loco.

ἄνω, τὰ μὲν ἄνω, κάτω θήσω, τὰ δὲ κάτω, ἄνω. Gallicismus hunc Ionismum sic exprimit, *Je mettrai ce que dessus, dessous.* Id est, *Je renverserai tout l'ordre, qui y est établi.* H. Steph.

ἀνώγειν. Ion. et poet. pro com. κελεύειν, jubere. iii. 81. vii. 104. bis.

ἀνωθεῖν. Com. Repellere, propulsare. βασιλῆα ἀνωσάμενοι. vii. 139. Rege propulsato.

ἀνώϊςος, ὁ καὶ ἡ. N. H. pro com. ἀνέλπιςος, insperatus, improvisus, citra suspicionem, nihil suspectus, incognitus. fit autem ab οἴω, opinor, arbitror. Hinc verbale οἰςὸς) (ἀνώϊςος, opinatus, exspectatus.) (Inopinatus, inexspectatus. τὸ α ςερητικὸν, τὸ ν εὐφωνίας χάριν ἐπεμβάλλεται. τὸ δὲ ω ἐκ τοῦ ὁ κατ' ἔκτασιν γίνεται. Consule Magnum Etymologicum, et Hortos Adonidis. ἀνωΐςου γινομένου [τοῦ πρήγματος] ἐς τὴν Πυθίην. vi. 66. Valla: Quum erga Pythiam nihil suspicionis esset. Quod bene, si sensum spectes. Sed verba hoc sonant, Cum res careret suspicione erga Pythiam. id est, Cum nulla prorsus esset suspicio de Pythiæ sinceritate ac fide. Consule Suidam et Eustathium. Stephanus ἀνωςοῦ legendum censet. Sed lectionis hujus nullas hic reddit rationes, quas alibi se redditurum pollicetur. Quamobrem dum iste novam, ἀνόητον, καὶ ἀνώϊςον aliquam lectionis palæstram molitur, interea Lector discendi cupidus nostras conjecturas verisimilibus argumentis nixas æqui bonique consulet.

ἀνώϊςος, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. ἄϊςος, incognitus, ignotus. Θεςορίδης, θνητοῖσιν ἀνωΐςων πολέων περ, οὐδὲν ἀφραςότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν. V. Hom. 16. Lat. Interpres hæc ita, Thestoride, ex multis, mortalibus abdita quæ sunt, Mens habet in primis cæcos humana recessus. Æ. P. Thestoride, quamvis multa mortalibus [sint] incognita, Nihil [tamen] hominibus magis est incognitum, quam mens [humana. Vel, Nihil cognitu difficilius est, quam m. h.] Stephanus, quia la-

tinus Interpres vertit, Thestoride, nec dixit Thestorides, legendum ait Θεστορίδη. Sed nihil mutandum. Est enim Atticismus vel pueris notissimus. Attici vocativum nominativo similem habent, ac dicunt ὁ, et ὦ παῖς. Consule Grammaticos. τοῦ ἀνωΐστου vocabulum explicat Eustath. πολέων, ἀντὶ τοῦ, πολλῶν. Ion. et poet. dictum. Sabauditur autem ἐόντων. At pro νόον (ut in plerisque codicib. scriptum exstat) legendum νόῳ, quod ipsa constructio docet, atque flagitat.

ἀνωμοτὶ. H. V. Sine jurejurando. ii. 118.

ἀνωρίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀνωρία, ας. N. H. q. d. Intempestivitas. Tempus non opportunum, neque commodum ad aliquid faciendum. ἔδοξε Μαρδονίῳ ἀνωρίην εἶναι τοῦ ἔτεος πολεμέειν. viii. 113. Mardonio visum est tempus intempestivum, i. minime commodum esse ad bellum gerendum.

ἄωρος, ὁ καὶ ἡ. Præcox, præmaturus, immaturus. ἄωρον ἀποθανόντα, immatura morte præreptum. ii. 79.

ἀνῷσαι. Herodoteum verbum, pro comm. quod inusitatum, ἀνοῖσαι, ab ἀνόω, ἀνόσω. τὸ ἀναφέρω, refero. συμβουλῆς πέρι ἐς θεὸν ἀνῷσαι. Ad Deum de consultatione, sive de consilio aliquo referre. i. 157. Est autem infinit. aorist. primus act. pro quo dicerent Poetæ ἀνενεῖκαι, vel ἀνενέγκαι, et in aoristo secundo, ἀνενεγκεῖν, quod et in soluta oratione frequens occurrit. In vulgatis Lexicis perperam ἀνῶσαι sine ι subscripto legitur in verbo ἀνωθέω, ῶ. et ad ἀνώθω refertur.

ἀνώσασθαι. Ion. pro comm. ἀπώσασθαι. Repellere, propulsare. νέφος τοσοῦτον ἀνθρώπων ἀνωσάμενοι. viii. 109. Tanta hominum nube propulsata.

ἀξιαπηγητότατος. Memoratu dignissimus. ἔργα ἀπεδέξατο ἀξιαπηγητότατα. Facinora præclarissima, memoratuque dignissima fecit, edidit. pro ἀξιαφηγητότατα ἀπεδέξατο, τουτέστιν ἀφηγήσεως ἀξιώτατα. i. 16, 177. ii. 99, 137. ἀξιαπήγητος, pro ἀξιαφήγητος. Memoratu dignus. v. 57.

ἀξίη, ης. Ion. pro com. ἀξία, dignitas, meritum, magnitudo rei alicujus, quæ aliquid meretur, pretium. κατὰ τὴν ἀξίην ἑκάστου ἀδικήματος ἐδικαίευ. Pro cujusque delicti magnitudine mulctam irrogabat, pœna mulctabat. i. 100. ἡ ἀξίη τῶν φορτίων. Mercium pretium. iv. 196. ὑποτελέειν ἀξίην βασιλέϊ. Regi, quod æquum est, pendere. iv. 201. Vel, Regi pendere, quod ejus majestas meretur.

ἀξιοθέητος. Ion. pro com. ἀξιοθέατος. Spectatu dignus. i. 14. [θέης ἄξιος. i. 25.] i. 184. ii. 111, 163, 176. ἀξιοθεητότατον. ii. 176, 182. ἀξιοθέητον. iii. 123. iv. 85, 162.

ἀξιόμαχος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui ad resistendum alicui in pugno par est. Qui alicui resistere potest pugnando. ἀξιόμαχοι τῇσι Αἰγινητέων νηυσὶ συμβαλέειν. Pares ad confligendum cum Æginetarum navibus. vi. 89. νεῶν ἀξιομάχων δέκεσθαι τὸν ἐπιόντα. vii. 138. Naves, quæ hostem adventantem excipere possent. Vel, Quæ pares essent ad excipiendum hostem adventantem ἀξιόμαχοι γινόμεθα τοῖσι ἐπιοῦσι. vii. 157. Pares sumus ad hostibus nos invadentibus resistendum. vii. 236. viii. 63. ἀξιομάχους κείνοισι. ix. 90.

ἀξιόνικος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Victoria dignus. Dignus, qui præter ceteros aliquid obtineat. Et simpliciter pro ἄξιος videtur accipi. οὐδεὶς αὐτέων ἀξιονικότερος ἦν αὐτοῦ Ξέρξεω ἔχειν τοῦτο τὸ κράτος. vii. 187. Valla: Nemo erat, qui cum Xerxe ipso posset contendere, tanquam dignior, qui illud imperium obtineret. Æ. P. Nullus ipsorum ipso Xerxe dignior erat, qui illud

imperium obtineret. *ἀξιονικότεροι εἰμὲν Ἀθηναίων ταύτην τὴν τάξιν ἔχειν.* ix. 26. Digniores sumus, quam Athenienses, qui locum hunc obtineamus in acie. ix. 28. Vel, Atheniensibus digniores sumus, qui hunc in acie locum obtineamus. Valla vero vertit, hanc dignitatem. Sed jam *τάξις* certum in acie locum significat.

ἄξιος τινός. Cum aliquo conferendus, comparandus. Alicui æquiparandus. *οὐδὲ ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας;* Ne privatis quidem viris nos æquiparandos duxisti? i. 32.

ἄξιος. Interdum pro *ἀντάξιος.* Par, æquiparandus, conferendus cum aliquo. Vel, anteponendus. *Οἱ Ἑλλήνων ἕκαστος φησὶ τριῶν ἄξιος, εἶναι.* vii. 104. Qui singuli se tribus Græcis pares esse dicunt. Vide *ἀντάξιος.*

ἀξιεῦν. comm. *ἄξιον κρίνειν.* Dignum censere, dignum judicare, dignari. *πάντων πρὸς σέο βουλευμάτων ἐπακούειν ἀξιεῦμαι.* A te dignus judicor, qui omnia [tua] consilia audiam. v. 106.

ἀξιῶν. comm. *ἄξιον νομίζειν.* Dignum judicare. *ἀξιεύμενος θυγατρὸς τῆς σῆς.* ix. 111. Tua filia dignus judicatus.

ἀξιόχρεως, ὁ καὶ ἡ. Ionice et Attice. Qui est solvendo, ac proinde fide dignus. Qui solvere potest quod debet, ac ideo dignus cui pecunia credatur. Locuples, idoneus. Interdum et pro simplici *ἄξιος* accipitur. *ὅσα ἀξιόχρεω ἀπηγήσιος.* Quæcunque sunt memoratu digna. v. 65. *ὑπ᾽ ἀξιόχρεω ἀποθανεῖν.* A viro magni nominis, ac auctoritatis cædi. v. 111. Sic apud Virgil. Æneid. 10. v. 829. Hoc tamen infelix miseram solabere mortem, Æneæ magni dextra cadis. Nam a magno viro cædi solatium aliquod esse ducitur, vel saltem (ut Herodot. v. 111. loquitur) *ἡμίσεα συμφορή.* i. Dimidium calamitatis.

ἀξίως λόγου μάχεσθαι. vii. 211. Pugnam memoratu dignam committere.

ἄξυλος, ὁ καὶ ἡ. comm. Lignorum expers. Lignis carens. iv. 61. *ἄξυλος χώρη.* iv. 185.

αο, Ionica terminatio in secunda persona verborum aorist. 1. medii communiter in *ω* desinentium, ut *ἐτυψάμην, ἐτύψω.* Ion. *ἐτύψαο.* Sic *ἐξεργάσαο,* pro *ἐξειργάσω.* Fecisti, patrasti. i. 45. *κατεχρήσαο.* Interfecisti. i. 117. *ἐργάσαο,* pro *εἰργάσω,* perpetrasti. ii. 115. *διεπρήξαο,* pro *διεπρήξω.* iii. 62. *προσεκτήσαο.* iv. 120. *ἐφθέγξαο,* pro *ἐφθέγξω.* v. 106. *ἐργάσαο.* ibid. *ἀπωρχήσαο.* vi. 129. *ὑπεθήκαο.* vii. 15. *ἐκτήσαο.* vii. 29. *ἐργάσαο.* vii. 46.

ἀοιδὴ, ῆς. Ion. et poet. pro comm. *ᾠδὴ,* cantio. ii. 79.

ἀοίδιμος, ὁ καὶ ἡ. Ionice et poetice. Celebris, qui celebratur. ii. 79. 135.

ἀοιδὸς, ὁ. Cantor. i. 24.

ἀοίκητος, ὁ καὶ ἡ. N. H. ii. 34. iv. 31. Inhabitatus, inhabitabilis, incultus. *τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον ἀοίκητα δοκέει εἶναι, διὰ τὰ ψύχεα.* Loca, quæ sunt sub ursa, propter frigora, videntur inhabitabilia esse. v. 10.

ἀοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ. Comm. Inhabitatus, inhabitabilis. *τίνι τρόπῳ ἀπίκοιτο ἐς τόπους ἀοικήτους.* V. Hom. 21. Quonam modo in loca inhabitata [deserta] venisset.

ἀοράτως. Invisibiliter, invisibili ratione. Ctesias Pers. 4.

ἀπάγειν. Com. Abducere, deducere, adducere. *ἐδεῖτο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλήν.* V. Hom. 12. rogabat [ipsum] ut se in Senatum deduceret. *τοῦ ἀπάγοντος αὐτόν.* V. Hom. 13.

ἀπαγὴς, ὁ καὶ ἡ. vii. 61. Impenetrabilis. Sic enim Valla vertit. *ἀπαγὴς* autem compositum ex præpositione *ἀπὸ,* quæ (ut docet Eustathius) in compositione pri-

vationem sæpe significat, et ex verbo ἄγω, ἄξω, quod præter alia significat etiam κλῶ, θραύω, id est frango, comminuo, ut idem Eustath. demonstrat. Herodotus τιάρας ἀπαγίας videtur vocare, tiaras ex materia solida firmaque compactas, et quæ propterea non facile frangi, nec facile penetrari poterant. ἀπαγὴς igitur accipietur pro ἀαγής. Ut ἀαγὲς ῥόπαλον, τὸ μὴ ἀγνύμενον, ἀλλ' ἄκλαστον, καὶ ἄθραυστον. Vel ἀπαγὴς idem valet ac εὐπαγὴς, firmiter vel egregie compactus, ut τὸ α nunc non privationem, sed intensionem, aut operis elegantiam significet. πηγνύω vero, πήγνυμι, μ. πήξω. ἀορ. β. ἔπαγον. hinc Latinum pago, et pango; unde compingo, jungo, figo, planto. περὶ τοῦ α μορίου πολυσήμου consule Eustath. In vulgatis Lexicis hoc tantum legitur, ἀπαγίας, impenetrabiles, ab ἀπαγής. Quare vocis hujus ἐτυμολογίαν in gratiam linguæ Græcæ studiosorum pluribus explicare volui. Quæ tamen dixi sola verisimili conjectura nituntur. Nihil enim apud quenquam hac de re traditum comperio.

ἀπαγινέειν. Ionice, pro communi ἀπάγειν, hocque pro ἀποφέρειν, καὶ προσφέρειν, afferre. τοῖς ἀργύριον ἀπαγινέουσι. iii. 89, 92. Pecuniam afferentibus. διηκόσια ἀπαγίνεον τάλαντα. 200 talenta afferebant. iii. 93, 94. φόρον ἀπαγίνεον. Tributum afferebant, tributum pendebant. iii. 94.

ἀπαγινέειν. Ionicum pro communi ἀπάγειν, ἀποφέρειν, abducere, absportare. ἀπαγινέοντας φορτία Αἰγύπτια, merces Ægyptias absportantes, vehentes. i. 1. [V. ἐπαγινέειν.] τοῖς ἀργύριον ἀπαγινέουσι. ἀντὶ τοῦ ἐπαγινέουσι, καὶ ἄγουσι, τουτέστι φέρουσι. iii. 89, 92.

ἀπαγορεύειν. Comm. Interdicere, prohibere, vetare, dissuadere, deterrere. πολλὰ τῶν μαντηΐων ἀπαγορευόντων. Oraculis multum dehortantibus. Magnopere deterrentibus. iii. 124. ἀπηγόρευον Σκύθῃσι μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὔρων. Scythis interdixerunt ne suos fines ingrederentur. iv. 125. ἀπειρῆσθαί οἱ. Sibi interdictum fuisse. vi. 61.

ἀπαγορεύειν. comm. Recusare, denegare, rejicere, contemnere, deserere. θέλων εἰδέναι εἴτε συμπέμψουσι, εἴτε καὶ ἀπερέουσι ἐκ τοῦ ἐμφανέος τὴν Ἑλλήνων συμμαχίην. vii. 205. Valla: Sciendi cupidus an una mitterent auxilia, an ex professo adimerent Græciæ societatem. Æ. P. Scire cupiens utrum cum [ceteris Græcis copias] essent missuri, an vero etiam palam, [et aperte] Græcorum societatem essent recusaturi, [vel repudiaturi, contemturi, deserturi.] Vide ἀπειπάσθαι.

ἀπαγωγὴ φόρου. Tributi pensio. i. 6, 27. ii. 182.

ἀπαδεῖν. Ion. et poet. Displicere. τῷ τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα ἐπαδεῖν, huic patris opera displicuisse [tradunt.] ii. 129.

ἀπαθὴς κακῶν. Malorum expers. Qui mala non patitur. i. 32. ii. 119. iii. 147. ἀεικείης ἀπαθής. Fœdæ cladis expers. iii. 160. κακῶν ἀπαθής. Qui nullum malum adhuc est expertus. v. 19. vii. 184. ix. 79.

ἀπαθής. comm. pro ἄπειρος, καὶ ἄγευστος. Qui non est passus, qui non est expertus, qui non gustavit, qui non sensit. οἱ Μασσαγέται εἰσὶ ἀγαθῶν καὶ καλῶν μεγάλων ἀπαθέες. Massagetæ sunt bonorum, et commodorum magnorum expertes. Massagetæ bona, et præclaras res, easque magnas non gustarunt. Vel, Bonorum, et deliciarum magnarum sunt expertes. i. 207. Bona, deliciasque magnas non gustarunt, non sunt experti. ἀπαθέα κακῶν ἀποδοῦναι τὴν νῆσον. Insulam malorum expertem reddere. iii. 147. ἀπαθία

τῆς ἀεικείης, fœdæ cladis expertem. iii. 160. Vide ἀπαθὴς κακῶν. Qui nulla mala gustavit, sensit, expertus est. v. 19. ἀπαθέες τῶν πόνων. Laboribus ferendis non assueti. vi. 12. ἀπαθὴς κακῶν ἐὼν ὁ στρατός. vii. 184.

ἀπαίρειν. Discedere. Proficisci, solvere portu. In altum provehi. Est autem commune quidem verbum et aliis: at loquendi genus est ἐλλειπτικόν. viii. 60. Integrum vero, ἀπαίρειν τὰς νῆας, εἴτε ναῦς. quasi dicat, τὰς ναῦς ἀπὸ τῆς γῆς αἴρειν, καὶ ἀνάγειν, εἴτε εἰς τὸ πέλαγος ἄγειν· id est, Naves a terra tollere, et in altum ducere. ἢν ἀπαίρωσι τὰς νῆας ἀπὸ Σαλαμῖνος. viii. 57. Valla: Si a Salamine proficiscantur. Quod bene, si sensum spectes; sed vis Græcorum verborum non explicatur. Vertendum enim, Si naves a Salamine in altum ducant. Vel, Si naves a Salamine per altum abducant. Pro quo συνωνύμως dicitur τὰς νῆας ἀνάγειν. Naves in altum ducere, quasi dicat, ἄνω, τουτέστιν εἰς τὸ πέλαγος, ἄγειν. quod locutionis genus usurpat ibidem Herodotus. viii. 57. ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμόν. Naves ad isthmum per altum deducere. ἀνάγειν, et ἀνάγεσθαι) (κατάγειν, et κατάγεσθαι. In altum ferri) (ad littus appellere. ἀπαίρειν) (καταίρειν. Utrunque legitur apud Thucydidem, consule Græco-latinum Indicem. Vide ἀνάγειν. Virgil. Æneid. 1. 38. Vix e conspectu Siculæ telluris in altum Vela dabant læti, et spumas salis ære ruebant. Herodot. viii. 60. loquitur ἐλλειπτικῶς. ἐπεὰν ἀπαίρωσι ἀπὸ Σαλαμῖνος.

ἀπαιρεῖσθαι. Ion. pro comm. ἀφαιρεῖσθαι. Privari, spoliari. Spoliare, privare. ἔλεγον ὡς ἀπαιρεθείησαν [τὸν κρητῆρα] ὑπὸ τῶν Σαμίων. Dixerunt craterem sibi a Samiis ereptum. i. 70. τί σφέας ἀπαιρήσεαι; Quid ipsis auferes? i. 71. ἀπαιρεόμενοι, eripientes, auferentes. i. 89. ἀπαιρεόμενος τὰ χρήματα. Pecunias auferens. ibid. μὴ ἀπαιρεθέω τὴν ἀρχήν. Ne regno privarer. iii. 65. ἀπείλοντο τὴν ἡγεμονίην τοὺς Λακεδαιμονίους. viii. 3. Lacedæmonios principatu spoliarunt.

ἄπαις ἔρσενος, καὶ θήλεος γόνου. Masculæ, fœmineæque prolis expers. iii. 66. ἀποθανόντος Κλεομένεος ἄπαιδος ἔρσενος γόνου. Cum Cleomenes maris sobolis expers obiisset. vii. 205.

ἀπαλλαγή. ἡ τοῦ ἀπαλλάττεσθαι δύναμις, καὶ ἀφορμή. Effugium, evadendi facultas. οὐδέ οἱ ἦν ἀπαλλαγὴ οὐδαμίη. Nec ei dabatur ulla evadendi facultas. i. 12.

ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ. com. pro quo dicitur et ἀποχώρησις. Discessus. vii. 207.

ἀπάλλαξις, ιος, ἡ. N. H. Discessus. Discedendi vel evadendi facultas. ἀπάλλαξις οὐκ ἦν, ὅτι μὴ κατὰ στεινόν. ix. 13. Valla: Neque evadi poterat, nisi per angustias. Æ. P. Nulla [illinc] abeundi facultas erat. Vel, Nulla illinc evadendi facultas dabatur, nisi per angustias. στεινὸν, subst. χωρίον.

ἀπαλλάσσειν, sive ἀπαλλάττειν. com. Interdum tamen neutraliter positum reperitur apud Herodotum pro, aliquem rei alicujus exitum habere. Aliquem esse rei alicujus exitum. ὁ μὲν δὴ πρῶτος στόλος ἐκ Λακεδαίμονος οὕτω ἀπήλλαξε. v. 63. Prima igitur navalis expeditio a Lacedæmoniis suscepta hunc habuit exitum. Vel, Hic igitur fuit exitus primæ Lacedæmoniorum expeditionis.

ἀπαλλάττεσθαι. Discedere. Liberari. et pro eodem ἀπαλλάττειν, sive dicas subaudiendum accusativum personæ, sive activum pro passivo positum Attice, sive neutraliter accipiendum censeas. ἀπὸ τούτων οὐκ ὡς ἤθελεν ἀπήλλαξεν. Ab his non discessit ut volebat. Hinc ex animi sententia non recessit, nec

ʒotiis istis liberavit, ut opta-
. 16. ἀπαλλάσσεσθαι ὀπίσω. Retro
debat. Se domum recipie-
. 17. ἀπηλλαγμένος τῆς εὐηθίης.
ltitia alienus, vel remotus. i.
ἀπαλλάσσετο ἐκ τῆς χώρης. Ex
discessit. i. 61. ἀπαλλαχθέν-
λοσύνης. Servitute liberatos.
0. ἀπαλλάσσεται ἐς τὰ οἰκία.
um discedit. i. 199. ταχὺ
λάττονται. Celeriter disce-
i. 199. ii. 93. τῶν παρεόντων
ἀπαλλαγήσεσθαι. Malis præ-
bus liberatum iri. ii. 120.
λάσσετο ἐς Πέρσας. Ad Persas
. iii. 4, 56, 111. ἀπαλλάσσε-
ἐκ τῆς Πελοποννήσου. Ex Pelo-
eso discedere. iii. 148. iv.
164. v. 64. vii. 149. ix.

λύνειν. comm. Hebetare. αὐ-
ίνῃ τῷ σώματι συναύξοντα. αἱ
, γηράσκοντι δὲ συγγηράσκουσι,
; τὰ πρήγματα πάντα ἀπαμ-
λει. Cum corpore crescente,
. crescit ingenium, conse-
nte vero, consenescit, et ad
s res [ac actiones] hebeta-
hebes, languidumque red-
. iii. 134. Potes etiam ita
re, Corpore crescente, simul
ı crescit prudentia, conse-
nte vero, consenescit, et ad
s res hebetatur, hebes, ac
ida redditur.
ίνος. Ion. pro com. ἀφημμέ-
ποκρεμάμενος. Dependens. ab
ομαι. Dependeo. ii. 121.

ει τὸν βάρβαρον. ix. 90. Pro-
re barbarum.
ν. Ion. et poet. E regione.
ce, *vis à vis*. vii. 34. Vel,
levant.
;, ὁ. Apud Herodotum præ-
orem (proprie enim τὸν ἀνά-
ignificat, i. indignum) ac-
videtur interdum pro sim-
ἄξιος, dignus. Τῶν ἐγὼ οὐ
μνήμαι. ὅτι γὰρ ἔθνεος ἑκάστου
ι ἦσαν οἱ ἡγεμόνες. vii. 96.

Quorum ego nullam mentionem feci. Nec enim singularum gentium duces [commemoratione] digni erant. Eodem modo et Valla vocem hanc accepit. Sed fortasse pro ἀπάξιοι scribendum ἐπάξιοι. Facilis est unius literæ lapsus, ac permutatio. ἐπάξιος enim ἀντὶ τῦ ἄξιος apud poetas reperitur. unde ἐπαξιόω, ῶ. τὸ ἀξιῶ, καὶ ἄξιον κρίνω. ut Schol. Græcus illud Sophocleum Electræ carmen, v. 658. explicat: ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι. Soph. in Philoctete v. 803. τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν. Vulgata Lexica, ἐπάξιος. Egregius, dignus. ἐπάξιος γάμος. Sophocles. Sed locus non notatur, qui exstat in Electra, pag. ex Hen. Steph. typis, 123. v. 971. Pindarus Nem. Ode 7. v. 130, 131. χάρμα πάντων ἐπάξιον, gaudium cæteris omnibus dignum, i. æquiparandum, appellat. Hoc in Lex. vulg. non exstat. Quare hic in gratiam τῶν φιλελλήνων scribere non sum gravatus. Herodotus etiam ii. 79. ἐπάξια νόμιμα vocat eximia, magnique facienda instituta. Unde conjicio pro ἀπάξιοι potius ἐπάξιοι scribendum hoc loco. Idem Pind. Isthmiorum Ode 4. v. 75. παγκρατίου, στεφάνωμ' ἐπάξιον. Eurip. Bacchis v. 716. θαυμάτων τ' ἐπάξια. Res admiratione dignas sic appellat.

ἀπαραιρημένοι τὰ ὅπλα. Ion. pro comm. ἀφῃρημένοι τὰ ὅπλα. ix. 103.

ἀπαραιρημένος. Vide ἀραιρημένος.

ἀπαραιρέομαι, ἀπαραιροῦμαι. V. H. pro comm. ἀφαιρέομαι, ἀφαιροῦμαι. Spolior, privor, exuor, diripior. Πυθόμενος Σπαρτιήτας τὴν ἡγεμονίην ἀπαραιρεῖσθαι ὑπὸ Γέλωνος. vii. 159. Valla: Si audiret Spartiatas imperium subdidisse Geloni. Hanc interpretationem et in vulgatis Lexicis habes. Herodoti tamen liber, locusque præteritur. Æ. P. Si audiret Spartanos imperio, vel

principatu a Gelone privatos, sive spoliatos fuisse. Vide ἀπαιρεῖσθαι, et ἀραιρημένος.

ἀπαῤῥάσσειν. comm. fut. ἀπαῤῥάξω. Deturbare, depellere. τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς νηὸς ἀπήῤῥαξαν. viii. 90. Propugnatores de navi deturbarunt. Sic etiam apud Suidam hoc verbum per geminum ρρ scriptum legitur in voce ἀπαῤῥάξειεν, quam interpretatur, ἀποσπάσειεν, ἀποχωρίσειεν. At in vulgatis Lexicis Græco-lat. per simplex ρ scribitur; ut et apud Eustath. in voce ἀπήραξεν, ἀντὶ τῦ ἄρει, τυτέςι σιδήρῳ ἀπέκοψε. Vide apud eundem ἀπαράσσειν.

ἀπαρέμφατα ἀντὶ τῶν παρατατικῶν, ἢ ἀορίςων. Infiniti modi pro imperfectis, aut aoristis, et plerumque præcedente ὡς, vel ἐπεί. ὡς παρεῖναι αὐτούς. ἀντὶ τοῦ, ὡς αὐτοὶ παρῆσαν. Cum illi advenissent. i. 24. ἱςορέεσθαι, pro ἱςόρησεν. quæsivit, sciscitatus est. Quanquam in hoc verbo subaudiri potest λέγουσιν, ut hinc infinitus iste regatur. i. 24. ὡς μιν προςῆναι, pro ὡς αὐτὸς προσέςη. i. 86. Vide in ὡς cum infinito. Eadem pagina multa sunt exempla ejusdem constructionis. ὡς οὐ παύεσθαι, pro ὡς ὐκ ἐπαύετο. Cum [mala] non cessarent. i. 94. ἐπεὶ ὐκ ἀνιέναι τὸ κακὸν, ἀλλ' ἐπὶ μᾶλλον ἔτι βιάζεσθαι, pro ἐπεὶ τὸ κακὸν ὐκ ἀνίει, ἀλλ' ἐβιάζετο. Cum malum non remitteret, sed etiam multo majorem vim [hominibus] afferret. ibid. τῷ οὔνομα εἶναι, pro ἦν. ibid. ὡς ψευσθῆναι, pro ὡς ἐψεύσθη. i. 141. ἐπείτε λιπαρέειν, pro ἐπεὶ ἐλιπαίρει. ii. 42. ὡς δὲ χέρσον γεγονέναι, pro ὡς δὲ χέρσος ἐγεγόνει. ii. 99. τοὺς κλέπτας οὐκ ἀνιέναι, pro οἱ κλέπται οὐκ ἀνίεσαν. fures non cessabant. ii. 121. §. 2. εἶναι, pro ἦν. iii. 95, 105. εἰ μὴ γίνεσθαι, pro εἰ μὴ ἐγίνετο. iii. 108. συμπεσέειν, pro συνέπεσον. iii. 120. εἰπεῖν, pro εἶπε. ibid. φυλάσσεσθαι, pro ἐφυλάσσετο. iv. 7. ἐπεὶ τὰς παῖδας ἀνδρωθῆναι, pro ἐπεὶ οἱ παῖδες ἠνδρώθησαν. iv. 10. ἐπεὶ τοὺς ἀποπεμφθέντας ὐκ ἀπονοςέειν, pro ἐπεὶ οἱ ἀποπεμφθέντες οὐκ ἀπενόςουν. iv. 33. ἀδικέειν αὐτοὶ, pro ἠδίκεον. iv. 43. λαμβάνειν, pro ἐλάμβανον. ibid. δυνατὸν εἶναι, pro ἦν. ibid. ἐνίσχεσθαι, pro ἐνίσχετο. ibid. ὡς γενέσθαι, pro ὡς ἐγένετο. iv. 179. ὑπερβάντα εἶναι, pro ὑπερβὰς εἴης ἄν. v. 17. ἐπεὶ δὲ ἐςερῆσθαι αὐτέων, pro ἐπεὶ ἐςερήθησαν. v. 84. ὡς ἐμὲ εὑρίσκειν, pro ὡς ἐγὼ εὑρίσκω. vii. 24. οὐκ ἂν οὕτω μοι δοκέειν χρησθῆναι, pro ὐκ ἂν οὕτω μοι δοκέει χρησθῆναι. vel, οὐκ ἂν ὕτω (ὡς ἐμοὶ δοκεῖ) ἐχρήσθη. vii. 143. ἐπεὶ δέ σφεας παραλαμβάνειν τοὺς Ἕλληνας. vii. 150. pro ἐπεὶ δέ σφεις, ἦγον αὐτοὶ, παρελάμβανον τὺς Ἕλληνας. ὡς δὲ φεύγοντας γίνεσθαι, pro ὡς δὲ φεύγοντες ἐγένοντο. viii. 94. ὡς γὰρ ἀγχοῦ γενέσθαι, λέγειν, pro ὡς γὰρ ἀγχῦ ἐγένετο. ibid. ἐπεί τε παρελθεῖν τὸν καλεόμενον τοῦτον, ἕπεσθαί οἱ τῶν ἀςῶν αἱρετὺς ἄνδρας τρεῖς. viii. 135. pro ἐπεὶ δὲ παρῆλθεν ὁ καλεόμενος οὗτος, εἵποντό οἱ τῶν ἀςῶν αἱρετοὶ ἄνδρες τρεῖς. Δοκέειν, pro ἐδόκεε. ix. 41.

ἀπαρέμφατα ἀντὶ τῶν προςακτικῶν. ἐπισχέειν, pro ἐπίσχες. Illud Ion. hoc vero commune. Sententiam sustine. Ne dic. Ne pronuntia. i. 32. καλέειν, pro κάλει. voca. ibid. φεύγειν μηδὲ μένειν, μηδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι. i. 55. Σὺ δέ μοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ςρατεύεσθαι, pro ςρατεύου. Tu vero in meam gratiam cum copiis adversus Græciam proficiscaris. Græciæ bellum inferas. iii. 134. ἔχειν. pro ἐχέτωσαν. iii. 155. κελεύειν, pro κέλευε. ibid. ἥσυχος εἶναι, pro ἴσθι. iv. 163. ποιέειν, pro ποίει. v. 23. ἀποδοῦναι, pro ἀπόδος. vi. 86. §. 1. χρᾶσθαι, pro χρῶ. vii. 209. ἀπέχειν, pro ἄπεχε. viii. 20. Consule nostrum Dor. Lexic. in ἀπαρέμφατα, et Eustath.

ἀπαρτί. Ion. et poet. Omnino, plane, in summa. ἀναισιμοῦνται ἡμέραι ἀπαρτὶ ἐνενήκοντα. Dies omni-

no, vel in summa, 90 consumuntur. v. 53.

ἀπαρτιλογίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀπαρτιλογία. Vulgo rotunda ratio. Solida, integraque summa, cui nihil deest, et in qua nihil superest, nihil redundat. Gall. *Un compte tout rond.* vii. 29.

ἀπαρύειν. V. H. Exhaurire, delibare. τὸ μὲν αὐτοῦ [τοῦ γάλακτος] ἐπιστάμενον ἀπαρύσαντες, ἡγέονται εἶναι τιμιώτερον. τὸ δ' ὑπιστάμενον, ἧσσον τοῦ ἑτέρου. Valla: Cujus [lactis] quod summum est delibatur, pretiosiusque habetur: vilius autem, quod subsidit. Sed ita melius, Ac ipsius quidem [lactis] supernatantem, [summamque partem] exhaurientes, [vel delibantes,] pretiosiorem [altera Scythæ] putant. Subsidentem vero [partem] altera minus [pretiosam ducunt.] iv. 2.

ἀπάψας. Ion. pro comm. ἀφάψας. Qui nexuit. Qui ligavit. ἀπάψας ἅμματα ἑξήκοντα. Quum 60 nodus nexuisset. iv. 98.

ἀπεδέξατο. Ion. pro com. ἀπεδείξατο. Demonstravit, edidit, fecit. i. 16.

ἄπεδον, ου, τό. Nomen substantivum. Ion. et poet. pro comm. πεδίον. Planities. Campus. τετράγωνον ἄπεδον πεποίηται. Quadrata planities facta est. iv. 62. Alias est nomen adjectivum, de quo nostrum Xenophontis Græcolatinum indicem consule. Sic et Herod. ix. 102. ἄπεδον χῶρον, planum locum, i. planitiem appellat.

ἀπείθη. Ion. pro com. ἀφείθη. Dimissus est. vii. 122.

ἀπειλεῖν ἐς ἀναγκαίην. Herodotea locutio. q. d. In necessitatem involvere. Vel, in necessitate implicare. In necessitatem compellere. Ad necess. redigere. ἐς ἀναγκαίην ἀπειληθέντας. viii. 109. Ad necessitatem redactos.

ἀπειλεῖσθαι. Involvi, implicari. ἀπειλεῖσθαι ἐς ἀπορίην. In aliqua gravissima difficultate implicari. Redigi ad aliquam gravissimam difficultatem. i. 24. Vide κατειλεῖν. ἐς ἀναγκαίην ἀπειληθέντας. viii. 109. Ad necessitatem redactos. In necessitatem compulsos. οἱ Ἀργεῖοι ἀπειληθέντες ἐς στεινόν. ix. 34. Argivi in angustias compulsi.

ἀπειλητήριοι λόγοι. Herodotea locutio. Minacia verba. viii. 112. Ovid. l. τῶν μεταμορφώσεων verba minantia vocat. Sic enim ille, Aurea prima sata est ætas, quæ vindice nullo, Sponte sua sine lege fidem rectumque colebat. Pœna metusque aberant; nec verba minantia fixo Ære legebantur.

ἀπεῖπαι. Ion. et poet. pro comm. ἀπαγορεῦσαι. Interdicere, prohibere, vetare. ἀπείπας τοῖσι ἰδοῦσι μηδενὶ φράζειν τὸ γεγονός. Cum interdixisset iis, qui [mulæ fœtum] viderant, ne rem, quæ acciderat, cuiquam enuntiarent. iii. 153.

ἀπείπασθαι. com. Abdicare. παῖδας ἀπείπασθαι. Filios abdicare, filios familia abjicere, filios a sua familia abalienare. [Vide verbum Abdicare in Hottomanni Lexico Juris.] i. 59.

ἀπείπασθαι. com. Recusare, rejicere, repudiare, contemnere. ἀπείπατο τὴν πρόσοδον. Accessum ei recusavit, denegavit. i. 205. τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμμαχίην. Eorum, qui suam societatem recusarant. qui societatem secum inire recusarant. iv. 120, 125. ἀπειπάμενος τὴν ὄψιν. Visione repudiata, rejecta, neglecta. v. 56. οὐκ ἀπείπαντο τὴν ἐπικουρίην. Auxilium non denegarunt. vi. 100. ἀπειπάμενος τὴν στρατηλασίην. Detractata militia. vii. 14. Vide ἀπαγορεύειν. ix. 7.

ἀπείργειν. com. Arcere, prohibere, avertere, deterrere, defendere. ἀπείργουσα τοὺς φιλίους φεύγοντας ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων. ix. 68. Valla: Ut arceret eum [equitatum] ab ami-

cis, quos Græci insequebantur. Æ. P. Amicos fugientes a Græcis defendens. Vel, Defendens a Græcis amicos fugientes. Vel, Græcos arcens ab amicis fugientibus, [quos Græci persequebantur.] Ἀπείργειν enim hoc loco sumendum videtur pro defendere. Vel, si arcere significat, ὑπαλλαγὴν in verbis istis esse dicemus, ἀντὶ τοῦ, ἀπείργουσα τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τῶν φιλίων [αὐτοὺς διώκοντας] φευγόντων.

ἀπείρως ἔχειν τῶν νόμων. Legum imperitum esse. ii. 45.

ἀπελήλατο τῆς φροντίδος περὶ βασιληΐης. vii. 205. Herodotea locutio. Valla : Aberat a cura regionis adipiscendæ. Sed hoc verba sonant, A cura de regno abactus fuerat. Sensus, a cura de regno obtinendo arcebatur. Propter fratres natu majores, qui vivebant, ab omni cura de regno obtinendo liber erat. De regno solicitus non erat.

ἀπελόμενοι. Ion. pro com. ἀφελόμενοι. Cum eripuissent, cum abstulissent. i. 14. ἀπελὼν τὰ ἄχθεα. Detractis oneribus. i. 80. οἵ με γέρεα ἀπελόμενοι πατρῷα. vii. 104. Qui cum me paternis honoribus privarint.

ἀπεναντίον. Adverbium. comm. Ex adverso, e regione. ἐς τὴν ἀπεναντίον [χώραν] ἀνήγοντο. In ulteriorem regionem ex adverso sitam iverunt. vii. 55.

ἀπενειχθέντα. Ion. pro com. ἀπενεχθέντα. Relata, renuntiata. i. 66. iv. 120.

ἀπενειχθῆναι ἐς Αἴγυπτον. In Ægyptum delatos esse. ii. 152. ἀπενειχθεὶς ἐς Λιβύην. iv. 150. ἀπενειχθέντας. iv. 164.

ἀπέντες. Ion. pro com. ἀφέντες. vii. 60. Vide ἀπιέναι.

ἀπέντα. Ion. pro comm. ἀφέντα. v. 39. Vide ἀπιέναι.

ἀπεξηραμένος, η, ον. Si codex sanus, dictum Ionice sublato altero μ, pro comm. ἀπεξηραμμένος. Exsiccatus, arefactus. vii. 109. ab ἀποξηραίνω, ῶ. Exsicco, arefacio. Vel ut ab ἀποξηράω, ῶ. μ. άσω. ut a πειράω, ω. π. πεπείραμαι. ἡ μέτοχὴ, πεπειραμένος, η, ον.

ἀπέργειν. Ion. et poet. pro comm. ἀπείργειν, τὸ διαχωρίζειν. Disterminare, disjungere, dirimere, separare. Ἅλυς ποταμὸς Καππαδόκας, καὶ Παφλαγόνας ἀπέργει. Halys fluvius Cappadocas et Paphlagonas dirimit. i. 72. pro eodem dicit ἀποτέμνει. ibid. et ἀπείργει. i. 174, 204. ἀπέργων τήν τε Ὑλαίην, καὶ τὸν Ἀχιλλήϊον δρόμον καλεόμενον. Disterminans, dirimens Hylæam, et eum, qui Achilleius cursus appellatur. iv. 55.

ἀπέργειν. Ion. interdum accipitur pro eo, quod Latine dicitur stringere, et radere, navibusque tribuitur, quæ prope littus ita feruntur, ut id stringere, et quodammodo radere videantur, ut loquitur poeta Æn. 7. v. 10. Proxima Circææ raduntur littora terræ. ἀπέργων Ῥοίτειον πόλιν, καὶ Ὀφρύνειον, &c. vii. 43. Valla : Rhœtium urbem, et Ophryneon stringentes. Sed dicendum potius, stringens, vel radens. De Xerxe verba fiunt. Sic et vii. 109. τὰς πόλεις τὰς παραθαλασσίας ἀπέργων. Urbes maritimas stringens, sive radens. Valla, relinquens. At ipsam vocabuli Græci vim nullo modo nobis expressit. Idem sic etiam sequentem locum vertit, vii. 112. οὖρος ἀπέργων. τὸν Παρνησσὸν ἀπέργοντες. viii. 35. Parnassum stringentes, [vel præstringentes, ut Valla,] vel radentes, ut Virgil.

ἀπέργειν. Ion. et poet. pro comm. συγκλείειν. Concludere, quod alias ἀπείργειν dicitur. ἀπεργμένον ἐν ἀκροπόλει. In arce conclusum. i. 154. ii. 99.. v. 64. ἐντὸς ἀπέργουσαι τὰ κάλλιστα δοκέοντα ἡμῖν εἶναι. Intra se concludentes ea, quæ nobis

pulcherrima videntur. iii. 116. ἀπεργμένους ἐν τῷ ἱρῷ. In loco sacro conclusos. vi. 79.

ἀπεργμένος. Ion. et poet. ab ἀπέργω. vide simplex ἔργειν. ἀπεργμένον ἐν ἀκροπόλει. In arce conclusum. i. 154. ii. 99. v. 64. iii. 116. vi. 79. Sed fortasse jam τὸ ἀπέργειν Ionice positum pro com. ἀφείργειν, quod tamen in vulgatis Lexicis non reperias, ab aliis separatum concludere in aliquo loco. Nam ἔργω arceo, repello. ἔργω, et εἴργω, coerceo, concludo. Quanquam hoc discrimen sæpe negligitur. vel ἀπέργειν pro συγκλείειν. Vide suo loco.

ἄπεις. Ion. pro comm. ἄφεις, quod exstat v. 106. Vide ἀπιέναι, v. 39.

ἀπέστασαν. Ion. vel pro ἀπέστησαν, ut sit aor. 2. act. vel pro ἀπεστάκεισαν, hocque pro ἀφεστάκεισαν, ut sit 3. plur. plusq. p. act. per syncopem formata ab ἀφίστημι. Defecerunt. viii. 126.

ἀπεστραμμένος λόγος. Oratio aversa. Sic videtur Herodot. vocare hominis irati, et animum a nobis aversum habentis, verba. ὁ Γέλων, ἐπειδὴ ὥρα ἀπεστραμμένους τοὺς λόγους τοῦ Συάγρου. vii. 160. Gelo cum aversa Syagri verba videret. Vide ἐπεστραμμένα λέγειν. viii. 62.

ἀπεστὼ, όος, οῦς, ἡ. N. H. ἡ ἀπουσία, absentia. τῇ ἀπεστοῖ τῆς μάχης. Absentia a pugna, i. quod a pugna abfuissent. Suid. ἀπεστῶ. ἀποδημία.

ἄπεφθος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro comm. Excoctus, bene purgatus, purus. χρυσὸς ἄπεφθος. Aurum excoctum, bene purgatum, purum. i. 50. Componitur autem ex ἀπὸ præpos. et nomine verbali ἑφθὸς, quod κατὰ συγκοπὴν formatum ἐκ τοῦ ἑψητὸς, unde ἑπτὸς (nam ψ valet potestate πσ) versisque tenuibus πτ. in aspiratas φθ. addita præpos. ἀπὸ, ἄπεφθος, Ion. cum alioqui propter sequens ἑ aspiratum dicendum esset ἄφεφθος: sed εὐφωνίας χάριν, ne triplex aspirata concurreret, π servatum, quod et in communi lingua locum obtinuit, ut et in nomine Λεύκιππος, et ἀπηλιώτης, aliisque nonnullis factum videmus. ἑψητὸς vero παρὰ τὸ ἑψέω, ῶ. ἑψήσω deductum. de quo suo loco. i. 50. ii. 44.

ἀπέχειν. comm. Abstinere. Efficere ut aliquis a re aliqua abstineat. Arcere, amovere, sùmmovere. Removere ab aliquo loco. Εὐβοίης ἀπέχειν πολυμηκάδας αἶγας. viii. 20. Valla: Eubœa capræ mugientes fac procul absint. Æ. P. Ab Eubœa capras valde balantes amove, vel remove, vel arce, vel abstine. Sic enim et Cicer. de Orat. lib. i. c. 43. ad fin. loquitur, Ab alienis mentes, oculos, manus abstinere. Capras autem balantes potius, quam mugientes dixi, quia mugitus et mugire proprie de bobus taurisque; balare vero, de ovibus, et capris. Sed apud Græcos inter ovillam et caprinam vocem est discrimen manifestum, quod a Latinis non statuitur. Ovium enim vox βληχὴ, verbumque βληχᾶσθαι dicitur, i. balatus, et balare. Caprarum vero vox vocatur μηκὴ, verbum, μηκᾷν, quod ob commodioris verbi inopiam cogimur vertere balatum, et balare. Nec immerito. Inter enim ovium et caprarum vocem affinitas intercedit maxima, et nisi aures attentissimas utrisque vocem edentibus præbeas, nullum, aut certe perexiguum inter has voces discrimen exaudias, quod sit perspicuum. ἀπὸ τοῦ μηκᾷν vero capræ μηκάδες, et πολυμηκάδες αἶγες ἐπιθετικῶς appellantur. Μυκᾶσθαι vero, et μυκηθμὸς, i. mugitus, et mugire, proprie de bobus dicitur, neque capris ab alio tributum recordor. ἵνα αὐτοὺς τῶν συμμαχιέων ἀπόσχῃ.

viii. 22. Valla: Ut a prœliis navalibus summoverentur. Æ. P. Ut ipsos a societatibus, [i. a sociis, a reliquis sociorum copiis] summoveret, avelleret, abstraheret.

ἀπέχθεσθαι. Ion. et poet. In odium incurrere. Odiosum esse. οὐκ ἀπεχθήσεαί σφι. In illorum odia non incurres. i. 89.

ἀπεχρέετο. V. H. impersonaliter positum, pro et ἀπέχρη, de quo suo loco. Satis erat. Vide et ἀποχρῆσθαι. Καί σφι ἀπεχρέετο κακῶς πρήσσουσι ἡσυχίην ἄγειν. viii. 14. Et ipsis, licet rem male gererent, quietem agere satis erat. In vulgatis Lexicis perperam ἀπεχράοντο legitur: sed illic, ut hic, legendum, et liber, et locus notandus, quod rarissime fit ab istis, qui τῶν λεξικογράφων nomine gloriantur.

ἀπέχρη. comm. Satis erat. Sufficiebat. οὐκέτι σφιν ἀπέχρη ἡσυχίην ἄγειν. Non amplius ipsis satis erat otio frui. Non amplius erant contenti otio, quo fruebantur. i. 66. dicitur et συνωνύμως ἀπεχρέετο. καί σφι ἀπεχρέετο κακῶς πρήσσουσι ἡσυχίην ἄγειν. viii. 14.

ἀπέχρησε. idem ac ἀντέχρησε. vii. 196. Vide ἀποχρᾷν.

ἀπήγημα, τος, τό. Ion. pro com. ἀφήγημα. Narratio. Res, quæ narratur. ii. 3.

ἀπηγήσασθαι. Ion. pro com. ἀφηγήσασθαι. Narrare, commemorare, dicere, recensere. i. 2. ἀπηγέεσθαι πᾶν τὸ γεγονός. Rem totam, quæ gesta est, narrare. i. 24. ταῦτα ἀπηγέεσθαι. i. 86. πάλιν ἀπηγέετο τὸ πρῆγμα. Rem iterum narrabat. i. 118. χωρὶς τοῦ ἀπηγημένου. Præter id, quod narratum est. i. 207. προαπηγησάμενος τὴν συμφορήν. Sua calamitate prius narrata. iii. 138.

ἀπήγησις, ἡ. Ion. pro com. ἀφήγησις. Narratio. ἐκ ἀξίως ἀπηγήσιος. Præter narrationis dignitatem. Hoc dicitur de rebus, quæ narratione non sunt dignæ. iii. 125. v. 65.

ἀπημελημένος, η, ον. com. Neglectus, a, um. iii. 129. ἀπημελημένον ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοισι ἐῤῥύσατο. Inter mancipia neglectum servavit. iii. 132.

ἀπήμων, ὁ καὶ ἡ. Illæsus. Calamitatis expers. i. 42. Ion. et poet. pro quo dicitur et ἀβλαβής.

ἀπηνείχθη ἐς τὴν Πλατέαν. In Plateam [insulam] delatus est. iv. 152.

ἀπ' ἧς. Ion. pro comm. ἀφ' ἧς. i. 1, 47. ix. 49.

ἀπήσων, οντος, ὁ. Ion. pro comm. ἀφήσων. Emissurus, ejaculaturus. Est autem participium fut. ab ἀφίημι. τὰ βέλεα διετείνοντο ὡς ἀπήσοντες. ix. 18. Tela intentabant ut emissuri.

ἀπίασι. 3. plur. præs. indic. modi, Ion. formata, ab ἄπειμι, pro com. ἄπεισι, τουτέστιν ἀπέρχονται. vel ἀπελεύσονται. Abeunt, vel abibunt. viii. 60.

ἀπιέναι. Ion. pro com. ἀφιέναι. Dimittere. Barbari dicunt sinere. i. e. Amandare, demittere, dejicere, deorsum mittere, jacere. αὐτοὺς ἀπῆκε. Ipsos dimisit. iii. 118. ἀπῆκε τοῦτον. iii. 119, 125. ἀπίει σφέας ὁ θεὸς τῆς ἀποικίης. v. s. Deus a colonia eos dimittebat. i. alio migrare sinebat. iv. 157. τὴν ψυχὴν ἀπιέναι. animam emittere. iv. 190. ἀπῆκαν. dimiserunt. v. 38. ἄπες, pro ἄφες. Dimitte. v. 39. ταύτην ἀπέντα, pro ἀφέντα. Hac dimissa. ibid. ἀπίει, pro ἀφίει. v. 107. ἀπίει ἀπάγεσθαι. Abduci passus est. vi. 62. ἀπέντες, pro ἀφέντες. vii. 60. viii. 70. ἀπῆκε ἀπ' ἑωϋτοῦ, pro ἀφῆκεν ἀφ' ἑαυτῶ. A se dimisit. vii. 121. ἀπείθη, pro ἀφείθη. Dimissus est. vii. 122. ἀπέντας, pro ἀφέντας. vii. 142. viii. 40. ἀπίεσαν. viii. 52. demittebant, devolvebant, dejiciebant.

ἀπίεσαν. 3. plur. imperf. act. ab ἀπίημι, quod ἀπέρχομαι significat. ab ἀπιέω, ῶ. quod ab ἀπίω, quod

ab ἀπίω. unde Lat. abeo. abibant. abierunt. viii. 137.

ἀπίεσθαι. Ion. pro comm. ἀφίεσθαι. Emittere. ἡ γονὴ, τὴν ἀπίενται ἐν τὰς γυναῖκας. Semen, quod in mulieres emittunt. iii. 101, 109.

ἀπίεσθαι. Ion. et poet. pro comm. ἀπέρχεσθαι. Abire. iii. 86.

ἀπιέωσι. 3. plur. subjunctivi modi Ion. pro comm. ἀφιέωσι, ab ἀφιέω, ῶ. sine contractione, pro ἀφιῶσι contracto. Emiserint. Ejaculati fuerint. ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα. vii. 226. Postquam barbari sagittas emiserint, ejaculati fuerint.

ἀπίκαται. Ion. pro ἀφίκαται, hoc rursus Ionice pro ἀφίχαται: sed ne gemina aspirata in eodem verbo concurreret insuavius, jam τὸ χ in κ videtur mutatum. Comm. vero ἀφιγμένοι, vel ἀφιγμέναι, vel ἀφιγμένα εἰσί. Nam triplex genus hoc Ionismo significatur. Pervenerunt. Venerunt. Ἄνδρες οὗτοι ἀπίκαται μαχεσόμενοι ἡμῖν περὶ τῆς ἐσόδου. vii. 209. Isti viri venerunt nobiscum de ingressu certaturi, pugnaturi. Vide ΚΑΤΑΙ, et ΧΑΤΑΙ Ion. terminationes. Vel (quod verisimilius) a tertia singulari communiter in ·κται desinente, Ionice inseritur α, et fit καται, deinde rursus Ionice τὸ κ in χ alias, non hoc loco mutatur. Quare nunc, si terminationem καται spectes, erit simplex Ionismus, κατ' ἐπένθεσιν τοῦ α, quum vero accedit et τροπὴ τοῦ κ εἰς χ, tunc est duplex Ionismus.

ἀπίκατο. Tertia person. plur. plusquamperf. pass. Ion. formata a tertia sing. com. ἀφῖκτο, inserto α, et verso φ in π. ἀπίκατο. pro com. ἀφιγμένοι, αι, α, ἦσαν. Nam tribus generibus hic Ionismus inservit. Venerunt. Pervenerunt. Οἱ ἄλλοι νησιῶται ἀπίκατο ἐς τοὺς Ἕλληνας. viii. 46. Cæteri insularum incolæ ad Græcos iverunt.

ἀπικνεῖσθαι. Ion. pro com. ἀφικνεῖσθαι. Pervenire. Οὐ γὰρ ἄν κοτε ἐς τοσοῦτον τύχης ἀπίκεο. Nunquam enim ad tantam fortunam, atque felicitatem pervenisses. i. 124. ἀπίκετο ἐς τὴν Ἰωνίην. in Ioniam pervenit. i. 162. διὰ μάχης ἀπικέατο Ἁρπάγῳ. Cum Harpago prælium commiserunt. i. 169. ἐς ἀπιστίην πολλὴν ἀπῖκται. Valde incredibile videtur. i. 193. οὐδεὶς τῶν ἐμοὶ ἀπικομένων ἐς λόγους. Nullus eorum, qui mecum in colloquium venerunt. ii. 28. οὔρεα ἐς ὀξὺ τὰς κορυφὰς ἀπιγμένα. Montes verticibus in acutum desinentibus, i. acutis. ibid. ἀπικέσθαι ἐς λόγους τινι. Venire in colloquium cum aliquo. ii. 32. prope init. iii. 52. ἀπικέεσθαι ἐς λέσχην περί τινος. Venire ad sermonem de re aliqua. ii. 32. prope init.

ἀπικνεῖσθαι ἐς διάπειράν τινος. Alicujus periculum facere. ii. 28, 77. ἐς ἔχθεα μεγάλα ἀλλήλοισι ἀπικνέονται. In magna odia mutua veniunt. iii. 82. ἐς τοῦτο ἀφροσύνης ἀπικόμενος, ὡς δόξαι. Eo dementiæ progressus, ut putaret. iii. 146. ἐς ἀμφισβασίας τοῖσι λέγουσι ἀπικνέεσθαι ἄνδρα Κυζικηνόν. In controversiam venisse virum Cyzicenum cum illis, qui [hoc] dicebant. iv. 14. ἐς λόγους ἀπικέσθαι τούτοισι. In colloquium cum his venire. iv. 128. v. 49. prope init. ἐς πᾶν κακοῦ ἀπικέατο, sub. γένος. In omne mali genus devenerunt. vii. 118. ἐς τὸ ἔσχατον τοῦ κακοῦ ἀπιγμένοι. viii. 52. ἐς τοσοῦτον θόρυβον ἀπίκοντο, viii. 56. Ad tantum tumultum devenerunt. Eo tumultus, vel perturbationis devenerunt. ἐς πᾶσαν βάσανον ἀπικομένοισι. viii. 110. Ad omne tormentum, [ad omne tormenti genus] adactis. ἐς πᾶσαν ἀῤῥωδίην τότε ἀπικόμενοι, μὴ ὁμολογήσωμεν τῷ Πέρσῃ. ix. 7. Cum in omnem metum devenissetis, i. cum maxime metueretis ne cum Persa paeisceremur, vel, compositionem faceremus. ἐς χειρῶν νόμον ἀπικέσθαι.

[illegible]

[illegible] Libyas ad defectionem a Cyrenaeis incitandum impulerat. iv. 160.

[illegible] Ion. pro comm. [illegible]. Deficere, defectione facere. [illegible] Medi ab ipsis deficere ceperunt. i. 95, 124, 125, 126. [illegible] i. 141 [illegible] 104. [illegible]

[illegible] Fidem [illegible] fidem [illegible] 122. viii. [illegible]

[illegible] Fides, [illegible] rei. [illegible] videntur. [illegible] multa [illegible] est, Il- [illegible] tabant, neque verum esse credebant, &c. [illegible] Pro incredulitate. [illegible] [id esse verum.] ii. [illegible] v. 41.

[illegible] qua fa- [illegible] habeamus, [illegible] viii. 23. [illegible] non ha- [illegible] servarunt.

[illegible] Passive sumtum pro [illegible] nulla fides habetur, aut [illegible] et pro dubiae fidei [illegible] vii. 22. Valla: [illegible] redderet Iones. [illegible] Suspectos. [illegible] P. Ut fidem [illegible] [apud Xerxem] derogaret. Vel, Ut Ionum fidem [Xerxi] suspectam redderet. Vel, [illegible] efficeret ne Xerxes Ionibus fidem haberet. [illegible] ix. 98. Haec verba fidem barbaris apud Graecos erant derogatura. Vel, Erant effectura ne Graeci barbaris fidem haberent. Vel, Barbaros Graecis suspectos erant redditura.

[illegible] Ion. et poet. Immensus. [illegible] Immensa [illegible] i. 14, 50, 215. iii. 106.

iv. 53. vi. 58. viii. 12, 99. ix. 24, 109.

ἀπό. A, post. *ἀπὸ δείπνου*. a cœna. post cœnam. i. 126, 133. ii. 78. *ἀπὸ τούτων*. Postea. iii. 42. *ἀπὸ δείπνου*. v. 18. vi. 129. *ἀπὸ τῆς πέμψιος*. viii. 54. a missione. *ἀπὸ τῆς ἐμπρήσιος*. viii. 55. ab incensione. *ὡς ἀπὸ δείπνου ἐσαν*. ix. 16.

ἀπό. *οἱ ἀπὸ Πελοποννήσου*. *ἀντὶ τοῦ οἱ Πελοποννήσιοι*. viii. 70. Sic et Galli, *Ceux du Peloponnese*, pro, *Les Peloponnésiens*. viii. 79. *οἱ ἀπὸ Σπάρτης*. *ἀντὶ τοῦ οἱ Σπαρτιῆται*. viii. 114.

ἀπὸ μὲν, ἀπὸ δὲ ἔθανον. Ion. et poet. pro com. *ἀπέθανον μὲν, ἀπέθανον δέ*. Nam verbum in altero membro subaudiendum. *ἀπὸ μὲν ἔθανε ὁ στρατηγὸς, ἀπὸ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοί*. viii. 89. Obiit quidem ipse dux, vel imperator, obierunt vero etiam alii multi. In posteriore membro subauditur verbum *ἔθανον*. Est autem in utroque loco *τμῆσις*.

ἀπὸ πέντε πηχέων βασιληΐων ἀπέλιπε τέσσερας δακτύλους. vii. 117. Quatuor tantum digiti ei deerant a longitudine quinque cubitorum regiorum.

ἀποβάλλειν. com. Amittere. *τὴν τυραννίδα ἀπέβαλε*. Tyrannidem amisit. i. 60. *ἀγαθὰ ἀποβαλέεις*. Bona amittes. i. 71. *τοὺς ἐξήγαγε τῶν Μήδων ἀπέβαλε*. Quos de Medis eduxit, amisit. i. 128. *Σμύρνην ἀπέβαλον Αἰολέες*. i. 150. *τὰ πατρῷα ἀπέβαλον*. iii. 53. *εἰ ταῦτα ἀποβάλλοιμι*. Si hæc amittam. iii. 119. *ἀποβαλόντα τὴν πόλιν*. Qui urbem amiserat. vi. 23. *ἀποβαλὼν τὰς ἕνδεκα* [*νῆας*.] vii. 195. Undecim navibus amissis. *κινδυνεύσει βασιλεὺς ἀποβαλέειν τὸν στρατόν*. viii. 65. Rex in exercitus amittendi periculo versabitur. Vel, Rex exercitus amittendi periculum subibit. Vel, Rex periclitabitur ne suas copias amittat. *ἀποβαλέεις τὴν κεφαλήν*. viii. 65. Caput amittes, i. capite plecteris.

ἀποβάθρας παρασκευασάμενοι. ix. 98. Pontibus [navium] paratis.

ἀποβαίνειν. Evenire, accidere, succedere. *σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῆ ἀποβήσεται*. Cujuslibet, vel, omnis rei finem, exitumque spectare oportet, ut sciamus quonam res sit evasura, quem exitum sit habitura. i. 32. ad fin. *τῇ αὐτῷ πάντα ἀποβεβήκεε, τῇπερ ἐκεῖνος εἶπε*. Sic ipsi omnia evenerunt, ut ille prædixerat. i. 86. *πυνθανόμενοι τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἐόν*. Cum audirent lites eventum justum habere, lites juste decidi, juste terminari. Cum audirent caussas juste decidi, juste determinari. i. 97. *ἔμελλέ σφι τοιοῦτον ἀποβήσεσθαι*. Hoc ipsis erat eventurum. vii. 23. *παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἀπέβαινε*. viii. 4. Præter exspectationem res barbarorum succedebant. vii. 163, 168. viii. 67. Vide *καραδοκεῖν*. *τῇ δ' ἐγὼ δοκέω ἀποβήσεσθαι τὰ τῶν ἀντιπολέμων πρήγματα, τοῦτο φράσω*. viii. 68. Quo autem casuras res hostium arbitror, id exponam. *οἷόνπερ ἀπέβη*. viii. 86. Ut accidit, ut evenit. *τὰ ἔμελλε ἀποβήσεσθαι*. ix. 66. Quæ eventura erant.

ἀποβιβάζειν, et *ἀποβιβάζεσθαι*. com. Quod vulgo dicitur, facere descendere. Jubere aliquem descendere, ut de curru, aut navi, aut equo quo vehebatur. *τούτους ἀπὸ τῶν νηῶν ἀπεβιβάσατο*. ix. 32. Hos de navibus [in terram] descendere jussit.

ἀποβιῶναι. De vita decedere. mori. *ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ καὶ Ξέρξης ἐτελεύτησεν, ἀπεβίω*. Ctesias Pers. 43. Eodem die quo et Xerxes obiit, de vita decessit. *ταχὺ ἀπεβίω*. Ibid. 48.

ἀπογίνεσθαι. com. Obire, mori) (*γίνεσθαι*. Nasci. v. 4.

ἀπογίνεσθαι. com. pro quo frequentius *ἀπεῖναι*. abesse. *τοῖς ἀπογι-*

νομένοισι τῆς μάχης. ix. 69. Illis, qui a prælio aberant.

ἀπογράφειν, et ἀπογράφεσθαι. comm. Describere. In tabulas referre. Ἀπέγραφον οἱ γραμματισταί. vii. 100. Scribæ describebant. In tabulas referebant. ἀπογραφόμενος. ibid. Describens. In tabulas referens.

ἀποδάσμιος. i. 146. Stephanus hanc vocem ab interprete monet omissam: sed et ipse ne γρῦ quidem de ea dicit. Nihil etiam apud alios reperio, quod videatur admittendum. Quidam tamen (ut Scapula in suo Lex. Græco p. 352.) vertunt, Portionalis, seu partialis, hoc est, pro parte, seu portione cedens alicui, vel in divisionem cadens. Cujus fit, aut fieri debet, aut jam facta est divisio. Sed quid quæso jam significabunt ista, Φωκέες ἀποδάσμιοι; Non mirum igitur si vocabulum hoc ab utroque fuerit silentio præteritum. Si tamen vim vocis attente perpendas, ἀποδάσμιος, dici videtur ὁ τὸν δασμόν τινι ἀποφέρων, ὁ φόρον τινὶ ἀποφέρων. Qui tributum alicui pendit. alias ὁ ἀποδεδασμένος, καὶ ἀπό τινος κεχωρισμένος, qui ab aliquo est separatus. παρὰ τὸ ἀποδαίω, τὸ ἀποδιαιρῶ, καὶ ἀποχωρίζω, vel παρὰ τὸ ἀποδάζομαι, ὅθεν καὶ ὁ δασμὸς, portio, tributum, unde τὸ δασμοφορέω, ῶ. tributum pendo. Sed quomodo hæc Phocensibus commode tribui possint, non constat, nec quicquam affirmare volo, de quo dubitem.

ἀποδέδεκται αὕτη ἀνδραγαθίη τὸ πολλοὺς ἀποδέξαι παῖδας. Hæc fortitudo censetur si quis multos edat liberos. Fortitudini tribuitur si quis prolem habeat numerosam. i. 136.

ἀποδείκνυσθαι. Ion. pro com. ἀποδεικνύναι, vel ἀποδεικνύειν. Ostendere, demonstrare, ostentare, exerere. Ἀπεδείκνυντο ῥώμης ὅσον εἶχον μέγεθος ἐς τοὺς βαρβάρους, παραχρεώμενοί τε, καὶ ἀτέοντες. vii. 223. Valla: Quod roboris habebant, id omne in barbaros ostendebant, ingruentes, ac sese intrudentes. Verba sonant, Quantam roboris magnitudinem habebant, in barbaros [eam] ostendebant, &c. i. Quicquid virium habebant, id omne in barbaros fortiter exerebant, effundebant, suis corporibus non parcentes: at cum impetu confidenter in barbarum ruentes, eumque damno afficientes. Sic enim τὸ παραχρᾶσθαι, et τὸ ἀτεῖν nunc videtur accipiendum. Consule Suidam ἐν τῷ παραχρῆται, et Eustath. ἐν τῷ ἀτέω. Valla tamen illud ἀτέοντες interpretatur, quasi legerit ἀττέοντες per geminum ττ. Ionice, et Attice pro communi gravitono ἄττοντες. Suidas. ἄττει. ὁρμᾷ βαδίζει. ἐγγίζει. τὸ δὲ ἄττω, ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω, ἀΐττω, ἄττω. Ego vero (nisi fallor) ἀτέοντες arbitror idem valere ac ἀτάοντες, ἀτῶντες, ἤγουν βλάπτοντες, ἢ μετὰ βλάβης ὁρμῶντες. Damnum dantes, vel cum damno ruentes, ac impetum in barbarum facientes. Eustath. ἀτῶ, καὶ ἀταίνω, τὸ βλάπτω. Vide ἀτέειν, εῖν.

ἀπεδέξατο. Ion. pro com. ἀπεδέχετο, iv. 64.

ἀποδέκεσθαι. Ion. pro com. ἀποδέχεσθαι, καὶ ἀπολαμβάνειν. Recipere, recuperare. iv. 33.

ἀποδέκεσθαι. Ion. pro comm. ἀποδέχεσθαι. συναινεῖν. πιστεύειν. Admittere, assentiri, comprobare, credere. τοῖσι μὴ ἀποδεκομένοισι τῶν Ἑλλήνων. Illis Græcis, qui non assentiuntur, qui non credunt. vi. 43.

ἀποδέξαι. Ion. pro com. ἀποδεῖξαι. Demonstrare. variis modis apud Herodotum peculiari quadam ratione positum, quæ ceteris scriptoribus haud etiam familiaris. ἀποδέξαι παῖδας. Liberos procreare, et quodammodo prolem ostentare. Liberos in lucem edere. i. 136. Πακτύην οἱ Πέρσαι ἐν φυ-

λαχῇ εἶχον, θέλοντες Κύρῳ ἀποδέξαι. Pactyan Persæ in custodia servabant, Cyro dedere sive tradere volentes. i. 160. ἀποδέξασθαι γνώμην χρησιμωτάτην. Utilissimum consilium dare. i. 170. τοιάσδε γνώμας σφι ἀπεδέξαντο. Hæc consilia ipsis dederunt. ibid. [Quamquam ἀποδέξασθαι γνώμην accipi potest etiam pro ἀποφήνασθαι γνώμην, ut alibi passim legas, sententiam pronuntiare, dicere, proferre, ut iii. 74. ix. 58.] οὐδὲν λαμπρὸν ἔργον ἀποδεξάμενοι. Cum nullum præclarum facinus edidissent. i. 174. αὕτη ἀπεδέξατο χώματα ἀνὰ τὸ πεδίον ἐόντα ἀξιοθέητα. Hæc in planitie spectatu dignos aggeres excitavit, exstruxit. i. 184. ἔργα ἀποδεξάμενοι μεγάλα εἰσί. Magna facinora fecerunt, ediderunt. ii. 10. vii. 139. γνώμην ἀποδέξασθαι. ii. 24. vii. 139. ἀποδέξασθαι μνημόσυνα. facinora, vel opera memoratu digna edere. ii. 101. ἀποδέξασθαι στρατηΐην. Expeditionem facere. Copias adversus aliquem ducere. ii. 111. τὸ μαντήϊον ψευδόμενον ἀποδέξαι. Oraculum arguere mendacii. ii. 133. ἀπέδεξαν. ii. 143. demonstrarunt, ostenderunt. ἐμοὶ ἡ περὶ αὐτέων γνώμη ἀποδέδεκται. A me de his sententia dicta est. Dictum est a me quænam sit mea de his sententia. ii. 146. τὸν Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν οἰκηΐων ἀπέδεξε. Quem Cambyses rerum suarum curatorem constituit. iii. 63. ἀπεδέξατο ἐς τοὺς ὑπηκόους εὐεργεσίας μεγάλας Magna beneficia in populos subditos contulit. iii. 67. ἀποδεξαμένου γνώμην. Cum sententiam pronuntiasset. Cum declarasset. iii. 74. βασιλεὺς ἀποδέδεικτο. Rex declaratus, creatus, ac renuntiatus est. iii. 87. ὑγιέα μιν ἐόντα ἀπέδεξε. Ipsum reddidit sanum. Ipsum sanavit. iii. 130, 134. γνώμην τήνδε ἀποδέξασθαι λέγεται. Hanc sententiam [Darius] pronuntiasse fertur. iii. 160. ἀποδεξάμενος σοφίην πολλήν. Cum multam sapientiam ostendisset; cum se magna sapientia præditum ostendisset. iv. 76. στρατηγὸν τοῦ πεζοῦ Ἄμασιν ἀπέδεξε. Peditatus ducem Amasin designavit, creavit. iv. 167. Ὀτάνα ἀποδέξας στρατηγὸν εἶναι τῶν παραθαλασσίων ἀνδρῶν Cum Otanen hominum maritimorum ducem designasset, et creasset. v. 25. Vel, Cum oræ maritimæ præfectum constituisset. v. 64. μυριάρχας ἀποδέξαντες. viii. 81. ἀπέδεξε ἐς τὸ δεῖπνον τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου τετελεσμένα. vii. 118. Valla: Erogavit in cœna 400 argenti perfecta talenta. Æ. P. Demonstravit se in cœnam erogasse argenti 400 integra talenta. Quod ex sequentibus patet, ὡς δὲ καὶ ἐν τῇσι ἄλλῃσι πόλισι οἱ ἐπεστεῶτες ἀπεδείκνυσαν τὸν λόγον. i. Cum autem etiam in aliis urbibus ipsi primarii viri, vel civitatum principes, hanc [erogatæ pecuniæ] rationem [suis civibus] demonstrassent, &c. Ἀπεδέχθη πάσης τῆς ἵππου εἶναι ἵππαρχος. vii. 154. Totius equitatus præfectus, ac magister est designatus, vel creatus. ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ. vii. 160. Cum in tua oratione contumelias demonstraris. i. Cum verbis contumeliosis in me palam sis invectus. Μεγάλα ἔργα ἀπεδέξαντο. viii. 17. Magna [præclaraque] facinora ediderunt. ἀποδέξαιεν, pro ἀποδείξαιεν. viii. 35. ἀποδεξόμενοί τι ἔργον βασιλέϊ. viii. 89. ἔργα ἀπεδέξαντο λόγου ἄξια. viii. 91. facinora memoratu digna fecerunt, [ediderunt.] &c.

ἀποδεξάμενος μεγάλα ἔργα, pro ἀποδειξάμενος. Cum magna facinora edidisset. iii. 155.

ἀποδέξασθαι μεγάλα ἔργα. ix. 71. præclara facinora edidisse. Οὐδέν ἐστι οἱ ἀποδεδεγμένον ἔργον ἑωυτῷ ἄξιον προθυμευμένου ἀποδέξασθαι. ix. 72. [Dolebat] quod nullum se

dignum facinus a se fuisset editum, cum tamen [aliquod præclarum facinus] edere vehementer cuperet.

ἀπόδεξις, ἡ. Ionice sublato ι, pro communi ἀπόδειξις, demonstratio, declaratio, explicatio. ἱστορίης ἀπόδεξις, historia certa, minimeque dubia, quæ res ita narrat, ut eas demonstret ac probet. i. ἀπόδεξις ἔργων μεγάλων. Magnorum facinorum demonstratio. i. præclara facinora, quæ eduntur. i. 207. ii. 101, 148.

ἀπόδεξις, ιος, ἡ. Ion. pro com. ἀπόδειξις, demonstratio, manifesta rei probatio. [λέγων ὡς] βουλομένοισί σφι γίνοιτ' ἂν ἀπόδεξις. viii. 101. v. s. [Dicens quod] ab ipsis volentibus fieret demonstratio, i. Dicens ipsos volentes, ac lubentes [hoc] demonstraturos. Dicens ipsos lubenter re ipsa hoc demonstraturos, comprobaturos, hujus rei manifesta documenta daturos. Valla sic: Eis volentibus hoc tentari debere. Steph. longe melius. Vide.

ἀποδέρειν. com. Excoriare, corium, pellem detrahere. iv. 60. ἀποδείρουσι. iv. 61. ἀπέδειρε. v. 25.

ἀπόδερμα, τος, τό. N. H. Pellis detracta. iv. 64. [pro quo com. δέρμα, τος. ibid.]

ἀποδεχθέντα. τὰ βαρβάροισιν ἀποδεχθέντα. Quæ a barbaris edita sunt. Hoc ἀποδείκνυσθαι (unde hoc participium Ionicum sublato ι, pro communi ἀποδειχθέντα) proprie dicitur de facinoribus præclaris, et illustribus, quæ quodammodo demonstrantur ac ostenduntur, vel quæ digna sunt, quæ ostendantur, ut ceteri mortales illorum, qui hæc ediderunt, exemplum sequantur. i. 1. ut patet. i. 16. ἄλλα δὲ ἔργα ἀπεδέξατο ἀξιαπηγητότατα. Et ἀποδεξάμενος μεγάλα ἔργα. Cum magna facinora, eaque illustria fecisset. i. 59. ἢν ἀποδεχθῶ στρατηγός. Si imperator creatus fuero. i: 124. ὃς ἂν πολλοὺς ἀποδέξῃ παῖδας. Qui multos ediderit liberos. i. 136. ἀποδέδεκται, pro ἀποδέδεικται. ibid. ἀποδεδεγμένος. i. 153. ἀποδεχθείς. i. 162. Vide ἀποδέξαι.

ἀποδημεῖν. Peregre degere. Peregre proficisci. i. 29. pro eodem dicitur et ἐκδημεῖν. i. 30, 176. ἀποδημῆσαι παρὰ τὸν Ὀροίτεα. Ad Orœtem proficisci. iii. 124. ἀποδημήσαντας ὀκτὼ καὶ εἴκοσι ἔτεα. Qui per 28 annos peregre abfuerant. iv. 1.

ἀποδιδόναι τινὶ τὴν ὁμοίην. sub. χάριν, parem gratiam referre. Gall. *Rendre la pareille.* τὴν ὁμοίην ὑμῖν ἀποδιδοῦσι. Valla : Vicem vobis reddunt. Ego vero, Parem gratiam vobis referunt. iv. 119.

ἀποδίδοσθαι. Comm. pro quo et πωλεῖν, et πράττειν. Vendere.) (πρίασθαι, ὠνεῖσθαι. i. 69, 70. ἀπέδοντο τὸν κρητῆρα. Craterem vendiderunt. i. 70. ἀπ' ὧν ἔδοντο. pro ἀπέδοντο. ii. 39, 56.

ἀποδιδράσκειν. com. pro quo dicitur συνωνύμως ἀποφεύγειν, aufugere. ix. 59.

ἀποδοκεῖν. Non placere, displicere, non probare, decernere, statuere, placere. ἀπέδοξέ σφι μὴ τιμωρέειν Ἴωσι. Placuit ipsis opem Ionibus non ferre. Decreverunt opem Ionibus minime ferendam. i. 152. ὥς σφι ἀπέδοξε. Cum ipsis displicerent. Cum ipsis displicere cœpissent. i. 172. ἐπεί σφι ἀπέδοξε μήτ' ἐπιδιώκειν ἔτι προσωτέρω τῶν βαρβάρων τὰς νέας, μήτε πλώειν ἐς τὸν Ἑλλήσποντον. viii. 111. Valla: Postquam decreverunt neque persequendam sibi ulterius barbarorum classem, neque navigandum in Hellespontum.

ἀποδοκιμᾶν (unde τὸ ἀποδοκιμάζειν com.) V. H. Reprobare, rejicere. οὐδένα ἀποδοκιμᾷ. Nullum rejicit, nullum reprobat, nullum a se repellit. i. 199.

ἄποδος, ου, ἡ. N. H. pro com. ἄφο-

δος, ἤγουν ἀπέλευσις, ἀποχώρησις. Abitus, discessus. ἀμφὶ ἀπόδῳ τῇ ἐμῇ πείσομαί τοι. Quod attinet ad meum discessum, tibi parebo. v. 19. περὶ τῆς ἀπόδου. ix. 55. De discessu.

ἄποδος, ου, ἡ. N. H. pro com. ἄφοδος, καὶ ἀναχώρησις, καὶ ἐπαναχώρησις, reditus. ἔσται ἄποδος ἡμῖν. Nobis erit reditus, i. e. redeundi facultas. iv. 97. ἄποδος ἀσφαλὴς, tutus reditus. ibid.

ἀποδοῦναί ὀπίσω. Ion. et poet. pro simplici ἀποδοῦναι. Reddere, restituere. i. 13.

ἀποδράντες οἴχοντο. ix. 118. Aufugientes abiverunt, aufugerunt.

ἀποδρῆναι. Ion. et poet. pro com. ἀποδράναι, εἴτε ἀποδιδράσκειν, καὶ ἀποφεύγειν, ab ἀποδράω, ῶ. ἀπόδρημι, ut ἱστάω, ῶ. ἵστημι. iii. 45. nisi dicas non præsentis, at aor. 2. act. esse, ut στῆναι. ἀποδρὰς ἐκ τῆς Σάμου. iii. 148. ἀπέδρη. iv. 43. vi. 2. ix. 37.

ἀπόδρησις, ιος, ἡ. Ion. et poet. pro comm. ἀπόδρασις, ab ἀποδράω, ῶ. aufugio. et ἀποφυγὴ, vel φυγὴ, fuga. τὴν ἀπόδρησιν ποιήσασθαι, pro ἀποδράσαι, ἀποφυγεῖν, aufugisse, fugisse. iv. 140. ἀποδρήσεσθαι. vii. 210. fore ut fugerent.

ἀποθανέεαι. Ion. 2. pers. fut. 2. med. pro com. ἀποθανῇ, vel Attice ἀποθανεῖ, morieris. iv. 163. Sic autem formatur a 3. sing. ἀποθανεῖται, sublato τ, et dissoluta diphthongo ει in εε, ac tertia in secundam personam migrante. Vide ἔεαι.

ἀποθευσόμενος, η, ον. V. H. Cursu discessurus. Celeriter abiturus. viii. 56. παρὰ τὸ ἀποθέειν, εῖν.

ἀποθορεῖν. Ion. et poet. pro comm. ἀποπηδᾷν, desilire. ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων. Cum ab equis desiliissent. Vel, Cum de equis desiliissent. i. 80. vii. 182.

ἀποθύμιος, ὁ. Ion. et poet. Ab animo alicujus alienus, ingratus, tristis, molestus. οὐδὲν τινι ἀποθύμιον ποιῆσαι. vii. 168. Nihil ingrati, nihil molesti alicui facere, nihil facere, quod sit alicui molestum.

ἀποικὶς, ίδος, ἡ. N. H. fœmineum a masc. ἄποικος. Colonus, in aliquam coloniam missus, in aliqua colonia collocatus. ἀποικίδες πόλεις, urbes, in quibus sunt aliquæ coloniæ. Coloniæ ipsæ. vii. 167. In vulgatis Lexicis Herodotus quidem: sed sine libro, locoque notatur.

ἀποικτίζεσθαί τινος. Herodotea locutio, pro communi μετ' οἴκτου ἕνεκά τινος μέμφεσθαι. De re aliqua cum commiseratione conqueri. Rem aliquam deflere, deplorare. Ob aliquid conqueri ita, ut auditores ad commiserationem commoveamus. ὁ παῖς πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτίζεσθαι τῶν ὑπὸ Κύρου ἤντησε. ἀντὶ τοῦ, ἀπῳκτίζετο ἕνεκα ἐκείνων, ἃ ὑπὸ Κύρου ἔπαθε. Apud patrem conquerebatur ob ea, quæ a Cyro pertulerat. ἕνεκα πληγῶν, ἃς ὑπὸ Κύρου ἔλαβεν. Ob plagas, quas a Cyro acceperat. i. 114.

ἄποινα, ων, τά. Ion. et poet. Pretium, vel præmium, quod alicui persolvitur pro alicujus capite redimendo, vel redemto. vi. 79. ἄποινα δέ ἐστι Πελοποννησίοισι, δύο μνέαι τεταγμέναι κατ' ἄνδρα αἰχμάλωτον ἐκτίνειν. Ibidem, Redemtionis pretium apud Peloponnesios sunt binæ minæ in singulos viros captivos statutæ, quæ persolvantur. ἄποινά οἱ τάδε ἐθέλω ἐπιθεῖναι. ix. 120. Hæc redemtionis præmia ei attribuere, i. e. dare volo.

ἀποκατέαται. Ion. pro com. ἀποκάθηνται, resident, desident. iv. 66.

ἀποκηδεύσειν. ix. 31. Vide κηδεύσειν.

ἀποκεκλέατο, 3. pers. plur. plusq. p. pass. Ionice formata pro comm. ἀποκέκληντο, neglecto syllabico incremento, pro ἀπεκέκληντο, sublato ι, et ν, et dissoluto η in εα, ab ἀποκλήω, Ion. et Att. pro comm.

ἀποκλείω, excludo, intercludo, versa diphthongo ει in η. Vel ab ἀποκέκλειντο, ab ἀποκλείω deductum, rejecto ν, et dissoluta diphthongo ει in εα, ut ἔκειντο, ἐκέατο. Vide ἑατο Ion. term. verborum in ειντο com. in imperfecto desinentium, ad quorum similitudinem hoc quoque formatum dicemus. ἀποκεκλέατο ὑπὸ τῆς ἵππου. ix. 50. Ab equitatu fuerant interclusi.

ἀποκληΐζω, ἴσω. Ion. et poet. pro comm. ἀποκλείω, excludo, privo. τούτων ἐμὲ ἀποκληΐσας ἔχεις, pro, ἀποκλῄσας, ἀπέκλεισας, ἐστέρησας. His me exclusisti, privasti. i. 37. ἡ νῆσος ἀποκληϊσθῇ. Insula excluderetur. i. 165. ἀποκληΐσαντες τὰ ἱρά. Cum templa clausissent. ii. 133. ἀποκληϊσθέντες τῆς ὀπίσω ὁδοῦ. Interclusi a reditu. Quibus interclusus est reditus. iii. 55. ἀπεκληΐσθησαν τοῦ ἄστεος. Ab urbe interclusi fuerunt. In urbem reditus ipsis interclusus fuit. iii. 58. v. 104.

ἀποκληΐω. Ionice ac poet. idem ac ἀποκληΐζω, et ἀποκλείω, excludo, privo. τὰ ἀποκληΐοντα τὴν ὄψιν. Quæ visum præpediunt. Quæ visum, quæ prospectum eripiunt. iv. 7, 100. v. 104.

ἀποκοπαί. Ionibus etiam, ut Æolensibus, familiares. σαρδῶ, pro σαρδῶνα. v. 106, 124. Vide Eustat. in ἀποκοπὴν τῆς λεγούσης παθόντα.

ἀποκορυφοῦν τι. Herodotea locutio. In summa aliquid dicere. Paucis rem expedire. Rem totam in pauca contractam, summatim declarare. Ἀρταφέρνης ἀπεκορύφου σφι τάδε. Valla: Eis ingenue respondit. v. 73. Sed locus ita vertendus: Artaphernes summatim hæc ipsis respondit. Vel, Hoc responsum paucis comprehensum ipsis dedit. Vel, Rei summam paucis complexus, ipsis ita respondit. Hesiodus ἐκκορυφοῦν dicit, ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις, v. 106. εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω.

ἀπόκρημνος, ου, ὁ καὶ ἡ. Com. Præruptus. ἀποκρήμνου ἐόντος τοῦ χώρου. viii. 53. Cum locus ille præruptus esset.

ἀποκρίνειν. Com. pro magis recepto διακρίνειν, discernere, discrimen statuere. οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες. Neque puppim discernentes [a prora.] i. 194.

ἀποκρίνειν. Secernere, separare. τοῖς ἄλλοισι ἀνθρώποισι χωρὶς θηρίων δίαιτα ἀποκέκριται. Ceteris hominibus victus a feris secretus, ac separatus, seorsim est. ii. 36. ἀπέκρινε τῆ στρατιῆ ὡς πέντε μυριάδας. Separavit ab exercitu ad quinquaginta hominum millia. iii. 25.

ἀπόκρισις, ἡ. Comm. Responsum. i. 49.

ἀποκρούεσθαι. Com. Propulsare. τὰς προσβολὰς ἀπεκρούοντο οἱ Βαρκαῖοι. Barcæi oppugnationem propulsabant. iv. 200. τοὺς ἐπιόντας ἀποκρούεσθαι. viii. 61. Invadentes [hostes] propulsare.

ἀποκωλύειν. Comm. Impedire. οἵ σ' ἀποκωλύσουσι. Qui te impedient. i. 66.

ἀπολαγχάνειν τῶν κτημάτων τὸ μέρος. Fortunarum partem sortiri, vel sortitione facta accipere. iv. 114. ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον. Accepta fortunarum portione, quæ ipsis contingebat, vel, quæ ipsis obtigerat. iv. 115. ἀπολαχόντες τῆς γῆς. Accepta agri parte. iv. 145. ἀπολαχόντες τὴν Ταναγρικὴν μοίρην. v. 57. ἀπολαχόντες μόριον. vii. 23.

ἀπολαμβάνειν τινὰ μοῦνον. Herodotea locutio, quam Galli feliciter exprimunt his verbis, *Prendre quelqu'un seul et à part*. Aliquem solum remotis arbitris ad se vocare, vel ad se deducere. i. 209.

ἀπολαμβάνειν. Com. Recipere. Recuperare. i. 61. ἀπέλαβε ἂν Αἴγυπτον. Ægyptum recepisset, recu-

perasset. iii. 15. ἀπέλαβε τὴν ἀρχήν. Regnum recepit. ibid. οὐκ ἀπέλαβε. viii. 115.
ἀπολαμβάνειν τὸν μισθόν. Mercedem accipere. viii. 137.
ἀπολαπρύνεσθαι τοῖσι ἔργοισι. Factis, præclarisque facinoribus illustrem fieri, vel esse. i. 41.
ἀπολαμφθέντες. V. H. pro comm. ἀποληφθέντες. Intercepti. viii. 11. Vide λάμψομαι.
ἀπολάμψασθαι. Vide λάμψομαι.
ἀπολείπειν. comm. Deficere, deesse. γυνὴ ἀπὸ πηχέων τεσσάρων ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους. Mulier statura quatuor cubitorum tribus digitis minus. Cui ad quatuor cubitorum staturam implendam deerant tres digiti. i. 60. ἀπὸ πέντε πηχέων βασιληΐων ἀπέλιπε τέσσερας δακτύλους. vii. 117. Ei quatuor digiti deerant a quinque regiorum cubitorum magnitudine.
ἀπολεόμενος. Ion. pro comm. ἀπολούμενος. Periturus. vii. 218. Vide Ἐο διάλυσις Ion. ἀπολεομένης. Perituræ, pro ἀπολυμένης. viii. 69.
ἀπολέοντες, οἱ. Ion. pro com. ἀπολοῦντες. ix. 18. Perdituri, interfecturi. Est autem particip. fut. ix. 18.
ἀποληΐζεσθαι. Ion. et poet. pro comm. διὰ λῃστείας ἀφαιρεῖσθαι. Per latrocinium eripere. Populari, prædari, latrocinari. τὸν κρητῆρα ἀπεληΐσαντο. Craterem eripuerunt. i. 70. (vid. ed. Steph. an. 1570. p. 18. l. 14.) pro eodem dicit ἀπαιρεθεῖσαν ὑπὸ Σαμίων, a Samiis [cratere] privati fuerunt. Samii craterem ipsis eripuerunt. ibid.
ἄπολις, ἀπόλιδος. ὁ καὶ ἡ. comm. Qui nullam habet urbem, quam incolat. Extorris. Patria pulsus. Profugus. Civitate carens. Qui nulli certæ civitati adhæret. σιγᾷν κελεύων, τῷ μὴ ἔστι πατρὶς, καὶ Εὐρυβιάδην οὐκ ἐῶν ἐπιψηφίζειν ἀπόλι ἀνδρί. viii. 61. Valla: Jubebat silere eum, utpote cui patria non esset, quinetiam Eurybiadem non sinere virum extorrem sententiam dicere. Æ. P. Tacere jubens eum, cui nulla esset patria, nec Eurybiadem sinens extorri viro suffragari, vel suo suffragio extorri viro favere, vel hominis extorris sententiam suo suffragio confirmare, ratamque facere non sinens. Quisnam sit ἄπολις ἀνὴρ, ex ipsius Herodoti verbis aperte colligitur, τῷ μὴ ἔστι πατρὶς, ἤγουν ἐκεῖνος, ᾧ οὐδεμία πόλις ἐστίν. Est igitur hic brevis τοῦ ἀπόλιδος definitio. Vide ἐπιψηφίζειν.
ἀπολύειν. comm. Absolvere, ad judicia relatum.) (καταδῆσαι. αὐτὸν ἀπέλυσαν μὴ φῶρα εἶναι. Ipsum absolverunt pronuntiantes non esse furem. ii. 174. Ipsum furti absolverunt. [κατέδησάν μιν φῶρα εἶναι. Ipsum furem esse constrinxerunt, i. furti convicerunt. ibid.]
ἀπολύειν τινὰ τῆς αἰτίης. Aliquem culpa vel objecto crimine absolvere. τοὺς αὐτοῦ παῖδας Παυσανίης ἀπέλυσε τῆς αἰτίης. ix. 88. Illius filios Pausanias absolvit culpa.
ἀπολύεσθαι. comm. Diluere crimina. Refellere, refutare quæ dicta vel objecta sunt ab aliquo, ὁ δὲ, ἀπολυόμενος, ἔφη, οἱ δέ γε ἐγκαταλειπόμενοι οὐ στεφανοῦνται. viii. 59. Ille vero, refellens [ejus dictum,] At (inquit) qui relinquuntur [a tergo, nec ad metam cursu perveniunt, ii] non coronantur.
ἀποματαΐζειν. H. V. Crepitum ventris emittere. Sic enim (quod bona cum lectorum venia dicetur) doctissimus Camerarius hoc interpretatur. ἐπάρας [τὸ σκέλος] ἀπεματάϊσε. Sublato crure pepedit, crepitum edidit. ii. 162. Hic ἡ ἀπὸ πρόθεσις indicat motum a loco, unde male olens iste flatus spirat. quid vero sit ματᾷν, et mataΐζειν docet Eustathius. Videtur autem τὸ ἀποματαΐζειν ideo sic accipiendum, quod flatus iste evanescat, ac ad nihilum paulo post ortum suum redigatur.

cis, quos Græci insequebantur. Æ. P. Amicos fugientes a Græcis defendens. Vel, Defendens a Græcis amicos fugientes. Vel, Græcos arcens ab amicis fugientibus, [quos Græci persequebantur.] Ἀπείργειν enim hoc loco sumendum videtur pro defendere. Vel, si arcere significat, ὑπαλλαγὴν in verbis istis esse dicemus, ἀντὶ τοῦ, ἀπείργουσα τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τῶν φιλίων [αὐτοὺς διώκοντας] φευγόντων.

ἀπείρως ἔχειν τῶν νόμων. Legum imperitum esse. ii. 45.

ἀπελήλατο τῆς φροντίδος περὶ βασιληΐης. vii. 205. Herodotea locutio. Valla: Aberat a cura regionis adipiscendæ. Sed hoc verba sonant, A cura de regno abactus fuerat. Sensus, a cura de regno obtinendo arcebatur. Propter fratres natu majores, qui vivebant, ab omni cura de regno obtinendo liber erat. De regno solicitus non erat.

ἀπελόμενοι. Ion. pro com. ἀφελόμενοι. Cum eripuissent, cum abstulissent. i. 14. ἀπελὼν τὰ ἄχθεα. Detractis oneribus. i. 80. οἵ με γέρεα ἀπελόμενοι πατρῷα. vii. 104. Qui cum me paternis honoribus privarint.

ἀπεναντίον. Adverbium. comm. Ex adverso, e regione. ἐς τὴν ἀπεναντίον [χώραν] ἀνήγοντο. In ulteriorem regionem ex adverso sitam iverunt. vii. 55.

ἀπενειχθέντα. Ion. pro com. ἀπενεχθέντα. Relata, renuntiata. i. 66. iv. 120.

ἀπενειχθῆναι ἐς Αἴγυπτον. In Ægyptum delatos esse. ii. 152. ἀπενειχθεὶς ἐς Λιβύην. iv. 150. ἀπενειχθέντας. iv. 164.

ἀπέντες. Ion. pro com. ἀφέντες. vii. 60. Vide ἀπίεναι.

ἀπέντα. Ion. pro comm. ἀφέντα. v. 39. Vide ἀπιέναι.

ἀπεξηραμένος, η, ον. Si codex sanus, dictum Ionice sublato altero μ, pro comm. ἀπεξηραμμένος. Exsiccatus, arefactus. vii. 109. ab ἀποξηραίνω, ῶ. Exsicco, arefacio. Vel ut ab ἀποξηράω, ῶ. μ. ἄσω. ut a πειράω, ῶ. π. πεπείραμαι. ἡ μετοχὴ, πεπειραμένος, η, ον.

ἀπέργειν. Ion. et poet. pro comm. ἀπείργειν, τὸ διαχωρίζειν. Disterminare, disjungere, dirimere, separare. Ἅλυς ποταμὸς Καππαδόκας, καὶ Παφλαγόνας ἀπέργει. Halys fluvius Cappadocas et Paphlagonas dirimit. i. 72. pro eodem dicit ἀποτέμνει. ibid. et ἀπείργει. i. 174, 204. ἀπέργων τήν τε Ἡλαίην, καὶ τὸν Ἀχιλλήϊον δρόμον καλεόμενον. Disterminans, dirimens Hylæam, et eum, qui Achilleius cursus appellatur. iv. 55.

ἀπέργειν. Ion. interdum accipitur pro eo, quod Latine dicitur stringere, et radere, navibusque tribuitur, quæ prope littus ita feruntur, ut id stringere, et quodammodo radere videantur, ut loquitur poeta Æn. 7. v. 10. Proxima Circææ raduntur littora terræ. ἀπέργων Ῥοίτειον πόλιν, καὶ Ὀφρύνειον, &c. vii. 43. Valla: Rhœtium urbem, et Ophryneon stringentes. Sed dicendum potius, stringens, vel radens. De Xerxe verba fiunt. Sic et vii. 109. τὰς πόλεις τὰς παραθαλασσίας ἀπέργων. Urbes maritimas stringens, sive radens. Valla, relinquens. At ipsam vocabuli Græci vim nullo modo nobis expressit. Idem sic etiam sequentem locum vertit, vii. 112. οὖρος ἀπέργων. τὸν Παρνησσὸν ἀπέργοντες. viii. 35. Parnassum stringentes, [vel præstringentes, ut Valla,] vel radentes, ut Virgil.

ἀπέργειν. Ion. et poet. pro comm. συγκλείειν. Concludere, quod alias ἀπείργειν dicitur. ἀπεργμένοι ἐν ἀκροπόλει. In arce conclusum. i. 154. ii. 99. v. 64. ἐντὸς ἀπέργουσαι τὰ κάλλιστα δοκέοντα ἡμῖν εἶναι. Intra se concludentes ea, quæ nobis

pulcherrima videntur. iii. 116. ἀπεργμένους ἐν τῷ ἱρῷ. In loco sacro conclusos. vi. 79.

ἀπεργμένος. Ion. et poet. ab ἀπέργω. vide simplex ἔργειν. ἀπεργμένον ἐν ἀκροπόλει. In arce conclusum. i. 154. ii. 99. v. 64. iii. 116. vi. 79. Sed fortasse jam τὸ ἀπέργειν Ionice positum pro com. ἀφείργειν, quod tamen in vulgatis Lexicis non reperias, ab aliis separatum concludere in aliquo loco. Nam ἔργω arceo, repello. ἔργω, et εἴργω, coerceo, concludo. Quanquam hoc discrimen sæpe negligitur. vel ἀπέργειν pro συγκλείειν. Vide suo loco.

ἄπεις. Ion. pro comm. ἄφεις, quod exstat v. 106. Vide ἀπιέναι, v. 39.

ἀπέστασαν. Ion. vel pro ἀπέστησαν, ut sit aor. 2. act. vel pro ἀπεστάκεισαν, hocque pro ἀφεστάκεισαν, ut sit 3. plur. plusq. p. act. per syncopem formata ab ἀφίστημι. Defecerunt. viii. 126.

ἀπεστραμμένος λόγος. Oratio aversa. Sic videtur Herodot. vocare hominis irati, et animum a nobis aversum habentis, verba. ὁ Γέλων, ἐπειδὴ ὥρα ἀπεστραμμένους τοὺς λόγους τοῦ Συάγρου. vii. 160. Gelo cum aversa Syagri verba videret. Vide ἐπεστραμμένα λέγειν. viii. 62.

ἀπεστὼ, όος, οῦς, ἡ. N. H. ἡ ἀπουσία, absentia. τῇ ἀπεστοῖ τῆς μάχης. Absentia a pugna, i. quod a pugna abfuissent. Suid. ἀπεστῶ. ἀποδημία.

ἄπεφθος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro comm. Excoctus, bene purgatus, purus. χρυσὸς ἄπεφθος. Aurum excoctum, bene purgatum, purum. i. 50. Componitur autem ex ἀπὸ præpos. et nomine verbali ἑφθὸς, quod κατὰ συγκοπὴν formatum ἐκ τοῦ ἑψητὸς, unde ἑπτὸς (nam ψ valet potestate πσ) versisque tenuibus πτ. in aspiratas φθ. addita præpos. ἀπὸ, ἄπεφθος, Ion. cum alioqui propter sequens ε aspiratum dicendum esset ἄφεφθος: sed εὐφωνίας χάριν, ne triplex aspirata concurreret, π servatum, quod et in communi lingua locum obtinuit, ut et in nomine Λεύκιππος, et ἀπηλιώτης, aliisque nonnullis factum videmus. ἑψητὸς vero παρὰ τὸ ἑψέω, ῶ. ἑψήσω deductum. de quo suo loco. i. 50. ii. 44.

ἀπέχειν. comm. Abstinere. Efficere ut aliquis a re aliqua abstineat. Arcere, amovere, summovere. Removere ab aliquo loco. Εὐβοΐης ἀπέχειν πολυμηκάδας αἶγας. viii. 20. Valla: Eubœa capræ mugientes fac procul absint. Æ. P. Ab Eubœa capras valde balantes amove, vel remove, vel arce, vel abstine. Sic enim et Cicer. de Orat. lib. i. c. 43. ad fin. loquitur, Ab alienis mentes, oculos, manus abstinere. Capras autem balantes potius, quam mugientes dixi, quia mugitus et mugire proprie de bobus taurisque; balare vero, de ovibus, et capris. Sed apud Græcos inter ovillam et caprinam vocem est discrimen manifestum, quod a Latinis non statuitur. Ovium enim vox βληχὴ, verbumque βληχᾶσθαι dicitur, i. balatus, et balare. Caprarum vero vox vocatur μηκὴ, verbum, μηκᾷν, quod ob commodioris verbi inopiam cogimur vertere balatum, et balare. Nec immerito. Inter enim ovium et caprarum vocem affinitas intercedit maxima, et nisi aures attentissimas utrisque vocem edentibus præbeas, nullum, aut certe perexiguum inter has voces discrimen exaudias, quod sit perspicuum. ἀπὸ τοῦ μηκᾷν vero capræ μηκάδες, et πολυμηκάδες αἶγες ἐπιθετικῶς appellantur. Μυκᾶσθαι vero, et μυκηθμὸς, i. mugitus, et mugire, proprie de bobus dicitur, neque capris ab alio tributum recordor. ἵνα αὐτοὺς τῶν συμμαχιέων ἀπόσχη.

viii. 22. Valla: Ut a præliis navalibus summoverentur. Æ. P. Ut ipsos a societatibus, [i. a sociis, a reliquis sociorum copiis] summoveret, avelleret, abstraheret.

ἀπέχθεσθαι. Ion. et poet. In odium incurrere. Odiosum esse. οὐκ ἀπεχθήσεαί σφι. In illorum odia non incurres. i. 89.

ἀπεχρέετο. V. H. impersonaliter positum, pro et ἀπέχρη, de quo suo loco. Satis erat. Vide et ἀποχρῆσθαι. Καί σφι ἀπεχρέετο κακῶς πρήσσουσι ἡσυχίην ἄγειν. viii. 14. Et ipsis, licet rem male gererent, quietem agere satis erat. In vulgatis Lexicis perperam ἀπεχράοντο legitur: sed illic, ut hic, legendum, et liber, et locus notandus, quod rarissime fit ab istis, qui τῶν λεξικογράφων nomine gloriantur.

ἀπέχρη. comm. Satis erat. Sufficiebat. οὐκέτι σφιν ἀπέχρη ἡσυχίην ἄγειν. Non amplius ipsis satis erat otio frui. Non amplius erant contenti otio, quo fruebantur. i. 66. dicitur et συνωνύμως ἀπεχρέετο. καί σφι ἀπεχρέετο κακῶς πρήσσουσι ἡσυχίην ἄγειν. viii. 14.

ἀπέχρησε. idem ac ἀντέχρησε. vii. 196. Vide ἀποχρᾷν.

ἀπήγημα, τος, τό. Ion. pro com. ἀφήγημα. Narratio. Res, quæ narratur. ii. 3.

ἀπηγήσασθαι. Ion. pro com. ἀφηγήσασθαι. Narrare, commemorare, dicere, recensere. i. 2. ἀπηγέεσθαι πᾶν τὸ γεγονός. Rem totam, quæ gesta est, narrare. i. 24. ταῦτα ἀπηγέεσθαι. i. 86. πάλιν ἀπηγέετο τὸ πρῆγμα. Rem iterum narrabat. i. 118. χωρὶς τοῦ ἀπηγημένου. Præter id, quod narratum est. i. 207. προαπηγησάμενος τὴν συμφορήν. Sua calamitate prius narrata. iii. 138.

ἀπήγησις, ἡ. Ion. pro com. ἀφήγησις. Narratio. ἐκ ἀξίως ἀπηγήσιος. Præter narrationis dignitatem. Hoc dicitur de rebus, quæ narratione non sunt dignæ. iii. 125. v. 65.

ἀπημελημένος, η, ον. com. Neglectus, a, um. iii. 129. ἀπημελημένον ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοισι ἐῤῥύσατο. Inter mancipia neglectum servavit. iii. 132.

ἀπήμων, ὁ καὶ ἡ. Illæsus. Calamitatis expers. i. 42. Ion. et poet. pro quo dicitur et ἀβλαβής.

ἀπηνείχθη ἐς τὴν Πλατέαν. In Plateam [insulam] delatus est. iv. 152.

ἀπ' ἧς. Ion. pro comm. ἀφ' ἧς. i. 1, 47. ix. 49.

ἀπήσων, οντος, ὁ. Ion. pro comm. ἀφήσων. Emissurus, ejaculaturus. Est autem participium fut. ab ἀφίημι. τὰ βέλεα διετείνοντο ὡς ἀπήσοντες. ix. 18. Tela intentabant ut emissuri.

ἀπίασι. 3. plur. præs. indic. modi, Ion. formata, ab ἄπειμι, pro com. ἄπισι, τουτέστιν ἀπέρχονται. vel ἀπελεύσονται. Abeunt, vel abibunt. viii. 60.

ἀπιέναι. Ion. pro com. ἀφιέναι. Dimittere. Barbari dicunt sinere. i. e. Amandare, demittere, dejicere, deorsum mittere, jacere. αὐτοὺς ἀπῆκε. Ipsos dimisit. iii. 118. ἀπῆκε τοῦτον. iii. 119, 125. ἀπίει σφέας ὁ θεὸς τῆς ἀποικίης. v. 8. Deus a colonia eos dimittebat. i. alio migrare sinebat. iv. 157. τὴν ψυχὴν ἀπιέναι. animam emittere. iv. 190. ἀπῆκαν. dimiserunt. v. 38. ἄπες, pro ἄφες. Dimitte. v. 39. ταύτην ἀπέντα, pro ἀφέντα. Hac dimissa. ibid. ἀπίει, pro ἀφίει. v. 107. ἀπίει ἀπάγεσθαι. Abduci passus est. vi. 62. ἀπέντες, pro ἀφέντες. vii. 60. viii. 70. ἀπῆκε ἀπ' ἑωϋτοῦ, pro ἀφῆκεν ἀφ' ἑαυτῷ. A se dimisit. vii. 121. ἀπείθη, pro ἀφείθη. Dimissus est. vii. 122. ἀπέντας, pro ἀφέντας. vii. 142. viii. 40. ἀπίεσαν. viii. 52. demittebant, devolvebant, dejiciebant.

ἀπίεσαν. 3. plur. imperf. act. ab ἀπίημι, quod ἀπέρχομαι significat. ab ἀπιέω, ῶ. quod ab ἀπίω, quod

ab ἀπιέω. unde Lat. abeo. abibant. abierunt. viii. 137.

ἀπίεσθαι. Ion. pro comm. ἀφίεσθαι. Emittere. ἡ γονὴ, τὴν ἀπίενται ἐν τὰς γυναῖκας. Semen, quod in mulieres emittunt. iii. 101, 109.

ἀπίεσθαι. Ion. et poet. pro comm. ἀπέρχεσθαι. Abire. iii. 86.

ἀπιέωσι. 3. plur. subjunctivi modi Ion. pro comm. ἀφιέωσι, ab ἀφιέω, ῶ. sine contractione, pro ἀφιῶσι contracto. Emiserint. Ejaculati fuerint. ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα. vii. 226. Postquam barbari sagittas emiseriut, ejaculati fuerint.

ἀπίκαται. Ion. pro ἀφίκαται, hoc rursus Ionice pro ἀφίχαται: sed ne gemina aspirata in eodem verbo concurreret insuavius, jam τὸ χ in κ videtur mutatum. Comm. vero ἀφιγμένοι, vel ἀφιγμέναι, vel ἀφιγμένα εἰσί. Nam triplex genus hoc Ionismo significatur. Pervenerunt. Venerunt. Ἄνδρες οὗτοι ἀπίκαται μαχεσόμενοι ἡμῖν περὶ τῆς ἐσόδου. vii. 209. Isti viri venerunt nobiscum de ingressu certaturi, pugnaturi. Vide ΚΑΤΑΙ, et ΧΑΤΑΙ Ion. terminationes. Vel (quod verisimilius) a tertia singulari communiter in ‑κται desinente, Ionice inseritur α, et fit ‑καται, deinde rursus Ionice τὸ κ in χ alias, non hoc loco mutatur. Quare nunc, si terminationem καται spectes, erit simplex Ionismus, κατ' ἐπένθεσιν τοῦ α, quum vero accedit et τροπὴ τοῦ κ εἰς χ, tunc est duplex Ionismus.

ἀπίκατο. Tertia person. plur. plusquamperf. pass. Ion. formata a tertia sing. com. ἀφῖκτο, inserto α, et verso φ in π. ἀπίκατο. pro com. ἀφιγμένοι, αι, α, ἦσαν. Nam tribus generibus hic Ionismus inservit. Venerunt. Pervenerunt. Οἱ ἄλλοι νησιῶται ἀπίκατο ἐς τοὺς Ἕλληνας. viii. 46. Cæteri insularum incolæ ad Græcos iverunt.

ἀπικνεῖσθαι. Ion. pro com. ἀφικνεῖσθαι. Pervenire. Οὐ γὰρ ἄν κοτε ἐς τοσοῦτον τύχης ἀπίκεο. Nunquam enim ad tantam fortunam, atque felicitatem pervenisses. i. 124. ἀπίκετο ἐς τὴν Ἰωνίην. in Ioniam pervenit. i. 162. διὰ μάχης ἀπικέατο Ἁρπάγῳ. Cum Harpago prælium commiserunt. i. 169. ἐς ἀπιστίην πολλὴν ἀπῖκται. Valde incredibile videtur. i. 193. οὐδεὶς τῶν ἐμοὶ ἀπικομένων ἐς λόγους. Nullus eorum, qui mecum in colloquium venerunt. ii. 28. οὔρεα ἐς ὀξὺ τὰς κορυφὰς ἀπιγμένα. Montes verticibus in acutum desinentibus, i. acutis. ibid. ἀπικέσθαι ἐς λόγους τινι. Venire in colloquium cum aliquo. ii. 32. prope init. iii. 52. ἀπικνέεσθαι ἐς λέσχην περί τινος. Venire ad sermonem de re aliqua. ii. 32. prope init.

ἀπικνεῖσθαι ἐς διάπειράν τινος. Alicujus periculum facere. ii. 28, 77. ἐς ἔχθεα μεγάλα ἀλλήλοισι ἀπικνέονται. In magna odia mutua veniunt. iii. 82. ἐς τοῦτο ἀφροσύνης ἀπικόμενος, ὡς δόξαι. Eo dementiæ progressus, ut putaret. iii. 146. ἐς ἀμφισβασίας τοῖσι λέγουσι ἀπικνέεσθαι ἄνδρα Κυζικηνόν. In controversiam venisse virum Cyzicenum cum illis, qui [hoc] dicebant. iv. 14. ἐς λόγους ἀπικέσθαι τούτοισι. In colloquium cum his venire. iv. 128. v. 49. prope init. ἐς πᾶν κακοῦ ἀπικέατο, sub. γένος. In omne mali genus devenerunt. vii. 118. ἐς τὸ ἔσχατον τοῦ κακοῦ ἀπιγμένοι. viii. 52. ἐς τοσοῦτον θόρυβον ἀπίκοντο, viii. 56. Ad tantum tumultum devenerunt. Eo tumultus, vel perturbationis devenerunt. ἐς πᾶσαν βάσανον ἀπικομένοισι. viii. 110. Ad omne tormentum, [ad omne tormenti genus] adactis. ἐς πᾶσαν ἀῤῥωδίην τότε ἀπικόμενοι, μὴ ὁμολογήσωμεν τῷ Πέρσῃ. ix. 7. Cum in omnem metum devenissetis, i. cum maxime metueretis ne cum Persa pacisceremur, vel, compositionem faceremus. ἐς χειρῶν νόμον ἀπικέσθαι.

ix. 48. Ad manus belli jure conserendas venire. ἐς νείκεα ἀπιγμένους. ix. 55. Ad rixas devenisse. ἐς ὃ ἀπίκοντο ἐς ὠθισμόν. ix. 62. Donec ad propulsionem venerunt, [et alios alii armis propellere cœperunt.]

ἀπικνέομαι. Ion. pro com. ἀφικνέομαι, ῦμαι. Iones enim tenues sequente aspirata non mutant, sive in eodem vocabulo, quum est compositum, sive in duobus separatis. Venio, pervenio. ἀπικομένους, pro ἀφικομένους. i. 1. ἐσαπικνέεσθαι, pro ἐσαφικνεῖσθαι. ibid. ἀπίκοντο, pro ἀφίκοντο. ibid. ἀπικέσθαι, pro ἀφικέσθαι, i. 2. ἀπίκοντο. ibid. ἀπικόμενον. i. 6. ἀπίκετο. i. 11. ἀπικέατο, pro ἀφίκοντο. i. 15. ἀπικομένης. i. 19. ἀπικομένοισι. ibid. ἀπικέσθαι. i. 24. ἀπικόμενον. i. 24, 27.

ἄπιξις. Vide ἄφιξις. Hoc quidem commune, illud vero Ionicum.

ἀπιςάναι. Ion. pro com. ἀφιςάναι. Ad defectionem faciendam solicitare. Facere ut aliquis ab aliquo deficiat. τοὺς Ἴωνας ἀπὸ Κροίσου Κῦρος ἀπιςάναι ἐπειρᾶτο. Cyrus Iones ad defectionem a Crœso faciendam impellere conabatur. i. 76. ἀπιςεώτων. Cum defecissent. i. 102. ἀποςάντες ἀπ᾽ ἐκείνου. Cum ab illo defecissent. i. 124. ἀπίςησαν ἀπὸ Δαρείυ. ἀποςάντες δέ. i. 130. τοὺς Λυδοὺς ἀπίςησεν ἀπὸ Κύρου. Lydos ad deficiendum a Cyro compulit. i. 154. ἀπιςᾶσί μοι, pro ἀπ᾽ ἐμῦ. A me defecerunt. i. 155. πάντες ἀπὸ Ψαμμητίχου ἀποςάντες. ii. 30. ἀπιςᾶσι ἀπὸ τῶν Κυρηναίων τὺς Λίβυας. Libyas ad defectionem a Cyrenæis faciendam impellunt. iv. 160.

ἀπίςασθαι. Ion. pro comm. ἀφίςασθαι. Deficere, defectione facere. Μῆδοι ἀπ᾽ αὐτῶν ἤρξαντο ἀπίςασθαι. Medi ab ipsis deficere cœperunt. i. 95, 124, 125, 126. ἀπίςασθαι ἀπὸ Κροίσυ. i. 141. v. 104. συναπίςασθαι. v. 104.

ἀπιςέαται. Ion. pro com. ἀφίςανται. Deficiunt. ii. 113.

ἀπιςέατο. Ion. pro comm. ἀφίςαντο. Defecerunt. ii. 162.

ἀπιςεῖν. comm. Diffidere. Fidem non habere. εἴ μοι ἀπίςεεις τὰ περὶ χρημάτων. Si de pecuniis fidem mihi non habes. iii. 122. viii. 94.

ἀπιςίη. Ion. pro commun. ἀπιςία. Incredulitas. Diffidentia. Fides, quæ non adhibetur alicui rei. ταῦτα ἐς πολλὴν ἀπιςίην ἀπῖκται. Hæc valde incredibilia videntur. i. 193. τοῖσι παρεοῦσι ἀπιςίη πολλὴ ὑπεκέχυτο. Illis, qui aderant, multa incredulitas offusa est: id est, Illi, qui aderant, valde dubitabant, neque verum esse credebant, &c. iii. 66. ὑπὸ ἀπιςίης. Præ incredulitate. Quod non crederetur [id esse verum.] iii. 153. v. 41.

ἀπιςίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀπιςία. Incredulitas. Diffidentia, quæ facit ut alicui fidem non habeamus, non credamus. ὑπὸ ἀπιςίης τὸν ἀγγέλλοντα εἶχον ἐν φυλακῇ. viii. 23. Nuncium, quod ei fidem non haberent, in custodia servarunt.

ἄπιςος, ὁ καὶ ἡ. Passive sumtum pro eo, cui nulla fides habetur, aut habenda est, et pro dubiæ fidei homine. ἵνα [πρὸς Ξέρξεα] τὺς Ἴωνας ἀπίςους ποιήσῃ. viii. 22. Valla: Ut infidos eidem redderet Iones. Steph. Suspectos. Æ. P. Ut fidem Ionibus [apud Xerxem] derogaret. Vel, Ut Ionum fidem [Xerxi] suspectam redderet. Vel, Ut efficeret ne Xerxes Ionibus fidem haberet. ταῦτα τὰ ῥήματα ἔμελλε τὺς βαρβάρυς ποιήσειν ἀπίςους τοῖσι Ἕλλησι. ix. 98. Hæc verba fidem barbaris apud Græcos erant derogatura. Vel, Erant effectura ne Græci barbaris fidem haberent. Vel, Barbaros Græcis suspectos erant redditura.

ἄπλετος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Immensus. χρυσὸς ἄπλετος. Immensa vis auri. i. 14, 50, 215. iii. 106.

iv. 53. vi. 58. viii. 12, 99. ix. 24, 109.

ἀπό. A, post. *ἀπὸ δείπνου.* a cœna. post cœnam. i. 126, 133. ii. 78. *ἀπὸ τούτων.* Postea. iii. 42. *ἀπὸ δείπνου.* v. 18. vi. 129. *ἀπὸ τῆς πέμψιος.* viii. 54. a missione. *ἀπὸ τῆς ἐμπρήσιος.* viii. 55. ab incensione. *ὡς ἀπὸ δείπνου ἔσαν.* ix. 16.

ἀπό. οἱ ἀπὸ Πελοποννήσου. ἀντὶ τοῦ οἱ Πελοποννήσιοι. viii. 70. Sic et Galli, *Ceux du Peloponnese,* pro, *Les Peloponnésiens.* viii. 79. *οἱ ἀπὸ Σπάρτης. ἀντὶ τῦ οἱ Σπαρτιῆται.* viii. 114.

ἀπὸ μὲν, ἀπὸ δὲ ἔθανον. Ion. et poet. pro com. *ἀπέθανον μὲν, ἀπέθανον δέ.* Nam verbum in altero membro subaudiendum. *ἀπὸ μὲν ἔθανε ὁ ϛρατηγὸς, ἀπὸ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοί.* viii. 89. Obiit quidem ipse dux, vel imperator, obierunt vero etiam alii multi. In posteriore membro subauditur verbum *ἔθανον.* Est autem in utroque loco *τμῆσις.*

ἀπὸ πέντε πηχέων βασιληΐων ἀπέλιπε τέσσερας δακτύλους. vii. 117. Quatuor tantum digiti ei deerant a longitudine quinque cubitorum regiorum.

ἀποβάλλειν. com. Amittere. *τὴν τυραννίδα ἀπέβαλε.* Tyrannidem amisit. i. 60. *ἀγαθὰ ἀποβαλέεις.* Bona amittes. i. 71. *τοὺς ἐξήγαγε τῶν Μήδων ἀπέβαλε.* Quos de Medis eduxit, amisit. i. 128. *Σμύρνην ἀπέβαλον Αἰολέες.* i. 150. *τὰ πατρῷα ἀπέβαλον.* iii. 53. *εἰ ταῦτα ἀποβάλλοιμι.* Si hæc amittam. iii. 119. *ἀποβαλόντα τὴν πόλιν.* Qui urbem amiserat. vi. 23. *ἀποβαλὼν τὰς ἕνδεκα* [*νῆας.*] vii. 195. Undecim navibus amissis. *κινδυνεύσει βασιλεὺς ἀποβαλέειν τὸν ϛρατόν.* viii. 65. Rex in exercitus amittendi periculo versabitur. Vel, Rex exercitus amittendi periculum subibit. Vel, Rex periclitabitur ne suas copias amittat. *ἀποβαλέεις τὴν κεφαλήν.* viii. 65. Caput amittes. i. capite plecteris.

ἀποβάθρας παρασκευασάμενοι. ix. 98. Pontibus [navium] paratis.

ἀποβαίνειν. Evenire, accidere, succedere. *σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῆ ἀποβήσεται.* Cujuslibet, vel, omnis rei finem, exitumque spectare oportet, ut sciamus quonam res sit evasura, quem exitum sit habitura. i. 32. ad fin. *τῇ αὐτῷ πάντα ἀποβεβήκεε, τῇπερ ἐκεῖνος εἶπε.* Sic ipsi omnia evenerunt, ut ille prædixerat. i. 86. *πυνθανόμενοι τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἰόν.* Cum audirent lites eventum justum habere, lites juste decidi, juste terminari. Cum audirent caussas juste decidi, juste determinari. i. 97. *ἔμελλέ σφι τοιῦτον ἀποβήσεσθαι.* Hoc ipsis erat eventurum. vii. 23. *παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἀπέβαινε.* viii. 4. Præter exspectationem res barbarorum succedebant. vii. 163, 168. viii. 67. Vide *παραδοκεῖν. τῇ δ' ἐγὼ δοκέω ἀποβήσεσθαι τὰ τῶν ἀντιπολέμων πρήγματα, τοῦτο φράσω.* viii. 68. Quo autem casuras res hostium arbitror, id expouam. *οἷόνπερ ἀπέβη.* viii. 86. Ut accidit, ut evenit. *τὰ ἔμελλε ἀποβήσεσθαι.* ix. 66. Quæ eventura erant.

ἀποβιβάζειν, et *ἀποβιβάζεσθαι.* com. Quod vulgo dicitur, facere descendere. Jubere aliquem descendere, ut de curru, aut navi, aut equo quo vehebatur. *τούτους ἀπὸ τῶν νηῶν ἀπεβιβάσατο.* ix. 32. Hos de navibus [in terram] descendere jussit.

ἀποβιῶναι. De vita decedere. mori. *ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ καὶ Ξέρξης ἐτελεύτησεν, ἀπεβίω.* Ctesias Pers. 43. Eodem die quo et Xerxes obiit, de vita decessit. *ταχὺ ἀπεβίω.* Ibid. 48.

ἀπογίνεσθαι. com. Obire, mori) (*γίνεσθαι.* Nasci. v. 4.

ἀπογίνεσθαι. com. pro quo frequentius *ἀπεῖναι.* abesse. *τοῖς ἀπογι-*

νομένοισι τῆς μάχης. ix. 69. Illis, qui a prælio aberant.

ἀπογράφειν, et ἀπογράφεσθαι. comm. Describere. In tabulas referre. Ἀπέγραφον οἱ γραμματισταί. vii. 100. Scribæ describebant. In tabulas referebant. ἀπογραφόμενος. ibid. Describens. In tabulas referens.

ἀποδάσμιος. i. 146. Stephanus hanc vocem ab interprete monet omissam: sed et ipse ne γρῦ quidem de ea dicit. Nihil etiam apud alios reperio, quod videatur admittendum. Quidam tamen (ut Scapula in suo Lex. Græco p. 352.) vertunt, Portionalis, seu partialis, hoc est, pro parte, seu portione cedens alicui, vel in divisionem cadens. Cujus fit, aut fieri debet, aut jam facta est divisio. Sed quid quæso jam significabunt ista, Φωκέες ἀποδάσμιοι; Non mirum igitur si vocabulum hoc ab utroque fuerit silentio præteritum. Si tamen vim vocis attente perpendas, ἀποδάσμιος, dici videtur ὁ τὸν δασμόν τινι ἀποφέρων, ὁ φόρον τινὶ ἀποφέρων. Qui tributum alicui pendit. alias ὁ ἀποδεδασμένος, καὶ ἀπό τινος κεχωρισμένος, qui ab aliquo est separatus. παρὰ τὸ ἀποδαίω, τὸ ἀποδιαιρῶ, καὶ ἀποχωρίζω, vel παρὰ τὸ ἀποδάζομαι, ὅθεν καὶ ὁ δασμὸς, portio, tributum, unde τὸ δασμοφορέω, ῶ. tributum pendo. Sed quomodo hæc Phocensibus commode tribui possint, non constat, nec quicquam affirmare volo, de quo dubitem.

ἀποδέδεκται αὕτη ἀνδραγαθίη τὸ πολλοὺς ἀποδέξαι παῖδας. Hæc fortitudo censetur si quis multos edat liberos. Fortitudini tribuitur si quis prolem habeat numerosam. i. 136.

ἀποδείκνυσθαι. Ion. pro com. ἀποδεικνύναι, vel ἀποδεικνύειν. Ostendere, demonstrare, ostentare, exerere. Ἀπεδείκνυντο ῥώμης ὅσον εἶχον μέγεθος ἐς τοὺς βαρβάρους, παραχρεώμενοί τε, καὶ ἀτέοντες. vii. 223. Valla: Quod roboris habebant, id omne in barbaros ostendebant, ingruentes, ac sese intrudentes. Verba sonant, Quantam roboris magnitudinem habebant, in barbaros [eam] ostendebant, &c. i. Quicquid virium habebant, id omne in barbaros fortiter exerebant, effundebant, suis corporibus non parcentes: at cum impetu confidenter in barbarum ruentes, eumque damno afficientes. Sic enim τὸ παραχρᾶσθαι, et τὸ ἀτεῖν nunc videtur accipiendum. Consule Suidam ἐν τῷ παραχρῆται, et Eustath. ἐν τῷ ἀτέω. Valla tamen illud ἀτέοντες interpretatur, quasi legerit ἀττέοντες per geminum ττ. Ionice, et Attice pro communi gravitono ἄττοντες. Suidas. ἄττει. ὁρμᾷ βαδίζει. ἐγγίζει. τὸ δὲ ἄττω, ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω, ἀΐττω, ἄττω. Ego vero (nisi fallor) ἀτέοντες arbitror idem valere ac ἀτάοντες, ἀτῶντες, ἤγουν βλάπτοντες, ἢ μετὰ βλάβης ὁρμῶντες. Damnum dantes, vel cum damno ruentes, ac impetum in barbarum facientes. Eustath. ἀτῶ, καὶ ἀταίνω, τὸ βλάπτω. Vide ἀτέειν, εῖν.

ἀπεδείρειν. Ion. pro com. ἀποδέρειν, iv. 64.

ἀποδέκεσθαι. Ion. pro com. ἀποδέχεσθαι, καὶ ἀπολαμβάνειν. Recipere, recuperare. iv. 33.

ἀποδέκεσθαι. Ion. pro comm. ἀποδέχεσθαι. συναινεῖν. πιστεύειν. Admittere, assentiri, comprobare, credere. τοῖσι μὴ ἀποδεκομένοισι τῶν Ἑλλήνων. Illis Græcis, qui non assentiuntur, qui non credunt. vi. 43.

ἀποδέξαι. Ion. pro com. ἀποδεῖξαι. Demonstrare. variis modis apud Herodotum peculiari quadam ratione positum, quæ ceteris scriptoribus haud etiam familiaris. ἀποδέξαι παῖδας. Liberos procreare, et quodammodo prolem ostentare. Liberos in lucem edere. i. 136. Πακτύην οἱ Πέρσαι ἐν φυ-

λαχῇ εἶχον, θέλοντες Κύρῳ ἀποδέξαι. Pactyan Persæ in custodia servabant, Cyro dedere sive tradere volentes. i. 160. ἀποδέξασθαι γνώμην χρησιμωτάτην. Utilissimum consilium dare. i. 170. τοιάσδε γνώμας σφι ἀπεδέξαντο. Hæc consilia ipsis dederunt. ibid. [Quamquam ἀποδέξασθαι γνώμην accipi potest etiam pro ἀποφήνασθαι γνώμην, ut alibi passim legas, sententiam pronuntiare, dicere, proferre, ut iii. 74. ix. 58.] οὐδὲν λαμπρὸν ἔργον ἀποδεξάμενοι. Cum nullum præclarum facinus edidissent. i. 174. αὕτη ἀπεδέξατο χώματα ἀνὰ τὸ πεδίον ἐόντα ἀξιοθέητα. Hæc in planitie spectatu dignos aggeres excitavit, exstruxit. i. 184. ἔργα ἀποδεξάμενοι μεγάλα εἰσί. Magna facinora fecerunt, ediderunt. ii. 10. vii. 139. γνώμην ἀποδέξασθαι. ii. 24. vii. 139. ἀποδέξασθαι μνημόσυνα. facinora, vel opera memoratu digna edere. ii. 101. ἀποδέξασθαι στρατηΐην. Expeditionem facere. Copias adversus aliquem ducere. ii. 111. τὸ μαντήϊον ψευδόμενον ἀποδέξαι. Oraculum arguere mendacii. ii. 133. ἀπέδεξαν. ii. 143. demonstrarunt, ostenderunt. ἐμοὶ ἡ περὶ αὐτέων γνώμη ἀποδέδεκται. A me de his sententia dicta est. Dictum est a me quænam sit mea de his sententia. ii. 146. τὸν Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν οἰκηΐων ἀπέδεξε. Quem Cambyses rerum suarum curatorem constituit. iii. 63. ἀπεδέξατο ἐς τοὺς ὑπηκόους εὐεργεσίας μεγάλας Magna beneficia in populos subditos contulit. iii. 67. ἀποδεξαμένου γνώμην. Cum sententiam pronuntiasset. Cum declarasset. iii. 74. βασιλεὺς ἀπεδέδεικτο. Rex declaratus, creatus, ac renuntiatus est. iii. 87. ὑγιέα μιν ἐόντα ἀπέδεξε. Ipsum reddidit sanum. Ipsum sanavit. iii. 130, 134. γνώμην τήνδε ἀποδέξασθαι λέγεται. Hanc sententiam [Darius] pronuntiasse fertur. iii. 160. ἀποδεξάμενος σοφίην πολλήν. Cum multam sapientiam ostendisset; cum se magna sapientia præditum ostendisset. iv. 76. στρατηγὸν τοῦ πεζοῦ Ἄμασιν ἀπέδεξε. Peditatus ducem Amasin designavit, creavit. iv. 167. Ὀτάνα ἀποδέξας στρατηγὸν εἶναι τῶν παραθαλασσίων ἀνδρῶν Cum Otanen hominum maritimorum ducem designasset, et creasset. v. 25. Vel, Cum oræ maritimæ præfectum constituisset. v. 64. μυριάρχας ἀποδέξαντες. viii. 81. ἀπέδεξε ἐς τὸ δεῖπνον τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου τετελεσμένα. vii. 118. Valla: Erogavit in cœna 400 argenti perfecta talenta. Æ. P. Demonstravit se in cœnam erogasse argenti 400 integra talenta. Quod ex sequentibus patet, ὡς δὲ καὶ ἐν τῇσι ἄλλῃσι πόλισι οἱ ἐπεστεῶτες ἀπεδείκνυσαν τὸν λόγον. i. Cum autem etiam in aliis urbibus ipsi primarii viri, vel civitatum principes, hanc [erogatæ pecuniæ] rationem [suis civibus] demonstrassent, &c. Ἀπεδέχθη πάσης τῆς ἵππου εἶναι ἵππαρχος. vii. 154. Totius equitatus præfectus, ac magister est designatus, vel creatus. ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ. vii. 160. Cum in tua oratione contumelias demonstraris. i. Cum verbis contumeliosis in me palam sis invectus. Μεγάλα ἔργα ἀπεδέξαντο. viii. 17. Magna [præclaraque] facinora ediderunt. ἀποδέξαιεν, pro ἀποδείξαιεν. viii. 35. ἀποδεξόμενοί τι ἔργον βασιλέϊ. viii. 89. ἔργα ἀπεδέξαντο λόγου ἄξια. viii. 91. facinora memoratu digna fecerunt, [ediderunt.] &c.

ἀποδεξάμενος μεγάλα ἔργα, pro ἀποδειξάμενος. Cum magna facinora edidisset. iii. 155.

ἀποδέξασθαι μεγάλα ἔργα. ix. 71. præclara facinora edidisse. Οὐδέν ἐστί οἱ ἀποδεδεγμένον ἔργον ἑωϋτοῦ ἄξιον προθυμευμένου ἀποδέξασθαι. ix. 72. [Dolebat] quod nullum se

dignum facinus a se fuisset editum, cum tamen [aliquod præclarum facinus] edere vehementer cuperet.

ἀπόδεξις, ἡ. Ionice sublato ι, pro communi ἀπόδειξις, demonstratio, declaratio, explicatio. ἱστορίης ἀπόδεξις, historia certa, minimeque dubia, quæ res ita narrat, ut eas demonstret ac probet. i. ἀπόδεξις ἔργων μεγάλων. Magnorum facinorum demonstratio. i. præclara facinora, quæ eduntur. i. 207. ii. 101, 148.

ἀπόδεξις, ιος, ἡ. Ion. pro com. ἀπόδειξις, demonstratio, manifesta rei probatio. [λέγων ὡς] βουλομένοισί σφι γένοιτ' ἂν ἀπόδεξις. viii. 101. v. s. [Dicens quod] ab ipsis volentibus fieret demonstratio, i. Dicens ipsos volentes, ac lubentes [hoc] demonstraturos. Dicens ipsos lubenter re ipsa hoc demonstraturos, comprobaturos, hujus rei manifesta documenta daturos. Valla sic: Eis volentibus hoc tentari debere. Steph. longe melius. Vide.

ἀποδέρειν. com. Excoriare, corium, pellem detrahere. iv. 60. ἀποδείρωσι. iv. 61. ἀπέδειρε. v. 25.

ἀπόδερμα, τος, τό. N. H. Pellis detracta. iv. 64. [pro quo com. δέρμα, τος. ibid.]

ἀποδεχθέντα. τὰ βαρβάροισιν ἀποδεχθέντα. Quæ a barbaris edita sunt. Hoc ἀποδείκνυσθαι (unde hoc participium Ionicum sublato ι, pro communi ἀποδειχθέντα) proprie dicitur de facinoribus præclaris, et illustribus, quæ quodammodo demonstrantur ac ostenduntur, vel quæ digna sunt, quæ ostendantur, ut ceteri mortales illorum, qui hæc ediderunt, exemplum sequantur. i. 1. ut patet. i. 16. ἄλλα δὲ ἔργα ἀπεδέξατο ἀξιαπηγητότατα. Et ἀποδεξάμενος μεγάλα ἔργα. Cum magna facinora, eaque illustria fecisset. i. 59. ἢν ἀποδεχθῶ στρατηγός. Si imperator creatus fuero. i: 124. ὃς ἂν πολλοὺς ἀποδέξῃ παῖδας. Qui multos ediderit liberos. i. 136. ἀποδέδεκται, pro ἀποδέδεικται. ibid. ἀποδεδεγμένος. i. 153. ἀποδεχθείς. i. 162. Vide ἀποδέξαι.

ἀποδημεῖν. Peregre degere. Peregre proficisci. i. 29. pro eodem dicitur et ἐκδημεῖν. i. 30, 176. ἀποδημῆσαι παρὰ τὸν Ὀροίτεα. Ad Orœtem proficisci. iii. 124. ἀποδημήσαντας ὀκτὼ καὶ εἴκοσι ἔτεα. Qui per 28 annos peregre abfuerant. iv. 1.

ἀποδιδόναι τινὶ τὴν ὁμοίην. sub. χάριν, parem gratiam referre. Gall. *Rendre la pareille*. τὴν ὁμοίην ὑμῖν ἀποδιδοῦσι. Valla : Vicem vobis reddunt. Ego vero, Parem gratiam vobis referunt. iv. 119.

ἀποδίδοσθαι. Comm. pro quo et πωλεῖν, et πράττειν. Vendere.) (περίασθαι, ὠνεῖσθαι. i. 69, 70. ἀπέδοντο τὸν κρητῆρα. Craterem vendiderunt. i. 70. ἀπ' ὧν ἔδοντο. pro ἀπέδοντο. ii. 39, 56.

ἀποδιδράσκειν. com. pro quo dicitur συνωνύμως ἀποφεύγειν, aufugere. ix. 59.

ἀποδοκεῖν. Non placere, displicere, non probare, decernere, statuere, placere. ἀπέδοξέ σφι μὴ τιμωρέειν Ἴωσι. Placuit ipsis opem Ionibus non ferre. Decreverunt opem Ionibus minime ferendam. i. 152. ὥς σφι ἀπέδοξε. Cum ipsis displicerent. Cum ipsis displicere cœpissent. i. 172. ἐπεί σφι ἀπέδοξε μήτ' ἐπιδιώκειν ἔτι προσωτέρω τῶν βαρβάρων τὰς νῆας, μήτε πλώειν ἐς τὸν Ἑλλήσποντον. viii. 111. Valla: Postquam decreverunt neque persequendam sibi ulterius barbarorum classem, neque navigandum in Hellespontum.

ἀποδοκιμᾷν (unde τὸ ἀποδοκιμάζειν com.) V. H. Reprobare, rejicere. οὐδένα ἀποδοκιμᾷ. Nullum rejicit, nullum reprobat, nullum a se repellit. i. 199.

ἄποδος, ου, ἡ. N. H. pro com. ἄφο-

δος, ἤγουν ἀπέλευσις, ἀποχώρησις. Abitus, discessus. ἀμφὶ ἀπόδῳ τῇ ἐμῇ πείσομαί τοι. Quod attinet ad meum discessum, tibi parebo. v. 19. περὶ τῆς ἀπόδου. ix. 55. De discessu.

ἄποδος, ου, ἡ. N. H. pro com. ἄφοδος, καὶ ἀναχώρησις, καὶ ἐπαναχώρησις, reditus. ἔσται ἄποδος ἡμῖν. Nobis erit reditus, i. e. redeundi facultas. iv. 97. ἄποδος ἀσφαλὴς, tutus reditus. ibid.

ἀποδοῦναί ὀπίσω. Ion. et poet. pro simplici ἀποδοῦναι. Reddere, restituere. i. 13.

ἀποδράντες οἴχοντο. ix. 118. Aufugientes abiverunt, aufugerunt.

ἀποδρῆναι. Ion. et poet. pro com. ἀποδρᾶναι, εἴτε ἀποδιδράσκειν, καὶ ἀποφεύγειν, ab ἀποδράω, ῶ. ἀπόδρημι, ut ἱστάω, ῶ. ἵστημι. iii. 45. nisi dicas non præsentis, at aor. 2. act. esse, ut στῆναι. ἀποδρὰς ἐκ τῆς Σάμου. iii. 148. ἀπέδρη. iv. 43. vi. 2. ix. 37.

ἀπόδρησις, ιος, ἡ. Ion. et poet. pro comm. ἀπόδρασις, ab ἀποδράω, ῶ. aufugio. et ἀποφυγὴ, vel φυγὴ, fuga. τὴν ἀπόδρησιν ποιήσασθαι, pro ἀποδρᾶσαι, ἀποφυγεῖν, aufugisse, fugisse. iv. 140. ἀποδρήσεσθαι. vii. 210. fore ut fugerent.

ἀποθανέεαι. Ion. 2. pers. fut. 2. med. pro com. ἀποθανῇ, vel Attice ἀποθανεῖ, morieris. iv. 163. Sic autem formatur a 3. sing. ἀποθανεῖται, sublato τ, et dissoluta diphthongo ει in εε, ac tertia in secundam personam migrante. Vide ἐεαι.

ἀποθευσόμενος, η, ον. V. H. Cursu discessurus. Celeriter abiturus. viii. 56. παρὰ τὸ ἀποθέειν, εῖν.

ἀποθορεῖν. Ion. et poet. pro comm. ἀποπηδᾷν, desilire. ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων. Cum ab equis desiliissent. Vel, Cum de equis desiliissent. i. 80. vii. 182.

ἀποθύμιος, ὁ. Ion. et poet. Ab animo alicujus alienus, ingratus, tristis, molestus. οὐδέν τινι ἀποθύμιον ποιῆσαι. vii. 168. Nihil ingrati, nihil molesti alicui facere, nihil facere, quod sit alicui molestum.

ἀποικὶς, ίδος, ἡ. N. H. fœmineum a masc. ἄποικος. Colonus, in aliquam coloniam missus, in aliqua colonia collocatus. ἀποικίδες πόλιες, urbes, in quibus sunt aliquæ coloniæ. Coloniæ ipsæ. vii. 167. In vulgatis Lexicis Herodotus quidem: sed sine libro, locoque notatur.

ἀποικτίζεσθαί τινος. Herodotea locutio, pro communi μετ' οἴκτου ἕνεκά τινος μέμφεσθαι. De re aliqua cum commiseratione conqueri. Rem aliquam deflere, deplorare. Ob aliquid conqueri ita, ut auditores ad commiserationem commoveamus. ὁ παῖς πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτίζεσθαι τῶν ὑπὸ Κύρου ἤντησε. ἀντὶ τοῦ, ἀπῳκτίζετο ἕνεκα ἐκείνων, ἃ ὑπὸ Κύρου ἔπαθε. Apud patrem conquerebatur ob ea, quæ a Cyro pertulerat. ἕνεκα πληγῶν, ἃς ὑπὸ Κύρου ἔλαβεν. Ob plagas, quas a Cyro acceperat. i. 114.

ἄποινα, ων, τά. Ion. et poet. Pretium, vel præmium, quod alicui persolvitur pro alicujus capite redimendo, vel redemto. vi. 79. ἄποινα δέ ἐστι Πελοποννησίοισι, δύο μνέαι τεταγμέναι κατ' ἄνδρα αἰχμάλωτον ἐκτίνειν. Ibidem, Redemtionis pretium apud Peloponnesios sunt binæ minæ in singulos viros captivos statutæ, quæ persolvantur. ἄποινά οἱ τάδε ἐθέλω ἐπιθεῖναι. ix. 120. Hæc redemtionis præmia ei attribuere, i. e. dare volo.

ἀποκατέαται. Ion. pro com. ἀποκάθηνται, resident, desident. iv. 66.

ἀποκηδεύειν. ix. 31. Vide κηδεύειν.

ἀποκεκλέατο, 3. pers. plur. plusq. p. pass. Ionice formata pro comm. ἀποκέκλῃντο, neglecto syllabico incremento, pro ἀπεκέκλῃντο, sublato ι, et ν, et dissoluto η in εα, ab ἀποκλήω, Ion. et Att. pro comm.

ἀποκλείω, excludo, intercludo, versa diphthongo ει in η. Vel ab ἀποκέκλειντο, ab ἀποκλείω deductum, rejecto ν, et dissoluta diphthongo ει in εα, ut ἔκειντο, ἐκέατο. Vide ἐατο Ion. term. verborum in ειντο com. in imperfecto desinentium, ad quorum similitudinem hoc quoque formatum dicemus. ἀποκεκλέατο ὑπὸ τῆς ἵππου. ix. 50. Ab equitatu fuerant interclusi.

ἀποκληΐζω, ίσω. Ion. et poet. pro comm. ἀποκλείω, excludo, privo. τούτων ἐμὲ ἀποκληΐσας ἔχεις, pro, ἀποκλῄσας, ἀπέκλεισας, ἐστέρησας. His me exclusisti, privasti. i. 37. ἡ νῆσος ἀποκληϊσθῇ. Insula excluderetur. i. 165. ἀποκληΐσαντες τὰ ἱρά. Cum templa clausissent. ii. 133. ἀποκληϊσθέντες τῆς ὀπίσω ὁδοῦ. Interclusi a reditu. Quibus interclusus est reditus. iii. 55. ἀπεκληΐσθησαν τοῦ ἄστεος. Ab urbe interclusi fuerunt. In urbem reditus ipsis interclusus fuit. iii. 58. v. 104.

ἀποκληΐω. Ionice ac poet. idem ac ἀποκληΐζω, et ἀποκλείω, excludo, privo. τὰ ἀποκληΐοντα τὴν ὄψιν. Quæ visum præpediunt. Quæ visum, quæ prospectum eripiunt. iv. 7, 100. v. 104.

ἀποκοπαί. Ionibus etiam, ut Æolensibus, familiares. σαρδῶ, pro σαρδόνα. v. 106, 124. Vide Eustat. in ἀποκοπὴν τῆς λεγούσης παθόντα.

ἀποκορυφοῦν τι. Herodotea locutio. In summa aliquid dicere. Paucis rem expedire. Rem totam in pauca contractam, summatim declarare. Ἀρταφέρνης ἀπεκορύφου σφι τάδε. Valla: Eis ingenue respondit. v. 73. Sed locus ita vertendus: Artaphernes summatim hæc ipsis respondit. Vel, Hoc responsum paucis comprehensum ipsis dedit. Vel, Rei summam paucis complexus, ipsis ita respondit. Hesiodus ἐκκορυφοῦν dicit, ἐν Ἔργοις καὶ Ἡμέραις, v. 106.

εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω.

ἀπόκρημνος, ου, ὁ καὶ ἡ. Com. Præruptus. ἀποκρήμνου ἐόντος τοῦ χώρου. viii. 53. Cum locus ille præruptus esset.

ἀποκρίνειν. Com. pro magis recepto διακρίνειν, discernere, discrimen statuere. οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες. Neque puppim discernentes [a prora.] i. 194.

ἀποκρίνειν. Secernere, separare. τοῖς ἄλλοισι ἀνθρώποισι χωρὶς θηρίων δίαιτα ἀποκέκριται. Ceteris hominibus victus a feris secretus, ac separatus, seorsim est. ii. 36. ἀπέκρινε τοῦ στρατοῦ ὡς πέντε μυριάδας. Separavit ab exercitu ad quinquaginta hominum millia. iii. 25.

ἀπόκρισις, ἡ. Comm. Responsum. i. 49.

ἀποκρούεσθαι. Com. Propulsare. τὰς προσβολὰς ἀπεκρούοντο οἱ Βαρκαῖοι. Barcæi oppugnationem propulsabant. iv. 200. τοὺς ἐπιόντας ἀποκρούεσθαι. viii. 61. Invadentes [hostes] propulsare.

ἀποκωλύειν. Comm. Impedire. οἵ σ' ἀποκωλύσουσι. Qui te impedient. i. 66.

ἀπολαγχάνειν τῶν κτημάτων τὸ μέρος. Fortunarum partem sortiri, vel sortitione facta accipere. iv. 114. ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον. Accepta fortunarum portione, quæ ipsis contingebat, vel, quæ ipsis obtigerat. iv. 115. ἀπολαχόντες τῆς γῆς. Accepta agri parte. iv. 145. ἀπολαχόντες τὴν Ταναγρικὴν μοίρην. v. 57. ἀπολαχόντες μόριον. vii. 23.

ἀπολαμβάνειν τινὰ μοῦνον. Herodotea locutio, quam Galli feliciter exprimunt his verbis, *Prendre quelqu'un seul et à part.* Aliquem solum remotis arbitris ad se vocare, vel ad se deducere. i. 209.

ἀπολαμβάνειν. Com. Recipere. Recuperare. i. 61. ἀπέλαβε ἂν Αἴγυπτον. Ægyptum recepisset, recu-

perasset. iii. 15. ἀπέλαβε τὴν ἀρχήν. Regnum recepit. ibid. οὐκ ἀπέλαβε. viii. 115.

ἀπολαμβάνειν τὸν μισθόν. Mercedem accipere. viii. 137.

ἀπολαμπρύνεσθαι τοῖσι ἔργοισι. Factis, præclarisque facinoribus illustrem fieri, vel esse. i. 41.

ἀπολαμφθέντες. V. H. pro comm. ἀποληφθέντες. Intercepti. viii. 11. Vide λάμψομαι.

ἀπολάμψασθαι. Vide λάμψομαι.

ἀπολείπειν. comm. Deficere, deesse. γυνὴ ἀπὸ πηχέων τεσσάρων ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους. Mulier statura quatuor cubitorum tribus digitis minus. Cui ad quatuor cubitorum staturam implendam deerant tres digiti. i. 60. ἀπὸ πέντε πηχέων βασιληΐων ἀπέλιπε τέσσερας δακτύλους. vii. 117. Ei quatuor digiti deerant a quinque regiorum cubitorum magnitudine.

ἀπολεόμενος. Ion. pro comm. ἀπολούμενος. Periturus. vii. 218. Vide Εο διάλυσις Ion. ἀπολεομένης. Perituræ, pro ἀπολουμένης. viii. 69.

ἀπολέοντες, οἱ. Ion. pro com. ἀπολοῦντες. ix. 18. Perdituri, interfecturi. Est autem particip. fut. ix. 18.

ἀποληΐζεσθαι. Ion. et poet. pro comm. διὰ ληστείας ἀφαιρεῖσθαι. Per latrocinium eripere. Populari, prædari, latrocinari. τὸν κρητῆρα ἀπεληΐσαντο. Craterem eripuerunt. i. 70. (vid. ed. Steph. an. 1570. p. 18. l. 14.) pro eodem dicit ἀπαιρεθείησαν ὑπὸ Σαμίων, a Samiis [cratere] privati fuerunt. Samii craterem ipsis eripuerunt. ibid.

ἄπολις, ἀπόλιδος. ὁ καὶ ἡ. comm. Qui nullam habet urbem, quam incolat. Extorris. Patria pulsus. Profugus. Civitate carens. Qui nulli certæ civitati adhæret. σιγᾷν κελεύων, τῷ μή ἐστι πατρὶς, καὶ Εὐρυβιάδην οὐκ ἐῶν ἐπιψηφίζειν ἄπολι ἀνδρί. viii. 61. Valla: Jubebat silere eum, utpote cui patria non esset, quinetiam Eurybiadem non sinere virum extorrem sententiam dicere. Æ. P. Tacere jubens eum, cui nulla esset patria, nec Eurybiadem sinens extorri viro suffragari, vel suo suffragio extorri viro favere, vel hominis extorris sententiam suo suffragio confirmare, ratamque facere non sinens. Quisnam sit ἄπολις ἀνὴρ, ex ipsius Herodoti verbis aperte colligitur, τῷ μή ἐστι πατρὶς, ἤγουν ἐκεῖνος, ᾧ οὐδεμία πόλις ἐστίν. Est igitur hic brevis τοῦ ἀπόλιδος definitio. Vide ἐπιψηφίζειν.

ἀπολύειν. comm. Absolvere, ad judicia relatum.) (καταδῆσαι. αὐτὸν ἀπέλυσαν μὴ φῶρα εἶναι. Ipsum absolverunt pronuntiantes non esse furem. ii. 174. Ipsum furti absolverunt. [κατέδησάν μιν φῶρα εἶναι. Ipsum furem esse constrinxerunt, i. furti convicerunt. ibid.]

ἀπολύειν τινὰ τῆς αἰτίης. Aliquem culpa vel objecto crimine absolvere. τοὺς αὐτοῦ παῖδας Παυσανίης ἀπέλυσε τῆς αἰτίης. ix. 88. Illius filios Pausanias absolvit culpa.

ἀπολύεσθαι. comm. Diluere crimina. Refellere, refutare quæ dicta vel objecta sunt ab aliquo, ὁ δὲ, ἀπολυόμενος, ἔφη, οἱ δέ γε ἐγκαταλειπόμενοι οὐ στεφανοῦνται. viii. 59. Ille vero, refellens [ejus dictum,] At (inquit) qui relinquuntur [a tergo, nec ad metam cursu perveniunt, ii] non coronantur.

ἀποματαΐζειν. H. V. Crepitum ventris emittere. Sic enim (quod bona cum lectorum venia dicetur) doctissimus Camerarius hoc interpretatur. ἐπάρας [τὸ σκέλος] ἀπεματάϊσε. Sublato crure pepedit, crepitum edidit. ii. 162. Hic ἡ ἀπὸ πρόθεσις indicat motum a loco, unde male olens iste flatus spirat. quid vero sit ματᾷν, et ματαΐζειν docet Eustathius. Videtur autem τὸ ἀποματαΐζειν ideo sic accipiendum, quod flatus iste evanescat, ac ad nihilum paulo post ortum suum redigatur.

ἀπομάχεσθαι. Repugnare, resistere, recusare. i. 9.

ἀπομνησικακεῖν τινι. Memoriam injuriarum ab aliquo acceptarum adversus ipsum servare. ἀπεμνησικάκεον τοῖσι Σαμίοισι οἱ Κορίνθιοι. Corinthii memoriam injuriarum a Samiis acceptarum adversus eos servabant. iii. 49.

ἀπονητί. H. V. Sine labore. iii. 146.

ἀπονητότατα. V. H. Cum minimo labore. Facillime. ἀπονητότατα καρπὸν κομίζονται ἐκ τῆς γῆς. Minimo cum labore fructum ex terra percipiunt. ii. 14. vii. 234.

ἀπονικῆσαι. Hoc verbum apud Herodotum i. 94. corruptum videtur. Sic enim locus habet, λέγουσιν [οἱ Λυδοὶ] ἅμα ταύτας τε [τὰς παιγνίας] ἐξευρεθῆναι παρὰ σφίσι, καὶ Τυρσηνίην ἀπονικῆσαι. Latinus Interpres, Lydi aiunt se simul hos ludos invenisse, et in Tyrrheniam, hoc est Hetruriam, colonos deduxisse. Sensus est optimus, et verus, ut ex sequentibus Herodoti verbis patet. Sed τὸ ἀπονικῆσαι, quod ab ἀπονικάω, ῶ, deducitur, et vinco superoque significat, nihil ad rem præsentem facit. Quamobrem suspicor legendum, ἀποικίσαι, ἀποικίζειν. Colonos aliquo mittere. Coloniam aliquo deducere. χώραν ἀποικίζειν. Coloniam in aliquam regionem deducere. Urbem in aliquo agro colonis eo deductis condere. Quasi dicas, ἄπο, καὶ πόῤῥω τοῦ ἀρχαίου οἴκου ἀπάγειν τινας, ἵζειν, ἱδρύειν τε ἔν τινι χωρίῳ, καὶ πόλιν ἐν αὐτῷ κτίζειν. Atque τὸ ἀποικίζειν est transitivum; ἀποικεῖν vero, neutrum. Procul a pristina domo domicilioque habitare. In colonia novisque sedibus habitare. ἀποικίσαι autem jam Ἀττικῶς pro passivo ἀποικισθῆναι positum dicemus, ut commode structura orationis servetur, et τῷ ἐξευρεθῆναι respondeat. Melius autem hæc ita Latine reddentur: Lydi aiunt simul et hos ludos apud se inventos fuisse, et Hetruriam colonis eo missis conditam. Vel, Et coloniam in Hetruriam a se missam, urbesque a suis colonis eo deductis ædificatas tradunt. Vel ἀποικῆσαι scribendum, quod minorem habet mutationem. Hoc tamen et ipsum Ἀττικῶς pro passivo ἀποικηθῆναι positum fuerit. Id est, Et Hetruriam colonis eo deductis a se habitatam cultamque fuisse dicunt. Idem est sensus. Locus autem integer nobis ita sumendus, ac intelligendus. λέγουσι παρὰ σφίσιν ἐξευρεθῆναι ταύτας τὰς παιγνίας, καὶ τὴν Τυρσηνίην ὑπὸ σφέων, ὑφ᾽ αὐτῶν ἀποικισθῆναι, vel ἀποικηθῆναι. Alioqui constructionem mutatam dices, ἀντὶ τοῦ, καὶ λέγουσι σφίας, ἤγουν αὐτοὺς, τὴν Τυρσηνίην ἀποικίσαι, vel ἀποικῆσαι, quod ν sublato ex ἀπονικῆσαι formatum, id est, Procul a suis pristinis sedibus profectos, in Hetruria habitasse. Vel, Procul ab antiquo domicilio profectos, Hetruriam incoluisse. τοῦ ἀποικίσαι interpretationem supra habemus. Quare non repetenda. Si codex mendo caret, τὸ ἀπονικῆσαι significabit, Vicisse. Sensus autem hujus loci hic erit, Aiunt Lydi ludos apud se inventos, et Tyrrhenum, sive Tyrrhenicum, i. Hetruscum ludum vicisse, suisque præstantiorem habitum fuisse. Sed qui vulgatam lectionem tueri voluerit, videat quam commode hoc facere possit. Quid enim quæso jam hæc verba significabunt? Hic nulla ludorum collatio videtur instituta. Quare nec alios aliis præstantiores fuisse pronuntiandum est. Nihil tamen temere mutandum.

ἀποπαύειν. Ion. et comm. Sedare. πένθεος Κροῖσον ἀπέπαυε. Crœsi luctum [hæc] sedarunt. i. 46.

ἀπόπειρα, ας, ἡ. Herodot. et Thucydid. nomen. Experientia, experimentum. Periculum, quod rei alicujus fit, ut sciamus quænam illa sit. Gallice, *Epreuve*, *Essai*. ἀπόπειραν αὐτέων ποιήσασθαι βουλόμενοι τῆς τε μάχης, καὶ τοῦ διεκπλόου. viii. 9. Valla: Animo experiundæ fortunæ cum in pugnando, tum in perrumpendo. Æ. P. Cum ipsorum periculum facere vellent et in prælio, et in ipsa perruptione. i. Cum experiri vellent an cum ipsis pugnantes, per medias eorum naves erumpere possent. συνωνύμως dicitur et διάπειρα. Vide sup loco.

ἀποπειρᾶσθαι. comm. Periculum rei alicujus facere. Aliquid experiri. Aliquid explorare. Gallice, *Essayer*, *éprouver*, *sonder*, *faire essai*, *faire épreuve*. ἀπεπειρᾶτο γνώμης. Animum explorabat. iii. 119. ἀποπειρᾶσθαι τῶν μαντηΐων. Ion. pro comm. τῶν μαντείων. Vaticinia tentare. Vaticiniorum periculum facere. i. 46. πειρεώμενος τῶν μαντηΐων. ibid. ἀποπειρεώμενος τῶν δορυφόρων. Satellitum animos explorans. iii. 128. ἀποπειρᾶσθαι τῆς Ἑλλάδος. Græciam tentare. iii. 134. ἀποπειρώμενος ἑκάστου. viii. 67. Uniuscujusque, singulorum animum explorans. ἀποπειρᾶσθαι τῆς Πελοποννήσου. viii. 101. Tentare Peloponnesum. ἀπεπειρᾶτο τῶν Ἑλλήνων. ix. 21. Græcorum periculum faciebat. Græcorum animos explorabat.

ἀποπέμπειν. Remittere. Gallice, *renvoyer*, amandare. i. 33. ablegare, mittere. ὡς τὰ μαντήϊα Κροῖσος ἀπεπέμψε τινας. Crœsus quosdam ad oracula misit. i. 46, 47. ὁ Κροῖσος ἀπέπεμπε ἐς Δελφοὺς ἄλλα. Alia Delphos misit. i. 51, 52. ἐς τὰ ἀπεπέμφθησαν. Ad quæ missi fuerant. i. 53. ἐξ ὀφθαλμῶν ἀποπέμψαι. Ex oculis, ex conspectu amandare. i. 120, 122. iii. 44, 45. ἀποπέμπει, mittit. iii. 123, 130. iv. 9. ἀποπέμψαι τὸ παιδίον, puellam amittere, amandare. v. 51. vii. 220, 221.

ἀπόπεμψις, ιος, ἡ. comm. Dimissio, amandatio, remissio, qua quis remittitur eo, unde venit. Gallice, *renvoi*. vii. 148.

ἀπόπλοος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro quo et ἀπόπλους κατὰ κρᾶσιν. comm. vero ἡ διὰ πλοίου, καὶ διὰ πλοῦ ἀποχώρησις. Recessus, discessus. Proprie dicitur de discessu, quo navigantes et navibus utentes ex aliquo loco discedimus. περὶ τοῦ ἀποπλόου τοῦ ἐντεῦθεν. viii. 79. De abducendis hinc navibus, ut alio proficiscamur.

ἀποπλώειν. Ion. et poet. [pro com. ἀποπλέειν, navigatio discedere. iv. 156.] ἀπέπλωον ὀπίσω, navibus retro navigarunt, i. e. redierunt. Sed ἡ ἀπὸ præposit. locum, unde quis navigat, ac discedit, indicat. viii. 25, 124.

ἀποπυνθάνεσθαι. comm. Sciscitari, quærere, interrogare. iii. 154.

ἄπορα, ων, τά. Ionice et poet. pro comm. ἀπορία, ας, ἡ. Difficultas, inopia consilii. ἐκ τῶν ἀπόρων ἐφάνη δή τις ἔσοδος τοῖσι βαρβάροισι. viii. 53. Tandem ex difficultatibus quidam aditus barbaris apparuit.

ἀπορεῖν. comm. Dubitare, animo incerto esse, inopia consilii laborare. ἀπορέοντος Κροίσου. Cum Crœsus inopia consilii laboraret. i. 75, 191. iv. 179.

ἀπορίη. Ion. pro comm. ἀπορία, dubitatio, inopia consilii. ἐς ἀπορίην πολλὴν ἀπιγμένος. Ad magnam consilii inopiam redactus. i. 79. ἀπορίῃσι ἐνείχετο. Inopia consilii laborabat. i. 190. ἐς ἀπορίην ἀπειλημμένον. Inopia consilii implicitum. ii. 141. ἀπορίῃσι ἐνέχεσθαι. viii. 52.

ἄπορος, ὁ καὶ ἡ. καὶ τὸ ἄπορον. comm. Idem ac ἀμήχανον. Quod nulla ratione, vel maxima cum difficultate, fieri potest. v. 3.

ἄπορος ἄνεμος ab Herodoto vocatur ventus vehementissimus ac sævissimus, ὁ πρὸς ἀπορίαν τοὺς πλέοντας ἄγων, qui navigantes ad inopiam consilii adigit. vi. 44.

ἀποῤῥαγείη, 3 pers. sing. optat. com. aor. 2. pass. ab ἀποῤῥηγνύω, ἀποῤῥήγνυμι. μ. ἀποῤῥήξω. aor. 2. act. ἀπέῤῥαγον. aor. 2. pass. ἀπεῤῥάγην, ης, η. optat. ἀποῤῥαγείην, ης, η, dirumpo, divello, distraho, separo ab aliqua re. εἰ ἀποῤῥαγείη ἀπὸ τοῦ βαρβαρικοῦ τὸ Ἰωνικὸν φῦλον. viii. 19. Si Ionica gens a barbaris divelleretur.

ἀποῤῥαίνω. comm. Spargo. ἀποῤῥαίνοντες τοῦ θορῦ. Genituram, semen spargentes. ii. 93. τῶν ὠῶν ἀποῤῥαίνουσι. Ova fundunt, ova spargunt. ii. 93.

ἀποῤῥάπτειν. Herodoteum vocabulum. Resuere, consuere, sarcire. ἀποῤῥάψας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα. Resuto leporis ventre. i. 123. Hoc verbum in vulgatis quidem Lexicis exstat, et Herodoto soli tribuitur: sed nullum exemplum prorsus affertur. Unde patet quantum fidei, quantum auctoritatis his a linguæ Græcæ studiosis sit tribuendum.

ἀπόῤῥητα ποιεῖσθαι. Herodotea locutio, pro communi ἀπαγορεύειν, interdicere, vetare, prohibere. ἀπόῤῥητα ποιεύμενος πρὸς μηδένα λέγειν ὑμέας ἄλλον, ἢ Παυσανίην. ix. 45. Interdicens, [vetans] ne cui alii, quam Pausaniæ [hæc] dicatis.

ἀπόῤῥητον ποιεῖσθαι. Herodotea locutio. Silentio supprimere. [Quod συνωνύμως dicitur ἔχειν σιγῇ. ix. 93.] οἱ δὲ Ἀπολλωνιῆται ἀπόῤῥητα ποιησάμενοι. ix. 94. Apolloniatæ vero [hæc] silentio supprimentes.

ἀποῤῥίπτειν. Abjicere, contemnere, despicere. ἡ ἡμετέρη εὐδαιμονίη οὕτω τοι ἀπέῤῥιπται ἐς τὸ μηδέν. Nostra felicitas a te sic prorsus despicitur, atque contemnitur. i. 32.

ἀποῤῥίπτειν. comm. μεταφορικῶς, pro liberius aliquid in aliquem proferre. ταῦτα ὁ Πολύκριτος ἀπέῤῥιψε ἐς Θεμιστοκλῆα. viii. 92. Polycritus hæc in Themistoclem abjecit, i. liberius profudit, sive protulit.

ἀπόρως κεῖσθαι, καὶ μόλις τὴν τροφὴν ἔχειν. V. Hom. 11. Inopem esse, et vix alimentum habere.

ἀποσιεύμενος. iv. 154. ἀποσιεύμενοι. iv. 203. Vide ἀποσιοῦσθαι.

ἀποσιοῦσθαι. Ion. pro comm. ἀφοσιοῦσθαι. τὸ ὁσίως ποιεῖν, καὶ ἀποτελεῖν τι. Aliquid sancte, pie, religiose facere, perficere. ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν. iv. 154. Jusjurandum, ad quod adactus fuerat, religiose perficiens. Vel, Jurisjurandi religioni satisfaciens. Vel, Jurijurando, quo obstrictus fuerat, religiose satisfaciens. Budæus (ut ait Stephanus) hunc locum ita vertit: Defungi jurisjurandi religione volens; quod bene. Sed tamen Stephanus, ne sic quidem hujus verbi difficultatem sustulit: at aliis solvendam reliquit. Ego (nisi fallor) apud Herodotum legendum arbitror, ἀποσιεύμενος, pro communi ἀφοσιούμενος. Quod observandum duabus de caussis. Prior est, quia pro ει, ut in Stephani codicibus scribitur, simplex ι scribendum videtur. Posterior vero, quia hæc mutatio τῆς διφθόγγου ου in ευ, locum habet potius in verbis contractis primæ conjugationis, ut ποιοῦμαι, ποιεῦμαι. ποιούμενος, ποιεύμενος. Quia tamen et in genitivis pronominum frequens occurrit, ἐμεῦ, σεῦ, pro ἐμοῦ, et σοῦ, et in verbis gravitonis, ut ὀπωρεῦντες Attice, Ionice vero, ὀπωρεῦντες. iv. 172. Vide ὀπωρίζειν. Fortasse non fuerit ab Ionismi licentia alienum, si et in participiis, et indicativis tertiæ contractorum idem fiat, quoties facta contractione verbum habet ου diphthongum, ut in hoc ipso videre possumus. Vel, si quis nos-

tram conjecturam nolit admittere, dicendum hoc ἀποσιεύμενος Ἰωνικῶς formatum non ut ab ἀποσιόομαι, οῦμαι, pro ἀφοσιόομαι, ἀφοσιοῦμαι: sed ut ab ἀποσιέομαι, οῦμαι, quod proculdubio rarissimum, ac observatione dignum. λόγιόν τι ἀποσιεύμενοι, Oraculum quoddam religiose servantes. Vel, Ut cuidam oraculo religiose satisfacerent. Vel, Ut quoddam oraculum sancte implerent, ac ad suum exitum pie perducerent. iv. 203. Sed hic etiam ἀποσιεύμενοι, pro ἀφοσιούμενοι, Ἰωνικῶς positum puto. In Lexicis Græco-latinis hæc traduntur, ἀποσείομαι. Depono. Decurro. Excutio. A me repello. Rejicio. Recuso, &c. Deinde, Herodotus. ἀποσειεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν. Jurijurando satisfacere. Item ἀποσειεύμενος λόγιόν τι. Oraculum quoddam servantes, &c. Sed τὸ ἀποσιεύμενος, quo Herodotus utitur, ad ἀποσείομαι nullo modo pertinet. Huc adde quod vitiose in altero loco ἀποσειεύμενος, pro ἀποσιεύμενοι scriptum constat. Jam videat Lector quanta fides vulgatis Lexicis sit adhibenda, quantamque auctoritatem his tribuere debeamus. Suidas in verbo ἀφοσιούμεθα non contemnendam hujus loci correctionem nobis suppeditat, dum hæc ipsa Herodoti verba pro exemplo nobis proponit. ἀφοσιούμεθα (inquit ille) τὸ ὅσιον προσποιούμεθα δῆθεν. καὶ ἀφοσιούμενος, πληροφορῶν. ποιήσας τὴν ὁσίαν. ὁ δὲ ἀφοσιούμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἐπάρχου, ἐμηχανᾶτο τοιάδε. Sed apud Suidam legendum, ut hic, ὡς δὲ ἐγένετο ἐν τῷ πελάγεϊ, ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἐτεάρχου, σχοίνοισι αὐτὴν διαδήσας κατῆκε ἐς τὸ πέλαγος. Hinc autem facile colligimus τὸ ἀφοσιοῦσθαι, (pro quo Ἰωνικῶς ἀποσιεῦσθαι dicitur,) significare τὸ τὴν ὁσίαν ποιεῖν. τὸ ὅσιον ποιεῖν, ἢ προσποιεῖσθαι ποιεῖν. καὶ τὸ πληροφορεῖν, καὶ ὁσίως τι ἀποτελεῖν. Ceteras τοῦ ἀφοσιοῦσθαι significationes apud eum vide. Consule et vulgata Græco-latina Lexica.

ἀποσημαίνεσθαι. comm. Designare, ostendere, demonstrare. ἄλλῳ μὲν οὐδενὶ ἔχω ἀποσημήνασθαι. ix. 71. [Quod] nulla alia re possum demonstrare.

ἀποσκήπτειν. comm. Erumpere, evadere, exitum aliquem habere. ἀποσκήψαντος τοῦ ἐνυπνίου ἐς φλαῦρον. Cum insomnium in rem frivolam evaserit. Cum insomnium exitum nullius momenti habuerit. i. 120.

ἀποσοβεῖν. comm. Abigere. τὰς κύνας ἀνεκαλεῖτο, καὶ ἀπεσόβησεν ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου. V. Hom. 21. Canes revocavit, et ab Homero abegit.

ἀποσπεύδειν. V. H. et Thucydideum. A re aliqua deterrere. vi. 109. vii. 17, 18.) (ἐπισπεύδειν. ibidem.

ἀποστείχειν. Ion. et poet. pro comm. ἀποχωρεῖν, abire, discedere. ix. 56.

ἀποστήσων νομὸν τὸν Βάκτριον. ix. 113. Provinciam Bactriam ad defectionem [a rege faciendam] solicitaturus, vel inducturus.

ἀπόστολον, ου, τό. N. H. quod neutro genere apud solum Herodotum reperitur substantive, pro navigio sumitur. Quidam tamen (ut et in vulgatis Lexicis legitur) videntur hoc nomen adjective sumere subaudito substantivo πλοῖον, quod nequaquam temere damnandum. ἐκ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν ἀπόστολον. V. Hom. 19. Nullum erat navigium, quod e portu mitteretur, quod portu solveret. Vide ἀπόστολος in vulg. Lexicis.

ἀπόστολος, ὁ. Nuntius, Legatus. Ion. et comm. i. 21. v. 38.

ἀποστροφή. com. οὐ γὰρ δή σφι ἐστι ὕδατος οὐδεμίη ἄλλη ἀποστροφὴ, ὅτι μὴ ἐκ τοῦ Διὸς μοῦνον. Hoc verba sonant, Nec enim ipsis est aquæ ullum aliud refugium, nisi a Jove tantum. id est, Nec enim ad siccitatem famemque vitandam ullum aliud remedium habent, quo

se convertant, et confugiant, quam solam pluviam cœlitus cadentem. Nullam aliam aquam habent, quæ terras irriget, ac segetes augeat, quam illam, quæ cœlitus cadit. ii. 13.

ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ. Refugium, quo quis se convertit ac recipit. viii. 109.

ἀποστυγέειν, εῖν. Ion. et poet. Odio habere, abominari, detestari, stomachari. ἀποστυγέων γαμβρὸν ἄν οἱ γενέσθαι. Cum stomacharetur generum sibi fore. Cum iniquo animo ferret generum sibi fore. vi. 129.

ἀποσφάζειν. comm. Jugulare. ἀποσφάζουσι τοὺς ἀνθρώπους. Homines jugulant. iv. 62. τῶν ἀποσφαγέντων ἀνδρῶν. Jugulatorum hominum. ibid. ἀποσφαγέντες. iv. 84.

ἀποσφακελίζειν. V. H. Tabefacere, putrefacere. ἵπποι ἐν κρυμῷ ἀποσφακελίζουσι. ἀντὶ τοῦ ἀποσφακελίζονται. Est enim activum pro passivo Ionice, ut et Attice positum. Equi in frigore tabescunt, tabefiunt. iv. 28.

ἀποσχίζειν. comm. Abscindere, separare, disjungere, dirimere. ἀποσχισθὲν ἀπὸ τοῦ Πελασγικοῦ. Abscissa, disjuncta, separata a Pelasgis. i. 58. ἀπεσχίσθησαν ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἰώνων οὗτοι. A ceteris Ionibus isti separati sunt. i. 143. ἀποσχισθέντα ἀπὸ τοῦ Σεβεννυτικοῦ στόματος. A Sebennytico ostio divisa, separata. ii. 17. ἀπέσχισται ἀπὸ τῶ Βορυσθένεος. iv. 56. ἀπέσχισται ἐκ τούτου τοῦ χώρου. ibid. ἀποσχίζων ἀπὸ τοῦ λοιποῦ συμμαχικοῦ. A reliquis sociis avellens, separans, disjungens. vi. 9. ἀποσχισθέντες τουτέων. vii. 233. Ab his separati. ἀποσχισθέντες τῆς ἄλλης στρατιῆς. viii. 35. ἀπεσχίζοντο ἀπὸ Λακεδαιμονίων. ix. 61. A Lacedæmoniis dirimebantur.

ἀποσχολάζειν. com. Vacare rei alicui. Otium in re aliqua audienda, vel discenda, consumere. ὁκότε παύσοιντο τῶν ἔργων, ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Μελησιγένεϊ ἐγκαθίζοντες. V. Hom. 5. Quum ab opere cessarent, apud Melesigenem desidentes, otium [in eo audiendo] consumebant. Quidquid otii dabatur, quoties ab opere cessassent, id totum apud Melesigenem desidentes, in eo audiendo consumebant, V. Hom. 34.

ἀποσώζεσθαι ἐς τινα τόπον. Salvum et incolumem in aliquem locum pervenire. Galli melius Græcismum istum patrio sermone sic exprimunt, *Se sauver en quelque lieu.* ἀποσωθῆναι ἐς Σπάρτην. vii. 229. Valla: Salutem sibi parare Spartam versus. Æ. P. Salute parta Spartam pervenire. Vel, [Cum ipsis liceret] salvis Spartam se conferre. Vel, Cum inde Spartam incolumes, salvique pervenire possent. οὕτω σωθῆναι λέγουσι Ἀριστόδημον ἐς Σπάρτην. vii. 230. Valla: Hunc in modum Aristodemum Spartam rediise sospitem aiunt. ἀποσωθῆναι ἐς τὴν Ἀσίην. viii. 118.

ἀπότακτοι, ὁ καὶ ἡ. H. N. Ad certum usum sepositus ac selectus, destinatus, decretus. σιτία ἀπότακτα διδόντες. Cibaria decreta dantes. ii. 69.

ἀποτείλας. Vide ἀποτίλλειν.

ἀποτέμνειν. comm. pro διαχωρίζειν. Disterminare, disjungere, dirimere, separare. ὁ Ἅλυς ποταμὸς ἀποτέμνει σχεδὸν πάντα τῆς Ἀσίης τὰ κάτω. Halys fluvius fere omnia inferiora Asiæ loca dirimit. i. 72.

ἀποτέμνειν. com. at ἀποτάμνειν. Ion. Præcidere, auferre, eripere, privare. τὰς Θυρέας οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀποταμόμενοι ἔσχον. Thyreas Lacedæmonii [Argivis] ereptas, ablatas occuparant. i. 82. βοηθησάντων Ἀργείων τῇ σφετέρῃ ἀποταμνομένῃ. Cum Argivi suo agro [sibi a Lacedæmoniis] erepto opem tulissunt. ibid. τὴν κεφαλὴν ἀποτάμνουσι. Caput abscindunt. ii. 39, 40, 42,

92. Vide τάμνειν. ἀποτάμνονται. iv. 71. ἀπέταμνε τὴν κεφαλήν. Caput abscidit. iv. 80. τοὺς μαζοὺς ἀποταμοῦσα. ix. 112. Cum mammas abscidisset.

ἀπ' ἑτευ. Ion. et poet. pro ἀφ' ἧς. comm. sed fortasse ἀπὸ τεῦ scribendum, pro ἀπὸ τοῦ, hocque pro ἀφ' ἧς. Nam quum τεῦ et τῷ legitur, pro τίνος, et τίνι, vel pro οὗ, et ᾧ sumitur. quum vero ἐγκλιτικῶς τευ, et τῳ, pro τινός, et τινὶ, ponitur. iv. 45.

ἀπό τευ. Ion. pro comm. ἀφ' οὗ, a quo. ἀπό τευ ὁ δῆμος Λύδιος ἐκλήθη. A quo Lydius populus est appellatus. i. 7. ἀπό τευ τὸ ἤλεκτρον φοιτᾷν λόγος ἐστί. Unde electrum venire rumor est. iii. 115.

ἀποτίλλειν. Herodoteum verbum. ἀπό τινος τὰς τρίχας τίλλειν, ἀποσπᾶν, ἐκσπᾶν. Ab aliquo pilos detrahere, pilos evellere, vellicare, depilare. οὐδὲν ἀποτίλας [τοῦ λαγοῦ.] Cum nullam [leporis] partem depilasset, pilis nudasset. i. 123. Sic enim ibi legendum videtur: non autem (ut in vulgatis Herodoti codicibus legitur) ἀποτείλας. quod ab ἀποτίλλω deducitur, quod verbum non reperitur apud eos, qui Lexica varia conscripserunt. τίλλειν quidem passim legas, ejusque varias significationes: at ἀποτίλλειν nequaquam, quod ego saltem observarim, ac recorder. Sed si forte reperiatur, videtur idem significare ac δύεσθαι, id est, occidere, ut de solis occasu dicatur.) (ἀνατέλλειν, oriri. Vel, ἰσοδύναμεῖ τῷ ἀπογίνεσθαι, καὶ τῷ θανεῖν. Sed hæc ad rem præsentem facere non videntur. Si nihil mutandum, τὸ ἀποτίλλειν, ἀντὶ τοῦ ἀποτίλλειν, καὶ λακτᾷν sumetur. Idcirco H. Stephanus in versionis margine scripsit, Nihil lacerando. Sed quis erit hujus significationis idoneus auctor?

ἀποτιμᾷν. commun. Æstimare. Mulctare. ἔλυσάν σφεας διμνέως ἀποτιμησάμενοι. Ipsos duabus minis mulctatos solverunt, dimiserunt. v. 77.

ἀπότιμος, ὁ καὶ ἡ. comm. Inglorius, infamis, ignominiosus. ὁρέων τοὺς βαρβάρους ἀποτιμοτέρους τῶν ἄλλων. Cernens barbaros aliis ignominiosiores esse. ii. 167.

ἀποτίνειν. Luere, persolvere, pendere. ἡ θῆλεα τίσιν τοιήνδε ἀποτίνει τῷ ἔρσενι. Fœmina mari tales luit pœnas. iii. 109.

ἀπότομος, ὁ καὶ ἡ. comm. Præruptus. ἀκρόπολις ἀπότομος. Arx prærupta. i. 84. iv. 62.

ἄποτος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui potari nequit. Qui ad potandum non est bonus: proprie de liquore dicitur. ὕδωρ ἄποτον. Aqua ad potandum minime bona. iv. 81.

ἄποτος, ὁ καὶ ἡ. pro ὁ μὴ πίνων. Impotus. Qui non potat. Qui non bibit. Qui sine potu vivit. ὄνοι ἄποτοι. Asini qui sine potu vivunt. Quod ab Herodoto sic explicatur, οὐ γὰρ πίνουσι, id est, Non enim bibunt. iv. 192.

ἀπότροφος, ὁ. Qui procul a parentibus nutritus fuit. ii. 64. quod ex sequentibus patet. Valla vertit, adultus: at perperam.

ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου. Ultra. Sponte sua. ii. 66.

ἀποτύπτεσθαι. V. H. Verberandi finem facere. ἐπεὰν ἀποτύψωνται. Ubi verberandi finem fecerint. ii. 40.

ἀποφαίνειν. Ion. et com. Enuntiare, pronuntiare. γνώμην ἀποφαίνειν περί τινος. De re aliqua sententiam pronuntiare, dicere. i. 40.

ἀποφέρειν. commun. pro simplici φέρειν, vel τελεῖν. Ferre, pendere. τὸν φόρον ἀποφέρειν. Pendere tributum. iv. 35. v. 84.

ἀποφέρειν, ad morbum interdum refertur, et significat absumere, necare, vita privare, q. d. absportare. Ut, ἡ νόσος ἀπήνεικε τὸν Καμβύσεα. Morbus Cambysen abs-

portavit, necavit, vita privavit. Gallice melius, *Cette maladie emporta Cambyses.* iii. 66. Sic αὐτοὺς ὁ λοιμὸς ἀπολαβὼν ἀπήνεικε. Pestis ipsos correptos absportavit, i. e. necavit. vi. 27.

ἀποφέρειν, et ἀποφέρεσθαι. com. Absportare. Reportare. ἕκαστοι ἀποφερέατο ὀπίσω τὰ ἐσενείκαντο. vii. 152. Singuli retro reportarent quæ contulissent.

ἀποφλαυρίζειν. Ion. et Atticum, pro comm. ἀποφαυλίζειν. Vilipendere. Floccifacere. Contemnere. i. 86.

ἀποφορή. Ion. et Herod. nomen, pro comm. φόρος, tributum ἀποφορὴν ἐπιτελέειν, pendere tributum. ii. 109. τὴν τεταγμένην ἀποφορὴν τελέειν. Imperatum tributum pendere. ibid. [παρὰ τὸ ἀποφέρειν τὸν φόρον. iv. 35.]

ἀποχειροβίωτος, ὁ καὶ ἡ. Herodoteum et Xenophonteum vocabulum. Qui manibus propriis victum sibi parat. iii. 42.

ἀποχρᾷν. Ion. pro comm. ἱκανῶς ἔχειν, ἱκανῶς εἶναι, ἀρκεῖν. Satis esse, sufficere. ἀποχρᾷν οἱ ἔφη. Sibi satis esse dixit. iii. 138. Vide καταχρᾷν.

ἀποχρῶσι ἑκατὸν νῆες. Centum naves sufficiunt. v. 31. οὐκ ἀποχρᾷν σφισι ταῦτα ποιέειν. Non satis esse ipsis hæc facere. vi. 137. οὐκ ἀπέχρησε τῇ στρατιῇ. Exercitui non suffecit. vii. 42. ἀλλ' ὅμως σφι ἀποχρᾷν. vii. 148. Sed tamen sibi sufficere, satis esse. Ὀνόχωνος ποταμὸς οὐκ ἀπέχρησε τῇ στρατιῇ πινόμενος. vii. 196. Onochonus fluvius exercitui potatus, id est, ad potum ipsi præbendum, non suffecit. Satis aqua ad potandum exercitui suppeditare non potuit. Illud vero ῥέεθρον ἐλλειπτικῶς dictum, pro κατὰ τὸ ῥέεθρον. Alioqui si τὸ ἀποχρᾷν transitive sumas pro ἀρκούντως παρέχειν, locus ita nobis erit accipiendus, Ὀνόχωνος πινόμενος οὐκ ἀπέχρησε τῇ στρατιῇ τὸ ῥέεθρον. v. s. Onochonus potatus non abunde fluentum exercitui suppeditavit. id est, Onochonus, quem exercitus potavit, non satis aquæ potuit ei suppeditare ad sitim restinguendam. Vide ἀντιχρᾷν, et ἀντισχεῖν.

ἀποχρᾷν, μ. ἀποχρήσειν. V. H. pro quo et ἀποχρᾶσθαι, et καταχρᾷν. De quibus suo loco. Sufficere, satis esse. προσεδέκοντο ἀποχρήσειν σφι τὴν ἑωϋτῶν φυλάσσειν. viii. 130. Existimabant ipsis satis fore suum ipsorum [agrum] custodire. Vel, Ipsos contentos fore putabant si suam ipsorum [regionem] tutarentur. [εἰ δοκέῃ] μούνους ἡμέας ἀποχρᾷν. ix. 48. Si videatur nos solos sufficere, vel satis esse.

ἀποχρᾷ μοι. ix. 79. Mihi sufficit. Mihi satis est. ἔφη δίκην οἱ ταύτην ἀποχρᾷν γενομένην. ix. 94. Has pœnas sibi satis fore dixit, his pœnis se contentum fore dixit.

ἀποχρεώμενος, η, ον. Ion. pro comm. ἀποχρώμενος. Contentus, a, um. ἀποχρεωμένων τούτοισι τῶν Μυσῶν. Cum his contenti essent Mysi. i. 36. Latinus interpres vertit, Quum contenti non essent Mysii; sed male: vertendum enim, ut hic vertimus. Quod aliis exemplis illustratum confirmabitur.

ἀποχρῆσθαι. Herodoteum vocabulum pro Contentum esse. Gallice, *Etre content.* οὐκ ἀπεχρᾶτο μούνων ἄρχειν τῶν Μήδων. Solis Medis imperare non erat contentus. i. 102. Non erat ei satis, quod Medis imperaret. Solo Medorum imperio non erat contentus. Vide et ἀπέχρη, et ἀπεχρέετο.

ἄποψις, ἡ. comm. Aspectus, prospectus, i. 204.

ἀπρόθυμος, ὁ καὶ ἡ) (πρόθυμος. N. H. quod et Plutarchus in Themist. usurpat. Non promtus. Non alacer. Remissus. Tardus. Segnis. Cunctator. Ignavus. ἐπεί τε ᾔσθετο τοὺς συμμάχους ἐόντας ἀπροθύμους. vii. 220. Postquam animadvertit socios non esse promtos.

ἀπροσδόκητος, ὁ καὶ ἡ. comm. Inexpectatus. Improvisus. Inopinatus. Insperatus. ἐξ ἀπροσδοκήτου. Ex insperato. i. 191. præter spem, præter expectationem. vii. 204.

ἀπρόσμικτος, ὁ καὶ ἡ. com. Qui cum aliis se non miscet, nullum habet commercium. i. 65.

ἅπτεσθαί τινος. com. Manus in aliquem injicere. iii. 137. ἀντάπτοντο. Vicissim manus [in eum] injiciebant. ibid.

ἀπύειν. Ion. et poet. pro comm. φωνεῖν, βοᾷν, λέγειν, προφέρειν. q. ἐπύειν, ab ἔπος, verbum. Vocem edere, vociferari, dicere, vocem proferre. τίνα γλῶσσαν πρώτην ἀπύσουσι. Quam linguam primam prolaturi essent. Qua lingua primum essent usuri. ii. 15.

ἀπωθεῖν. comm. Repellere, propulsare. Ἀπωσάμενοι τὴν δουλοσύνην. Servitute propulsata. i. 95. ἀπωσθέντες. Expulsi. i. 173. ἀπωσάμενοι τοὺς ἀγγέλους. Repulsis legatis. i. 152. οὐ γὰρ μὴ ἀπώσηται. Nec enim [quenquam] repulerit. i. 199. iv. 113. ἀπωσμένον. Rejectum. v. 69.

ἀπωρχήσαο τὸν γάμον. Herodotea locutio. Nuptias saltando amovisti. id est, Tua saltatione te nuptiis privasti. vi. 129. Vel, Saltando nuptias abjecisti, amisisti.

ἀπωστός. com. ὁ ἀπωθεῖσθαι δυνάμενος. Qui repelli, propulsarique potest. οὐκ ἀπωστοὶ ἔσονται, pro ἀπωθεῖσθαι οὐ δυνήσονται. Repelli non poterunt. i. 71. ἀπωστὸς ἐκ τῆς ἑωϋτοῦ γίνεται. Ex sua [præfectura] expellitur. vi. 5.

Ἀράβιοι, ων, οἱ. V. H. pro com. Ἄραβες, ων. vii. 69, 86, 87, 184.

ἀρᾶσθαι. com. pro quo et εὔχεσθαι. Precari. οἱ μούνῳ ἀρᾶσθαι ἀγαθά. Sibi soli bona precari. i. 132.

ἀραιρημένος. Ion. et Att. pro com. ᾑρημένος. ἐξαραιρημένος Exemtus. Separatus. Eximie separatus, ac dicatus alicui. i. 148. vii. 162. ἀραιρημένα ἄστεα αὐτοῖσι, pro ὑπ' αὐτῶν ᾑρημένα. Urbes ab ipsis captas [animadvertens.] i. 185. διαραίρηται, pro διῄρηται. Divisa est. i. 192. ii. 164. καταραιρημένου. ii. 172. ἀπαραιρημένους τὴν ἀρχήν. Qui regnum [ipsi] eripuerant. Qui regno ipsum spoliarant. iii. 126. ὅσοις ἀραιρημένοι ἔωσι. Quotquot capti fuerint. iv. 66. ὑπεξαραιρημένων. vii. 8. ἀραιρημένος. vii. 118. Electus. Valla tamen hoc vertit, Elatus animo. Sed αἱρεῖσθαι pro animo efferri non reperias. αἴρεσθαι enim, et ἐπαίρεσθαι dicitur. Si Vallæ versio bona esset, Græce scribendum esset ἀραρμένος, ab αἴρω. μ. ἀρῶ. π. ἦρκα. unde pass. ἦρμαι, hinc ἡρμένος, neglecto augmento temporali, ἀρμένος, facta Ionica reduplicatione, ut et apud Atticos sæpe fit, ἀραρμένος. Verum hæc videtur esse Herodoti mens, Antipater Orgis filius a civibus suis electus, ut Xerxem convivio exciperet, cum esset vir inter suos cives clarus ac illustris, ut potentissimus quisque de civibus, demonstravit se 400 argenti integra talenta in cœnam Xerxi exhibitam erogasse. Hanc interpretationem sequentia confirmant. Non animadvertit Valla hæc ἀραιρημένος ἀστῶν, ἐλλειπτικῶς dicta, pro ὑπὸ, vel ἀπὸ τῶν ἀστῶν, ut vii. 172. Præterea idem in sua versione omisit hæc verba, ὅμοια τῷ μάλιστα, quæ idem valent ac ὁμοίως τῷ δυνατωτάτῳ, καὶ πλουσιωτάτῳ τῶν ἀστῶν. ὅμοια ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, est ἀντιμερία, sive ἐναλλαγὴ, quam et Latini poetæ sequuntur. Multa, crebra, recens, pro multum, crebro, recenter. ὁ μάλα, pro ὁ δυνατὸς, et ὁ μάλιστα, pro ὁ δυνατώτατος, Græcismus satis notus, quem et apud Thucydidem sæpe legas. Sic ὁ πάλαι, pro ὁ παλαιός, ὁ πρότερον, pro ὁ πρότερος. &c. Ἐξαραίρηται, pro ἐξῄρηται. vii. 162. ἐξαραιρημένος, pro ἐξῃρημένος. ibid. ἀραιρη-

μένοι ἀπὸ τῶν πολίων. vii. 172. a civitatibus delecti. τὰς νύκτας ἀραιρημένοι ἄνδρες οἱ πλούτῳ τε, καὶ γένεϊ δοκιμώτατοι τῶν ἀςῶν, οὗτοι φυλάσσουσι ἐνιαυτὸν ἕκαςος. ix. 93. Noctu delecti viri opibus et genere clarissimi [suorum] civium, [has oves] ipsi custodiunt annum singuli.

ἀραιρημένος, η, ον. Ion. et Att. pro com. ᾑρημένος. fit autem neglecto incremento temporali, et facta reduplicatione syllabæ αιρ, unde Ion. et Att. τὸ ι sublatum, ac αρ formatum, ut legitima reduplicatio fiat, de qua pluribus in vulgatis Grammaticis.

ἀραιρημένος ἐφύλασσε. ix. 93. τὸ τεῖχος ἀραίρητο. ix. 102.

ἀργμένος, η, ον. Ion. neglecto augmento, pro ἠργμένος. Qui cœpit. Qui initium fecit. Cujus initium est. ἀργμένης ἐκ τῆς Χερσονήσου. Cum initium a Chersoneso ducat. i. 174.

ἀργυρώνητος, ὁ καὶ ἡ. Com. Pecunia emtus. θεράποντες ἀργυρώνητοι. Famuli pecunia emti; servi, mancipia, quæ quis pecunia sibi comparavit. iv. 72.

ἄρδειν. Ion. poet. et H. V. Rigare, Irrigare. i. 193. ἀρδέεσκε. ii. 13. ἀρδεται. ibid. ἄρσῃ τὰς ἀρούρας. ii. 14. ἄρσας. ibidem. ii. 18. ἄρδεσκε τὰς χώρας. Agros irrigabat. iii. 117. ἄρδουσι τὰς κήπους. iv. 181. ὑποζύγια ἀρδόμενα. Valla: Jumenta quum aquarentur. vii. 109. Gallice melius, *qui étoient abreuvées.*

ἄρδειν ἵππον. Herodotea locutio, pro qua comm. ποτίζειν ἵππον. Equum adaquare. Equum potandi gratia ad aquam ducere. Quod Galli feliciter sua lingua exprimunt, *Abreuver un cheval.* Et Itali, *Abeverare.* Equo potum præbere. ἦρσε τὸν ἵππον. ἄρσασα δέ. Valla perperam vertit, Equo satisfecit. Vertendum enim, Equum adaquavit. Cum autem eum adaquasset. Gallice, *Elle abreuvá son cheval, et l'ayant abreuvé.* v. 12. Ἄρδειν tamen proprie significat irrigare, aquam aspergere, aqua madefacere. Sed jam internam irrigationem, sive madefactionem, ac ipsam potationem intellige. Quanquam et externam si intelligas, nihil absurdi hinc sequetur. Equum enim aquis aspergere ac lavare significabit, quod utrumque fieri solet ab iis, qui curam equorum gerunt. τὰ ὑποζύγια ἀρδόμενα. vii. 109. Valla: Jumenta, quum aquarentur. Gallice melius, *Les juments et bêtes de service étant abreuvées.*

ἀρδεύειν. Ion. poet. et H. V. idem ac ἄρδειν. Rigare. Irrigare. i. 193.

ἄρδις, ιος, ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀκὴ βέλους. Teli cuspis. Sagittæ cuspis, vel aculeus. Ἄρδιν μίην ἀπὸ τοῦ οἰςοῦ κομίσαι. Unicam cuspidem sagittæ detractam afferre. Vel, Unicum sagittæ aculeum. iv. 81. ἀρδίων. ibid. Suidas, ἄρδιν. ἀκίδα βέλους, ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα. Ἡρόδοτος. At Herodoti nullum affert exemplum. Idem, ἄρδις πληθυντικῶς, ἀντὶ τοῦ φαρέτρας. In Ara Simmiæ, v. 18. ἄρδιες, ιων, αἱ. Sagittæ.

ἀρέσκεσθαι. comm. Aliquid alicui placere. Οὐκ ἀρέσκετο κατ' ἀρχὰς, λειπομένου Μαρδονίου ὑπὸ βασιλῆος. ix. 66. Initio ei non placebat Mardonium a rege relinqui. Vel, Cui initio displicuerat, &c. Οὐκ ἀρεσκόμενος τοῖσι πρήγμασι τοῖσι ἐκ Μαρδονίου ποιευμένοισι. ix. 66. Cui displicebant res, quæ a Mardonio fiebant. τοῖσι ταῦτα ἀρέσκεται. ix. 79. Quibus hæc placent. Σπαρτιήτῃσι ἀρεσκόμενον. ibidem. Spartanis placentem.

ἀρέσκεσθαί τινι. comm. Delectari re aliqua. Aliquid alicui placere. Οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ κρίσει. Non delectatus judicio, vel sententia. Cum hæc sententia displiceret ipsi. iii. 34.

ἀρέσκεσθαι. comm. Contentum esse.

Τούτοισι ὑμέας χρεὼν ἐστι ἀρέσκεσθαι. vii. 160. Vos his contentos esse oportet.

ἀρεστὸς, ἡ, όν. Gratus, a, um. comm. i. 119. iv. 168.

ἀρεστῶς. V. H. q. d. barbare Placenter. Nullum vocabulum Latinum hoc apte potest interpretari. ἀρεστῶς ἑωϋτῷ ὠρχέετο. Sibi placens saltabat. vi. 129.

ἀρετή. comm. Virtus. Fortitudo. Forte præclarumque facinus. Μαχόμενοι ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς, ἀρετὰς ἀπεδέξαντο. Pauci pugnantes adversus multos, fortia præclaraque facinora fecerunt, ediderunt. i. 176. viii. 92. ix. 40.

ἀρήϊος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro com. πολεμικός. Bellicus. ἀγῶνες ἀρήϊοι. ix. 33. Certamina bellica.

ἀρήϊος πάγος. viii. 52.

ἀρίδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro com. σφόδρα δῆλος. Valde clarus. Valde manifestus. (De vi particulæ ἀρι in compositione consule Eustath.) viii. 65.

ἄρθμιος, ὁ. Ion. et poet. Benevolus, amicus, concors. ἦν ἄρθμια ἐς ἀλλήλους. Mutua benevolentia, mutua concordia inter eos erat. vi. 83. Μὴ ἐόντες ἄρθμιοι. vii. 101. Nisi sint concordes. ἄρθμιος autem dicitur ab ἄρω, ῶ. quod ἁρμόζω significat, apto, adapto, concinno, conjungo. Modo ad corpus, modo ad animum refertur. Qui sunt concordes, animos habent conjunctos.

ἄρθμιος, ου, ὁ. Ion. et poet. Eustath. ὁ κατὰ φιλίαν ἡρμασμένος. ἀρθμὸς γὰρ ἡ φιλία. Qui amicitiæ vinculo cum aliquo est conjunctus. Nam ἀρθμὸς amicitia vocatur. Amicus. Ἀθηναίων ἡμῖν ἐόντων μὴ ἀρθμίων. ix. 9. Si Athenienses non sint nobis amici. καταφεύγει ἐς Τεγέην, ἐοῦσαν οὐκ ἀρθμίην Λακεδαιμονίοισι. ix. 37. Confugit Tegeam, quæ Lacedæmoniis non erat amica.

ἄρθρα, ων, τά. Apud Herodotum peculiariter accipitur pro partibus genitalibus. τῆς ἵππου τῶν ἄρθρων ἐπιψαύσας τῇ χειρί. Cum equæ genitales partes manu attrectasset. iii. 87. τούτους [τοὺς φυσητῆρας] ἐσθέντες ἐς τῶν θηλέων ἵππων τὰ ἄρθρα. His [inflatoriis fistulis] in equarum partes genitales injectis. iv. 2.

ἀριθμὸν ποιεῖσθαι τῆς στρατιῆς. Herodotea locutio. Pro quo communiter diceretur, τὴν στρατιὰν ἀριθμεῖν. τὴν στρατιὰν ἐξετάζειν. q. d. Numerare, i. recensere, lustrare copias. vii. 59. Infr. vii. 60. dicitur συνωνύμως. ἐξαριθμεῖν. et ἀριθμεῖν. vii. 60, 81, 185. τὸν ἀριθμὸν ἐποιεῦντο τῶν νεῶν. viii. 7, 8.

Ἀριμασποὶ ἄνθρωποι Σκυθιστὶ λέγονται οἱ μουνόφθαλμοι· ἄριμα γὰρ ἓν καλέουσι Σκύθαι, σποῦ δὲ τὸν ὀφθαλμόν. iv. 27. Arimaspi homines vocantur Scythice qui unicum habent oculum. Arima enim Scythæ vocant [quod nos appellamus] unum, et spou, oculum.

ἀριστεύειν cum genitivo ἀντὶ τοῦ πάντων ἄριστα, καὶ ἀνδρειότατα μάχεσθαι. Omnium fortissime pugnare. Σωφάνης ἀριστεύσας Ἀθηναίων. ix. 74. Sophanes cum [omnium] Atheniensium rem fortissime gessisset. Vel, Soph. cum inter Athenienses [omnes] se fortissime gessisset.

ἀριστήϊον, ου, τό. Ion. et poet. pro com. ἀριστεῖον, ου. Præmium, quod pro re fortiter gesta datur. πρῶτος Ἑλλήνων νέα τῶν πολεμίων εἷλε ἀνὴρ Ἀθηναῖος Λυκομήδης Αἰσχρέου, καὶ τὸ ἀριστήϊον ἔλαβε. viii. 11. Primus Græcorum Lycomedes Æschrei filius, vir Atheniensis, navem hostium cepit, et rei fortiter gestæ palmam retulit; vel, Et suæ fortitudinis præmium accepit. Ob rem fortiter gestam p. acc. viii. 122, 123.

ἀρκέειν, ἀρκεῖν. Sufficere, satis esse. τούτοισι βίος ἀρκέων ὑπῆν. His victus suppeditabat, sive suppetebat. i. 31. οὐδεμίη χώρη καταρκέει πάντα

ἑωϋτῇ παρέχουσα. Nulla regio sibi ipsi omnia suppeditare potest satis abunde, ut hæc, quæ fert, ipsi sufficiant, nec quicquam externi desideret. i. 32. prope fin. Vide καταρκέειν. οὐκ ἤρκεσέ τοι. Non satis tibi fuit. ii. 115.

ἀρκέεσθαι. Ion. et poet. Contentum esse. ἔφη οὐκ ἔτι ἀρκέεσθαι τούτοισι μούνοισι. ix. 33. Dixit se non amplius his solis contentum esse. [sic et apud Paulum Epist. i. ad Timotheum, cap. vi. ver. 8. τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. His erimus contenti.]

ἀρκεόντως. Ion. pro com. ἀρκούντως. ἱκανῶς. q. d. Sufficienter. Satis. τοῦ βίου ἀρκεόντως εἶχε. V. Hom. 7. Satis facultatum ad vitam sustentandam habebat. Vel, Satis fortunarum habebat.

ἁρμάμαξα, ης, ἡ. com. Currus. Vehiculum. Rheda. Quidam sic proprie currum appellari putant, qui viros vehit, quod ab Herodoto confirmari videtur. ἁρμαμάξας ἥγοντο. ἐν δὲ παλλακάς, καὶ θεραπηΐην πολλήν. vii. 83. Currus ducebant. In his vero pellices, et ingentem famulorum numerum. καταβᾶσα ἐκ τῆς ἁρμαμάξης. ix. 76. Cum ex curru descendisset.

ἁρματηλατέειν, εῖν. V. H. pro com. ἅρμα ἐλαύνειν. Agere currum. Curru vehi. v. 9.

ἁρμόζειν. com. Desponsare. ἁρμόζεσθαι. Desponsatam habere. Desponsatam esse. ἁρμοσαμένου Λευτυχίδεω Πέρκαλον τὴν Χίλωνος θυγατέρα. Cum Percala Chilonis filia Leotychidæ desponsata esset. vi. 65. ix. 108.

ἄρξαι τῶν ἀδικημάτων. Aliquem injuria provocare. i. 2. ὑπάρξαι ἀδίκων ἔργων ἔς τινα. i. 5.

ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ. Ion. et poeticum. pro com. ἀρότης, ου. [iv. 2.] Arator. ab ἀρόω, ῶ. unde Lat. Aro. ἄροτρον, aratrum. ἀροτὴρ, arator. i. 125. iv. 17, 52, 191. vii. 50.

ἀρότης, ου, ὁ. N. H. ac poeticum. Arator. iv. 2. est etiam commune.

ἄρουρα. Pro mensuræ Ægyptiacæ genere quodam. ἡ ἄρουρα ἑκατὸν πήχεών Αἰγυπτίων ἐστὶ πάντῃ. ii. 168. [141.]

ἀρῤύσονται. V. H. pro com. ἀναρύσονται, hocque pro ἀναρύονται, κατὰ χρόνου ἐναλλαγὴν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀνρύσονται, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ν εἰς ρ, ἀρῤύσονται. vel ἐκ τοῦ ἀναρύσσεσθαι deductum. Haurient. Hauriunt. ἅλας, καὶ ἔλαιον ἀρῤύσονται ἐξ αὐτοῦ. Salem, et oleum ex ipso [puteo] hauriunt. vi. 119. Vel a futuro præsens est formatum, ut a βαίνω. μ. βήσω. præs. βήσω, εις, ει. a φέρω. μ. οἴσω. præs. οἴσω, εις, ει. Sic ab ἀναρύομαι, vel ἀναῤῥύομαι. μ. ἀναῤῥύσομαι, ῃ, εται. hinc ipsum præs. eodem modo deductum, quod patitur syncopen, καὶ τροπὴν τοῦ ν εἰς ρ. vel ἀφαίρεσιν esse dices τῆς ἀνὰ præpositionis. Quæ omnes conjecturæ sunt verisimiles.

ἀῤῥωδεῖν. Ion. et poet. pro com. ὀῤῥωδεῖν. Timere, formidare. i. 9. καταῤῥωδήσας τὴν ἵππον. Cum equitatum formidasset. i. 80. ἀῤῥωδέων τοῦ τόκου. sub. χάριν. Partus caussa metuens. i. 111. ἀῤῥωδέων. i. 156. Vide Eustath. καταῤῥωδήσαντες ταῦτα. Cum hæc formidarent. i. 169. ἀῤῥωδέων. iii. 1. ἀῤῥωδήσας. iii. 119. ἀῤῥωδέων. iii. 130. καταῤῥωδέοντες. iii. 137. καταῤῥωδηκας. iii. 145. ἀῤῥώδει. Timebat. v. 35. ἀῤῥωδέων. ibid. ἀῤῥωδήσαντες. v. 98. καταῤῥωδῆσαι. vi. 9. καταῤῥωδήσας. vii. 38. ἀῤῥωδέοι. vii. 49. ἀῤῥωδέειν. vii. 51. καταῤῥωδήσαντες. vii. 139, 178, 182, 207, 218. viii. 4, 63, 70. ix. 45, 46, 58.

ἀῤῥωδίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀῤῥωδία, vel ὀῤῥωδία, φόβος. Metus. Trepidatio. Formido. ἐς πᾶσαν ἀῤῥωδίην ἀπίκοντο μή σφεας οἱ Ἴωνες ἔωσι ἀπολελοιπότες. v. 8. In omnem metum venerunt, i. omnino, vel vehementer formidare cœperunt, ne Iones se deseruissent. Sed est Herodotea locutio. iv. 140. vii.

173. ἐς πᾶσαν ἀῤῥωδίην ἀπικέατο. viii. 36. τοὺς Ἕλληνας εἶχε δέος καὶ ἀῤῥωδίη. viii. 70. Græcos metus, et formido, invaserat. ἐς πᾶσαν ἀῤῥωδίην ἀπικόμενοι. ix. 7. Cum in omnem metum devenissetis. i. cum maxime metueretis. ἦν ἀῤῥωδίη σφι. ix. 101. Metus ipsis erat, metus ipsos invaserat.

ἀρτέω, ῶ. et compos. Ion. pro com. ἀρτάω, ῶ. τὸ κρεμῶ, παρασκευάζω, ἑτοιμάζω. Suspendo. Paro. Præparo. Οἱ δὲ πολεμεῖν ἀρτέοντο. Illi vero ad bellum se præparabant. v. 120. Valla, animantur. Quod a verbo Græco videtur alienum. Nam ἀρτεῖν hoc loco significat idem ac τὸ παρασκευάζειν. alias alia. pro eodem dicitur συνωνύμως ἀναρτᾷν. Μαθὼν τοὺς Ἀθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς. Cum animadvertisset Athenienses paratos esse ad Æginetas maleficiis afficiendos. vi. 88. παραρτέετο τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ. Res exercitui necessarias, vel utiles parabat. vii. 20. παραρτέεσθαι. vii. 142. ἀρτέεσθαι. vii. 143. viii. 76, 81, 97, 108. τούτων πᾶς τις παρήρτητο ὡς ἐς πόλεμον. ix. 29. Horum unusquisque ut ad bellum paratus erat.

ἀρτήματα, τά. Vocantur omnia, quæ pendent ex aliquo loco, παρὰ τὸ ἀρτᾷν, suspendere. Sic apud Herodot. inaures appellantur, quæ ex auribus pendent. ii. 69.

ἀρτίμπασα. Scythice Venus cœlestis. iv. 59.

ἄρτιος, interdum apud Herodotum (licet hæc significatio non legatur in vulgatis Lex.) accipi videtur pro ἕτοιμος, i. paratus ad aliquid faciendum, ut et ipsum ἀρτᾷν, unde formatum hoc nomen, τὸ παρασκευάζειν, καὶ ἑτοιμάζειν significat. Exempla suo loco describuntur. ἄρτιοι εἰ μὲν πείθεσθαι ὑμῖν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἵνα δοκέῃ ἐπιτηδεώτατον ἡμέας εἶναι ἑστάναι, καὶ κατ' οὓς τινας. ix. 27. Valla: Ubicunque, et juxta quoscunque vobis Lacedæmonii videbitur appositissimum nos stare, illuc euntes obtemperabimus. Æ. P. Parati sumus vobis parere, o Lacedæmonii, ubicunque, et juxta quoscunque [vobis] videbitur commodissimum, [vel opportunissimum] esse, nos stare. Hanc significationis interpretationem Herodotus ipse verbis apertissimis confirmat, quum ita loquitur, ix. 48. Βουλόμενοι μοῦνοι Πέρσῃσι μάχεσθαι, ἄρτιοι ἐόντες ποιέειν ταῦτα. i. Volentes soli cum Persis pugnare, parati hæc facere. et ix. 53. ἄρτιοι ἔσαν πείθεσθαι Παυσανίῃ. Parati erant parere Pausaniæ. [pro quo loquendi genere συνωνύμως dicit Herodotus ix. 46. ἑτοῖμοι εἰμὲν ποιέειν ταῦτα. i. Parati sumus hæc facere.]

ἀρτίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Integer pedibus. Pedibus valens ad incedendum. οὐδαμᾶ ἔτι ἐλπίζοντα ἀρτίπουν ἔσεσθαι. v. s. Nunquam amplius sperantem se pedibus valentem fore. i. Qui prorsus desperaverat fore ut in posterum pedibus ad incedendum validus foret. iii. 130. χωλὸς ἐών, καὶ οὐκ ἀρτίπους. Qui claudus erat, nec integer pedibus. vel, nec pedibus ad incedendum valens. iv. 161.

ἀρτοκόπος, ἡ. Ion. et poet. Pistrix, pistricis. i. 51.

ἀρτοκόπος, ου, ὁ. Ion. et poet. Pistor. τοὺς ἀρτοκόπους. ix. 82. Pistores.

ἀρτοξέρξης. Nomen Persicum, quod Græce sonat, μέγας ἀρήϊος. Magnus bellator. vi. 98.

ἄρτους ἐπὶ ψυχρὸν ἰπνὸν ἐπιβάλλειν. Quid sibi velit hoc ænigma, vide v. 92. §. 7. et deinceps. Vide et ἰπνός.

ἀρτοφαγεῖν. V. H. Pane vesci. ii. 77.

ἀρτύνειν, sive ἀρτύειν, quod est πρωτότυπον. Parare, moliri, struere. τὴν ἐπιβουλὴν ἤρτυσαν. Insidias pa-

rarunt. i. 12. ἐξηρτυμένοι λογάσι τε νεηνίῃσι. Delectis adolescentibus instructi. i. 43. πάντα σφι ἐξήρτυτο. Omnia ipsis parata erant. i. 61.

ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ. Quoddam mensuræ genus, quod unum liquoris haustum continebat. ἑκάστῃ οἴνου τέσσερες ἀρυστῆρες ἐδίδοντο ἐπ' ἡμέρῃ ἑκάστῃ. Quotidie singulis quatuor vini Arysteres dabantur. ii. 168. Quidam vocant Haustus, alii Haustra, quod non damnandum.

ἀρχαῖος, ὁ. comm. Interdum apud Herodotum sumitur pro πρότερος, prior, superior, recte. Quod enim antiquius, id etiam prius. ὑπεξίξομεν τῦ ἀρχαίου λόγυ. vii. 160. Valla: Aliquantum a superiore oratione nostra decedemus. Vide ὑπείκειν.

ἀρχαιρεσίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἀρχαιρεσία. Propris quidem significat ipsam magistratuum electionem atque creationem, vel magistratuum eligendorum atque creandorum tempus: interdum tamen accipitur pro ipsis magistratibus jam electis et creatis. ἀγορὴ δέκα ἡμερέων, οὐκ ἵσταταί σφι, οὐδ' ἀρχαιρεσίη συνίζει. vi. 58. v. s. Forum judiciale decem dierum non statuitur ipsis. id est, Judicia per dies decem apud ipsos non exercentur: sed est justitium: nec ullus est magistratuum consessus.

ἄρχειν. comm. cum genitivo. Regnare. Imperare. Imperium in aliquos obtinere. τῆς Ἀσίης ἦρξαν. Asiæ imperium obtinuerunt. iv. 1, 4. τῶν ἦρχε. Quibus imperabat. iv. 87. τῆς ἦρχε Ἰνδαθύρσος. iv. 120, 128. τῶν Μιλησίων ἄρχειν. iv. 137. τῶν ὁ Μεγάβαζος ἦρχε. v. 1, 36, 49, 104. vii. 62, 63, 64, 65, 66, &c.

ἄρχειν ἀδικίης. Ion. pro com. ἄρχειν ἀδικίας. Initium injuriæ inferendæ facere. Injuria aliquem lacessere, provocare. i. 130. ἀρξάντων ἀδικίης προτέρων τῶν Ἐρετριέων. vi. 119.

ἄρχεσθαι ὑπό τινι. comm. Sub aliquo regi et gubernari. pro, Alicujus imperio parere. ἀρχόμενος ὑπ' ἐκείνοισι. Illorum imperio subjectus. i. 91. τοὺς ὑπ' ἑωϋτῷ ἀρχομένους πάντας. Omnes imperio suo subjectos. i. 103. ὑπὸ Πέρσῃσι ἄρχεται. Sub Persarum imperio est [gens, quæ in eo monte habitat.] iii. 97.

ἄρχεσθαι ὑπό τινος. comm. Ab aliquo regi, gubernari. Alicujus imperio parere. i. 127, 210. ὑπ' ἀνδρὸς μεγάλου ἄρχονται. A magno viro reguntur. ii. 173. ὑπὸ Σμέρδιος ἄρχονται. iii. 74. ὑπ' οὐδενὸς ἄρξομαι. iii. 83. ὑπ' ἀνδρὸς ἄρχεσθαι. iii. 134. ὑπ' ἄλλων ἄρχεσθαι. iv. 147. v. 3. ὑπ' ἑνὸς ἀρχόμενοι. vii. 103. Ab uno gubernati. Unius imperio parentes. ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἄρχεσθαι. A barbaris regi. Barbarorum imperio parere. vii. 149, 159, 163. viii. 73.

ἀρχηγετεύειν. V. H. Principatum tenere. τῶν κάτω ἀρχηγετεύειν. Inferorum principatum tenere. ii. 123.

ἀρχῆθεν. Ion. et poet. Ab initio. Antiquitus. Olim. i. 131. ii. 138. iii. 80. quod συνωνύμως dicitur fusius, ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου. iv. 117. vii. 104.

ἀρχῆθεν. Ion. et poet. pro comm. ἐξ ἀρχῆς. Ab initio. Antiquitus, ἀρχῆθεν ἡ ἔχθρη πρὸς τὸν βάρβαρον ἀπ' ὑμέων ἡμῖν γέγονε. viii. 22. Inimicitiarum adversus barbarum susceptarum initium nobis a vobis extitit. i. Auctores nobis fuistis inimic. &c.

ἀρχήν. ἐπίῤῥημα. Principio. Initio. Ab initio. i. 9, 86. iv. 29, 159. v. 16, 57, 106. vii. 218, 220. Plena loquutio videtur esse κατὰ τὴν ἀρχήν. pro quo et ἐν ἀρχῇ diceretur. vii. 236. ix. 57.

ἀσᾶν. H. V. Fastidio vel molestia afficere. ἐδίζετο ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσηθείη. Quærebat [aliquid,]

propter quod, [ob cujus jacturam] animo maximam molestiam conciperet. ix. 41. vel, maxima molestia afficeretur.

ἄσημος χρυσός.) (ἐπίσημος χρυσός. Aurum non signatum.) (Aurum signatum. ix. 41.

ἀσθενής. comm. Imbecillus. Infirmus. Invalidus. ἐς ἀσθενὲς ἔρχεσθαι, Ad infirmitatem ire. Ad infirmitatem redigi. Infirmum fieri. τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα, τελέως ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται. Quæ ex insomniis pendent, prorsus infirma evadunt. i. penitus evanescunt, nec ullas roboris vires habent. i. 120.

ἀσθενῶς ἔχειν, βληχρῶς, οὐκ ἰσχυρῶς. Ctes. Pers. 41. Leviter, non graviter, non vehementer infirmum esse. Leviter, non graviter, non vehementer ægrotare. ἀσθενῶς ἔχειν. ἀσθενεῖν. νοσεῖν βληχρῶς. ἀσθενῶς.) (ἰσχυρῶς.

ἀσινής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro quo comm. ἀβλαβής. Illæsus. Nullo malo affectus. Nulla clade accepta. παρεξελθόντων ἀσινέων. Cum illæsi, nullaque clade accepta, egressi præteriissent. i. 105. ἐῶμεν ἀσινέα ἐκπλέειν. Illæsum discedere sinamus. ii. 114, 121. §. 3. ἀπέπεμψε ἀσινέα. Illæsum dimisit, vel amandavit. ii. 181. ἀποπέμπειν ἀσινέας. vii. 146. ὥστε ἀσινέας ἀπίκεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. viii. 19. Ita ut illæsi, [i. sospites] in Græciam pervenerint. viii. 116. ix. 5.

ἀσκέειν, ἐῶ. comm. Exercere. τὴν ἀληθηΐην ἀσκέειν. vii. 209. Veritatem exercere. Rem aliquam verè dicere. Veritatem fortiter dicere.

ἀσκευής, ὁ καὶ ἡ. N. H. pro quo comm. ἄσκευος dicitur. Qui caret instrumentis ad aliquam artem exercendam necessariis. ὑπερεβάλετο τοὺς πρώτους ἰητροὺς, ἀσκευὴς περ ἐὼν, καὶ ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶ ἐργαλήϊα. Principes medicos superavit, quamvis careret instrumentis, et nullum instrumentorum eorum, quæ ad artem exercendam sunt necessaria, haberet. iii. 131.

Ἀσμὰχ, vel (ut in margine scribitur) Ἀσχὰμ, nomen Æthiopicum, quod ab Herodoto sic explicatur. ii. 30. δύναται δὲ τοῦτο τὸ ἔπος κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, οἱ ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς παριστάμενοι βασιλέϊ. Hoc autem verbum Græcorum lingua valet, qui a sinistra manu regi astant.

ἀσπαίρειν. (ut docet Eustath.) τὸ σπᾶσθαι, καὶ ἐπωδύνως κινεῖσθαι. ἐκ τοῦ σπῶ γίνεται σπαίρω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀσπαίρω. ἀσπαίρειν λέγεται βοῦς ἀκουσίως ἑλκόμενος, καὶ οἱ θνήσκοντες λέγονται ἀσπαίρειν. i. Ἀσπαίρειν, trahi, et cum dolore moveri. fit autem a σπῶ, traho, σπαίρω, et pleonasmo τοῦ α, ἀσπαίρω. Dicitur etiam bos ἀσπαίρειν, qui trahitur invitus. Dicuntur et illi, qui moriuntur, ἀσπαίρειν. Latini Palpitare dicunt, quod leviter ac frequenter moveri, sive micare, significat. Hujusmodi levem et frequentem motum in pecudum recens jugulatarum corde, si confestim id extrahatur, quinetiam in aliis earum partibus moribundis facile videas ac observes. Hunc motum Latini Palpitationem, Græci vero παλμὸν, καὶ σκαρθμὸν ἑτερωνύμως appellant, quod ab ἀσπαίρω nomen verbale formatum, et usu receptum non habeant. Sed apud Herodotum μεταφορικῶς, et κατ' ἀναλογίαν, καὶ ὁμοιότητα quandam, ἀσπαίρειν, accipitur pro trepidare, metuque concuti. Quod timoris vehementiam indicat, et sub ipsos oculos propemodum subjicit. Ἀδείμαντος ὁ Ὠκύτου, Κορίνθιος στρατηγὸς, τῶν λοιπῶν ἠσπαιρε μοῦνος, φάμενος, ἀποπλεύσεσθαί τε ἀπὸ τοῦ Ἀρτεμισίου, καὶ οὐ παραμενέειν. viii. 5. Adimantus Ocyti filius, Corinthiorum dux, solus

ex reliquis [omnibus, præ metu palpitabat,] trepidabat, dicens se ab Artemisio discessurum, nec [ibi] permansurum. Valla tamen illud ἤσπαιρε vertit reluctabatur. Sed quia supra dixit Herodot. ἐπεὶ αὐτοῖσι παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἀπέβαινε ἢ ὡς αὐτοὶ κατεδόκεον, καταῤῥωδήσαντες, δρησμὸν ἐβουλεύοντο ἀπὸ τοῦ Ἀρτεμισίου, ideo nunc τὸ ἀσπαίρειν sic vertendum arbitror, ut monui. Si quis tamen alteram sententiam meliorem judicat, eam libere sequatur. At neutro modo dux iste Corinthius nomini suo tunc respondit. Ἀδείμαντος enim significat τὸν οὐ δειμαίνοντα, τὸν μὴ φοβούμενον, τὸν ἀφόβητον, τὸν ἀτρόμητον, id est, intrepidum, et qui nulla ratione terretur, nec trepidat. Ipse vero præ metu palpitabat, ceteris collegis ibi remanere volentibus reluctabatur, adversabatur, et de fuga quam primum capessenda cogitabat: quæ nimiam ejus timiditatem, et insignem ignaviam pulcherrimo nomini contrariam arguebant.

ἀσπαστὸς, ὴ, όν. comm. Gratus, a, um. οἷσιν ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίης ἦν ἀσπαστότερον. Quibus tyrannis ipsa gratior erat quam libertas. i. 62. ἀσπαστὸν ἐποιήσαντο. Gratum habuerunt. Rem sibi gratam esse duxerunt. Inde voluptatem perceperunt. v. 98.

ἀσπὶς ὀκτακισχιλίη. Herodotea locutio, pro comm. ἀσπίδες ὀκτακισχίλιαι, τουτέστιν ὀκτακισχίλιοι ἀσπιδοφόροι, quos Homerus ἀσπιδιώτας vocat. Octo millia militum scutatorum. v. 30.

ἄσσα. Ion. et Atticum ἅτινα. Quæcunque. i. 197.

ἄσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθα, ἃ δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα. V. Hom. 35. Quid sibi velint hæc, apud Herodot. in sequentibus vide. Vide et φθειρίζεσθαι.

Ἀσσησίη Ἀθηναίη. i. 19. αὕτη ἡ ἐπίκλησις τῆς Ἀσσίης παρῆκται ἀπὸ τοῦ χώρου, ᾧ ἦν ὄνομα Ἀσσησῷ. ibid.

ἆσσον. Ion. et poet. pro comm. ἔγγιον, vel ἐγγύτερον. Propius. iii. 52. iv. 5.

ἄσταχυς, υος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. στάχυς. Spica. v. 92. §. 6.

ἀστὴ, ῆς, ἡ. Ion. et poet. pro comm. πολῖτις, ιτιδος, ἡ. Fœmina, quæ civis est. i. 173. γυνὴ ἀστή. iv. 78, 146.

ἀστιβὴς, έος, ῦς, ὁ καὶ ἡ. Non calcatus, non tritus, desertus. ἀστιβέα χωρία. V. Hom. 21. Loca non calcata, loca non trita, loca deserta.

ἀστὸς, οῦ, ὁ. Ion. et poet. pro com. πολίτης. Civis. i. 158, 165, 173. ii. 160. iii. 123. iv. 33. v. 92. §. 7. vii. 118, 119, 156.

ἀσφαλείη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἀσφάλεια. Vulgo salvus conductus. Gallice, *Sauf conduït. Passeport.* Latine, Fides publica, quæ alicui datur, ut libere tutoque per aliquem agrum transeat, vel etiam in eo commoretur. δεηθεὶς τῆς ἀσφαλείης, ἔτυχε. Cum publicam fidem petiisset, eam impetravit. iii. 7.

ἀσφαλὲς, τό. comm. Tutum. τοῦ ἀσφαλέος εἵνεκα. Securitatis caussa, pro ἀσφαλείας χάριν. Gall. *Pour assurance.* i. 109.

ἀσφαλέως. Ion. et poet. pro comm. ἀσφαλῶς. βεβαίως. ἀκινδύνως. Tuto, firmiter, constanter. Οὐδὲν ἐστι τῶν ἐν ἀνθρώποισι ἀσφαλέως ἔχον. Nihil est in rebus humanis firmum ac stabile. i. 86. ἀσφαλέως ἱδρύσθαι. Firmiter stabilitum ac fundatum esse. ii. 169. v. 35.

ἀσχάλλειν. Ion. et poet. pro comm. ἀδημονεῖν, et λυπεῖσθαι. Dolere. mœrere, mœstum esse, tristari. μ. ἀσχαλῶ. Hinc aor. 2. act. ἤσχαλον, ες, ε. ὁ Δαρεῖος ἤσχαλε. Darius mœstus erat. Darius afficiebatur dolore. Dolebat. iii. 152. ἤσχαλε autem est 3. sing. aor. 2. act.

ἀτάρ. Ion. et poet. pro comm. ἀλλά. Hinc per apocopen Lati-

num At. i. Sed. ii. 92, 135, 175. iii. 29. iv. 18, 178, 188. v. 66, 92. §. 2.

ἀτάσθαλος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. ὁ καὶ ἡ ἀσεβής. Impius, improbus, sceleratus. iii. 80. viii. 109. ix. 116.

ἅτε. comm. Ceu, utpote, quippe qui, quippe quod. ἅτε ἀπιστεώντων. Quippe quod defecissent. i. 102. ἅτε θηρευτῇ. Ceu venatori. i. 123. ἅτε τῶν ὁδῶν φυλασσομένων. Quippe quod itinera servarentur. ibid. ἅτε τὸν χρυσὸν ἔχων. Quippe qui aurum haberet. i. 154. ἅτε Μίνω κατεστραμμένου γῆν πολλήν. Quippe quod Minos multum agri in suam potestatem redegisset. i. 171. ἅτε χρόνου ἐγγινομένου συχνοῦ. Quippe quod multum temporis intercederet. i. 190. ἅτε μάζαν. ceu placentam, vel polentam, vel pultem. i. 200. vii. 87, 138.

ἀτέειν, εῖν. Ion. et poet. pro quo et ἀτάειν, ᾶν. comm. βλάπτειν. Eust. ἀτῶ, καὶ ἀταίνω, τὸ βλάπτω. Lædo. Nocere. Damnum dare. Damnis afficere. ἀτέοντες. vii. 223. Vide ἀποδείκνυσθαι.

ἀτελείη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἀτέλεια. Immunitas. ἀτελείη στρατηίης, καὶ φόρου. Militiæ, et tributi immunitas. iii. 67.

ἀτελὴς, ὁ καὶ ἡ. comm. Immunis tributi. iii. 91. ἀτελέα χώρην νέμεσθαι. Regionem tributorum immunem incolere. iii. 97, 160.

ἅτερος. Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ ἕτερος. Alter. iv. 11.

ἄτη, ἡ. Odium. φθόνῳ καὶ ἄτῃ χρεώμενος. Invidia et odio utens. i. impulsus. Vel, Invidia nocendique studio. vi. 61.

ἄτη, ης. Calamitas. Damnum. Malum. Detrimentum. ἄτην μεγάλην προσπεσοῦσαν ἐνεῖκαι. Magnam calamitatem, vel magnum malum, quod nobis acciderit repente, ferre. i. 32.

ἀτιμάζεσθαι. Ion. poet. et comm. ἀτιμάζεσθαι πρὸς Πεισιστράτου. Ignominia affici, ignominiose et contumeliose tractari a Pisistrato. i. 61.

ἀτιμοῦν. μ. ώσω. comm. Ignominia afficere. Infamem reddere, ἠτιμωμένοι. Ignominia notati. Infames. iv. 66. ἠτίμωτο. vii. 231. τῆς ἀτιμίας modus ibi describitur.

ἀτραπὸς, οῦ, ἡ. comm. Trames, itis. Semita. Iter angustius, in quo non facile quis se alio convertere potest, ex quo semel est id ingressus, ut ex ipso etymo patet. Componitur enim ex α privante particula, et verbo τρέπω, verto, converto. vii. 175. φυλάξοντες τὴν ἀτραπόν. vii. 212. semitam servaturi. ἔφρασε τὴν ἀτραπόν. vii. 213. semitam indicavit. vii. 214, 215, 216, 217.

ἀτρεκέστατα. Ion. et poet. pro com. ἀληθέστατα. Verissime. Certissime. iii. 4. v. 93.

ἀτρεκέως. Ion. et poet. Vere, certe, certo. i. 57, 140, 159, 160, 172, 209. ii. 49, 54, 103, 119.

ἀτρεκέως. Ion. et poet. pro comm. ἀκριβῶς. Vere, pro exacte, accurate. τὴν τέχνην ἀτρεκέως οὐκ ἐπίστασθαι. Artem accurate non tenere. iii. 130. viii. 8.

ἀτρεκὴς, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. ἀληθής. Verus. iii. 98. v. 9. ἀτρεκέστερον, certius. v. 54.

ἀτρεκίη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro comm. ἀτρέκεια, ἀλήθεια. Veritas. iv. 152. vi. 1.

ἀτρέμας. Ion. et poet. Intrepide. Sine tremore, sine motu, quietè. ἀτρέμας εἶχον τὰς νέας. viii. 14. Naves quietas tenebant. Οἱ Ἕλληνες ἀτρέμας εἶχον πρὸς τῷ Ἀρτεμισίῳ. viii. 16. Græci ad Artemisium quieti manebant. Vel, immotos se tenebant. ἀτρέμας εἶχον τὸ στρατόπεδον. ix. 53. Copias immotas tenebant. ix. 54.

ἀτρεμέειν, εῖν. Ion. et poet. pro quo et ἀτρεμίζειν. De quo suo loco. vii. 8. viii. 68. Non tremere. Non trepidare. Intrepidum esse.

ἀτρεμίζειν. H. V. [pro quo alias et ἀτρεμεῖν dicitur. vii. 8. viii. 68.] Non tremere. Intrepidum, ac immotum stare. τὴν Μήδων ὁρῶσα ἀρχὴν μεγάλην τε, καὶ οὐκ ἀτρεμίζουσαν. Valla sic: Animadvertens Medorum imperium ingens, ac pacatum. Sed contra dicendum, nec pacatum, nec quietum: sed q. d. perpetuis armorum motibus agitatum, ac indies ulterius progrediens. Quod ex ipsis verbis Græcis patet. Vide et sequentia. i. 185. Hoc aperte declaratur, quum dicitur, Οἷα ἐξεπιστάμενοι ἔτι πρότερον τὸν Κῦρον οὐκ ἀτρεμίζοντα, ἀλλ' ὁρέοντες αὐτὸν παντὶ ἔθνεϊ ὁμοίως ἐπιχειρέοντα. Quippe qui scirent vel ante Cyrum non quiescere, non manere quietum: sed animadverterent ipsum æque omnem gentem adoriri. i. 190. vii. 18.

ἄτρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ. Indomitus. Ingens. Immensus. ἄτρυτον πόνον ἔχον. ix. 52. Immensum laborem sustinuerunt. Eustath. ἄτρυτος ἐν πόνοις λέγεται, ὃν οὐ τείρουσιν οἱ πόνοι, παρὰ τὸ τρύω, τρύσω. ἐκ τοῦ τρῶ, ὃ ἐκ τοῦ τορῶ κατὰ συγκοπὴν, ἢ ἐκ τοῦ τείρω, τὸ δαμάζω.

ἀττέλεβος, ου, ὁ. Quoddam locustæ genus, ut tradit Suidas. ἀττέλεβος (inquit ille) ἀκρίς τις. Quod a Plinio confirmatur libro 29. cap. 4. Adversantur (ait) et locustarum minimæ sine pennis, quas Attelabos vocant. Hinc fortasse dicta insula Attelebussa, a locustarum hujusmodi copia. Qua de re Plin. lib. 5. cap. 31. Τοὺς δὲ ἀττελέβους ἐπεὰν θηρεύσωσι, αὐήναντες πρὸς τὸν ἥλιον, καταλέουσι. iv. 172. Valla: Ex quibus [palmis] ubi palmulas præmaturas decerpserunt, ad solem siccantes maturefaciunt. Sed locus ita potius vertendus, Postquam autem attelebos cœperunt, ad solem exsiccatos molunt. D. Hieronymus (ut in vulgatis Lex. traditur) Attelebum ait esse parvam locustam, inter locustam et brucum, quæ modicis pennis reptans potius quam volans, semperque subsiliens, ob eam caussam ubicunque orta fuerit, usque ad pulverem cuncta consumit, quia donec crescant pennæ, abire non potest. Dicitur et ἀττίλαβος, ut in vulgat. Lexicis scribitur, quam scribendi rationem Plinius videtur secutus. καταλέουσι vero, compositum est ἐκ τῆς προθέσεως κατὰ, et verbo ἀλέω, ῶ. τὸ ἀλήθω, molo. De quo suo loco.

ἀτυχεῖν. comm. Non assequi, Non impetrare quod volumus. Repulsam accipere, pati, ferre. Ἀτυχῆσαι τὸν χρήζοντα, οὔ σφι δυνατόν ἐστι. ix. 111. Nefas ipsis est, orantem pati repulsam. Vel, Apud ipsos nefas esse censetur, si quis, qui [aliquid a Rege] petit, [ab eo] repulsam accipiat.

αὐαίνειν. et compos. comm. Siccare, Arefacere. Δένδρεα πάντα ἐξαυάνθη. Omnes arbores arefactæ sunt. iv. 151. O. arb. exaruerunt. αὐήναντες πρὸς τὸν ἥλιον. Cum ad solem exsiccassent. iv. 172. ἐξηύηνε. exsiccavit. iv. 173.

αὐδάξασθαι. Ion. et poet. pro com. μυθήσασθαι. λαλῆσαι. Locutum esse. ii. 55, 57. τὸ παιδίον ηὐδάξατο. puella locuta est. v. 51.

αὐθιγενὴς, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. ἐπιχώριος. Indigena. In aliquo loco natus. ii. 149. αὐθιγενέες ποταμοί. iv. 48. τῇ αὐθιγενέϊ θεῷ. Deæ indigenæ. iv. 180.

αὐλίζεσθαι. comm. In statione manere, pernoctare, habitare. ἐν αὐτῇ αὐλίζεται θηρία πτερωτά. In ipsa habitant alatæ feræ. iii. 110. τὴν ἡμέρην ἐκείνην αὐτοῦ μείναντάς τε, καὶ αὐλισθέντας. viii. 9. Illo die illic remanentes, et stationem habentes, vel castris positis.

αὐλίζεσθαι. comm. Immorari. Stationem in aliquo loco habere. Commorari. ix. 37.

αὐλίζεσθαι brutis tributum. Stabu-

lare. In stabulo manere. ἐν ἄντρῳ αὐλίζονται. ix. 93. In antro stabulant, vel stabulantur. Nam utrumque dicitur pro eodem. Virgil. τῶν γεωργικῶν lib. iii. 224. Nec mos bellantes una stabulare. Idem Æn. vi. 286. Centauri in foribus stabulant. Ovid. Metamorph. lib. xiii. 821. Hoc pecus omne meum est, multæ quoque vallibus errant, Multas sylva tegit, multæ stabulantur in antris.

αὔρα. Aura. ὁ Νεῖλος μοῦνος πάντων ποταμῶν αὔρας ἀποπνεούσας οὐ παρέχεται. Nilus solus omnium fluviorum nullas ex se spirantes, sive manantes, auras emittit. ii. 19. αὔρη ἀπὸ ψυχροῦ τινος φιλέει πνέειν. Aura ab aliquo frigido loco spirare solet. ii. 27.

αὔταρκες, τό. Quod omnibus suis numeris est absolutum. Cui nihil deest. Quod suis opibus est contentum, nec alienis indiget.) (τὸ ἄλλου ἐνδεές. Quod alterius ope indiget. i. 32.

αὐτέων. Ion. genit. plur. pro com. αὐτῶν. Ipsorum, ipsarum, ipsorum. i. 9, 32, 54, 78, 89, 107, 114. et alibi passim.

αὐξάνειν. Ion. et com. Augeri. Τὰ τῶν Περσέων πρήγματα αὐξανόμενα. Persarum res, quæ augebantur, quæ crescebant, quæ capiebant incrementum. i. 46. καταβαλεῖν αὐτῶν αὐξανομένην τὴν δύναμιν. Ipsorum potentiam crescentem demoliri, evertere. ibid. αὔξηται ἐς πλῆθος. crevit in magnum numerum. i. 58. μεγάλως αὐξηθῆναι. Valde crevisse. ibid.

αὔξησις χρονικὴ ὑπὸ τῶν Ἰώνων, ὡς καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς, πολλάκις ἀμελοῦνται. Augmenta temporalia ab Ionibus sæpe, ut et apud poetas fit, negliguntur. ἄφθη, pro ἦφθη. i. 19. ἄψαιο, pro ἦψαιο. ibid. ἀμείβετο, pro ἠμείβετο. i. 35. ἀμείψατο. i. 37. pro ἠμείψατο. ὀχέετο, pro ὠχέετο. i. 31. ἀμείψατο. i. 43. ἐξεργάσαο. Ionic. pro ἐξειργάσω. i. 45. οἰκημένος, pro ᾠκημένος. i. 27, 28. οἴχοντο, pro ᾤχοντο. i. 48. οἴκεε, pro ᾤκεε. i. 56. οἴκεεν. ibid. οἴκεον. i. 57. αὔξηται, pro ηὔξηται. i. 58. καταλλάσσετο, pro κατηλλάσσετο. i. 61. ἀπαλλάσσετο, pro ἀπηλλάσσετο. ibid. ἐργάζοντο, pro εἰργάζοντο. i. 66. αἴθλεον, pro ἤθλεον. i. 67. ἐνοικίσθη, pro ἐνῳκίσθη. i. 68. οἴχετο, pro ᾤχετο. ibid. παραίνεσε, pro παρῄνεσε. i. 80. ὁρμέατο, pro ὥρμηντο. i. 83. ἀμμένης, pro ἠμμένης. i. 86. ἐξεργάσατο, pro ἐξειργάσατο. i. 93. συνοίκεε, pro συνῴκει. i. 110. ἀποικτίζετο, pro ἀπῳκτίζετο. i. 114. κατέργαστο, pro κατειέργαστο. i. 123. κατεργασμένου, pro κατειργασμένου. ibid. συνάλισε, pro συνήλισε, a συναλίζω. Congrego. i. 125. ἐλευθεροῦντο, pro ἠλευθεροῦντο. i. 127. αὐτομόλεον, pro ηὐτομόλεον. ibid. ἐθελοκάκεον, pro ἠθελοκάκεον. ibid. ἀναμμένος, pro ἀνημμένος. vii. 69. Vide ἰσσοῦν, ubi sæpius reperies ἰσσώθησαν, pro ἠσσώθησαν.

αὔξησις συλλαβικὴ ὑπὸ τῶν Ἰώνων, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ποιητῶν, πολλάκις ἀμελοῦνται. Augmenta syllabica ab Ionib. sæpe, ut et a poetis, negliguntur. διαφθείρεσκε, pro διεφθείρεσκε. i. 36. ποιέεσκον, pro ἐποιέεσκον. ibid. ἀποβεβήκεε, pro ἀπεβεβήκεε. i. 86. δεδύλωντο, pro ἐδεδύλωντο. i. 94. ἐκπέμπεσκε, pro ἐξεπέμπεσκε. i. 100. βεβρώκεε, pro ἐβεβρώκεε. i. 119. κεχωρήκεε, pro ἐκεχωρήκεε. i. 122.

αὐτήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui suis auribus aliquid audivit. παρὰ τῶν Περσῶν αὐτήκοον καταστάντα. Ctesias Pers. 1. [Hoc] ex Persis audisse suis auribus.

αὖτις. Ion. pro com. αὖθις, iterum, rursus. i. 54, 56, 60, 67.

αὐτόθι. comm. Illic. iv. 29.

αὐτοῖσι σφίσι. Ion. pro σφίσιν αὐτοῖς, vel ἑαυτοῖς, quæ communia, sibi ipsis. iii. 76.

αὐτοκελὴς, καὶ τὸ αὐτοκελές. N. H. et poet. pro comm. αὐτοκέλευστος, ὁ καὶ ἡ. Qui proprio hortatu, qui sua sponte, non ab alio jussus a-

liquid facit. ἐπὶ τὴν Λυκίδεω οἰκίην ἤισαν αὐτοκελέες. ix. 5. In Lycidæ domum iverunt ultro, vel sua sponte, ab aliis non jussæ hoc facere.

αὐτομολεῖν. comm. Transfugere. αὐτομόλεον παρὰ τοὺς Πέρσας. Ad Persas transfugerunt. i. 127. αὐτομολήσειε ἐς αὐτοὺς, ad ipsos transfugeret. iii. 154. αὐτομολήσω ἐς τὸ τεῖχος. In urbem transfugiam. iii. 155, 156. ἐς Ἀθήνας ηὐτομόλησε ἐκ Περσέων. Athenas ex Persis transfugit. iii. 160. αὐτομολήσειν. viii. 8, 11, 82, 87.

αὐτόμολος, ὁ. comm. Transfuga. iii. 156. vi. 38, 79, 80. vii. 219. viii. 26. γυνὴ αὐτόμολος. ix. 76. Fœmina transfuga.

αὐτόπτης, ου, ὁ. comm. Qui suis propriis oculis aliquid vidit, vel videt. οὐδενὸς αὐτόπτεω γενομένου δύναμαι ἀκοῦσαι τοῦτο. Hoc audire non possum ex ullo, qui ipsemet rem suis oculis viderit. iii. 115. iv. 16. viii. 79, 80.

αὐτοῦ. Ion. poet. et comm. pro αὐτόθι. Illic.) (τῇπερ, ᾗπερ, ὅθι. i. 30, 94.

αὐτοχειρίῃ. Ion. pro comm. αὐτοχειρίᾳ. Manu propria. iii. 13, 66, 74. αὐτοχειρίῃ κτείνειν τινά. Aliquem manu propria interficere. i. 140. αὐτοχειρίῃ ποιῆσαι. Manu propria facere. iii. 154.

αὐτόχθονα ἔθνεα. Gentes indigenæ, quæ in aliqua regione sunt natæ. viii. 73.) (ἔθνεα ἐπήλυδα. Gentes advenæ, quæ aliunde aliquo habitandi caussa venerunt. viii. 73.

αὐχέειν, εῖν. Ion. et poet. Gloriari. ii. 160. αὐχεῖτε. Gloriamini. vii. 103.

ἀφάνισις, ἡ. N. H. Abolitio. Ex hominum conspectu sublatio, quæ facit ut aliquid, quod ante nobis apparebat, non amplius appareat. iv. 15.

ἀφάω, ῶ. fut. ἀφάσω. Ion. et poet. Tango, tracto, contrecto. παρὰ τὴν ἀφήν. i. a tactu deductum, quod παρὰ τὸ ἅπτω, τὸ ψηλαφῶ. ἄφασον αὐτοῦ τὰ ὦτα. Ejus aures palpa. Quod Galli dicerent, *Tâte ses oreilles*. iii. 69. ἀφάσουσα, tangens, palpans. participium fut. ibid. ἤφασε τὰ ὦτα, aures palpavit. ibid.

ἀφειδέως. Ion. et poet. pro comm. ἀφειδῶς. Non parce, liberaliter. i. 163. abunde, sine misericordia. i. 207. ἀφειδέως ἐφόνευον, φειδόμενοι οὔτε ὑποζυγίου οὐδενὸς, οὔτε ἀνθρώπου. ix. 39. [Omnes] sine misericordia trucidabant, nec jumentis, nec hominibus parcentes.

ἀφείθη. Ctes. Pers. 3. Dimissus est. ἀφείθησαν. ibid. Dimissi sunt.

ἀφέται, ῶν, αἱ. Locus ita vocatus. ἐνθεῦτεν γὰρ ἔμενον ὑδρευσάμενοι, ἐς τὸ πέλαγος ἀφήσειν. ἐκ τούτου δὲ τῷ χώρῳ οὔνομα γέγονε ἀφέται. vii. 193. Valla: Illinc enim aquati in pelagus erant abituri. [Sed pro ἔμενον legendum ἔμελλον. Plena autem locutio est, ἀφήσειν τὸ σκάφος, εἴτε τὴν Ἀργὼ νηῦν. i. Erant in pelagus dimissuri, vel immissuri navem Argo.] Propter hoc autem huic loco nomen inditum est ἀφέται, q. d. dimissæ. Sunt qui τὸ ἀφιέναι vertant, in altum vela dare, quod bonum habet sensum: sed ipsam Herod. mentem non satis explicat, nec τὴν ἐτυμολογίαν τῶν ἀφετῶν. Stephanus, ἀφεταὶ (quod ὀξυτονεῖται apud ipsum) πόλις τῆς Μαγνησίας, Ἑλλάνικος, ὅτι ἐντεῦθεν δευτέραν ἄφεσιν ὁ Ἀργὼ ἐποιήσατο. ἢ ὅτι ἐκεῖ οἱ Ἀργοναῦται τὸν Ἡρακλέα κατέλιπον. Hanc sententiam et Schol. Græcus confirmat τῶν Ἀργοναυτ. lib. i. 1289. Ἡσίοδος (inquit) ἐν τῷ Κήϋκος γάμῳ ἐκβάντα φησὶν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ζήτησιν, τῆς Μαγνησίας παρὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἀφέσεως αὐτοῦ Ἀφέτας καλουμένας, ἀπολειφθῆναι. Alias etiam hac de re sententias aliorum illic vide. Th. Idyll. 13. scribit Herculem a sociis desertum, dum quæreret

Hylam amasium, quem aquatum miserat, et a Nymphis abreptum amiserat. Vide et Apollon. lib. i. τῶν Ἀργ. 1207. seq. τῶν ἀφιτῶν mentio sæpius fit. viii. 4—14.

ἀφὴ, ῆς, ἡ. comm. Accensio, incensio. παρὰ τὸ ἅπτειν. Accendere, incendere. περὶ λύχνων ἀφάς. vii. 215. Circa lucernarum accensiones, i. sub serotinum crepusculum, quo tempore propter noctis adventantis tenebras lucernæ solent accendi.

ἄφιξις, ἡ. comm. Adventus. ἥσθησαν τῇ ἀφίξει τῶν Λυδῶν. Lydorum adventu lætati sunt. i. 69. pro eodem dicitur Ἰωνικῶς ἄπιξις. ii. 116. iii. 69, 145. τῆς ἐνθαῦτα ἀπίξιος. v. 49. ἄπιξιν. v. 92. §. 6. τὴν ἄπιξιν ποιεύμενος, iter faciens. vii. 58. viii. 41. ἄπιξιν προφέρων. viii. 125. τὴν ἄπιξιν τὴν ἐς Θήβας. ix. 17, 77. τῆς ἀφίξιος. V. Hom. 23.

ἄφλαστον, ου, τό. Ion. et poet. Summa navis pars. Suidas, τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης, ἢ τὸ ἀκροστόλιον τῆς νηὸς, κατ' ἀντίφρασιν. εὔθλαστα γάρ. κατὰ μετάθεσιν τοῦ θ εἰς φ. Consule et Eustath. vi. 114.

ἄφοδος, vide ἄποδος.

ἀφόρητος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Intolerabilis. Non ferendus. iv. 28.

ἄφραστος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. κρυπτὸς, occultus. ἐς τὸ ἀφραστότατον. sub. χωρίον. In occultissimo loco. v. 92. §. 4.

ἀφύκτως. V. H. quod in vulg. Lexicis sine ullius auctoritate scriptum exstat. comm. ἀφεύκτως. Citra spem effugii. Sine fugæ spe. Inevitabili ratione. ix. 116.

ἀφ' ὧν ἐδύνατο. V. Hom. 3. κατὰ δύναμιν. κατὰ τὴν τῶν ὑπαρχόντων δύναμιν. Pro facultatum viribus. Pro viribus.

ἀχάριστος, ὁ καὶ ἡ. comm. Ingratus. i. 90.

ἄχθεσθαι. comm. μ. ἀχθέσομαι, et ἀχθήσομαι. π. ἤχθεσμαι. αορ. ἠχθέσθην. Gravari, dolere. Rem aliquam iniquo animo ferre. vii. 134. viii. 99.

ἄχθεσθαι περί τινος πρήγματος. Herod. locutio, pro comm. ἐπί τινι δυσφορεῖν. Aliquid graviter vel moleste ferre, περὶ τῶν νηῶν ἀχθόμενοι. viii. 99. De navibus soliciti. Classis jacturam moleste ferentes, vel graviter ferentes.

ἄχθος, τό. Ion. et poet. pro comm. φόρτος, et βάρος. Onus. ἀπελῶν τὰ ἄχθεα. Detractis oneribus. i. 80. ἄχθεα φέρειν. Onera ferre. iii. 102.

ἀχθοφόρος, ου, ὁ. comm. Qui sarcinas fert, qui onera fert. Epithetum est jumentorum, et hominum mercenariorum. vii. 187.

Ἀχιλλήϊος δρόμος. iv. 76. Vide Dionys. de situ orbis, v. 306, 545. et Eurip. Iphig. in Tauris, v. 436, 437.

ἄχρηστον λόγον λέγειν. ix. 111. Verba inutilia dicere. Verba proferre, quorum nullus est usus. Inania, vana verba proferre.

ἄχρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm.) (χρηστός. Inutilis) (utilis. θεοὺς δύο ἀχρήστους οὐκ ἐκλείπειν σφέων τὴν νῆσον, ἀλλ' αἰεὶ φιλοχωρέειν, πενίην τε, καὶ ἀμηχανίην. viii. 111. Vall. Andriorumque insulam totidem propitia numina nunquam derelinquere: sed semper incolere, inopiam, et impossibilitatem. Stephanus longe melius, Duas inutiles Deas nunquam insulam ipsorum relinquere: sed in ea gratum domicilium semper habere, Paupertatem videlicet, et Impossibilitatem. His duobus numinibus opponit Herod. θεοὺς χρηστοὺς, viii. 111. quos δύο θεοὺς μεγάλους appellat. ibid. τὴν Πειθὼ, καὶ τὴν Ἀναγκαίην. Vide Πειθώ.

ἀχρήϊος. Ion. et poet. pro comm. ἀχρεῖος. Inutilis. σὺν τῷ ἀχρηΐῳ τοῦ στρατοῦ. Cum inutili exercitus parte. i. 191, 211. iii. 81.

ἀχρήματος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui est sine pecuniis. Qui nullas habet pecunias. Pauper. i. 89.

ἄψαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet.

Intactus. Illibatus. μελιτόεσσα ἄψαυστος. viii. 41. Placenta melle condita intacta, vel illibata.

ἀψευδέως. Ion. et poet. pro comm. ἀψευδῶς, ἤγουν ἀληθῶς. Non falso, vere, revera. ix. 58. Sed nec ἀψευδέως, nec ἀψευδῶς in vulgatis Lexicis Græco-latinis exstat.

ἀψευδὴς, ὁ καὶ ἡ. Verax, veridicus. μαντήϊον ἀψευδὲς, oraculum veridicum. i. 49. Oraculum verax.

B.

B pro Φ, apud Macedones interdum usurpatur, Βρίγες, pro Φρύγες. vii. 73.

βάδην. comm. Pedetentim. Lento gradu. ix. 57.

βαθέη. Ion. pro comm. βαθεῖα. Profunda. i. 75. Dicitur et βαθέα. τάφρος βαθέα. Fossa profunda. i. 178. ἐν λίμνη βαθέη. In palude profunda. iii. 110

βαθύκληρος, ου, ὁ. Nomen Homericum, q. d. Qui profundas hereditates habet. Qui latos amplosque fundos habet. Opulentus. Prædives. V. Hom. 35. τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε, οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων. Talium enim parentum ex sanguine nati estis, nec amplos fundos habentium, nec innumeras oves pascentium.

βαίνειν. Ion. et poet. transitive pro βιβάζειν, et ἀναβιβάζειν, imponere. Gall. *Faire monter. Mettre sur quelque chose.* ἄνδρας ἐπ' αὐτὰς [τὰς καμήλους] ἔβησεν. In ipsas camelos imposuit viros. Viros jussit ascendere camelos. i. 80.

βαίνειν, et ἀναβαίνειν, dictum de brutorum congressu, quem ascendendo faciunt. et ἀναβαίνειν dicuntur mares τὰς θηλείας. Fœminæ vero ἀναβαίνεσθαι, et βαίνεσθαι. i. 192.

βαίτη, ης, ἡ. comm. Vestis genus ex pellibus consutis factum. Bæta, Pastoralis, et pellicea vestis. iv. 64.

βαλανάγρη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro comm. βαλανάγρα, ας, et κλεὶς, κλειδὸς, clavis. τὰς πυλέων βαλανάγρας οἱ Βαβυλώνιοι ἐμοὶ ἐπιτράψονται. Babylonii portarum claves mihi committent. iii. 155.

βαλανηφάγος, ὁ. comm. Qui glandes edit. Qui glandibus vescitur. i. 66.

βάλλεσθαι. Ion. pro comm. βουλεύεσθαι, consultare. οἱ ἄγγελοι ἐπί σφιων αὐτέων βαλλόμενοι. v. 73. Legati inter se collocuti. Vel, Consultatione inter se habita. ἴσθι αὐτὸν ἐπ' ἑωϋτοῦ βαλλόμενον [ταῦτα] πεπρηχέναι. v. 106. Scias ipsum per se, solum, habita consultatione, i. non alieno, sed suo consilio usum, sua sponte, hæc fecisse. καὶ ἐπί σφιων αὐτέων βαλλόμενοι. viii. 109. Etiam inter se ipsos consultantes.

βάλλεσθαί τι ἐς θυμόν. Herodotea locutio. Aliquid animo mandare. viii. 68. ὦ βασιλεῦ, τόδε ἐς θυμὸν βαλεῦ. O rex, hoc animo manda. Homerus Iliad. ο'. v. 566. dicit ἐν θυμῷ βάλλεσθαι. ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας. Idem ἐνὶ φρεσὶ βάλλεσθαι. Iliad. δ'. v. 39. ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι.

βαλλέσκετο. Ion. et poet. pro comm. ἐβάλλετο, hocque pro ἔβαλλε, jaciebat. ix. 74.

βαρέα. Ion. pro comm. βαρεῖα. vi. 119.

βάρις, ἡ. Herod. vocabulum. Navis, navigium. ii. 41. αἱ βάρις, Naves. ibid. ἐν ἑκάστῃ βάρι. ii. 60. τὴν βάριν. ibid. βάρις, quid proprie dicatur. ii. 96. ἐν βάρισι. ii. 179.

βαρβαρόφωνος, ὁ καὶ ἡ. comm. Barbara lingua utens. Barbarus. φράζεο, βαρβαρόφωνος ὅταν ζυγὸν εἰς ἅλα βάλλῃ. viii. 20.

βαρβαρόφωνος ἰϋγή. Barbarus clamor. ix. 43.

βαρυσύμφορος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. δυστυχής. Infelix, mi-

ser. Qui graves calamitates fert. ἀνθρώπων βαρυσυμφορώτατος. Omnium hominum miserrimus. i. 45.

βασανίζειν. comm. Torquere. Tormentis adhibitis interrogare. Quæstionem habere. Gall. *Torturer. Bailler la torture.* βασανισθέντες ὑπὸ τῶν ςρατηγῶν. vii. 146. Valla: A ducibus torti.

βασιλέας. Ion. et comm. pro altero Ion. βασιλῆας, accus. plur. ii. 169.

βασιλέες. Ion. nom. plur. pro Attico βασιλεῖς, vel βασιλῆς. i. 13. communiter etiam βασιλέες.

βασιλέϊ. comm. et Ion. ut et βασιλῆϊ. vii. 139.

βασίλεια. Ion. et comm. ἡ καὶ βασίλισσα. Regina. i. 11, 185, 187.

βασιλέος. gen. sing. Ion. et comm. pro βασιλέως Attico, et altero Ionico βασιλῆος. ii. 142. vii. 138, 145, 146.

βασιλέως. Ion. et Attice pro Ion. altero βασιλῆος. i. 192.

βασιλῆα. Ion. accus. singul. 3. contract. pro comm. βασιλέα. i. 14, 94.

βασιλήϊα, ων, τά. Ion. et poet. pro comm. τὸ βασίλεια. Regia. Regium palatium. i. 30, 178.

βασιληΐη, ἡ. Ion. pro comm. βασιλεία. Regnum, dissoluta diphthongo ει in εϊ, et producto ε, quod in η versum. i. 11, 12, 13. iv. 5, 7.

βασιλήϊος. Ion. pro comm. βασίλειος. i. 14, 178.

βάττος, ου, ὁ. Rex ab Afris ita vocatur. Λίβυες τὸν βασιλέα Βάττον καλέουσι. iv. 155. Βάττε, i. ὦ βασιλεῦ. ibid.

βεβάναι, vide συμβεβάναι.

βεβουλευμένα. Ion. et Attice, pro comm. βεβουλευμένον. οὔτε ἡμῖν κακῶς βεβουλευμένα ἔςαι. Nec male a nobis consultatum fuerit. Nec malum consilium a nobis initum, captumque fuerit. Nec male nobis consultum fuerit. i. 112. Non male nobis consuluerimus.

βεβωμένος. Ion. et Dor. pro comm, βεβοημένος. Celebris, clarus. iii. 39.

βέκκος, ὁ ἄρτος, κατὰ Φρύγας. Phryges panem vocant Bec, et Beccum. ii. 2.

βέλος, εος, ους, τό comm. Fulmen. ἐς ταύτην ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος, καὶ κατεκάη πᾶσα. In hanc Deus fulmen immisit, et tota combusta est. iv. 79.

βιᾶσθαι. Cogi, vim pati, per vim ferri, violenter agitari. τὸ λήϊον ἀνέμῳ βιώμενον. Seges a vento per vim vel violenter agitata. i. 19.

βιᾶσθαι. Cogere, vim afferre. iv. 139. per vim aliquid facere. μηδαμῶς βιῶ πρήγματος τοιοῦδε δεόμενος. ix. 111. Ne rem hujusmodi per vim petas. Vel, Ne rem hujusmodi petens utere vi. Ne per vim extorquere coneris, quod a me petis.

βιβλίον, ου, τό. Apud Herodotum sæpe non pro libro: sed pro tabellis literisque sumitur. i. 125. quod alibi γράμματα vocat, et ἐπιςολήν. βιβλία γραψάμενος πολλὰ, καὶ περὶ πολλῶν ἔχοντα πρηγμάτων, σφρηγῖδά σφι ἐπέβαλε τὴν Δαρείου. Cum multas literas, et multis de rebus agentes scripsisset, Darii sigillum imposuit. iii. 128. τῶν βιβλίων ἓν ἕκαςον ἐδίδου τῷ γραμματιςῇ ἐπιλέγεσθαι. Singulas literas, singulas epistolas, scribæ legendas tradidit. iii. 128. τὸ βιβλίον ἐπιλεξάμενος. Literis lectis. v. 14. vi. 4. τὸ βιβλίον. viii. 128. ἐπιλεξαμένοισι τὸ βιβλίον. ibid.

βίβλος, ἡ. Liber. τὰς βίβλους διφθέρας καλέουσι ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ Ἴωνες, ὅτι κοτὲ ἐν σπάνει βίβλων ἐχρέωντο διφθέρῃσι αἰγείῃσί τε, καὶ οἰέῃσι. Iones antiquam consuetudinem servantes, Biblos appellant pelles, quod quondam Biblorum, [id est, Ægyptiæ papyri] penuria laborantes, caprinis ovillisque pellibus sint usi. v. 58.

βίκος, ὁ. Dolium. βίκους οἴνου πλέους. Dolia vini plena. i. 194.

βίος, ὁ. Victus, fortunæ, facultates.

βίος αὐτοῖς ἀρκέων ὑπῆν. Victus sufficiens, i. qui satis esset, ipsis aderat. Ipsis victus suppeditabat, sive suppetebat. Facultates ad vitam degendam ipsis suppetebant. i. 31. βραχέα τοῦ βίου ἔχων. V. Hom. 1. Exiguas fortunas habens. κάρτα εὖ ἔχων τῦ βίυ. V. Hom. 2. De re familiari valde bene constitutus. Vel, Vitæ facultatibus valde amplis instructus. τοῦ βίυ ἀρχεόντως εἶχε. V. Hom. 7. Vitæ facultates satis amplas habebat. Vel, Satis facultatum ad vitam sustentandam habebat. ἄπορος ἐὼν βίυ. V. Hom. 9. Victus inops. ἀπὸ τῆς ποιήσιος τῦ βίυ τὴν μηχανὴν ἔχων. V. Hom. 10. Ex poesi victus subsidium habens, victum sibi parans.

βιοτεύειν. Ion. et poet. pro comm. βιοῦν, vivere. V. Hom. 15. Vel victum habere. Ctesias, Ind. 20. 24.

βιοτὴ, ῆς, ἡ. Ion. et poet. pro comm. βίος, vita. vii. 47. V. Hom. 1. victus. V. Hom. 16. ἀπὸ τῆς ποιήσιος τὴν βιοτὴν ἔχων. Ex poesi victum habens, victitans.

βιοῦσθαι. Ion. et poet. pro comm. βιοῦν καὶ ζῆν, vivere. ὅθεν βιοῦται, unde vivit, unde victum sibi parat. ii. 177.

βιώσιμον. λέγων ὅτι ὐκ εἴη οἱ βιώσιμον. Dicens sibi non esse vivendum. i. 45. ὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποισι. Ab hominibus vita traduci non posset. Homines vivere non possent. iii. 109. Homines nullam vivendi facultatem haberent.

βλάβος, τό. Ion. et poet. pro comm. βλάβη, ης. μήτι τοι ἐξ αὐτῆς γένηται βλάβος. Ne quod damnum ab ea tibi contingat. Ne quid damni ab ea accipias. i. 9.

βλαςὸς, οῦ, ὁ. comm. Germen, ramus, virgultum, surculus. vi. 37. viii. 55. Vide ἀναδραμεῖν, et πίτυος τρόπον ἐκτρίβειν.

βλῆμα, τος, τό. Jactus, ictus, vulnus, plaga. iii. 35.

βληχρῶς, ἀσθενῶς. Leviter) (ἰσχυρῶς. Graviter, vehementer. ἀσθενῶς εἶχεν, εἰ καὶ βληχρῶς, καὶ ὐκ ἰσχυρῶς. Ctesias. Pers. 41. Infirma erat, ægrotabat, quanquam leviter, non autem graviter.

βόες, οἱ. Boves. i. 31.

βοηθεῖν, comm. Opem ferre. Eruptionem facere ex aliquo loco. Cum copiis aliquo ire. βοηθέουσι ἐπ' αὐτόν. Ex [urbe] eruptionem faciunt in ipsum. Adversus ipsum cum armata militum manu propere feruntur. i. 62. ἡ ἄλλη ςρατιὴ ἐπεβοήθεε. Reliquus exercitus ad opem [ipsis] ferendam accurrebat. iii. 146. ἐβοήθεον αὐτῇ. vi. 23. vii. 157, 158, 159.

βοηθεῖν ἔς τινα τόπον. Herodotea locutio. ἀντὶ βοηθείας χάριν ἔς τινα τόπον χωρεῖν. viii. 72. In aliquem locum ad opem ei ferendam, ejusque tutandi gratia ire.

βόλος, ὁ. Ion. et poet. Funda, verriculum, rete piscatorium. ὁ βόλος ἔῤῥιπται, verriculum jactum est. i. 62.

βορὴ, ῆς, ἡ. Ion. pro comm. βορά. Cibus, esca, ferculum, epulæ. ἅλις ἔχειν βορῆς. Cibi satis habere. Cibo satis depastum esse. i. 119.

βόσκω. Ion. poet. et comm. Hinc Latinum pasco. i. 44. τὰ ἡλίου πρόβατα βόσκεται παρὰ ποταμόν. ix. 93. Solis oves ad fluvium pascuntur.

βουλεῖον, ου, τό. N. H. quod in vulgatis Lexicis non exstat, pro comm. τὸ βουλευτήριον, ϐ. Curia, locus publicus, in quo de republ. consultatur. V. Hom. 12.

βουλεύειν. comm. Consultare, deliberare, νεώτερα βουλεύειν περὶ σέο, aliquid novi moliri in aliquem. i. 210. ἐβύλευσε πρῶτος τὸ πρῆγμα. Hac de re primus consultavit. iii. 84.

βουλεύειν ὄλεθρόν τινί. ix. 110. Perniciem alicui moliri.

βουλεύεσθαι. comm. Statuere, decernere. βεβούλευμαι ζεῦξαι γέφυ-

ραι. Pontem jungere decrevi. iii. 134. κατὰ τὰ βεβουλευμένα. Secundum decreta, prout decretum fuerat. iv. 125. ἐποίευν τὰ βεβουλευμένα. Faciebant quæ decreta fuerant. iv. 128.

βουλευθεὶς, εῖσα, έν. comm. Consultatus, a, um. De quo consultatum est. Quod habita consultatione gestum est. τῷ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτὴ ὡς τοὐπίπαν χρηστὴ ἐθέλει ἐπιγίνεσθαι. vii. 157. Rem bene consultatam, bonoque consilio gestam bonus exitus plerumque solet excipere, vel sequi.

βουλεύμενος. Ion. et poet. pro com. βουλόμενος, tanquam a βουλεόμενος, per contract. et versa ου in ευ, volens. ii. 87.

βουλὴν νυκτὶ διδόναι. Herodotea locutio, pro comm. νύκτωρ βουλεύεσθαι. Noctu consultare. vii. 12.

βουπόρος. Epithetum veruum. βουπόρους ὀβελούς. Magna verua. ii. 135. Vall. vertit verua ad torrendos boves : at si vocis ἔτυμον spectes, vertendum potius, ad boves transigendos. Quo Homerus videtur spectasse quum cecinit, Il. α'. 465. μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν. Virgil. Æn. i. 216. hæc adumbravit, Pars in frusta secant, verubusque trementia figunt.

βράχεα, τῶν βραχέων, τά. Brevia. Sic Virgil. Æn. i. In brevia, et Syrteis urget (miserabile visu) Illiditque vadis. 115. Vada, quæ propter aquarum brevitatem brevia vocantur. θάλασσαν ὑπὸ βραχέων μηκέτι πλωτήν. ii. 102. Mare ob brevia non navigabile. ἐν τοῖσι βράχεσι γενέσθαι λίμνης τῆς Τριτωνίδος. In paludis Tritonidis brevibus fuisse. iv. 179. διέκπλοον τῶν βραχέων. Per brevia transitum. ibid.

βραχέη. Ion. pro comm. βραχεῖα, brevis. f. g. v. 49. vii. 61.

βρέφος, εος, ους, τό. Non solum de humana progenie, quæ infans appellatur : sed etiam de brutorum fœtu dictum. τῆς ἡμιόνου τὸ βρέφος. Tenellum mulæ fœtum. iii. 153.

βρώσκειν. Ion. et poet. pro comm. ἔδειν, ἐσθίειν, edere. βεβρώκει, comederat. i. 119.

βύειν. comm. Claudere, obturare, farcire, replere. τὸ στόμα ἐβέβυστο. Os clausum, vel, os refertum [auro, auro repletum] habebat. vi. 125.

βυσσὸς, οῦ, ὁ. Ion. et poet. Profunditas, fundum. iii. 23. χωρέειν ἐς βυσσόν. Sic et Galli, *Aller au fond de l'eau*. Ibidem.

βωμὶς, ίδος, ἡ. Quid. Vide ἀναβαθμός. ii. 125.

βῶν. Ion. pro comm. βοῦν, bovem. vi. 67.

βῶσαι. Ion. et Dor. pro comm. βοῆσαι. Vocare, nominare. i. 146. βώσαντες, pro βοήσαντες. v. 1. ἐπιβώσονται, pro ἐπιβοήσονται. ibid. βώσαντα. vi. 105. viii. 118. βώσας, pro βοήσας. viii. 92.

Γ.

Γαλαθηνός. comm. Lactens. θύειν γαλαθηνὰ πρόβατα. Lactentes victimas immolare. i. 183.

γαλακτοπότης, ου, ὁ. Qui lac potat. i. 216. iv. 186.

γαμόρος, ου, ὁ. Ion. pro comm. γημόρος. Proprie dici videtur agricola, παρὰ τὸ τὴν γῆν μείρειν, καὶ διαιρεῖν, quod terram dividat. Alias est bovis terram aratro findentis epithetum. Apud Syracusanos γημόροι, vel γεωμόροι, quod idem significat, vocabantur antiqui fundorum ac prædiorum domini. τοὺς γαμόρους καλεομένους τῶν Συρηκοσίων, ἐκπεσόντας ὑπό τε τοῦ δήμου, καὶ τῶν σφετέρων δούλων, καλεομένων Κυλλυρίων. vii. 155. Eos, qui Gamori vocabantur, [i. e. antiqui agrorum domini,] expulsos a populo, et suis servis, qui Cyllyrii nominabantur. Hoc a Dionysio Halic.

Antiq. Rom. lib. vi. 388. 36. aperte confirmatur his verbis, ἐν Συρακούσαις, αἷς οἱ γεωμόροι πρὸς τῶν πελατῶν ἐξηλάθησαν. Syracusis, ubi Geomori a suis clientibus, [novis agrorum colonis,] expulsi fuerunt. Consule nostrum Græco-latinum Thucydidis indicem, et notas in vocem γεωμόρος. Sic etiam vocatur agri mensor, finitor, divisor, distributor. Vocem γαμόρος usurpat et Æschylus ἐν Ἱκέτισι. v. 621. τὸν κὴ βοηθήσοντα τῶνδε γαμόρων, ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ. Ubi φυγὴ δημήλατος vocatur exilium, in quod quis a populo expellitur. Quæ verba locum Herod. nobis illustrant.

γάμος, ου, ὁ. comm. Nuptiæ. γάμους ἔγημαν, nuptias celebrarunt. iv. 145.

γαυλὸς, οῦ, ὁ. N. H. navis oneraria. τριήρεας δύο ἐπλήρωσαν, καὶ γαυλὸν μέγαν. Duas triremas instruxerunt, et ingentem onerariam navem. iii. 136, 7. γαυλοὺς καταδύσας, navibus onerariis submersis. vi. 17. γαυλοὺς Φοινικηΐους συνέδεε. viii. 97. Naves Phœnissas onerarias connectebat, colligabat, conjungebat.

γαυλὸς, οῦ, ὁ. Situla, qua ad aquam hauriendam et ferendam utimur. vi. 119.

γειναμένη, ης, ἡ. Participium. f. g. aor. 1. medii poetici, verbi γείνω, pro quo γεννάω, ῶ. com. Quæ genuit, quæ peperit, mater. ἐκβληθέντας ὑπὸ τῆς γειναμένης. A matre expulsos. iv. 10.

γείνασθαι. Ion. et poet. pro comm. γεννήσασθαι, genuisse. οἱ γεινάμενοι. Parentes, qui nos genuerunt. i. 120, 122.

γέλως, ὁ. comm. γέλωτα ἐμὲ θήσεσθε. Me deridebitis, ac ludibrium facietis. Me ludibrio habebitis. iii. 29. γέλωτα τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι. Res hujusmodi deridere, ludibrio habere. iii. 38. ἐπὶ γέλωτι. ix. 82. Valla: Per jocum. Gallice melius, *Par risée, par moquerie*. Per risum, per ludibrium.

γενεαὶ τρεῖς ἀνδρῶν ἑκατὸν ἔτεα ἐςί. Tres hominum ætates sunt centum anni. Ergo singulæ ætates continent annos 33, et 4 menses. ii. 142.

γενεηλογέειν, εῖν. Ion. pro comm. γενεαλογεῖν, genus recensere. ii. 91. γενεηλογήσαντι ἑωϋτόν. Qui sui generis originem recensuit. ii. 143. συγγενεηλογήσαντι ἐμεωϋτόν. ibid. ἀντεγενεηλόγησαν. Vicissim, vel contra genus recensuerunt. ii. 143, 146. iii. 75.

γενετὴ, ῆς, ἡ. comm. Nativitas, ortus. ἐκ τῆς γενετῆς. Ex nativitate, ab ortu. iv. 23.

γενέτωρ, ωρος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. γονεὺς, et πατὴρ, genitor, parens, pater. viii. 137.

γεραίρειν. Ion. et poet. Honorare. τραγικοῖσι χοροῖσι αὐτὸν ἐγέραιρον. Ipsum tragicis choris honorabant. v. 67. prope fin.

γέρεα. Ion. pro comm. γέρατα. Vide ε. Ion. pro comm. α. vii. 104.

γέροντες, οἱ. comm. Senatores. i. 65. v. 40. παρίζειν βουλεύουσι τοῖσι γέρουσι. Senatoribus consultantibus assidere. vi. 57.

γέῤῥον, ου, τό. Vide Suidam in voce γέῤῥα. Eustath. γέῤῥον δυσὶ ρ, ἀσπὶς Περσικὴ ἐκ λύγων, καὶ φραγμὸς, καὶ σκηνὴ, καὶ γέῤῥον ὁμωνύμως τὸ αἰδοῖον. καὶ γέῤῥα βόεια, οἱονεὶ δέρα, i. γέῤῥον per duplex ρ scriptum, clypeus Persicus [est] ex viminibus compactus, item sepes, et septum, atque tentorium, et homonymως pudendum. et γέῤῥα βόεια, quasi δέρα, i. scuta bubula, quæ ex pellibus bubulis sunt facta. φράξαντες τὰ γέῤῥα οἱ Πέρσαι, ἀπίεσαν τοξευμάτων πολλὰ ἀφειδέως. ix. 61. Valla: Confertis gerris Persæ ingentem vim sagittarum emittebant. περὶ τὰ γέῤῥα. ix. 62. Circa gerra. ix. 99, 102.

γεύειν. μ. γεύσω. comm. Vulgo facere gustare, gustu aliquo asper-

gere. ὁ Θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα. Deus dulci gustu vitam aspergens. v. s. cum fecerit gustare vitam dulcem. vii. 46.

γεύομαι, comm. cum accus. εἰ μὴ γεύσεταί σφι ἡ χώρη τὰ ἀπὸ Διός. Nisi ipsorum regio gustarit Jovis bona, i. pluvias. Nisi ipsorum ager pluviis cœlitus cadentibus irrigetur. Sic et apud Joannem, cap. ii. v. 9. ὡς ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ. Et ad Hebræos, cap. vi. v. 5. καλὸν γευσαμένους Θεοῦ ῥῆμα. H. Steph. pro γεύσεται hic legendum censet ὕσεται. Sed nihil mutandum. Nam vulgata lectio est optima, optimamque constructionem habet, ut patet ex exemplis quæ proposuimus. τὰ ἀπὸ Διός, sub. ἀγαθὰ, τουτέστιν ὑετοὺς τῶν ἀγαθῶν αἰτίους. Si Stephani correctionem non necessariam nec verisimilem sequaris, constructionem ac locutionem longe duriorem, et ab usu remotiorem sequi frustra cogeris. Sed quid opus est his correctionibus, vel potius corruptionibus importunis?

γεωπείνης, ου, ὁ. V. H. q. d. qui terræ fame laborat. Qui parum terræ possidet, ac proinde plus habere cupit. ii. 6.) (οἱ πολλὴν ἔχουσι γῆν. ibid. Ἀνδρίους εἶναι γεωπείνας τὰ μάλιστα ἀνήκοντας. viii. 111. [Dicebant] Andrios ad maximam soli tenuitatem [ac inopiam] redactos esse.

γεώπους, πόδος, ὁ. N. H. Agricola, qui in agro colendo pedum opera utitur. ἀπὸ γεωπόδων ἐστί μοι βίος. Mihi ex agricolis victus est, vel paratur, suppetit. vii. 28. Sed suspicor hic legendum γεωπόνων. γεωπόνων, ὁ περὶ τὴν γέαν, εἴτε γῆν, πονῶν, qui in agro colendo laborat. Vel, ὁ τὴν γέαν πονῶν, τουτέστιν ἀσκῶν, καὶ θεραπεύων, agrum exercens, colens terram. unde γεωπονία apud Poetas, agricolatio, agricultura. Phocylides, εἰ δὲ γεωπονίην μαθέειν, μακραί τοι ἄρουραι. Quinetiam in vulgatis Lexicis fortasse scribendum, γεωπόνος, ου, ὁ.

γεωρυχέειν, εῖν. V. H. Terram fodere. Suffodere terram. iv. 200.

γεφυροῦν. μ. γεφυρώσω. comm. Ponte jungo. Pontem impono. Ponte imposito conjungo. Pontem supra fluvium vel mare construo. βόσπορον γεφυρώσας. Cum Bosporum, [id est, utrumque Bospori littus] exstructo [supra ipsum] ponte conjunxisset; [ita ut transiri per pontem posset.] iv. 88. quod dilucidius dicitur iv. 118. γέφυραν ζεύξας ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ βοσπόρου. Idem, γεφυροῖ ποταμὸν Ἴστρον. Istrum fluvium, [i. utramque fluminis Istri ripam] ponte jungit. ibid. γεφυρώσας ποταμὸν Ἴστρον. vii. 10. §. 3. γεφυρῶσαι τοῦ Στρυμόνα ποταμόν. vii. 24, 34, 36. ἀλλ' ὅταν Ἀρτέμιδος χρυσάορον ἱερὸν ἀκτὴν νηυσὶ γεφυρώσωσι. viii. 77. Sed χρυσαόρου legere præstat, ut in margine scriptum. At cum Dianæ auricomæ sacra littora navium conjunctarum ponte junxerint.

γεφύρωσις, εως, ἡ. Proprie quidem ipsam pontis ædificationem atque structuram significat, interdum vero et ipsum pontem exstructum. Ctesias, Δαρεῖος διέβη τὰς γεφυρώσεις. Pers. 17. Darius transivit pontes. Quod συνωνύμως dicit. ibid. Δαρεῖος διέβη τὴν γέφυραν.

γηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. comm. Terrigena. Ex terra natus. Ἐρεχθῆος τοῦ γηγενέος λεγομένου εἶναι. viii. 55. Erechthei, qui terrigena, i. ex terra natus esse dicitur.

γηοχέειν, εῖν. V. H. Quod in vulg. Lexicis semel tantum reperitur, et nullius auctoritate confirmatur, atque vertitur, Terram, seu humum fodere. Ἀμεινοκλέϊ τῷ Κρητίνεω, ἀνδρὶ Μάγνητι, γηοχέοντι περὶ Σηπιάδα. vii. 190. Valla: Aminocli Cratineo, viro Magneti, dum

circa Sepiadem humum fodit. Æ. P. Aminocli Cretini filio, viro Magneti, &c. Sed fortasse probabilius si τὸ γηοχεῖν accipias pro γῆν ἔχειν, καὶ κτᾶσθαι, terram habere, agrum possidere. Vertes autem, qui terram circa Sepiadem possidebat, qui circa Sepiadem agros habebat. Quid autem sit Σηπιὰς, docet Eust. his verbis, Σηπιὰς ἀκτὴ, ἄκρα περὶ τὸν Ἄθων, ὅπου ὁ τοῦ Ξέρξου στόλος ἐδυστύχησεν. ὅτι παρὰ τὸ τὴν Θέτιν φεύγουσαν τὸν τοῦ Πηλέως γάμον εἰς σηπιὰν ἐκεῖ μεταβληθῆναι, οὕτως ἐκλήθη. Alios γηοχεῖν de Neptuno dici potest, qui terram ambit atque continet, et qui propterea γηοῦχος, et γεήοχος, et a poeta passim γαιήοχος appellatur. Eust. consule.

γίνεσθαι. Fieri, cedere, succedere. ἡ ἁμαρτάς οἱ ἐς δέον ἐγεγόνεε. Peccatum ipsi commode cessit. i. 119.

γίνεσθαι. comm. pro χωρεῖν, et ἀποβαίνειν, quæ frequentius leguntur, succedere. οἰκότα μέν νυν βουλευομένοισι ἀνθρώποισι ὡς τοεπίπαν ἐθέλει γίνεσθαι. [vide δοτικὴ ἀντὶ τῆς γενικῆς.] viii. 60. ad fin. Loquendi genus huic simillimum habemus. vii. 157. τῷ δὲ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτὴ ὡς τοεπίπαν χρηστὴ ἐθέλει ἐπιγίνεσθαι. id est, Rei enim, de qua recte deliberatum est, exitus ut plurimum bonus esse solet. Verba hoc sonant, rem enim recte deliberatam finis ut plurimum bonus sequi solet. τῶν σφαγίων οὐ γινομένων. ix. 61. cum victimarum immolatarum sacra non succederent [ipsis, nec lætum prælii exitum significarent. Cum litare non possent. vel, χρηστῶν subaudiendum, ut ibid. vel καλῶν, ut alibi passim.] Vide σφάγια. ὡς δὲ χρόνῳ κοτὲ ἐγίνετο. ix. 62.

γίνεσθαι πρός τινος. Herod. locutio. pro quo Thucyd. στῆναι μετά τινος, ab aliquo stare. μάλιστα μὲν πρὸς ἡμέων γίνεσθαι. viii. 22. Præcipue quidem a nobis stare συνωνύμως idem Herod. ibid. ἀπό τινος γίνεσθαι. ἀπ᾽ ἡμέων γεγόνατε, a nobis stetistis. γενέσθαι πρὸς ἑωϋτῶν, a se stare. ibid. Vide πρός τινος εἶναι.

γινώσκειν. comm. Decernere, statuere. ἔγνωσαν δοῦναι. Dare statuerunt. i. 74.

γινώσκειν. comm. Cognoscere. ἄλλον γνώσας Κροῖσον. v. s. Cum Crœsum cognovisset alium, q. d. non eum, qui re ipsa erat. i. Cum Crœsum non agnovisset; sed alium esse duxisset. i. 85.

γινώσκειν. comm. Cognoscere, statuere, judicare, censere. ἔγνωσαν οἱ παραγενόμενοι Σπαρτιητέων, Ἀριστόδημον ἔργα ἀποδέξασθαι μεγάλα. ix. 71. Spartani, qui adfuerant, Aristodemum magna [eaque præclara] facinora edidisse censuerunt.

γλίχεσθαι περί τινος. Herodotea locutio, pro quo comm. d. γλίχεσθαί τινος, vel τί. Cupidum, ac studiosum esse rei alicujus γλιχομένοισι περὶ τῆς ἐλευθερίης. Libertatis cupidis atque studiosis. ii. 102. γλίχεαι. Cupis. vii. 161.

γλῶσσα. Lingua, sermo. comm. ἥν τινα γλῶσσαν ἵεσαν οἱ Πελασγοὶ, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἰπεῖν. Quanam lingua uterentur Pelasgi, certo dicere non possum. i. 57. βάρβαρον γλῶσσαν ἱέντες. Barbara lingua utentes. ibid. ἀπὸ γλώσσης ἐπειπεῖν. Ore aliquid addere. i. 123. Galli felicius hoc ita exprimerent, *Lui ayant commandé d'ajouter de bouche*, vel, *de lui dire de bouche, que lui-même fendît et ouvrît de sa propre main le lièvre, qu'il lui avoit envoyé.* τὴν αὐτὴν γλῶσσαν οὗτοι νενομίκασιν. Isti eandem linguam usurpant. Eadem utuntur lingua. i. 142. ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν. Lingua consentiunt. ibid. Ἑλλάδα γλῶσσαν ἱέντα. ix. 16. Græca lingua utentem, Græce loquentem.

γλυφὶς, ἴδος, ἡ. comm. q. d. scalptura. Concava sagittæ pars extrema, in quam incisam nervus immittitur, quum jaculari volumus. Crena Latine dicitur. τοξεύματος παρὰ τὰς γλυφίδας περιειλίξαντες, καὶ πτερώσαντες τὸ βιβλίον, ἐτόξευον ἐς συγκείμενον χωρίον. viii. 128. Valla: Libellum sagittæ postremo involvebat, adaptatisque desuper pennis, ad locum, de quo convenerat, sagittam emittebat. Æ. P. Cum libellum circum sagittæ crenas involvissent, eique pennas addidissent, in locum, de quo inter eos convenerat, ejaculabantur. Vel, Literas involutas circa sagittæ crenas, et pennas impositis alligatas, in locum, de quo inter ipsos convenerat, emittebant.

γνῶμα, τος, τό. Ion. et poet. Notitia, cognitio, experimentum, documentum. τῶν ἔχομεν γνῶμα μέγιστον. Quorum habemus maximum documentum. vii. 52. Quorum optimam habemus notitiam.

γνώμη. Sententia. Gallice, *l'avis*, et *opinion*. Italice, *il parer*, *l'opinione*. Consilium, prudentia. γνώμην ἀποφαίνειν περί τινος. De re aliqua suam sententiam dicere, pronuntiare. i. 40. ἀμφοτέρων ἐς τὠὔτὸ αἱ γνῶμαι συνέδραμον. Utriusque in idem concurrebant sententiæ. i. 53. οὐ προσθήσομαι αὐτοῦ τῇ γνώμῃ. Ejus sententiæ me non adjungam. Ei morem non geram. i. 109. ταύτῃ τῇ γνώμῃ πλεῖστός εἰμι. In hac sententia maxime sum. i. 120. κατὰ τὠὔτὸ αἱ γνῶμαι συνεξέπιπτον. In idem sententiæ conciderunt, inciderunt, eodem venerunt, i. omnes sententiæ in idem convenerunt. Eadem fuit omnium sententia. i. 206. γνώμας ἀποφαίνεσθαι, sententias dicere. i. 207. iii. 71. vii. 152. κατὰ γνώμην τὴν ἐμὴν, meo judicio. ii. 26. τήνδε ἔχω γνώμην. Hanc habeo opinionem, hæc est mea sententia. ii. 27. iii. 82. ὡς ἐγὼ γνώμην ἀποφαίνομαι. Ut ego sentio. ii. 120. γνώμην ἱκανὸς ἀνήρ. Vir consilio præstans. iii. 4. τίθεσθαι γνώμην, sententiam ferre. iii. 80. ἐσφέρειν τινὰ γνώμην, aliquam sententiam pronuntiare; alicujus sententiæ auctorem esse. ibid. εἰσφέρειν τινὰ. γνώμην, pro eodem dicitur. iii. 82. γνώμην ἀποδεικνύναι. idem. ibid. τίνα ἔχουσα γνώμην. Quem animum habens, quo animo, quo consilio; vulgo, qua intentione. iii. 119. ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρεωμένη, hoc usa consilio, hoc animo, consilioque. ibid. λέγεται γνώμην τήνδε ἀποδέξασθαι. Hanc sententiam pronuntiasse fertur. iii. 160. iv. 97. τήνδε ἔχω περὶ αὐτέων τὴν γνώμην. iv. 31. ἐκφήνας τὴν ἑωϋτοῦ γνώμην. Declarata, pronuntiata sua sententia. v. 36. πάντες γνώμην κατὰ τὠὔτὸ ἐξεφέροντο. Omnes secundum idem sententiam proferebant. Omnes eandem sententiam protulerunt. Omnes in eadem sententia cum eo fuerunt. ibid. ἦν ὁ Μιλτιάδης Κροίσῳ τῷ Λυδῷ ἐν γνώμῃ γεγονώς. Miltiades Crœso Lydo cordi fuerat, vel carus erat. vi. 37. τοῦ γνώμην θεμένου μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. vii. 82. Qui sententiam tulerat, qui suaserat sua sententia ne bellum Græciæ fieret. Qui bellum Græciæ faciendum dissuaserat. γνῶμαι πολλαὶ καὶ ἄλλαι ἐγίνοντο, διζημένων τὸ μαντήϊον, καὶ αἵδε συνεστηκυῖαι μάλιστα. vii. 142. Quum aliæ multæ sententiæ essent oraculum interpretantium, et eæ plurimum perplexæ. Æ. P. Sententiæ cum aliæ multæ fuerunt eorum, qui oraculum quærebant, [i. qui oraculum interpretari volebant, vel, qui oraculi sensum quærebant,] tum vero hæ maxime constantes. Quænam autem essent hæ sententiæ statim ab auctore declaratur. Vide αἱ γνῶμαι ἐσχίζοντο.

vii. 219. Sententiæ dividebantur, i. discrepabant. Sequitur illic interpretatio, οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἐῶν τὴν τάξιν ἐκλιπεῖν, &c. ταύτῃ μᾶλλον τῇ γνώμῃ πλεῖστος εἰμί. vii. 220. Valla: Ceterum ego magis illi opinioni accedo. Æ. P. Ad hanc opinionem multo magis accedo. Vel, In hanc sententiam multo magis sum propensus. γνώμην ἔχων τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγματα. vii. 236. In animo habens res adversariorum non agitare, non perpendere. κατὰ τὠυτὸ γνώμην ἐξεφέροντο. viii. 67. Eandem sententiam dixerunt. τὴν ἐναντίην ταύτῃ γνώμην ἐτίθετο. viii. 108. Sententiam huic contrariam protulit. Λυκίδης εἶπε γνώμην. ix. 5. Lycidas sententiam dixit. ἀποδέξασθαι γνώμην δειλοτάτην. ix. 58. sententiam ignavissimam pronuntiasse, [dixisse.]

γνωσιμαχεῖν. Ion. et poet. verbum, quod Suidas interpretatur μετανοῆσαι, μεταγνῶναι τὸ δίκαιον, καὶ πρέπον, ἢ τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, καὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἰσχύν. i. resipiscere. Sententiam mutare. Suarum virium imbecillitatem, et hostium robur agnoscere, ac proinde sententiam de pugna cum illis committenda mutare. Mutata sententia suarum virium imbecillitatem agnoscere. iii. 25. γνωσιμαχέοντες, suarum virium imbecillitatem agnoscentes. vii. 130. γνωσιμαχέετε μὴ εἶναι ὁμοῖοι ἡμῖν. viii. 29. Mutata sententia agnoscite vos non esse nobis viribus pares.

γόη, ης, ἡ. N. H. Si modo codex sanus, pro comm. γοητεία, ας, incantatio. Carmen, quo quis afficitur ita, ut faciat quod incantator cupit. καταείδοντες γόησι τῷ ἀνέμῳ οἱ μάγοι. vii. 191. Vall. Magi veneficiis incantando ventum. Sed τῆς μαγείας, καὶ τῆς φαρμακείας, καὶ τῆς γοητείας discrimen aperte docet Suidas ἐν τῷ γοητεία. μαγεία (inquit) ἐστὶ ἐπίκλησις δαιμόνων ἀγαθοποιῶν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν. φαρμακεία δὲ, ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον δοθῇ τινι διὰ στόματος. γοητεία δὲ, ἐπὶ τῷ ἀνάγειν νεκροὺς δι' ἐπικλήσεως. ὅθεν εἴρηται ἀπὸ τῶν γόων, καὶ τῶν θρήνων τῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένων. i. e. μαγεία quidem est invocatio Dæmonum beneficorum ad alicujus boni conciliationem ac adeptionem. φαρμακεία vero, sive veneficium, dicitur, quum aliquod medicamentum lethale præparatur, ac per os alicui datur hauriendum, vel comedendum, ut ejus amorem nobis conciliemus. γοητεία vero, sive incantatio dicitur, quæ per invocationem mortuorum fit, ut ex inferis ad superos evocentur, ac educantur: unde etiam nomen sumsit, a lamentis scilicet, et luctibus, qui circa defunctorum sepulcra solent edi. γοητείας manifestum exemplum habemus in Sacris literis, Samuelis lib. i. cap. 28. Cum enim Saulus Judæorum rex a Deo nullum amplius de rerum suarum eventu responsum acciperet, quandam mulierem divinam, sive vatem consuluit, quæ Samuelem, i. Samuelis spectrum, ex sepulcro suis incantationibus evocavit, quod regi funestum prælii eventum, ipsiusque cædem prædixit. Is autem, qui mortuos consulit, ac de rerum eventu interrogat, aut aliquid ab ipsis petit, quod adipisci cupit, non solum γόης vocatur, ut hinc patet; sed etiam νεκυόμαντις, ut idem Suidas his verbis docet, νεκυόμαντις, ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν. Consule et Eustath. in νεκυομαντεία, et νεκυομαντεῖον. Vide et νεκυομαντήϊον apud Herodot. v. 92. §. 7. Sic enim ab eo vocatur oraculum, in quo mortui consuluntur, ut rem aliquam nobis ignotam ac occultam aperiant.

γόμος, ὁ. Ion. poet. et H. V. pro comm. φόρτος, φορτίον, βάρος, ἄχθος, onus, pondus. παρὰ τὸ γέμω, refertus, al. onustus, sum. i. 194.

γονεὺς, έος. comm. Pater. τῷ γονεῖ, parenti, patri. iii. 109.

γονὴ, ῆς, ἡ. Semen genitale. ἡ γονὴ αὐτῶν, τὴν ἀπίενται ἐς τὰς γυναῖκας, οὐ, κατάπερ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἐςὶ λευκὴ, ἀλλὰ μέλαινα, κατάπερ τὸ χρῶμα. Semen, quod in mulieres emittunt, non est, ut aliorum hominum, album; at nigrum, ut [ipsorum] color. iii. 101. [pro eodem dicitur et θορὴ, ῆς. ibid. τοιαύτην καὶ Αἰθίοπες ἀπίενται θορήν.] Aristoteles libro tertio de histor. animal. cap. vigesimo secundo, περὶ γονῆς, hoc falsum esse dicit. ἀπιεμένου αὐτοῦ τὴν γονήν. Quum ipse semen emisit. iii. 109.

γόνος, ὁ. Ion. et poet. Fœtus. Filius. Proles. ὁ τῆς θυγατρὸς γόνος. Filiæ fœtus. Filiæ filius. Nepos. i. 108. comm. παῖς. et τέκνον. ἄπαις ἔρσενος γόνου. Expers virilis prolis. i. 109. ἔρσενος καὶ θήλεος γόνου ἄπαις. Masculæ fœmineæque prolis expers. iii. 66. περὶ γόνου. ix. 33. de prole.

γόνυ, νος, τό. comm. Hinc Latinum genu. ἐς γόνυ βάλλειν. Herodotea locutio. In genua dejicere. Quod loquendi genus a luctatoribus desumtum videtur, qui adversarios in genua dejiciunt. μεταφορικῶς accipitur pro spiritus alicujus contundere, domare. Aliquem vincere. Cladibus affligere. ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε. Urbem in genua dejecit. i. graviter afflixit. vi. 27.

γοργύρη, ης, ἡ. N. H. Subterraneus carcer. Locus subterraneus. ἐν γοργύρῃ ἐδέδετο. In carcere subterraneo vinctus erat. iii. 145. Vel in profunda, cœnosa, subterraneaque fossa vinctus detinebatur. Διακύψας διὰ τῆς γοργύρης. Cum per subterraneam fossam suspexisset. ibid. Vide γόργυρα apud Suidam. Sic enim hanc ille definit, τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα. i. Subterranea fossa. ἐμὲ δῆσαι γοργύρης ἠξίωσας. sub. ἐπὶ, ut sit Ἀττικὴ, καὶ Ἰωνικὴ ἔλλειψις, ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ γοργύρης δῆσαι. Me dignum judicasti, qui in subterranea fossa vinctus detinerer. Vel, Me in subterranea fossa vincire voluisti, vinciri, vinculisque constringi, in vinculis detineri voluisti, ibid. in vinculis detinendum censuisti.

γουνὸς, οῦ, ὁ. Ion. et poet. Solum ferax. Terra ferax. Locus consitus ac fertilis. τὸν γουνὸν τὸν Σουνιακόν. Valla: Jugum Suniacum. Sed fortasse promontorium hoc ob loci fertilitatem ab Herodoto γουνὸς Σουνιακὸς appellatur. iv. 99. Eustath. γουνὸς, τόπος γόνιμος, καὶ κάρπιμος, ἐκ τοῦ γονὸς, ἐπενθέσει τοῦ υ.

γραμματιςὴς, οῦ, ὁ. Nomen Herodoteum. pro quo comm. γραμματεύς. Scriba. iii. 123. ἐδίδου τῷ γραμματιςῇ τῷ βασιληΐῳ ἐπιλέγεσθαι. γραμματιςὰς δὲ βασιληΐους οἱ πάντες ὕπαρχοι ἔχουσι. Dedit scribæ regio [literas] legendas. Omnes enim provinciarum præfecti regios scribas habent. iii. 128. τῷ γραμματιςῇ. ibid. ἀπέγραφον οἱ γραμματιςαί. vii. 100. Scribæ describebant, vel in tabulas referebant. Οἱ γραμματιςαὶ ἀνέγραφον πατρόθεν τὸν τριήραρχον. viii. 90. Valla: Scribæ trierarchum illum a familia et urbe scripto annotabant. Æ. P. Et scribæ trierarchum illum de patris nomine in tabulas referebant. i. Illius trierarchi nomen, patrem, et patriam scriptis mandabant.

γυμνὴς, ῆτος, ὁ. Veles, velitis. Levis armaturæ miles) (ὁπλίτης. Gravis armaturæ miles. Πρὸς γὰρ ὁπλίτας ἐόντες γυμνῆτες ἀγῶνα ἐποιεῦν-

το. ix. 63. Valla : Inermes enim cum armatis prælium faciebant. Æ. P. Nam cum gravis armaturæ militibus ipsi, qui velites, [ac levis armaturæ milites] erant, prælium committebant.

γυμνοπαιδίαι, ῶν, αἱ. Et in sing. γυμνοπαιδία. Puerorum nudorum exercitatio ludusque. Sic autem apud Lacedæmonios appellabatur palæstra, qua pueri nudi exercebantur. vi. 67.

γυμνός. Nudus. παρὰ τοῖσι Λυδοῖσι, σχεδὸν δὲ καὶ παρὰ τοῖσι ἄλλοισι βαρβάροισι, καὶ ἄνδρα ὀφθῆναι γυμνὸν, αἰσχύνην μεγάλην φέρει. Apud Lydos, quinetiam propemodum et apud cæteros barbaros, vel virum conspectum fuisse nudum, magnam affert ignominiam, valde ignominiosum habetur. i. 10.

γυναῖκα ἄγεσθαι τῷ ἑαυτοῦ παιδί. Uxorem filio suo dare. i. 34. γυναῖκα τεκνοποιὸν μὴ ἄγεσθαι ἐς τὰ οἰκία. Uxorem fœcundam et liberorum feracem in ædes non ducere. i. 59. ἄλλην γυναῖκα ἐσαγαγέσθαι. v. 39. ἄλλην πρὸς ταύτῃ ἐσάγαγε γυναῖκα. v. 40.

γυναικηΐη, ης, ἡ. N. H. pro comm. γυναικεῖον, ου. et γυναικὼν, ῶνος, ὁ. et γυναικωνῖτις, ίτιδος, ἡ. Gynæceum. Mulierum conclave. Locus, in quo mulieres versantur. τὰς γυναῖκας ἐς τὴν γυναικηΐην ἀπέπεμπε. Mulieres in gynæceum amandavit. v. 20. γυναικηΐη autem hic vel substantive sumendum, vel ἕδρα, vel μονὴ, vel aliquid ἰσοδυναμοῦν subaudiendum.

γυναικήϊος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro comm. γυναικεῖος. i. 91. ἔργα γυναικήϊα. Muliebria opera. iv. 114. ἐνδύντες τὴν γυναικηΐην ἐσθῆτα. Induta muliebri veste. iv. 146.

γῶν. Ion. pro comm. γοῦν. Saltem. Gallice, *Pour le moins*, vel, *Au moins*. Sic et Itali, *Al manco*. i. 31.

γῶν. Ion. pro comm. γοῦν. Igitur. Enim. ποιεῦσι γῶν τὰ ἂν ἐκεῖνος ἀνώγῃ. vii. 104. Faciunt enim quæ [lex] illa jubet.

Δ.

Δ Ion. et Dor. pro comm. σ. ὀδμή. Odor, pro ὀσμή. i. 80. ἴδμεν, pro ἴσμεν. Scimus. i. 142, 178. ii. 68.

δαέω, ῶ. δαήσω. Ion. et poet. pro comm. μανθάνω. Disco. οὐδεὶς δεδάηκε οὐδέν. Nullus quidquam didicit. ii. 165.

δαίειν. Ion. et poet. ac Herodoteum verbum, pro comm. ἑστιᾶν. Convivio excipere. τὸν Ἀστυάγης ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε. Quem Astyages nefaria mensa, nefario convivio, excepit. i. 162.

δαίνυσθαι. Ion. et poet. Convivari. Epulis vesci. i. 211. ii. 100. iii. 18.

δαιτυμὼν, δαιτυμόνος, ὁ. Conviva. Ion. et poet. οἱ δαιτυμόνες τῶν κρεῶν τουτέων ἐπάσαντο. Convivæ carnes istas gustarunt, de carnibus istis gustarunt, vel comederunt. i. 73, 119. ii. 172. iv. 172. δαιτυμόνεσι. vi. 57.

δάκρυμα, τος, τό. N. H. pro comm. δάκρυον, ου, τό. Lachryma. vii. 169. In vulgatis Lexicis Herodotus quidem hujus vocis auctor : sed sine libro, et sine loco, nominatur.

δάπεδον, ου, τό. Ion. et poet. Pavimentum. Solum. iv. 200.

δαρεῖος. Hoc nomen Persicum apud Græcos idem valet ac ἑρξείης, q. d. Coercitor. Qui aliquos coercet. παρὰ τὸ ἔργω, ἔρξω, Coerceo. vel, Qui coercere cupit. Nam a futuris verba in είω deducta desiderium indicant rei alicujus peragendæ. Ut ab ὄψω, ὀψείω. Videre cupio. τύψω, τυψείω. Verberare cupio. Sic ab ἔρξω, ἐρξείω. Coercere cupio, unde nomen istud formatum dicemus, quod ingens Darii desi-

derium indicat, quo flagrabat omnes Græciæ, aliarumque regionum populos in suam potestatem, ac ditionem redigendi, eosque coercendi, ne defectionem a se facerent. vi. 98.

δασάμενοι. vii. 36, 119, 121.

δάσασθαι, et composita. Vide infra.

δάσασθαι. Ion. et poet. pro comm. μερίζειν, et διαιρεῖν. Dividere, partiri. δυώδεκα μέρεα δασαμένους τῶν ὡρέων ἐς αὐτὸν [τὸν ἐνιαυτόν.] Cum ipsum annum in 12 partes temporum, i. in 12 menses divisissent, distribuissent. ii. 4. ἀποδασάμενος. ii. 103. ἐς δυώδεκα μοίρας δασάμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν. Tota Ægypto in 12 partes divisa. ii. 147. ἐς φυλὰς διεδάσαντο. In tribus diviserunt. iv. 145.

δασμοφόρος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. ὁ τὸν φόρον φέρων, καὶ τελῶν. Tributifer. Qui tributum fert. Qui tributum pendit. χώρη δασμοφόρος. Regio vectigalis, tributifera. iii. 97. v. 106. ad fin. vi. 48, 95. vii. 51, 108.

δαται. Ion. terminatio 3. person. plur. perfect. pass. 4. conjug. τῶν βαρυτόνων desinentium in præs. in ζω, et in fut. in σω. ut χωρίζω, χωρίσω, κεχώρισμαι. 3. plur. κεχωρισμένοι εἰσὶν, et Ionic. κεχωρίδαται. a tertia singul. κεχώρισται, inserto α, κεχωρίσαται. verso σ in δ. κεχωρίδαται. Separati sunt. Distant. Differunt. i. 140. Sic ὀσμὴ comm. at Δωρικῶς καὶ Ἰωνικῶς, ὀδμή. Vide suo loco. Eustath. in δαται aliter hanc personam, sed parum probabiliter, format. eum consule. Tribus autem generibus eodem modo servit. κεχωρίδαται αὗται, pro κεχωρισμέναι εἰσί. i. 151. et pro κεχωρισμένοι εἰσί. ii. 91. τὰ προπύλαια. ἐσκευάδαται, pro ἐσκεύασται. Vestibula exstructa sunt. ii. 138. οἱ Σκύθαι ἐσκευάδαται, pro ἐσκευασμένοι εἰσί. Instructi munitique sunt. iv. 58. ἀγῶνες ἀγωνίδαται, pro ἠγωνισμένοι εἰσί. Certamina certata sunt. Certamina commissa sunt. ix. 26. Consule Hortos Adonidis in Ἐρηρέδαται.

δατεῖσθαι. Ion. et poet. Dividere. Distribuere. Tribuere. cum accus. τῶν θεῶν τῷ ταχίστῳ, πάντων τῶν θνητῶν τὸ τάχιστον δατέονται. Deorum pernicissimo, omnium [quadrupedum] mortalium pernicissimum tribuunt. i. 216. ii. 37.

δατο. Ion. terminatio tertiæ pers. plur. plusquamp. pass. 4. conjug. τῶν βαρυτόνων desinentium in præsenti in ζω, et in fut. in σω, ut χωρίζω, fut. χωρίσω, perf. κεχώρισμαι, plusquamperf. ἐκεχωρίσμην, 3. plur. comm. κεχωρισμένοι ἦσαν, Ion. vero κεχωρίδατο, quod formatur a tertia sing. κεχώριστο, inserto α, κεχωρίσατο, et verso σ in δ, κεχωρίδατο, quod non solum Dorice, sed et Ionice factum. Vide ὀδμὴ pro ὀσμὴ, et δ pro σ. Sic etiam παρεσκευάδατο, pro παρεσκευασμένοι ἦσαν. v. 34, 65. ἐσκευάδατο, pro ἐσκευασμένοι ἦσαν. vii. 62, 67, 86. ἐστελάδατο, pro ἐσταλμένοι ἦσαν: sed ibi fortasse scribendum ἐσκευάδατο, ut ante sæpius, vel ἐσταλάδατο. V. suo loco. vii. 89. παρεσκευάδατο. vii. 218, 219. παρεσκευάδατο ὡς ἀπολεόμενοι. vii. 218. Valla: Se præparabant tanquam perditi. Æ. P. Se præpararunt ut perituri: id est, Se ad fortiter pugnandum præpararunt, quod de se actum esse scirent. παρεσκευάδατο ὡς πολιορκησόμενοι. ix. 97, 100. Ut ad obsidionem tolerandam se præpararant.

δαψιλέως. Ion. et poet. Abunde. Copiose. V. Hom. 5.

δέ. ἀντὶ τοῦ δὴ, εἴτε οὖν. Igitur. Ergo. i. 8. ὥστε δὲ ταῦτα νομίζων. Quamobrem hæc existimans. Hæc enim duo jam συνωνύμως ponuntur.

δέ. Ion. poet. et comm. sæpe pro γάρ. Οἱ δέ σφι βόες οὐ παρεγίνοντο,

pro οἱ δὲ αὐτῶν, οἱ γὰρ αὐτῶν. &c. Eorum enim boves non aderant. i. 31.

δέδαςαι. ii. 84.

δείδειν, δεῖσαι. Ion. et poet. pro comm. φοβεῖσθαι. Metuere. Timere. δείσαντα τὴν τίσιν. Quod pœnam vel ultionem timuisset, formidasset. i. 86. prope fin. δεδοικὼς τὴν ὄψιν. Cum visionem illam metuisset. i. 107. δείσας. Cum timuisset. i. 157. δείσας περὶ ἑωϋτοῦ. Sibi metuens, vel de se timens. Sic enim et Cic. vide Timeo apud Nizolium. iii. 30, 135. δείσας τὸ μῆκος τοῦ πλόου. Navigationis longitudinem metuens. iv. 43. prope init. ἔδεισα. iv. 97. Δείσας περὶ τοῖσι Ἕλλησι. vii. 163. Græcis metuens.

δείκηλα, τά. Imagines. Simulacra. ii. 171.

δεικνύειν ἔς τινα. Herodotea locutio, pro comm. δεικνύειν τινά. q. d. Ostendere ad aliquem, pro, aliquem indicare, sive ostendere. ἐδείκνυε ἐς τὸν Βάττον. iv. 150. Battum indicabat.

δείλη, ης, ἡ. comm. Crepusculum vel matutinum, vel serotinum. Sed epithetum, quod additur, discrimen indicat. Quid sit Crepusculum, et unde dictum, docent vulgata Lexica Latina. περὶ δείλην πρωΐην. viii. 6. Circa crepusculum matutinum. Circa diluculum. Δείλην ὀψίην γινομένην τῆς ἡμέρης φυλάξαντες. viii. 9. Observato serotino diei crepusculo. περὶ δείλην. ix. 101.

δεῖμα, τος, τό. Ion. et poet. pro comm. φόβος. Metus. Κλεομένεα δεῖμα ἔλαβε. Metus Cleomenem invasit. vi. 74. ἐς δεῖμα βάλλειν τινά. vii. 139. Aliquem in metum injicere. Metum alicui injicere, vel incutere. ἐν δείματι μεγάλῳ κατεστεῶτες. viii. 36. In magno metu constituti. ἐς δεῖμα πεσόντα τὸν βασιλῆα. viii. 118. [Ferunt] regem cum in metum incidisset. Regem metu correptum ferunt. Δείματος μεγάλου ἐπικρεμαμένου. ix. 33. Impendente magno metu. Vel, Imminente ingenti metu.

δειμαίνειν. Ion. et poet. pro comm. φοβεῖσθαι. Formidare. Metuere. Δειμαίνοντες τὴν Περσέων δύναμιν. Persarum potentiam formidantes. i. 159, 165. περὶ ἑωϋτῷ δειμαίνειν. Sibi ipsi timere. iii. 35, 51, 72. iv. 136, 164. v. 16. ὑπερδειμαίνων. v. 19. τῆς ςρατιῆς δειμαινούσης. vi. 28. δειμαίνοντες. vii. 103. ὑποδειμαίνουσι. vii. 104. Metuunt. δειμαίνοντες. viii. 15. Δειμαίνω μὴ τὸν πεζὸν προσδηλήσηται. viii. 68. Vereor ne pedestrem exercitum ante lædat; id est, ne sit copiarum pedestrium cladis auctor. περὶ σφίσι αὐτοῖσι δειμαίνοντες. viii. 74. Sibi ipsis metuentes. περὶ αὐτῷ τῷ Ξέρξῃ δειμαίνοντες. viii. 99. Δειμαίνω ὑπὲρ ὑμέων. viii. 140. Δειμαίνοντα περὶ πάσῃ τῇ Ἀθηναίων χώρῃ. ix. 73. Universo Atheniensium agro metuentem.

δειματόω, ῶ. V. H. pro communi φοβέω, ῶ. Terrefacio. Terreo. τοὺς Ἴωνας ἐδειμάτου. Iones terrefaciebat. vi. 3.

δεινὰ ποιεῖν. ix. 33. idem ac δεινὰ ποιεῖσθαι. Vide suo loco. Graviter aliquid ferre, et vehementer indignari.

δεινὸν ποιεῖσθαι. Graviter aliquid et iniquo animo ferre, δεινὸν ἐποιεῦντο τὸ πάθος. Casum illum iniquo ferebant animo. i. 13. δεινὸν ποιεύμενοι ὑπὸ Μήδων ἄρχεσθαι. Iniquo animo ferentes se a Medis regi, se Medorum imperio parere. i. 127. δεινῶς φέρειν. Graviter ferre. ii. 121. §. 3. δεινὰ ποιέειν. ii. 121. §. 5. δεινὸν ποιησάμενον. ii. 133. ταῦτα δεινὰ ποιεύμενοι. ii. 161. δεινὸν ποιεύμενος. iii. 155. δεινὰ ποιευμένους. iv. 33. v. 33. δεινὰ ποιεύντων αὐτέων. v. 41.

δεινὸν χρῆμα ποιεῖσθαι. Herodotea locutio, pro qua alias dicitur ἐλλειπτικῶς δεινὸν ποιεῖσθαι. viii. 93.

et passim: et unica voce, δεινοποιεῖσθαι. viii. 16. Rem indignam judicare. Rem gravem et intolerabilem judicare.

δεινὸν, τό. comm. pro quo κίνδυνος. Periculum: sed proprie grave ac formidabile periculum. οὐ γὰρ ἦν δεινὸν κατὰ τοῦτο μὴ ἁλῷ κοτέ. Nullum enim erat periculum ne [arx] ab hac parte unquam caperetur. Nullo modo metuendum erat, ne &c. Vel, Nullo modo suspectum erat, ne &c. i. 84.

δεινολογέεσθαι, εῖσθαι. comm. Graviter conqueri. i. 44. δεινολογέεται. Graviter conqueritur. iv. 68. Stephanus ait τὸ δεινολογέεσθαι jam accipiendum pro eo, quod Galli dicunt, *Dire qu'on nous fait tort.* Sed nihil est, quod nos ad hanc interpretationem sequendam compellat. Si enim Herodotus dixisset, ἀδικεῖσθαί φησιν, hæc Stephani interpretatio locum habere jam commode posset. Si tamen aliter hic locus esset explicandus, dicere præstaret, Res graves, atroces, ac indignas se pati dicit. Hæc enim Græci verbi vim melius explicant.

δεινῶς. Ion. et poet. pro comm. ἐπιμελῶς. Accurate. iii. 152.

δεινῶς. Ion. et poet. pro comm. μεγάλως. σφόδρα. Valde. Vehementer. μέλαινα δεινῶς. Valde nigra. ii. 76, 102, 149. iii. 5. iv. 52. ix. 35.

δειπνίζειν. comm. Cœnam alicui præbere. Aliquem cœna excipere. Δειπνίζοντες Ξέρξεα. Cœnam Xerxi præbentes. vii. 118.

δείρειν. Ion. pro comm. δέρειν. Excoriare. ii. 39. ἀποδείρειν. iv. 64.

δέκα πάντα. Vide πάντα δέκα. ix. 81.

δεκατεύειν. comm. Decimare. Decimas offerre. Decimas dare, Ἀναγκαίως ἔχει σφέα δεκατευθῆναι τῷ Διΐ. Necesse est harum [pecuniarum] decimas Jovi offerri, dari. i. 89. τούτους δεκατεῦσαι θεῷ. vii. 132. Horum decimum quemque Deo offerre. v. s. hos decimare Deo. Vel personæ pro earum fortunis μετωνυμικῶς intelliguntur: id est, Decimam bonorum partem, quæ isti possiderent, Deo consecratam offerre.

Δεκελέη, ης, ἡ. Ion. pro comm. Δεκέλεια, ας. De qua Stephanus ita, Δεκέλεια, Δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς ἀπὸ τοῦ ἡγησαμένου τοῖς Διοσκούροις εἰς Ἀφίδνας, ὡς Ἡρόδοτος ἐννάτῳ. p. 228. ed. Gron. ὁ δημότης, Δεκελειεύς. τὸ τοπικὸν Δεκελειᾶθεν. τὰ γὰρ ἀπὸ ὀξυτόνων εἰς α, ἢ εἰς η γιγνόμενα, διὰ τοῦ ηθεν, ἢ αθεν, προπερισπᾶται. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ, Δεκελειόθεν. Δεκελειάζε. Δεκελειᾶσι. Sed ex Herodoti verbis colligimus Δεκελέην, ix. 73. vocari, quam Stephanus Δεκέλειαν appellat. Præterea discimus unde Δεκελέη fuerit dicta, et quomodo cives vocarentur alio nomine, quod apud Stephanum non exstat, ut nec alterum adverbium, quod apud Herodotum legitur. Ἐκ δήμου Δεκελῆθεν. Δεκελέων δέ. ix. 73. τοὺς Δεκελέας. ibid. Τοῖσι Δεκελεῦσι. ibid. Δέκελον vero τῆς Δεκελέης κτίστην fuisse videmus. ibid. Sed ἀπὸ τοῦ Δέκελος formatur Δεκελεὺς, έος, ὁ. ἀπὸ τῆς Δεκελέης, Δεκελεεὺς, εέος, et inserto ι, Δεκελειεὺς, έος, ut apud Stephanum.

δέκομαι. Ion. pro comm. δέχομαι. i. 7. ἐκδεκόμενος τὴν ἀρχήν. Regnum accipiens, excipiens. ibidem. δέκεσθε. Accipite. i. 60. ἐδέκοντο. Acceperunt, receperunt. ibid. ἐκδέκεται τὴν βασιληΐην. In regno succedit. Regnum per successionem accipit. i. 107. δεκόμενος ἄλλα παρ' ἐκείνου. Alia ab illo accipiens. iii. 39. vii. 119.

Δελφός. Civis Delphus, sive Delphicus. Δελφὸν γενέσθαι. Delphorum civitatis jure donari, vel donatum esse. i. 54.

δέμειν. Ion. et poet. pro comm. οἰκοδομεῖν, ἔδειμαν τῆς τάφρου τὰ χείλεα. i. 179. ii. 124.

δένδρεον, ου, τό. Ion. et poet. pro comm. δένδρον. iv. 22, 23. bis.

δένδρος, τό. Ion. et poet. pro comm. τὸ δένδρον. i. 17. ὅκως τὰ δένδρεα διαφθείρειεν. Donec arbores cæcidisset. ibid. i. 193, 202. ii. 32, 138, 156. iii. 106, 107. iv. 19, 21. δένδρεα ἐκκόψαντες. ix. 97. Arboribus cæsis.

δέννος, ου, ὁ. Eustath. δέννος, ἡ ὕβρις κατὰ γλῶσσαν. ὅθεν τὸ δεννάζειν, τὸ ὑβρίζειν. Vide et Suidam in δεννάζων, quod vertit βλασφημῶν. Contumelia: Probrum. Dedecus. Ignominia. Παρὰ τοῖσι Πέρσῃσι, γυναικὸς κακίω ἀκοῦσαι, δέννος ἐςὶ μέγιςος. ix. 107. Valla: Apud Persas summo opprobrio datur, audire se muliere esse ignaviorem. Æ. P. Apud Persas summum est probrum, sive dedecus, aliquem se muliere ignaviorem audire; id est, Si quis se muliere ignaviorem audiat appellari. Vel, Apud Persas maxima est ignominia si quis muliere ignavior appelletur, [aut habeatur.]

δέξαι. Ion. pro comm. δεῖξαι. Demonstrare. Ostendere. ὑποδέξας, pro ὑποδείξας. i. 32. δέξαι ἕκαστα. Demonstrare singula. iii. 134. ἐπιδέξας. iii. 135. καταδέξαντος. iv. 42. διέδεξαν. iv. 76. ἀποδέξας. iv. 92. vii. 118. Vide ἀποδέξαι.

δεξαμενή, ῆς, ἡ. Receptaculum aquarum. Δεξαμενὰς ὀρύξασθαι, ἵνα δεκόμεναι τὸ ὕδωρ σώζωσι. Receptacula aquarum fodere, ut aquam recipientia conservent. iii. 9. Hæc receptacula servandis aquis destinata cisternæ vocantur. vi. 119.

δέον, pro δέοντος. Ion. et Attice. οὐδὲν δέον. Cum nullo modo oporteret.

δεσποσύνη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro comm. δεσποτεία, ας. Dominatus. Imperium. Potestas in aliquos. vii. 102.

δεύτερα. Ion. et Attice pro comm. δεύτερον. Secundum. Iterum. i. 46. iii. 53, 65, 74. vii. 136. ix. 3.

δεύτερα. Ion. et poet. pro comm. μετὰ ταῦτα. Postea. i. 59.

δευτερεῖα, ων, τά. Secundum præmium. Secundæ partes. Δοκέων δευτερεῖα οἴσεσθαι. Existimans se secundas partes laturum. i. 31. δευτερεῖα ἔνεμε τούτοισι. His secundas attribuit. i. 32. viii. 123.

δεύτερος. Secundus. οὐδενὸς δεύτερος. Nulli secundus. i. 23.

δή. ἀντὶ τοῦ δέ. iii. 130.

δῆθεν. Ion. et poet. Sane. Profecto. Prorsus, scilicet, quasi, propemodum. Est et dubitantis particula, ut docet Eustath. ἠθέλησάν μιν ἀπολέσαι δῆθεν. Ipsum profecto perdere voluerunt. i. 59. ὡς ἄγρην δῆθεν. Hic videtur redundare. i. 73.

δηλέεσθαι, εῖσθαι. Ion. et poet. Lædere. Vastare. τὴν γῆν δηλησαμένας πολλά. Quæ agrum valde vastarant. iv. 115. Quæ multis maleficiis agrum affecerant. ὡς μή σφεας δηλῆται. Ne ipsos lædat. iv. 187. δεδήληται. Lædit. iv. 198. ἐδηλέοντο αὐτούς. Ipsos lædebant, maleficiis afficiebant. v. 83. δηλέεσθαι. Lædere. vi. 36. δηλήσασθαι τὴν ςρατιήν. vii. 51. Οὐδὲν γὰρ ἐν Πέρσῃσι τοῖσι δεδήληται τῶν πρηγμάτων. viii. 100. Valla: Non enim res Persarum afflictæ sunt. Quod bene: sed hoc verba sonant, Nulla enim rerum inter hos Persas est læsa. πλεῖςον γάρ σφεας ἐδηλέετο ἡ ἐσθὴς ἔρημος ἐοῦσα ὅπλων. ix. 63. Plurimum enim illos [Persas] lædebat vestis armis vacans. Vel, Illis enim maxime nocebat vest. arm. vac. [nullisque tecta armis, id est, inermis.]

δηλέω, ῶ. Ion. et poet. pro comm. βλάπτω. Lædo. δηλέεσθαι. Lædi. ii. 12.

δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Noxius. Qui nocet. Qui lædit. ii. 74. ἀνθρώπων δηλήμονες ὄφιες. Serpentes hominibus noxii. iii. 109.

δήλησις, ἡ. Læsio. Damnum. De-

trimentum. Lædendi ac nocendi actus, et quod lædendi nocendique caussa fit. ἐπὶ δηλήσει. Nocendi gratia. i. 41. ἐπ' οὐδεμιῇ δηλήσει. Nullius damni dandi caussa. iv. 112.

δηλητὴρ, ῆρος, ὁ. Ion. et poet. Noxius. Qui nocet. Labefactator. Corruptor. Pestis. V. Hom. 32. Dæmon infestus. Vide σύντριβ' ὁμῶς.

δῆμος, ὁ. Apud Herodotum accipitur sæpe pro eo, quod comm. ἔθνος vocatur. Gens. Natio. τοῦ Λυδῶν δήμου αἱ θυγατέρες. Filiæ nationis sive gentis Lydorum. i. 93.

δηοῦν, et δηοῦσθαι. comm. Vastare, sternere, populari, diripere, cædere. τὸν Δαρείου στρατὸν δηώσασθαι. Darii copias cædere. iv. 102. Valla, et Stephanus Vallam secutus, τὸ δηώσασθαι pro repellere sumsit; sed si bona est eorum interpretatio, δηώσασθαι legendum erit, παρὰ τὸ δηωθέω, ῶ. Dispello. Repello. Alioqui jam cædere significat, ut ante declaratum. Verbum δηωθέω habemus paulo post, et ὠθέεσθαι. iv. 103. τὰ παραθαλάσσια ἐδήϊουν. Loca maritima populabantur, vastabant. v. 89. ἐδήϊουν πάντα. viii. 33, 50. δηώσαντες αὐτέων τὴν χώρην. viii. 121.

διὰ μετὰ γενικῆς, ἀντὶ τῆς ἐν μετὰ δοτικῆς. διὰ πάντων, pro ἐν πᾶσιν. Inter omnia. i. 25.

διὰ cum genitivo, tempori serviens. διὰ ἑνδεκάτου ἔτεος ἀπίκοντο ὀπίσω. Undecimo anno vertente, vel, Undecimo post anno, redierunt. i. 62.

Δία οἱ Πέρσαι πάντα τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύκλον καλοῦσι. Persæ Jovem appellant totum cœli orbem. i. 131.

διαβαίνειν. comm. Transire. ἀπορέοντος Κροίσου ὅκως διαβήσεται τὸν ποταμὸν ὁ στρατός. Dubitante Crœso quonam modo suus exercitus fluvium transiturus esset. i. 75, 189, 208. τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαβαίνοντα [γραψάμενος.] Valla: Suas copias traducentem effinxit. Sed vertendum, Ipsius exercitum transeuntem cum depinxisset, vel descripsisset. iv. 88. διαβῆναι τὸν Ἴστρον. iv. 139.

διαβάλλειν. comm. Calumniari, accusare, criminari. Nomen alicujus ad aliquem deferre. viii. 90. Συνήνεικε τοὺς διαβαλόντας, τοιοῦτον λαβεῖν μισθόν. ibid. Accidit ut illi, qui criminati fuerant [ipsos, qui nomen ipsorum ad regem detulerant,] hujusmodi præmium acciperent. [ut scil. capite plecterentur.] καὶ σφίων ἐκέλευσε τὰς κεφαλὰς ἀποταμεῖν, ἵνα μὴ κακοὶ αὐτοὶ γενόμενοι, τοὺς ἀμείνονας διαβάλλωσι. ibid. Et ipsorum capita præcidi jussit, ne, cum ipsi ignavi fuissent, viros se præstantiores accusarent, vel per calumniam criminarentur.

διαβάλλειν. comm. pro quo frequentius διαπεραιοῦσθαι. Trajicere. Navigio aliquo transire. ὡς ἐνθεῦτεν βορέῃ ἀνέμῳ ἐς τὴν Νάξον διαβάλοι. v. 33. Ut hinc Borea vento spirante in Naxum trajiceret.

διαβάλλειν. comm. pro διαπεραιοῦν. Trajicere. Quod barbari dicunt Facere transire. Διέβαλον ἐκ τῆς Χίου τὰς νέας ἐς τὴν Νάξον. Naves ex Chio in Naxum trajecerunt. v. 34. vi. 44.

διαβάλλειν apud Herodotum præter vulgatas tritasque significationes interdum ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλειν sumi videtur. Superare. Excellere. Præstare. ὁ Ἀρισταγόρης τἄλλα ἐὼν σοφὸς, καὶ διαβάλλων ἐκεῖνον [τὸν Κλεομένη] εὖ, ἐν τούτῳ ἐσφάλη. v. 50. Aristagoras, cum alioqui sapiens esset, et illum [Cleomenen] longe superaret [prudentia, tamen] in hoc lapsus est.

διαβάλλειν. Interdum ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾷν. Decipere. Fallere. Ἱστιαῖος λέγων ταῦτα, διέβαλε. Histiæus hæc dicens, [Darium] decepit, fefellit. v. 107. Θεμιστοκλέης

ταῦτα μὲν λέγων, διέβαλλε, Ἀθηναῖοι δὲ ἐπείθοντο. viii. 110. Themistocles hæc quidem dicens, fallebat [Athenienses,] Athenienses vero [ei] credebant, [vel, parebant.] Λέγων τοιάδε, Ξέρξεα διέβαλλετο. ix. 116. Hæc dicens, Xerxem decepit.

διαβάλλεσθαί τινι. Apud aliquem male audire. Vel, Nomen alicujus ad aliquem deferri. Accusari. Μεγαβάτῃ διαβεβλημένος. Apud Megabaten male audiens. Vel, Ad Megabaten delatus. v. 35. Valla: Megabate insimulante: sed et hæc, et totam periodum parum fideliter interpretatus videtur. vi. 46. ἵνα, ἐπείτε διαβληθῇ πρὸς Ξέρξεα. viii. 22. Ut, ubi [literæ] ad Xerxem cum criminatione, vel accusatione, delatæ fuissent. Διαβεβλημένους ὑπὸ Θεσσαλῶν. ix. 17. A Thessalis accusatos.

διαβατήριος Ζεύς. Jupiter, qui transitui sive trajectui præest, et qui felicem transitum, sive trajectum, dat illis, quibus favet. Ctesias Pers. 17. Quando, cur, et a quo, primum hoc cognomentum Jovi fuerit inditum, ibi docetur.

διαβατὸς, ἡ, ὄν. De loco dicitur, qui transiri potest. Comm. ποταμὸς διαβατός. Fluvius, qui vado transiri potest. i. 75. Νῆσον διαβατόν. Attice, et Ion. pro comm. διαβατήν. Insulam, quæ transiri potest. iv. 195.

διαβιβάζειν. comm. Trajicere. κατὰ τὰς γεφύρας διεβίβασε τὸν στρατόν. Per pontes exercitum trajecit. i. 75.

διαβυνέεσθαι, εῖσθαι. V. H. Transire. Trajicere. pro comm. διαβαίνειν, vel διαβιβάζειν, καὶ διαπερᾷν. διὰ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς ὀϊστοὺς διαβυνέονται. Per sinistram manum sagittas trajiciunt. iv. 71. In vulgatis Lexicis legitur διαβύνονται a διαβύνομαι. Et hic Herodoti locus nullo libro notato pro exemplo affertur. Sed utrumque bene habere potest. Nam a gravitonis circumflexa Attice, et Ionice non raro deducuntur.

διαδάσασθαι τὴν ληΐην. Ionica et poetica locutio. Prædam dividere. viii. 121.

διαδάσασθαι. Vide δάσασθαι.

διαδέξιος, ὁ. N. H. Lexica vulgata. Διαδέξιος. Dexter. Strenuus. Industrius. Herod. Διαδέξιον ποιεύμενοι καλλιστεύοντα ἔσφαξαν. Strenuissimum quemque deinceps mactant. Sed operæ pretium me facturum puto, si totum Herodoti locum hic scribam cum Vallæ versione, et H. Stephani reprehensione, qua Vallam reprehendit, cum tamen ipse nihil in medium proferat, quod sit melius. Deinde nostram interpretationem, et de hoc loco judicium paucis subjiciam. Sic autem ille. vii. 180. Ἔπειτα τῶν ἐπιβατέων αὐτῆς [τῆς Τροιζηνίης νηὸς] τὸν καλλιστεύοντα ἀγαγόντες, ἐπὶ τῆς πρώρης τῆς νηὸς ἔσφαξαν, διαδέξιον ποιεύμενοι τὸν εἷλον τῶν Ἑλλήνων πρῶτον καὶ κάλλιστον. Valla: Deinde strenuissimum quemque propugnatorum ejus ad proram adductum, deinceps mactant. Stephanus: Videtur [Valla] totum hunc locum aliter legisse, aut non intellexisse. Æ. P. Cur igitur tu, Stephane, jam præter morem taces? Quin ingenii tui magnum illud, et ὀξυδερκὲς acumen nunc exeris, ut ex hoc etiam loco laudem doctrinæ reportes? Locus hic, licet sit obscurior, non eam tamen habet difficultatem, quæ tantum virum ab eo Latine reddendo deterrere debuerit. Hæc enim (nisi fallor) est Herodoti mens. Deinde cum illius [Trœzeniæ navis] propugnatorum fortissimum [ad suos] adduxissent, [eum] in ipsa navis illius prora jugularunt, dextrum, [i. faustum omen] exi-

stimantes, illum, quem de Græcis primum ac fortissimum ceperant. Vel, Deinde, cum illum, qui inter illius navis propugnatores fortissime rem gesserat, [ad suos] adduxissent, eum in ipsa navis illius prora jugularunt, ac faustum omen hoc esse duxerunt, quod ex Græcorum copiis hunc primum et fortissimum virum cepissent, atque interfecissent. Hoc enim quoddam felicis rerum exitus præsagium esse credebant. *διαδέξιον* enim hic *δεξιὸν*, *αἴσιον*, et *εὐτυχὲς* significat, ut apud Latinos sæpe dextrum sumitur pro læto, fausto, prospero, propitio. Virgil. Æn. viii. ver. 302. Et nos, et tua dexter adi pede sacra secundo. Sic et apud Persium. Hercule dextro, i. favente, propitio. Quare *διαδέξιον ποιεῖσθαί τι*, idem valebit, ac *νομίζειν τὶ αἴσιον*, *καὶ εὐτυχὲς εἶναι*. Dicetur autem ut *δεινὸν ποιεῖσθαι*. Vide *ποιεῖσθαι*.

διάδοχος, *ου*, *ὁ*. comm. Successor. *τῆς τάξιος διαδόχους*. ix. 21. Ordinis successores. *διάδοχοι Μεγαρεῦσι*. ibid. Megarensium successores, i. qui Megarensibus succederent. Qui in Megarensium locum succederent.

διαδρὰς, *άντος*, *ὁ*. comm. pro quo *διαφυγὼν* frequentius. Qui diffugit. Est autem particip. aor. 2. act. a *διάδρημι*. Diffugio. *Μὴ περιίδητε διαδράντας αὐτούς*. viii. 75. Ne per vestram negligentiam eos diffugere, sive dilabi patiamini, sinatis. *διαδράντας*. ix. 58. *διαδράντων*. ix. 60.

διαδρήσονται. Ion. pro comm. *διαδράσονται*. Diffugiat. Elabatur. Aufugiat. iii. 135. *διαδρήσονται*. Diffugient. Dilabentur. viii. 60, 80.

διαθέτης, *ου*, *ὁ*. N. H. q. d. barbare, Dispositor. Latine, Dispensator. Curator. Explanator. Interpres. *χρησμολόγον τῶν Μουσαίου χρησμῶν διαθέτην*. Vatem Musæi vaticiniorum interpretem, ac dispensatorem. vii. 6.

διαιρέειν, *εῖν*. comm. Dirimere. *οἱ τὰς διαφορὰς διαιρέοντες*. Qui controversias dirimunt. iv. 23.

διαιρεῖν. comm. Dividere. [*λέγουσι*] *τὸν βασιλῆα αὐτῶν δύο μοίρας διελόντα Λυδῶν*. Ferunt ipsorum regem Lydis in duas partes vel bifariam divisis. i. 94. *κατὰ μέλεα διελών*. Cum in frusta concidisset. i. 119. *αὐτοχειρὶ*, vel *αὐτοχειρίῃ μιν διελεῖν*. Ut ipsum [leporem] manu propria divideret, aperiret. i. 123.

διαιρεῖν, et *διαιρεῖσθαι*. comm. Distincte aliquid explicare. Disserere. Disputare. Explanare. Dicere. vii. 16. *οἷον ἐγὼ διαιρέω*. Ut ego dico. [*διαιρεῖν περί τινος*. Aristot. Rhet. lib. i. cap. 4. De re aliqua distincte verba facere, disserere.] *οἷον σὺ διαιρέεαι*. Qualem tu dicis. vii. 47. *ἕκαστα διαιρέεαι*. Singula narras, de singulis disseris. vii. 50. *οἷόν συ διαιρέεις*. Qualem tu dicis. vii. 103.

δίαιτα, *ης*. Ion. et poet. Habitatio. Domicilium. *δίαιταν εἶχε ἐν Κροίσου*. In Crœsi palatio degebat. i. 35. *τὴν δίαιταν τῆς ζόης μετέβαλον*. Vitæ rationem mutarunt. i. 157. *ἐν ὕδατι δίαιταν ποιεύμενον*. In aqua degentem. ii. 68.

διακαρτερεῖν. comm. Perseverare toleranter in re aliqua. Constanter aliquid tolerare. *Διεκαρτέρεε ἐς τὸ ἔσχατον*. vii. 107. Mala ad extremum usque constanter tulit.

διακείμενα, *ων*, *τά*. Apud Herodotum pro certis conditionibus accipi videtur. *μουνομαχῆσαι ἐπὶ διακειμένοισι*. ix. 26. Certis conditionibus singulari prælio dimicare. Quod *ἐπὶ ῥητοῖς μουνομαχῆσαι* diceretur ab aliis. Valla tamen vertit, aliis acquiescentibus singulari certamine dimicare. Lector eam interpretationem libere sequatur, quam Græcis verbis melius respondere, sensumque fidelius exprimere cognorit. Nostram con-

jecturam sequentia verba confirmant, ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε. hac conditione.

διάκορος, ὁ καὶ ἡ. V. H. Satiatus. Repletus. Expletus. iii. 117.

διακριδόν. Ion. et poet. Distincte. Eximie. Egregie. iv. 53.

διακρίνειν. Dijudicare. Statuere discrimen inter res aliquas. Οὐδένα διακρίνων. Inter nullos discrimen statuens. Sine cujusquam discrimine. iii. 39.

διακρίνειν. Discernere. Deligere. Delectum habere. Μαρδόνιος τὴν στρατιὴν διέκρινε. viii. 114. Mardonius copiarum delectum habebat.

διακρίνειν πόλεμον. Herodotea locutio. Decernere bello. De rebus aliquibus dimicare, et armis controversias dirimere. Δοκέοντες κατὰ τάχος διακριθήσεσθαι τὸν πόλεμον. vii. 206. Existimantes fore ut citissime bello decerneretur.

διακρίνειν. comm. Discernere. Dirimere. Separare. διακριθέντες. vii. 219. Diremti. Separati. Dissidentes. Discordes. Διακριθέντες. viii. 18. Diremti. Separati. διακρινομένη ἡ στρατιὴ αὐτέων ἐσχίζετο. viii. 34. Ipsorum exercitus bifariam divisus est.

διακρίνεσθαι μάχῃ. Decernere prælio. πρὸς τοὺς ἀψευδέως ἀρίστους ἀνθρώπων μάχῃ διακριθῆναι. ix. 58. Cum illis, qui non falso [sed vere] sunt hominum præstantissimi, prælio decernere.

διακρούεσθαι. comm. Dispellere. Repellere. Propulsare. Summovere. Interdum etiam accipi videtur pro eludere, vel fallere. unde ῥήματα διακρουστικὰ, τὰ ἀπατηλά. Verba ad imposturam facientia. Verba ad aliquem fallendum apta. Οὗτοι τοὺς Ἕλληνας οὕτω διεκρούσαντο. vii. 168. Valla: Isti Græcos a se summoverunt. Æ. P. Isti Græcos ita eluserunt, vel ita fefellerunt. Quam interpretationis conjecturam confirmant illa præcedentia. πρὸς δὲ τοὺς Ἕλληνάς σφι σκῆψις ἐπεποίητο, τῇπερ δὴ καὶ ἐχρήσαντο. vii. 168. Vide σκῆψις. Sic loquitur et Dionys. Hal. Antiq. R. lib. x. 643. 43. Ταύτῃ διακρουσάμενος αὐτοὺς τῇ προφάσει. Cum ipsos hac speciosa caussa elusisset.

διακύπτειν. comm. Per aliquem locum, ut fenestram, rimasve perspicere. Transpicere. Suspicere per. διὰ τῆς γοργύρης διακύψας. Cum per subterraneam fossam perspexisset, vel suspexisset. iii. 145.

διαλαγχάνειν. comm. Dividere. Partiri. τὰ χρήματα αὐτοῦ διαλαγχάνουσι οἱ πρῶτοι τῶν μαντίων. Ipsius facultates inter se partiuntur vates primi, vel vatum principes, vel qui inter vates principem tenent locum. iv. 168.

διαλαμβάνειν. comm. Distinguere. Dividere. Partiri. Γύνδης ποταμὸς, τὸν ὁ Κῦρος ἐς τὰς διώρυχας τὰς ἑξήκοντα καὶ τριηκοσίας διέλαβε. Gyndes fluvius, quem Cyrus in 360 alveos divisit, vel in 360 rivos diduxit. i. 202. At i. 189. dicit ὑποδέξας διώρυχας ὀγδώκοντα καὶ ἑκατόν. Quamobrem in altero loco mendum videtur esse. Nam de re eadem illic 180, hic vero 360, sive rivos, sive alveos, sive fossas dici videmus. Quod a veritate et ratione alienum. Vel post illos 180 alveos effossos, alios eodem modo ad hanc usque summam factos dicemus. Hoc autem κατὰ τὸ σιωπώμενον erit intelligendum. v. 52. eadem verba repetuntur, quæ leguntur i. 102.

διαλαμβάνειν. Disserere de re aliqua. Narrare aliquid. Διαλαμβάνει ὡς ἀποστέλλει Κῦρος ἐν Περσίδι Πετισάκαν. Ctesias Pers. 5. Narrat quomodo Cyrus Petisacan in Persidem miserit. Ctes. Pers. 55. ad fin.

διαλαμβάνειν. comm. pro συλλαμβάνειν. Comprehendere. Gallice, *Empoigner. Saiser.* ἐκέλευε αὐτὸν

τοὺς ἄλλως παῖδας διαλαβεῖν. Eum ab aliis pueris comprehendi jussit. i. 114. διαλελαμμένος ἄγεται. Interceptus, captus, correptus, comprehensus adducitur. iv. 68.

διαλαμβάνειν. comm. Tractare. τὰ Ἀσσύρια διαλαμβάνει. Ctesias Pers. 1. Res Assyriorum tractat. pro eodem dicitur et διεξέρχεσθαι. q. d. persequi, scriptis scilicet. ibid. τὰ Περσικὰ διεξέρχεται.

διαλέγειν. comm. Deligere. Secernere. Eligere. Τοῖσι εἴδεα ὑπῆρχε διαλέγων. viii. 113. Valla: Quorum duntaxat speciem animadvertebat. Stephanus, Indolem. Æ.P. Deligens eos, quibus [egregia] forma erat. i. Formosissimos quosque deligens. Vel, Eos deligens, quos forma præstanti præditos animadvertebat.

διαλέγεσθαι. comm. Loqui. Colloqui. κατὰ ταυτὰ διαλέγεσθαι. Eodem modo loqui. Eadem uti lingua. i. 142. κατὰ τὠυτὸ διαλέγονται. Eodem modo loquuntur. ibid. Σάμιοι ἐπ' ἑωϋτῶν μοῦνοι διαλέγονται. Soli Samii propria lingua utuntur, quæ non est aliis communis. ibid.

διαλελαμμένος. Ion. pro comm. διαλελημμένος. Distinctus. Divisus. iii. 117.

διαλελαμμένος. Ion. pro διαλελημμένος, καὶ συλλελημμένος. commun. Interceptus. Captus. Correptus. Comprehensus. διαλελαμμένος ἄγεται. Comprehensus adducitur. Valla nimis liberam habet interpretationem hoc loco, et a Græcis verbis nimis recedit, quæ tamen sunt facilia, et perspicua, nec istam libertatem jam flagitant, nulla necessitate cogente. iv. 68.

διαλλάσσειν. comm. pro quo frequentius διαφέρειν. Differre. Discrepare. Διαλλάσσοντες εἶδος οὐδὲν τοῖσι ἑτέροισι. Specie nihil ab aliis differentes. vii. 70.

διαλογὴ, ῆς, ἡ. comm. pro quo dicitur et διαλογισμός. Colloquium. ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγένοντο αὐτῷ. V. Hom. 36. Quotquot in colloquium cum ipso venerant. Quotquot cum ipso collocuti fuerant.

διαλύεσθαι. comm. Dissolvi Dirimi. Dilabi. Digredi. Discedere. Abire. iii. 73. Διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου. viii. 56. Ex consessu, vel ex concilio digressi. Cum ex concilio discessissent. Vide σύλλογος.

διάλυσις, et ipsa non contrahendi ratio tam in nominibus, quam verbis, Ionibus est familiaris, cum Attice contra in utroque contractionem usurpent. οἰκέουσιν, pro οἰκοῦσιν, incolunt, habitant. i. 1. ἀπαγινέοντας, pro ἀπαγινοῦντας. absportantes. ibid. ἐσαπικνέεσθαι, pro ἐσαφικνεῖσθαι. ibid. καλεομένη, pro καλουμένη. ibid. ἀποφυγέειν, pro ἀποφυγεῖν. ibid. αἰτέειν, pro αἰτεῖν. et ἀπαιδέειν, pro ἀπαιδεῖν. i. 2. ὠνέεσθαι, pro ὠνεῖσθαι. i. 1. ὁμολογέουσι, pro ὁμολογοῦσι. i. 5. ἐν τῷ Ἄργεϊ, pro Ἄργει. ibid. αἰδεομένη, pro αἰδουμένη. ibid. τῶν ἐθνέων, pro τῶν ἐθνῶν. i. 6. καλεόμενον, pro καλούμενον. ibid. εἴδεος, pro εἴδους. i. 8. ποιέει, pro ποιεῖ. ibid. ἀῤῥωδέων, pro ἀῤῥωδῶν. i. 9. δέεσθαι, pro δεῖσθαι. i. 8. Idem et in aliis sexcentis factum observare potes.

διάλυσις ἀγορῆς. Ion. pro comm. διάλυσις ἀγορᾶς. Herodotea locutio. Tempus, quo ex foro disceditur ab iis, qui eo judiciorum caussa convenerunt. iii. 104.

διάλυσις τῶν συνθέτων ὀνομάτων εἰς δύο ἁπλᾶ Ionibus familiaris. Ut ὄνοι ἄγριοι, pro ὄναγροι. Asini sylvestres. vii. 86. οὐδὲ μιῆς, pro οὐδεμιῆς. οὐδεμίας. vii. 99.

διαλυμαίνεσθαι. comm. Dilaniare. Dilacerare. Excarnificare. διαλυμαίνεται τὴν γυναῖκα. ix. 112. Uxorem dilacerat, dilaniat, excarnificat. διαλελυμασμένην ἀποπέμπει. ibid. Excarnificatam remittit. Pro eodem dicitur, ix. 113. διεφθαρμένην.

διαμάχεσθαι. comm. Digladiari. Pugnare. Contendere. Dimicare. Περὶ τῆς χώρης διαμάχεσθαι τοῖς ἐπιοῦσι. Cum [hostibus contra nos] adventantibus, vel adversus nos venientibus de regione dimicare, decertare. iv. 11. ix. 48.

διαμετρήσασθαι. comm. Metiri. πεδίον διαμετρήσασθαι σχοίνῳ. Fune solum metiri. i. 66.

διαμυστίλλειν. Ion. et poet. In minima frusta dissecare, concidere. Vide μιστύλη et μιστύλλειν. et μυστίλη et μυστιλάσθαι apud Eustathium. Διαμυστίλας κατὰ μέρεα τὸ ἱρήϊον. Cum victimam in parva frusta dissecuit, divisit, concidit. i. 132.

διαναυμαχέειν, εῖν. comm. Navali prælio dimicare. viii. 63.

διανέειν. Vide νέειν, νεῖν. viii. 89.

διαπαρθενεύειν. comm. Devirginare. Virginem vitiare. Virginitatem eripere. ἣ ἂν τῷ βασιλέϊ ἀρεστὴ γένηται, ὑπὸ τούτου διαπαρθενεύεται. Quæ regi placuerit, ab eo devirginatur. iv. 168.

διάπειρα. Ion. et comm. Periculum, quod rei alicujus cognoscendæ caussa fit. Experimentum. Exploratio. Gall. *Essai, épreuve.* Απέπεμπεν ἐς τὴν διάπειραν τῶν χρηστηρίων. Ad oraculorum explorationem amandavit. i. 47. ad oracula tentanda misit. εἰς διάπειραν ἰέναι. Gallice, *Venir à l'épreuve.* Periculum facere. ἐς διάπειραν τούτου ἀπικέσθαι τὸν Ψαμμήτιχον ἔφη. Psammetichum ad hujus rei periculum faciendum venisse, hujus rei periculum fecisse, dixit. ii. 28. τῶν ἐγὼ ἐς διάπειραν ἀπικόμην. Quorum ego periculum feci. ii. 77. pro eodem dicitur et ἀπόπειρα. vide suo loco.

διαπειρᾶσθαι. comm. Explorare, periculum facere. διεπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς. Ejus animum explorabat. iii. 14. Περσέων διαπειρᾶσθαι. Persarum periculum facere. v. 109.

διαπέμπειν. Ion. et comm. Dimittere. In varia loca mittere. διαπέμψας ἄλλους ἄλλῃ. Cum alios alio dimisisset. i. 46, 48. διαπεμπομένους. Dimissos. i. 67. διεπέμποντο. i. 81. διαπέμψας ἱππέας. Dimissis equitibus. i. 84.

διαπλεῖν τὸν βίον. Herodotea locutio. Vitam traducere. Vitam transigere. v. s. Vitam navigio trajicere. διαπλεύσαντος τὸν βίον εὖ. Cum vitam feliciter transegisset. v. 92. §. 6.

διαπλώειν. Ion. et poet. pro comm. διαπλεῖν. Navigio transire, præterire. διέπλωσε τὴν διώρυχα. vii. 122. Fossam navigando transivit, præteriit.

διαπολεμεῖν. comm. Debellare. Bello vincere, bello superare, bellum conficere. Consule nostrum Græco-latinum Thucydidis indicem in διαπολεμεῖν, et διαπολεμεῖν πόλεμον. ἐς ὃ ἂν διαπολεμήσωμεν. Donec fuerit debellatum. Sic Valla, vii. 158. Æ.P. Donec hostem debellarimus. Virgil. Æn. vi. 853. Parcere subjectis, et debellare superbos.

διαπορθμεύειν. comm. Trajicere, transvehere, transmittere, transire. διαπορθμεύειν τὴν στρατιήν. Exercitum trajicere, copias transmittere. iv. 141. τοὺς πᾶσα ἀνάγκη διαπορθμεῦσαι. Quos [fluvios] omnino necesse est transire. v. 52.

διαπορθμεύειν. comm. Trans fretum ducere, vehere, trajicere, traducere, transvehere. Ital. *Traghettare,* q. d. transjactare, sive trajicere, et *traghetto,* ipse trajectus, vel trajiciendi actus. τὴν στρατιὴν ἐκ Χερσονήσου διεπόρθμευσε ἐς Ἄβυδον. viii. 130. Exercitum ex Chersoneso in Abydum trajecit.

διαπρήξασθαι. Ionice pro comm. διαπράξασθαι. Peragere, conficere. διαπρηξαμένους καὶ τἄλλα, τῶν εἵνεκεν ἀπίκοντο. i. 2. διαπρήσσεσθαι, pro διαπράσσεσθαι. ii. 2.

διαπρήσσεσθαι. Ion. et poet. pro com. διαπερᾷν, trajicere, transire, transeundo pervenire; pro quo dicitur διαπερῶντα ἐξικνεῖσθαι, vel ἐλθεῖν. ἐς αὐτὺς δι' ἑπτὰ ἑρμηνέων, καὶ δι' ἑπτὰ γλωσσέων διαπρήσσονται. Per septem interpretes, et per septem linguas transeundo perveniunt ad ipsos. iv. 24.

διαπρήσσεσθαί τι. Ion. locutio, pro comm. διαπράσσεσθαι, καὶ τελεῖν τι. Aliquid peragere, conficere. ix. 41.

διαπρηστεύειν. V. H. Indicium deferre. comm. μηνύειν. πρὸς τοὺς Σκύθας τὶς διεπρήστευσε. Valla: Scythis quidam indicium detulit. iv. 79. Sed fortasse τὸ διαπρηστεύειν, quod a διαπρήσσειν deductum videtur, idem significat, scilicet, pertransire, percurrere. Quare locus hic ita vertetur, Quidam ad Scythas transiit, profectus est, ivit.

διασμᾷν. Herod. V. pro comm. ἀπομάττειν, abstergere. ποτήρια διασμέωντες ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην. Pocula quotidie abstergentes. ii. 37.

διάστασις, ιος, ἡ. comm. Distantia, intervallum, intercapedo, diductio, divisio. ὅστις νομίζει Ποσειδέωνα τὴν γῆν σείειν, καὶ τὰ διεστῶτα ὑπὸ σεισμοῦ, τοῦ θεοῦ τούτου ἔργα εἶναι, &c. ἔργον γάρ ἐστι σεισμοῦ (ὡς ἐμοὶ φαίνεται) ἡ διάστασις τῶν οὐρέων. vii. 129. Quisquis terram a Neptuno quati putat, et quæ terræmotu diducta sunt, hujus Dei opus esse, &c. Opus enim est terræmotus (ut mihi videtur) ipsa montium diductio.

διαστοιβάζειν. Herod. V. Constipare, conglutinare. i. 179.

διάστροφος, ὁ καὶ ἡ. ὁ διεστραμμένην τὴν φρένα ἔχων. Qui mentem perversam habet. Qui a mente est alienatus. Qui de sano mentis statu est deturbatus. i. 167.

διασφὰξ, διασφάγος, ἡ. V. H. Loci distantia, intervallum, divortium. ἐς διασφάγας. Ad divortia. ii. 158. διασφάγες τοῦ οὔρεος. Montis divortia. Montis intervalla. iii. 117. Videtur et pro valle sumi. διὰ διασφάγος ἀγόμενος ποταμός. Fluvius, qui per vallem agitur, sive ducitur. ibid. τὰς διασφάγας τῶν ὀρέων, montium valles, vel interstitia. ibid. διασφάξ. vii. 199. διασφάγος. ibid. et διασφᾶγος. προπεριεσπωμένως. vii. 216.

διατάττειν. comm. Statuere, constituere, præcipere, imperare. διέταξε τοὺς μὲν, οἰκοδομέειν. Præcepit ut alii quidem ædificarent. i. 114. τὰ λοιπὰ πάντα διατάξας ἦρχε. Ceteris omnibus rebus constitutis regnavit. i. 120.

διατάττεσθαι, pro διατάττειν, καὶ προστάττειν. Præcipere, edicere, imperare. διατέταγμαι ἐγώ. Ego impero. i. 110.

διαταχέων. comm. Celerrime. V. Hom. 23.

διατείνεσθαι, Ἀττικῶς καὶ Ἰωνικῶς, ἀντὶ τῦ διατείνειν. Intendere, intentare. διετείνοντο τὰ βέλεα, ὡς ἀπήσοντες. ix. 18. Tela intentabant ut emissuri.

διατελέειν, εῖν. comm. cum participio jungitur, et perseverantiam in aliqua re significat, quæ pro participii varietate declaratur. διατελεῦσι ἐόντες ἐλεύθεροι. Perpetuo sunt liberi. vii. 111.

διατετραίνειν. Ion. et poet. pro comm. διατορεῖν. Perforare, trajicere. διατετρανέεις, pro διατετρανεῖς. Perforabis, trajicies. iii. 12.

διατιθέναι. comm. Afficere aliquo modo, tractare. ἐμὲ ὧδε διαθεῖναι. Me sic tractare. iii. 155. σεωϋτὸν ἀνηκέστως διαθεῖναι. Te ipsum gravissime vel atrocissime tractare. ibid.

διατίθεσθαι. Distrahere, divendere, vendere. διατίθεσθαι τὸν φόρτον. Merces distrahere. i. 1. ἐπεὰν διαθέωνται τὸν φόρτον. Ubi merces distraxerint. i. 194.

διατρίβειν. Morari, commorari, degere, habitare. διατρίβοντα παρὰ

Περιάνδρῳ. Degentem apud Periandrum. i. 24.

διατρίβειν. comm. Atterere, perdere. pro quo et διαφθείρειν. ἔφη πάντων ἀνθρώπων κάκιστα αὐτοὺς διατριβῆναι. Ipsos omnium hominum pessime attritum ac perditum iri dixit. vii. 120.

διαφαίνειν. comm. Interlucere, dilucescere, diluculum esse, dictum de diei luce, quæ ante solis ortum lucet. ἠὼς δὴ διέφαινε. vii. 217. Valla: Sub exortum auroræ. Æ. P. Aurora jam dilucescebat. ἤδη διαφαινούσης ἡμέρης. vii. 219. Valla: Jam die illucescente. ἠώς τε διέφαινε. viii. 83. Et aurora [jam] illucescebat. Sub diluculum: ix. 47.

διαφανὴς, ὁ καὶ ἡ. comm. Transparens vulgo. Pellucidus, candens. λίθους ἐκ πυρὸς διαφανέας. Lapides ob ignem, vel igne candentes. iv. 73. λίθους τῷ πυρὶ διαφανέας. iv. 75.

διαφαύσκειν. comm. Illucescere. Dilucescere. Diluculum fieri, vel jam esse. ἅμα ἡμέρῃ διαφαυσκούσῃ. ix. 45. Simul ac dies illuxerit, primo diluculo.

διαφέρειν. Peculiariter, apud Herodotum interdum sumi videtur. pro Curare, rationem habere, aliquid curæ esse alicui. Ut, οὐδέ τι οἱ διέφερε πληγέντι ἀποθανέειν. Interpres Lat. Nihil putans differre an percussus, oppeteret mortem, an non. Sed vertendum potius, Nec ullo modo ipsi curæ erat percusso [ab illo, qui percussurus eum accesserat,] mori. Vel, Nec ullo modo curabat si percussus moreretur. Gallice multo felicius hoc ita redditur. *Et il ne lui chaloit aucunement de mourir étant frappé du coup du Persien. Il ne s'en soucioit aucunement*. i. 85.

διαφέρειν πόλεμον. Apud Herodotum accipi videtur pro bellum diuturnum gerere. i. 18. διαφέρουσι δέ σφι ἐπὶ ἴσης τὸν πόλεμον. Ipsis autem bellum diuturnum æquo Marte gerentibus. i. 74. Hoc ex præcedentibus et sequentibus facile colligi potest. Locum vide.

διαφέρειν τὸν αἰῶνα. Herodotea locutio. Vitam traducere. iii. 40.

διαφέρειν. comm. In varias partes et regiones ferre, divulgare. οἱ ξεῖνοι [τοῦτο τὸ Ὁμήρου οὔνομα] διήνεγκαν. V. Hom. 13. Peregrini [hoc Homeri nomen] in varias regiones tulerunt. Vel, Peregrini [hoc Homeri nomen] divulgarunt.

διαφέρεσθαι. comm. Dissentire, contendere. διενεχθέντων περὶ βασιληΐης τῶν Εὐρώπης παίδων. Cum Europæ filii de regno inter se contendissent. i. 173.

διαφθορέειν, εῖν. Ion. et poet. pro comm. διαφθείρειν. Disperdere, diripere, vastare, populari. i. 88.

διαφορέειν, εῖν. Ion. et poet. Diripere. (διαρπάζειν. i. 88.) ibid. τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς διαφορηθέντα. Patris domum direptam. iii. 53. Discerpere, laniare. ὑπὸ κυνῶν τε καὶ ὀρνίθων διαφορεύμενον. A canibus avibusque dilaniatum. vii. 10. prope fin.

διαφωνεῖν. comm. Dissonare, discrepare, dissentire. πρὸς Ξενοφῶντα ἐπ' ἐνίων διαφωνεῖ. Ctesias Pers. 1. In quibusdam [rebus] a Xenophonte discrepat, vel dissentit.

διαχέαι τὰ βεβουλευμένα. viii. 57. Valla: Irritum reddere quod decretum est. Verba tamen hoc sònant, diffundere, dissipare ea, quæ decreta fuerunt.

διαχρᾶσθαί μιν. Se ipsum interficere. Sibi manus violentas afferre. i. 24. ἔφη ὀλέθρῳ τῷ κακίστῳ σε διαχρήσεσθαι. Dixit fore ut te pessimo crudelissimoque mortis genere perimeret, de medio tolleret. i. 110. ii. 13.

διαχρῆναι. vii. 54. Valla vertit, Dijudicare. Quare videtur legisse διακρῖναι, a themate διακρίνω, vel existimavit τὸ διαχρῆναι pro δια-

κρῖναι sumendum. Sed fortasse (si codex mendo caret) τὸ διαχρῆναι, vel potius τὸ διαχρᾶν, accipietur pro διαιρεῖν, et διαιρεῖσθαι, aliquid distincte dicere, declarare. De quo suo loco. Nihil tamen certi possum affirmare, nisi verbum idem alibi eodem modo, et significatu reperiatur. τὸ χρᾶν usitatissimum est, pro, oraculum reddere, respondere. De quo suo loco. Hinc vero deductum dices τὸ διαχράω, ῶ, unde τὸ διάχρημι, et διαχρῆναι, ut δίστημι, διέστην, διαστῆναι. In vulgatis Lexicis neque διαχρᾶν, neque διαχρῆναι: sed διαχρᾶσθαι, et διαχρῆσθαι cum aliis significationibus ad rem præsentem non facientibus reperies.

διαχρῆσθαι. Idem ac simplex χρῆσθαι, uti. ἐκ οἴνῳ διαχρέωνται. Vino non utuntur. i. 71. τοιούτῳ μόρῳ διεχρήσαντο. Hujusmodi morte perierunt. i. 167. οὐνόματι τῷ αὐτῷ αἰεὶ διαχρεωμένους. Eodem nomine semper utentes. i. 171. [Interdum tamen τὸ διαχρῆσθαι videtur sumi posse pro διατελεῖν χρώμενον, ut assiduitas, ac usus perseverantia significetur, ut iii. 66.] τρόπῳ ζόης τοιῷδε διαχρέωνται. Hoc vitæ genere utuntur. ii. 77. οἴνῳ διαχρέωνται. ibid. τῷ αὐτῷ τρόπῳ διαχρᾶσθαι. Eodem modo usum esse. ii. 127. τῇ ἀληθηΐῃ διαχρεώμενοι. iii. 72. συμφορῇ μεγάλῃ διαχρέωνται. Magno detrimento afficiuntur. iii. 117.

διαχρῆσθαι. comm. pro simplici χρῆσθαι, uti. Vel, constanter, vel diu uti. ἐσθῆτι φοινικηΐῃ διαχρεωμένους. Punicea veste utentes. iv. 43. ξεινικοῖσι ἔθεσι διεχρήσατο. Ritibus peregrinis est usus. Peregrinos ritus est sectatus. iv. 76. ἀγνωμοσύνῃ διεχρέωντο. Contemtione utebantur, i. ista contemnebant. vi. 10. οἰμωγῇ διαχρέωνται. Luctu, vel ejulatu utuntur. Lugent, ejulatum edunt. vi. 58. κήρυξι διαχρεωμένους. Præconibus utentes. vii. 9. τρόπῳ οὐ χρηστῷ διαχρεώμενοι. More non bono utentes. ibid. ἀληθηΐῃ διαχρήσασθαι. Veritate uti, vere loqui. vii. 102. τῇ διαχρεωμένη ἡ Ἑλλὰς, τήν τε πενίην ἀπαμύνεται, καὶ δεσποσύνην. ibid. qua [virtute] Græcia constanter utens et paupertatem, et [aliorum in se] dominatum, i. e. servitutis jugum propulsat, a suis cervicibus repellit. ἀβουλίῃ διαχρεώμενοι. vii. 210. Temeritate utentes. Inconsiderate se gerentes. οὐκέτι ὁδοιπορίῃσι διεχρέετο. viii. 118. Non amplius terra fecit iter.

διδασκαλεῖα, ων, τά. N. H. pro quo comm. τὰ δίδακτρα, ων, et τὰ διδασκάλια, ων. Si vulgatis Lexicis fides habenda. Minervalia. Præmia, quæ doctoribus eruditionis gratia a discipulis dari solent. τῷ ἑαυτοῦ διδασκάλῳ διδασκαλεῖα ἀπέδωκε. V. Hom. 26. Suo doctori Minervalia dedit. Vel, Suo præceptori gratiam eruditionis retulit. Vel, Suo doctori debita eruditionis præmia reddidit, [persolvit.]

διδασκαλεῖον, ου, τό. comm. Ludus litterarius. διδασκαλεῖον κατασκευασάμενος, ἐδίδασκε παῖδας τὰ ἔπεα. V. Hom. 25. Instituto ludo litterario, pueros carmina docebat.

διδασκαλία, ας, ἡ. comm. Doctrina, docendi munus, et ars. οὐδὲν τοῦ Φήμιος ὑποδεέστερος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. V. Hom. 5. In docendi munere nequaquam Phemio erat inferior. Μελησιγενὴς ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ καθειστήκει. ibid. Melesigenes docendi muneri, [vel ludo literario] præfectus fuit. τὴν διδασκαλίαν καταλῦσαι. V. Hom. 6. Valla: Ludum relinquere. Æ. P. Literarium ludum relinquere. Docendi munus relinquere. Vel, Docendi munus desinere. Sic enim et Cic. Epist. famil. lib. vii. ep. 1. Libenter mehercule artem desinerem. Quod Galli feliciter dicunt, *Quitter un art. Quit-*

ter un métier, une profession. Sic etiam *Quitter l'école. Quitter la charge d'enseigner les enfans, ou les plus âgés.* Valedicere ludo literario. Desinere docendi munus exercere.

διδασκάλια, ων, τά. comm. quidem vocabulum: at peculiaris significatio videtur apud Herodotum, pro documentis rebusque, quas quis aliquem docet. Valla doctrinas vertit. In vulgatis Lexicis alias hujus vocis significationes ab his remotissimas habes. ἄλλα δὲ πολλὰ ἐσήγαγον διδασκάλια ἐς τοὺς Ἕλληνας, καὶ δὴ καὶ γράμματα. Valla: Cum alias multas doctrinas in Græciam introduxere, tum vero literas. v. 58. Possumus tamen et ita locum interpretari. Cum alias multas disciplinas apud Græcos introduxerunt, tum etiam literas. Suidas, διδασκαλεῖον, τὸ σχολεῖον. διδασκάλιον δὲ, αὐτὸ τὸ μάθημα. Illud quidem, ipsum literarium ludum, hoc vero, ipsam disciplinam significat.

διδαχὴ, ῆς, ἡ. comm. Disciplina, doctrina. ταῦτα ἐκ διδαχῆς ἔλεγε. Hæc [ex disciplina vel doctrina] dicebat, i. mulier ab illo edocta hæc dicebat. iii. 134.

διδεῦν. Ion. et poet. pro comm. διδόναι. Dare. οὐδενὶ διδοῖ γυναῖκα. Nulli dat uxorem. i. 107. παραδιδοῖ. Tradit. i. 113. διδοῖ. ii. 2. ἐπιδιδοῖ ἐς ὕψος, καὶ τὰ ὅμοιον ἀποδιδοῖ ἐς αὔξησιν. In altitudinem proficit, et in incrementum pariter tendit. ii. 13. διδοῖ. ii. 65. παραδιδοῖ. Tradit. ii. 169. iii. 119, 128. Vide ἐκδιδοῦν, et ἐσδιδοῦν, et καταδιδεῦν.

διέδεξε, et διέδεξαν. Ion. pro comm. διέδειξε, et διέδειξαν. Vide διέδοξε. διαδεξάτω. viii. 118.

διέδοξε. Vocabulum hoc, si codex est sanus, deductum a διαδοκέω, ῶ, quod jam idem valet ac simplex δοκέω, ῶ, videor. ὡς διέδοξε. Ut visus est, ut videbatur. v. 124. Valla vertit, Ubi hoc accepit. quasi legerit, ὡς τοῦτο διέδεξε, ἀντὶ τοῦ διεδέξατο. Sed hoc absurdum. In vulgatis Lexicis scribitur, διέδεξε, cordi fuit, judicavit, apud Herod. pro διέδειξε. ὡς διέδεξε, ut audivit, ubi accepit. At Herodoti locus non indicatur, nec liber notatur. Mihi vero vox ista διέδοξε suspecta est. Crediderim fortasse διέδεξε potius legendum (ut in vulgatis Lexicis exstat) ἀντὶ τοῦ διέδειξε, quod Ἰωνικῶς dictum sublato ι. Qua de re suo loco. Quamobrem ὡς διέδεξε vertemus, ut demonstravit, ut factis rem comprobavit. Quam nostram conjecturam Herodotus ipse confirmat, dum i. 73. ita loquitur, ἦν γὰρ, ὡς διέδεξε, ὀργὴν οὐκ ἄκρος. Erat enim, ut demonstravit, iræ impotens. Facile per imprudentiam typographi τὸ ο ἀντὶ τοῦ ε poni potuit, ita ut pro διέδεξε διέδοξε nobis obtulerit. Confer locos, res perpende, sententiamque nostram a veritate non remotam comperies. Sed quid opus conjecturis, cum idem Herod. vii. 172. rem aperte demonstret? Θεσσαλοὶ δὲ ὑπὸ ἀναγκαίης τοπρῶτον ἐμήδισαν, ὡς διέδεξαν, ὅτι οὔ σφιν ἥνδανε τὰ οἱ Ἀλευάδαι ἐμηχανέωντο. Thessali vero primum necessitate coacti Medorum partibus faverunt, ut demonstrarunt, [ac re ipsa declararunt,] quod ipsis non placerent ea, quæ moliebantur Alevadæ. ὡς διέδεξαν. viii. 3. διαδεξάτω. viii. 118. διέδεξάν τι. ix. 58.

διέκπλοος, ου, ὁ. Transitus, quo per aliquem locum navigio transimus. διέκπλοον τῶν βραχέων δεικνύναι. Per brevia transitum ostendere. iv. 179. διέκπλοον ποιεύμενος τῇσι νηυσὶ δι' ἀλληλέων. Transitum faciens, i. transiens, navibus, per medias naves, ita ut aliæ per medium aliarum vicissim transirent. vi. 12. vii. 36. ἀπόπειραν τοῦ διεκ-

πλόου ποιεῖσθαι. viii. 9. Perruptionis periculum facere. Experiri an per medias hostium naves transire possimus.

διεκπλώειν. Ion. et poet. pro comm. διεκπλεῖν. διαπειρᾷν, πλέοντα διαπειρᾷν. Navigio vel navigando trajicere, præterire. vii. 101. ταύτας διεξέπλωσε. Has navigando præteriit. Alias navigio transire per aliquem locum, ut vi. 15. διεκπλώοντα τὸν Ἑλλήσποντον. vii. 147.

διέκροος, ου, ὁ. Ion. et poet. Fluxus aquarum per aliquem locum. vii. 129.

διενεῖκαι πόλεμον. Bellum conficere. Ἀλυάττης τὸν πρὸς Μιλησίους πόλεμον διενείκας. Alyattes bello contra Milesios confecto. i. 25.

διενενῶντο. Ion. 3. pers. plur. plusq. p. pass. pro comm. διενενόηντο, a διανοέομαι, οῦμαι, cogito, in animo habeo. vii. 206. ad fin. Vide ἐννώσας.

διενιαυτίζειν. V. H. Totum annum in aliquo loco, vel re transigere, consumere. Quidam Perennare vertunt, q. d. per integrum annum alicui manere, vel alicui rei operam dare. Alias perennare. multos annos, vel unum tantum durare significat. iv. 7.

διεξελᾷν, διεξελαύνειν. comm. Transire. πύλας διεξελᾷς. Portas transis. v. 52. ταῦτα διεξελάσαντι. Ubi hæc transiveris. ibid.

διεξελίσσειν. V. H. Explicare quod est implicitum, ac involutum, dissolvere. φακέλους ῥάβδων διεξελίσσουσι. Virgarum fasciculos explicant. iv. 67. vel dissolvunt.

διεξῆκαν. Vide διεξιέναι.

διεξιέναι. V. H. pro comm. διάγειν, διελαύνειν. Traducere. Per aliquem locum deducere. Deducere. διεξῆκαν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἄστεος. Ipsos per urbem traduxerunt. iv. 203.

διέξοδος, ου, ἡ. comm. Exitus, finis, quo res dirigitur, spectat, tendit, evadit. ἐπίσταμαι αὐτοῦ πάσας τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων. Omnes ipsius consiliorum exitus novi. iii. 156. σὺ γὰρ ἔχεις αὐτέων διεξόδους τῶν βουλευμάτων. vii. 234. Tu enim tenes exitus consiliorum ipsorum, i. Scis enim quonam ipsorum consilia spectent, quo tendant. Quidam vero putant, ut H. Steph. per διεξόδους βουλευμάτων id intelligi quod Galli vocant, *Discours*.

διέξοδος, ἡ. comm. Transitus per aliquem locum. iii. 117. Iter. ἡμάρτανον πάσης τῆς ἐκείνων διεξόδου. A toto illorum itinere aberrarunt. i. 140.

διέπειν. Ion. et poet. pro comm. διοικεῖν. iii. 53. Administrare, regere, gubernare, moderari. οἱ διέποντες ἀγῶνα Ἑλληνοδίκαι. Hellenodicæ, qui certaminibus præsunt. Græci moderatores, qui certaminibus præsunt, eaque regunt. v. 22. ταῦτα διέποντι. Ei hæc administranti. vi. 107.

διέπειν. Ion. et poet. pro comm. διοικεῖν, administrare. ὁρῶσα δὲ πάντα ἐκεῖνα διέποντα Παυσανίην. ix. 76. Cum Pausaniam illa omnia administrare videret.

διεργάζεσθαι. comm. Conficere, interficere. διεργάζοντο αὐτοὺς, pro διειργάζοντο, τουτέστιν ἔκτεινον. Ipsos interficiebant. v. 20, 92. §. 3.

διέτης χρόνος. Biennium. ii. 2.

διετετάχατο. 3. pers. plur. plusquamp. pass. Ion. pro comm. διατεταγμένοι ἦσαν. Instructi fuerant. i. 80.

διέφυ χρόνος. Tempus interjectum est. Aliquod temporis spatium intercessit. q. d. interea natum, ac exortum est. Sunt qui vertunt, erupit; alii, emersit. i. 61.

διέχειν. comm. Pertingere, pertinere aliquo, ex aliquo loco ad aliquem alium locum exporrigi. τὴν διώρυχα τὴν ἐκ τοῦ Νείλου ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον διέχουσαν. Fossam quæ a Nilo usque ad Arabicum sinum pertingit. iv. 42. τὴν διώρυχα διέχουσαν ἐς κόλπον. vii. 122.

διέχειν. comm. Dividere, disjunge-

re, dirimere, separare. διέχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ῥέεθρα. ix. 51. Fluenta alterum ab altero dividens, [dirimens.]

δίζειν. Ion. et poet. pro comm. διστάζειν, et ἀμφιδοξεῖν, et ἀμφισβητεῖν. Ambigere, dubitare. i. 65.

δίζημαι. Ion. et poet. pro comm. ζητῶ. Quæro, postulo, investigo, cupio. πάντα διζήμενοι. Omnia quærentes. i. 67. ἄκεα δίζεσθαι. Remedia quærere. i. 94. διζήμενος. Quærens. i. 139. ἐδίζετο τὸν Κύρου νέκυν. Cyri cadaver quærebat. i. 214. διζήμενοι μίσγεσθαι. Quærentes, i. cupientes misceri, coire. ii. 66. δίζησθαι πλέον τι. Quærere aliquid amplius. ii. 147. διζήμενος. ii. 156. ἐδίζετο. iii. 41. διζήμενος. ibid. διζήμενοι. iii. 53. δίζεσθαι. Quæsivisse. iv. 9. ἐδίζετο. iv. 30. δίζεσθαι ἐκείνους. iv. 139. ἐδίζηντο τοὺς ἀντιπολεμίους. iv. 140, 142. διζήμενος. iv. 147. διζημένους, iv. 151. δίζεσθε. Quæritis, studetis. v. 92. §. 1. ἐπιδιζήμενος. v. 106. δίζημαί σε εἶναι. Quæro, i. postulo te esse [talem.] vii. 103. ix. 44.

δίζομαι. Ion. et poet. pro comm. ζητῶ. Quæro, inquiro. ii. 38. iv. 139.

διηθεῖν. comm. Percolare, eluere, proluere, abluere percolando. ii. 86. διηθήσαντες τὴν κοιλίην. Postquam ventrem vel alvum abluerunt, absterserunt. ii. 88.

διηθεῖν. comm. Transire per colum, tanquam per colum transire, transire. διηθέοντος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ. Aqua ex fluvio [in planitiem] transeunte. ii. 93.

διηκονεῖν. Ion. et poet. pro comm. διακονεῖν. Ministrare. Ministrum esse. Suam operam alicui navare. ἐξορκοῖ μιν ἦ μὲν οἱ διηκονήσειν ὅ, τι ἂν δεηθῇ. Jurejurando eum adigit, fore ut sibi suam operam navaret in re, quamcunque ab eo petiisset. vel, quamcunque ad rem ea opus sibi foret. iv. 154.

διήκονος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro comm. διάκονος. Minister, famulus. Apud Herodotum, iv. 71. διηκόνος παροξυτόνως scribitur: at (nisi fallor) vitiose. iv. 72.

διῆξε. Ion. et poet. 3. singul. aor. 1. act. pro comm. διήϊξε, a διαΐσσω. μ. ξω. transeo per aliquem locum. διήϊξα, καὶ κατὰ κρᾶσιν διῆξα. iv. 134.

διαρπάσασθαι. comm. Apprehendere, capere, corripere. ταύτας διαρπασάμενος. Has capiens. iii. 13.

διθύραμβος, ὁ. Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος πρῶτος ἀνθρώπων τὸν διθύραμβον ἐποίησεν, ὠνόμασε, καὶ ἐδίδαξεν ἐν Κορίνθῳ. Arion Methymnæus primus mortalium dithyrambum fecit, nominavit, et docuit Corinthi. i. 23.

διϊστάναι. comm. Dirimere, separare. τέλος οὐδέτεροι νικήσαντες διέστησαν. Tandem neutri victores diremti sunt. i. 76.

δικάζειν. comm. Ad judicia forensia non relatum: sed pro simplici judicio, quod de rebus fit, ab Herodoto sumtum. Judicare, existimare. Τελμισσέων δικασάντων ὡς ἔσονται Σάρδιες ἀνάλωτοι. Cum Telmissenses judicassent, existimassent Sardis inexpugnabiles fore. i. 84.

δικάζειν. comm. κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων. Juste judicans. i. 96. δικασάμενοι. In jure disceptaturi. ibid. τοῖς πέλας δι' ἡμέρης δικάζειν. Per totum diem aliis jus dicere. i. 97. κατὰ μέγαθος ἀδικήματος ἑκάστῳ δικάζειν. Pro delicti magnitudine jus cuique dicere. ii. 137.

δικᾷν. Herodoto peculiare vocabulum, pro comm. δικάζειν. Judicare. Jus aliis dicere. i. 97.

δίκη. comm. σὺν δίκῃ, pro δικαίως, jure. i. 115.

δίκη, καὶ δίκαι. τῆς ἁρπαγῆς δίκας αἰτέειν. Raptus, vel pro raptu pœnas repetere. i. 2. ἔδοσάν σφι δίκας τῆς ἁρπαγῆς. Pœnas pro raptu sibi dederunt. ibid. οὐ δώσει δίκας. Pœnas non dabit. i. 3. δίκας τῆς ἁρπαγῆς αἰτέειν. ibid. δοῦναι αὐ-

ἴκας. ibid. βουλοίατό σφι δί-
παρ' ἄλλων γίνεσθαι, pro δίδο-
ibid. παρὰ σεῦ πᾶσαν τὴν δί-
ζω. A te omnem satisfactio-
habeo. Mihi pœnas omnes
ιti, quas abs te repetere pos-
ut mihi pro damno dato
faceres. i. 45. τὴν δίκην ἔλαβε.
as dedit. i. 115. Ἁρπάγῳ μὲν
ἴγης δίκην ταύτην ἐπέθηκεν. Har-
quidem Astyages hanc ir-
vit mulctam. i. 120. τοὺς ἀν-
ιώτας αἴτεε δίκας τῆς ἑωϋτῦ φυ-
v. 64. Ab adversæ factionis
inibus; vel, ab illis, qui con-
æ factionis fuerant, pœnas
i sui repetebat. Hunc locum
a parum commode vertit.
ἀντιςασιώτης. δίκας ἐδίδοσαν,
ἐλάμβανον παρ' ἀλλήλων. Rei
tores inter se jure discepta-
. v. 83. [ὁ μὲν διώκων δίκας πα-
φεύγοντος λαμβάνειν. ὁ δὲ φεύ-
ῷ διώκοντι δίκας διδόναι λέγεται.
P.] δώσει δίκην. viii. 100. Pœ-
dabit. ἔδοσαν δίκας. ibid. Pœ-
dederunt. Ξέρξεα αἰτέειν δίκας
viii. 114. ταύτην δίκην Ἀπολ-
ται τῆς ἐκτυφλώσιος ἐκτίνουσί τοι
κτὰ τὰ θεοπρόπια τὰ γενόμενα.
4. Has pœnas Apolloniatæ
pro excæcatione, [pro oculis
tis,] rependunt.
. Jus. Æquitas. τὸ δίκαιον ὕτω
. vii. 137. Jus vel æquitas
erebat. Gallice, *Le droit le*
oit ainsi.
. Ion. et comm. ἀντὶ τῦ ἄξιος.
nus. δίκαιός ἐςι φέρεσθαι τοῦτο
ὄνομα. ἀντὶ τοῦ ἄξιός ἐςι. Hic
us est, qui nomen istud fe-
i. 32.
; εἶμι ποιεῖν. Ion. et comm.
δίκαιόν ἐςιν ἐμὲ ποιεῖν. Æquum
ıt faciam. οὗτος δίκαιός ἐςι φέ-
ει τοῦτο τὸ οὔνομα. pro δίκαιόν
οῦτον φέρειν τῦτο τὸ ὄνομα. i. 32.
um est, æquum est, ut iste
ıen hoc ferat. δίκαιοί ἐςε ὑμεῖς
τὴν πιεζομένην μάλιςα μοιρέων
ἐόντες ἰέναι. ix. 60. Æquum
est vos ad [exercitus] partem,
quæ [ab hoste] maxime premi-
tur, [ad partem maxime labo-
rantem,] auxilium laturos ire,
[vel, suppetias laturos venire.]

δικαιοῦν. Apud Herodotum inter-
dum accipitur pro δικαίως κολάζειν.
Juste punire. Punire. Mulctare.
κατ' ἀξίην ἑκάςυ ἀδικήματος ἐδικαίευ.
Pro cujusque delicti magnitudine
[delinquentes] pœna mulctabat,
puniebat. i. 100. [vide δικαίωσις.
ἡ κόλασις. in Thucydide nostro
Græco-latino indice. Aristot. Ἠ-
θικ. Νικομαχ. lib. v. cap. 7. δι-
καίωμα δὲ. [καλεῖται] τὸ ἐπανόρ-
θωμα τοῦ ἀδικήματος.] οἱ ἱρέες ἐδι-
καιεῦντο. Sacerdotes puniti sunt.
Gall. melius vis τοῦ δικαιῦν expri-
mitur per hæc verba, *faire justice*
de quelqu'un. iii. 29. δικαιώσει Κό-
ρινθον. In Corinthum juste ani-
madvertet. v. 92. §. 2. vel simpli-
citer, animadvertet.

δικαιοῦν. comm. δίκαιον εἶναι κρίνειν,
εἴτε νομίζειν. Æquum judicare.
Justum existimare. δικαιῶ, εἴτε
ἐνορῶ πλέον, σημαίνειν σοι. Æquum
esse duco, ut, si quid amplius
animadverto, tibi [hoc] signifi-
cem. i. 89, 133. ὐκ ἐδικαίωσαν κτεῖ-
ναι Ψαμμίτιχον. Psammitichum
interficere haud æquum judica-
runt. Vel, interficere noluerunt.
ii. 151, 172, 181. iii. 36, 42, 79.
ἐδικαίευ, pro ἐδικαίου. iii. 118, 142,
148. δικαιεῦσι. iv. 186. ἐδικαίευν.
vi. 15, 73. δικαιεῦν, pro δικαιοῦν.
vi. 82. ἐδικαίευν, pro ἐδικαιοῦν. ix.
26. δικαιεῦνlος, pro δικαιῦνlος. ix. 42.

διμνέως. Adverbium Ion. Duas mi-
nas. Duabus minis. ἔλυσάν σφιας
διμνέως ἀπολιμησάμενοι. Ipsos duab.
minis mulctatos solverunt. v. 77.

διξὸς, ἡ, όν. H. N. pro comm. δισ-
σὸς, ἡ, όν. Geminus, a, um. ii. 44.
76. διξὰ θυρώματα. Gemini postes
januæ; alias, geminæ fores. ii.
170. διξὸς ἐκφέρεται λόγος. Duplex
affertur rumor. iii. 32. διξὰς ἱςίας
οἴκεε. Duas domos incolebat. v.

40. διξὰς πύλας. Geminas portas. v. 52. διξὰ φυλακτήρια. Bina castella, vel propugnacula. ibid. vel præsidia, vel loca munita custodiæ caussa. Gall. *Deux forteresses, en quelles on tenoit garnison.* vii. 57, 70, 205. viii. 142.

διξοὺς λόγους λεγομένους ἔχει. ix. 74. Duos habet rumores, qui feruntur, i. De ipso duplex est fama, quæ circumfertur.

διοδοιπορεῖν. V. H. quod in vulgatis Lexicis sine ulla auctoritate scriptum legitur. Permeare, transire. ὡς δὲ τὰς δύο μοίρας διωδοιπορήκεσαν. viii. 129. Cum autem duas [illius itineris cœnosi] partes [barbari] permeassent, [vel pertransissent.] Valla sic locum istum vertit; Quorum quum duæ partes permeassent eluviem. Sed a Græcis verbis sensuque videtur nimis recessisse. Consule locum, et rem attente perpende, veritatem a nobis stare deprehendes.

δίοδος, ου, ἡ. Transitus, locus, per quem transitur, et ipse transeundi actus. vii. 201.

διόδους τηρεῖν. ix. 104. Transitus observare. Viarum exitus custodire.

διπλήσιος. Ion. pro comm. διπλάσιος. iv. 68. vii. 103. Vide ἐκτάσεις, Ionibus familiares.

δίπτυχος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. διπλόος, οῦς. Duplex, duplicatus, geminus. δελτίον δίπτυχον λαβών. viii. 239. Valla: Sumtis duarum tabellarum pugillaribus.

διφάσιος, α, ον. Ion. pro quo Poetæ dicunt in duali δοιώ, et in plur. δοιά, comm. v. δισσὸς, ἡ, όν. Duplex. τρώματα διφάσια. Duplex clades, binæ plagæ, bina vulnera. i. 18. δι' αἰτίας διφασίας. Duabus de caussis. (Ut autem a δὶς, fit Lat. bis, sic a διφάσιος, bifarius, duplex.) διφάσια στόματα. Bina ostia. ii. 17. διφασίοισι γράμμασι χρέωνται. Literis duplicibus utuntur. ii. 36. εἰκόνας διφασίας. Binas imagines. ii. 182. διφάσιαι αἰτίαι. Duæ caussæ. iii. 122. ἀκταὶ διφάσιαι. Duo littora. iv. 38.

διφθέραι στεγαστρίδες, αἱ. Pelles ad aliquid tegendum aptæ. i. 194.

διφθέρας οἱ Ἴωνες τὰς βίβλους διὰ τί καλέουσι. v. 58. Vide βίβλος.

διφρὰς, άδος, ἡ. Nomen Homericum ἰσοδυναμοῦν τῷ δίφρος, ου, ὁ. de quo Eustath. currus. Sed hoc in vulgatis Lexicis non exstat. τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὕμμιν. V. Hom. 33. Filii vero conjux, [i. nurus vestra] curru vehatur vobis.

διφροφορεῖν. V. H. Sella curuli vehere. Curru vehere. τῶν Περσέων τοὺς διφροφορευμένους. Persas, qui sella curuli, vel qui curru vehebantur. iii. 146.

διφυὴς, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui duas habet naturas. iv. 9.

δίχα. comm. Bifariam, in duas partes. δίχα διεστᾶσαι μάχονται. Bifariam, vel in duas partes divisæ pugnant. iv. 180. ἐγίνοντο δίχα αἱ γνῶμαι. Sententiæ erant ancipites. Sic Valla, vi. 109. Sed præstat vertere, Sententiæ bifariam, i. in duas partes erant divisæ. Duplex erat ducum sententia. ibid.

διωθέειν, εῖν, et διωθέεσθαι, εῖσθαι. comm. Dispellere, repellere, propulsare, rejicere. τὴν εὐνοίην διωθέεσθαι. Benevolentiam repellere, rejicere. vii. 104.

διωθέεσθαι. Interdum apud Herodotum accipitur pro crimen objectum refutare, et periculum inde nobis impendens propulsare, ac ita evadere. Sed ἐλλειπτικὸν loquendi genus videtur esse, et subaudiri τὴν διαβολὴν, vel τὸ ἔγκλημα, vel τὸν κίνδυνον. χρήμασι ἐπεποίθεσαν (sic enim legendum arbitror) διωθέεσθαι. ix. 88. sibi persuaserant, [vel confidebant se] pecuniis [crimina, periculumque sibi inde impendens] pro-

pulsaturos, [ac ita evasuros.] Vide ἐπιπείθεσαν. διαθέεσθαι vero, ἀντὶ τοῦ διαθήσεσθαι positum. Subauditur enim ἂν particula, de cujus vi proprium locum consule.

διασάμενοι τὰ γέῤῥα. ix. 102. Dejectis scutis; vel, disjectis scutis.

διωκτέος, α, ον. comm. Persequendus, a, um. διωκτέοι εἰσί. ix. 58. Persequendi sunt.

διώρυξ, διώρυχος, ἡ. comm. Fossa, canalis, alveus profundus. διώρυχα βαθέην ὀρύσσειν. Fossam profundam fodisse. i. 75, 185, 189. iv. 39, 42. vii. 117.

δοκεῖν οὐ μαθεῖν. ἀντὶ τοῦ, δόξαν τοῦ μὴ μαθεῖν παρέχειν. Quod dicitur de illis, qui simulant se aliquid non animadvertisse, quod tamen animadverterunt. οὐκ ἐδόκεε μαθέειν. Dissimulavit a se rem animadversam fuisse. Sic et Galli feliciter hoc reddunt, *Elle ne fit aucun semblant d'avoir apperçu la chose, d'avoir vu le personnage.* Vel, *Elle fit semblant de n'avoir apperçu le fait.* i. 10. Nullam dedit significationem, qua rem a se demonstraret animadversam.

δοκέειν ἐμοί. Ion. ut mihi videtur, ut mea fert opinio. i. 172. pro quo diceretur alias, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. ii. 53, 77. ὡς ἐμοὶ δοκέειν. ii. 124. ἐμοὶ δοκέειν. iii. 45, 135. v. 69 vii. 173, 229. viii. 22. ὡς ἐμοὶ δοκέειν. viii. 30.

δοκέειν τι περὶ τῶν θείων πρηγμάτων. ix. 65. De rebus divinis aliquid opinari. De rebus divinis aliquid sentire, [suamque sententiam proferre]

δοκεῖν αὖθις. Herodotea locutio, pro quo dicitur et μεταδοκεῖν. Vide suo loco. Sententiam mutare. δεδογμένων οἱ αὖθις τουτέων. vii. 12. Sententia de his ab eo mutata.

δοκέω. ἐγώ μοι δοκέω. Ego mihi videor. Sic enim et Latini loquuntur. ii. 93. ἐγώ μοι δοκέω κατανοεῖν τοῦτο. Ego mihi videor hoc intelligere. ibid.

δοκέω, ῶ. Arbitror, existimo, non solum Ion. sed et poet. et comm. i. 8. ii. 27, 31. δόξας, νομίσας. i. 33, 51, 81, 97, 111, 119, 124. iii. 146. et alibi passim.

δόκησις, ιος, ἡ. comm. Opinio, existimatio. δόκησιν δεῖ λέγειν. vii. 185. De quo ex opinione dicere oportet. Æ. P. [De quo variam hominum] opinionem dicere oportet.

δόκιμος. comm. Probatus. Virtutis ac probitatis spectatæ vir. i. 65. 96. ἔπεμπον τὸν δοκιμώτατον σφέων αὐτέων. Eum, qui apud se spectatæ virtutis potissimum erat, miserunt. Spectatissimæ virtutis virum, qui apud se esset, miserunt. i. 152, 158. ii. 162. iii. 135, 142. ἄνδρα δοκιμώτατον. Virum clarissimum. iii. 155. δόκιμον ἐόντα παρὰ Ξέρξῃ. Clarum apud Xerxem. vii. 117, 118.

δολοῤῥαφεῖν. Dolos suere. Dolos moliri. Insidias struere. Ctesias Pers. 4.

δολοῦν. comm. Dolo capere, fallere. τοιούτῳ φαρμάκῳ τὸν ἐμοῦ παῖδα δολώσας. Hujusmodi veneno filium meum cum dolose ceperis, cum fefelleris. i. 212. [ἑλὼν δόλῳ dicitur i. 214. συνωνύμως.]

δόμος, ὁ. Apud Herodotum peculiariter positum pro certa serie, et ordine perpetuo in muris, ac ædificiis. διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθου. Per tricesimum quemque laterum ordinem. i. 179. Gallice, *à chaque trentième rang de briques.*

δόξα, ης, ἡ. comm. Opinio, exspectatio, existimatio. παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἀπέβαινε. viii. 4. Præter exspectationem res barbarorum cadebant, succedebant.

δόξαν φύσας αὐξάνεται. Valla: Inflatus superbe famam auget. v. 91. Stephanus: Superbe inflatus su-

am potentiam auget. Quæ interpretatio si vera est, ut aliquam veritatis non rejiciendæ speciem habet, hæc verba idem valent, ac τὴν ἑαυτοῦ δόξαν φυσήσας, τουτέστι φυσηθεὶς, εἴτε πεφυσημένος αὐξάνει, αὔξει. Nam in illo φύσας est syncope pro φυσήσας, hocque Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, activum pro passivo positum, contra vero τὸ αὐξάνεται est passivum pro activo. Quamvis autem hæc minime damnem, tamen et ita longe simplicius locum interpretari possumus; Superbiam spirans, crescit. δόξαν enim μετωνυμικῶς accipiemus pro ipsa superbia, quam gloria parit. φύσας vero κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ φυσήσας sumetur. φυσᾷν autem ἀντὶ τοῦ ἐκπνεῖν, efflare, ponetur. Quam significationem habes apud Sophoclem ἐν Αἴαντι Μαστιγοφόρῳ, v. 929. Οὐδεὶς ἂν ὅστις καὶ φίλος τλαίη βλέπειν φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας, ἔκ τε φοινίας πληγῆς, μελανθὲν αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς. Et v. 1412. ἔτι γὰρ θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος. In hoc utroque loco videmus τὸ φυσᾷν sumi pro ἐκπνεῖν, efflare, emittere.

δεδοξῶσθαι. V. H. pro comm. δοκεῖν. Videri, haberi, judicari. Hominum opinione judicioque existimari. ὁ Θεμιστοκλέης ἐβώσθη τε, καὶ ἐδοξώθη εἶναι ἀνὴρ πολλὸν Ἑλλήνων σοφώτατος ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. viii. 124. Themistocles celebratus est, et existimatus est esse vir Græcorum longe sapientissimus per universam Græciam. δεδόξωσθε εἶναι ἄριστοι. ix. 48. Existimamini esse præstantissimi.

δόρατα ναύμαχα. Valla: Pila nautica. vii. 89. Sed Herodotus ita nauticos contos videtur appellare, qui sunt oblongæ perticæ cuspide ferrea munitæ, quibus nautæ naves impellunt, et sæpe pugnant cum hoste. Virg. Æn. lib. vi. v. 302. Ipse ratem conto subigit, velisque ministrat. Idem Æn.

lib. ix. v. 509, 510. Telorum effundere contra Omne genus Teucri, ac duris detrudere contis.

δόρας, τος, τό. Ion. et poet. pro quo dicitur et δοῦρας, τος. Lancea, hasta. Quænam dicantur δόρατα, quid δόρυ, vide apud Eustath. δόρατα κατεηγότα. vii. 224. Lanceæ, vel hastæ fractæ. τὰ δόρατα ἐπιλαμβανόμενοι κατέκλων οἱ βάρβαροι. ix. 62. Barbari corripientes lanceas confringebant.

δοράτιον, τό. Hastile, jaculum, hasta. i. 34.

δορπίη, ης, ἡ. Herodoteum vocabulum, pro comm. δόρπος. Cœna. ii. 48.

δορυάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. Bello captus, q. d. lancea, vel hasta captus, armis captus. πρὸ χώρης δορυαλώτου μάχεσθαι. viii. 74. Pro regione bello, vel armis capta pugnare. δορυαλώτου ἐούσης τῆς Ἀττικῆς χώρης. ix. 4.

δορυφορεῖν. comm. Hastatum esse, ac principis alicujus latus stipare. Satellitem esse ad corporis custodiam ac tutelam. ἐδορυφόρεον τὸν βασιλέα. Regem hastati circumstabant, suoque satellitio muniebant. ii. 168. τὸν χίλιοι ἐδορυφόρεον. Quem mille hastati milites stipabant. ii. 127, 128.

δορυφόρος, ὁ. Hastatus principis satelles. i. 59. δορυφόρος Ἡρακλειδέων. Heraclidarum satelles. i. 91, 98, 113, 114, 116, 117, 120. et alibi passim.

δοσίδικος, ὁ καὶ ἡ. N. H. ὁ διδοὺς δίκας τινὸς ἁμαρτήματος. Qui alicujus peccati dat pœnas. ἵνα δοσίδικοι εἶεν. vi. 42. Valla: De tradendis mutuo iis, qui injurias intulissent. Sed δοσίδικον εἶναι jam accipi potius videtur, pro, Injuriarum illatarum rationibus mutuo reddendis obnoxium esse. Vel, De injuriis illatis jure cum aliquo experiri mutuo. Vel, Injurias illatas, jure mutuo per-

sequi. Alias verò significat τὸ τῶν ἀδικημάτων δίκας δοῦναι, id est, Injuriarum pœnas dare. Atque hæc est propria horum verborum interpretatio et vis.

Δοτικὴ ἀντὶ τῆς γενικῆς μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως. τὰ βαρβάροισιν ἀπαχθέντα, ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῶν βαρβάρων. Sic Latine, Quæ barbaris, pro a barbaris, sunt edita. i. 1. ἐξεμπεπολημένων σφι πάντων. Cum ab ipsis omnia jam essent vendita. ibid. δεδήλωταί μοι, pro ὑπ' ἐμοῦ. A me declaratum est. i. 18. κατεστράφατό οἱ, pro ὑπ' αὐτοῦ. Ab ipso subacti sunt. i. 27. ἀπέῤῥιπταί τοι, pro ὑπὸ σοῦ. A te contemnitur. i. 32. ἤδη δέ σφι ἡ πολλὴ τῆς Πελοποννήσου ἦν κατεστραμμένη. pro, ὑπ' αὐτῶν. Jam autem magna Peloponnesi pars ab ipsis erat subacta. i. 68. ad fin. τοῖσι καὶ ἐπῄει πολιορκίη. pro ὑπὸ τούτων κατεπράχθη. (Nam et perf. act. ἔπηκα, et aor. 2. act. ἔπην, terminationem activam, significationem passivam, plerumque habet.) Ab his instituta est obsidio. i. 81. τάδε οἱ κατέργαστο, pro ὑπ' αὐτοῦ κατείργαστο. Hæc ab eo peracta sunt. i. 123. τοῦτό σφι ἐξέργαστο, pro ὑπ' αὐτῶν ἐξείργαστο. i. 165. ἀραιρημένα ἄστεα αὐτοῖς, pro ὑπ' αὐτῶν ῃρημένα. Urbes ab ipsis captas [cernens.] i. 185. εὕρηταί σφι, pro ὑπ' αὐτῶν. ii. 82. τῇ μητρὶ τὰ προσταχθέντα, pro ὑπὸ τῆς μητρός. ii. 121. §. 4. ἀναισιμώθη τοῖσι ἐργαζομένοισι, pro ὑπὸ τῶν ἐργαζομένων. ii. 125. τοῖσι κατεδόκεον νεοχμόν τι ποιέειν. ἀντὶ τῶ, ὑφ' ὧν νεοχμόν τι ποιηθήσεσθαι καὶ ἐδόκεον. ix. 99.

Δοτικὴ ἀντὶ τῆς γενικῆς. τούτοισι ἐπισπομένοισι φεύγουσι, pro τούτων ἐπισπομένων φεύγουσι. His insequentibus fugiunt. i. 103. At Latinus Interpres vertit, Dum illos fugientes persequuntur. Quare videtur codicem nactus, in quo legebatur τούτοισι ἐπισπόμενοι φεύγουσι. ut τὸ φεύγουσι sit dativus, qui ab illo participio ἐπισπόμενοι, τουτέστιν ἐπακολουθοῦντες, regatur. Bonus uterque sensus. ὡς μεταδεδογμένῳ μοι, pro μεταδεδογμένου μου. Utpote sententia a me mutata. vii. 13. Ἰοῦσι δέ σφι φήμη ἐσέπτατο ἐς τὸ στρατόπεδον πᾶν. ix. 100. ἀντὶ τοῦ, ἰόντων δὲ σφίων, ἤγουν αὐτῶν.

Δοτικὴ ἀντὶ τῆς γενικῆς. Dativus loco genitivi. Ἀνοιγομένοισι τοῖσι κτήνεσί ἐστι σταθμώσασθαι, ὅτι τοῦθ' οὕτως ἔχει, pro ἀνοιγομένων τῶν κτηνέων. Apertis, [dissectisque] pecoribus, conjicere licet hoc ita se habere. iv. 58. Μεγάροισί τε κερδανέομεν περιεοῦσι, καὶ Αἰγίνῃ, καὶ Σαλαμῖνι. viii. 60. prope fin. ἀντὶ τοῦ Μεγάρων τε κερδανέομεν περιεόντων, καὶ Αἰγίνης, καὶ Σαλαμῖνος. Valla: Unde nobis lucri faciemus quæ servaverimus, Megara, Æginamque, atque Salaminem. Æ. P. Megarisque servatis, et Ægina, et Salamine, quæstum faciemus [non aspernandum.] id est, Illud etiam lucrifaciemus, quod Megara, Ægina, et Salamin opera nostra servabuntur. Οἰκότα μὲν νυν βουλευομένοισι ἀνθρώποισι, ὡς τοεπίπαν ἐθέλει γίνεσθαι. μὴ οἰκότα δὲ βουλευομένοισι, οὐκ ἐθέλει οὐδὲ θεὸς προσχωρέειν πρὸς τὰς ἀνθρωπηΐας γνώμας. viii. 60. ad fin. ἀντὶ τῶν, Οἰκότα μέν νυν βουλευομένων ἀνθρώπων, ὡς τοεπίπαν [τὸ πρῆγμα καλῶς αὐτοῖς] ἐθέλει γίνεσθαι, τουτέστιν ἀποβαίνειν. μὴ οἰκότα δὲ βουλευομένων, &c. Id est, Quum enim homines consilia rationi consentanea agitant, ut plurimum [res ipsis præclare] succedere solet. Quum vero consilia rationi minime consentanea agitant, [tunc] ne Deus quidem ad humanas sententias accedere, [nec ad humanas deliberationes se accommodare] solet, [vel vult.] Vide γίνεσθαι. Succedere. Demosthen. Olynth. 2. §. 9. τότε μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε τὰ πράγματα, ἐκείνοις χρωμένοις, οἷς εἶπον προστάταις, pro ἐκείνων τῶν προγόνων χρωμένων προστάταις, οὓς εἶπον.

δουληΐη, ης, ἡ. Ion. pro comm. δουλεία, ας. Servitus. vi. 12.

δουλήϊος, α, ον. Ion. et poet. pro comm. δούλειος. Servilis. στείλας τὴν θυγατέρα ἐσθῆτι δουληΐῃ. Cum filiam veste servili ornasset. iii. 14. prope init.

δουλοπρεπὴς, ὁ καὶ ἡ. comm. ὁ τῷ δούλῳ πρέπων. Servo conveniens. Servum decens. Servilis. Οὐδένα πόνον δουλοπρεπέα ἔχειν. Nullum laborem servilem habere, suscipere, ferre. i. 126.

δουλοσύνη. Ion. et poet. pro comm. δουλεία. Servitus. i. 129, 164. τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι. Servitutem non ferentes. i. 169. ἀπαλλαχθέντας δουλοσύνης. Servitute liberatos. i. 170. iv. 118. viii. 142. ix. 27, 76, 90.

δουλότερος, η, ον. Apud Herodotum accipitur pro eo, qui servitutis jugo magis premitur quam ante. Αἴγυπτον πᾶσαν πολλῷ δουλοτέρην ποιήσας, ἢ ἐπὶ Δαρείου ἦν. Cum totam Ægyptum in longe arctiorem servitutem redegisset, quam esset Darii tempore. vii. 7. Vel, Cum totam Ægyptum servitutis jugo longe arctiori, atque graviori pressisset, quam Dario regnante premeretur.

δουλοῦσθαι ὑπό τινι. In servitutem ab aliquo redigi. Λυδοὶ ὑπὸ Πέρσῃσι ἐδεδούλωντο. Lydi in servitutem a Persis redacti fuerunt. i. 94. [pro quo dicitur frequentius ὑπό τινος. οἱ Κᾶρες ἐδουλώθησαν ὑπὸ Ἁρπάγου. i. 174.]

δουλωσύνη. Herodoteum vocabulum, pro comm. δουλεία, et poet. δουλοσύνη. Servitus. Ἀπωσάμενοι τὴν δουλωσύνην. Propulsata, vel depulsa servitute. i. 95. iii. 87. vii. 102.

δοῦρας, τος, τό. Ion. et poet. pro communi δόρυ. ξύλον. Lignum. Fustis. Hasta. τύπτοντες δούρασι τὸν ἠέρα. Fustibus vel hastis aerem cædentes, verberantes. i. 172.

δραμεῖν, et δραμεῖσθαι ἀγῶνας. viii. 102. Vide τρέχειν.

δράμημα, τος, τό. Ion. et poet. pro comm. δρόμος. Cursus. τοῦτο τὸ δράμημα τῶν ἵππων. viii. 98. Hic equorum cursus.

δρηπέτης, ου, ὁ. Ionic. et poet. pro comm. δραπέτης. Fugitivus. Qui ab aliquo aufugit. iv. 137. vi. 11.

δρησμὸς, οῦ, ὁ. Ion et poet. pro comm. δρασμὸς, et φυγή. Fuga. Δρησμὸν ἐβούλευε. Fugam meditabatur. De fuga cogitabat, vel consultabat. v. 124. δρησμῷ ἐπιχειρέειν. Fugam moliri. Fugam parare. vi. 70. Δρησμὸν ἐβουλεύοντο. viii. 4. Valla : Consultabant de facienda fuga. Æ. P. De fuga consultabant. viii. 18. idem loquendi genus repetitur. ἀγγέλλων τὸν δρησμὸν τῶν Ἑλλήνων. viii. 23. Græcorum fugam nuncians. οἱ Ἕλληνες δρησμὸν βουλεύονται. viii. 75. Græci de fuga consultant. viii. 97.

δυνάμενος, η, ον. comm. Qui potest. Qui auctoritate gratiaque potest aliquid apud aliquem. Gallice, *Qui a pouvoir ou puissance. Qui a credit et autorité en quelque lieu, en quelque compagnie, en la maison ou cour de quelque prince, ou envers quelque particulier.* Ἀνὴρ Τεγεήτης, δυνάμενος ἐν Λακεδαίμονι μέγιστον ξείνων. ix. 9. Valla : Vir Tegeata, apud Lacedæmonios maximæ inter hospites potentiæ. Æ. P. Vir Tegeata, qui Lacedæmone plurimum [omnium] hospitum poterat. Vel, Qui maxima apud Lacedæmonios auctoritate præter cæteros hospites valebat. μέγα παρ' αὐτῷ δυνάμενον. Ctesias Pers. 5. 9. Qui magna auctoritate apud ipsum valebat. Idem. Pers. 9.

δυνάμενος, η, ον. comm. Potens. Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο. V. Hom. 33. Ad ædes enim venimus viri valde potentis.

δύναμις. Potentia. Δυναμις ὑπὲρ ἄνθρωπον ἡ βασιλῆός ἐστι. viii. 140. non procul a fine. Regis potentia supra humanam est : id est, Regis

vires humanam potentiam superant.

δύνανται. Ion. pro comm. δύνωνται ἂν, præter morem. Δείσας μὴ οὐ δύνανται τὸν βάρβαρον ὑπερβαλέσθαι. Veritus ne Barbarum superare non possent. vii. 163. Nisi rem sic accipias, δύναιντο scribendum videretur.

δυνασθῆναι. Potuisse; ut a δυνάζω, quod inusitatum. ii. 110.

δυνατὸς, ώτερος, ώτατος. comm. οἱ δυνατώτατοι τῶν Ἑλλήνων. Potentissimi quique Græcorum. Gallice, *Tous les plus puissans d'entre les Grecs*. i. 53, 56.

δυνατόν. Interdum accipi videtur pro eo, quod est decorum, honestum, quod facere licet, ac fas est. Ἀτυχῆσαι τὸν χρήζοντα, οὔ σφι δυνατόν ἐστι. ix. 111. Ipsis nefas est, orantem pati repulsam. Vel, Apud ipsos turpe censetur, ac nefas esse judicatur, si ille, qui [aliquid a rege petit,] repulsam ferat.

δυνέαται. Ion. pro comm. δύνανται. Possunt. ii. 142. iv. 30.

δυσμεταχείριστος, ὁ καὶ ἡ. comm. Tractatu difficilis. Expugnatu difficilis. vii. 236.

δυσθανατέειν, εῖν. comm. Iniquo animo mortem ferre. Cum magno animi dolore mori. Gallice, *Mourir avec grand regret et fâcherie*. Alias, cum dolore, vel cruciatu mori. Difficulter mori, non posse facile animam efflare, et mori. Quam mortis difficultatem, ejusque liberationem, Virgil. de Didone verba faciens, his versibus elegantissime describit, nobisque quodammodo spectandam proponit, sub ipsum Æn. 4. finem. Illa graves oculos conata attollere, rursus Deficit; infixum stridet sub pectore vulnus. Ter sese attollens, cubitoque innixa, levavit, Ter revoluta toro est: oculisque errantibus alto Quæsivit cœlo lucem, ingemuitque reperta. Tum Juno omnipotens longum miserata dolorem, Difficilesque obitus, Irim demisit Olympo, Quæ luctantem animam, nexosque resolveret artus. Nam, quia nec fato, merita nec morte peribat, Sed misera ante diem, subitoque accensa furore, Nondum illi flavum Proserpina vertice crinem Abstulerat, stygioque caput damnaverat Orco. Ergo Iris croceis per cœlum roscida pennis, Mille trahens varios adverso sole colores, Devolat, et supra caput astitit: Hunc ego Diti Sacrum jussa fero, teque isto corpore solvo. Sic ait, et dextra crinem secat: omnis et una Dilapsus calor, atque in ventos vita recessit. καὶ δὴ οἱ μὲν ἐμάχοντο, ὁ δ' ἐξενηνειγμένος ἐδυσθανάτεέ τε καὶ ἔλεγε, &c. ix. 72. Valla: Et quum aliis pugnantibus, ipse exportaretur, sese morientem miserabatur, &c. Æ. P. Atque alii quidem pugnabant, ille vero, cum [ex acie, ubi collocatus fuerat,] exportatus fuisset, se mori graviter ferebat, [iniquo animo ferebat, quod sibi moriendum esse animadverteret, Vel, Mortem iniquo animo ferebat,] et dicebat, &c. Vide δυσθάνατον, et δυσθανέειν in Œcon. Hippocratis.

δυσθυμεῖν. Ion. et poet. pro quo comm. ἀθυμεῖν. Animum despondere. Gall. *Perdre courage*. Μὴ δυσθύμει. viii. 100. Valla: Ne animo consterneris. Æ. P. Ne animum despondeas. Gallice, *Ne perdez point courage*. Dicitur et δυσθυμοῦμαι, pro δυσθυμῶ. Euripid. in Ione, ver. 265. τί χρῆμ' ἀνερεύνητα δυσθυμῇ γύναι; id est, Quamobrem occulte despondes animum mulier? Vide particulam δυς in Lex. Dor. in voce δύσσοος.

δυσμορφίη, ης, ἡ. N. H. pro comm. δυσμορφία. Deformitas. Ἀπαλλά-

ξαι τῆς δυσμορφίης τὸ παιδίον. Puellam deformitate liberare. vi. 61.

δύσριγος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui frigus difficulter ferre potest. Frigoris impatiens. v. 10.

δυσχείρωτος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui difficulter in nostram potestatem redigi potest. Qui difficulter manu capi potest. Qui magna cum difficultate potest subigi. δυσχειρωτότατοι. superlat. gradus. vii. 9.

δυσχεραίνειν τινὶ πράγματι. Rem aliquam moleste ferre. Re aliqua indignari. δυσχεράνασα τῇ ὄψει. V. Hom. 30. Aspectu [illius] indignata. Vel, Illo spectaculo indignata.

δύτης, ου, ὁ. comm. Urinator. viii. 8. Qui in aquam merguntur, qui subeunt aquas, et sub iis natant, a Latinis urinatores, a Græcis δύται, κολυμβηταὶ, et ὕφυδροι vocantur, a Gallis *Plongeons, qui savent nager entre deux eaux.* ἔτυμον τῦ δύτυ docet Herod. his verbis. ὅς δὺς ἐς τὴν θάλασσαν, οὐ πρότερον ἀνέσχε πρὶν ἢ ἀπίκετο ἐπὶ τὸ Ἀρτεμίσιον. viii. 8. Qui, cum mare subisset, non prius emersit, quam ad Artemisium pervenit. ibid.

δυῶν. Attice, et Ionice, pro comm. δυοῖν. Duorum. Duobus. i. 94, 130. iv. 1, 90. viii. 131.

δῶμα, τος, τό. Ion. et poet. pro comm. οἰκία. Domus. ii. 62.

δωρέεσθαι, δωρεῖσθαι. comm. Donare. ὁ Κροῖσος ἕκαστον δύο στατῆρσι δωρέεται. Crœsus unumquemque duobus stateribus donat. i. 54. δωρησάμενος τοὺς Δελφοὺς ὁ Κροῖσος. i. 55. αὐτῷ ἵνα λίθον δωρέοιτο. Ipsi unum lapidem donaret. ii. 126. Δωρέεταί μιν πεδέων χρυσέων δύο ζεύγεα. Ipsum duobus aurearum compedum paribus donat. iii. 130. Μανδροκλέα ἐδωρήσατο παισὶ δέκα. Mandroclem duodecim pueris, vel famulis, vel servis, vel puellis donavit. iv. 88. Vide σχίζειν. τῷ Δαρείῳ Μιτυλήνην ἐδωρήσατο. v. 37. αὐτὸν δωρέεται χρυσῷ. vi. 125. vii. 27, 28, 54, 116.

δωρεῖσθαι passive positum. Φύλακος, εὐεργέτης βασιλῆος ἀνεγράφη, καὶ χώρῃ οἱ ἐδωρήθη πολλῇ. viii. 85. Valla: Phylacus inter bene de rege meritos adscriptus sit, et multo tractu soli donatus. Æ. P. Phylacus inter viros de rege bene meritos est adscriptus; vel, In numerum de rege bene meritorum est relatus, amploque agro donatus. v. s. Et ager amplus ei donatus est.

δωρεῖσθαι τινί. Herodotea locutio, ἀντὶ τοῦ, δῶρα διδόναι τινί. Vel ἐλλειπτικὸν est loquendi genus, et δῶρα subauditur. Τότε βασιλεὺς Πέρσαις δωρέεται. ix. 110. Tunc rex dona dat Persis.

δωροδοκέειν, εῖν. Ion. quinetiam com. παρὰ τὸ δῶρα δέχεσθαι Dona accipere. Dono rem aliquam accipere. Muneribus corrumpere. Muneribus acceptis corrumpi. ἐδωροδόκησε ἀργύριον πολύ. vi. 72. Magnam pecuniæ vim per corruptelam accepit. vi. 82.

δωτινάζειν. V. H. τὸ δωτίνας συλλέγειν, καὶ λαβεῖν. Dona colligere, et accipere. ii. 180.

δωτίνη, ης. Ion. et poet. pro comm. δωρεὰ, vel δόσις. ἤγειρον δωτίνας ἐκ τῶν πολίων. Ex civitatibus dona coegerunt, munera collegerunt. i. 61. ἔδωκε δωτίνην. Dono dedit, i. 69.

E.

E Ion. in nominibus pro comm. α. κρέεσσι. Carnibus. pro κρέασσι. i. 47. ἔρσην, pro ἄρσην, mas. i. 109. ἐρσένων, pro ἀρσένων. i. 192. κέρεα, pro κέρατα. ii. 38, 74. γέρεα, pro γέραα; hocque pro γέρατα. ii. 168. iv. 165. κέρεα. iv. 29, 183. κερέων. ibid. Vide ι Ion. τῷ ι. præfixum. Vide et ἔωμαι cum

lerivatis. ὀπέων pro ὀπάων. ix. 51.
erdum ab Ionibus ante α in ıadam vocabulis poni; ut ἕατι, pro communi προεστήκασι, κατὰ συγκοπὴν προέστατι, et ῶς inserto ε ante α, προεστέασι. ıstis. v. 49. non procul ab ανεστέασι, pro ἀνεστᾶσι. Submo- . v. 71. ἠπιστέατο, pro ἠπίσταν- lciebant; quod fit ν rejecto, ınte α posito. v. 73.
. τῷ ω in nonnullis vocabulis ıonitur. τὰ κατεστεῶτα. Ion. comm. καθεστῶτα. i. 59, 65. ενος, pro χρώμενος. i. 14, 37, vii. 71. ὁρμεώμενοι. i. 58. pro ενοι. διαχρέωνται. i. 71. iv. 97. ιώσης, pro συνεστώσης. i. 74. ίων, pro εἰρωτῶν. i. 75. εἰρω- ίους. ii. 32. vi. 3. εἰρωτεώμενοι. i. εἰρεῶτι. ibid. μνεώμενος, pro νος. i. 96. προθέω, pro προθῶ. 18. ὁρέω. i. 111. ὁρέων. ibid. ώσης. i. 118. ἐνορέωσι. i. 124. δέων. pro comm. Ποσειδῶν. i. χρέω, pro χρῶ. utere. i. 155. έωσι, pro ἀποστῶσι. ibid. ἀνέω- pro ἤνωγες. ab ἀνώγω. i. 187. ων. iii. 77, 78. Vide έωμαι. ι ω in participiis.
ı. ante ε interdum ponitur. ίεσθαι, pro ἀπικέσθαι. ii. 32. ι, pro εἴκοσι. ii. 122.
erdum etiam ante ο in parti- ι Ionice poni. περιοπερχεόν- pro περισπερχόντων. vii. 207. hoc ut a circumflexo περισπερ- ῶ, formatum, quod Atticis liare. Vide έω, et έομαι.
terdum Ion. in η vertitur. ντέω, pro comm. ἐπερωτῶ. In- ogo. i. 47.
n. pro comm. η. ἰσωθέντες, ἠσσωθέντες. i. 66. ἑσσῶντο, pro ντο. i. 67. ἑσσωμένους, pro ἡσ- νους. i. 82, 104. ἑσσώθη, pro θη. i. 128. Vide ἑσσοῦν. ἕσσων, ως, pro ἥσσων. v. 86. viii. 113.
ı, interdum ex vocabulis tolli, ex initio, vel ex medio. ὀρτὴ,

pro ἑορτή. Dies festus. i. 31. ἱρὸν, pro ἱερὸν, templum. ibid. κατιροῦν, pro καθιεροῦν. Consecrare. i. 92. ἱρός. i. 80. ἱρεύς. i. 140.

ε. Ionice in ι sæpe vertitur. ἰφίστιος comm. et Ion. ἐπίστιος. i. 35, 44. bis. ἱστίη, pro ἑστία. i. 176. bis. ἱστιητόριον, pro comm. ἑστιατόριον. iv. 35. ἐπίστιον, pro ἐφέστιον. v. 72, 73.

ε. Tertia sing. imperfecti, vel aor. Ion. sequente vocali, pro comm. εν. προσεῖχε ἐντεταμένως. i. 18. ἐνόμισε ἑωυτόν. i. 34. εἶχε ἐν. i. 35. ἀπέστειλε ἄλλους. i. 46. ἀπέπεμπε ἐς. i. 50, 51. ὑπεξῆλθε ἐς. i. 73. περιεῖπε εὖ. ibid.

έα. Ion. et comm. terminatio accus. sing. 3. decl. contract. pro qua alias ηα. τὸν χαλκέα. i. 68.

έα. Ion. terminatio nominum 2. declin. simpl. pro comm. άα. et Attico ᾶ. μνέα, pro μνᾶ. mina. i. 51.

εα. In principio quorundam verborum interdum Ionice fit διάλυσις τῆς η εἰς εα. ut ἑάνδανε, pro ἥνδανε. Placebat. ab ἁνδάνω. ix. 5.

εα. Ionica terminatio verborum communiter in prima persona desinentium in ην, quod in verbis in μι potissimum habet locum. Sic autem hoc formatur, prius quidem, τὸ ν tollitur, deinde vero, τὸ η in εα dissolvitur. ὑπερετίθεα, pro ὑπερετίθην. iii. 155. ἔα, pro ἦν. Eram. ii. 19. Sic ᾔδεα. Noveram. comm. εἴδειν. in plusquamperf. act. per syncopen pro εἰδήκειν. Attice ᾔδην, rejecto vero ν, et dissoluto η in εα fit ᾔδεα. Ion. ii. 150.

εα. Ion. terminatio accus. singul. 1. decl. simpl. pro comm. ην. rejecto ν, et η in εα dissoluto. Γύγεα, pro Γύγην. i. 10. Κανδαύλεα, pro Κανδαύλην. ibid. Γύγεα. i. 11. Κανδαύλεα. ibid. δεσπότεα. ibid. et vii. 88. Κανδαύλεα. i. 12. Ὀρέστεα. i. 68. Ὀτάνεα, pro Ὀτάνην. v. 25.

Ἀριςαγόρεα, pro Ἀριςαγόρην. v. 32, 33. Μιλτιάδεα, pro Μιλτιάδην. vi. 37. Στησαγόρεα, pro ην. vi. 38, 39. Εὐρυβιάδεα, pro Εὐρυβιάδην. viii. 57, 58. κυβερνήτεα, pro κυβερνήτην. viii. 118.

ἕαδα, ας, ε. Ion. et poet. præt. med. Placui, placuisti, placuit; ab ἅδω. med. ἧδα, καὶ διαλύσει ἕαδα. i. 151. ἕαδε δέκεσθαι. Recipere placuit. iv. 145, 153, 201. vi. 106.

έαι. 2. pers. præs. ind. modi verborum contract. i. conjug. pro comm. ῃ. φοβέαι, times, pro φοβῇ. i. 39. Fit autem ab έῃ, verso ῃ in αι. φοβέῃ, φοβέαι; vel a tertia φοβεῖται, sublatis ι et τ.

εαι. Ion. terminatio secundæ personæ præsentis, verborum communiter in ασαι desinentium; ut ἐξεπίςεαι Ion. scis. ab ἐξεπίςασαι, sublato σ, et verso α in ε. vii. 104.

εαι. Ionica terminatio in verbis, in secunda persona singular. ex εται tertia, quæ communiter sic effertur, et τ de medio tollitur. θεήσεαι. Cernes. Videbis. Contemplaberis; a θεήσεται, quod a θεάσεται comm. a θεάομαι, ῶμαι. θεάσομαι. Ion. θεήσομαι. i. 8. βούλεαι, pro βούλει. vis. i. 11, 90. φαίνεαι, pro φαίνῃ. i. 27, 32. ἀπολαμπρύνεαι, pro ἀπολαμπρύνῃ. i. 41. διακελεύεαι. i. 42. παρασκευάζεαι. i. 71. ἀπαιρήσεαι. ibid. ἀπεχθήσεαι. i. 90. τεύξεαι. i. 89. ἁλώσεαι. i. 112. βούλεαι. i. 124. ἔσεαι. ii. 5. ἀπίξεαι. ii. 29. πλεύσεαι. et ἵξεαι. ibid. βούλεαι. iii. 119. προσκτήσεαι. v. 31. ἐπιθήσεαι. ibid. γίνεαι. ibid. μετέρχεαι. vi. 69. βουλεύεαι. vii. 12. δέεαι, pro δέῃ. a δέομαι. vii. 161.

εάνδανε. Ion. et poet. pro comm. ἥνδανε, dissoluto η in εα. Placebat. ab ἁνδάνω. ix. 5. τοῖσι τὰ ἀμείνω εάνδανε. ix. 19. Quibus meliora placebant.

ἔαρ. ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ ἐξαραίρηται. Quid sibi velit hoc dictum vide. vii. 162. Ver est præstantissima totius anni pars, qua sublata reliquæ vel nullum vel perexiguum robur ac voluptatem habent, quam nobis suppeditent. Sic etiam si lectissimum virorum florem ex aliquo exercitu tollas, reliquus exercitus remanet infirmus, et viribus ac ornamentis spoliatus, ita ut inde nullum commodum nullamque voluptatem, vel utrumque perexiguum sperare possis.

εας. Ion. terminatio accus. plur. 1. decl. simpl. pro comm. ας. Δεσπότεας, pro δεσπότας. i. 111, 112. ἐξηγητέας, pro ἐξηγητάς. i. 78.

έας. Ion. terminatio accus. plur. pronominum in ας comm. desinentium. ἡμέας, pro comm. ἡμᾶς. nos. ab ἐγώ. i. 30, 32. ὑμέας, pro ὑμᾶς. vos. a σύ. i. 53, 69.

έασι. Terminatio Ionica tertiæ personæ pluralis verborum in μι, quæ communiter in εῖσι desinit. συντιθέασι, pro συντιθεῖσι. iv. 23. Componunt. προτιθέασι. v. 8. [pro προτιθεῖσι. ut ibid.]

έασι. Ionica terminatio 3. person. plur. præs. tempor. verborum in μι, quæ comm. in ᾶσι desinit. ἱςᾶσι comm. at Ion. ἱςέασι. ἀνιςέασι, pro ἀνιςᾶσι. Submovent. Expellunt. v. 71.

ἔασιν. Ion. et poet. pro comm. εἰσίν. Sunt. i. 66.

έαται. Ion. terminatio verborum comm. in ηνται in 3. pers. plur. desinentium. ἡγέαται, pro ἥγηνται. Existimant. i. 136. οἰκέαται, pro οἴκηνται, hocque pro ᾤκηνται. Incolunt. Habitant. i. 142. Hoc autem formatur rejecto ν, et dissoluto η in εα. κατέαται, pro κάθηνται. Sedent. i. 199. πεπονέαται, pro πεπόνηνται. Laborant. ii. 63. συννενέαται pro συννένηνται. a verbo νέω, νήσω, coacervo. pro quo et νηέω, ῶ. νηήσω. ii. 135. iv. 62. κεκλέαται, pro κέκληνται. ii. 164. ἐκ-

τίαται, pro ἔκτηνται. iv. 23. ἀποκατέαται, pro ἀποκάθηνται. iv. 66. μεμετρέαται, pro μεμέτρηνται. iv. 86. ἐκτέαται, pro ἔκτηνται. iv. 174. vii. 176. εἰρέαται, pro εἴρηνται. iv. 181. vii. 81, 96. οἰκοδομέαται, pro οἰκοδόμηνται. iv. 185. κατέαται, pro κάθηνται. iv. 196. ὑμνέαται. pro ὕμνηνται. v. 67. ὁρμέαται, pro ὥρμηνται. v. 121. κεκοσμέαται. vi. 41.

έαται. Ion. terminatio verborum communiter in ενται, et ανται desinentium in 3. pers. pl. προτιθέαται, pro προτίθενται. i. 133. κατιστέαται, pro καθίστανται. 3. plur. p. p. a καθίσταμαι. i. 196. ap. init. ὑπανιστέαται, pro ὑπανίστανται. ii. 80. ἀπιστέαται, pro ἀφίστανται. ii. 113. δυνέαται, pro δύνανται. ii. 142. iv. 30. ἐπιστέαται, pro ἐπίστανται. iii. 2. ἐπανιστέαται, pro ἐπανίστανται. iii. 61. ἐπιστέαται. iii. 103. Quod fit rejecto ν, et inserto ε ante α, in verbis in ανται communiter desinentibus. In aliis enim, quæ in ενται desinunt, ν rejicitur, et α inseritur. ἐπιστέαται, pro ἐπίστανται. iv. 174. ἐξανιστέαται, pro ἐξανίστανται. v. 61. sic ἀναπεπτέαται, pro ἀναπέπτανται. 3. pers. pl. perf. pass. ab ἀναπετάω, ῶ. άσω. ἀναπεπέτακα, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀναπέπτακα. pass. ἀναπέπταμαι, σαι, ται. 3. plur. ἀναπέπτανται, et Ion. έαται. ix. 9.

έαται. Ionica terminatio tertiæ personæ plur. verborum communiter in ειται desinentium. Ut, ἀνακέαται pro ἀνάκεινται. Dicati, consecratique sunt. i. 14. viii. 27. διακέαται, pro διάκεινται. affecti sunt. i. 105. προσκέαται, pro προσκεῖνται. Incumbunt, addicti sunt. i. 133. ἐπικέαται, pro ἐπίκεινται. de pœnis agitur, quæ delinquentibus sunt propositæ. vi. 58.

έαται. Ion. term. quorundam verborum communiter in ανται in 3. person. plur. perfecti pass. desinentium. ut ἀναπεπτέαται, pro ἀναπέπτανται. ab ἀναπέπταμαι, σαι, ται. κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ ἀναπεπέταμαι, ab ἀναπετάω, ῶ, άσω. ἀναπεπέτακα. ἀναπέπτακα. Patefactæ sunt. Patent. ix. 9.

έαται. 3. singul. perf. pass. Ion. pro comm. ηται. dissoluto η in εα. πόλις οἰκέαται, pro οἴκηται, hocque pro ᾤκηται. Urbs incolitur. i. 193. [de urbe Nino ibi verba fiunt. sed ad marginem notatur οἴκητο.] Συνηδέαται, pro συνήδηται, hocque pro συνῄδηται. ix. 58. Vide suo loco.

ΕΑΤΑΙ. Ionica terminatio tertiæ person. plur. indicativi modi, temporis præs. pro comm. ανται, a 3. singul. ejusdem modi et temporis, in αται communiter desinente, ε ante αται posito formatur. Ut, ab ἵσταται comm. fit ἱστέαται, pro comm. ἵστανται. Sic ἐπιστέαται, pro ἐπίστανται. &c. Vide έαται.

ΕΑΤΑΙ. Ionica terminatio 3. person. plural. perf. pass. comm. in ανται desinentium, a tertia sing. ejusdem temporis, in αται comm. desinente, formatur, ε ante αται posito. Ut a 3. singul. comm. ἀναπέπταται, quod ab ἀναπετάω, ῶ, άσω. deductum, inserto ε ante αται fit ἀναπεπτέαται, pro comm. ἀναπέπτανται. Vide έαται.

ΕΑΤΑΙ. Ion. terminatio 3. pers. plur. indicativi modi, temporis præs. pro comm. ενται, a 3. sing. ejusdem modi et temporis, in εται communiter desinente, inserto α formatur. Ut a 3. sing. τίθεται, inserto α fit plural. 3. τιθέαται. Quod in verbis in μι in act. et μαι in pass. desinentibus usurpatur. Vide έαται.

ἔατε. Ion. pro comm. ἦτε. κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς εα. Est autem secunda persona plural. imperfecti verbi εἰμὶ, sum. Εἰ μὴ ὑμεῖς ἔατε οἱ πρότεροι ἀδικήσαντες Πέρσας. Nisi vos essetis illi, qui priores injuria Persas affecistis. Nisi Per-

σας injuriis provocassetis. iv. 119. εἰ αὐτοῦ ἔμπειροι ἔατε. Si hujus [rei] periti essetis. v. 92. §. 1.

ἐατέον εἶναι. Sinendum esse. viii. 108.

ἔατο. Ionica terminatio tertiæ pers. plur. imperfecti, vel aor. 2. medii, pro comm. οντο, vel αντο. ἐβουλέατο, pro ἐβούλοντο. i. 4. ἀπικέατο, pro ἀφίκοντο. i. 15, 152. προειδέατο, pro προείδοντο. i. 61. ἐγινέατο, pro ἐγίνοντο. i. 67. ἀπικέατο. i. 169. περιεγινέατο, pro περιεγίνοντο. i. 214. ἐξεπιστέατο, pro ἐξεπίσταντο. ii. 43. ἠπιστέατο, pro ἠπίσταντο. ii. 53. viii. 25. ἐγενέατο pro ἐγένοντο. ii. 166. ἐναπενιζέατο, pro ἐναπενίζοντο. ii. 172. ἐπιστέατο, pro ἐπίσταντο. ii. 173. ἠπιστέατο, pro ἠπίσταντο, hocque pro ἐπίσταντο. iii. 66. ἐβουλέατο, pro ἐβούλοντο. iii. 143. ὑπεδεκέατο, pro ὑπεδέκοντο. iv. 167. ἀπικέατο, pro ἀφίκοντο. iv. 203. viii. 36, 67. ix. 17. ἀπεγραφέατο, pro ἀπεγράφοντο. v. 29. συναπιστέατο, v. 37. pro συναφίσταντο. Sed ibi scribendum videtur συναπισταίατο, pro συναφίσταιντο. de quo suo loco. ἠπιστέατο, pro ἠπίσταντο. v. 73. ἀπικέατο, pro ἀφίκοντο. v. 98, bis. v. 99. vi. 16. vii. 118, 131, 153, 157. Ad horum similitudinem dictum videtur et τὸ ἐμηχανέατο, pro ἐμηχανοῦντο. v. 63. vel formatum, ut suo loco declaratur. ἐσινέατο, pro ἐσίνοντο. vii. 147. ἐπυθέατο, pro ἐπύθοντο. vii. 172. ἀπικέατο. vii. 173. viii. 6. ἐδυνέατο, pro ἐδύναντο. vii. 211. ix. 103. κατιστέατο, pro καθίσταντο. viii. 12. ἠπιστέατο, viii. 88. διεφθαρέατο, pro διεφθάροντο. viii. 90. ἠδυνέατο, pro ἠδύναντο. ix. 70.

έατο. Ion. formatio 3. person. plur. plusquamperf. p. pro communi ηντο, rejecto ν, et η in εα dissoluto. Vel a tertia pers. sing. in ητο communiter desinente, dissoluto η in εα. ὁρμέατο, pro ὥρμηντο. Parati erant. ὁρμέατο βοηθέειν. Ad opem ferendam erant parati. i. 83. viii. 35. ix. 102. ἐκεκοσμέατο, pro ἐκεκόσμηντο. i. 100. iii. 91. ὁρμέατο. i. 158. ἐμεμνέατο, pro ἐμέμνηντο. ii. 104. [ἐκατέατο, pro ἐκάθηντο. iii. 144. viii. 73. est imperfecti. περιεκατέατο. vi. 23.] ἐτετιμέατο, pro ἐτετίμηντο. vi. 124. ἐνεπεπορπέατο, pro ἐνεπεπόρπηντο. vii. 77. ἐπεπειρέατο, pro ἐπεπείρηντο. vii. 125. ὡρμέατο, pro ὥρμηντο. vii. 215. viii. 25. ἀποκεκλέατο. ix. 50. pro ἀποκέκληντο. sublato ι, et ν, et dissoluto η in εα. Vide suo loco.

έατο. Ion. terminatio tertiæ person. plur. verborum in ειντο comm. desinentium in imperf. sublato ν, et dissoluta ει diphthongo in εα. ἐκέατο, pro ἔκειντο. Jacebant. i. 167. προσκέατο. iii. 83. ἐπεκέατο, pro ἐπέκειντο. Instabant. vi. 49, 78. κατεκέατο, pro κατέκειντο. Jacebant. vii. 229. ἐκέατο. viii. 25. ἐπεκέατο. vi. 49. viii. 84. ix. 22. προσεκέατο. ix. 57.

έατο. Ion. formatio 3. pers. plur. imperf. vel plusquamp. pass. verborum communiter in εντο, vel αντο desinentium. ἐδεδέατο, pro ἐδέδεντο, a δέω, δήσω, καὶ δέσω. Ligo. i. 66. iii. 143. παρετιθέατο, pro παρετίθεντο. Apposuerunt. i. 119. ἀπιστέατο, pro ἀφίσταντο. Defecerunt. ii. 162. ἐπιστέατο, pro ἐπίσταντο. Sciebant, vel scirent. ii. 173. ἠπιστέατο, pro ἠπίσταντο. hocque pro ἐπίσταντο. iii. 66. ἐπιστέατο, pro ἐπίσταντο. vi. 44.

ΕΑΤΟ. Ion. termin. 3. pers. plur. imperf. act. pro comm. οντο. a 3. singul. ejusdem imperf. in ετο comm. desinente, inserto α formatur. Ut ab ἐτύπτετο, inserto α, ἐτυπτέατο, pro comm. ἐτύπτοντο. Sic ab ἐβούλετο, ἐβουλέατο. Sic ab ἐγράφετο, ἐγραφέατο. Vide έατο, ubi plura traduntur exempla.

έωντο. Interdum Ionice in tertia pers. plur. imperfecti verborum secund. conjug. contract. comm. in ωντο desinentium. Ut ἐμηχανέατο, pro ἐμηχανῶντο. Moliebantur. v. 63. Vide ἐμηχανέατο. Vel ut a

μηχανέομαι, ῦμαι, formatum, unde ἐμηχανέοντο, et sublato ο, et ν, ac inserto α. ἐμηχανέατο. Vide έατο Ionica terminatio 3. person. plur. imperf. vel aor. 2. medii, verborum in οντο, vel αντο communiter desinentium. Vide et μηχανέομαι, ῦμαι.

ΕΑΤΟ. Ionica terminatio 3. person. plur. aor. 2. medii, pro communi οντο, a tertia pers. singul. ejusdem aor. in ετο communiter desinente, inserto α formatur. Ut ab ἐτύπετο, inserto α fit ἐτυπέατο, ab ἀπίκετο, ἀπικέατο, ab ἐπύθετο, ἐπυθέατο, &c. Vide έατο.

ΕΑΤΟ. Ion. terminatio 3. person. plur. imperf. pro comm. αντο, in verbis in μι in act. et in μαι in pass. desinentibus, a 3. singul. ejusdem imperfecti in ατο comm. desinente, inserto ε formatur. Ut ab ἵϛατο 3. sing. inserto ε, fit ἱϛέατο 3. plural. pro comm. ἵϛαντο. Sic ἠπιϛέατο, ab ἠπίϛατο, pro Attico, et comm. ἠπίϛαντο, et ἐπίϛαντο. Sic ἠδυνέατο, et ἐδυνέατο, pro ἠδύναντο et ἐδύναντο. Vide έατο.

ΕΑΤΟ. Ion. terminat. 3. person. plur. plusquamperf. pass. comm. in ειντο desinentis, a 3. singul. ejusdem temporis, in ειτο comm. desinente, inserto α formatur, in quibusdam verbis. Ut a 3. singul. plusquamperf. pass. ἐδέδετο, inserto α fit 3. plural. ἐδεδέατο, a δέω. Ligo. Vide suo loco.

ΕΑΤΟ. Ionica terminat. tertiæ person. plur. imperf. verborum in μι in act. et in μαι in passiv. desinentium, pro comm. εντο. a tertia singul. ejusdem imperfecti, in ετο communiter desinente, inserto α formatur. Ut ab ἐτίθετο 3. sing. imperf. inserto α fit ἐτιθέατο. Vide έατο.

ΕΑΤΟ. Interdum Ionice in 3. person. sing. plusquamperfecti pass. comm. in ητο desinentis. Hoc autem fit, η in εα dissoluto. παρηγορέατο, pro παρηγόρητο. Solicitavit. v. 104. Vide suo loco.

ἐβουλέατο. Ion. pro comm. ἐβούλοντο. i. 4. iii. 143.

ἐβώλευντο. Ion. pro comm. ἐβώλοντο, Quod rarum. τὰς νήσους οὐκ ἐβούλευντο ὠνευμένοισι πωλέειν. Insulas emere volentibus vendere nolebant. i. 165. Vel (quod longe veri similius) ἐβούλευντο, pro βεβούλευντο, ἤγουν ἐβεβούλευντο, κατ' ἀφαίρεσιν τῆς ἐβ συλλαβῆς. Vel a βούλομαι comm. formatum Attice circumflexum βούλεομαι, οῦμαι, 3. plur. imperfecti, ἐβουλέοντο, ἐβουλοῦντο, et Ion. ἐβουλεῦντο, versa ου in ευ.

ἐβώσθη τε καὶ ἐδοξώθη ὁ Θεμιϛοκλέης εἶναι ἀνὴρ πολλὸν Ἑλλήνων σοφώτατος ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. viii. 124. Themistocles celebratus est, et [omnium] opinione habitus est per universam Græciam vir Græcorum longe sapientissimus. Ἐβώσθη autem Ἰωνικῶς, ut et Δωρικῶς ἐκ τοῦ ἐβοήθη formatum, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ τοῦ η εἰς ω, καὶ κατ' ἐπένθεσιν τῦ σ. Vel tanquam a βόω, βώσω. ἐκ τῦ βοῶ, βῶ, βώω. ut a ζάω, ζῶ, ζώω. κατὰ παραγωγήν.

ἐβώσθησαν. V. H. pro comm. ἐβοήθησαν. Celebres facti sunt. vi. 131.

ἐγγενὴς, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. ἐπιχώριος. Indigena. ii. 47.

ἐγγίνεσθαι. Ion. et Herodoteum verbum, pro comm. ἐξεῖναι. Vide ἐκγίνεσθαι. Licere. Οὔ οἱ μούνῳ ἐγγίνεται ἀρᾶσθαι ἀγαθά. Non sibi soli licet bona precari. i. 132. v. 3. vi. 38.

ἐγγίνεσθαι. Ion. pro comm. συμβαίνειν. Accidere. Contingere. Τοῦτο ἄπορόν σφι, καὶ ἀμήχανον μή κοτε ἐγγίνηται. v. 3. v. s. Hoc arduum est et difficillimum ne unquam ipsis accidat, pro, Hoc nulla ratione nulloque modo ipsis unquam contingere potest.

ἐγγίνεσθαι. Ion. pro comm. ἐκγίνεσθαι, καὶ γεννᾶσθαι. Gigni. Gene-

rari. Βουλόμενοι ἐξ αὐτέων παῖδας ἐγγινήσεσθαι. Cupientes ex ipsis [Amazonibus] liberos suscipi, liberos sibi procreari. iv. 111.

ἐγγίνεσθαι χρόνος. Dicitur, quum mora trahitur, multumque tempus consumitur. χρόνου ἐγγινομένου συχνοῦ. Cum multum tempus intercederet. Cum longa mora traheretur. i. 190. pro eodem et ἐκγίνεσθαι dicitur. χρόνου ἐκγιγνόντος πολλῦ. Multo tempore elapso. ii. 175.

ἐγγλύφειν. fu. ἐγγλύψειν. Insculpere. ζῶα ἐν λίθοισι ἐγγλύψαι. Animalia in lapidibus sculpere. ii. 4. ἐγγίγλυπται. ii. 106. ἐγγιγλυμμένων. ii. 124.

ἐγγυητὴς, ῦ, ὁ. comm. Sponsor. Fidejussor. ἄνευ ἐγγυητέων. Sine fidejussoribus. i. 196. ἐγγυητὰς καταςῆσαι. Fidejussores dare. ibid.

ἔγερσις, ιος, ἡ. comm. Excitatio. ποιεῖσθαι ἔγερσιν ςρατιῆς. Herodotea locutio, pro comm. ςρατιὰν ἐγείρειν, Exercitum excitare, quem aliquo ducamus. ὁ Ξέρξης ἐπὶ Αἴγυπτον ἐποιέετο τὴν ςρατιῆς ἔγερσιν. Valla: Xerxes animatus erat ad bellum inferendum Ægypto. vii. 5. Quamvis sensus iste sit bonus, ex verbis tamen Græcis elici commode non potest. Hoc enim illa sonant, Excitationem exercitus adversus Ægyptum faciebat, id est, Copias adversus Ægyptum excitabat, vel suscitabat. Sed fortasse quis non immerito suspicetur hic legendum ἄγερσιν potius quam ἔγερσιν. ποιεῖσθαι ἄγερσιν ςρατιῆς, ἀντὶ τῦ, ςρατιὴν ἀγείρειν. Facere copiarum collectionem, pro, copias colligere, quod alibi sæpius occurrit. Si nihil mutandum, ab antecedenti μετωνυμικῶς et ipsum consequens intelligetur, hæcque locutio τὸ πρὸ ὀμμάτων, quam ὑποτύπωσιν alii vocant, habebit. Sic autem ducis copias undique colligentis, et singulos milites ex otio excitantis, ac ad militiam concitantis studium nobis quodammodo spectandum proponetur. Sed quid opus conjecturis ad nostram sententiam confirmandam, cum Herodotus ipse vii. 20. veram hujus loci lectionem nobis indicare videatur, his verbis? καὶ Ξέρξης τῦ ςρατῦ ἐπάγερσιν ποιέεται. ἀντὶ τῦ, τὸν ςρατὸν ἐπαγείρει. Copias colligit. Et longe dilucidius vii. 48. ςρατῦ τις τὴν ταχίςην ἄγερσιν ποιοῖτο.

ἐγκάειν. Ion. et Attice, pro comm. ἐγκαίειν. Incendere, cremare, coquere. Κάμινον ἐγκάοντες κεράμου λεπτοῦ. V. Hom. 32. v. s. Caminum incendentes tegularum tenuiorum. i. Igne accenso coquentes in fornace lateres tegulasque tenuiores; κέραμος enim utrisque significat.

ἐγκατίζεσθαι. Ion. pro comm. ἐγκάθησθαι. Sedere in aliquo loco. ἐγκατιζόμενος ἐς τὸν θρόνον. In solio sedens. v. 26. pro quo συνωνύμως dicitur eodem in loco, ἐν τῷ θρόνῳ κατίζων.

ἐγκερᾶν. Ion. et poet. Immiscere. Commiscere. Perturbare. Moliri. Ἀριςαγόρης ἐγκερασάμενος πρήγματα μεγάλα. Aristagoras confusis, perturbatis magnis rebus. v. 124.

ἐγκεχρημένος, η, ον. V. H. pro quo communiter dicendum videtur, ὁ ἐν χρήσει ὤν. Qui est in usu. Quo quis utitur. Quem aliquis in manibus habet, et tractat. ἔσαν δὲ πρός τινας καὶ ἄλλους ἐγκεχρημένοι [πόλεμοι.] Valla: Erant autem cum alia aliorum bella. Sed Græcorum verborum vim non expressit. Æ. P. Erant enim et adversus alios quosdam [bella jam] suscepta, quæ in manibus habebant, quæ gerebant. Vide præcedentia et sequentia. vii. 145. In vulgatis Lexicis hoc verbum non reperitur. Est autem participium præteriti perf. pass. ab ἐγχράομαι, ὦμαι. quod

jam, ut terminatione, sic etiam significatione, sumendum passive.

ἐγκολάπτειν. comm. Insculpere. Incidere. καί σφι γράμματα ἐνεκεκόλαπτο. Et literæ in ipsis erant insculptæ. i. 93. ἐνεκόλαψε ἐς τὸν τάφον. In sepulcro insculpsit. i. 187. ἐγκεκολαμμένοι ἐν πέτρῃσι. In saxis insculpti. ii. 106. ἐγκεκολαμμένα. ii. 106, 136. v. 59.

ἔγκοτος, ου, ὁ. N. H. quod substantive sumitur pro ira, quam quis adversus aliquem concepit, servat, exerit, exercet. Unde Herodotea locutio, ἔγκοτόν τινι ἔχειν. q. d. κότον ἔν τινι ἔχειν, ἀντὶ τοῦ ἔς τινα, vel κατά τινος κότον ἔχειν. Iram in aliquo, pro, in aliquem, adversus aliquem, habere. Iratum alicui esse. Infensum, inimicum alicui esse. Ἔγκοτον ἔχοντες Σαμίοισι. Samiis infensi. iii. 59. Δεινόν τινά σφι ἔγκοτον ἔχων. Gravem quandam iram adversus ipsos habens. Ipsis graviter iratus. Ipsis graviter infensus. vi. 73. ἔγκοτόν τινα εἶχε τοῖσι Παρίοισι. vi. 133. [pro eodem dicitur et ἔχειν χόλον τινί. viii. 27.] τουτέων δὴ σφι ἀμφοτέρων ἔχοντες ἔγκοτον οἱ Θεσσαλοί. viii. 29. Horum igitur duorum [caussa] Thessali [ipsis] irati, vel infensi. τῇ γυναικὶ οὐκ εἶχε ἔγκοτον. ix. 110. Illi mulieri non erat infensa.

ἐγκρατὴς, ὁ καὶ ἡ. Qui in sua potestate aliquid habet. comm. τῶν αὐτοὶ χωρίων ἐγκρατέες εἰσί. viii. 49. In locis, quæ ipsi in sua potestate haberent; vel, quorum ipsi essent domini. τῆς αὐτοὶ ἐγκρατέες ἦσαν. ix. 106. Cujus imperium ipsi obtinebant.

ἐγκτίζειν. comm. In aliquo loco condere. πόλιν ἐν Θρηΐκῃ ἐγκτίσασθαι. Urbem in Thracia condere. v. 23.

ἐγκυρεῖν. Ion. et poet. pro comm. ἐντυγχάνειν. ἐνέκυρσαν τοῖσι εὐνούχοις. In Eunuchos inciderunt. iii. 77. ἐνέκυρσε ἀμφοτέρῃσι τῇσι μοίρῃσι τῶν Σκυθέων. In utramque Scytharum partem incidit. iv. 124. ἐνέκυρσαν autem, et ἐνέκυρσε, κατὰ συγκοπὴν dicta, pro ἐνεκύρησαν, et ἐνεκύρησε.

ἐγκυρεῖν. Ion. et poet. Incidere in. Nancisci. ἀλογίης πολλῆς ἐνεκύρησε. vii. 208. Valla : Hominem magno contemtui habebant. Lexicum Græco-latinum, ἐνεκύρησε ἀλογίης (sic enim ibi vitiose scribitur) contemtui habuit. Æ. P. In magnam contemtionem [ille speculator] incidit; id est, ab omnibus Lacedæmoniis, qui ipsum eo speculandi caussa profectum viderant, et rebus omnibus per otium exploratis abeuntem animadverterant, magnopere neglectus, atque contemtus fuit. Omnes ejus adventum et discessum valde contemserunt, vel, nullo modo curarunt. Vide ἀλογίη. ἐνεκύρησαν στρατῷ. vii. 218. In exercitum inciderunt.

ἐγχειρίζειν. comm. In manibus ponere. In manus tradere. Tradere. τοῖσι Ἰσαγόρεω στασιώτῃσι τὰς ἀρχὰς ἐνεχείριζε. Valla : Isagoræ militibus magistratus mandare. Quamobrem pro στασιώτῃσι videtur legisse στρατιώτῃσι. Sed vulgata lectio est bona. Vertendum autem, Magistratus illis tradebat, vel mandabat, qui Isagoræ factionis erant. Vel, Qui ejusdem factionis erant, cujus Isagoras. Vel, Illis, qui ab Isagoræ partibus in factione stabant. v. 72. Vide στασιώτης, et ἀντιστασιώτης, et συστασιώτης. ἐνεχείρισε τὸ παιδίον αὐτέων ἑνί. Uni ipsorum tradidit infantem. v. 92. §. 3.

ἐγχειρίθετος, ὁ καὶ ἡ. N. H. In alicujus manu positus. In alicujus potestatem redactus. ἵνα τοι τοῦτον ἐγχειρίθετον παραδῶ. Ut tibi hunc in manus tradam, ac in tuam potestatem redigam. v. 106.

ἐγχραύειν. V. H. Infligere. Impingere. ἐνέχραυε τὸ σκῆπτρον ἐς τὸ

προσωπον. Sceptrum in faciem impingebat. vi. 75.

ἐγχρίμπτειν. Ion. et poet. pro communi προσπελάζειν. Admovere. ἐγχρίμψαντες τὴν βάριν τῇ γῇ. Cum navem ad terram admovissent, appulissent. ii. 60. ἐγχρίμπτων [τὸν ἵππον] τῇ θηλέῃ (sic enim legendum, non autem θηλέϊ, ut in Stephani codicibus. quod patet iii. 86. ἡ θήλεα ἵππος.) Equum equæ admovens. iii. 85. αὐτέων τινὶ ἐνεχρίμπτετο. Illarum cuidam corpus admovit, junxit. i. cum ea congressus est. iv. 113.

ἐγχρίμπτεσθαί τινι. Ion. et poet. pro comm. ἐμπίπτειν τινί. In aliquem incidere. πορευόμενος δὲ ἐγχρίμπτεται γυναιξὶ Κουροτρόφῳ θυούσαις ἐν τῇ τριόδῳ. V. Hom. 30. Iter vero faciens incidit in mulieres [Cereri] Juventutis altrici sacrificium in trivio facientes.

ἐγχρίψας τῷ αἰγιαλῷ. ix. 98. Valla: Littori navem applicans. Sed ἐγχρίμψας fortasse scribendum, ut ii. 60. vel suavitatis caussa τὸ μ jam Ἰωνικῶς sublatum dices.

ἐγχωρεῖν. comm. Licere. Fas esse. ἔνθα τὸ ὁρᾶν μὴ ἐνεχώρει. Ctes. Pers. 1. Ubi [res] videre non licebat. Quæ videre non licuit.

ἐδεδέατο. Ion. pro comm. ἐδέδεντο. Ligati fuerunt. 3. pers. plur. plusq. pass. a δέω. Ligo. i. 66. iii. 143. v. 77. Quod a 3. singul. ἐδέδετο, inserto α formatum.

ἔδεε. Ion. 3. pers. sing. imperfecti verbi δέει, δεῖ. Oportet. Opus est. pro comm. ἔδει. Oportebat. Opus erat. ἔδεέ οἱ κακῶς γενέσθαι. Infortunium ei contingere oportebat. Rem ipsi male cedere oportebat. In calamitatem incidere eum oportebat. iv. 79. apud init. ἔδεε συμμαχίης τινός οἱ μεγάλης ἐξευρεθῆναι. Ei aliquo magno auxilio invento opus erat. v. 38. Vel, Opus erat ipsum magnam aliquam societatem sibi comparare. vi. 64. vii. 9, 144. viii. 53. ix. 58. τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἔδεε πανοικίῃ γενέσθαι. ix. 109. Illius enim universæ familiæ infortunium dari oportebat. Vel, Illius enim universam familiam infortunio affligi oportebat. Vide πανοικίῃ, et τῇ δὲ κακῶς.

ἐδεστὴς, οῦ, ὁ. H. N. q. d. Esor, vel comestor, quæ vocabula barbaris familiaria. Latine, qui edit, qui comedit. κρεῶν ἐδεσταὶ ὠμῶν. Qui carnes crudas edunt. iii. 99.

ἐδοξώθη. viii. 124. vide δοξοῦσθαι.

ἔδραμε νικᾶν. Quid sibi velit hoc loquendi genus, vide παρ' ἓν πάλαισμα ἔδραμε νικᾶν ὀλυμπιάδα. ix. 33.

ἕδρη, ης. Ion. pro comm. ἕδρα. Sessio. Mora, quam quis sedendo facit, ponit, interponit. ὥστε ἐπ' ἕδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατιῇ. Ut exercitui non esset opus ibi considere, et diutius morari. i. 17. Sed legendum arbitror unica voce ἐπέδρης, ut v. 65. Vide suo loco. περιημέκτεε τῇ ἕδρῃ. ix. 41. Illam moram iniquo ferebat animo.

ἐδυναίατο. Si codex sanus, Ion. dictum est pro ἐδύναντο, poterant. Nam non potest esse optativi pro δύναιντο, possent. iv. 114. sed fortasse legendum ἐδυνέατο, pro ἐδύναντο. Vide εατο pro αντο, vel οντο.

ἐδυνάσθην, alias ἐδυνήθην. Hoc ut a δυνάομαι, ῶμαι, possum. Illud ut a δυνάζω, quod inusitatum. ii. 19. ἐδυνάσθη. ii. 140.

ἐδύνατο. Si codex mendo caret, interdum apud Herodotum impersonaliter sumi videtur, pro, δυνατὸν ἦν, possibile erat. τοῖσι Σπαρτιήτῃσι καλλιερῆσαι θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο. ἀντὶ τοῦ, οὐ δυνατὸν ἦν. hocque ἀντὶ τοῦ, οἱ Σπαρτιῆται καλλιερῆσαι θυόμενοι οὐκ ἐδύναντο. vii. 134. Spartanis sacrificantibus litare, vel læta exta habere, non erat possibile. Spartiatæ sacra facientes litare non poterant. Vide καλλιερεῖν. ὡς δὲ οἱ προσπέμ-

ϖοντι οὐκ ἐδύνατο κατεργασθῆναι. ix. 108. Hæc enim ita sunt accipienda, ὡς δὲ αὐτῷ δῶρα ϖροσπέμποντι οὐ δυνατὸν ἦν κατεργασθῆναι τὸ ϖρῆγμα. ἀντὶ τοῦ, ὡς δὲ αὐτὸς δῶρα ϖροσπέμπων οὐκ ἐδύνατο κατεργασθῆναι τὸ πρῆγμα. i. Cum autem ipsi dona mittenti possibile non esset rem illam conficere. Cum autem ipse dona mittens [ad mulierem illam, id, quod ab ea cupiebat impetrare,] conficere non posset. Vel ita locus intelligendus, si τὸ ἐδύνατο suam propriam ac naturalem vim retineat, ὡς δὲ τὸ ϖρῆγμα οὐκ ἐδύνατο κατεργασθῆναί οἱ δῶρα ϖρὸς τὴν γυναῖκα ϖροσπέμποντι. hocque ἀντὶ τοῦ, ὡς δὲ τὸ ϖρῆγμα οὐκ ἐδύνατο κατεργασθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ δῶρα ϖρὸς τὴν γυναῖκα ϖροσπέμποντος: id est, Cum autem res illa [quam impetrare cupiebat] ab eo munera ad mulierem illam mittente confici non posset. Hic τὸ κατεργασθῆναι, ut formationem, sic etiam significationem passivam, non autem verbi deponentis, habere dicemus, quam habebit, si τὸ ἐδύνατο, ἀντὶ τοῦ, δυνατὸν, accipias. Hoc autem ἐλλειπτικὸν et concisum loquendi genus Herod. familiarissimum. Vide ἔλλειψις.

ἐδυνέατο. Ion. pro comm. ἐδύναντο. Poterant. Vide ἠδυναίατο, et ἔατο pro αντο vel οντο.

ἐδώδιμος, ὁ καὶ ἡ. comm. Esculentus. iii. 108.

ἑδώλια, ων, τά. Navium transtra, supra quæ remiges sedent. Sedes. Navium fori. i. 24.

ἔδωσαν. iii. 149. ϖαρέδωσαν. Sed, si codex sanus, observandum, non tamen imitandum. Est enim præter Grammaticorum regulas, ut a poetico δόω. μ. δώσω. α. 1. ἔδωσα, quod et in nostro Græco Thucydidis indice a nobis olim est notatum. Sed vel ϖαρέδωκαν, vel ϖαρέδοσαν scribendum videtur. Illud quidem est prioris, hoc vero posterioris aor. act.

εε. Ion. διάλυσις τῆς ει διφθόγγου in quibusdam nominibus; ῥέεθρον pro comm. ῥεῖθρον. i. 75.

εε. tertia sing. imperfecti verborum 1. conjug. contract. Ionice formata sine contractione, tam sequente vocali, quam consonante. ἐπολέμεε ἔτεα ἔνδεκα. Undecim annos bellum fecit. i. 18. ἐποίεε. i. 22. κατεδόκεε. ibid. ἐπόνεε. i. 27. διεκαρτέρεε. vii. 107.

εε. Ion. pro comm. ει in quibusdam verbis, in medio, non in fine. ἐκέετο, pro ἔκειτο, jacebat, erat. i. 51. ϖροσκέεται, pro ϖρόσκειται. i. 118. κέεται, pro κεῖται. i. 142, 178, 181. ϖαρακέεται. i. 181. κέεσθαι, pro κεῖσθαι. ii. 2. κέεται. ii. 17, 34. διακέεται. ii. 83. ϖροσκέεται. ibid. κέεται. ii. 175.

εε. terminatio Ionica tertiæ personæ sing. plusquamperfecti tam medii quam activi, pro comm. ει, dissoluta diphthongo ει in εε, vel Attico η. ἐγεγόνεε. fuit. pro ἐγεγόνει comm. vel ἐγεγόνη Attico. i. 11. ἐώθεε. Solebat, consueverat, pro εἰώθει. ibid. sic et impersonale ἔδεε, pro comm. ἔδει, oportebat. i. 12, 31. ἐξευρήκεε, pro ἐξευρήκει. i. 48. ὀπώπεε, pro ὀπώπει. i. 68. ἐγεγόνεε, pro ἐγεγόνει. i. 74. ἐληλύθεε, pro ἐληλύθει. i. 79. κατεστήκεε, pro καθεστήκει. i. 81. συνεπεπτώκεε, pro συνεπεπτώκει. i. 82. ἀναβεβήκεε. i. 84. ἐπεποιήκεε. i. 85. ἐπεπόμφεε. ibid. ϖαρημελήκεε. ibid. ἀποβεβήκεε. i. 86. ἐγεγόνεε. i. 91, 119. κεχωρήκεε. i. 122. ἐνεπεπτώκεε, pro ἐνεπεπτώκει. viii. 38. Consule M. Et. in ἐπεποιήκεα. Idem in aliis multis passim invenias.

εεαι. Ionica terminatio secundæ personæ communiter in ῃ, vel Ἀττικῶς in ει desinentis. Hoc autem potissimum in verbis mediæ vocis, in futuro. Ut τυπτοῦμαι, τυπτῇ, vel τυπτεῖ, τυπτεῖται. Hinc κατὰ διάλυσιν τυπτέεται, et sublato

τ, τυπίεαι, atque tertia in secundam mutatur. Sic εὐφρανοῦμαι, εὐφρανῇ, vel εὐφρανεῖ, εὐφρανεῖται, εὐφρανέεται, εὐφρανέεαι, delectaberis, oblectaberis. iv. 9. Idem etiam fit in verbis contractis, ut ποιεῖται fit Ionice ποιέεται, hinc τὸ ποιέεαι. Sic ἀποθανέεαι, morieris, ex ἀποθανεῖται, sublato τ, et diphthongo ει in εε dissoluta, tertiaque persona in secundam migrante. iv. 163. διαιρέεαι, pro διαιρῇ. vii. 47. φοβέεαι. vii. 52.

έειν. Sæpe Iones infinitivos aoristi 2. act. vel futuri, in εῖν desinentes dissolvunt in έειν, ut ἀποφυγέειν, pro ἀποφυγεῖν. i. 1. διαφυγέειν. i. 10. μαθέειν. ibid. περιϊδέειν. i. 24. ἰδέειν. i. 32. παθέειν. ibid. ἐπισχέειν. ibid. ἑλέειν. i. 36. ἐκμαθέειν. i. 73. ἀποθανέειν. i. 85. συνδραμέειν. i. 87. διαλαβέειν. i. 114.

έεσθαι. Ion. terminatio futuri vel prioris, vel posterioris, medii, comm. in εῖσθαι desinentis, ut τυπέεσθαι, pro τυπεῖσθαι. Hoc autem κατὰ διάλυσιν τῆς διφθόγγου ει fieri solet. προσεμπικρανέεσθαι, pro προσεμπικρανεῖσθαι. Vide πικραίνειν. iii. 146. ἀπολέεσθαι, pro ἀπολεῖσθαι. vi. 29. viii. 12.

έεται. Ionica terminatio tertiæ pers. singul. verborum gravit. communiter in εῖται desinentium in futuris mediis, ut τυπεῖται, sublato τ, et dissoluta diphthongo ει in εε, τυπέεται. Sic ἀποθανέεται, pro ἀποθανεῖται, morietur. iv. 190. Sic ἀπολέεται, pro ἀπολεῖται. viii. 3, 57.

ἔην. Ion. et poet. pro comm. ἦν, erat. 3. singul. imperf. verbi εἰμί. Sum. iv. 151, 152. ἀπαθὴς κακῶν ἔην ὁ στρατός. vii. 184. Exercitus malorum expers erat. πλῆθος ἔην. Numerus erat. ibid.

ἐθέλειν. comm. Solere, Consuevisse. ἄνευ ἀναγκαίης ἰσχυρῆς συμβάσιες ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν. Sine gravi necessitate compositiones firmæ permanere non solent. i. 74. Vide θελέω, ῶ. μεγάλα πρήγματα μεγάλοισι κινδύνοισι ἐθέλει καταιρέεσθαι. Res magnæ magnis periculis suscipi [conficique] solent. vii. 50. Vide καταιρεῖν.

ἐθέλειν. comm. [pro quo et φιλέειν. vii. 160.] dicitur et συνωνύμως εἰωθέναι. Solitum esse. Consuevisse. τελευτὴ χρηστὴ ἐθέλει ἐπιγίνεσθαι. Bonus finis esse solet. vii. 157. viii. 60.

ἐθελοκακεῖν. comm. Dicitur de militibus, qui ultro rem ignaviter gerunt. i. 127. ἐθελοκάκεον. v. 78. ἐθελοκακέοντες. vi. 15. ἐθελοκακέετε. Rem ignaviter ultro geratis. viii. 22. ἐθελοκακέειν. viii. 69. ἐθελοκάκεον. viii. 85. ἐθελοκακεόντων. ix. 67.

ἐθελοντήν. ἐπιῤῥηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἑκουσίως. Ultro, sua sponte. [φασὶν] ἐθελοντὴν αὐτὴν τοῖσι Φοίνιξι συνεκπλῶσαι. Eam ultro cum Phœnicibus navigasse dicunt. i. 5.

ἐθελοντὴς, ῦ, ὁ. comm. Voluntarius. v. 104, 110. vi. 92. vii. 134. ix. 21.

ἐθελοντί. Adverbium. comm. Voluntarie, ultro, sua sponte. vi. 25.

ἐθήκατο. ἐπεθήκατο Ἐφεσίοισι. Ephesios invasit. i. 26. συνεθήκατο ξεινίην τοῖς Ἴωσι. Cum Ionibus hospitii jus contraxit. Amicitiam cum Ionibus iniit, hospitium contraxit. i. 27. τὰ ὑπεθήκατο ἐπιτελέειν. Quæ perfici monuit. De quibus faciendis [ipsum] monuit. i. 90. τούτοισι ἐπεθήκατο. Hos aggressus est. i. 102. Vide ὑποτίθεσθαι, συνεθήκατο. ii. 181. iii. 39, 86, 157. iv. 65. vii. 125. viii. 27.

ἐθήκαντο. συνεθήκαντο. ix. 53.

ει diphthongus interdum in η vertitur Ion. ut ἠρινέος, pro εἰρίνεος comm. laneus. i. 195. Quod et Dorice fit in nonnullis, ut docet Eustath. ut πλήων, pro πλείων, &c. Vide. Et Æolice in infinitis, ut τύπτην, pro τύπτειν. Dores

etiam idem sæpissime faciunt. Sed, si codex est sanus, hoc ἡρεμέως est observandum. Nam alioqui mallem ἠρεμέως scribere.

ει diphthongus in nominibus adjectivis non semper in ηι dissolvitur Ionice. γυναικεῖος, καὶ ἀνδρεῖος. i. 17. [Vide ηϊ.]

εἴδεος ἐπαμμένοι παῖδες. Herodotea locutio. viii. 105. Pueri formosi. q. d. Pueri, qui formam attingunt, (egregiam scil.) i. Pueri egregia forma præditi; εἶδος enim est mediæ significationis vocabulum.

εἴκεσθαι. Ion. et poet. pro comm. ἐοικέναι, καὶ ὅμοιον εἶναι, similem esse. φάσμα εἰδόμενον Ἀρίστωνι. Spectrum Aristoni simile. vi. 69. τέῳ ἀνδρὶ εἰδόμενος; Cui viro similis? vii. 56.

εἶδος. κατ᾽ ἐξοχὴν præstans, et egregia forma, quod illo senario confirmatur, πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος. Herod. viii. 113. τοῖσι εἶδεα ὑπῆρχε διαλέγων. Eos deligens, quibus præstans esset forma. Vel, Præstanti, egregia, eximia forma præditos deligens.

εἶδος, τό. comm. ἀντὶ τοῦ δυσειδία, δυσμορφία. Deformitas. συμφορὴν τὸ εἶδος αὐτῆς ποιευμένους. Ipsius formam, i. deformitatem, calamitatis loco ducentes Ipsius deformitatem iniquo animo ferentes. vi. 61. μεταπεσέειν τὸ εἶδος, speciem, i. deformitatem decidisse. vi. 61. ad fin. Hinc patet τὸ εἶδος esse mediæ significationis vocabulum, quod pro variis epithetis varie sumi possit.

εἴκασι. comm. Videntur. ab εἴκω, præt. med. i. 155.

εἴκειν. comm. Cedere. ἀντιβάντων τῶν συμμάχων, εἶκον οἱ Ἀθηναῖοι. viii. 3. Cum socii resisterent, Athenienses cesserunt. οὐκ ἀντέτεινον, ἀλλ᾽ εἶκον. ibid. Non restiterunt, at cesserunt. εἶξαν. ix. 106.

εἴκελος, η, ον. Ion. et poet. pro comm. ὅμοιος, similis. λέγεται καὶ ἄλλα ψευδέσι εἴκελα περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου. viii. 8. Dicuntur de hoc homine et alia falsis similia.

εἰκώ, όος, οῦς, ἡ. poet. pro comm. εἰκὼν, όνος. Imago, effigies. vii. 69. [sic et apud Eurip. Medea, versu 1162. et Iphigenia in Tauris, v. 816. et Troadibus, versu 1178. et Helena, v. 76.]

εἰλίσσειν. μ. εἰλίξω. Ion. pro comm. ἑλίσσειν. Involvere. περὶ ἄτρακτον εἰλίξασαι πλόκαμον. Crinibus circa fusum volutis, involutis. iv. 34. εἰλίξαντες. ibid.) (διεξειλίσσειν. iv. 67. εἰλίχατο, pro εἰλιγμένοι ἦσαν. Involuti erant. vii. 90.

εἰλίχατο. Ion. pro εἰλιγμένοι ἦσαν. Involuti erant. ibid. ab ἑλίσσω, ξω. vel ab εἰλίσσω. Dicitur enim utrumque. Vide terminationem χατο. sic κατειλίχατο. vii. 76.

εἰμέν. Ion. et Dor. pro comm. ἐσμέν. Sumus. i. 97. vii. 172. ix. 21, 26, 27, 46.

εῖν terminatio infiniti aor. 2. vel fut. 2. act. non semper Ionice in έειν dissolvitur. Ut, ἐλθεῖν, non ἐλθέειν. i. 1. κατελεῖν, non κατελέειν, pro καθελεῖν. i. 4. ἀγαγεῖν. i. 5. μαθεῖν. i. 9. ἐσελθεῖν. i. 24. τυχεῖν. i. 31. συνεξελεῖν. i. 36. καταβαλεῖν. i. 46. ἐξευρεῖν. i. 48. εἰπεῖν. i. 49. ἀνευρεῖν. i. 67. ἑλεῖν. i. 73. παραγαγεῖν. i. 91. ἐξελεῖν. i. 103.

εἶναι. Ion. et Attice redundans in oratione. τὴν πρώτην εἶναι. Primum, initio, principio. i. 153. Quod nec ab interprete Latino animadversum, nec ab H. Stephano, qui codicem ideo putavit esse mendosum. Vide λόγος. Illic enim hunc locum interpretor, et demonstro codicem esse sanum, nec importuno pharmaco indigere. ὡς Σκύθας εἶναι, pro ὡς Σκύθας. iv. 81. καταστησάμενος ὕπαρχον εἶναι. v. 25. ἀποδέξας στρατηγὸν εἶναι. ibid. Quanquam in his duobus locis nisi τὸ εἶναι redundet, dices positum ἀντὶ τοῦ ὥς τε εἶναι,

ut esset. Videtur tamen πλεονάζειν. v. 25, 94, 99. ἑκών γε εἶναι. vii. 104, 154, 164. ἑκόντες εἶναι. viii. 30, 116. ix. 7, 53.

εἰνείκαντο. Ion. et poet. pro magis usitato ἠνείκαντο, et ἐνείκαντο, detulerunt. i. 57.

εἵνεκεν. Ion. et poetice, pro communi ἕνεκα. τῶν εἵνεκεν ἀπίκοντο. Quorum caussa venerunt. i. 2, 4. τῶνδε εἵνεκα, ὅκως, horum caussa, ut i. 17, 30. εἵνεκεν σοφίης, propter sapientiam. i. 30. θεωρίης εἵνεκεν. ibid. εἵνεκεν τουτέων. viii. 55.

εἶξαν τοῖσι Λακεδαιμονίοισι. ix. 63. Lacedæmoniis cesserunt.

εἶπαι. Infinit. aor. 1. act. verbi ἔπω inusitati in præsenti. iv. 187. vi. 82. vii. 60, 152, &c.

εἶπαν. comm. Dixerunt. 3. plur. aor. i. 120. iv. 158. v. 1, 39.

εἴπας. i. 31. particip. aor. 1. act. ab εἶπα. i. 41, 86, 110, 122, 128. et passim.

εἰρέαται. Ion. pro comm. εἴρηνται. iv. 181. vii. 81, 96.

εἰρέσθαι, εἴσθαι. Ion. et poet. pro comm. ἔρεσθαι. Interrogare, quærere, inquirere. ἐπειρεόμενος. iii. 64. vide ἐπέρεσθαι, et ἐπείρεσθαι.

εἴρεσθαι. Ion. et poet. pro comm. ἔρεσθαι, τουτέστιν ἐρωτᾷν. Quærere, sciscitari, interrogare. ἐπείρεσθαι. i. 19. ix. 11. εἰρομένου Κροίσου. Interrogante Crœso. i. 27, 30. ἐπείρεσθαι. i. 30. εἴρετο. ibid. εἴρεο. i. 32. ἐπείρηται, interroget. i. 46, 87, 89, 90, 111, 117, 119, 126. et alibi passim.

εἰρινὸς, ῦ, ὁ. Laneus. vii. 91. ὀξυτόνως. at ii. 81. εἰρίνεος προπαροξυτόνως legitur. et i. 195. ἠρινέος pro eodem dicitur, versa ει diphthongo in η, si modo codex mendo caret.

εἰρωτᾷν. Ion. pro comm. ἐρωτᾷν, inserto ι. Quærere, sciscitari. εἰρωτῶσι δὲ ταῦτα τοῖσι θεοπρόποισι. Vatibus vero, vel oraculi consultoribus, hæc quærentibus. i. 67. ἐπειρωτᾷς με. i. 32. apud init. ἐπειρώτα τάδε. i. 55. εἰρωτέων. i. 75, 88, 90. ἐπειρώτα. i. 159. ἐπειρωτῶσι. i. 158. εἰρωτεωμένους. ii. 32. εἰρωτᾷ σι. iii. 119. ἐπειρωτᾷν. iv. 9, 15. εἰρωτᾷν. v. 87. ἐπειρωτῶν. v. 92. §. 7. εἰρωτέωντος. v. 13. εἰρωτεώμενος. vi. 3. ἐπειρωτᾷν. vi. 52. vii. 101, 148, 151, 152.

εἰρωτεῖν. Ion. pro comm. ἐρωτᾷν. Interrogare. εἰρωτεῦντας, pro εἰρωτῶντας, hocque pro ἐρωτῶντας. iii. 62. εἰρωτέοντι. iv. 145. ἐπειρωτέοντι. iv. 155. εἰρωτέωντος. v. 13. εἴρω.

εις. Ionice non raro, ut et Attice, in nomin. et accus. plur. 2. decl. contract. ut σαγάρεις, pro σαγάριας, a σάγαρις. vii. 64.

εἰσάμενοι. Ion. particip. aor. 1. medii, pro εἰσάμενοι, hocque pro comm. ἑσάμενοι, τουτέστιν ἱδρυσάμενοι, ab ἕω. τὸ ἱδρύω, colloco, fundo, ædifico. Hic pro aspero tenuis Ionice ponitur, et ι inseritur. τῷ Λυκούργῳ τελευτήσαντι ἱρὸν εἰσάμενοι. Cum Lycurgo defuncto templum ædificassent. i. 66. εἰσαύριον. Cras, postridie. V. Hom. 32.

εἶσε. Ion. et poet. pro comm. ἐκάθισε. Collocavit, ab ἕω, ἕσω, εἶσα. iii. 61.

εἰσεῖσι. Si codex mendo caret, apud Herodotum præter morem receptum legitur pro εἰσιεῖσι, quod alias Ionice dicitur εἰσίεισι. Unde sublato α, et facta literarum trajectione, deducetur hoc εἰσεῖσι, pro quo comm. συνωνύμως εἰσβάλλουσι, injiciunt, immittunt. Sic ἀνεῖσαν, καθεῖσαν, pro ἀνίεσαν, καθίεσαν, et ἀφεῖσαν, pro ἀφίεσαν, sæpe apud Demosthenem, ut in nostro in eum indice Græco notatum accurate. ἐς τὴν ποταμοὶ δύο εἰσεῖσι τὸ ὕδωρ. vii. 109. In quem [lacum] duo fluvii aquam immittunt. i. in quem se exonerant. Valla: Cum animadverteret hanc vocis inusitatæ difficultatem, ut scopulum istum vitaret, locum liberius est interpretatus, In quem duo flumina ingrediuntur. Quare τὸ

εἰσεῖσι sumsit, pro εἴσεισι, ab εἴσειμι, quod εἰσέρχομαι significat. Pro quo Ion. dicitur et εἰσίασι. Sed ipsa constructio manifeste demonstrat rem accipiendam, ut sumus interpretati, et τὸ εἰσεῖσι sic formandum, ut supra dictum, ac ab εἰσίημι, τὸ εἰσβάλλω, deductum. De legitima autem utriusque verbi formatione, tam communi, quam Ionica, Grammaticos consule.

ἐκ cum genit. pro comm. διὰ cum accus. ἐκ τῆς ἔριδος συμπεσόντες ἐμάχοντο, pro διὰ τὴν ἔριν. Cum propter contentionem concurrissent, pugnarunt. i. 82. ἐκ πολλῆς λειποψυχίης, pro διὰ πολλὴν λειποψυχίην. propter magnum animi deliquium. i. 86. ἐκ τούτου κελευσμοσύνης, pro διὰ τὴν τούτου κελευσμοσύνην. Propter hujus mandatum ac imperata. Lat. Interpres hunc locum non intellexit. Vertit enim, Et jam inde Lydi omnem, &c. Accepit ἐκ τούτου, pro ἐκ τούτου τοῦ χρόνου, μετὰ τοῦτο, et omisit illud κελευσμοσύνης. i. 157. Sed quomodo locus hic sit explicandus, vide κελευσμοσύνη. ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τρωμάτων, pro διὰ τὰ τρώματα. Ob vulnera moriuntur. ii. 63. ἐκ τοῦδε, pro διὰ τόδε. ii. 64. ἐκ τῆς ὄψιος, pro διὰ τὴν ὄψιν. iii. 149. ἐκ τῶν τρωυμάτων, pro διὰ τὰ τρωύματα. iv. 180. ἐκ τοιοῦδ' ὀνείδεος, pro διὰ τόδ' ὄνειδος. vi. 67, &c.

ἐκ, vel ἐξ, cum gen. præter morem apud Herod. interdum ponitur pro παρὰ cum accus. ἐξ ἠθέων, pro ἔξω ἠθέων, παρὰ τὰ ἤθη, παρὰ τὸ ἦθος, ἤγουν ἔθος. Ut, τετράκις ἔλεγον τὸν ἥλιον ἐξ ἠθέων ἀνατεῖλαι. Quater solem præter consuetudinem ortum esse dicebant. ii. 142. Vide cet.

ἐκ, pro ὑπό. τὸ ποιηθὲν ἐκ τοῦ ἀνδρὸς, pro ὑπὸ τοῦ ἀνδρός. Quod a viro factum fuerat. Hoc et Ion. et poet. et comm. i. 10. ἐκρατύνθη ἐκ τοῦ χρηστηρίου, ab oraculo confirmatum est. i. 13. τὸ προσταχθὲν ἐκ τοῦ Κύρου. Quod a Cyro fuerat imperatum. i. 114. τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς προσταχθέντα. ii. 121, 151. τῷ εἰρημένῳ ἐξ Ὀτάνεος, pro ὑπὸ τοῦ Ὀτάνεος. iii. 71. v. 12, 21, 23, 32. vi. 42, 43, 61. vii. 11. ix. 26, &c.

ἐκ, et ἐξ cum genitivo, pro ἀπὸ, vel παρά. τὸ διδόμενον ἐξ ἐκείνου δέκεσθαι. viii. 114. Quod ab illo daretur accipere.

ἐκ pro παρά. ἐκ βασιλέως ἔχοντι τὸν νομὸν τοῦτον. A rege tractum hunc habenti. i. 192.

ἐκ νέης. Ion. pro comm. πάλιν, denuo. quod ad græcismum istum accedit quam proxime, q. d. De novo. Gallice, *Derechef*. Rursus, iterum. αὖτις ἐκ νέης. Idem ac πάλιν ἐξ ἀρχῆς. i. 60. v. 116.

ἐκ τῆς ὁδοῦ. Ion. pro ἐν τῇ ὁδῷ. Ex itinere, in ipso itinere. Gallice, *Etant déjà en chemin*. i. 157.

ἑκαστάτω. Vocabulum Herodoteum, pro comm. πορρωτάτω, longissime. τοὺς ἑκαστάτω οἰκέοντας ἀπ' ἑωυτῶν. Eos, qui longissime a se habitant. Qui sedes a suis habent remotissimas. i. 134. iv. 33. ταύτην ἑκαστάτω τῆς Εὐρώπης τὸ πρὸς ἥλιον δύνοντος ἡ Περσικὴ αὕτη στρατιὴ ἀπίκετο. ix. 14. Valla: Huc usque Europæ ad solem occidentem versus longissime processit hæc Persica expeditio. Æ. P. In hunc igitur [agrum Megarensem,] ad solem occidentem versus hic Persicus exercitus in remotissimas Europæ partes processit. Sensus: Hæc igitur regio Megarensis est remotissima totius Europæ pars ad solem occidentem versus sita, ad quam usque Persicus hic exercitus processit.

ἑκαστέρω. Voc. Her. pro comm. πορρωτέρω. Longius, ulterius. ii. 169. cum genitivo. ἑκαστέρω τοῦ μεγάρου. Longius a templo. ibidem. τὰ ἑκαστέρω ἔθνεα. Gentes remotiores. iii. 89. ἑκαστέρω τῶν Περσέων οἰκέουσι. Ultra Persas habitant. iii. 101, vii.

49. οὔτι προβήσονται ἑκαστέρω τῆς Ἀττικῆς. viii. 60. Valla: Neque usquam longius ab Attica procedent. Æ. P. Nec ultra Atticam progredientur. ix. 2, 122.

ἑκάστοτε. comm. Quotiescunque, semper, assidue, passim, frequenter. τεῦ ἂν ἑκάστοτε δέῃ. Quo semper indigueris, quo tibi semper opus fuerit. i. 90.

ἑκάστω. Vocabulum Herodoteum, pro comm. ἑκὰς, et πόῤῥω, longe, procul, cum genit. τοὺς ἑωϋτῶν ἑκάστω οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγονται. Eos, qui procul a se habitant, in pretio habent, ac honorant. i. 134.

ἐκατέατο. 3. pers. plur. imperf. pro comm. ἐκάθηντο, sedebant. viii. 73. verso θ in τ, rejecto ν, et η in εα dissoluto. Vide ἕατο, περιεκατέατο, pro περιεκάθηντο. viii. 111. ix. 90.

ἑκατοντὰς, άδος, ἡ. comm. Centuria, centum hominum, vel aliarum rerum numerus. ix. 29.

ἐκβαίνειν. comm. Evenire, accidere, contingere. τὰ μέλλοντά σφι ἐκβαίνειν. vii. 221. Quæ ipsis erant eventura. ἢν τὰ οἰκότα ἐκ τοῦ πολέμου ἐκβαίνῃ. viii. 60. Valla: Si æqua belli contingent. Steph. Si rationi consentaneus sit belli exitus. Quod longe melius. v. s. Si ea eveniant, quæ ex bello evenire verisimile est. i. Si talis sit belli exitus, qualem fore verisimile est.

ἐκβαίνειν. comm. Evenire. τὰ ἐκβησόμενα πρήγματα. vii. 209. Res eventuræ. μή οἱ ἐκβαίνῃ ὁκοῖόν τι ἐθέλει. ix. 15. Ne ei eveniret quod cupiebat.

ἐκβοηθεῖν ἔς τινα τόπον. Herodotea locutio. Cum copiis in aliquem locum ad opem ei ferendam alicunde proficisci. ἐκβοηθήσαντες ἐς τὸν Ἰσθμόν. ix. 26. In Isthmum ad opem ei ferendam cum copiis egressi.

ἐκβολὴ, ῆς, ἡ. comm. Alicujus loci exitus. τὰς ἐκβολὰς τοῦ Κιθαιρῶνος φυλάξαι. ix. 38. Cithæronis exitus custodire. πέμπει τὴν ἵππον ἐς τὰς ἐκβολὰς τὰς Κιθαιρωνίδας. ix. 39. Equitatum ad Cithæronis exitus mittit.

ἐκβολὴ, ῆς, ἡ. comm. Fluminis ostium, qua aqua in mare vel in alium locum exit. τὴν ἐκβολὴν τῶ Πηνειῶ. vii. 128.

ἐκβράσσειν. comm. Ejicere, expellere. Dictum de mari, quod res aliquas agitatum ad littora solet ejicere. αἱ δὲ ἐς Κασταναίην [πόλιν] ἐξεβράσσοντο. vii. 188. ποτήρια ἐκβρασσόμενα ἀνείλετο. Pocula [a marinis fluctibus] in littus ejecta sustulit. vii. 190.

ἐκγίνεσθαί τι τινί. Aliquid alicui succedere. Aliquem voti compotem fieri. τὸ ἐπιτήδευμα αὐτῷ ἐξεγένετο. Ctesias Pers. 41. Conatus ille successit ipsi. Ille voti factus est compos.

ἐκγίνεσθαι, ἐκγενέσθαι. Ion. et comm. pro magis accepto ἐξεῖναι, licere. οὐκ ἐξεγένετο Κροίσῳ ἀπαγγεῖλαι. Crœso [rem] renuntiare non licuit. i. 78. vide ἐγγίνεσθαι. iii. 142. v. 51. ἐκγενέσθω μοι. Liceat mihi. v. 105. οὐδέ οἱ ἐξεγένετο Ἀθηναίους τιμωρήσασθαι. Nec ei licuit Athenienses ulcisci. vii. 4, 8. ix. 23.

ἐκδέκεσθαι. Ion. pro comm. ἐκδέχεσθαι. Excipere. τὰς Σκύθας ἐξεδέξατο οὐκ ἐλάσσων πόνος τοῦ Μηδικοῦ. Scythas labor Medico non minor excepit. iv. 1, 39, 99.

ἐκδεδωριεῦνται. V. H. Est autem 3. pers. plur. perf. pass. ab ἐκδωριεύω. Doriensem facio, Doriensem reddo. fut. ἐκδωριεύσω. aor. 1. act. ἐξεδωρίευσα. perf. ἐκδεδωρίευκα. pass. ἐκδεδωρίευμαι, σαι, ται. 3. plur. ἐκδεδωρίευνται. viii. 73. Dorienses effecti sunt. Hoc verbum in vulgatis Lexicis non legitur. Ad Herodotei textus Græcum marginem scribitur ἐκδεδωρίαται. Quod mihi de mendo suspectum est. Nam (si quid mutandum) ἐκδεδωριέαται potius esset dicendum,

ἡ Ἰωνικῶς pro comm. ἐκδιδωρί- rejecto ν, et dissoluto η in et autem ab ἐκδωρέω, ῶ. un- inserto υ formatur alterum εύω, ut a συλέω, συλεύω. fu. ήσω. aor. 1. act. ἐξεδώρησα. act. ἐκδιδώρηκα. pass. ἐκδι- μαι, σαι, ται. 3. plur. ἐκδιδω- ι, καὶ Ἰωνικῶς ἐκδιδωρέαται. Si διδωρέαται retinendum cen- κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ ἐκδιδω- ι formatum dices. Utrun- tamen idem significat, et a ne δωρεύς, έος, deductum at. Vide terminationem έα-

ι. Peregre proficisci. Per- degere. i. 30. (pro eodem ur et ἀποδημεῖν. i. 29.) i. 176. ι. comm. De fluviis dictum. mpere in aliquem locum. erare sese. Deferri. ποτα- αὐτὸν ἐκδιδόντων. Fluviorum num sese exonerantium. iv. κδιδοῦσι ἐς τὸν Ἴστρον. iv. 49. ii. 13.

ι. comm. Dedere. Gallice, re, *Livrer*. ὁ Ἀλυάττης οὐκ ο τοὺς Σκύθας ἐξαιτέοντι Κυα- Alyattes Scythas Cyaxari centi reddere, vel ad sup- m deposcenti dedere, no- . 3, 74, 158, 159, 160, 161, i, 88.

ι. comm. Elocare. Nuptum Gall. *Donner en mariage.* ν. Tradere viro. αἱ τῶν Λυ- υγατέρες ἐκδιδόασιν αὐταὶ ἑωυ- Lydorum filiæ se ipsas elo- virisque in matrimonium nt. i. 93, 196. τὰς ἀμόρφους σαν. ἐκδοῦναι δὲ τὴν ἑωυτοῦ θυ- ι. ibid. ἐκδίδοσθαι θυγατέρα. . iv. 145.

ι. Ion. et comm. pro magis ο πωλεῖν, et πράττειν. ἐμι- ι παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν. m conduxit ab eo, qui eam re nolebat. i. 68.

. Ion. et poet. pro comm. αι. De fluviis dictum. E- rumpere in aliquem locum. Ex- onerare sese. Deferri. Ἕρμος ἐξ ὄρεος ῥέων, ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν. Hermus de monte fluens, in mare se exonerat. i. 80. ὁ Γύνδης ποταμὸς ἐκδιδοῖ ἐς ἕτερον ποταμόν. Gyndes fluvius in alterum fluvium erumpit, et sese exonerat. i. 189, 202. ii. 22, 29, 34, 150. iii. 9. iv. 37, 44, 80, 85, 100. vii. 198, 200. et passim.

ἐκδιδρήσκειν. Ion. pro comm. ἐκδιδρά- σκειν, ἐκφεύγειν. Effugere. ix. 88.

ἔκδοσις, ἡ. comm. Deditio. i. 159.

ἔκδοτον ποιεῖσθαι. ἐκδιδόναι. Dedere. iii. 1. ἔκδοτον ἄγεσθαι. Deditum abduci. vi. 85. ἔκδοτον γινόμενον ὑπὸ τῶν πολιητέων ἄγειν. A civibus deditum abducere. vi. 85.

ἐκδρᾶν. ἐκδρῆναι. ἐκδράναι. pro ἐκφεύ- γειν. Effugere. ἐκδράντες ἐκ τῆς ἑρ- κτῆς. Cum ex carcere effugissent. iv. 148.

ἔκδυσιν ποιεῖσθαι. Herodotea locutio, pro comm. ἐκδῦναι. Egredi. Emergere. Exire. iii. 109.

ἔκδυσις, ιος, ἡ. ii. 121. §. 3. com. pro quo magis frequens. ἡ ἔξοδος. Exitus. Egressus. Exeundi facultas. Effugium. Evadendi facultas. iii. 109. εἰδὼς ἑωυτῷ ἀσφαλέα ἔκδυσιν ἐοῦσαν ἐκ τῆς νήσου. Persuasum habens tutum exitum ex insula sibi esse. Vel, Sciens se ex insula tuto exire posse. iii. 146. οὐ γάρ ἐστι Ἕλλησι οὐδεμίη ἔκδυσις, μὴ οὐ δόντας λόγον τῶν ἐποίησαν νῦν τε, καὶ πρότερον, εἶναι τοὺς δούλους. Nullum enim Græcis est effugium, quominus reddita ratione eorum, quæ nunc, et ante patrarunt, tui sint servi. Vel, Græci enim nullo modo hoc vitare possunt, quominus, &c.

ἐκείνων. Ion. pro ἐκείνων. Illarum. iv. 111.

ἐκεκοσμέατο, pro ἐκεκόσμηντο. Ion. i. 100. iii. 91. ix. 31.

ἐκέχρητο τοῖσι Σπαρτιήτῃσι. vii. 220. Spartanis oraculum redditum fuerat.

ἔκδοσις apud Herodotum peculiariter appellatur Expositio, qua quis alicui periculo, ut feris, exponitur ac objicitur: pro quo et πρόθεσις. i. 116. Illic agitur de Cyro, quem Astyages Harpago tradiderat infantem, ut eum feris laniandum objiceret. Vide rem totam i. 108. seq. Dicta ἔκθεσις, ab ἐκθεῖναι, quod exstat i. 112. pro quo et προθεῖναι dicitur. ibid. Exponere. Periculis ac fortunæ (ut vulgus loquitur) objicere.

ἐκθύειν. ἐκθύεσθαι. Sacrificiis expiare. Expiare. ἄγος, τὸ ἐκθυσασθαι οὐκ οἷοί τε ἐγένοντο ἐπιμηχανώμενοι. Piaculum, quod postea nulla ratione nullisque sacrificiis expiare potuerunt. vi. 91.

ἐκκεῖσθαι. comm. Alicui periculo exponi. Ut, feris objici, ac laniationis periculo objectum jacere. παιδίον ἐκκείμενον. Infans feris expositus. i. 110, 112. Κῦρον ἐκκείμενον κύων ἐξέθρεψε. Cyrum expositum canis educavit. i. 122.

ἐκκηρύττειν. comm. Per præconis vocem aliquid edicere. Edicere. In exilium pellere, ablegare, expellere. ἐξεκήρυξαν Μαιάνδριον. Per præconis vocem Mæandrium ablegarunt, [ex Peloponneso excedere jusserunt.] iii. 148.

ἐκκληΐζεσθαι. Ion. et poet. pro comm. ἐκκλείεσθαι. Excludi. ἐκκληϊζόμενοι τῇ ὥρῃ. Tempore exclusi. κλείω, κλείω, κλεΐζω, κληΐζω, ἐκκληΐζω. i. 31.

ἐκκνᾷν. comm. Eradere. vii. 239. vide κνᾷν.

ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ. comm. Exportatio. πρὸς ἐκκομιδὴν ἐτράποντο τῶν οἰκετέων. viii. 44. Valla: Ad recipiendos domesticos suos se converterant. Æ. P. ad exportandos, &c.

ἐκκομίζειν. comm. Exportare, recipere. ἐμὲ ἐκκομίσας αὐτόν. Me ipso recepto. iii. 122.

ἐκκομίζειν, et ἐκκομίζεσθαι. comm. Efferre, exportare. οὐδὲν ἐξεκομίσαντο. viii. 20. Nihil exportarunt.) (προεσάξαντο.

ἐκκομίσαι τινὰ ἐκ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι πρήγματος. Herodotea locutio. Ex impendente fato aliquem eripere. iii. 43.

ἐκκόπτειν. comm. Excidere, penitus exstirpare, trucidare. τοὺς ἄνδρας ἐκκόψαι. Viros trucidare. iv. 110. ἐξέκοψαν τοὺς ἄνδρας. ibid.

ἐκλαμβάνειν ἔργον. Herodotea locutio, quam Valla vertit, Negotium alicui exhiberi. Hanc interpretationem et vulgata Græco-latina Lexica sequuntur: sed locutionis vim non explicant. ἐκλαμβάνειν proprie quidem excipere significat. Interdum vero idem valet ac τὸ ἀπολαμβάνειν, i. e. recipere, accipere. Vide Suidam. ἔργον vero, præter alia, negotium, et molestias significat, ut et πρᾶγμα. unde παρέχειν τινὶ πράγματα, negotium alicui facessere. Alicui molestiam exhibere.) (λαμβάνειν, vel ἐκλαμβάνειν πράγματα, vel ἔργα. v. s. Negotium, sive molestiam accipere, vel excipere. ἀντὶ τοῦ, Negotium alicui exhiberi. Aliquem ab aliquo affici molestia. ἤδη δὲ καὶ τόδε ἤκουσα ὡς ὁ Δηΐφονος ἐπιβατεύων τοῦ Εὐηνίου οὐνόματος, ἐξελάμβανε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἔργα, οὐκ ἐὼν Εὐηνίου παῖς. ix. 95. Valla: Quanquam illud quoque audivi, Deiphono negotium in Græcia fuisse exhibitum, quod se filium Evenii, cujus non esset, nuncuparet. Æ. P. Quinetiam illud olim audivi, quod Deiphonus, cum non esset [verus] Evenii filius, [ut quidam opinabantur, atque dicebant,] Evenii nomen usurpans, [sibique tribuens, atque vendicans,] molestia fuerit affectus in Græcia. Vel, Quinetiam illud olim audivi, Deiphono molestiam in Græcia exhibitam fuisse, quod Evenii nomen sibi tribueret, [ac usurparet,] cum non esset Evenii filius.

, ad orationem relatum, odo sit interdum accipien- Vide ἄνειμι ἐκεῖσε τοῦ λόγου, προτέρον ἐξέλιπε. vii. 239.

ισθαι. comm. Perpendere a- . ταῦτα ἐκλογιζόμενος. ix. 89. animo perpendens.

ιομαι, εῦμαι. Ion. et poet. omm. ἐκπλήττομαι. Terreor, ror, stupeo. ἐκπαγλεόμενοι. vii. Admirabundi, obstupescen- [Hoc verbum reperitur et Dionys. Halic. Antic. Rom. . 32, 4. τοῦ δὲ τὴν ὄψιν ἐκ- ιμενοι, θεῖόν τι χρῆμα ἐνόμισαν Illius speciem stupentes, di- a quiddam se videre puta- Consule Eustath. ἐν τῷ λος.] Herod. viii. 92. ἐπ' λεε Πυθέης ὁ Ἰσχένου, τὸν οἱ ι κατακοπέντα, ἀρετῆς εἵνεκα εἶ- ι τῇ νηῒ ἐκπαγλεόμενοι. Quem σχένουν. vii. 181. Ἰσχένοον lat: sed idem est nomen. quidem sine contractione tum, Ἰσχένοος, illud vero, actione facta dictum, Ἰσχέ- Valla recte Pytheam hoc vocat: sed vii. 181. Py- n male nominat. ix. 48.

ισθαι. comm. Experiri, ex- re, periculum facere, ten- δείσας μὴ ἐκπειρῷτο Δαρεῖος. us ne Darius [se] tentaret, ericulum faceret. iii. 135.

ειν. Excidere ex aliquo re- ac bonorum loco statuque. πεπτωκότα ἐκ τῶν ἐόντων. Qui ex bonis exciderat. Qui suis spoliatus fuerat. iii. 14. ἐκ ων τε, καὶ εὐδαιμόνων ἐκπεσών. multis bonis, deque felici sta- lapsus. ibid.

ειν ὑπό τινος. comm. Ab ali- expelli ex aliquo loco. ἐκ- ειν ἐκ Πελοποννήσου ὑπὸ Μήδων. 141. Ex Peloponneso a Me- expelli.

εὶς, εῖσα, έν, έντος, είσης, έντος, . comm. Animo perculsus. ternatus animo. i. 116. πα-

ρὰ τὸ ἐκπλήττω. Terreo. Metu percello. Metu consterno.

ἔκπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. Attonitus. Admirabundus. Præ admiratione stupens. ἔκπληκτος ἦν ὁ Γλαῦκος ἀκούων. V. Hom. 22. Glaucus [hæc] audiens præ admiratione stupebat.

ἐκπλήσσεσθαι. Præ admiratione obstupescere. ἐξεπλήσσετο. Obstupescebat. iii. 148.

ἐκπλήττεσθαι. comm. Animo percelli, consternari. τούτοις ἐκπλαγείς. His perculsus. i. 116. ἐξεπλάγη. Consternatus est. i. 119. ἐπὶ τῷ γινομένῳ ἐκπλαγέντες. Re, quæ acciderat, consternati. iv. 4.

ἐκπλήττεσθαί τι. Rem aliquam vehementer admirari, ac ea stupefieri. ἐκπλαγέντα τὰ προκείμενα ἀγαθά. ix. 82. Valla: Propositis bonis stupefactum.

ἐκπλώειν τῶν φρενῶν. Herodotea locutio, q. d. Extra mentem navigare. Ex mentis potestate exire. De sano mentis statu deturbari. ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν. De sano mentis statu deturbatus es. iii. 155. pro eodem dicitur συνωνύμως, ἐκπλώειν ἐκ τοῦ νόου. vi. 12.

ἐκποίησις, ἡ. V. H. ἡ τοῦ σπέρματος ἔκκρισις, καὶ ἄφεσις. Seminis genitalis excretio, ac emissio. ἐν αὐτῇ τῇ ἐκποιήσει. In ipsa seminis genitalis emissione. In ipsa genitura emittenda. iii. 109.

ἐκπρήσσειν, et ἐκπρήσσεσθαι. Ion. pro comm. ἐκπράσσειν, et ἐκπράσσεσθαι. Exigere, pœnas reposcere, ulcisci. τὸν Δωριέος φόνον ἐκπρήξασθαι. Doriei cædem ulcisci. Pro Doriei cæde pœnas exigere, reposcere. vii. 158. τὸν Δωριέος φόνον ἐκπρηξόμενοι. Doriei cædem ulturi. ibid.

ἐκ προνοίης. Ion. pro comm. ἐκ προνοίας. De industria. Consulto. viii. 87.

ἐκραγῆναι ἔς τινα. Herodotea locutio, quam Galli feliciter exprimunt his verbis, *Eclater contre*

quelqu'un. v. s. Erumpere contra aliquem. κατεῖχεν ἑωϋτὸν, οὐ βουλόμενος ἐκραγῆναι ἐς αὐτόν. Continebat se ipsum, nolens in ipsum erumpere, i. quod vocem ac objurgationem, quam pectore vix continere poterat, in eum erumpere ac effundere nollet. vi. 129.

ἐκραγεὶς, εῖσα, εν. comm. Qui erupit. φῦμα ἐκραγὲν ἐνέμετο πρόσω. Valla : Ulcus rescissum porro grassabatur. Sed vertendum, tuberculum diruptum longe grassabatur; vel, Tuberculum diruptum [mammam] longe serpendo depascebatur. iii. 133. Quid autem sit φῦμα, consule Hippocratis Œconomiam.

ἔκροος, ου, ὁ. Ion. et poet. effluxus. Dictum de fluminibus in mare effluentibus. ποταμοὶ ἔκροον ἔχουσι ἐς θάλασσαν. vii. 129. Fluvii effluxum habent in mare. In mare effluunt. Arist. μετεωρολογικῶν i. c. 13. συνωνύμως ἔκρουν, ἐκροὴν, et ἔκρυσιν dicit. Herod. vii. 130. pro eodem, ἐξήλυσιν ἐς θάλασσαν. Exitum in mare.

ἐκτάσεις. Ionibus familiares, ut θεήσεαι, pro θεάσῃ. i. 8. ἐθηῆτο, pro ἐθεᾶτο. i. 10. θηησάμενον, pro θεασάμενον. i. 11. τρεήκοντα, pro τριάκοντα. i. 14. ἀξιοθέητος, pro ἀξιοθέατος. ibid. νηὸς, pro ναός. i. 19, 21. θεησάμενον, pro θεασάμενον. i. 30. νηνίαι, pro νανίαι. i. 31. Τεγεῆται, pro Τεγεάται. i. 65. Σπαρτιῆται, pro Σπαρτιάται. i. 65, 67. ἐπηρωτέω, pro ἐπερωτάω, ῶ. i. 47. τριηκόσιοι, pro τριακόσιοι. i. 82. ἐπηγορεύειν, pro ἐπαγορεύειν. i. 90. τρηχέως, pro τραχέως. i. 73, 114. πρῆσις, pro πρᾶσις, quamquam alii melius πρᾶσις scribendum censent. i. 153. πρηθῆναι, pro πραθῆναι. i. 156. οἰηκίζειν, pro οἰακίζειν. i. 171. πειρητὸς, ἀντὶ τοῦ πειρατός. i. 189, 193. τριηκοντήμερος, pro τριακονθήμερος. ii. 4. φλυηρεῖν, pro φλυαρεῖν, nugari. ii. 131. ἀποδιδρήσκειν, pro ἀποδιδράσκειν. i. 182. ἀποδιδρήσκει. iii. 4. ἐπαρησάμενος, pro ἐπαρασάμενος. iii. 75, 124. Συρηκούσιος, pro Συρακούσιος. iii. 125. vii. 161. διπλήσιον, pro διπλάσιον. iii. 130. vii. 103. διαδρήσηται, pro διαδράσηται. iii. 135. πολλαπλήσια, pro πολλαπλάσια. iii. 135. iv. 50. Γήδειρα, pro Γάδειρα. iv. 8, &c.

ἐκτέαται. Ion. pro comm. ἔκτηνται 3. plur. pers. pass. verbi κτάομαι, ῶμαι, possideo. iv. 23, 174. vi. 52. vii. 176.

ἐκτενέως. V. H. pro communi ἐκτενῶς, τουτέστιν ἐπιμελῶς, ἐνεργητικῶς, ὁλοψύχως, προθύμως. Accurate, efficaciter, ex toto animo, promte, sedulo. Consule Suidam. ὁ δὲ Μέντωρ ἐνοσήλευσεν αὐτὸν ἐκτενέως. V. Hom. 7. Mentor vero ipsum sedulo curavit. ὅτι μὲν κάμνοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνοσήλευσεν ἐκτενῶς. V. Hom. 26. Quod ipsum oculorum morbo laborantem sedulo curasset.

ἐκτημένος, η, ον. comm. Qui possidet aliquid. ἐκτημένοι πλεῖστον στρατόν. vii. 161. Qui maximas copias possident, habent.

ἔκτηνται, pro κέκτηνται. Possident. ii. 42, 44, 50. ἔκτηται, pro κέκτηται. ii. 95. ἐκτῆντο. ii. 108. ἐκτῆσθαι. iii. 34. ἔκτητο. iii. 39. ἔκτηνται. iii. 97. ἔκτηται. iv. 64.

ἐκτῆσθαι. Ionice, pro communi κεκτῆσθαι. Possidere, habere. i. 49. ii. 42, 44, 50, 95. iii. 34, 100. vi. 20.

ἐκ τῆς ἀντίης προσπλώειν. Herodotea locutio. viii. 6. Ex adverso adnavigare. Adversis navium proris hostem invadere. ἐκ τῆς ἀντίης vero dictum ἐλλειπτικῶς subaudito nomine ὁδοῦ, vel πορείης, vel ἐφόδου. Sic ἐξ ἐναντίης προσπλώειν. viii. 7.

ἐκ τῆς ἰθείης. Herodoteum loquendi genus : at ἐλλειπτικόν. Subauditur enim ὁδοῦ, q. d. Ex recta via, id est, Recta. Non per diverticula, nec per anfractus; at recta. Pa-

aperte, ex professo. Vide κατεστήκεε ἐκ τῆς ἰθείης Λακε- δαιμονίοισι πολέμιος. ix. 37. Hostis rofesso Lacedæmoniis ex-

;, ου, ὁ. Ctesias Pers. 52. :tus, castratus, eunuchus.
, ου, ὁ. pro comm. ἐκτομίας. :tus, castratus. παῖδες ἐκτομί- ieri exsecti, castrati. iii. 92. ταῖδας ἐκτομίας ποιήσομεν. Fi- astrabimus. vi. 9. pro quo μως dicit Herodotus τοὺς ; ἐξέταμνον, καὶ ἐποίευν ἀντὶ ν εἶναι εὐνέχυς, filios exsecu- , et pro integris, ac testes itibus, eunuchos fecerunt. :.
ἐμφανέος. Ion. et poet. pro ι. ἐμφανῶς. Aperte, manife- i. 150. iv. 120. v. 37. vii.
ἐκ τοῦ μέσε κάτησθαι. Hero- locutio. De medio cedere, odammodo alio se recipere, di ac quiescendi caussa. τρόπῳ ἐκ τοῦ μέσου κατήμενοι, ιστι ἡμέας διαφθαρέντας. Nullo de medio cedentes, nos sinatis. iv. 118.
ἔσε κάτησθαι. Herodotea lo- v. s. E medio sedere; pro, dio se recipere aliquo, et im ab aliis sedere, se ex a- ı societate subducere, ne- um aliis rerum aliquarum ipes esse velle. αἱ λοιπαὶ ἐκ τοῦ μέσου ἐκατέατο, pro ιο. viii. 73. V. Reliquæ ci- s e medio cesserunt. Æ. P. eterarum civitatum socie- e subduxerunt. Vel, A ce- m civitatum societate re- unt. ἐκ τοῦ μέσου κατήμενοι, ν. ibid. Valla: In medio es cum Medis sentiebant. . E medio se recipientes. aliis recedentes, Medorum us favebant.
ἐκ φανεροῦ. φανερῶς. Manifeste, , aperte. ἐκ τοῦ φανερῦ ἀπέ- στησαν τῶν βαρβάρων. viii. 126. Palam a barbaris defecerunt. ix. 1.

ἐκφαίνειν λόγον. Herodotea locutio: Orationem proferre, verba proferre. τὸν τελευταῖον σφι τόνδε ἐξέφηνε λόγον. vii. 160. Postremam ipsis hanc orationem protulit, ad extremum ipsis hæc verba protulit.

ἐκφόριον, υ, τό. Quod pro solo pensitatur. ἡ ἀπὸ γῆς πρόσοδος. Terræ proventus, qui percipitur ex terræ fructibus. τῶν ἐκφορίων τῦ καρπῦ ταυτὰ μέτρα κατέςαται. Eædem mensuræ fructuum, qui ex terra proveniunt, sunt constitutæ. iv. 198.

ἐκχρᾶν. V. H. pro comm. ἐξαρκεῖν. Sufficere, satis esse, suppetere. ὄκ ἐξέχρησέ σφι ἡ ἡμέρη ναυμαχίην ποιέεσθαι. viii. 70. Dies ad prælium navale committendum ipsis non suffecit.

ἐκχρήσει. Verbum Herodoteum. Utile erit. Idem ac ἐν χρήσει ἔςαι. Ex usu erit. πῶς ταῦτα βασιλέϊ Δαρείῳ ἐκχρήσει περιϋβρίζεσθαι; Quomodo ex usu erit [vobis, quomodo vobis conducet] hanc injuriam Regi Dario facere? iii. 137.

ἔλασις, ἡ. comm. pro quo frequentius est ςρατεία. Militaris expeditio. Μετὰ τὴν Βαβυλῶνος αἵρεσιν ἐγένετο ἐπὶ Σκύθας αὐτῦ Δαρείυ ἔλασις. Post Babylonis expugnationem fuit ipsius Darii expeditio adversus Scythas. i. Post Babylonem expugnatam ipse Darius adversus Scythas expeditionem suscepit. iv. 1. Quamvis autem τὸ τῆς ἐλάσιος nomen sit et aliis scriptoribus commune, peculiariter tamen et Xenophon, et Herodotus pro expeditione hoc usurpant. Cæteras significationes vulgata Lexica tibi suppeditant. Ea consule. Pro eodem dicitur et ἐξέλασις. ἐποιεῖτο τὴν ἐξέλασιν. ὡς δ' ἐξήλαυνε τὴν ςρατιήν. vii. 37, 38. πρότερον ταύτης τῆς ἐλάσιος.

vii. 106. Ante hanc expeditionem.

ἔλασσον ἔχειν τῇ μάχῃ. ix. 102. v. s. Prælio minus habere; id est, Prælio inferiorem esse. In pugna rem deteriore conditione gerere. Quod alias συνωνύμως dicitur τῇ μάχῃ μειονεκτεῖν.) (πλέον ἔχειν τῇ μάχῃ. et πλεονεκτεῖν τῇ μάχῃ. Meliore conditione rem in prælio gerere. Meliore conditione pugnare. Gallice, *Combattre avec avantage. Avoir avantage en la battaille.*) (*Avoir désavantage en la battaille. Combattre avec désavantage.* πλεονέκτημα. Melior, sive potior conditio. Gall. *Avantage.*) (μειονέκτημα. Deterior, sive pejor conditio. Gall. *Désavantage.*

ἐλαστρεῖν. Ion. et poet. pro comm. ἐλαύνειν. Agitare. Agere. τριήρεας ἐλαστρευμένας. Triremes, quæ aguntur. ii. 158. τριήρεας ἐλαστρεομένας. vii. 24.

ἐλαύνειν, et ἀπελαύνειν. comm. Agere. Impellere. Ducere. Proficisci. ἤλασεν ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεῦγος. Vehiculum egit in forum. i. 59. ἐλαύνοντα ἐς ἀγρόν. Dum rus iret. ibid. ἤλαυνον ἐς τὸ ἄστυ. Ad urbem, vel in urbem iverunt. i. 60. ἀπήλαυνε ἐς τὰς Σάρδις. Sardis ivit. i. 77. ἐλάσει ἐπὶ Σάρδις. Adversus Sardis venturus esset. ibid. ἀπελαύνοντος Κροίσου. Crœso abeunte. i. 79. ἀπήλασε ὁ Κῦρος ἐκ τῶν Σαρδίων. Cyrus Sardibus discessit. i. 154. ἐλάσας ἐπὶ τὰς Σάρδις. Adversus Sardeis profectus. i. 154, 157. ἀπήλαυνε ἐς τὰ ἤθεα Περσέων. i. 157. ἐς τὸ πεδίον ἤλασε ὁ Ἅρπαγος τὸν στρατόν. Harpagus exercitum in planitiem egit, duxit. i. 176. ἀπελάσαντος ἐπὶ τὸν Ἀράξεα. i. 211. vii. 8, 9, &c.

ἐλαφρός. Levis. ἐν ἐλαφρῷ τι ποιεῖσθαι. Herodotea locutio. Aliquid leve existimare. Aliquid leviter ferre. i. 118. ἐν ἐλαφρῷ ποιησάμενος. iii. 154. Cum [hoc] leve duxisset.

ἐληλαμένος. Particip. perfect. et plusquamperf. pass. Attice, et Ion. pro comm. ἠλαμένος, ab ἐλαύνω. μ. ἐλάσω, ab ἐλάω ῶ. Ago, duco. καίπερ τείχεος διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἐληλαμένου κρατεροῦ, μεγάλαι κλισιάδες ἀναπεπτέαται ἐς τὴν Πελοπόννησον τῷ Πέρσῃ. ix. 9. Valla: Quamvis valido muro sit Isthmus inædificatus, tamen magnæ fores patefactæ sunt barbaro in Peloponnesum. Æ. P. Quamvis firmus murus per Isthmum sit ductus, [quamvis firmo muro sit cinctus, et munitus, tamen] magnæ fores in Peloponnesum Persæ sunt patefactæ, [patent.]

ἐλθεῖν τινι ἐς ὄψιν. In alicujus conspectum venire. iii. 42.

ἐλινύειν, vel ἐλιννύειν. Ion. et poet. Quiescere. Otiari. Morari. Moras trahere. i. 67. Cessare. οὐδένα χρόνον ἐλιννύσας. Nullo tempore cessans. vii. 56. ἐλίνυον οὐδένα χρόνον. viii. 71. Nullo tempore cessabant. Neglectum autem est incrementum temporale, pro ἠλίνυον.

ἕλκειν. Ion. et comm. ad rei, de qua verba fiunt, pondus sæpe refertur. Ut, ἡμιπλίνθια, τρία ἡμιτάλαντα ἕκαστον ἕλκοντα. Semilateres, quorum singuli pondus habebant duorum, et dimidii talenti. Sic Galli, *Des demi-briques, qui pesoient chacune deux talens et demi.* i. 50. Quod loquendi genus est ἐλλειπτικόν. Subauditur enim σταθμὸν ad locutionis absolutionem, id est, pondus. Quod Galli dicunt, *le poids*, vel, *la pesanteur de telle ou telle chose.* εἰκὼν ἕλκουσα σταθμὸν τάλαντα δέκα. Statua, vel effigies, quæ decem talentorum pondus habebat. ibid. Vel effigies decem talentorum pondo. Gallice, *Une effigie, ou statue, de la pesanteur, ou du poids, de dix talens.* ἕλκων σταθμὸν ἕβδομον ἡμιτάλαντον. Sex talentorum et dimidii pondo. i. 50, 51. τὸ δ' ἂν ἑλκύσῃ. Quod autem ponderarit; id est, Illius autem

pondus. ii. 65. μύλην χρυσῆν, ἓξ ἕλκουσαν τάλαντα. Ctes. Pers. 22.

ἐλλάμψεσθαι. Ion. et poet. dictum ab Herodoto, pro comm. λαμπρὸν γενήσεσθαι, καὶ λαμπρὰν νίκην ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀποίσειν. Clarum, ac illustrem fore. Illustrem victoriam ab hostibus reportaturum. Τῷ καὶ ἐπεῖχε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδὸς. i. 80. Quo etiam [equitatu] Lydus fretus sperabat se illustrem evasurum; vel, se rem præclare gesturum. ἐλλάμψεσθαι autem est fu. 1. med. ab ἐλλάμπομαι, quod poeticum est, non etiam solutæ orationis, pro comm. ἐλλαμπρύνεσθαι. Compositum ex præpos. ἐν, quæ in compositione, quum λ sequitur, τὸ ν in λ, suavitatis gratia, mutat, et verbo poet. λάμπομαι, pro comm. λάμπω. Splendeo. Clarus sum. Illustris sum. Mico. Fulgeo. Ardeo, ut de igne dictum. Hom. in Hymno in Venerem, 818. ὡς δὲ σελήνη Στήθεσιν ἀμφ' ἀπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι. Idem in Hymno in solem, 856. καλὸν δὲ περὶ χροῒ λάμπεται ἔσθος. Et Euripides in Medea, v. 1194. ἔσεισε, μᾶλλον δὶς τοσόνδ' ἐλάμπετο. Idem in Iphigenia in Taur. v. 1162. Ἀδύτοις ἐν ἁγνοῖς σῶμα λάμπονται πυρί. Et Apollonius τῶν Ἀργοναυτικῶν i. v. 437. Πάντοσε λαμπόμενον θυέων ἄπο. H. Stephanus in suo compendiosissimo Indicis Græci specimine totum hunc locum, si verba, si res ipsas spectes, non Latine versum, sed perversum, et corruptum, habet. Sic enim ille: ἐλλάμψεσθαι, pro ἐλλήψεσθαι, de equitatu Crœsi. Quo (inquit) et ipse Cyrus oppressum iri se verebatur. Lector veritatis amans, nostram interpretationem cum ista conferat, Herodotumque consulat: videbit uter ad Herodoti mentem propius accesserit. Quod vero idem Steph. ibi dicit τὸ καταλαμφθεὶς, pro καταληφθεὶς, a verbo λάμπεσθαι deductum, hoc etiam nullius auctoritate tueri posset. Sed (ut suo loco fusius ac opportunius demonstrabitur) a λαμβάνω potius est deductum, cujus perf. pass. comm. est λέλημμαι. λέληψαι. λέληπται. Ionice vero, et Dor. verso η in α, fit λέλαμμαι, et in reliquis etiam personis, ac in aor. 1. pass. hinc formato, τὸ μ. servatur, ut vocabulum sonantius reddatur. Sic autem formatum dices; λήβω. aor. 2. act. ἔλαβον, hinc λάβω, unde λαβάνω, hinc λαμβάνω. Quod si conjecturis aliquis locus est dandus, ab hoc λαμβάνω, κατὰ συγκοπὴν τὸ λάμβω, λάμψω inusitata, unde λάμψομαι, et cetera legitime videntur formata. Vide λάμψομαι. Quod autem hic ἐλλάμπεσθαι dicitur vi. 70. dilucidius aliis verbis explicatur, ἔργοισι καὶ γνώμῃσι ἀπολαμπρύνεσθαι. Factis et consiliis illustrem esse, vel fieri. τῇσι νηυσὶ οὐκ ἐλπίζοντες ἐλλάμψεσθαι. viii. 74. Valla: Quod nulla spes e classe affulgeret. Æ. P. Quod non sperarent se classe illustres fore. Quod nullum illustre facinus a se classis opera factum iri sperarent. Quod classe rem a se præclare gestum iri non sperarent.

Ἑλλὰς, άδος, ἡ. ἐπιθετικῶς; ἀντὶ τοῦ Ἑλληνική. Ἑλλάδα γλῶσσαν ἱεῖντα. ix. 16. Græca lingua utentem. Græce loquentem.

ἔλλειψις Ionibus familiaris. τόδε, sub. κατά. In hoc. ii. 80. συμφέρονται τόδε, pro κατὰ τόδε. Hac in re consentiunt. ibidem. περιτάμνονται τὰ αἰδοῖα, sub. κατά. ii. 104. Pudenda circumciduntur. ἐς τὴν ἑωϋτοῦ, sub. πατρίδα. ii. 113. ἀριστερῆς χειρὸς, sub. ἀπὸ, vel ἐξ. ii. 169. ἠφάνισε αὐτῷ ἵππῳ, sub. σύν. Ipsum cum equo ex hominum conspectu sustulit. iii. 126. ἐκ τῆς ἰθείης, sub. ὁδοῦ. q. d. ex recta via. i. Recta. iii. 127. μουσικὴν πρῶτοι, sub. κατά. iii. 131. Δῆσαι γοργύ-

ρης, pro ἐπὶ γοργύρης. (Vide γοργύρη.) iii. 145. τὰ κοινὰ, sub. δώματα, vel οἰκήματα. iii. 156. τὰ ἀμύνοντα, sub. ὅπλα. iii. 155. ἐς τὴν σφετέρην, sub. πατρίδα. iv. 1, 4. τὴν ἑξάμηνον καθεύδουσι, sub. ὥραν. Semestre anni tempus dormiunt. quo in loco fortasse scribendum κατεύδουσι, quod ἰωνικώτερον. iv. 25. τὴν ὡραίην, sub. ὥρην. (Vide suo loco.) iv. 28. ἐπισπείσας, sub. οἶνον. iv. 60. quod exprimitur infra iv. 62. ἐπεὰν οἶνον ἐπισπείσωσι κατὰ τῶν κεφαλέων. ὑσὶ οὗτοι οὐδὲν νομίζουσι, sub. χρᾶσθαι. Vide νομίζειν. iv. 63. συνάπτειν, sub. χεῖρας. iv. 80. τὴν ὁμοίην ἀποδιδοῦσι, sub. χάριν. iv. 119. τὸ ἐμὸν, sub. πρῆγμα. iv. 127. διαφέροντες τὴν ψῆφον, sub. κατά. iv. 138. παρεῖχε ἂν σφι, sub. ὁ θεός. Vide suo loco. iv. 140. ἀπέδειρε πᾶσαν τὴν ἀνθρωπηΐην, sub. δοράν. Omnem humanam [pellem] detraxit. iv. 25. ἦλθον ἐς τὸ συγκείμενον, sub. χωρίον. In locum, de quo inter eos convenerat, venerunt. v. 50. ἐδίδοσαν, καὶ ἤγοντο ἐξ ἀλλήλων, sub. θυγατέρας, vel γυναῖκας. v. 92. §. 2. ἐς τὸ ἀφραστότατον, sub. χωρίον. In occultissimo loco. v. 92. §. 4. τὴν Ἀθηναίων χάριν, sub. ἐς. v. 99. ὑπεράκρια, sub. χωρία. vi. 20. ἀπέδοσαν τὴν ὁμοίην, sub. χάριν. vi. 21. τὰ ἐπιδέξια, sub. χωρία. vi. 33. ζωρότερον, sub. οἶνον. vi. 84. ἔλλειψις τοῦ ὁρᾶτε exstat vi. 85. ὑπόφαυσιν, sub. πρὸς, vel κατά. vii. 36. Vide ὑπόφαυσις. τὴν ἀξίην λάμψεαι, sub. χάριν, vel δίκην. vii. 39. bis. ἐς τὴν ἀπεναντίον, sub. χώραν. vii. 55. τρέχων περὶ ἑωϋτοῦ, sub. ἀγῶνα. vii. 57. Vide suo loco. κάμπτων, sub. ἑαυτὸν, vel τὴν ὁδόν. vii. 58. ὄψιν, sub. ἔχοντας. vii. 61. τὴν αὐτὴν ἐσταλμένοι, sub. στολήν. vii. 62. vel σκευήν. ut vii. 62, 72. Παρδαλέας, καὶ λεοντέας, sub. δορὰς. Nisi jam hæc substantive sumantur. vii. 69. ἐς πᾶν κακοῦ ἀπικέατο, sub. γένος. In omne mali genus devenerunt. vii. 118. συντάμνων, sub. ὁδόν. Concidens iter. i. utens itineris compendio. vii. 123. οὐκ ἐπισχήσω, sub. ἐμέ. Non continebo me. vii. 139. ἢν ἐμοὶ γένηται κατὰ νόον, sub. τὸ πρῆγμα. vii. 150. Si res ex animi sententia mihi successerit. Vide τὴν πρώτην, et τὴν ταχίστην, ubi subauditur ὁδόν. Οὐκ ἀνασχετὸν ποιησάμενος, sub. πρῆγμα. vii. 163. Οὐδὲν ἄλλο, ἢ δουλεύσουσι, sub. ποιήσουσι. Nihil aliud, sub. facient, nisi quod servient. Μεταβαλόντας, sub. τοὔνομα. vii. 170. ἐκ τῆς ἀντίης, sub. ὁδοῦ, vel πορείης, vel ἐφόδου. viii. 6. Sic ἐξ ἐναντίης. viii. 7. ἐν ὀλίγῳ, sub. χωρίῳ. viii. 11. τὸ ἀπὸ Ξέρξεω, sub. κακὸν, vel δεινὸν, vel πάθος. viii. 15. μηνοειδὲς, sub. τάγμα. Lunatum agmen. viii. 16. Acies lunata. τῇ ὑστεραίῃ, sub. ἡμέρῃ. viii. 25. τῆς προνοίης, sub. Ἀθηναίης. viii. 37, 39. (quod integrum est. ibid. &c.)

ἔλλεσχος, ὁ καὶ ἡ. Herodoteum vocabulum. ὁ ἐν λέσχῃ, καὶ λόγῳ ὤν. περὶ οὗ λόγος ποιεῖται. Vulgatus. Qui est in omnium ore, et sermone. De quo omnes verba faciunt. πάθεα ἔλλεσχα. Mala, quæ sunt in omnium sermone. De quibus omnes loquuntur: sic enim i. 153. legendum, non ἄλεσχα, ut in textu, nec ἔλεσχα, ut ad marginem notatur.

Ἑλλήνιος, ὁ. Ion. et poet. pro com. Ἕλλην. Δία Ἑλλήνιον αἰδεσθέντες. ix. 7. Valla: Pudore Græci numinis. Stephanus, Græci Jovis. Æ. P. Jovis Hellenii pudore adducti. Jovem Hellenium, i. τῶν Ἑλλήνων præsidem, et custodem reveriti.

Ἑλληνικὸν, τό. τὸ Ἑλληνικόν. οἱ Ἕλληνες. Græci. (Sic et Thucyd.) i. 4, 58. τὸ Ἑλληνικὸν πᾶν, pro πάντες οἱ Ἕλληνες. vii. 139, 145. viii. 13, 144.

Ἑλληνοδίκαι, ῶν, οἱ. Græcorum certaminum, eorumque sacrorum præsides, moderatores, judices, qui et ἀγωνοθέται vocabantur,

quod certamina certaminumque præmia certaturis proponerent. οἱ τὸν Ἑλληνοδίκαι. (ed. Steph.) v. 22. Olympiaci certaminis præsides ac moderatores.

ἐλεῦντες. ἐξελοῦντες. ab ἐξέλω inusitato, pro quo ἐξαιρέω, ῶ, fu. 2. ἐξελῶ, εῖς, εῖ. Expugno. Expello. iii. 59.

ἔλυτρον, ου, τό. Peculiariter apud Herodotum accipitur pro alveo et receptaculo aquarum. ὤρυσσε ἔλυτρον λίμνης. Lacus, vel paludis alveum vel receptaculum fodit. i. 185, 186. τὰ ἔλυτρα τῶν ὑδάτων ὁ ἄνεμος ἐξηύηνε. Aquarum alveos vel receptacula ventus exsiccavit. iv. 173.

ἔλπεσθαι. Ion. et poet. pro communi ἐλπίζειν, καὶ νομίζειν. Sperare, pro existimare. ii. 11, 26, 43, 120. vi. 109. ix. 113.

ἔλπεσθαι. Ion. et poet. pro comm. ἐλπίζειν. Sperare. ἐλπόμενοι οὐδένα σφι φανήσεσθαι ἀντίζοον. vii. 218. Sperantes nullum adversarium sibi appariturum. Cum nullum adversarium sibi occursurum sperassent. λέγει τὰ ἄριστα ἔλπεται εἶναι ἐμοί. vii. 237. Dicit quæ mihi optima fore sperat. εἶναι autem pro ἔσεσθαι positum κατὰ χρόνου ἐναλλαγὴν, vel particula ἂν subaudienda, quæ facit ut verbum hanc ipsam futuri vim habeat. Vide suo loco. Nam alioqui τὸ ἔλπεσθαι jam sumendum esset ἀντὶ τοῦ νομίζειν, ἡγεῖσθαι, οἴεσθαι. Vide ἐλπίζειν.

ἔλπεσθαι pro φοβεῖσθαι. Ion. et poet. ἐλπόμενός τι οἱ κακὸν εἶναι. ix. 113. Metuens ne sibi aliquid mali esset, vel contingeret. Sic et Virgil. Æn. iv. ver. 419. Sperare, pro metuere. Hunc ego si potui tantum sperare dolorem.

ἐλπίζειν, νομίζειν. Ion. et poet. quin etiam comm. Sperare, pro existimare. i. 27, 30, 75. οὐδαμᾶ ἐλπίσας. Cum nunquam existimasset. i. 77. ἐλπίζων μιν ἀποθανέεσθαι. Sperans ipsum obiturum. iii. 143, 151. ἐλπίσαντες λέγειν μιν ἀληθέα. Existimantes ipsum vera dicere. iii. 157. vi. 140. pro eod. dicitur et poet. ἔλπεσθαι. vii. 237. viii. 12, 53, 96.

ἔμαθον προδιδόμενοι. Ion. et poet. pro comm. ἔμαθον ἑαυτοὺς προδεδομένους. Cognoverunt, senserunt se proditos esse. iii. 158. Sic et Virgil. Æn. ii. ver. 377. Sensit medios delapsus in hostes. Sic et Xenophon 906. E. ed. Leuncl. ἐν πολεμίοις ἴσασιν ὄντες, pro ἑαυτοὺς εἶναι ἴσασιν. Sic et Thucyd. l. ii. c. 44. ἐν πολυτρόποις ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες, pro ἑαυτοὺς τραφῆναι.

ἐμβαίνειν. Ion. et poet. transitive sumtum, pro comm. ἐμβιβάζειν. Imponere in; vulgo, facere ascendere, vel facere ingredi. ἐμβαίνειν τινὰ ἐς φροντίδα. Aliquem in solicitudinem adducere. i. 46.

ἐμβάλλειν. comm. pro simpliciter εἰσιέναι. Ingredi. πρὶν ἢ τοὺς μετὰ Παυσανίεω ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἐμβαλεῖν. ix. 13. Priusquam Pausaniæ milites in Isthmum ingrederentur. In locum enim amicum, et a Lacedæmoniis munitum, non in agrum hostilem ingrediebantur, ut patet ex ix. 7, 8, 9. Quare non est vertendum, Priusquam irruerent, vel irrumperent in Isthmum.

ἐμβάλλειν. comm. Impetum, vel impressionem in aliquem facere. Irruere. ἐνέβαλε νηῒ φιλίῃ. viii. 87. In amicam navem impetum fecit. viii. 87, 88, 90, 92.

ἐμβάφιον, τό. Acetabulum. alias Vas, quod lucernæ usum præstat. ii. 62.

ἐμβολὴ, ῆς, ἡ. comm. Fluminis ostium. ἐξ ἐμβολῆς τοῦ ποταμοῦ, τῇ ἐς τὴν πόλιν ἐσβάλλει. A fluminis ostio, qua in urbem ingreditur. i. 191.

ἐμβόλιμος μήν. Mensis intercalaris. i. 32. ii. 4.

ἔμβολον, ου, τό. comm. Promontorium, quod rostri instar prominet, ac inter duos fluvios vel maria exporrigitur. Lingua, sive Lingula. Est autem Lingua non solum id, quod vox trita fert: sed etiam terra angusta, et oblonga, quæ in modum linguæ exsertæ in mare excurrit. Ovid. Metamorph. lib. xiii. ver. 723, 724. Intrant Sicaniam. Tribus hæc excurrit in æquora linguis. Τὸ δὲ μεταξὺ τῶν ποταμῶν τουτέων ἐὸν ἔμβολον τῆς χώρης, Ἱππολέων ἄκρη καλέεται. Valla sic, Quod inter hos amnes in confluentem tendentes intercapedinis est, Hyppoleo promontorium vocitatur. iv. 53. Sed hæc ita sunt vertenda; Illud vero terræ oblongæ angustæque spatium, quod rostri instar inter hos duos fluvios interjectum prominet, Hippoleon promontorium appellatur. Rostrum autem hic intellige, quale in navibus præcipue militaribus fieri prominens olim solebat, ad pugnas navales aptissimum. Quod et nunc in triremibus spectatur.

ἔμβολος, ὁ. comm. Navis rostrum. i. 166.

ἔμενον ὑδρευσάμενοι. vii. 193. Legendum ἔμελλον, quod ad sequens ἀφήσειν est referendum. Vide ἀφίεται.

ἐμετείθη. Ion. pro comm. μεθείθη, a μεθίεμαι. Dimissus fuit. i. 114.

ἐμεῦ. Ion. pro comm. ἐμοῦ. vii. 158. Mei. Me. genit. singular. ab ἐγώ.

ἐμεωϋτοῦ. Ion. pro comm. ἐμαυτοῦ. Mei ipsius. i. 35. ἐμεωϋτόν. i. 42. ii. 143. ἐμεωϋτοῦ. ii. 18.

ἐμηχανέατο. Tertia pers. plur. imperf. Ion. pro comm. ἐμηχανῶντο a μηχανάομαι, ῶμαι. Moliebantur. Οἱ Πεισιστρατίδαι ἐμηχανέατο τοιάδε. Peisistratidæ hæc moliebantur, hæc moliti sunt. v. 63. Nisi rem sic accipias, dices a 3. pers. plur. plusq. p. pass. ἐμεμηχάνηντο, κατ ἀφαίρεσιν τῆς εμ συλλαβῆς, ἢ κατ συγκοπὴν formatum ἐμηχάνηντο, deinde sublato ν, et η in εα dissoluto, factum Ἰωνικῶς ἐμηχανέατο. Hæc formatio longe frequentior occurrit. Vide ἕατο.

ἐμμένειν. comm. Manere in. Stare in. Perseverare in. Durare. vii. 151.

ἐμμένειν τε, καὶ μὴ ἀποστήσεσθαι. ix. 106. Suspicor legendum ἐμμενεῖν, quod futurum commune, vel ἐμμενέειν, quod Ionicum. Vel subaudiendum ἂν, quod futuri vim verbis non raro addit, ut suo loco pluribus demonstratur. Vel est χρόνου ἐναλλαγὴ, præsens pro futuro. Verbum ἀποστήσεσθαι videtur flagitare ut ἐμμενεῖν, vel ἐμμενέειν legatur, vel ἂν particula subaudita idem intelligatur. Valla fideliter hunc locum vertit. Eum consule.

ἔμπαλιν. comm. Contra. τὰ ἔμπαλιν ἢ Λακεδαιμόνιοι ἤϊσαν. ix. 56. Iverunt contra quam Lacedæmonii. Iter Lacedæmoniis contrarium iverunt, [tenuerunt.]

ἐμπαλλάσσειν. Ion. et poet. pro comm. ἐμπλέκειν. Implicare. Involvere. Illaqueare In vulgatis Lexicis, et Thucydide, per simplex λ scribitur, ἐμπαλασσόμενοι. Eustath. ἐμπαλάσσεσθαι, φύρεσθαι. ἐμπλέκεσθαι, περιπείρεσθαι δόρασι παρὰ Θουκυδίδῃ. 527. 18. Verba Thucydidis, lib. vii. c. 84. περί τε τοῖς δορατίοις, καὶ σκεύεσιν οἱ μὲν εὐθὺς διεφθείροντο. οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι κατέῤῥεον. ἐς τὰ ἐπὶ θάτερά τε τοῦ ποταμοῦ παραστάντες οἱ Συρακούσιοι (ἦν δὲ κρημνῶδες) ἔβαλλον ἄνωθεν τοὺς Ἀθηναίους. Suidas. ἐμπαλασσόμενοι. ἐμπίπτοντες εἰς τὸ ὕδωρ. Schol. Thucyd. ἐμπαλασσόμενοι. συμπλεκόμενοι. Apud Suidam, et in vulgatis Lexicis legendum, ut apud Thucydidem. Herod. Οἱ δὲ ἐν ἄρκεσι ἐμπαλλασσόμενοι διαφθείρονται. Ita illi illaqueati conficiun-

vii. 85. v. s. Illi vero in la-
; impliciti, vel involuti per-
ur, interficiuntur.
ιω, ᾶν, vel ἐμπεδέειν, εῖν. Ion.
oet. pro comm. πέδαις δεῖν.
et πεδᾶν, et εῖν. Compedire.
pedibus constringere, vin-
ἐμπεδήσαντες τοὺς μάντιας. Cum
; compedibus constrinxerunt,
inxerunt. Vates compedibus
os. iv. 69.
κέειν, εῖν. V. H. Jusjurandum
n facere. Fœdus servare.
: pactis jurejurando interpo-
factis. ἵνα ἐμπεδορκέοιεν. Val-
rperam vertit, ut fœdus sol-
it. Vertendum enim, ut fœ-
ervarent, ratumque facerent.
101. ἐμπεδορκεῖν γὰρ, ἐμπέδως,
βαίως, τηρεῖν τὰ ὅρκια.
ευμένος τὴν φυλακήν. Ctesias
. 4. Custodia ejus fidei com-
a.
ασθαί τινι. Ion. et poet. pro
n. πληροῦσθαί τινος. Re aliqua
ri. τῷπερ [ἀμπελίνῳ καρπῷ]
λάμενοι μαίνεσθε. Quo [vitis
u, vino sc.] repleti insanitis.
2.
ειν. comm. Incidere. Irruere.
tum vel impressionem fa-
in aliquem. ἐμπεσόντες οἱ ἐπί-
. Milites auxiliarii impres-
: [in Persas] facta. iii. 146.
, ὁ καὶ ἡ. Ion. poet. et
n. pro πλήρης. μεστός. Plenus.
rtus. i. 59. ii. 62.
, ου, ὁ. Ion. et poet. pro
n. ἔμπνους, et ἐμπνέων. vii.
Spirans. Vivens. Qui spirat
vit.
ς, α, ον. Ion. et poet. Qui
impedimento, Βαβυλὼν οἱ ἦν
ιος. Babylon ipsi erat im-
nento. i. 153. μαντηΐου ἐμ-
γενομένου τῷ βαρβάρῳ. Quod
ilum barbaro fuisset impedi-
o. ii. 158. πρῆγμα ἐμπόδιον ἐγέ-
Res impedimento fuit. v. 90.
ν. comm. pro ἐπεισελθεῖναι, ἐπεμ-
ειν. Inserere. ἐμποιέων ἐς τὰ
Μουσαίου χρησμὸν. Vaticinium inter Musæi vaticinia inserens. vii. 6.

ἐμπολέμιος, ὁ. N. H. pro communi ἐμπόλεμος, et πολεμικός. Ad bellum pertinens. Bellicus. Suidas vocem hanc ita interpretatur; ἐμπολέμια, τὰ εἰς πόλεμον ἐπιτήδεια, καὶ εὔχρηστα. οἱ λεξικογράφοι Suidæ codicem corruptum esse dicunt, et pro ἐμπολέμια scribendum ἐμπόλεμα. Sed Suidæ bonam sententiam Herodotus tuetur, qui hanc ipsam vocem habet vi. 56. cui τὰ εἰρηναῖα opponit. Quare nihil mutandum.

ἐμπορίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἐμπορία. Negotiatio. Mercatura. iii. 139.

ἐμπρήθειν. Ion. et poet. pro comm. καίειν. πυροῦν. Incendere. Cremare. τὸν νηὸν, τὸν ἐνέπρησαν. Templum, quod cremaverant. i. 19. iv. 123, 164. v. 101. ἐνεπρήσθησαν. v. 102, 105. ἐμπρήσας τὴν πόλιν. viii. 50. ἐνέπρησαν τὴν ἀκρόπολιν. viii. 53. ἐμπρήσαντι τὸ ἱρόν. viii. 54. ἐμπρησθῆναι ὑπὸ τῶν βαρβάρων. viii. 55, 143, 144. Ab hoc ἐμπρήθω formatur futurum comm. ἐμπρήσω, et Dor. ἐμπρασῶ, εῖς, εῖ. in infinito comm. ἐμπρήσειν, Dor. ἐμπρασεῖν, et ἐμπρασὶν, hinc Gallicum *Embraser*, et verbale *Embrasement*. i. Incendium.

ἔμπρησις, ιος, ἡ. Ion. et poet. pro communi ἐμπρησμὸς, κατάκαυσις, vel πύρωσις. Incensio. viii. 55.

ἔμπροσθε, et ἔμπροσθεν, comm. Ante. ἔμπροσθε ταύτης. Ante hanc. vii. 144. viii. 89.

ἐμφανέως. Ionic. et poet. pro comm. ἐμφανῶς, καὶ φανερῶς. Aperte. Manifeste. Palam. i. 140. [pro eodem dicitur ἐκ τοῦ ἐμφανέος. i. 205. v. 37. et ἐκ τοῦ φανέρου. vi. 77.] vi. 123.

ἐμφερὴς, ὁ καὶ ἡ. Similis. Ion. et poet. pro comm. ὅμοιος. ἐμφερὴς τῇ ἑτέρῃ. Alteri similis. ii. 76. τοῖσι πτεροῖσι τῆς νυκτερίδος ἐμφερέστατα. Vespertilionis alis simillima. ibid. μήκωνι ἐμφερές. Papaveri si-

mile. ii. 92. ῥόδοισι ἐμφερέα. Rosis similia. ibid. ἐμφερὴς ἀλλήλοισι. ii. 105. τοῖς Παταΐκοῖσι [θεοῖς] ἐμφερέστατον. iii. 37. αὐλοῖσι προσεμφερεστάτους. iv. 2. τῷ λίνῳ ἐμφερεστάτη. iv. 74, 192.

ἐμφορεῖσθαι. comm. Repleri. Satiari. Ingurgitare sese. Uti ad satietatem. Gallicè, *Se remplir. Se farcir. Se souler.* Ἐνεφορέετο αὐτοῦ. Eo [oraculo] ad satietatem usque abutebatur. Sic interpres. At suspicor legendum, οὐκ ἐνεφορέετο αὐτοῦ. Eo non satiabatur. Eo repleri, satiarique non poterat; id est, Eo contentus non erat. Ideo subjicit Herodotus, ἐπειρώτα δὲ τάδε χρηστηριαζόμενος. Quæ nostram conjecturam videntur confirmare. i. 55.

ἐν cum dativo, pro εἰς cum accusativo, ἀποστέλλει Κῦρος ἐν Περσίδι Πετισάκαν. Ctesias Pers. 5. pro εἰς τὴν Περσίδα. Cyrus Petisacan in Persidem mittit.

ἐν μέρει. Μερικῶς. Particulatim. Separatim singulæ partes. i. 26.

ἐν cum dativo loci, pro παρά, καὶ πρός. In aliquo loco, pro, juxta aliquem locum. Consule nostros Græco-latinos Thucydidis, et Xenophontis indices. ὡς δὲ τοῖσι Ἕλλησι ἐν Πλαταιῇσι κατέστρωντο οἱ βάρβαροι. ix. 76. Cum autem barbari ad Platæas a Græcis prostrati fuissent. Τοῖσι ἀριστεύσασι αὐτέων ἐν Πλαταιῇσι, pro, παρὰ ταῖς Πλαταιαῖς. ix. 81, 100, 101. [quod aperte declaratur, ἐν τῇ Πλαταιῗδι. ibid.]

ἐν præpositio sine ullo casu verbis expresso posita, locum vel tempus significans, et sæpe variarum rerum in aliquo loco exsistentium enumerationem indicans. Ut apud Callimachum in Hymno in Cererem, v. 28. De luco Cereri sacro verba fiunt. Ἐν πίτυς, ἐν μεγάλαι πτελέαι ἔσαν, ἐν δὲ καὶ ὄχναι, Ἐν δὲ καλὰ γλυκύμαλα. Sic etiam hic apud Herodotum, ἐν δὲ, subintelligitur τοῖσιν ἔτεσιν. In quibus annis, quo tempore; præcessit enim ἐν τοῖσι πολλάκις· subjicitur vero ἐν δέ. De annis illic agitur, quos bellum inter Medos Lydosque conflatum duravit. i. 74. ἐν δὲ δὴ καὶ τὴν Νῖνον. i. 185, 192.

εν. Ion. et comm. terminatio tertiæ personæ singularis verborum, sequente vocali. ᾠκοδόμησεν ἐ. i. 22. ἀπέπεμπεν ἐς. i. 47. οἴκεεν ἐν. i. 56. εἶχεν, ἐκ. i. 64.

ἐνάγειν. commun. Inducere. Impellere. Incitare. Instigare. ὅτις μαίνεσθαι ἐνάγει ἀνθρώπους. Qui homines ad insaniam adigit, impellit. iv. 79. ἐνῆγέ σφεας ὥστε ποιέειν ταῦτα. Ipsos ad hæc faciendum impulit. iv. 145. τοῦτον ἐνάγει προθυμίη μαχόμενον ἀποθνήσκειν. Hunc animi alacritas, et promtitudo ad pugnando moriendum incitat. v. 49. prope fin. 90, 104.

ἐναγής, ὁ καὶ ἡ. comm. Piaculo obnoxius. Piaculo affinis. Qui piaculo tenetur. v. 70, 71, 72. Qui piaculo est obstrictus. Piaculo contaminatus. Hic ἐν τῷ ἄγεϊ ἐνέχεσθαι dicitur. vi. 56. i. Piaculo teneri.

ἐναγίζειν. comm. Justa persolvere. Parentare. Sacrificia facere. ἐναγίζουσί σφι μεγάλως. Ipsis magnifice parentant. Justa magnifice persolvunt. i. 167. ὡς ἥρωϊ ἐναγίζουσι. i. 44.

ἐναγωνίζεσθαί τινι. Adversari alicui. Resistere alicui. Alicujus competitorem esse. ὑμῖν οὐκ ἐναγωνιεῦμαι. Vobis non adversabor. iii. 83. σφι οὐκ ἐνηγωνίζετο. Ipsis non adversabatur. ibid.

ἐναλλάξ. commun. Vicissim. Per vices. ἐναλλὰξ πρήσσειν. Per varias rerum vices vitam traducere. Varia fortuna uti. iii. 40.

ἐναπεδεικνύατο. Ion. tertia person. plural. imperfect. pass. pro communi ἐναπεδείκνυντο. Ostentabantur, vel, Se ostentabant. Διέδεξάν

τι ὅτι οὐδένες ἄρα ἐόντες ἐν οὐδαμοῖσι ἐοῦσι Ἕλλησι ἐπανεδείκνυντο. ix. 58. Demonstrarunt igitur [Lacedæmonii,] quod, cum nullius essent pretii inter Græcos, qui [et ipsi] nullius pretii sunt homines, se ostentabant. Neque Valla, neque Stephanus hunc locum satis fideliter interpretatus videtur. At simplicem, veram, Græcisque verbis aptissime respondentem interpretationem, a nobis allatam, Lector hic habet.

ἐναργέως. comm. Aperte. Manifeste. viii. 77.

ἐναρής, έος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et Herodoteum vocabulum. Execrandus. Execrationibus obnoxius. Quinam apud Scythas ἐναρέες dicerentur. i. 105.

ἐνάρεες, οἱ. iv. 67. dici videntur, qui ἐναρέες i. 105. vocantur. Locum consule.

ἐναύειν. Ion. et poet. pro comm. ἐνάπτειν, ἐμπρήθειν. Incendere. Accendere. Οὐδείς οἱ πῦρ ἔναυε Σπαρτιητέων. vii. 229. Nullus Spartanorum ignem ipsi accendebat.

ἐναυλισάμενος νύκτα ἐν τῇ Ταναγρῃ. ix. 15. Valla: In Tanagra noctem moratus. Æ. P. Cum Tanagræ pernoctasset.

ἐνδέκεσθαι. Ion. pro comm. ἐνδέχεσθαι. Admittere. Probare. Assentiri. Οὔτε γὰρ ἔγωγε ἐνδέκομαι Ἠριδανὸν καλέεσθαι ποταμόν. Neque enim ego saltem assentior Eridanum vocari fluvium, &c. iii. 115. εἰ ἐνδεξαίατο ἀπόστασιν ἀπὸ Ὀροίτεω. Si defectionem ab Orœte admitterent, si ab Orœte deficere vellent. iii. 128. τοῦτο οὐκ ἐνδέκομαι. Hoc non admitto. Huic rei non assentior. Hoc non concedo. iv. 25. vii. 237. τῶν συμμάχων τὸ πλῆθος οὐκ ἐνεδέκετο τοὺς λόγους. Sociorum multitudo, vel cœtus hæc verba non admittebat, non probabat, his non assentiebatur. v. 92. §. 1, 96, 98, 106. vi. 121. ἐνεδέκοντο. viii. 52.

ἐν δέ. Ionic. pro ἐπὶ δὲ, quod frequentius. Vide suo loco, et viii. 113. ubi et hoc ipsum ἐν δὲ legitur. Præterea vero. Sed ἐλλειπτικῶς dictum videtur pro integra locutione, ἐν δὲ τούτῳ τῷ ἀριθμῷ, alias τόπῳ, vel aliquid hujusmodi subauditur ad locutionem absolvendam.

ἐν δέ. Præcedente verbo ἐνῆσαν· id est, Inerant. ix. 32. pro ἐνῆσαν μὲν, ἐνῆσαν δέ.

ἐνδιδόναι. comm. Cedere. Permittere. Remittere. ὅσον ἐνέδωκαν. Quantum permiserunt. i. 91. μαλακὸν ἐνδιδόναι βουλόμενος οὐδέν. Nihil molliter remittere, nullo modo molliter ac ignaviter cedere volens. iii. 51.

ἐνεῖκαι. iv. 64. et composita Ion. et poet. ab ἐνείκω, pro quo comm. φέρω. Tulisse. προσενεῖκαι. Attulisse. Admovisse. iii. 87. ἀνενείκαντες. iv. 62. ἀπενείκας. iv. 64. ἐνείκαντας. iv. 67. ἐσενείκαντο. Importarunt. v. 34. ἐξενείκαντας. v. 79.

ἐνεῖκαι. Ferre. Pati. Tolerare. i. 32.

ἐνείκειε. 3. pers. sing. optat. Æol. aor. 1. act. ab ἐνείκω, fero. Tulisset. vi. 61.

ἐνείχεε. Ion. pro comm. ἐνεῖχε, ab ἐνέχω. Intus, vel in animo habeo. κρύπτων τὸν οἱ ἐνείχεε χόλον. Occultans iram, quam in animo adversus ipsum conceptam habebat. i. 118. [Vel ut ab ἐνεχέω, ῶ, more Attico, qui a gravitonis circumflexa formant, ut a τύπτω, τυπτέω, ῶ. Parum enim verisimile videtur jam ab ἐγχέω, i. infundo deductum. Sed si deductum asseras, hinc imperfectum ἐνέχεον, et inserto ι ἐνείχεον, ες, ε.] Sed quod hic ἐνείχεε, id alibi ἐνεῖχε dicitur. Ἐνεῖχέ σφι δεινὸν χόλον. Gravem iram adversus ipsos conceptam habebat. Graviter ipsis iratus erat. vi. 119.

ἐνειχθείς. Ion. pro comm. ἐνεχθείς, ab ἐκφέρω, unde ἐξενειχθεὶς delatus.

i. 23. ἐνείκαντο. Detulerunt. i. 57. pro ἠνείκαντο, quamquam utrumque minus usitatum. ἐνειχθέντων περὶ βασιληΐης. Cum de regno inter se contendissent. i. 173.

ἐνέκυρσαν. Ion. et poet. pro ἐνεκύρησαν, κατὰ συγκοπήν. Vide ἐγκυρεῖν. iii. 77. ἐνέκυρσε. iv. 124.

ἐμφύεσθαι. commun. Innasci. φθόνος ἐμφύεται ἀνθρώπῳ. Invidia innascitur homini. iii. 80.

ἐνενώντο. Ion. 3. plur. plusquamp. pass. verbi ἐννοέω, ῶ. μ. ἐννοήσω, pro ἐνενόηντο. vii. 206. Vide ἐννώσας.

ἐνεπεπορπέατο. Vide πορπάω, ῶ. et ἕατο.

ἔνερθε ἐὼν τοῖσι ἅπασι. Omnibus in rebus inferior, vel infimus. i. 91. ἔνερθε μέσου ἀνδρὸς Μήδου. Infra mediocris conditionis Medos. i. 107. ἔνερθε Μέμφιος. infra Memphin. ii. 14. ἔνερθε πόλιος Ἐλεφαντίνης. ii. 18.

ἐνεργητικὸν, ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ. Ionice et Attice positum. Συμμίσγων ἐπὶ ἑκάστῳ, pro συμμισγόμενος. Vel accusat. ἑαυτὸν est subaudiendus. i. 123. συμμισγόντων, pro συμμιγνυμένων. i. 166. ἀποσφακελίζουσι, pro ἀποσφακελίζονται. iv. 28. vi. 136. συντάμνοντος, pro συνταμνομένου. v. 41. προσέμιξε, pro προσεμίχθη. v. 64. φύσας, pro φυσήσας, hocque pro φυσηθεὶς, vel πεφυσημένος. Inflatus. v. 91. προσημαίνειν, pro προσημαίνεσθαι. vel ibi ὁ θεὸς subauditur, ad quod nomen τὸ φιλέει referetur. vi. 27. quod confirmatur ibid. quum dicitur συνωνύμως ὁ Θεὸς προσέδειξε. ubi melius videtur si προέδειξε legatur. συμμίξοντες Γέλωνι, pro συμμιχθησόμενοι. Vel accus. ἑαυτοὺς erit ibi subaudiendus. vii. 153. &c. Sed et ipsi Latini passim activa pro passivis usurpant, ut docet Aulus Gellius libr. 18. cap. 12.

ἐνεργὸς, οῦ, ὁ. commun. Operator. Qui operatur. Qui suam operam alicui navat. Βίου τι δεόμενοι, καὶ ἐνεργοὶ βουλόμενοι εἶναι. viii. 26. Et victus inopia laborantes, et suam operam [illis] navare cupientes. Quod ita Gallice redderes non inepte, *N'ayant de quoi vivre, et désirant être mis en besogne.*

ἐνέσακτο Tertia sing. plusquamperfecti pass. verbi ἐνσάζω. μ. ἐνσάξω. Instillo. Injicio. Immitto. δεινὸς ἐνέσακτο ἵμερος τὰς Ἀθήνας ἑλεῖν. ix. 3. Athenarum capiendarum vehementi desiderio flagrabat. v. s. vehemens desiderium instillatum erat [in ejus pectus, et animum,] capere, vel capiendi, Athenas.

ἐνεστεῶτος. Ion. pro comm. ἐνεστῶτος. Peculiari quodam modo apud Herodotum videtur sumtum. Σέο ἐνεστεῶτος βασιλῆος, ἐόντες πολιῆται. Sic enim hæc distinguenda sunt: non autem ut in vulgatis codicibus legitur. Si tu, qui noster es civis, ac popularis, Rex inter nos sis. Te inter nos regnante. i. 120. q. d. Rege instituto, rege constituto, inter nos scil.

ἐνέχεσθαι. commun. Teneri in aliquo loco, vel re. Detineri. Implicari. Impediri. ἐν θώματι μεγάλῳ ἐνέσχετο. vii. 128. In admiratione magna detinebatur. ἀπορίῃσι ἐνέχεσθαι. viii. 52. Inopia consilii detineri. Inopia consilii laborare.

ἐνέχεσθαι ἐν θώματι μεγάλῳ. ix. 37. In magna admiratione detineri. Vehementer admirari.

ἐνηβητήρια, τά. Loca amœna, in quibus juvenes voluptatibus indulgent. ii. 133.

ἔνθα. Ion. et poet. pro adverbio temporis, quod comm. τότε. Ibi. Illic. i. Tunc. i. 59.

ἐνθαῦτα. Ion. pro communi ἐνταῦθα. Hic. Tunc. i. 61, 62, 76, 79, 80, 87. iii. 64.

ἐνθεάζειν. comm. Divino spiritu afflatum esse. i. 63. quod θείῃ πομπῇ χρῆσθαι· id est, Divino impulsu impelli ad aliquid, alibi dicitur. i. 62.

ἐνθεῦτεν. Ion. pro comm. ἐντεῦθεν. Hinc. Illinc. i. 2, 9, 17, 27, 56. τὸ ἐνθεῦτεν. Postea. i. 75, 80. ἐνθεῦτεν. Hinc. i. 105. τὸ ἐνθεῦτεν. Postea. i. 109, 119.

ἐνθύμιον, ου, τό. comm. Cogitatio. Quod in animo versatur et agitatur. Quod religionem in alicujus animo ciet. A theologis Conscientiæ scrupulus appellatur. A Cicer. Religio. ἐνθύμιόν οἱ ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἱρόν. viii. 54. Valla: Eum sponte facti pœnituit, quod concremasset templum. Æ. P. Religio ei fuit, quod templum cremasset. Religio ejus animo oblata est, quod templum incendisset. Vel, Religioni habuit, quod &c. Vel, Injectus est ei conscientiæ scrupulus. Scrupulum enim etiam Cicero μεταφορικῶς multis in locis usurpat pro re, quæ solicitudinem, dubitationem, et curam animo affert. Pro Sex. Rosc. Am. s. 2. ed. Ern. Hunc sibi ex animo scrupulum, qui se dies noctesque stimulat ac pungit, ut evellatis postulat. Idem pro A. Cluent. s. 28. Hic tum injectus est hominibus scrupulus, et quædam dubitatio, quidnam esset actum. Idem ad Attic. l. i. ep. 18. Ac domesticarum quidem solicitudinum aculeos omnes et scrupulos occultabo. Usurpat et Thucyd. hoc vocabulum, et locutionem ἐνθύμιον ποιεῖσθαι. Ducere, vel habere religioni. Quod Gallice melius, *Faire conscience de dire ou faire quelque chose.* Consule nostrum Græco-latinum Thucyd. indicem. Hic tamen Herodoti locus non inepte sic a Gallis patrio sermone verteretur, *Il eut remords de conscience d'avoir brulé le temple.* Vide Religio apud Nizolium, et in vulgatis Latinis dictionariis. Habere religioni nihil aliud est, quam Numinis divini metu, et conscientia a re aliqua deterreri, vel impediri.

ἐνθυμιστὸν ποιεῖσθαι. Herodotea locutio. Religioni habere. Religioni ducere. Vertere religioni. Gall. *Faire conscience de faire ou dire quelque chose.* ii. 175. [Thucyd. ἐνθύμιον ποιεῖσθαι. Vide Græcum indicem.]

ἔνι. Ion. et poet. pro ἔνεστι. vii. 112. Inest. et pro ἔνεισι. Insunt. ibid.

ἐνὶ ἔπει πάντα συλλαβόντα εἰπεῖν. Ut uno verbo omnia comprehendendo dicam. iii. 82.

ἐνιαύσιος, ου, ὁ. Nomen adjectivum, quod ab Homero tribuitur ei, qui quotannis aliquid facit. q. d. Annuus. Νεῦμαί σοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδών. V. Hom. 33. Redibo ad te, redibo quotannis, ut hirundo. ἐνιαύσιος ἀρχή. Magistratus annuus, qui quotannis creatur, et unum annum durat. Dionys. Halic. Antiq. Rom. lib. 2. 119. 47. Consule Græcum indicem Wecheli typis excusum.

ἐνιαχῆ. Nonnullis in locis. Quibusdam in partibus. i. 99.

ἔνυδρις, ἔδριος, ἡ. N. H. Lutra. ἐν ταύτῃ [τῇ λίμνῃ] ἐνύδριες ἁλίσκονται. iv. 109. In hac palude lutræ capiuntur. Sed scribendum potius ἐνύδριες, a recto ἔνυδρις. Hoc ex ipso etymo patet. Lutra enim ἔνυδρις vocatur, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aqua vivat.

ἐνιέναι. comm. Injicere. Immittere. ἐς τὰς πόλις ἐνιέντες πῦρ. viii. 32. Ignem in urbes injicientes.

ἐνίσχειν. Ion. et poet. pro comm. κατέχειν, et κωλύειν. Impedire. iv. 43.

ἐνώσας. Ion. per contractionem ex οη in ω. pro communi ἐννοήσας. Cum intellexisset. ὁ δ' ἐνώσας τὰ λεγόμενα. Cum autem ille intellexisset ea, quæ dicebantur. Vel considerasset. Cum perpendisset ea, q. d. i. 69. Sic ἐνένωτο, pro ἐνενόητο. In animo habebat. i. 77. ἐνώσαντα, pro ἐννοήσαντα. Cum cogitasset. Cum secum reputasset. i. 86. ἐνενώκασι. Animadverterunt. iii. 6. ἐνενῶντο, pro ἐνενόουντο. Cogita-

bant. In animo habebant. vii. 206. pro eodem ἐνενώντο, pro ἐνενόηντο. tertia plur. plusquamp. pass. vii. 207. Varietas accentus hic observanda. Aliter enim, i. 77.

ἐνορᾷν. communiter. Inspicere. Aspicere. Animadvertere. εἴρετο ὅ, τι ἐνορῴη ἐν τοῖσι ποιευμένοισι. Quæsivit quid animadverteret in iis, quæ fiebant. i. 89. ἐνεώρα, i. 123. οὐκ ἔφη ἐνορᾷν ἐλευθερίην ἔτι ἐσομένην σφι ἐν Ἰωνίῃ μένουσι. Dixit se non animadvertere ullam futuræ salutis spem ipsis offerri si in Ionia manerent. i. 170. v. 36.

ἐνορᾷν. Animadvertere aliquid in re aliqua. ἐνορέω ὑμῖν οὐκ οἵοισί τε ἐσομένοισι τὸν πάντα χρόνον πολεμέειν Ξέρξῃ. viii. 140. Animadverto fore ut vos non possitis perpetuo bellum cum Xerxe gerere. εἰ γὰρ ἐνώρων τοῦτο ἐνὸν ὑμῖν. ibid. Si enim animadverterem vos hoc præstare posse.

ἐνορχέων) (εὐνούχων. viii. 105. Est genitivus plural. Ion. formatus vel ab ἔνορχος, ου, ὁ. vel ab ἐνόρχης, ου, ὁ. in illo, ἐνόρχων, in hoc, ἐνορχῶν, comm. dicitur, Ion. vero ἐνορχέων. Sic autem vocantur, qui manifestos suæ virilitatis testes habent.

ἓν οὐδέν. Ion. et poet. pro comm. οὐδέν. Nullum. i. 32. prope fin.

ἐνσκήπτειν. communiter. Ingruere. Cum impetu ferri. Immittere. τοῖσι τουτέων ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ὁ Θεὸς θήλεαν νοῦσον. Horum posteris Dea morbum fœmineum immisit. i. 105. De Venere ibi agitur, cujus templum a Scythis spoliatum fuerat. Quamobrem etiam videtur legendum ἡ θεὸς, pro comm. ἡ θεά. Nam et paulo superius dicit ταύτης τῆς θεοῦ. ἐς ταύτην ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος. In hanc Deus fulmen immisit. iv. 79.

ἐνστέλλειν. Ion. et poet. pro comm. ἐνδύειν. Induere. Vestire. Ornare. ἱππάδα στολὴν ἐνεσταλμένους. Equestri stola, veste, ornate indutus. i. 80.

ἐντανύειν τόξα. comm. Arcus intendere.) (ἐκλύειν. ii. 173. εἰ τὰ τόξα τὸν πάντα χρόνον ἐντεταμένα εἴη, ἐκραγείη ἄν. Si arcus semper intenti sint, rumpantur. ibid. vel, si intenti essent, frangerentur.

ἐντελὴς, ὁ καὶ ἡ. ἐντελέος, ὡς. comm. Perfectus, absolutus, integer. ix. 7. τεῖχος ἐντελές ἐστι. Murus absolutus est.

ἐντέλλεσθαι. comm. Mandare. Gall. *Mander. Commander. Donner charge de dire ou faire quelque chose.* τὸ ἐντεταλμένον. Quod mandatum ac imperatum fuerat. i. 47. ἐνετέλλετο. Mandavit. i. 53. τὰ ἐντεταλμένα. i. 60, 63. ἐντειλάμενος. Cum mandasset, vel, cum imperasset. i. 69. ἐντειλάμενος τοῖσι δορυφόροισι. Cum satellitibus imperasset. i. 90, 117, 123, 156, 157. iii. 16, 29. et passim.

ἐντεταμένος, η, ον. comm. Intentus, a, um. οὐκ εὗρον ἐντεταμένας τὰς σχεδίας. viii. 117. Rates intentas non invenerunt.

ἐντεταμένας γεφύρας λύειν. ix. 106. Intentos pontes solvere.

ἐντεταμένως. Intente, vehementer. προσεῖχε ἐντεταμένως. In id intentus erat intente. Animum ad id habebat vehementer attentum. Magna animi contentione in id intentus erat, incumbebat. sub. intentius id administrabat. viii. 128. ἐντεταμένως ἀμφισβητέειν. Vehementer disceptare, contendere. iv. 14.

ἐντεταμένως. comm. Intente. Magna corporis animique contentione. vii. 53. τῇ Ποτιδαίῃ ἐντεταμένως προσεῖχε. viii. 128. In Potidæam [obsidendam] impensius erat intentus.

ἐντολὴ, ῆς, ἡ. comm. Mandatum. ἐντολὰς, τὰς Δαρεῖος οἱ ἐνετέλλετο. Mandata, quæ Darius ipsi dederat. iii. 147.

ον, τά. Præter vulgatam in-
um significationem, quam
a apud Aristotelem repe-
accipitur etiam hoc voca-
ι. pro incisione, quæ συνω-
έντομὴ vocatur, si modo
fideliter vocem hanc in-
tatur. ἔντομα ποιεῦντες. vii.
Incisiones faciendo. Idem,
9. sic interpretatur Hero-
locum, δύο παιδία ἔντομα
ι. Duos pueros exsecuit, et
picinam fecit. Vide versio-
Lat. ed. Steph. Sed Eusta-
veram hujus vocis interpre-
iem affert. ἔντομα (inquit
καὶ τόμια, τὰ τοῖς νεκροῖς
ιζόμενα, ἱερεῖα δὲ, τὰ τοῖς θεοῖς,
μα, sive τόμια, vocabantur
iæ, quæ mortuis, sive Ma-
immolabantur, ἱερεῖα vero,
Diis [superis] sacrificaban-
chol. Græcus Apollonii, τῶν
ευτικῶν lib. i. v. 587. hæc
usius et dilucidius explicat
erbis; ἔντομα, τὰ σφάγια,
τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγιζόμενα,
ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἀποτέμνεσθαι
ιφαλάς. οὕτω γὰρ θύουσι τοῖς
ις. τοῖς δὲ οὐρανίοις, ἄνω ἀνα-
τες τὸν τράχηλον σφάζουσιν.
ς. αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα. ἄλλοι
ομα, φασὶν, τοῖς τεθνεῶσιν ἐνά-
ως ἄγονα, τοῖς ἀγόνοις. τοῖς
νίοις θεοῖς ἔνορχα ἔθυον. Vide
lgata Lexica, et αὖ ἐρύειν
Eustath. et ἐντομίδαι apud
m. ἐναγίζειν vero, jam signi-
immolare, mactare. Suidas.
ειν. παρὰ Ἡροδότῳ χοὰς φέρειν.
ιν τοῖς κατοιχομένοις. ἢ τὸ διὰ
δαπανᾷν. Idem, ἐναγίζων,
ν, κατακαίων. Alias καθαίρειν,
ire, expiare.
ὁ καὶ ἡ. Exsectus, castra-
ύο παιδία ἔντομα ἐποίησε. Duos
ıs exsecuit. ii. 119. Vide
ıth. in ἔντομα, et Suidam in
δαι. Alii locum hunc aliter
iunt, pro, duobus pueris exse-
aruspicinam fecit. Sic Valla.

ἔντονος, ὁ καὶ ἡ. comm. Intentus, acer, validus, vehemens. iv. 11.

ἐντὸς ἑωϋτοῦ γίνεσθαι. Intra se ipsum esse. Mentis compotem esse. Se, mentemque suam in officio continere. i. 119. vii. 47.

ἐντυγχάνειν. comm. cum genit. junctum. Nancisci. λελυμένης τῆς γεφύρης ἐντυχόντες. Pontem solutum nacti. iv. 140.

ἐν τῷ δέοντι. ἀντὶ τοῦ, δεόντως. Opportune. ii. 159. Vel, Ad res necessarias. In rebus necessariis.

ἐν τῷ τοιῷδε. Dictum ἐλλειπτικῶς. Nam subauditur vel χωρίῳ, id est, loco: vel χρόνῳ, id est, tempore; hocque sumendum ἀντὶ τοῦ, ἐν τῇ τοιαύτῃ πραγμάτων καταστάσει. In tali rerum statu. οὐ γὰρ ἐν τῷ τοιῷδε τάξιος εἵνεκα στασιάζειν πρέπει. ix. 27. Haud enim in tali rerum statu loci caussa seditiose contendere decet. Locum autem hic intelligimus, quem quis in acie tenere cupit.

ἐν χειρῶν νόμῳ. Jure belli. viii. 89. Vide νόμος et χεῖρες.

ἐξαγινέειν, εῖν. Ion. pro comm. ἐξάγειν. Educere. vi. 128.

ἐξαιρεῖν. comm. Expugnare. Πηδασέες χρόνῳ ἐξαιρέθησαν. Pedasenses tandem expugnati sunt. i. 175.

ἐξαιρεῖν. comm. Evertere. Delere. ταύτην τὴν πόλιν θέλων ἐξελεῖν. Hanc urbem evertere volens. i. 103.

ἐξαιτεῖν. comm. Exposcere. Reposcere. Deposcere. Gallice, *Demander, redemander*. ὁ Ἀλυάττης οὐκ ἐξεδίδου τοὺς Σκύθας ἐξαιτέοντι Κυαξάρεϊ. Alyattes Scythas Cyaxari reposcenti reddere, vel ad supplicium deposcenti dedere nolebat. i. 74. (pro eodem dicitur et ἀπαιτεῖν. i. 3.) ἐξαιτέειν τοὺς μηδίσαντας. ix. 86. ἡμέας ἐξαιτέονται. ix. 87.

ἐξαίφνης. comm. Repente, subito, ex improviso. ix. 45.

ἐξαμελεῖν. comm. Negligere. Contemnere. τῶν ἑωϋτοῦ ἐξημεληκότα, τοῖς πέλας δικάζειν. Suis re-

bus neglectis, jus aliis dicere. i. 97.

ἐξανδραποδιούμενοι. Ion. et Attice, pro comm. ἐξανδραποδισόμενοι. In servitutem redacturi. In servitutem abstracturi. ab ἐξανδραποδίζομαι. i. 66. iii. 25. iv. 203. ἐξανδραποδιεῦνται. vi. 9. ἐξανδραποδίσασθαι. viii. 126.

ἐξανδραπόδισις, ιος, ἡ. H. N. Servitus, in quam aliquis abstrahitur. Direptio. ἄνευ φόνου καὶ ἐξανδραποδίσιος. Sine cæde et direptione. iii. 140. ad fin.

ἐξαναστῆναι ἐκ τῶν ἠθέων. Ex suis sedibus expelli. ἐξ ἠθέων ὑπὸ Σκυθέων ἐξαναστάντες. Ex suis sedibus a Scythis expulsi. i. 15. ἐκ τῆς Ἱστιαιώτιδος ἐξανέστη ὑπὸ Καδμείων. Ex Histiæotide a Cadmæis est expulsus. i. 56. ii. 171. ἐξαναστῆσαι ἐξ ἠθέων Παίονας. Pæonas ex suis sedibus expellere, vel per vim educere. v. 14. ἐξ ἠθέων ἐξαναστάντες ἤγοντο ἐς τὴν Ἀσίην. Ex suis sedibus extracti in Asiam ducti sunt. v. 15.

ἐξαναστῆσαι. Expellere ex aliquo loco. τοὺς Κᾶρας οἱ Δωριέες ἐξανέστησαν ἐκ τῶν νήσων. Dorienses ex insulis Caras expulerunt. i. 171. τοὺς Παίονας ἐξ ἠθέων ἐξαναστῆσαι. Pæonas ex suis sedibus expellere, vel per vim alio educere. v. 14.

ἐξανιστάναι. Funditus evertere. com. μηδὲ πόλιν ἀρχαίαν ἐξαναστήσῃς. Nec urbem antiquam funditus evertas. i. 155. ἐξαναστάσης πάσης Πελοποννήσου ὑπὸ Δωριέων. Tota Peloponneso a Doriensibus eversa. ii. 171. v. 57. τὰς ἐξανιστάντες. vii. 170. Quibus [urbibus] eversis. ἐξαναστήσαντας. ix. 106. Ejectis [incolis.]

ἐξαπάλαιστος, ὁ καὶ ἡ. comm. Sex palmorum longitudine. i. 50. vel crassitie. ii. 149.

ἐξαπίνης. Ion. et poet. pro comm. ἐξαίφνης, Subito, repente, ex improviso, i. 74, 87.

ἐξαπλήσιος, η, ον. Ion. pro comm. ἐξαπλάσιος. Sexcuplus, sexies tantus, quantus. Vel, sexies major. χαλκήϊον μεγάθεϊ ἐξαπλήσιον τοῦ ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Πόντου Κρητῆρος. Valla: Ahenum sexies tantum, quantus est crater, qui est in ostio Ponti. Vel, sexies majus cratere. iv. 81.

ἐξάπτειν. Alligare. Suspendere ad. Suspensum ferre. ἐξάψαντες ἐκ τοῦ νηοῦ σχοινίον ἐς τὸ τεῖχος. Fune ex templo ad murum alligato. i. 26. ἐκ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου ἐξάπτει. Ex equi habenis [capitis excoriati pellem] suspensam fert. Vel, Habenis equi alligatam circumfert. iv. 64.

ἐξαραιρημένος. Ion. et Attice, pro comm. ἐξῃρημένος. Sed neglectum augmentum temporale, et repetita syllaba prima thematis αἱρ, et sublatum ι. Exemtus, eximie selectus, eximie separatus, ac dicatus alicui. i. 148, 185. γέρεα ἐξαραιρημένα. Munera eximia. ii. 168. ἐξαραίρηται. vii. 162. ἐξαραιρημένον. ibid.

ἐξαραίρηται. Ion. pro comm. ἐξῄρηται. ibid. Vide ἀραιρημένος.

ἐξαργυροῦν. comm. Redigere in pecuniam signatam. Quod Galli feliciter sua lingua exprimunt, *Réduire en argent monnoyé.* τὴν οὐσίην ἐξαργυρῶσαι. Suas facultates, sive fortunas, in pecuniam signatam redigere. vi. 86. §. 1.

ἐξαρκεῖν. comm. pro quo et ἱκανῶς ἔχειν, ἱκανὸν εἶναι, ἀρκεῖν, ἀρκοῦντως εἶναι. Satis esse, sufficere, suppetere, suppeditare. ἐξήρκει ἡμῖν ἡσυχίην ἔχειν. vii. 161. Valla: Suffecerit nobis silentium agere. Stephanus totum hunc locum et sequentem παραφραστικῶς et liberius interpretatur, a Græcis verbis nimium recedens. Æ. P. Quod igitur universi Græcorum exercitus imperium postularis, sufficit nobis Atheniensibus quietem agere, [quiescere, tacere,] scien-

tibus Laconem idoneum fore ad rationem vel pro utrisque reddendam, [ad responsum tibi pro utrisque reddendum.]

ἐξαρνεῖσθαί τι. comm. Aliquid negare. ἐξαρνησαμένου τὸν φόνον αὐτοῦ. Cum ejus cædem a se factam negasset. iii. 74.

ἔξαρνος, ὁ καὶ ἡ. Qui aliquid negat. ἔξαρνος ἦν μὴ ἀποκτεῖναι Σμέρδιν. Negabat Smerdin a se cæsum. iii. 66.

ἐξαρτύειν. comm. Instruere, parare. ἐξηρτυμένοι σίτῳ. Instructi commeatu. vii. 147. Vide ἐξηρτυμένος.

ἐξαναίνειν. vide simplex αὐαίνειν.

ἐξεγένετο. Licuit. ix. 23. Vide ἐκγίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐξεῖναι. Licere. Rei alicujus faciendæ facultatem ac potestatem habere.

ἐξείργεσθαι, vel ἐξέργεσθαι. Cohiberi, coerceri, cogi. οὐ γὰρ ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι ἐς ἱστορίης λόγον. vii. 96. Nec enim necessitate ad historiæ rationem cogor. i. Nec enim hoc a me necessitas historiæ flagitat, exigit. ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι γνώμην ἀποδέξασθαι. Necessitate cogor sententiam pronuntiare. vii. 139. ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξεργόμενος. ix. 111. Ab illa lege coactus. Instituto coactus. Gallice, *Etant contraint par la coutume.*

ἐξειρύσαι. Ion. et poet. pro comm. ἐξερύσαι, et ἐξελκύσαι, ab ἐξειρύω, pro ἐξερύω. Extraho. i. 141. τὴν γλῶσσαν ἐξειρύσας. Extracta lingua. ii. 38.

ἐξείρω, fut. ἐξερῶ. hinc Latinum exsero, vel ab ἐξεράω, ῶ. de quo suo loco. ἐξείραντα τὴν χεῖρα. Cum manum exseruisset, exserta manu. iii. 87.

ἐξελάμβανε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἔργα. ix. 95. Valla: [Audivi Deiphono] negotium in Græcia fuisse exhibitum. Vide ἐκλαμβάνειν.

ἐξελασία, ας, ἡ. N. H. quod in vulgatis Lexicis non exstat. Expeditio, profectio. Ἀμφιάρεω τὴν ἐξελασίαν τὴν ἐς Θήβας. V. Hom. 9. Amphiarai expeditionem ad Thebas.

ἐξέλασις, ἡ. comm. expulsio. ἐπὶ Πεισιστρατιδέων ἐξέλασιν ὁρμηθέντες. Ad Pisistratidas expellendos profecti. v. 76.

ἐξέλασις, ιος, ἡ. comm. Discessus. μετὰ τὴν βασιλέος ἐξέλασιν ἐκ Θέρμης. vii. 183. Post regis ex Therma discessu.

ἐξέλασις, ἡ. στρατεία. Vide ἔλασις.

ἐξελαύνειν. fut. ἐξελάσω, ab ἐξελάω, ῶ. comm. Exigere, expellere. ἐξήλασεν αὐτόν. Ipsum expulit. i. 173. ἐξελαθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ. A fratre expulsus. i. 173. v. 90, 91. ἐξελαθεὶς ἐκ τῆς Σπάρτης. v. 97. vii. 6.

ἐξελαύνειν. comm. Conflare, facere. ἡμιπλίνθια ἐξήλαυνε. Semilateres conflavit. i. 50. ἐθηεῖτο σίδηρον ἐξελαυνόμενον. Intuebatur ferrum, quod procudebatur, sive cudendo producebatur. i. 68.

ἐξεληλάκεσαν. Ion. et Attice, pro comm. ἐξηλάκεισαν, expulerunt. v. 90.

ἐξεμπολημένος, η, ον. Venditus. ἐξεμπολημένων σφι πάντων. i. 1. Cum ab ipsis omnia vendita jam essent.

ἐξενεῖκαι. Detulisse. ab ἐνείκω poet. quod ab ἐνέχω, verso χ in κ, et inserto ι. i. 24. ἐξενείκαντος. v. 79. ἐξενεῖκαι, funus efferre. vii. 117.

ἐξενεῖκαι. Ion. et poet. pro quo et ἐξενέγκαι. comm. ἐκφέρειν, efferre, deferre, declarare, patefacere. ἐξενείκαντος τὴν ἐπιχείρησιν ἑνὸς τῶν μετεχόντων. viii. 132. Conspiratione per unum ejus socium, qui rem detulerat, patefacta.

ἐξενειχθεὶς, εῖσα, έν. Ion. pro comm. ἐξενεχθεὶς, delatus, ab ἐκφέρω, i. 23.

ἐξενηνειγμένος, η, ον. Ion. pro comm. ἐξενηνεγμένος. Exportatus, elatus ex aliquo loco. viii. 37.

ἐξεπίστεαι. Ion. pro com. ἐξεπίστασαι, vel ἐξεπίστῃ, scis. vii. 104. sic au-

tem formatur: ex secunda ἐξεπίστασαι, tollitur σ, et α in ε vertitur. vii. 135.

ἐξεργάζεσθαι. commun. Interficere. pro quo magis frequens τὸ κτείνειν. sic et Latine conficere. iii. 31. ἐξεργάσῃ ἡμέας. Nos interficies, nos perdes. v. 19.

ἐξεργάζεσθαι. comm. Excolere, colere. Gallice, *Cultiver*. τοὺς ἀγροὺς εὖ ἐξεργασμένους. Agros bene cultos. v. 29.

ἐξεργασμένος, η, ον. Ion. pro comm. ἐξειργασμένος, factus, a, um. Editus. Patratus. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον Σωφάνεϊ λαμπρὸν ἔργον ἐξεργασμένον. ix. 75. Est autem et alterum præclarum facinus a Sophane factum.

ἐξέργεσθαι. Vide ἐξείργεσθαι.

ἐξεῤῥάγη ἐς τὸ μέσον. viii. 74. In medium erupit.) (ἀνὴρ ἀνδρὶ παραστὰς σιγῇ λόγον ἐποιέετο. De rebus dicitur, de quibus initio clam verba fiunt, tandem vero silentio rupto palam agitur.

ἔξεσις, ιος, ἡ. Ion. et poet. pro comm. ἔξωσις. Exactio, expulsio. γυναικὸς τῆς ἔχεις ὦ προσδεόμεθά σευ τῆς ἐξέσιος. Uxoris, quam habes, expulsionem a te non postulamus. Non postulamus ut uxorem, quam habes, expellas, ac repudies. v. 40. ἔξεσις autem dictum παρὰ τὸ ἐξιέναι, τὸ ἐκβάλλειν, ejicere.

ἐξέσμων. Abstergebant. Vide σμάειν, σμᾶν. iii. 148.

ἐξεύρεσις, ἡ. Inventio, investigatio. comm. i. 67.

ἐξεύρημα, τος, τό. comm. Inventum. i. 53, 94, 171.

ἐξευρίσκειν. comm. Invenire, excogitare, comminisci. ταύτας τὰς παιγνίας παρὰ σφίσι ἐξευρεθῆναι λέγουσι. Hos ludos apud se inventos fuisse dicunt. i. 94. iv. 61, 200. v. 38, 67.

ἐξέχρησε. V. H. Suffecit. Vide ἐκχρᾶν. viii. 70.

ἐξηγεῖσθαι. comm. Educere, ducere, deducere. συστρατευσόμεθα ἐπὶ τὴν ἂν ἐκεῖνοι ἐξηγέωνται. ix. 11. Una cum [ipsis] militabimus [in eam, vel adversus eam regionem,] in quam illi [nos] eduxerint, vel duxerint. ἐξηγέεσθε δὲ ὡς πεισομένων. ix. 27. ad fin. Valla: Itaque ducite nos, tanquam vobis pariturus. Æ. P. [Nos] igitur ut [vobis] obtemperaturos, [vel morem gesturos] ducite. τῇ ἂν αὐτὸς ἐξηγέηται. ix. 66. Quo ipse [eos] duxisset.

ἐξηγητὴς, ὦ, ὁ. comm. Rerum obscurarum, ut prodigiorum et somniorum interpres. Conjector. ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς ἐξηγητίας. ἀντὶ τοῦ ἐξηγητὰς, si codex mendo caret. Vates ad [prodigiorum] interpretes misit. i. 78.

ἐξήκειν. comm. Exire, exitum habere, ad exitum perduci. τὸν ὄνειρον ἐξήκειν [ἡγοῦμαι.] Insomnium ad exitum perductum esse puto. Insomnium exitum habere duco. i. 120. τοὺς δέκα μῆνας οὐδέκω ἐξήκειν ἔλεγον. Decem menses nondum absolutos esse dicebant. vi. 69. συμβάλλομαι ἐξήκειν μοι τὸ χρηστήριον. Conjicio oraculum mihi redditum jam ad exitum perduci, vel esse perductum. Vel, exitum in meum damnum habere. vi. 80. pro eodem. vi. 82. συνωνύμως dicit, δοκέειν οἱ ἐξεληλυθέναι τὸν χρησμὸν τοῦ θεῦ.

ἐξήλυσις, ἡ. Ion. et poet. pro comm. ἔξοδος. Exitus. iii. 111. v. 101. ἐξήλυσις ἐς θάλασσαν. Exitus in mare. Dictum de fluminibus in mare se exonerantibus. vii. 130.

ἐξηρτυμένοι. Instructi, muniti. Gall. *équippés*. ἐξηρτυμένοι λογάσι νεηνίαις. Lectis adolescentibus instructi. i. 43. σιτίοισι εὖ ἐξηρτυμένους. Commeatibus bene instructos. ii. 32. ἐξηρτυμένοι σίτῳ. Commeatu instructi. vii. 147.

ἐξιέειν. Ion. pro comm. ἐξιέναι, exire. Ἅλυς ἐξίει ἐς τὸν Εὔξεινον. Halys fluvius exit, exonerat sese, in Euxinum mare. i. 6. ὁ Νεῖλος ἐς

θάλασσαν ἐξίει. ii. 17. vi. 20. vii. 124.

ἐξίειν. Ion. et poet. pro comm. ἐξιέναι, ἐκβάλλειν. Ejicere, excutere. iv. 64. Vide hujus verbi dilucidiorem interpretationem, iv. 65.

ἐξιέναι. comm. Emittere. τοὺς ἐπικούρους ἐξῆκε ἐπὶ τοὺς Πέρσας. Copias auxiliares in Persas emisit. iii. 146. Valla locum istum ita vertit, Egreditur in Persas. Sed hoc verbum jam compositum ex præpos. ἐξ, et verbo ἵημι, jacio, mitto, non autem ἴημι, eo, vado. hoc ab ἴω, unde Latinum Eo, hinc ἴω, ἰέω, ῶ. ἴημι. Illud vero ab ἕω, unde ἵω, ἱέω, ἱῶ, ἵημι. Subaudiendum autem αὐτοὺς, quod ad accusativum ἐπικούρους est referendum. Si tamen Vallæ versio bona, dices τὸ ἐξῆκε, ab ἐξήκω deductum, quod idem ac ἐξέρχομαι, egredior. Erit autem imperfecti 3. singularis.) (ἐσιέναι, immittere, intromittere. ἐσῆκε τοὺς Πέρσας ἐς τὸ τεῖχος. Persas in urbem [vel intra muros] immisit. iii. 158.

ἐξικνεῖσθαι. comm. Pervenire. ὅσον ἐγὼ δυνατός εἰμι μακρότατον ἐξικέσθαι ἀκοῇ. Quam longissime possum fama et auditu pervenire: vel, Quantum auditu mihi, superiora ex longissimo tempore repetenti, conjicere licet. i. 172. ii. 34. ἐξικνεύμενον ἐς τὴν ἄνυδρον, [canalem duxit,] qui usque ad regionem aquis carentem perveniebat, [pertingebat.] iii. 9. ἐξικέσθαι πρὸς τὸ προκείμενον ἄεθλον. Ad certamen propositum pervenisse, i. certamen propositum peragere potuisse. iv. 10. ὅσον ἡμεῖς ἱστορέοντες ἐπὶ μακρότατον οἷοί τε ἐγενόμεθα ἐξικέσθαι. Quantum nos sciscitando longissime pervenire potuimus. Vel, Quam longissime scrutando potuimus investigare. iv. 192.

ἐξισοῦσθαί τινι. comm. Exæquari alicui. ὅκως ἂν ἐξισωθείη τῷ Ἑλληνικῷ τὸ Περσικόν. Ut res Persicæ Græcanicis exæquarentur. viii. 13.

ἐξιστορεῖν τι. Ion. et poet. pro comm. ἐκζητεῖν, ἐκπυνθάνεσθαι, ἐξερωτᾷν. Exquirere aliquid, aliquid sciscitari ex aliquo. τούτους οἱ Ἕλληνες ἐξιστορέσαντες τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι. vii. 195. Græci cum ex his sciscitati fuissent quæ cupiebant audire.

ἐξίτηλος, ὁ καὶ ἡ. Delebilis, qui facile deletur, aut deleri potest. ἐξ ἀνθρώπων ἐξίτηλον γίγνεσθαι. Ex hominum memoria facile deleri. Introd. ad l. i. c. 1. οὐ περιοπτέον γένος τὸ Εὐρυσθέος γενέσθαι ἐξίτηλον. Non est per negligentiam committendum ut Eurysthei genus funditus pereat, vel omnino deleatur. v. 39. Etymologiam τοῦ ἐξιτήλου vide in Magno Etymolog. 348. 30.

ἐξόδιον, ου, τό. Ion. pro comm. ἡ ἔξοδος. ἡ ἐξοδία, vel ἐξοδεία, egressio, militaris expeditio. ἐν τοῖσι ἐξοδίοισι. vi. 56. Valla: In egressibus. At dicendum potius, In militaribus expeditionibus.

ἔξοδος, ου, ἡ. comm. Exitus, egressio, militaris expeditio, militia. οὐκ ἐδικαίευν λείπεσθαι τῆς ἐξόδου Λακεδαιμονίων. ix. 19. Valla: Indignum se putaverunt a Lacedæmoniis se in exeundo superari. Æ. P. Haud æquum esse censuerunt militarem Lacedæmoniorum expeditionem deserere. Vel, Haud æquum esse duxerunt Lacedæmonios ad militiam exeuntes derelinquere. Quod commodius, quia dicit Herod. eadem linea, Σπαρτιήτας ἐξιόντας. ὅσαι ἤδη ἔξοδοι κοιναὶ ἐγένοντο. ix. 26. Quotquot communes militares expeditionis jam susceptæ [factæque] sunt. Vel, Quoties ad externam militiam communiter est itum.

ἐξοπτᾷν. μ. ἐξοπτήσω. V. H. Incendere, assare. εἰ τὴν κάμινον ἐξοπτήσῃς, μὴ εἰσέλθῃς ἐς τὴν ἀμφίῤῥυτον.

Si fornacem incenderis, ne circumfluam [domum] introeas. iv. 163. Oraculi explicationem in sequentibus vide.

ἐξοπτᾷν. μ. ἐξοπτήσω. V. H. Excoquere. Ἀμφορέας μὴ ἐξοπτήσῃς. Amphoras ne excoquas. quid sibi velit hoc oraculum Arcesilao a Pythia redditum. iv. 163. et deinceps. iv. 164.

ἐξορία, ας, ἡ. Exterminatio ex alicujus agri terminis, et finibus ejectio. Exilium. Ctesias Pers. 40. ἐν τῇ ἐξορίᾳ. In exilio,

ἐξορίζειν. Exterminare. Ex alicujus agri terminis, et finibus expellere. In exilium mittere. Ctesias Pers. 39. ἐξορίζεται Ἀρτοξάρης.

ἐξορκεῖν τινα. Adjurare aliquem. Jurejurando adigere ad aliquid faciendum. ἐξορκεῖ μιν, ἦ μήν οἱ ἀντυπουργήσειν τοῦτο. iii. 133. Eam adjurat, vel jurejurando sibi obstringit, fore ut sibi vicissim hoc ministraret, faceret, præstaret. Vel, Jurejurando adigit, fore ut sibi vicissim hac in re suam operam navaret.

ἐξορκοῦν. Idem ac ἐξορκεῖν. Jurejurando ad aliquid aliquem adigere. ἐξορκοῖ ἦ μήν οἱ διηκονήσειν ὅ, τι ἂν δεηθῇ. Eum jurejurando adigit ipsum sibi suam operam navaturum quamcunque ad rem sibi ea opus esset. iv. 154. ἐπεί τε δὲ ἐξώρκωσέ μιν. ibid. ἐξορκῶν τὸ Στυγὸς ὕδωρ. Adigens ad jusjurandum per Stygis aquam. vi. 74.

ἐξόρκωσις, ιος, ἡ. Jusjurandum, ad quod quis adactus fuit, quo quis ab aliquo fuit obstrictus. iv. 154.

ἐξορύσσειν. μ. ξω. comm. Effodere, eruere. ἐξώρυξε αὐτέων ὁ πατὴρ τοὺς ὀφθαλμούς. viii. 116. Ipsorum oculos pater effodit.

ἐξ ὀφθαλμῶν ἀποπέμψαι τινά. Aliquem ex oculis, ex suo conspectu, præsentiaque amandare. i. 120. ἐμεῦ ἐξ ὀφθαλμῶν σφι γενομένου. v. 106. Simul ac ex ipsorum conspectu recessi.

ἐξ ὑστέρης. Ion. pro comm. ἐξ ὑστέρας, ὕστερον. postea, posthac. i. 108. v. 106. vi. 85.

ἐξώστης, ου, ὁ. H. N. Expulsor, violentus. ἐξῶσται ἄνεμοι. Venti violenti. ii. 113.

ἐξωστρακισμένος, ου, ὁ. comm. Per ostracismum ex aliquo loco pulsus. viii. 79. Vide ὀστρακίζειν.

εο. διάλυσις Ionica τῆς ου διφθόγγου in participiis futuri secundi medii communiter in ούμενος, η, ον, desinentis. . Ut τυπούμενος comm. τυπεόμενος Ion. Sic etiam ἀπολεόμενος, pro ἀπολούμενος. vii. 218. periturus.

εο. Ion. terminatio 2. pers. singul. verborum imperf. vel aorist. 2. medii, pro comm. ου. εἴρεο, pro εἴρου, quærebas, sciscitabaris. i. 32. ἀπίκεο, pro ἀφίκου, pervenisti. i. 124. hocque pro ἀφικνοῦ, quod ab ἀφικνέομαι, οῦμαι, illud vero ut ab ἀφίκνομαι gravitono non usitato. Alias Αἰολικῶς ἀπίκεο diceretur, accentu in præcedentem retracto.

εο. Ion. terminatio imperativorum comm. in ου, in 2. pers. desinentium. τύπτεο, pro τύπτου. Sic προσδέκεο, pro προσδέκου. vii. 235.

έο, παροξυτόνως. Ion. pro comm. ου. in 2. personis verborum imperativi modi vocis pass. vel med. αἰτέο, pro αἰτοῦ. Pete. i. 90. ἐξηγέο, pro ἐξηγοῦ. Narra, dic, explica. iii. 72. iv. 9. ἀπικνέο, pro ἀπικνοῦ. Veni. v. 24. φοβέο, pro φοβοῦ. vii. 50, 52. ἐξηγέο. vii. 234.

εο. Ionica terminatio in gen. sing. pronominum, pro comm. ου. σεο, pro σοῦ, tui, vel te. Ut σέο δέομαι, te rogo. i. 8, 9, 124. ἐμέο, pro ἐμοῦ, mei, ab ἐγώ. i. 126. iii. 155.

έοι. διάλυσις Ionica τῆς οι comm. in optat. verborum in μι, in έοι. προσθέοιτο, pro προσθοῖτο. i. 53. hocque pro magis usitato, προσ-

θεῖτο, vel deductum ut a προσθέω, ῶ, et in optat. pass. προσθεοίμην, οίμην. έοιο, οῖο. έοιτο, οῖτο. quod ποιητικώτερον, vel etiam est aor. 2. medii, sed minus usitati, pro quo προσθείμην, εῖο, εῖτο. Vide nostrum Græcum indicem Xenophontis, in voce τίθοιτο. Vide et alterum indicem Thucyd.

έομαι. Ion. formatio verborum pro comm. άομαι, ῶμαι. χρέομαι, pro comm. χράομαι, ῶμαι. i. 14, 34, 37. χρέεται. i. 58. θηέομαι, οῦμαι, pro θεάομαι, ῶμαι. ἐθηεῖτο. i. 68. χρέεσθαι. i. 99. κοιμέονται, pro κοιμάονται, ῶνται. ii. 95. ἀρέομαι, pro ἀράομαι, ῶμαι. iii. 65. prope fin. μηχανέομαι, pro μηχανάομαι, ῶμαι. vi. 46. viii. 52.

ἐόν. Ion. et poet. pro comm. ὄν. Exsistens. Quod est. i. 6. ἐόντα. Quæ sunt. i. 8. κατὰ τὸ ἐόν. ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὸ ὀρθὸν, κατὰ τὸ ἀληθὲς, κατὰ τὸ δίκαιον. ὀρθῶς, ἀληθῶς, δικαίως. i. 97.

ἐόντα. Ion. et poet. accus. singul. masc. g. pro communi ὄντα. Exsistentem. Qui est. i. 14, 20, 23. τὸν ἐόντα λόγον. Res quæ est. Rem veram. i. 95.

ἐόντα. Ion. et poet. accus. plur. n. g. pro comm. ὄντα. Exsistentia. i. 30.

έονται. Ion. terminatio tertiæ pers. plur. præt. perf. pass. communiter in ειται desinentis, quod rarum. ἀνέονται, pro ἀνεῖνται, ab ἀνίεμαι. ii. 165.

ἐόντας. Ion. et poet. pro comm. ὄντας. i. 11, 22, 65.

ἐόντων. Ion. pro comm. ὄντων. Exsistentium. i. eorum, quæ sunt. i. 23.

ἐόργεε. Ion. et poet. pro altero ἐώργεε. 3. sing. plusq. p. medii, a verbo Poetico ῥέζω, facio, fut. ῥέξω, aor. 1. act. ἔρρεξα. med. perf. ἔρροργα, sublato altero ρ metri gratia apud Poetas ἔοργα, καὶ κατὰ στοιχείων μετάθεσιν, ἔοργα, plusq. p. ἐώργειν, et εἰώργειν, εις, ει, et Ion. κατὰ διάλυσιν τῆς ει εἰς εε, ἐόργεε. Sed proprie dicendum esset ἠόργεε: at hæc sunt poetica. Alii ab ἔργω verbo formant medium ὄργα, ut ἔλπω, ὄλπα, unde præfixo Ἀττικῶς ε, fit ἔολπα, sic ἔοργα. Vide Eustathium in ἔοργα, et ἐώλπειν. i. 127. κακὰ μεγάλα ἔοργε τὰς Πέρσας. Magnis maleficiis Persas affecit. iii. 127.

εος. Ion. et comm. terminatio gen. sing. 3. declin. contract. pro Attico εως. τοῦ χαλκέος, pro χαλκέως. i. 68. Vide βασιλέως.

ἐοῦσα. Ion. et poet. pro communi οὖσα. Exsistens. Quæ est. i. 5, 7. ἐούσης. Exsistentis. i. 31, 68. v. 39.

ἐοῦσι. Ion. et poet. pro comm. οὖσι. Exsistentibus. i. 31, 57.

ἐπαγγέλλειν. comm. Denuntiare. ἐπαγγείλας Λακεδαιμονίους παρεῖναι ἐς χρόνον ῥητόν. Cum denuntiasset ut Lacedæmonii ad diem dictam, ad certam diem adessent, præsto essent. i. 77.

ἐπαγγέλλεσθαι. comm. Denuntiare. Per nuntios, vel præcones, vel aliquos alios aliquid alicui significare. ἐπαγγελλόμενοι ἐκδιδόναι τοὺς αἰτίους τοῦ φόνου. Denuntiantes, vel missis nuntiis jubentes cædis auctores dedi. iv. 200.

ἐπάγειν. comm. Inducere, instigare. [οἱ Θεσσαλίης ἡγεόμενοι] πολλῷ μᾶλλον ἐπῆγον τὸν Πέρσην. ix. 1. [Thessaliæ Principes] multo magis Persam [adversus Græcos.] instigabant.

ἐπάγερσις. vii. 20. Vide ἔγερσις.

ἐπαγινέειν. Ion. et poet. pro comm. ἐπάγειν. Adducere. ii. 2. [V. ἀπαγινέειν.]

ἐπαγμένος. Ion. pro comm. ἐπηγμένος. Ad aliquid adductus. Ad aliquid progressus. ὅσαι γυναῖκες εἴδεος ἐπαγμέναι εἰσί. Quotquot mulieres ad formam sunt progressæ. i. Quotquot sunt formosæ. i. 199.

ἐπαγλαΐζειν. Ion. et poet. Illustrare. Celebrare. Illustrem reddere.

ὅϛις Κυμαίους ἐπαγλαΐσει. V. Hom. 15. Qui Cumanos illustraret, vel celebraret. Celebres, ac illustres redderet. Illud autem ἐπαγλαΐσει dictum est Attice pro comm. ἐπαγλαΐσει.

ἐπαγωγὸς, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui vim alliciendi habet. Blandus. Ad persuadendum aptus. Hinc τὰ ἐπαγωγότατα. Quæ maximam persuadendi vim habent. iii. 53.

ἐπαείδειν. Ion. et poet. pro comm. ἐπᾴδειν. Accinere. Incantare. i. 132.

ἐπαείρειν. Impellere ad. Incitare. Excitare. pro quo comm. ἐπαίρειν. i. 204. [ἐποτρύνειν ibidem.]

ἐπαΐειν. Ion. et poet. pro comm. αἰσθάνεσθαι. Audire, percipere, sentire. ἐπαΐοντες σιδηρίων. Ferrum sentientes. iii. 29.

ἐπαίρεσθαι. comm. Efferri, inflari, superbire. ἐπαρθεὶς ψυχρῇ νίκῃ. ix. 49. Frigida victoria elatus.

ἐπαιτιᾶσθαι μέζονα. De gravioribus injuriis ab aliquo acceptis conqueri. Graviores criminationes alicui objicere. i. 26.

ἐπάϊϛος, ὁ καὶ ἡ. Dicitur de eo, cujus facinora innotuerunt, et qui propterea est celebris. ii. 119. de quo aliquid rescitum est. Qui in aliquo facinore deprehensus est manifeste. ἐπάϊϛος ἐγένετο ὑπὸ Καμβύσεω. Ejus facinora Cambysæ innotuerunt. Cambyses ejus facinora rescivit. iii. 15. vi. 74. ὡς ἐπάϊϛοι ἐγένοντο. Cum de eorum adventu rescitum fuisset. vii. 146. viii. 128.

ἐπακούειν. comm. Exaudire. οἳ ὑμέων τυγχάνουσι ἐπακούοντες. ix. 98. Quotquot de vobis [me] exaudiunt.

ἐπακούειν. Ion. pro simplici ἀκούειν. Audire. πάντων πρὸς σέο βουλευμάτων ἐπακούειν ἀξιεῦμαι. A te dignus judicor, qui omnia tua consilia audiam. v. 106.

ἐπακούειν. Ion. pro comm. ὑπακούειν. Obtemperare. Morem gerere. Parere. ἐπακούσας τῷ πρώτῳ κελεύσματι. Cum obtemperasset primo mandato. iv. 141.

ἐπακτὸς, ἡ, όν. comm. Aliunde ad nos advectus, adductus, accitus, vel ascitus. Peregrinus. Hospes. Non domesticus. Externus. ἀρετὴ ἐπακτός ἐϛι. vii. 102. Virtus est ascita, non innata. Virtus non est innata, nec domestica: sed aliunde quæsita. Quod ex sequentibus patet, ἀπό τε σοφίης, καὶ νόμου ἰσχυροῦ κατεργασμένη: id est, Parta sapientia, et severa disciplina. Apud Herodotum ἔπακτος, pro ἐπακτὸς, vitiose legi videtur: ἐπακτὸς vero, pro ἐπακτὴ, Attice et Ionice dictum.

ἐπαλλαγὴ, ῆς, ἡ. Permutatio. Vocabulum Herodoto peculiare, pro quo com. ἐπάλλαξις. γάμων ἐπαλλαγή. Nuptiarum et connubii permutatio; pro eo, quod comm. ἐπιγαμία unica voce dicitur, affinitas. Jus connubii, quo quædam nuptiarum permutatio et permixtio fit, quum inter aliquos populos, vel familias diversas jus est matrimonii contrahendi. Tunc enim fit quædam filiorum, et filiarum, per matrimonium mutuo contractum permutatio, et matrimonio conjunctorum permixtio legitima. i. 74. [ἐπιγαμίας ποιησάμενοι. Junctis inter se affinitatibus. ii. 147.]

ἐπαμᾷν, et **ἐπαμᾶσθαι.** comm. Accumulare. Coacervare. Aggerere. Eustath. ἐπαμᾶσθαι, κόνιν, ἢ τέφραν, συλλέγειν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀμώντων. γῆν ἐπαμησάμενος. viii. 24. Accumulata, vel aggesta humo.

ἐπ' ἀμφότερα νοεῖν. v. s. In utramque partem cogitare. id est, Anceps consilium animo volvere. Anceps in animo consilium habere. Θεμιϛοκλέης ταῦτα ἔγραφε ἐπ' ἀμφότερα νοέων. viii. 22. Themistocles hæc ancipiti consilio scripsit.

ἐπαναβάλλεσθαι. comm. Differre. In tempus longius aliquid differre.

ἔτεα ἐπανεβάλετο τὴν Σαρδίων ·ιν. Sardium expugnationem annos distulit. i. 91. dicitur ιαβάλλεσθαι. iii. 85.
ιβληδόν. Herod. adverbium, q. ijectim. εἵματα ἐπαναβληδὸν φο-ι. Vestes injectas ac superin-ιs ferunt. ii. 81.
γειν. comm. Inducere. Infer-Excitare. Commovere. ὀνείδεα ἐόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν θυμόν. vii. 160. Probra quæ ini inferuntur, iram excitare commovere solet. Vide ὀνείδεα ἐόντα, et κατιόντα.
ἐπέλωσις. Ionibus, ut et At-ι, familiaris. Quomodo fiat, et uibus verbis, vide in vulgatis mmaticis, ubi et multa repe-exempla. Consule et parti-um ἀραιρημένος, pro ᾑρημένος.
γκης.comm. adverbialiter sum-, pro κατ' ἀνάγκην. Necessario. ἰ.
λεγεῖν. V. H. Altius repeten-aperire. Κροῖσος δέ οἱ ἐπαπηλό-σᾶσαν τὴν ἑωϋτοῦ διάνοιαν. i. Crœsus autem ipsi omnem m animum altius repetens ruit. Sic autem formatum, ut ηλωκα ab ἐπαναλόω, ῶ. De quo mmaticos consule. Hoc au-ἐπαναλογεῖν in vulgatis Lexi-ιοn reperitur. Vel, ut ἐπηγορεῖν, πηγορεύειν dicitur, verso α in η ἔκτασιν, sic ἐπαπηλογεῖν fortas-licendum, unde τὸ ἐπαπηλόγησε ucetur. Quod Ἰωνικόν.
ιπλέειν. Peculiari quodam mo-apud Herodotum invenitur itum, quem vulgata Lexica ι explicant. ὥστε ἐπαναπλέειν ὑμῖν ι κακά. Ita ut in vobis mala ba crebro navigent: id est, Ita malis verbis abundetis, quæ iere profunditis. i. 212.
ἐρέσθαι. comm. Interrogare uo. Rursus interrogare. i.

λθεῖν εἰς τὴν ὑγιείαν. Ad secun-n valetudinem redire. In pristinam valetudinem restitui. Ctesias Pers. 41.
ἐπανιςαίατο τῷ Σκύλῃ. Valla: Defecerunt a Scyle. Sed potius ita vertendum, In Scylen insurrexerunt. Sic Galli, *Ils s'éleverent contre Scyles.* Vel, Facta defectione arma Scylæ intulerunt. Hoc ex sequentibus colligitur. iv. 80. Ceterum si codex mendo caret, est tertia pluralis optativi Ionice pro comm. ἐπανίσταιντο. Sed suspicor scribendum, ἐπανιςέατο, pro ἐπανίςαντο, ut ἐξεπιςέατο, pro ἐξεπίςαντο. Vide ἑατο terminatio Ionica. Idem error videtur esse infra, iv. 110. in verbo ἠδυναίατο, pro ἠδυνέατο. Nam nec Attice nec Ionice dicitur, quod saltem verum esse constet, ἠδύναιντο in 3. plur. opt. modi, pro comm. δύναιντο. Illud enim η ex ε κατ' ἔκτασιν est formatum in imperfecti syllabico augmento, quod Ἀττικῶς in temporale mutatum. At in optativo neutrum augmentum in tempore præsenti, præcipue verborum, quorum initium a consonanti ducitur, locum habet. Sic etiam iv. 114. pro ἐδυναίατο legendum videtur ἐδυνέατο. Sed iv. 166. ἐπανιςαίατο (si modo codex mendo caret) positum in 3. pers. sing. optat. Ion. pro comm. ἐπανισταῖτο, vel, ut alii scribendum censent, ἐπανίσταιτο. Nam propter compositionem accentum mutari, et in præcedentem syllabam retrahi tradunt: quod in plerisque verùm. Sed hac de re fusius in Grammaticis præceptis agitur. μαθὼν δὲ Δαρεῖός μιν ταῦτα ποιεῦντα, αἰτίην οἱ ἄλλην ἐπενείκας, ὥς οἱ ἐπανιςαίατο, ἀπέκτεινε. Cum autem Darius intellexisset ipsum hæc facere, alio crimine ei illato, quod in se insurrexisset, eum interfecit. Vel, quod sibi defectione facta arma intulisset. Si igitur codex sanus, hic Ionismus observandus, quem in vulg.

Gram. quod ego saltem legerim, ac recorder, nequaquam reperies. fiet autem κατ' ἐπένθεσιν τοῦ α, eodem modo in singulari, quo in plurali: sed in plurali præterea τὸ ν tollitur, ut ἱϛαῖντο, ἱϛαίατο. ἱϛαῖντο, ἱϛαίατο. Vide αίατο, et συναπιϛαίατο, quo in loco scribendum videtur συναπιϛαίατο. Ion. pro communi συναφίϛαιντο. v. 37.

ἐπανιϛέαται. Ion. pro ἐπανίϛανται. iii. 61.

ἐπάξιος. Ion. et poet. pro simpl. ἄξιος. Dignus re aliqua. Eximius. ἐπάξια νόμιμα. Eximia instituta. Præclara. Multi facienda. ii. 79. Vide ἀπάξιοι. vii. 96. ubi fortasse ἐπάξιοι scribendum. Sophocles Electra. v. 971. ἐπαξίων γάμων τεύξῃ. Nuptias te dignas consequeris.

ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ. Ionice et poet. pro comm. ἐπῳδή. Incantatio. i. 132.

ἐπάργυρος, ὁ καὶ ἡ. Inargentatus. Argento tectus. κλίνας ἐπαργύρους κατέκαιε. Lectos inargentatos, vel argento constratos, tectosque combussit. i. 50. Interpres Latinus male vertit, argenteos, quasi dixisset ἀργυρᾶς. Hoc ex sequentibus Herodoti verbis manifeste patet. ix. 80.

ἐπαρησάμενος, η, ον. Ion. pro comm. ἐπαρασάμενος, ab ἐπαράομαι, ῶμαι, imprecor. ἐπαρησάμενος Κυμαίοις μηδένα ποιητὴν δόκιμον ἐν τῇ χώρᾳ γενέσθαι, ὅϛις Κυμαίους ἐπαγλαϊεῖ. V. Hom. 15. Cumanis imprecatus ne ullus Poeta clarus in ipsorum agro esset, qui Cumanos celebraret, vel, illustraret.

ἐπαύρησις, ιος, ἡ. Ionice et poetice, pro communi ἀπόλαυσις. Vide ἐπαυρεῖν apud Eustathium. Fructus, qui ex aliqua re percipitur. Emolumentum. Commoditas. ἀπ' ὧν ὑμῖν μεγάλαι ὠφέλειαι καὶ ἐπαυρήσιες γεγόνασι. vii. 158. Ex quibus magnæ utilitates et commoditates vobis provenerunt.

ἐπαύροιτο. tertia sing. aor. 2. med. ab act. ἐπαυρέω, ῶ. ἐπαυρεῖν vero (ut docet Eustathius) ἀπολαῦσαι, γεύσασθαι, καὶ ἁπλῶς ἅψασθαι· id est, Frui. Fructum ex re aliqua percipere. Gustare. Tangere. τάχα δ' ἄν τι καὶ τοῦ οὐνόματος ἐπαύροιτο. vii. 180. Valla: Quo [Leonis] nomine fortasse nonnihil gloriabatur. Æm. P. Fortasse autem etiam aliquem [hujusmodi] fructum ex hoc nomine percepit. Quem autem fructum intelligit? cædem. Sensus igitur est, Hic, leo vocabatur, et fortasse ob hoc leonis nomen in istud infortunium incidit, atque cæsus est. Hoc ex præcedentibus facile colligitur.

ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλῶναι. In ipso facinore deprehendi. Gallice, *Etre surpris sur le fait*. vi. 72, 137. ἐπ' αὐτοφώρῳ φανῆναι dicitur συνωνύμως. ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλοὺς ὑπὸ Λάσου. vii. 6.

ἐπεάν. Ion. pro comm. ἐπειδὴ, vel ἐπάν. Posteaquam. ἐπεὰν αὐτὸς σημήνῃ. Postquam ipse signum dedisset. i. 21. ἐπεὰν ἐπιτάμωνται. Postquam inciderint, secuerint, i. 74, 182, 183, 194, 199. ii. 14, 40, 87, 89, 91, 92.

ἐπεάν. Ion. pro comm. ἐπεὶ, vel ὅταν. Quando. Quum. τότε, ἐπεὰν τὴν ὁρτὴν ἄγωσι. Tunc quum diem festum celebrant. Valla: Quum sacra faciunt. Sed hoc non est in Græcis verbis. i. 183. ii. 173. iii. 98. vii. 226.

ἐπέδρη, ης. Ion. pro comm. ἐφέδρα. Mora, quæ ab aliquo trahitur dum alicubi juxta aliquem locum, vel personam, sedet, manet, moratur. Mora. Obsidio. ἐπέδρην ποιεῦσθαι. Moras trahere. Obsidionem in longum trahere. v. 65. Diutius in aliquo loco morari. i. 17. vitiose scriptum videtur ἐπ' ἕδρης. pro ἐπέδρης unica voce. Vide ἕδρη.

ἐπεὶ, et ὡς, temporis adverbia cum infinitivis posita, loco imperfecti, vel perfecti, vel aoristi. Vide ὡς cum infinit. et ἀπαρέμφατα, &c.

ἐπιεῖναι. Ion. pro comm. ἐφεῖναι. ἐπιτρέπειν. Permittere. Cum dativo, παραιτεόμενος ἐπεῖναί οἱ. Vehementer orans ut sibi permitteret. i. 90.

ἐπεῖναι. Ion. pro comm. ἐφεῖναι. Immittere. ii. 100. vii. 130.

ἐπιέννυσθαι. Ion. et poet. pro comm. ἐνδύεσθαι. Indui. iv. 64. Sic autem formatur: ἕω, induo, ἕννω Dorice, hinc εἱνύω, unde εἱνύω Ionice, et compositum Ionicum ἐπειινύω, ἐπιέννυμι, ἐπιέννυμαι.

ἐπείρεσθαι τὸν θεόν. Deum interrogare. i. 19. ἐπείρεσθαι τὸν Κροῖσον. i. 86, 90, 91. iii. 130. ἐπείρεσθαί μιν. Ipsum interrogare. iv. 9. ἐπειρησομένους. iv. 161. vii. 101, 148. viii. 88. ix. 11.

ἐπειρύεσθαι. Ion. et poet. Attrahere. Substernere. ἐπειρυσάμενοι τὴν λεοντῆν. Attracta, substrataque leonina pelle. iv. 8.

ἐπειρώατο. Ion. pro comm. ἐπειρῶντο. Tentabant. Periculum faciebant. i. 68.

ἐπειρωτῶν, pro ἐπερωτῶν. Ion. dictum. ἐπειρωτᾷς με. i. 32. ἐπειρώτα τάδε. i. 55. ἐπειρωτᾶν. i. 86, 88. ἐπειρωτῶν. vii. 100.

ἐπειρώτων, et ἐπειρωτεῖν. Vide simplex εἰρωτᾶν, et εἰρωτᾶν.

ἐπειρώτεον. ix. 93. Ion. pro comm. ἐπηρώτων.

ἐπειρώτησις, ιος, ἡ. Ion. pro comm. ἐπερώτησις. Interrogatio. vi. 67.

ἔπειτε. Interdum videtur redundare apud Herodotum. καὶ ἐπεί τε ταῦτα ποιήσαντες, αὐτῇσι συνοίκεον. Sic enim potius legendum videtur, quam αὐτοῖσι; quod patet ex linea quinta [αἱ γυναῖκες] σφίσι αὐτῇσι. Et his patratis, cum ipsis concubuerunt. Latinus Interpres nimis oratorie locum vertit, Et quum hæc patrassent, simul orbas ad concubitum violenter rapuissent: a Græcis verbis, nulla necessitate cogente, nimium recessit. i. 146. Vel hic τὸ ἐπεί τε, ἀντὶ τοῦ ἔπειτα sumendum, vel etiam sic scribendum: id est, Deinde. Postea. Stephanus in suo indicis brevissimo specimine dicit ἐπεί τι, pro ἐπεὶ, vacante particula τι, passim reperiri. Sed ne unum quidem locum, ac exemplum affert, quo suam sententiam tueatur. Nos vero variis exemplis eam illustrare tutarique conabimur. οἱ δὲ Φωκαιέες, ἐπεί τέ σφι Χῖοι τὰς νήσους, &c. hic τό τι πλεονάζει. i. 165. ἐπείτε δὲ ἐς τὴν Κύρνον ἀπίκοντο. i. 166, 168, 185, 189, 196. ad fin. 200, 202. ii. 42, 56, 57, 103, 134, 181.

ἐπεῖχε ἐπὶ Λακεδαιμονίους καὶ Τεγεήτας μούνους. ix. 59. Valla: Lacedæmonios solos ac Tegeatas adeptus est. Æ. P. In Lacedæmonios et Tegeatas solus intentus erat, [ut scilicet eos persequeretur, assequeretur, ac ulcisceretur.] Hoc patet ex præcedentibus, ἀλλὰ διωκτέοι εἰσὶ, &c. et ex sequentibus, Ἀθηναίους γὰρ τραπομένους ἐς τὸ πεδίον, ὑπὸ τῶν ὄχθων οὐ κατώρα.

ἐπεκέατο. Ion. pro comm. ἐπέκειντο. 3. plur. imperf. Instabant. Urgebant. Irruerunt. Impetum fecerunt. Cum dativo, αὐτῷ πεσόντι οἱ Ἀθηναῖοι αὐτίκα ἐπεκέατο. ix. 22. Athenienses in ipsum lapsum confestim irruerunt.

ἐπενείκαντες. Partic. Ion. et poet. aor. 1. act. ab ἐπιφέρω, pro quo Ion. et poetæ ἐπενείκω dicunt. Infero. Objicio. i. 68.

ἐπεξελθεῖν τι εἰς τὸ ἀτρεκέστατον. V. Hom. 1. Aliquid quam verissime persequi. Aliquid quam accuratissime persequi.

ἐπεξῆς. Ion. pro comm. ἐφεξῆς. Deinceps. Ordine. v. 18. viii. 67.

ἐπεπείθεσαν. ix. 88. Speraverant. Sibi persuaserant. Si codex est sanus, videtur esse tertia person. plur. aor. 1. act. κατὰ συγκοπὴν formata, pro comm. ἐπεπείθησαν. Ab ἐπιπείθω fiet Atticum circumflexum ἐπιπειθέω, ῶ. μ. ἐπιπειθήσω. ἀόρ. α. ἐπεπείθησα, ας, ε. καὶ κατὰ

M

συστολὴν, ἐπεποίθεσαν. Dicemus autem vel ἑωϋτοὺς subaudiendum, vel activum Attice pro passivo ἐπεπείσθησαν sumendum, quod paulo durius, ac a fide remotius. Sed (nisi fallor) scribendum est ἐπεποίθεσαν, unica litera mutata, videlicet ε in ο, ut Grammatica præcepta nos docent ει diphthongum præsentis in perfecto medio in οι verti. πείθω, πέποιθα. plusq. p. ἐπεποίθειν. 3. plur. comm. ἐπεποίθεισαν, καὶ Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, κατὰ συστολὴν, ἐπεποίθεσαν. Hoc a Valla prætermissum, quod tamen minime prætermittendum.

ἐπέπειν. Ion. pro comm. ἐφέπειν. Insequi. Subsequi. ὁ θεὸς ἡμῖν [αὐτῷ] ἐπέπουσι πολλὰ συμφέρεται ἐπὶ τὸ ἄμεινον. Deus nobis ipsum subsequentibus multa confert in melius. vii. 8.

ἐπεπειρέατο. Ion. pro ἐπεπείρηντο, quod et ipsum est Ion. rejecto ν, et dissoluto η in εα. pro ἐπεπείραντο. a πειράομαι. ῶμαι. fut. comm. πειράσομαι. Ion. πειρήσομαι. unde perf. pass. πεπείρημαι. vii. 125. Vel vide formationem ἑατο verborum in αντο desinentium.

ἐπέρεσθαι, μ. ἐπερήσομαι. comm. Sciscitari. Quærere. ἐπειρησομένους τὸν χῶρον. Quæsituros locum, vel de loco. i. 67. Vide εἰρέεσθαι, et ἐπειρέσθαι.

ἐπέῤῥωσαν. viii. 14. Vide ἐπιῤῥωννύω. ἐπιῤῥώννυμι. Corroboro. Confirmo.

ἐπέρχεσθαι. comm. pro συμβαίνειν. Accidere. Contingere. καὶ οἱ ταῦτα διέποντι ἐπῆλθε πταρεῖν. Ipsique hæc administranti accidit ut sternutaret. vi. 107.

ἐπέρχεσθαι. comm. Supervenire. Intervenire. Repente adoriri. τοὺς ἐν ναυμαχίῃ ταύτῃ ἑτεραλκέως ἀγωνιζομένους νὺξ ἐπελθοῦσα διέλυσε. Illos in hoc navali prælio alternante victoria pugnantes nox interventu suo diremit. viii. 11.

ἐπειρωτᾷν τι. Aliquid interrogare. Aliquid ex aliquo quærere, sciscitari. i. 30, 31. ἐπειρωτᾷς με ἀνθρωπηΐων πρηγμάτων πέρι; De rebus humanis me interrogas? i. 32. ἐπηρώτεον τὸ ἐντεταλμένον. Quæsiverunt quod mandatum fuerat. i. 47, 90.

ἐπερώτημα, τος, τό. comm. Interrogatio. vi. 67.

ἐπέσπεσθαι. Ion. et poet. pro comm. ἐφέπεσθαι. Sequi. εἰ ἐπέσπετο τῶν ἄλλων τυράννων τῇ γνώμῃ. Si aliorum tyrannorum sententiam sequutus fuisset. vii. 10. §. 3.

ἐπιστεὼς, ῶτος, ὁ. Ion. pro comm. ἐφιστακώς. sublato κ, et verso α in ε. vel post factam contractionem Atticam, ἐφεστὼς, inserto ε ante ω, et aspirata in tenuem mutata. Præfectus. τὸν ἐπιστεῶτα τῆς διώρυχος. Fossæ præfectum. vii. 117.

ἐπεστραμμένα λέγειν. Herodotea locutio. Subauditur autem ῥήματα, q. d. contorta, vel perversa, i. asperiora verba proferre. Asperioribus verbis in aliquem invehi. λέγων μᾶλλον ἐπεστραμμένα. viii. 62. Valla: Majori cum acrimonia loquebatur. Æ. P. Asperius [in eum] invehebatur. Vide ἀπεστραμμένος λόγος. vii. 160.

ἐπέχειν. comm. Occupare. Obtinere. οἱ Σκύθαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐπέσχον. Scythæ totam Asiam occuparunt, et occupatam obtinuerunt. i. 104. τὴν ἄμπελον ἐπισχεῖν τὴν Ἀσίην πᾶσαν. Vitem occupasse totam Asiam. i. 108. vii. 19.

ἐπέχειν. Apud Herodotum interdum pro re aliqua niti, fretumque esse, sumi videtur. Vel, pro fretum sperare. τῷ καὶ ἐπεῖχε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδός. Quo etiam fretus Lydus sperabat se illustrem futurum. Se illustrem victoriam ab hoste reportaturum. Se rem præclare gesturum. Interpres hunc locum non intellexit: sed tamen aliquo modo sensum leviter attigit, quum vertit, Quo ille se prævaliturum considerabat. i. 80.

peculiariter apud Herodot. in animo habere sumitur. ἰς ἐπεῖχε ϛρατηλατέειν. Adversuos exercitum ducere, et expeditionem facere in animo habet. i. 153. ἐπὶ ταύτην πρώτην ϛρατεύεσθαι οἱ Πέρσαι. Huic bellum inferre in animo bant Persæ. vi. 96.
. comm. Nancisci. Incidere τα ἐπέσχον, πάντα ἐσιναμώρεον. 35. Quæcunque nanciscerentur, omnia vastabant.
. comm. Morari, immorari, morari, supersedere. Subau- autem personæ alicubi commntis accus. casus. Vel hoc neutrius vim et construem interdum habet. ἐπισχόντες τῇ χώρῃ. viii. 23. In hoc morati, vel immorati. ἐπιτες ἡμέρας τρεῖς. viii. 66. Tres triduum [illic] morati. εἰ δοκεῖ ἐπισχεῖν, viii. 100. Si [diutius morari [tibi] videtur, [tibi t.] Vel, Si supersedendum] videtur. ἐπισχόντες ὀλίγας ς. viii. 113. Paucos dies morati.
, et ἐπισχεῖν. commun. Cohi- Coercere. Retardare. Sudere. ἐπισχὼν ὀλίγον χρόνον. exiguum temporis spatium cohibuerit, se retinuerit. i. o post. i. 132. ἐπισχεῖν. v. 51. . comm. Cohibere. Coerce- Abstinere. ibid. ἐπισχόντας ῦ Αἰγινητέων αἰκίου. Ab Æginum maleficio abstinentes. Æginetis maleficio afficienbstinentes. v. 89. Οὐκ ἐπιω. sub. ἐμέ. Non continebo Non tacebo. vii. 139.
τῦ βαλλόμενον πεποιηκέναι αὐτὸν Herodot. locutio. Scias ipsum consilio [hæc] fecisse. v. 106. ipsum sua sponte, nec alie- nsilio usum, hæc fecisse. Vir autem metaphora sumta ab qui domum ædificaturi, pri- ejus fundamenta jaciunt. Vel τὸ βάλλεσθαι Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ βουλεύεσθαι sumtum. Quare verba hoc sonarent, Per se inito consilio hoc fecisse. Vide βάλλεσθαι.

ἐπ' ἑωϋτῶν. Ion. pro comm. ἐφ' ἑαυτῶν. χωρὶς τῶν ἄλλων. Per se. Soli. Seorsum ab aliis. ii. 2. iv. 160. v. 98.

ἐπήβολος, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. ὁ ἐπιτυχὴς, καὶ ἐγκρατὴς τινος πράγματος. ὅθεν φρενῶν ἐπήβολος, ὁ συνετὸς, καὶ τοῦ φρονεῖν ἐπιτυχών. Eust. Qui rei alicujus est compos. Qui rem aliquam est adeptus, et in sua potestate tenet. Τουτέων ἐπήβολος γενόμενος. ix. 94. Horum compos factus.

ἐπηγορεύειν. Ion. et Herodoto peculiare verbum, pro comm. κατηγορεῖν, καὶ ἐπιμέμφεσθαι. Incusare. Conqueri. τοῦτο ἐπηγορεύων οἱ. De hoc adversus ipsum conquerens. Hoc de ipso conquerens. Ipsum hac de re incusans. i. 90.

ἐπῆκαν. Ion. pro comm. ἐφῆκαν. Immiserunt. ab ἐπίημι, pro ἐφίημι. τὴν ἵππον ἐπῆκαν τῷ ϛρατοπέδῳ. In castra equitatum immiserunt. v. 63.

ἐπῆκε. Ion. pro comm. ἐφῆκε. Immisit. ἐπῆκε τὴν ἵππον ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. ix. 49. Equitatum in Græcos immisit. ab ἐφίημι. Immitto.

ἐπήκοος, ου, ὁ. comm. Qui rem aliquam audivit, aut audit. ὅσοι τῶν βουλευτέων ἐκ ταῖς λέσχαις ἐπήκοοι [αὐτῦ] ἐγένοντο. V. Hom. 13. Quotquot ex Senatoribus ipsum in conventiculis audierant. v. s. ipsius auditores fuerant.

ἐπήλυδα, ων, τά. In neutro genere in plurali.) (αὐτόχθονα. viii. 73. τὰ δὲ λοιπὰ ἔθνεα, τῶν ἑπτὰ, τέσσερα ἐπήλυδά ἐϛι. ibid. Reliquæ vero gentes, de septem, quatuor sunt advenæ. ἀντὶ τοῦ, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν τῶν ἑπτὰ, τέσσερα, &c. Ex reliquis vero septem gentibus, quatuor sunt advenæ.

ἔπηλυς, ἐπήλυδος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Advena. Peregrinus. Ex-

ternus. pro quo comm. προσήλυτος. Illud ab ἐπελεύθω, hoc a προσελεύθω, parum usitatis verbis, pro quibus usitata, ἐπέρχομαι, et προσέρχομαι. Advenio. i. 78, 176. iv. 197. ἐπήλυδες ἐόντες. v. 65.

ἐπ' ἡμέρην ἔχειν. Ion. pro comm. ἐφ' ἑκάστην ἡμέρην. Habere quotidianum victum. i. 32.

ἐπ' ἡμέων αὐτέων οἰκέωμεν. Soli, et ab aliis separati, habitemus. Vel, Separatim nos ipsi apud nos habitemus. iv. 114. Gall. *Demeurons à part nous*. comm. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν οἰκῶμεν.

ἐπειρωτεῖν. Ion. pro comm. ἐπερωτᾷν. Interrogare. Sciscitari. Quærere. ἐπειρωτέοντας ὅ, τι ποιέων τυγχάνει ὁ Λυδῶν βασιλεύς. Interrogantes, quærentes quidnam faceret Lydorum rex. i. 47. ἐπειρώτεον τὸ ἐντεταλμένον. Quod mandatum fuerat, quærebant. i. 47. ταῦτ' ἐπειρώτεον. i. 53. ἐπειρώτεόν τινα θεῶν. i. 67, 86, 158, 159. iv. 131, 145. ἐπειρώτεον. v. 82. viii. 122.

ἐπὶ cum genitivo, pro εἰς, vel ἐς, cum accus. ἀποπλέοντας ἐπ' Αἰγύπτου, pro εἰς Αἴγυπτον. In Ægyptum navigantes. i. 1. ii. 73, 75. (pro quo dicitur et ἐπὶ cum accus. ἦσαν ἐπ' Αἴγυπτον. In Ægyptum iverunt. i. 105.) ἔπλεον ἐπὶ Χίου, pro εἰς Χῖον. i. 164. ἐπὶ τῆς Θρηϊκίης οἴχοντο πλέοντες, pro ἐπὶ τὴν Θρηϊκίην ᾤχοντο πλέοντες. i. 168. ii. 28, 119, 121. §. 4. ad fin. ἰόντι ἐπὶ Κυζίκου, pro ἐπὶ Κύζικον. Cyzicum eunti. iv. 14. ἐπ' Ἑλλησπόντου, pro ἐπὶ Ἑλλήσποντον. v. 33. ἀπαλλάσσοιτο ἐπὶ Θεσσαλίης, pro εἰς Θεσσαλίην. v. 64. ἐπὶ Παγασέων φέρεντα, pro Παγασάς. vii. 193.

ἐπὶ cum genitivo, pro comm. ἀπὸ, Ionice positum. ἐπὶ τοῦ βασιλέως τοῦ παιδὸς μετονομασθῆναι. De regii filii nomine, priore mutato, nominatos fuisse [tradunt.] i. 94. ἐπὶ τούτου τὴν ἐπωνυμίην ποιευμένους, ὀνομασθῆναι Τυρσηνούς. Nominatos fuisse Tyrrhenos, cognomine, vel nomine desumto, ab hoc regis filio. i. 94. [Vel hæc præpositio tempus indicat, quo quis vixit.] ἐπὶ τούτου τοῦ οὔρεος οἱ ἄνθρωποι ἐπώνυμοι ἐγένοντο. Ab hoc monte homines cognomen vel nomen habent impositum. Vel, de hoc monte denominantur. iv. 184. ἐπ' ἧς ὁ χῶρος οὗτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει. vii. 178. A qua locus cognomen vel nomen habet.

ἐπὶ cum genitivo, pro διὰ cum accus. πελειάδες δέ μοι δοκέουσι κληθῆναι ἐπὶ τοῦδε αἱ γυναῖκες, διότι βάρβαροι ἦσαν. Hæ mulieres ob hoc, [ideo] mihi videntur vocatæ columbæ, quia barbaræ erant. ii. 57. Sic ἐπὶ τούτου τοῦ οὔρεος οἱ ἄνθρωποι ἐπώνυμοι ἐγένοντο. Propter hunc montem, vel ab hoc monte, homines cognomen habent. iv. 184. vii. 40, 83.

ἐπὶ cum genitivo, pro πρὸς cum accus. ὑπὸ Βοιωτῶν ἐξαναστάντες ἐτράποντο ἐπ' Ἀθηναίων. A Bœotis ex suis sedibus expulsi ad Athenienses se converterunt. v. 57. vi. 34.

ἐπὶ cum genit. tempus indicans. ἐπ' ἐμεῦ. Meo tempore. Mea ætate. Mea memoria. i. 5. ἐπὶ τούτου τυραννεύοντος. Hoc regnante. i. 15. ἐπὶ τῆς ἐμῆς ζωῆς. Me vivente. i. 38. ἐπὶ Δευκαλίωνος βασιλῆος. i. 56. ἐπὶ Δώρου. ibid. ἐπὶ Λέοντος βασιλεύοντος. i. 65. ἐπὶ Μάνεω βασιλῆος. i. 94. ἐπὶ Ἀστυάγεος. i. 130. ἐπὶ τούτου. Hoc regnante. Hoc vivente. ii. 4. ἐπ' ἐμεῦ. ii. 46. ἐπὶ τούτων ἀρχόντων. His regnantibus. iv. 5.

ἐπὶ cum dativo caussam, quæ vulgo finalis appellatur, significans. ἐπὶ τῇ κατόδῳ. Reditus caussa. i. 60. ἐπὶ μονῇ. Remanendi caussa. ἐπὶ ἐξόδῳ. Exeundi gratia. i. 94. ἐπὶ συνοικήσει. Cohabitationis matrimoniique caussa. i. 196. ἐπὶ διαφθορῇ. Perniciei gratia, ad perniciem, ad exitium. iv. 164. ἐπὶ καταστροφῇ. Ad subigendum. iv. 167. ἐπὶ πολέμῳ. Belli inferendi

ισα. i. 76. ἐπὶ ἀγαθῷ τῶ πλήθεος. plebis commodum. ibid. ἐπὶ ῷ. viii. 137. Mercedis caussa. 13.

um dativo, caussam significat, pro quo comm. διὰ cum usativo ponitur. ἐπὶ τέῳ χρή-, pro διὰ πόσον χρῆμα; διὰ χρήματα; Propter quantam uniam? Quanta pecunia? iii. ἐπ' ᾧ ἀλγήσεις. Propter quod bis. iii. 40, 41. ἐπὶ χρήμασι ἄδικον ἐδίκασε, pro διὰ χρήματα. Propter pecunias iniquum cium fecit. v. 25.

um dat. pro διὰ cum accus. τοῦ ἀναθέντος ἐπωνυμίη. Procognomen, vel potius nomen s, qui hoc dicavit. i. 14. ἐπὶ αἰτίῃ. Ob unicum crimen, ob um delictum. i. 137. ἐπὶ ῳ, pro διὰ τοῦτο. iii. 83. ἐπὶ τῷ ἰῳ ἐκπλαγέντες, pro διὰ τὸ ιον. Animo consternati prod, quod acciderat. iv. 4.

um dativo conditionem innt. ὁμολογήσαντες ἐπὶ τούτοισι. his conditionibus pactus eo fuisset; vel cum eo conisset; vel compositione cum ecisset. i. 60. ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι. m conditionibus. i. 141. ἐπ' Quibus conditionibus. Vel, ous de caussis. iii. 48. ἐπὶ τούτῳ, τε. Ea conditione, ut. iii. 83. τούτοισι. ibid. ἐπ' οἷσι θέλουσι. Quibus conditionibus ipsi nt. iv. 145. ὡμολόγησαν ἐπὶ σι. ix. 88. His conditionibus positionem fecerunt, vel se derunt.

um dativo, Ion. et poet. Sude. Gallice, *Touchant quelchose.* pro comm. περὶ cum tivo. ἐχρηστηριάζοντο ἐπὶ πάσῃ ιάδων χώρῃ. De toto Arcaagro oraculum consuluei. 66.

m dat. Ion. et comm. Contra. usus. τὰ ποιεύμενα ἐπ' ἑωυτῷ. contra se fiebant. i. 61. ἐπὶ

κακῷ ἀνθρώπου σίδηρος ἀνεύρηται. Ferrum in hominis perniciem est inventum. i. 68. iv. 154.

ἐπὶ cum dat. comm. pro πρὸς cum accusativo. ἐπὶ θανάτῳ, pro πρὸς θάνατον. Ad mortem. i. 109. iii. 119.

ἐπὶ cum dat. Ion. et poet. pro comm. πρός. ἐπ' ἐκείνῃ τῇ συμφορῇ. Præter illam calamitatem. i. 45.

ἐπὶ cum accus. pro κατά. Utrumque vero pro ἐν cum dat. ἐξελάμβανε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἔργα. ix. 95. v. s. Molestiam in Græcia excepit. i. molestia affectus est in Græcia. In Græcia negotium [Deiphono] fuit exhibitum. Vide ἐκλαμβάνειν.

ἐπὶ cum accusat. pro ὑπὲρ, supra, vel pro ἐπὶ cum genit. ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι. Cristas supra galeas ligare. Cristas in galeis ligare. Galeis cristas alligare. Galeis cristas imponere. i. 171.

ἐπὶ cum accus. Adversus. Contra. στρατεύεσθαι ἐπὶ Λυδούς. Cum copiis adversus Lydos proficisci. i. 71. στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας. i. 77. ἐπὶ Σάρδις ἐλάσει. Adversus Sardis venturus est. i. 77, 79, 90, 102, 124, 171. iii. 134. et alibi passim.

ἔπι. Ion. et poet. pro comm. ἔπεισι. Insunt. οὐδ' ἔπι χεῖρες. Nec insunt manus. vi. 86. §. 3.

ἐπὶ μᾶλλον. Multo magis. ἐπὶ μᾶλλον ἔτι βιάζεσθαι. Multo majorem vim afferre. i. 94. ἐπὶ μᾶλλον ἰὸν ἐς τὸ θερμόν. Ad calidum magis accedens. i. Magis incalescens. iv. 181. Vel, magis ac magis calescens.

ἐπὶ μὲν τὰ μακρότερα· ἐπὶ δὲ τὰ βραχύτερα. De lateribus aureis, a Crœso conflatis, ibi verba fiunt. Majores quidem. Minores vero. i. 50. Vel, Longiores quidem. Breviores vero.

ἐπιβαίνειν τοῦ τείχεος. Murum ascendere. τέλος δὲ, ἀρετῇ, καὶ λιπαρίῃ ἐπέβησαν Ἀθηναῖοι τοῦ τείχεος. ix. 70.

Tandem vero virtute, et perseverantia, Athenienses murum ascenderunt.

ἐπιϐάλλειν. commun. De tributis dictum, quæ populis imponuntur, ac imperantur. *ἔπρησσον παρ' ἑκάστων τὸ ἑκάστοισι ἐπέϐαλλον.* A singulis exigebant, quod singulis imponebant. i. 106.

ἐπιϐάλλειν cum accusativo personæ, et infinito: pro obtingere aliquid alicui. *τὺς Δελφὺς ἐπέϐαλε τὸ τεταρτημόριον τοῦ μισθώματος παρασχεῖν.* Delphis obtigit ut quartam sumtus partem præberent. ii. 180. Gallice, *Echoir*.

ἐπιϐάλλον, τό. comm. Portio, quæ alicui obtingit. *ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιϐάλλον.* Accepta fortunarum portione, quæ singulis obtigerat. iv. 115. Gallice, *Ayant reçu la part des biens qui leur étoit échue.* quod per verbum alibi effertur, *ἀπολαχόντες μόριον, ὅσον αὐτοῖσι ἐπέϐαλε.* Accepta portione, quæ ipsis obtigerat. vii. 3. [Demosth. *περὶ στέφ.* p. 312. ed. Reisk. *τὸ ἐπιϐάλλον μέρος μετειληφέναι νομίζω τὴν πόλιν.* Existimo rempub. partem, quæ ipsi obtigerat, participasse.]

ἐπίϐασιν ἔς τινα ποιεῖσθαι. Herodotea locutio, q. d. Invasionem in aliquem facere; pro, Actionem alicui intentare. vi. 61.

ἐπιϐατεύειν. comm. Navem ingredi. Navigio vehi. In navi militare. vi. 15. *ἐπεϐάτευον δὲ ἐπὶ πασέων νεῶν.* In omnibus vero navibus vehebantur. vii. 96. *ἐπιϐατεύοντος Πύθεω.* vii. 181. Cum navis propugnator esset Pythes; vel, cum in ea navi veheretur. *ἐπεϐάτευον ἐπὶ τουτέων τῶν νεῶν.* In his navibus vehebantur. vii. 184. viii. 130.

ἐπιϐατεύειν τινός. Herodotea locutio. Aliquid occupare, sibique vendicare, usurpare. *ἐπιϐατεύων τῦ Σμέρδιος οὐνόματος.* Smerdis nomen usurpans, sibique vendicans. iii. 63. *ἐπιϐατεύων τοῦ ὁμωνύμου Σμέρδιος.* iii. 67. *τούτου τοῦ ῥήματος ἐπιϐατεύων.* Hoc verbum usurpans, vel arreptum servans. iv. 65. *ἐπιϐατεύων τῦ Εὐηνίου οὐνόματος.* ix. 95. Videtur metaphora sumta ab iis, qui in alienas ædes, prædia, et possessiones invadunt, ac eas occupant, usurpant, sibique vendicant.

ἐπιϐάτης, ου, ὁ. comm. Epibata. Vector. Qui navigio, vel equo, vel curru, vel aliquo instrumento vehitur. iv. 145. vi. 12. Miles classiarius. Navis propugnator. *ἐξοπλίσαντες τοὺς ἐπιϐάτας ὡς ἐς πόλεμον.* vii. 100. Cum navium propugnatores ut ad bellum, vel prælium armassent. *τῶν ἐπιϐατέων τὸν καλλιστεύοντα ἀγαγόντες.* vii. 180. Cum epibatarum, sive navis propugnatorum, eum, qui fortissime se gesserat, adduxissent. vii. 184. viii. 83, 90. Dictus *ἐπιϐάτης παρὰ τὸ ἐπιϐαίνειν. ἐπὶ νηὸς Φοινίσσης ἐπιϐὰς, ἐκομίζετο ἐς τὴν Ἀσίην.* viii, 118, 120. *πολλῶν ἐπιϐατέων.* viii. 118. *ἐπιϐάτας ἐόντας.* ix. 32.

ἐπιϐατὸς, ἡ, όν. De loco dicitur, ad quem patet accessus, ac iter. In quem ascendi, et iri potest. iv. 62.) (*ἀπότομος.*

ἐπιϐήτωρ, ορος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. *ἐπιϐάτης, ου, ὁ.* q. d. Inscensor, vel Ascensor. Qui ascendit aut navem aut equum, et qui nave vel equo vehitur. *ἐπιϐήτορες ἵππων.* V. Hom. 14. Inscensores equorum. i. equorum agitatores, equites. Sic et Hom. Odyss. Σ. v. 262. *ἵππων ὠκυπόδων ἐπιϐήτορες.* i. equorum velocibus pedibus præditorum agitatores. Idem in Hymno in Geminos, H. xvi. v. 5. *χαίρετε Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιϐήτορες ἵππων.* et H. xxxii. v. 18. idem carmen repetitur. At Odyss. Λ. v. 130. et Odyss. Ψ. v. 278. Homerus verrem, suum maritum, a venerei congressus actu vocat, *συῶν ἐπιϐήτορα κάπρον.* Vide *ἀναϐά-*

ἀμβάτης in nostro Græco
hontis indice.
ιν, ειν. V. H. Præter alios
ferre. Suppetias ferre. Jam
nti ad opem ferendam su-
ire. κελεύοντάς σφι ἐπιβοη-
ii. 207. Jubentes sibi ferre
ias, subsidio sibi venire.
ειν. comm. In animo ha-
Animo agitare. Consilium
d inire. Moliri aliquid. In-
. ἐπιβουλεύειν πρήγμασι μεγά-
Res magnas animo agitare.
2. ἐμοὶ βασιλεὺς ἐπιβουλεύει
ν. Rex mortem mihi moli-
el, Rex de me interficiendo
t. ibid.
ειν θάνατόν τινι. Mortem
per insidias parare. Οἳ γα-
σφι γενόμενοι, ἐπιβούλευον θά-
τράττι τῷ Χίου τυράννῳ. viii.
Qui, conjuratione inter se
Strattin per insidias inter-
statuerant. ἐπιβουλεύοντες δὲ
ἐγένοντο. ibid. v. s. Insidi-
vero manifesti facti sunt.
eorum insidiæ patefactæ

ειν τινά, pro τινί. Insidias
moliri. ἐπιβουλεύει βασιλέα.
s Pers. 52. Insidias regi
ur.
σθαι. Ion. et poet. pro com.
ασθαι. Invocasse. Implo-
i. 87. v. 1. ἐπιβώσατο. Im-
unt. ix. 23. pro comm.
σαντο.
θαι. Ion. et poet. pro comm.
ωνται. Vocaverint. Accersi-
. v. 1.
ς, ὁ καὶ ἡ. Nubilis. Qui,
, justam nuptiarum cele-
rum ætatem habet. Valla
cœlebs: at cœlibis nomen
nodo sumitur, aliudque si-
it. i. 196.
λεύεσθαι, et ἐπιδαψιλεύειν.
. Liberaliter exhibere. τὰς
ὲς ἐπιδαψιλευόμεθα ὑμῖν. So-
[nostras] vobis liberaliter
mus. v. 20.

ἐπὶ δέ. Passim apud Herodotum reperitur, modo quidem ad indicandam rem, in qua aliquid inest, quæ non exprimitur, sed ex præcedentibus est repetenda; modo vero, idem valet ac πρὸς δέ. Præterea vero. Alias, Post significat, ut, ἐπὶ τούτοις, pro μετὰ ταῦτα. Post hæc. Postea. ἐπὶ δὲ, σίδηρος ἦν. In illis vero [sagittis] ferrum erat; id est, Illæ vero sagittæ ferro, sive ferrea cuspide, munitæ erant. vii. 65, 69, 75, 92. viii. 93, 113. ix. 35.

ἐπίδειξις, ἡ. comm. Demonstratio. Ostentatio. Notitia manifesta, qua fit ut res demonstretur, et quodammodo digitis indicetur. τοῦτο ἐς ἐπίδειξιν ἀνθρώπων ἀπίκετο. v. s. Hoc in hominum demonstrationem venit, i. hominibus innotuit, ita ut omnes hoc indicarent, ac demonstrarent. ii. 46. Valla vertit, Quod in ostentationem hominum pervenit. Sed hæc verba non satis aperiunt auctoris mentem. Stephanus ait ἐπίδειξιν hic pro ostento sumi. Sed ne ipse quidem locum interpretatur, ut est interpretandus. Veram interpretationem a nobis habes allatam, sive verba, sive sensum spectes. τῶν ἐπέων τὴν ἐπίδειξιν ἐποιέετο. V. Hom. 10. [suorum] carminum ostentationem faciebat, i. sua carmina ostentabat. quod V. Hom. 12. sic explicatur, τὰ ἔπεα τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπιδείκνυτο.

ἐπιδέξιος) (ἀριστερός. Dexter) (Sinister. τὰ ἐπιδέξια. sub. χωρία. Loca ad dextram sita. vi. 33.

ἐπίδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. φανερὸς ἐπιφανής. Manifestus. Illustris. Notus. Qui innotescit, vel innotuit. Qui notus est, vel fit. De quo aliquid cognoscitur. θέλων δὲ μὴ ἐπίδηλος εἶναι τοῖσι Ἕλλησι. viii. 97. Cum autem Græcis manifestus esse nollet. Cum suum consilium a Græcis cognosci nollet

ἐπίδημος. Qui est in aliquo populo.

Domesticus. Intestinus. Vocabulum Herodoteum. ii. 39.

ἐπιδίζεσθαι. Herodoteum vocabulum. Inquirere. Investigare. ab ἐπιδίζημαι, ut τίθημαι. ἐπιδίζεται τὸ ἐνθεῦτεν ἡμῖν ὁ λόγος τὸν Κῦρον, ὅτις ἐὼν τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε. Latin. interpres. Hinc nobis exsequetur oratio, &c. quam interpretationem οἱ λεξικογράφοι videntur secuti, quum scribunt, ἐπιδίζομαι. Exsequor. Nihil præterea addunt. Sed locus ita vertendus, Hinc oratio nobis inquirit Cyrum, quisnam cum fuerit, Crœsi regnum everterit. Pro, Jam vero inquirendum nobis est, accurate quærendum est, ac dicendum, quisnam fuerit Cyrus ille, qui Crœsi regnum evertit. i. 95. Vide δίζημαι supra i. 94. ἄκεα δίζεσθαι. Remedia quærere. τί δ' ἂν ἐπιδιζήμενος; Quidnam quærens? ab ἐπιδίζημαι. v. 106.

ἐπίδοξος, ὁ καὶ ἡ. comm. De quo est aliqua opinio in futurum. Dicitur et de personis, et de rebus. pro quo et προσδόκιμος. τάδε τοι ἐξ αὐτέων ἐπίδοξα γενέσθαι. Hæc ab istis tibi eventura est credibile. i. 89. κακὰ ἐπίδοξα. Mala, quæ exspectantur. iv. 11. πολλοί εἰσιν ἐπίδοξοι τὠυτὸ τοῦτο πείσεσθαι. Multis hoc ipsum eventurum est opinio, vel exspectatur. Multis hoc ipsum eventurum videtur. vi. 12. ἐπίδοξος ἦν βασιλεύειν. Ctes. Pers. 46. De eo erat opinio, fore ut regnaret. Homines eum regnaturum opinabantur. Gall. melius hoc ita redderetur, *On estimoit qu'il régneroit*, vel, *qu'il seroit roi.*

ἐπιέναι, ut ἐξιέναι. Ion. pro comm. ἐφιέναι, et ἐφιέναι, et ἐξιέναι. Vide ἐπιέναι. Sic et ἀνιέναι, pro ἀνιέναι.

ἐπιέναι. Ion. pro comm. ἐφιέναι. Immittere. Permittere. Οὐδ' ἢν ὁ Λάκων ἐπίῃ τοι ἄρχειν αὐτῆς ἡμεῖς ἐπήσομεν. vii. 161. Neque si Lacon tibi permittat ejus imperium habere, nos permittemus. Illud autem ἐπίῃ formatur ab ἐπίω, pro comm. ἐφίω. unde τὸ ἐφίημι, cujus fut. ἐφήσω comm. at Ion. ἐπήσω. aor. 2. act. ἔφιον, et Ion. ἔπιον. subjunct. ἐὰν ἐφίω, et Ion. ἐπίω, ῃς, ῃ. alioqui ἐπιίη, pro ἐφιείη, scribendum, ut sit optativi tertia singularis, ab ἐφιείην, ης, η. Vel ἐπιῇ scribendum, quod Ion. formabitur ita: subjunct. aorist. 2. act. comm. ἐφῶ, Ion. ἐπῶ, καὶ διαλύσει ἐπίω, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι ἐπιίω, ῃς, ῃ.

ἐπιέναι. Ion. pro comm. ἐφιέναι. Permittere. Concedere. Remittere. quod alias συγχωρεῖν dicitur. Ἐπεὶ τοίνυν οὐδὲν ἐπιέντες ἔχειν τὸ πᾶν ἐθέλετε, οὐκ ἂν φθάνοιτε τὴν τάχιστην ὀπίσω ἀπαλλασσόμενοι; vii. 162. Quoniam igitur nihil concedentes, [nihil remittentes de iis, quæ postulatis,] rem totam, [omnia, quæ petitis,] habere vultis, non retro quam celerrime hinc discedetis?

ἐπίεσται. 3. pers. perf. pass. ab ἐπιέω. fut. ἐπιέσω. Induo. aor. 1. εἶσα. perfectum act. εἶκα. pass. εἶμαι, unde εἱμένος, et ἐπιειμένος. indutus. Hom. Iliad. Α. v. 149. Ὢ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον. Et assumto σ fit εισμαι, σαι, ται. Indutus, tectus sum. Hinc τὸ ἐπίεσται compositum. Hinc etiam plusquam perfectum poet. ἕστο, pro εἶτο, assumto σ, facta διαλύσει τῆς ει διφθόγγου in ει, in tertia persona. Hom. Il. Μ. v. 463. λάμπε δὲ χαλκῷ Σμερδαλέῳ, τὸν ἕστο περὶ χροΐ. Ἡ χαλκὸς μὲν ὑπέστρωται, χαλκὸν δ' ἐπίεσται. i. Cui testudini substratum quidem est æs, æs etiam est induta, ære est induta. i. 47. Hujus versus sensum et interpretationem vide i. 48.

ἐπιζῆν, ἐπιζῆσαι. com. Supervivere. Superesse. i. 120.

ἐπὶ θανάτῳ, pro πρὸς τὸν θάνατον. Vide θάνατος. τὸ παιδίον παρέδωκε

; θανάτῳ. Infans ad mortem
endus traditus est. i. 109.
ν ἐπὶ θανάτῳ. Ad necem li-
id est, Ligari vincirique
ut ad necem, ad suppli-
deducerentur. iii. 119. τοὺς
Ἀθηναῖοι κατέδησαν τὴν ἐπὶ
ι. v. 72. Sed hoc loquendi
ἐλλειπτικὸν videtur. Plenum
egrum fuerit si dicas, τὴν
ἐπὶ θανάτῳ ἄγουσαν, ἀντὶ τῦ,
ν ὁδὸν, &c. Vel aliquid ἴσο-
ν ad orationis ὁλοκληρίαν
ratur. ἔδησαν ἐπὶ θανάτῳ. ix.

masculi generis, sive sint
a, sive sint participia, pas-
n solum Attice, sed etiam
, cum nominibus substan-
eleganter poni. Quod in
Sophoclis indice Græco-
diligenter notatum pag.
96, 123, 124, 125, 208,
325, 338, 344, 346, 348,
Sic apud Herodotum ἐπακτὸς
Sic enim scribendum vide-
on ἔπακτος, pro ἐπακτή. vii.

, τος, τό. Operculum. In-
entum. Tegmen. χάλκεον
α ἐπιθείς. Æreum operculum
ens. Imposito æreo oper-
i. 48.
τής, οῦ, ὁ. comm. Cupidus.
sus. Νεωτέρων ἔργων ἐπιθυ-
Rerum novarum studio-
li. 6.
. Cupiditas. Desiderium.
ἡν ἐκτελέσαι. Cupiditatem
re, i. explere. Perficere
cupimus. i. 32. ἐπιθυμίην
Desiderium ferre, pati de-
m, nec libidini satisfacere.

comm. Æqualiter. Æquali
ione. διαφέρουσι δέ σφι ἐπὶ ἴσης
λεμον. Ipsis autem bellum
marte diuturnum gerenti-
74. ἐπίσης etiam unica voce
r. vii. 50.
μενα χρήματα vocat Hero-

dotus pecunias, quas quis alicui eripuit, et propter quas earum dominus conqueritur, hocque dat crimini, criminans ipsum furem. ii. 118.

ἐπικαταλύσαι. παρὰ τὸ ἐπικαταλύζειν. comm. Inundare. ἐπικατακλύσαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν. Totam Asiam inundasse. i. 107.

ἐπικάρσιος, η, ον. N. H. pro comm. πλάγιος. Obliquus. Transversus. iv. 101. vii. 36.

ἐπίκαυτος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Quod in vulg. Lexicis non exstat. Obustus. Præustus. Ἀκοντίοισι ἐπικαύτοισι χρεώμενοι. Jaculis præustis utentes. vii. 71. Sic et Virgil. Æn. 11. v. 893. Tela manu trepidæ jaciunt, ac robore duro, Stipitibus ferrum sudibusque imitantur obustis. Idem Æn. 7. v. 524. Stipitibus duris agitur, sudibusve præustis. Herod. vii. 74. iisdem verbis utitur.

ἐπικερδὴς, ὁ καὶ ἡ. καὶ τὸ ἐπικερδές. N. H. Quæstuosus. Qui quæstum affert. In neutro genere τὸ ἐπικερδὲς apud Herodotum substantive pro κέρδος, i. quæstus, positum videtur. οἱ Σάμιοι τὴν δεκάτην τῶν ἐπικερδέων ἐξελόντες. Samii selecta quæstus decima. iv. 152. In vulgatis Lexicis legitur ἐπίκερδος, τό. Quæstus. Sed, an verum hoc sit, dubitari potest. In Stephani codicis margine scribitur ἐπικερδέων, ut a recto τὸ ἐπικέρδιον. Sed ne hoc quidem dubitatione caret.

ἐπικερτομεῖν. Ion. et poet. Verba cor, i. animum, proscindentia, pungentia, mordacia proferre. Eustathius interpretatur μετρίως χλευάζειν. Mediocriter subsannare. Leviter deridere. Sed tamen proprie significat verbis mordacioribus aliquem pungere, vel insectari, quod faciunt subsannatores, sive derisores. παρὰ τὴν ἐπὶ πρόθεσιν, καὶ τὸ κέαρ, εἴτε κῆρ, τουτέστι τὴν καρδίαν, καὶ ψυχὴν, καὶ τὸ τέμνειν. viii. 92. Valla vertit, Jo-

catus est. Quod bene jam. Polycritus enim Æginetas Medorum partibus favere dixit: sed κατ' ἀντίφρασιν, εἰρωνικῶς, et sensu contrario, quod Medos ab ipsis pessime tractari videret.

ἐπικίρνασθαι. Ion. et comm. Misceri. κρητὴρ ἐπικίρναται. Crater miscetur, pro, ἐν τῷ κρητῆρι οἶνος ἐπικίρναται. In cratere vinum miscetur. Sed μετωνυμικῶς crateri tributum, quod vino tribuendum, quod in cratere miscetur. i. 51.

ἐπικηρύσσειν ἀργύριόν τινι. comm. Pecuniam in alicujus caput per præconis vocem polliceri alicui, qui aliquem vel ceperit, vel interfecerit, vel vivum vel mortuum in nostram potestatem redegerit. Aliter, Aliquem proscribere, et per præconis vocem, certam pecuniæ summam ei polliceri, qui proscriptum ceperit, vel occiderit, vel ad nos vivum deduxerit, vel mortuum portarit. Valla vertit, Caput alicujus pecunia licitari. Dicitur et ἀργύριον ἐπί τινι ἐπικηρύσσειν. vii. 213, 214. Vide πυλαγόραι.

ἐπικηρυκεύεσθαι. comm. Per præconem aliquid agere. ἐπεκηρυκεύετο Πεισιστράτῳ. Cum Pisistrato per præcones agebat. i. 60. Vel, per caduceatorem cum P. agebat. Κροῖσος μὲν δὴ ταῦτα δι' ἀγγέλων ἐπικηρυκεύετο. Crœsus igitur hæc per legatos nuntiavit. i. 69. ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς Παυσανίην οἱ Θηβαῖοι. ix. 87.

ἐπικίνδυνος, ὁ καὶ ἡ. comm. Periculosus. vii. 239.

ἐπίκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. Advocatus. Accersitus. Περσέων τοῖσι ἐπικλήτοισι. viii. 101. Persis accersitis. Illis de Persarum numero, qui fuerant accersiti. v. 75.

ἐπὶ κοινά. Herodotea locutio, pro comm. κοινῶς. In commune. Communiter. Sic et Galli, *En commun*. ταῖς γυναιξὶν οἱ Μασσαγέται ἐπὶ κοινὰ χρέωνται. Uxoribus Massagetæ communiter [i. communibus] utuntur. i. 216. quod συνωνύμως dicitur ἐπίκοινον τῶν γυναικῶν μίξιν ποιεῖσθαι. iv. 104, 172.

ἐπίκοινος, ὁ καὶ ἡ. comm. Promiscuus. ἐπίκοινον τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιεῦνται. In commune cum mulieribus miscentur. Mulieribus liberorum procreandorum gratia communibus utuntur. Communes habent uxores. ibid. Vel, Cum uxoribus in omnium conspectu congrediuntur. μίξιν ἐπίκοινον τῶν γυναικῶν ποιεόνται. iv. 180.

ἐπικουρεῖν. comm. pro quo τὸ βοηθεῖν frequentius. Opem alicui ferre. Auxiliari. ὁ πέζος ἐπεκούρει. iv. 128.

ἐπικουρίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἐπικουρία. βοήθεια. Auxilium. v. 63, 80. vi. 100, 108.

ἐπίκουρος, ὁ. Ion. poet. et comm. Auxiliator. Qui opem alicui fert. i. 64. iii. 91, 145, 146. οἱ ἐπίκουροι. Milites auxiliarii. iii. 146. vi. 39.

ἐπίκτητος, ὁ καὶ ἡ. comm. Acquisititius. ii. 5. ἐπίκτητος γῆ. ii. 10. iii. 3.

ἐπικυΐσκεσθαι. comm. Superfœtare. iii. 108. Vide Œconomiam Hippocratis.

ἐπιλαβομένοισι δυνάμιος. ix. 99. Facultatem nactis. Potestatem adeptis.

ἐπικρατεῖν. com. Imperium obtinere. In sua potestate habere. Vincere. Superare. τῆς θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον. Milesii maria imperium obtinebant. i. 17. τοῦ πυρὸς ἐπικρατῆσαι. Ignem superare. i. 86. ad fin. ἐπεκράτεον τῶνπερ καὶ πρότερον. Obtinebant, in sua potestate habebant, quæ et ante. i. 106. ἐπικράτησε τῇ στάσει Μίνως. Minos sua factione superior evasit. i. 173. τῶν ἐπεκράτεε. In quos imperium habebat. ii. 1. iii. 32,

52. πλήθεϊ ἐπικρατέει. Copia superat. Copia superior est. iv. 50. ἤν τις ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ. Si quis eum superarit. iv. 65. ἐπεκρατέετε Περσέων. Persas imperio vestro pressistis. iv. 119. vel, sub imperio vestro tenuistis. τῆς Σαλαμῖνος ἐπεκράτεε Εὐέθλων. Euethlon Salaminis imperium obtinebat. iv. 162. ἐπικρατήσας τῶν πρηγμάτων. Rerum potitus. Vel, Cum eas res in suam potestatem redegisset. iv. 164. οἱ Πέρσαι ἐπεκράτησαν πλήθεϊ. v. 2. πολλὰς εἶχε ἐλπίδας ἐπικρατήσειν τῆς θαλάσσης. Magnam habebat spem fore ut maris imperio potiretur. v. 36. οὐ δυνάμενος ἐπικρατῆσαι [τῆς ἀκροπόλιος.] Cum [arcem] in suam potestatem redigere non potuisset. v. 71. τῇ μάχῃ ἐπεκράτησαν. Prælio [suos adversarios] vicerunt. v. 116. τῶν νεῶν ἐπεκράτησαν. vi. 115. ἐπικρατέειν, ἢ ἀπόλλυσθαι. Aut vincere, aut perire, id est, mori. Hoc autem de Lacedæmoniis dicebatur. Huc spectat et illud, ἢ μετὰ τᾶς ἢ ἐπὶ τᾶς. sub. ἀσπίδος. Aut cum hoc domum victor redi, aut in hoc mortuus domum reporteris. vii. 104. Βασιλέως ἐπικρατέοντος τῆς θαλάσσης. vii. 139. Cum rex imperium maris obtineret; vel, Cum rex mare teneret in sua potestate. ὡς ἐπεκράτησε μάχῃ τῶν Γελώων. vii. 155. Cum Geloos prælio superasset. ἐπικρατέων Γέλης. Cum Gelam teneret in sua potestate. vii. 156. ἐπεκράτησαν τῇ μάχῃ. vii. 164. Prælio superiores evaserunt. τῶν ἀνδρῶν τουτέων ἐπικρατήσομεν. Hos viros superabimus. vii. 234. viii. 18, 94, &c.

ἐπικρατεῖν interdum neutraliter poni videtur pro Constanter usurpari, et rebus tribuitur, de quibus id usus evicit, ac obtinuit, ut aliquid dicatur. Τοὔνομα Ὅμηρος ἐπεκράτησε τῷ Μελησιγενεῖ. V. Hom. 13. Lat. interpres, Melesigenes nomen obtinuit Homeri. Quod optime quidem Latine redditum, si solum sensum, neglectis omnino verbis, spectes. At hoc verba sonant; Homeri nomen Melesigeni [tributum] evicit, [obtinuit.] Vel, Homeri nomen in Melesigene vicit: id est, Usus evicit, ac obtinuit, ut Melesigenes Homeri nomine vocaretur. Vel, Illud usus obtinuit, ut Homeri nomen Melesigeni tribueretur. Hoc ex sequentibus Herodoti verbis disertissimis manifeste patet. Nam statim subjicit, ὥστε πρότερον ὀνομαζομένου αὐτοῦ Μελησιγενέος τοῦτο γενέσθαι τοὔνομα Ὅμηρος. i. Quare, cum ille prius vocaretur Melesigenes, hoc Homeri nomen [a cæcitatis calamitate ei inditum] fuit.

ἐπιλαμβάνειν. comm. Occupare. Invadere. ἐπιλαβὼν λοιμὸς τὸν στρατόν. viii. 115. Pestis cum exercitum invasisset.

ἐπιλαμβάνεσθαι. comm. cum genitivo. Nancisci. προστάτεω ἐπιλαβόμενοι. Patronum vel ducem nacti. i. 127. προφάσιός τευ ἐπιλαβέσθαι. Occasionem aliquam nancisci. iii. 36. προστάτεω ἐπιλαβόμενοι. v. 23. προφάσιος ἐπιλαβόμενοι. Speciosam caussam nacti. vi. 13. Vel, Occasionem nacti. vi. 49, 114.

ἐπίλαμπτος, ὁ καὶ ἡ. Vocabulum Herodoteum pro comm. κατάδηλος, et καταφανής. Manifestus. In aliquo facinore deprehensus. ἐπίλαμπτος ἀφάσσουσα ἔσται. [Aures] palpans deprehendetur. iii. 69.

ἐπιλάμψαντος ἔαρος. Herodotea locutio, q. d. Affulgente, vel apparente, vere. viii. 130. Pro quo comm. dicitur ἔαρος ἀρχομένου· id est, Veris initio. Vel, ἅμα ἔαρι, sive ἦρι. Statim primo vere. Quod συνωνύμως dicitur, ὡς τὸ ἔαρ ὑπέλαμπε. i. 190.

ἐπιλαίνειν. comm. Lævigare. Polire. τοσαῦτα ἐπιλήνας τὴν Ξέρξεω γνώμην. Cum his verbis Xerxis sententiam expolivisset, exornasset. vii. 9. ad fin. Valla vero, His Xerxis sententiæ assentatus. Quam interpretationem si recipiamus, loquendi genus μεταφορικὸν esse dicemus. Quemadmodum enim qui metallum, vel marmor, vel lignum lævigat, polit, ac exornat, id tractatu mollius ac suavius reddit, sic etiam qui suis verbis alicui assentantur, eum quodammodo molliorem suavioremque sibi reddunt, ejusque benevolentiam sibi conciliant. Sed hoc paulo durius mihi nunc videtur. Crediderim potius τὸ γνώμην τινὸς ἐπιλαίνειν accipiendum simpliciter pro sententiam alicujus expolire, et exornare, quod fit quum duriora mollioribus, asperiora suavioribus, obscuriora dilucidioribus, et prolixiora brevioribus explicantur. Lectores eam sequantur sententiam quam judicarint optimam.

ἐπιλέγειν. comm. Dicendo addere. Addere. Dicere. τοιόνδε λόγον ἐπιλέξαντες. Talem rationem addentes. ii. 156. iv. 65. v. 4. ἐπιλέγων λόγον τόνδε. vii. 147. viii. 49.

ἐπιλέγεσθαι. comm. pro quo magis usitatum ἀναγινώσκειν. i. 124. Legere. ἐπιλεγόμενος τὸ βιβλίον. Librum vel literas legens, i. 125. ἐπιλεγόμενος τὰ γράμματα. Literas [tabulas expensi] legens. ii. 125. Hoc ab interprete non expressum. τῶν βιβλίων ἓν ἕκαστον ἐπιλέγεσθαι. Singulas literas legere. iii. 128. τὸ βιβλίον ἐπιλεξάμενος. Literis lectis. v. 14. [τὰ γράμματα] ἐπιλέξαντο. Literas legerunt. vii. 239. viii. 22, 128, 136.

ἐπιλέγεσθαι. Peculiariter apud Herod. accipitur pro comm. διαλογίζεσθαι. Ratiocinari. Aliquid animo volutare. Ταῦτα ἐπιλεγομένῳ Κροίσῳ. Hæc ratiocinanti Crœso. i. 78. ἐπιλεξάμενον. Ratiocinantem. Reputantem. i. 86. τάδε ἐπιλεγόμενος. Hæc reputans, hæc perpendens. ii. 120. [Steph. his adjectis. at hæc non videtur jam esse mens auctoris.] ἐπιλεξάμενος. Animadvertens, perpendens, existimans. iii. 65. v. 30, 80. ταῦτα ἐπιλεγόμενοι. Hæc perpendentes. vi. 9. ἐπιλεγομένῳ μοι ἔδοξε. Mihi ratiocinanti visum est. vi. 86. §. 1. vii. 47, 49, 50, 52. μηδὲ σπουδέων ἐουσέων ἐπιλέγεσθαι. vii. 149. viii. 50. Locus hic vel ἀνακόλουθον habet, vel est corruptus, ut et præcedens. Sic enim hæc viderentur efferenda. σπουδὴν δὲ ἔχειν σπονδὰς γενέσθαι τριηκονταέτιδας, καίπερ τὸ χρηστήριον φοβεομένους. ἵνα δή σφι οἱ παῖδες ἀνδρωθέωσι ἐν τούτοισι τοῖσι ἔτεσι, ἐπιλεγομένοισι, σπονδέων μὴ οὐσέων, ἢν ἄρα σφέας καταλάβῃ πρὸς τῷ γεγονότι κακῷ, ἄλλο πταῖσμα πρὸς τὸν Πέρσην, ἑωϋτοὺς τολοιπὸν ἔσεσθαι τῶν Λακεδαιμονίων ὑπηκόους. i. Dicebant autem se studuisse tricennale fœdus fieri, quamvis oraculum formidarent, ut intra hos annos sibi ad virilem ætatem pervenirent filii, considerantibus, fœdere nullo percusso, si præter superiorem cladem [a Lacedæmoniis jam] acceptam, alia calamitas [in bello] contra Persam [gerendo] sibi contingeret, se Lacedæmoniis in posterum subjectos fore, [fore, ut in posterum Lacedæmoniorum imperio parere cogerentur.] Valla sensum potius quam Græcorum verborum vim expressit. Nos utrumque præstare conamur, ita tamen ut Latinæ puritatis rationem habeamus. ταῦτα ἐπιλεγόμενον Λεωνίδην. vii. 220. Leonidem hæc reputantem. τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγματα. vii. 236. Res adversariorum non agitare animo, non perpendere res hostium.

ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνην. V. Hom.

cap. 2. Infamiam commemorans.

ἐπίλογος. Ion. pro comm. ἐπιμύθιον. i. Alicujus dicti explicatio, et ad rem aliquam applicatio. Dicti ratio. λέγουσιν ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ἐπιλόγῳ. Ferunt Crœsum illa dicti ratione, et ad rem propositam, et explicatam applicatione, delectatum. i. 27.

ἐπίλοιπος, ὁ καὶ ἡ. comm. Reliquus, a, um. iv. 154. τὰς ἐπιλοίπυς τῶν πολίων. vi. 33.

ἐπίμαχος, ὁ καὶ ἡ. Qui oppugnari potest. Qui expugnari potest. De loco proprie dictum. χωρίον ἐπίμαχον. i. 84.) (ἄμαχον. ibid.) τοῦ τείχεος ἐπίμαχον. Murorum pars, quæ potest expugnari. vi. 133. ᾗ τὸ ἐπιμαχώτατον ἦν τοῦ χωρίυ παντός. ix. 21. Ubi loci totius pars oppugnationi maxime patens erat.

ἐπιμαχώτατος, ου, ὁ. comm. ᾗ τὸ ἐπιμαχώτατον ἦν τοῦ χωρίου παντός. ibid. Ubi totius illius loci pars oppugnationi maxime patens erat.

ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τῶν παιδίων. V. Hom. 24. Puerorum curam gerere.

ἐπιμελὲς, τό. comm. Quod alicui curæ est. Id, de quo quis est solicitus, vel cujus curam gerit. Κύρῳ ἐπιμελὲς ἐγένετο τὰ Κροῖσος εἶπε. Quæ Crœsus dixit, Cyro curæ fuerunt. i. 89. ἐπιμελές μοι ἦν. Mihi curæ erat. ii. 150. τῦτ' ἦν οἱ ἐπιμελές. Hoc ei curæ erat. iii. 40. v. 12. vii. 37.

ἐπιμελίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἐπιμέλεια. Diligentia. V. Hom. c. 5. Cura. ἐπιμελίην ἔχειν τινός. Ibid. c. 7. Alicujus curam gerere. De aliquo solicitum esse. Aliquem curare. ἐν ἐπιμελείᾳ ὐκ ἔτι εἶχε τὸν Ὅμηρον. Ibid. c. 16.

ἐπιμέμφεσθαι. comm. τὰ Κροῖσος ἐπιμεμφόμενος τῷ Κύρῳ. Quæ Crœsus Cyro crimini dans. Quæ Crœsus in Cyro damnans. Ob quæ Cyro succensens, ac infensus. i. 75. ὥςε τὸν σὸν παῖδα μὴ ἐπιμέμφεσθαι. Ita ut tuus filius non conqueratur. i. 116. ἀντὶ τύτων Αἰγύπτιοι ἐπιμεμφόμενοι Ἀπρίῃ. Pro his [cladibus acceptis] Ægyptii Apriæ infensi, vel eum damnantes. iv. 159. ἐπιμέμφεσθε ὅσα Μίνως ὑμῖν ἔπεμψε. vii. 169. Damnate, vituperate, quæcunque vobis immisit Minos.

ἐπιμήνια [θεῷ] τελεῖν. viii. 41. Menstrua sacra [Deo] facere.

ἐπιμιμνήσκεσθαί τινος. Rei alicujus mentionem facere. Rem aliquam narrare. ἐπιμνήσομαι ἀμφοτέρων. Utrumque commemorabo. i. 5. τοσαῦτα ἐπιμνησθέντες. His tantum commemoratis. i. 14. ὐκ ἐπιμνήσομαι. Mentionem non faciam. i. 51. τοῦ πρότερον ἐπιμνήσθην. Cujus ante mentionem feci. i. 85. τύτων ἐπιμνήσομαι. Horum faciam mentionem. i. 177. τὰ δ' ἂν ἐπιμνησθῶ αὐτῶν. Quæ vero ex ipsis commemorabo. ii. 3. μεγάθεος πέρι ἐπιμνήσομαι. ii. 101. τουτέων ἐπιμνήσθην. viii. 55.

ἐπιμπλέετο. Ion. 3. pers. sing. imperf. pro comm. ἐπιμπλάετο, ᾶ, το. hocque pro ἐπίμπλατο, ab indicativo πίμπλαμαι, quod a πίμπλημι, quod a πιμπλάω, ῶ, impleo. iii. 108.

ἐπιμιξίη. Ion. pro comm. ἐπιμιξία. Commercium. ἐούσης ἐπιμιξίης πρὸς τὺς Τεγεήτας. Cum [Lacedæmoniis] esset commercium cum Tegeatis. i. 68.

ἐπινέμεσθαι. comm. Depasci. Depascendo consumere. τὸ πῦρ ἐπινέμετο τὸ ἄςυ πᾶν. Ignis totam urbem depascebatur, consumebat, consumsit. v. 101. τὰ περιέσχατα νεμομένυ τοῦ πυρός. Igne partes extremas depascente. ibid. Vel, Depascendo paulatim absumente, vastante.

ἐπινοεῖν. Ion. et comm. Excogitare. ἐπινοήσας τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν. Excogitatis iis, quæ deprehendi,

cognoscique nullo modo poterant. i. 48. vel quæ difficulter deprehendi poterant.

ἐπινοεῖν, et ἐπινοεῖσθαι. comm. Cogitare. In animo habere. In animum inducere. θαλασσοκρατέειν ἐπενοήθη. In animum induxit, ut maris imperium sibi pararet, vel, ut maris imperium obtineret. iii. 122. ὅσα ἐπινοέω ποιήσειν. Quæcunque facere in animo habeo. iii. 134. ἐπινοέω πρήγματα μεγάλα κατεργάσασθαι. Habeo in animo res magnas conficere. v. 24. ἐπινοέω τῇδε. Sic sentio. Hoc animo voluto. Hoc in animo habeo. v. 30, 65. τῇ ποιήσει ἐπενόει ἐπιθήσεσθαι. V. Hom. c. 6. Poesin aggredi in animo habebat.

ἐπὶ ξυροῦ τῆς ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα. In novaculæ acie tenentur, sunt, versantur, nobis res; i. e. Res nostræ in summo discrimine sunt positæ. vi. 11. Proverbium, quod ex Homeri Iliados K. v. 173, 174. desumtum videtur, νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς, ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι. Quorum versuum Latinam interpretationem habemus in Erasmi adagiis, p. 28. adag. 18. Nunc etenim cunctis sita res in cuspide ferri est, Vivant ne, an tristi exitio absumantur, Achivi. Sophocles in Antigone. v. 1008. φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.

ἐπιορκεῖν τι. Herodotea locutio. Per aliquid jurando pejerare. pro comm. ὀμνύναι τὶ ἐπιορκοῦντα. τὰς βασιληΐας ἱστίας ἐπιόρκηκε. Per regium Larem jurando pejeravit. iv. 68. ἐπιορκήσας τὰς βασιληΐας ἱστίας. ibid.

ἐπιοῦσα ἡμέρη. Dies sequens. ἅμα ἡμέρῃ τῇ ἐπιούσῃ. ix. 42. Simul ac dies sequens illuxisset.

ἐπίπλεος, α, ον. Ion. et poet. pro comm. πλήρης, μεστός. Plenus. Refertus. τράπεζα ἐπίπλεα μηλίων κρεῶν. Mensa carnibus ovillis plena, onusta. i. 119. λειμὼν ἐπίπλεος κρεῶν. iii. 18. πεδία ἐπίπλεα ἀνθρώπων. Campi hominibus pleni. vii. 45.

ἐπιπλήσσειν. comm. Increpare. Objurgare. Reprehendere. ἐγὼ τὰ τῷ πέλας ἐπιπλήσσω, αὐτὸς κατὰ δύναμιν οὐ ποιήσω. Quæ ego in alio reprehendo, ipse pro virili non faciam. iii. 142. ἔφη, τὰ ἐκείνοισι ἐπιπλήσσει, ταῦτα οὐ ποιήσειν. vii. 136. Dixit se non facturum ea, quæ in aliis reprehenderet.

ἐπίπλοα. Ion. et poet. pro comm. ἔπιπλα. Supellex. χρηστὰ ἐπίπλοα. Bona supellex. Lat. interpres vertit, ea, quæ navigationi accommoda videbantur, et hæc accepit ἀντὶ τοῦ, τὰ ἐπὶ τὸν πλοῦν χρηστὰ, πρὸς τὸν πλοῦν ἐπιτήδεια. Sed vocabulum est intelligendum, ut dixi: quod ex epitheto χρηστὰ facile colligitur. ἔπιπλα (ut docet Suidas) ἡ μὴ ἔγγειος κτῆσις, ἀλλ' ἐπιπόλαιος. hinc τὰ ἐπιπόλαια, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐπίπολα, καὶ κατὰ στοιχείων μετάθεσιν, ἐπίπλοα. i. 94. Hinc vero τὰ ἔπιπλα, iterata syncope. i. 150, 164. iii. 135. vi. 23. τὰ ἔπιπλα πάντα λαβόντες. Capta tota supellectile. vii. 119.

ἐπιπολῆς. comm. In superficie. Supra. ἐπιπολῆς τῶν πυλέων. In portarum superno limine. Supra portas. i. 187. ii. 62. ἐπιπολῆς αὐτῶν. ii. 96. ἐπιπολῆς τῶν λίθων. iii. 123. ἐπιπολῆς τῶν ξύλων. iv. 201.

ἐπιπλώσαντες. i. 70. vide πλώειν.

ἐπιῤῥέειν. comm. Influere, confluere, convenire. ἐπιῤῥεόντων δὲ τῶν Ἑλλήνων, καὶ γινομένων πλεόνων. ix. 38. Confluentibus autem [eo] Græcis, eorumque numero crescente. ἐπιῤῥέουσι οἱ Ἕλληνες αἰεὶ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην. ibid. Confluunt [eo conveniunt] Græci semper quotidie.

ἐπιῤῥωννύω, ἐπιῤῥώννυμι. comm. μ. ἐπιῤῥώσω, ab ἐπιῤῥώω. Corroboro, confirmo. a. 1. act. ἐπέῤῥωσα, corroboravi, confirmavi. αὗται δὴ

σοφίας ἐπέῤῥωσαν ἀπικόμεναι. viii. 14. Hæ [naves] ipsos adventu suo corroborarunt, confirmarunt.

Ἐπίσημον, ου, τό. comm. Insigne, is. Utrumque nomen substantivum. τὸ ἐπίσημον τῆς νηός. viii. 88. Navis insigne. quod viii. 92. τὸ σημήϊον συνωνύμως appellatur.

Ἐπίσημος σοφίην ἀνήρ. Insignis sapientia vir. ii. 20.

Ἐπίσημος χρυσός. Aurum signatum) (ἄσημος χρυσός. Aurum non signatum. ix. 41. (ibid.

Ἐπισιτευόμενοι. Vide ἐπισιτίζομαι.

Ἐπισιτίζομαι. comm. Cibaria paro. Commeatum paro. Frumentor. Frumentatum eo. Quid hoc sibi velit, ex Herodoti verbis facile colligi potest. Sic enim ille, ix. 50. ὅτι γὰρ σιτία εἶχον ἔτι, οἵτε σφέων ὀπέωνες, ἀποπεμφθέντες ἐς Πελοπόννησον ὡς ἐπισιτιεύμενοι, ἀποκεκλέατο ὑπὸ τῆς ἵππου. i. Nec cibaria, [vel, commeatus, vel, rem frumentariam] amplius habebant, et ipsorum servi, qui in Peloponnesum missi fuerant frumentaturi, [vel, ut frumentum colligerent, compararent, et comportarent,] ab equitatu interclusi fuerant. Quod apertius, ix. 51. dicitur, ὡς ἀναλάβοιεν τοὺς ὀπέωνας τοὺς ἐπὶ τὰ σιτία οἰχομένους. i. Ut reciperent servos ad cibaria profectos, [ad rem frumentariam comparandam, ad commeatus apportandum profectos.] Illud autem ἐπισιτιεύμενοι, est futuri temporis Ionice formati ab Attico futuro ἐπισιτιοῦμαι, pro comm. ἐπισιτίσομαι. Particip. comm. ἐπισιτισόμενος, Attice ἐπισιτιούμενος, Ion. versa diphthongo ου in ευ, fit ἐπισιτιεύμενος. Vide ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. Ion. et Att. form.

Ἐπισκήπτειν. comm. Cum impetu deferri. Dictum de fulminibus, quæ cælitus aliquo deferuntur. ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ, καὶ δένδρεα, τὰ τοιαῦτ' ἐπισκήπτει βέλεα. In maximas quasque domos, et arbores, semper hujusmodi [fulminum] tela cum impetu decidunt, deferuntur. vii. 10. §. 5.

ἐπισκήπτειν. comm. Obtestari, obsecrare, precibus aliquid ab aliquo petere. ἐπισκήπτοντος ἐμεῦ τὸν Δωριέος φόνον ἐκπρήξασθαι. vii. 158. Me obtestante, ac obsecrante, ut Dorici cædem ulcisceremini, pœnasque reposceretis, exigeretis.

ἐπισκήπτειν. comm. Imperare, mandare. ὑμῖν τάδε ἐπισκήπτω. Vobis hæc mando. Vobis hæc impero. iii. 65. τὰ ἐπέσκηψε Πέρσῃσι. Quæ Persis mandavit. iii. 73. iv. 33.

ἐπισκιάζειν. comm. Obumbrare. Umbra tegere. τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν. Europam obumbrare. i. 209.

ἐπίσκοπα. Ion. et poet. vocabulum, pro comm. εὔστοχα, καὶ οὕτως, ὥστε τυχεῖν τοῦ σκοποῦ. ἐπίσκοπα τοξεύειν. Sagittas ita jaculari, ut scopum assequaris, vim adverbii habet, ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπως, quod inusitatum. iii. 35.

ἐπισκυθίζειν. V. H. quod proverbii vim habet, ac in eos dicitur, qui meracum intemperanter bibunt, qui vino sunt addicti, qui largius ac intemperantius bibunt. Mos autem hic a Scythis, qui vinum merum intemperantius hauriebant, manavit. Quamobrem ἐπισκυθίζειν idem est ac Scytharum more largius ac intemperantius potare; sed non dilutum, at meracum; ut patet ex Herodoti verbis, vi. 84. ἐπεὰν [οἱ Σπαρτιῆται] ζωρότερον βούλωνται πίνειν, ἐπισκύθισον λέγουσι. Quum [Spartani] volunt vinum meracius bibere, dicunt, ἐπισκύθισον, i. Nobis Scytharum more vinum meracius infunde, et largius ministra. Vel, Scytharum more vinum meracum hauri. Valla vertit, Age Scytham. Consule Erasmi Adagia in Episcythizare, ubi ἐπισκυθίζεσθαι verbum explicatur. Athenæus τῶν δειπνοσοφιστῶν βιβλίῳ x. 210. καὶ προσειλθὼν [ὁ Ἀνακρέων] ἀκρατοποσίαν,

σκυθικὴν καλεῖ πόσιν. et 211, 1. καὶ Λακεδαιμόνιοι (ὡς φησιν Ἡρόδοτος ἐν ἕκτῃ) Κλεομένη τὸν βασιλέα Σκύθαις ὁμιλήσαντα, καὶ ἀκρατοπότην γενόμενον, ἐκ τῆς μέθης φασὶ μανῆναι. καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Λάκωνες ὅταν βούλωνται ἀκρατέστερον πίνειν, ἐπισκυθίσαι λέγουσι, &c.

ἐπισπᾶσθαι. comm. Impelli. Induci. δόλῳ γυναικηΐῳ ἐπισπώμενος. Dolo muliebri impulsus, inductus. i. 91.

ἐπισπαστῆρες, ων, οἱ. Consule Suidam, et Julium Pollucem libro 10. c. 4. §. 23. Ostiorum cardines, quorum opera fores trahuntur, ut aperiantur, vel claudantur. vi. 91. ἐπιλαβόμενος τῶν ἐπισπαστήρων, εἴχετο. Apprehensis ostii cardinibus, iis hærebat. χεῖρες τοῖσι ἐπισπαστῆρσι ἐμπεφυκυῖαι. Manus cardinibus inhærentes. ibid.

ἐπίσπεισις. N. Herodoteum. Libatio. Effusio. τὴν ἐπίσπεισιν τοῦ οἴνου. Vini libationem. ii. 39.

ἐπισπένδειν. comm. Infundere. Effundere in. Libare. οἶνον κατὰ τοῦ ἱρηΐου ἐπισπείσαντες. Vino in victimam effuso. ibid. ἐπισπείσας. iv. 60. ἐπισπείσωσι. iv. 62. σπείσαντες. iv. 187.

ἐπίσποιτο. 3. optat. aor. 2. medii. Ionice et poet. παρὰ τὸ ἐπισπέσθαι. de quo Eustath. εἰ μὴ ἡ τύχη ἐπίσποιτο. Nisi fortuna nos comitetur. i. 32. εἴ οἱ ἡ τύχη ἐπίσποιτο. Si fortuna ipsum comitata fuisset, ipsi favisset. vii. 10. §. 4.

ἐπισπόμενοι. Participium, de quo vide Eustath. pro ἐπακολουθοῦντες. Insequentes. Persequentes. cum dativo. i. 103. Sed est Ion. et poet. αἱρέουσι ἐπισπόμενοι οἱ βάρβαροι. vii. 180. [Eam] barbari insecuti capiunt. vii. 225. viii. 7.

ἐπισπόμενος, ἐπὶ Μιλήτου κτίστυν. ix. 97. Valla: Sectans [Neleum Codri filium] ad coloniam Militi collocandam. Sed apud Herodotum scribendum est, κτιστύν. Quid autem sit κτιστὺς, ύος, ἡ, vide apud Eustathium, qui hujus loci mentionem facit.

ἐπισπώμενος. comm. Attractus, abductus. ἐπισπώμενος Καμβύσῃ, pro ὑπὸ Καμβύσου. A Cambyse abductus. iii. 14, 31. Sed his duobus locis τὸ ἐπισπώμενος, ἀντὶ τοῦ ἐπισπόμενος, καὶ ἑπόμενος, interpres Latinus sumsit, ut sumendum videtur. ut et iii. 54. Nisi ἐπισπόμενοι per ο scribendum dicas, de quo suo loco. Πολυκράτεϊ ἐπισπώμενον. Qui Polycratem sequebatur. iii. 132. vi. 85.

ἐπίστασθαι. Ion. pro comm. ἐφίστασθαι. Supra stare. Supernatare. Summum esse.) (ὑφίστασθαι. Subesse. Subsidere. iv. 2. Ibi de lactis partibus agitur, quarum alteram ἐφιστάμενον, alteram ὑφιστάμενον communiter, Ionice vero ἐπιστάμενον et ὑπιστάμενον vocamus. Subauditur autem μέρος ad orationem absolvendam.

ἐπίστασθαι. Interdum peculiari quodam modo ponitur apud Herodotum pro contentum esse. τῷ τὸ ἐλάχιστον ἐπισταμένῳ προσέκειτο. [Mulier] illi addicebatur, qui minimo [auro, minima pecuniæ summa] contentus erat. i. 196.

ἐπίστασθαι. Apud Herodotum interdum accipitur pro νομίζειν. Existimare. De Cyri parentibus verba facit, ac dicit, οἷα δὴ ἐπιστάμενοι τότε τελευτῆσαι. Quippe qui credebant ipsum Cyrum, [qui Astyagis jussu feris expositus fuerat,] tunc obiisse. i. 122. Et Cyrus ipse de se dicit, ἐπίστασθαι μὲν γὰρ [ἔφη] ὡς βουκόλου παῖς εἴη. Dicebat enim se existimare, vel existimasse se bubulci filium esse. i. 122. ἠπιστέατο ἐπὶ διαβολῇ εἰπεῖν Καμβύσεα. Existimabant Cambysem hæc per calumniam dixisse. iii. 66. pro ἠπίσταντο. ἠπίστατό οἱ τοῦτο ἀπολωλέναι. Hoc a se amissum putabat. iii. 140. ἠπιστέατο.

Credebant, existimabant. 5, 88. ἠπίστατο. Sciebat, nabat, credebat. viii. 136.
ι, pro ἐπίστανται. Ion. iii. ι. 174. vide ἕαται.
ιι. Ion. pro comm. ἐπίσταν- iant. iii. 134.
ιν, τό. Ion. pro comm. ἐφέ- amilia. ἀγηλατέει ἑπτακόσια Ἀθηναίων. 700 familias A- nsium, ut piaculo contami- expulit. v. 72, 73.
Ion. pro ἐφέστιος. Domesti- lui apud aliquem divertit. ui ad aliquem accessit sup- Qui ad alicujus larem sup- edet. i. 35. Ζεὺς ἐπίστιος. Ion. mm. ξένιος, εἴτε ξείνιος ap- r. Jupiter hospitalis, qui bus præest, et hospitii jus i. 44. bis. Vel, Jupiter, ius cujusque domus, ac fa- præses, et custos est.
ῆς, ἡ. Ion. et poet. pro ἐπιτολή. Mandatum. ἐξ ἐπι- ῆς Δημαρήτου ἔλεγε ταῦτα. ex Demarati mandato di- vi. 50.
ι, ιος, ἡ. Ion. pro comm. εία, ας. Militaris expeditio, iscipitur adversus aliquem. infesta, quæ alicui infe- . Bellum, quod alicui in- copiis adversus eum edu- . 3.
σθαι. comm. Subinde se tere respiciendi caussa. ἤιε ἰμενος. Ivit subinde respe- iii. 156.
ς. Ion. et poet. Diligen- curate, solicite. i. 30.
. Ion. pro comm. ἐπισχεῖν, Judicium sententiamque re, cohibere se ipsum, ne tia temere proferatur, ac m bene perspecta. i. 32.
ι. Ion. pro comm. ἐπιτέ- ncidere. Secare. ἐπεὰν τὰς ας ἐπιτάμωνται. Postquam a inciderint, secuerint, se- aperuerint. i. 74.

ἐπίταξις, ἡ. comm. Imperatum. Jussum. Gallice, *Commandement.* ἐπίταξις τοῦ φόρου. q. d. Tributi jussum, sive jussio; pro, tributum, quod imperatur, vel imperatum est. iii. 89. φόρων ἐπιτάξιες. iii. 97.
ἐπιτάῤῥοθος, ὁ καὶ ἡ. Peculiariter apud Herodotum, non pro auxiliatore, (ut passim apud Poetas accipitur,) sed pro victore sumi videtur in illo versu. τόν σὺ κομισσάμενος, Τεγέης ἐπιτάῤῥοθος ἔσσῃ. Lat. Interpres, Quo tu sublato Tegeæ sperabere victor. Verba hæc sonant. Hoc tu recepto, Tegeæ victor eris. i. 67. Vide Eustath. in voce ἐπίῤῥοθος, unde ὁ ἐπιτάῤῥοθος formatur. Sic autem hic appellabitur is, qui magno impetu in aliquem fertur, eumque superat.
ἐπιτάσσειν. comm. Jubere. Imperare. τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπιτέλεον. Imperata fecerunt. i. 115. τὰ κελευόμενα ποιεῖν. Imperata facere. i. 117. αὐτοῖσιν ἐπίταξον. Ipsis impera. i. 155. τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπιτέλεον. i. 169. ii. 109. iii. 159. ἐπιτάξοντας. iv. 83. v. 57, 111. vii. 1. viii. 115.
ἐπιτάττειν. Apud Herodotum non pro προστάττειν, et imperare; sed pro post aliquos collocare, interdum sumitur. ὄπισθε τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον. A tergo peditatus omnem equitatum collocavit. i. 80.
ἐπιτελέειν, εῖν. comm. Pendere. Persolvere. ἐπιτελέειν ἐπέτειον φόρον βασιλεῖ. Annuum tributum regi persolvere. v. 49. Ἀθηναίοισι ἐπιτέλεον τὰ συνέθεντο. Atheniensibus persolvebant, pendebant, quæ pacti fuerant. De quibus inter eos convenerat. v. 82, 84.
ἐπιτελεῖν. Ion. et communiter. Finire. Perficere. Absolvere. ἐπιτελέσας ὁ Κροῖσος ταῦτα. Crœsus his peractis. i. 51, 90. τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπιτέλεον. Imperata fecerunt.

i. 115. ἐπιτελέα ποιεῖν, pro ἐπιτελεῖν dicitur. i. 117. τὰς ἐντολὰς ἐπιτελέειν. Imperata facere. i. 157. τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπιτέλεον. i. 169. θυσίας ἐπιτελέουσι. Sacrificia faciunt. ii. 63. εὐχωλὰς ἐπιτελέοντας. Vota facientes, vel exsequi conantes. ii. 63. iii. 69. ἐπιτέλεσε τὴν ὄψιν. Visum perfecit. Id, quod in somnis visum fuerat, ad exitum perduxit. iii. 125, 138.

ἐπιτελὴς, ὁ καὶ ἡ. De re dicitur, quæ ad finem est perducta. Perfectus. Absolutus. ταῦτα ἐπιτελέα ἐποίησεν. Hæc perfecit. i. 117. ταῦτα ἐπιτελέα ἐγίνετο. Hæc peracta sunt. i. 124. iii. 16. ταῦτά οἱ ποιέειν ἐπιτελέα. Hæc ei perficere. iii. 141. ἐποίευν ἐπιτελέα. Perfecerunt. iv. 4, 15. v. 107.

ἐπίτεξ, κος, ἡ. Vocabulum Herodoteum, pro comm. ἐπίτοκος. Partui vicina, vel Parturiens. μετεπέμψατο τὴν θυγατέρα ἐπίτεκα ἐοῦσαν. Filiam partui vicinam accersivit. i. 108. ἡ γυνὴ ἐπίτεξ ἐοῦσα πᾶσαν ἡμέρην. Uxor, quæ totum per diem parturierat. i. 111.

ἐπιτήδεα ἱρά. ix. 37. τὰ καλά. ix. 36, 37. Læta, pulcra, fausta victimarum mactatarum exta. Victimarum immolatarum exta pulcrum, lætum, faustum, felicemque rerum exitum portendentia.

ἐπιτήδεος. Ion. pro comm. ἐπιτήδειος. Aptus, commodus, opportunus. νομὰς ἐπιτηδεωτάτας νέμοντα. Pascuis commodissimis utentem. i. 110. ἐς τοῦτο ἐπιτηδεώτατος. Ad hoc aptissimus, et maxime idoneus. i. 115. ἐπιτηδεώτατα. ii. 133. ἐπιτηδεώτατον. ii. 172. iii. 70, 134. iv. 47. ix. 7, 27: ἐπιτηδεωτάτους. iv. 72, 158. v. 19. vii. 59, 177. viii. 49. ἐπιτηδεώτερος. ix. 2, 25.

ἐπίτηδες. Ion. et poet. adverbium. De industria. iii. 130. vii. 44, 168. viii. 141.

ἐπιτηδεύειν τί. Rei alicui operam dare. Aliquid sedulo, vel de industria facere. ἐπιτηδεύοντας ποιεῖν τι. Aliquid de industria facere. iii. 18. τοὺς νόμους μιμέεσθαι ἐπιτηδεύουσι τῶν Κυρηναίων. iv. 170. Cyrenæorum leges imitari student.

ἐπιτηδέως. Ion. pro comm. ἐπιτηδείως, ἐπιμελῶς, καὶ σπουδαίως. Accurate, diligenter, studiose, sedulo, officiose. i. 108. iv. 139. οὐ γὰρ ἐποιήσατε ἐπιτηδέως. ix. 7. Non enim officiose, vel ex officio, fecistis.

ἐπιτήκειν. comm. Supra liquefacere. Liquefactum infundere. Re aliqua liquefacta tegere. ἐπέτηξε τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα. vii. 239. Ceram liquefactam in litteras infudit. Cera liquefacta litteras texit. Vel (ut Valla) Cera induxit. Quanquam vis Græci verbi melius ita exprimeretur; litteras liquefacta cera induxit.

ἐπιτίθεσθαι. Imponere, imperare, pro προστάττειν, quod commune. φὰς Ἀστυάγεα εἶναι τὸν τοιαῦτα ἐπιθέμενόν μοι. Dicens Astyagem esse, qui hæc mihi imperarit. i. 111.

ἐπιτίθεσθαι. comm. pro onus aliquod alicui imponere. ἐπιτάττειν. Imperare. τὸν ταῦτα ἐπιθέμενον εἶπαι. Qui hæc dici jusserat. iii. 63. sic etiam Galli, *Qui a donné charge de dire ces choses.*

ἐπιτιμᾷν. comm. idem ac ἐπιτιθέναι ζημίαν. Mulctam irrogare. τὴν ἀρχαίην δίκην ἐπιτιμῶν. Antiquam pœnam irrogans, i. quam initio statuerat irrogare. iv. 43.

ἐπιτίμιον, ου, τό. comm. Mulcta. Pœna. τοῖσι παραχτωμένοισι ξεινικοὺς νόμους τοιαῦτα ἐπιτίμια διδοῦσι. Illis, qui peregrinos ritus asciscunt, tales irrogant pœnas. iv. 80.

ἐπίτοκος, ου, ἡ. comm. Partui propinqua, sive vicina. ἐπίτοκος οὖσα, τίκτει τὸν Ὅμηρον. V. Hom. c. 3. Cum partui esset vicina, peperit Homerum.

ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ. Ion. et poet. pro comm. ἐντολή. Mandatum. iv. 10.

ἐπὶ τοσοῦτον αὕτη ἡ μάχη ἐγένετο. ix. 65. Hactenus hoc prælium est gestum.

ἐπιτρέπειν. comm. Permittere. Alicujus fidei committere. τὴν Νάξον ἐπέτρεψε Λυγδάμει. Naxum Lygdamo commisit. i. 64, 96. τὸ σκῆπτρον ἐμοὶ ἐπιτέτραπται. Sceptrum mihi commissum est. iii. 142. τά τε ἄλλα ἐμοὶ ἐπιτράψονται. iii. 155. τούτοισι τὴν πόλιν ἐπέτρεψε ἡ Φερετίμη. Pheretime urbem his commisit. iv. 202. τῷ Μίλητον ἐπέτρεψας. Cui Miletum commisisti. v. 106. vii. 156.

ἐπιτρεπτέα. νῦν δὲ ἐκείνοισι ταῦτα ποιεῦσι οὐκ ἐπιτρεπτέα ἐστὶ, ἀλλὰ διωκτέοι εἰσί. ix. 59. Nunc non est permittendum illis ut hæc faciant; sed persequendi sunt.

ἐπιτροπαίη βασιληΐη. Herodotea locutio, pro qua comm. d. βασιλεία τινὶ ἐπιτετραμμένη. Regnum alicui commissum, ut ab eo administretur quamdiu quis in ejus tutela manet. q. d. Regnum tutelare. Regnum, quod quis pro suo pupillo tuetur, ac administrat dum ille pupillus est. ἐόντων ἔτι τῶν παίδων τούτων νηπίων, ἐπιτροπαίην εἶχε ὁ Θήρας ἐν Σπάρτῃ βασιληΐην. iv. 147. Valla: Quorum, quum pupilli essent, tutelam gerebat regni Spartani. Æ. P. Cum isti pueri adhuc essent infantes, [ac ætate nimis infirma, et proinde tutoribus indigerent,] Theras regnum suæ fidei commissum Spartæ habebat, [et pro illis administrabat.] Sensus; Theras horum puerorum, qui propter ætatis junioris imbecillitatem tutoribus egebant, regnum suæ tutelæ commissum administrabat. Horum, et regni, quod ad ipsos hereditario jure pertinebat, tutor erat. Vulgata Lexica, ἐπιτροπαῖα, ας, ἡ. Tutela. ἐπιτροπαῖαν τὴν βασιληΐην ἔχω. Regni tutelam gero. Sed ἐπιτροπαία, et ἐπιτροπαίαν scribendum, resque sic accipienda, ut pluribus a me declaratum.

ἐπιτυχεῖν τινι. comm. Incidere in aliquid. Aliquid invenire. ἐπέτυχον σορῷ. Incidi in loculum. Loculum inveni. i. 68.

ἐπιφέρειν. Inferre. ἄλλοισι ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων. Aliis alia crimina inferens, objiciens. i. 26. φαῦλα ἐπιφέρειν τινί. Leves, nulliusque momenti criminationes alicui objicere. ibid. ἐπενείκαντές οἱ αἰτίην. Ei objecto crimine. i. 68. τοῖσι ποιεῦσιν [ἀγάλματα] μωρίην ἐπιφέρουσι. Illos, qui simulacra faciunt, stultitiæ damnant. i. 131. τὴν αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες. Eandem caussam inferentes: id est, eadem de causa. i. 138. μαχλοσύνην ἐπενείκασά οἱ. Impudicitiæ crimine illi illato, vel objecto. iv. 154. πόλεμον ἐπιφέρειν τινί. Alicui bellum inferre. v. 81.

ἐπιφέρειν τινὶ μανίην. Herodotea locutio. Insaniam alicui inferre. i. Aliquem insaniæ damnare. Aliquem insanum judicare. viii. 10.

ἐπιφέρεσθαι. comm. Ferri in, vel adversus aliquem. Invehi in aliquem. Ἀδείμαντος ἐπεφέρετο. viii. 61. Adeimantus [in Themistoclem] invehebatur. pro quo συνωνύμως dicitur, κατατρέχειν τινός. Vide vulgata Lexica.

ἐπιφημίζεσθαι. comm. Ominari. Male ominari. iii. 124.

ἐπίφθονος, ὁ καὶ ἡ. comm. Invidiosus. Odiosus. ὡς ἄρα ἀνθρώποισι αἱ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται. iv. 205. Valla: Ut enim exsistunt acres admodum, et invidiosæ, ultiones deorum in homines. Stephanus Vallam jure reprehendit, quod sensum inverterit, ac locum istum sic interpretatur: Ut enim Diis odiosæ sunt nimium acres hominum ultiones. Sed et ipse Stephanus non leviter erravit. Sic enim locus est explicandus: Quia nimium acres hominum ultiones

Diis sunt odiosæ. Vel, Quia nimium acres ultiones, quibus homines se mutuo persequuntur, Diis sunt odiosæ. Hæc enim est τῶν προηγουμένων αἰτιολογία. διὰ τί ἡ Φερετίμη ζῶσα ἐκ τῶν εὐλέων ἔζεσε, καὶ ἀπέθανε; ὡς ἄρα, &c. ἀντὶ τοῦ, ὅτι, &c. τὸ γὰρ ὡς jam nullam similitudinis vim habet: sed est αἰτιολογικὸν μόριον. Idcirco etiam nullam habet ἀνταπόδοσιν, quæ similitudinis alterum membrum explicet. Illud vero ἄρα vel πλεονάζει, vel affirmationi servit. Si Stephani versionem sequaris, mutilam orationis sententiam sequeris. Nam qui dicit, Ut enim; is subjicere debet, Sic etiam, vel aliquid ἰσοδυναμοῦν, ad integram orationem absolvendam. Jam enim τῇ ἐλλείψει, aut ἀποσιωπήσει, nullus locus commode dari potest.

ἐπιφλέγειν. comm. Incendere. Cremare. πάντα ἐπέφλεγον. viii. 32. Omnia incenderunt. Omnia cremarunt.

ἐπιφορέειν, εῖν. Ion. et poet. pro communi ἐπιφέρειν. Inferre, aggerere, ingerere, injicere. χοῦν ἐπιφορήσαντες. viii. 28. Aggere, vel humo desuper injecta.

ἐπιφορήματα, ων, τά. Secundæ mensæ. Bellaria. Gallice, *le dessert*. Quid autem hæc sint, et unde dicta, docet Athenæus τῶν δειπνοσοφιστῶν libr. 14. 317. τρύφων δέ φησι τὸ παλαιὸν, πρὶν εἰσελθεῖν τοὺς δαιτυμόνας, ἐπὶ τραπεζῶν κεῖσθαι τὴν ἑκάστου μοῖραν. ὕστερον δὲ πολλά τε, καὶ ποικίλα ἐπιφέρεσθαι, (sic enim legendum, quod ex sequentibus patet, et pag. 318. ita legitur: non autem ἐπεισφέρεσθαι, ut scriptum exstat et hic, et in vulgatis Lexicis.) διὸ καὶ ἐπιφορήματα κληθῆναι. Infra, Herodoti mentionem facit, et hujus loci, quem lib. 1. dicit exstare. [i. 133.] Ibidem tradit τὰ ἐπιφερόμενα μετὰ τὸ δειπνῆσαι, sic appellari, quæ et ἐπιτραπεζώματα, et ἐπιδορπισμὸν, et τρωγάλια, et τραγήματα, συνωνύμως a nonnullis dici scribit. Vide p. 640. Ed. Casaub.

ἐπιφράζειν, ἐπιφράζεσθαι, ἐπιφράσασθαι. Ion. pro comm. καταμανθάνειν. Animadvertere, percipere, intelligere, cognoscere. τὰ ἦν ἀμήχανον ἐπιφράσασθαι. Quæ difficulter, vel nullo modo deprehendi, cognosci, animadvertique poterant. i. 48. ὧδε ἐπιφρασθείς. Re sic animadversa. iv. 200. οὐκ ἔχω ἐπιφράσασθαι. Percipere, cognoscere non possum. v. 9. ἐπιφρασθεῖσα αὐτή. vii. 239. Cum [hoc] ipsa animadvertisset.

ἐπιφράζειν. Ionicum et Herodoteum verbum pro comm. διαλέγεσθαι, et δηλοῦν. Disserere, declarare. Vel idem significat ac præterea dicere. δεῖ με πρὸς τούτοισι ἐπιφράσαι. Oportet me præter ea dicere. Dicendo addere, et declarare. i. 179.

ἐπιφράζεσθαι. Ion. et poet. Excogitare. Comminisci. ἄλλα τε ἐπιφραζόμενος, καὶ δὴ καί. Cum alia excogitans, tum etiam. i. 85. vi. 61, 133.

ἐπίχαλκος, ὁ καὶ ἡ. Proprie quidem significat ære tectum, æratum: at apud Herod. pro χάλκεος, οῦς, i. æreo, sumi videtur. ἐπιχάλκῳ ἀσπίδι, æreo scuto. Sic et Valla, iv. 200.

ἐπιχείρησις. Aggressio, invasio. ὑπνωμένῳ ἡ ἐπιχείρησις ἔσται. Somno sopitus invadatur. i. 11. pro quo συνωνύμως dicitur ἐπιχειρήσωμεν αὐτῷ. i. 11, 26.

ἐπιχείρησις, ιος, ἡ. comm. Aggressio, conatus, insidiæ, conspiratio. ἐξενείκαντος τὴν ἐπιχείρησιν ἑνὸς τῶν μετεχόντων. viii. 132. Cum unus de conjurationis sociis insidias, vel conspirationem, detulisset. Vel, Conjuratione per unum ejus socium patefacta, qui rem detulerat.

ἐπιχολώτατος, η, ον. N. H. Sed quid

significet apud eum, non etiam manifeste constat. τοῖσι κτήνεσι ἡ ποίη ἀναφυομένη ἐν τῇ Σκυθικῇ, ἐστὶ ἐπιχολωτάτη πασέων ποιέων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. iv. 58. Valla: Gramen, quod in Scythia germinat, omnium, quæ nos novimus, germinum, aridissimum est. Sed ita potius hæc vertenda sunt: Herba, quæ pecoribus in Scythia nascitur, est omnium herbarum, quas nos novimus, amarissima. χολὴ enim bilem jam atram, quam flavam, significat, fel. Quamobrem ἐπίχολον tam vocari puto, quod fellis instar est amarum. ποίην ἐπιχολωτάτην igitur Herodotus hic appellabit herbam amarissimam: fortasse autem absynthium intelligit, cujus plura sunt genera, de quibus Plin. lib. 27. cap. 7. Hæc sunt ejus verba: Absynthii genera sunt plura; Santonicum appellatur a Galliæ civitate: Ponticum a Ponto, ubi pecora pinguescunt illo, et ob id sine felle reperiuntur. Hanc nostram interpretationis conjecturam sequentia Herodoti verba confirmant. ἀνοιγομένοισι δὲ τοῖσι κτήνεσι ἔστι σταθμώσασθαι ὅτι τοῦθ' οὕτως ἔχει. Apertis vero, [dissectisque] pecoribus licet conjicere hoc ita se habere. Quæ verba nihil aliud nobis indicant, quam Scythica pecora herbis amarissimis vesci solita; hocque facile colligi inde, quod in iis apertis nullum reperiatur fel, ut a Plinio supra declaratum. Ovid. de Ponto lib. 3. ad Conjugem de sui exilii barbaro loco scribens, ita canit; Tristia per vacuos horrent absynthia campos, Conveniensque suo messis amara loco est. Idem alibi; Terraque de fructu quam sit amara docet. Consule Latinos comment. In Græcis Lexicis nihil prorsus invenias, quod ad rem præsentem faciat.

ἐπιχρεώμενος. Ionice, pro comm. ἐπιχρώμενος. Qui frequenter aliqua re vel persona utitur. Familiaris. Necessarius. αἱ ἐπιχρεώμεναι μάλιστα γυναῖκες. Maxime familiares ac necessariæ mulieres. iii. 99.

ἐπίχρυσος, ὁ καὶ ἡ. Inauratus, auro tectus, deauratus. Italice, *dorato*. Gallice, *doré*. κλίνας ἐπιχρύσους κατέκαιε. Latinus Interpres vertit, Lectos aureos concremavit. Sed vertendum, Inauratos, vel, auro tectos, et constratos, combussit. Aliud enim est ἐπίχρυσον, aliud χρυσοῦν, ut ex sequentibus Herodoti verbis colligitur. i. 50. ix. 80.

ἐπιψηφίζειν τινί. Herodotea locutio. Alicui suffragari, suis suffragiis alicui favere. Suis suffragiis alicujus sententiam comprobare, eique favere, vel alicujus sententiam ratam facere, confirmare. γενικῶς, καὶ μεταφορικῶς, alicui favere. Ἀδείμαντος ἐπεφέρετο [τῷ Θεμιστοκλέϊ,] σιγᾶν τε κελεύων τῷ μὴ ἔστι πατρίς, καὶ Εὐρυβιάδην οὐκ ἐῶν ἐπιψηφίζειν ἀπόλι ἀνδρί. viii. 61. Valla: Rursus interpellans Adeimantus, jubebat silere eum, utpote cui patria non esset: quinetiam Eurybiadem non sinere virum extorrem sententiam dicere. Æ. P. Adeimantus [in Themistoclem] invehebatur, et jubens [eum] silere, cui nulla esset patria, et Eurybiadem non sinens suffragari extorri viro. vel hominis extorris sententiam suo suffragio confirmare, ratamque facere, non sinens. Stephanus hic tacet. Vulgata Lexica sic, ἐπιψηφίζω ἀπόλι ἀνδρί. Virum extorrem non sino sententiam dicere. Herod. At dicendum esset οὐκ ἐπιψηφίζω α. α. ut hic videmus. Hinc patet quanta τῶν αὐτοσχεδιασμάτων, καὶ τῶν ἄγαν ἀβασανίστων λεξικῶν auctoritas esse debeat, et quantum ipsis tribuendum. Huc addatur et vocem ἄπολι pro ἀπόλιδι κατ' ἀπο-

κοινὴν dictam, et Αἰολικῶς potius, quam Ἰωνικῶς accentum in præcedentem syllabam retractum, vel propter apocopen, et quia syllaba λι jam brevis est, hoc ita factum. Nam alioqui videretur ἀπόλι dicendum. Vide ἄπολις.

ἐπόδια, ων, τά. Ionice, pro comm. ἐφόδια. Viaticum. Commeatus. iv. 203. ἐπόδια λαβών. Sumto viatico, sive commeatu. vi. 70.

ἐποδιάζειν. Ionice, pro communi ἐφοδιάζειν, ἤγουν τὰ ἐφόδια παρέχειν. Viaticum alicui præbere. ἀποπέμπουσι ἐποδιάσαντες ἐς τὰς Ἀθήνας. ix. 99. [Eos] Athenas dato viatico remiserunt.

ἐπόθεσαν. tertia plur. aor. 1. act. pro qua et ἐπόθησαν. Desideraverunt. ix. 22. Quod factum est κατὰ συστολὴν, vel in eorum verborum numero ponendum hoc etiam, quæ futurum utroque modo formatum habent, et per έσω, et per ήσω, ut αἰνέω, αἰνέσω, et αἰνήσω, laudo. καλέω, καλέσω, et καλήσω, voco. Sic et πονέω, φορέω, φρονέω, in futuro έσω, et ήσω. Quam vero terminationem futurum habuerit, eandem etiam et aor. 1. act. et reliqua tempora inde regulariter formata servant. At Poetæ non raro metri caussa leges istas negligunt.

ἐπορᾷν. Ionice, pro communi ἐφορᾷν. Inspicere. ἐπώρα. Inspiciebat. i. 48, 110. ἐπορέωσι. Inspiciunt. Intuentur. i. 124. iii. 53.

ἐπορμέειν, εῖν. Ionice, pro communi ἐφορμεῖν. In portu, vel statione stare, manere, esse, excubias agere. φάμενος ἐξ Αἰγίνης τε ἥκειν, καὶ μόγις ἐκπλῶσαι λαθὼν τοὺς ἐπορμέοντας. viii. 81. Valla: Dicens se ex Ægina venisse, et ægre elapsum, latendo stationem hostium. Æ. P. Dicens se ex Ægina venire, et ægre [illinc] nave evasisse, clam iis, qui in statione erant, [qui in statione excubias agebant.]

ἔπος, τό. Oraculum. i. 13. (quod enim χρηστήριον vocatur, ibid. id postea dicitur ἔπος.) vii. 143.

ἐπ' ὅσον. Ion. pro comm. ἐφ' ὅσον. i. 64. Quantum. Quatenus. Quousque. ἐπ' ὅσον ἔποψις τοῦ ἱροῦ εἶχεν. Quatenus prospectus a templo patebat, ferebatur. Gall. *Tant que s'étendoit la vue depuis le temple.*

ἔποψις, ἡ. comm. Aspectus. Prospectus. ἐπ' ὅσον ἔποψις τοῦ ἱροῦ εἶχεν. Quantum, vel quousque, prospectus a templo ferebatur, ac patebat. ibid. Gallice, *Tant que la vue s'étendoit depuis le temple.*

ἔπυδρος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro communi ἔφυδρος) (ἄνυδρος. Udus, a, um. Aquas habens. Regionis epithetum. iv. 198.

ἐπ' ᾧτε. Ionice, pro communi ἐφ' ᾧτε. Ea conditione, ut. διαλλαγή σφι ἐγένετο, ἐπ' ᾧτε ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι. Compositio inter illos facta est ea conditione, ut inter se essent amici. i. 22. ἐπ' οἷσί περ ὁ Λυδός. Iisdem conditionibus, quibus Lydus. i. 141. ἐπ' ᾧτε παραδοῦναι. Ea conditione, ut traderent. vii. 154. ἐπὶ τοιῷδε λόγῳ, ἐπ' ᾧ τῶν Ἑλλήνων στρατηγὸς γενήσομαι. vii. 158. Ea conditione, ut Græcorum sim Imperator.

ἐπωνυμίη. Ionice, pro communi ὄνομα. Cognomen, pro nomine. κατὰ τοῦ Λύκου ἐπωνυμίην Λύκιοι ἐκλήθησαν. Ob Lyci nomen Lycii vocati sunt. i. 173. Ἀσίη ἀπὸ τῆς Προμηθέος γυναικὸς ἐπωνυμίην [ἔχειν λέγεται.] Asia a Promethei uxore nomen [habere fertur.] iv. 45. 107, 148, 155. vii. 121, 178. ὁ ἄργυρος, τὸν Γύγης ἀνέθηκεν, ὑπὸ Δελφῶν καλέεται Γυγάδας, ἐπὶ τοῦ ἀναθέντος ἐπωνυμίη. Aurum, quod Gyges dicavit, a Delphis vocatur Gygadas, ob nomen: id est, de nomine illius, qui hoc dicavit. i. 14. ἐπὶ τούτου τὴν ἐπωνυμίην ποιευμένους, ὀνομασθῆναι Τυρσηνούς. Ab hoc

[Tyrrheno] cognomine, vel potius nomine, sumto, nominatos fuisse Tyrrhenos. i. 94. vii. 74, 178.

ἐπώνυμος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui cognomen aliquod habet. Qui nomen alicujus fert. iv. 184.

ἐρᾶσθαι. Ionice, pro comm. ἐρᾷν. Amare. Affectare. ἐρασθεὶς τυραννίδος. Tyrannidem affectans. i. 96.

ἔργα, ων, τά. Sata. Opera. Arva. i. 36.

ἐργάζεσθαι χρήματα. Parare sibi pecuniam. ἐργασάμενον χρήματα μεγάλα. Parta magna vi pecuniæ. i. 24. ἐργάζεσθαί τι. Aliquid facere. i. 88.

ἐργάζεσθαί τινι ἀγαθόν. comm. Bonum aliquod alicui facere. Benefacere alicui. Beneficium in aliquem conferre. De aliquo bene mereri. πλέω ἀγαθὰ τῇ πατρίδι ἐργάσεται. viii. 79. Plura beneficia in patriam conferet. Pluribus beneficiis patriam afficiet.

ἐργαλήϊον, τό. Ion. pro comm. ἐργαλεῖον. Instrumentum, quo quis ad aliquam artem exercendam utitur. iii. 131.

ἐργασίη, ης, ἡ. Ionice, pro communi ἐργασία, ας, opificium, opera, labor. ἀπὸ ἐργασίης χειρῶν ὡρμημένη ἔτρεφε τὸ παιδίον, καὶ ἑωϋτὴν, ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἔργα λαμβάνουσα. V. Hom. 3. v. s. ab opificio manuum profecta, [id est, manuum opificio, ac industria,] filium, et se ipsam alebat, alias [ab his, alias] ab aliis opera accipiens. [Modo ab his, modo ab illis, opus faciendum accipiens. Gallice sic, *Prenant de la besogne tantôt des uns, tantôt des autres.*]

ἔργασμαι. Ionice, pro communi εἴργασμαι, ab ἐργάζομαι. ix. 45. Feci. Patravi.

ἐργασμένος, η, ον. Ion. pro comm. εἰργασμένος, factus, a, um. vii. 53. κατεργασμένος. Confectus, quæsitus, partus. ἀρετὴ ἀπὸ σοφίης κατεργασμένη. vii. 102. Virtus, quam quis sibi sapientia peperit.

ἐργασταί. iii. 53. πολλοὶ αὐτῆς [τῆς τυραννίδος] ἐργασταί εἰσι. Sed legendum videtur ἐρασταί. Amatores. Studiosi. Sic et Interpres Latinus videtur legisse.

ἐργάτης, ου, ὁ. comm. Operarius. Agricola. iv. 109. v. 6.

ἐργάτις, ἐργάτιδος, ἡ. comm. Mulier operaria. Fœmina, quæ opus facit. Operatrix. v. 13.

ἔργειν. Ion. et poet. pro comm. εἴργειν. Coercere. In vincula, in carcerem, conjicere. αὐτοὺς ὡς κατασκόπους ἔρξε. Ipsos ut speculatores in carcerem conjecit. iii. 136. κατέργειν. Ion. pro comm. καθείργειν. Concludere. Vide suo loco. v. 63.

ἔργειν cum compos. Ion. et poet. pro comm. ἀπωθεῖν. Repellere. ἀρκεῖν, arcere, quod et ἀπέργειν dicitur, τῶν βοῶν ἔργεσθαι. A bobus arceri. ii. 18. θυσιέων ἀπέρξαι. A sacrificiis arcere. Impedire ne quis sacrificia faciat. ii. 124. ἔργετο ἑκὼν τῆς Κυρηναίων πόλιος. iv. 164. Valla: Ultro excessit ex urbe Cyrene. Sensus est bonus: at hoc verba sonant; Ab urbe Cyrenæorum ultro arcebatur: id est, Ab urbe Cyrene volens aberat. ἐξεῖργόν μιν. Ipsum arcebant, a certamine repellebant. v. 22. πολλῶν ἔργεσθαι. A multis rebus repelli, arceri. v. 57. ἔργεσθαι τοῦ πρυτανηΐου, a prytaneo arceri, repelli. vii. 197.

ἔργειν. Ionice et poetice, cum compositis. Coercere. Concludere. ἀπεργμένον ἐν τῇ ἀκροπόλει. In arce conclusum. i. 154. Vide ἀπέργειν, περιέργειν, coercere. ii. 148. ἀπεργμένους ἐν τῷ τείχεϊ. Intra murum conclusos. v. 64. vi. 79.

ἔργμα, τος, τό. Ion. et poet. pro comm. πρᾶγμα, πρᾶξις. Res. Actio. Facinus. Factum. ἔργμασιν ἐν πολέμου. In rebus bellicis. v. 77.

ἐργόμενος τῶν ἄλλων. ix. 108. Ceteris prohibitus. [i. cum a ceteris omnibus rebus arceretur, nec ullam aliam in sua potestate haberet.]

ἔργον εἶναι. Opus esse. Oportere. ὥστε ἐπ' ἕδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατιῇ. Ut exercitui non esset opus illic considere. Ut exercitum ibi diutius morari non oporteret. i. 17. Sed scribendum ἐπέδρης unica voce, ut v. 65. Vide suo loco.

ἔρδειν. Ion. et poet. pro communi ποιεῖν. ἔφη ἀρεστὸν εἶναι πᾶν τὸ βασιλεὺς ἔρδοι. Dixit [sibi] gratum esse quidquid rex faceret. i. 119. Διὶ θυσίας ἔρδειν. Jovi sacrificia facere. i. 131. ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν. Gravissimum vel atrocissimum facinus facere. i. 137. τὰ ἔμπαλιν τούτων ἔρδουσι. His contraria faciunt. ii. 121. prope init. ἔφασαν ἔρδειν ἂν τοῦτο. Se hoc facturos dixerunt. iii. 38. ἔρδει πολλά, καὶ ἀτάσθαλα. Multa, eaque impia facinora patrat. iii. 80. ἐρδομένη θυσίη. Sacrificium, quod fit. iv. 60. ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς. Æginetas maleficiis afficere. vi. 88. vii. 33. ἔρδον ὅσον ἐδυνέατο. ix. 103. Faciebant quantum poterant.

ἐρείπειν. Ion. et poet. pro comm. καταβάλλειν. Demoliri. προμαχεῶνα ἐρεῖψαι. Propugnaculum demoliri. i. 164. vii. 140.

ἐρεύγειν, ἐρεύγεσθαι. et composita. comm. Eructare. Dicitur et de fluviis in mare se exonerantibus. ὁ Ἀράξης στόμασι ἐξερεύγεται τεσσαράκοντα. Araxes in mare quadraginta ostiis erumpit, se exonerat. i. 202.

ἔρημος, ου, ὁ. comm. Desertus. Destitutus. Nudatus. συμμάχων ἔρημος. vii. 160. A sociis destitutus. Sociis nudatus.

ἐρῆμος, ου, ὁ. Ion. et Attice pro communi ἔρημος, ut ὁμοῖος, et ἑτοῖμος, pro ὅμοιος, et ἕτοιμος. Desertus. αἱρέουσι ἐρῆμον τὸ ἄστυ. viii. 51. Urbem desertam capiunt. ἐοῦσα ἐρῆμος. viii. 65. ix. 3, 58, 63.

ἐρημοῦσθαι τινός. Deseri ab aliquo. Solum relinqui. Destitui ab aliis. Desolari. οἱ ὄνοι ἐρημωθέντες τοῦ ὁμίλου. Valla: Asini, quod multitudine destituti essent. Stephanus, Asini a cœtu segregati. iv. 135. Μίλητος Μιλησίων ἠρήμωτο. Miletus Milesiis desolata est. vi. 22. ἐς τὴν Κρήτην ἐρημωθεῖσαν. vii. 171. In Cretam desolatam. ibid. ἐρημωθέντες συμμάχων. Sociis nudati, a sociis deserti. vii. 174.

ἐρηρεισμένος, η, ον. Ion. et Atticum, pro comm. ἠρεισμένος. Fultus. Nixus. Qui fulcitur. Qui nititur re aliqua. ab ἐρείδω, fulcio. ἐρείδομαι, fulcior, sustineor, nitor. τοῖς γούνασι ἐρηρεισμένους. Genibus nixos. Qui genibus nituntur. Gallice, *qui s'appuyent sur les genoux*. iv. 152.

ἐριουργεῖν. comm. Lanificium exercere. Οὗτος μισθοῦται τὴν Κριθηΐδα, ἐριουργῆσαι αὐτῷ ἔρια. V. Hom. 4. Iste conduxit Critheidem, ut sibi lanam exerceret. Gall. melius hæc ita redderentur, *Celui-ci prit à louage Critheis pour besogner en laine pour lui*; vel, *pour lui accoutrer, ou filer la laine, laquelle il recevoit pour gages de ses disciples.*

ἑρκτή, ῆς, ἡ. Ion. pro comm. εἱρκτή. καὶ δεσμωτήριον. Carcer. παρὰ τὸ ἔργειν, τὸ συγκλείειν, καὶ κατέχειν. Coercere. unde etiam apud Latinos Carcer a coercendo dictus, quod eo facinorosi coerceri soleant. κατέβαλόν σφεας ἐς ἑρκτήν. Ipsos in carcerem conjecerunt. iv. 146. ἐσελθεῖν ἐς τὴν ἑρκτήν. In carcerem ingredi. ibid. ἐκδράντες ἐκ τῆς ἑρκτῆς. Cum ex carcere effugissent. iv. 148.

ἕρμα, τος, τό. comm. Valla vertit Herma. vii. 183. ter. Quid sit ἕρμα docent Eustathius et Suidas. Sed in his tribus Herodoti locis ἕρμα sumendum videtur pro scopulis marinis, qui sub aquis latent, aut etiam in aquis apparent.

Virg. Æn. lib. 1. v. 112. Tres Notus abreptas in saxa latentia torquet; Saxa vocant Itali mediis quæ in fluctibus Aras, Dorsum immane mari. Consule Erythræi Virgilianum indicem in voce Saxa. Dionys. Hal. Antiq. Rom. lib. 1. 42. 18. ἃς [νᾶυς] Ἀχιλλεὺς ἕρμασιν ὑφάλοις περιπεσούσας ἀπέβαλεν. Quas [naves] Achilles in saxa sub aquis latentia delatas [ac hærentes illic] amiserat. Alias hujus vocabuli significationes in vulgatis Lexicis vide.

ἑρμηνεὺς, έος. Ion. et poet. pro comm. ἑρμηνευτὴς, ῦ. Interpres. Nuntius. οἱ ἑρμηνέες. Interpretes. iii. 140. ἑρμηνέων. iv. 24.

ἕρξαν. 3. plur. aorist. 1. act. Ion. et poet. Fecerunt. a verbo ῥέζω. fu. ῥέξω. aor. 1. ἔῤῥεξα, et κατὰ συγκοπὴν, ἕρξα, ας, ε. v. 65. ὑμέας οἷα ἕρξαν. Qualia in vos patrarunt. Quibus injuriis vos affecerint. vii. 8. §. 2.

ἐῤῥωμενέστερος, ου, ὁ. commun. Robustior. Vehementior. Acrior. κατεστήκεέ σφι τειχομαχίη ἐῤῥωμενεστέρη. ix. 70. Acrior murorum oppugnatio ab ipsis instituta est.

ἔρσην. Ion. pro comm. ἄρσην. Mas. i. 109, 192, 193. ii. 35, 38, 41, 45, 46, 65, 93. iii. 66, 102, 105. vii. 57. et passim.

Ἐρυθραίων. ix. 15. Si codex mendo caret, μετωνυμικῶς Ἐρυθραῖοι ponentur, pro urbe, quam incolebant, cui nomen Ἐρυθρὰ, ᾶς, ἡ. ut pluribus apud Steph. docetur. Sed fortasse scribendum Ἐρυθρέων, ut sit genitivus Ionicus pro comm. Ἐρυθρῶν, ab Ἐρυθραὶ, ut Ἀθῆναι, ῶν· et Ion. Ἀθηνέων, quod ex libr. ix. 25. colligi potest, ubi de loci spatio, non de populo verba fieri constat. ὁ γὰρ χῶρος ἐφαίνετο πολλῷ ἐὼν ἐπιτηδεώτερός σφι ἐνστρατοπεδεύεσθαι ὁ Πλαταιϊκὸς τοῦ Ἐρυθραίου. Error ex pronuntiationis affinitate natus videtur, ut viii. 100. Ἀθηναίων, pro Ἀθηνέων scriptum videri monuimus. Dicitur enim et in plur. Ἐρυθραὶ, ῶν, pro eadem urbe, ut aperte videmus, ix. 22. ἐς Ἐρυθρὰς ταχθέντες.

ἐρυθρὸς κῆρυξ. Quid, quando, cur. iii. 57.

ἐρύκειν. Ion. et poet. pro comm. κωλύειν, et ἀμύνεσθαι, et ἀπωθεῖσθαι. Prohibere. Repellere. Arcere. ἐν νῷ ἔχοντες ἐρύκειν τοὺς ἐπιόντας. In animo habentes arcere, propulsare, hostes invadentes. iv. 125. τὸν στρατὸν ἐπιόντα ἐρύκειν. Invadentem exercitum propulsare. v. 15.

ἐρυκόμενοι ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ. ix. 49. Ab Asopo [fluvio] prohibiti. Cum ab Asopo arcerentur, [ne ex eo aquarentur.]

ἔρχομαι ἐρέων. Hunc Ionismum, et Græcismum, Galli imitantur, quum dicunt, *Je m'en vais dire.* v. s. Eo dicturus. i. Mox sum dicturus. Mox dicam. i. 5. ἔρχομαι φράσων. i. 194. ii. 11. ἔρχομαι λέξων. ibid. vii. 102. ἔρχομαι μηκυνέων τὸν λόγον. ii. 35. Orationem prolixiorem habebo. Pluribus agam. ἔρχομαι ἐρέων. ii. 40, 99. ἔρχομαι φράσων. iii. 6. ἔρχομαι ἐρέων. iii. 80. Sic ἤϊα λέξων. iv. 82. ἔρχομαι σημανέων. iv. 99. ἔρχομαι φράσων. vi. 109.

ἐρωτεῖν. Ion. pro comm. ἐρωτᾶν. Interrogare. Vide ἐπηρωτεῖν. iii. 140, 156. iv. 145.

ἐς præpositio cum accus. loco dativi cum præp. ἐν. Ion. et Attice. θρόνος, ἐς τὸν προκατίζων ἐδίκαζεν. Solium, tribunal, in quo propalam sedens judicabat, jus dicebat. pro ἐν ᾧ. i. 14. v. 25, 26. vii. 15, 16. ἐς τὴν Μίλητον ἦν, pro ἐν τῇ Μιλήτῳ ἦν. Erat Mileti. i. 21. τοῖσι χρέονται ἐς πόλεμον, pro ἐν τῷ πολέμῳ. Quibus utuntur in bello. i. 34. ἐς ἑωϋτὸν τὸ πᾶν ἐπεποιήκεε, pro τὸ ἐν ἑαυτῷ. Quicquid in se erat, fecit. Omnia, quæ potuit, pro viribus fecit. i. 85. δυώδεκα

μηνῶν ἐόντων ἐς τὸν ἐνιαυτὸν, pro ἐν τῷ ἐνιαυτῷ. Cum duodecim menses sint in anno. i. 192. τρέφειν ἐς τὰ ποίμνια, pro ἐν τοῖς ποιμνίοις. In ovilibus alere. ii. 2. ἐς τὰ ἱρὰ, pro ἐν τοῖς ἱροῖς. ii. 39. ἐς ἕνα χῶρον θάπτουσι. pro ἐν ἑνὶ χώρῳ. ii. 41. ἐς Λιβύην, et ἐς τὴν Ἑλλάδα. pro ἐν Λιβύῃ, et Ἑλλάδι. ii. 56. ἐς Θεσπρωτοὺς, pro ἐν Θεσπρωτοῖς. ibid. ἑζόμενοι ἐς θρόνον, pro ἐν θρόνῳ. iii. 64, 65. ἐς ἀκρόπολιν, pro ἐν ἀκροπόλει. v. 77, 92. §. 4. §. 7. vii. 61.

ἐς tempori serviens, cum accus. temp. vel pers. ἐς ἐμέ. Ad mea usque tempora. Ad meam ætatem usque. i. 92, 93. ἐς ὃ συνοικήσωσι. Donec nupserint viris. i. 93, 98, 102, 115, 191, 196, 202. ii. 115, 118. iii. 158. iv. 160. ἐς τόδε. ad hoc usque tempus. vii. 123. ἐς τοῦτο, ἐς ὅ. vii. 181. viii. 58.

ἐς cum accus. loco genitivi cum præpositione περὶ, Ionice dictum. ἡ μὲν πρότερον γνώμη ἀποδειχθεῖσα ἐς τὴν γέφυραν, μετείσθω μοι. Prior quidem sententia de ponte pronuntiata, a me missa fiat. iv. 98. Gallice, *Je quitte mon premier avis touchant le pont.*

ἐς cum accus. pers. pro comm. πρός. Ad. ἔπεμπε ἐς ἐξηγητέας, pro ἐξηγητὰς, si codex sanus. Ad interpretes misit. i. 78. ἐς συμμαχίας, pro πρὸς τὰς συμ. i. 81. ἐς συγγενέας. iv. 147, 148. viii. 8.

ἐς præpos. Ionibus familiaris pro comm. εἰς, cum accus. ἐς Ἄργος. i. 1, 2, 4, 5, 6. et alibi passim.

ἐς. Contra. Adversus. ἐσέβαλε στρατιὴν ἐς Μίλητον. Copias adversus Miletum duxit. i. 14, 15. ἐς τὸν παῖδα. Adversus puerum. i. 118. τιμωρίη ἐς Ἀστυάγεα. Ultio adversus Astyagem. i. 123.

ἐς cum accusativo, pro διὰ, Propter. Ob. ἤκουεν εὖ ἐς δικαιοσύνην. V. Hom. 7. Ob justitiam bene audiebat.

ἐς τὰ μάλιστα ξεῖνος. Quam maxime familiaris. i. 20. ἐς τὰ μάλιστα φυλάσσουσιν. Accuratissime servant. iv. 7. v. 28. unica voce scriptum est ἐσταμάλιστα. viii. 111.

ἐς τὰ μέγιστα. viii. 144. pro μεγίστως. Maxime.

ἐς τὰ πρῶτα. Vide ἀνήκειν.

ἐς τὰ πρῶτα. ἐν τοῖς πρώτοις. μάλιστα. ix. 16.

ἐς τὸ δέον. comm. Quum opus est. ii. 173.

ἐς τὸ παρεόν. Ion. pro comm. ἐν τῷ παρόντι. ix. 7. In præsenti [tempore.] In præsentia.

ἐς τὸ δυνατώτατον. Herodotea locutio, pro qua comm. ἐκ τῶν δυνατῶν. et κατὰ δύναμιν, et πάσῃ δυνάμει. Totis viribus. Quoad quis potest. vii. 168.

ἐς τὸ μέγιστον. ἀντὶ τοῦ, μεγίστως. Maxime. μάλιστα. ὀφθαλμιῶντες ἐς τὸ μέγιστον. vii. 229. Maxime oculorum morbo laborantes. Gravissimo oculorum morbo laborantes.

ἐς τόδε. Ad hoc usque tempus. Hactenus. ix. 21.

ἐς ὅ. Donec. i. 191. iii. 158.

ἐς τοσοῦτο. Eo usque. Hoc usque. Hactenus. ταῦτα μέν νυν ἐς τοσοῦτο παρεγύμνου. viii. 19. Hæc autem hactenus enudavit.

ἐς τοσοῦτο ταύτην τὴν ἡμέρην ἐγίνετο. viii. 107. Hactenus hoc die actum est. ταῦτα μέν νυν ἐς τοσοῦτον ἐγίνετο. viii. 125. Atque hæc quidem hactenus gesta sunt. τὰ περὶ Φωκίων μὲν ἐς τοσοῦτον ἐγίνετο. ix. 18. Ac res quidem, quæ ad Phocenses pertinent, hactenus sunt gestæ. Vel, Ac Phocensium quidem res hactenus processerunt.

ἐς καιρόν. Ion. et poet. pro communi, ἐν καιρῷ. ἐγκαίρως. εὐκαίρως. Opportune. iv. 139.

ἐσαγγελεὺς, έος. Ion. et Herodoteum vocabulum. Internuntius. ἄνευ ἐσαγγελέος. Sine internuntio. iii. 84. [quod et ἄνευ ἀγγέλου, συνωνύμως dicitur. iii. 118. idem ἀγγελιηφόρος appellatur. ibid.]

ἐσακοντίζειν. comm. Jacula in aliquem jaculari. ix. 49.

ἐσακούειν. Ion. pro comm. ὑπακούειν. Audire aliquem, morem ei gerere. Obtemperare. ὁ Κῦρος οὐκ ἐσήκουσε. Cyrus morem [ei] non gessit. i. 214. ἤνπερ γε ἐθέλητε ἐσακούειν. Si modo [nobis] morem gerere velitis. iv. 133. ix. 9. ὥστε καὶ ταῦτα ἐσακούειν. ix. 60. Ita ut et [in] his morem [nobis] geratis.

-εσαν. Ion. et Attice κατὰ συστολὴν in 3. pers. plur. plusquamp. act. vel medii. pro comm. εισαν. ἐπεπτώκεσαν, pro ἐπεπτώκεισαν. Ceciderunt. i. 64. ἐγεγόνεσαν, pro ἐγεγόνεισαν. i. 67. εἰώθεσαν, pro εἰώθεισαν. i. 73. συνήσαν, pro συνήεισαν. i. 80. ἠλώκεσαν. i. 84. εἰώθεσαν. i. 157. vii. 65, 68, 69, 71, 81, 172. ix. 22. ἐπεόθεσαν, pro ἐπεόθησαν. ix. 22.

ἔσαν. Ion. et poet. pro comm. κατὰ συστολὴν, ἀντὶ τοῦ ἦσαν. Erant. 3. pers. plur. imperf. ab εἰμί. Sum. i. 31, 72, 74, 79. et passim.

ἐσαράσσειν. μ. ξειν. V. H. Impressionem in aliquem facere. Vel, Impressione facta aliquem propulsare. οἱ Σκύθαι ἐσαράξαντες τὴν [Περσέων] ἵππον, ὑπέστρεφον, τὸν πεζὸν φοβεόμενοι. Scythæ cum Persarum equitatum impressione in eum facta repulissent, revertebantur, peditatum metuentes. iv. 128. ἐσαράξαντες σφέας ἐς τὰς νέας. Ipsis in naves compulsis. v. 116.

ἐσβάλλειν. στρατιὴν ἔς τινα χώρην. Exercitum in aliquam regionem immittere. Cum copiis in aliquem agrum irrumpere. i. 14. quod et simpliciter dicitur ἐσβάλλειν. ἐς Μίλητον ἐσέβαλεν. i. 15. de re eadem ibi agitur. Sed in priore loco τὸ εἰσβάλλειν, transitive sumitur, posteriore vero, neutraliter, ut Grammatici loquuntur. ἐς Κλαζομενὰς ἐσέβαλεν. i. 16. ἐσέβαλε τὴν στρατιήν. i. 17. ἐσβάλλων. ibid. ὁ ἐσβαλὼν ἐς τὴν Μιλησίην τὴν στρατιήν. i. 18. τοῖσι ἐσβαλοῦσι ἐς τὴν Ἀττικὴν χώρην. v. 64. Illis, qui in agrum Atticum irruperant. ἐσέβαλε ἐς τὴν Ἐλευσῖνα. v. 74, 76. vi. 16, 36. 84. viii. 27, 66. ix. 6, 7. συνεσέβαλον ἐς Ἀθήνας. ix. 17. ἐσέβαλον ἐς γῆν τὴν Ἀττικήν. ix. 73.

ἐσβάλλειν. comm. De fluviis in fluvios, vel in mare, influentibus, ac sese exonerantibus, dictum. ἐσβάλλουσι ἐς τὸν Ἴστρον. In Istrum influunt. iv. 48. ἐσβάλλουσι ἐς αὐτόν. iv. 49. ἐσβάλλει ἐς πεδίον. iv. 49, 57.

ἐσβιβάζειν. comm. Imponere in. Barbari dicunt facere ascendere. Αὐτὴν ἐς ἅρμα ἐμβιβάσαντες. Cum eam in currum imposuissent. i. 60.

ἐσβολή, ῆς, ἡ. commun. Ingressus. Introitus. Iter, qua in locum aliquem ingredimur. vii. 172, 173, 175, 176, 207, 215, 217. viii. 15, 28.

ἐσδιδόναι. commun. Idem ac ἐσβάλλειν. De fluviis dictum. Influere. οὗτοι [οἱ ποταμοὶ] ἐσδιδοῦσι ἐς αὐτόν. Hi fluvii in ipsum influunt. iv. 49, 50. ἡ χιὼν ἐσδιδοῦσα ἐς αὐτόν. Nix in ipsum influens. iv. 50.

ἐσδιδοῦν. Ion. et poet. pro comm. ἐσδιδόναι. Influere. ἐσδιδοῖ ἐς τὸν Ἴστρον. In Istrum influit. ibid.

ἐσελθεῖν. commun. (pro quo et παραστῆναι, et παραστήσασθαί τι τινὶ dicitur.) Aliquid alicui repente in mentem venire. Τῷ Κροίσῳ ἑστεῶτι ἐπὶ τῆς πυρῆς ἐσελθεῖν τὸ τοῦ Σόλωνος. Crœso supra rogum stanti illud Solonis [dictum, &c.] in mentem subito venisse [ferunt.] i. 86. λέγεται Καμβύσῃ ἐσελθεῖν οἶκτον. Fertur miseratio Cambysem repente subiisse. iii. 14. γέλως Κροῖσον ἐσῆλθε. Risus Crœsum subiit. vi. 125.

ἐσενειχθείς, εῖσα, εν. Ion. et poet. Illatus, a, um. ix. 37. Vel, Allatus, a, um.

ἐσενηνεῖχθαι. Infinit. perfect. et plusquamperf. pass. pro comm.

ἐσηνίχθαι, ab ἐσφέρω. ἠνίχθαι. Attice et Ion. ἐνηνίχθαι, et inserto Ion. ι. ἐνηνείχθαι. addito ἐς, fit ἐσενηνείχθαι. ix. 41.

ἐσέπτατο ἐς τὸ στρατόπεδον φήμη. ix. 100. Ad castra rumor advolavit. Vel, In castra rumor advol. ἡ κληδὼν αὕτη σφι ἐσέπτατο. ix. 101. Rumor hic ad ipsos advolavit.

ἐσεργνύναι. V. H. Includere. Concludere. ἐσεργνῦσι τὸν νεκρόν. Cadaver includunt. ii. 86.

ἐσέχειν apud Herodotum accipi videtur pro ἐκχέειν. ἐκχεῖν, καὶ ἐξιέναι. i. 193. Effluere. Exire. ἐσέχων ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς καλεομένης θαλάσσης. Exiens ex eo, quod rubrum mare vocatur. ii. 11. ἐσέχει ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν. Influit in mare rubrum. Exit, exonerat se, in mare rubrum. ii. 158. Hic τὸ ἐσέχειν ἀντὶ τοῦ ἐσχέειν, εῖν, influere, sumitur, quod fortasse κατὰ στοιχείων μετάθεσιν dictum fuerit.

ἐσέχειν. V. H. Ingredi. Intrare. Immeare. ἦν γὰρ κατὰ τὴν καπνοδόκην ἐς τὸν οἶκον ἐσέχων ὁ ἥλιος. viii. 137. Per fumarium enim, vel (ut alii verterent) Per caminum enim in ædes sol immeabat.

ἐσέχειν ἔς τινα τόπον. Herodotea locutio. Ad aliquem locum pertingere, pertinere. Θαλάμος ἐσέχων ἐς τὸν ἀνδρεῶνα. Thalamus ad virile conclave pertingens. Vel, Virili conclavi proximus, contiguus. iii. 78.

ἐσθημένος, η, ον. V. H. Indutus, a, um. pro comm. ἐνδεδυμένος. Ῥάκεσι ἐσθημένον. Pannis indutum. Pannosum. iii. 129. ἐσθημένους ταύτην τὴν ἐσθῆτα. Hac veste indutos. vi. 112. Vide Magnum Etymolog. in ἐσθής.

ἐσθῆτος. τά τε ἐσθῆτος ἐχόμενα. Quid. Vide κατειρίκειν.

ΕΣΘΩΝ. Ionice et Attice pro commun. ἔσθωσαν. in tertia person. plural. imperat. pass. ut τυπτέσθων, pro τυπτέσθωσαν, sive dicas esse dualem pro plurali, sive κατὰ συγκοπὴν formatum. κτεινέσθων, pro κτεινέσθωσαν. vii. 10. §. 8. Interficiantur. ἠλέσθων, pro ἠλέσθωσαν. viii. 140. μαχέσθων, pro μαχέσθωσαν. ix. 48.

ἐσιέναι. comm. Immittere. Intromittere.) (ἐξιέναι. emittere. iii. 146.) ἐσῆκε τοὺς Πέρσας ἐς τὸ τεῖχος. Persas intra muros misit. iii. 158.

ἐσιέναι, εἰσιέναι. Ingredi. Intrare. i. 51. iii. 118.

ἐσίναντο. Videtur esse tertia pers. plur. aor. 1. medii, a σίνομαι. Noceo. Lædo. fut. σινοῦμαι, quod ἀναλόγως, καὶ κανονικῶς, ita formaretur, si esset in usu. aorist. 1. med. ἐσινάμην, ω, ατο. tertia plur. ἐσίναντο. Læserunt. Vastarunt. Τὴν γῆν οὐκ ἐσίναντο. viii. 31. Agrum non vastarunt. Nisi forte quis ἐσίνοντο legendum esse censeret, quod nec probare, nec improbare velim. Licet enim hoc sit usitatius, tamen nihil temere mutandum.

ἐσκευάδαται. Vide δαται, terminatio Ion.

ἐσκευάδατο. Vide δατο, terminat. Ion.

ἔσκον. 3. person. plur. Ion. et poet. formata ab ἔω, sum, pro comm. ἦσαν, erant. ix. 40.

σκον, ες, ε. Ionica, et poet. terminatio verborum in imperfecto, in 1. 2. et 3. pers. διαφθείρεσκε, pro διέφθειρε. i. 36. ποιέεσκον, pro ἐποίουν. ibid. ἐσπέμπεσκον. i. 100. ἐκπέμπεσκε. ibid. Vide σκον, σκες, σκε.

ἐσκύπτειν. Ion. pro comm. ἐσορᾷν. Vulgata Lexica, ἐσκύπτω, Intueor, nihil præterea. Sed ἐσκύπτειν proprie significat in rem aliquam propendere, pronum esse, vultu demisso intueri. γενικῶς vero sumitur pro intueri, spectare. Ἐσκύψαντες ἐς τὰ τῶν πέλας κακά. vii. 152. In vicinorum mala intuentes.

ἔσοδος, ἡ. εἴσοδος. Ingressus. Introitus. Aditus. i. 9. ii. 63, 121. §. 3. 138, 175. iii. 118, v. 16. vii. 209, 211. viii. 53.

ἔσοδος, ἡ. comm. Aditus. Ingressus. Ingrediendi facultas, et jus. νόμος οὕτω εἶχε, τοῖς ἐπαναστᾶσι τῷ μάγῳ ἔσοδον εἶναι παρὰ βασιλέα. Hac enim lege, ac more constitutum fuerat, ut illis, qui in magum insurrexerant, qui in eum conspiraverant, quique eum oppresserant, aditus ad regem pateret. iii. 118. v. 16.

ἐσοικίζειν. comm. Coloniam in aliquem locum deducere. Coloniam in aliquo loco collocare. Ἐς τὴν Κρήτην ἐρημωθεῖσαν ἄλλους ἀνθρώπους ἐσοικίζεσθαι λέγουσι. vii. 171. In Cretam desolatam alios homines habitandi caussa deductos aiunt. Aliorum hominum coloniam deductam aiunt.

ἐς οὗ. Ion. pro ἐς ὅ. quod frequentius. q. d. ἐς ἐκεῖνον τὸν χρόνον, οὗ, pro ᾧ, ἐν ᾧ. Ad illud usque tempus, quo. Donec. v. 86. [Vel ἀντὶ τοῦ, μέχρις οὗ. i. 67.]

ἑσσᾶν. Ion. pro comm. ἡσσᾶν et ἡττᾶν. Vincere. Clade afficere. πολέμῳ ἑσσῶντο. Vincebantur bello. ibid.

ἑσσοῦν. Ion. pro comm. ἡσσοῦν. pro quo magis receptum ἡσσᾶν, et ἡττᾶν. Vincere. Clade afficere. Superare ἑσσωθέντες τῇ συμβολῇ. Congressu, prælioque superati. i. 66. ἑσσωμένους. Victos. i. 82. vii. 9. ἑσσωθέντες. i. 104. ἑσσώθη. i. 128. ἑσσωθέντες. i. 145, 150, 169, 176, 190, 207. ἑσσοῦσθαι. ii. 122. ἑσσώθησαν. ii. 169. ἑσσώθη. ibid. ἑσσώθησαν. iii. 45. ἑσσωθῆναι. ibid. ἑσσώθησαν. iii. 58. ἑσσώθη. iii. 83. ἑσσοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν. iii. 106. ἑσσώθησαν. iii. 132. ἑσσωθέωμεν. iv. 97. ἑσσώθη. iv. 162. ἑσσούμενος. v. 66, 70, 102, 118, 119. vi. 9. ἑσσωθῆναι. vii. 10. §. 2. 142, 153, 154, 166. viii. 27, 75, 130. ἑσσοῦντο. ix. 23.

ἕσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro comm. ἥσσων. Inferior. Imbecillior. v. 86. ῥώμῃ ἕσσονες ἦσαν. viii. 113. Robore inferiores erant. ix. 62.

ἑστάναι. κατὰ συγκοπὴν Ion. pro comm. ἑστακέναι. Stetisse. Stare. ix. 27, 28.

ἕστασαν. Ion. κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ ἑστάκεισαν. tertia plur. plusq. p. act. Steterunt. ix. 18.

ἔστε. comm. Donec. Ad id usque tempus, quo. ἔστ' ἂν τελευτήσωμεν. vii. 141. Donec obeamus. Donec moriamur. ἔστ' ἂν διαπολεμήσωμεν. vii. 158. Donec fuerit debellatum. Eustath. ait ἕστε cum aspero scribendum, quod ex adverbio temporis ἕως, κατὰ συγκοπὴν sit formatum. Sed Ionice et Æolice tenui notatur, quod et in communi lingua servatur, ut et Λεύκιππος, et ἀπηλιώτης, pro communibus inusitatis Λεύχιππος, et ἀφηλιώτης. Æ. P.

ἐστιλάδατο. Ion. pro comm. ἐσταλμένοι ἦσαν. Instructi, vel, armati erant. vii. 89. Vide terminationem δατο. Sed hoc præter morem videtur Ionice formatum a στέλλω. Quamobrem observandum, præsertim cum in vulgatis Lexicis hoc non reperiatur. A tertia sing. plusquamp. pass. ἔσταλτο, inserto α videretur Ionice formandum ἐστάλατο, ut apud Hesiodum; non autem ἐστιλάδατο. Vel certe dicendum ἐσταλάδατο, κατὰ πλεονασμὸν τῆς δα συλλαβῆς. quod ab ipsomet Herodoto videtur innui, quum vii. 93. dicit, ἐσταλμένοι. Consule Caninium in Hellenismis, pag. 214. qui vocabulum hoc ut inusitatum notavit, et ἐστάλατο potius legendum existimavit. Sed fortasse pro ἐστιλάδατο legendum ἐσκευάδατο. quod sæpius ante legitur, ut in δατο demonstratur. Hoc verisimile. Nihil tamen muto: quamvis et alibi gravius a typographis per imprudentiam ac imperitiam, peccatum esse constet.

ἑστεῶτα. et compos. Ion. pro comm. ἑστακότα. Vide ε Ionic. τῷ ω in nonnullis vocabulis præponitur. Vide et ε Ion. pro comm. α. Vide

et ἕωμαι cum suis derivatis. Sic autem hoc participium ἑστεὼς formatur; a comm. ἑστακὼς, Ionice sublato κ, et mutato α in ε, fit ἑστεώς. Vel ab ἑσταὼς, post factam contractionem in ἑστὼς, ε τῷ ω præfixo, deducitur.

ἐστοργὼς, ότος, ὁ. comm. Qui amavit, qui dilexit. Qui diligit, qui amat. ἐγὼ τυγχάνω ἐστοργὼς ἐκείνους. Ego illos amo. vii. 104. Est autem participium præter. perfect. med. ἔστοργα, a στέργω.

ἐστράφατο. Vide κατεστράφατο. i. 27, 166. in terminatione φατο.

ἐστρέφατο. i. 141. Vide κατεστράφατο. in terminatione φατο.

ἔστρωτο κῦμα. vii. 193. Vide στορεννύω, στορέννυμι, κατέστρωντο. viii. 53.

ἐσύστερον. comm. Postea. v. 74.

ἔσχατον. Extremum. Summum. τετρῦσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ. Ad extremum malum devenisse attritum. Extremis malis attritum esse. i. 22. διεκαρτέρεε ἐς τὸ ἔσχατον. Ad extremum usque mala toleravit. vii. 107. ἐς τὸ ἔσχατον τοῦ κακοῦ ἀπιγμένοι. viii. 52. Cum ad extrema mala pervenissent, sive devenissent.

ἔσχοντο τῆς τιμωρίης. Herodotea locutio pro comm. ἀπέσχοντο τῆς βοηθείας. Ab ope, vel auxilio ferendo abstinuerunt. vii. 169. Valla: Ab auxilio ferendo supersederunt.

ἔσω. Intus, intro. ἦια ἔσω. Ivi intro. Intravi. i. 111. τὸν Κῦρον ἦγον εἴσω. Cyrum intro duxerunt. i. 116.

ἐσωτέρω. Adverbium Herodoteum, comparativi gradus. Interius. Ulterius. Modo quietem, modo motum ad locum significat. προσέβαινε ἐσωτέρω τῆς Ἑλλάδος ὁ Πέρσης. viii. 66. Valla: Magis penetrabat in Græciam Perses. Æ. P. Ulterius in Græciam procedebat Persa. In ulteriores Græciæ partes Persa progrediebatur. Sed fortasse προέβαινε legendum, quod colligi potest ex viii. 60. ubi de Persis iisdem verba fiunt. οὔτι προβήσονται ἑκαστέρω τῆς Ἀττικῆς.

ἕταρος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. ἑταῖρος. Socius. Sodalis. v. 95.

ἑταιρηΐη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἑταιρεία, ας. Sodalitium. v. 71.

ἑταιρήϊος. Ion. pro comm. ἑταιρεῖος. Jovis epithetum. Sodalitius. Qui sodalibus, sodalitiisque præest, et sodalitii jura tutatur. i. 44.

ἑτεραλκέως ἀγωνίζεσθαι. Herodotea et poetica locutio. Ita pugnare, ut modo penes hos, modo penes illos, sit victoria. viii. 11. Hanc victoriam Homerus ἑτεραλκέα νίκην appellat. Consule Eustath. in ἑτεραλκὴς νίκη. Alternans victoria dici posset, quæ alternatim, et per vices modo ad hos, modo ad illos, transit. Quod a poeta τῶν γεωργικῶν, lib. iii. v. 220. sic exprimitur; Illi alternantes multa vi prælia miscent Vulneribus crebris. Quare non inepte fortasse vertas hoc loquendi genus, Alternante victoria pugnare. Vide ἑτεραλκὴς μάχη.

ἑτεραλκὴς μάχη. Ion. et poet. loquendi genus. ix. 103. Prælium anceps. Prælium, quod modo in hanc, modo in illam, partem inclinat. Pugna, quæ sua inclinatione nunc his, nunc illis, victoriam et robur affert. Eustath. ἑτεραλκὴς νίκη, ἡ τῷ ἀλκίμῳ διδομένη. ἢ ἡ ἐκ διαδοχῆς ἑτέροις, ἤγουν ἑνὶ τῶν δύο μερῶν ἀλκὴν περιποιοῦσα. i. Victoria ἑτεραλκὴς vocatur, quæ [alteri parti] forti datur. Vel, quæ per vices, ac alternatim alteris, hoc est uni duarum partium, alteri confligentium parti, robur conciliat. Idem ἑτεραλκὴς δῆμος, ὁ θατέρῳ μέρει ἀλαλκὼν, ὅ ἐστιν ἐπικουρῶν, ἢ ἀλκὴν διδούς. id est, Populus alteri parti auxilium ferens, vel robur dans, vires suppeditans. Suidas. ἑτεραλκέα. ἑτεροκλινῆ. ἑτεραλκὴς νίκη ἐπὶ ἵππου, ὅταν οἱ ἡττηθέντες νικῶσι. Vide ἑτεραλκέως ἀγωνίζεσθαι.

ἑτεροῖος, ὁ. comm. Diversus a reliquis. i. 99. ii. 35. iv. 62.

ἑτεροιόω, ῶ, ώσω. Altero. Immuto. ἑτεροιωθῆναι. Alterata, vel immutata, fuisse. ii. 142. ἑτεροιεῦτο τὸ πρῆγμα. ix. 102. Res commutari cœpit.

ἑτοῖμος. Ion. et Attice pro comm. ἕτοιμος, paratus. i. 113, 119, 141. v. 31. viii. 96. ix. 46.

ευ. in articulo subjunctivo, Ioniee in genit. sing. pro comm. ου. ἀπό τευ, pro ἀπό τȣ, hocque pro ἀφ' ȣ̃. a quo. i. 7.

ευ. Ion. in genit. sing. pronominum, pro comm. ου. ἐμεῦ. mei. ab ἐγὼ, pro ἐμοῦ. i. 5. σεῦ, pro σοῦ. i. 9, 30, 36. [sic τευ, pro τινός. i. 19.] ἐμεῦ. i. 41, 90. σεῦ. i. 124.

ευ, pro εο, unde comm. κατὰ κρᾶσιν formatur ου, ut videmus in verbo ποιέομαι, οῦμαι. Hæc vero ου communis in ευ sæpissime mutatur Ionice in nominibus; pro πλέονας enim sæpe dicunt πλεῦνας. i. 1. πλεῦνος, pro πλείονος. i. 97. πλεῦνας. i. 135, 145. Λευτυχίδης, pro Λεοτυχίδης. vi. 65. πλεύνων, pro πλεόνων. vii. 160. viii. 42. πλεῦνες, pro πλέονες. viii. 42. Λευτυχίδης. viii. 131. πλεῦνας. ix. 31.

ευ. Ion. pro ου in futuro Attico, ut νομιεῦμαι, pro νομιοῦμαι, hoc vero pro comm. νομίσομαι, a νομίζομαι. Sic ἐπισιτιεύμενοι, pro ἐπισιτιούμενοι, hocque pro comm. ἐπισιτισόμενοι, ab ἐπισιτίζομαι. ix. 50. De quo suo loco.

ευ. Ion. pro communi ου. in contractione verborum κατὰ κρᾶσιν ex εο facta. οἰκειεῦνται, pro οἰκειοῦνται. i. 4. φοβεῦ, pro φοβȣ̃. i. 9. ἐποιεῦντο, pro ἐποιοῦντο. i. 13. φωνεῦντος, pro φωνοῦντος. i. 47. ἱστορεύσῃ, pro ἱστορούσῃ. i. 61. τὰ ποιεύμενα, pro ποιούμενα. ibid. βούλευ, pro βούλου. Velis. i. 85. τοῖσι ποιευμένοισι. i. 89. ποιεῦντας. i. 90. ἐδικαίευ, pro ἐδικαίου. i. 100. iv. 154. δικαιεῦν, pro δικαιοῦν. vi. 82.

εὐαίρετος, ὁ καὶ ἡ. Herodoteum et Xenophonteum vocabulum. Qui facile capi potest. χώρην εἶχον εὐαίρετον. vii. 130. Regionem captu facilem habebant. pro quo συνωνύμως dicit Herodot. ibid. ταχυάλωτον, quæ cito capi poterat.

εὐαπήγητος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro comm. εὐαφήγητος. Facilis narratu. Facilis explicatu. vii. 63. παρὰ τὸ εὖ, τὸ ῥᾳδίως, καὶ τὸ ἀφηγεῖσθαι, τὸ δηλοῦν, καὶ διὰ λόγου φανεροῦν. Valla perperam hanc vocem est interpretatus : at Stephanus bene. [Vide versionem Latinam, pag. 177.]

εὐδοκιμεειν. comm. Celebrem esse. Clarum esse. Probum haberi. Laudari. i. 37, 59. τὺς εὐδοκιμέοντας μάλιϛα. Maxime celebres. Clarissimos. Celeberrimos. iv. 68. vi. 63, 132.

εὐεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Facundus. Bene dicens. Bene dictus. εὐεπὴς λόγος. Bona, rationique rectæ conveniens, oratio. οὐδένα λόγον εὐεπέα λέγεις. Valla: Nihil rationis dicis. v. 50. Sed parum commode. Vertendum enim, Nullam orationem rectæ rationi consentaneam habes. Nullum verbum rationi consentaneum dicis. Nihil boni dicis.

εὐθενεῖν. Ion. pro comm. et εὐθενεῖσθαι. pro quo et εὐθηνεῖν, et εὐθηνεῖσθαι. Bonis abundare. Rem feliciter gerere. εὐθενήθησαν. Rem feliciter gesserunt, omniumque rerum copia abundarunt. i. 66. εὐθηνέειν ἅπασαν τὴν Αἴγυπτον. Totam Ægyptum omnium rerum copia abundare. ii. 91, 124.

εὐθηνία. Rerum omnium copia et abundantia. i. 85. ubi pro εὐθηνίῃ scribitur ad marginem, εὐεϛοῖ.

εὐκρινὴς, εος, ȣ̃ς, ὁ καὶ ἡ. comm. Bene separatus. Ordine recte dispositus. Ordine collocatus. ἐσήμαινε παραρτέεσθαί τε πάντα, καὶ εὐκρινέα ποιέεσθαι. ix. 42. Jussit omnia præparari, et ordine recte collocari, sive disponi.

εὐλαὶ, ῶν, αἱ. Vermes. Suidas. εὐλαὶ, σκώληκες. καὶ εὐλαίων, σκωλήκων. ἡ δὲ Φερετίμα ἡ Κυρήνης βασίλισσα, ἀνθ' ὧν ἔδρασε, δίκας ἔτισε. ζῶσα γὰρ ἐξέζεσεν εὐλαίων, ὅ ἐστι σκωλίκων. ὥς φησι Βάβριος. Sed apud Suidam sic legendum arbitror, ἡ δὲ Φερετίμη ἡ Κυρήνης βασίλισσα, &c. deinde ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐξέζεσε, ut apud Herodotum legitur; unde locus hic desumtus videtur, qui alii scriptori tribuitur; vel et ille iisdem verbis est usus. Sic etiam in præcedentibus legendum εὐλέων, quod Ionice dictum pro communi genitivo εὐλῶν. iv. 205. v. s. Vivens enim vermibus ebullivit. id est, Vivens vermibus in corpore quodammodo ebullientibus corrosa periit. ἐξέζεσε εὐλέων, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν εὐλέων ἔζεσε, τουτέστιν ἐκ τῶν εὐλῶν ἐν αὐτῇ ζεουσῶν ἀπέθανε.

εὐμαρίη. apud Herodotum eodem modo sumitur, quo Galli dicunt, *Aisances*; id est, Secessus, quo itur, ut alvus exoneretur. q. d. Commoditates. Itali a necessitate, cui parere cogimur, vocant honeste Necessarii. Suidas, εὐμαρέη. ἀπόπατος. Ideo Stephanus in suo indice vertit, Stercus. Sed honestius loquitur Herodotus, quum dicit, εὐμαρίῃ χρέονται ἐν τοῖσι οἴκοισι. id est, Domi utuntur latrinis. Domi alvum exonerant. Gall. *Ils usent des aisances à la maison. Ils vont aux aisances dans leur maison.*) (ἔξω ἐν τῇσι ὁδοῖσι ἐσθίουσι. ii. 35. Latina verba Græcis non satis apte respondent, idcirco liberiore interpretatione est opus. ἐς εὐμαρίην ἀποσκιδνάμεναι. Ad alvum exonerandam dispersæ. iv. 113.

εῦν. Ion. term. in infinit. 3. conjug. verborum contract. in οῦν comm. desinentium. δικαιεῦν, pro δικαιοῦν. vi. 82.

εὐνοέστερος, ὁ. Ion. pro comm. εὐνούστερος. Benevolentior. Animo melius affecto erga aliquem. v. 24.

εὐνομεῖν. commun. Bonis legibus instituere. Ex bonarum legum præscripto regere, et gubernare. εὐνομεῖσθαι. Bonis legibus uti. Ex bonarum legum præscripto regi, gubernari, vivere. οὕτω μεταβαλόντες εὐνομήθησαν. Sic mutati, mutato vitæ genere, ex bonarum legum præscripto vivere cœperunt. i. 66. ἡ χώρη εὐνομήσεται. Regio bonis legibus regetur. i. 97.

εὐνομιδέστατα κτήνεσι νομαί. Herodotea locutio. Pascua pecoribus accommodatissima. iv. 53.

εὐνομίη, ἡ. Ion. pro comm. εὐνομία. Recta juris legumque constitutio, rectaque juri constituto obtemperatio. i. 65. Bonæ leges. Recta vivendi ratio. ii. 124.

εὔνουχοι) (ἔνορχοι. Castrati.) (Integri, testibusque virilitatem testantibus præditi. viii. 105.

εὐοδεῦν. Vide simplex ὁδεῦν.

εὐπαθέειν, εῖν. Ionic. et poet. Indulgere voluptatibus. ii. 133, 174.

εὐπαθείη, ης. Ion. pro comm. εὐπάθεια. Voluptas. Oblectatio. ἐν εὐπαθείῃσι εἶναι. Indulgere genio. Voluptatibus indulgere. Gall. *Se donner du bon temps. Prendre ses plaisirs.* i. 22. εὐπαθείας παντοδαπὰς ἐπιτηδεύουσι. Omnigenis voluptatibus dant operam. i. 135. ἐν εὐπαθείῃσι εἶναι. i. 191. ad fin.

εὐπαθίη, ης, ἡ. Ionic. et poet. pro comm. εὐπάθεια, καὶ ἡδυπάθεια.) (δυσπάθεια. Voluptas. Deliciæ. ἔσαν ἐν εὐπαθείῃσι. viii. 99. Erant in voluptatibus et deliciis. Indulgebant genio.

εὐπετείη, ης, ἡ. Ion. pro comm. εὐπέτεια. Facilitas. v. 20.

εὐπετεστέρως. Ion. et poet. pro comm. ῥᾷον. Facilius. iii. 143.

εὐπετέστερος. Ion. et poet. pro comm. ῥᾴων. Facilior. v. 97.

εὐπετέως. Ion. et poet. pro comm. ῥᾳδίως. Facile. i. 189, 193. ii. 70, 102, 150. iii. 12, 69, 107. iv. 61, 81. et passim.

εὐπετὴς, καὶ τὸ, ές. Ion. et poet. pro

ı. ῥᾴδιος. iii. 120. Facilis. iii. v. 31.
'. Ion. et poet. pro comm. ἰ. εὐπλοίῃ χρῆσθαι. Uti se- ı vel prospera navigatione. πάντες. V. Hom. 18. Secun- vigatione usi. Vel, Cum fe- ' navigassent.
ου, ὁ καὶ ἡ. commun. Ex- ıs. Qui facile aliquid fa- potest. ἱπποτοξόται προσφέρε- ἱππόμοι. ix. 49. Equestres sa- ii ad hostem comminus in- dum expediti. Vide προσ- αι.
, ης, ἡ. Ion. pro comm. ία. Secundus rerum succes- tes secundæ. Res prosperæ. eritas. Felicitas. viii. 54.
πος, ὁ καὶ ἡ. comm. Aspectu sus. Egregia specie prædi- Speciosus. Gall. *Qui a belle* ence. ὑπεκρίναντο εὐπρόσωπα. nsum egregia specie præ- dederunt. Subauditur au- ματα. vii. 168.
on. pro comm. εὐρεῖα. Lata. b εὐρύς. i. 178.
τος, τό. comm. Inventum. m insperatum, quod quis t. Bonum insperatum, quod obtigit. vii. 155. εὑρήμασι πλούσιος ἐγένετο. vii. 190. His insperatis valde dives fa- st. εὕρημα γὰρ εὑρήκαμεν. In- um enim lucrum inveni- iii. 109.
. comm. Impetrare aliquid quo. παρὰ δέ σφισι εὕροντο Παυσανίεω ἱστάναι Ποτιδαιητέων Παλλήνης τοὺς παρεόντας τρι- ix. 28. Valla: Præter hos ebantur apud Pausaniam s trecenti Potidæatæ eorum Pallene erant. Æ. P. Im- erant autem a Pausania, ut ti Potidæatæ illorum, qui llene venerant, [in acie] se starent.
, ἕος, ὁ. N. H. pro comm. αῖος. Europæus. Ex Europa. In Europa natus. ἄνδρα Εὐρωπαία γένος. viii. 133. Virum Europæum genere. viii. 135.

εὔστομος, ὁ καὶ ἡ. Qui bona verba ore profert. Qui linguis favet. περὶ τούτων εὔστομα κείσθω. Absit ut hæc proloquar. absit ut hæc eloquar. Herodotea locutio. ii. 171. ταύτης μοι πέρι εὔστομα κείσθω. ibid.

εὐσύμβλητος, ὁ καὶ ἡ. De rebus dicitur, quæ facile conjici, quæ per conjecturas facile cognosci possunt. τέρας εὐσύμβλητον. Prodigium, quod facile conjici poterat. De quo per conjecturas facile cognosci poterat quid portenderet. vii. 57.

εὔτυκτος, ὁ καὶ ἡ. Ionic. et poet. Bene factus. Bene paratus. εὔτυκτα ποιησάμενος. Cum [hæc] bene parasset. i. 119.

εὐτυχεῖν. comm. Secunda fortuna uti. Rem feliciter gerere. τὸ μέν τι εὐτυχέειν τῶν πρηγμάτων, τὸ δὲ προσπταίειν. In rebus gerendis partim quidem secunda, partim vero adversa, fortuna uti. Rem modo feliciter gerere, modo infeliciter, ac offendere, cladem que accipere. iii. 40. εὐτυχέειν τὰ πάντα. sub. κατά. In omnibus rebus uti secunda fortuna. iii. 40, 43.

εὐτυχέως. Ion. et poet. pro comm. εὐτυχῶς. Prospere. Feliciter. πάντα οἱ ἐχώρεε εὐτυχέως. Omnia ipsi feliciter succedebant. iii. 39.

εὔυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. Aqua abundans. χῶρος εὐυδρότερος. ix. 25. Locus aqua abundantior.

εὐφρανέαι. Ion. terminatio secundæ personæ futuri medii εὐφρανέομαι, pro comm. εὐφρανοῦμαι, κατὰ διάλυσιν. tertia, εὐφρανεῖται comm. Ionice vero, εὐφρανέεται, hinc τὸ εὐφρανέαι, iterato Ionismo. Delectaberis. Oblectaberis. iv. 9.

εὐφρόνη, ης, ἡ. comm. pro quo frequentius in oratione soluta νύξ, unde Latinum nox. vii. 12, 56, 188. viii. 12, 14. ix. 37, 39.

εὐχαρίστως. Ion. pro comm. ἡσύχως, vel εἰρηναίως. μετ' εὐθυμίας. εὐθύμως. Placide. Quiete. Tranquille. Animo placido, quieto, sedato, tranquillo. τελευτᾷν τὸν βίον εὐχαρίστως. Vitam finire placide. E vita animo placido excedere. i. 32.

εὐχωλή, ῆς. Ion. et poet. pro commun. εὐχή. Preces. Vota. ii. 63.

εὐχωλιμαῖος. V. H. ὁ εὐχωλὰς ἐπιτελέων (ut ii. 63. dicitur) vel ἐπιτελεῖν πειρώμενος. Qui vota facit, vel facta exsequi conatur. ibid.

ἔφεδρος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui in sella sedet. Assessor. In aliquo magistratu successor. Sic enim locum Herodoti, v. 41. ἔφεδρον βασιλέα Σπαρτιήτῃσι ἀπέφαινε, quidam non vulgaris doctrinæ viri censent accipiendum; Regem regni successorem, vel in regno successorem, Spartanis esse dixit. Quod non rejiciendum. Sed simpliciter ἔφεδρος βασιλεὺς dici potest ὁ ἐπὶ τῇ ἕδρᾳ, τουτέστιν ἐπὶ τῷ βασιλείῳ θρόνῳ καθεζόμενος, ἢ καθεδούμενος. id est, Rex, qui in solio regio sedet, vel sessurus est. Sic autem περιφραστικῶς Rex legitimus intelligetur, ad quem et regnum et omnia regni insignia jure pertinent.

εὐωχεῖν. commun. Convivio excipere. τοὺς Πέρσας κατακλίνας ἐς λειμῶνας εὐώχεε. Lat. interpres ita vertit; Persas jubet discumbere in prato, atque epulari. Sed sic ista sunt interpretanda; Cum Persas in pratis collocasset, [ac discumbere jussisset,] convivio eos excepit. Vel, Persas in pratis a se collocatos, et discumbere jussos excepit convivio. Quod Galli feliciter ita dicerent, *Ayant fait asseoir les Persiens en des prairies, ou en des prés, il les banqueta.* i. 126. εὐωχέει τοὺς ἑπομένους. Sequentes excipit convivio. iv. 73, 95. vi. 129.

ἑφθός. comm. Elixus.) (ὀπτός. Assatus. ii. 77.

ἐφίλετο. Amabatur. v. 5. Vide φίλημι.

ἔφοδος, ου, ἡ. Irruptio. Invasio. Aggressio. Δημάρατος τὸν Ξέρξην ἀπεῖργε τῆς εἰς Λακεδαίμονα ἐφόδου. Ctesias Pers. 23. Demaratus Xerxem ab invadenda Lacedæmone prohibuit.

ἔχειν variis modis sumtum pro rerum varietate, cum qua ponitur. ἔχειν ἐν χερσίν. Habere in manibus. τοῦ παιδὸς τὸν γάμον ἔχοντος ἐν χερσί. Cum filii nuptias in manibus haberet. i. 35. σιγὴν ἔχειν. σιγᾷν. Tacere. i. 86. ἀσφαλέως ἔχειν. Firmum ac stabilem esse. ibid. ἔχειν τινὰ ἐν πολλῇ προμηθίῃ. Aliquem valde provide tractare. Magnam alicujus rationem habere, et de eo valde solicitum esse. i. 88. ἔπαινον οὐκ ὀλίγον πρὸς τῶν πολιτέων εἶχε. Non parvam laudem apud cives obtinebat. A civibus non parum laudabatur. i. 96. Πακτύην οἱ Πέρσαι ἐν φυλακῇ εἶχον. Pactyam Persæ in custodia servabant. i. 160. τιμὰς ὑπὸ Τηΐων ἔχει. Honores a Teiis habet. i. 168. ἐπ' οὓς ὁ Κῦρος εἶχε προθυμίην στρατεύσασθαι. Adversus quos Cyrus copias ducere, Quibus bellum inferre Cyrus vehementer cupiebat. i. 204. ἔχειν ἐν ἀτιμίῃ. In nullo pretio habere. Ignominia afficere. Contemnere. iii. 3. ἔχειν τὶ ἐν βουλῇ. Aliqua de re consultare. iii. 78. ἐν στόματι ἔχειν τινά. Aliquem in ore habere. De aliquo loqui. πάντες Ζώπυρον εἶχον ἐν στόμασι αἰνέοντες. iii. 157.

ἔχειν. μνήμην ἔχειν τινός. Herodotea locutio, pro comm. μνήμην ποιεῖσθαι. Mentionem rei alicujus facere. iv. 79, 81. ἔχειν ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ. Mancipiorum loco habere. vi. 23. ἔχειν ἐν ἀλογίῃ. ἀλογεῖν. ὀλιγωρεῖν. Contemnere. vi. 75. ἔχειν ἐν φυλακῇ. φυλάσσειν. vii. 207. custodire, servare. ἔχειν εὐπρεπέως, pro πρέπειν εὖ. vii. 220. decore habere, decere. ἔφη τοῖσι Σπαρτιήτῃσι

οὐκ ἔχειν εὐπρεπέως ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν. Dixit non decere eos, qui aderant, ordinem, vel aciem, vel stationem deserere. *ἀναγκαίως ἔχειν.* Necesse esse. vii. 229. *ὄνειδος εἶχε, καὶ ἀτιμίην.* vii. 230. Probrum, et ignominiam sustinuit. Probro et ignominia notatus fuit. quod vii. 231. unico verbo dicitur, *ἠτίματο. ἅτε σφι ἔχοντες αἰεὶ χόλον.* viii. 27. Quippe qui semper ipsis irati, vel infensi essent.

ἔχειν. comm. Continere. Cohibere. Coercere. *κατ' οἴκους ἑωϋτοὺς οἱ μάγοι ἔχουσι.* Magi se domi continent. iii. 79. *ἔσχε βουλομένους τιμωρέειν τοῖσι Ἕλλησι.* Illos opem Græcis ferre paratos cohibuit. vii. 171.

ἔχειν σιγῇ. Aliquid silentio tectum tenere. Silentio supprimere. ix. 93.

ἔχειν. Mulieribus tributum, pro gravidam, sive prægnantem esse. v. 41. Est autem *ἐλλειπτικὸν* loquendi genus. Nam plena locutio postulat ut dicamus *ἔχειν ἐν γαστρί.* pro quo *συνωνύμως* dicitur *κυεῖν, ἐγκυμονεῖν, κυοφορεῖν.* Uterum ferre. Fœtum in utero gestare.

ἔχεσθαι. comm. cum genitivo. Proximum esse. Vicinum esse. *τούτων ἐχόμενοι Γίνδανές εἰσι.* His proximi sunt Gindanes. iv. 176. *Λωτοφάγων ἔχονται Μάχλυες.* iv. 178. Lotophagis Machlyes sunt vicini. iv. 180, 191, 193, 194. v. 49. vi. 8.

ἔχεσθαι. comm. cum genitivo junctum. pro hærere alicui rei. Pendere ex aliqua re. *τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα τελέως ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται.* Quæ ex insomniis pendent prorsus ad infirmitatem eunt; i. infirma sunt, nullas habent vires, ac evanescunt. i. 120.

ἔχεσθαι ἔν τινι κακῷ. In aliquo malo detineri. In aliqua calamitate positum esse. *ὁ δὲ ἐν τούτῳ τῷ κακῷ ἐχόμενος.* ix. 37. Ille vero cum in ista calamitate positus esset, [versaretur, atque detineretur.]

ἐχόμενα. τὰ ἐσθῆτος ἐχόμενα quid. Vide *κατειρείκειν.*

ἐχρήσθη σφι. vii. 178. Oraculum ipsis editum est. Oraculo ipsis significatum est.

ἐχρήσθησαν, tertia plur. aor. 1. pass. a verbo *χράω, ῶ.* Oraculum edo. Reddo responsum. Oraculo aliquid declaro. *αἱ νέες ἐχρήσθησαν.* vii. 144. Naves oraculo sunt declaratæ. De navibus oraculum est editum. Vide *χρησθῆναι.*

ἔχω cum participiis positum Ion. et poet. *τοὺς δουλώσας ἔχεις. ἀντὶ τοῦ, οὓς ἐδούλωσας.* Quos in servitutem redegisti. i. 27. *εἶχε καταστρεψάμενος,* pro *κατεστρέψατο.* subegerat. i. 28. *ἀποκληΐσας ἔχεις,* pro *ἀπεκλήϊσας,* exclusisti, privasti. i. 37. *ὑποδεξάμενος ἔχω,* pro *ὑπεδεξάμην.* i. 41. *καταστρεψάμενος εἶχε,* pro *κατεστρέψατο.* i. 73. *καταστρεψάμενος ἔσχε.* i. 75. *ποιεύμενος εἶχε,* pro *ἐποιεῖτο.* iii. 125. *ἐπιτρέψαντες ἔχομεν,* pro *ἐπετρέψαμεν.* vi. 12. *εἶχε δήσας,* pro *ἔδησεν.* vi. 23. *εἶχον κτείνοντες.* ix. 39. *ἀντὶ τοῦ, ἔκτεινον.* Interfecerunt.

ἔχω, pro *δύναμαι.* comm. *οὐκ ἔχω εἰπεῖν.* Dicere non possum. i. 49, 57. *ἄλλως οὐδαμῶς εἶχε.* Nulla alia ratione poterat. i. 123. iv. 111. v. 9, 35. *ὡς εἶχον.* Ut poterant. v. 64, 86, 87. vii. 239. *οὐκ ἔχουσα διαφυγέειν.* viii. 87. Cum dilabi, cum evadere, non posset.

ἕψειν, et *ἑψεῖν.* Ion. poet. comm. Elixare. Coquere. Gallice, *Cuire. Bouillir. Cuire en eau.* Italice, *Lessare. Cuocere a lesso. χελώνης ἑψομένης ἐν χαλκῷ ἅμ' ἀρνείοισι κρέεσσι.* i. 47. Testudinis, quæ coquebatur in æreo lebete cum agninis carnibus. *ὁμοῦ ἕψει.* Simul coquebat. i. 48. *τὰ μὲν ὤπτησε, τὰ δὲ ἕψησε.* Partim quidem assavit, partim vero elixavit. i. 119. *ἑψήσῃ τὰ κρέα.* i. 132. *ἀπεψημένον ὕδωρ,* aqua cocta. i. 188, 216. *ἐπεὰν τὰ*

κρέα ἑψηθῇ. iv. 61. χρυσίου καθαρώτατον ἀπεψήσας, pro ἀφεψήσας. Auro purissimo excocto. iv. 166. τὰς τόνους ἕψοντες τῶν κλινέων ἐσιτέοντο. ix. 118. Lectorum funes elixos comedebant.

ἕψεσθαι. Infinit. futuri ab ἕπομαι, sequor. viii. 2.

ἕψεται. comm. 3. fut. sing. ab ἕπομαι, sequor. ἅμα τῷ ναυτικῷ στρατῷ αὐτέων ἕψεται καὶ ὁ πεζός. viii. 60. Una cum illorum navali exercitu sequentur et pedestres copiæ. i. Navalem ipsorum exercitum pedester comitabitur.

ἕψησις, ἡ. comm. Elixatio. Coctio. Coquendi ratio. Coquendi actus. iv. 60, 61.

έω. Ionica terminatio genit. sing. 1. decl. simpl. pro comm. ου. Ἀλυάττεω, pro Ἀλυάττου. i. 6. Κανδαύλεω, pro Κανδαύλου. i. 7, 12, 13. Γύγεω. i. 13. Γορδίεω. i. 14. Σαδυάττεω. i. 16. Δηϊόκεω. i. 16. Γορδίεω τοῦ Μίδεω. i. 45. Idem et in aliis fieri solet.

εω. Ion. et Att. terminatio nominum tertiæ declin. simplicium, pro comm. ά'ου, in gen. sing. ut Ἀρκεσίλεω, pro Ἀρκεσιλάου. iv. 159, 160, 161, 162, 200.

εῳ. Ion. et Att. terminatio dat. sing. 3. declin. simpl. pro comm. άῳ. Ἀρκεσίλεῳ, pro Ἀρκεσιλάῳ. iv. 164.

έω. διάλυσις Ionica verborum in ῶ desinentium, in futuris, in subjunctivis, in participiis. ὁρμηθέωσι, pro comm. ὁρμηθῶσι. i. 47. προθέω, pro προθῶ. i. 108. ἀπαιρεθέω, pro ἀπαιρεθῶ. iii. 65. περιθέωμεν, pro περιθῶμεν. iii. 81. θέωσι, pro θῶσι. iv. 71. ἑσσωθέωμεν, pro ἑσσωθῶμεν. iv. 97. ἑσσωθέωσι, pro ἑσσωθῶσι. v. 118. αἱρεθέωσι, pro αἱρεθῶσι. vi. 77. ἀνδρεωθέωσι, pro ἀνδρωθῶσι. vii. 149. ὀφθέωσι, pro ὀφθῶσι. viii. 7.

έω, έεις, έει. Ion. formatio pro comm. ῶ, εῖς, εῖ. in futuro. ἀποβαλέεις, pro ἀποβαλεῖς, ab ἀποβάλλω. Amittes. i. 71. σημανέω, pro σημανῶ, significabo. i. 75. προερέω, pro προερῶ. prædicam, denuntiabo; unde participium προερέοντας, pro προεροῦντας. i. 77. κατερέω. iii. 71. ἐξαγγελέουσι. iii. 134. κερδανέομεν, pro κερδανοῦμεν. a κερδαίνω. viii. 60. ἀπολέει, pro ἀπολεῖ. Perdet. Amittet. i. 34. sic in verbis quintæ desinentibus in λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ. κερδανέεις, pro κερδανεῖς, lucraberis. i. 35. sic ἀπολέεσθαι, pro ἀπολεῖσθαι. Periturum esse. i. 38. sic in subjunct. aor. 2. pass. φανέωσι, apparuerint. i. 41. φανέεσθαι, pro φανεῖσθαι. i. 60.

εω. In particip. verborum 2. conjug. contractorum, Ion. pro com. ω. in voce passiva. Hoc autem fit vel præfixo ε post contractionem factam ex αο in ῶ, Att. et comm. vel mutat. α in ε, et ο in ω, κατ' ἔκτασιν. χρεώμενος, pro χραόμενος, χρώμενος. i. 14. Utens. ὁρμεώμενος, pro ὁρμώμενος. Ruens, erumpens, veniens, prodiens. i. 17, 36. ἀποχρεωμένων. i. 37. ὁρμεωμένου. i. 41. πειρεώμενος. i. 46. iii. 73. Vide έω. Ion. formatio, et έωμαι, Ion. form.

έω. Ion. formatio verborum contract. pro comm. άω. φοιτέω, pro φοιτάω, ῶ. i. 37. ἐπειρωτέω, pro ἐπειρωτάω. i. 47. ταῦτα ἐπειρώτεον. i. 53. διαφοιτέοντες. Discurrentes. i. 60. ἐπηρώτεον. i. 67. ὁρέων, pro ὁράων. Videns. i. 68. φοιτεόντων. i. 73. εἰρωτέων, pro εἰρωτάων, ῶν. Interrogans. i. 75. ὁρέων. i. 80. ἐπηρώτεων. i. 86. ἐπορέωσι. i. 124. εἰρωτεῦντας, pro εἰρωτοῦντας, hocque pro ἐρωτῶντας. iii. 62. ἠρώτευν, pro ἠρώτων. iii. 140. iv. 145. ἀρτέω. pro ἀρτάω. v. 120. sic χρέω, pro χράω. vii. 111. ἐφοίτεον. ix. 49.

έωμαι, cum suis derivatis, Ion. formatio, pro comm. άομαι, ῶμαι. Hoc autem fit vel inserto ε post factam contractionem, vel mutato communi α in ε, et producto ο, quod in ω κατ' ἔκτασιν conversum, ἐχρέωντο, pro ἐχράοντο, ἐχρῶν-

το. i. 53. vii. 74. ὁρμεώμενον, pro ὁρμώμενον. i. 58. χρεώμενος. i. 62. vii. 71. διαχρέωνται. i. 71. vide ε Ion. τῷ ω in nonnullis vocab. præponitur. Item εω in particip.

έω, et έομαι. Alterum quidem in activis, alterum vero in passivis usurpatum Ionice, pro communi terminatione ω, et ομαι. Ut enim Attici, sic etiam Iones ab Atticis oriundi sæpe ex verbis gravitonis circumflexa formant, ut a τύπτω, χαίρω, ῥίπτω, τυπτέω, ῶ. χαιρέω, ῶ. ῥιπτέω, ῥιπτῶ, deducunt. συμβαλλεόμενος, pro συμβαλλόμενος. iii. 68, 95. vi. 63, 65. vii. 187. ἐνδυνέουσι, pro ἐνδύνουσι. iii. 98. ἐπιμπλέετο, pro ἐπίμπλατο. iii. 108. ἀντικαθιζεύμενοι, pro ἀντικαθιζόμενοι, tanquam ab ἀντικαθιζέομαι, οῦμαι. quod Ἰωνικὸν, καὶ ποιητικόν. iv. 3. διαβυνέομαι, οῦμαι, pro διαβύνομαι. Vide suo loco. iv. 71. ἀνιέω, ῶ. ab ἀνίω. iv. 125. περισπερχέω, pro περισπέρχω. vii. 207.

έωμαι, έῃ, έηται. Ion. in subjunctivo, pro comm. ῶμαι, ῇ, ῆται. Hoc autem præcipue in verbis in μι desinentibus in activa voce. προσθέωνται, pro προσθῆται. Adjunxerit, adjungat. i. 53. ὑπερθέωμαι, pro ὑπερθῶμαι. v. 24. vii. 8. §. 1. [ad horum similitudinem dicitur et ἐπιστέωνται, pro ἐπίστωνται. iii. 134.] ἐπιθέωνται, pro ἐπιθῶνται. vii. 191. aggrederentur.

ἐω. Ionice, ut et Attice, in verbis, quorum initium est ὁ, quod in incremento mutatur communiter in ὡ. ἐώρα, pro comm. ὥρα, videbat, ab ὁράω, ῶ. i. 11. ἐνεώρα. i. 123.

ἔωθα, ας, ε. Ion. pro comm. εἴωθα. Solitus sum. Consuevi. ii. 91. ἐώθεσαν. ii. 151. ἐώθασι. iii. 15. ἐώθεσαν. iii. 31. ἔωθα. iv. 127. ἐώθεε. iv. 134. ἐώθαμεν. ibid. ἐώθασι. iv. 187. v. 67. vii. 9. ἐώθεε. vi. 107. &c.

ἐωθὼς, ἐωθότος. Ion. pro comm. εἰωθώς. Qui solitus est. Qui solet. Qui consuevit. Cum infinito; ἐωθότα ςρατηγέειν. Qui exercitus ductare consueverat. i. 34. ἐώθεσαν, pro εἰώθεισαν. Consueverant. i. 73. ἐωθώς. i. 111. ἐωθότα. iii. 31. ἐωθότων. iii. 80.

ἐών. Ion. et poet. nomin. masc. g. pro comm. ὤν. i. 16.

εων. Ion. et Att. terminatio nom. 3. declin. simpl. in accus. sing. pro comm. αον. Ἀρκεσίλεων, pro Ἀρκεσίλαον. iv. 160, 167.

έων, terminatio genitivi plur. 1. declin. simpl. Ionice pro comm. ῶν. Περσέων, pro Περσῶν. i. 1. Ἡρακλειδέων, pro Ἡρακλειδῶν. i. 7. οἰκετέων, pro οἰκετῶν. i. 11. Σκυθέων, pro Σκυθῶν. i. 15. ἰδιωτέων, pro ἰδιωτῶν. i. 32. νεηνιέων. i. 61. Σπαρτιητέων. i. 65. Τεγεητέων. i. 65, 67.

έων, terminatio genit. plur. 1. decl. simpl. Ionice pro comm. ῶν, vel ων. ἁρπασθεισέων, pro ἁρπασθεισῶν. i. 4. πασέων, pro πασῶν. i. 8. θυρέων, pro θυρῶν. i. 9. παρεουσέων, pro παρουσῶν. i. 11. ἁπασέων ἡμερέων, pro ἁπασῶν ἡμερῶν. i. 32. ἐουσέων. ibid. αὐτέων. ibid. μαχομενέων, pro μαχομένων. in g. f. ii. 76. ἀλλέων ἡμερέων, pro ἄλλων. iv. 182, 183, 184.

έων. Ion. terminatio genit. plur. 3. declin. simpl. pro comm. ων, vel ῶν. Θεσσαλέων, pro Θεσσαλῶν. v. 64. αὐτέων, pro αὐτῶν. Ipsorum. i. 9, 26. τουτέων, pro τούτων. i. 50, 68, 70. vii. 56. πεσσέων, pro πεσσῶν. Calculorum. i. 94. πυρέων, pro πυρῶν, frumenti, tritici. ii. 36. ἐκεινέων, pro ἐκείνων. iv. 111. αὐτέων, pro αὐτῶν. ibid.

έων. Ion. terminatio genit. plur. 5. decl. simplicium pro comm. ῶν, vel ων. χηνέων, pro χηνῶν. Anserum, a recto χῆνες. ii. 45, 68. Εἱλωτέων, pro Εἱλώτων, a recto Εἵλωτες. vi. 58, 75, 80. ix. 28. χιλιαδέων, pro χιλιάδων, a nominativo χιλιὰς, άδος, ἡ. vii. 28, 29. ἀνδρέων, pro ἀνδρῶν. vii. 187. μυριαδέων, pro μυριάδων. ibidem. a

nominativis ἄνδρες, et μυριάδες. εἰλωτέων. ix. 80.

έων. Ionica terminatio nominat. singul. participii fut. 2. act. pro comm. ῶν, οῦντος. ἐρέων, ἐρέοντος. Dicturus pro ἐρῶν, ἐροῦντος, ab εἴρω. Dico. i. 5. ἀγγιλέων, pro ἀγγιλῶν, i. 43. viii. 54. προερέοντας, pro προεροῦντας. i. 77. προερέοντες. i. 81. ἀποκλινέων. i. 85. ἀπερέοντα. i. 152. ii. 40. προερέοντα. iii. 61. ἀποκτινέοντα. iii. 62. μηκυνέων, pro μηκυνῶν. ii. 35.

ἔων. Ion. pro comm. εἴων. 3. plur. imperf. ab ἐάω, ῶ. sino. οὐκ ἔων ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν. vii. 219. Ordinem, aciem, vel stationem, deseri non sinebant. Stationem minime deserendam censebant.

εως. Ion. et Att. terminatio nominum tertiæ declin. simpl. pro comm. αος, in nomin. sing. ut Ἀρκεσίλεως. iv. 162. [pro Ἀρκεσίλαος. iv. 160.] 163, 164, 165. Ἀναξίλεως. vi. 23.

ἑωϋτοῦ, ἑωϋτῆς, ἑωϋτοῦ. cum αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ conjunctum, additis locorum aut hominum propriis nominibus, ad virtutis, vel vitii, laudis, vel vituperationis, exaggerationem, vel extenuationem significandam, et ad rerum vel defectum, vel perfectionem quandam indicandam. ἡ Μίλητος αὐτὴ ἑωϋτῆς μάλιστα τότε ἀκμάσασα. v. 28. Miletùs, quæ tunc multo magis, quam unquam ante, florebat. Hunc Græcismum et Latini sequuntur. Ovid. τῶν Μεταμορφ. lib. 10. v. 523. Jam juvenis, jam vir, jam se formosior ipso est. i. longe formosior, quam ante fuerit. ἐγένοντο ταύτην τὴν ἡμέρην μακρῷ ἀμείνονες αὐτοὶ ἑωϋτῶν, ἢ πρὸς Εὐβοίῃ. viii. 86. Illo die se ipsis longe præstantiores fuerunt, quam [quum] ad Eubœam [pugnarunt.] ὁ ἄρτος διπλήσιος ἐγίνετο αὐτὸς ἑωϋτοῦ. viii. 137. Panis duplo major, quam ante esset, fiebat.

ἑωϋτοῦ. Ion. pro comm. ἑαυτοῦ. Sui ipsius. i. 8, 21.

ἑωϋτοῦ. Ion. pro comm. ἑαυτοῦ, hocque pro σεαυτοῦ. Tui ipsius. i. 108.

ἑωϋτῷ. Ion. pro comm. ἑαυτῷ. Sibi ipsi. masc. g. i. 34.

ἑωϋτόν. Ion. pro comm. ἑαυτόν. Se ipsum. i. 24. τὸ πᾶν ἐς ἑωϋτὸν ἐπεποιήκει. Fecit omnia pro viribus, quæ potuit. i. 85.

ἑωϋτῇ. Ion. pro comm. ἑαυτῇ. Sibi ipsi. Sibi. i. 11, 32.

Z.

Z pro δ ab Ionibus interdum usurpatur. Vide ζορκάδες.

ζάπλουτος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. i. 32. pro quo συνωνύμως dicitur, μέγα πλούσιος, valde dives. ibid. Compositum ex intendente particula ζα, et nomine πλοῦτος, ου, ὁ. opes.

ζεγέρεες. Nomen Libycum, quod Græce sonat βουνοὶ, id est, colles. Sic autem apud Libyas quoddam murium genus appellatur. iv. 192.

ζειρὴ, ῆς, ἡ. Ion. pro comm. ζειρὰ, ᾶς. Quidam genus vestis brevioris, laxum, et sinuosum fuisse putant, sagum, vel sago simile. vii. 69, 75.

ζεύγλη, ης, ἡ. Jugum. ὑποδύντες ὑπὸ τὴν ζεύγλην. Subeuntes jugum. i. 31.

ζεῦγος, εος, ους, τό. Par boum vel equorum simul junctorum. i. 31. ζεύγεϊ κομίζεσθαι. Bobus junctis vehi. Ibidem. Vehiculum, quod bobus, vel mulis, junctis agitur. ἤλασεν ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεῦγος. Vehiculum in forum egit. i. 59.

ζόη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ζωὴ, ῆς, ἡ. vita. i. 32. τὸν πάντα χρόνον τῆς ζόης. i. 85. Toto vitæ tempore. τὴν πᾶσαν δίαιταν τῆς ζόης μετέβαλον. Totam vitæ rationem commutarunt. i. 157. ἅπαξ ἐν τῇ ζόῃ. Semel in vita. i. 199. τῷ ποιευμένῳ ἀπὸ τούτων τὴν ζόην ὄνειδος μέγιστόν ἐστι.

His victitanti maximum est probrum. Gallice, *c'est un tres-grand opprobre à ceux, qui vivent de telles viandes.** ii. 36. τρόπῳ ζόης τοιῷδε διαχρέωνται. Hoc victus genere utuntur. ii. 77. ζόη πᾶσα. ii. 105, 143. ἀποφαίνειν δικαίην ζόην. Justam vitam vivere, factisque demonstrare nos juste vivere. ii. 177. iii. 22, 23. ζόην ἔζωον τὴν αὐτὴν ἐκείνῃσι. Idem vitæ genus, quod illæ, vivebant. iv. 112. μηκέτι ζόην τοιήνδε ἔχωμεν. Ne amplius hujusmodi vitam habeamus, colamus, exerceamus. iv. 114. τὴν ζόην καταπλέκειν. Vitam finire. iv. 205. vi. 52, 117. vii. 46. ὃς τὴν ζόην κατεστήσατο ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων. viii. 105. Valla: Ex hoc impurissimo quæstu, quem factitabat, vitam ducens. v. s. Qui vitam ex impurissimis operibus instituerat. ποιεύμενος ἐκ τουτέων τὴν ζόην. ibid. Ex his [rebus] vitam sustentans: pro quo, viii. 106. dicitur ab Herodoto ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων τὸν βίον κτήσασθαι, id est, Ex impurissimis facinoribus victum sibi parare.

ζορκάδες, αἱ. Ion. pro comm. δορκάδες. Capreæ. iv. 192.

ζωαγραψάμενος. Participium aorist. 1. medii, tanquam a ζωαγράφω, ζωαγράψω. pro quo frequentius occurrit ζωαγραφέω, ῶ. ήσω. Pingo. Depingo. Describo. iv. 88. ζωαγραψάμενος πᾶσαν τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου. Valla: Pictis animalibus commissionem Bospori. Sed male. Vertendum enim, Depicto, vel descripto toto Bospori ponte. Vel, Descripta tota Bospori ratibus conjunctis commissi ratione. Vide σχεδίη. vel, Depicta, &c.

ζωάγρια, τά. Præmia, quæ pro aliquo vivo capto dantur. iv. 36.

ζωγρεῖν. Ion. poet. et communiter. Vivum capere. ἐζωγρήθησαν. Vivi capti sunt. i. 66. ζωγρηθείς. Vivus captus. i. 83. τὸν Κροῖσον ἐζώγρησαν. Crœsum vivum ceperunt. i. 86. Ἀστυάγης ἐζωγρήθη. Astyages vivus captus est. i. 128. πολλῷ πλεῦνας ἐζώγρησαν. Longe plures ceperunt. i. 211. ζωγρηθείς. ii. 169. ζωγρήσωσι. iv. 62. ζωγρῆσαι. iv. 110. ἐζώγρησαν. v. 77. ἐζωγρημένοισι. v. 77. vi. 29, 30. vii. 210.

ζωγρίαν συλλαμβάνειν. ἀντὶ τοῦ ζῶντα συλλαμβάνειν. Ctesias Pers. 3. Vivum comprehendere. νικᾷ Κῦρον, καὶ συλλαμβάνει ζωγρίαν. Cyrum vincit, vivumque comprehendit. Hoc autem ζωγρίαν, si codex mendo caret, est accus. sing. primæ declin. simpl. a recto ζωγρίας, ου. ut Αἰνείας, ου, et passive sumitur ἀντὶ τοῦ ζωγρηθείς. Sed in vulgatis Lexicis hoc nomen non reperio. Fortasse pro ζωγρίαν legendum ζωγρίᾳ. ζωγρίᾳ λαβεῖν. Vivum capere. Vide ζωγρίη, et ζωγρίῃ λαβεῖν apud Herodotum. Suidas, ζώγρια λαβεῖν. ζῶντα κρατῆσαι. καὶ λαβεῖν. Sed vide ne et apud Suidam fortasse ζωγρίᾳ λαβεῖν sit scribendum. Exemplum enim, quod ex Herodoto sumtum affert, nostram conjecturam confirmat. Quia tamen idem nomen eodem modo scriptum legitur et Pers. 9. ubi Ctesias dicit, ζωγρίαν δὲ λαβὼν τὸν Ἀμυρταῖον, ideo nihil ἀβασανίστως, καὶ ἀδοκιμάστως, innovandum: sed quod rarissimum videtur, id diligenter est observandum.

ζωγρίη, ης, ἡ. N. H. quasi dicas, Vivacaptio. Hoc dicitur quum quis ab aliquo vivus capitur, unde ζωγρίῃ λαβεῖν Herodotea locutio, pro ζωγρεῖν. Vivum capere. Vide infra Ἱστιαῖον ζωγρίῃ ἔλαβε. Histiæum vivum cepit. vi. 28. καί μιν αἱρέουσι ζωγρίῃ. Ipsumque vivum capiunt. vi. 37.

ζώειν. Ion. et poet. pro comm. ζῆν, vivere. i. 31. ἀπὸ κτηνέων ζώουσι. Pecoribus victitant. i. 216. ζώουσι ἀπὸ πυρέων, καὶ κριθέων. Frumento, hordeoque victitant. ii. 36. iii. 22,

gendum. De hac formatione consule Cornucopiæ pag. 65. ἐν τῷ ἐπιτύφειν, et Eustathium ἐν τῷ ἤσκειν, καὶ εἴειν.

ἡδιόν ἐστί μοι λέγειν. Dicere mihi placet. ii. 46.

ἡδομένοισι ὑμῖν οἱ λόγοι γεγόνασι. ix. 46. v. s. Gaudentibus vobis hæc verba facta sunt. i. Vobis hæc verba placuerunt, vel grata jucundaque sunt.

ἡδονή. Voluptas. Libido. Cupiditas. τοῖσιν ἐσῆλθεν ἡδονή. Illos libido, sive cupiditas invasit. i. 24. τὰ Σκύθῃσί ἐστι ἐν ἡδονῇ. Quæ Scythis voluptati sunt. Quæ Scythis grata sunt. iv. 139. vii. 15. εἰ ὑμῖν ἡδονὴ τοῦ κατὰ θάλασσαν ἡγεμονεύειν. vii. 160. Si mari vobis imperare placet. Si maris imperium vobis est gratum.

ἠδυναίατο. Si codex mendo caret, Ionice dictum est pro comm. δύναιντο, sed ἠδυνέατο legendum videtur. hoc autem pro comm. ἐδύναντο, poterant. iv. 110. ix. 70. Vide ἕατο. [ἐδυνέατο dicitur. vii. 211.] Ion. termin. 3. pers. plur. verborum in αιντο desinentium in imperfecto. Sic ἠπιστέατο, pro ἠπίσταντο. Eodem modo iv. 80. ἐπανισταίατο, pro ἐπανιστέατο. De quo suo loco. iv. 114. ἐδυναίατο, pro ἐδυνέατο scriptum videtur. Qui error (si modo codex est mendosus) natus ex pronuntiationis affinitate, quæ est inter αι diphthongum, et ε simplex. Nihil tamen temere mutandum. Nam et iv. 185. ἠδυναίατο μόνον legitur. Quare si vulgata lectio est bona, dices τὸ η redundare, et πλεοναστικῶς huic verbo præfixum, ut τῷ μύειν, unde factum ἠμύειν, et τῷ βαιὸς, unde ἠβαιός. Qua de re consule Eustathium 473, 32. ἐν τῷ η κατὰ λέξεών τινων ἀρχὰς πλεονάζοντι.

ἠδυνέατο. Vide ἠδυναίατο.

ἤεσαν, συνήεσαν. Ion. et Attice κατὰ συστολὴν, ἐκ τοῦ συνῄεσαν. Convenerunt. i. 80. Est autem 3. pers. plusq. p. act. ab εἴω, quod ab ἔω inserto ι deductum, Eo. fut. inusitatum εἴσω. aor. 1. act. εἶσα, perf. medium εἶκα, plusq. p. εἴειν, et Attice ᾔειν versa diphthongo ει in η. 3. plur. comm. εἴεισαν, Attice et Ionice ᾔεσαν. Sed non omnia sunt in usu.

ἠήρ, ἠέρος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. ἀήρ. Aer. i. 172. περὶ δὲ τῶν πτερῶν, τῶν Σκύθαι λέγουσι ἀνάπλεων εἶναι τὸν ἠέρα. De pennis vero, quibus Scythæ aerem oppletum esse dicunt. iv. 31.

ἤθεα, τά. Ion. Sedes, in quibus aliquis habitare consuevit. ἐξ ἠθέων ὑπὸ Σκυθέων ἐξαναστάντες. Ex suis sedibus a Scythis expulsi. i. 15. ἐς ἤθεα Περσέων ἀπήλαυνε. Ad Persarum sedes ivit. i. 157, 165. ii. 93. ἐξ ἠθέων, ἔξω ἠθέων. παρὰ τὰ ἤθη. παρὰ τὸ ἔθος, ἤγουν ἔθος. Præter morem et consuetudinem. ii. 142. ἐκομίζετο ἐς ἤθεα τὰ Σκυθέων. Ad Scytharum sedes tulit. iv. 76, 80. v. 14, 15. vii. 75, 125. viii. 100.

ἠθεῖν. comm. Colare. διηθεῖν. Percolare. Percolando abluere. Abstergere. ii. 86, 88. ἐσηθεῖν. Ut per colum injicere. ii. 87.

ηϊ. Ionica διάλυσις τῆς ει διφθόγγου εἰς εϊ, καὶ ἔκτασις τοῦ ε εἰς η τραπέντος. Ut, ἀνθρωπήϊος, humanus, pro communi ἀνθρώπειος. i. 5, 32. βασιληΐη, regnum, pro comm. βασιλεία. i. 11, 26. βασιλήϊος, pro βασίλειος. Regius, Regalis. i. 14, 35. ἐν Λιμενηΐῳ, pro Λιμενείῳ, nomen loci. i. 18. Σαρδήϊος, pro Σάρδειος, vel Σαρδιῖος. i. 22. σιτοδηΐη, pro σιτοδεία. ib. frumenti inopia. τὰ βασιλήϊα, τὰ βασίλεια. Regia. Palatium regium. i. 30. ἐκκληΐζειν, ab ἐκκλείζειν, excludere. κλείω, κλεΐω, κλεΐζω, κληΐζω. ἐκκληΐζω. i. 31. ἀληθηΐη, pro ἀλήθεια. i. 34. ἀποκληΐσας. i. 37. μαντήϊον, pro comm. μαντεῖον. i. 46. προμαντηΐη, pro comm. προμαντεία. i. 54. στρατηΐη, pro στρατεία.

erdum pro ει, ut ἠρινέος,
n. εἰρίνεος. Laneus. i. 195.
ς fortasse scribendum,
similius.
ice et Attice in augmen-
rum. Iones enim, et At-
e præter syllabicum in-
m usurpant et tempo-
ἤμελλον, et ἠβουλόμην, pro
t ἐβουλόμην. Vide ἠπιστήθη.
το, de quo suo loco. quod
edentium similitudinem
atum, licet verbum ἐπί-
mmuniter nullum admit-
mentum ἐν τῷ ε. ἠπίστατο,
ντο, sciebat. iii. 74. ἠπι-
o ἐπιστάμην. iii. 108. ἠδυ-
e ἠδυναίατο.
rundam verborum, vel
, principiis redundans,
, ἠβαιὸς, pro μύειν, et βαι-
473, 32. vide ἠδυναίατο.
ente aliquo nomine ad-
Quam. τοὺς ἐναντίους λό-
ς αὐτὸς κατεδόκεε. Contra
iter quam, secus quam.
λο ἤ. Aliud quam. i. 27,

ntibus, παρὰ δόξαν, vel
aliis hujusmodi nomini-
ρὰ δόξαν ἢ ὡς αὐτὸς κατεδό-
ter opinionem, et aliter
se opinabatur. i. 79.
oet. Quinetiam. comm.
is usitato ἐκείνη, illa. viii.

poet. pro magis recepto,
ὥσπερ. Quemadmodum.

accus. 3. contract. pro
ία. βασιλῆα, pro βασιλέα.
i. 14, 73.
terminatio verborum se-
ersonæ subjunctivi modi
iter in η desinentis; for-
utem a tertia desinente
iter in ηται, sublato τ,
persona in secundam
e. τύπτηται, τύπτηαι. Hoc
n passivæ mediæque vo-
is locum habet. ἐπεὰν

ἴδηαι. Ubi videris, pro ἐπεὰν ἴδῃ. iv. 9.

ἡβηδόν. comm. A pubertate. Vel, omnes puberes. Ut, ἡβηδὸν ἀνελεῖν πάντας. Omnes, a puberibus initio cædis facto, interficere. Sic ἡβηδὸν πάντες ὡπλίσθησαν. Omnes armati sunt, a puberibus initio ducto usque ad ætate provectiores. Sic et Galli, *Ils tuerent tous depuis les plus jeunes jusques aux plus vieux.* Consule Suidam et Eustathium, ubi varias hujus vocis significationes videbis. i. 172. Herodoti vero locus ita videtur distinguendus (ἔδοξε δὲ τοῖσι πατρίοισι μοῦνον χρᾶσθαι θεοῖσι) ἐνδύντες τὰ ὅπλα ἅπαντες Καύνιοι ἡβηδὸν, τύπτοντες, &c.

ἡγεῖσθαι ὁδόν τινι. Viæ ducem alicui esse. Aliquem aliquo deducere, ita ut ipse præeas. οὗτοι αὐτῷ τὴν ὁδὸν ἡγέοντο ἐς Σφενδαλέας. ix. 15. Isti viæ duces ipsi fuerunt ad Sphendalenses. Vel, Isti ipsum [Mardonium] viæ duces ad Sphendalenses deduxerunt.

ἡγεμονεύειν. Ion. et poet. pro comm. ἡγεῖσθαι. Ducem esse. Præesse. Imperare. τῶν κατέλεξα πολίων ἡγεμονεύειν αὐτήν. Quibus urbibus ipsam imperare dixi. vii. 99, 160. τοῦ κέρεος τοῦ ἑτέρου ἡγεμονεύειν. ix. 26. Alteri cornu præesse.

ᾔδεα. Ion. pro comm. εἴδειν. Attice ᾔδειν, rejecto ν, et dissoluto η in εα, ᾔδεα. Noveram, novi. ii. 150.

ᾔδη. Ion. et Att. tertia pers. sing plusq. p. act. verbi εἴδω, scio. fut. εἴσω, et εἰδήσω, ab εἰδέω, ῶ. ἀόριστος α. εἴδησα. Perf. εἴδηκα. Plusq. p. εἰδήκειν, εις, ει, καὶ κατὰ συγκοπὴν, εἴδειν. Attice vero versa priore diphthongo ει in η, et posteriore in η, rejectoque ν fit ᾔδη, ης, η. Rursus Ἰωνικῶς καὶ Ἀττικῶς, sublato ι subscripto, ἤδη. Sic enim accipiendum videtur v. 92. §. 6. ὅκως τινὰς ἤδη τῶν ἀσταχύων. Quoties aliquas spicas vidisset. vel ᾔδη, vel ἴδῃ, ut alibi passim, le-

gendum. De hac formatione consule Cornucopiæ pag. 65. ἐν τῷ ἐπιτύφειν, et Eustathium ἐν τῷ ἤσκειν, καὶ εἴειν.

ἡδέν ἐστί μοι λέγειν. Dicere mihi placet. ii. 46.

ἡδομένοισι ὑμῖν οἱ λόγοι γεγόνασι. ix. 46. v. s. Gaudentibus vobis hæc verba facta sunt. i. Vobis hæc verba placuerunt, vel grata jucundaque sunt.

ἡδονή. Voluptas. Libido. Cupiditas. τοῖσιν ἐσῆλθεν ἡδονή. Illos libido, sive cupiditas invasit. i. 24. τὰ Σκύθησί ἐστι ἐν ἡδονῇ. Quæ Scythis voluptati sunt. Quæ Scythis grata sunt. iv. 139. vii. 15. εἰ ὑμῖν ἡδονὴ τοῦ κατὰ θάλασσαν ἡγεμονεύειν. vii. 160. Si mari vobis imperare placet. Si maris imperium vobis est gratum.

ἡδυναίατο. Si codex mendo caret, Ionice dictum est pro comm. δύναιντο, sed ἡδυνέατο legendum videtur. hoc autem pro comm. ἐδύναντο, poterant. iv. 110. ix. 70. Vide ἕατο. [ἐδυνέατο dicitur. vii. 211.] Ion. termin. 3. pers. plur. verborum in αντο desinentium in imperfecto. Sic ἠπιστέατο, pro ἠπίσταντο. Eodem modo iv. 80. ἐπανισταίατο, pro ἐπανιστέατο. De quo suo loco. iv. 114. ἐδυναίατο, pro ἐδυνέατο scriptum videtur. Qui error (si modo codex est mendosus) natus ex pronuntiationis affinitate, quæ est inter αι diphthongum, et ε simplex. Nihil tamen temere mutandum. Nam et iv. 185. ἠδυναίατο μένειν legitur. Quare si vulgata lectio est bona, dices τὸ η redundare, et πλεοναστικῶς huic verbo præfixum, ut τῷ μύειν, unde factum ἠμύειν, et τῷ βαιὸς, unde ἠβαιός. Qua de re consule Eustathium 473, 32. ἐν τῷ η κατὰ λέξεών τινων ἀρχὰς πλεονάζοντι.

ἠδυνέατο. Vide ἠδυναίατο.

ᾔεσαν, συνῄεσαν. Ion. et Attice κατὰ συστολὴν, ἐκ τοῦ συνῄεσαν. Convenerunt. i. 80. Est autem 3. pers. plusq. p. act. ab εἴω, quod ab ἴω inserto ε deductum, Eo. fut. inusitatum εἴσω. aor. 1. act. εἶσα, perf. medium εἶκα, plusq. p. εἴειν, et Attice ᾔειν versa diphthongo ει in η. 3. plur. comm. εἴεισαν, Attice et Ionice ᾔεσαν. Sed non omnia sunt in usu.

ἠὴρ, ἠέρος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. ἀήρ. Aer. i. 172. περὶ δὲ τῶν πτερῶν, τῶν Σκύθαι λέγουσι ἀνάπλεων εἶναι τὸν ἠέρα. De pennis vero, quibus Scythæ aerem oppletum esse dicunt. iv. 31.

ἤθεα, τά. Ion. Sedes, in quibus aliquis habitare consuevit. ἐξ ἠθέων ὑπὸ Σκυθέων ἐξαναστάντες. Ex suis sedibus a Scythis expulsi. i. 15. ἐς ἤθεα Περσέων ἀπήλαυνε. Ad Persarum sedes ivit. i. 157, 165. ii. 93. ἐξ ἠθέων, ἔξω ἠθέων. παρὰ τὰ ἤθη. παρὰ τὸ ἦθος, ἦγεν ἔθος. Præter morem et consuetudinem. ii. 142. ἐκομίζετο ἐς ἤθεα τὰ Σκυθέων. Ad Scytharum sedes tulit. iv. 76, 80. v. 14, 15. vii. 75, 125. viii. 100.

ἠθεῖν. comm. Colare. διηθεῖν. Percolare. Percolando abluere. Abstergere. ii. 86, 88. ἐσηθεῖν. Ut per colum injicere. ii. 87.

ηϊ. Ionica διάλυσις τῆς ει διφθόγγου εἰς εϊ, καὶ ἔκτασις τοῦ ε εἰς η τραπέντος. Ut, ἀνθρωπήϊος, humanus, pro communi ἀνθρώπειος. i. 5, 32. βασιληΐη, regnum, pro comm. βασιλεία. i. 11, 26. βασιλήϊος, pro βασίλειος. Regius, Regalis. i. 14, 35. ἐν Λιμνηΐῳ, pro Λιμνείῳ, nomen loci. i. 18. Σαρδήϊος, pro Σάρδειος, vel Σαρδιῖος. i. 22. σιτοδηΐη, pro σιτοδεία. ib. frumenti inopia. τὰ βασιλήϊα, τὰ βασίλεια. Regia. Palatium regium. i. 30. ἐκκληΐζειν, ab ἐκκλείζειν, excludere. κλείω, κλεΐω, κλεΐζω, κληΐζω. ἐκκληΐζω. i. 31. ἀληθηΐη, pro ἀλήθεια. i. 34. ἀποκληΐσας. i. 37. μαντήϊον, pro comm. μαντεῖον. i. 46. προμαντηΐη, pro comm. προμαντεία. i. 54. στρατηΐη, pro στρατεία.

γυναικήϊος, pro γυναικεῖος. i.
αφήϊον, pro κνάφειον. i. 92.
ῦνται, pro οἰκειεῦνται. i. 94.
pro οἰκεία. i. 107. ἀληθηΐη.
. ἀληθηΐην. i. 117. δουλήϊος,
ύλειος. Servilis. iii. 14. ὑδρή-
ο ὑδρεῖον, ἤγουν ὑδρία. Vas
ium. ibid. εὐεργετήϊοι, pro εὐ-
. vii. 73. ἀνδρηΐη, pro ἀν-
i. 99. &c.
n. et poet. ab εἶμι, τὸ πορεύ-
[vi. i. 42. ἐσήϊεν. Intravit. i.
. Venit. i. 85. iv. 124. v. 50,
erfectum medium ab inusi-
ω, ab ἴω, inserto ι, perfectum
inusitatum εἶκα, medium,
ο κ, εἶα, et διαλύσει ἔϊα. τρο-
ε εἰς η, ἤϊα. vii. 113, 121.
. 43. ix. 56. Ion. et poet.
at, pro comm. ἦλθον. ἐπήϊ-
nvaserunt. iv. 122. vii. 211.
. ἤϊσαν. iv. 125. v. 108. Est
3. pers. plur. aor. 1. act.
εἴω, ab ἴω, inserto ι, Eo.
. comm. εἶσα, διαλύσει ἔϊσα,
τοῦ ε εἰς η, ἤϊσα, unde κατ'
ην κρᾶσιν, ᾖσα, ας, ε, &c.
;, ἡ. Ion. et poet. pro comm.
Littus. ἐπὶ τὴν ἠϊόνα τὴν κα-
ν Κωλιάδα. viii. 96. In lit-
uod Colias vocatur.
γ' οἰμώξειεν ὁ Πελοπίδης Ἀγα-
. vii. 159.
ωρεῖν, φέρεσθαι. Variis modis
erodoto usurpatum. τῆς πό-
ηκούσης. Repub. florente. i.
τοῦτο τοῦ βίου εὖ ἥκοντι. Cum
c usque tempus vitam feli-
traduxisset. ibid. ἑωϋτῶν εὖ
:. Se bene habentes. Rem
gerentes. Rem feliciter ge-
. i. 102. χώρην ὡρέων εὖ ἥκου-
σαν. Regionem bona cœli
rie præditam habere. i. 149.
χρημάτων εὖ ἥκοντες. Homi-
: re pecuniaria bene consti-
. Homines bene nummati.
nes pecuniis abundantes. v.
ὑ δυνάμιος ἥκεις μεγάλης. vii.
Tu ad magnam potentiam
vectus. Magnam habes potentiam. θεῶν χρηστῶν ἥκειν εὖ. viii. 111. Valla, [Dicebant Athenas,] Diis propitiis bene processisse. Steph. Quippe quæ utilibus Deabus bene instructæ essent. Vel, Quibus duæ utiles Deæ suppeterent. Æ. P. Diis propitiis feliciter rem gererent. Intelligit autem τὴν Πειθὼ, καὶ τὴν Ἀναγκαίην, quos ibid. δύο θεοὺς μεγάλους appellavit. τοῖς δὲ θεοῖς χρηστοῖς opponit Herodotus δύο θεοὺς ἀχρήστους, τὴν Πενίην, καὶ τὴν Ἀμηχανίην. ibid.

ἦκου. Ion. pro comm. ἦπου. Certe. Profecto. i. 68.

ἦκται. 3. sing. præt. p. pass. ab ἄγω, ξω. Ago. Duco. ii. 158.

ἡμέας. Ion. et poet. pro comm. ἡμᾶς. Nos. accusat. plur. pronominis ἐγώ. i. 30, 32. Vide εας. Ion. terminatio.

ἡμέες. Ion. et poet. pro ἡμεῖς. Nos. ii. 6.

ἡμερήσιος, ιη, ον. ὁ, ἡ, τό. N. H. Unius diei. ἡμερησίην ὁδὸν Herodotus vocat unius diei iter. viii. 98. Vide ἀγγαρήϊον.

ἡμεροδρόμος, ου, ὁ. comm. Diurnus cursor. Tabellarius, qui interdiu currit. vi. 105. τὸν ἡμεροδρόμων ἀνευρόντες τὸν ἄριστον. ix. 12. Quem e diurnis cursoribus optimum invenerunt.

ἡμερολογέειν. εῖν. Ion. et comm. Dies numerare. Supputare. ἡμερολογέοντας τὸν λοιπὸν χρόνον. Reliquum tempus supputantes. i. 47.

ἡμεροσκόπος, ου, ὁ. comm. Speculator diurnus. vii. 182, 192, 219.

ἡμερόω. ῶ. μ. ώσω. et ἡμερόομαι, οῦμαι. Ion. et poet. pro quo et ἡμεροποιέω. ῶ, et ἥμερον ποιῶ. Mansuetum reddo. Mansuefacio. Cicuro. Placo. πᾶν ἔθνος ἡμερούμενος Δαρείῳ. Omnem gentem Dario mansuefaciens, et ad imperio placidæ parendum mansuetam reddens. v. 2.

ἦ μήν. Particulæ conditionibus exprimendis servientes. ἦ μὴν ἕξειν παρ' ἑωϋτῷ. Ea conditione ut apud

se servaret [fraudem, nec cuiquam mortalium eam indicaret.] iii. 74, 133. iv. 154. pro ἦ μὴν, dicitur ἦ μέν. quod (si codex sanus) συνώνυμον est.

ἡμιάῤῥην, ὁ. ἡμιάῤῥενος. Semimas. Semivir. Eunuchus. Ctes. Pers. 5, 9, 11, 20.

ἡμίονος βασιλεὺς τῆς εἴρηται. i. 55. πῶς; i. 91.

ἡμίονος, ὁ καὶ ἡ. comm. Mulus, vel Mula. τότε αἱρήσετε ἡμέας, ἐπεὰν ἡμίονοι τέκωσι. Tunc nos capietis, quum mulæ pepererint. iii. 151. οὐδαμᾶ ἐλπίζων ἡμίονον τεκεῖν. Nullo modo putans mulam parere. Vel, Existimans fore ut nunquam mula pareret. ibid. τῶν σιτοφόρων ἡμιόνων ἡ μίη ἔτεκε. Mularum, quæ frumentum portabant, una peperit. iii. 153. ἡμίονος ἔτεκε ἡμίονον. vii. 57.

ἡμιπλίνθιον, τό. Semilater. Dimidiatus later. ἡμιπλίνθια ἐξήλαυνε. Dimidiatos lateres, semilateres conflavit. i. 50.

ἡμίσεα. Ion. pro comm. ἡμίσεια. Dimidia. Dimidiata. ἡμίσεα συμφορή. Dimidia calamitas. Dimidium calamitatis. Calamitas non integra, sed dimidiata. v. 111. αἱ ἡμίσεαι τῶν νεῶν. viii. 18. Dimidiæ naves. i. Dimidia navium pars. Valla: Dimidium navium. τὰς ἡμισέας τῶν ἀσπίδων. viii. 27. Dimidiam clypeorum partem.

ἡμίσεες, οἱ. Dimidiati. Dimidia pars. τοὺς ἡμίσεας ἀποστέλλειν τοῦ στρατοπέδου. ix. 51. Dimidiam copiarum partem mittere.

ἡμιτάλαντον, τό. Semitalentum. Ion. et comm. τρία ἡμιτάλαντα. Duo talenta, et dimidium. i. 50. ἕβδομον ἡμιτάλαντον. Sex talenta cum dimidia. i. 50, 51. De hac numerandi ratione consule Jul. Pollucem lib. 9. c. 6. §. 52. τέταρτον ἡμιτάλαντον. Tria talenta, et dimidium. i. 50.

ἡμίτομον, ου, τό. N. H. Dimidium. Dimidiata pars. Gall. *la moitié*. vii. 39.

ἡμίτομος, ου, ὁ. comm. Semisectus. Dimidiatus. Dimidiata pars. Medietas. τὸ ἡμίτομον τοῦ ποδός. ix. 37. Dimidiatus pes; vel, Pedis secti dimidiata pars.

ἦμος. Ion. et poet. pro comm. ἡνίκα, et ὅταν. Quando. Quum) (τηνικαῦτα. τότε. Tunc. iv. 28.

ῆν. Ion. terminatio infinitivi 2. conjug. contract. pro comm. ᾶν. hoc et Dorice fit. φοιτῆν, pro φοιτᾶν. ii. 73.

ἤνεικαν. Tulerunt. Ion. et poet. aorist. 1. act. ab ἐνείκω, pro quo φέρω in præsenti. οἱ Μιλήσιοι τοῖσι Χίοισι τὸν πόλεμον συνδιήνεικαν. Milesii Chios in bello gerendo adjuverunt. i. 18.

ἠνείκατο. Ion. et poet. aor. 1. med. ab ἐνείκω, τὸ φέρω. Tulerunt. i. 173.

ἠνείχθη. συνηνείχθη. Impersonaliter. Accidit. συνηνείχθη τι τοιόνδε γενέσθαι πρῆγμα. Accidit ut quædam hujusmodi res fieret. Quiddam hujusmodi accidit. Hoc autem Ionicum dictum pro communi συνέβη. φέρω, fut. οἴσω, ab οἴω. aor. 1. act. ἤνεγκα ab ἐνέγκω, et Ion. et poet. ἔνεικα, et ἤνεικα. Perf. act. ἤνεχα, et Attice ἐνήνοχα, unde et τὸ ἐνήνοχα. Pass. perf. ἤνεγμαι, ξαι, κται. aor. 1. pass. ἠνέχθην, et inserto ι, ἠνείχθην. hinc ipsum compositum συνηνείχθην. ης, η. i. 19.

ἡνιοχεῖν. Ion. et poet. Aurigari. Aurigam esse. Proprie significat τὰ τῶν ἵππων ἡνία ἔχειν, μεταχειρίζειν, καὶ κυβερνᾶν. Equorum habenas habere, tractare, moderari. Currum regere. αἱ γυναῖκες τῶν Ζαυήκων ἡνιοχεῦσι τὰ ἅρματα ἐς τὸν πόλεμον. Zavecorum fœminæ currus ad bellum aurigantur. Vel, Currus in bello regunt. iv. 193.

ἠοῖος, η, ον. Ion. et poet. pro quo et ἑῷος. Eous. Orientalis. a dativo ἠοῖ, quod a recto ἠὼς deductum.

, Aurora. Plaga orientalis.
ς. ἠοίη θάλασσα. Mare ori-
:. iv. 100. πρὸς τοὺς ἠοίους
ζῶν. Ad Libyas eoos, vel
:ales. iv. 160.
:minatio genitivi Ionici in
ιibus tertiæ declinationis
ιctorum. Ἁλικαρνασσῆος, pro
ιuni έος, et Attico έως. i. 1.
ιος. ib. quod passim occurrit.
Iisi. præcedente ἄλλο. Ctes.
9. οὐδὲν ἄλλο, ἢ ὅτι. Nihil
nisi.
on. et poet. pro comm. ἤ.
ι, præcedente aliquo vel ad-
), vel nomine comparativi
s. ix. 26. ἤπερ Ἀθηναίους. hic
ι subauditur. ἀξιονικοτέρους
ἀρκάδας. ix. 28.
, τος, τό. N. H. Lenimen-
Pharmacum dolores leni-
Medicamentum lenitivum.
ατα τὰ ἰσχυρὰ προσάγων. Val-
hunc locum Latine vertit,
ι [medicamenta] post acria
vens. At, si verba spectes,
:rtendum : Lenimenta vehe-
ia admovens. i. Pharmaca,
medicamenta, quæ magnam
hementem leniendi vim ha-
it. Quæ leniendi doloris ma-
. vim habebant. iii. 130.
ι vocat ἤπια φάρμακα, et
ατα. q. d. Lenia, et dolo-
ecantia, i. sedantia. Vocem
a ἤπιος, alii quidem spiritu
α, alii vero tenui notant.
de re Eustath. consule.
ν. Ion. et Attice pro comm.
ειν. Sciebam. iii. 108. iv.
:
ι. Ion. et Attice pro comm.
ει. Sciebat. iii. 74, 140. viii.

:ο. Ion. 3. plur. imperfecti,
ίσταμαι, pro comm. ἐπίσταντο.
Credo. Existimo. ii. 53.
5. v. 73. viii. 5, 25, 88, 97,

ι. Apud Herodotum. iii. 15.
ι. aor. 1. pass. Attice for-

mati, pro comm. ἐπιστήθη, ab ἐπίσταμαι. Scio. Cognosco. Compertum habeo. unde infinitus ἠπιστηθῆναι. De quo consule nostrum Græcum indicem in Xenophontem. Sic autem formatum, ut ἤμελλον, ἠβουλόμην, ἠβουλήθην, pro comm. ἔμελλον, ἐβουλόμην, ἐβουλήθην. εἰ ἠπιστήθη μὴ πολυπραγμονεῖν. [Barbari barbare sic ista redderent ; Si scitum, vel cognitum fuisset eum non curiosum futurum, nec rebus novis operam daturum. pro quibus ita Latine :] Si compertum fuisset, si constitisset, eum nihil novi curiose moliturum. Si constitisset fore ut rebus novis non studeret. Alias est aor. 1. pass. ab activo ἀπιστέω, ῶ. ήσω. Fidem non habeo. Diffido. Non credo. Observandum autem jam τὸ ἠπιστήθη impersonaliter sumtum videri. Miror autem hæc ab illis, qui tot tantaque librorum volumina conscripserunt, et qui thesauros pollicentur, cum aliis, quæ numerum fidemque superant, silentio præterita fuisse.

Ἥραιον, ου, τό. Junonis templum. iv. 88.

Ἡρακλέος. Ion. pro comm. et Attico, Ἡρακλοῦς. i. 7. ii. 42, 43, 44. Ἡρακλέϊ. ii. 145.

ἤρεσε. Placuit. Ion. et poet. ab ἀρέσκω, quod ab ἀρέω, quod ab ἄρω, τὸ ἁρμόζω, quia quæ nobis placent, ea nostris animis conveniunt, hinc ὁ καὶ ἡ θυμήρης, animo gratus. ἡ χώρη οἱ ἤρεσε. Regio ipsi placuit. iv. 147. Est autem 3. pers. sing. aor. 1. act. ἤρεσα. ας. ε. viii. 58.

ἤρεσε. 3. pers. sing. aor. 1. act. ab ἀρέσκω. Placeo. fut. ἀρέσω. ab ἀρέω inusitato. aor. 1. act. ἤρεσα. ας. ε. Placui. Placuisti. Placuit. ἤρεσέ σφι ταῦτα ποιέειν. viii. 19. Ipsis hæc facere placuit.

ἡρετίσατο. Ctesias Pers. 9. ὡς αὐτὸς ἡρετίσατο. Quos ipse elegit. ab αἱ-

ρετίζομαι, quod idem est ac αἱρέομαι. ὦμαι.

ἠρινέος, α, ον. vel potius ἠρίνεος. Herod. V. pro comm. εἰρίνεος, et ἐρίνεος. Laneus. ἔριον. Lana. ut ἔχνιον τονίζεται. εἰρίον δὲ, ut τειχνίον. idem. ἠρίνεον κιθῶνα ἐπὶ τούτῳ ἐπενδύνει. Laneam tunicam supra hanc induit. i. 195. [πίλους εἰρινέους. iv. 73.] at vii. 91. εἰρινεὸς ὀξυτόνως legitur. Si codex sanus, hæc varietas accentuum est observanda.

ἦσαν. Ionice et Attice, pro quo ἤϊσαν alibi, τουτέστιν ἦλθον. Iverunt. i. 62. ἦσαν. i. 105. ἐκ τοῦ ἤϊσαν, κατ' Ἀττικὴν κρᾶσιν. Vide ἤϊσαν.

ἡσθῆναι. Delectatum fuisse. i. 27. cum dativo. ὑπερήσθη. supra modum lætatus est. i. 54. cum dat. ἥσθη. i. 56. ἥσθησαν. i. 69. ἥδεσθαι θοίνῃ. Convivio, epulis oblectari. i. 119. ὑπερησθεὶς τῷ πόματι. iii. 22.

ησι. Terminatio dat. plur. primæ, vel secundæ simpl. Ionice, sequente consonante. ναυτιλίῃσι μακρῇσιν ἐπιθέσθαι. i. 1. πολιήτῃσι δόξω. i. 37. θυσίῃσι μεγάλῃσι τόν. i. 50.

ῃσι. Terminatio dat. plur. 1. et 2. declin. simpl. Ion. pro comm. αις. sequente vocali. ἐν εὐπαθείῃσι ἐόντας. i. 22.

ησιν. Terminatio dat. plur. primæ vel secundæ simplic. Ionice, sequente vocali. ναυτιλίῃσι μακρῇσιν ἐπιθέσθαι. i. 1. Πέρσῃσιν οὕτω. i. 5. σὺν ἄλλῃσιν ἁρπασθῆναι. i. 1.

ἥσσω. ix. 111. ἄλλος φανήσεται ἐμεῦ οὐδὲν ἥσσω. Alius apparebit, erit me non inferior, vel deterior. At ἥσσων legendum videtur.

ἧσται. Ion. et poet. 3. pers. sing. perf. pass. ab ἵζω, τὸ ἱδρύω. Colloco, fundo. μ. ἵσω. ἀόρ. α. ἧσα. π. ἧκα. unde pass. ἧσμαι. ἧσαι. ἧσται. Τῇ καὶ Δήμητρος Ἐλευσινίης ἱρὸν ἧσται. ix. 57. Ubi etiam Cereris Eleusiniæ templum est fundatum.

ἡσυχίη variis modis usurpatum.

ἡσυχίην ἄγειν. Ion. et comm. ἡσυχίαν ἄγειν. ἡσυχάζειν. Quietem agere. Quietem fovere. Quiescere. Ab armis, motu, turbisque sibi temperare. i. 66. Otio frui. i. 169. ἡσυχίην ἔχειν. idem. ii. 45. ἡσυχίην ἄγειν. Tacere. v. 92. §. 1.) (λέγειν ἔχειν ἐν ἡσυχίῃ. ibid. §. 3. pro σιωπᾷν. ἐν ἡσυχίῃ σφέας αὐτοὺς εἶχον ἀντὶ τοῦ ἐσιώπων.) (ῥῆξαι φωνήν. v. 93. ἡσυχίην ἔχειν. vii. 150. ἡσυχίην ἄγειν. vii. 150, 161. &c.

ἡσυχίη. Quies. Silentium. ἐπεὶ ἡσυχίη τῶν ἀνθρώπων ἐγίνετο. Ion. et poet. noctis intempestæ περίφρασις. i. 45. Quod Virgilius his versibus feliciter expressit. Æn. lib. 4. v. 522. Nox erat, et placidum carpebant fessa soporem Corpora per terras, sylvæque et sæva quierant Æquora: quum medio volvuntur sidera lapsu, Quum tacet omnis ager, &c. Et Ovid. Fast. v. 429. Nox ubi jam media est, somnumque silentia præbent, Et canis, et variæ conticuistis aves.

ἡσύχιος, α, ον. Ion. et poet. pro comm. ἥσυχος. Quietus. Tranquillus. Sedatus. ἡσύχιος τρόπος. Ingenium sedatum, quietum, tranquillum.) (turbulentum. i. 107.

ἤσχαλε. Ion. et poet. verbum. Est autem 3. aor. 2. act. ab ἀσχάλλω. iii. 152. Vide suo loco.

ἤσχαλον. 3. plur. aor. 2. act. Ion. et poet. ab ἀσχάλλω. Moleste fero. Graviter fero. Gravor. ἤσχαλον οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τῆς ἑωυτῶν ἀποδημέοντες. ix. 117. Athenienses moleste ferebant quod a suo [patrio] solo peregrè degentes abessent.

ηυ. Ion. pro comm. αυ, Νηυσί, pro ναυσί. Navibus. i. 70.

ηυ. Ion. ut et Attice, in verbis quæ communiter τὸ αυ in incrementis mutare non solent, quod diphthongus immutabilis censeatur. Ut ηὐχόμην, pro αὐχόμην. ηὐλα-

, pro εὐλαβούμην. ηὖδον, pro
Sic apud Demosth. περὶ
ι. §. 54. ηὐτρέπισται, pro εὐ-
αι. Sic apud Herod. vii. 233.
σαι, pro εὐτύχησαι.
ον. et Attice, pro quo et
ripto ι dicitur ἠῷος, ab ἠοῖος
diphthongo οι in ῳ. Orien-
ab ἠώς, όος, ῶς. Aurora.
s. Orientalis plaga. vii. 157.
ὸν στρατόν. Orientalem ex-
m. Copias, quæ in Oriente

Θ.

. pro comm. τ. κιθὼν, pro
Indusium. i. 8. ἐνθεῦτεν, pro
εν. Hinc, illinc. i. 2, 9, 17,
θαῦτα, pro ἐνταῦθα. i. 61.
ς, ης, ἡ. N. H. Navis fora-
qua remus in aquas exser-
ιstat. v. 33.
ς, ὁ. Cubiculum, proprie
ale: sed γενικῶς quodlibet
i. 12. (nam quod hic θά-
appellatur, id. i. 9, 10. οἴκη-
icatur. et κοιτὼν. i. 9.) 34.
σοκρατέειν, εῖν. comm. Maris
ium obtinere. iii. 122.
σοκράτωρ, ορος, ὁ. comm. Qui
imperio potitur. θαλασσο-
ες ἐόντες. Cum maris impe-
otirentur. v. 83.
ιστάδης. Scythice Neptunus
latur. iv. 59.
, ὁ. comm. ὡς οἱ παρεδόθη τὸ
ν κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ.
puerulus ei traditus fuisset
us ornatu ad mortem defer-
ısueto. Plena enim esset lo-
si dixisset Herodotus, κεκοσ-
ν στολὴν τὴν ἐπὶ θανάτῳ φορεῖ-
ριλοῦσαν. vel, τὴν πρὸς τὸν θά-
φορεῖσθαι εἰωθυῖαν. vel, τὴν διὰ
ἀνατον &c. περιφραστικῶς au-
vestium pullarum, ac atra-
et funebrium ornatum in-
it. Qui vestes istas gerunt,
ti et atrati dicuntur. Quod
ı domestico, vel publico fu-nere; luctuque fieri solet. Pullus enim, aterque color, mœroris, tristitiæque signum habetur. i. 109. H. Steph. vertit, Cum puerulus cum ornatu traditus esset ad necem. Sed nec articulum illum τὴν, nec præcedentem constructionem animadvertit, neque satis attente perpendit. Dicendum enim esset, si interpretationem hanc sequaris, ὡς οἱ τὸ παιδίον κεκοσμημένον παρεδόθη ἐπὶ θανάτῳ. Verum Herodoti locus, licet sit ἐλλειπτικὸς, καὶ σύντομος, est tamen elegantissimus, et sic accipiendus, ut ante demonstratum. Quare nihil mutandum. De variis autem τῶν ἐλλείψεων generibus nostros in Thucydidem et Xenophontem Græco-latinos indices consule, ubi sexcenta reperies exempla, quæ te docebunt hic nihil novi a nobis tradi. Sed objiciat quis, quomodo dicis hunc infantem pullis, atris, funebribusque vestibus indutum fuisse, cum i. 111. dicat Herodotus παιδίον κεκοσμημένον χρυσῷ τε, καὶ ἐσθῆτι ποικίλῃ; Hæc inter se pugnant. At respondendum, hunc infantem a parente quidem κατὰ τὸ εἰκὸς funebribus vestibus, ac ornatu, vestitum Harpago traditum fuisse, ut necaretur: at ab Harpago postea domi sic ornatum; partim, quia filius erat regius; partim etiam, ut bubulcus, ejus forma ac ornatu commotus, faceret, quod Harpagus cupiebat, sed proferre non audebat, quum ei feris objiciendum infantem tradebat. quid autem cupiebat? Hunc infantem salvum. Nisi locum sic accipiamus, aliter erit explicandus, τὴν ἐπὶ θανάτῳ, pro πρὸς τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγουσαν ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸν θάνατον. ut iii. 119. ix. 37. Tunc autem hæc pendebunt ab illo παρεδόθη. πῶς; κεκοσμημένον. ποῖ ἀπιστέον; πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγουσαν. τουτ-

nominativis ἄνδρες, et μυριάδες. εἱλωτέων. ix. 80.

έων. Ionica terminatio nominat. singul. participii fut. 2. act. pro comm. ῶν, οῦντος. ἐρέων, ἐρέοντος. Dicturus pro ἐρῶν, ἐροῦντος, ab εἴρω. Dico. i. 5. ἀγγελέων, pro ἀγγελῶν, i. 43. viii. 54. προερέοντας, pro προεροῦντας. i. 77. προερέοντες. i. 81. ἀποκληιέων. i. 85. ἀπερέοντα. i. 152. ii. 40. προερέοντα. iii. 61. ἀποκτενέοντα. iii. 62. μηκυνέων, pro μηκυνῶν. ii. 35.

ἔων. Ion. pro comm. εἴων. 3. plur. imperf. ab ἐάω, ῶ. sino. οὐκ ἔων ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν. vii. 219. Ordinem, aciem, vel stationem, deseri non sinebant. Stationem minime deserendam censebant.

εως. Ion. et Att. terminatio nominum tertiæ declin. simpl. pro comm. αος, in nomin. sing. ut Ἀρκεσίλεως. iv. 162. [pro Ἀρκεσίλαος. iv. 160.] 163, 164, 165. Ἀναξίλεως. vi. 23.

ἑωϋτοῦ, ἑωϋτῆς, ἑωϋτοῦ. cum αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ conjunctum, additis locorum aut hominum propriis nominibus, ad virtutis, vel vitii, laudis, vel vituperationis, exaggerationem, vel extenuationem significandam, et ad rerum vel defectum, vel perfectionem quandam indicandam. ἡ Μίλητος αὐτὴ ἑωϋτῆς μάλιστα τότε ἀκμάσασα. v. 28. Miletus, quæ tunc multo magis, quam unquam ante, florebat. Hunc Græcismum et Latini sequuntur. Ovid. τῶν Μεταμορφ. lib. 10. v. 523. Jam juvenis, jam vir, jam se formosior ipso est. i. longe formosior, quam ante fuerit. ἐγένοντο ταύτην τὴν ἡμέρην μακρῷ ἀμείνονες αὐτοὶ ἑωϋτῶν, ἢ πρὸς Εὐβοίῃ. viii. 86. Illo die se ipsis longe præstantiores fuerunt, quam [quum] ad Eubœam [pugnarunt.] ὁ ἄρτος διπλήσιος ἐγίνετο αὐτὸς ἑωϋτοῦ. viii. 137. Panis duplo major, quam ante esset, fiebat.

ἑωϋτοῦ. Ion. pro comm. ἑαυτοῦ. Sui ipsius. i. 8, 21.

ἑωϋτοῦ. Ion. pro comm. ἑαυτοῦ, hocque pro σεαυτοῦ. Tui ipsius. i. 108.

ἑωϋτῷ. Ion. pro comm. ἑαυτῷ. Sibi ipsi. masc. g. i. 34.

ἑωϋτόν. Ion. pro comm. ἑαυτόν. Se ipsum. i. 24. τὸ πᾶν ἐς ἑωϋτὸν ἐπεποιήκεε. Fecit omnia pro viribus, quæ potuit. i. 85.

ἑωϋτῇ. Ion. pro comm. ἑαυτῇ. Sibi ipsi. Sibi. i. 11, 32.

Z.

Z pro δ ab Ionibus interdum usurpatur. Vide ζορκάδες.

ζάπλουτος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. i. 32. pro quo συνωνύμως dicitur, μέγα πλούσιος, valde dives. ibid. Compositum ex intendente particula ζα, et nomine πλοῦτος, ου, ὁ. opes.

ζεγέρεες. Nomeu Libycum, quod Græce sonat βουνοὶ, id est, colles. Sic autem apud Libyas quoddam murium genus appellatur. iv. 192.

ζειρὴ, ῆς, ἡ. Ion. pro comm. ζειρὰ, ᾶς. Quidam genus vestis brevioris, laxum, et sinuosum fuisse putant, sagum, vel sago simile. vii. 69, 75.

ζεύγλη, ης, ἡ. Jugum. ὑποδύντες ὑπὸ τὴν ζεύγλην. Subeuntes jugum. i. 31.

ζεῦγος, εος, ους, τό. Par boum vel equorum simul junctorum. i. 31. ζεύγεϊ κομίζεσθαι. Bobus junctis vehi. Ibidem. Vehiculum, quod bobus, vel mulis, junctis agitur. ἤλασεν ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεῦγος. Vehiculum in forum egit. i. 59.

ζόη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ζωὴ, ῆς, ἡ. vita. i. 32. τὸν πάντα χρόνον τῆς ζόης. i. 85. Toto vitæ tempore. τὴν πᾶσαν δίαιταν τῆς ζόης μετέβαλον. Totam vitæ rationem commutarunt. i. 157. ἅπαξ ἐν τῇ ζόῃ. Semel in vita. i. 199. τῷ ποιευμένῳ ἀπὸ τούτων τὴν ζόην ὄνειδος μέγιστόν ἐστι.

His victitanti maximum est probrum. Gallice, *c'est un tres-grand opprobre à ceux, qui vivent de telles viandes.* ii. 36. τρόπῳ ζόης τοιῷδε διαχρέωνται. Hoc victus genere utuntur. ii. 77. ζόη πᾶσα. ii. 105, 143. ἀποφαίνειν δικαίην ζόην. Justam vitam vivere, factisque demonstrare nos juste vivere. ii. 177. iii. 22, 23. ζόην ἔζωον τὴν αὐτὴν ἐκείνῃσι. Idem vitæ genus, quod illæ, vivebant. iv. 112. μηκέτι ζόην τοιήνδε ἔχωμεν. Ne amplius hujusmodi vitam habeamus, colamus, exerceamus. iv. 114. τὴν ζόην καταπλέκειν. Vitam finire. iv. 205. vi. 52, 117. vii. 46. ὃς τὴν ζόην κατεστήσατο ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων. viii. 105. Valla: Ex hoc impurissimo quæstu, quem factitabat, vitam ducens. v. s. Qui vitam ex impurissimis operibus instituerat. ποιεύμενος ἐκ τουτέων τὴν ζόην. ibid. Ex his [rebus] vitam sustentans: pro quo, viii. 106. dicitur ab Herodoto ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων τὸν βίον κτήσασθαι, id est, Ex impurissimis facinoribus victum sibi parare.

ζορκάδες, αἱ. Ion. pro comm. δορκάδες. Capreæ. iv. 192.

ζωαγραψάμενος. Participium aorist. 1. medii, tanquam a ζωαγράφω, ζωαγράψω. pro quo frequentius occurrit ζωαγραφέω, ῶ. ήσω. Pingo. Depingo. Describo. iv. 88. ζωαγραψάμενος πᾶσαν τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου. Valla: Pictis animalibus commissionem Bospori. Sed male. Vertendum enim, Depicto, vel descripto toto Bospori ponte. Vel, Descripta tota Bospori ratibus conjunctis commissi ratione. Vide σχεδίη. vel, Depicta, &c.

ζωάγρια, τά. Præmia, quæ pro aliquo vivo capto dantur. iv. 36.

ζωγρεῖν. Ion. poet. et communiter. Vivum capere. ἐζωγρήθησαν. Vivi capti sunt. i. 66. ζωγρηθείς. Vivus captus. i. 83. τὸν Κροῖσον ἐζώγρησαν. Crœsum vivum ceperunt. i. 86. Ἀστυάγης ἐζωγρήθη. Astyages vivus captus est. i. 128. πολλῷ πλεῦνας ἐζώγρησαν. Longe plures ceperunt. i. 211. ζωγρηθείς. ii. 169. ζωγρήσωσι. iv. 62. ζωγρῆσαι. iv. 110. ἐζώγρησαν. v. 77. ἐζωγρημένοισι. v. 77. vi. 29, 30. vii. 210.

ζωγρίαν συλλαμβάνειν. ἀντὶ τοῦ ζῶντα συλλαμβάνειν. Ctesias Pers. 3. Vivum comprehendere. νικᾷ Κῦρον, καὶ συλλαμβάνει ζωγρίαν. Cyrum vincit, vivumque comprehendit. Hoc autem ζωγρίαν, si codex mendo caret, est accus. sing. primæ declin. simpl. a recto ζωγρίας, ου. ut Αἰνείας, ου, et passive sumitur ἀντὶ τοῦ ζωγρηθείς. Sed in vulgatis Lexicis hoc nomen non reperio. Fortasse pro ζωγρίαν legendum ζωγρίᾳ. ζωγρίᾳ λαβεῖν. Vivum capere. Vide ζωγρίη, et ζωγρίῃ λαβεῖν apud Herodotum. Suidas, ζώγρια λαβεῖν. ζῶντα κρατῆσαι. καὶ λαβεῖν. Sed vide ne et apud Suidam fortasse ζωγρίᾳ λαβεῖν sit scribendum. Exemplum enim, quod ex Herodoto sumtum affert, nostram conjecturam confirmat. Quia tamen idem nomen eodem modo scriptum legitur et Pers. 9. ubi Ctesias dicit, ζωγρίαν δὲ λαβὼν τὸν Ἀμυρταῖον, ideo nihil ἀβασανίστως, καὶ ἀδοκιμάστως, innovandum: sed quod rarissimum videtur, id diligenter est observandum.

ζωγρίη, ης, ἡ. N. H. quasi dicas, Vivacaptio. Hoc dicitur quum quis ab aliquo vivus capitur, unde ζωγρίῃ λαβεῖν Herodotea locutio, pro ζωγρεῖν. Vivum capere. Vide infra Ἱστιαῖον ζωγρίῃ ἔλαβε. Histiæum vivum cepit. vi. 28. καί μιν αἱρέουσι ζωγρίῃ. Ipsumque vivum capiunt. vi. 37.

ζώειν. Ion. et poet. pro comm. ζῆν, vivere. i. 31. ἀπὸ κτηνέων ζώουσι. Pecoribus victitant. i. 216. ζώουσι ἀπὸ πυρέων, καὶ κριθέων. Frumento, hordeoque victitant. ii. 36. iii. 22,

80, 127. ζώουσι ἀπὸ θήρης, ex venatione vivunt. iv. 22. ἔζωον. iv. 112. ζώουσι. iv. 177. vii. 114.

ζωὴ, ῆς, ἡ. comm. Apud Herodotum in plurali reperitur ζωὰς, quod quomodo accipiendum, nec ab interprete declaratum, nec ab aliis indicatum, nec mihi constat (ut ingenue fatear) quid sibi velit Herodotus, quum dicit, ἐπίσαξε ἐπὶ τὰς ζωὰς τῶν καμήλων, nisi dicas, in camelos vivas imposuit, i. e. camelos vivas oneravit, ut κάμηλος sit jam fœminei generis, et ζωὰς non substantivum, sed adjectivum. Sed quid hæc sibi vellent? mortuas enim camelos sarcinis onerare non solemus. Sensus certe videtur postulare ut camelorum dorsa potius intelligamus, in quæ onera fuerint imposita. Quia tamen præcedunt hæc verba, ἀσκοὺς καμήλων πλήσας ὕδατος, quod idem valet ac ἀσκοὺς ἐκ τῶν δερμάτων τῶν καμήλων πεφονευμένων πεποιημένους, [i. Utres ex camelorum cæsarum pellibus factos cum aqua replevisset, eos in omnes camelos vivas imposuit,] ideo primam nostram sententiam satis commode retinere possumus. Opponentur autem αἱ ζωαὶ κάμηλοι τοῖς τῶν καμήλων ἀσκοῖς, ἀντὶ τοῦ, ταῖς καμήλοις ταῖς φονευθείσαις, ἐξ ὧν οἱ ἀσκοὶ ἐποιήθησαν. Suidas, ζωάς, καὶ τὸ πληθυντικὸν τῶν ζωῶν. nihil præterea. Quoniam igitur Herodotus dixit ante καμήλων ἀσκοὺς, quod aliquid ambiguitatis habere videbatur, idcirco subjecit ἐπὶ πάσας τὰς ζωὰς τῶν καμήλων, ut omnem ambiguitatem ex oratione tolleret. iii. 9. Nostram interpretationem Herodotus ipse paulo post his verbis confirmat, ἀπὸ τούτου δὴ ὧν τοῦ ποταμοῦ λέγεται τὸν βασιλέα τῶν Ἀραβίων, ῥαψάμενον ὠμοβοέων, καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων ὀχετὸν, &c. ibid.

ζωὸς, ἡ, ὀν. pro comm. ζωὸς, ά, όν. Vivus, a, um. ζῶν, ζῶσα, ζῶν. iii. 70, 132. vii. 113.

ζωρὸς, οῦ, ὁ. Ion. et poet. Merum. Plena locutio est, ζωρὸς οἶνος. Merum sive meracum vinum. ζωρότερον πίνειν. Meracius bibere. Vinum meracius bibere. vi. 84. Intemperantius bibere.

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ. Loci nomen. viii. 107. De quo Stephanum consule.

H.

H pro α in verbis, partic. adverbiis, et nominibus, Ionice positum. διαπρήξασθαι, pro comm. διαπράξασθαι. Peragere. Conficere. διαπρηξαμένους καὶ τἄλλα, τῶν εἵνεκεν ἀπίκοντο. i. 2. θήσεαι, pro comm. θεάσῃ, videbis, contemplaberis. i. 8, 9. ἐθηεῦντο, pro ἐθεῶντο. i. 10. τῶν πρηχθέντων. i. 11. θηησάμενοι, pro θεασάμενοι. ibid. τριήκοντα, pro τριάκοντα. i. 14. ἀξιοθέητος, pro ἀξιοθέατος. ibid. πρῆγμα, pro πρᾶγμα. i. 19, 32. νηὸς, pro comm. ναός. i. 19, 21. πρήσσειν, pro πράσσειν. i. 24. θέη, pro θέα. i. 25. θηησάμενοι, pro θεασάμενοι. i. 30. νηνίαι, pro νεανίαι. i. 31. θηησάμενος, pro θεασάμενος. i. 59. Τεγεῆται, pro Τεγεάται. i. 65. Σπαρτιῆται, pro Σπαρτιάται. i. 65, 67. Idem in aliis sexcentis eodem modo factum invenias.

η Ionice pro comm. α in nominibus secundæ declinationis simplicium. ἱστορίη, pro ἱστορία. i. 1. αἰτίη. ibid. διαφορή. ibid. ἐρυθρὴ καλεομένη. ibid. ναυτιλίη. ibid. μακρή. ibid. καλεομένη χώρη. ibid. ἡμέρη. ibid. Idem in reliquis casibus fit, quod passim occurrit.

η Ion. pro ε, sæpe positum. ἑσσωθέντες, pro ἡσσωθέντες. i. 66. ἑσσῶντο, pro ἡσσῶντο. i. 67. ἑσσωμένους, pro ἡσσωμένους. i. 82, 104, 128.

η Ion. pro comm. ε. ἐπηρωτέω, pro ἐπειρωτάω, ῶ. i. 47.

Η Ion. interdum pro ει, ut ἠρίνεος, pro comm. εἰρίνεος. Laneus. i. 195. Sed ἠρίνεος fortasse scribendum, quod verisimilius.

Η pro ε Ionice et Attice in augmentis verborum. Iones enim, et Attici, sæpe præter syllabicum incrementum usurpant et temporale, ut ἤμελλον, et ἠβουλόμην, pro ἔμελλον, et ἐβουλόμην. Vide ἠπιστήθη. sic ἠπιστέατο, de quo suo loco. quod ad præcedentium similitudinem est formatum, licet verbum ἐπίσταμαι communiter nullum admittat incrementum ἐν τῷ ε. ἠπίστατο, pro ἐπίστατο, sciebat. iii. 74. ἠπιστάμην, pro ἐπιστάμην. iii. 108. ἠδυνέατο. vide ἠδυναίατο.

Η in quorundam verborum, vel nominum, principiis redundans, ut ἠμύειν, ἠβαιὸς, pro μύειν, et βαιός. Eust. 473, 32. vide ἠδυναίατο.

Ἢ præcedente aliquo nomine adjectivo. Quam. τοὺς ἐναντίους λόγους, ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε. Contra quam, aliter quam, secus quam. i. 22. ἄλλο ἤ. Aliud quam. i. 27, 49.

Ἢ præcedentibus, παρὰ δόξαν, vel aliquibus aliis hujusmodi nominibus. παρὰ δόξαν ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε. Præter opinionem, et aliter quam ipse opinabatur. i. 79.

Ἦ Ion poet. Quinetiam. comm. pro magis usitato ἐκείνη, illa. viii. 87.

Ἠ. Ion. et poet. pro magis recepto, ἤπερ, καὶ ὥσπερ. Quemadmodum. i. 109.

ῆα. Ion. accus. 3. contract. pro comm. έα. βασιλῆα, pro βασιλέα. Regem. i. 14, 73.

ηαι. Ion. terminatio verborum secundæ personæ subjunctivi modi communiter in ῃ desinentis; formatur autem a tertia desinente communiter in ηται, sublato τ, et tertia persona in secundam migrante. τύπτηται, τύπτηαι. Hoc autem in passivæ mediæque vocis verbis locum habet. ἐπεὰν ἴδηαι. Ubi videris, pro ἐπεὰν ἴδῃ. iv. 9.

ἡβηδόν. comm. A pubertate. Vel, omnes puberes. Ut, ἡβηδὸν ἀνελεῖν πάντας. Omnes, a puberibus initio cædis facto, interficere. Sic ἡβηδὸν πάντες ὡπλίσθησαν. Omnes armati sunt, a puberibus initio ducto usque ad ætate provectiores. Sic et Galli, *Ils tuerent tous depuis les plus jeunes jusques aux plus vieux.* Consule Suidam et Eustathium, ubi varias hujus vocis significationes videbis. i. 172. Herodoti vero locus ita videtur distinguendus (ἔδοξε δὲ τοῖσι πατρίοισι μούνοισι χρᾶσθαι θεοῖσι) ἐνδύντες τὰ ὅπλα ἅπαντες Καύνιοι ἡβηδὸν, τύπτοντες, &c.

ἡγεῖσθαι ὁδόν τινι. Viæ ducem alicui esse. Aliquem aliquo deducere, ita ut ipse præeas. οὗτοι αὐτῷ τὴν ὁδὸν ἡγέοντο ἐς Σφενδαλέας. ix. 15. Isti viæ duces ipsi fuerunt ad Sphendalenses. Vel, Isti ipsum [Mardonium] viæ duces ad Sphendalenses deduxerunt.

ἡγεμονεύειν. Ion. et poet. pro comm. ἡγεῖσθαι. Ducem esse. Præesse. Imperare. τῶν κατέλεξα πολίων ἡγεμονεύειν αὐτήν. Quibus urbibus ipsam imperare dixi. vii. 99, 160. τοῦ κέρεος τοῦ ἑτέρου ἡγεμονεύειν. ix. 26. Alteri cornu præesse.

ᾔδεα. Ion. pro comm. εἴδειν. Attice ᾔδην, rejecto ν, et dissoluto η in εα, ᾔδεα. Noveram, novi. ii. 150.

ᾔδη. Ion. et Att. tertia pers. sing plusq. p. act. verbi εἴδω, scio. fut. εἴσω, et εἰδήσω, ab εἰδέω, ῶ. ἀόριστος α. εἴδησα. Perf. εἴδηκα. Plusq. p. εἰδήκειν, εις, ει, καὶ κατὰ συγκοπὴν, εἴδειν. Attice vero versa priore diphthongo ει in η, et posteriore in η, rejectoque ν fit ᾔδη, ης, η. Rursus Ἰωνικῶς καὶ Ἀττικῶς, sublato ι subscripto, ἤδη. Sic enim accipiendum videtur v. 92. §. 6. ὅκως τινὰς ἤδη τῶν ἀσταχύων. Quoties aliquas spicas vidisset. vel ᾔδη, vel ἴδῃ, ut alibi passim, le-

gendum. De hac formatione consule Cornucopiæ pag. 65. ἐν τῷ ἐπιτύφειν, et Eustathium ἐν τῷ ἥσκειν, καὶ εἴκειν.

ἡδιόν ἐστί μοι λέγειν. Dicere mihi placet. ii. 46.

ἡδομένοισι ὑμῖν οἱ λόγοι γεγόνασι. ix. 46. v. s. Gaudentibus vobis hæc verba facta sunt. i. Vobis hæc verba placuerunt, vel grata jucundaque sunt.

ἡδονή. Voluptas. Libido. Cupiditas. τοῖσιν ἐσῆλθεν ἡδονή. Illos libido, sive cupiditas invasit. i. 24. τὰ Σκύθῃσί ἐστι ἐν ἡδονῇ. Quæ Scythis voluptati sunt. Quæ Scythis grata sunt. iv. 139. vii. 15. εἰ ὑμῖν ἡδονὴ τοῦ κατὰ θάλασσαν ἡγεμονεύειν. vii. 160. Si mari vobis imperare placet. Si maris imperium vobis est gratum.

ἠδυναίατο. Si codex mendo caret, Ionice dictum est pro comm. ἐδύναιντο, sed ἠδυνέατο legendum videtur. hoc autem pro comm. ἐδύναντο, poterant. iv. 110. ix. 70. Vide ἔατο. [ἐδυνέατο dicitur. vii. 211.] Ion. termin. 3. pers. plur. verborum in αντο desinentium in imperfecto. Sic ἠπιστέατο, pro ἠπίσταντο. Eodem modo iv. 80. ἐπανισταίατο, pro ἐπανιστέατο. De quo suo loco. iv. 114. ἐδυναίατο, pro ἐδυνέατο scriptum videtur. Qui error (si modo codex est mendosus) natus ex pronuntiationis affinitate, quæ est inter αι diphthongum, et ε simplex. Nihil tamen temere mutandum. Nam et iv. 185. ἠδυναίατο μένειν legitur. Quare si vulgata lectio est bona, dices τὸ η redundare, et πλεοναστικῶς huic verbo præfixum, ut τῷ μύειν, unde factum ἠμύειν, et τῷ βαιὸς, unde ἠβαιός. Qua de re consule Eustathium 473, 32. ἐν τῷ η κατὰ λέξεών τινων ἀρχὰς πλεονάζοντι.

ἠδυνέατο. Vide ἠδυναίατο.

ἤεσαν, συνήεσαν. Ion. et Attice κατὰ συστολὴν, ἐκ τοῦ συνήεσαν. Convenerunt. i. 80. Est autem 3. pers. plusq. p. act. ab εἴω, quod ab ἔω inserto ι deductum, Eo. fut. inusitatum εἴσω. aor. 1. act. εἶσα, perf. medium εἶκα, plusq. p. εἴκειν, et Attice ἤειν versa diphthongo ει in η. 3. plur. comm. εἴκεσαν, Attice et Ionice ἤεσαν. Sed non omnia sunt in usu.

ἠὴρ, ἠέρος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. ἀήρ. Aer. i. 172. περὶ δὲ τῶν πτερῶν, τῶν Σκύθαι λέγουσι ἀνάπλεων εἶναι τὸν ἠέρα. De pennis vero, quibus Scythæ aerem oppletum esse dicunt. iv. 31.

ἤθεα, τά. Ion. Sedes, in quibus aliquis habitare consuevit. ἐξ ἠθέων ὑπὸ Σκυθέων ἐξαναστάντες. Ex suis sedibus a Scythis expulsi. i. 15. ἐς ἤθεα Περσέων ἀπήλαυνε. Ad Persarum sedes ivit. i. 157, 165. ii. 93. ἐξ ἠθέων, ἔξω ἠθέων. παρὰ τὰ ἤθη. παρὰ τὸ ἦθος, ἤγουν ἔθος. Præter morem et consuetudinem. ii. 142. ἐκομίζετο ἐς ἤθεα τὰ Σκυθέων. Ad Scytharum sedes tulit. iv. 76, 80. v. 14, 15. vii. 75, 125. viii. 100.

ἠθεῖν. comm. Colare. διηθεῖν. Percolare. Percolando abluere. Abstergere. ii. 86, 88. ἐσηθεῖν. Ut per colum injicere. ii. 87.

ηϊ. Ionica διάλυσις τῆς ει διφθόγγου εἰς εϊ, καὶ ἔκτασις τοῦ ε εἰς η τραπέντος. Ut, ἀνθρωπήϊος, humanus, pro communi ἀνθρώπειος. i. 5, 32. βασιληΐη, regnum, pro comm. βασιλεία. i. 11, 26. βασιλήϊος, pro βασίλειος. Regius, Regalis. i. 14, 35. ἐν Λιμνηΐῳ, pro Λιμνείῳ, nomen loci. i. 18. Σαρδήϊος, pro Σάρδιος, vel Σαρδεῖος. i. 22. σιτοδηΐη, pro σιτοδεία. ib. frumenti inopia. τὰ βασιλήϊα, τὰ βασίλεια. Regia. Palatium regium. i. 30. ἐκκληΐζειν, ab ἐκκλείζειν, excludere. κλείω, κλεΐω, κλεΐζω, κληΐζω. ἐκκληΐζω. i. 31. ἀληθηΐη, pro ἀληθεία. i. 34. ἀποκληΐσας. i. 37. μαντήϊον, pro comm. μαντεῖον. i. 46. προμαντηΐη, pro comm. προμαντεία. i. 54. στρατηΐη, pro στρατεία.

i. 71. γυναικήϊος, pro γυναικεῖος. i. 91. κναφήϊον, pro κνάφειον. i. 92. οἰκηϊοῦνται, pro οἰκειοῦνται. i. 94. οἰκηΐη, pro οἰκεία. i. 107. ἀληθηΐη. i. 116. ἀληθηΐην. i. 117. δουλήϊος, pro δούλειος. Servilis. iii. 14. ὑδρήϊον, pro ὕδρειον, ἤγουν ὑδρία. Vas aquarium. ibid. εὐρωπήϊοι, pro εὐρώπειοι. vii. 73. ἀνδρηΐη, pro ἀνδρεία. i. 99. &c.

ἤϊα. Ion. et poet. ab εἶμι, τὸ πορεύομαι. Ivi. i. 42. ἐσήϊεν. Intravit. i. 65. ἤϊε. Venit. i. 85. iv. 124. v. 50, 51. perfectum medium ab inusitato εἴω, ab ἴω, inserto ι, perfectum act. inusitatum εἶκα, medium, sublato κ, εἶα, et διαλύσει ἔϊα. τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἤϊα. vii. 113, 121.

ἤϊσαν. i. 43. ix. 56. Ion. et poet. Iverunt, pro comm. ἦλθον. ἐπήϊσαν. Invaserunt. iv. 122. vii. 211. ix. 59. ἤϊσαν. iv. 125. v. 108. Est autem 3. pers. plur. aor. 1. act. verbi εἴω, ab ἴω, inserto ι, Eo. aor. 1. comm. εἶσα, διαλύσει ἔϊσα, τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἤϊσα, unde κατ' Ἀττικὴν κρᾶσιν, ᾖσα, ας, ε, &c.

ἠϊών, ονος, ἡ. Ion. et poet. pro comm. ἀκτή. Littus. ἐπὶ τὴν ἠϊόνα τὴν καλεομένην Κωλιάδα. viii. 96. In littus, quod Colias vocatur.

ἦ κε μέγ' οἰμώξειεν ὁ Πελοπίδης Ἀγαμέμνων. vii. 159.

ἥκειν, χωρεῖν, φέρεσθαι. Variis modis ab Herodoto usurpatum. τῆς πόλιος εὖ ἡκούσης. Repub. florente. i. 30. ἐς τοῦτο τοῦ βίου εὖ ἥκοντι. Cum ad hoc usque tempus vitam feliciter traduxisset. ibid. ἑωϋτῶν εὖ ἥκοντες. Se bene habentes. Rem bene gerentes. Rem feliciter gerentes. i. 102. χώρην ὡρέων εὖ ἥκουσαν ἔχειν. Regionem bona cœli temperie præditam habere. i. 149. ἄνδρες χρημάτων εὖ ἥκοντες. Homines de re pecuniaria bene constituti. Homines bene nummati. Homines pecuniis abundantes. v. 62. σὺ δυνάμιος ἥκεις μεγάλης. vii. 157. Tu ad magnam potentiam es provectus. Magnam habes potentiam. θεῶν χρηστῶν ἥκοιεν εὖ. viii. 111. Valla, [Dicebant Athenas,] Diis propitiis bene processisse. Steph. Quippe quæ utilibus Deabus bene instructæ essent. Vel, Quibus duæ utiles Deæ suppeterent. Æ. P. Diis propitiis feliciter rem gererent. Intelligit autem τὴν Πειθὼ, καὶ τὴν Ἀναγκαίην, quos ibid. δύο θεοὺς μεγάλους appellavit. τοῖς δὲ θεοῖς χρηστοῖς opponit Herodotus δύο θεοὺς ἀχρήστους, τὴν Πενίην, καὶ τὴν Ἀμηχανίην. ibid.

ἦκου. Ion. pro comm. ἦπου. Certe. Profecto. i. 68.

ἦκται. 3. sing. præt. p. pass. ab ἄγω, ξω. Ago. Duco. ii. 158.

ἡμέας. Ion. et poet. pro comm. ἡμᾶς. Nos. accusat. plur. pronominis ἐγώ. i. 30, 32. Vide εας. Ion. terminatio.

ἡμέες. Ion. et poet. pro ἡμεῖς. Nos. ii. 6.

ἡμερήσιος, ιη, ον. ὁ, ἡ, τό. N. H. Unius diei. ἡμερησίην ὁδὸν Herodotus vocat unius diei iter. viii. 98. Vide ἀγγαρήϊον.

ἡμεροδρόμος, ου, ὁ. comm. Diurnus cursor. Tabellarius, qui interdiu currit. vi. 105. τὸν ἡμεροδρόμων ἀνευρόντες τὸν ἄριστον. ix. 12. Quem e diurnis cursoribus optimum invenerunt.

ἡμερολογέειν. εῖν. Ion. et comm. Dies numerare. Supputare. ἡμερολογέοντας τὸν λοιπὸν χρόνον. Reliquum tempus supputantes. i. 47.

ἡμεροσκόπος, ου, ὁ. comm. Speculator diurnus. vii. 182, 192, 219.

ἡμερόω. ῶ. μ. ώσω. et ἡμερόομαι, οῦμαι. Ion. et poet. pro quo et ἡμεροποιέω. ῶ, et ἥμερον ποιῶ. Mansuetum reddo. Mansuefacio. Cicuro. Placo. πᾶν ἔθνος ἡμερούμενος Δαρείῳ. Omnem gentem Dario mansuefaciens, et ad imperio placidæ parendum mansuetam reddens. v. 2.

ἦ μήν. Particulæ conditionibus exprimendis servientes. ἦ μὴν ἕξειν παρ' ἑωϋτῷ. Ea conditione ut apud

se servaret [fraudem, nec cuiquam mortalium eam indicaret.] iii. 74, 133. iv. 154. pro ἦ μὴν, dicitur ἦ μέν. quod (si codex sanus) συνώνυμον est.

ἡμιάῤῥην, ὁ. ἡμιάῤῥενος. Semimas. Semivir. Eunuchus. Ctes. Pers. 5, 9, 11, 20.

ἡμίονος βασιλεὺς τίς εἴρηται. i. 55. πῶς; i. 91.

ἡμίονος, ὁ καὶ ἡ. comm. Mulus, vel Mula. τότε αἱρήσετε ἡμέας, ἐπεὰν ἡμίονοι τέκωσι. Tunc nos capietis, quum mulæ pepererint. iii. 151. οὐδαμᾶ ἐλπίζων ἡμίονον τεκεῖν. Nullo modo putans mulam parere. Vel, Existimans fore ut nunquam mula pareret. ibid. τῶν σιτοφόρων ἡμιόνων ἡ μίη ἔτεκε. Mularum, quæ frumentum portabant, una peperit. iii. 153. ἡμίονος ἔτεκε ἡμίονον. vii. 57.

ἡμιπλίνθιον, τό. Semilater. Dimidiatus later. ἡμιπλίνθια ἐξήλαυνε. Dimidiatos lateres, semilateres conflavit. i. 50.

ἡμίσεα. Ion. pro comm. ἡμίσεια. Dimidia. Dimidiata. ἡμίσεα συμφορή. Dimidia calamitas. Dimidium calamitatis. Calamitas non integra, sed dimidiata. v. 111. αἱ ἡμίσεαι τῶν νεῶν. viii. 18. Dimidiæ naves. i. Dimidia navium pars. Valla: Dimidium navium. τὰς ἡμισέας τῶν ἀσπίδων. viii. 27. Dimidiam clypeorum partem.

ἡμίσεες, οἱ. Dimidiati. Dimidia pars. τοὺς ἡμίσεας ἀποστέλλειν τοῦ στρατοπέδου. ix. 51. Dimidiam copiarum partem mittere.

ἡμιτάλαντον, τό. Semitalentum. Ion. et comm. τρία ἡμιτάλαντα. Duo talenta, et dimidium. i. 50. ἕβδομον ἡμιτάλαντον. Sex talenta cum dimidia. i. 50, 51. De hac numerandi ratione consule Jul. Pollucem lib. 9. c. 6. §. 52. τέταρτον ἡμιτάλαντον. Tria talenta, et dimidium. i. 50.

ἡμίτομον, ου, τό. N. H. Dimidium. Dimidiata pars. Gall. *la moitié.* vii. 39.

ἡμίτομος, ου, ὁ. comm. Semisectus. Dimidiatus. Dimidiata pars. Medietas. τὸ ἡμίτομον τοῦ ποδός. ix. 37. Dimidiatus pes; vel, Pedis secti dimidiata pars.

ἦμος. Ion. et poet. pro comm. ἡνίκα, et ὅταν. Quando. Quum) (τηνικαῦτα. τότε. Tunc. iv. 28.

ῆν. Ion. terminatio infinitivi 2. conjug. contract. pro comm. ᾶν. hoc et Dorice fit. φοιτῆν, pro φοιτᾶν. ii. 73.

ἤνεικαν. Tulerunt. Ion. et poet. aorist. 1. act. ab ἐνείκω, pro quo φέρω in præsenti. οἱ Μιλήσιοι τοῖσι Χίοισι τὸν πόλεμον συνδιήνεικαν. Milesii Chios in bello gerendo adjuverunt. i. 18.

ἠνείκαντο. Ion. et poet. aor. 1. med. ab ἐνείκω, τὸ φέρω. Tulerunt. i. 173.

ἠνείχθη. συνηνείχθη. Impersonaliter. Accidit. συνηνείχθη τι τοιόνδε γενέσθαι πρῆγμα. Accidit ut quædam hujusmodi res fieret. Quiddam hujusmodi accidit. Hoc autem Ionicum dictum pro communi συνέβη. φέρω, fut. οἴσω, ab οἴω. aor. 1. act. ἤνεγκα ab ἐνέγκω, et Ion. et poet. ἔνεικα, et ἤνεικα. Perf. act. ἤνεχα, et Attice ἤνοχα, unde et τὸ ἐνήνοχα. Pass. perf. ἤνεγμαι, ξαι, κται. aor. 1. pass. ἠνέχθην, et inserto ι, ἠνείχθην. hinc ipsum compositum συνηνείχθην. ης. η. i. 19.

ἡνιοχεῖν. Ion. et poet. Aurigari. Aurigam esse. Proprie significat τὰ τῶν ἵππων ἡνία ἔχειν, μεταχειρίζειν, καὶ κυβερνᾷν. Equorum habenas habere, tractare, moderari. Currum regere. αἱ γυναῖκες τῶν Ζαυήκων ἡνιοχεῦσι τὰ ἅρματα ἐς τὸν πόλεμον. Zavecorum fœminæ currus ad bellum aurigantur. Vel, Currus in bello regunt. iv. 193.

ἠοῖος, η, ον. Ion. et poet. pro quo et ἑῷος. Eous. Orientalis. a dativo ἠοῖ, quod a recto ἠὼς deductum,

, Aurora. Plaga orientalis.
s. ἠοίη θάλασσα. Mare ori-
. iv. 100. πρὸς τοὺς ἠοίους
ζων. Ad Libyas eoos, vel
ales. iv. 160.
minatio genitivi Ionici in
ibus tertiæ declinationis
actorum. Ἁλικαρνασσῆος, pro
uni ῆος, et Attico έως. i. 1.
ίος. ib. quod passim occurrit.
Nisi. præcedente ἄλλο. Ctes.
9. οὐδὲν ἄλλο, ἢ ὅτι. Nihil
nisi.
on. et poet. pro comm. ἤ.
, præcedente aliquo vel ad-
, vel nomine comparativi
s. ix. 26. ἤπερ Ἀθηναίους. hic
subauditur. ἀξιονικοτέρους
Ἀρκάδας. ix. 28.
, τος, τό. N. H. Lenimen-
Pharmacum dolores leni-
Medicamentum lenitivum.
πια τὰ ἰσχυρὰ προσάγων. Val-
hunc locum Latine vertit,
[medicamenta] post acria
vens. At, si verba spectes,
rtendum : Lenimenta vehe-
ia admovens. i. Pharmaca,
medicamenta, quæ magnam
hementem leniendi vim ha-
it. Quæ leniendi doloris ma-
vim habebant. iii. 130.
vocat ἤπια φάρμακα, et
ατα. q. d. Lenia, et dolo-
ecantia, i. sedantia. Vocem
n ἤπιος, alii quidem spiritu
o, alii vero tenui notant.
de re Eustath. consule.
. Ion. et Attice pro comm.
μην. Sciebam. iii. 108. iv.

. Ion. et Attice pro comm.
το. Sciebat. iii. 74, 140. viii.

το. Ion. 3. plur. imperfecti,
ίσαμαι, pro comm. ἠπίσταντο.
Credo. Existimo. ii. 53.
6. v. 73. viii. 5, 25, 88, 97,

. Apud Herodotum. iii. 15.
L. aor. 1. pass. Attice for-
mati, pro comm. ἠπιστήθη, ab ἐπί-
σταμαι. Scio. Cognosco. Com-
pertum habeo. unde infinitus ἐ-
πιστηθῆναι. De quo consule no-
strum Græcum indicem in Xe-
nophontem. Sic autem forma-
tum, ut ἤμελλον, ἠβουλόμην, ἠβουλή-
θην, pro comm. ἔμελλον, ἐβουλό-
μην, ἐβουλήθην. εἰ ἠπιστήθη μὴ πολυ-
πραγμονεῖν. [Barbari barbare sic
ista redderent; Si scitum, vel
cognitum fuisset eum non curio-
sum futurum, nec rebus novis
operam daturum. pro quibus ita
Latine :] Si compertum fuisset, si
constitisset, eum nihil novi cu-
riose moliturum. Si constitisset
fore ut rebus novis non studeret.
Alias est aor. 1. pass. ab activo
ἀπιστέω, ῶ. ήσω. Fidem non habeo.
Diffido. Non credo. Observan-
dum autem jam τὸ ἠπιστήθη imper-
sonaliter sumtum videri. Miror
autem hæc ab illis, qui tot tan-
taque librorum volumina con-
scripserunt, et qui thesauros pol-
licentur, cum aliis, quæ nume-
rum fidemque superant, silentio
præterita fuisse.
Ἥραιον, ου, τό. Junonis templum. iv.
88.
Ἡρακλέος. Ion. pro comm. et Atti-
co, Ἡρακλοῦς. i. 7. ii. 42, 43, 44.
Ἡρακλεῖ. ii. 145.
ἤρεσε. Placuit. Ion. et poet. ab ἀ-
ρέσκω, quod ab ἀρέω, quod ab ἄρω,
τὸ ἁρμόζω, quia quæ nobis pla-
cent, ea nostris animis conve-
niunt, hinc ὁ καὶ ἡ θυμήρης, ani-
mo gratus. ἡ χώρη οἱ ἤρεσε. Regio
ipsi placuit. iv. 147. Est autem
3. pers. sing. aor. 1. act. ἤρεσα.
ας. ε. viii. 58.
ἤρεσε. 3. pers. sing. aor. 1. act. ab
ἀρέσκω. Placeo. fut. ἀρέσω. ab ἀρέω
inusitato. aor. 1. act. ἤρεσα. ας. ε.
Placui. Placuisti. Placuit. ἤρεσέ
σφι ταῦτα ποιέειν. viii. 19. Ipsis
hæc facere placuit.
ἠρετίσατο. Ctesias Pers. 9. ὡς αὐτὸς
ἠρετίσατο. Quos ipse elegit. ab αἱ-

ῥετίζομαι, quod idem est ac αἱρέομαι. ὧμαι.

ἠρινέος, α, ον. vel potius ἠρίνεος. Herod. V. pro comm. εἰρίνεος, et ἐρίνεος. Laneus. ἔριον. Lana. ut ἴχνιον τονίζεται. εἰρίον δὲ, ut τειχίον. idem. ἠρινέον κιθῶνα ἐπὶ τέτῳ ἐπενδύνει. Laneam tunicam supra hanc induit. i. 195. [πίλους εἰρινέους. iv. 73.] at vii. 91. εἰρινεὸς ὀξυτόνως legitur. Si codex sanus, hæc varietas accentuum est observanda.

ἤσαν. Ionice et Attice, pro quo ἤϊσαν alibi, τουτέστιν ἦλθον. Iverunt. i. 62. ἤσαν. i. 105. ἐκ τοῦ ἤϊσαν, κατ' Ἀττικὴν κρᾶσιν. Vide ἤϊσαν.

ἡσθῆναι. Delectatum fuisse. i. 27. cum dativo. ὑπερήσθη. supra modum lætatus est. i. 54. cum dat. ἥσθη. i. 56. ἥσθησαν. i. 69. ἥδεσθαι θοίνῃ. Convivio, epulis oblectari. i. 119. ὑπερησθεὶς τῷ στόματι. iii. 22.

ῃσι. Terminatio dat. plur. primæ, vel secundæ simpl. Ionice, sequente consonante. ναυτιλίῃσι μακρῇσιν ἐπιθέσθαι. i. 1. πολιήτῃσι δόξω. i. 37. θυσίῃσι μεγάλῃσι τόν. i. 50.

ῃσι. Terminatio dat. plur. 1. et 2. declin. simpl. Ion. pro comm. αις. sequente vocali. ἐν εὐπαθείῃσι ἐόντας. i. 22.

ῃσιν. Terminatio dat. plur. primæ vel secundæ simplic. Ionice, sequente vocali. ναυτιλίῃσι μακρῇσιν ἐπιθέσθαι. i. 1. Πέρσῃσιν οὕτω. i. 5. σὺν ἄλλῃσιν ἁρπασθῆναι. i. 1.

ἥσσω. ix. 111. ἄλλος φανήσεται ἐμεῦ οὐδὲν ἥσσω. Alius apparebit, erit me non inferior, vel deterior. At ἥσσων legendum videtur.

ἧσται. Ion. et poet. 3. pers. sing. perf. pass. ab ἕζω, τὸ ἱδρύω. Colloco, fundo. μ. ἕσω. ἀόρ. α. ἧσα. π. ἧκα. unde pass. ἧσμαι. ἧσαι. ἧσται. Τῇ καὶ Δήμητρος Ἐλευσινίης ἱρὸν ἧσται. ix. 57. Ubi etiam Cereris Eleusiniæ templum est fundatum.

ἡσυχίη variis modis usurpatum.

ἡσυχίην ἄγειν. Ion. et comm. αν ἄγειν. ἡσυχάζειν. Quietem Quietem fovere. Quiescer armis, motu, turbisque sib perare. i. 66. Otio frui. ἡσυχίην ἔχειν. idem. ii. 45. ἄγειν. Tacere. v. 92. §. 1.) ἔχειν ἐν ἡσυχίῃ. ibid. §. 3. ωπᾶν. ἐν ἡσυχίῃ σφέας αὐτοὺ ἀντὶ τοῦ ἐσιώπων.) (ῥῆξαι φ 93. ἡσυχίην ἔχειν. vii. 150. ἄγειν. vii. 150, 161. &c.

ἡσυχίη. Quies. Silentium. συχίη τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο. I poet. noctis intempestæ σις. i. 45. Quod Virgilius h sibus feliciter expressit. Æ 4. v. 522. Nox erat, et pla carpebant fessa soporem C ra per terras, sylvæque et quierant Æquora: quum volvuntur sidera lapsu, tacet omnis ager, &c. Et Fast. v. 429. Nox ubi jam est, somnumque silentia bent, Et canis, et variæ ticuistis aves.

ἡσύχιος, α, ον. Ion. et poe comm. ἥσυχος. Quietus. quillus. Sedatus. ἡσύχιος Ingenium sedatum, qui tranquillum.) (turbulentu 107.

ἤσχαλε. Ion. et poet. verbum autem 3. aor. 2. act. ab ἀσ iii. 152. Vide suo loco.

ἤσχαλον. 3. plur. aor. 2. act et poet. ab ἀσχάλλω. Mole ro. Graviter fero. Gravor. λον οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τῆς ἑωϋτῶ δημέοντες. ix. 117. Athen moleste ferebant quod a su trio] solo peregrè degentes sent.

ηυ. Ion. pro comm. αυ, Νηυσ ναυσί. Navibus. i. 70.

ηυ. Ion. ut et Attice, in v quæ communiter τὸ ευ in mentis mutare non solent, diphthongus immutabilis ce tur. Ut ηὐχόμην, pro εὐχόμην.

ϐεύμην, pro εὐλαϐεύμην. ηὖδον, pro εὗδον. Sic apud Demosth. περὶ στεφάνου. §. 54. ηὐτρέπισται, pro εὐτρέπισται. Sic apud Herod. vii. 233. ηὐτύχησαι, pro εὐτύχησαι.

ἠῶος. Ion. et Attice, pro quo et subscripto ι dicitur ἠῷος, ab ἠοῖος versa diphthongo οι in ῳ. Orientalis. ab ἠὼς, όος, ῶς. Aurora. Oriens. Orientalis plaga. vii. 157. τὸν ἠῶον στρατόν. Orientalem exercitum. Copias, quæ in Oriente erant.

Θ.

Θ Ion. pro comm. τ. κιθὼν, pro χιτών. Indusium. i. 8. ἐνθεῦτεν, pro ἐντεῦθεν. Hinc, illinc. i. 2, 9, 17, 56. ἐνθαῦτα, pro ἐνταῦθα. i. 61.

θαλαμίη, ης, ἡ. N. H. Navis foramen, qua remus in aquas exsertus exstat. v. 33.

θάλαμος, ὁ. Cubiculum, proprie nuptiale: sed γενικῶς quodlibet aliud. i. 12. (nam quod hic θάλαμος appellatur, id. i. 9, 10. οἴκημα vocatur. et κοιτών. i. 9.) 34.

θαλασσοκρατέειν, εῖν. comm. Maris imperium obtinere. iii. 122.

θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ. comm. Qui maris imperio potitur. θαλασσοκράτορες ἐόντες. Cum maris imperio potirentur. v. 83.

Θαμιμασάδης. Scythice Neptunus appellatur. iv. 59.

θάνατος, ὁ. comm. ὥς οἱ παρεδόθη τὸ παιδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ. Cum puerulus ei traditus fuisset ornatus ornatu ad mortem deferri consueto. Plena enim esset locutio si dixisset Herodotus, κεκοσμημένον στολὴν τὴν ἐπὶ θανάτῳ φορεῖσθαι φιλοῦσαν. vel, τὴν πρὸς τὸν θάνατον φορεῖσθαι εἰωθυῖαν. vel, τὴν διὰ τὸν θάνατον &c. περιφραστικῶς autem vestium pullarum, ac atrarum, et funebrium ornatum intelligit. Qui vestes istas gerunt, pullati et atrati dicuntur. Quod vel in domestico, vel publico funere, luctuque fieri solet. Pullus enim, aterque color, mœroris, tristitiæque signum habetur. i. 109. H. Steph. vertit, Cum puerulus cum ornatu traditus esset ad necem. Sed nec articulum illum τὴν, nec præcedentem constructionem animadvertit, neque satis attente perpendit. Dicendum enim esset, si interpretationem hanc sequaris, ὥς οἱ τὸ παιδίον κεκοσμημένον παρεδόθη ἐπὶ θανάτῳ. Verum Herodoti locus, licet sit ἐλλειπτικὸς, καὶ σύντομος, est tamen elegantissimus, et sic accipiendus, ut ante demonstratum. Quare nihil mutandum. De variis autem τῶν ἐλλείψεων generibus nostros in Thucydidem et Xenophontem Græco-latinos indices consule, ubi sexcenta reperies exempla, quæ te docebunt hic nihil novi a nobis tradi. Sed objiciat quis, quomodo dicis hunc infantem pullis, atris, funebribusque vestibus indutum fuisse, cum i. 111. dicat Herodotus παιδίον κεκοσμημένον χρυσῷ τε, καὶ ἐσθῆτι ποικίλῃ; Hæc inter se pugnant. At respondendum, hunc infantem a parente quidem κατὰ τὸ εἰκὸς funebribus vestibus, ac ornatu, vestitum Harpago traditum fuisse, ut necaretur: at ab Harpago postea domi sic ornatum; partim, quia filius erat regius; partim etiam, ut bubulcus, ejus forma ac ornatu commotus, faceret, quod Harpagus cupiebat, sed proferre non audebat, quum ei feris objiciendum infantem tradebat. quid autem cupiebat? Hunc infantem salvum. Nisi locum sic accipiamus, aliter erit explicandus, τὴν ἐπὶ θανάτῳ, pro πρὸς τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγουσαν ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸν θάνατον. ut iii. 119. ix. 37. Tunc autem hæc pendebunt ab illo παρεδόθη. πῶς; κεκοσμημένον. ποῖ ἀποιστέον; πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγουσαν. τουτ-

ἐστιν ἐπὶ τὸν θάνατον. Traditus ei fuit infans. quomodo? ornatus. Quo absportandus? Ad viam, quæ ad mortem ducebat. id est, ad mortem absportandus. Sic autem vulgata versio poterit excusari, cujus sensus est bonus.

θανατοῦν. comm. Necare. Interficere. Morte mulctare. παῖδα θανατώσων. Infantem necaturus. i. 113.

θαφθεὶς, εῖσα, ἐν. θαφθέντος. comm. Sepultus, a, um. θαφθεῖσί σφι. Ipsis sepultis. vii. 228.

θαφθῆναι. ii. 81.

θέειν περὶ ἑωϋτῦ. Quid sibi velit hoc loquendi genus, vide in τρέχειν περὶ ἑωϋτοῦ. ubi res fusius explicatur, et variis exemplis illustrata confirmatur. Homer. Iliad. Χ. v. 161. Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο. Vide περὶ ψυχῆς θέειν apud Eustath.

θεεύμενος. Ion. pro comm. θεώμενος. hoc a θεάομαι, ῶμαι. illud a θεέομαι, εῦμαι. Contemplantes. Aspicientes. vii. 146.

θέης ἄξιος. ὁ ἀξιοθέητος, εἴτε ἀξιοθέατος. Hoc enim commune. Illud vero Ion. et poet. i. 25.

θεήσασθαι. Ion. pro comm. θεάσασθαι. Contemplari. Aspicere. verso α in η. i. 8, 30. θεησάμενος. i. 86. θεησάμενοι. Contemplati. iii. 136. vii. 43. viii. 116.

θεήσεαι. Ion. ἀντὶ τοῦ θεήσῃ. 2. persona futuri, verbi θεάομαι, ῶμαι. fut. θεάσομαι, et Ion. θεήσομαι. θεήσῃ, θεήσεται, et sublato τ, fit θεήσεαι, et 2. in tertiam migrat. i. 8.

θεῖον, ου, τό. comm. Numen divinum. ἡ τοῦ θείου προνοίη. Numinis divini providentia. iii. 108.

θειοτέρως. comm. Divinius. Magis divinitus. i. 122. pro eodem et θειότερον. i. 174.

θέλειν. Hoc verbum apud Herodotum peculiari quodam modo positum reperitur, quem apud alios scriptores non facile reperias. εἰ ἐς τὴν θυγατέρα ταύτην ἡ τυραννὶς ἀναβῆναι θελήσει. v. 8. Si ad hanc filiam tyrannis ascendere velit. pro, ad hanc filiam sit perventura. Vel, Si contingat ut tyrannis ad hanc filiam devolvatur, perveniat. i. 109.

θελέω, ῶ. Volo. Ion. poet. et comm. θελῆσαι. Voluisse. i. 24. Hinc τὸ ἐθελέω, ῶ. idem. ἠθέλησαν. Voluerunt. i. 59. Vide ἐθέλειν.

θεοβλαβὴς, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. ὁ ὑπὸ τοῦ θεοῦ βλαβεὶς τὴν φρένα. Qui a Deo læsus est in mente. i. Cui Deus mentem eripuit, abstulit. i. 127. Divinitus mente captus. viii. 137.

θέοιτο. Vide θοῖτο.

θεράπαινα, ης, ἡ. comm. Ancilla. iii. 134.

θεραπηΐη. Ion. pro comm. θεραπεία. Famulitium. Famulorum numerus. Servitium. Servi. θεραπηΐη δέ σφι ἕπεται πολλὴ ὄπισθεν. Multum famulitium, magnus famulorum, famularumve numerus, eas a tergo sequitur. i. 199. καὶ αὐτοὶ, καὶ ἡ θεραπηΐη αὐτέων. Et ipsi, et ipsorum famulitium, id est, famuli. v. 21. vii. 55, 83, 184.

θεράπων, οντος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. ὑπηρέτης. δοῦλος. Famulus. iii. 148. v. 105.

θεοπρόπιον. Ion. et poet. Oraculum. i. 7. τὰ θεοπρόπια. i. 54, 68. τὸ θεοπρόπιον τὸ Κροίσῳ γενόμενον. Oraculum Crœso redditum. i. 69. ἐκ θεοπροπίου. Ex oraculo. i. 165. συλλαβὼν τὸ θεοπρόπιον. Cum oraculum percepisset, ac intellexisset. iii. 64. vii. 117. viii. 53. ἐκ θεοπροπίου τινός. ix. 93. ex quodam oraculo. κατὰ τὰ θεοπρόπια τὰ γενόμενα. ix. 94. secundum oracula reddita.

θεοπρόπος, ου, ὁ. Ion. et poet. Vates. ὁ τὰ θεῷ πρέποντα λέγων. Qui res Deum decentes. i. veras, dicit. Vates veridicus. proprie i. 19, 48. Qui ad oracula consulenda mitti solebat. πέμψαντες θεοπρόπους ἐς Δελφούς. i. 67. Interpres.

Missis Delphos consultoribus. Hos Græci συνωνύμως et θεωροὺς appellabant. Suidas, θεωροὶ λέγονται οὐ μόνον οἱ θεαταὶ, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι. καὶ ὅλως τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας, ἢ φροντίζοντας οὕτως ὠνόμαζον. ὤραν γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα. ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητέας. Vates ad [prodigiorum] interpretes misit. i. 78, 158. v. 79. vi. 57. vii. 140, 141, 169.

θεὸς unde dictum sit, patet ex his Herodoti verbis, θεοὺς προσωνόμασαν ἀπὸ τοῦ τοιούτου, ὅτι κόσμῳ θέντες τὰ πάντα πρήγματα, καὶ πάσας νομὰς εἶχον. id est, Deos nominarunt propterea quod res omnes, omnesque regiones ordine disposuerunt, atque collocarunt. ii. 32.

θεὸς, ἡ. Ion. et poet. et comm. pro θεά. quod longe frequentius. i. 31. τῆς θεοῦ. Deæ. i. 105. τῇ αὐθιγενέϊ θεῷ τὰ πάτρια ἀποτελέειν. Deæ indigenæ patria sacra peragere, vel sacra ritu patrio peragere. iv. 180. τὴν θεόν. vi. 61, 91. ix. 61. ἡ θεός. ix. 65.

θεοφανίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. θεοφανία, καὶ θεοῦ φανέρωσις. q. d. Dei apparitio. Sic autem videtur ab Herodoto vocari dies festus ac solennis, quo Deorum simulacra tam in ipsis templis, quam extra, in supplicationibus, populo ostendebantur. θεοφανίῃσι, pro ἐν ταῖς τῶν θεῶν τῶν φαινομένων, εἴτε φανερουμένων, ἑορταῖς. i. 51.

θερείη, ης, ἡ. Ion. pro comm. θερεία, καὶ θέρος. Æstas. τὴν θερείην πᾶσαν αὐτοῦ διέτριψαν. Totam æstatem illic triverunt. i. 189.

θέσμια, τά. Ion. et poet. pro comm. νόμοι. Leges. θέσμια μεταλλάξας. Legibus mutatis. i. 59.

θεσπίζειν. Ion. et poet. Oraculum reddere. Vaticinari. ὅσσα ἂν ἕκαστα τῶν χρηστηρίων θεσπίσῃ. Quæcunque singula oracula respondissent. i. 47, 48. iv. 67, 155. ἐπιθεσπίσαντα τῷ τρίποδι. Cum oraculum ex tripode reddidisset. iv. 179. τὰ θεσπιεῖν ἔμελλε. viii. 135. Quæ vaticinatura erat. [Ea, quæ vaticinio declaratura erat.]

θέσπισμα, τος, τό. Ion. et poet. Oraculum. ii. 29.

θεωρεῖν. comm. Contemplari. Spectare. θεωρέοντι τὰ Ὀλύμπια. Olympia spectanti. i. 59.

θεωρὶς, ίδος, ἡ. comm. Nomen navis publicæ, qua Athenienses suos θεωροὺς, et sacrorum publicos ministros ad oraculum consulendum, vel ad sacros ludos, vel ad sacra in peregrino solo pro patria faciendum mittebant. Qua de re pluribus Suidas in vocibus θεωρὶς, et θεωροί. τὴν θεωρίδα νῆα εἷλον. vi. 87. Navem theoridem ceperunt. Vocabulum Græcum a Valla præteritum est, ab aliis parum fideliter Latine vocatur, Navis speculatoria. Vel, Navis, quæ spectandi gratia est appulsa. Has enim interpretationes in vulgatis Lexicis invenias. Verum Græca vox est nobis servanda, quod unico vocabulo Latino explicari nequeat. Hæc alias appellatur συνωνύμως et Πάραλος. Suidas in voce Σαλαμινία, Δύο (inquit) ἦσαν νῆες παρ' Ἀθηναίοις ταχύδρομοι, ἡ Πάραλος, καὶ ἡ Σαλαμινία. ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία, τοὺς καλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν, ἣν καὶ ἐπ' Ἀλκιβιάδου φησὶ πεμφθῆναι Θουκυδίδης. ἡ δὲ Πάραλος, τὰς θεωρίας ἀπῆγε, τουτέστι τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα. Vide et Πάραλος ναῦς apud Suidam. Unde patet hæc navium Græca nomina non mutanda ; sed retinenda, licet Latinis verbis unica voce nequeant explicari.

θηεῖσθαι. pro comm. θεᾶσθαι. ἐθηεῖτο σίδηρον. Ferrum intuebatur. i. 68. ἐθηεῦντο. Contemplabantur. iii. 136. viii. 25. ἐθηεῖτο. Contemplabatur. vii. 56. Hoc autem θηέομαι, οῦμαι, formatum est a θεάομαι, ῶμαι, mutata conjugatione, et verso ε in η. Vel a comm. θεάομαι, facta literarum trajectione formatur θαέο-

μαι, hinc τὸ θηέομαι, ἦμαι. mutata conjugatione, et α in η. Ion. verso.

Θηήσασθαι. Ion. pro comm. θεάσασθαι. Contemplari. verso ε et α in ηη. i. 11. Sic ἐθηεῦντο, pro ἐθεῶντο. i. 10. ἐθηήσατο. iv. 87. θηησάμενος. ibid.

Θηκαῖος, α, ον. V. Herodoto peculiare. q. d. Thecalis, id est, Thecæ destinatus, aptus ad recipiendum condendumque aliquid, ut theca loculusque facere solet. οἴκημα θηκαῖον. Domus locusque, in quo, ut in quadam theca, aliquid ponitur ac asservatur. ii. 86.

Θήκη. comm. Sepulcrum. Monumentum. Locus, in quo quis jacet repositus. i. 67.

Θήλεα ἵππος. Equa. iii. 85, 86. θηλέων ἵππων. Equarum. iv. 2.

Θήλεα τέκνα. Ion. et poet. pro comm. θυγατέρες. Filiæ. i. 94.

Θηλέα. Ion. pro comm. θήλεια, ας. Fœmina. iii. 109. vii. 57.

Θήλεια νοῦσος. Morbus fœmineus. i. 105.

Θῆλυ τέκνον. Ion. et poet. pro comm. θυγάτηρ, filia. V. Hom. c. 1. καὶ αὐτῷ γίνεται ἐκ κοίτης θῆλυ τέκνον. Et ipsi ex [legitimo] lecto, [congressuque,] nascitur filia.

Θηλυδρίης, ου, ὁ. Ion. pro communi θηλυδρίας. Effœminatus. Qui muliebria patitur. θηλυδρίης τε, καὶ μαλακώτερος ἀνήρ. vii. 153. Effœminatus et mollis homo.

Θηριωδέστατα ὄρεα. Montes feris refertissimi. i. 110, 111.

Θής, θητός, θητὶ, θῆτα, ὁ. commun. Qui mercedis caussa alicui suam operam navat, vel locat. Mercenarius. ὁ ἄρτος τοῦ παιδὸς τοῦ θητός. viii. 137. Pueri mercenarii panis. τοὺς θῆτας καλέσαι. ibid. Accitis illis mercenariis. Eustath. θῆτες, οἱ ἐλεύθεροι μὲν ὄντες, μισθοῦ δὲ ὑπουργοῦντες. Suidas vero, θῆτες, οἱ τροφῆς ἕνεκα δουλεύοντες.

Θητεύειν. comm. Suidas, μισθῷ ἐργάζεσθαι. Accepta mercede operari. Mercedis caussa suam operam a…

ci … re … bi … di … ra … Θνήσ … tis … 13 … vu … Sal … viu … ipsi … vivi … qua … per … Cu … cipe … lum … in … lan … de … vo. … adju … μην, … Consule nostrum Græcum Xenophontis indicem, in voce τίθοιτο. Consule et alterum indicem Thucyd. Nisi dicas esse optat. præsentis, ut a προσθέομαι, προσθεοίμην, θοίμην. θέοιο, θοῖο. θέοιτο, θοῖτο. quod parum in usu. ὑποθέοιτο. vii. 237.

Θορεῖν. et compos. καταθορεῖν. Desilire. καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων. Cum de equis desiluissent. iii. 86.

Θορή, ῆς, ἡ. Ion. pro comm. θορ…

Semen genitale, [quod γονὴ συνωνύμως vocatur. iii. 101.] τοιαύτην Αἰθίοπες ἀπίενται θορήν. Tale semen Æthiopes emittunt. ibid.

θορνύεσθαι. V. H. Libidine agitari. Coitum appetere. Dictum quasi πρὸς τὴν θορὴν, εἴτε θορὰν ὀρνύεσθαι, ad genitale semen excernendum impetu quodam ferri. Quod iis accidit, qui Veneris stimulis agitantur, et ad congressum feruntur. ἐπεὰν θορνύωνται κατὰ ζεύγεα. Quum per paria ad coeundum libidine agitantur. Illic agitur de viperis, quæ binæ ad coitum libidine impulsæ feruntur. iii. 109.

θραύειν. comm. Frangere. Comminuere. Rumpere. θραυομένης πέτρης. Dum saxum rumperetur, frangeretur. i. 174.

θρησκείη, ης. Ion. pro comm. θρησκεία. Divinus cultus. q. d. θεοαρέσκεια. Deo gratus cultus. Interdum et superstitio. ἄλλας θρησκείας μυρίας ἐπιτελέουσι. Sexcentas alias ceremonias cultus divini celebrant. ii. 37.

θριαμβεύειν τινά. comm. Triumphare aliquem, pro, de aliquo. Sic enim et Virgil. τῶν γεωργικῶν lib. iii. v. 33. Bisque triumphatas utroque ab littore gentes. Idem Æn. lib. vi. v. 836. Ille triumphata Capitolia ad alta Corintho Victor aget currum cæsis insignis Achivis. Ctesias Pers. 13. θριαμβεύσας τὸν μάγον. Triumphato mago: id est, Cum in magum [ille] dixisset quidquid voluisset, ac de eo quodammodo triumphasset. Latinus interpres sensum sequutus vertit, magum infamavit.

θρώσκειν. Ion. et poet. pro comm. πηδᾷν. Salire. Saltare. παρὰ τὸ θορέω, θορῶ, θρῶ, θρώω, θρώσκω. ut a τορέω, τορῶ, τρῶ, τρώω, τρώσκω, τιτρώσκω. Ἀναθρώσκει ἐπὶ τὸν ἵππον. In equum insilit. In equum se saltu dedit. Equum saltu conscendit. iii. 64. καὶ οἱ ἀναθρώσκοντι ἐπὶ τὸν ἵππον. ibid. ἀποθρώσκοντα ἀπ' ἵππου. Ab equo desilientem. iii. 129. vii. 18.

θυμαλγὴς, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Qui dolore animum afficit. θυμαλγία ἔπεα. Verba, quæ animum dolore afficiunt. i. 129.

θυμός. Animus. Voluntas. Desiderium. τῶν σφιν ἦν θυμὸς μάλιστα. Quæ ipsorum animus maxime cupiebat. i. 1. ἐς θυμὸν βάλλεσθαι. Animo mandare. i. 84. θυμὸν ἔχε ἀγαθόν. Bonum animum habe. Sic et Galli, *Ayez bon courage*. Bono sis animo. i. 120. iii. 85. ἤ σφι θυμὸς ἐγένετο θεήσασθαι τὸν πόλεμον. viii. 116. v. s. Aut ipsis fuit animus bellum contemplari. i. Aut belli spectandi cupiditas ipsorum animum invaserat.

θύραι, ῶν, αἱ. comm. Fores. Janua. θέλων αὐτοῦ προσθεῖναι τὰς θύρας. iii. 78. Herodoteum loquendi genus, quod fortasse melius haberet, si diceres αὐτῷ προθεῖναι. v. s. Volens ante se fores ponere; id est, fores claudere, et hostibus irruentibus opponere, seque intra fores clausas, et hostibus oppositas continere, atque tutari. vel, αὐτῷ προσθεῖναι. Hæc enim magis usitata. Si codex mendo caret, hoc observandum. Valla: Fores occlusurus. Sensus, non verborum, rationem habuit. τὴν θύρην ἀνακλίνειν. Ion. et poet. pro comm. ἀνοίγειν. Fores reclinare, fores aperire. v. 16.

θύρωμα, τος, τό. comm. Janua. Postes januæ. Fores ipsæ. διξὰ θυρώματα. Gemini postes januæ. Vel geminæ fores. ii. 170. ἐν τοῖσι θυρώμασι. ibid.

θυρωρὸς, ὁ. commun. Janitor. ὁ τῆς θύρας ὤραν ἔχων. Qui januæ curam gerit. Gallice, *Huissier*. i. 120.

θύσιμα κτήνεα. Ion. pro comm. ἱερεῖα λεκτά, ἃ θύειν νόμος, καὶ θέμις. Pecudes, victimæque lectæ, quas immolare licet, fas est,

et mos permittit, vel flagitat. i. 50.

θῶκος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro communi ἕδρα, et καθέδρα. Sedes. Sedile. θῶκοι ἀμπαυστήριοι, ἐν τοῖσι κατίζοντες ἀμπαύονται οἱ ἀναβαίνοντες. Sedes ad quiescendum factæ, in quibus sedentes quiescunt illi, qui ascendunt. i. 181.

θωπεία, ας. comm. Assentatio. Adulatio. iii. 80.

θωρηκοφόρος, ὁ. N. H. pro quo commun. θωρακοφόρος, quod in vulgatis Lexicis sine ullius auctoritate legitur. Thoracem ferens. Thorace armatus. vii. 89, 92. viii. 113.

θῶϋμα. Ion. pro commun. θαῦμα. Miraculum. Res admiranda. τῷ λέγουσι θῶϋμα μέγιστον παραστῆναι. Cui dicunt miraculum maximum oblatum fuisse, vel, accidisse. i. 23. ἐν θωΰματι ἦν. Erat in admiratione, pro ἐθαύμαζεν. Admirabatur. i. 68. θῶϋμα ποιεύμενος τὴν ἐργασίην τοῦ σιδήρου, pro θαυμάζων τ. ε. τ. σ. Ferrarium opificium admirans. ibid. θῶϋμα ἐς συγγραφήν. Miraculum scriptu dignum. Res admiranda, scriptuque digna. i. 93. ἐν θωΰματι γίνεσθαι. In admiratione esse. Admirari aliquid. iii. 3. θῶϋμα ποιεῖσθαι περί τινος. Aliquid admirari. iii. 23. τῆς μάλιστα θῶϋμα ποιεῦμαι. vii. 99. Quam maxime admiror. ἐν θωΰματι μεγάλῳ ἐνέσχετο. vii. 128. In admiratione magna detinebatur. θῶϋμά μοι παρίσταται. Admiratio mihi astat, me subit, ego miror. vii. 187. Mirum mihi videtur. ἐν θωΰματι ἐγένοντο. In admiratione fuerunt. Obstupuerunt. vii. 218. θῶϋμα ποιεύμενος τὴν Εὐρυβιάδεω ἀβουλίην. viii. 74. Eurybiadæ inopiam consilii admirans. ἐν θωΰματι ἔχεσθαι. In admiratione teneri, pro, vehementer aliquid admirari. viii. 135. ἐν θωΰματι μεγάλῳ ἐνέχεσθαι τῆς τόλμης. ix. 37. In admiratione magna detineri audaciæ [caussa, propter alicujus audaciam. i. alicujus audaciam vehementer admirari.] Ἀρταβάζου δὲ θῶϋμα καὶ μᾶλλον ἐποιεύμην. ix. 58. Artabazum vero multo magis admirabar. Vel, Art. v. vehementius admirabar. ἐν θωΰματι ἦν, ὅκως τυφλὸς ὢν, μόνος ἀπίκοιτο ἐς τοιούτους χώρους. V. Hom. 21. Mirabatur quomodo [Homerus,] cum cæcus esset, in hujusmodi loca solus venisset. ἐν θωΰματι εἶχεν αὐτόν. V. Hom. 22, 31, 34. Ipsum in admiratione habebat. Ipsum admirabatur. ἐν θωΰματι ποιούμενος. V. Hom. 23. In admirationem adducens [id, quod narrabat.]

θωϋμάζειν. Ion. pro comm. θαυμάζειν. Mirari. ἀπεθωΰμαζε τὰ λεγόμενα. Mirabatur ea, quæ dicebantur. i. 11. ἀποθωϋμάσας τὸ λεχθέν. Admiratus id, quod dictum fuerat. i. 30. ἀποθωϋμάζοντα. Admirantem. i. 68. ἐθωΰμαζες. ibid. ἀπεθωΰμαζε. i. 88. ἀποθωϋμάζειν. ii. 79. ἢν αὐτὸν θωϋμάζῃς. Si ipsum admireris. iii. 80. ἀπεθωΰμαζε, καὶ ἐξεπλήσσετο. Admirabatur, et obstupescebat. iii. 148. θωϋμάζω τὸ αἴτιον. Caussam miror. vii. 125. ἀποθωϋμάζειν. viii. 65. ἀποθωϋμάσας τὰ λεγόμενα. ix. 111. Miratus ea, quæ dicebantur. His verbis stupefactus.

θωϋμάσιος. Ion. pro comm. θαυμάσιος. Admirandus. θωϋμασιωτέρη. Admirabilior. ii. 21. θωϋμάσια. ii. 35.

θωϋμαστὴς, οῦ, ὁ. Ion. pro comm. θαυμαστὴς, ῦ. Admirator. Qui aliquid admiratur. Αὐτοῦ θωϋμασταὶ καθεστήκεισαν. V. Hom. v. 12. Ipsius admiratores exstiterunt. Eum admirati sunt, vel admirabantur. eadem verba repetuntur. V. Hom. 25.

θωϋμαστὸς, ὴ, όν. Ion. pro comm. θαυμαστὸς, ὴ, όν. Admirandus. Admiratione dignus. i. 1. θωϋμαστὸν καρπὸν φύειν. ix. 122. Admirandum fructum ferre.

I.

I pro υ interdum apud Macedones. Βρίγες, pro Φρύγες. vii. 73. Consule Eustath. in voce Βρίγες.

ι Ion. pro ε. ἱστία, pro ἑστία. i. 176. bis. unde compos. ἐπίστιος, pro ἐφέστιος. i. 35, 44. bis. ἱστιητόριον, pro ἑστιατόριον. ἐπίστιον, ου, τό. pro comm. ἐφέστιον. v. 72, 73. familia. Vide suo loco.

ι in verbis activis 3. pers. plur. et in participiorum, et nominum, et articulorum Ionice formatorum, dativis pluralibus, etiam sequente vocali sæpissime ab Ionibus poni sine ν sequenti, quod tamen ab aliis fit suavitatis caussa, ne gemina vocalis concurrens aures offendat. ut τύπτουσι ἐκεῖνοι, pro τύπτουσιν ἐκεῖνοι. τοῖς λέγουσι αὐτοῖς, pro λέγουσιν αὐτοῖς. Sic τοῖσι ὠσὶ, pro τοῖσιν ὠσί. vii. 70. ἐν ἄρκυσι ἐμπαλλασσόμενοι. vii. 85. τῇσι Αἰγυπτίῃσι μαχαίρῃσι. vii. 91. τοῖσι Ἠδωνῶν. vii. 114. τοῖσι Ἀκανθίοισι. vii. 116. λέουσί ἐστι. vii. 126. χώροισι οἱ. vii. 127. τῇσι ἄλλῃσι πόλισι οἱ. vii. 119. τοῖσι ὁμοσίτοισι. ibid. φασὶ οὐκ. vii. 149.

ι in nominibus Ionice, et poet. insertum. ξεῖνος. Hospes. pro comm. ξένος. i. 20, 22. ξεινίη, pro ξενία. i. 27. vii. 116. κρατιερὸς, pro κρατερός. i. 47. ξεινικός. Peregrinus. i. 135.

ι in verbis Ionice insertum. ἠνείχθη. pro communi ἠνέχθη. Vide ἠνείχθη. i. 19. ἐπείρεσθαι, pro comm. ἐπέρεσθαι. i. 19. i. 27. ξεινίζειν, pro comm. ξενίζειν. i. 30. ἐπειρωτᾷν, pro ἐπερωτᾷν. i. 53. εἰνείκαντο, pro ἐνείκαντο, vel ἠνείκαντο. Sed utrumque minus usitatum. i. 57. εἰρωτᾷν, pro ἐρωτᾷν comm. i. 32, 55, 67, 75, 88. δείρω, pro comm. δέρω. Excorio. ii. 39. ὠφειλέω, ῶ. pro ὠφελέω, ῶ. Juvo. iii. 126. ἀποδείρω. ix. 64.

ι in participiis Ionice insertum. ἐξενειχθέντα, pro comm. ἐξενεχθέντα. Delatum. particip. aor. 1. pass. ab ἐκφέρω. i. 23. Sic ἀνενειχθέντα. i. 54. εἰσάμενοι, pro ἑσάμενοι, ab ἕω. Vide suo loco. i. 66. ἀπενειχθέντα. ibid.

ι in adverbiis Ionice insertum. εἵνεκεν, pro ἕνεκα comm. i. 2.

ι Ion. non semper ex verbis nominibusve tollitur: sed in eodem modo relinquitur, modo tollitur. ἐπεδείκνυον. i. 30. (Vide ἀπόδεξις, et ἀποδεχθέντα.) ἀποδεικνύντι. i. 136. ἀπεδείκνυντο. i. 176. ἐπίδειξις. ii. 46. ἀποδεικνύντες. ii. 142, 143. ἀπεδείκνυσαν. ii. 143.

ι in nominibus sublatum Ionice. ἀπόδεξις, pro comm. ἀπόδειξις. i. 1. μέζων, μέζονος, pro comm. μείζων. i. 26. bis. κρέσσων, pro κρείσσων. i. 66. μέζονας. i. 68. βαθέη, pro βαθεῖα. i. 75. ἐπιτήδεος, pro ἐπιτήδειος. i. 110. ὑπώρεαι, pro ὑπώρειαι. ibid. ἐπιτηδεώτατος. i. 115. μέζω. i. 137. ἀνεπιτήδεον. i. 175. βαθέα, et εὐρέα, pro βαθεῖα, et εὐρεῖα. profunda, et lata. i. 178. ἰθέα, pro ἰθεῖα. recta. ii. 17. θηλέης, pro θηλείης. ii. 35. passim. ἑρκτὴ, pro εἱρκτή. carcer. iv. 146. βραχέα, pro βραχεῖα. brevis. v. 49. vi. 119.

ι in verbis Ionice sublatum. ἐπεδέξατο. pro comm. ἐπεδείξατο. Ostendit. i. 11. ἐώθεε, pro εἰώθει. Consueverat. ibid. διέδεξε, pro διέδειξε. Demonstravit, ostendit. i. 31. ἀπέργει, pro ἀπείργει. Dirimit. i. 72. διέδεξε. i. 73. ἐώθεσαν, pro εἰώθεισαν. ibid. ἀποδεχθῶ, pro ἀποδειχθῶ. i. 124. ἐώθεισαν, pro εἰώθεισαν. i. 171. ἐώθεε, pro εἰώθει. i. 184. Vide δέξαι, pro δεῖξαι. ἕρξε, pro εἷρξε, ab εἵργω. iii. 136.

ι in participiis Ionice sublatum. ἀποδεχθέντα, pro communi ἀποδειχθέντα. id est, demonstrata, facta, edita. i. 1. ὑποδέξας, pro ὑποδείξας. i. 32. ἐωθὼς, pro εἰωθώς. i. 34. ἀποδεξάμενος, pro ἀποδειξάμενος. i. 59. προδέξαντες, pro προδείξαντες. i. 60. ὑποδέξας. i. 189.

ἐνειρμένος, pro ἐνειρμένος. iv. 190. ἐργασμένος, pro εἰργασμένος. vii. 53.
ι in adverbiis Ionice sublatum. ἐπιτηδέως, pro ἐπιτηδείως. i. 108.
ἰακχάζειν. V. H. Bacchari. Vel, Orgia Bacchi magnis clamoribus celebrare. Καὶ τὴν φωνὴν, τῆς ἀκούεις, ἐν ταύτῃ τῇ ὁρτῇ ἰακχάζουσιν. viii. 65. Sed est ἀνακόλουθον, ἀντὶ τῦ, καὶ ἡ φωνὴ, τῆς ἀκούεις, ἐςὶ τῶν ἐν ταύτῃ τῇ ὁρτῇ ἰακχαζόντων. i. Et vox, quam audis, est hominum in hoc festo bacchantium, vel est hominum orgia Bacchi, festumque magnis clamoribus celebrantium.
Ἰαμιδέων. Ion. genit. plur. 1. simpl. pro comm. Ἰαμιδῶν. γένεος τῦ Ἰαμιδέων Κλυτιάδην. ix. 33. Valla: Ex genere Iamideorum Clytiades. Æ. P. Ex genere Iamidarum Clytiadem. Ἰαμίδαι, ῶν. οἱ ἀπὸ Ἰάμου. Iamidæ, qui ab Iamo sunt oriundi. Quis autem fuerit Iamus, vide apud Pindarum, Olymp. Ode 6. ver. 74. Hujus genus poeta eadem Ode, ver. 121. γένος Ἰαμιδᾶν appellat, quod Dorice dictum pro comm. Ἰαμιδῶν, et Ion. Ἰαμιδέων.
ίδαται. Ionica terminatio 3. pers. plur. verborum 4. conjug. gravit. in ίζω desinentium in præsenti, et in perfecto pass. per circumlocutionem elatorum. ut νομίζω. νενόμι μαι, σαι, ςαι. plur. νενομισμένοι, vel νενομισμέναι, vel νενομισμένα, εἰσί. Ion. νενομίδαται. Sic κεχωρίδαται, pro κεχωρισμένοι, vel κεχωρισμέναι, εἰσί. Separati sunt. Distant. Differunt. i. 140. Formatur autem hæc persona a 3. singul. in ισται desinente, inserto α. ισαται, versoque σ in δ. ίδαται. ut et ὀσμὴ, quod comm. Ion. ὀδμή. quod Doriensibus magis familiare. Vide Eustath. in δαται. aliter enim ille hæc format.
ἴδη, ης, ἡ. comm. Locus editus, et arboribus refertus. Eustathius. Ἴδη ὄρος Κρήτης, καὶ Τροίας, καὶ πᾶν ὄρος ὑψηλὸν ἴδη παρὰ τὸ ἰδεῖν καλεῖται. καὶ ἴδη προσηγορικῶς ἡ τῶν ξύλων ὕλη. id est, Ida mons Cretæ, et agri Trojani, et omnis excelsus mons Ida vocatur, quod eminus conspiciatur. Item Ida appellative vocatur sylva lignorum, i. Locus arboribus refertus. χώρη δασέη ἴδῃσι παντοίῃσι. Regio omnigenis sylvis referta. iv. 109. ἐν ἴδῃ τῇ πλείςῃ. In maxima sylva. ibid. Valla Græcorum verborum vim parum fideliter expressit, sensum aliquo modo declaravit. λόφος δασὺς ἴδῃσι. Collis sylva, vel arboribus, densus. iv. 175. ἴδη ναυπηγήσιμος ἄφθονος. Sylva, vel Materia, ad naves ædificandas copiosa. v. 23. Vel, Materia ad naves ædificandas apta, et copiosa. Οὔρεα ὑψηλὰ, ἴδῃσι παντοίῃσι συνηρεφέα. Montes excelsi, omnigenis arboribus referti. vii. 111.
ἴδια) (ἱρά. viii. 109. Privata. Profana) (Sacra.
ἰδιοβουλεύειν. V. H. Privato, proprio, suoque consilio uti, niti. ἵνα μὴ ἰδιοβυλεύειν ὑμῖν δοκέω. Ne vobis meo consilio niti, meumque consilium sequi videar. vii. 8. prope fin.
ἴδιος, α, ον. comm. Proprius. Qui nihil cum aliis habet commune. ἔθνος ἴδιον. Gens propria. Gens ab aliis separata. Gens quæ cum ceteris nihil habet commune. iv. 18, 22.
ἰδιώτης ἀνὴρ) (ἄρχων. Vir privatus) (Magistratus. ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας. Nos viris privatis æquiparandos duxisti. i. 32. ἰδιώτας ἄνδρας. i. 70.
ἰδιωτικὸς, ἴδιος.) (δημόσιος. i. 21. Privatus) (Publicus.
ἴδμεν. Ion. et Dor. pro comm. ἴσμεν. hocque per syncopen pro ἴσαμεν. scimus. vii. 111. Vide σ in δ.
ἱδρύειν τὴν ςρατιήν. Herodotea locatio pro comm. ςρατοπεδεύειν. Castra

ponere. ἵδρυσε τὴν στρατιὴν ἐπὶ ποταμῷ Ὀάρῳ. Castra ad Oarum flumen posuit. iv. 124.

ἱδρυνθεὶς, εῖσα, έν. Ion. et poet. pro comm. ἱδρυθείς. Collocatus. Constitutus. Stabilitus. Moribus receptus atque confirmatus. ἱδρυνθέντων σφι ἱρῶν ξεινικῶν. Cum apud ipsos peregrina sacra jam essent moribus recepta et confirmata. Cum peregrina sacra apud ipsos constituta essent. i. 172. ἱδρυνθέντι τῷ στρατοπέδῳ. Castris locatis. Castris positis. iv. 203.

ἱδρυνθῆναι. Ion. et poet. pro comm. ἱδρυθῆναι. Collocatum, constitutum, fundatum esse. ii. 44.

ἱερείη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἱέρεια. Sacerdos fœmina. i. 175. v. 72.

ἱεροσύνη, ης, ἡ. Sacerdotium. iii. 142. Sed ἱερωσύνη scribendum videtur, ut alias passim. Vel συντελὴν esse dices, si codex vitio caret.

ιες. Ion. et comm. terminatio nominativi plur. 2. declin. contract. pro altera εες, unde per contractionem εις Attica formatur. συμβάσιες, pro Att. συμβάσεις. i. 74.

ἴεω, ῶ. ἵημι. Ion. et poet. pro comm. εἶμι, τὸ πορεύομαι. Eo. Proficiscor. τὸν πρότερον στίβον ἵησαν. Prius iter iverunt. iv. 140. ἵησαν autem vel est aor. 1. act. ab ἴεω, ῶ. ἰήσω. ἵησα. vel κατ' ἔκτασιν dictum, ἀντὶ τοῦ ἴεσαν, ut sit tertia pluralis imperfecti, ut ἐτίθεσαν.

ἵζειν. Ionic. et poet. pro comm. ἵζεσθαι. Sedere. v. 25.

ἵζεσθαι. Ion. et poet. pro comm. κάθησθαι. Considere. iii. 11. ἱζόμενος ἐς τὸν βασιλήϊον θρόνον. In regio solio sedens. iii. 64, 65. iv. 145, 146. ix. 2, 26, 41.

ίη. Ion. terminatio nom. 2. declin. simpl. pro comm. εια προπαροξυτόνως, εὐηθίη. pro comm. εὐήθεια. Stultitia. Fatuitas. i. 60. προμηθίη, pro προμήθεια. Providentia. Cura. i. 88. ἀεικίη, pro ἀείκεια. Contumelia. Quicquid præter decorum fit. i. 115.

ἴη, ἴης. Ion. et poet. pro comm. φωνή. Vox. πολύευκτον ἰὴν ἀνὰ δώματ' ἀκούειν. Valde optabilem vocem in ædibus audire. i. 85.

Ἰῆται, ῶν, οἱ. V. Hom. 36. οἱ τὴν Ἴον νῆσον οἰκοῦντες. Consule Stephanum aliosque Geographos.

ἰθαγενὴς, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Indigena. ἰθαγενέες. vi. 53.

ἰθέα. Ion. pro comm. ἰθεῖα. Recta. ἰθέα ὁδός. Recta via. ii. 17. ἐκ τῆς ἰθείης. Recta, pro Statim, Confestim. ἐκ τῆς ἰθείης στρατὸν ἐπ' αὐτὸν πέμπειν. Recta, vel confestim, copias adversus ipsum mittere. iii. 127. κατεστήκεε ἐκ τῆς ἰθείης Λακεδαιμονίοισι πολέμιος. ix. 37. v. 8. Ex recta [via] Lacedæmoniis exstitit hostis. i. Palam, et ex professo, Lacedæmoniis factus est hostis. Vel etiam, Confestim se Lacedæmoniis hostem præstitit.

ἰθείη τέχνη. ix. 57. Καταδόξας αὐτοὺς ἰθείη τέχνη ἀπολιπεῖν αὐτὸν ἀναλαβόντα τὰ ὅπλα, ἦγε βάδην πρὸς τὸ ἄλλο στῖφος. Valla: Tunc ratus e disciplina militari se deseri, sumtis armis cohortem suam lento gradu ducere ad agmen. Æ. P. Ratus ipsos de industria, [deditaque opera] se deseruisse, quod arma sumsisset, [ut discederet,] ad reliquum agmen [suos milites] pedetentim, [lentoque gradu] ducere cœpit. Vide ἰθέα. ἰθείην τέχνην Herodotus hic videtur appellare, si verba spectes, rectam artem, apertam, et qua quis sine ullis ambagibus ac anfractibus utitur, ad quam recta fertur, et sine diverticulis. ἦγε vero vel neutraliter accipiendum pro ἔβη, vel est activum pro passivo ἤγετο, τουτέστιν ἐφέρετο, ἐπορεύετο, vel (quod verisimilius) subauditur τοὺς ἑωϋτοῦ στρατιώτας. Quod autem ἄγειν sæpe sumatur pro πορεύεσθαι, patet cum ex aliis exemplis, quæ vulgata Lexica suppeditant, tum ex sequentibus. Matth. c. 26. v. 46. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. et Joan.

cap. xi. ver. 15. Ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. et ver. 16. Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Sed fortasse dixerit quis hæc ἐλλειπτικῶς dicta, subaudito accusativo ἡμᾶς. Quam sententiam temere damnare non debemus. Hoc loquendi genus integrum Virgil. Æn. viii. v. 465. sic expressit, Nec minus Æneas se matutinus agebat. id est, mane ibat, vel, veniebat.

ἰθέως. Ion. pro comm. εὐθέως. ταχέως. Celeriter. Confestim. Statim. ii. 121. §. 2. iii. 73, 155. iv. 68. v. 41, 92. §. 2. §. 7. vi. 10, 49.

ἰθύ. Ion. et poet. adverbium, cum genitivo positum. Recta. ἰθὺ τῶν χωρίων. Recta in agros. iv. 120. ἰθὺ τοῦ Ἴστρου. Recta ad Istrum. iv. 136. ἰθὺ τοῦ Ἑλλησπόντου. Recta per Hellespontum. vi. 95. ἰθὺ Βοιωτῶν ἔφευγον. viii. 38. Recta ad Bœotos fugiebant. ix. 69.

ἰθύειν. Ion. et poet. cum infinito junctum, pro communi βούλεσθαι, καὶ γνῶναι. Velle. Statuere. Destinare. In animo habere. Impetu ferri ad aliquid faciendum. ὅκῃ ἰθύσειε στρατεύεσθαι. Quo militare, cum exercitu proficisci, statuisset. iii. 39. πρὸς τὴν μίην τῶν μοιρέων ἴθυσαν οἱ Πέρσαι. Ad versus unam partem recta Persæ contenderunt. iv. 122. vii. 8.

ἰθυμαχίη, ης, ἡ. N. H. Rectum, ac aperto Marte commissum prælium. Legitima pugna, quæ aperto Marte committitur. iv. 102. ἐβουλεύοντο ἰθυμαχίην μηδεμίην ποιέεσθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος. Nullum prælium palam, ac aperto Marte committere statuerunt. iv. 120.

ἰθύνειν apud Herodotum interdum accipitur pro comm. κολάζειν, καὶ ζημιοῦν. ut, ἰθύνεσθαι θανάτῳ. Morte mulctari. Capitali supplicio affici. ii. 177.

ἰθύς. Idem ac ἰθύ. Recta. Adverbium Ionic. et poet. v. 64.

ἰθύς, εῖα, ύ. Ion. et poet. pro comm. ὀρθὸς, de moribus dictum. ἰθὺς, καὶ δίκαιος ἀνήρ. Rectus justusque vir. i. 96. Ἅρπαγος τὸν ἰθὺν ἔφαινε λόγον. Harpagus rectam, simplicem, orationem habuit. Id, quod verum erat, dixit. i. 118.

ἰθύτριξ, ἰθύτριχος, ὁ καὶ ἡ. N. H. ὁ ἰθείας τὰς τρίχας ἔχων. Qui rectos capillos habet. vii. 70.

ἴκελος, η, ον. Ion. et poet. pro comm. ὅμοιος. ποταμῷ ἴκελος. Fluvio similis. iii. 81.

ἱκνεῖσθαι. comm. cum accus. Pertinere ad. Attingere. Tangere. τοὺς μάλιστα [τοῦτο] ἱκνέεται. Quos hoc maxime tangit. Ad quos potissimum hoc pertinet. ii. 36.

ἱκνεῖσθαι. Ion. pro comm. πρέπειν, προσήκειν. Decere. Convenire. Τοῦ ἑτέρου φαμὲν ἡμέας ἱκνέεσθαι ἡγεμονεύειν. ix. 26. Alteri [cornu] dicimus convenire nos præesse.

ἱκνεόμενον. Ion. pro commun. τὸ ἱκανὸν, καὶ τὸ πρέπον. Id, quod sufficit. Quod est decorum. Quod decet. Quod convenit. πίνειν μᾶλλον τοῦ ἱκνεομένου. vi. 84. Bibere plus quam deceat, conveniat, sufficiat, vel, plus quam par sit.

ἱκνεομένως. Rite. vi. 65. ἱκνευμένως. ibid.

ἱκνευμένῳ χρόνῳ. Ionice dictum ἐκ τοῦ ἱκνεομένῳ, unde κατὰ κρᾶσιν ἱκνουμένῳ, καὶ κατὰ τροπὴν τῆς ου διφθόγγου εἰς ευ fit ἱκνευμένῳ. Tempore procedente. Temporis progressu. vi. 86. Consule Œconomiam Hippocratis in ἱκνεύμενος χρόνος.

ἱλάσκεσθαι. comm. Placare. τὸν θεὸν ἱλάσκετο. Deum placabat. i. 50. τίνα θεῶν ἱλασάμενοι. Quo Deo placato. i. 67. θυσίῃσιν αὐτὸν ἱλάσκονται. Ipsum sacrificiis placant. v. 47. Πάριοι Θεμιστοκλῆα χρήμασι ἱλασάμενοι, διέφυγον τὸ στράτευμα. viii. 112. Parii Themistocle pecunia placato, exercitum [et militum injurias] vitarunt.

ἱμείρεσθαι. Ionic. et poet. pro comm. ἐπιθυμεῖν. Cupere. Appetere. ἱμεί-

ρετο χρημάτων. Pecunias appetebat. Pecuniarum cupidus erat. iii. 123. ἱμέρθη τῶν νεῶν ἅμιλλαν ἰδέσθαι. Navium certamen videre cupiit. vii. 44.

ἵμερος, ὁ. Ion. et poet. Desiderium. Cupiditas. pro comm. ἐπιθυμία. ἵμερος ἐπῆλθέ με ἐπείρεσθαί σε. Desiderium me invasit te interrogandi. i. 30. γῆς ἱμέρῳ. Soli, vel agri desiderio. i. 73. τῶν πάλαι ἵμερον εἶχον. Quorum desiderium jampridem habebant. Quorum desiderio jampridem flagrabant. v. 106. ἵμερον ἔχων θεήσασθαι. Contemplari cupiens. vi. 43. δεινὸς ἐνέστακτο ἵμερος τὰς Ἀθήνας δεύτερα λαβεῖν. ix. 3. v. s. Vehemens desiderium [in ejus pectus] instillatum erat Athenas iterum capiendi. i. Athenarum iterum capiendarum vehementi desiderio flagrabat.

ἵνα. Ion. et poet. pro com. πῶς, ὅπως. Quomodo. Vel, in quem usum. Δεῖ με ἐπιφράσαι ἵνα ἐκ τῆς τάφρου ἡ γῆ ἀναισιμώθη. Oportet me declarare quomodo, vel in quem usum, terra ex fossa egesta sit consumta. i. 179.

ἱρουργίαι, ῶν, αἱ. Sacra. Cæremoniæ. Sacrorum ritus. v. 83.

ιος. Ionica et comm. terminatio genitivi 2. declin. contract. pro altera Ionica εος, et Attica εως. πόλιος. pro quo alias πόλεος et πόλεως. i. 26, 30. ἐξευρέσιος. i. 67.

ἱππάζεσθαι. comm. Equitare. iv. 110, 114. unde κατιππάζεσθαι. Equitando abire. Perequitare. Equo vehi per aliquem locum. ἡ ἵππος κατιππάσατο χώρην τὴν Μεγαρίδα. ix. 14. Valla: Equitatu, qui omnem oram Megaridem incursaret. Æ. P. Equitatus agrum Megarensem perequitavit.

ἱππὰς, άδος, ἡ. Ion. et poet. pro comm. ἱππική. Equestris. ἱππὰς στολή. Vestis, vel, Ornatus equestris. i. 80.

ἱππάσιμος. Equitabilis. χώρα ἱππασίμη. Regio equitabilis. Regio, quam equi possunt permeare. ii. 108. ix. 13.

ἱππεύειν. Ion. et poet. Equitare. i. 136. vii. 84, 87.

ἱππεύεσθαι. Ion. et poet. pro quo et ἱππεύω, et ἱππάζεσθαι. Equitare. i. 79.

ἰπνοὶ, ῶν, οἱ. Loca quædam sic appellata. vii. 188. q. d. Furni.

ἰπνὸς, οῦ, ὁ. comm. ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἰπνὸν Περίανδρος τοὺς ἄρτους ἐπέβαλε. In frigidum furnum Periander panes injecerat. v. 92. §. 7. Quid sibi velit hoc ænigma, vide in sequentibus Herodoti verbis.

ἵππος, ἡ. Equitatus. ἵππον συνωνέονται μυρίην. Decem equorum millia coemunt. i. 27. καταῤῥωδήσας τὴν ἵππον. Formidans equitatum. i. 80. ἡ Κροίσου ἵππος. Crœsi equitatus. ibid. τὴν ἵππον ἐπέταξεν ὄπισθε τοῦ πεζοῦ. Post peditatum collocavit equitatum. ibid. ἀντία τῆς ἵππου, e regione equitatus. vel adversus equitatum. ibid. [τὸ ἱππικὸν dicitur. ibid.] τὴν φρουρέουσαν ἵππον τὴν Κιλικίην. Equitatum, qui Ciliciam custodiebat. iii. 90. iv. 122, 128. ἵππον χιλίην ἀπέπεμψαν. Mille equites miserunt. v. 63. vii. 41. ἵππος μυρίη. vii. 41. ἵππος ὀκτακισχιλίη. vii. 85.

ἵππος, ἡ. Equa. iv. 8, 9.

ἵππος ἔτεκε λαγών. Equa leporem peperit. vii. 57. Quid sibi velit hoc prodigium vide in sequentibus.

ἱπποτοξότης, ου, ὁ. comm. Eques sagittarius. Sagittarius, qui equo vehitur. ix. 49.

ἱρὰ, ῶν, τά. Ion. pro comm. ἱερά. Sacra. Ritus sacrorum. ἱδρυνθέντων σφι ἱρῶν ξεινικῶν. Cum peregrina sacra apud ipsos essent constituta. i. 172. καλὰ ἐγίνετο τὰ ἱρά. Læta fuerunt exta. Lætum et faustum rerum exitum sacra portenderunt. ix. 36.) (οὐκ ἐπιτήδεα ἐγίνετο τὰ ἱρά. ix. 37. pro eodem dicitur, τὰ σφάγια καταθύ-

μια γινέσθαι. ix. 45.) (ὐ καλαθύμια. Non grata animo, non læta, non fausta.

ἱρᾶσθαι. Ion. et comm. Sacerdotem esse. Sacerdotium exercere. οὐδεμίη γυνὴ [παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις] οὔτε ἄρσενος θεῦ, οὔτε θηλέης ἱρᾶται. Nulla mulier [apud Ægyptios] Dei ullius, Deæve est sacerdos. ii. 35, 37.

ἱρεὺς, έως. Ion. et poet. pro comm. ἱερεύς. Sacerdos. i. 140. hinc ἀρχιρεύς. Summus sacerdos. ii. 142, 143, 151.

ἱρῆϊαι. Ion. pro comm. ἱέρειαι. Sacerdotes. Fœminæ. quæ sacra faciunt. ii. 53. ἱρηΐας. ii. 54. ἱρήϊαι. ii. 55.

ἱρήϊον, τό. Ion. et poet. pro comm. ἱερεῖον. Hostia. Victima. i. 132. ii. 39.

ἱρὸν, οῦ, τό. Ion. sublato ε. pro comm. ἱερόν. Templum. i. 31, 105, 143, 144. et passim.

ἱρὸς cum gen. Sacer. Dicatus. Consecratus. οὖρος ἱρὸν μητρὸς Δινδυμίνης. Mons matri Dindyminæ sacer. i. 80. ἱραί εἰσι τῆς Ἴσιος. Isidi sunt sacræ. ii. 41. ἱροὺς εἶναι τοῦ Νείλου. ii. 72, 74. ἅρμα Διὸς ἱρόν. vii. 40. viii. 115.

ἱροφάντης, οῦ, ὁ. Ion. pro comm. ἱεροφάντης. Qui et ἱεροφύλαξ, et ἱερονόμος alias vocatur. Qui sacra ceremoniasque docet, et sacrorum ritus interpretatur. Sacrorum antistes. Sacrificulus. Sacerdos. ἱροφάνται τῶν χθονίων θεῶν διετέλεον ἐόντες. vii. 153. Continua successione Deorum inferorum sacrifici erant. Vel, Continua successione Diis inferis antistites sacrorum fuerunt. vii. 153, 154.

ἱρωσύνη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἱερωσύνη. Sacerdotium. iv. 161. vi. 56.

ις. Ion. term. accus. plur. 2. contract. decl. pro comm. ιας per contractionem, pro quo Attice εις, ex Ion. εας. ἐς Σάρδις. i. 19, 22, 27, 70, 77, 141. τάξις. ix. 31.

ΙΣ

ἴσα πρὸς ἴσα γινέσθαι φασί. Parem gratiam relatam aiunt. i. 2.

ἰσηγορίη, ης, ἡ. Ion. pro com. ἰσηγορία. Par in loquendo libertas. Juris æquabilitas. v. 78.

ἰσοκρατὴς, ὁ καὶ ἡ. comm. Pari potestate præditus. ἰσοκρατέες εἰσὶ αἱ γυναῖκες τοῖσι ἀνδράσι. Mulieres eandem quam viri potestatem habent. Vel ad corporis vires hoc referendum. Qui pares habet vires. Quare vertes, Mulieres vires habent pares viris. Vel, Æque sunt fortes ac ipsi viri. iv. 26.

ἰσοκρατίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ἰσοκρατία. Æqualis potentia. Sic tamen ab Herod. vocatur ἡ δημοκρατία, et resp. in qua cives parem habent potentiam, quod eodem civitatis jure fruantur, paremque in suffragiis ferendis potestatem habeant. ὦ Λακεδαιμόνιοι τὰς ἰσοκρατίας καταλύοντες, τυραννίδας ἐς τὰς πόλιας κατάγειν παρασκευάζεσθε. v. 92. non procul ab init. O Lacedæmonii dum respubl. evertitis, vos paratis ad tyrannides reducendas in urbes.

ἰσοπαλὴς, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. ut et ἰσόπαλος. In lucta par. In pugna par. Æqualis. γινομένων ἰσοπαλέων. Cum in pugna pares essent. Cum æquo Marte dimicassent. i. 82. v. 49. ἰσοπαλὴς μάχη. Ctesias Pers. 31. Prælium æquo Marte commissum.

ἰσόπεδος, ὁ καὶ ἡ. comm. Proprie de loco dictum, qui planitiem vel solum alteri æquale habet. Æqualis. Par. iv. 201.

ἰσόῤῥοπος, ὁ καὶ ἡ. comm. Æquilibris, ejusdem ponderis. Æquivalens. Æqualis. Par. τῷ ἑωϋτῶν ἰσόῤῥοπον γένος. Suo æquale genus. v. 91.

ἵστασθαι πόλεμον. Herod. locutio, pro comm. κινεῖν, καὶ ποιεῖσθαι πόλεμον. Movere bellum. Bellum inire. Bellum facere. vii. 9.

ἱστίη, ης. Ion. et poet. pro comm. ἱστία, ας. Vesta, Domus, Lar. Et

apud Herod. peculiariter interdum accipitur pro familia. πλὴν ὀγδώκοντα ἱστιαίων. Præter 80 familias. Ubi scribendum ὀγδώκοντα ἱστίων, quod Ἰωνικῶς dictum ἀντὶ τοῦ ἱστιῶν. i. 176. αἱ δὲ ὀγδώκοντα ἱστίαι αὗται ἔτυχον τηνικαῦτα ἐκδημέουσαι. Hæ autem 80 familiæ tunc peregri erant. i. 176. iv. 59. τὰς βασιληΐας ἱστίας. Regias ædes. iv. 68. Ἱστίη τῶν Σκυθέων βασίλεια. Vesta Scytharum Regina. iv. 127. διξὰς ἱστίας οἴκεε. Duas domos incolebat. v. 40.

ἱστιητόριον, ου, τό. Ion. pro comm. ἑστιατόριον. Cœnaculum. iv. 35.

ἱστορέειν, εῖν. Ion. et poet. Sciscitari. Quærere. Inquirere. Investigare. i. 56, 61, 122. αὐτοὺς ἱστορέων. Ipsos interrogans. ii. 19, 34, 113. iii. 50, 51, 77. iv. 192. V. Hom. 21.

ἱστορεῖν. Scire. Cognoscere. Discere. ἀκοῇ ἱστορέων. Rumore famaque sciens, cognoscens, discens. ii. 29.

ἴσχειν. Ion. et poet. pro comm. καταλαμβάνειν, et κατέχειν. Occupare, et occupatum possidere. ἴσχουσι Μαραθῶνα. Marathonem occupant. i. 62.

ἴσχειν. Cohibere. Coercere. Continere. Reprimere. Impedire. Repellere. πολλαχῆ ἂν ἴσχον ἐμεωϋτόν. Sæpe me ipsum continui. i. 42. iii. 77. ὥστε ὀλίγους σφέας ἀνθρώπους ἴσχειν. ix. 13. Ita ut pauci homines ipsos impedire possent.

ἴσχειν. Ion. et poet. pro comm. συνέχειν, καὶ κατέχειν. Continere. Retinere. iii. 111. ἀνθρώπους ἴσχειν. ix. 13. Homines cohibere, coercere.

ἴσχειν. Ion. et poet. pro comm. κατάγεσθαι. Appellere aliquo.) (ἀνάγεσθαι. V. Hom. c. 19. ἴσχουσιν ἐπ' ἀκτῆς. ibid. c. 20. Ad littus appellant.

ἰσχυρός. Vehemens. Magnus. Fortis. Gravis. Severus. σιτοδηΐη ἰσχυρή. Magna rei frumentariæ penuria. i. 22. ἰσχυρὴ ἀναγκαίη. Vehemens, gravisque necessitas. i 74. συμβάσιες ἰσχυραί. Conventiones, compositiones firmæ, stabiles, pacta conventa firma. ibid. κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἐπειρῶντο ἀλλήλων. Acriter alteri alterorum periculum fecerunt. i. 76. ἰσχυρὴ σιτοδείη. i. 94. τὸ πολλὸν ἡγέαται ἰσχυρὸν εἶναι. In hominum multitudine robur potentiamque positam esse ducunt. i. 136. αἱ λίαν ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται. Nimium acres ultiones, quibus homines e mutuo persequuntur, Diis sunt odiosæ. iv. 205. ἰσχυρὸς νόμος. Severa lex. vii. 102. κατὰ τὸ ἰσχυρόν. ix. 2. Vehementer. ἰσχυροτέρη γνώμη. ix. 41. Valla: Ferocior sententia.

ἰϋγὴ, ῆς, ἡ. Ion. et poet. idem ac ἰϋγμὸς, vox, quæ nihil significat. Vociferatio, clamor. παρὰ τὸ ἰΰζειν. μ. ἰΰξειν. π. ἴϋγχα. Sonum nihil significantem edere. Consule Eustath. βαρβαρόφωνος ἰϋγή. ix. 43. Barbara vociferatio. Barbarus clamor.

ἰχθυειδὴς, ὁ καὶ ἡ. comm. Pisci similis. vii. 61.

ἰχθυώδης, ὁ καὶ ἡ. N. H. Quod in vulgatis Lexicis sine ullius auctoritate legitur. Piscibus abundans. vii. 109.

ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. Ion. et Attica formatio futuri verborum, quæ duarum syllabarum numerum in præsentis indicativo superant, in ίζω desinentia, et futurum communiter in ίσω formantia. quod et in infinitivo servatur. ut νομίζω, νομισῶ, νομιῶ, εῖς, εῖ, et cet. νομίσειν, νομιεῖν. Sic καταγιεῖν, pro καθαγίσειν, a καθαγίζω, σω. Dico, consecro, offero. i. 26. sic χαριῇ, pro χαρίσῃ. Gratificaberis. i. 90. χαριεῖσθε, pro χαρίσεσθε. iv. 98. ἀνταγωνιεῦμαι, ἀνταγωνιεύμενος, pro ἀνταγωνίσομαι, et ἀνταγωνισόμενος. v. 109. ἐξανδραποδιεῦνται, pro ἐξανδραποδίσονται. vi. 9. ἀνδραποδιεῦται. vi. 17. ἐπισιτιεύμενοι, pro ἐπισιτισ-

μενοι, hocque pro comm. ἐπισιτισάμενοι. Frumentaturi. Rem frumentariam comparaturi. Commeatus comparaturi. ix. 50. ἐπαγλαϊεῖ, pro ἐπαγλαΐσει, ab ἐπαγλαΐζω. V. Hom. c. 15.

ιων. Ion. terminatio genit. plur. 2. declin. contract. prout et comm. Attice vero εων, προπαροξυτόνως. τῶν πολίων. Urbium. pro Attico gen. τῶν πόλεων. i. 6. Σαρδίων, pro Attico Σάρδεων. i. 7. πολίων. i. 61. μαντίων. iv. 68.

K.

K Ion. pro χ. δέκομαι, pro comm. δέχομαι. i. 7. κιθὼν, pro χιτών. i. 8. ὑπεδέκετο, pro ὑπεδέχετο. i. 24. δέκεσθε. i. 60. ἐδέκοντο. ibid. δέκεσθαι. i. 63.

κ, ἀντὶ τοῦ π. Ionice. κως pro comm. πως, aliquo modo. ἄλλως κως. i. 5. ὅκως, pro ὅπως. ut. i. 8, 9, 11. ὁκοτέρην, pro ὁποτέραν. i. 11. ὅκως. i. 17, 20. κοίῃ, pro ποίῃ, ποίᾳ. quomodo. i. 30. κω, pro πω. adhuc. i. 32. κῆ, pro πῆ. quo. ibid. οὔκως, pro οὔπως. Nullo modo. i. 33. ὁκόθεν, pro ὁπόθεν. unde. i. 35. κόθεν, pro πόθεν. unde. ibid. κοτὲ, pro ποτέ. quondam. i. 37. κοῖος; pro ποῖος; Qualis? ibid. ὅκως. ibid. εἴ κως. i. 38. κοῖαι. i. 39. κοῦ, pro ποῦ. i. 45. εἴ κως. si quo modo. i. 46. καίκοτε, pro καί ποτε. Et aliquando, vel semel. i. 73. κῶς; Quomodo? i. 75. ii. 2. κόσος, pro πόσος. viii. 84. ὁκοῖον, pro ὁποῖον. Quale. Quod. ix. 15.

κ, sequente aspirata non mutatur in χ ab Ionibus, ut communiter fit. οὐκ ὡς, pro οὐχ ὡς. i. 2, 16. οὐκ ὁμοίως, pro οὐχ ὁμοίως. i. 32. οὐκ οἷοί τε, pro οὐχ οἷοί τε. i. 67. οὐκ ὅσα, pro οὐχ ὅσα. i. 71. οὐκ οἷόν τε. i. 91. et passim.

καθαίρειν. Purgare. Lustrare. Expiare. Κροῖσός μιν ἐκάθηρε. Crœsus eum expiavit. i. 35. ἐκάθηρα. i. 41. ὁ καταρθεὶς τὸν φόνον. Ille, qui a cæde expiatus fuerat. i. 43. τὸν αὐτὸς φόνου ἐκάθηρε. Quem ipse a cæde purgarat, ac expiarat. i. 44.

καθαρός. comm. Purus. Expeditus. Nullis impedimentis impeditus. καθαρὸς στρατός. Exercitus expeditus. Exercitus nullis impedimentis impeditus, ac proinde expeditus. i. 211. iv. 135. σὺν τῷ καθαρῷ τοῦ στρατοῦ. Valla: Cum flore copiarum. Sed præstat vertere, cum expeditissima copiarum parte. Hoc ex præcedentibus facile colligitur. Nam τῷ καθαρῷ τοῦ στρατοῦ opponit τοὺς καματηροὺς, καὶ ἀσθενεῖς στρατιώτας, variis morborum incommodis impeditos. ὥς σφι τὸ ἐμποδὼν ἐγεγόνεε καθαρόν. vii. 183. Valla: Ubi littus oculos effugit. Æ. P. Postquam ipsis illud impedimentum purum fuit, i. e. Postquam omne impedimentum sublatum est ex ipsorum conspectu.

καθαρὸς cum genitivo. ἢν δὲ τουτέων πάντων ᾖ καθαρός. Quod si horum omnium sit purus. ii. 38. sic et Horat. lib. 1. carm. 22. Integer vitæ, scelerisque purus.

καθάρσιον, τό. Purgatio. Lustratio. Expiatio. καθαρσίου ἐπικυρῆσαι, καθαίρεσθαι. Expiationem consequi, expiari. i. 35.

καθάρσιος. Expiator. Qui purgat, lustrat, expiat. ἐκάλεε Δία καθάρσιον. Jovem expiatorem invocabat. i. 44.

κάθαρσις, ἡ. Purgatio. Lustratio. Expiatio. i. 35.

καθεστήκεε ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ. V. Hom. c. 5. Ludo literario præfectus fuit. καθεστήκεισαν αὐτοῦ θωϋμασταί. ibid. Ejus admiratores exstiterunt. Eum admirati sunt, vel admirabantur.

καθῆστο. Consedit. Tempus traduxit. Ion. et poet. pro comm. ἔμεινεν, ἢ διῆγεν. Eustath. καθῆστο, τρίτον πρόσωπον ὑπερσυντελίκου, ἀπὸ τοῦ ἕζω, ἧσμαι, ἥσμην, ἧσο, ἧστο. εἰ γὰρ ἀπὸ

τοῦ ἤπειρ, προσπαρεξίνετ' ἄν. Κροῖσος ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθεϊ μεγάλῳ κατῆστο. Crœsus ad duos annos in magno luctu vitam transegit. i. 46. iii. 83.

καθιστάναι εἰς δέος. In metu constituere. Metum injicere. *εἰς δέος κατέστησε τοὺς ἐνοικοῦντας.* Ctesias Pers. 4. Metum incolis injecit.

καὶ ὠ γάρ. ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ ὤ. Non enim. *καὶ ὠ γὰρ ἔλαθε τοὺς Ἀπολλωνιήτας ταῦτα.* ix. 93. Non enim hæc Apolloniatas latuerunt.

καίειν, κατακαίειν, ἀνακαίειν, &c. Urere. Cremare. Comburere. *ὑπὸ τὸν νηὸν κατακαέντα.* Sub illud tempus quo templum est crematum. i. 51. *ζῶντα κατακαυθῆναι.* Vivum cremari, vel comburi. i. 86. *τὸ καιόμενον πῦρ σβεννύναι.* Ignem accensum exstinguere. ibid. prope fin. *πῦρ ἀνακαίειν.* Ignem accendere. i. 132. iv. 145. *πῦρ ἀνακαύσωνται.* Ignem accenderint. i. 202. *πῦρ ἀνακαίων.* iv. 28. *συγκατακαίονται τοῖσι μάντισι βόες.* Cum ipsis vatibus boves cremantur. iv. 69. *περικατακαυμένοι. κατακαυθῇ. κατακαίουσι.* ibid. *κατεκάη πᾶσα.* iv. 79. *πυρὴν ἀνακαίειν.* viii. 19. *πῦρ ἀνακαυσάμενοι.* Igne accenso. viii. 19, 33.

καίριος. comm. Commodus. Opportunus. Aptus ad aliquid peragendum. *εὕρισκε ταῦτα καιριώτατα.* Hæc inveniebat commodissima, opportunissima, ad rem peragendam aptissima. i. 125.

κακίζειν τινά. Aliquem maledictis accipere, vel insectari. Vitium, et probra alicui objicere, exprobrare. Aliquem ignaviæ accusare. *λοιδορέων καὶ κακίζων μιν.* Ipsum conviciis et maledictis insectans. iii. 145.

κακόνομος, ὁ καὶ ἡ. Qui malis legibus utitur. Qui malis moribus est imbutus. *κακονομώτατοι πάντων Ἑλλήνων.* Qui ex omnibus Græcis pessime morati erant. i. 65.

κακοτεχνεῖν. comm. Malis artibus uti. Agere dolose. Maleficium aliquod excogitare. vi. 74.

κακότης, ητος, ἡ. Ion. et poet. Vitium. Malitia. Malignitas. vii. 168. Alias calamitas, ignavia. Vide suo loco. Consule et Eustathium.

κακότης, ητος, ἡ. Apud Herodotum sumitur interdum pro calamitate, ac infelicitate, quæ *δυστυχία* nominatur. *ἔφη ταύτην τὴν ἐπειρώτησιν ἄρξειν Λακεδαιμονίοισι ἢ μυρίης κακότητος, ἢ μυρίης εὐδαιμονίης.* Dixit hanc interrogationem aut plurimæ calamitatis, aut plurimæ felicitatis initium futuram. vi. 67. *ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα.* viii. 109. Priorem calamitatem emendare. Vel, Priorem cladem corrigere. Vel, Priorem ignaviam sarcire. *κακότης* (ut docet Eustathius) *ἡ κάκωσις παρ' Ὁμήρῳ.* i. e. vexatio, calamitas, clades. *καὶ ἡ κακία παρ' Ἡσιόδῳ.* Sed et apud Homerum accipitur pro timiditate, ignavia, et vitio. Hom. Il. N. v. 108. *ἡγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνῃσί τε λαῶν.* Idem Il. O. v. 721. *ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν κακότητι γερόντων.* Apud Apollon. Rhod. *τῶν Ἀργοναυτικῶν* lib. i. v. 692. sumitur pro adversa fortuna, et miseria. *πάρος κακότητα πελάσσαι.* Antequam miseria accedat. Apud Hom. Odyss. T. v. 360. pro corporis afflictione et ærumna ponitur. *αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.* Hesiodus *ἐν ἔργοις, καὶ ἡμέραις,* v. 287. *τὴν κακότητα τῇ ἀρετῇ,* ut vitium virtuti opponit. *τὴν μέντοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστιν ἑλέσθαι Ῥηϊδίως. ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει. Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν,* &c.

κακῶς. χρῆν Κανδαύλῃ γενέσθαι κακῶς. Fatale erat ut Candaulæ male res cederet, infortunium accideret. Sic et Galli, *Il falloit que mal lui advînt.* i. 8. *ἐπεὶ ἔδεέ οἱ κακῶς γενέσθαι.* Cum malum fatale

ei impenderet. Cum calamitas ei immineret. iv. 79.

καλὰ ἱρά. ix. 36, 37. Vide ἱρὰ, ὤν.

καλλιερεῖν. comm. Læta prosperaque exta facto sacrificio habere. Litare. Numen propitium habere post facta sacrificia. οὐδαμῶς ἐκαλλιέρεε διαβαίνειν μιν. Nullo modo pro transitu suo litare poterat. Nullo modo, facto sacrificio, numen propitium habebat, ut per id sibi liceret transire. vi. 76. τοῖσι Σπαρτιήτῃσι καλλιερῆσαι θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο. vii. 134. pro, δυνατὸν ἦν. hocque καινοπρεπέστερον, ἀντὶ τοῦ, οἱ Σπαρτιῆται θυόμενοι καλλιερῆσαι οὐκ ἐδύναντο. Spartani sacrificantes litare non poterant. καλλιερησάντων τῶν ἱρῶν. ix. 19. Valla: Quum pulcre litatum esset. Æm. P. Cum sacra pulcrum, [lætum, atque faustum, rerum] exitum portenderent. Sed observandum est, verbum hoc dici non solum de hominibus, qui sacrificio facto litant, ac a divino numine impetrant id, quod precibus, sacrificioque facto petierunt; adeo ut ipsa sacra pulcrum, lætum faustumque rerum exitum ipsis portendant atque significent: sed etiam ipsis sacris tribui, quæ talem rerum exitum portendunt, ut ex superioribus exemplis patet. Ergo τὸ καλλιερεῖν hominibus tributum, idem valet ac si diceres, καλὰ, τουτέστιν αἴσια τὰ ἱερὰ ἔχειν, καὶ καλὸν, αἴσιον, καὶ εὐτυχὲς τῶν πραγμάτων τέλος ὑπὸ θεοῦ, διὰ τῆς εὐπροσδέκτου θυσίας εὑρίσκειν. Quum vero sacrificiis tribuitur, ἰσοδυναμεῖ τῷ, καλὰ εἶναι, καὶ καλὸν, αἴσιον, εὐτυχὲς τῶν πραγμάτων τέλος τοῖς θυομένοις προσημαίνειν. i. Pulcra, læta, faustaque esse, et pulcrum, lætum, faustum, atque felicem rerum exitum hominibus sacra facientibus portendere. Tunc autem τὸ καλλιερεῖν neutraliter poni videtur. Vel ἐλλειπτικῶς Attico, quinetiam Ionico more dicitur, subaudito nomine ἱερὰ, ut in illo superiore exemplo manifeste videmus, οὐδαμῶς ἐκαλλιέρεε διαβαίνειν μιν. Hæc enim idem valent ac, οὐδαμῶς τὰ ἱερὰ αὐτῷ καλὰ ἦν, ὥστε αὐτὸν διαβαίνειν. Vel, οὐδαμῶς τὰ ἱερὰ καλὸν αὐτῷ τῶν πραγμάτων τέλος προὐσήμαινεν, ὥστε αὐτὸν διαβαίνειν. Ὡς σφι ἐκαλλιερέετο, πρόσω ἐπορεύοντο. ix. 19. Valla: Ubi, cum pulcra fuissent exta, ire perrexerunt. Æ. P. Cum ipsis pulcre litatum esset, ulterius ire perrexerunt. Vel, Cum sacra pulcrum atque felicem rerum exitum ipsis portenderent, progredi perrexerunt. Quod verbis dilucidioribus ab Herodoto dicitur ix. 36. τοῖσι μὲν Ἕλλησι καλὰ ἐγίνετο τὰ ἱρά.) (Μαρδονίῳ δὲ οὐκ ἐπιτήδεα ἐγίνετο τὰ ἱρά. ix. 37. [Consule Notas in Onosandrum, pag. 25. in γενομένων δὲ καλῶν τῶν ἱερῶν, ubi Xenophontis verba scribuntur, quæ rem totam declarant. Item eadem pag. in ἀνάγκη καλλιερεῖν.] ὡς δὲ οὔτε ἐκαλλιέρεε ὥστε μάχεσθαι, οὔτε αὐτοῖσι Πέρσῃσι, οὔτε τοῖσι μετ' ἐκείνων ἐοῦσι Ἑλλήνων. ix. 38. Valla: Quum igitur exta non essent pulcra ad pugnam committendam neque ipsis Persis, neque Græcis, qui cum illis erant. Æm. P. Cum autem nec ipsis Persis, nec Græcis, qui cum ipsis erant, sacra, [vel, victimarum immolatarum exta] lætum, [faustumque rerum] exitum portenderent, ut pugnarent. Pro eodem dicitur, τὰ σφάγια καταθύμιά τινι γίνεσθαι. τῇ στρατιῇ τὰ σφάγια οὐ δύναται καταθύμια γενέσθαι. ix. 45. Victimarum jugulatarum exta copiis grata esse non possunt. i. lætum faustumque rerum exitum exercitui portendere non possunt. Exercitus litare nequit. Vide σφάγια. τοῖσι δὲ Ἕλλησι ὡς ἐκαλλιέρησε, ἀνῆγον τὰς νῆας ἐκ τῆς Δήλου πρὸς τὴν Σάμον. ix. 96. Cum autem victi-

marum cæsarum exta lætum rerum exitum Græcis portendissent, [cum Græci litassent,] classem ex Delo Samum versus per altum abduxerunt.

καλλιερεῖσθαι idem ac τὸ καλλιερεῖν. καλλιερευμένῳ ἐν τῷ Ἡραίῳ. Cum in Junonis templo litaret. Vel, Litanti in Junonis templo. vi. 82. ἐκαλλιερέοντο. Litabant. vii. 113. Quid sit καλλιερεῖν, sive καλλιερεῖσθαι, vide apud Suidam. ἐκαλλιερέετο. vii. 167. Sed ibi τὸ ἐκαλλιερέετο videtur sumendum pro καλλιερεῖσθαι πειρᾶτο. Litabat, pro litare conabatur. De quo loquendi genere consule nostras notas in Eurip. Andromacham, v. 810. κτείνουσα, ἀντὶ τοῦ, κτείνειν ἐθέλουσα, καὶ ἐπιχειροῦσα, &c. Sequentia Herodoti verba conjecturam istam confirmant. οἱ Ἕλληνες ἐκαλλιερέοντο. ix. 92. Græci litarunt. Vide καλλιερεῖν in meo Græcol. Dor. Lexico; item in Græcol. indice Xenophonteo.

καλλιστεύειν. comm. Formosissimum esse. Pulcritudine excellere. ἐξωνέοντο τὰς καλλιστευούσας. Formosissimas quasque emebant. i. 196. ταῦρος ὁ καλλιστεύων. Pulcherrimus, vel præstantissimus, vel optimam operam navans, taurus. iv. 163, 180. παρθένους τὰς καλλιστευούσας. Formosissimas virgines. vi. 32. καλλιστεύειν πασέων τῶν γυναικῶν. Omnium mulierum formosissimam esse. vi. 61. ὄχῳ τῷ ἐν Σπάρτῃ καλλιστεύσαντι. viii. 124. Curru, qui Spartæ pulcherrimus erat.

καλλιστεύειν. comm. Fortissimum esse. Fortissime rem gerere. τῶν ἐπιβατέων τὸν καλλιστεύοντα. Eum, qui inter classiarios milites, vel inter navis propugnatores fortissime rem gesserat. vii. 180.

καλλονὴ, ῆς, ἡ. Ion. et poet. pro comm. κάλλος. Forma. Pulcritudo. εἴρια καλλονῇ προφέροντα. Lanæ pulcritudine excellentes. iii. 106. vii. 36.

καλὸς, ὁ. comm. pro forti. τὸν εἶλον Ἑλλήνων κάλλιστον. vii. 180. Quem Græcorum fortissimum ceperunt.

καλύπτρη, ης. Ion. pro comm. καλύπτρα. Tegumentum. Operculum. καλύπτρας τῶν φαρετρέων ποιεῦνται. Pharetrarum opercula faciunt. iv. 64.

Καλύστριοι. Nomen Indicum, quod Græce valet idem ac τὸ Κυνοκέφαλοι. Ctesias Ind. 20.

καματηρὸς, ὁ. comm. Laboriosus, labore defatigatus, defessus. iv. 135.

κάμπτειν. comm. Sæpe de navium itinere dicitur, quod circum aliquem locum faciunt, cursum flectentes. Circumvehi. κάμπτων τὴν Τορωναίην ἄκρην. vii. 122. Promontorium Toronæum navibus circumvectus. κάμψαντες τὴν ἄκρην τῆς Μαγνησίης. vii. 193. Magnesiæ promontorium navibus circumvecti.

καπνοδόκη, ης, ἡ. Ion. et poet. Quidam fumarium, ut Valla, vertunt. Alii, caminum. Utrumque verum. Nam καπνοδόκη dicta παρὰ τὸ τὸν καπνὸν δέχεσθαι, i. fumum ex igne prosilientem excipere, quod caminus præstat. Sic autem hanc vocem Eustat. explicat: καπνοδόκη, ὀπὴ κατὰ τὸ μέσον τῆς ὀροφῆς, δι' ἧς ἐκφέρεται ὁ καπνός. Pro eodem dicitur et κάπνη. Vide. ἦν γὰρ κατὰ τὴν καπνοδόκην ἐς τὸν οἶκον ἐσέχων ὁ ἥλιος. viii. 137. Per fumarium enim, vel, per caminum, sol in ædes intrabat. iv. 103.

κάπριος apud Herodotum accipitur pro eo, qui apri instar rostrum habet, navibusque tributum pro rostrato sumitur. τῶν νηῶν καπρίους ἐχουσέων τὰς πρώρας. Navibus proras rostratas habentibus. iii. 59.

καραδοκεῖν. comm. Exspectare. Quid proprie significet, vide in vulg. Lexicis. καραδοκήσοντα τὴν μάχην,

ᾗ περιέσται. vii. 163. Exspectaturum quonam pugna casura esset, quem exitum esset habitura. vii. 168. ἐκαραδόκεον τὸν πόλεμον τῇ ἀποβήσεται. viii. 67. pro ᾗ ἀποβήσεται.

καρῇ. Tertia persona singul. aor. 2. pass. subjunctivi modi, a κείρω, tondeo, cædo, vasto. aor. 2. act. ἔκαρον. aor. 2. pass. ἐκάρην, ης, η. ἐὰν καρῶ, ῇς, ῇ. iv. 127.

κάρτα. comm. pro quo dicitur συνωνύμως πάνυ, σφόδρα. Valde. Vehementer. Admodum. κάρτα ἥσθη τῇ γνώμῃ τῆς Ἀρτεμισίης. viii. 69. Artemisiæ sententia vehementer est delectatus. τὸ κάρτα οὔνομα ἔχων. Magnum ac celebre nomen habens. i. 71. iii. 104.

καρτερός. Ion. et poet. Acer. Vehemens. μάχης καρτερῆς γενομένης. Acri prælio commisso. i. 76.

κατὰ cum personis junctum, tempori serviens. κατὰ Ἄμασιν βασιλεύοντα. Amasi regnante. ii. 134. κατὰ τῦτον. Hoc vivente. ibid.

κατὰ cum accus. Ion. pro comm. περὶ cum genitivo. τὰ κατὰ Ῥηγίνους, καὶ Ταραντίνους, ἀντὶ τοῦ, τὰ περὶ τῶν Ῥηγίνων, καὶ Ταραντίνων (ῥήματα, τὴν περὶ τῶν Ῥ. καὶ Τ. διήγησιν, ἢ, τοὺς περὶ Ῥ. καὶ Τ. λόγους.) vii. 171. Verba de Rheginis, et Tarentinis facta.

κατὰ cum accusat. pro διά. κατὰ πλῆθος μεμφθείς. Propter paucitatem conquestus. Suorum paucitatem caussatus. i. 77. κατ᾽ ἄλλο μὲν οὐδέν. Nulla quidem alia de caussa. i. 143. κατ᾽ ἐπωνυμίην, pro διά. i. 173. κατὰ τοῦτο, pro διὰ τῦτο. iii. 137. v. 3. vi. 44, 51, 60. κατὰ ταῦτα. διὰ ταῦτα. vii. 136, 142. κατ᾽ ἀνδραγαθίην. Ob virtutem. vii. 166. κατ᾽ ἄλλο μὲν οὐδὲν, pro δι᾽ ἄλλο. viii. 30. κατὰ ἔχθος αὐτέων. ix. 15. Ob odium ipsorum. Ob odium, quo ipsos prosequeretur. ix. 38. κατὰ τὸ κέρδος. ibid. Ob quæstum. Quæstus caussa. κατ᾽ ἄλλο οὐδέν. ix. 109.

κατὰ cum accus. tempori serviens. κατὰ τὴν Καμβύσεω νοῦσον ἐγίνετο τάδε. Hæc circa Cambysis morbum acciderunt. Hæc, dum ægrotaret Cambyses, acciderunt. Hæc ægrotante Cambyse contigerunt. iii. 120. κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Eodem tempore. iii. 131.

κατὰ cum accusativo significans, Quod attinet. Quod pertinet ad aliquid. Gallice, *Touchant*. κατὰ μέν νυν τὸν κρητῆρα οὕτω ἔσχε. Quod igitur attinet ad craterem, ita res habet. i. 70. κατὰ τὴν Κροίσου ἀρχὴν, ἔσχε οὕτω. i. 92. κατὰ τὴν τύτε προθυμίην τέθνηκας, τὸ δὲ κατὰ θεὺς περιεῖς. Quod ad hujus studium attinet obiisti, quod vero ad Deos, superstes es. i. 124. κατὰ μὲν δὴ Κᾶρας. Quod igitur ad Caras attinet. i. 171. τὰ μὲν δὴ κατὰ τὴν Κύρου τελευτὴν τοῦ βίου. Quod igitur attinet ad finem vitæ Cyri. i. 214. ii. 3. vi. 67.

κατὰ cum accus. pro πρός. ἀποπλέειν κατὰ βίου καὶ γῆς ζήτησιν. Ad victum sedesque quærendas abiisse. i. 94. κατὰ ληΐην ἐκπλώσαντας. Ad prædam profectos. Prædandi caussa profectos. ii. 152.

κατὰ cum accus. loco dat. cum ἐν, vel loco gen. τῶν μελλόντων γενέσθαι κακῶν κατὰ παῖδα. pro ἐν τῷ παιδὶ, vel κατὰ παιδός. Malorum, quæ filio erant eventura. i. 34.

κατὰ cum accus. loco gen. vel pro acc. cum præpos. πρός. adversus, contra. εἰ μὴ γίνεσθαι κατ᾽ αὐτοὺς οἷόν τι κατὰ τὰς ἐχίδνας ἠπιστάμην γίνεσθαι. Nisi contra ipsos fieret, quod contra viperas fieri scio. iii. 108.

κατὰ cum accus. Ion. pro περὶ cum gen. De. Gall. *Touchant quelque chose*. ἐπειρωτῶν τὸν κήρυκα κατὰ τὴν ἀπὸ Κορίνθυ ἄπιξιν. Præconem interrogans de ipsius adventu ab urbe Corintho. pro περὶ τῆς ἀπίξιος. v. 92. §. 6.

κατὰ, magnitudini rei alicujus exprimendæ serviens. κατὰ συνίην

μάλιστα. Ferme eadem magnitudine, qua ficus arbor. iv. 23.

κατὰ pro σχεδόν. Circiter. Gallice, *Environ*. Propemodum. Fere. κατὰ ἑξακόσια ἔτεα. Circiter 600 annos. Ferme 600 annos. ii. 145. vi. 79.

κατ' ἡσυχίην. Ion. pro comm. καθ' ἡσυχίαν, per otium. i. 9.

κατὰ καιρὸν ἦν αὐτῷ. Ei per otium licebat. ὡς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν. Prout ei per otium licebat. Prout ei opportunum erat. i. 30.

κατὰ τὸ ὀρθόν. Ion. pro comm. ὀρθῶς. Recte. vii. 143.

κατὰ τὸ καρτερόν. Ion. et Herodotea locutio, pro comm. κατὰ κράτος, vel καρτερῶς, vel κρατερῶς. Per vim. i. 212.

κατὰ τὸ δίκαιον. Secundum æquitatem. Jure. vii. 148.

κατὰ τὸ ἰσχυρόν. Herodotea locutio, pro comm. κατὰ κράτος. per vim. vel κατὰ δύναμιν. pro viribus, totis viribus. v. 62.

κατὰ πόδας ἐλαύνων. ix. 89. Vestigia sequens. Vestigiis insistens.

κατὰ μὲν ἔλυσαν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα. pro κατέλυσαν μὲν, κατέλυσαν δέ. ix. 5.

κατὰ μὲν τὸν ἔρωτα τὸν Ξέρξεω, τοσαῦτα ἐγένετο. ix. 113. Ac quod ad Xerxis amorem attinet hæc acciderunt. Vel, Ac de Xerxis quidem amore hæc hactenus.

κατὰ τάχος. comm. pro quo ταχέως, longe frequentius. i. 124.

κατὰ τὠυτὸ γίνεσθαι. Herodotea locutio. Consentire, q. d. In eodem scilicet loco, vel in eadem sententia esse. κατὰ τὠυτὸ γινόμενοι. Cum consensissent. Cum in eadem sententia fuissent. iv. 119.

καταβάλλειν. Ion. et comm. Demoliri. Evertere. Prosternere. Dejicere. καταβαλεῖν Περσέων αὐξανομένην τὴν δύναμιν. Evertere crescentem Persarum potentiam. i. 46. κατεβάλλοντο πολλοὺς τῶν Λακεδαιμονίων. ix. 63. Multos de Lacedæmoniis prostraverunt.

καταβάλλειν, ad annuos, vel quotidianos reditus, sive proventus, relatum. Reddere. Sic Galli, *Rendre*. ἐς βασιλήϊον καταβάλλει ἐπ' ἡμέρην ἑκάστην τάλαντον ἀργυρίου ἐκ τῶν ἰχθύων. In regium fiscum quotidie argenti talentum ex piscibus contractum reddit, inferendum affert. ii. 149.

καταβάλλειν ἐς τὸ μηδέν. ix. 79. Ad nihilum redigere.) (ἐξαίρειν ὑψοῦ. ibid. In altum extollere.

καταβάλλειν φάτιν. Herodotea locutio. Rumorem spargere. i. 122.

καταβιβάζειν. comm.) (ἀναβιβάζειν. Deponere. Vulgo dicitur, Facere descendere. i. 86. καταβιβάσαντα αὐτὸν ἀπὸ τῆς πυρῆς. Cum eum a pyra detrahi, ac humi deponi jussisset. i. 87.

καταβώσομαι. Ion. pro comm. καταβοήσομαι. καταβοᾶν, vel καταβοᾶσθαί τινος. Magnis clamoribus in aliquem invehi. Et simpliciter, In aliquem invehi. Aliquem accusare. οἱ Αἰγινῆται ἔπεμπον ἐς Σπάρτην ἀγγέλους καταβωσομένους Λευτυχίδεω. vi. 85. Æginetæ legatos Spartam miserunt, ut in Leutychidem inveherentur. vel, Ut Leutychidem accusarent. Leutychidem accusaturos.

κατάγαιος, ὁ καὶ ἡ. comm. Subterraneus. κατάγαιον οἴκημα ἐποιέετο. Subterraneum ædificium faciebat. iv. 95, 96, 175, 192.

κατάγειν. comm. Reducere. κατάγει ἐς τὴν ἑωυτῆς ἀκρόπολιν. In suam arcem reducit. i. 60. v. 30, 31, 92. §. 1. vii. 153.

καταγελᾶν. comm. Deridere. Illudere. Cum dativo frequens apud Herodotum. πολλὰ τὠγάλματι κατεγέλασε. Simulacrum valde derisit. Simulacro vehementer illusit. iii. 37. τοῖς ἱροῖσι, καὶ νομαίοισι καταγελᾶν. Templa ritusque ludibrio habere. iii. 38. Πέρσῃσι καταγελᾶν. iii. 155. Persas deridere. Persas habere ludibrio. ἡμῖν καταγελᾶτε ὦ Σκύθαι. Nos de-

ridetis o Scythæ. iv. 79. ἡμῖν καταγελάσαι. Nos deridere. vii. 9.

καταγέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. Ridiculus. Qui aliquibus est ludibrio. Qui deridetur ab aliquibus. Gall. *Qui est en moquerie.* σὺ Πέρσας, βασιλεῦ, μὴ ποιήσῃς καταγελάστους γενέσθαι Ἕλλησι. viii. 100. Ne, rex, committas ut Persæ Græcis sint ludibrio.

καταγιάζειν. idem ac τὸ καταγίζειν. i. 202.

καταγίζειν. Ion. pro comm. καθαγίζειν. Consecrare. Dicare. Offerre. Adolere. ταῦτα τὰ ἀκροθίνια καταγιεῖν. pro καθαγίσειν. Has primitias consecrare. i. 86. καταγίζουσι λιβανωτοῦ χίλια τάλαντα. Thuris mille talenta adolent. Valla vertit, centum millia talentorum, quod non est in Græco textu. i. 183, 198. ii. 40, 47, 130. iv. 35. vii. 167.

καταγινέειν, εῖν. Ion. pro comm. κατάγειν. Deducere. Ducere. Reducere. vi. 75.

καταγορεύειν. Accusare. σφέας αὐτοὺς ἐγὼ κατερέω πρὸς τὸν μάγον. Vos ipsos apud magum accusabo. Vestrum nomen ad magum deferam. iii. 71. σφέων μέγαλως κατηγόρητο μηδίζειν. vii. 205. Valla: Quod eos maxime insimulabat, quod cum Medis sentirent. Vide κατηγόρητο.

καταγράφειν. Apud Herod. peculiariter interdum accipitur non pro describere, delineare, depingere, (quæ significationes sunt tritæ,) sed pro unguibus impressis exulcerare, ac dilaniare. De leonis catulo dictum. ὁ σκύμνος ἐν τῇ μήτρῃ διακινεόμενος, ἔχων ὄνυχας θηρίων πολλὸν πάντων ὀξυτάτους, ἀμύσσει τὰς μήτρας. αὐξανόμενός τε δὴ πολλῷ μᾶλλον ἐπικνέεται καταγράφων. Leonis catulus in matris utero dum movetur, quod ungues omnium ferarum longe acutissimos habeat, uterum lacerat. Dum autem augetur, multo magis unguibus impressis uterum lacerat. iii. 108.

καταγωγὴ, ῆς, ἡ. comm. Diversorium. Publicum hospitium, ad quod hospites divertunt. v. 52 vi. 35.

καταδέειν, εῖν. Constringere. μεταφορικῶς ἐξελέγχειν. Arguere. Convincere facinoris alicujus, et quodammodo constrictum tenere. Sed est Herodoteum loquendi genus. κατέδησάν μιν φῶρα εἶναι, v. s. Ipsum constrinxerunt furem esse. i. furti convicerunt. ii. 174. ἢν καταδήσωσί μιν ἐπιορκῆσαι. Si ipsum perjurii convicerint. iv. 68.

καταδεῖ. V. H. cum genitivo junctum, pro comm. δεῖ. Indiget. Opus est ei. Ei deest. καταδεῖ πεντεκαίδεκα σταδίων. Ei 15 stadia desunt. ii. 7. εἴκοσι ποδῶν καταδέουσαν. 20 pedibus minorem. ii. 134. ὀκτακοσίων ἀνδρῶν καταδέουσαι. ix. 30. Quibus 800 viri deerant. καταδεουσέων τεσσέρων. ix. 70. Quibus quatuor [myriades] deerant.

καταδέξαι. Ion. pro καταδεῖξαι. δηλῶσαι. Ostendere. Patefacere. Demonstrare. τὸν Ταρτησσὸν οὗτοί εἰσι οἱ καταδέξαντες. Hi sunt qui Tartessum ostenderunt, patefecerunt. i. 163. οἱ καταδέξαντες. Qui ostenderunt, ac docuerunt. i. 171. καταδέξαντος. iv. 42.

καταδέουσα. Vide καταδεῖ.

κατάδηλος, ὁ καὶ ἡ. comm. Conspicuus. Manifestus. ἐγένετο κατάδηλος τρόπῳ τοιῷδε. Hoc modo factus est manifestus, detectus est. iii. 68. ἣ τὸν μάγον κατάδηλον ἐποίησε. Quæ magum detexit. Quæ magi fraudem patefecit. iii. 88.

καταδιδοῦν. Ion. pro comm. καταδιδόναι. Apud Herod. accipitur pro influere. Dictum de fluviis in mare se exonerantibus, aut de mari in alterum mare decurrentibus, ac defluentibus. ἡ Προποντὶς καταδιδοῖ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον. Propontis in Hellespontum influit. iv. 85. [Vide ἐκδιδοῦν.]

καταδικάζειν. Condemnare. σεωϋτοῦ

ἰκαζεις θάνατον. Te ipsum e condemnas. i. 45.
κεῖν. Opinari. i. 22, 79. κατέ- Existimavi. i. 111. τὸν κατα- ἐγώ. Quem ego opinor. iii. φέας καταδόξαντες εἶναι κλῶπας. i fures esse rati. vi. 16. παρὰ ἢ ὡς αὐτοὶ κατεδόκεον. viii. 4. er opinionem, et aliter quam exspectabant. Præter ipso- opinionem et exspectatio- · τάδε καταδόξας. viii. 69. arbitratus. ix. 57. τοῖσι καὶ ἰκεον νιοχμὸν ἄν τι ποιέειν, δυνά- πιλαζομένοισι. ix. 99. Ἰωνικῶς ιο, ἀντὶ τοῦ, οἷσι καὶ δυνάμιος ιομένοισι κατεδόκεον νιοχμόν τι θαι ἄν, τυτέςι ποιηθῆσεσθαι. ιεῖν) (εὐδοκεῖν. Improbare.) ιprobare. πάγχυ σφέας κατα- Ipsos, ipsorumque factum, improbans. iii. 87.
πειν. Ion. et poet. Decerpe- ὶ φύλλα καταδρέποντες κατή- viii. 115. Folia decerpentes debant, folia decerpta co- bant.
ιν. μ. καταδύσω. comm. De- ere. κατέδυσε. viii. 87, 88. em] demersit. κατεδύετο. viii. ατέδυσε τὴν νῆα. ibid. ἀπὸ τῆς ισάσης νηός. ibid.
ιν. comm. Demergere, ab- ere, subire. τὰς ἡμέρας κατα- ἰς ὕλην. ix. 37. Interdiu se abdens. Interdiu in sylvis ultans. In hoc autem κατα- vel accus. ἑωϋτὸν subaudien- vel verbum neutraliter est endum.
ιν. comm. pro quo et κατά- acantare, carminibus affice- rminibus compescere, pla- καταείδοντες γόησι τῷ ἀνέμῳ οἱ vii. 191. Valla : Magi ve- is incantando ventum. τὸ δειν autem ut τὸ καταγελᾷν loteo more cum dat. jun-

ναι. comm. Deponere, pen- persolvere. ἑκατὸν τάλαντα καταθεῖναι τῷ θεῷ. ix. 120. Centum talenta pendere Deo.
καταθύειν. comm. Mactare. πρόβατα καταθύειν. viii. 19. Pecudes vel oves mactare.
καταθύμιος, η, ον. Ion. et poet. pro quo et θυμήρης dicitur συνωνύμως. Animo gratus. Gratus. ἐούσης ταύτης οἱ καταθυμίης. Cum hæc ipsi grata esset. v. 39. τῇ ςρατιῇ κατα- θύμια σφάγια. ix. 45. Sacrorum exta, victimarum jugulatarum exta, exercitui grata, lætum, faustumque rerum exitum significantia.
καται Ion. term. 3. pers. plur. perf. pass. pro altera magis frequenti χαται, utraque vero pro comm. prout verbum fuerit. Exempli gratia, ἄνδρες ἀπίκαται. vii. 209. Viri venerunt, pro ἀφιγμένοι εἰσί. Sed hic Ionismus tribus generibus servit. Vide ἀπίκαται. Et terminationem χαται, ubi formatio hujus Ionismi demonstratur.
καταιδεῖσθαί τινα. Herodotea locutio. Revereri aliquem. καταιδεόμενος ἡμέας. Nos reveritus. Nostri reverentia commotus. iii. 72. καταιδεόμενοι ἄνδρας τὰς Περσέων πρώτας. Primos Persarum viros revereriti. iii. 77.
καταινεῖν. Ion. et Herodot. vocab. pro comm. συμφωνεῖν. Consentire, comprobare, collaudare, assentiri. τῦτον καταινέυσι βασιλέα σφίσι εἶναι. Consenserunt hunc sibi regem esse. i. 98. καταινέσαντος ἐπὶ τύτοισι τοῦ παιδός. Cum filius his conditionibus assensus fuisset. Cum has conditiones comprobasset. iii. 53. καταινέει ταῦτα. Hæc comprobat. His assentitur. iv. 80. vi. 62. ὀ καταινέσαμεν. ix. 7. non assensi sumus. κατaίνεον. ix. 33. annuerunt. assensi sunt. ix. 34.
καταινεῖν. V. H. Annuere. Annuendo concedere. pro comm. σύγχωρεῖν. Concedere. Gallice, *Accorder. Octroyer.* καταίνεον [ἅπερ ἐ-

τεῖτο.] ix. 33. Annuerunt, [concesserunt quæ petebat.] οἱ Ἀργεῖοι ἀπειληθέντες ἐς στεινὸν, καταινέουσι καὶ ταῦτα. ix. 34. Argivi in angustias compulsi, hæc etiam [ipsi] annuerunt, [annuentes concesserunt, hæc quoque concesserunt.] Sic enim hoc accipiendum ex sequentibus Herodoti verbis patet. ὡς δὲ καὶ Σπαρτιῆται (ἐδέοντο γὰρ δεινῶς τοῦ Τισαμενοῦ) πάντως συνεχώρεόν οἱ. συγχωρησάντων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Σπαρτιητέων. ix. 35. Sic etiam Spartiatæ (Tisameno enim magnopere indigebant) omnino concesserunt ei [quæ postulabat.] Cum autem Spartiatæ hæc etiam [ei] concessissent.

καταιρεῖν. Ion. pro comm. καθαιρεῖν. Evertere. Demoliri. Vide κατειλεῖν. ἡγεμονίη καταιρεθεῖσα. Principatus eversus. i. 46. καταιρήσειν τὴν Περσέων δύναμιν. i. 71. τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε. Crœsi regnum evertit. i. 95. Ἀστυάγεα καταιρέειν πειρήσονται. i. 184. ii. 147.

καταιρεθεῖσα. Ion. pro comm. καθαιρεθεῖσα, a καθαιρέω, ῶ. Demolior. Everto. ἡγεμονίη καταιρεθεῖσα. Principatus eversus. Imperium eversum. i. 46. iv. 137.

καταιρεῖν. Ion. pro comm. καθαιρεῖν, hocque pro κατορθοῦν, καὶ ἐπιτυχῶς ἀποτελεῖν. Feliciter conficere. τὰ μεγάλα πρήγματα μεγάλοισι κινδύνοισι ἐθέλει καταιρέεσθαι. vii. 50. Valla: Magna negotia magnis cum periculis suscipi volunt. Sed parum commode. Vertendum enim, Res magnæ magnis cum periculis feliciter confici solent, vel ad felicem finem perduci solent, vel simpliciter, confici consueverunt.

κατακαεὶς, εῖσα, έν. Vide καίειν.

κατακερτομεῖν. Ion. et poet. Verbis mordacibus, animumque proscindentibus, insectari. i. 129. Σαπφώ μιν πολλὰ κατεκερτόμησε. Sappho ipsum multis conviciis, vel cavillis, est insectata. ii. 135.

κατακεχύαται. Ion. pro comm. κατακέχυνται. ii. 75. Vide ύαται.

κατακηροῦν. Herodoteum verbum. Cera tegere. Cera circumlinire. κατακηρώσαντες δὴ ὦν τὸν νέκυν Πέρσαι, γῇ κρύπτουσι. Persæ cadaver cera circunlitum terra condunt. i. 140. Cic. Tusc. Quæst. lib. 1. hunc Herodoti locum videtur explicasse. c. 45. ed. Ern. Persæ etiam cera circunlitos condiunt. Sed ibi legendum est condunt, id est, recondunt, occultant. Error ex præcedenti periodo manavit, ubi dicitur, Condiunt Ægyptii mortuos, et eos domi servant. Ἀναλαμβάνουσι τὸν νεκρὸν κατακεκηρωμένον. Suscipiunt cadaver cera circumlitum. iv. 71.

κατακοιμᾷν τὴν φυλακήν. Herodotea locutio. Custodiam, vel vigiliam edormire. id est, Dormire quum vigilandum est, et quum excubiæ sunt agendæ. κατακοιμήσαντος τὴν φυλακήν. ix. 93. Cum vigiliam edormisset.

κατακοιμίζειν. comm. pro quo et κατακοιμᾷν. Sopire. quod Gallice dicitur *Endormir*. Barbare vero, facere dormire. ξεῖνόν τινα κατεκοίμισε ἐς Ἀμφιάραον. viii. 134. Valla: Peregrino [pecunia corrupto,] in delubro Amphiarai obdormisse. Æ. P. Peregrinum quendam [pecunia corruptum] in Amphiarai delubro sopivisse, i. dormire jussisse. Sic enim jam τὸ κατακοιμίζειν est accipiendum. ibid. οὐκ ἔξεστι Θηβαίων οὐδενὶ αὐτόθι κατακοιμηθῆναι. id est, Nulli enim Thebanorum ibi dormire licet. ἐς Ἀμφιάραον autem figurate dictum, ἀντὶ τοῦ, ἐς τὸν Ἀμφιαράου ναὸν, hocque Ἀττικώτερον, ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὸν Ἀμ. ν. vel, ἐν τῷ Ἀμφιαράου ναῷ.

κατακοντίζειν. comm. Telis confodere. Jaculis conficere. κατακοντιεῖ σφέας. ix. 17. Ipsos jaculis confodiet. κατακοντιεῖ Ion. et Attice pro κατακοντίσει comm.

κατακοπεὶς, εῖσα, έν. comm. Conci-

sus, a, um. In minuta frusta dissectus. ix. 89.

κατακόπτειν. comm. Concidere. In minuta frusta dissecare. ἐβουλεύσαντο παίδων ἕνα κατακόψαι. Unum de pueris concidere statuerunt. i. 73. iii. 96.

κατακούειν, pro ὑπακούειν. Obtemperare. Morem gerere. Parere. Ἀράβιοι οὐδαμᾶ κατήκουσαν ἐπὶ δουλοσύνῃ Πέρσῃσι. Arabes Persis nunquam paruerunt, ut ipsis servirent. Nunquam in servitutem a Persis redacti sunt, ut ipsis parerent, eorumque imperio subjecti essent. iii. 88.

κατακράτος νικᾷν. Ctesias Pers. 7, 25, 33. Per vim vincere. Armis, pugna, corporisque viribus, et contentione, victoriam ab hoste reportare. Aperte vi hostem superare.) (Dolo, minis, vel deditione facta, adversarios vincere.

κατακρεουργεῖν. V. H. Laniorum more concidere. Ut in laniena frustatim concidere. In frusta dissecare. ἐς τοῦτο ἀντεῖχε μαχόμενος, ἐς ὃ κατεκρεουργήθη ἅπας. vii. 181. Tamdiu pugnans restitit, donec velut in laniena totus frustatim est concisus. Nullum præter hoc hujus loci exemplum in vulgatis Lexicis exstat.

κατ' ἄκρης αἱρεῖν. Herodotea locutio. Funditus evertere. vi. 18. Vide κατάκρας in vulgatis Lexicis. vi. 82.

κατακρατέειν, εῖν. comm. Vincere. Superare. Obtinere. Οὐνόματι κατακρατέων, ἀνωνύμους τοὺς ἄλλους ποιέει εἶναι. vii. 129. Suo nomine superans, [id est, suum nomen præter cæteros fluvios retinens, ac eos hac in parte vincens,] facit ut alii fluvii sint sine nomine, facit ut suum nomen amittant. κατακρατήσαντα πολλόν. vii. 168. Longe superiorem.

κατακρίνειν. comm. Condemnare. Aliquid adversus aliquem decernere. τοῖσι κατεκέκριτο θάνατος. vii. 146. Mors, capitale supplicium in hos decretum fuerat. Capitalis supplicii sententia in hos lata fuerat. Capite damnati fuerant.

καταλαβέω, ῶ, ήσω. V. H. pro commun. καταλαμβάνω. Deprehendo. Nanciscor. Et impersonal. Accidit, Evenit, Contingit. Οἷά μιν καταλελάβηκε. Qualia sibi accidissent, evenissent, contigissent. iii. 42. Sic et illud καταλάμψεται sumendum, pro συμβήσεται. Accidet, continget. iv. 33. cum accusat. junctum. Εἰ δ' ἄρα αὐτοὺς ὑμέας καταλελάβηκε ἀδύνατόν τι βοηθέειν. ix. 60. Valla: Quod si vobis aliquo discrimine occupatis fas non est subsidio venire. Æ. P. Si vero vos ipsos impedimentum aliquod occuparit, ne subsidio [nobis] veniatis. Vel, Si quid vero vobis ipsis acciderit, quod impediat ne [nobis laborantibus] opem feratis, [vel, subsidio veniatis.] Hæc enim ἰσοδυναμοῦσι τούτοις, εἰ δ' ἄρα αὐτοὺς ὑμέας καταλελάβηκέ τι κώλυμα, ὥστε ἀδύνατον ὑμῖν εἶναι βοηθέειν ἡμῖν. ἢν ἄρα σφέας καταλαμβάνῃ, οἷά περ κατέλαβε. ix. 104. Valla: Si qui casus (quemadmodum accidit) eos deprehendissent. Æ. P. Si quid ipsis forte accideret, ut accidit. v. s. Si forte [res tales] ipsos deprehenderent, quales deprehenderunt. τοῦτον τὸν Ἑρμόλυκον κατέλαβε ἀποθανόντα ἐν μάχῃ, κεῖσθαι ἐπὶ Γεραιστῷ. ix. 105. Huic Hermolyco accidit ut in prælio cæsus, in Geræsto jaceret.

καταλαμβάνειν variis modis positum apud Herodotum, qui apud alios non sunt in usu, vel saltem rarissime aperiuntur. Τὸν Συλοσῶντα κατέλαβε εὐτυχίη τοιήδε τις. Quædam hujusmodi felicitas Sylosonti contigit. iii. 139. vide καταλαβέω, ῶ. Verba sonant, Quædam hujusmodi felicitas Sylosontem deprehendit, nacta est. Sed fortasse καθ' ὑπαλλαγὴν dictum fuerit, ἀντὶ

τῦ, ὁ Συλοσῶν κατέλαβε εὐτυχίην τοιήνδε τινά. Quandam hujusmodi felicitatem nactos est Syloso. Vel καταλαμβάνειν sumendum pro συμβαίνειν. Vide λάμψομαι et καταλαμβάνειν.

καταλαμβάνειν. comm. Deprehendere Corripere. Capere. συμβαίνειν. Accidere. Ἰνταφέρνεα κατέλαβε ὑβρίσαντα τάδε ἀποθανεῖν. Valla: Intaphernem cepit, ac capite damnavit ob hanc noxam. iii. 118. Quæ verba sic nobis accipienda. Ἰνταφέρνεα κατέλαβε, ὥστε αὐτὸν τὸν Ἰνταφέρνεα ἀποθανεῖν ὑπὸ τοῦ Δαρείου· διὰ τί; ὑβρίσαντα τάδε. ἀντὶ τῦ, ὅτι τῇδε τῇ ὕβρει τὸν βασιλέα ὕβρισε. Νοῦσός μιν κατέλαβε νοσῆσαι τὰ αἰδοῖα. Morbus illum corripuit, quo pudenda laboravit. Vel, quo ejus pudenda laborarunt. iii. 149. Vel etiam τὸ καταλαμβάνειν hic pro συμβαίνειν, accidere, contingere, sumitur. Vide καταλαμβάνειν variis modis positum. Et καταλαβέω, ῶ. et λάμψομαι. Quare vertes: Accidit Intapherni, ut ob hanc injuriam [regi factam] moreretur. Et, Morbus ipsi accidit, ita ut pudendis laboraret. pro, Accidit ipsi ut pudendorum morbo laboraret. νοσῆσαι, ἀντὶ τῦ, ὥστε νοσῆσαι. quæ verba dilucidius ita reddi possent, νοῦσος αὐτῷ συνέβη, ἣν κατὰ τὰ αἰδοῖα ἐνόσησε. Vel, συνέβη αὐτὸν νοσῆσαι νόσον περὶ τὰ αἰδοῖα. Hoc longe melius ac usitatius. Sic etiam intelligendum illud exemplum, quod exstat iv. 105. κατέλαβε σφέας ἐκλιπεῖν τὴν χώρην. Accidit ipsis ut regionem relinquerent. Valla vertit, Coacti fuerant solum vertere. Sed verborum Græcorum vim non satis bene nobis expressit, licet sensum non male declararit. Nam τὸ καταλαβεῖν ad quandam externam necessitatem referri potest, quæ aliquem invadit, et quodammodo corripit, atque sibi parere cogit. Videtur autem hic ἔλλειψις esse, et ἀνάγκη subaudiendum, ut plenam locutionem esse dicas, ἀνάγκη σφέας κατέλαβε ἐκλιπεῖν χώρην. Necessitas ipsos invasit ut regionem desererent. Necessitas ipsos pristinum agrum deserere coegit. ἐκλιπεῖν vero, pro ὥστε ἐκλιπεῖν. Quod ἐλλείψεως γένος et in præcedentibus locum habere potest, ut rem sic accipias. Ἰνταφέρνεα ἀνάγκη κατέλαβε ὥστε ὑβρίσαντα τάδε ἀποθανεῖν. In altero exemplo nomen νοῦσος verbum κατέλαβε regit. Νοῦσος vero est quædam ἀνάγκης species. Morbus enim illis, quos invadit, multa mala patiendi necessitatem imponit, eosque præter voluntatem multa ferre cogit. πρὸς τὴν καταλαβοῦσαν συμφορήν. ἀντὶ τῦ, διὰ τὴν αὐτοὺς καταλαβοῦσαν συμφοράν. vel, διὰ τὴν αὐτοῖς συμβᾶσαν συμφοράν. Ob cladem, quæ ipsos corripuerat, vel invaserat. i. ob calamitatem, quæ ipsis acciderat. iv. 161. τότε ταῦτα τὰς Μιλησίες κατελάμβανε. Hæc Milesiis tunc acciderunt. vi. 19. Στησαγόρεα κατέλαβε ἀποθανεῖν ἄπαιδα. Accidit Stesagoræ, ut sine liberis moreretur. vi. 38. Τὸν Κίμωνα κατέλαβε φυγεῖν. Accidit Cimoni ut fugeret. vi. 103. καί μιν κατέλαβε ἀποθανεῖν ὑπὸ τῶν Πεισιςράτυ παίδων. Eique contigit ut a Pisistrati filiis cæsus obiret. ibid. οἷόν κοτε ἡμέας ὀλίγον ἐδέησε καταλαβεῖν πάθος. Qualis clades parum abfuit quin olim nobis accideret. vii. 10. §. 3. καί σφεας καταλαμβάνει πάντας ἅμα σοὶ ςρατεύεσθαι. Ipsisque contigit ut omnes tecum militent. vii. 38. ἤν σφέας καταλάβῃ ἄλλο πταῖσμα. vii. 149. Si qua alia belli offensio sibi contingeret. ὡς Ἱπποκράτεα κατέλαβε ἀποθανεῖν. vii. 155. Cum accidisset ut Hippocrates moreretur. ταύτην τὴν ἐλαίην ἅμα τῷ ἄλλῳ ἱρῷ κατέλαβε ἐμπρησθῆναι. viii. 55. Accidit ut hæc olea cum reliquo templo

aretur. ἐσήμαινε Μαρδονίῳ τὰ ἐκβάντα. ἀντὶ τοῦ, τὰ συμβάντα. 9. Mardonio significavit, ea acciderant. αὐτὸν δὲ Σωφάνεα αβε ἀποθανεῖν ὑπὸ Ἠδωνῶν. ix. Ipsum vero Sophanem ab iis occidi contigit. τούτου τὸν ἐα κατέλαβε πρῆγμα τοιόνδε. ix. Hujus patri res hujusmodi it. ὅτι κατέλαβε, σὺν προθυμίῃ ᾽αν. Ctesias Pers. 44. Post- ι [id, quod exspectabant,] ac- alacriter abierunt. Pausani- Atticis. vii. 8. typis Wechel. . κατέλαβεν [αὐτὴν] ἀποθανεῖν. ιμβάνειν. comm. Comprehen- Prehendere. In suam po- tem redigere. Superare. κα- ῖεῖν τὸ πῦρ. Ignem superare, stinguere. i. 87. (quod i. 86. ar συνωνύμως τῦ πυρὸς ἐπικρα- . Ignem vincere, superare. ἰεινύναι τὸ πῦρ. i. 86, et 87.) orte καταβαλεῖν, παρὰ τὸ κα- λλειν deductum, scribas. faci- t hæc literarum per impru- iam trajectio. Proprie au- καταβάλλειν significat deji- demoliri, prosternere. μετα- ῦς exstinguere, sedare.

ιμβάνειν. comm. pro ἀπατᾶν. re. Decipere. Circumvenire. φιας Ἀλέξανδρος σοφίῃ κατέλα- Et ipsos Alexander astutia mvenit. v. 21.

ιμβάνειν διαφοράς. Herodotea io, pro comm. διαλύειν διαφο- Dirimere controversias. vii. 9. ιμβάνειν τινὰς πίστι, καὶ ὁρκίοισι. 06. Aliquos fide [ab illis ac- ι,] et jurejurando [interpo-] obstringere [sibi.]

ιμπτέος, α, ον. Ion. pro n. καταληπτέος. Deprehen- us. Comprehendendus. Præ- pandus. Antevertendus. κα- μπτέος ἐστὶ ἡμῖν θανάτῳ. Is no- morte est occupandus. prius necandus, quam evadat, no- ne noceat. iii. 127.

'γειν. comm. Recensere. Enu- merare. Dicere. καταλέξει ἑωϋτὸν μητρόθεν. Se ipsum a materno ge- nere recensebit. Suum genus a matre deductum recensebit. i. 173. ἡ καταλεχθεῖσα χώρη. Com- memorata regio. Regio descri- pta. iv. 28, 50. καταλέγων τῶν Σκυθέων τὴν ἀπορίην. Scytharum inopiam commemorans. iv. 83. τὰ καταλεχθέντα. iv. 95, 114, 118. προκαταλεχθείσης. iv 175. καταλέ- γων. v. 36, 52 vii. 99. 115.

καταλέγεσθαι. comm. idem ac τὸ καταλέγειν. Recensere. Narrare. Commemorare. τὴν ἑωϋτῦ πάθην καταλεγόμενος. V. Hom. 21. Suam calamitatem narrans.

καταλέειν, εῖν. comm. verbum com- positum ex præp. κατὰ, et verbo ἀλέω, ῶ. fu. ἀλέσω, et ἀλήσω. Molo. pro quo et ἀλήθω frequentius. τὺς ἀττελέβυς αὐήναντες πρὸς τὸν ἥλιον καταλέυσι. Attelebos ad so- lem exsiccatos molunt. iv. 172.

καταλεύειν. comm. pro καταλιθῦν magis frequenti. Lapidibus ob- ruere. Lapidibus interficere. τύ- τυς κατέλευσαν. Hos lapidibus in- terfecerunt. i. 167. καταλευσθέν- τες. Lapidibus obruti. ibid. Κῶνν κατέλευσαν. Coen lapidibus ob- ruerunt. v. 38. Λυκίδεα κατέλευσαν βάλλοντες. ix. 5. Lycidam jactis lapidibus obruerunt. Vel, Lyci- dam lapidibus percutientes ob- ruerunt. κατὰ μὲν ἔλευσαν αὐτῦ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα. ibid. [Mulieres vero] ejus [Lycidæ] uxorem et liberos lapidibus ob- ruerunt. τὸν παῖδα κατέλευσαν. ix. 120. Filium lapidibus obruerunt. κατελεύσθη. Ctesias Pers. 50. La- pidibus obrutus fuit.

καταλιμπάνειν. comm. pro quo di- citur et καταλείπειν. Delinquere. Deserere. V. Hom. 19.

καταλλάσσεσθαι. Reconciliari. com- mun. καταλλάσσετο τὴν ἔχθρην τοῖσι στασιώτῃσι. In gratiam redire cum adversæ factionis, ac seditiosis hominibus. Depositis inimicitiis

reconciliari seditiosis, et adversæ factionis, hominibus, i. 61. viii. 140.

καταλύειν. comm. Evertere. Gallice, *Renverser*. Tollere. Perdere. προλέγουσαι μεγάλην ἀρχήν μιν καταλύσειν. Prædicentes fore ut ipse magnum regnum everteret. i. 53. καταλύσειν τὴν Κύρου βασιληΐην. i. 54. [Aristot. Rhetor. lib. iii. cap. 5. Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει. id est, Crœsus Halyn penetrans, magnam pervertet opum vim.] Vide καταπαύειν. μεγάλην ἀρχὴν καταλύσειν. i. 91. τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν. Imperium amiserunt. Imperio spoliati fuerunt. i. 104. τὴν βουλὴν καταλύειν. Senatum de medio tollere. v. 72. ἰσοκρατίας καταλύοντες. Evertentes respublicas. v. 92. §. 1.

καταλῦσαι τὴν διδασκαλίαν. Vide διδασκαλία.

καταλύσασθαι. comm. Bellum, vel inimicitias cum aliquo susceptas, deponere, ei reconciliari, cum eo in gratiam redire. Παρέχει ὑμῖν κάλλιστα καταλύσασθαι. viii. 140. Vobis in gratiam [cum rege] redire pulcherrime, vel, honestissime licet. καταλυσάμενοι. ix. 11. Bello deposito. Depositis inimicitiis. Pace facta. Ἀθηναῖοι καταλύσονται τῷ Πέρσῃ. ibid. Pacem cum Persa facient. Vel, Cum Persa compositionem facient. Vel, Cum Persa transigent. Vel, Cum P. in gratiam redibunt.

καταμαρπτέειν, εῖν. V. H. pro comm. poet. καταμάρπτειν. Comprehendere. Apprehendere. Corripere. Perstringere. παρὰ τὴν κατὰ πρόθεσιν, καὶ τὸ μάρπτειν τὸ ταῖς χερσὶ συλλαμβάνειν, παρὰ τὸ μάρη, ὃ δηλοῖ τὴν χεῖρα, καὶ τὸ ἅπτεσθαι, τὸ θιγγάνειν, καὶ λαμβάνειν. Consule Eustath. ἐν τῷ μάρπτειν. μεταφορικῶς vero τὸ καθάπτεσθαι, καὶ κατατρέχειν, καὶ καταβοᾶν τινός. i. Aliquem verbis perstringere. In aliquem verbis invehi. φθόνῳ καταμαρπτέων, ἐνείκεε τὸν Θεμιστοκλῆα, τὴν ἐς Λακεδαίμονα ἄπιξιν προφέρων. viii. 125. Valla: Livore insaniens, crimini dabat itionem in Spartam. Vulgata Græco-latina Lexica Vallæ versionem istam fideliter sequuntur, licet Herodoti librum non notent. Sed videtur Valla codicem nactus, in quo legebatur καταμαργέων pro καταμαργάων, ῶν. vel pro καταμαργαίνων, quod usitatius. μαργαίνειν autem (ut docet Eustath.) τὸ μωραίνειν, καὶ τὸ μαίνεσθαι, παρὰ τὸ μάργος, ὃ δηλοῖ τὸν μαινόμενον, καὶ μήποτε ἀργὸν ὄντα, ἀλλ' ἀεὶ μαινόμενον, καὶ μωραίνοντα. Æ. P. Invidia carpens Themistoclem, [eum] objurgabat, [ei] profectionem in [urbem] Spartam objiciens. Vel, Themistoclem, præ livore perstringens, objurgabat, exprobrans ei, quod Lacedæmonem ivisset. Quid autem νεῖκος, et νεικεῖν, apud Eustath. vide.

καταμεθύσκειν. comm. Inebriare. τοὺς πλεῦνας οἱ Μῆδοι καταμεθύσαντες κατεφόνευσαν. Eorum plerosque Medi inebriatos confecerunt, interfecerunt. i. 106.

καταμετρεῖν. comm. pro simplici μετρεῖν. Metiri. iii. 91.

καταμήκης, ὁ καὶ ἡ. N. H. Longus. καταμήκεα ξύλα. Longa ligna. iv. 72.

καταμιαίνεσθαι. vi. 58. Valla: Luctu fœdari. Illic de Spartanorum regum funere verba fiunt.

καταμύσσειν, et καταμύσσεσθαι. Consauciare. Lacerare. μέτωπον καὶ ῥῖνα καταμύσσονται. Frontem naresque consauciant. iv. 71.

κατανεύειν. commun. Annuere. Nutu concedere. Concedere. ἀέκων κατανεύει. ix. 111. Invitus annuit.

καταντίον. Ion. et poet. E regione. Χαλκίδος καταντίον. vi. 118. Ἀβύδῳ καταντίον. vii. 33.

καταπακτὸς, ἡ, όν. Ion. pro comm. καταπηκτός. Compactus. Arcte conjunctus. [Vide πακτοῦν.] θύρης κα-

ιτῆς. Janua bene compacta, miter obserata. v. 16.
ιύειν. comm. Sedare. Ever- (quod et καταλύειν dicitur. suo loco.) καταπαῦσαι μεγά- χὴν. Magnum imperium se- evertere. i. 86, 90. τῆς βα- ς [ὁ Ἀστυάγης] κατεπαύθη. iges regno privatus est. i. καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς Μή- iv. 1. cum Medos imperio issent. τοὺς τυράννους κατέπαυσε. nnos sua tyrannide spoliavit. . vi. 43. καταπαῦσαι Δημάρη- ς βασιλητης. vi. 64. καταπαυ- vi. 71.
ιυσις, ἡ. comm. Quies. Seda- Magistratus abdicatio. τῶν νων κατάπαυσις ἐγένετο. Tyran- n abdicatio facta est. Ty- sua tyrannide spoliati fue- v. 38. τῆς βασιλητης κατά- ν. vi. 67.
ιρητηρίη, ης, ἡ. V. H. quod ι. Βολὶς appellatur. Nauti- instrumentum, quo nautæ altitudinem explorant. icum perpendiculum. Gal- ocatur, *La sonde. Le plomb, r attaché à un long cordeau, l on jette en la mer pour son- a profondeur d'icelle.* κατεὶς ιειρητηρίην. Bolide demissa. ii. ι μὴ δύνασθαι κατιεμένην κατα- ηρίην ἐς βυσσὸν ἰέναι. Dicebat ulum nauticum, quo maris mditas exploratur, ad pro- m, imumque mare, ire non :. ii. 28.
ρ. Ion. pro comm. καθά- Quemadmodum. i. 131, 145, 148, 151, 170, 182,

λέειν. comm. Navigare. κατα- αντες ἐς τὴν Φωκαίαν. Cum æam navigassent. i. 165.
λέκειν τὸν ζόην. Herodotea lo- ι. Vitam finire. q. d. Vitam licare. Videtur autem trans- sumta a mercatoribus, qui o profecturi, suas merces, sarcinasque colligunt, atque com- plicant. ἡ Φερετίμη τὴν ζόην εὖ οὐ κατέπλεξε. Pheretime vitam non feliciter finivit. iv. 205.
καταπλέκειν ῥῆσιν. Herodotea locu- tio, q. d. Connectere dictionem. Concionem habere. Perorare. κα- ταπλέξας τὴν ῥῆσιν. viii. 83. Cum orationem habuisset. Cum pero- rasset.
καταπλήσσειν. μ. ξειν. comm. Per- terrefacere. Vehementi metu ter- rere. ἔδοξε μὴ καταπλῆξαι Τιμόξεινον προδοσίῃ. viii. 128. Valla: Cogni- to proditionis auctore, non ta- men censuerunt Timoxenum esse plectendum. Æ. P. Placuit [ip- sis] Timoxenum ob proditionem, [quam ab eo parari cognoverant,] metu non percellere. Vel, Visum est graviorem metum Timoxeno non injiciendum ob proditionem, [quam moliebatur.] Si Vallæ ver- sionem sequamur, hæc τοῦ κατα- πλήττειν significatio, ut a vulgatis remota, nobis erit observanda. Quamvis enim plecto Latinum a Græco πλήττω. ξω. πέπληγμαι. πέ- πληξαι. πέπληκται, sit deductum, ut et a πέπληγα, πληγὴ, Dorice πλαγὰ, Lat. plaga; tamen an etiam hoc loco verbum πλήττειν pro plectere, et καταπλήττειν pro capite plectere, (ut Vallæ verba videntur significare,) sit accipi- endum, affirmare non ausim, quia nullis aliis exemplis rem in præ- sentia confirmare tuerique pos- sum.
καταπλώειν. Ion. et poet. pro comm. καταπλεῖν. Navigare. καταπλώσαν- τας μακρῇ νηῒ ἐς Αἶαν. i. 2. κατα- πλώσαντες ἐς τὴν Ἀλαλίην. Cum Alaliam navigassent. i. 166. κα- ταπλώσας. vii. 137, 194.
καταποντοῦν. Herodoteum verbum pro comm. καταποντίζειν. Demer- gere. Submergere. In mare præ- cipitare. Marinis aquis invol- vere. Μύδρον σιδήρεον καταπόντωσαν. Candentem ferri massam.

mare projecerunt, ac demerserunt. i. 165. καταποντῶσαι. iii. 30. iv. 154.

καταπορνεύειν θήλεα τέκνα. Herodotea locutio. Filias suas prostituere, ut vulgato corpore quæstum faciant. i. 94. πᾶς τις τῶ δήμου βίω σπανίζων καταπορνεύει τὰ θήλεα τέκνα. Quisquis de plebe victus inopia laborat, suas filias prostituit. i. 196. ad fin.

καταπροδιδόναι. comm. Prodere. Deserere. vii. 157. καταπροδοὺς τοὺς Ἕλληνας. viii. 94. Proditis Græcis. καταπροδόντες τοὺς συμμάχους. ix. 11. Proditis, vel desertis sociis. ix. 73.

καταπροΐζομαι. fu. καταπροΐξομαι. Si vulgatis Græco-latinis Lexicis habenda fides, quod κατὰ συγκοπὴν formatum erit, ἐκ τοῦ καταπροϊκίζομαι. ex κατὰ, et nomine πρόϊξ, πρόϊκος, ἡ. unde per contractionem, τὸ προῖξ, προικός. At probabilius, ut Eustath. et alii tradunt, a καταπροΐκω, καταπροΐξω. unde medium καταπροΐξομαι, et aor. 1. καταπροϊξάμην, ω, ατο. infinit. καταπροΐξασθαι. Ion. et poet. Contemno. Negligo. Impune, vel impunitum, relinquo. ἐκείνους ἔφη οὐ καταπροΐξεσθαι. Dixit se non relicturum illos impunitos. Se veniam illis non daturum dixit. iii. 36. οὐ γὰρ δὴ καταπροΐξεται. Haud enim [a me] negligetur, id est, haud impune feret. Illum impunitum manere non sinam. iii. 156. οὗτοι οὔ καταπροΐξονται. Hi non negligentur. Impuniti non relinquentur. v. 105. οὐ καταπροΐξεαι. vii. 17. Consule Suidam, et Eustathium, et Magnum Etymol. ἐν τῷ καταπροΐξεσθαι, et καταπροΐξεται, et καποιεῖν τι.

κατάπτεσθαι. Ion. pro comm. καθάπτεσθαι. Perstringere. Leviter attingere. Pungere. Demulcere. Citare. Δημαρήτου τε, καὶ ἄλλων μαρτύρων καταπτόμενος. viii. 65. ad fin. Demaratum, et alios testes citans. Consule Eustath. ἐν τῷ καθάπτεσθαι.

καταρᾶσθαι. comm. Imprecari. τῇ κεφαλῇ ἐκείνου πολλὰ καταρησάμενοι. Illius capiti multa imprecati. ii. 39. καταρέονται. ibid. τῷ ἡλίῳ καταρῶνται. Soli imprecantur. Solem execrantur. iv. 184.

καταργυροῦν. comm. Inargentare. Argento tegere. i. 98. ad fin.

καταρθείς. Ion. et comm. pro καθαρθείς. Hoc autem suavitatis gratia ne geminum θ in eodem vocabulo concurrat. Purgatus. Lustratus. Expiatus. ὁ καταρθεὶς τὸν φόνον. Ille, qui a cæde expiatus fuit. i. 43. Vide καθαίρειν. Infra tamen iv. 71. καθαρθεῖσαν dicit.

καταρκέειν. Sufficere. Satis esse. Suppetere. Esse eam copiam rerum, quæ nobis sufficiat. οὐδεμίη χώρη καταρκέει πάντα ἑωϋτῇ παρέχουσα. καθ' ὑπαλλαγὴν hoc videtur dictum pro καταρκούντως, ἤγουν ἀρκούντως, τουτέστιν ἱκανῶς παρέχει. Nulla regio sibi ipsi res omnes sufficienter suppeditat, id est, tantam rerum omnium copiam profert, ut omnibus ejus incolis hæc sufficiat ad vitam traducendam. i. 32.

καταῤῥήγνυσθαι. comm. De vehementibus tempestatibus dictum, quæ magno cum impetu deferuntur, ac erumpunt. λέγεται χειμῶνα καταῤῥαγῆναι. Tempestas cum impetu fertur cœlitus delata esse. vehemens imber cœlitus delatus fertur. i. 87. καταῤῥήγνυσθαι ἐπὶ τὴν γῆν. In terram cum impetu deferri. iii. 111.

κατάῤῥυτος, ὁ καὶ ἡ. Dictum de loco, qui aquis rigatur. Irriguus. ii. 15.

καταῤῥωδεῖν idem ac κατοῤῥωδεῖν. Vide simplex ἀῤῥωδεῖν.

καταρτᾷν. V. H. Aptare. Concinnare. Præparare. Restituere. ἵνα τοι κεῖνα πάντα καταρτήσω ἐς τὠὐτό. Ut omnes illas res in pristinum statum tibi restituam. v. 106.

καταρτίζειν. comm. Componere. Conciliare. [pro quo et καταλάσ-

σιν dicitur. v. 29.] Ad concordiam adducere. οἱ Πάριοι [τὴν Μίλητον] κατηρτίσαντο. vel (ut in margine scriptum) κατήρτισαν. Parii Miletum composuerunt. Mileti discordias composuerunt, civesque inter se reconciliarunt, ac ad mutuam gratiæ reconciliationem reduxerunt. v. 28. Πάριοι τοὺς Μιλησίους οὕτω κατήρτισαν. Parii Milesios inter se sic reconciliarunt; vel, Milesios ita composuerunt. Milesiorum dissidia litesque composuerunt. v. 29.

καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ. Nomen Herodoteum, pro quo comm. ἁρμοστὴς, παρὰ τὸ καταρτίζειν. Componere. Concinnare. Conciliare. Moderari. Nomen hoc illi tribuitur, qui aliquos ad mutuam gratiam reducit, ac inter se conciliat, ipsorumque turbas, litesque componit, moresque quodammodo concinnat. Compositor. Moderator. Gubernator. Reconciliator. ἐκ τῆς Μαντινέης καταρτιστῆρα ἀγαγέσθαι. Mantinea moderatorem, vel compositorem, vel reconciliatorem adducere. iv. 161. Τούτους καταρτιστῆρας ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων εἵλοντο οἱ Μιλήσιοι. Hos ex omnibus Græcis compositores, vel reconciliatores, Milesii delegerunt. v. 28.

κατασκήπτειν. com. Ingruere. Cum impetu ferri. Grassari. Dictum de fulmine, de morbis, et aliis rebus, quæ vim graviorem in aliquem locum, vel personam, exerunt. ἡ μῆνις ἐς ἀγγέλους κατέσκηψε. Ira in legatos ingruit. vii. 137. ἢν κατασκήψῃ ἐς τὴν Πελοπόννησον. viii. 65. Si in Peloponnesum deferatur, ingruat, incumbat.

κατάσκοπος, ὁ. comm. Explorator. i. 100. Proprie sic vocatur, qui res aliquas spectat, ac ei renuntiat a quo missus est. i. 112. iii. 19, 123, 134, 136, 138. iv. 151. v. 13. vii. 145, 146, 147, 208. viii. 21. &c.

κατασκώπτειν. comm. Cavillari. Cavillis dictisque mordacibus aliquem insectari. κατέσκωπτον Δαρεῖον. Darium cavillis, vel dictis mordacibus, insectabantur. iii. 151.

κατασπουδάζεσθαι. comm. Rebus seriis operam dare. ii. 173. κατεσπουδασμένος ἀνήρ. Vir, qui rebus seriis dat operam. ii. 174.

καταστάντων σφι εὖ τῶν πρηγμάτων. vii. 132. Ipsis bene constitutis rebus. Cum res bene constituissent.

κατάστασις, ἡ. Consessus Concilium. Concio. Sedes. Gallice, *Les assises, qu'on tient en quelque lieu. Une assemblée, en laquelle on s'asseoit, pour consulter de quelques affaires.* οἱ δέ σφι τῇ πρώτῃ καταστάσει ὑπεκρίναντο. iii 46. Illi vero ipsis in primo conventu, in prima concione, in primo consessu, responderunt. συνέπιπτε ὥστε ὁμοῦ σφέων γίνεσθαι τὴν κατάστασιν. viii. 141. Valla: Contigit ut concioni adessent Lacedæmonii. Quod bene. Sed hoc verba sonant, Accidit, ut simul ipsorum [Lacedæmoniorum] concio fieret, i. Accidit ut et ipsi Lacedæmonii tunc illi concioni adessent. Quoniam autem in legitima concione omnia certis legibus sunt constituta, ideo κατάστασις pro concione sumi videtur. τῇ προτεραίῃ τῆς ὑστάτης καταστάσιος μελλούσης ἔσεσθαι. ix. 9. Valla: Pridie quam jam ultimum concilium fieret. Recte. Sed hoc verba sonant, Priore die ante ultimum concilium, quod erat habendum. Vel, Die præcedente ultimam concionem, quæ habenda erat.

κατάστασις, ἡ. comm. Status. Conditio. ii. 173. ἣν πόλιος κατάστασις τοιήδε. Urbis [civitatis] hic erat status. v. 92. §. 2. ἐν ἀνθρώπου φύσει, καὶ καταστάσει. viii. 83. In hominis natura, et statu; vel fortuna, et conditione.

καταστιγάζειν. comm. Conte[illegible]

Tegere. τὸν νέκυν ῥιψὶ κατας εγάζουσι. Cadaver salignis ramis contegunt. Valla vertit, pallio contegunt; sed male. (Quid sit ῥὶψ, vide apud Eustath.) iv. 71.

καταςῆναι. Evadere. Eventum sive exitum aliquem habere. Succedere. Verti. Recidere vel in melius, vel in pejus. Πάντα ἡμῖν ἐπὶ τὸ ἄμεινον κατέστη. vii. 158. Omnia nobis in melius reciderunt.

καταςῆναι. comm. Constitui. Fieri. καταςῆναι πολέμιόν τινι ἀντὶ φίλου. Hostem amici loco alicui fieri. i. 87.

καταςῆναι. comm. Componi. Sedari. ἐπεί τε κατέςη ὁ θόρυβος. Postquam sedatus est tumultus. iii. 80.

καταςορέσαι. Ad rem militarem relatum, idem ac τὸ καταβάλλειν, de quo suo loco. ἐσπεσόντες κατεςόρεσαν αὐτέων ἑξακοσίους. ix. 69. Irruentes ipsorum sexcentos prostraverunt. ὡς τοῖσι Ἕλλησι κατέςρωντο οἱ βάρβαροι. ix. 76. Cum a Græcis barbari prostrati fuissent.

καταςρέψασθαί τινας. Aliquos subigere. Aliquos in suam potestatem redigere. Τοὺς μὲν κατεςρέψατο. Alios quidem subegit. i. 6. κατεςρέψατο Ἴωνας. Ionas in suam potestatem redegit. ibid. ταύτην ὁ Πεισίςρατος κατεστρέψατο πολέμῳ. Pisistratus hanc armis subegit. i. 64. ἤδη δέ σφι καὶ ἡ πολλὴ τῆς Πελοποννήσου ἦν κατεςραμμένη. Jam autem et magna Peloponnesi pars ab ipsis erat subacta. i. 68, 71. λέγοντες τοῦτον καταςρέψεσθαι τοὺς ἐπιχωρίους. Dicentes fore ut hic indigenas subigeret. i. 78. et alibi passim idem loquendi genus legas.

καταςροφή. Subactio. In nostram potestatem redactio. καταςροφὴ πολίων. Urbium expugnatio, qua urbes in nostram potestatem redigimus. i. 6. τῆς Ἰωνίης καταςροφή. iv. 92. ἐπὶ Λιβύων καταςροφῇ. Ad Libyorum subactionem. ad Libyas subigendos. iv. 167. vi. 27.

κατασύρειν. comm. pro quo πορθεῖν alias. Compilare. Populari. Diripere. κατὰ μὲν ἔσυραν Φάληρον. Phalerum diripuerunt. v. 81. τὰς ἐπιλοίπους τῶν πολίων οὐ κατέσυραν. Reliquas urbes non diripuerunt. vi. 33.

κατασχεῖν. μ. κατασχήσειν. comm. Occupare. μέλλων τὴν ἀκρόπολιν κατασχήσειν. Cum arcem occupaturus esset. v. 72.

κατασχεῖν ἐς τι χωρίον. Ad aliquem locum appellere. vi. 101. ἐς τοῦτον τὸν αἰγιαλὸν κατασχόντες τὰς νέας. Cum [milites Xerxis] ad hoc littus naves appulissent. vii. 59. κατέσχε ἐς τὸν αἰγιαλόν. Ad littus appulit. vii. 188. οἱ μὲν ἄλλοι κατέσχον ἐς τὴν Σαλαμῖνα. viii. 41. Alii quidem ad Salamina appulerunt.

κατατείνειν. comm. Extendere. Exporrigere. Παρῆκε δ' αὐτοῦ τὸ ςρατόπεδον, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἐρυθραίων παρὰ Ὑσιάς. Κατέτεινε δὲ ἐς τὴν Πλαταιΐδα γῆν. ix. 15. Valla: Exporrexit autem sua castra ab Erythræis secundum Hysias, Platæensi tenus agro. Æ. P. Ipsius vero [Mardonii] castra, quæ ab Erythræis initium ducebant, ad Hysias usque exporrigebantur: Et in agrum usque Platæensem extendebantur. Illud enim παρῆκε jam videtur esse præter. imperfecti a παρήκω. Pervenio. Pertingo. Extendor. Exporrigor. Si Vallam sequaris, erit aor. 1. act. a παρίημι, ex παρὰ, et ἵημι. μ. παρήσω. aor. 1. act. παρῆκα, ας, ε. παριέναι vero jam idem significabit, ac τὸ παρατείνειν, pro quo συνωνύμως eodem loco dicitur κατατείνειν. Sed si τὸ παρῆκε sic accipias, ut nos vertimus, tunc τὸ κατέτεινε neutraliter sumetur, ut simplex verbum τείνειν, quod accipitur pro Tendere aliquo. Vergere. Spectare. Pertingere. Extendi. Ex-

gi. Extensum, vel expor-
m esse. Vulgata Lexica
o-latina copiam exemplo-
Lectori suppeditare possunt.
ideo nunc prætermittenda.
τὸ κατέτεινε Ἀττικῶς pro pass.
ἐτείνετο sumendum. Nihil πα-
ν hic docetur. Quare non
ur has interpretationum ve-
iles conjecturas Critici ni-
ı superbe rejiciant, ac as-
entur.
θέσθαι. comm. Deponere.
ντες χάριτα μεγάλην καταθή-
ειν [τῷ βασιλῆϊ, vel πρὸς τὸν
ῆα, vel ἐς τὸν βασιλῆα.] Exi-
ntes se magnam gratiam
d regem deposituros, collo-
os, i. a rege] inituros. vi.
Vel, apud regem inituros.
θέσθαι κλέος. Herodotea lo-
. Gloriam adipisci. Glo-
sibi parare, et quodammodo
nere, atque recondere in
o secretiore loco, in quo
osissima quæque reponere
nus. Καί τοι θεὸς παρέδωκε, ῥυ-
ον τὴν Ἑλλάδα, κλέος καταθέ-
μέγιστον Ἑλλήνων τῶν ἡμεῖς ἴδ-
ix. 72. Valla: Cui Dii tri-
unt, ut liberata Græcia,
es quos novimus Græcos glo-
upergredereris. Æ. P. Tibi-
Deus dedit, ut Græcia libe-
, gloriam omnium Græco-
, quos novimus, maximam
equereris. Vel, ut gloriæ ma-
udine, [ac splendore] cæteros
es Græcos, quos novimus,
rares. Vel, ut gloriam longe
rem adipiscereris, quam ul-
Græcorum, quos novimus,
iam adeptus fuerit.
οξεύειν. Sagittis conficere. Sa-
s configere, interficere. iii.

αὐτὸ τοῦτο. Ad hoc ipsum.
ipsa de caussa. v. 37.
φαίνεσθαι. Ion. pro comm. φαί-
ι. Videri. ὡς ἐμοὶ καταφαίνε-
Ut mihi videtur. i. 58.

καταφοιτέειν, εῖν. Ion. pro comm. καταφοιτᾷν. Frequenter aliquo ire. Descendere. Venire. καταφοιτέοντες οἱ λέοντες τὰς νύκτας. vii. 125. Leones noctu venientes.

καταφονεύειν. Herodoteum vocabulum. Trucidare. Conficere. Interficere. τοὺς πλεῦνας κατεφόνευσαν. Plerosque trucidarunt. i. 106. κατεφόνευσαν τὴν Περσέων φυλακήν. Persarum præsidium trucidarunt. i. 165. ii. 45. iii. 157.

καταφορέειν. Ion. pro comm. καταφέρειν. Deferre. χρυσὸς καταφορεύμενος ὑπὸ ποταμῶν. Aurum, quod a fluviis defertur. iii. 106. ψῆγμα χρυσοῦ καταφορέων. Auri ramenta deferens. v. 101.

καταφράζεσθαι. Ion. et poet. pro comm. σκέπτεσθαι. νοεῖν. καταμαθεῖν. τηρεῖν. Observare. Animadvertere. καταφρασθεὶς αὐτὸν ταῦτα ποιεῦντα. Cum animadvertisset ipsum hæc facere. iv. 76.

καταφρονεῖν. Commune verbum, si formationem spectes: at significatio non etiam communis, sed Ionibus peculiaris. Existimare. Arbitrari. καταφρονήσαντες Ἀρκάδων κρέσσονες εἶναι. Existimantes se Arcadibus esse præstantiores, vel, potentiores. i. 66.

καταφρονεῖν. comm. Contemnere. cum accusat. καταφρονήσαντες ταῦτα. His contemtis. viii. 10. Sic et Thucyd. lib. 6. pag. ex Wechellianis typis, 438. A. καταφρονεῖν τοὺς ἐπιόντας. Contemnere [hostes] invadentes. Contemnere hostes, qui nos invadunt. Idem libro octavo, C. καταφρονήσαντες τῶν Ἀθηναίων ἀδυνασίαν. Contemta Atheniensium imbecillitate. Id. eodem libro, 609. D. τοὺς παρόντας πολεμίους καταφρονεῖν. Præsentes hostes contemnere.

καταφρονεῖν. Animo volvere. Affectare. Ion. καταφρονήσας τὴν τυραννίδα. Tyrannidem affectans. i. 59.

καταχαίρειν. Herodoteum ve

pro quo comm. ἐπηρεάζειν, et ἐπιχαιρεκακεῖν. Aliorum malis lætari, et alicui afflicto insultare. i. 129. vii. 239.

καταχαλκοῦν. comm. Ære, vel ferro tegere, et munire. καταχάλκου, ὦ Κριὲ, τὰ κέρεα. O Crie, cornua ferro muni. vi. 50.

καταχεάμενος. Vide χέειν.

κατάχθεσθαί τινι πράγματι. Rei alicujus molestia affici. q. d. Re aliqua gravari. ii. 175.

καταχορδεύειν. V. H. pro comm. κατατέμνειν. Concidere. Scindere. Secare. Laniare. [quid sit χορδὴ, quid et χορδεύειν, vide apud Suidam, et Aristoph. ἐν Βατράχοις. ver. 342. ἐν Ἀχαρνεῦσι. ver. 1118. Et longe dilucidius ἐν Ἱππεῦσι. ver. 214. in voce χόρδευε.] τὴν γαστέρα καταχορδεύων ἀπέθανε. Ventrem concidens, vel dissecans, lanians, obiit. vi. 75. [pro quo ibid. κατακόπτειν συνωνύμως dicitur.]

καταχοῦν. Ut συγχοῦν. V. H. pro comm. καταχῶσαι, et συγχῶσαι. Humo congesta tegere. Humo vel arena congesta obruere. ὁ νότος κατέχωσέ σφεας. Auster arena congesta eos obruit. iv. 173.

καταχρᾶν. Herodoteum verbum, pro satis esse alicui. προϊσχόμενος ἔπεα, ὥς οἱ καταχρᾷ, εἰ βούλονται Φωκαιέες προμαχεῶνα ἕνα μοῦνον τοῦ τείχεος ἐρεῖψαι, καὶ οἴκημα ἓν κατιρῶσαι. Lat. interpres totum hunc locum ita vertit: Quum postulasset prius sibi sat esse, si vellent Phocenses unum duntaxat muri propugnaculum demoliri, ubi habitationem exstrueret, cetera illis se permissurum intacta. Sed vertendum, Cum [ipsis has] conditiones proposuisset, sibi sat esse, si Phocæenses unum solum muri propugnaculum demoliri, et unicum domicilium [ædem templumque] consecrare vellent. Præterea nec Lat. interpres, nec Steph. animadvertit, quantum sit discrimen inter τοὺς Φωκαιεῖς, καὶ τοὺς Φωκεῖς. Nam isti quidem ἀπὸ τῆς Φωκίδος τῆς περὶ Παρνασσὸν χώρας sunt dicti. Illi vero ἀπὸ τῆς Φωκαίας πόλιος τῆς Ἰωνίας. i. 164. de quibus consule Geographos. Et tamen idem Phocensium nomen utrisque per imprudentiam uterque tribuit. Sed alii quidem Phocenses, alii vero Phocæenses, sunt appellandi. Vide ἀποχρᾶν. οὐδέ οἱ καταχρήσει ἡμέας καταστρεψαμένῳ ὑμέων ἀπέχεσθαι. Valla: Neque, nos subegisse contentus, a vobis abstinebit. iv. 118. Sed hæc interpretatio liberior sensum quidem, at non etiam ipsa verba, nec ipsam constructionem declarat. v. s. Neque ipsi satis erit nobis subactis a vobis abstinere; pro, Neque nobis subactis contentus erit, ita ut a vobis abstineat. Sed hoc loquendi genus Herodoteum ab usu paulo remotius, ac ideo durius videtur, iis præcipue, qui τὸ καινοπρεπὲς τῶν ἰδιωμάτων, καὶ σχημάτων, ignorant. Ἀντὶ μὲν λόφου ἡ λοφιὴ κατέχρα. vii. 70. Valla: Ut ipsæ jubæ pro cristis essent. Sed hoc verba sonant, Pro cristis quidem ipsæ jubæ sufficiebant. i. Jubis equinis cristarum loco erant contenti. Equinæ jubæ illis sufficiebant, nec alias cristas habere cupiebant. Vide ἀποχρᾶν.

καταχρῆσθαι. comm. Interficere. καταχρήσασθαι ἑωϋτόν. Se ipsum interfecisse. i. 82. τέῳ μόρῳ τὸν παῖδα κατεχρήσαο; Qua morte puerum sustulisti, vel necavisti? i. 117. καταχρήσεσθαι. Interficere. iv. 146. vi. 135.

καταχρησθῆναι. Interfici. ἐδέοντό μιν καταχρησθῆναι. ix. 120. Rogabant ut ille interficeretur.

καταχρυσοῦν. comm. Inaurare. Auro tegere. Gall. *Dorer*. i. 98. κατακεχρυσωμένῳ νηῷ. ii. 63. καταχρυσώσαντα. ii. 129. iii. 56.

καταχῶσαι. Vide χῶσαι.

ἐν. comm. Attrectare. Demulcere. καταψῶσαν τοῦ παιδίου φαλήν. Demulcentem puellæ . vi. 61.
αι. Ion. pro comm. κάθηνται. it. i. 199. ii. 86. ἀποκατέ- pro ἀποκάτηνται. iv. 66, 196.
σον. ix. 99.
ής, ότος, ὁ. Ion. et poet. pro α. κατεαγώς. Fractus. Δόρατεηγότα. vii. 224. Lanceæ æ.
ζειν τὰ γινόμενα. ix. 109. icere quæ fiunt. Conjecturis ui ea quæ fiunt.
μμένος, η, ον. comm. Interus, a, um. πολλαὶ μυριάδες ημμέναι ἀνθρώπων. ix. 70. æ mortalium myriades inptæ.
ῖν. V. H. Implicare. Involere. Includere. κατειληθέντες ἐς ῖχος. Intra muros inclusi. Intra muros compulsi. i. 80.
ἀπειλεῖσθαι, κατειληθέντες ἐς τυ. Intra urbem compulsi, lusique. i. 176. κατειλήθησαν ἄστυ. In urbem compulsi in eaque conclusi. i. 190.
ηθέντων ἐς Μέμφιν. Intra Memcompulsis, atque conclusis. 3. κατειλήθησαν ἐς τὴν ἀκρόποIn arcem compulsi conclusunt. iii. 146. v. 119. κατειτες. ibid. κατειλήθησαν ἐς τὸν σσόν. viii. 27. Cum in Parum compulsi fuissent. Cum 'arnasso conclusi fuissent. ἐς ρα τῆς Μυκάλης κατειληθέντων. 07. Qui in Mycales cacumina pulsi fuerant.
ίσσειν. Ion. et Æol. pro com. λίσσειν, quod et καθελίσσειν ur. Involvere. Τὰς κνήμας ς φοινικίοισι κατειλίχατο, pro λιγμένοι ἦσαν. vii. 76. Valla: a autem panno Phœniceo t induta. Verba sonant, Illi m puniceis pannis erant cirvoluti, vel involuti, crura, ıs autem est iste Græcismus.

κατειλίχατο. Vide κατειλίσσειν, et terminationem χατο. Et Eustath. in voce εἰλίχατο. Herod. εἰλίχατο. vii. 90.
κατεῖναι. Ion. pro comm. καθεῖναι, demisisse. ii. 28.
κατεῖπαι. Detulisse nomen alicujus. Aliquem accusasse. ii. 89.
κατειπεῖν. Denuntiare. i. 20.
κατειργνύναι. Ion. pro comm, καθειργνύναι. Coercere. Concludere. Intra locum aliquem claudere. ἐς μέσα τὰ φρύγανα κατειργνῦσι. In mediis sarmentis concludunt. iv. 69.
κατειρίκειν. Ion. ac Herodoteum verbum, pro comm. καταρρηγνύναι. Discindere. Lacerare. πάντες τά τε ἐσθῆτος ἐχόμενα εἶχον, ταῦτα κατείρικον. Valla: Universi vestimenta rescindere. Stephanus hic præter morem tacet. Sed verba Græca hoc sonant, Et universi quæ vesti proxima habebant, ea lacerare cœperunt. iii. 66. Si codex sanus, videtur Herodotus περιφραστικῶς ipsa pallia intelligere, quæ vestibus imponuntur, iisque proxima sunt. alioqui dixisset τά τε ἐσθῆτος εἶχον, vel simpliciter τά τε ἐσθῆτος ἐχόμενα, ἀντὶ τοῦ, τάς τε ἐσθῆτας, ἃς εἶχον.
κατελεῖν Ionice, pro comm. καθελεῖν. Demoliri. Evertere. Delere. a καθαιρέω, ῶ. cujus a. 2. act. καθεῖλον ab inusitato καθέλω deductum. τὴν Πριάμου δύναμιν κατελεῖν. Priami regnum evertisse. i. 4. ἡγεμονίη καταιρεθεῖσα. Principatus eversus. i. 46. Vide καταιρεῖν. iii. 153. κατελόντας τὴν κεφαλὴν θάψαι. Caput [inde] sublatum humare, sepulturæ mandare. v. 114. τοῖσι κατελοῦσι. viii. 82.
κατελθεῖν. Hæreditati, vel regno, tributum. εἰς ὃν ἡ Περσικὴ βασιλεία κατῆλθεν. Ctesias Pers. 1. Ad quem Persicum regnum devenit.
κατελίσσειν, idem ac τὸ κατειλίσσειν. Ion. pro comm. καθελίσσειν, vel

καθειλίσσειν. Involvere. Obligare. σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες. vii. 181. Val. Sindone byssina, et fasciis, obligantes. Æ. P. Sindonis byssinæ fasciis obligantes.

κατελόμενος. Ion. pro comm. καθελόμενος. Qui detraxit. Qui de loco sublimiori aliquid sumsit. τὰ τόξα κατελόμενος. Arcu correpto. iii. 78.

κατελῦσι. Ion. pro comm. καθελῦσι. dat. plur. aor. 2. act. a καθεῖλον. καθελεῖν. καθελὼν, οῦσα, όν, όντος. quod ab inus. καθέλω, μ. καθελῶ. pro quo καθαιρέω. ῶ. viii. 82. ἐν τοῖσι κατελῦσι τὸν βάρβαρον.

κατελπίζειν. V. H. pro simplici ἐλπίζειν. Sperare. κατήλπιζε εὐπετέως τῆς θαλάσσης κρατήσειν. viii. 136. Sperabat se maris imperio facile potiturum.

κατεργάζεσθαι. Interficere. ὑπεδέκετο ἑωϋτὸν κατεργάσασθαι. Pollicebatur fore, ut se ipsum interficeret. i. 24. v. 111.

κατεργάζεσθαι. comm. Conficere. Perficere. Facere. τάδε οἱ κατέργαστο. Hæc ab eo facta sunt. i. 123. κατεργασμένου δέ οἱ τούτου. Hac autem re ab eo peracta. ibid. κατεργασμένων τῶν πρηγμάτων. Rebus confectis. i. 141. ὅσοις μὴ κατεργασμένον ᾖ τοῦτο. Illis, quotquot hoc non fecerit. iv. 66. μεγάλα πρήγματα κατεργάσασθαι. Res magnas conficere. v. 24.

κατεργασμένος, η, ον. Ion. pro comm. κατειργασμένος. Confectus, Paratus, Quæsitus, ac partus aliqua ratione. ἀρετὴ κατεργασμένη ἀπὸ σοφίης. vii. 102. Virtus sapientia parta. Virtus, quam sibi quis sapientia paravit.

κατέργειν. Ion. pro comm. καθείργειν. Coercere. Concludere. In vincula, vel carcerem, conjicere. αὐτοὺς ἐς τὰς νέας κατέρξαν. Ipsos intra naves concluserunt. In naves repulerunt, ac in iis concluserunt. v. 63.

κατειρύειν. μ. κατειρύσω. V. H. pro comm. κατερύειν, et καθέλκειν, q. d. Detrahere. Deducere. κατειρύσαντες ἐν τὴν Σαλαμῖνα οἱ Ἕλληνες τῶν ναυηγίων ὅσα ταύτῃ ἐτύγχανε ἔτι ἐόντα. viii. 96. Valla: Reductis in Salaminem navibus, potiti sunt naufragiis, quæ illic supererant. Æ. P. Græci, cum naufragia, quæ illic adhuc erant, in Salaminem deduxissent, vel traxissent, [ad alterum navale prælium erant parati.]

κατέρχεσθαι, κατελθεῖν. comm. Redire aliquo, ubi prius eramus. v. 30.

κατέστασαν. Ion. pro comm. κατέστησαν. verso η in α, ut sit aor. 2. act. Constituti sunt. vel pro καθεστάκεισαν. κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπὴν τοῦ θ εἰς τ. vii. 106. ἐν δείματι μεγάλῳ κατέστασαν. vii. 138. In magno metu constituti sunt.

κατεστεὼς, ῶτος, ὁ. Ion. pro comm. καθεστακὼς, καθεστακότος. Vel pro καθεστηκὼς, ότος, ὁ. Constitutus. ἐν μεγάλῳ δείματι καθεστεῶτες. viii. 36. In magno metu constituti. Vehementer metuentes.

κατεστήκεε. Ion. pro comm. καθειστήκει. Institutum est. Constitutum est. τοῖσι μὲν δὴ κατεστήκεε πολιορκίη. Ab illis igitur instituta est obsidio. i. urbs obsideri cœpit. i. 81. vii. 59. Vide κατεστηκέναι, et κατεστῆναι.

κατεστήκεέ σφι τειχομαχίη ἐρρωμενεστέρη. ix. 70. Ab ipsis acrior murorum oppugnatio instituta est.

κατεστηκέναι. Ion. pro comm. καθεστηκέναι. Constitui. Institui. Fieri. Initium rei alicujus fieri. τοῖσι κατεστήκεε πολιορκίη. His instituta est obsidio. Ab his obsidio institui cœpit. Hi [urbem] obsidere cœperunt. i. 81. θυσίη τοῖσι Πέρσησι ἥδε κατεστήκεε. Sacrificium a Persis hoc fieri solet. i. 132. τὰ βασιλήϊα κατεστήκεε. Regia, Regium palatium situm erat. i.

ἄλλός σφι νόμος κατεςήκει. Amorem habent. i. 197. κατ-ι νόμοι οὗτοι τοῖσι Βαβυλωνίοισι.). ii. 29, 40. ἰητροὶ κατεςέασι. medici. ii. 84. κατεςήκει. vii. ιατεςήκει ἐκ τῆς ἰθείης Λακεδαι-τι πολέμιος. ix. 37. v. s. Ex [scil. via] Lacedæmoniis s est hostis. [i. aperte, pa-et ex professo Lacedæmo-actus est hostis.]

:φατο. Ion. 3. pers. plu. . p. f. pass. 1. conjug. gravit. omm. κατεςραμμένοι, vel κατε-ίναι, ἦσαν. Subacti, subactæ-erunt. οἱ Ἕλληνες κατεςράφατο. i subacti fuerunt. i. 27. Pro n dicitur et κατεςρέφατο. οἱ Λυ-:τεςρέφατο ὑπὸ Περσέων. Lydi sis subacti sunt. i. 141.

σθαι. Ion. et poet. Precari. πᾶσι τοῖσι Πέρσῃσι κατεύχεται ι. Ille vero omnibus Persis tur ut bene sit. i. 132. ii.

;εῖσθαι. Ion. et poet. Epu-. 216. iii. 99.

ʒθαι. Ion. pro comm. καθη-ι. Viæ ducem esse. κατηγέ-: Σκύθαι ἐς τῶν Ἀνδροφάγων ὔρους. Scythæ in Androphaι agros [Persis] erant viæ . iv. 125. ἐς τὴν σφετέρην κατη-τοῖσι Πέρσῃσι. Persis in suum ι erant viæ duces. ibid. κατ-μένου τοῦ Κοροβίου. Corobio ιce. Corobii ductu. iv. 151. ὁ σφι κατηγέετο Ἱππίης. In locum ipsis viæ dux erat as. vi. 102, 107, 135. vii. ὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέ-. 66. Non amplius eodem : [suos milites] ducebat.

ὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ. Viæ dux. 5. Ion. pro comm. καθηγε-οὺς κατηγημένας τῆς ὁδοῦ. vii. 197.

μαι, κατηγεῦμαι. Narro. Re-. iii. 134. Ion. pro comm. ομαι, οῦμαι.

ιν, εῖν. Ion. et poet. pro

comm. ἐξελέγχειν. Arguere. Indicare. Demonstrare. αὐτὸ κατηγορέει τὸ οὔνομα. Ipsum nomen hoc indicat, hoc arguit. iii. 115.

κατηγόρητο. comm. Apud Herodotum vii. 205. impersonaliter positum videtur. τούτους σπουδὴν ἐποιήσατο Λεωνίδης μούνους Ἑλλήνων παραλαβεῖν, ὅτι σφέων μεγάλως κατηγόρητο μηδίζειν. Valla: Leonides dedit operam, ut Græcos sumeret solos, quod eos maxime insimulabat, quod cum Medis sentirent. Æm. P. Leonides operam dedit, ut hos solos de Græcis assumeret, quia vehementer accusabantur, quod Medis faverent. Sed hoc verba sonant, Vehementer adversus eos accusatio fuerat instituta, quod cum Medis sentirent. Idem tamen est sensus. Si Vallam sequaris, Ἀττικῶς passivum pro activo κατηγόρει positum dices. Verum non ipse Leonides eos hoc nomine videtur accusasse, sed, quod ab aliis graviter accusarentur, et vituperarentur, ad societatem assumsisse, ut eorum fidei periculum faceret, eorumque mala consilia, conatusque, pro viribus impediret. Lector sententiam sequatur, quam veritati favere judicarit.

κατήγορος, ου, ὁ. comm. Accusator. Delator. Qui rem aliquam defert ad aliquem. Index. Cic. in Catil. Or. 4. c. 3. Hæc omnia indices detulerunt, rei confessi sunt. Et Or. 4. c. 5. Cæsar indices maximis præmiis affecit. τὸ μηδένα κατήγορον γινέσθαι. viii. 88. Quod nullus accusator, vel index exstitisset.

κατήκειν. Ion. pro comm. καθήκειν. Pertingere. κατήκοντες ἐπὶ θάλασσαν. Ad mare pertingentes. iv. 171. κατήκουσι ἐπὶ ποταμόν. Ad fluvium pertingunt. iv. 178, 181. v. 9, 49. vii. 22, 130.

κατῆκον, κατήκοντος. Ion. pro comm. καθῆκον. Id, quod ad nos perti-

net. περὶ τῶν κατηκόντων λέγοντες. De rebus ad se pertinentibus verba facientes. i. 97. ἐπὶ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι τάδε ποιητέα εἶναι ἔλεγε. viii. 19. Valla: Ad eam [rem] transigendam hoc agendum esse dicebat. Æ. P. In rebus præsentibus, [ac urgentibus,] hæc facienda dicebat. ἐπὶ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι βουλὴν ἔμελλον ποιήσεσθαι. viii. 40. Valla: In rebus, quæ contigerant, consilium capiendum habebant. Æm. P. Ob res, quæ contigerant, consilium erant lnituri, vel capturi. Vel, inter se consultaturi erant. ἐπὶ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι, δοκέει μοι αὐτὸν μέν σε ἀπελαύνειν ὀπίσω. viii. 102. In præsentibus rebus, in præsenti rerum statu, videtur mihi oportere te quidem ipsum abire retro, id est, domum reverti.

κατήκοος, ὁ. Vocabulum Herodoto peculiare pro exploratore aurito, (ut comici loquuntur,) qui nominatur auscultator, qui aures attentas admovet ad ea, quæ dicuntur, ut ea referat ad illum, a quo auscultandi caussa missus est. i. 100.

κατήκοος. comm. pro quo sæpius ὑπήκοος dicitur. Subditus alicujus imperio. Qui alicujus imperio paret. Subjectus alicujus potestati. οὗτοι Μήδων ἦσαν κατήκοοι. Hi Medorum imperio parebant. i. 72. Κροίσῳ ἦσαν κατήκοοι. Crœso subjecti erant, ejusque imperio parebant. i. 141. Φοίνικες ἦσαν Περσέων κατήκοοι. i. 143. Μίνω κατήκοοι. i. 171. καί οἱ ἦσαν κατήκοοι. Et ipsi erant subjecti. iii. 88. Περσέων κατήκοα. v. 10. οὐ βουλομένων τῶν πολιητέων κατηκόων εἶναι. vii. 155. Cum cives [ejus] imperio parere nollent.

κατ' ἡλικίην, καὶ φιλότητα. Prout ætas, ac amicitia fert. Pro ætatum gradu, et pro amicitiæ necessitudine. i. 172.

κατηλογεῖν. Herodoteum verbum, pro comm. καταφρονεῖν, ὀλιγωρεῖν, ἀμελεῖν. Contemnere. Nihili facere. τούτου κατηλόγησεν. Istum contemsit. i. 84. Componitur autem ex κατὰ, et ἀλογέω, ῶ, ήσω. τὸ τὰ τῶν ἀλόγων φρονεῖν. ἢ μηδένα λόγον ἔχειν, καὶ ποιεῖσθαι. Hom. Iliad. O. v. 162. εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει. Si vero meis verbis non obtemperaverit, sed [ea] contemserit. Idem repetitur. v. 178. In composit. vero, τὸ α in η vertitur, ut et in κατηγορέω, ῶ, et στρατηγέω, ῶ. et aliis multis. τὸν νόμον κατηλόγησε. Hanc legem contemsit. i. 144. κατηλογέοντα τὰ Ὀροίτεω πρήγματα. Res Orœtis negligentem. iii. 121.

κατῆρες πλοῖον. Ion. et poet. τὸ κοινῶς καθειλκυσμένον πλοῖον. viii. 21. Navis in mare deducta. εἶχε πλοῖον κατῆρες ἑτοῖμον. Valla: Cum expedito navigio actuario. Æ. P. Habebat navigium in mare deductum, paratum.

κατήῤῥαξαν. τοὺς λοιποὺς κατήῤῥαξαν διώκοντες ἐς τὸν Κιθαιρῶνα. ix. 69. Valla: Ceteros ad Cithæronem usque persequuti, terga ceciderunt. Æ. P. Ceteros in Cithæronem persequentes compulerunt. Vel, persequendo comp.

κατηρτημένον χρῆμα. Herodotea locutio. Res bene ordinata. iii. 80. κατηρτημένος. ix. 66. Instructus. Ordinatus. In ordinem redactus. Sic in Græci textus margine scribitur: at in ipso textu, κατηρτισμένος.

κατηρτισμένος. comm. particip. perf. et plusq. p. pass. Paratus. Instructus. a καταρτίζω, σω. de quo suo loco. ix. 66. Sed ad marginem legitur κατηρτημένος, a καταρτάω, ῶ. Vide.

κατιέναι. comm. idem ac τὸ κατέρχεσθαι. Redire eo, unde prius discessimus. v. 62.

κατίζειν. Ion. pro comm. καθίζειν. Sedere. προκατίζειν. Propalam se-

ι. i. 14. κατίζειν. i. 97. προ-
ζειν. ibid. κατίζοντες. i. 181.
ειν. Ion. pro comm. καθίζειν.
locare. Vulgus dicit, Facere
re. αὐτὸν κάτισεν ἐγγὺς ἑωϋτοῦ.
m juxta se collocavit. i. 88.
τεν φυλάκους. Colloca, con-
ie, custodes. i. 89. iii. 155. v.

ύ. V. H. Recta. E regione.
adverso. ix. 51.
τεύειν. Ion. pro comm. καθι-
εῖν. Supplicare. Suppliciter
e. vi. 68.
τα ὀνείδεα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανά-
τὸν θυμόν. vii. 160. Probra,
homini inferuntur, iram
movere solent. Observandum
m καινοπρεπέστερον loquendi ge-
κατιόντα ἀνθρώπῳ, pro κατὰ
ἀνθρώπου, q. d. Probra, quæ
endunt in, vel adversus, ho-
em. id est, quæ in hominem
runtur, intorquentur. Male-
a contumeliosa, quæ in ali-
m jaciuntur, et sparguntur.
ε ὀνείδεα κατιόντα, et ἐπανά-

πάζεσθαι. Ion. pro comm.
ππάζεσθαι. Perequitare. Sic
n Livius. Sic etiam Cæsar
itur. ἡ δὲ ἵππος προσελθοῦσα
ππάσατο χώρην τὴν Μεγαρίδα.
4. Valla: Præmisso equitatu,
omnem oram Megaridem in-
aret. Æ. P. Equitatus vero
gressus agrum Megarensem
quitavit. Arbitror enim pro
ελθοῦσα scribendum potius
ελθοῦσα, quam lectionem Valla
que videtur, ut vulgata com-
liorem, sequutus.
ῦν. Ion. pro comm. καθιεροῦν.
secrare. Dicare. τὴν οὐσίην αὐ-
κατιερώσας. Consecratis, et di-
ejus fortunis. i. 92. κατιρῶ-
i. 164.
σθαι. Ion. pro comm. καθίστα-
. Constitui. Fieri. Esse. λόγος
ἄντης κατίσταται. vii. 160. Ora-
lifficilis vel molesta est.

κατιστέατο. 3. plur. imperf. pass. Ion. pro comm. καθίσταντο. viii. 12. Vide ἕατο.

κατίσχειν. Ion. et poet. pro comm. κατασχεῖν. Appellere. ἐς Σαλαμῖνα κατίσχει τὰς νῆας. viii. 40. Naves ad Salaminem appulit.

κατίσχειν ad fulgur de cœlo in terram delatum interdum referri. λέγουσι σέλας ἐπὶ τὴν βοῦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατίσχειν. Aiunt fulgur in vaccam de cœlo deferri. iii. 28.

κατο. Ionic. formatio 3. pers. plur. plusq. p. pass. a 3. sing. comm. in κτο desinente, inserto α, prout verbum fuerit; ut λελέκατο, pro λελεγμένοι ἦσαν, pro quo frequentius λελέχατο, versa tenui in aspiratam. Hic autem Ionismus tribus generibus servit, quæ per passivum participium et verbum substantivum communiter efferuntur, λελεγμένοι, αι, α. ἦσαν. Sic ἀπίκατο, pro ἀφιγμένοι ἦσαν. Venerunt. Pervenerunt. viii. 46. Vide suo loco.

κάτοδος, ἡ. Ionice, pro communi κάθοδος. Reditus. i. 60, 61. v. 62.

κατοικτείρειν. comm. Miserari. Misereri. Φερετίμην κατοικτείρας. Pheretimen miseratus. iv. 167. v. 92. §. 3.

κατοικτίζεσθαι. H. V. Suam conditionem misere deflere, deplorare suarum miseriarum conditionem. iii. 156.

κατόπτης, ου, ὁ. Ion. et poet. [pro com. κατάσκοπος. Speculator, explorator. iii. 19, 23.] iii. 17. [παρὰ τὸ καθορᾶν. ὃ κατόπτειν ποιητικῶς, ὅθεν τὸ κατόψομαι. ibid.] iii. 21.

κατοῤῥωδεῖν. Vehementer timere. i. 34. κατοῤῥωδήσας τὸν ὄνειρον. Cum hoc insomnium vehementer formidaret.

κατορχεῖσθαι. comm. Saltare. κατωρχέοντο. Saltabant. iii. 151.

κατοχὴ, ῆς, ἡ. comm. q. d. Detentio. Retentio. Quum quis ab

aliquo detinetur, vel retinetur. v. 35.

κατύπερθε. Ion. pro comm. καθύπερθε. Super. Supra. πολέμῳ γίνεσθαι κατύπερθε τῶν πολεμίων. Hostibus bello superiorem esse. i. 67. τὴν κατύπερθεν ὁδόν. Superiorem viam. i. 104, 185. κατύπερθεν Ἀσσυρίων. i. 194. ii. 5, 32. iv. 7, 8, 100, 101. et passim. τῶν ἐχθρῶν κατύπερθε γενέσθαι. viii. 60.

κατυπέρτερος. Ion. pro comm. καθυπέρτερος. ὁ Κροῖσος ἐπυνθάνετο τοὺς Λακεδαιμονίους τῷ πολέμῳ κατυπερτέρους Τεγεητέων ἐόντας. Crœsus audiebat Lacedæmonios Tegeatis bello superiores esse. i. 65, 67. κατύπερθε τῷ πολέμῳ Τεγεητέων γενοίατο. Bello Tegeatis superiores essent. i. 67. πολλῷ κατυπέρτεροι τῷ πολέμῳ ἐγίνοντο. i. 68.

κατυπνοῦν. Ion. pro comm. καθυπνοῦν. Obdormire. Somnum capere. Dormire in, vel supra. κατυπνῶσαι. Obdormivisse. iv. 8. κατύπνωσε. vii. 12. κατυπνωμένῳ. Dormienti. vii. 14. κατυπνώσειας. vii. 15. κατυπνῶσαι. vii. 16. κατυπνωμένῳ. vii. 17.

κατώμνυσθαι. V. H. pro quo comm. dicitur κατά τινος ὄμνυσθαι, vel ὀμόσαι. Contra aliquem jurare. ὁ Λευτυχίδης κατόμνυται Δημαρήτου. Leotychides contra Demaratum jurat. vi. 65. ἐγὼ δὲ κατωμνύμην. Ego vero contra [ipsum] jurabam. vi. 69. Hic tamen τὸ κατώμνυσθαι pro simplici ὄμνυσθαι, sive ὀμόσαι, commode sumi potest. Sic et in sequentibus accipiendum videtur, vel ἡ κατὰ jam vim intendentis habet, ut apud Latinos interdum præpositio De. Quare quod Latine dicitur Dejerare, sive Dejurare, i. e. Valde, sancte, ac religiose jurare ; Gallice, *Jurer fort et ferme ; Faire grand serment :* id Græce dicetur κατώμνυσθαι, vel (quod longe frequentius) κατόμνυσθαι. ὁρέων δέ με κατομνυμένην. Videns, animadvertens, me dejerantem. ibid.

κατωμοσίη, ης, ἡ. N. H. Jusjurandum, quod contra aliquem juratur. vi. 65.

κατώνοντο. ii. 172. Vide simplex ὄνομαι. ii. 167.

κατώρα. 3. pers. singul. imperf. act. pro comm. καθώρα, videbat, animadvertebat, a κατοράω, ῶ, pro καθοράω, ῶ. ix. 59.

Καυκάσιος οὔρεος. Ion. pro comm. Καυκάσου ὄρους. Caucasi montis. iii. 97.

κέατο. Ion. pro comm. ἔκειντο. Jacebant. Erant. τρεῖς γνῶμαι προσκέατο. Tres sententiæ propositæ erant. iii. 83.

κέεται. Ion. pro comm. κεῖται. Jacet. Situs est. i. 178, 181, 183. ἀνακέεται. iii. 31, 57, 100. iv. 45. διακέεται. iv. 59, 64. κέεται. iv. 62, 81. ἑκάστῳ οὔνομα οὐδὲν κέεται. iv. 184, 191.

κεῖνος, η, ο. Ion. et poet. pro comm. ἐκεῖνος. i. 209. κείνην, ἐκείνην. ii. 40, 133. iii. 140. κεῖνοι. v. 13, 17. κείνοισι. v. 21. κείνας. v. 82, 87, 93, 106. vi. 67. vii. 13, 17.

κεῖθεν. Ion. et poet. pro comm. ἐκεῖθεν. Illinc. i. 122.

κείνως. Ion. et poet. pro comm. ἐκείνως. ἐκείνῳ τῷ τρόπῳ. Illo modo. Sic. i. 120.

κείρειν. comm. Tondere. κεκάρθαι τὰς κεφαλάς. Capitibus tonsos esse. ii. 36. οἳ λόφους κείρονται. Qui summum capitis verticem tondent. iv. 175. ἀπεκείραντο τὰς κεφαλάς. Capita totonderunt. vi. 21. σφέας αὐτοὺς κείροντες. ix. 24. Se tondentes.

κείρειν. comm. Cædere. Vastare. τὴν γῆν ἔκειρον. Agrum vastabant. vi. 99. πάντα ἔκειρον. viii. 32. Omnia vastabant. pro eodem dicitur ἐδήουν πάντα. viii. 33. ἐκείρετο ἡ Ἀττικὴ χώρη ὑπὸ τοῦ πεζοῦ τοῦ Ξέρξεω. viii. 65. Atticus ager a Xerxis peditatu vastabatur. ἔκειρε τοὺς χώρους. ix. 15. Agros vastabat.

ος, ὁ. Dominus, qui rem m possidet. comm. οἱ κε- ι. Domini. Possessores. ii.

ισύνη, ης, ἡ. Vocabulum He- ɛum, Ion. et poet. pro com. μα, πρόσταγμα, ἐντολή. Jus- Mandatum. Præceptum. ἐκ κελευσμοσύνης Λυδοὶ τὴν πᾶσαν τῆς ζόης μετέβαλον. Lat. in- s, Et jam inde Lydi omnem ationem commutarunt. Sed parum fideliter est explica- Vertendum enim. Propter [Μαζάρεος, ἀνδρὸς Πέρσε,] præ- m, sive mandatum, ac im- ι, Lydi totam vitæ ratio- commutarunt. i. 157. Vide διά.

τος, ὁ. comm. Navis mino- nus quod unico remo agi- Quidam Celocem vocant. navem actuariam. Consule it. Bayssium de re navali, gata Lexica Græcol. in qui- Thucydidis interpres Græcus n hanc interpretatur. Vide um Græcol. Thucyd. ind. 14.

H. V. iii. 16. pro quo fre- ius leguntur κεντεῖν, et κεν- Stimulis pungere. Stimu- pungere.

Ion. et poet. 3. pers. singul. tanquam a κέομαι, quod inu- m. pro quo dicitur κεῖμαι.). Situs sum. τὸν χῶρον, ἐν τῷ ὁ Ὀρέστης. Locum, in quo esset Orestes. i. 67.

ν. Ion. et poet. proprie di- de brutis animalibus corni- , quæ cornu petunt, feriunt, nt, interficiunt. μεταφορικῶς ficat Populari, Diripere, Va- , Demoliri. τὸ τῶν Λυδῶν ἄστυ ίζειν. Lydorum urbem popu- s. Diripientes. i. 88. τὰς ἱκέ- ιου κεραΐζεις; Meos supplices is? i. 159. οἰκία κεραϊσας. Do- compilata, direpta. ii. 115. ίλας [τὰ χρήματα.] Pecuniam diripientes. ii. 121. §. 2. τὰς κα- μήλους ἐκεράϊζον μόνας. Solas came- los laniabant. vii. 125. De leoni- bus ibi verba fiunt. τὸ δὲ πλῆθος τῶν νηῶν ἐν τῇ Σαλαμῖνι ἐκεραΐζετο. viii. 86. Valla: Multitudo autem navium regiarum ad Salaminem expugnabatur. Æ. P. M. a. n. ad Sal. dilaniabatur, vastabatur, cor- rumpebatur. οἱ Ἀθηναῖοι ἐκεράϊζον τὰς ἀντιςαμένας, καὶ τὰς φευγούσας τῶν νηῶν. viii. 91. Athenienses na- ves sibi resistentes, et fugientes corrumpebant, vastabant, dila- niabant. Valla vertit, Expugna- bant; quod vim verbi non ex- primit.

κεραμήϊος, α, ον. Ion. et poet. pro comm. κεράμειος, dissoluta di- phthongo ει in εϊ, et verso ε in η, figlinus, a, um. κεραμήϊα λεπτὰ ποιεῦσα, sub. ἄγγη, sive ἀγγεῖα. V. Hom. 32. [Vasa] figlina faci- ens tenuia, [minuta. i. commi- nuens.]

κερδαλεώτερον. Ion. et poet. Lu- crosius. Quæstuosius. Utilius. κερ- δαλεώτερόν ἐςι ὁμολογέειν τῷ Πέρσῃ μᾶλλον ἤπερ πολεμέειν. ix. 7. Utilius est, quæstuosius est, cum Persa pacisci, compositionem facere, quam bellum gerere.

κερδανέομεν. Ion. pro comm. κερδα- νοῦμεν. i. quæstum faciemus. Lu- crifaciemus. viii. 60. Est autem 1. pers. plur. fu. κερδανῶ, Ion. κερδανέω, a verbo κερδαίνω.

κερδέειν, εῖν. Ion. et poet. pro comm. κερδαίνειν. Lucrari. Quæstum fa- cere. κερδῆσασθαι. iii. 72. ἐκ φορτίων μέγιςα ἐκέρδησαν. Ex mercibus maximum quæstum fecerunt. iv. 152.

κέρδος, τό. comm. Quæstus. Lu- crum. ἰδίῃ περιβαλλόμενος ἑωυτῷ κέρδεα. Privatim sibi quæstum parans. Quæstui privato studens. iii. 71. ἵνα ἐπισπάσωνται κέρδος. Ut quæstum faciant. iii. 72. ἐν κέρδεϊ ἐποιεῦντο. Lucri loco ducebant. vi. 13.

κέρεα. Ion. pro comm. *κέρατα*. Cornua. iv. 29. vii. 76.

κέρεος, τοῦ. genit. sin. Ion. formatus pro altero Ion. *κέραος*, sublato τ ex comm. *κέρατος*, a recto *κέρας*, cornu. ix. 26.

κέρκυρος, ου, ὁ. comm. Genus navigii brevioris, q. d. caudata navis. fortasse propter puppim, caudæ vel piscis, vel terrestris animalis, similem. Plin. lib. vii. cap. 56. Cercuron appellat, et Cypriorum inventum esse dicit. vii. 97.

κεφαλαίωμα, τος, τό. N. H. Summa, æ. iii. 159. *πέντε μυριάδων τὸ κεφαλαίωμα τῶν γυναικῶν συνῆλθε*. Mulierum summa quinque myriadum convenit. i. Mulieres numero quinquaginta millia convenerunt.

κεχαραγμένος, ου, ὁ. Apud Herodotum peculiariter accipitur pro infenso, eoque qui animum exasperatum adversus aliquem habet. *Δαρεῖον μεγάλως κεχαραγμένον τοῖσι Ἀθηναίοισι*. Darium Atheniensibus graviter infensum. vii. 1.

κεχαρηκὼς, οτος. comm. Lætus. iii. 27. *κεχαρηκότες*. iii. 42. v. 1. vii. 13.

κεχρημένος. Qui usus est. *κεχρημένος συμφορῇ*. Qui adversa fortuna usus est. Qui cladem aliquam accepit. Qui malo aliquo affectus est. i. 42.

κεχρημένος, ὁ. Ab oraculo prædictus. *δειμαίνων τὸν κεχρημένον θάνατον*. Mortem ab oraculo prædictam metuens. iv. 164.

κεχρημένος, cum genitivo. Ion. et poet. Indigens. Consule Eustat. *αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον, ἠδὲ δόμοιο*. V. Hom. 9. Revereamini [virum] donis hospitalibus indigentem, et domo. *τίνος κεχρημένος εἴη*. ibid. 21. Qua re indigeret. v. s. Cujus rei indigens esset.

κεχρησμένος, η, ον. V. H. Oraculo redditum. Responsum ab oraculo redditum. *παρὰ τὸ χρᾷν*, de quo suo loco. *κακὸν κεχρησμένον*. vii. 141. Malum, quod ab oraculo est declaratum, atque prædictum.

κεχυμένος. Ion. et poet. pro comm. *κεχευμένος*. Effusus. i. 22.

κεχωρίδαται. Ion. et poet. pro *κεχωρισμένοι εἰσί*. Separati sunt. Distant. Differunt. *μάγοι κεχωρίδαται πολλὸν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων*. Magi multum a ceteris hominibus differunt. i. 140. vide *δαται* terminationem. *αὗται κεχωρίδαται*, pro *κεχωρισμέναι εἰσί*. i. 151.

κεχωρισμένος. Distans. Differens. Diversus. *νόμοισι χρέωνται κεχωρισμένοισι πολλὸν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων*. Legibus utuntur ab aliis hominibus valde diversis. i. 172.

κῆ. Ion. pro comm. *πῆ*. Quo. i. 32. ad fin.

κήδεσθαι. Ion. et poet. pro comm. *φροντίζειν*. Solicitum esse. Curam gerere. *τῶν ἂν κήδωμαι*. Quorum curam gero. De quibus sum solicitus. iii. 40. *μὴ ἀπόλωνται κηδόμενος*. vii. 220. Solicitus ne perirent. De illorum salute solicitus. *εἰ μὴ μεγάλως ἐκηδόμην συναπάσης τῆς Ἑλλάδος*. ix. 45. Nisi magnopere solicitus essem de universa Græcia.

κηδεύειν, et compos. comm. Funerare. Funus alicujus curare. Hinc *τὸ ἀποκηδέειν, εῖν*. Lugere. Deflere funus alicujus. Et *ἀποκηδεύειν*. Mortem, et funus alicujus lugere, et cum luctu ejus exsequias celebrare. *οἱ βάρβαροι, ὡς ἀπεκήδευσαν Μασίστιον*. ix. 31. Barbari, postquam Masistium luxerunt. Sic Valla. Æ. P. Postquam ejus funus cum luctu lamentisque curarunt. Vide *κῆδος*, et *κηδῶ* apud Eustath. De ritu veterum in curandis funeribus vide Virgil. Æn. lib. vi. ver. 212. Ubi Miseni funus ab Ænea, Trojanisque curatum, his carminibus describit. Nec minus interea Misenum in littora Teucri Flebant, et cineri ingrato suprema fere-

bant. Principio pinguem tædis, et robore secto Ingentem struxere pyram, cui frondibus atris Intexunt latera, et ferales ante cupressos Constituunt, decorantque super fulgentibus armis. Pars calidos latices, et ahena undantia flammis Expediunt, corpusque lavant frigentis et unguunt. Fit gemitus: tum membra thoro defleta reponunt, Purpureasque super vestes, velamina nota, Conjiciunt. pars ingenti subiere pheretro, Triste ministerium, et subjectam more parentum Aversi tenuere facem. congesta cremantur Thurea dona, dapes, fuso crateres olivo. Postquam collapsi cineres, et flamma quievit, Relliquias vino et bibulam lavere favillam, Ossaque lecta cado texit Chorineus aheno. Idem ter socios pura circumtulit unda, Spargens rore levi, et ramo felicis olivæ, Lustravitque viros, dixitque novissima verba. At pius Æneas ingenti mole sepulcrum Imponit, suaque arma viro, remumque tubamque, Monte sub aerio, qui nunc Misenus ab illo Dicitur, æternumque tenet per secula nomen. Idem Æn. lib. xi. ver. 184. militare funus ita describit, Jam pater Æneas, jam curvo in littore Tarchon Constituere pyras. huc corpora quisque suorum More tulere patrum, subjectisque ignibus atris Conditur in tenebras altum caligine cœlum. Ter circum accensos, cincti fulgentibus armis, Decurrêre rogos. ter mœstum funeris ignem Lustravere in equis, ululatusque ore dedere. Spargitur et tellus lacrymis, sparguntur et arma. It cœlo clamorque virum, clangorque tubarum. Hinc alia spolia occisis direpta Latinis Conjiciunt igni, galeas, ensesque decoros, Frænaque, ferventesque rotas; pars munera nota, Ipsorum clypeos, et non felicia tela. Multa boum circa mactantur corpora morti; Setigerosque sues, raptasque ex omnibus agris In flammam jugulant pecudes. Consule et Homer. Iliad. Ψ.

κηλώνιον, τό. Instrumentum, quo aqua e puteis hauritur. σῖτος κηλωνίοισι ἀρδόμενος. Frumentum, quod celoniis irrigatur. Valla vero vertit, scrobibus. Sed scrobes aliud i. 193. pro eodem dicitur. κηλονήϊον. si modo codex sanus. alioqui κηλωνήϊον videretur dicendum. ἀντλέεται κηλονηΐῳ. vi. 119. Valla: Instrumento dicto ciconia.

κηρυκηΐη, ης, ἡ. Ion. pro comm. κηρυκεία, ας. Præconis munus. Præconii exercendi munus. vii. 134. κηρυκήϊον. ix. 100.

κῆρυξ ἐρυθρός. Quis, quando, cur. iii. 57.

κίβδηλος. Proprie de nummis adulterinis dicitur. μεταφορικῶς accipitur pro falso, mendaci, ementito, ambiguo, captioso. χρησμῷ κιβδήλῳ πίσυνοι. Oraculo captioso, incertoque freti. i. 66, 75. ἐπαρθέντες κιβδήλοισι μαντηΐοισι. Captiosis oraculis elati. v. 91.

κιθὼν, ῶνος, ὁ. Ion. pro comm. χιτὼν, ῶνος. ἅμα κιθῶνι ἐκδυομένῳ συνεκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ ἡ γυνή. Una cum indusio, quod exuitur, pudorem etiam simul exuit mulier. i. 8. λίνεον κιθῶνα. v. 87, 106. vii. 61. τὺς κιθῶνας κατεῤῥήξαντο. viii. 99. Valla: Vestes dilanjarent. Æ. P. Vestes dilacerarent. κιθῶνες τειχέων ἦσαν ἐληλαμένοι. vii. 139. Murorum Loricæ ductæ erant.

κινδυνεύειν. comm. Periclitari. τὸν ναυτικὸν στρατὸν κινδυνεύσει βασιλεὺς ἀποβαλέειν. viii. 65. Periclitabitur rex navalem exercitum amittere. Periculum erit ne rex navales copias amittat, vel ne navalium copiarum jacturam faciat. περὶ ἐκείνης κινδυνεύειν. viii. 74. Pro illa periclitari, Illius caussa peri-

culum subire. ἀπολέσθαι κινδυνεύσαι. viii. 97. Perire periclitaretur. In exitii, in perniciei, in capitis, periculum veniret.

κίνδυνος, ὁ. comm. Periculum. κίνδυνον ἀναλαβέσθαι, τὸν ἂν ὁ πατὴρ ὑποδύνειν κελεύοι. Periculum suscipere, quod pater [te] subire jusserit. iii. 69. κινδύνους ἀναῤῥιπτεῖν. Pericula suscipere, subire. Caput periculis objicere. vii. 50.

κιρνάειν, ᾶν. Ion. et poet. pro comm. κεραννύειν. Miscere. iv. 52. κρητῆρα κιρνᾷ. Craterem miscet, temperat. iv. 66.

κίταρις, ιος, ἡ. Ctesias Pers. 46. Quid esset, vide apud Suidam in voce Κίδαρις, et apud Eustathium, et Jul. Poll. lib. vii. cap. 13. 58. ἐν τοῖς ἐσθήτων εἴδεσι.

κίων οὐρανοῦ. Cœli columna quænam, et ubi. iv. 184.

κληηδὼν, όνος, ἡ. Ion. et poet. Eustath. κληηδὼν, παρὰ τὸ κλέω, ὅ ἐστι φημίζω. ὡς κληδὼν παρὰ τὸ κλήζω. κληδὼν δὲ ἡ φημὴ, καὶ ὁ μαντικὸς λόγος. κλήζω δὲ, παρὰ τὸ κλείζω, καὶ κατ' ἔκτασιν κληΐζω, καὶ συναιρέσει, κλῄζω. τὸ δὲ κλήζω, παρὰ τὸ κλέος. Omen. Prædictio. Oraculum, quod alicui redditur. ὁ μὲν τῇ κληηδόνι οὐδὲν χρεώμενος. Valla: Itaque admonitu uti nolens. At parum commode. Vertendum enim, Ille vero prædictionem hanc, vel hoc omen, vel hoc oraculum, responsumque non curans. v. 72. Qui enim aliquid non curat, is eo uti recusat.

κλέος. Ionica terminatio nominum ex κλέος compositorum, in genitivo, pro Attico ους. Ἡρακλέος, pro Ἡρακλοῦς. i. 7. Μεγακλέος. i. 59. pro eodem dicitur et έους a recto ης. Μεγακλέους. ibid. Μεγακλέης. i. 60. Ἡγησικλέος. i. 65.

κλέος, εος, ους, τό. Ion. et poet. ut et τὸ κῦδος, pro comm. δόξα, ης. Gloria. Decus. vii. 220. βουλόμενον κλέος καταθέσθαι μοῦνον Σπαρτιητέων. Valla: Cupidum gloriæ comparandæ, crediderim solum ex Spartiatis remisisse socios. Stephanus. Facere volentem ut id decus Spartiatarum duntaxat esset. Æ. P. Cupientem hoc decus, hanc gloriam Spartanis tantum conciliare.

κληδὼν, όνος, ἡ. Ion. et poet. Fama. Rumor. Omen. ix. 91. ἡ κληδὼν αὕτη σφι ἐσέπτατο. ix. 101. Hic rumor ad ipsos advolavit.

κλήειν. et compos. Ion. pro comm. κλείειν. Claudere. συνέκληον τοὺς ἄλλους. Alios concludebant, vel includebant. vii. 41. περικλήειν πᾶσαν τὴν γῆν. vii. 198, 199. ἀποκεκλέατο, pro ἀποκέκληντο. ix. 50. Vide ἀποκεκλέατο.

Κληῗδες Κύπρου. Cypri Claves quænam vocentur. v. 108.

κληΐζω, ίσω. Ion. et poet. pro com. κλείω. Claudo. ἐκκληΐζω, excludo. i. 31. ἀποκληΐζω, excludo, privo. i. 37. αὐτοὺς ἐξεκλήϊσαν τῆς μετοχῆς. Ipsos participatione excluserunt. i. 144. τὰς πύλας ἀποκληΐσαντες. Portis clausis. i. 150. ἀποκληϊσθῇ, excluderetur. i. 165. Vide ἀποκληΐζω, et κληΐζω, et κληΐω.

κληΐω. Ion. poet. et Herod. V. pro comm. κλείω. Claudo. συγκατακληΐω. Concludo. συγκατακληΐεται ἐς τὸν νηόν. In templo concluditur. i. 182. κατακληΐσαντες. i. 191. ii. 86, 124. κατακληϊσθέντα. ii. 128. περικληΐουσαι τὴν ἄλλην χώρην. Reliquum agrum concludentes. iii. 116. τοῦ περικληΐοντος οὔρεος. iii. 117. ἀποκεκληϊμένου τοῦ ὕδατος τῆς διεξόδου. Aqua transitu interclusa. ibid. πύλαι ἀποκληΐονται. Portæ clauduntur. ibid. τὰ ἀποκληΐοντα τὴν ὄψιν. Quæ visum præpediunt. Quæ visum, quæ prospectum eripiunt. iv. 7. κατακληΐσαντα. iv. 14. τὰς πύλας ἐγκληΐσειε. Portas clausisset. iv. 78. ἀποκληΐεται. iv. 100. v. 104. συγκεκληϊσμένην, pro συγκεκλεισμένην. vii. 129. περικληΐοντων. ibid.

κλῆρος. Ionice et poetice, et com-

mun. Possessio. Fundus. Prædium. φθείρων τῶν Συρίων τοὺς κλήρους. Syrorum prædia vastans. i. 76.

κληροῦν. comm. Sorte, vel sortito, vel jactis sortibus, eligere. κληρῶσαι τὴν μὲν ἐπὶ μονῇ, τὴν δὲ ἐπὶ ἐξόδῳ. Sortito elegisse alteram quidem [partem] ut [domi] maneret, alteram vero, ut ex agro exiret. i. 94.

κληροῦχος, ου, ὁ. comm. Colonus, cui agri aliqua portio possidenda datur. Colonus. v. 77.

κλὼψ, κλωπός. Ion. et poet. pro comm. κλέπτης. Fur. Prædo. Grassator. Qui vias obsidet, et viatores vestibus, et pecunia spoliat. λωποδύτης. κατ' ὁδὸν κλῶπες κακοῦργοι. Grassatores in via malefici. i. 41. ii. 150. κλῶπας. vi. 16.

κνᾷν. comm. Radere. vii. 239. τὸν κηρὸν ἐξέκνησε. ibid. Ceram erasit.

κναφήϊον, ου, τό. Ion. pro comm. κναφεῖον. Officina fullonica. i. 92. iv. 14.

κνημιδοφόρος, ὁ. N. H. quod semel tantum in vulgatis Lexicis sine ullius auctoritate positum invenitur. Ocreas ferens. Ocreis armatus. vii. 92.

κλισιάδες, ων, αἱ. Suidas. κλισιάδες. θύραι δίπτυχοι. Januæ bifores. Fores duplices. Gallice melius, *Portes à deux battans.* Interdum pro simplicibus foribus accipitur, ut apud Herod. ix. 9. μεγάλαι κλισιάδες ἀναπεπτέαται ἐς τὴν Πελοπόννησον. Magnæ fores in Peloponnesum patefactæ sunt, [patent.]

κοίῃ; Ion. pro comm. ποίᾳ; subauditur autem ὁδῷ, vel μεθόδῳ. Qua via? Qua ratione? Quomodo? Vel adverbialiter, et interrogative sumitur. i. 30. iv. 155.

κοῖος, η, ον. Ion. pro comm. ποῖος, ποία, ποῖον. Qualis? i. 37, 39.

κοιλαίνειν. Ion. et poet. Cavare. Gallice, *Creuser.* κοιλήναντα τὸ ᾠόν. Ovo cavato. ii. 73. ἐγκοιλήνας. ibid.

κοινολογεῖσθαι. comm. Aliquid cum aliquo communicare. κοινολογησάμενος τοῖσι Σαμίοισι. Re cum Samiis communicata. vi. 23.

κοινά, ῶν, τά. Ion. κατ' ἔλλειψιν τοῦ δώματα, vel οἰκήματα. Vel substantive sumendum. Publicæ ædes, quæ a Gallis vocantur, *le maison de la ville.* Curia. οἱ πυλωροὶ ἤγόν μιν ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων. Portarum custodes ipsum ad publicas Babyloniorum ædes duxerunt. iii. 156.

κοινοῦν τι πρῆγμα συμμῖξαί τινί. Herodotea locutio. Verba sonant, Communem aliquam rem cum aliquo miscere. id est, Rem aliquam cum aliquo communicare. viii. 58. Pro quo Thucyd. dicit ξυγκοινοῦν τι τινί. et τὶ μετά τινος κοινοῦσθαι. Vide Græco-lat. indicem.

κοινόν, οῦ, τό. Commune. Gallice, *La Commune, la Communauté.* Respub. Vide et Thucydidis Græcum indicem. τῷ κοινῷ διαπεμπομένους ἄλλους ἄλλῃ. pro, ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, ὑπὸ τῆς πόλεως. Alios alio a republ. dimissos. Hoc ab interprete non intellectum, et ideo videtur silentio præteritum. Stephanus, Communi consilio dimissos. At ne hoc quidem verba Græca, mentemque Herodoti satis aperit. i. 67. ἀποπεμφθέντες ἀπὸ τοῦ κοινοῦ. A republ. missi. v. 85. τῶν Ἰώνων τὸ κοινὸν ἡμέας ἀπέπεμψε. Ionum respubl. nos misit. v. 109. vi. 14, 50, 58. ἀπὸ τοῦ κοινοῦ. viii. 135. A communi, [a republ. missi.]

κοίτη, ης, ἡ. Cubile. Lectus. iii. 134.

κοίτην ποιεῖσθαι. Herodotea locutio, pro comm. κείμενον ἀναπαύεσθαι. Jacentem requiescere, cubare, dormire. τότε μὲν τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐποιήσατο Ὅμηρος. V. Hom. 31. Tunc autem Homerus illic cubuit, [ac dormivit.]

κοίτη, ης, ἡ. Ipsum cubandi tempus. ἐδόκεεν ὥρη τῆς κοίτης εἶναι. Cubandi tempus esse videbatur. i. 10. v. 20.

κοῖτος, ου, ὁ. Ion. et poet. Ipsum cubandi tempus. ἐπεὶ ὥρη κοίτου ἦν, ἀνεπαύετο. V. Hom. 22. Cum cubandi tempus esset requievit.

κοιτὼν, ῶνος, ὁ. Cubiculum. Vel etiam Cubile. i. 9.

κόλλησις σιδήρου. Ferri compactio. Ferruminatio. i. 25.

κολωνὸς, οῦ, ὁ. comm. Locus editus. Tumulus. Collis. Acervus. κολωνοὺς μεγάλους τῶν λίθων καταλιπών. Cum magnos lapidum acervos reliquisset. iv. 92, 181, 182, 184. vii. 225.

κομᾷν ἐπὶ τυραννίδι. Herodotea locutio. Tyrannidem affectare. οὗτος ἐπὶ τυραννίδι ἐκόμησε. Hic tyrannidem affectavit. v. 71. Valla sic, Affectatæ tyrannidis compertus est. Quid sit τὸ κομᾷν, vide apud Suidam et Eustathium. Illic enim quid proprie, quid etiam μεταφορικῶς significet, aperte disces. Hoc tamen loquendi genus apud nullum alium scriptorem (quod ego saltem legerim) reperies. Quamobrem observatione dignum.

κομήτης, ου, ὁ. Ion. et poet. Comatus. Crinitus. vi. 19.

κομιδὴ, ῆς, ἡ. comm. Receptio, sive recuperatio rei amissæ. Vel, Ad aliquid recuperandum profectio. τοπάλαι κατὰ Ἑλένης κομιδὴν Τυνδαρίδαι ἐσέβαλον ἐς γῆν τὴν Ἀττικήν. ix. 73. Olim ob Helenæ recuperationem, [id est, Helenæ recipiendæ caussa] Tyndaridæ in agrum Atticum irruperunt. Valla vero sic; ad investigandam Helenam: sed τῆς κομιδῆς vim ac proprietatem non expressit.

κομιδὴ, ῆς, ἡ. comm. Receptus. Aliquo se recipiendi, vel redeundi facultas. οὐδεμίην γάρ σφι ἔτι κομιδὴν ἐς Κρήτην φαίνεσθαι. vii. 170. Nullum enim amplius in Cretam receptum ipsis apparuisse, [se ostendisse dicebant.] Vel Ἰωνικῶς hoc dictum, pro οὐδεμίη γάρ σφι ἔτι κομιδὴ ἐς Κρήτην ἐφαίνετο. Nullus enim in Cretam receptus amplius ipsis apparebat; vel, se ipsis ostendebat. Vide ὡς cum infinitivis, et ἀπαρέμφατα ἀντὶ τῶν παρατ.

κομιδὴ, ῆς, ἡ. comm. Receptus, us. Gallice, *Retraite, par laquelle on se retire en quelque lieu.* Receptus, quo quis in aliquem locum se recipit. τῶν βαρβάρων ἐγίνετο κομιδὴ ἐς Σάρδις. ix. 107. Barbari se Sardeis receperunt.

κομιδὴ, ῆς, ἡ. comm. Discessus. κομιδῆς πέρι τὴν ὥρην αὐτῷ μελήσειν. viii. 19. Valla: Sibi de discessu sub tempus opportunum curam fore. Æ. P. Quod vero ad discessum attineret, tempus opportunum sibi curæ fore [dixit.] i. opportunum abeundi tempus sibi curæ fore dixit.

κομιεύμεθα. Ion. et Dor. 1. person. plur. futuri, pro Attico κομιούμεθα, comm. vero κομισόμεθα. a κομίζω. fut. comm. κομίσω. Att. κομιῶ. fut. med. κομίσομαι. Att. κομιοῦμαι. Ion. Doriceque κομιεῦμαι, viii. 62. Proficiscemur. Nos recipiemus.

κομίζεσθαι. comm. Proficisci. Recipere se. τὴν ταχίστην κομίζεσθαι παρὰ Ἀλυάττεα. Celerrime ad Alyattem proficisci. i. 73.

κονιορτὸς, οῦ, ὁ. Ion. et poet. pro comm. κόνις, vel κονία. pulvis excitatus. pulvis. Consule Eustath. qui docet dici παρὰ τὴν κονίην καὶ τὸ ὄρνυσθαι. viii. 65.

κοπάζειν comm. Cessare. Quiescere. Neutrum verbum. ἄνεμος ἐκόπασε. vii. 191. Ventus cessavit. Ventus spirare desiit. [quod vii. 193. aperte συνωνύμως dicitur, ἐπαύσατο ὁ ἄνεμος.]

κορμὸς, οῦ, ὁ. Ion. et poet. Truncus. Caudex. Codex. Tabula. Asseres. Tabulæ sectæ. κορμοὺς ξύλων καταπρίσαντες. Dissectis lignorum

is. Dissectis arborum trun-
sseribusque factis. vii. 36.
ιω, ὁ. comm. Satietas. Δῖα
σβέσσει κρατερὸν Κόρον, Ὕβριος
Δεινὸν μαιμώοντα, δοκεῦντ' ἀνὰ
ι πυθέσθαι. viii. 77.
ς, ου, ὁ. Ion. et poet. pro
ι. κορυφή. Vertex. Cacumen.
vis summum, ac eminens.
το φεύγοντες ἐπὶ τοῦ οὔρεος τὸν
ιον. vii. 218. In montis ver-
fugientes iverunt, fuga se
lerunt.
ρος, ὁ. Satelles clavam ge-
. Ion. et poet. i. 59. Dictus
φόρος παρὰ τὸ κορύνην φέρειν,
vam gestare. ξύλων γὰρ κο-
ἔχοντες εἵποντό οἱ ὄπισθεν. Ip-
enim [Pisistratum] a tergo
bantur clavas ligneas ge-
es. ibid.
ος, ὁ. comm. Præcipuus.
arius. Princeps. τοὺς κορυ-
ς ἀνεσκολόπισε. Primarios pa-
ansfixit. Gallice, *Il empala*
incipaux de la ville. iii. 159.
, 98.
. Vide ἀποκορυφοῦν.
, comm. In aliquem ordi-
redigere. In aliquo ordine
care. ἐς τὸν Αἰγύπτιον νομὸν
ἐνεκοσμέατο. Hæ [provin-
vel præfecturæ] in Ægypti-
provincia ponuntur, in Æ-
regione tractuque conti-
ır. iii. 91.
, et κοσμεῖσθαι. Attice et Io-
pro κοσμεῖν. Ornare. Instru-
In ordinem redigere. τὰς
ὰς κοσμέονται. vii. 209. Ca-
ornant. [De Lacedæmoniis
ta periclitantibus ibi verba
, de quibus, vii. 208. dicit
dotus, τὰς κόμας κτενιζομέ-
ἐπί τε τάξις πλεῦνας ἐκεκοσ-
. ix. 31. Inque plures or-
erant digesti.
, ου, τό. comm. pro quo dici-
t κοσμιότης, ητος, ἡ. Mode-
ἡ δὲ παρ' αὐτῷ εἰργάζετο, πολ-
σμίῳ χρωμένη. V. Hom. 4.

Hæc autem apud ipsum multa cum modestia opus faciebat.

κόσμος, ὁ. comm. Ornatus. Ornamentum. Disciplina. Ordo. κόσμον τόνδε Δηϊόκης πρῶτός ἐστι ὁ καταστησάμενος. Deiocus primus fuit, qui hanc disciplinam instituit, atque constituit. i. 99. Sic etiam Gallice, *Deiocus fut le premier, qui établit cet ordre*.

κόσμος, ὁ. Ordo. Acies instructa. Militaris disciplina. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἐκ τῆς μάχης ὡς ἐτράποντο, ἔφευγον οὐδενὶ κόσμῳ. iii. 13. Ægyptii vero cum a prælio, sive post commissam pugnam, [ab hoste] in fugam versi fuissent, nullo ordine [servato] fugere cœperunt. Ἀπίασι οὐδενὶ κόσμῳ. viii. 60. Nullo ordine [servato] discedent, abibunt. σὺν κόσμῳ ναυμαχεόντων κατὰ τάξιν. viii. 86. Ordine locoque servato navale prælium committentibus.) (οὐ τεταγμένων, οὔτε σὺν νόῳ. ibidem. ἔφευγον οὐδένα κόσμον ἐς τὸ στρατόπεδον τὸ ἑωϋτῶν. ix. 65. subauditur præpos. κατὰ, pro κατ' οὐδένα κόσμον. Nullo ordine in sua castra fugere cœperunt. Οὐδένα κόσμον ταχθέντες. ix. 69. Nullo ordine instructi. ἐπειγομένους οὐδένα κόσμον. ibid. Nullo ordine properantes. In his etiam duobus locis ἡ πρόθεσις κατὰ subauditur. Οὐκέτι τὸν αὐτὸν κόσμον κατηγέετο. ix. 66. Non amplius eodem ordine ducens.

κόσμῳ. ἀντὶ τοῦ, ἐν κόσμῳ. vel (ut poetæ loquuntur) μετὰ κόσμῳ, pro σὺν κόσμῳ. κοσμίως. Decore. Concinne. Apte. vii. 36. κόσμῳ θέντες τὴν ὕλην. Materia concinne posita. ibid. σὺν κόσμῳ, καὶ κατὰ τάξιν.) (οὐ τεταγμένοι, οὔτε σὺν νόῳ ναυμαχοῦντες. viii. 86. οὔτε κόσμῳ οὐδενὶ κοσμηθέντες, οὔτε τάξι. ix. 59. Nec ulla militari disciplina instructi, nec ullo ordine [servato: sed inordinate, et confuse.]

κόσμῳ ἐπεξῆς ἵζεσθαι. viii. 67. Ordine deinceps, et gradatim sedere.

κοτέ. Ion. pro comm. ποτέ. Quondam. Interdum. Aliquando. Semel. καί κοτε συνήνεικε ἐλεῖν σφίας μηδέν. Et semel accidit ut illi nihil caperent. i. 73, 84.

κότερα. Ion. pro comm. πότερα. Utrum, interrogative. i. 88, 91, 126.

κουρίδιος γυνή. Ion. et poet. Uxor, quam quis virginem ducit. οἱ Πέρσαι γαμέουσι πολλὰς κουριδίους γυναῖκας. Lat. interpres. Virgines multas ducunt uxorum loco. Quod non satis aperte videtur rem indicare. Vertendum enim, Persæ multas uxores virgines ducunt. Multas ducunt uxores, quæ sunt virgines, quum eas ducunt. i. 135. κουριδίας γυναῖκας. v. 18. vi. 138.

κουροτρόφος, ου, ἡ. Telluris epithetum, de quo Suidam consule. Juventutis altrix. Accipitur et pro ipsa Tellure, et Cerere. V. Hom. 30.

κράνος, εος, ους, τό. Poeticum, pro quo et κόρυς, θος, ἡ. et comm. περικεφαλαία. Galea. vii. 89, 91.

κρᾶσις. Ionibus familiaris. ἀμβώσας, pro ἀναβοήσας. Vociferatus. i. 8. ἀνέβωσεν, pro ἀνεβόησεν. i. 10. ἐνώσας, pro ἐννοήσας. i. 68. Cum animadvertisset. Cum considerasset. Cum intellexisset. ἐνένωτο, pro ἐννόητο. In animo habebat. i. 77. ἐνώσαντα, pro ἐννοήσαντα. Secum reputantem. Cum cogitasset. i. 86. ἐπιβώσασθαι, pro ἐπιβοήσασθαι. Invocasse. Implorasse. i. 87. βῶσαι, pro βοῆσαι. Vocare. i. 146. ὦλλοι, pro οἱ ἄλλοι. i. 48. τὤγαλμα, pro τὸ ἄγαλμα. ii. 42. Vide ω κατ' Ἰωνικὴν κρᾶσιν ἐκ τοῦ οα. Item ω κατὰ κρᾶσιν Ἰωνικὴν ἐκ τοῦ οη.

κραταιὰ νίκη. Ctesias Pers. 36. Ingens victoria.

κραταίποδες, ων, οἱ. Nomen Homericum. Qui pedes duros, robustos, et firmos habent. οἱ κραταιοὺς, τουτέστι κρατεροὺς, καὶ στεῤῥοὺς, καὶ ἰσχυροὺς πόδας ἔχοντες. V. Hom. 33. ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα. Muli vero duris pedibus præditi [vestras nurus] vehant in hanc domum.

κράτος, εος, ους, τό. comm. Imperium. Imperii summa. Summa imperatoris in exercitum auctoritas. τὸ γὰρ κράτος εἶχε τῆς στρατιῆς οὗτος ἐκ βασιλῆος. ix. 42. Valla: Penes eum namque erat summa imperii. Æ. P. Hic enim exercitus imperium a rege [sibi datum] habebat. Sic enim et Virgil. Æn. lib. i. ver. 141. loquitur, Maturate fugam, Regique hæc dicite vestro, Non illi imperium pelagi, sævumque Tridentem, Sed mihi sorte datum. Vel, Hic enim [totius] exercitus imperium a rege [datum] penes se habebat.

κρατύνειν. Confirmare. Stabilire. Munire. ἐκρατύνθη. Confirmatum est. i. 13. κρατῦναι αὐτὸν δορυφόροισι. Ipsum satellitibus stipatum munire. i. 98, 100. τὰς Συρηκούσας ἐκράτυνε. vii. 156. Syracusas stabilivit, vel munivit.

κραυγάνεσθαι. Verbum Herodoteum, pro comm. κραυγάζεσθαι. Vagire. παιδίον κραυγανόμενον. Infans vagiens. i. 111. In Lexicis vulgatis hic locus citatur, sed κραυγαζόμενον legitur.

κρεοφάγος, ου, ὁ. comm. Qui carnes edit. Qui carnibus vescitur. iv. 186.

κρεουργηδόν. Adverbium Herodoteum, quod significat aliquid in parva frusta dissectum, atque concisum, ut a laniis fieri solet. τοὺς ἄνδρας κρεουργηδὸν διασπάσαντες. Cum homines in parva frusta dissecuissent, eorumque carnes concidissent. iii. 13.

κρέσσων, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro comm. κρείσσων. et Attice κρείττων. Melior. Præstantior. Potentior. Ἀρκάδων κρέσσονες. Arcadibus præstantiores, vel potentiores. i. 66. iii. 52. κρέσσον. v. 18. vi. 12. ἐδαμᾷ ἀδυνα-

σίης ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ. vii. 172. Nusquam, vel nunquam, necessitas potentior est impotentia. i. eo, quod nullo modo fieri potest. Sic' autem formatur hoc nomen κρέσσων. Magnum Etymol. 537. Κρείσσων) ὄνομα συγκριτικὸν παρὰ τὸ κρατὺς, [ὡς βαθὺς, γλυκὺς, ταχὺς,] ὁ πρῶτος [τῆς συγκρίσεως] τύπος, κρατύτερος, [ὡς βαθύτερος, γλυκύτερος, ταχύτερος.] ὁ δεύτερος, κρατίων, [ὡς βαθίων, γλυκίων, ταχίων,] καὶ ὁ τρίτος κράσσων, [ὡς βάσσων, γλύσσων, θάσσων, τραπέντος τοῦ τ, εἰς θ.] καὶ κατὰ τροπὴν Αἰολικὴν τοῦ α εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, [κρείσσων.] οὐδέποτε δὲ πρὸ τῶν δύο σσ εὑρίσκεται δίφθογγος, πλὴν τῦ λεύσσω, γλαύσσω τὸ φωτίζω, καὶ κρείσσων, καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ῥήματος γιγνομένου, [κρεισσόω, ῶ.]

κρησφύγετον, ȣ, τό. Ion. et poet. Perfugium. Locus, in quem quis incolumitatis caussa confugit. Asylum. γενικῶς pro effugio, et effugiendi vitandique mali ratione. [Consule Suidam, et Eustath. τῦτο εἶναι τὸ κρησφύγετον. viii. 51. Hoc esse effugium [dicebant.] κρησφύγετον τοῦτο ἐποιέετο. ix. 15. hoc refugium [sibi] parabat. ix. 96.

κρίνειν. comm. Judicare. Jus dicere. Δίκας σφι πάντων βασιλήων δικαιοτάτας κρίνειν. [Aiunt illum] omnium regum justissime jus ipsis dixisse. ii. 129.

κρίνειν. Interpretari. Dictum de somniorum conjectoribus, qui de somniis judicant, factoque judicio pronuntiant, quid illa significent, atque portendant. Ideoque ὀνειροκρῖται vocantur. Οἱ τὸ ἐνύπνιόν οἱ ταύτῃ ἔκρικαν. Qui insomnium ipsi sic interpretati fuerant. i. 120. τῇ ἔκρινάν οἱ τὴν ὄψιν. Quonam modo visum illud ipsi fuissent interpretati. ibid. vii. 19.

κρίνεσθαι. comm. Disceptare. κρινομένων περὶ ἀρετῆς. De virtute disceptantibus. iii. 120.

κρῖνος, εος, ους, τό. V. H. pro comm. κρῖνον, ου. Lilium. κρίνεα πολλά. Lilia multa. ii. 92.

κριοπρόσωπος, ὁ. Arietis vultu præditus. ii. 42. iv. 181.

κρίσις, ἡ. comm. Disceptatio. κρίσις γίνεται μεγάλη τῶν γυναικῶν. Magna inter uxores [ipsorum] oritur disceptatio. v. 5.

κρίσκρανα, ων, τά. Nomen hoc legitur apud Ctesiam Pers. 2. Sed nec Latinus interpres, nec ullus alius, quod mihi saltem constet, declarat quidnam significet. Ex ipsis tamen Ctesiæ verbis, καὶ κρυφθῆναι ἐν τοῖς κρισκράνοις τῶν βασιλείων οἰκημάτων, colligi non absurde videtur, locum aliquem secretiorem in regiis ædibus fuisse, ubi Astyages occultatus fuerit, de quo jam verba fiunt. Nisi forte quis regia scrinia censeat hic intelligenda. Quod a veritate non alienum. Ipsum enim Græcum vocabulum ad hanc interpretationis conjecturam minime rejiciendam nos quodammodo manu ducit. Quid autem scrinium, unde dictum, et quot ejus genera, vide cum apud alios, tum apud Hottomannum in commentariis de VERBIS JURIS.

κροταλίζειν. Crepitaculum agitare, sonumque edere. ii. 60.

κρυμὸς, ȣ, ὁ. comm. Frigus. Glacies. iv. 28. ἐν κρυμῷ ἀποσφακελίζουσι. In frigore tabefiunt. ibid.

κτηνηδόν. V. H. Pecudum more. κτηνηδὸν μισγόμενοι. Pecudum more coeuntes. iv. 180.

κτίζειν. comm. Condere. Coloniam aliquo ducere. Locum aliquem ædificiis in eo exstructis habitabilem reddere. Urbes, domos, ædificia in aliquo loco condere. ταύτην τὴν νῆσον Λακεδαιμονίοισι φασὶ λόγιον εἶναι κτίσαι. Aiunt oraculum de colonia in hanc insulam ducenda Lacedæmoniis redditum esse. iv. 178.

κτιλοῦν. V. H. quod Eustathius sic interpretatur, κτιλῶσαι, τὸ πραῦναι, καὶ χειροήθη ποιῆσαι, παρὰ τὸν κτίλον. id est, Demulcere, et mansuetum reddere, dictum a nomine κτίλος. i. aries, qui ovium gregem antecedit, suisque blanditiis delinit, sibique conciliat. Idem in comment. Iliad. Γ. 403. Ἔστι δὲ κτίλος, ὁ χειροήθης, καὶ ἥμερος, ἐκ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι. ὁ τῶν ἄλλων προπορευόμενος. ἐξ οὗ καὶ ἐκτιλωμένος παρὰ Παυσανίᾳ ὁ συνήθης τινί. καὶ κτιλῶσαι ῥῆμα παρὰ Ἡροδότῳ, εἰπόντι, Ἐκτιλώσαντο τὰς λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων, ἤγουν εἰς γυναῖκας ἔσχον πραΰναντες. iv. 114. Reliquas Amazonas blanditiis delinitas sibi conciliarunt, ac in matrimonium duxerunt. In vulg. Lexicis legitur, ἐκτιλοῦσθαι, significat puellam demulcere, atque ita demum conciliare, ut uxorem ducas, a κτίλος, quod arietem significat mitem et mansuetum. Herodotus. ἐκτιλώσαντος τὰς λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων. Hinc ἐκτιλόμενος, Pausaniæ, qui cuipiam familiaris est factus. Sed in vulgatis Lexicis legendum κτιλοῦσθαι, et ἐκτιλώσαντο, et ἐκτιλωμένος. Varias τοῦ κτίλου significationes in iisdem Lexicis vide.

κτιςὺς, ύος, ἡ. Vide κτιςήν. ix. 97.

κτιςήν. ibid. In Stephani codice sic scriptum legitur: sed perperam. Scribendum enim per υ, κτιςύν. Quam emendationem Eustathio debemus acceptam referre. qui in commentariis τῆς Ἰλιάδος T. 1180. 7. hæc tradit. ἡ δὲ βρωτὺς, Ἰώνων ἐςὶ σχηματισμὸς, ὡς καὶ ἡ ἐδητύς. καὶ ἡ ὀτρυντὺς, ἤτοι ὁ ἐρεθισμὸς ὁ ἐκ τοῦ παροτρύνειν. καὶ ἡ κτιςὺς, ἤτοι ἡ τοῦ κτιζομένου ποίησις. κτιςὺν γοῦν Μιλήτου φησὶν Ἡρόδοτος. Idem in indice, κτιςὺς, ἡ κτιζομένου τινὸς οἰκοδομήματος παρασκευὴ, οἷον κτιςὺς Μιλήτου παρ' Ἡροδότῳ. Idem Eustath. in comment. in Dionys. de Situ Orbis, 109. ed. H. Steph. hunc Herodoti locum afferens, scribit κτίσιν, quod commune. Ἐπισπόμενος ἐπὶ Μιλήτου κτιςύν. ix. 97. Valla: Sectans ad coloniam Mileti collocandam. Æ. P. Hoc verba sonant, Secutus ad Mileti ædificationem, i. ad Miletum ædificandam, sive condendam secutus.

κτος, στος, τος. Nominum multorum terminatio passiva, quæ vim activam habent. Vide ὀνόματα πολλά. &c.

κυκλεύειν, et κυκλεύεσθαι. Ion. et poet. pro comm. κυκλοῦν. Circumdare. Circumire. οἱ βάρβαροι μηνοειδὲς ποιήσαντες τῶν νεῶν, ἐκυκλεύοντο, ὡς περιλάβοιεν αὐτούς. viii. 16. Barbari facta lunata navium [acie,] circumdabant [eos, vel circum eos ferebantur,] ut eos comprehenderent, [vel circumdatos caperent.]

κύκλος, ὁ. Circulus. Orbis. Vicissitudo, quæ fit in orbem. κύκλος τῶν ἀνθρωπηΐων ἐςὶ πρηγμάτων. Circulus est humanarum rerum. Rerum humanarum est quædam vicissitudo. Sic etiam Galli, *Chaque chose a son tour.* Videtur autem Herodotus hic alludere ad Fortunæ rotam, cui fortunam omnesque res humanas fabulæ fingunt impositas, propter earum instabilitatem et inconstantiam. Subjicitur enim, περιφερόμενος δὲ, οὐκ ἐᾷ αἰεὶ τοὺς αὐτοὺς εὐτυχέειν. Circumlatus vero, rotatusque, non sinit eosdem semper secunda fortuna frui. i. 207.

κυκλοτερὴς, ὁ καὶ ἡ. comm. Orbiculatus. Circularis. Rotundus. γράφουσι τὴν γῆν κυκλοτερέα ἐοῦσαν ὡς ἀπὸ τόρνου. Terram ut torno elaboratam scribunt esse orbiculatam. At Valla vertit, tanquam tornum factam esse orbiculatam. Verum a Græcis verbis, et sensu, nimis recedere videtur. iv. 36, 184.

κυματίης, ου. Ion. et H. N. pro comm. κυματίας, ἤγουν κυμάτου-

μενος, ἡ κυμαίνων. Fluctuans. Fluctibus agitatus. Commotus. κυματίης ὁ ποταμὸς ἐγίνετο. Fluvius fluctibus agitari cœpit. ii. 111.

κυματίης ἄνεμος. viii. 118. Ventus impetuosus, qui fluctus in aquis excitat. Vehemens tempestas.

κυματώγη, ης, ἡ. N. H. Littus, ad quod undæ feruntur, ac franguntur. pro quo poetice συνωνύμως dicitur αἰγιαλὸς et ῥηγμὶν, ῖνος. iv. 196. κηρυκήϊον ἐπὶ τῆς κυματώγης κείμενον. ix. 100. Valla: Caduceum super fluctus positum. Æ. P. Caduceum in littore positum.

κυματωγὴ, ῆς, ἡ. idem ac τὸ κυματώγη, ης. alterum ὀξυτόνως, alterum παροξυτόνως scriptum. Littus. ἐπὶ τῆς κυματωγῆς. V. Hom. 19, 34. In littore. Vide κυματώγη. Sed fortasse, cum idem sit vocabulum, et eadem significatio, constanter etiam idem accentus videretur servandus. Vel, si codex est sanus, hæc accentus varietas est observanda.

κυνηγέσιον. Ipsi canes, ipsi venatores, et omne venationis instrumentum. i. 36.

κυρβαῖος, αία, ον. Vocabulum Homericum, quod in vulgatis Lexicis non exstat. Videtur autem tribui rebus, quæ supra κύρβεις, i. tabulas poni servarique solent. Ut κυρβαίη μάζα. Placenta, quæ supra tabulas posita servabatur. Vel (quod longe probabilius) excelsa, tumens, sublimis, τῶν κύρβεων instar. Κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἕρποι μάζα. V. Hom. 33. Sublimis vero semper in arcam panariam veniat placenta. Vel, Tumens, id est, magna, ampla, &c. Vide κυρβασία, et κύρβεις, apud Suidam, Pollucem, et alios. Vel, Sublimis vero semper in arca panaria serpat [augeatur, crescat,] placenta. Nam κάρδοπος hic accipi potest et pro arca, in qua panis servatur, et pro vase ligneo, et oblongo, in quo farina pinsitur, et massa subigitur, quod a Græcis μάκτρα, ας, vocatur, παρὰ τὸ μάττειν, pinsere, subigere. Quidam Latine mactram, et mortarium, appellant. Gall. dicitur a nonnullis *empatoire*, quod in hoc vase concavo massa, i. farina macerata, et aqua subacta, quæ vulgo pasta nominatur, a pistoribus vel aliis agitetur, ac subigatur, panis conficiendi caussa. Ab aliis dicitur *une mai*, ab aliis *une huche*, ab aliis *un auge*. Sed mactra Græcum est vocabulum. Vide μάζα.

κυρβασίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. κυρβασία, ας, Galeæ genus. De quo Suidas. Σκύθαι περὶ τῇσι κεφαλῇσι κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπηγμένας ὀρθὰς εἶχον πεπηγυίας. vii. 64. Scythæ in capitibus cristatas cassides gestabant, in acutum erectas, atque compactiles. Sic Valla. Sed ita res melius indicabitur. Galeas in acutum desinentes, vel, in mucronem fastigiatas, erectas, compactas. i. Ita compactas habebant, ut in mucronem essent fastigiatæ, quas erectas gestabant.

κυρεῖν. Ion. et poet. Assequi. Consequi. Compotem fieri. κυρεῖν τέκνων. Liberos adipisci. Liberos habere. i. 31. τυχεῖν τὸ ἀνθρώπῳ ἄριστόν ἐστι. Consequi quod homini optimum est. ibid. ἐδέετο τοῦ δήμου φυλακῆς τινος πρὸς αὐτοῦ κυρῆσαι. Populum rogabat, ut aliquam custodiam, aliquod præsidium, ab eo impetraret. i. 59. ταφῆς κυρεῖν. Sepulturam consequi. θάπτεσθαι. Humari. i. 112. ii. 136.

κυρεῖν ἀτιμίης. Ion. pro comm. τυγχάνειν ἀτιμίας, quod ab Homero ἀτιμᾶσθαι, et ἀτιμάζεσθαι dicitur. Ignominia affici. Cum ignominia contemni. ἀτιμίης πρὸς ὑμέων κυρήσας. vii. 158. A vobis ignominia affectus. Vel, Cum ignominia contemtus.

κυρεῖν δίκης. Herodotea locutio. ix. 116. Dare pœnas.

κυρίη ἡμέρη. Ion. pro comm. κυρία ἡμέρα. Dies statutus, ac certus. i. 48. ἐπείτε ἡ κυρίη ἡμέρη ἐγίνετο τῆς ἀποκρίσιος. Cum dies responsi statutus advenisset. v. 50. Vel, Dies responso reddendo præstituta. ἡμέραι αἱ κύριαι. v. 93.

Κῦρος, vel ut passim apud Ctesiam scribitur, si modo codex mendo caret, Κύρος non προπερισπωμένος, at παροξυτόνως, apud Persas pro Sole videtur accipi. Sic enim Ctesias Pers. 48. τίθεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἡλίου Κῦρον. Sed et Xenophon et Suidas aliter sentiunt. Eos consule.

κυψέλη, ης, ἡ. comm. Quid autem hoc significet, apud Suidam pluribus docetur. Modo vas vinarium. Modo alveare. Interdum mensuram sex medimnos capientem. Nonnumquam etiam interiorem aurium partem, sordes, et excrementa. Alias arcam, ut hoc loco. ἐς κυψέλην κατακρύπτει. In arca occultat. v. 92. §. 4. Valla: In mensura frumentaria occuluit. καί οἱ διαφυγόντι τοῦτον τὸν κίνδυνον. ἀπὸ τῆς κυψέλης ἐπωνυμίην Κύψελος οὔνομα ἐτέθη. ibid. §. 5. Valla: Et filio impositum est nomen Cypselo, ob periculum hoc, quod devitaverat in cypsela, id est, mensura frumentaria. Sed parum commode. Vertendum enim, Eique cum hoc periculum vitasset, a Cypsela, [id est, arca, in qua latuerat,] cognomine desumto, Cypselus nomen est impositum. Hanc interpretationem Pausanias in El. lib. i. p. 164. typ. Wechel. aperte verbis hisce confirmat. Λάρναξ δὲ κέδρου πεποίηται. et paulo post, ἐς ταύτην λάρνακα Κύψελον τὸν Κορίνθου τυραννεύσαντα ἀπέκρυψεν ἡ μήτηρ, ἡνίκα τεχθέντα ἀνευρεῖν αὐτὸν σπουδὴν ἐποιοῦντο οἱ Βακχιάδαι. τῆς μὲν δὴ σωτηρίας εἵνεκα τοῦ Κυψέλου, τὸ ἀπ' αὐτοῦ γένος οἱ ὀνομαζόμενοι Κυψελίδαι τὴν λάρνακα ἐς Ὀλυμπίαν ἀνέθεσαν. τὰς δὲ λάρνακας οἱ τότε ἐκάλουν Κορίνθιοι κυψέλας. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ὄνομα Κύψελον τῷ παιδὶ θέσθαι λέγουσι. Sed Herodoti locus aliquam habet difficultatem ob illud vocabulum ἐπωνυμίην, cui subjicitur οὔνομα. Nam discrimen aliquod inter ἐπωνυμίην, et simplex οὔνομα, videtur esse. Huc adde quod et præpositio κατὰ subauditur ἐν τῷ ἐπωνυμίην. Non raro tamen (ut suo loco variis exemplis demonstratur,) ἐπωνυμίην pro οὔνομα sumi constat. Valla et Stephanus hanc difficultatem sua βραχυλογίᾳ caute vitarunt. Fortasse hæc idem valent, ac si dixisset Herodotus ἀπὸ τῆς κυψέλης ἐπωνυμίης Κύψελος οὔνομα ἐτέθη. Hanc interpretationem sequor, quod in præsentia meliorem non animadvertam. ἐπωνυμίην vero dicit, quia revera nomen ab arca desumtum, Cypselo fuit impositum, quod et nominis, et cognominis vim habebat.

κύρτη, ης, ἡ. Ion. et poet. ac H. V. Nassa. Cavea. ἔλαβον ἂν σφέας ὡς ἐν κύρτῃ. Ipsos ut in cavea, nassave, cepissent conclusos. i. 191.

κῶλον, τό. comm. pro μέρος. Membrum. Latus. Pars. τὰ μὲν τρία τῶν κώλων ἐστὶ ἀπότομα, κατὰ δὲ τὸ ἕν, ἐπιβατόν. Ac tria quidem [illius loci] latera sunt prærupta, ab uno vero [latere locus ille] ascendi potest. iv. 62. τοῦ τείχεος κῶλον ἕκαστον. Unum quodque murorum latus. iv. 108.

κωπέες, εῖς, οἱ. Ion. et poet. pro comm. κωπηλάται, ῶν. et ἐρέται. Remiges. παρὰ τὸ τὰς κώπας ἐλαύνειν, καὶ ἐρέσσειν. a remis agendis, et remigando sic appellati. v. 23.

κωφὸς, ὁ. Ion. et comm. Surdus. i. 34. ὁ διεφθαρμένος τὴν ἀκοήν. Qui sensum auditus corruptum habet. i. 38.

Λ.

ΛΑΒΕΙΝ ἐν φρενί. ix. 10. Vide φρήν. Vide et νόος.

ω. ήσω. Ion. et poet. pro
ω. λαμβάνω. Capio, occupo,
hendo. Οἷά μιν καταλελάβη-
tualia sibi contigissent. v. s.
ia ipsum deprehendissent.
2. ὁ δαίμων τὸν ὑμέτερον βα-
λελάβηκε. Dæmon vestrum
n occupavit. iv. 79. viii.

ὁ. Ion. et poet. pro comm.
ς, vehemens. q. d. λίαν βα-
Valde gravis. alias λάβρος,
. παρὰ τὸ λίαν βορᾷν. Valde
e. iv. 50. λέγεται ὕσαι ὕδατι
άτῳ. Aqua vehementissima
e fertur. i. 87. ὄμβρος λάβρος.
12. Vehemens imber, sive
ι vehemens.
ειν. Sortem alicui obtingere.
ίνει Βαγαῖος. Bagæo sors ob-
Gallice, *Le sort tomba sur*
us. iii. 128. λαχὼν ὁ Βα-
Cum sors Bagæo obtigis-
id.

οῦ, ὁ. Ion. et poet. pro
ι. λαγωός. Lepus. ἀποῤῥάψας
γῦ τὴν γαστέρα. Resuto, con-
ue leporis ventre. i. 123. iv.

ῶ, ὁ. Ion. et Attice, pro
ι. λαγωὸς, οῦ. Lepus. λαγὼν
σάμενος. Cum leporem arte
osuisset, ac adornasset. i.
διδόντα τὸν λαγών. ibid. τὸν
ανέσχισε. Leporem aperuit.
ι.

ς. Adverbium Herodot.
in vulgatis Græco-latinis
is nullius auctoris exemplo
matur. Comm. λάθρα, καὶ
ς. Clam. Furtim. συνέβη τὴν
μιγεῖσαν ἀνδρὶ λαθραίως, ἐν
σχεῖν. V. Hom. 2. Accidit
ec puella cum viro clam
essa, gravida fieret. Vel,
viro mixta, [fœtum] in
haberet, [prægnans fie-

, ου, τό. Ion. et poet. Eu-
εἶδος ἀσπίδος ἐκ λασίων βυρ-
κατεργάστων γινόμενον, ὅθεν καὶ λέγεται. Idem λαισήϊα, τὰ ἐν τῇ λαιᾷ φερόμενα ἀμαζονικὰ ἀσπιδίσκια. id est, Clypei genus ex densis bubulis pellibus non conditis, ac opere expolitis; at rudibus, vel etiam crudis; unde nomen sumtum. Alias sic appellantur parva Amazonica scuta, quæ in sinistra manu feruntur. Peltæ autem intelliguntur, de quibus Virgil. Æn. i. 494. Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis Penthesilea furens. Priorem ἐτυμολογίαν Herodotus. vii. 91. his verbis confirmat, Λαισήϊά τε εἶχον ἀντ᾽ ἀσπίδων, ὠμοβοίης πεποιημένα. Valla: Pro scutis parmulas e crudo bovis corio factas habebant. Valla igitur λαισήϊον pro πέλτη sumsit. Quod enim Latine parma, id Græce πέλτη, ut quidam tradunt in illud Virgilii carmen, quod exstat Æneid. ix. 548. Ense levis nudo, parmaque inglorius alba.

λάκκος, ου, ὁ. comm. Vivarium. Fossa. Lacus. Puteus. Cisterna. vii. 119.

λαμβάνειν δίκην, apud Herodotum dicitur et is, qui pro suo peccato pœnas alicui dat, pœnasque tanquam sui peccati pretium, atque præmium, ab eo accipit. Οὗτος ἀνηκούστεέ τε, καὶ λόγον εἶχε οὐδένα, ἐς ὃ ἔλαβε τὴν δίκην. Hic parere noluit, nec ullam imperatorum rationem habere voluit, donec pœnas dedit. i. 115. Sic et Galli, *Jusques à tant qu'il eût reçu son châtiment.* Sic etiam λαμβάνειν μισθόν. *Recevoir son payement, ou salaire.*

λαμβάνειν ἐπιχείρησίν τινα. Herodotea locutio, pro comm. ἐπιχειρεῖν τι. Aliquam aggressionem suscipere. pro, Aliquid aggredi. iii. 71.

λαμβάνειν τινὰ πίστει, καὶ ὁρκίοισι. Herodotea locutio. Aliquem fide, et jurejurando sibi obstringere. φίλον προσεκτέωντο, πίστει τε λαβόντες,

καὶ ὁρκίοισι. Amicum sibi adjunxerunt, eum fide, et jurejurando sibi obstringentes. iii. 74. Valla parum fideliter hæc videtur vertisse, accipientes fidem, ac jusjurandum. quasi legerit, πίστιν, καὶ ὅρκια λαβόντες. Sensus quidem bonus. Sed tamen locus accipiendus, ut verti.

λαμβάνειν πέρας. περαίνεσθαι. τελειοῦσθαι. Perfici. Ctesias Pers. 10. λαμβάνει πέρας ἡ πρᾶξις. Res ad exitum perducitur.

λαμπαδηφορίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. λαμπαδηφορία, ας. Lampadum gestátio. Quis autem esset hic mos, quis dies festus, in quorum Deorum honorem, et qua de caussa celebraretur, vide apud Aristophanem ἐν Βατράχοις. v. 131. Ἀφειμένην τὴν λαμπάδ᾽ ἐντεῦθεν θεῶ. Scholiastes Græcus ait illic intelligi τοὺς λαμπαδιστὰς ἀγῶνας. λαμπαδηδρομίαι δὲ (inquit ille) γίνονται τρεῖς ἐν τῷ Κεραμεικῷ, Ἀθηνᾶς, Ἡφαίστου, Προμηθέως. Κεραμεικὸς δὲ τόπος Ἀθήνησιν ὅπου συντέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ ἐνιαυτὸν, λαμπαδοῦχον ἀγῶνα. Consule et ejusdem Comediæ v. 1130. φυσῶν τὴν λαμπάδ᾽ ἔφευγε. Schol. τῶν λαμπαδηφόρων, καὶ τῆς λαμπαδηφορίας mentionem facit. Hinc verbum λαμπαδηφορεῖν, quod et λαμπαδουχεῖν ἀπὸ τοῦ λαμπαδούχου. Vide et Suidam in voce λαμπάδος. Herodot. viii. 98. ὁ μὲν δὴ πρῶτος δραμὼν παραδιδοῖ τῷ δευτέρῳ, ὁ δὲ δεύτερος τῷ τρίτῳ, &c. κατάπερ Ἕλλησι ἡ λαμπαδηφορίη, τὴν τῷ Ἡφαίστῳ ἐπιτελέουσι. Valla satis fideliter hunc locum Latine vertit. Quare Lector eum consulat. Nos enim pro virili studemus brevitati, præcipue quoties nulla se nobis offert difficultas.

λάξεσθαι. Ion. et poet. futurum verbi λάζομαι. quod ita formatur. λήβω. aorist. 2. act. ἔλαβον. hinc λάβω, unde λαβάζω, κατὰ συγκοπὴν λάζω, quod inusitatum : hinc deductum λάζομαι, et λαζύω, et λάζυμι. De quibus Eustath. Idem autem significat ac λαμβάνω. Capio. Accipio. ἔμελλον λάξεσθαι δέκα δραχμάς. vii. 144. Decem drachmas erant accepturi.

λᾶξις, ιος, ἡ. N. H. Sors. Portio. Pars. pro comm. λῆξις. μοῖρα. μέρος. Δευτέρην λᾶξιν ἔχοντες Βουδῖνοι. Budini secundam partem habentes. iv. 21. Sic enim hoc nomen videtur scribendum, quod Ἰωνικῶς τὸ η εἰς α sit conversum. In vulgatis tamen Lexicis, et in Stephani codice nomen hoc παροξυτονεῖται, λάξις. quæ scribendi ratio si bona, vocem hanc non a λῆξις deductam dices, quæ ab inusitato λήχω, ξω. sed a nomine λάχησις, κατὰ συγκοπήν. λάχησις vero, a λαχέω, ῶ. ήσω. quod ab ἔλαχον aor. 2. act. τοῦ λήχω. Hæc igitur scribendi varietas est observanda. ἀλλ᾽ ἡ μὲν πρώτη τῶν λαξίων, Σαυροματέων ἐστί. Sed prima quidem portio est Sauromatarum. ibid. Valla videtur nomen τῶν λαξίων accepisse pro proprio populorum quorundam nomine. Vertit enim, Laxiorum. Quod ei condonandum. Nam Stephani codex eum in hunc errorem impulit, quia per majusculum Λ scriptum habet Λαξίων.

λαμπροφωνίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. λαμπροφωνία. vi. 60. Valla vocalitatem vocat. Sed fortasse melius si vocis claritatem appellemus. Sic enim et Cic. Acad. Quæst. lib. i. §. 5. ed. Ern. de vocis laude verba faciens loquitur.

λαμφθείς. et composita. Vide λάμψομαι.

λάμψομαι, ῃ, εται. Ionic. et Dor. λαμψοῦμαι. pro comm. λήψομαι. verso η in α. et inserto μ. vel ab ἔλαβον aor. 2. act. quod a λήβω deductum, fit præsens λάβω, unde λαβάνω, hinc λαμβάνω, et per syncopen λάμβω inusitatum, unde istud λάμψομαι, et alia hinc legitime formata. Capiam. Accipi-

ὥς μιν λάμψαι. Ut ipsam s. i. 199. id est, ut ipsa ris. λαμφθῆναι. Captum, vel hensum fuisse. ii. 89. pro ναι. ἀπολαμφθέντες. Interce- ii. 115. παραλάμψεσθαι, pro ψεσθαι. ii. 120. δῶρα λάμψον- Dona accipient. iii. 36. δια- μένος. pro διαλελημμένος. Di- tus. Divisus. iii. 117. [Hinc tum τὸ καταλαμπτέος. iii. de quo suo loco.] ἀπολάμψα- ἔμελλε τὴν πόλιν. Urbem re- rus erat. iii. 146. καταλάμ- peculiari quodam modo po- i. iv. 33. εἰ σφίας ἀεὶ κατα- νται, ἀποστέλλοντας μὴ ἀποδέ- ι. Si ipsis semper accideret, liquos] mittentes, [eos] non erent. id est, ut eos, quos rent, non reciperent. Vide λαμβάνειν, et καταλαβέω, ῶ. λαμμένος, pro διαλελημμένος. ceptus. Correptus. Compre- is. iv. 68. ὁ τουτέων θάνα- ταλαμφθεὶς ἐσιγήθη. Horum deprehensa, quamvis mani- fuisset deprehensa, patefa- amen silentio suppressa fuit. . οἱ Λυδοὶ ἀπολαμφθέντες πάν- Lydi undique circumventi. ll. καταλαμψόμενοι τὰ πρή- ι. Res occupaturum. vi. 39. νάγκῃ λαμφθεῖσαι. Naves ne- ate, id est, per vim acceptæ, tæ per vim. vi. 92. τὴν ἀξίην] οὐ λάμψεαι. Dignas pœnas ccipies, i. dabis. vii. 39. vel sub. dignam gratiam non ies. dignum præmium non ies. παραλαμψομένας. vii. 157. μφθείη. vii. 239. Ne cape- , vel, ne deprehenderetur. δῶρα παρὰ βασιλῆος λάμψηται. 10. Ut dona a rege accipe- ἐν ὀλίγῳ ἀπολαμφθέντες. viii. In exiguo [loci spatio] in- pti. ix. 114. ἐν νήσῳ ἀπολαμ- ες. In insula intercepti. viii. ἀπολαμφθέντες ἐν τῇ Σαλαμῖνι. 76. ἀπολαμφθεὶς ἐν τῇ Εὐρώπῃ. viii. 97, 108. ὡς ἀπολάμψοιτο συχνούς. ix. 38. Quod multos in- terciperet, vel, intercepturus es- set. ἀπολελαμμένοι. Intercepti. ix. 51. καταλαμφθέντες. ix. 58. Inter- cepti, vel, comprehensi. Δοκέων αὐτὴν μᾶλλον λάμψεσθαι. ix. 108. Existimans se facilius ea potitu- rum. v. s. Existimans fore ut eam facilius caperet. ζῶντες ἐλάμ- φθησαν. ix. 119. Vivi fuerunt capti.

λάσθη, ης, ἡ. N. H. pro quo comm. χλεύη. ὀλιγωρία. Subsannatio. Ir- risio. Insultatio. Contemtio. ἐπὶ γέλωτι, καὶ λάσθῃ. Derisionis, ac insultationis caussa. vi. 67.

λαῦρα, ας. Ion. et poet. consule Eustath. Vicus, qui comm. ῥύμη, Gallice *Rue* vocatur. i. 180.

λεαίνειν. comm. pro quo et δῃοῦν. Cædere. Corrumpere. Vastare. τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα λεαίνοντες. Ea, quæ ex terra nascebantur, cor- rumpentes, terræ germina cæ- dentes, vastantes. iv. 122.

λεαίνειν. comm. Lævigare. Polire. Expolire. Exornare. λεήνας τὸν Μαρδονίου λόγον. viii. 142. Expoli- ta, vel exornata Mardonii ora- tione.

λέγειν epistolæ tributum, vel alicui scripto, significat epistolæ, scri- ptique alicujus argumentum, vel id, quod in epistola, scriptoque continetur. Ut, τὰ γράμματα ἔλεγε τάδε. Literæ hæc dicebant. Hæc in literis continebantur. i. 124, 187. ii. 106. iv. 91. viii. 22.

λέγειν cum duobus accusat. ut et Attice. ἐκεῖνο ἐγώ σε λέγω. pro, σοὶ λέγω. Illud ego tibi dico. Illo te nomine ego appello. i. 32.

λέγων. Redundans, et nihil ad si- gnificationem præcedentis verbi addens. ἔφη λέγων. Dixit dicens, pro simplici, dixit. iii. 156. Sic λέγει φάς. v. 50.

ληλατεῖν. Ion. et poet. Prædari. Diripere. Populari. τὸ πεδίον λη- λατεῦσι. Planitiem populantur. ii.

152. λεηλατῆσαι τὴν πόλιν. Urbem diripere. v. 101.

λεῖμμα, τος, τό. comm. pro quo et τὸ λείψανον. Reliquiæ. i. 119.

λειογένειος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Læves malas habens. Tenui, molliqueb arba præditus. Genas læves habens. v. 20. ἄνδρας λειογενείους.

λείπεσθαι. comm. Relinqui. Deseri. Deficere. Deesse. Non adesse. Non interesse. Abesse. ἔφασαν οὐδεμιῇ κακότητι λειφθῆναι τῆς ναυμαχίης. vii. 168. Dixerunt se nulla malitia a navali prælio abfuisse. Vel, Dixerunt se per nullam malitiam a pugna navali abfuisse. Valla nihil ad rem hoc loco videtur dicere. Steph. licet interpretatione liberiore utatur, melius tamen Herodoti mentem interpretatur.

λειποστρατίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. λειποστρατία. Expeditionis desertio. Militiæ desertio. Militiæ desertæ crimen. v. 27.

λεώς, ὡ. Ion. et Attice, pro comm. λαός. Populus. i. 22.

λελογισμένως. Adverbium Herodot. Prudenter. Caute. ἐπὶ τὸν χρυσὸν ἐλαύνουσι λελογισμένως. Ad aurum legendum caute procedunt. iii. 104.

λέλογχα. Præteritum perfectum medium, ab inusitato λέγχω, pro quo dicitur usitatum λαγχάνω. Sortior. Sortito aliquid accipio, vel possideo. Sortitione facta aliquid mihi obtingit. θεοὶ, τοὶ Περσίδα γῆν λελόγχασι. Dii, qui Persicum agrum sunt sortiti. vel, Dii, qui Persidem sortito possident. Vel, Dii, quibus agri Persici tutela sortito obtigit. vii. 53.

λελογχὼς, ότος, ὁ. comm. Qui est. τῶν ἀποίκων λελογχότα. V. Hom. 2. Qui erat de colonorum numero. Fit autem ab inusitato λέγχω, pro quo λαγχάνω. Vide Grammaticas.

λέσχη. Ion. atque comm. pro magis frequenti λόγος. Sermo. Colloquium. [φασὶν αὐτὸν] ἀπικέσθαι ἐς λέσχην περὶ τοῦ Νείλου. Aiunt ipsum in sermonem, vel colloquium de Nilo venisse. ii. 32. γενομένης λέσχης ὃς γένοιτο αὐτέων ἄριστος. ix. 71. Habito sermone quisnam ipsorum fortissimus fuisset.

λέσχη, ης, ἡ. Locus, in quo quis agit, ac loquitur. Quid autem proprie λέσχη diceretur, docet Eustathius in comment. in Σ. τῆς Ὀδυσσείας. 1849. 1. dum Homeri versus illos interpretatur, Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν, ἠέ που ἐς λέσχην. Varias τῆς λέσχης significationes, et verborum hinc formatorum compositiones apud Suidam vide. κατίζων ἐν ταῖς λέσχαις τῶν γερόντων. V. Hom. 12. In senum conventiculis sedens. τὸν λόγον, ὃν καὶ ἐν ταῖς λέσχαις ἔλεγεν. ibid. Verba, quæ et in conventiculis dicebat. ἐν ταῖς λέσχαις. V. Hom. 13, 15.

λεσχηνεύειν. V. H. Celebrare. Vide περιλεσχήνευτος. ii. 135.

λεσχηνεύειν. Et composita. V. H. ibid. Garrire. Nugari. Confabulari. Colloqui. ὡς προλελεσχηνευμένων αὐτῷ ἀποστάσιος πέρι. Quod cum ipso de defectione prius collocuti fuissent. vi. 4.

λεύειν. Lapidibus obruere. Vide compos. καταλεύειν.

λευκανθίζειν. V. H. Albicare. Candidum esse. Colore candido præditum esse. προείπας αὐτοῖσι, τὸν ἂν μὴ λευκανθίζοντα ἴδωνται, τοῦτον κτείνειν. viii. 27. Cum ipsis prædixisset, ut quem albicantem non conspexissent, eum occiderent.

λευκοεργής. vii. 76. Vide προβολος.

λευκόλινον, ου, τό. N. H. Album linum. vii. 25, 34, 36.

λευκόφρυς ἀγορή. Quid. Quando. Cur. iii. 57.

λευστὴρ, ῆρος, ὁ. Dignus, qui lapidibus obruatur. Suidas, ὁ δὲ παλαμναῖος, καὶ λευστὴρ ἐκεῖνος, ἤτησεν ἐπωνυμίαν λαβεῖν Εὐτυχὴς, ὁ καταλευσθῆναι ἄξιος, τουτέστι λιθοβοληθῆναι.

καὶ Αἰλιανός. ἵνα τὸν τῶν κακῶν αἴτιον, καὶ λευστῆρα ἀφανίσωσι. Valla non passive : sed active vocem istam accepit. ἡ Πυθίη χρᾷ ἐκεῖνον εἶναι λευστῆρα. Pythia respondet illum esse lapidatorem. Sed Suidæ verbis fides hoc saltem loco potius habenda. Cur autem Clisthenem Pythia vates dignum esse dixerat, qui lapidibus obrueretur? Ob impietatem, et scelera, quæ jam patrarat, et patrare cupiebat. Ex ipsis Herodoti verbis facile potest colligi, quid sibi velit hoc vocabulum. Consule locum.

Λεωσφέτερος, ου, ὁ. N. H. quod in vulgatis Lexicis non reperitur. q. d. ὃν τινες ἐκ τοῦ λεὼ, τουτέστι λαοῦ, τοῦ σφετέρου ποιοῦσιν, ἤγουν πολίτην. Quem aliqui ex suo populo, id est, civem faciunt. Quem suæ civitatis jure donant, civemque faciunt. Κλυτιάδην Λακεδαιμόνιοι λεωσφέτερον ἐποιήσαντο. ix. 9. Clytiaden Lacedæmonii sua civitate donarunt. Vel, suæ civitatis jure donarunt. Quod infra dicit apertius, ἢν μιν πολιήτην σφέτερον ποιήσωνται.

Λεωφόρος. Ionice, et Attice pro comm. λαοφόρος. δημόσιος. πύλαι λεωφόροι. Portæ publicæ. i. 187.

Λήθη. Ion. poet. comm. Oblivio. λήθην ποιεύμενος τά μιν ἐόργεε. Oblitus eorum, quæ ipsi fecerat. i. 127. pro λήθην ποιούμενος ἐκείνων, ἃ αὐτὸν ἐποιήσατο. ἐπιλαθόμενος ὧν αὐτὸν ἐποιήσατο.

Λήθη, ης, ἡ. comm. Oblivio. λήθην ἐκείνων ποιεύμενος. viii. 79. Herodotea locutio. pro quo poeta diceret ἐκείνων ληθόμενος. comm. vero, ἐκείνων ἀμνηστῶν, vel ἐπιλανθανόμενος. Illorum oblitus. Illorum memoriam deponens. Illa mandans oblivioni.

Ληΐζεσθαι. Ion. et poet. Prædari. Latrocinia exercere. Rapere. Eripere. τὸν κρητῆρα ἐληΐσαντο. Craterem eripuerunt. Rapuerunt. iii. 47. ληϊζόμενοι. iv. 112. ληϊσάμενοι τὰς Ἀθηναίων γυναῖκας. Qui mulieres Atheniensium, vel Atticas mulieres rapuerant. iv. 145. τὰ χρήματα ληΐσεται. Pecunias prædabitur, rapiet. vi. 86.

Ληΐη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro comm. λεία. Præda. iv. 64. ἀπὸ ληΐης ζῶσι. Ex præda vivunt. iv. 103. τοὺς πολεμίους ληΐην θέσθαι. Hostes diripere. iv. 202. διεδάσαντο τὴν ληΐην. viii. 121. Prædam diviserunt. μετὰ τὴν διαίρεσιν τῆς ληΐης. viii. 123. Post prædæ divisionem [factam. post prædam divisam.] τὴν ληΐην προεξαγαγόντες ἐς τὸν αἰγιαλόν. ix. 106. Cum prædam in littus exportassent.

Λήϊον, τό. Ion. et poet. Seges. ληΐου ἐμπιπραμένου. Incensa segete. i. 19. τὸ λήϊον ἀνέμῳ βιώμενον. Seges violenter agitata. ibid.

Ληϊστύς, ύος, ἡ. N. H. pro quo comm. λεία. Præda. ζῆν ἀπὸ πολέμου, καὶ ληϊστύος. Ex bello, prædaque vivere. v. 6.

Λήϊτον, ου, τό. Curia. Locus publicus, in quem magistratus conveniunt. Vocabulum est Achaicum, ut ex Herodoti verbis patet. vii. 197. λήϊτον καλέουσι τὸ πρυτανήϊον οἱ Ἀχαιοί. Quod [alii Græci vocant] πρυτανεῖον, id Achæi λήϊτον appellant.

Λῆμμα, τος, τό. Sic apud Herod. vii. 99. scribitur. Præsens animus. Virilis, et fortis animus. Acer, et præsens animus. Animi præsentia. Fiducia. Audacia. ὑπὸ λήμματός τε καὶ ἀνδρηΐης. Propter animi præsentiam, et virilitatem, sive virilem fortitudinem. Sed λῆμα, per simplex μ, et λήματος videtur ibi scribendum. Maximum enim est discrimen inter utrumque. Consule Suidam, et alios. Ab hoc λῆμα deducitur nomen ληματίας, ου, ὁ. Generosus. Arrogans. Superbus. et verbum ληματιᾷν. Generosos spiritus gerere. Superbum et arrogantem

esse. In vulgatis Lexicis fit mentio hujus loci, recteque λήματος per alterum μ scribitur. Error typographicus est, qui facile corrigi potest.

λῆμμα, τος, τό. comm. Audacia, animi præsentia. λήμματι, καὶ ῥώμῃ οὐκ ἕσσονες ἔσαν οἱ Πέρσαι. ix. 62. Audacia, et robore non inferiores erant Persæ. Sed et hic fortasse per simplex μ vocem scribere præstaret.

Λήμνια ἔργα ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα πάντα τὰ σχέτλια νενόμισται καλέεσθαι. vi. 138. Lemnia facinora per Græciam, sive in Græcia, vocari consueverunt omnia crudelia facinora. Cur. ibid.

λιθόλευστος, ου, ὁ καὶ ἡ. Lapidibus obrutus. λιθόλευστος ἐγεγόνει. Ctes. Pers. 45. Lapidibus obrutus fuit. pro quo dicitur infra συνωνύμως unica voce, κατελεύσθη. Ibid. 50.

λιθοτομίαι, αἱ. comm. Lapicidinæ. ii. 8, 124, 158.

λιμαίνειν. Ion. et poet. ἀπὸ τοῦ λιμοῦ deductum. Fame laborare. ἵνα μὴ λιμήνειε ὁ στρατιή. Ne exercitus fame laboraret. vii. 25.

λιπαρεῖν. Ion. et poet. Orare. Precibus instare. Perseverare. παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι. Vehementer alicui, et assidue adesse, rei alicujus petendæ gratia. λιπαρεόντων αὐτῶν. Cum illi [eum] precibus urgerent. Eum vehementer rogarent. i. 86. διάγειν λιπαρέοντας. Vitam perseverando, et in eodem rerum statu permanendo, traducere. i. 94. ἐλιπάρεε ἱστορέων. Sciscitari perseverabat. Perpetuo sciscitabatur. iii. 51. λιπαρεῖν τῇ πόσει. Potationi indulgere. In potatione perseverare. vel, In potatione diu permanere. v. 19. ἡμεῖς μέντοι λιπαρήσομεν οὕτω, ὅκως ἂν ἔχωμεν, οὐδὲν λυπέοντες ὑμέας. viii. 144. Valla: Nos tamen ita illud [vestrum beneficium] tolerabimus, ut nihil vobis molestiæ adferamus. Stephanus. Nos vero quibus poterimus modis nos sustentare pergemus, nihil vobis facessendo negotii. Æ. P. Nos tamen perseverabimus ita, [vitam nostram sustentantes,] ut poterimus, nulla molestia vos afficientes. λιπαρέετε μένοντες. ix. 45. Perseverate hic manere. ἐκείνης λιπαρεούσης. ix. 111. Illa precibus instante.

λιπαρίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. λιπαρία, ας. Assiduitas. Perseverantia. Constantia. Tolerantia. ἐς τόδε λιπαρίῃ τε, καὶ ἀρετῇ ἀντέχομεν. ix. 21. Ad hoc [usque tempus hosti] resistimus tolerantia, [vel perseverantia, constantia,] et virtute, [vel fortitudine nostra.] τέλος δὲ ἀρετῇ, καὶ λιπαρίῃ ἐπέβησαν Ἀθηναῖοι τοῦ τείχεος. ix. 70. Tandem vero Athenienses virtute et perseverantia murum ascenderunt.

λιπαρῶς. Assidue. Constanter. Precibus instando. Perpetuis precibus aliquem urgendo. Ctesias Pers. 35. ἐξαιτεῖται λιπαρῶς βασιλέα περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας. Illorum salutem a Rege, precibus assiduis eum urgens, deprecatur.

λίσσεσθαι. Ion. et poet. pro comm. δεῖσθαι. ἱκετεύειν. i. 24. Orare. Precari. πολλὸς ἦν λισσόμενος. ix. 91. Multum orabat. v. s. Multus erat orans.

λιταὶ, ῶν, αἱ. Ion. et poet. pro comm. εὐχαί. Preces. λιτῇσι ἀποτρέπει προσωτέρω μὴ πορεύεσθαι. Precibus eos avertit ne ulterius progrederentur. i. 105. κατέβαινε ἐς λιτάς. Ad preces descendit. i. 116.

λογάδες, οἱ. Lecti. Delecti. λογάδες νεηνίαι. Lecti juvenes. Adolescentes delecti. i. 36, 43. viii. 124. ix. 21, 63.

λογίζεσθαι. comm. Computare vulgo dicitur. Numerare. *Compter.* passive sumtum. τούτῳ μύρια ἔτεα λογίζονται εἶναι. Ab hoc decem

annorum millia esse computantur, i. inita ratione esse dicuntur. ii. 145.

λογίζεσθαι. Ion. et comm. Secum aliquid reputare. Ducere. Existimare. τὸν ἕτερον παῖδα οὐκ εἶναι μοι λογίζομαι. Alterum filium mihi non esse reputo, duco, puto. i. 38.

λόγιμος, ὁ καὶ ἡ. vel λόγιμος, η, ον. idem ac λόγιος. i. 143. λογιμώτατον ἔθνος. i. 171. ii. 3, 111. iii. 65. ix. 16, 24, 37, 64.

λόγιον, τό. comm. pro quo alias dicitur χρησμός. i. 64. vel μαντεία. i. 120. Oraculum. iv. 178. ἐν τῇ [Σαλαμῖνι] ἡμῖν καὶ λόγιόν ἐστι τῶν ἐχθρῶν [ἡμᾶς] κατύπερθε γενέσθαι. viii. 60. Valla: Apud quam credibile est nos hostibus fore superiores. Æ. P. Apud quam [Salaminem] oraculum etiam nobis est [redditum, oraculo nobis est prædictum, nos] hostibus fore superiores. Hanc meam interpretationem confirmat Herodotus in sequentibus. Vide et viii. 84. seq. et viii. 96. τὰ λόγια λέγει. viii. 62. Oracula dicunt [hoc.]

λόγιος, α, ον. Celebris. Clarus. Eximius. Celebratione dignus. i. 1. λογιώτατοι. Celeberrimi. ii. 77.

λόγον τινὸς ἔχειν. Alicujus habere rationem. Gall. *Tenir compte de quelqu'un.* λόγον οὐδένα εἶχον. Nullam [ejus rei] rationem habebant. Id nullo modo curabant. i. 62, 115.

λόγον ἑωυτῷ διδόναι. Herodotea locutio. Secum aliquid reputare, perpendere. De re aliqua consultare. i. 34, 209. iii. 45. ἐδίδοσαν σφίσι λόγον. Inter se collocuti sunt. Inter se consultarunt. i. 97. iii. 76. viii. 9. Σκύθαι δόντες σφίσι λόγον ὡς οὐκ οἷοί τέ εἰσι τὸν Δαρείου στρατὸν ἰθυμαχίῃ δηώσασθαι μοῦνοι. Scythæ re secum considerata animadvertentes se solos non posse pugna aperto Marte commissa Darii copias cædere. iv. 102. Valla: Et cum eo Stephanus τὸ δηώσασθαι sumit pro διώσασθαι, id est, repellere: sed vel διώσασθαι scribendum, si repellere significare velis; vel cædere, si vulgatam lectionem retineas. λόγον σφίσι δόντες. Cum inter se consultassent. v. 68, 75. ἐμεωυτῷ λόγους ἐδίδουν ὅτι ἐπικίνδυνός ἐστιν ἡ Ἰωνίη. Mecum ipse reputabam Ioniam esse periculosam. vi. 86. §. 1. ἑωυτοῖσι λόγους ἔδοσαν. vi. 138.

λογοποιός, ὁ. Historiarum scriptor. Historiographus. ii. 143. v. 36.

λογοποιός, ὁ. Fabularum scriptor. ii. 134. Ctes. Pers. 1.

λόγος. Pretium. Æstimatio. Honor. Auctoritas. τὸ Ἰωνικὸν ἔθνος ἦν ἐλαχίστου λόγου. Gens Ionica in minimo erat pretio. Vel, Erat minimi pretii. i. 143. τοὺς λόγου πλείστου ἐόντας ἔκτεινον. Eos, qui in maximo pretio, vel honore erant, maximæ auctoritatis viros interficiebant. iii. 146. τῶν ἦν ἐλάχιστος ἀπολλυμένων λόγος. Quorum pereuntium minima habebatur ratio. iv. 135. ἐόντες λόγου πρὸς βασιλῆος. Qui apud regem in aliquo pretio erant. quorum aliquam rationem rex habebat. vel, qui in magno pretio, ac honore apud regem erant. iv. 138. οὐδεὶς ἦν τοῦ ἀπολλυμένου λόγος. vii. 223. Nulla pereuntis ratio habebatur. Qui peribat nullo modo curabatur.

λόγος. Sententia. Consilium. Ἴωσι ἔδοξε κοινῷ λόγῳ πέμπειν ἀγγέλους ἐς Σπάρτην. Ionibus placuit de communi sententia legatos Spartam mittere. i. 141. κοινῷ λόγῳ χρησάμενοι. De communi sententia. i. 166. κοινῷ λόγῳ ποιεῖν τι. Aliquid de communi sententia facere. iii. 119.

λόγος, ὁ. comm. Conditio. ἐνδεξαμένου τὸν λόγον. Cum illam conditionem admisisset, accepisset. i. 60. ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε τάδε ὑπίσχομαι, ἐπ' ᾧ

στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων γενήσομαι. vii. 158. Hac conditione hæc polliceor, ut sim, vel fiam Græcorum Imperator. ἐπ' ἄλλῳ δὲ λόγῳ. Alia vero conditione. ibid. ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε. ix. 26. ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι λόγοισι, τοῖσι. ix. 33. Iisdem conditionibus, quibus.

λόγος. Modus. Ratio. Gall. *Sorte. Façon. Maniere.* κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ τείχει. Eodem modo, quo murum. i. 186.

λόγος. Animus. Voluntas. Impetus animi. ὁ θύσας τὰ κρέα, χρᾶται ὅ, τι μιν ὁ λόγος αἱρέει. Qui carnes immolavit, [iis] utitur [ad id, ad] quod ipsum animus fert. i. 132. ἢν ἡμέας λόγος αἱρῇ. Si noster animus hoc ferat. v. s. Si voluntas nos ceperit. iv. 127. ὅκως μιν ὁ λόγος αἱρέοι. vii. 41.

λόγος, ὁ. Responsum. ἱστορέοντι λόγον οὐδένα ἐδίδου. Sciscitanti nullum responsum dabat. iii. 50.

λόγος, ου, ὁ. Commemoratio. Laus. οὗτοι ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἀπώλοντο. ix. 69. Valla: Isti nulla cum laude perierunt.

λόγος. ἁρπαζομένων τῶν γυναικῶν λόγον οὐδένα ποιήσασθαι. Raptarum mulierum nullam rationem habere. Gallice, *Ne tenir aucun compte. Ne faire aucun compte des femmes ravies. Ne s'en soucier aucunement.* i. 4. λόγον οὐδένα ἐποιεῦντο τούτου τοῦ ἔπεος. Hujus oraculi nullam rationem habebant, hoc spernebant. i. 13. τούτου λόγος οὐδεὶς ἐγένετο. Hujus rei nulla habita est ratio, nullius momenti ducta est, habita est. i. 19. οὔτε λόγου μιν ποιησάμενος οὐδενὸς ἀποπέμπεται. Cumque nullius momenti ipsum fecisset, cum eum nihili fecisset, amandatus est. i. 33. Vel potius hoc ad Crœsum est referendum, ac τὸ ἀποπέμπεται Ion. et Attice pro activo ἀποπέμπει sumendum. Cumque Crœsus Solonem nihili fecisset, eum amandavit. hoc ex sequentibus facile patet, κάρτα

δόξας ἀμαθέα εἶναι. Nam τὸ ad Crœsum, illud ἀμαθέα a lonem, est referendum. Se σολοικοφανές. Dicendum eni rat, ταῦτα δὲ λέγοντα τῷ Κρ Κροῖσος οὔτε αὐτῷ ἐχαρίζετο λόγου, &c. ubi est et ὑπα pro ὅτι λόγον οὐδένα αὐτοῦ π μενος ἀποπέμπεται, pro ἀποι Quod interpres Latinus noi madvertens, vertit, Neque momenti eum faciendo, di tur. Sed constructio verb et sensus hanc interpretat non admittit.

λόγος, ὁ. Res. Ion. et comm. λόγον προπεπυσμένος. Cum re tam ante audisset. i. 21. τοὺς ἐναντίους λόγους, ἢ ὡς αὐτ τεδόκεε. Res iis contrarias vit, quas ipse opinabatur. divit contra quam ipse : conceperat. i. 22. λόγος ὧδε ται. Res ita narratur. i. 31 etiam ῥῆμα, pro πρᾶγμα si apud Lucam, cap. ii. ver. 1 ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγον videamus hanc rem, quæ dit. ῥῆμα proprie verbum, cabulum, aut etiam orat significat: sed ex Hebraisn prietate, et more, rem n cujus rumor est sparsus, ho denotat. γενικῶς tamen et qualibet accipitur, quæ declaratur. Et v. 17. et 19 λαληθὲν Evangelista voca verbis enuntiatam, et de tam.] τὸν ἐόντα λόγον λέγειν. quæ est, dicere; verum i. 95. τὸν πάντα λόγον πυνθ Rem totam audio. i. 111. τὸν ἐόντα λόγον. Rei veritat claravit. i. 116. pro eodei tur τῇ ἀληθηΐῃ χρῆσθαι. il τὴν ἀληθηΐην ἐκφαίνειν. i. 117. γος τὸν ἰθὺν ἔφαινε λόγον. Ha rectam, simplicem, veran tionem habuit. i. Rei ver dixit. i. 118. οἱ ἀληθεῖ λόγῳ λῆες. Qui re vera sunt re

120. τὸν πάντα λόγον πυθέσθαι. Rem totam audisse. i. 122. παραγύμνου τὸν πάντα λόγον. Rem totam denudavit, declaravit. i. 126. ἀληθέϊ λόγῳ. Revera. v. 41. ἀληθέϊ λόγῳ χρεωμένοισι. Si verum dicas. Ut vere loquamur. v. s. vera oratione utentibus. v. 88. μηδενὶ ἄλλῳ τὸν λόγον τοῦτον εἴπῃς. viii. 65. Ne ulli alii rem istam, vel hoc, dixeris. Quanquam λόγος jam pro verbis, et oratione, commode sumi potest, quod ex sequentibus colligitur. ἢν γάρ τοι ἐς βασιλῆα ἀνενειχθῇ τὰ ἔπεα ταῦτα.

λόγος. Rumor. Fama. παρ' ἡμέας περὶ σεῦ λόγος ἀπῖκται πολλός. Ad nos multus de te rumor pervenit. i. 30. ὡς ὁ πολλὸς λόγος Ἑλλήνων. Ut multus Græcorum rumor ferebat. i. 75. λόγος ἐστι. Rumor est. Fama fert. ii. 75. ἐν τῇ λόγος τὸν Τυφῶ κεκρύφθαι. In qua [palude] rumor est Typhonem esse occultatum, [latere.] iii. 5. ἀπό τευ τὸ ἤλεκτρον φοιτᾷν λόγος ἐστι. Unde electrum venire rumor est. iii. 115. λόγῳ πυνθανομένη. Fama audiens. iii. 134. Κλεισθένης λόγον ἔχει τὴν Πυθίην ἀναπεῖσαι. Rumor est Clisthenem Pythiam verbis induxisse ut, &c. v. 66. ἔστι ἕτερος λεγόμενος λόγος. vii. 214. Est alia fama, quæ fertur.

λόγος. τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος. Ionum nulla habita ratione. i. 153. Lat. interpres hæc ita. Ionum interim non magna habita ratione. Sed illud interim addit, quod non est in Græco textu. Deinde, non magna, pro nulla, dicit. Subjicit vero, etiam si primum adoriendi fuissent, ut interpretetur illa Græca verba, τὴν πρώτην εἶναι. quæ nihil aliud significant, quam, primum, initio, principio. Nam q. d. postea non ita sensit, nec eos tantopere contemsit. Illud vero εἶναι, Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, πλεονάζειν non animadvertit; quod nimis notum, nec exemplis, ut confirmetur, indiget. Consule nostrum Indicem Græcum in Xenophontem. Idcirco et Stephanus ad marginem notat, Græcum exemplar mendosum hic videri. Sed si locum ita accipias, ut monemus, utque accipiendus videtur, nullus error erit in ipso textu. Nec enim ideo mendosus textus, quia vel Stephanus, vel alius quis eum non bene perpendit, nec intellexit. Quod et sexcentis aliis in locis facile demonstrari potest, in quibus ea corriguntur, vel potius corrumpuntur, quæ nequaquam intelliguntur. ἐδίδου λόγον ἑωυτῷ περὶ τῆς ὄψιος. Visionem illam secum ipse considerare cœpit. i. 209. ἐλθὼν ἐς λόγους τοῖς ἱρεῦσι. Cum in colloquium cum sacerdotibus venisset. ii. 3, 44. βουλόμενος Καμβύσῃ ἐλθεῖν ἐς λόγους. iii. 4. οἷα ἐόντα αὐτὸν ἐν τοῖσι ἐπικούροισι λόγου οὐ μικροῦ, μεταδιώκει. Ipsum persequitur utpote qui inter auxiliares non parvi momenti esset, non in parvo pretio esset. ibid. Ἀτόσσῃ οὐ δύναμαι ἐς λόγους ἐλθεῖν. iii. 68. ἐδίδοσαν αὐτοῖσι σφίσι λόγους. Inter se consultarunt. Vel, Inter se collocuti sunt. iii. 76. λόγου οὐδενὸς κω ἐών. Cum in nullo pretio adhuc esset. iii. 139. Μαιανδρίῳ ἔφη θέλειν ἐλθεῖν ἐς λόγους. iii. 145. iv. 126, 146.

λόγος. Verba. Sermo. Colloquium. comm. οὐ πολλῷ λόγῳ εἰπεῖν. Ne multis agam. Ut rem paucis expediam. Sic Galli, *Pour n'user de long propos. Pour le faire court.* i. 61. ἐκ λόγου πλαστοῦ. Per fictum rumorem. Per simulationem, ut rumor falsus spargatur. i. 68. ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι. In colloquium cum aliquo venire. Colloqui cum aliquo. i. 86. ἐς λόγους συνελθόντες. Cum in colloquium venissent. i. 82. ἐς λόγους ἀπικέσθαι Ἐτεάρχῳ. In colloquium cum Etearcho venisse. ii. 32. Δαρείῳ λόγον προσέφερε

τοιάνδε. Darium talibus verbis compellavit. iii. 134. Sic etiam Galli, *Il porta cette parole à Darius.* τῷ Κλεομένεϊ ἐν λόγοισι ἐών. Cum Cleomene colloquens. iii. 148. οὐδὲν λόγου ἄξιον. Nihil memoratu dignum. iv. 28. τῷ ἐς λόγους ἤϊε. Cum eo in colloquium ivit. Cum eo collocutus est. v. 49. ἀπικνεόμενος ἐς λόγους. Cum in colloquium cum eo venisset. ibid. ἐς λόγους ἦλθον Μαρδόνιός τε, καὶ Ἀρτάβαζος. ix. 41. In colloquium venerunt Mardonius, et Artabazus. ἐδίζητο τοῖσι στρατηγοῖσι ἐς λόγους ἐλθεῖν. ix. 44. Cum ducibus in colloquium venire quærebat. καὶ τουτέων μὲν ἑτέρωθι ἔσται λόγος. ix. 58. Sed de his quidem alibi verba fient. Vel, Ac de his quidem alias dicetur.

λόγος, ἀπόλογος, μῦθος. Fabula. i. 141.

λόγος, ου, ὁ. Caussa. ἠπιστέατο ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἐλθεῖν ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ τὰ χρήματα. viii. 5. Existimabant hanc pecuniam ab Atheniensibus hac de caussa venisse, [missam, ac allatam fuisse.]

λόγος. Consilium. κοινῷ λόγῳ χρησάμενοι. De communi sententia. v. s. Usi communi consilio. ii. 30. iii. 119. Vel, Consilio inter se communicato. vii. 229.

λόγος, ὁ. Orationis aliquis locus. τοῦτο ἐν ἑτέροισι λόγοισι δηλώσω. Latinus interpres, In aliis scriptis indicabo. Sed potius vertendum, In alio loco declarabo. i. 106. ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἐρέω. ii. 38. αἰτίην, τὴν ἐν τοῖσι ὄπισθεν λόγοισι σημανέω. vii. 213. Caussam, quam in sequentibus significabo.

λόγος, ου, ὁ. Ratiocinatio, qua quis secum ipse aliquid animo volvit, et sic eventurum putat, ut ipse cogitat. Gallice, *Discours, vel Compte, selon lequel on estime que les choses doivent avenir, ou avoir une issue telle, que nous pensons.* ἔδει δὲ μηδὲ πυρφόρον, τῷ ἐκείνων λόγῳ, ἐκφυγόντα περιγενέσθαι. viii. 6. Oportebat autem secundum ipsorum ratiocinationem, [id est, ut ipsi rationem, et consilium inierant,] ne igniferum quidem evitato periculo superstitem esse. Valla totam hanc periodum male vertit. Potes tamen et ita locum interpretari, Ut autem illi secum ipsi ratiocinati fuerant, ut consilium inierant, ne igniferum quidem fuga [ex suis manibus] evadere oportebat. Verbis illis τῷ ἐκείνων λόγῳ, Gallica sic responderent, *A leur compte. Selon leur compte. Selon qu'ils faisoient leur compte.*

λόγος, ὁ. Peculiari quodam modo apud Herodotum pro dolo positum videtur, vel pro insidiis. Agitur eo loco de Lacedæmoniis, qui mulieribus quibusdam permiserant, ut ad suos maritos in carcere conclusos accederent. Cur autem hanc potestatem ipsis illi fecissent, docet Herodotus his verbis: οὐδένα λόγον δοκέοντες ἐξ αὐτέων ἔσεσθαι. Valla: Nullum in illis dolum esse suspicantes. iv. 146. Æm. P. Nullum dolum ab ipsis structum iri putantes. Nullas insidias ab ipsis sibi factum iri existimantes. Sed fortasse λόχον ibi legendum. Quod si viris doctis probetur, nihil παραδόξου dicetur.

λόγος, ὁ. Locus. Numerus. Pars. Conditio. Gradus: sed per translationem. Ut, Esse in aliquo loco, vel numero. Sic et Galli dicunt, *Etre au rang, au nombre des gens de bien.* ἐν ἀνδρῶν λόγῳ εἶναι. In virorum loco, vel numero, esse. iii. 120. ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ποιεύμενος εἶχε. ἀντὶ τοῦ ἐποιεῖτο. In mancipiorum loco [eos] habebat, atque ut mancipia tractabat. iii. 125. κατεῖχε γάρ σφεας Λεωνίδης ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιεύμενος. vii. 222. Ipsos enim Leonides obsidum loco ducens [apud se] retinebat.

ἐν συμμάχων λόγῳ λέγονται. viii. 68. ad fin. In sociorum loco, vel numero dicuntur esse. ἐν ὁμήρου λόγῳ. Ctesias Pers. 4. Obsidis loco.

λόγος οὐδεὶς γίνεται Μαρδονίου, ἤν τι πάθῃ. viii. 102. Valla: Si quid cladis Mardonio contingat, id nullius erit momenti. Æ. P. v. s. Nulla Mardonii ratio habebitur, si quid [mali] patiatur. id est, Mardonius nullo modo curabitur, si quam cladem accipiat. Vel, si quid humanitus ei contigerit, si accepta aliqua clade ceciderit, hoc nullius erit momenti. Nullus ejus cladem, mortemque curabit.

λόγος οὐδεὶς ἐγίνετο ἐσθῆτος ποικίλης. ix. 80. Variæ vestis nulla habebatur ratio. Vestium varii generis nulla habebatur ratio. Gallice, *On ne tenoit aucun compte des vêtemens de diverse sorte.*

λόγου οὐδενὸς γίνεσθαι πρός τινος. Herodotea locutio. In nullo pretio apud aliquem esse. Ab aliquo nullam nostri rationem haberi. Ab aliquo contemni. λόγου οὐδενὸς γινόμεθα πρὸς Περσέων. Apud Persas in nullo pretio sumus. Persæ nullam habent nostri rationem. A Persis contemnimur. i. 120.

λόγον διδόναι. comm. Rationem reddere. Sic et Gall. *Rendre compte.* δόντας λόγον τῶν ἐποίησαν. viii. 100. Reddita ratione eorum, quæ fecerunt. Rerum a se gestarum ratione reddita.

λόγον ποιεῖσθαι, et ἐν λόγῳ ποιεῖσθαι. Rationem habere. Gallice, *Faire compte. Tenir compte. Se soucier de quelque chose.* i. 4, 13, 33. λόγον ἐλάσσω ἐποιέετο [τοῦ βουκόλου.] Bubulci minorem habebat rationem. Bubulcum minus curabat. De bubulco minus erat solicitus. i. 117. ἐν οὐδενὶ λόγῳ τοὺς Ἴωνας ποιησάμενος. Nulla Ionum habita ratione. i. 153. οὐδένα [τούτων ἐποιέετο] λόγον. i. 213. οὐδένα λόγον ποιεύμενος. iii. 25. ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιεῖσθαι. Nihil curare. iii. 50. Ἰώνων οὐδένα λόγον ποιησάμενοι. v. 105. τούτου λόγον οὐδένα ἐποιέετο. vii. 13. ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος τὰ ἐμὰ ἔπεα. Meorum verborum nulla ratione habita. vii. 14. Meis verbis contemtis. τὸ Ξέρξης ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἐποιήσατο. Quod Xerxes nullo modo curavit. vii. 57. τῶν ἀμφοτέρων λόγον οὐδένα ποιησάμενος. Quod utrumque cum nihili fecisset. vii. 58. λόγον ἐλάσσω ἐποιέετο. [Ejus] minorem habebat rationem. Eam parum curabat. Gallice, *Il n'en faisoit pas grand compte.* vii. 156. Πέρσαι Φωκέων οὐδένα λόγον ἐποιεῦντο. vii. 218. Persæ Phocenses nullo modo curabant. λόγον οὐδένα τῶν Ἀθηναίων ποιέεσθε. ix. 7. Nullam Atheniensium rationem habetis. Athenienses nullo modo curatis.

λόγχη, ης. Ion. et poet. et comm. Cuspis. Spiculum. τὸ ξυστὸν τῇσι λόγχῃσι ἐὸν ὁμοίως χρύσεον. Hastile cum suis spiculis aureum. i. 52. τὰς λόγχας κάτω ἐς τὴν γῆν τρέψαντες. Hastarum cuspidibus, sive spiculis, deorsum in terram versis. vii. 40, 41. τὰς λόγχας κάτω τρέποντες. Hastarum cuspides deorsum vertentes. vii. 55.

λοξίης, εω. Ion. pro comm. λοξίας, ου. Apollo. Vide Eustathium. i. 91.

λοῦσθαι ὑπὸ τοῦ Διὸς, χρίεσθαι δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐν τῷ ἠέρι μετέωρον ἐόντα. A Jove lavari, et a Sole ungi in aere sublimem. Quænam sit hujus insomnii, ac visi, interpretatio iii. 124. et deinceps. λοῦσθαι δὲ, κατὰ συναίρεσιν εἴτε κρᾶσιν, ἐκ τοῦ λόεσθαι, vel κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ λούεσθαι. Vide Eustath. ἐλοῦτο ὑπὸ τοῦ Διὸς, ὅκως ὕοι, ἐχρίετο δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἀνιεὶς αὐτὸς ἐκ τοῦ σώματος ἰκμάδα. A Jove lavabatur, quoties pluebat, et a Sole ungebatur, ipsemet emittens ex corpore humorem. iii. 125. Hæc dicta sunt de Polycrate tyranno, quem Orœtes vanis pollicitationi-

bus deceptum ceperat, interfectumque suspenderat.

λοφιὴ, ης, ἡ. Ion. pro comm. λοφιὰ, ᾶς. Equorum, vel leonum jubæ. vii. 70.

λόφος, ου, ὁ. comm. Summus capitis vertex. Μάκαι λόφους κείρονται. τὸ μὲν μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὔξεσθαι, τὰ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν κείροντες ἐν χροΐ. iv. 175. Macæ summum capitis verticem radunt, medios quidem capillos crescere sinentes, partes vero capillis hinc inde tectas, ad cutem usque radunt. Vel, Capillos quidem, qui sunt in medio capitis vertice crescere sinentes, eos vero, qui sunt circumcirca, ad cutem usque tondent. Valla vertit, in orbem tondent. Sed ἐν χροῒ κείρεσθαι significat idem ac τὸ ἐν χρῷ ξυρεῖν. Ad cutem usque radere. Hinc ortum adagium, de quo Erasmus Chil 3. cent. 3. adag. 34. quod ex Sophoclis Ajace Mastigophoro sumtum. Sic enim ille, ver. 797. ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά. Scholia. ξυρεῖ ἐν χρῷ) (ἅπτεται τῶν ἀναγκαίων τοῦ χρωτός. καὶ ἔστι παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων πραγμάτων, ξυρεῖ ἐν χρῷ. ἐνίοτε γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἐφάπτεται ὁ σίδηρος. ἄλλως. μέχρι βάθους ἐφικνεῖται, ὥστε μὴ χαίρειν. τὸ δὲ τινὰ παρέλκει. Vide et Triclinium.

λοχᾷν, et λοχᾶσθαι. Insidias collocare. ἐλοχήσαντο τὴν ὁδόν. Insidias in itinere collocarunt. v. 121. λοχήσαντες. Insidiis collocatis. vi. 37, 87. ἐλόχησαν. vi. 138.

λοχηγετεῖν. V. H. pro comm. λοχαγεῖν, et λοχηγεῖν. λόχου ἡγεμόνα εἶναι. Cohortis, vel manipuli ducem, sive præfectum esse. λοχηγετέων τοῦ Πιταντέων λόχου. ix. 53. Valla: Tribunus cohortis Pitaneorum. Æ. P. Præfectus Pitaneorum cohortis. Vel, Pitaneæ cohortis. Nam paulo inferius, τὸν λόχον τὸν Πιτανήτην vocat.

λοχίζειν. Verbum Herodoto peculiare. pro, εἰς λόχους διαιρεῖν. In manipulos, in cohortes dividere. Item pro simpliciter διαιρεῖν, διακρίνειν, διαχωρίζειν. Dividere. Distribuere. Distinguere. τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐλόχισε κατὰ τέλεα. Populos Asiaticos in turmas divisit, distribuit, distinxit. i. 103. (quod διατάττειν συνωνύμως dicitur. διέταξε χωρὶς ἑκάστους εἶναι. ibid. Eos ita distinxit, ut singuli separatim essent, ac proprium ordinem haberent.)

λόχος ξύλινος. Quid. Quando. Cur. iii. 57.

λυμαίνεσθαι νεκρῷ. ix. 79. Sævire in mortuum.

λύμη, ης, ἡ. Damnum. Detrimentum. Pernicies. Malum grave, quo quis labefactatur. ἡμέας λυμαίνεται λύμῃσι ἀνηκέστοισι. Nos malis, vel ærumnis gravissimis affligit, vexat, labefactat, corrumpit. vi. 12.

λυχνοκαΐη. V. H. Dies festus, in quo noctu lampades accenduntur. λύχνα καίουσι πάντες πολλὰ περὶ τὰ δώματα κύκλῳ, &c. deinde, καὶ τῇ ὁρτῇ οὔνομα κέεται λυχνοκαΐη. ii. 62.

λωβᾷν, et λωβᾶσθαι. Ionice, et poetice. Contumelia, Damno, Injuria afficere. Fœde tractare. Turpiter mutilare. Mutilare. ἑωϋτὸν λωβησάμενος. Se ipso fœde mutilato. iii. 154. ἑωϋτὸν λωβᾶται λώβην ἀνήκεστον. Se ipsum intolerabili, id est, gravissima, fœdissimaque mutilatione mutilat. ἄνδρα δοκιμώτατον λελωβημένον. Virum celeberrimum fœde mutilatum. iii. 155. ὁ λωβησάμενος. ibid. λελωβημένου σεο. ibid. ἐμὲ λωβησάμενος. iii. 156.

λώβη, ης, ἡ. Ion. et poet. Contumelia. Injuria. Mutilatio. Jactura. iii. 154.

M.

Μάζα, μάζης, ἡ. comm. Placenta. V. Hom. 33. Vide κυρβαίης.

ithius. μάζα, παρὰ τὸ μάττειν, ᾶν. Miscere. Subigere. Pin- Vel (ut in Magno Etymo- o traditur, pag. 573, 24.) τοῦ μάσσω τὸ μαλάσσω γίνεται ν, καὶ τροπῇ Δωρικῇ τῶν δύο σσ μάζα. Ab illo vero Μάσσα ιum Massa deductum. quod r alia, quæ et in vulgatis is Lexicis traduntur, ipsam ne farinam maceratam, et subactam significat, quam Gallique patrio sermone m appellant, q. d. pistam, a ndo, unde verbum Italicum, stare, Gallicum, *Empater*, r. Vas vero ligneum, in quo a pinsitur, ac subigitur, Græ- ίκτραν, Latini mactram, ap- nt; utrumque a μάττω. μ. . de quo supra. Italice, *Ma- Panaia*. *Arcella*. Longobar- *Impastadora*. Gallice, *Em- re*. Vel, *Une huche*. *Une mai. auge*. Pro variis enim Galliæ nibus, varium eidem rei no- impositum constat. Illud ddetur Gallicum vocabulum (quod ab aliis *un amet* voca- priscum, atque manifestum ci verbi vestigium adhuc ser- , quod et in Italico *Madia* m apparet. Nam a communi , Dor. μάσδα (quod alias et ν dicitur) formatum, disso- ζ in σδ. Hinc sublato σ, et to ι. Μαδία non usitatum, l Italice *Madia*. Linguam au- Italicam a Latina, Latinam æca, præcipue vero Dorica, nam suorum verborum co- ı mutuari non ignorant, qui lam harum linguarum noti- habent. Suidas nostras con- iras his verbis confirmat. ρα, θυσία ἐπιμήκης, ἐν ῇ μάττουσι λευρα. i. Mactra, est morta- oblongum, in quo farinam ınt, [massamque subigunt.] ule et Hippocratis Œcono- u in voce μάζα.

μακρῷ. Adverbialiter, ut πολλῷ cum superlativo junctum. μακρῷ πρῶτος. Longe primus. i. 34. μακρῷ εὐηθέστατον πρῆγμα. Res longe stultissima. i. 60. μακρῷ μάλιστα. Longe maxime. i. 171. μάλιστα λογιώτατοί εἰσι μακρῷ. Longe celeberrimi sunt. ii. 77. μακρῷ μάλιστα. ii. 136. V. Hom. 7. μακρῷ πρῶτοι. Longe primi. v. 78.

μαλακίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. μαλακία, ας. Hoc vero pro ἀσθένεια, καὶ νόσος, quod ex Herodoti verbis facile colligitur. ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευτῆσαι ἐν Ἴῳ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων ῥηθὲν (ὡς οἴονταί τινες) ἀλλὰ τῇ μαλακίῃ. V. Hom. 36. id est, Ob hanc autem infirmitatem, [et adversam valetudinem] accidit, ut Homerus obiret in Io, non quod non intellexisset ænigma a pueris propositam (ut quidam arbitrantur) sed propter morbum. Ab hoc autem μαλακία deductum videtur, Italicum *Malattia*, et Gallicum *Maladie*, id est, morbus. Suidas quoque τὴν μαλακίην ἀντὶ τῆς νόσου sumi docet.

μάλιστα cum superlativo. τοῖσι πτεροῖσι τῆς νυκτερίδος μάλιστα ἐμφερέστατα. Vespertilionis alis quam simillima. ii. 76. μάλιστα λογιώτατοι. Longe celeberrimi. ii. 77.

μᾶλλον cum comparativo junctum. μᾶλλον ἄμεινον. Satius est. Melius est. i. 31. μᾶλλον ὀλβιώτερος. Felicior. i. 32. μᾶλλον κερδαλεώτερον. ix. 7. Utilius. Conducibilius.

μᾶλλον subauditum. ἡμέας δίκαιον ἔχειν τὸ ἕτερον κέρας, ἤπερ Ἀθηναίους. ix. 26. pro μᾶλλον ἤπερ.

μανθάνειν. Discere. Percipere. Cognoscere. Animadvertere. ἔμαθεν ἔγκυος ἐοῦσα. Se gravidam esse cognovit. i. 5. μαθοῦσα τὸ ποιηθέν. Cum animadvertisset, atque cognovisset id, quod factum fuerat. i. 10. οὐκ ἔδοξε μαθέειν. Simulavit se non animadvertisse, se non

cognovisse, se nescire. Dissimulavit se percepisse quod factum fuerat. ibid. τὸ οὐ μανθάνεις. Quod non intelligis. i. 39. μαθὼν τὰ ποιεύμενα. Cum cognovisset quæ fiebant. i. 61. μαθών μιν ἀποθωϋμάζοντα. Cum ipsum animadvertisset admirari. i. 68. ὡς ἔμαθον τὸ γινόμενον. Cum animadvertissent id, quod fiebat. i. 80, 87. παρ' αὐτέων ἕκαστα ἐκμαθών. Cum ab ipsis singula didicisset. Ex ipsis singula intellexisset. i. 107. πάντα ἐκμεμαθηκέναι. Omnia didicisse, cognovisse. i. 124. ἔμαθε τὸ ποιητέον οἱ ἦν. Animadvertit quod ei faciendum erat. i. 191. viii. 88. ἐπεὶ ἐξεμάθετε τὸ ἡμέτερον φρόνημα. ix. 7. Postquam cognovistis nostram sententiam. ἐξέμαθον πᾶν τὸ ἐόν. ix. 11. Rem omnem cognoverunt. τοῦτο μαθών. ix. 33. Hac re cognita.

μαντεύεσθαι. Ion. et comm. Vaticinari. Oracula consulere. μαντευσόμενος Κροῖσος. Crœsus oraculum consulturus. i. 46. δίζω ἤ σε θεὸν μαντεύσομαι, ἠὲ καὶ ἄνδρα. Dubito utrum te Deum, an hominem esse dicere debeam, vel, meo vaticinio appellare debeam. i. 65.

μαντήϊον. Ion. et poet. pro comm. μαντεῖον, τό. Vaticinium. Oraculum. ἀπεπειρᾶτο τῶν μαντηΐων. Vaticinia tentavit. Vaticiniorum periculum fecit. i. 46. πειρεώμενος τῶν μαντηΐων. ibid. Oracula tentans. Oraculorum periculum faciens. μαντήϊα. ibid. μαντήϊον. i. 48, 49, 53, 90. et alibi passim.

μαρτιχόρα. Nomen Indicum, quod indeclinabile videtur. Quod autem sit animal, docet Ctesias Ind. 7. περὶ τοῦ μαρτιχόρα τοῦ ἐν αὐτοῖς ὄντος θηρίου. &c. Vide. μαρτιχόρα δὲ Ἑλληνιστὶ ἀνθρωποφάγον [δηλοῖ.] ὅτι πλεῖστα ἐσθίει ἀναιρῶν ἀνθρώπους. Alioqui dices declinari μαρτιχόρας. μαρτιχόρα, ὁ. ut Πυθαγόρας, α. Quæ terminatio proprie quidem est Dorica, versa diphthongo ου in α, quemadmodum in vulgatis tritisque Grammaticis videmus: sed tamen et in communem usum est translata.

μαστιγεῖν. Ion. pro comm. μαστιγοῦν. Flagris cædere. Verberibus cædere. μαστιγέων. i. 114. Verberibus cædens.

μαστιγεύς, έως, ὁ. N. H. Virgator. q. d. flagellator. Qui flagello cædit aliquem. τοὺς μαστιγέας. vii. 35.

μαχέομαι, οῦμαι. Ionice, et poetice, pro communi μάχομαι. Pugno. κατὰ μὲν ἕνα μαχεόμενοι. Singuli cum singulis pugnantes. Singulari certamine pugnantes. vii. 104. μαχεόμενον. ix. 75.

μάχιμος, ου, ὁ. commun. Pugnax. Qui ad pugnandum est aptus. Bellator. Bellicosus. τῶν μαχίμων [ἀνδρῶν.] ix. 29. Bellicosorum, [et ad pugnandum aptorum virorum.] τοῖσι μαχίμοισι. ix. 30, 32.

μαχλοσύνη, ης, ἡ. Ion. et poet. Lascivia. Ad Venerem propensio. Impudicitia. Adulterium. μαχλοσύνην ἐπενείκασά οἱ. Et impudicitiæ crimen inferens. Impudicitiam ei objiciens. iv. 154.

με syllaba interdum Ionice in verbis compositis reduplicatur, in incremento sequente μετὰ præpositione, ut μεμετιμένος. Vide μετὰ præposit. interdum. et μεμετιμένος.

μέγα, pro μεγάλως. Ion. et poet. i. 8. μέγα πλούσιος. Valde dives. i. 32. μέγα νήπιε. Valde stulte. i. 85. μέγα ποιεύμενος ταῦτα. Hæc magni faciens. Hæc valde æstimans. iii. 42. μέγα ἐσινέατο. Valde læsissent. Valde nocuissent. vii. 147. μέγα πλούσιος. vii. 190. Valde dives. μέγα ὑπερφέρουσα. viii. 144. Longe præstans.

μεγάθεες ποταμοί. Ion. pro comm. μεγάλοι ποταμοί. Magni fluvii. ii. 10.

μέγαθος. Ionice, pro communi μέ-

-γεθος. i. 51. δύο κρητῆρας μεγάθεϊ μεγάλους. Duos crateres magnitudine magnos, id est, maximos. Vel τὸ μεγάθεϊ Ἰωνικῶς πλεονάζει. [μέγεθος. i. 60.] μεγάθεϊ. i. 70. μέγαθος. i. 98, 178, 185, 191, 193, 199, 202. ii. 32. Interdum μέγαθος adverbialiter poni videtur, pro μεγάλως, ut λάμποντος τὰς νύκτας μέγαθος. Noctu valde splendentis. ii. 44, 73, 74. iii. 102. iv. 81. vii. 103, 117. μεγάθεϊ μέγιστον, &c.

μεγαίρειν. Ion. et poet. pro comm. φθονεῖν. Invidere. ἐγὼ δέ τοι οὔτι μεγαίρω. Ego vero tibi nihil invideo. i. 66.

μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ. comm. Animi magnitudo. vii. 24.

μεγάλως, σφόδρα. Valde, Vehementer. μεγάλως αἰτίους γενέσθαι. In culpa valde fuisse. i. 4. προσπταίσας μεγάλως. Ingenti clade accepta. i. 16. ἐτίμησαν μεγάλως. Valde honorarunt. i. 30, 31. μεγάλως αὐξηθῆναι. Valde crevisse. i. 58. ἔκαμνον μεγάλως. Valde laborabam. i. 118. μεγάλως ἠσπάζοντο. Vehementer amplexati sunt. i. 122. ἐναγίζουσί σφι μεγάλως. Ipsis magnifice justa persolvunt. i. 167. ii. 29, 75, 124. iii. 38, 128. vii. 190, 205.

μεγαλωστί. Ionice, pro communi μεγάλως. Magnifice. Multum. Valde. Graviter. μεγαλωστὶ προσέπταισε. Gravem cladem accepit. ii. 161. ἐώθασι μεγαλωστὶ τιμᾷν. Magnifice, vehementer, colere solent. v. 67. vi. 70.

μέγαρον, ου, τό. Ionice, pro comm. ναός, καὶ ἱερόν. Templum. ἐν δὲ Δελφοῖσι ὡς ἐσῆλθον τάχιστα ἐς τὸ μέγαρον οἱ Λυδοὶ χρησόμενοι τῷ Θεῷ. Simul ac autem Delphis Lydi templum ingressi sunt, Deum consulturi. i. 47. Apud Suidam μέγαρον, pro ἄδυτον accipi videtur. ὤθεῖ (inquit ille) ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον, ἔνθα δήπου τῷ ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν, κατὰ τὸν τῆς τελετῆς νόμον. ἐκείνῳ δ' οὐκ ἐξῆν. Athenæus lib. 5. τῶν δειπνοσοφιστῶν pag. 193. ed. Casaub. τῶν ἡρωϊκῶν οἴκων τοὺς μείζονας Ὅμηρος μέγαρα καλεῖ, καὶ δώματα, καὶ κλισίας. οἱ δὲ νῦν ξενῶνας, καὶ ἀνδρῶνας νομίζουσι. Λυκούργου ἐλθόντος ἐς Δελφοὺς ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ὡς ἐσῄει ἐς τὸ μέγαρον. Hic etiam satis aperte pro templo μέγαρον ab Herodoto sumtum videtur. i. 65. ii. 141, 143, 169, 176. v. 77. vii. 140. viii. 37, 53.

μέγας. Ionice, et commun. Magnus. Potens. πρὶν μεγάλους γενέσθαι τοὺς Πέρσας. Antequam Persæ magni fierent, crescerent. Antequam Persarum potentia cresceret, incrementa caperet. i. 46.

μεζόνως. Prolixius. Majorem in modum. ii. 161. iii. 128. Magis. v. 92. §. 7. vi. 84, 107.

μέζων. Ionice, pro communi μείζων, Major. i. 26, 68, 183, 194, 202. ii. 11, 35, 67, 68. vii. 150. &c Consule Hortos Adonidis, et Magnum Etymologicum, ubi traditur a positivo μέγας fieri comparativum μεγάτερος, et μεγίων, et μέσσων, et Æolice mutatis duobus σσ in ζ, μέζων. et pleonasmo τοῦ ι, μείζων, hinc vero rursus Iones τὸ ι tollunt, et dicunt μέζων.

μέθες. Ion. et comm. pro quo alias diceretur μέτες. μέθες ἰέναι. Sine me ire. i. 37. μέθες με. Dimitte me. i. 39. paulo post μετίημί σε ἰέναι. Sino te ire. i. 40. vide μετιέναι.

μελάγγειος, ὁ καὶ ἡ. V. H. Qui nigram habet terram. χώρη μελάγγειος. Regio, quæ terram nigram habet. ii. 12.

μελεδαίνειν. Ionice, et poetice, pro communi ἐπιμελεῖσθαι. Curare. τοὺς νοσέοντας κατέλιπε, ἐπιτάσσων τῇσι πόλισι μελεδαίνειν τε, καὶ τρέφειν. viii. 115. Ægrotos reliquit, imperans civitatibus, ut [eos] curarent, et alerent. Apud Suid. qui hujus loci mentionem facit in verbo μελεδαίνειν, pro πόλησι

reponendum πόλισι, ut apud Herodotum recte scribitur.

μελεδωνὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ. V. H. pro comm. ἐπιμελητής. Curator. Procurator. ii. 65. μελεδωνοὶ ἀποδεδέχαται τῆς τροφῆς χωρὶς ἑκάστων. pro ἀποδεδειγμένοι εἰσι. Curatores nutritionis singularum [ferarum] separatim designati, destinati, constitutique sunt. Ibidem Valla locum non videtur intellexisse, si verborum vim spectes. Vertit enim, has seorsum singulas educandi curam suscipiunt, &c. At ita potius erat vertendum, harum singularum seorsum nutriendarum curatores erant designati. τῇ μελεδωνῷ τῶν θηρίων. Ferarum curatrici. Fœminæ, quæ ferarum alendarum curam gerebat. ibid. τὸν καταλελοίπεε τῶν οἰκηΐων μελεδωνόν. Quem rerum domesticarum curatorem reliquerat. iii. 61, 63. [συνωνύμως dicit τὸν οἰκηΐων ἐπίτροπον ἀπέδεξε. Rerum domesticarum curatorem constituit. iii. 63, 65.] vii. 31, 38. Apud Theocritum Idyllio 24. ex Stephani typis pag. 202. M. pro eodem dicitur et μελεδωνεὺς, έως, quod in vulgatis Lexicis non reperitur. υἱὸς Ἀπόλλωνος, μελεδωνεὺς, ἄγρυπνος ἥρως. Interpres tamen videtur sumsisse adjective. Vertit enim, diligens. At sensum, non verba, spectavit.

μέλει. Impersonale. Ion. et comm. Curæ est. ταῦτά οἱ νῦν μέλει. Hæc nunc ei sunt curæ. i. 36. τοῦτο ἡμῖν μελήσει. Hoc nobis erit curæ. v. 98. περὶ ϛρατιῆς τῆσδε θεοῖσι μελήσει. viii. 65. Hic exercitus Diis erit curæ. ἔλεγε οὐ μέλειν οἱ, ὅτι πρὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποθνήσκει. ix. 72. Dicebat se non curare, quod pro Græcia moreretur.

μελετᾷν. Meditari. Nam a Græco μελετῶ, Latinum priscum, et inusitatum medito formatum, pro quo deponens meditor in usu. μελετᾷν ἀπόστασιν. Ctesias Pers. 53. Defectionem meditari. Defectionem moliri. Sic etiam μελετᾷν ἐπανάϛασιν. q. d. Insurrectionem meditari. i. Defectionem moliri, qua facta in aliquem insurgitur, et bellum ei infertur.

μελιτόεσσα, ης, ἡ. Ionice, et poetice, pro communi μελιτοῦττα. Placentæ genus melle conditæ. viii. 41. Consule Eustath. in voce μελιτόεσσα.

μέλος, τό. comm. Membrum. Frustum. κατὰ μέλεα διελών. Cum [puerum] in frusta dissecuisset, concidisset. i. 119.

μέλος, τό. Ion. et poet. pro comm. ἔπος. Carmen. ii. 135.

μεμετιμένος, ὁ. Ion. pro comm. μεθειμένος. Dimissus. Si modo codex mendo caret. Hic autem est τῆς συλλαβῆς με, ἐπαναδίπλωσις, et τοῦ θ in τ. Ἰωνικὴ τροπὴ, et ἐκβολὴ τοῦ ε. v. 108. a μετίεμαι. Ion. pro comm. μεθίεμαι. Dimittor. Vel a μετίω pro μεθίω, Dimitto, quod Ion. et poet. sic formatur, ἕω, ἵω, μεθίω, μετίω. μ. μετίσω. ἀόρ. α. μέτισα, vel ἐμέτισα, perf. act. μέτικα, vel μεμέτικα, pass. μέτιμαι, vel μεμέτιμαι, hinc participium μεμετιμένος. Sed (ut ingenue fatear id, quod sentio) præter tritas, vulgatasque Grammaticorum regulas, ut alia multa, sic etiam hæc dicta puto. Idcirco etiam hæc in vulgatis Lexicis non reperias. Verum ipsa Dialectorum varietas hanc verborum inauditam novitatem facile tegit. Hæc tamen illis tenenda, qui ad Græcæ linguæ cognitionem, laudemque solidam aspirant. μετίειν autem pro μεθίειν, et μεθιέναι, eodem modo formabitur, quo et ἀνίειν, pro ἀνιέναι. Laxare, dimittere. iii. 109. μεμετιμένος ὑπὸ Δαρείου. vi. 1. Μεμετιμένοι ἦσαν ἐκ τοῦ ϛρατοπέδου ὑπὸ Λεωνίδεω. vii. 229. Ex castris a Leonide dimissi fuerant.

μεμισθωμένος ἐκ ὀλίγου. ix. 38. Non

[mercede] conductus. Subur enim μισθοῦ.
Ion. et poet. pro comm. μί- sublato σ, et κατὰ συστολὴν η pto. Vel ut a μίμνομαι, quod atum, Imperat. μίμνου, et μίμνεο, dissoluta ου in εο. dare. Memor sis. v. 105. genitivo junctum. μίμνεο θηναίων. Si priorem Etymon sequaris, erit imperat. r. perf. et plusq. p. pass. Si iorem, præsentis. Reperi- : apud Xenophontem μίμ- ι 2. pers. sing. opt. præs. l. B. ed. Leuncl. Consule ım Græco-lat. Xenoph. in-
.
αι. comm. Conqueri. Re- ndere. Damnare aliquid. erare. Incusare. Caussari. am rei alicujus alicui tri- Κροῖσος μεμφθεὶς κατὰ τὸ τὸ ἑωϋτοῦ στράτευμα. Crœsus de suo exercitu propter atem conquestus fuisset. m copiarum paucitatem itus. i. 77. τοῦτο μεμφθείς. caussatus. ibid. μεμφόμενος ίμην ταύτην Κροῖσος. Crœsus ıententiam damnans, repre- ns. i. 207. ii. 24. ταῦτα ἐπι- ιενοι. De his conquerentes. damnantes. ii. 161. μεμφό- ς Ἀμάσι. Quiddam Amasi ısens. iii. 4. τὰ δῶρα μεμ- Dona cum querimonia qua- vel cum contemtione qua- vituperans, damnans. vel citer, contemnens. iii. 13. ἐς τῶν στρατηγῶν τὴν γνώμην. 6. Reprehensa ducum sen- , vel, damnata jud. s. μεμ- ς τοῖσι Λακεδαιμονίοισι ὅτι περι- ιδόντα τὸν βάρβαρον ἐς τὴν ν. ix. 6. Qui conquerentur cedæmoniis, quod per suam entiam barbarum in At- irrumpere passi fuissent.
ι τοῖσι κατεστεῶσι. In præsen- m statu manere. In præ- sentibus institutis manere. Ion. pro comm. καθεστῶσι. i. 59.

μέν νυν. Ion. pro comm. ὅμως. Tamen. Ἴωνες μέν νυν οὐκ ἐπείθοντο. Iones tamen non parebant. i. 76.

μεσαίτατος, ὁ καὶ ἡ. vel μεσαίτατος, η, ον. Ion. et poet. pro inusitato μεσώτερος, α, ον. Maxime medius. iv. 17.

μεσαμβρίη, ης. Ion. pro comm. μεσημβρία. Meridies. i. 6, 142. ii. 8, 26. iii. 104, 107. iv. 20, 99, 113. vii. 113, 199. [pro eodem vii. 201. μεσημβρίη dicitur.]

μεσόγαια, ας. comm. Loca mediterranea. μεσόγαιαν οἰκοῦντες. Loca mediterranea incolentes. i. 175. ii. 7, 9, 15, 150. iv. 12, 100, 101. vii. 110, 121. ix. 89. &c.

μέσον, ου, τό. Medium spatium. Intervallum. Discrimen. ἔφασαν πολλὸν εἶναι αὐτέων τὸ μέσον. Magnum inter hæc discrimen esse dixerunt. i. 126. ἦν πολλὸν τὸ μέσον. ix. 82. [Inter utrumque convivii genus,] magnum erat discrimen.

μέσος, ὁ. comm. Medius. Mediocris conditionis homo. ἔνερθε μέσου ἀνδρὸς Μήδου. Infra mediocris conditionis Medos. i. 107.

μεσοῦν. Ionic. et poet. quinetiam comm. Medium esse. In medio situm esse. μεσοῦντι τῆς ἀναβάσιος. In medio ascensu. Vel, Ei, qui ad medium ascensum ascendit. i. 181. ἡμέρη μεσοῦσα. Medius dies, Meridies. iii. 104.

μετὰ præpositio interdum Ionice ad incrementum temporale addit et syllabæ με reduplicationem. Ut μεμετιμένος, pro comm. μεθειμένος. v. 108. Dimissus. Vide suo loco. vi. 1. vii. 229.

μετὰ præpositio interdum Ionice in augmentis temporalibus assumit etiam syllabicum, τὸ ε videlicet. ἐμετείθη, pro comm. μεθείθη. Dimissus est. a μεθίεμαι. perf. pass. μεθεῖμαι. i. 114.

μετά. Ion. pro comm. κατά. Μέτ' ἡμέρην. Interdiu. pro καθ' ἡμέραν.) (νυκτός. ii. 150.

μέτα. Ion. et poet. pro comm. μέτεστι. Pars est. Participatio est. Οὐδὲν τούτων ἐμοὶ μέτα. Nihil horum ad me pertinet. Nullius harum rerum sum particeps. Nullam in his rebus habeo partem. i. 88. μοίρα τοι τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἐλαχίστη μέτα. vii. 157. Græciæ pars non minima tibi est. Græciæ partem non minimam obtines.

μετὰ δέ. Ion. pro comm. μετὰ δὲ ταῦτα. Postea vero. i. 11, 19, 22, 26, 30, 46, 61, 86, 88, 94, 102, 107, 108. &c.

μετὰ δὴ βουλεύεαι. Ion. κατὰ τμῆσιν, ἀντὶ τοῦ, μεταβουλεύεαι, εἴτε μεταβουλεύῃ δή. Vide μεταβουλεύεσθαι.

μεταβαίνειν. comm. Migrare. Transire aliquo. μεταβαίνοντες ἐς ταῦτα τὰ χωρία. In hæc loca transeuntes, migrantes. i. 57.

μεταβάλλειν. comm. Mutare. τὸ οὔνομα μετέβαλε. Nomen mutavit. ibid. μετέβαλον ἐς εὐνομίην. Suos mores in meliorem vivendi rationem mutarunt. i. 65. οὕτω μεταβαλόντες εὐνομήθησαν. Sic mutati rectum vitæ genus excoluerunt. Hac mutatione ad rectum vitæ genus colendum traducti sunt. i. 66. v. 58. τὸ οὔνομα μετέβαλον. vii. 62, 73, 74, 164, 170.

μεταβολή. comm. Mutatio. ἐγένετο μεταβολή. Mutatio facta est. i. 74.

μεταβολή. comm. Loci mutatio, et migratio. ἅμα τῇ μεταβολῇ τῇ ἐς Ἕλληνας, καὶ τὴν γλῶσσαν μετέμαθε. Una cum ipsa loci mutatione, et migratione ad Græcos, linguam etiam dedidicit. Interp. Lat. Quum in Hellenes, i. Græcos, transiit. H. Steph. Quum in Hellenas mutarentur. Quam bene locus hic ab utroque sit Latine redditus, viri docti judicabunt. i. 57. Vide infra. τὸν εἰνείκαντο γλώσσης χαρακτῆρα μεταβαίνοντες ἐς ταῦτα τὰ χωρία. &c.

μεταβουλεύεσθαι. V. H. ut et τὸ μεταδοκεῖν. Consilium vel sententiam mutare. μετὰ δὴ βουλεύεαι στράτευμα ἄγειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Sententiam de exercitu in Græciam ducendo mutasti. Vel, De copiis adversus Græciam ducendis consilium mutasti. vii. 12. μεταβουλευόμενος. Consilium, vel sententiam mutans. ibid. μεταβουλεύσασθαι. viii. 57.

μεταγινώσκειν. Ion. et comm. Sententiam mutare. i. 40. Pœnitentia duci. Gallice, *Changer d'avis. Se repentir*. μεταγνόντα. Cum eum pœnituisset. Pœnitentia ductum. i. 86. μετέγνων. Sententiam mutavi. Vel, Me pœnituit. vii. 15.

μετάγνωσις, ἡ. comm. Sententiæ mutatio. Pœnitentia. i. 87.

μεταδιδόναι. comm. Impartire. Participem facere. ἐβουλεύσαντο αὐτοῦ μεταδοῦναι μηδαμοῖσι. Nullos ejus participes facere decreverunt. i. 143. γῆς μετέδοσαν αὐτοῖς. Eos agri participes fecerunt. agri partem ipsis dederunt. iv. 145. μεταδώσουσι τῆς ἀρχῆς. vii. 150. Imperii partem dabunt. τῶν πάντων [αὐτῷ] μεταδιδόντες. ix. 33. Omnia [civitatis jura ipsi] impertientes. ἢν μὴ καὶ τῷ ἀδελφεῷ Βίαντι μεταδῶσι τὸ τριτημόριον τῆς βασιληΐης. ix. 34. Nisi et fratri Bianti tertiam regni partem impartivissent.

μεταδοκεῖν. Capti consilii pœnitentia duci. Sententiam mutare. Mutata sententia aliquid alicui videri, placere. Interdum impersonaliter accipitur. ἐπεὶ οὕτω μετέδοξε. Quandoquidem priore sententia mutata sic visum est, [sic nobis placuit.] iv. 98. δείσασα μή σφι μεταδόξῃ. Verita ne ipsos pœniteret. v. 92. §. 4. Vel, Ne sententiam mutarent. ὡς μεταδεδογμένῳ μοι. ἀντὶ τοῦ, ὡς μεταδεδογμένου μου. Quippe quod ego sententiam mutarim. vii. 13.

μεταιτέειν, εῖν. V. H. Partem rei alicujus petere. Aliquid affectare. τῆς βασιληΐης μεταιτέοντες. Regni partem petentes. Vel, Regnum affectantes. iv. 146. vii. 150.

μεταίτιος, ὁ. N. H. Ejusdem caussæ, culpæve particeps. Rei alicujus auctor. iv. 200, 202. μεταίτιον τοῦ πολέμου. Belli cum alio auctorem. vii. 156. Πέρσαι οὐδενός μοι πάθεος μεταίτιοί εἰσι. viii. 101. Persæ nullius cladis auctores mihi sunt. φὰς τῦ μηδισμοῦ παῖδας οὐδὲν εἶναι μεταιτίους. ix. 88. Dicens [illius] filios factionis Medicæ nullo modo participes esse.

μεταίχμιον, ου, τό. Ion. et poet. Campus inter duas acies. Spatium, quod est inter duos exercitus armatos, et ad pugnam paratos. μεταίχμιον οὐ μέγα ἀπολιπόντες. Non magno spatio inter duas acies relicto. vi. 77, 112. ἐξαίρετόν τι μεταίχμιον τὴν γῆν ἐκτημένων. viii. 110. prope fin. Valla: Possidentes terram inter diversas acies positam. Æ. P. Qui terram possidetis [ut] eximium quoddam præmium inter varias acies positum, [de quo capiendo multi inter se armis contendunt.] Sic enim jam locus hic videtur intelligendus. Est autem metaphora sumta a ludis circensibus, in quibus præmia, victoribus danda, proponebantur omnibus spectanda. Quod ut facilius fieret, in medio circo solebant collocari. Sic enim spectatores ad certamen ineundum magis inflammabantur. Virgil. Æn. v. ver. 104. hunc morem his versibus describit, Exspectata dies aderat, nonamque serena Auroram Phaethontis equi jam luce vehebant: Famaque finitimos, et clari nomen Acestæ Excierat; læto complerant littora cœtu, Visuri Æneadas, pars et certare parati. Munera principio ante oculos, circoque locantur In medio; sacri tripodes, viridesque coronæ. Et palmæ pretium victoribus, armaque, et ostro Perfusæ vestes, argenti, aurique talenta. Et tuba commissos medio canit aggere ludos. Hic igitur μεταίχμιον (quod observatione dignum) figurate vocatur τὸ μεταξὺ τῶν αἰχμῶν, καὶ στρατευμάτων περικαθημένων ἆθλον προκείμενον, ὑπὲρ οὗ πάντες αὐτὸ σφετερισόμενοι τοῖς ὅπλοις διαμάχονται. id est, Id præmium, quod est inter aliquas acies, et exercitus circum circa sedentes, propositum: pro quo omnes armis dimicant, id in suam potestatem redacturi. Quod propterea συνωνύμως alias περιμάχητον ἆθλον diceretur.

μετακινεῖν. Loco movere. In alium locum transferre. comm. οὗτοι οἱ κρητῆρες μετεκινήθησαν. Hi crateres alio translati, alio delati fuerunt. i. 51.

μεταλαμβάνειν. comm. Participem esse. Partem suam accipere rerum aliquarum. τῆς ληΐης μεταλαμβάνει. Prædæ particeps est. iv. 64.

μεταλαγή. comm. Mutatio. i. 74.

μεταλάσσειν. commun. θέσμια μεταλάξας. Legibus mutatis. i. 59.

μεταμανθάνειν. comm. Dediscere. τὴν γλῶσσαν μετέμαθε. Linguam dedidicit. i. 57.

μεταμέλειν. Pœnitentia duci. Aliquem rei alicujus pœnitere. μετεμέλησέ σφι. Ipsos pœnituit. i. 130, iv. 203. τῷ Ἀρίστωνι μετέμελε. Aristonem pœnituit. vi. 63. μετεμέλησέ οἱ τὸν Ἑλλήσποντον μαστιγώσαντι. Eum pœnituit quod Hellespontum flagris cecidisset, flagellasset. vii. 54. Τοῖσι Θεσσαλίης ἡγεομένοισι τὰ πρὸ τῦ πεπρηγμένα μετέμελε οὐδέν. Thessaliæ principes rerum ante gestarum nulla pœnitentia ducebantur. ix. 1. Οὐ γὰρ ὑμῖν ἐς χρόνον ταῦτα ποιεῦσι μεταμελήσει. ix. 89. Haud enim vos hæc [ipsi] præstitisse in tempus,

[vel ad tempus] pœnitebit. Vel etiam, tandem pœnitebit.

μεταμελίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. μεταμέλεια. Pœnitentia. ἐν μεταμελίῃ γενόμενοι. V. Hom. 19. Pœnitentia ducti.

μετανάστης, ου, ὁ. Ion. et poet. Valla: Qui solum vertit. Sic tamen γενικῶς vocatur qui ex suis pristinis sedibus vel ultro, vel ab alio pulsus, alio migravit. Peregrinus. Inquilinus. Exul. Vagus. vii. 161. Eustath. μετανάστης, μέτοικος, καὶ μετὰ τὸ γεννηθῆναί που ἀναστατωθεὶς ἐκεῖθεν. Dictum autem παρὰ τὸ νάω, quod idem valet ac νέω, unde νόστος. Vide νάσασθαι apud Eustath.

μεταξὺ absolute positum sine ullo casu. Interea. quod alias dicitur ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ. Οἴχετο μεταξὺ ἀπολιπὼν [τὸν πρότερον τόπον.] iv. 155. Interea relicto [priore loco Battus] abiit.

μεταπέμπεσθαι. Ion. et comm. Accersere. μεταπέμπεται τὸν Φρύγα. Phrygem accersit. i. 41. μεταπεμψάμενος Βαβυλωνίους. Accersitis Babyloniis. i. 77. μετεπέμψατο τὴν θυγατέρα. Filiam accersivit. i. 108. μετεπέμψατό μιν. Ipsum accersivit. i. 111.

μετάπεμπτος, ὁ καὶ ἡ. comm. Accersitus. παρῆσαν μετάπεμπτοι οἱ τῶν ἐθνέων τύραννοι. viii. 67. Aderant accersiti gentium tyranni, sive reges.

μεταῤῥυθμίζειν. V. H. Accommodare: Aptare. Corrigere. Emendare. Immutare. τῶν γραμμάτων ὀλίγα μετεῤῥύθμισαν. Paucas literas, i. paucarum literarum formam, immutarunt. v. 58. pro quo συνωνύμως dicitur μετέβαλον τὸν ῥυθμὸν τῶν γραμμάτων. ibid. Valla: Pristinum literarum modulum immutaverunt.

μετάρσιος, ὁ. comm. idem ac μετέωρος. Sublimis. In alto stans. Excelsus. Navibus tributum, significat eas, quæ sunt in alto mari, quæ tenent altum. ὅσας δὲ τῶν νεῶν [ὁ ἄνεμος] μεταρσίας ἔλαβε. vii. 188. Valla: Quas naves ventus exteriores nactus est. Æ. P. Quotquot naves in alto stantes, vel, altum tenentes, [ventus] nactus est.

μεταρσιόω, ῶ. fut. μεταρσιώσω. V. H. In altum elevo. In sublime tollo. Νέφος μεταρσιωθέν. viii. 65. Nubes in altum, vel in sublime sublata.

μεταστῆσαι. comm. a μεθίστημι. Mutare. τὰ νόμιμα μετέστησε. Leges, et instituta mutavit. i. 65.

μεταστήσασθαι. comm. Removere. Semovere. Amovere. Summovere. Gallice, *Faire retirer*. μεταστησάμενος τοὺς ἄλλους. Ceteris semotis. i. 89. viii. 101. Ceteris summotis.

μετατιθέναι, et μετατίθεσθαι τὴν γνώμην. Sententiam mutare. vii. 18.

μεταῦτις. Ion. et poet. pro comm. μετὰ ταῦτα. Postea. i. 62.

μεταφορεῖν. Ion. et poet. pro comm. μεταφέρειν. Transferre. Alio transportare. μετεφόρεεν ἐς ἄλλον χῶρον. In alium locum transtulit. i. 64.

μετεξέτεροι. Ion. pro comm. ἄλλοι ἔνιοι. Nonnulli. Alii. i. 63, 95. μετεξέτεραι. i. 199. μετεξέτεροι. ii. 36. μετεξετέροισι. ii. 83. μετεξέτεροι. ii. 125, 134, 178. iv. 187. vi. 71, 109. vii. 77, 142. viii. 8, 87.

μετεόν. Ion. et poet. pro commun. μετὸν, όντος. ἀποδεικνύντες οὐδέν σφι μετεὸν τῆς Ἰλιάδος χώρης. Demonstrantes nullam agri Iliaci partem ad ipsos pertinere. v. 94.

μετέπειτα. Ion. poet. et comm. Postea. i. 25.

μετέρχεσθαι apud Herodotum accipi videtur interdum pro δεῖσθαι, et ἱκετεύειν. Orare. Supplicare. ἐγώ σε μετέρχομαι πρὸς θεῶν, εἰπεῖν τὠληθές. vi. 68. Valla: Ego te adiens obsecro, ut verum dicas. Æ. P. Ego te per Deos obsecro, ut verum dicas. Quod ex sequentibus patet, ἐπεί με λιτῇσι

και εἶπεῖν τὴν ἀληθηΐην. Quia
ecibus oras, ut veritatem
. vi. 69.
ης εὖ τῆς τύχης. Ionic. pro
. μεθεςώσης. Fortuna in bo-
onversa. i. 118.
. comm. Participem esse.
ἐδεήθησαν [αὐτῦ] μεταςχεῖν.
petierunt se [hujus templi]
pes esse, vel fieri. i. 143.
ἡκατε τῆς ὕβριος. Injuriæ,
ntumeliæ participes fuistis.
). μοῖραι τιμέων μετέχοντες.
rum participes. vel, Hono-
artem accipientes. iv. 145.
εὖ τι μετέχον. Quiddam na-
livinæ particeps. vii. 16.
ίςην. Ion. pro comm. καθ'
. ἡμέρας.) (νυκτός. Noctu. iv.

ι. 3. plur. aor. 1. act. Ion.
t. pro comm. μετεῖσαν, At-
ετῆσαν. ex μετὰ, et ἦσαν, ab
, εἶμι, aor. 1. act. εἶσα, et
ἦσα, Ionic. ἤϊσα, διαλύσει.
ac μετῆλθον. Persecuti sunt,
rosecuti sunt. καὶ Θυσίῃσί
μετήϊσαν, vii. 178. Valla:
as illi [Thyæ] immolavere.
. Et sacrificiis illos [ven-
rosecuti sunt, id est, placa-
ati sunt. Illis sacrificia fe-
t.
θαι. Ion. pro comm. μεθήσε-
α μεθίημι. Dimitto. πολλὰς
πίδας μετήσεσθαι ἐπὶ θάλασ-
. 35. Valla: Etiam atque
sperans, fore ut ad mare
isceretur. At parum com-
Vertendum enim, Ma-
habebat spem, fore ut [a
ad mare dimitteretur.
st verus hujus loci sensus,
erpretatio, quam ipsa He-
verba confirmant; non so-
ic, sed etiam infra, v. 108.
ε μεμετιμένος ὑπὸ Δαρείου, ἐκο-
ἐπὶ θάλασσαν. Histiæus a
dimissus, profectus est ad
et vi. 1.
Ion. pro comm. μεθίειν, et

μεθιέναι. Remittere. Condonare. Gallice, *Quitter*. ὁ κατιςάμενος βασιλεὺς τὸν προοφειλόμενον φόρον μετίει πάσησι τῇσι πόλισι. Rex qui creatus est, tributum ante debitum remittit omnibus civitatibus. vi. 59. Is, qui rex creatus fuerit, omne tributum, quod civitates ante debebant, ipsis remittit.

μετίειν. Ion. pro comm. μεθίειν, καὶ μεθιέναι. Dictum de plantis, et arboribus. Emittere. Remittere. Producere. ἡ πίτυς ἐκκοπεῖσα βλαςὸν οὐδένα μετίει. Pinus excisa germen nullum remittit, producit. vi. 37.

μετιέναι. Ion. pro comm. μεθιέναι. Dimittere. Gallice, *Laisser aller*. i. 24. μετίημί σε ἰέναι. Sino te ire, i. 40. μετιέντες τὰς νομὰς νέμεσθαι. Relictis pascuis. Melius Gallice, *Laissans leur pasture*. Vel, Relicto pabulo, quo vescebantur. i. 78. μεμετιμένος. Dimissus. v. 108. Vide suo loco.

μετιέναι. Ion. pro comm. μεθιέναι. Dimittere. Missum facere. Relinquere. Re aliqua non amplius uti. Gallice, *Laisser. Quitter. Ne se servir plus de quelque chose.* μετίεσαν τῆς χρησμοσύνης τὸ παράπαν. ix. 33. Oraculum omnino missum fecerunt.

μετιέναι τὰς ἁμαρτάδας. Herodotea locutio, pro comm. μεθιέναι, vel ἀφιέναι τὰ ἁμαρτήματα. Peccata remittere, vel condonare. Ἀθηναίοισι τὰς ἁμαρτάδας τὰς ἐξ ἐκείνων ἐς ἐμὲ γινομένας πάσας μετίημι. viii. 140. Atheniensibus omnia peccata ab ipsis in me commissa remitto, vel omnes injurias ab ipsis mihi factas condono. Pro quo ibid. dicitur ἀπιέναι. ὁ μέγας βασιλεὺς μούνοισι ὑμῖν Ἑλλήνων τὰς ἁμαρτάδας ἀπιεὶς, ἐθέλει φίλος γενέσθαι. Magnus rex vobis solis de Græcorum numero peccata, i. injurias a vobis acceptas condonans, amicus esse vult.

μετιέναι. Ion. pro comm. μεθιέναι.

Remittere de sua pertinacia, et vel præmio, vel precibus, vel minis metuque concedere alicui, quod ante concedere nolebamus. τέλος δὲ, δείματος μεγάλου ἐπικρεμαμένου τοῦ Περσικοῦ τούτου στρατεύματος, καταίνεον μετιέντες. ix. 33. Valla: Tandem imminente hoc ingenti Persici exercitus metu, annuebant, impertirique homini volebant. Æ. P. Tandem vero, cum ingens hujus exercitus Persici metus [ipsis] impenderet, de sua pertinacia remittentes, [quæ Tisamenus petebat, ei se daturos] annuerunt [vel assensi sunt.]

μετίεσθαι. Ion. pro comm. μεθίεσθαι, et μεθιέναι. Remittere. Rem semel susceptam de manibus deponere. Gallice, *Quitter quelque chose.* Οὐ μετίετο ὁ Γύγης. Gyges negotium susceptum non dimittebat. De manibus non deponebat. De eo conficiendo non remittebat. i. 12: τὰ παρεόντα ἀγαθὰ μετείς. Dimissis, neglectis præsentibus bonis. pro μεθείς. a μεθίημι. Dimitto. Relinquo. Negligo. i. 33. ἐμετείθη, pro μεθείθη. Dimissus est. i. 114. τὸν Κῦρον μετεῖναι. Cyrum dimittere. i. 128. μετιεῖσι. Dimittunt. i. 133. εἰ μετήσει τὴν ἀρχήν. Si regnum, vel imperium dimitteret. iii. 143. μετιέναι αὐτήν. ibid. μετιέσθω. iv. 98. μετήσεσθαι. v. 35. Vide suo loco. ὑπὸ Δαρείου μεμετιμένος. a Dario dimissus. pro comm. μεθειμένος. v. 108. μετῆκαν Μιλτιάδεα. Miltiadem dimiserunt. vi. 37.

μετίσχειν. Ion. et poet. pro comm. μετέχειν. Participem esse. τοῦ φόνου μετίσχειν. Cædis esse participem. v. 92. §. 3.

μετονομάζεσθαι. comm. Mutato nomine priori, alio nomine nominari. ἀντὶ Λυδῶν μετονομασθῆναι αὐτοὺς Τυρσηνούς. Pro Lydis mutato nomine [ferunt] ipsos appellatos fuisse Tyrrhenos. i. 94. Ἀθηναῖοι μετωνομάσθησαν. viii. 44. Athenienses mutato nomine sunt appellati.

μέτοπις, ιδος, ἡ. N. Homericum, idem ac simplex ὄπις, de qua sic Eustath. ὄπις, ἡ τῶν ὄπισθεν, ἤτοι μελλόντων, ἔννοια, καὶ ἐπιστροφή. i. Rerum a tergo sitarum, id est futurarum, cogitatio, et cura. ὄπις θεοῦ, ἡ ὀπίσω, καὶ κατὰ τὸ μέλλον, θεία ἐπιστροφὴ, καὶ τιμωρία. i. Dei providentia, et divina cura, et ultio in futurum, ultio, quæ manet aliquem in posterum. Vindicta. Pœna delictis parata. Δεινὴ γὰρ μέτοπις ξεινίου Διὸς, ὅς κ' ἀλίτηται. V. Hom. 19. Gravis enim [est] Jovis hospitalis ultio, [vel vindicta, et pœna illi parata] qui peccarit, [i. qui jus hospitalitatis violarit.] Lat. interpres non tam verba, quam sensum secutus est. At hic utrumque Lector habet.

μετοχὴ, ῆς, ἡ. comm. Participatio. τοὺς περὶ τὸ ἱρὸν ἀνομήσαντας ἐξεκλήϊσαν τῆς μετοχῆς. Eos, qui in templum impie se gesserant, [ejus] participatione excluserunt. i. 144.

μέτοχος, ὁ καὶ ἡ. comm. Particeps. ἐγὼ αὐτῆς τὸ πλεῦν μέτοχός εἰμι. Ejus ego majore ex parte sum particeps. Ejus majorem habeo partem. iii. 52.

μετωπηδόν. Adverbium. comm. q. d. Frontatim. In frontem. Vel, Æquatis frontibus. Vel, Frontibus aliquo versis. τρέψαντες πάντες μετωπηδόν. vii. 100. Cum omnes [navarchi suas naves] in unam frontem digessissent. Vide ἀνακωχεύειν. Thucyd. lib. ii. c. 90. ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς, μετωπηδὸν ἔπλεον. Scholia Græca. τὸ μὲν ἐπιστρέψαντες εἶπεν, ὅτι ἦν ἄνω εἰπὼν, ἐπειδὴ κατ' εὐθεῖαν ἔπλεον. νῦν δὲ, οὐκέτι. τὸ δὲ μετωπηδὸν, πάλιν τὸ κατ' εὐθεῖαν πλέειν ἐστί. τὸ γὰρ μέτωπον τῆς νεὼς, ἡ πρώρα ἐστί. λέγει οὖν ὅτι τὰ μέτωπα, ὅ ἐστι τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις. Eodem modo et Latini frontem navis pro

sumunt. Virgil. Æn. v. 57. Centaurus: nunc una , junctisque feruntur Fron- et longe sulcant vada salsa ».

Ion. pro comm. μηδαμῆ. ıam. Nullibi. Nullo in loco. ii. 91. Nunquam. iii. 65.

, ῶν. Ion. et poet. Nulli. i. 144. μηδαμῶν ἀνθρώπων. ii. ιδαμῶς. iv. 136.

. comm. Nullo modo. iv.

τὸ μηδὲν ἀποῤῥίπτειν. In ni- abjicere. Nihili facere. Ita nnere aliquid, ut in nullo id habeamus. Omnino nnere. i. 32.

ος, εος, τό. Ion. pro comm. et μῆχος. Remedium. ἐπείτε οὐδὲν ἦν σφι μῆχος. Quoniam nullum remedium ipsis e- '. 151.

ς, ον. Ionic. et poet. et He- ocabulum, pro comm. προ- ;. Ovillus. τράπεζα ἐπιπλέα κρεῶν. Mensa carnibus ; plena, referta, onusta. i.

Ion. et poet. pro comm. ·θαι. θυμῶσθαι. Μηνίσαι μεγά- ιριστοδήμῳ. Graviter iratum Aristodemo. vii. 229. ὑμῖν ι. ix. 7. Vobis succensent.

ς, ὁ καὶ ἡ. καὶ τὸ μηνοειδές. ι. Lunatus. Lunæ crescentis a referens. i. 75. μηνοειδὲς νεῶν ιντες. viii. 16. Facta navium | lunata. Subauditur enim ı. Cum classis agmen luna- ecissent. Vel, Cum navium ı lunatam instruxissent. Sic Æn. i. ver. 494. Ducit A- nidum lunatis agmina pel-

σθαί τι. Moliri. Parare. Arte onere. λαγὼν μηχανησάμενος. leporem arte composuisset, rasset, vel adornasset. i. 123. σωτηρίην τινα πειρησόμεθα μη- μεν. vii. 172. Nos [nobis] aliquam salutem parare conabimur.

μηχανέομαι, οῦμαι. Ion. pro comm. μηχανάομαι, ῶμαι. Molior. ὡς ἀπόστασιν μηχανοίατο. Ion. pro μηχανοῖντο. comm. Quod defectionem moliti fuissent. vi. 46. ἐμηχανέοντο. viii. 7. Moliebantur. ἄλλα ἀντιμηχανέοντο. viii. 52. Alia [adversus hostem] vicissim moliebantur.

μηχανή. comm. Modus, et ratio, qua aliquid fit. οὐκων ἐστὶ μηχανὴ οὐδεμίη, τὸ μὴ κεῖνον ἐπιβουλεύειν ἐμοί. Nulla ratione fieri potest, quin ille mihi insidietur. i. 209. ἔφασαν οὐδεμίην εἶναι μηχανὴν ὅκως οὐ τῷ ἀστῷ προσθήσονται. Dixerunt fieri nullo modo posse, quin civi faverent. ii. 160, 181. iii. 51. viii. 57. ἀπὸ τῆς ποιήσιος τοῦ βίου μηχανὴν ἔχων. V. Hom. 10. Ex poesi victus subsidium habens. Ex poesi victum sibi parans.

μηχανοίατο. Ion. 3. pers. plur. optat. modi, temp. præs. pro comm. μηχανοῖντο. a μηχανέομαι, οῦμαι. pro μηχανάομαι, ῶμαι. vi. 46.

μῆχος, τό. Ion. et poet. Remedium. κακοῦ μῆχος. Mali remedium. ii. 181.

μιαιφόνος, ου, ὁ. commun. Qui cædibus se polluit. Sanguinarius. Crudelis. μιαιφονώτερον. Crudelius. Inhumanius. Ad sanguinem effundendum, cædesque faciendas propensius. v. 92. §. 1. §. 6. Hinc μιαιφονία, ας, ἡ. Pollutio, piaculum ex cæde contractum. Ctesias Pers. 12.

μιλτηλιφὴς, ὁ καὶ ἡ. ὁ τῇ μίλτῳ ἠλειμμένος. Minio illitus, miniatus, minio tectus. Vocabulum Herodoteum navi tributum, quam poeta μιλτοπάρῃον appellat. iii. 58. νῆες μιλτηλιφέες.

μίν. Ion. et poet. pro comm. αὐτόν. Ipsum. i. 10, 12, 13, 24, 30, 33, 34, 36, 111, 122.

μίν. Ion. et poet. pro comm. ἑαυτόν. Se ipsum. Se. i. 11. διαχρᾶσθαί μιν. Se ipsum interficere. i. 24.

ἐπικατασφάξαι μιν κελεύων τῷ νεκρῷ. Rogans [Crœsum] ut se juxta, vel supra cadaver [filii defuncti] jugularet, interficeret. i. 45.

μίν. Ion. et poet. pro comm. αὐτήν. Ipsam. i. 9, 31. iv. 97.

μιξοπάρθενος, ὁ καὶ ἡ. Qui partim virginis, partim alius animalis naturam habet. iv. 9.

μίσγειν. Miscere. μίσγεσθαι. Misceri, congredi, coire. ἐμίσγετο τῷ ναυκλήρῳ. i. 5. ἐμίσγετό οἱ. i. 61. Cum ea congrediebatur. συμμίσγων ἐπὶ ἑκάστῳ. Cum uno quoque se miscens. i. 123, 135. ἐπιμισγόμενοι. i. 185. ad fin. ὁσάκις ἂν μιχθῇ γυναικὶ τῇ ἑωϋτοῦ ἀνήρ. Quoties cum uxore sua vir miscetur. i. 198. μιχθῆναι ἀνδρὶ ξείνῳ. i. 199. ἀναμίσγεσθαι τῇσι ἄλλῃσι. Cum aliis [mulieribus] misceri. ibid. τοῦ ὕδατος αὐτοῖσι συμμισγομένου. Aqua cum ipsis commixta. ii. 25. τράγος ἐμίσγετο γυναικί. ii. 46, 64. iii. 118. &c.

μίσθωμα, τος, τό. comm. Merces. Interdum et sumtus. τὸ τεταρτημόριον τοῦ μισθώματος παρασχεῖν. Quartam sumtus partem præbere. ii. 180.

μνᾶσθαι. comm. Ambire. μνώμενος ἀρχήν. Imperium ambiens. i. 96.

μνέεσθαι. Ion. et poet. pro comm. μιμνήσκειν, et μιμνήσκεσθαι. Recensere, commemorare. τὰς μητρὸς μητέρας ἀναμνέεται. Avias recenset. i. 173.

μνήμη. Memoria. Mentio. τοῦτο μνήμην ἄξιόν ἐστιν ἔχειν. Hæc res est digna, cujus memoria servetur. Vel, cujus mentio fiat. i. 14. Sic Galli, *Ceci est digne de memoire*. Vel, *Digne d'être mentioné. Digne, de quoi on ait souvenance, et de quoi on fasse mention.* τοῦ Γύγεω μνήμην ποιήσομαι. Gygis mentionem faciam. i. 15. τῆς μνήμην εἶχον. Cujus mentionem feci. iv. 79, 81. Βοιωτῶν μνήμην ποιήσασθαι. Bœotorum mentionem facere. Vel, memores esse. v. 74. Sic enim locus ille videtur intelligendus, ut μνήμην ποιεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ μιμνήσκεσθαι. Recordari. Memorem esse, sumatur. At vi. 55. accipitur pro mentionem facere.

μνημονεύειν. Ion. et comm. Recordari. μνημονεύων τοῦ ὀνείρου τὰ ἔπεα. Cum recordaretur verborum insomnii. i. 36.

μνησθῆναι Mentionem facere. Ion. et comm. παιδὸς πέρι τοῦ ἐμοῦ μὴ μνησθῆτε. De meo filio nullam facite mentionem. ibid. οὐκ ἐπιμνήσομαι. i. 51. τὰς δύο τῶν ὁδῶν οὐκ ἀξιῶ μνησθῆναι. Harum viarum duas commemorare nolo. ii. 20.

μνησικακέειν, εῖν. comm. Mali alicujus, vel injuriarum acceptarum memorem esse, memoriam servare. οὐ μνησικακέομεν. viii. 29. Injuriarum acceptarum memoriam non servamus, memoriam deponimus.

μνῆστις, ιος, ἡ. Ion. et poet. pro com. μνήμη. Memoria. Recordatio. οὕτω δὴ Γέλωνος μνῆστις γέγονε. vii. 158. Valla: Ita demum Gelonis memoria facta est. Sed hæc interpretatio nimis dura, et a linguæ Latinæ elegantia nimis remota. Stephanus longe commodius hunc locum explicat, Ita demum Gelonis recordati estis. Galli vero melius istum Græcismum exprimunt, *Ainsi finalement vous avez eu souvenance de Gelo.*

μοίρη, ης, ἡ. Ion. pro comm. μοῖρα. Fatum. ἐξέπλησε μοίρην τὴν ἑωϋτοῦ. Suum fatum explevit. Vitæ tempus fatis concessum explevit. id est, obiit. iii. 142. iv. 164.

μοίρη. Ion. pro comm. τόπος, χωρίον, τιμή. Locus, honor, pretium. αὐτὸν ἐν οὐδεμίῃ μεγάλῃ μοίρῃ ἦγον. Eum in nullo magno pretio habebant. Eum parvi momenti ducebant. Eum in nullo magno honore habebant. ii. 172.

μοίρη. Ion. pro comm. μοῖρα. Peculiariter autem apud Herodotum

μοίρη pro alicujus Principis et datione sumitur. γῆς ἰ-ροσκτήσασθαι πρὸς τὴν ἑωϋτοῦ βουλόμενος. Agri desiderio, suæ ditioni adjungere cu- i. 73. ἐςρατεύετο ἐς τὴν Πτε-οίρην. Cum copiis in agrum, tionem, vel regionem Per- profectus est. i. 76. Hoc ideo dictum, quia singuli pes, ac respub. liberæ suos ios agros, et portiones cer-ibus circumscriptas, habent. ἐν ἦν τῆς Ἀργολίδος μοίρης. ea erat agri Argolici. Ad icum agrum, et ditionem iebat. i. 82. πλὴν τῆς Βαβυ- μοίρης. Excepto agro Ba-ico. i. 106. ἐν μοίρῃ τῇ Θη- ix. 65. In agro Thebano.

ρος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. Suidas, ηπος, μόνος τραφείς. ἀγαθός. ος. i. Qui solus est nutri- Vir bonus. Qui nullam ha-xorem. Qui vitam solita-degit. Ingenio simplici præ- Vitam sine conjuge tra-is. V. Hom. 4.

τος, ου, ὁ. q. d. Solissimus. me solus. Præcipue solus. rimis solus. μονώτατον τῶν ων τὸ Αἰολικὸν ἔθνος οὐ καίει V. Hom. 37. Æolica gens pue sola inter Græcos non at lumbum.

υ, ὁ. Ion. et poet. pro comm. ος. Mors. quod a Græco ulo κατὰ συγκοπὴν est for-m. μόρος vero παρὰ τὸ μεί-ι. μερῶ. π. μ. μέμορα. Partiri. lere. Quid enim aliud est , nisi divisio quædam, et oris ab anima separatio? θαρῆναι αἰσχίςῳ μόρῳ. ix. 17. e fœdissima perire. τέῳ μόρῳ; morte? i. 117. μόρῳ ἐχρήσα-Obiit. ibid. τούτῳ τῷ μόρῳ ήσαν. Hac morte perie- v. 21.

ς, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro n. εἱμαρμένος. vel πεπρωμένος. Fatalis. ἐδόκεε μόρσιμον εἶναι. Fatale esse videbatur. iii. 154.

μουναρχίη, ἡ. Ion. pro comm. μοναρχία. Monarchia. Regnum. Unius viri principatus. i. 55. pro tyrannide sumitur. iii. 80. ut patet aperte. ibid.

μουνογενὴς, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. μονογενής. Unigenitus. Unicus. τὸν παῖδα ἐόντα οἱ μουνογενέα ἀπέπεμψε. vii. 221. Filium, qui ipsi unicus erat, remisit.

μουνόκωλον οἴκημα. Domus unius contignationis. i. 179.

μουνόλιθος, ὁ καὶ ἡ. Ex unico saxo factus. μουνόλιθον οἴκημα. Ædificium ex unico saxo factum. ii. 175.

μουνομαχέειν, εῖν. Ionic. et poet. pro comm. μονομαχεῖν. Singulari prælio dimicare, pugnare solum cum solo. vii. 104. μουνομαχῆσαι. ix. 26. ἐμουνομάχησε. ibid. μουνομαχήσαντες. ix. 27.

μοῦνος, η, ον. Ion. et poet. pro comm. μόνος. Solus. i. 18, 25, 38, 48. et alibi passim.

μουνῶν. Ion. pro comm. μονοῦν. Solum relinquere. Deserere. μεμουνωμένοι συμμάχων. A sociis deserti. i. 102. μουνωθέντα τάδε αὐτὸν εἴρετο. pro μοῦνον. Ex eo solo relicto, ex ipso solo, hæc quæsivit. Solum ipsum hæc interrogavit. i. 116. μουνωθεισέων τινί. Cuidam [Amazoni] soli. iv. 113. μεμουνωμένοι. vi. 15. μουνωθέντα. vi. 75. vii. 139. συμμάχων μουνωθέντες. viii. 62. A sociis deserti.

μουνοφυὴς, ὁ καὶ ἡ. μουνοφυέος, οῦς. Ion. et poet. pro comm. μονοφυής. Qui unius est naturæ. Simplex. Qui naturam habet propriam, et ab aliis separatam. ὀδόντες μουνοφυέες, ἐξ ἑνὸς ὀςέου πάντες. ix. 83. Dentes distincti, ex uno osse omnes [nati, ac prodeuntes.]

μύκης, μύκητος, ὁ. Suidas interpretatur ἡ τοῦ ξίφους λαβὴ, id est, ensis manubrium: sed μύκης a fungi quadam similitudine vocatur pro-

prie summa gladii pars, quæ est in ipso manubrio, quam partem Galli vocant a pomi similitudine, *Le pommeau de l'epee*. Vel, *Le pommeau de la garde de l'epee*. οἱ λεξικογράφοι nimis lata significatione nominant ensis, sive gladii, capulum. τῦ κουλεοῦ τῦ ξίφεος ὁ μύκης ἀποπίπτει. id est, Ensis capulus ex vagina excidit. iii. 64. Valla: Vagina gladii excidit. Stephanus, Gladius vagina excidit. Neuter verba Græca fideliter expressit.

μυρίζειν. comm. Unguentis ungere. Unguentis odoratis imbuere. μεμυρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα. Toto corpore unguentis delibuti. i. 195.

μυρίη. χιλίη. ὀκτακισχιλίη. in singul. pro plur. μύριοι. χίλιοι. ὀκτακισχίλιοι. Vide ἵππος, et ἀσπὶς ὀκτακισχιλίη.

μυρίος, η, ον. Ion. et poet. pro comm. ἀναρίθμητος. Innumerabilis. Infinitus. Varius. ὄψιν μυρίην. Varium spectaculum. ii. 136. θῶϋμα μυρίον. ii. 148.

μωρίη πολλὴ λέγειν. Ionismum hunc Galli sic exprimunt feliciter. *C'est une grande folie de dire.* H. Steph.

N.

NΑΚΟΣ, εος, ες, τό. Arietis pellis. ii. 42.

ναυαρχέειν, εῖν. comm. Classi præesse. Classis imperium, sive præturam, habere. vii. 161.

ναυβάτης, ου, ὁ. Ionic. et poet. pro quo et ναυάτης, et ναύτης. Nauta. Vector. et ναυτικός. Qui rebus navalibus dat operam. i. 143. Vide nostrum Græcum indicem in Thucyd.

ναυηγεῖν. Ion. pro comm. ναυαγεῖν. Navem frangere. Naufragium facere. Naufragium pati. Naufragio frangi. τῶν νέες νεναυηγήκασι τετρακόσιαι. vii. 236. Quorum 400 naves naufragium fecerant, naufragio fractæ fuerant.

ναυηγίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ναυαγία. q. d. Navis fractio. Navis amissio. Naufragium. vii. 190. Discrimen inter ναυαγίαν, et ναυάγιον, docet Thucydidis Græcus interpres. Consule nostrum Græco-latinum indicem. Dictum autem παρὰ τὸ τὴν ναῦν ἄγειν, ἤγουν κλᾷν, καὶ θραύειν. Navem frangere. vii. 192. viii. 8, 12.

ναυήγιον, ου, τό. Ion. pro comm. ναυάγιον. Navis fragmenta. Navis fractæ partes. Naufragium. ἕρκος ὑψηλὸν ἐκ τῶν ναυηγίων περιεβάλοντο. vii. 191. Valla: Excelsum sibi vallum e naufragiis circumdederunt. Æ. P. Excelsum vallum ex navium fractarum materia factum sibi circumjecerunt. Vel, Excelso vallo ex navium fragmentis facto se circum circa muniverunt. τὰ ναυήγια ἐξεφέροντο ἐς τὰς 'Αφέτας. viii. 12. Fractarum navium tabulæ, et res naufragio demersæ, ad Aphetas efferebantur. τῶν ναυηγίων ἐπεκράτεον. viii. 18. Rebus naufragio disjectis potiti sunt. viii. 96.

ναυκράρων. Valla in hac voce explicanda lectionem aliam sequutus videtur. Sic enim vertit hanc periodum. Τούτους ἀνιςέασι μὲν οἱ πρυτάνιες τῶν Ναυκράρων, οἵπερ ἔνεμον τότε τὰς 'Αθήνας ὑπεγγύους, πλὴν θανάτου. v. 71. Hos illinc submoverunt quidem magistratus Naucratiorum, qui tunc Athenas incolebant data fide puniendi eos citra mortem. Unde patet Vallam pro Ναυκράρων legisse Ναυκρατίων. Quæ lectio, si bona, nomen deductum dices a Ναύκρατις. Ναύκρατις vero, ut docet Stephanus de urbibus, urbs erat Ægypti a Milesiis condita, quum maris imperium obtinerent: quod et a Suida confirmatur. Hinc ipse

Ναυκρατίτης, ου. et fœmineum
, Ναυκρατῖτις. Ναυκρατίτι-
Et Ναυκρατιώτης, ut Πηλου-
. Vel ut a Ναυκράτιον, ου,
αυκρατία, ας. ut ab Ἰταλία,
ίτης. Ab hoc ipso Ναυκρα-
vel Ναυκράτιον, formatum
ιr Ναυκράτιος, α, ον. Sed
odo Naucratiorum Magi-
s Athenas suis judiciis, ex-
capitali pœna, obnoxias, ac
ctas tunc incolerent, mihi
onstat; nec jam occurrit,
lo, aut quibus de caussis,
ratiorum isti Magistratus
ıas ex Naucrati, (vel Nau-
, vel Naucratio,) urbe Æ-
ıca, migrarint, ut Athe-
s suis judiciis, atque sen-
obnoxios haberent, exce-
apitis pœna. Hæc parum
milia, rationique parum
ntanea videntur. Credide-
otius τῶν Ναυκράρων πρυτά-
Herodoto jam vocari Ma-
tuum principes, principes
stratus, summos Athenien-
Magistratus, qui re vera
orum minorum Magistra-
erant principes, vel qui
ipem locum inter ceteros
stratus obtinebant. Meam
cturam confirmant Suidas,
arpocration. Sic enim Sui-
n voce ναυκραρικά. Ναυκρα-
χρήματα,] τὰ τῶν ἀρχόντων.
ρους γὰρ τοπαλαιὸν τοὺς ἄρχον-
λεγον. ὡς Ἡρόδοτος ἐν πέμπτῃ
ἴσως δὲ παρὰ τὴν τῆς νηὸς κραί-
ρηται τὸ ναυκραρικά. Illud ex
ιthio hic obiter addam,
ὀρθία κεφαλὴ, οἱονεὶ κάρη αἱ-
, [vel potius, οἱονεὶ κάραιρα,
τὸ κάρα, τουτέστι τὴν κεφαλὴν,
Æ. P.] Per quandam igi-
αλογίαν, et similitudinem a
nauticis petitam, ipsi rei-
principes, et Magistratus
labuntur Ναύκραροι, q. d. οἱ
ίραν, εἴτε τὸ κάρα, καὶ τὴν κε-
ἐν τῇ νηῒ αἴροντες, ὡς ὄντες τῆς
νηὸς κεφαλαὶ, καὶ ἄρχοντες, καὶ κυβερνῆται. Quod nequaquam absurdum. Scimus enim cum apud Græcos, tum etiam apud Latinos rempub. navi; cives vectoribus; reipub. rectores navis gubernatoribus; comparari. Harpocration et ipse eadem tradit, quæ et Suidas, hujusque loci mentionem subobscuram facit. Nam ita scribit, ναυκράρους γὰρ τὸ παλαιὸν τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον, ὡς καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ Ἡρόδοτος δηλοῖ. Sed apud Harpocrationem legendum ἐν τῇ πέμπτῃ, ut apud Suidam recte scriptum exstat. Subjicit deinde, Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί. κατέστησαν δὲ δημάρχους τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον ναυκράροις. δημίους ἀντὶ τῶν ναυκράρων ἐποίησαν.

ναυκράτης, εος, ους, ὁ καὶ ἡ. N. H. ὁ ταῖς ναυσὶ κρατῶν. Qui classe potitur, vel aliquo potentior est. Qui classe valens maris imperium obtinet. ὅκως ναυκράτεες τῆς θαλάσσης ἔσονται. Ut classe maris imperio potirentur. v. 36.

ναυκράτωρ, ορος, ὁ. N. H. quo et Thucyd. lib. v. c. 97. utitur. idem ac ναυκράτης, εος. Qui classe potitur, vel qui classe potentior est aliquo. Qui classe pollens maris imperium obtinet. οὐκ ἐόντες ναυκράτορες. Cum classe superiores non essent. vi. 9.

ναυλοχέειν, εῖν. Ionic. et poet. In portu manere. Stationem habere. ναυλοχέοντες ἐν Χαλκίδι. In Chalcide stationem habentes. vii. 189. περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον ἐναυλόχεον. vii. 192. Vide ναύλοχοι λιμένες apud Eustathium. πυθόμενοι περὶ τὸ Ἀρτεμίσιον ναυλοχέειν νέας Ἑλληνίδας. viii. 6. Cum intellexisset Græcanicas naves circum Artemisium stationem habere.

ναυμαχέειν, εῖν. comm. Navale prælium committere. ἐναυμάχεον. viii. 42. συνναυμάχησαν. viii. 44. ναυ-

μαχέειν. viii. 49, 57, 60, 63, 64, 68, 75.

ναυμαχίη, ης, ἡ. comm. Navale prælium. viii. 11, 12, 14, 18, 49, 60. ναυμαχίην ποιέεσθαι. viii. 67, 68, 69, 70.

ναυπηγέεσθαι νέας. Ion. pro comm. ναυπηγεῖσθαι ναῦς. Naves compingere, fabricare. i. 27. (pro quo νέας ποιήσασθαι dicit. ibid. et νῆας πήξασθαι. v. 83.) ναῦς ναυπηγεύμενοι μακράς. Fabricantes naves longas. vi. 46. προσναυπηγέεσθαι ἑτέρας νέας. Alias naves præterea fabricare. vii. 144.

ναυπηγίη, ης. Ion. ναυπηγία. comm. Navium compactio, et fabricatio. i. 27.

ναυπηγήσιμος, ὁ καὶ ἡ. comm. Ad naves ædificandas aptus. ἴδη ναυπηγήσιμος. Sylva, vel materia ad naves ædificandas apta. v. 23.

ναυτιλίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ναυτιλία. Navigatio. i. 1, 163. iv. 145.

ναυτίλλεσθαι. Ion. et poet. pro com. πλέειν. Navigare. i. 163. ii. 5, 178. iii. 6.

ναυτίλος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. ναύτης. Nauta. ii. 43.

νέα. Ionicus accus. sing. pro comm. ναῦν. i. 1, 24. νέας. accus. plur. Ion. pro comm. ναῦς. vel Ion. νῆας. i. 27. νέα. iii. 13 νέες. viii. 14. νέας. vii. 173, 185, 188. viii. 1.

νέατος, η, ον. Ion. et poet. κατὰ συγκοπὴν formatum ἐκ τοῦ νεώτατος. Novissimus. Ultimus. Postremus. Extremus. vii. 140.

νέειν, νεῖν. comm. viii. 89. Natare. διανέειν. Natando evadere. ἐς τὴν Σαλαμῖνα διένεον. ibid. Ad Salaminem natando evadebant.

νέηλυς, ὁ καὶ ἡ. Qui recens advenit. Qui nuper venit. παρὰ τὸν παῖδα νεήλυδα. Ad puerum, qui recens venit. i. 118.

νεῖκος, εος, ευς, τό. comm. Rixa. Contentio. Certamen. Pugnandi studium, et ardor. Bellum. ὅτε μοι πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συνῆπτο. vii. 158. Cum mihi contra Carthaginienses bellum esset conflatum. Vel, Cum bellum gererem cum Carthaginiensibus. εἴ τι νεῖκος πρὸς αὐτὸν ἐγεγόνεε. viii. 87. Si contentio ipsi adversus eum fuisset. Si quid altercationis ipsi cum eo intercessisset.

νεκυομαντήϊον, ου, τό. N. H. Mortuorum oraculum. Oraculum, in quo mortui de re aliqua consuluntur, ut eam nobis aperiant. v. 92. §. 7.

νέμειν, pro νέμεσθαι, τουτέστιν οἰκεῖν. Habitare. Incolere. οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην νέμοντες. Qui circa Tritonidem paludem habitant. iv. 188. χώρη, τὴν οἱ Νομάδες νέμουσι. iv. 191. τὴν πόλιν νέμειν. v. 29.

νέμειν. Ion. et poet. pro comm. διοικεῖν. κυβερνᾷν. Administrare. Regere. Gubernare. οἱ Βακχιάδαι ἔνεμον τὴν πόλιν. Bacchiadæ rempub. administrabant, regebant, gubernabant. v. 92. §. 2.

νέμειν. comm. pro διανέμειν, καὶ ἀναλίσκειν εἴς τι. Distribuere, et in rem aliquam impendere, atque consumere. τὸ μὲν ἡμέτερον οὕτω ἀκίβδηλον ἐὸν νέμεται ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. ix. 7. Nostrum quidem [officium, vel beneficium] quod est adeo sincerum, in Græcos distribuitur, [ac impenditur.] Subaudiendum enim videtur ἔργον, vel εὐεργέτημα, quod ad illud ἀκίβδηλον referatur. Vide ἀκίβδηλος.

νέμειν πυρί. Herodotea locutio, q. d. Igni tradere: vel τὸ νέμειν ἀντὶ τοῦ νέμεσθαι Ἰωνικῶς, καὶ Ἀττικῶς, positum; vide ἐπινέμεσθαι. Depasci. Depascendo consumere. Cremare. pro quo commun. κατακαίειν. πυρὶ ταύτας τὰς πόλιας νείμαντες. His urbibus igne crematis. His urbibus incensis, atque combustis. vi. 33.

νέμεσθαι. comm. pro quo et κατοικεῖν. Incolere. Habitare. iii. 160. Sed hoc loco τὸ νέμεσθαι potest etiam accipi pro frui. ἔδωκέ οἱ τὴν

...ῶνα ἀτελέα νέμεσθαι. Dedit ...abylonem incolendam, vel ...dam, immunem omnis tri... ...γῆν, τὴν νέμονται Σκύθαι. Ter... regionem, quam incolunt ...æ. iv. 11. τὸ πρὸς τὴν ἕω νέμον... Partem orientem versus si... ...ncolunt. iv. 18, 19, 21, 54, 147, 169, 170, 197, 198, vii. 171, 185.

...ι. comm. Possidere. Frui. ... νεμομένη. Cetera possidens. ...is fruens. iv. 165. v. 45. μέ..., τὰ νέμονται Πίερες. vii. 112. ...lla, quæ possident Pieres. ...θη πόλις μεγάλη νέμεσθαι. 136. Cui urbs magna data ...uenda.

...ι ὑπό τινι. Herodotea locu... Possideri ab aliquo. In ali... potestate esse. τάδε πάντα βαρβάροισι νέμεται. vii. 158. omnia a barbaris possiden...

...ι. Depasci. Depascendo con...re. Vide ἐπινέμεσθαι.

...ί τινα τόπον. Herodotea lo... In aliquo loco situm esse. ...urbibus, ut hominibus ali... regionem incolentibus, est ...tum. πόλιες αὗται τὸν Ἄθων ...ι. Urbes istæ montem A... tenent. in monte Atho sitæ. vii. 22. Sic, αὗται αἳ ...εἰσι τὴν νῦν Παλλήνην νεμόμεναι. 23. ἀντὶ τοῦ, ἐν τῇ νῦν Παλλή...ναι. Hæ urbes sunt sitæ ..., quæ nunc Pallene voca...

...ς, η, ον. comm. Pascens. ...pascitur, qui pabulo vesci... ...φασαν νεμομένας ἁρπαχθῆναι ...ῶν Θρηΐκων. viii. 115. Illic ...r de Xerxis curru, quem a ...cibus raptum dicit Herodo... Sed μετωνυμικῶς ibi loquitur, ...ui tribuit, quod ipsis equis, ...urrum trahebant, proprie ...niebat. de quo vide vii. 40. ...diendum enim τὰς ἵππους, ...uem accusativum fœminei generis hoc participium νεμομένας est referendum. Nam non ipse currus, at ejus equi pascebantur, et inter pascendum rapti fuerant. Quod observandum, quia καινοπρεπέστερον, καὶ τολμηρότερον videtur. Ideo Valla non verba, sed sensum spectavit.

νενοσσευμένα. i. 159. Legendum νενοσσευμένα. Vide suo loco in νοσσεύειν.

νεόγαμος ἀνήρ. Vir, qui nuper, qui recens uxorem duxit. i. 36. Novus maritus.

νεόγαμος γυνή. Nova marita, recens nupta. i. 37, 61.

νεόκτιστος, ὁ καὶ ἡ. comm. Recens conditus. πόλις νεόκτιστος. Urbs recens condita. v. 24.

νεόπλυτος. comm. Recens lotus. ii. 37.

νεοσσεύειν. Ion. et νεοττεύειν. Attice. Nidificare. Nidulari. ὅσα ἦν νενοσσευμένα ὀρνίθων γένεα ἐν τῷ νηῷ. Quotquot avium genera in templo nidificarant. i. 159. Sic enim legendum, non autem νενοσσευμένα, ut in vulg. codic. perperam legitur. Vel certe scribendum νενοσσευμένα, a νοσσεύω, pro νεοσσεύω, κατὰ συγκοπήν. Dicitur enim et νοσσιὰ, pro νεοσσιὰ, Nidus. Luc. cap. 13. v. 34.

νεοσσιὰ, ᾶς. comm. Nidus avium. iii. 111. νεοσσιέων. ibid. νεοσσιάς. ibid.

νεοχμὸς, οῦ, ὁ. comm. Suid. νέος. νέαν, καὶ ἀκαταπόνητον δύναμιν ἔχων. Novus. Qui novum, ac indefessum robur habet. Vel, Qui robur indomitum habet. νεοχμόν τι ποιέειν. ix. 99. Aliquid rerum novarum moliri. ἵνα μή τι νεοχμὸν ποιέοιεν. ix. 104. Ne quid rerum novarum molirentur.

νεοχμοῦν. μ. νεοχμώσω. Ion. et poet. pro comm. νεωτερίζειν. Res novas moliri. Rebus novis studere. iv. 201. νεοχμῶσαι. v. 19. [pro eodem dicitur νεώτερα πρήγματα πρήσσειν. ibid.]

νεῦμαι. V. Hom. Ion. et Dor. formatum ἐκ τῦ νέομαι, estque præsens pro fut. νεύσομαι. Redibo. νεῦμαί σοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥςε χελιδών. V. Hom. 33. Redibo ad te, redibo quotannis, ut hirundo. ἐνιαύσιος, ἀντὶ τοῦ καθ᾽ ἕκαςον ἐνιαυτὸν, καθ᾽ ἕκαςον ἔτος.

νευρόσπαστα ἀγάλματα. Simulacra, quæ nervis occultis trahuntur, ac vivorum instar moventur. ii. 48.

νέω, νέεις, νεῖς. Ion. et poet. pro comm. σωρεύω. Coacervo. Congrego. Accumulo. συννέαται. Vide suo loco. ii. 135. iv. 62. ἐπινέουσι. Aggregant. iv. 62, 164. περινέειν ὕλῃ τὸ ἄλσος. Lucum materia congesta circundare. vi. 80. Sic enim τὸ περινέειν jam accipiendum ἀντὶ τοῦ περινήσαντα κυκλοῦν. vel est ὑπαλλαγὴ ἀντὶ τοῦ περινέειν ὕλην τῷ ἄλσει. κατανήσας. vi. 97. Cum coacervasset, congessisset. συννήσας πυρὴν μεγάλην. Constructo ingenti rogo. vii. 107.

νεώσοικοι, οἱ. Navalia. Navium statio. q. d. Navium ædes. iii. 45.

νεώτερα πρήγματα πρήσσειν. Herodotea locutio, pro qua comm. νεωτερίζειν dicitur. Res novas moliri. Res novas gerere. v. 19. ποιέειν τὶ νεώτερον. ibid. νεοχμῶσαί τι. ibid. νεώτερόν τι ποιεύσης τῆς Μιλήτου. v. 35. μὴ ποιέειν μηδὲν νεώτερον περὶ πόλιν Ἑλληνίδα. Nihil novi in urbem Græcam, sive nominis Græci, moliri. v. 93. νεώτερα ἐς ἐμὲ πεποιηκέναι πρήγματα. v. 106. νεώτερόν τι πρήσσουσι περὶ πρήγματα τὰ σά. Aliquid novi moliuntur in tuis rebus, vel in tuas res. v. 106. vi. 2, 74.

νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητής. Rerum novarum studiosus. vii. 6.

νηεῖν. comm. pro quo σωρεύειν frequentius. Coacervare. περινηῆσαι. Circum circa coacervasse. ii. 107.

νηὸς, ῦ, ὁ. Templum. Ion. pro com. ναός. i. 19, 21, 22, 26, 51, 131.

νηός. Navis. genit. Ion. pro comm. ναός. Attice, νεώς. i. 1. νηΐ. i. 2. νηός. i. 5.

νῖκος, εος, ους, τό. Ion. et poet. pro comm. νίκη, ης, ἡ. Victoria. vii. 225.

νοεῖν ἐπ᾽ ἀμφότερα. Vide ἐπ᾽ ἀμφότερα νοεῖν.

νόμαιον, ου, τό. Ion. ac poet. ac Herodoteum vocabulum, pro comm. νόμος. Mos. Ritus. Institutum. Consuetudo. ξεινικὰ νόμαια Πέρσαι προσίενται μάλιςα. Externorum morum Persæ sunt studiosissimi. i. 135. ἄλλο νόμαιον. Aliud institutum. ii. 49. Ἑλληνικοῖσι νομαίοισι χρᾶσθαι. Moribus, ac institutis Græcis uti. ii. 91. νομαίοισι καταγελᾷν. Ritus deridere. Institutis illudere. iii. 38. Mores habere ludibrio. νόμαια πάτρια κινεῖν. Patriæ jura labefactare. iii. 80. τὰ λοιπὰ νόμαια. Reliqui ritus, ac instituta. iv. 59. ξεινικοῖσι νομαίοισι. Peregrinis institutis. iv. 76. ξεινικὰ νόμαια. iv. 77, 80. τὰ ἄλλα νόμαια Θρήϊξι προσκεχωρήκασι. In ceteris moribus ad Thracum mores accedunt. iv. 104, 114.

νομάρχης, ὁ. Provinciæ, vel præfecturæ præfectus. ii. 177. pro eodem dicitur et σὺνομάρχης. iv. 66. Vide suo loco.

νομέες, έων, οἱ. Herodoteum nomen, quod peculiariter accipitur pro navium costis, quas alii ἐγκοίλια et ἐντερόνειαν vocant. Aristoph. ἐν ἱππεῦσι. v. 1182. εἰς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἡ θεός. Consule annot. Græcas, et Suidam in voce ἐντερόνεια. ἐπεὰν νομέας ἰτέης ταμόμενοι ποιήσωνται. i. 194. Ubi navium costas ex salicibus sectas fecerint. Valla perperam vertit totum hunc locum, et νομέες pro pecuariis, atque pastoribus accepit. Infra νομέας τοῦ πλοίου ἀπεκήρυξαν. Navis ligna, costasque navigii per præconis vocem vendunt, divendunt. Hesychium etiam consule. νομεῦσι οὐδὲν χρέωνται. Internis navium costis non utuntur. ii. 96. Valla

Commissuris. Steph. curvatis in gyrum lignis. Sed neuter satis fideliter videtur auctoris mentem explicasse. Stephani tamen versio jam altera melior.

νομὴ, ῆς. comm. Pascuum. νομὰς νέμειν ἐπιτηδειοτάτας. Pascua opportunissima incolere. i. 110. Vel greges, et armenta brutorum in opportunissimis, commodisque pascuis pascere. ἔνθα τὰς νομὰς τῶν βοῶν εἶχε οὗτος ὁ βουκόλος. Ubi boum pascua habebat hic bubulcus. ibid.

νομὴ, ῆς. comm. Pabulum. τὰς νομὰς νέμεσθαι. Pabulo vesci. de brutis dictum. i. 78.

νομίζειν. Moribus receptum habere, usurpare. Hoc etiam commune. τὰ νομιζόμενα. Quæ fieri solent. Quæ fieri consueverunt. Quæ moribus sunt recepta. i. 11. τὰ νομιζόμενα ἐποίησε. Legitima peregit. Fecit quæ moribus erant recepta. i. 35, 49. νομίζουσι θυσίας ἔρδειν. Sacrificia facere solent. i. 131. ἐκείνην τὴν ἡμέρην τιμᾷν νομίζουσι. Illum diem honorare solent. i. 133. ὡς ἀρχὴν ἐνομίσθη. Ut initio res moribus est recepta. Vel, Ut initio res in hunc morem migravit, transiit. i. 140. γλῶσσαν τὴν αὐτὴν νομίζειν. Eandem linguam usurpare. Eadem lingua uti. i. 142. ἓν τόδε ἴδιον νενομίκασι. Hoc unum peculiare moribus habent receptum. i. 173, 202. τὴν φωνὴν νομίζοντες. Vocem usurpantes. ii. 42. Αἰγύπτιοι οὐδὲν ἥρωσι νομίζουσι. pro νέμειν εἰώθασι. Ægyptii nihil Heroibus tribuere solent. ii. 50. Ἕλληνες ἀπ' Αἰγυπτίων ταῦτα νενομίκασι. Græci hæc ab Ægyptiis didicerunt, ac in morem receperunt. vel, ac moribus receperunt. ii. 51. φασὶ τὴν πανήγυριν ταύτην νομίσαι. Aiunt hunc conventum haberi solitum, vel moribus receptum fuisse, vel institutum. ii. 64. νενομικέναι. idem. ibid. ταῦτα νομίζουσι. Hæc moribus habent recepta. ii. 92. τοῦτο νενομίκασι ποιέειν. Hoc facere solent. iii. 15, 38, 100. νηοὺς ποιέειν οὐ νομίζουσι. Templa facere non solent. iv. 59. ὕσι οὗτοι οὐδὲν νομίζουσι. Valla: Sues pro nihilo putant. iv. 63. Sed ἔλλειψις est verbi χρᾶσθαι. Suibus isti nullo modo uti solent. vel τὸ νομίζειν sumendum ἀντὶ τοῦ κατὰ νόμον, ἢ ἐξ ἤθους χρῆσθαι. De more uti. Sic illud accipiendum, φωνῇ οἱ Σαυρομάται νομίζουσι Σκυθικῇ, pro κατὰ νόμον, ἢ ἐξ ἔθους χρῶνται. Vel χρῆσθαι εἰώθασι. Voce Scythica Sauromatæ uti solent. iv. 117. γυναῖκας πολλὰς ἔχειν νομίζοντες, ἐπίκοινον αὐτέων τὴν μίξιν ποιεῦνται. Cum multas uxores habere soleant, ipsis in commune utuntur. Vel, promiscue illis utuntur. Vel, Cum ipsis palam, et in omnium conspectu, congrediuntur. iv. 172. γλῶσσαν νενομίκασι. Linguam usurpant. Lingua utuntur. iv. 183. νομίζοντες ἐκτῆσθαι. Qui habere solent. iv. 191. Ποσειδέωνος σωτῆρος ἐπωνυμίην ἀπὸ τοῦδε ἔτι καὶ ἐς τόδε νομίζοντες. vii. 192. Valla: Neptuni cognomine Liberatoris, quod nomen ab illis inditum, ad hoc usque tempus perdurat. Æ. P. Neptuni Servatoris cognomen ab illo tempore etiam ad hoc usque servatum usurpantes.

νόμος. Lex. τίθεσθαι νόμους. Leges condere. i. 29. ποιεῖσθαι, vel ποιεῖν νόμους. idem. ibid.) (λῦσαι νόμους. Leges abrogare. ibid. νόμοισι, τοὺς ἂν σφίσι Σόλων θῆται. ibid.

νόμος, ὁ. Mos. Ritus. Consuetudo. κατὰ νόμους τοὺς ἐπιχωρίους. Ex domestico ritu. i. 35. κατὰ νόμον. De more. Ut mos fert. i. 60. νόμος ἐστὶν οἱ ἐξαπατᾷν τοὺς εὖ ποιεῦντας. Mos ipsi est ut bene de se merentes decipiat. i. 90. ἐν νόμῳ ποιεῖσθαι. Habere in more. Solitum esse. Consuevisse. i. 131. οὔ σφι νόμος ἐστὶ θυσίας ποιέεσθαι. Non

est ipsorum mos, facere sacrificia. i. 132, 140, 195, 197, 199, 200. *νόμος πάντων βασιλεύς*. Consuetudo rerum omnium, [vel omnium mortalium est] rex. iii. 38.

νόμος, ὁ. comm. Divisio. Distributio. *λήγει δὲ [ἡ ἑτέρη ἀκτὴ] αὐτὴ οὐ λήγουσα, εἰ μὴ νόμῳ, ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον, ἐς τὸν Δαρεῖος ἐκ τοῦ Νείλου διώρυχα ἐσήγαγε*. Valla: Desinitque in sinu Arabico, etsi non desineret, nisi ob id, quod Darius e Nilo rivos in illum sinum induxit. iv. 39. Sed verba Græca non satis fideliter videtur explicasse. Sic enim locus explicandus. Desinit autem [alterum littus] in sinum Arabicum, in quem Darius ex Nilo canalem, [et aquæ rivos] induxit, cum [alioqui suo naturali situ in eum] non desinat, nisi divisione. [id est, nisi propter illam divisionem, quam Darius fecit, qua rivos ex Nilo in illum sinum deduxit.] Sed verba sunt obscura propter ipsorum implicitam collocationem. Hæc autem *ἐς τὸν Δαρεῖος*, &c. sunt illorum *εἰ μὴ νόμῳ*, explicatio.

νόμος. ἐν χειρῶν νόμῳ. Jure belli. viii. 89. Vide *χεῖρες*. Et *ἐν χειρῶν νόμῳ*.

νομὸς, ὁ. Regio. Tractus. Præfectura. Provincia. *ἔχοντι τὸν νομὸν τοῦτον*. Hunc tractum habenti. i. 192. ii. 4, 42, 46, 91, 152, 164, 165. iii. 90. et passim.

νομὸς, ὁ. Ubi de Ægypti divisione verba fiunt, præfecturas, et tribus, ac ipsam hominum in præfecturas distributorum multitudinem videtur significare; ut quum, ii. 166. dicitur, *οὗτος ὁ νομὸς ἐν νήσῳ οἰκέει*. Hæc tribus in insula habitat.

νομὸν ἔχειν ἔν τινι τόπῳ. Herodotea locutio. Domicilium in aliquo loco habere. pro *νέμεσθαί τινα τόπον*. Aliquem locum incolere. *ἦ δὴ ὅτε οὐρανὸς ἔσται ἔνερθε τῆς γῆς, καὶ ἡ γῆ μετέωρος ὑπὲρ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οἱ ἄνθρωποι νομὸν ἐν θαλάσσῃ ἕξουσι*, &c. v. 92. prope init. Valla parum commode locum hunc interpretatur. Stephanus longe melius, Nunc profecto cœlum sub terra erit, terraque cœlo supereminebit, homines mare incolent, &c. Sed fortasse pro *ἦ δὴ*, scribendum *ἤδη*, Jam. Vel *τὸ ἦ ἀντὶ τοῦ ἤ, καὶ ὄντως*, positum, id est, profecte, certe. Illud vero *δὴ*, pro *ἤδη*, quod *ποιητικώτερον*. Sequentia vero sic legenda suspicor, *ὅ, τε οὐρανὸς*, &c. Sensus, et tritum loquendi genus, hanc lectionem videtur indicare, quinetiam flagitare. Hæc autem omnia summam rerum omnium confusionem, atque subversionem significant. Huc addatur et *ἀδυνασία*.

νόος, οὖς, ὁ. Mens. Animus. *ἐν νόῳ ἔχουσα τίσασθαι τὸν Κανδαύλεα*. In animo habens Candaulen ulcisci. i. 10. *ἐν νῷ ἔχοντες ἐπί σε στρατεύεσθαι*. In animo habentes bellum tibi inferre. i. 27. *αἲ τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον νησιώτῃσι*. Utinam Dii hoc insulanis in mente ponant. Utinam hanc mentem ipsis dent. ibid. *ἐπὶ νόον ποιέουσι Πέρσῃσι στρατεύεσθαι ἐπὶ Λυδούς*. i. 71. *ἐν νόῳ ἔχων στρατεύειν*. In animo habens expeditionem facere. Cum copiis proficisci. i. 77. pro quo et *ἐνένωτο στρατεύειν* dicit. ibid. *ἐν νόῳ ἔχων καταγιεῖν*. In animo habens consecrare. i. 26. *τί σοι ἐν νόῳ ἐστὶ ποιέειν;* Quid tibi est in animo facere? i. 109. *ποιεῖν τινι κατὰ νόον*. Ex animi alicujus sententia aliquid facere. Sic et Galli, *Faire selon le cœur, selon le desir de quelqu'un*. i. 107. *νόῳ λαβεῖν*. Mente capere, percipere. Animo mandare. Perpendere animo. iii. 41. Gallice, *Prendre garde a quelque chose*. *οὐ νόῳ λαβών*. Non animadversa [re, quæ ei dicta fuerat. *N'ayant pris garde a ce, qu'on lui avoit dit*.] iii. 51. *ἐν νόῳ*

ϛρατεύεσθαι. In animo ha-
; cum copiis proficisci. iii.
vi. 44. νόῳ λαβών. Animo per-
lens. iii. 143. viii. 19. νόῳ λα-
ς. v. 91. νόῳ ἴσχειν τί. Aliquid
io servare. v. 92. §. 7. κατὰ
·νόος τι ποιεῖν. Aliquid ex ali-
s animi sententia facere. v.
ἢν ἐμοὶ γίνηται κατὰ νόον [τὸ
μα.] vii. 150. Si res ex ani-
ententia mihi successerit. ἐν
ἔχων πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ὑπ'
ποιήσασθαι. vii. 157. viii. 7,
νόῳ ἔχοντες ἀπαλλάσσεσθαι. ix.
52. vide φρήν. ἢν κατὰ νόον
πόλεμος ὅδε τελευτήσῃ. ix. 45.
ellum hoc ex animi vestri
ntia finiatur. ἐν νόῳ ἐγένετο
ταῦτα. ix. 46. In animo fuit
dicere.
ἔτη μοι κατὰ νόον τυγχάνει κάρτα
ix. 111. Hæc est mihi valde
nimi mei sententia. Hæc
o meo est valde grata. Hunc
ismum Galli patrio sermone
us totidem verbis expri-
.. *Cette-ci est fort selon mon*
τοῦ στρατηγοῦ ταύτῃ ὁ νόος
ix. 120. v. s. Ducis animus
ferebat. i. in hanc partem
atur. Hæc erat ducis sen-
ι.
ν νόῳ. Herodoteum loquen-
nus, quod illi sæpe tribui-
qui aliquid re prius animo
nter examinata facit. ὡς σὺν
ἰέων ὁ νεώτατος λάβοι τὰ διδο-
viii. 138. Valla: Quod data
illorum assensu accipiebat
nus natu. Æm. P. Quod, re
nter animo agitata, et ex-
ıta, illorum minimus natu
datas accepisset. Alias σὺν
prudenter significare pot-

ιν. V. H. quod a Suida sic
atur, νοσηλεύω, νοσοῦντα θε-
, i. e. ægrotantem curo.
σθαι, νοσεῖν ἐκ ἐπαχθῶς. i.
graviter ægrotare. νοσηλεία,
α. Morbus. Infirma vale-
tudo. Languor. Ægrotatio. νο-
σήλεια δὲ φάρμακα. τὰ θεραπευτικά.
i. e. quæ curandi, sanandique
vim habent. ὁ δὲ Μέντωρ ἐνοσήλευ-
σεν αὐτὸν ἐκτενέως. V. Hom. 7. Men-
tor vero ipsum sedulo curavit.
ἐνοσήλευσέ μιν ἐκτενῶς. V. Hom. 26.
νοϛεῖν. Ion. et poet. pro comm. ἐπα-
ναχωρεῖν. Redire. Reverti. i. 22.
ἀπονοϛεῖν. i. 42. νοϛήσαντας κεινῇσι
χερσί. Manibus inanibus rever-
sos. i. 73. ἀπονοϛέειν. i. 82. ἀπο-
νοϛήσας. i. 111. νοϛήσαντα. i. 122.
ὑπονοϛήσαντος τοῦ ποταμοῦ. Cum flu-
vius [in suum alveum] rediisset.
i. 191. ὑπονενοϛηκότος τοῦ ποταμοῦ.
ibid. ἀπονοϛῆσαι. ii. 33, 161. ὀπίσω
ἐνόϛησαν. iii. 26. ἢν ἀπονοϛήσῃ. iii.
124. ἀπονοϛέειν ὀπίσω. Retro re-
dire. iv. 33. ὑπονοϛέει. Se recipit.
Redit. iv. 62. ἀπονοϛήσῃ. iv. 76.
ἀπονοστήσας. iv. 77. ἀπονοϛήσαντες.
iv. 152. ἀπενόϛησαν. iv. 159. ἀπε-
νόϛησε. iv. 205. ἐνόϛησαν ἐς τὴν Εὐ-
ρώπην. vii. 147. οὐδεὶς αὐτέων ἀπο-
νοϛήσει. viii. 10. Nullus ipsorum
revertetur.
νοῦσος, ἡ. Ion. pro comm. νόσος, mor-
bus. i. 19. ἐκ τῆς νόσου ἀνέϛη. Ex
morbo resurrexit. i. ex morbo
convaluit. i. 22. ἐκφυγὼν τὴν νοῦ-
σον. Morbo vitato. Cum ex mor-
bo evasisset. i. 25. θήλεια νοῦσος.
Fœmineus morbus. i. 105.
νυκτομαχίη. Ion. pro comm. νυκτο-
μαχία. Nocturnum prælium. νυ-
κτομαχίην τινὰ ἐποιήσαντο. Quod-
dam nocturnum prælium fece-
runt. i. 74.
νυκτὸς ἐπελθούσης. comm. Noctis in-
terventu. i. 76, 82.
νυν. ἐγκλιτικὸν μόριον. Enclitica par-
ticula, quæ modo redundat, mo-
do idem ac οὖν, igitur, significat.
i. 18. Μιλήσιοι μέν νυν. Milesii igi-
tur. i. 20. ὁρμᾶσθαι μέν νυν. Dis-
cessisse igitur. i. 24, 32. τὰ μέν
νυν πρῶτα. Primum igitur. i. 61.
εἰ μέν νυν. Si igitur. vii. 189, 196,
198, 201. &c.
νωθής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Tardus.

Segnis. Ingenio hebeti præditus. νωθέστερος. Ingenio hebetiori præditus. iii. 53.
νωμᾶν. Ion. et poet. pro comm. τηρεῖν. φυλάξασθαι. Observare. νωμῶντες σῖτα ἀναιρεομένους τοὺς Δαρείου. Cum Darii milites cibum sumentes observassent. iv. 128.

Ξ.

Ξ Ionice, et poetice pro comm. κ. ξυνὸς, ἡ, όν. pro κοινὸς, ἡ, όν. Communis, &c. vii. 53.
ξ. Ionice pro gemino σσ. τριξὸς, pro τρισσός. Triplex. τριξὰ ἐξευρήματα. Tria inventa. i. 171. διξός. Duplex, pro διοσός. ii. 44, 76. iii. 9. vii. 57, 70, 205.
ξείνια, ων, τά. Ionice, et poet. pro comm. ξένια. vii. 135. Dona quæ hospites hospitibus dare solent. Hospitalia munera.
ξεινίζειν. Ion. et poet. pro comm. ξενίζειν. Hospitio excipere. Hospitaliter, ac humaniter tractare. Σόλων ὑπὸ τοῦ Κροίσου ἐξεινίζετο. Solon a Crœso exceptus est hospitio. i. 30. (pro eodem dicitur et ξεινίζειν, ut i. 106.) vii. 135.
ξεινίη. Ion. pro comm. ξενία. Hospitalitas. Hospitium. Jus hospitii. τοῖσιν Ἴωσι ξεινίην συνεθήκατο. Cum Ionibus hospitium contraxit. i. 27. ὅρκια ξεινίης πέρι ἐποιήσαντο. Jus hospitii contraxerunt interposito jurejurando. i. 69. ξεινίην ὁ Πέρσης τοῖσι Ἀκανθίοισι προεῖπε. vii. 116. Persa Acanthiis hospitalitatem [sibi, suisque copiis exhibendam] indixit.
ξεινικὸς, ἡ, όν. Peregrinus. Ion. et poet. pro comm. ξενικός. ξεινικὰ νόμαια. Mores externi, ac peregrini. i. 135. ἱρὰ ξεινικά. Sacra peregrina. i. 172.
ξεινοδοκέειν, εῖν. Ion. pro comm. ξένους δέχεσθαι. ξενίζειν. δέχεσθαι. ξεινοδοκέοντος πάντας ἀνθρώπους. Qui omnes mortales hospitio excipiebat. vi. 127.
ξεῖνοι παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ βάρβαροι ἐκαλεῦντο. Apud Lacedæmonios barbari vocabantur ξεῖνοι, q. d. peregrini. στείχοντας ἐπὶ τοὺς ξείνους. ξείνους γὰρ ἐκάλεον [οἱ Λακεδαιμόνιοι] τοὺς βαρβάρους. ix. 11. Euntes adversus peregrinos. Peregrinos enim [Lacedæmonii] vocabant ipsos barbaros. ix. 53, 55.
ξεινοκτονέειν. Ion. pro comm. ξενοκτονεῖν. Peregrinos interficere. ii. 115.
ξεῖνος. Ion. et poet. pro comm. ξένος. Hospes. i. 20, 22. ix. 11. bis.
Ξέρξης. Hoc nomen Persicum Græce significat Ἀρήϊος. Martius. Bellicosus. Bellator. vi. 98. Ἀρτοξέρξης. μέγας ἀρήϊος. Magnus bellator. ibid.
ξύλινον τεῖχος. Vide τεῖχος ξύλινον. vii. 141.
ξύλινος λόγος. Quid. Quando. Cur. iii. 57.
ξύλον, ου, τό. comm. Ligneæ compedes. αὐτὸν παραφρονήσαντα ἔδησαν οἱ προσήκοντες ἐν ξύλῳ. Ipsum de sano mentis statu deturbatum propinqui, vel necessarii, ligneis compedibus vinxerunt. vi. 75.
ξυλουργέειν, εῖν. Ion. et poet. Artem fabrilem exercere. Aliquid fabricare. iii. 113.
ξύν. Ion. ut et Attice, pro comm. σύν. ξυνήνεικε, pro συνήνεικε. vi. 23. vii. 117.
ξυνὸς, ἡ, όν. Ion. et poet. pro comm. κοινός. Communis. vii. 53.
ξυρεῖν. Ion. et poet. pro comm. ξυρᾶν. Radere. ξυρεῦνται. Raduntur. ii. 36. ἐξυρημένοι. Rasi. ii. 36, 37. ξυρεῦντες. Radentes. ii. 65. ξυρέονται. Raduntur. ii. 66. ἀποξυρήσας τὴν κεφαλήν. Raso capite. v. 35. ξυρήσαντα τὰς τρίχας. Capillis rasis. ibid.
ξυρὸς, οῦ, ὁ. Vel ξυρὸν, οῦ. comm. Novacula. Gallice, *Rasoir*. ἐπὶ ξυροῦ τῆς ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρή-

γματα. vi. 11. Proverbium hoc vide suo loco. ἐπὶ ξυροῦ, &c.

ξυστὸν, οῦ, τό. commun. Hastile. i. 52.

Ο.

Ο, ἡ, τό. Articulus præpositivus cum adverbiis junctus, loco nominum adjectivorum. ὁ πάλαι, ὁ πρότερον, ὁ μάλα, pro ὁ παλαιὸς, ὁ πρότερος, ὁ δυνατός. ὅμοια τῷ μάλιστα. vii. 118. ἀντὶ τοῦ, ὁμοίως τῷ δυνατωτάτῳ. Vel, Ut qui maxime, pro, Qui inter aliquos est maxime clarus ob opes suas. Sic et vii. 141.

ὁ articulus interdum cum nominibus conjungitur præter morem. Ut ὀνομάρχης, pro ὀνομάρχης. Vide suo loco. iv. 66.

ὁ. Ion. poet. comm. pro ἐκεῖνος. Ille. i. 32. ὁ δὲ εἶπε. Ille vero dixit. Ibidem. ὁ δὲ ἀμείβετο. Ille vero respondit. i. 35.

ο in α interdum Ionice verti. ἀρρωδεῖν, pro ὀρρωδεῖν. Vide suo loco. i. 9, 80, 111, 156.

ο in temporalibus augmentis in ω ab Ionibus non mutatum. ὀχέετο, pro commun. ὠχεῖτο. Vehebatur. i. 31. Vide αὐξήσεις χρονικαί.

οασι. Ionic. terminatio tertiæ personæ plur. verborum tertiæ conjugationis in μι, pro communi ουσι. ἐκδιδόασι, pro ἐκδιδοῦσι. i. 93.

ὀγδώκοντα. Ionice, pro communi ὀγδοήκοντα. κατὰ κρᾶσιν. i. 163, 176. perperam scribi videtur ὀγδώκοντα in vulgatis codicibus. Consule Eustath. i. 189. iii. 95. vi. 8, 46. vii. 184, 202. viii. 8, 44, 82.

ὄγκος, ου, ὁ. Congeries. Acervus. ἐπινήσαντες ἐπὶ τὸν ὄγκον τῶν φρυγάνων. Postquam [hostias mactatas] in sarmentorum acervum, vel in cremiorum congeriem, ac struem, tulerunt. iv. 62.

ὁδηγεῖν τινα. Alicui viæ ducem esse. Ducere aliquem. ὡδήγεον αὐτόν. V. Hom. 33. Viæ duces ipsi erant. Ipsum ducebant.

ὀδμὴ, ῆς, ἡ. Ion. et Dor. pro comm. ὀσμή. Odor. τὴν ὀδμὴν ὀσφραινόμενος. Odorem olfaciens, sentiens. i. 80. Fit autem a comm. ὄζω, quod Dorice dicitur ὄσδω. Oleo. Redoleo. fut. ὄσω, et ὀζήσω, et ὀζέσω, ut apud Hippocratem. p. 293. 17, 18. typ. Froben. perf. pass. ὦσμαι, quod inusitatum. hinc ὀσμή. i. 202. ii. 94. ὀδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε κραταιρῆ οἷα χελώνης. Odor mihi ad mentem, ad mentis meæ nares, pervenit vehemens ut testudinis. i. 47.

ὀδοιπορίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ὀδοιπορία, καὶ πορεία. Iter. Profectio. ii. 29.

ὀδοιπορίη, ης, ἡ. Ion. et poetic. pro comm. ὀδοιπορία, ας. Iter. Iter terrestre) (iter, quod navigio conficitur. οὐκέτι ὀδοιπορίῃσι διεχρέετο. viii. 118. Non amplius itineribus terrestribus utebatur. Iter terra non amplius fecit) (ἐπὶ νηὸς δὲ Φοινίσσης ἐπιβὰς, ἐκομίζετο ἐς τὴν Ἀσίην. ibid.

ὁδὸν ἐλᾶν. comm. Iter facere. vii. 128. Eodem modo et apud Aristoph. ἐν Νεφέλαις Phidippides dicit Φίλων ἀδικεῖς. ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον. Injuste facis Philo, tuum cursum curre. ἐξήλαυνον ἐς Βοιωτοὺς τὴν αὐτὴν ὁδόν. viii. 113. Idem iter ad Bœotos faciebant. Eodem itinere ad Bœotos ibant.

ὁδοῦν. comm. Viam ostendere. Per viam ducere. Ducere. μεταφορικῶς vero sumitur pro initium rei alicujus facere, et quodammodo eam in iter dare, hoc est aggredi, et suscipere peragendam, vel eam incipere. Quod Galli feliciter exprimunt his verbis, *Acheminer*, vel *Encheminer quelques affaires*. quasi dicas, Aliquas res gerendas, in ipsa via, in ipso itinere ponere, et ad suum finem incipere, perducere. τὰ ἀπ' ὑμέων ἡμῖν χρηστῶς ὁδοῦται. Valla nimis liberam interpretationem

hic etiam sequitur. iv. 139. *τὰ ἀπ' ὑμέων, δηλονότι ὄντα, ἢ ποιεύμενα πράγματα.* Res, quæ a vobis sunt, vel quæ a vobis fiunt, nobis recte per viam ducuntur. hæc autem *ἀντὶ τῶν, ἅπερ ὑμεῖς ὑπέσχεσθε, καλῶς ἡμῖν ὁδοῦτε, πιστῶς ποιεῖτε.* Quæ vos promisistis, recte nobis peragitis, ad rectam viam deducitis, fideliter nobis præstatis. Vel, fideliter nobis incipitis præstare. Alias iidem Galli dicunt, *mettre en chemin, mettre en train,* quod Græci *ὁδοῦν τι.* Hinc deductum verbum compositum *εὐοδοῦν.* Faustum, ac felix iter habere. Fausto, felicique itinere deducere. *μεταφορικῶς* vero significat res aliquas ad faustum, ad felicem finem perducere. *εὐοδοῦσθαι.* Res aliquas alicui feliciter, ac ex animi sententia succedere. *ὡς τῷ Κλεομένεϊ εὐωδώθη τὸ ἐς τὸν Δημάρητον πρῆγμα.* vi. 73. Cum Cleomeni res adversus Demaratum suscepta, feliciter et ex animi sententia successisset. *εὐοδωθείσης τῆς συμβουλῆς.* Ctesias Pers. 50. Cum illud consilium feliciter [ei] successisset.

ὁδοφύλαξ, κος, ὁ. Vel *ὁδοφύλακος, ου.* N. H. *ἵνα μηδὲν πρῆγμα παρέχοι πρὸς τῶν ὁδοφυλάκων.* vii. 239. Ne quid negotii præberent [pugillares] apud viarum custodes.

οη. κατὰ κρᾶσιν Ἰωνικὴν εἰς ω mutatur non raro. *ἀναβοήσας,* comm. *ἀμβώσας,* Ion. Vociferatus. i. 8. *ἀνεβόησεν. ἀνέβωσεν.* i. 10. *ἐννοήσας. ἐννώσας.* Cum animadvertisset. Cum intellexisset. Cum considerasset. i. 68. *ἐνένωτο,* pro *ἐνενόητο.* In animo habebat. i. 77. *ἐννώσαντα,* pro *ἐννοήσαντα.* Cum cogitasset. Secum reputantem. i. 86. *ἐπιβώσασθαι,* pro *ἐπιβοήσασθαι.* Invocasse. Implorasse. i. 87. *βῶσαι,* pro *βοῆσαι.* Vocare. i. 146. *ὀγδώκοντα,* pro *ὀγδοήκοντα.* i. 163, 189. iii. 95. Octoginta. *ἐννενώκασι,* pro *ἐννενοήκασι.* iii. 6. *βώσαντες,* et *ἐπιβώσονται.* v. 1. *προσεβώσατο.* vi. 35. *καταβωσομένους.* vi. 85. *ἐβώσθησαν.* vi. 131. *ἐνενῶντο,* pro *ἐνενόηντο.* tertia plur. plusq. perf. pass. verbi *νοέομαι, ῦμαι.* Cogito. In animo habeo. vii. 206. *διενενῶντο,* pro *διενενόηντο.* vii. 207. Observanda autem varietas accentus in eodem verbo post contractionem ex *οη* in *ω* factam. Nam in his quidem *τὸ ω* videmus circumflexum, lib. vero i. 77. *ἐνένωτο,* non *ἐνενῶτο,* pro *ἐνενόητο,* scribitur. In eodem enim verbo eadem scribendi ratio videtur servanda. Quamobrem vel linguarum licentiæ, vel typographorum negligentiæ, varietas ista tribuetur.

οἱ. Ion. pro commun. *ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ.* Sibi ipsi. Sibi. i. 8, 9, 45.

οἱ. Ionice, pro communibus *αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτῷ.* Ipsi. i. 1, 8, 14, 19, 27, 31, 34, 36, 43, 45, 77.

οἰ. Ionice, pro commun. *ῳ* in augmentis temporalibus verborum. *οἰκημένος,* pro *ᾠκημένος.* i. 27, 28. *οἴχοντο,* pro *ᾤχοντο.* i. 48. Vide *αὐξήσεις χρονικαί.*

οἷα. comm. Utpote. iii. 4, 78.

οἷα. Ion. et poet. pro comm. *ὥσπερ.* Quemadmodum. i. 47.

οίατο. tertia plur. opt. Ionice pro communi *οιντο.* *βουλοίατο,* pro *βούλοιντο.* Velint. i. 3. viii. 30. *γενοίατο,* pro *γένοιντο.* i. 67. *λυπεοίατο,* pro *λυποῖντο.* i. 99. *γενοίατο,* pro *γένοιντο.* Fuerint. i. 196. *συμφεροίατο,* pro *συμφέροιντο.* ibid. *νομιζοίατο,* pro *νομίζοιντο.* viii. 128. *γενοίατο.* ii, 2. *ἀπικοίατο.* ii. 160. vii. 233. *γενοίατο.* ii. 165. *ἑλοίατο,* pro *ἕλοιντο.* iii. 38. ix. 22. *ἀγοίατο,* pro *ἄγοιντο.* iii. 48. iv. 43, 99. *δεοίατο,* pro *δέοιντο.* v. 73. *μηχανοίατο,* pro *μηχανοῖντο.* vi. 46. vii. 151, 152. &c.

οἰδαινόντων ἔτι τῶν πρηγμάτων. Rebus adhuc turbulentis. Rebus adhuc turbatis. iii. 127.

ν τῶν πρηγμάτων. Herodo-
ocutio. Rebus tumentibus.
Rebus flagrantibus. iii. 76.
dici solet de turbulento
n statu, quum res in ipso
ltus vigore sunt positæ. Me-
ora sumta est a re medica,
rporis aliquo tumore, unde
s aliquis dolor, aut pericu-
corpori impendet.

ῦ, ὁ. Ion. et poet. Vide Eu-
ium. Miser. δίαιταν ἔχειν ὀϊζυ-
κ. 82. Miserum vitæ genus
re. Misere victitare.

ν. Ion. et poet. prop. navis
rnaculum regere significat.
enim, οἴακος. Navis guber-
lum. ab hujus dativo οἴακι
erbum magis commune οἰα-
, et Ion. verso α in η, οἰηκί-
γενικῶς accipitur pro regere,
rnare, tractare, gestare. ut
δας οἰηκίζειν. Clypeos gestare,
egere. Latinus interpres ver-
fulcire. quod non rejicien-
i. 171.

comm. pro Attico ἐοίκασι,
itur. iii. 116. v. 106.

comm. pro Attico ἐοίκατε.
mini. v. 20. vii. 162. viii.

omm. pro Attico ἔοικε. Vide-
r. v. 97.

τά. Res domesticæ. Domus
ἤει κλαίων ἐς τὰ οἰκεῖα. Do-
flens ivit. i. 109.

et οἰκεῖσθαι. Incolere. Habi-
ἐν τῇ ἠπείρῳ οἰκημένων Ἑλλήνων.
cis in continente habitanti-
i. 27. τοῖσι τὰς νήσους οἰκημέ-
Illis, qui insulas incolunt.
οἰκημένων. i. 28. οἴκει γῆν τὴν
τιν. i. 56. οἴκεεν ἐν Πίνδῳ. ibid.
γῆν. i. 57. οἰκησάντων ἐν Ἑλ-
ἔοντῳ. ibid. τῶν περὶ τὰς πηγὰς
Στρυμόνος οἰκεομένων. viii. 115.
αὐξήσεις χρονικαί.

σθαι. comm. Sibi vindicare.
ντιοι οἰκειεῦνται Καμβύσεα. Æ-
ii Cambysem sibi vendicant.

οἰκειοφώνως. Ctesias Pers. 9. Sua voce. Suis verbis.

οἰκηΐη, ης, ἡ. Herodoteum vocabulum, substantivum, pro quo comm. dicendum esset οἰκεία, ας. Familia. τὸν εὕρισκε οἰκηΐης ἐόντα ἀγαθῆς. Quem ex bona familia esse comperiebat. i. 107. pro eodem dicitur et οἰκίη. προσποιεύμενοι τῇ Κύρου οἰκίῃ συγγενέες εἶναι. Simulantes se Cyri familiæ cognatos esse. iii. 2.

οἰκήϊος. Ion. et poet. pro comm. οἰκεῖος. οἰκήϊον κακόν. Malum domesticum. i. 45. οἰκήϊα ἐόντα. Quæ sunt domestica. i. 92. οἰκήϊα πάθεα. Mala domestica. i. 153. ii. 37, 85. iii. 61, 63. τὺς οἰκηΐους πάντας. Omnes domesticos. iii. 119, 150. iv. 65. οἰκηϊώτατος. Superlativus gradus. v. 5.

οἰκήϊος, ου, ὁ. Domesticus. Proprius. Suus. Cognatus. Affinis. οἱ τῆς γυναικὸς οἰκήϊοι. Illius mulieris domestici, cognati, affines. v. 41. οἰκηΐῃ δαπάνῃ. Proprio sumtu. Propriis sumtibus. Suis sumtibus. v. 47.

οἰκηϊεῦσθαι. Ion. pro comm. οἰκειοῦσθαι. Suum facere. Suum dicere. Sibi vendicare. Sibi conciliare. τύτων τὴν εὕρεσιν ὐκ οἰκηϊεῦνται Λυδοί. Lydi horum inventionem sibi non vendicant. i. 94. κάρτα τύτυς οἰκηϊεύμενος. Hos sibi valde concilians. Horum benevolentiam sibi valde concilians. iv. 148.

οἴκημα, τος, τό. Domus. Ædificium. [οἰκίαν συνωνύμως vocat. i. 17. et οἰκίον. i. 35, 41, 44, 98, 140. vii. 118.] i. 164, 179. ii. 100, 121. §. 1. §. 2. §. 3. ii. 148. ix. 13.

οἴκημα, τος, τό. comm. Ædes sacra. Templum. τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα, καὶ τὰ οἰκήματα ἐμπεπρησμένα. viii. 144. Deorum simulacra, et templa incensa.

οἴκημα, τος, τό. Cubiculum. τὸ οἴκημα, ἐν τῷ κοιμώμεθα. Cubiculum, in quo cubamus. i. 9. et 10.

οἴκημα, τος, τό. Cors, cortis. Locus, ubi gallinæ aliæque aves aluntur. vii. 119.

οἰκημένος. Ion. neglecto augmento temporali, pro comm. ᾠκημένος. Qui habitat. i. 27, 28. viii. 140. Vide αὐξήσεις χρονικαί.

οἰκήτωρ, ορος, ὁ. comm. Habitator. Incola. iv. 34.

οἰκίον, ου, τό. Vide οἴκημα.

οἰκοδομεῖν. Ion. poet. et comm. Ædificare. i. 21. ᾠκοδόμησεν. Ædificavit. i. 22. οἰκοδομέων. i. 114. οἰκοδόμηται. i. 181. ἀνοικοδόμησε. i. 186. οἰκοδομῆσαι. ii. 101. οἰκοδομέεσθαι, pro οἰκοδομήσασθαι. ii. 121. §. 1. οἰκοδομέων. ibid. οἰκοδομηθῆναι. ii. 126. οἰκοδομησαμένων. ii. 148.

οἰκοδομὴ, ῆς. Ædificium. ii. 127.

οἰκοδόμημα, τος. comm. Ædificium. ii. 121. §. 1. ii. 136.

οἶκος, ου, ὁ. comm. Ædes sacra. Templum. τῶν ἐκεῖνος ἐνέπρησε τοὺς οἴκους, καὶ τὰ ἀγάλματα. viii. 143. Quorum [deorum] ille templa, et simulacra incendit. Vide οἴκημα. viii. 144.

οἰκοφθορεῖν. Domum, familiam, rem familiarem, perdere. comm. οἰκοφθορήθησαν. Eorum familia, vel res familiaris, periit. Suam familiam, vel rem familiarem, amiserunt. i. 196. Fortunis eversi sunt. ὥρεον σφεας οἰκοφθορημένους. Ipsos fortunis eversos videbant. v. 29. οἰκοφθόρησθε. viii. 142. Rem vestram familiarem amisistis. οἰκοφθορημένων οὕτω. viii. 144.

οἶκτος, ου, ὁ. comm. Misericordia. Miseratio. Commiseratio. εἰς οἶκτον προηγάγετο. V. Hom. 21. In commiserationem [eum] adduxit.

οἰκτότερος, ου, ὁ. Ion. pro comm. οἰκτρότερος. Miserabilior. Sed hoc quidem ab οἰκτρὸς adjectivo, i. miserabilis, et miseratione dignus, illud vero ab οἶκτος substantivo deduci videtur, quod misericordiam, sive miserationem significat. ἕτερα τούτου πεπόνθαμεν οἰκτότερα. Alia hoc miserabiliora passi sumus. vii. 46.

οἰκὼς, οἰκότος. comm. pro Attico ἐοικώς. Similis. iii. 61. vi. 125. οἰκότα λέγοντες. vii. 129. Verisimilia dicentes. οἰκός. Æquum. οἰκὸς ἐμὲ τοῦτο ποιεῖν. Æquum est me hoc facere. vii. 160. τὰ οἰκότα. viii. 60. Quæ verisimilia sunt. Quæ rationi sunt consentanea. Sic et viii. 60, 68.

οἰμεῖν. Ion. et poet. pro comm. ἐλθεῖν. Θῦννοι δ' οἰμήσουσι σεληναίης διὰ νυκτός. Thynni autem venient Lunæ per lumina noctu. i. 62. Æ. P.

ὀνομαστότατοι ἐγένοντο. ix. 72.

Οἰόλυκος ὠνομάσθη ὅτι ὄϊς ἐν λύκοισι κατελείφθη. iv. 149.

οἷόν τε εἶναι. Ionice, et commun. δυνατὸν εἶναι. δύνασθαι. Posse. i. 29. οὐκ οἷοί τε ἐγινέατο. pro οὐκ ἐδύναντο. i. 67. οὐκ οἷά ἐστι πλέειν. Navigari non potest. i. 194. iv. 16.

οἴσεσθαι. comm. futurum verbi inusitato οἴω, pro communi φέρω. ἤλπιζον πλέον τι τῶν ἄλλων οἴσεσθαι. vii. 168. Sperabant se aliquid amplius reportaturos, quam ceteros.

οισι. terminatio Ionica in dativis pluralibus 3. simpl. pro communi οις, tam sequente vocali, quam consonante. τοῖσι Φοίνιξι, pro τοῖς Φ. i. 5. τοῖσι Λύδοισι, καὶ τοῖσι ἄλλοισι βαρβάροισι. i. 10. τοῖσι Μιλησίοισι οὐδαμοί. i. 18. ἀπικομένοισι ἐς. i. 19. ἀλλήλοισι εἶναι. i. 22. τούτοισι, ἀλλά. i. 24. τοῖσι ἐθελοίσι ἀεῖσαι. ibid. πρώτοισι ἐπεθήκατο Ἐφεσίοισι. i. 26. τούτοισι ἐπεχείρησε. ibid. ἄλλοισι ἄλλας. ibid. τοῖσι νησιώτησι. ἐόντων. i. 27. τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισι Ἴωσι ξεινίων. ibid.

οισιν. terminatio Ionica in dativis nominum tertiæ declinationis simplicium in plurali, pro communi οις. βαρβάροισιν ἀποδεχθέντα. I. apud init. pro βαρβάροις. Hoc autem sæpe fit εὐφωνίας

χαρίν sequente vocali, ne vocalium concursus aures offendat, ut hic videmus. ἀνθρώποισιν ἐόντα. i. 8. ἀνθρώποισιν ἐξεύρηται. ibid. ἐν τοῖσιν ἐν. ibid. τοῖσιν ἕξ. i. 18. ἑδωλίοισι διεξελθεῖν. i. 24. πρώτοισι μέν. i. 26. τοῖσι δέ. ibid. τοῖσι τάς. i. 27. ἐν Ἀθηναίοισι τοῖσι πρώτοισι λεγομένοισιν εἶναι. &c.

Οἰτόσυρος. Scythice vocatur Apollo. iv. 59.

οἴχεσθαι. comm. Ire. Proficisci. οἴχοντο πλέοντες, pro ᾤχοντο πλέοντες. ἀπέπλεον. Iverunt navigantes. Navigarunt. Iverunt. iv. 145. οἴχετο ἀπολιπών. iv. 155. οἴχοιτο ἀπολιπόντες. iv. 160. οἴχοντο φεύγοντες. ibid. vi. 96. οἴχετο πλέων. v. 47. Sed eo in loco vitiose scriptum videtur, εἴχετο, pro οἴχετο. οἴχοντο. v. 75.

οἴχηνται. 3. person. plur. perf. pass. Ion. pro comm. ᾤχηνται. ab οἰχέομαι, οὖμαι. quod ab οἴχομαι. Eo. Proficiscor. αἱ ἡμέραι διοίχηνται. Dies præterierunt. iv. 136.

οἴχομαι. comm. μ. οἰχήσομαι, ab οἰχέομαι, οὖμαι. π. ᾤχημαι. pro quo frequentius ἔρχομαι, et ἀπέρχομαι. Eo. Abeo. Discedo. οἴχοντο φεύγοντες. pro ᾤχοντο φεύγοντες, φεύγοντες ἦλθον. ἔφυγον. vii. 218. Fugientes iverunt. fuga se [eo] contulerunt. Alias, aufugerunt.

οἰχώκει. Ion. et poet. singularis tertia persona plusquamperfecti activi, ab οἰχέω, ῶ. fut. οἰχήσω. aor. 1. act. οἴχησα. perf. οἴχηκα, neglecto augmento, pro ᾤχησα, ᾤχηκα, plusquamperf. ᾠχήκειν. et Ion. οἰχήκειν, et verso η in ω, οἰχώκειν, οἰχώκεις, οἰχώκει, καὶ κατὰ διάλυσιν Ἰωνικὴν, οἰχώκεε. Ivit. Abivit. iv. 127, 165. οἰχώκει φέρων. Absportavit. i. 189. v. 20. Ξέρξης οἰχώκεε ἀπελαύνων. vii. 164. Xerxes abiit. Vide οἴχομαι. μ. οἰχήσομαι. τὰ Κάρνεια παροιχώκεε ἤδη. viii. 72. Carnea [festa] jam præterierant. οἰχώκεε. viii. 126.

οἰχωκὼς, υῖα, ός. viii. 108. Vide οἴχομαι. et οἰχώκει. οἰχωκότας. ix. 98.

ὅκως. Ion. pro comm. ὅπως. ἤγουν ὅταν. ὁσάκις. Quando. Quoties. Quotiescunque. ὅκως ἐπειρώατο ἀλλήλων. Quoties alteri alteros tentabant, et mutuum periculum virium faciebant. i. 68. τοῖσι ὅκως τὶ μέλλοι ἀνεπιτήδεον ἔσεσθαι. Quibus. quoties aliquid mali eventurum. i. 175. ii. 140, 150. iii. 51. vii. 119.

ὅκως. Ion. pro comm. ὅπως, ἕως, quamdiu, tantisper dum. Vel, ὅτε, quando, quum. i. 17.) (τηνικαῦτα, tunc. ibidem. i. 17, 68. ii. 108, 150. iii. 51, 148. ὅκως ἴδοιτο. Cum vidisset. iii. 148. iv. 42, 43. ὅκως ἔλθοι. iv. 78, 130. v. 29, 92. §. 6.

ὅκως. Ion. pro comm. ὅπως, ἐπειδή. Postquam. ὅπως αὐτοῦ νύκτα ἀγάγοιεν. Postquam ibi noctem transegissent. vii. 119.

ὅκως. Ion. pro ὅπως. Ut. i. 8, 9, 17, 20. et alibi passim.

ὄλεθρος, ὁ. comm. Pernicies, pro ὀλέθριος. Perniciosus. γεγονώς τε κακὸς, καὶ ἐὼν ὄλεθρος. Cum sis improbus, et perniciosus. iii. 142.

ὄλβιος. Ion. et poet. quinetiam comm. Felix. Beatus. i. 30, 31, 32. ὄλβιος, καὶ εὐτυχὴς τίς λέγεται. i. 32, 34, 86.

ὄλβος, ὁ. Ion. et poet. Felicitas. Beatitudo. Opes. Divitiæ. ibid.

ὀλιγαχόθεν. Herodoteum adverbium. pro quo diceretur comm. ἐξ ὀλίγης χώρας, vel ἐξ ὀλίγων τόπων. Ex paucis locis. οἱ λεξικογράφοι parum commode videntur hoc interpretari, Aliquantulum. Alicunde. iii. 96.

ὀλιγόγονος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui parum est fœtuosus. iii. 108. ὀλιγόγονα ζῶα τίνα, καὶ διὰ τί οὕτως ὑπὸ θεοῦ πεποίηται.) (πολύγονα. ibid.

ὀλιγοχρόνιος. Qui parvum, exiguum tempus vivit, durat. i. 38.

ὀλκοὶ, οἱ. Canales, quibus deduce-

bantur naves. Stephanus. Valla vero, navium vestigia. Sed parum commode. Alii (quod verisimilius) sic vocari tradunt instrumenta, quibus naves in terram ex mari subducuntur, et ex terra in mare deducuntur, παρὰ τὸ ἕλκειν, trahere. Thucyd. interpres, ὁλκοί εἰσιν ὄργανα, οἷς αἱ νῆες ἕλκονται. Consule Hesychium, Pollucem, et Suidam. ii. 159.

ὁλοίτροχος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Eustath. ὁλοοίτροχος, καὶ ὁλοίτροχος λίθος ἐντελῶς λέγεται. Suidas vero, ὁλοοίτροχος. περιφερὴς, στρογγύλος. καὶ ὁλότροχος. Saxum totum rotundum, et quod rotam sua rotunditate refert. Vide cetera, quæ apud Eustath. et Suidam exstant, quæ vocis hujus etymon, et varios spiritus, atque significationes docent. v. 92. §. 2. προσιόντων τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς πύλας, ὁλοιτρόχους ἀπίεσαν. viii. 52. Cum barbari ad portas accessissent, [in eos illi] saxa molaria, [vel ingentia, et rotarum instar rotunda,] demittebant, [devolvebant.]

ὅμαιμος, ὁ καὶ ἡ. Qui est ejusdem sanguinis. Consanguineus. Ion. et poet. i. 151.

ὁμαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Consanguineus. v. 49. viii. 144.

ὁμαιχμίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ὁμαιχμία, ας. ἡ συμμαχία. Belli societas. Confœderatio. Fœdus inter aliquos ea conditione percussum, ut mutuo feratur auxilium. Hoc nomen et a Thucydide lib. 1. et a Dionysio Hal. Antiq. R. lib. 3. 174. 38. usurpatur, et lib. 6. 398. 31. ὁμαιχμίην συντίθεσθαι πρός τινα. vii. 145. Dionys. ubi supra, ὁμαιχμίαν ποιήσασθαι πρός τινα dicit apertius. Belli societatem cum aliquo facere. ἡμῖν ὁμαιχμίην συνθέμενοι ἄνευ τε δόλου, καὶ ἀπάτης. viii. 140. Belli societate sine dolo, et sine fraude nobiscum facta.

ὅμηρος, ου, ὁ. comm. Obses. Obsidis. Gallice, *Baillé en ôtage.* Vide vulgata Lexica tam Latina, quam Græca, præcipue vero Suidam, et Harpocrationem, qui pluribus docent quid sit ὅμηρος, quid ὁμηρεύειν, quid ὁμηρεία, et quomodo ὅμηρος et ὅμηρον differant. Κατεῖχε γάρ σφεας Λεωνίδης ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιεύμενος. vii. 222. Valla: Quippe quos Leonides loco obsidum distinebat. Æ. P. Ipsos enim Leonides obsidum loco ducens [apud se] retinebat.

ὅμηρος, ου, ὁ. Vocabulum Cumanum, quod τυφλὸν, i. cæcum significat. οἱ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους λέγουσι. V. Hom. 13. Cumani cæcos vocant ὁμήρους. ὅμηρος autem dictus quasi ὁμήορος, παρὰ τὸ ἄρθρον ὁ, καὶ τὸ μὴ ὁρᾷν. Ille, qui non videt.

ὁμιλεῖν τινι. Coire, congredi cum aliquo. De venereo congressu dictum. Ἄμυτις ἀνδράσιν ὁμιλοῦσα. Ctesias Pers. 41. ὡμίλει αὐτῇ. ibid.

ὁμιλίη. Ion. pro comm. ὁμιλία. Congressus, vel Colloquium. αὗται αἱ γυναῖκες λέγονται ἀνδρῶν οὐδαμῶν ἐς ὁμιλίην φοιτᾷν. Istæ mulieres in nullius viri colloquium, vel congressum, ire dicuntur. i. 182.

ὅμιλος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. πλῆθος. συναθροισμός. Turba. Cœtus. Multitudo. i. 88.

ὅμιλος, ου, ὁ. comm. Tumultus. Strepitus. Βοῇτε, καὶ ὁμίλῳ ἐπήϊσαν. ix. 59. Cum vociferatione, strepituque [Græcos] invaserunt.

ὁμόγλωσσος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui eadem lingua utitur. i. 57. bis. ὁμόγλωσσοι τοῖσι Καρσί. Qui eadem lingua, qua Cares, utuntur. i. 171. τούς σφι ὁμογλώσσους. ii. 158. viii. 144.

ὅμοια. Ion. et poet. pro comm. ὁμοίως. Similiter, æque ac. ὅμοια τῷ μάλιστα. Æque ac potentissi-

quisque, vii. 118. Vel, ut
ıaxime. vii. 141.
τὸ ὅμοιον ἀνταποδιδόναι. Pa-
gratiam referre. Par pari
:re, referre. Galli, *Rendre*
reille. Hoc tam de bono,
ı de malo dicitur. i. 18.
ἡμῖν ἔςαι. viii. 80. Perinde
ı erit. Gallice, *Ce nous sera*
in.
vel ὁμοῖος. Hoc Attice, et
illud vero comm. Similis.
ν τοῖσι λόγοισι τὰ ἔργα ὁμοῖα.
07. v. s. Facta verbis simi-
ıcere. i. æquare verbis facta.
ὰ, καὶ τὰ ἴδια, ἐν ὁμοίῳ ἐποιέετο.
109. Res sacras, et privatas,
ıę profanas] in eodem loco
bat. id est, qui sacra et
ına perinde ducebat.
Ion. et Attice, pro comm.
. Similis. ὁμοῖα τοῖσι ἐν Δελ-
Illis similia, quæ sunt Del-
i. 92. iii. 157.
θαι. comm. pro ὅμοιον ποιεῖν.
εἶναι νομίζειν. Assimilare. Si-
esse ducere. τὰς Κύρυ πάθας
ὕτοῦ ὁμοιούμενος. Cyri casus
imiles esse ducens, vel assi-
ıs. i. 123.
cum dativo. ὁμοίως ἐκείνῳ.
e ac ille. i. 32, 52.
καί. Æque ac. ὁμοίως μικρὰ
ιεγάλα ἐπεξιών. Æque parva,
ıagna recensens. i. 5. Θεσ-
ισι ὁμοίως. Æque ac Thessalis.
30.
ος, ου, ὁ καὶ ἡ. N. H. Qui
ı eodem lecto, vel toro, vel,
simul ad eandem mensam in
m toro recubat, ut olim fieri
ıat. Quem morem Virgil.
at *Æn.* lib. 2. his verbis,
icuere omnes, intentique ora
ıant. Inde toro pater Æneas
rsus ab alto. Consule Ser-
. ὡς δὲ ἀπὸ δείπνου ἔσαν, δια-
ιον, τὸν Πέρσην τὸν ὁμόκλινον
ἔοι. ix. 16. A cœna vero,
potationi [convivæ] darent
am, [ferunt] Persam, qui in
eodem toro [ad mensam] recu-
babat, ipsum interrogasse [cujas
esset.]

ὁμολογεῖν. Pacisci. Gallice, *Faire quelques pactes. S'accorder avec quelqu'un.* ἐπὶ τούτοισιν ὁμολογήσαντος. Cum his conditionibus pactus [cum eo] fuisset. i. 60. ὡμολόγησαν ἑκατὸν τάλαντα ἐκτίνειν. Pacti sunt se centum talenta persoluturos. vi. 92. vii. 172. viii. 140, 141, 143, 144. ix. 7, 13.

ὁμολογεῖν τινι. Cum aliquo consentire. ὁμολογέουσί σφι Λέσβιοι. Cum ipsis Lesbii consentiunt. i. 23. ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν οὐδέν. Lingua nullo modo consentiunt. i. 142. οὐ μέν τοι αὐτοί γε ὁμολογέουσι τούτοισι οἱ Κᾶρες. Ipsi tamen Cares his non assentiuntur. i. 171. ὁμολογέοντες σφίσι. ii. 3. συνωμολόγεόν σφι. ii. 55. ὁμολογέουσι Θηραίοισι. Cum Theræis consentiunt. iv. 154. v. 75.

ὁμολογεῖν τινι. Herodotea et Thucydidea locutio. Certis conditionibus alicui se dedere. ὁμολογήσαντες τῷ ἐν Δασκυλίῳ ὑπάρχῳ. Cum certis conditionibus se Dascylii præfecto dedidissent. vi. 33. Accipitur tamen τὸ ὁμολογεῖν simpliciter pro deditionem facere, se dedere. ἐπίστασθε ἡμέας ὁμολογήσειν τῷ Πέρσῃ. vii. 172. Sciatis fore ut Persæ nos dedamus. viii. 140, 141, 143, 144. ix. 13.

ὁμολογίη. Ion. pro comm. ὁμολογία. Pactum. Compositio. Deditionis conditio. Deditio. κατὰ τὴν ὁμολογίην τὴν πρὸς Μεγακλέα γενομένην. Ex compositione cum Megacle facta. i. 61. ὁμολογίῃ χρῆσθαι. Facere compositionem. i. 150. iv. 201. ὁμολογίῃ ἂν ἐχρήσαντο πρὸς Ξέρξεα. vii. 139. Compositionem cum rege fecissent. ἐς ὁμολογίην προσεχώρησαν. vii. 156. Ad compositionem venerunt. Vel, Facta compositione se dediderunt. Apud Thucyd. ὁμολογία sæpe accipitur pro certis conditionibus,

quibus quis se hosti dedit, vel aliquid facit. Item pro ipsa deditione. Alias pro fœdere, fœderisque pacto, sive pactione. Interdum et pro colloquio. Consule nostrum Græco-lat. indicem in Thucyd. οὐδὲ λόγους τῶν Πεισιστρατιδέων περὶ ὁμολογίης ἐνεδέκοντο. Herod. viii. 52. Valla: Ne verba quidem Pisistratidarum conditionem deditionis offerentium admittebant. Æ. P. Ne verba quidem a Pisistratidis de compositione [facienda] oblata admittebant. Vel, Ne verba quidem admittebant, quæ Pisistratidæ [ipsis] de compositione [facienda] offerebant. Vel, Ne conditiones quidem de deditione facienda a Pisistratidis oblatas admittebant. Nam et λόγος conditionem, et ὁμολογία deditionem, non raro significat; ut suo loco docetur, exemplisque res confirmatur. ἐς ὁμολογίην ἄξοντα τῷ βαρβάρῳ. viii. 141. Ut [Athenienses] ad compositionem cum barbaro faciendam induceret. ἐπ' ὁμολογίῃ. ibid. Compositionis faciendæ caussa.

ὁμομήτριος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Qui est ex eadem matre natus. ἀδελφεὸς ὁμομήτριος. Frater uterinus, qui ex ejusdem matris utero prodiit. i. 92.

ὁμοσιτεῖν. Simul edere. comm. ὁμοσιτῆσαι τοῖσι ἀνδράσι. Cum maritis edere. i. 146.

ὁμόσιτος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui cum aliquo edit. τοῖσι ὁμοσίτοισι μετ' ἐκείνου. Qui cum eo comedebant. vii. 119.

ὁμοτράπεζος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui eadem mensa utitur, qua quis alius. vulgo Commensalis. ὁμοτράπεζος βασιλέϊ ἐγένετο. Regi commensalis factus est. Ad mensam cum rege sedere cœpit. Eadem mensa, qua rex, utebatur. iii. 132. ix. 16. Ctesias Pers. 40.

ὁμότροπος, pro ὁμοιότροπος. cum dativo. Similis. ii. 49.

ὁμότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. Similibus moribus præditus. Ingenio simili præditus. Similis. ἤθεα ὁμότροπα. viii. 144. Similes mores.

ὁμουρέειν. Ion. et poet. Finitimum esse. cum dativo. ii. 33. vii. 8. ὁμουρεόντων τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ. vii. 123. ὁμουρέοντες Ἀμπρακιώτῃσι. viii. 47.

ὅμουρος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro comm. ὅμορος. Finitimus. i. 57, 134. ὅμουρος τῇ Λιβύῃ. ii. 65. iv. 125. vii. 8.

ὁμοφωνεῖν. comm. Eadem voce, linguaque uti. i. 142.

ὁμόφωνος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui eadem voce, linguaque utitur. ἔθνεα οὐκ ὁμόφωνα σφίσι. Gentes, quæ inter se eadem voce, linguaque non utuntur. iii. 98.

ὁμοχροιΐη. Ion. pro comm. ὁμόχροια. Coloris similitudo. ἐπεὰν τὰς βραχίονας ἐπιτάμωνται, ἐς τὴν ὁμοχροιΐην τὸ αἷμα ἀναλείχουσι ἀλλήλων. Sed locus hic sic distinguendus, et corrigendus, ἐπιτάμωνται ἐς τὴν αἱμοῤῥοΐην, τὸ αἷμα ἀ. ἀλ. Postquam inciderint, atque secuerint brachia usque ad sanguinis profluvium, donec sanguis profluat, sanguinem mutuo delingunt. i. 74. Idem fere scribitur. iv. 70. de Scythis, quum fœdera cum aliis faciebant.

ὁμοφρονέειν, εῖν. Ion. et poet. Consentire. Concordem esse. Conspirare. οὐκ ἐθελῆσαι ὁμοφρονέειν, ἀλλὰ γνώμῃ διενειχθέντας. &c. vii. 229. Noluisse consentire: sed sententiis discrepantes [abiisse ferunt.] Στάσις ἔμφυλος πολέμου ὁμοφρονέοντος τοσούτῳ κάκιόν ἐστι, ὅσῳ πόλεμος εἰρήνης. viii. 3. Seditio civilis, [et intestina] tanto deterior est bello, quod concorditer geritur, quanto bellum pace [deterius est.] ἀλλήλοισι ὁμοφρονέουσι. viii. 75. Inter se consentiunt. ὁμοφρονέοντας. ix. 2.

ὁμόψηφος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Suffragii ferendi socius. Qui cum aliis ferendi suffragii jus, ac potestatem habet. Alias idem valet ac ἰσόψη-

φος. Qui parem ferendi suffragii potestatem habet. vii. 149.

ὀνίδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ, φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμόν. vii. 160. Valla: Contumeliæ homini factæ solent irritare indignationem. Sed hoc loquendi genus a Cicerone verbis disertissimis damnatur. Philippica tertia. sect. 9. ed. Ern. Quid est porro facere contumeliam? Quis sic loquitur? Æ. P. Contumeliæ, quæ in hominem jaciuntur, vel intorquentur, iram inferre solent. Vel, Probra, quæ homini inferuntur, iram excitare solent. Vide ἐπανάγειν.

ὀνείρατα. Ion. et poet. pro comm. ὄνειροι, vel ὄνειρα. Insomnia. τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα, τελέως ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται. Quæ ex insomniis pendent prorsus, omnino, ad infirmitatem rediguntur. i. infirma evadunt, et evanescunt. i. 120.

ὀνειροπόλος, ὁ. Ion. et poet. Somniorum conjector, ac interpres. i. 107, 108, 128.

ὄνειρος, ὁ. Ion. et poet. οἱ εὕδοντι ἐπέστη ὄνειρος. Ei dormienti insomnium astitit, oblatum est. pro comm. ἐνύπνιον. i. 34, 36. ὄψις ὀνείρου ἐν τῷ ὕπνῳ ἐπιστᾶσα. Visum, quod in somnis oblatum est. i. 38. τὸ ὄνειρον. idem. i. 39. τὸν ὄνειρον ἐξήκειν [ἡγοῦμαι.] Insomnium ad exitum perductum esse, suum exitum jam habere, puto. i. 120.

ὄνομαι. Ion. et poet. pro comm. ψέγω καὶ καταφρονῶ. Vitupero. Contemno. οἱ Κορίνθιοι τοὺς χειροτέχνας ἥκιστα ὄνονται. Corinthii minime vituperant, vel contemnunt, artifices. ii. 167. τὸν Ἄμασιν κατώνοντο. ii. 172.

ὀνομαστικὴ ἀντὶ τῆς γενικῆς, Ἰωνικῶς, καὶ Ἀττικῶς. Δόξαν. ἀντὶ τοῦ δόξαντος. Cum visum fuisset. Cum placuisset. vi. 77. Ἀλὴς γινομένη πᾶσα ἡ Ἑλλὰς, χεὶρ μεγάλη συνάγεται. vii. 157. ἀντὶ τοῦ, Ἀλέος πάσης τῆς Ἑλλάδος γινομένης, χ. μ. σ. Si universa Græcia congregata fuerit, Vel, si in unum cogatur, magna manus contrahitur, contrahetur, cogetur. Vide παρασχὸν, et παρεόν. Οἱ δὲ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων, καὶ Ἑλλήνων ψιλοὶ, ὡς εἷς περὶ ἕκαστον ἐὼν ἄνδρα, πεντακόσιοι, καὶ τετρακισχίλιοι, καὶ τρισμύριοι ἔσαν. ix. 29. pro ὡς ἑνὸς περὶ ἕκαστον ἐόντος ἄνδρα. Sic paulo superius. τρισμύριοι ἄνδρες, ὡς ἐόντων ἑπτὰ περὶ ἕκαστον ἄνδρα. Reliqui vero Lacedæmoniorum et Græcorum milites leviter armati (quippe quod singuli singulos viros circumsistebant, [vel, quippe quod singuli singulis viris adstabant,]) erant quingenti supra triginta quatuor millia.

ὀνομαστικὴ πρὸ τῶν ἀπαρεμφάτων, ἢ μετὰ τὰ ἀπαρέμφατα, ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς. Ut ἔφη εἶναι γυμνή. ἀντὶ τοῦ, αὐτὴν εἶναι γυμνήν. v. 92. §. 7. φησὶ τριῶν ἄξιος εἶναι, pro ἑαυτὸν ἄξιον εἶναι. vii. 104. ἔφασαν οὐκ οἷοί τε γενέσθαι. pro οὐκ οἵους τε γενέσθαι. vii. 168. γνωσιμαχέετε μὴ εἶναι ὅμοιοι ἡμῖν. viii. 29. Mutata sententia agnoscite vos nobis non esse viribus pares. [ἔφασαν] οὐκ ἔσεσθαι προδόται. viii. 30. Se non fore proditores [dixerunt]. φάμενος ἐκπλῶσαι λαθών. viii. 81. pro λαθόντα. ὃς οὔτε αὐτὸς ἔφη τῷ Ξέρξῃ ἑκὼν εἶναι δουλεύσειν. viii. 116. pro ἑκόντα.

ὀνομαστικὴ τῆς μετοχῆς, ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς, μετὰ τοῦ ἀπαρεμφάτου. Nominativus participii, loco accusativi cum infinitivo. ἔμαθον προδιδόμενοι, pro ἑαυτοὺς προδιδομένους εἶναι, ἤγουν προδίδοσθαι. Cognoverunt, senserunt se proditos esse. iii. 158. Vide ἔμαθον προδιδόμενοι.

ὀνομαστὸς, οῦ, ὁ. comm. Nominatus. Nomine clarus. Nobilis. πολλοὶ ὀνομαστοὶ Περσέων. viii. 89. Multi Persarum viri nobiles. Multi de Persis illustres viri. ὀνομαστότατοι. ix. 72. Celeberrimi, clarissimi.

ὀνόματα τὴν αὐτὴν σύνταξιν τηροῦντα

τοῖς ῥήμασιν, ὅθεν παρῆκται. ἡ ἐπιχείρησις ὑπομένῳ ἔςαι. i. 11. Quia dicitur ἐπιχειρεῖν τινι. ibid. ἀπόςασος ἀπό τινος. quia dicitur ἀφίςασθαι ἀπό τινος. iii. 128. τιμωροὶ Ταραντίνοισι. vii. 170. quia dicitur τιμωρεῖν τινι. Opem alicui ferre. ἐς τιμωρίην Ἀθηναίοισι. viii. 65. Ad opem Atheniensibus ferendam.

ὀνόματα πολλὰ εἰς κτος, ςος, καὶ τος desinentia, terminationem quidem passivam, at significationem activam, interdum habere. Vide ἄκριτος, ἀντὶ τοῦ, ὁ μὴ κρίνων, εἴτε ὁ μὴ κρίνειν βουλόμενος. In Ara Simmiæ, ver. 10. Paris, κατὰ μετάληψιν, καὶ περίφρασιν, vocatur Θεόκριτος, ἀντὶ τοῦ ὁ τῶν θεῶν κριτὴς, ὁ τὰς θεὰς κρίνας. Dearum Judex. Qui Deas judicavit, et de earum forma sententiam pronuntiavit. Soph. in Œdipo Tyr. v. 904. ἀφόβητος, ὁ μὴ φοβούμενος. Qui non metuit. Plutarchus περὶ παίδων ἀγωγῆς. p. 22. ed. Reisk. ἀνέκπληκτος, ὁ μὴ ἐκπλήσσων. Illic agitur de dicendi genere, quod nullum animis pavorem incutit, nec illos percellit. Idem pag. 23. ἀθέατος, ὁ μὴ θεασάμενος. Qui non vidit. Idem pag. 32. ἀπαραχώρητος, ὁ μὴ παραχωρῶν. Qui nemini cedit. &c. Sic apud Soph. Electram. ver. 486. χαλκόπληκτος γένυς, ἡ χαλκῷ πλήσσουσα. ἡ χαλκῆ, καὶ ἐν τῷ πλήσσειν ἦχον ἀποτελοῦσα. Idem Sophoc. Electra. ver. 1145. vocat. πῦρ παμφλεκτον, τὸ πάντα φλέγον, καὶ καῖον. Pindar. Nem. Ode 7. ver. 45. ἀδόκητος, ὁ μὴ δοκῶν. Qui non putat, vel, qui non exspectat, vel, qui est ἄδοξος. i. inglorius, obscurus. Vide Græca Scholia. &c.

ὀνόματα πόλεων, ἀντὶ τῆς χώρας αὐτῶν τῶν πόλεων. Vide in πόλεων ὀνόματα.

ὀνοφορβὸς, οῦ, ὁ. N. H. ὁ τοὺς ὄνους φέρβων, καὶ τρέφων. Qui asinos pascit, ac nutrit. Asinarius. vi. 68, 69.

όντων. Terminatio verborum Attice, et Ionice, in imperativi tertia plurali communiter in έτωσαν desinente, ut τυπτόντων, pro τυπτέτωσαν. Est autem formatio eadem, quæ et genitivi pluralis masculi generis, temporis præsentis, ἐχόντων, pro ἐχέτωσαν. iii. 155. πασχόντων, pro πασχέτωσαν. vii. 10. §. 8. φοβεόντων, pro φοβείτωσαν. vii. 235.

ὄνυξ, ὄνυχος, ὁ. Interdum accipitur pro mechanico instrumento sive ferreo, sive ligneo, quod ad humanorum unguium similitudinem factum est incurvum mediocriter, ad res aliquas constringendas. στρεβλοῦντες ὄνυξι ξυλίνοισι τὰ ὅπλα. Valla: Machinamentis ligneis armamenta contorquentis. vii. 36.

ὀπέων, ὀπέωνος, ὁ. N. H. Servus. Servitium. οἱ σφεων ὀπέωνες. ix. 50. Ipsorum servi. ὡς ἀναλάβοιεν τοὺς ὀπέωνας. ix. 51. Ut servos reciperent. Eustath. vero sic vocem hanc scribit, et interpretatur: ὀπάων. ὁ ἀκόλουθος. δασύνεται τοὔνομα, ὡς ἀπὸ τοῦ ἕπω. Pedisequus. Famulus, qui aliquem sequitur. Sed Ἰωνικῶς hoc vocabulum tenui notatur, et α in ε est versum. Vide Ion. terminationem εω pro αω. Et ε pro α, vel α in ε mutatum.

ὄπις, ιδος, ἡ. Ion. et poet. pro comm. ἐπιςροφή. Eustath. ἡ τῶν ὄπισθεν, ἤτοι μελλόντων, ἐπιςροφή. Rerum futurarum cura. τῶν ἐκεῖνος οὐδεμίην ὄπιν ἔχων, ἐνέπρησε τάς τε οἴκους, καὶ τὰ ἀγάλματα. viii. 143. Valla: Quorum ille nihil pensi habens, et templa, et simulacra, incendit. Æ. P. Quorum ille, nullam curam gerens [ipsorum, i. ipsos nullo modo curans, omnino negligens, et contemnens,] templa, &c. θεῶν ὄπιν ἔχοντας. ix. 76. Deorum curam gerentes.

ὄπισθεν. Ion. et poet. pro comm. Retro. Pone. A tergo. Post. ὁ

ν. Posterior. Sequens. αἰ-
·ὴν ἐν τοῖσι ὄπισθεν λόγοισι ση-
vii. 213. Caussam, quam
quentibus significabo. ὀπι-
·ῶν πυλέων. viii. 53.) (ἔμπρο-
ibid. ὄπισθε) (ἔμπροσθε. viii.
ἐν τοῖς ὄπισθε λόγοις. In se-
i oratione. v. 22.
ἱμοι βόες τίνες, καὶ διὰ τί οὔ-
ιλήθησαν. Boves præposte-
scentes quinam, et cur ita
ıt appellati. iv. 183. ὀπι-
.οι διὰ τόδε εἰσί. τὰ κέρεα ἔ-
κεκυφότα ἐς τὸ ἔμπροσθεν. διὰ
ὀπίσω ἀναχωρέοντες, νέμονται.
ι τὸ ἔμπροσθεν οὐκ οἷοί τέ εἰσι,
ἐμβαλλόντων ἐς τὴν γῆν τῶν κε-
Propterea præpostere pas-
r. Cornua in anteriorem
m inflexa habent. Idcirco
cedentes pascuntur. In an-
em enim partem progredi
sunt, cornibus in terram
inendo impingentibus.
Ion. et poet. pro comm.
ιετὰ ταῦτα. ἔπειτα. τὴν αἰτίην
ι ὀπίσω λόγοισι σημανέω. Caus-
n sequentibus declarabo. i.

Ion. et poet. pro comm.
Iterum. alias Retro. ἀνα-
αι ὀπίσω τὴν τυραννίδα. Ty-
dem iterum recuperare. i.
ἀπίκοντο ὀπίσω. Redierunt. i.
συνέχωσα ὀπίσω. Iterum ag-
terra texi. i. 68. ὀπίσω πο-
ιοι. Redeuntes. i. 75. ὀπίσω
ῦσαι. Navigio redire. i.
ἤιε τὴν αὐτὴν ὀπίσω ὁδόν. Ean-
viam retro ivit. i. 111. ὀ-
ιατεστράφησαν. Iterum subacti
i. 130. συῤῥάπτουσιν ὀπίσω.
n consuunt. ii. 86. vii. 239.
ὀπίσω κομιδῇ. viii. 120. In
ι.
τά. Arma. Castra. ἀντία ἔ-
τὰ ὅπλα. Castra adversa
runt. i. 62. Vel, Ex adverso
ι posuerunt. v. 74. ἔθεντο
ἱρῦ τὰ ὅπλα. ix. 52. Arma,
astra ante templum posue-
runt. Sequitur enim, καὶ οἱ μὲν
περὶ τὸ Ἡραῖον ἐστρατοπεδεύοντο, quæ
præcedentium verborum sunt interpretatio.

ὁποδαπὸς, ῦ, ὁ. N. H. Quod in vulgatis Lex. Græcol. sine ulla auctoritate scriptum legitur. Nomen indefinitum, Cujas, i. ex qua regione, patria, civitate. Nam interrogative dicitur, ποδαπός; Cujas? εἴρεσθαι αὐτὸν ὁποδαπός ἐστιν. ix. 16. Ipsum interrogasse [ferunt] cujas esset.

ὀπτός. commun. κατὰ συγκοπὴν formatum ἐκ τοῦ ὀπτητός. Assus. Assatus. Tostus. ab ὀπτάω, ῶ. ήσω. Asso.) (ἑφθός. Elixus. ii. 77, 92.

ὄπωπα. Vidi. Ion. Atticum, et poet. iii. 63.

ὀπώπεε. Ion. et poet. pro comm. et Attico ὀπώπει. 3. plusquamp. med. ab ὄπτω. ὄπωπα. ὀπώπειν, εις, ει. Vidi, vidisti, vidit. i. 68. iii. 37. ὀπώπεε. v. 92. §. 6. vii. 208.

ὀπώπεσαν. Ion. et poet. pro ὀπώπεισαν. Viderant. vii. 125.

ὀπωπὼς, ὀπωπότος, ὁ, Ion. Att. et poet. Qui vidit. ii. 64.

ὀπωρίζειν. comm. Fructus decerpere. Colligere fructus. ὀπωριεῦντες τοὺς φοίνικας. iv. 172. Palmulas decerpturi. Vel, Palmarum fructus collecturi. ὀπωριεῦντες autem Ion. et Dor. pro ὀπωριοῦντες Attico, et ὀπωρίσοντες comm. iv. 182. idem vocabulum eodem modo formatum repetitur.

ὀργάζειν. μ. ὀργάσω. comm. ὀργάσασθαι, Galenus in ἐξηγήσει apud Hippocratem, ἀναμίξαι, συγκεράσαι, permiscere, contemperare, subigere, exponit. Et ὀργασμὸς, ἀπὸ τῦ ὀργάσαι, quod Galenus μαλάξαι, Hesychius ἑτοιμάσαι, et φυράσαι, vertit. In quibusdam scholiis manu scriptis, quæ in exemplaribus regiis Hippocratis exstant, ut tradit auctor Œconomiæ Hippocraticæ, leguntur hæc verba, ὀργασμὸς, μαλα-

γμός. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πανδάρῳ, λέγων, Καὶ πρῶτον ἄρχου πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν. καὶ Ἀττικοὶ δὲ ἰδίως λέγουσιν ὀργάσαι, τὸ τὰ ὑγρὰ τοῖς ξηροῖς μῖξαι, καὶ ἀναφυράσαι, καὶ οἷον πηλὸν ποιεῖν. His, et Eustathii verbis adductus, credo apud Herodotum pro ὀργίσας legendum ὀργάσας. iv. 64. Qua de re pluribus in verbo σαρκίζειν, ubi totus Herodoti locus explicatur, quem Valla parum fideliter videtur interpretatus. Consule Œconomiam Hippocratis in voce ἀνωργισμένον. ὀργίζειν (quod irritare significat) ad rem præsentem non facit.

ὀργᾷν. Cupere. Appetere. Concupiscere. comm. Ab Herodoto tributum regionibus, in quibus aliquid fieri solet. τὰ παραθαλάσσια τῶν καρπῶν ὀργᾷ ἀμᾶσθαι, καὶ τρυγᾶσθαι. Fructus, qui in plaga maritima nascuntur, meti, et vindemiari solent. Vel, propter maturitatem metuntur, et vindemiantur. iv. 199. Verba sonant, meti, et vindemiari cupiunt, expetunt, concupiscunt. Sed est poetica suavitas.

ὀργή. comm. Ira. ὀργὴν οὐκ ἄκρος. Qui iram superare nequit. Qui iram continere, frænareque non potest. Iræ impos. i. 73. ὀργῇ, ὡς εἶχε. Ut erat ira percitus. Ut iratus erat. i. 114. ὀργῇ ἐχόμενος. Ira commotus. i. 141. ὀργὴν ποιεῖσθαι. ὀργίζεσθαι. Irasci. οὐκ ἐποιήσατο ὀργὴν οὐδεμίην. vii. 105. Nullo modo iratus est.

ὀργίσας. Vide ὀργάζειν.

ὀργυιά. Quæ mensura. ii. 149.

ὁρέω. Ion. pro comm. ὁράω. Video. i. 68, 80. ὁρέων. i. 111, 123. ὁρέοντες. i. 190. ii. 37, 121. §. 3. ii. 167. iii. 14, 128, 139, 145. ὁρέωντες. iii. 156, 157, 159. iv. 125. v. 75. ἐνορέω. viii. 140.

ὄρθιος νόμος. i. 24.

ὀρθός. comm. Rectus. Justus. κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζειν. Recte, juste, et incorrupte judicare. i. 96.

ὀρθὸς, ᾶ, ὁ. comm. pro ἀληθής. Rectus, pro Verus. ὀρθῷ λόγῳ. Re vera. vi. 68.

ὀρθοῦν. commun. Recte, feliciter aliquid gerere. ἢν ἡ διάβασις ἐπὶ Μασσαγέτας ὀρθωθῇ. Si adversus Massagetas trajectus, sive trajectio, feliciter succedat. i. 208.

ὀρθοῦν. commun. Erigere. De illis dictum, qui calamitatibus afflicti jacent, ac ab aliquo eriguntur, et in pristinum statum restituuntur. ὀρθώσεις σεωυτόν. Te ipsum eriges. Rebus tuis prospicies ita, ut ex afflicta fortuna emergas, et caput erigas. iii. 122.

ὀρθοῦν τι. Herodotea locutio, pro comm. ὀρθῶς, καὶ ἀληθῶς τι λέγειν. Aliquid recte, id est vere, dicere. οὕτω μὲν ὀρθοῖτ᾽ ἂν ὁ λόγος παρὰ σεῦ εἰρημένος. vii. 103. Ita quidem oratio a te habita recte, id est, vere habita fuerit. Verba, quæ fecisti, vera fuerint.

ὅρκιον, et ὅρκια, ων. Jusjurandum. Fœdus. Ion. et poet. ὁρκίοισι μεγάλοισι κατείχοντο. Magno jurejurando detinebantur obstricti. i. 29. ἐποιήσαντο ὅρκια ξεινίης πέρι, καὶ ξυμμαχίης. Hospitii, societatisque fœdus, interposito jurejurando, fecerunt. i. 69. οἱ σπεύσαντες ὅρκιον γενέσθαι. Qui festinarunt ut fœdus iniretur. i. 74. κατὰ τὸ ὅρκιον. Ex fœdere. i. 77. πρὸς τούτους ὅρκιον ὁ Κῦρος ἐποιήσατο. Cum his Cyrus fœdus fecit. i. 141.

ὅρκιον τάμνειν ἐπί τισι. Ion. et poet. locutio. Aliquibus conditionibus fœdus percutere. vii. 132. τὸ ὅρκιον ὧδε εἶχε. Fœdus ita habebat. Hoc erat fœdus. Hæ erant fœderis percussi conditiones. ibid.

ὅρκος. comm. Jusjurandum. σφίσιν αὐτῇσι ὅρκους ἐπήλασαν. Sibi ipsis jusjurandum obtulerunt, dederunt, se ipsas jurejurando obstrinxerunt. i. 146. [quod et παρ-

ἱδρῦσαι ibidem συνωνύμως dicitur.] ἐπὶ τούτοισι ὅρκους ἐπήλασαν. De his jusjurandum interposuerunt. vi. 62. ὅρκους προσάγων σφι. v. 8. Jusjurandum admovens, i. offerens ipsis. i. Eos jurejurando obstringens. Vel, Ad jusjurandum eos adigens. vi. 74.

ὁρμᾷν, et ὁρμᾶσθαι, interdum apud Herodotum sumitur pro incipere, vel incipi. Initium facere, vel fieri. Quodam animi impetu ad aliquid faciendum ferri. τῆς γῆς τῆς πέρι ὁ λόγος ὅδε ὥρμηται λέγεσθαι. Agri, vel regionis, de qua hæc oratio cœpit haberi. Regionis, de qua hæc oratio primum est instituta, de qua verba facere cœpimus. iv. 16. λόγον, τὸν ὥρμητο λέγειν. Orationem, quam habere incipiebat, vel habere paratus erat. v. 50. ὁ λόγος ὅδε ὡρμήθη λέγεσθαι ἐς ὑμέας. Hæc oratio apud vos est instituta, vel est habita. vi. 86. §. 4. πρότερον ἤπερ ὁρμῆσαι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. vii. 150. Priusquam animi quodam impetu ad bellum Græciæ inferendum ferretur. Vel, Priusquam bellum Græciæ inferre cœpisset. ὡρμέατο βοηθέειν. i. 61. Ad opem ferendam ferebantur.

ὁρμᾶσθαι. comm. Propensum esse in rem aliquam. Βασιλῆος ταύτη ὡρμημένου. viii. 140. Rege in hanc rem propenso.

ὁρμέατο. Ion. 3. plural. plusq. perf. pass. pro comm. ὥρμηντο. neglecto augmento temporali, rejecto ν, et η in εα dissoluto. viii. 35. Vide ἔατο.

ὁρμεώμενος. Ion. pro comm. ὁρμώμενος. Ruens, Erumpens. Cum impetu veniens. Iter concitatum faciens. ἐνθεῦτεν ὁρμεώμενοι. Hinc venientes, exeuntes, prodeuntes. i. 17. ὁρμεώμενος. i. 36. ὁρμεώμενοι. i. 58. Vide ε Ion. τῷ ω in nonnullis vocabulis præponitur.

ὁρμή. Impetus. Impressio, quæ fit in aliquem. ἡ ὁρμὴ ἔσται ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου. Impetus ex eodem loco fiet [in eum.] i. 11.

ὅρμον ἔν τινι χώρῳ ποιεῖσθαι. Herodotea locutio, pro comm. ὁρμεῖν, et ὁρμίζεσθαι ἔν τινι τόπῳ. vii. 193. In aliquo loco stationem habere.

ὀροσάγγαι Περσιστὶ καλέονται οἱ τοῦ βασιλῆος εὐεργέται. viii. 85. Orosangæ Persarum lingua vocantur homines de rege bene meriti.

ὀρρωδέειν. Ion. poet. comm. Metuere. Formidare. i. 34. κατορρωδήσας τὸν ὄνειρον. Cum hoc insomnium metueret, formidaret.

ὀρτάζειν. Ion. pro comm. ἑορτάζειν. Diem festum celebrare. ii. 60, 122. ὤρταζον. Diem festum celebrabant. ix. 7.

ὀρτὴ, ῆς. Ion. sublato ε. pro comm. ἑορτή. Dies festus. i. 31. ἄγουσιν ὀρτήν. Diem festum celebrant. i. 147. ἄγουσιν ὀρτήν. i. 148. ὀρτὴν ποιεῖσθαι. i. 150. ἐπεὰν τὴν ὀρτὴν ἄγωσι τῷ θεῷ τούτῳ. Valla: Quum huic suo Deo sacra faciunt. i. 183. at vertendum, Tunc quum huic Deo, in hujus Dei honorem, diem festum celebrant. μεγίστην οἱ ὀρτὴν ἀνάγουσι. ii. 40, 48, 60, 61, 122. iii. 97.

ὀρχηδόν. Adverbium Herodoteum. Vulg. Lexica per ει diphthongum, ὀρχειδόν, et ὀρχειδόνως scribunt, et ἡβηδόν, i. viritim, interpretantur, ac Herodoto vocabulum hoc tribuunt: sed nec liber, nec locus, nec exemplum ullum notatur. Suidas, ὀρχηδόνως ἡβηδόν. Ἡρόδοτος. Hinc nihil certi potest colligi. Sed apud Suidam legendum ὀρχηδόν, ὡς ἡβηδόν. id est, Dicitur ὀρχηδὸν ad similitudinem τοῦ ἡβηδόν. Cæteri θησαυρογράφοι tacent. Ἔμελλον λάξεσθαι ὀρχηδὸν ἕκαστος δέκα δραχμάς. vii. 144. Valla: Eaque [pecunia] esset æque dividenda viritim denis in singulos puberes drachmis. Æ. P. Singuli

viritim decem drachmas erant accepturi. Quod enim alias κατ' ἄνδρα, et κατὰ κεφαλὴν dicitur, id est viritim, et in singula capita, nunc συνωνύμως ὀρχηδὸν ab Herodoto dicitur, quasi dicas κατ' ὄρχεις, qui mares, virosque suo testimonio demonstrant. Idcirco vulgatam Lexicorum lectionem per ει non damno. Sed apud Herodotum ἡ δίφθογγος ει in η vertetur, ut et Æolice, et Dorice non raro factum videmus. Locutionem κατὰ κεφαλὴν usurpat Dionysius Hal. Antiq. Rom. lib. iv. 220, 33. et 245, 46. et lib. v. 296, 33. ex Wechelianis typis.

ὁρῴατο. Ion. pro comm. ὁρῷντο. 3. plur. opt. ab ὁράομαι, ῶμαι. V. Hom. 32. Videant. Spectent.

ὅς. comm. pro ἐκεῖνος. Ille. καὶ οἱ διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου ἐσέβαινον ἐς τὰς νῆας. viii. 56. Illi vero digressi ex concilio, naves conscendebant, vel conscenderunt, vel conscendere cœperunt.

ὁσίη, ης. Ion. pro comm. ὁσία. Sanctitas. Pietas. Fas. κτήνεα θύειν ὐκ ἔστιν ὁσίη. Nefas est pecudes immolare. ii. 45.

ὅσοιπερ. idem ac ὅσοντι. Circiter, ferme. Gall. *Environ. Presque.* ὅσονπερ τρία στάδια. ix. 51. Circiter tria stadia.

ὅσον τι. Ion. magnitudini alicujus rei declarandæ servit, et idem valet ac circiter, fere. ὅσον τι διπήχεα ξύλα. Ligna circiter bicubitalia. i. quæ duos cubitos circiter habent. Gallice, *Des ais d'environ deux coudées.* ii. 96. ὅσον τι ἑκατὸν σταδίους. Circiter centum stadia. ii. 90. ὅσον τι ἐπὶ δύο δακτύλους. iii. 30. βλαστὸν ὅσον τι πηχυαῖον. viii. 55. Surculum fere cubitalem. Germen instar cubiti. ix. 57.

ὁσονῶν. Ion. pro comm. ὁσονοῦν. Quantulumcumque. ii. 22.

ὅσος. Ion. interdum (si Vallæ versioni credas) ponitur pro τόσος, tantus, et in plurali ὅσοι pro τόσοι, tot. Hoc ad numerum, et quantitatem discretam; illud ad magnitudinem, et quantitatem concretam, refertur. τῇτε στήσονται τὸν πόλεμον, τά τε ποιήσουσι, ὅσοι τε πλῆθός εἰσι. vii. 236. Valla: Hic illi bellum sistent, hæc agent, tot numero sunt. Sed Æ. P. sic ista; Ubi illi bellum sistent, et quæ agent, et quot sint numero. Nam τῇτε dictum Ionice pro communibus ᾗτε, ᾗπερ, ὅθι. ubi. et τά τι, pro ἅτι. Ipsa vero τοῦ ὅσοι propria significatio non mutanda. Sed Valla sensum potius, quam verba sequutus videtur, cum tamen utrumque satis commode præstare potuisset, si vertisset, Et ubi bellum illi sistere statuerint, et quidnam sint acturi, et quot sint numero.

ὅσσος, η, ον. Ion. et poet. pro comm. ὅσος. ὅσσα, pro ὅσα. Quotquot. Quæcunque. i. 47.

ὀστρακίζειν. Quid sit ὄστρακον, quid ὀστρακίζειν, et ἐξοστρακίζειν, quid ὀστρακισμὸς, et ἐξοστρακισμὸς, in vulgatis Græco-latinis Lexicis aperte docetur. Consule et Suidam in voce ἐξωστρακίσθη. ἐξωρίσθη. ἐπειδὴ εἰς ὄστρακον ἔγραφον [τὸ τῶν ἐξορισθησομένων ὄνομα.] Vide et ὀστρακισμός. Ubi Suidas τοῦ ὀστρακισμοῦ, καὶ τῆς φυγῆς, apertum discrimen tradit. Sed Aristophanis commentator ἐν Ἱππεῦσιν, v. 851. in voce Ὀστρακίνδα, τὴν ἐτυμολογίαν, caussam, modum, et cetera fuse declarat, quæ ad horum intelligentiam faciunt. Idem ἐν Σφηξὶ v. 941. dum versum hunc interpretatur: ὅσπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης. rem eandem pluribus explicat. ἐξωστρακισμένος ὑπὸ τοῦ δήμου. viii. 79. Valla: In exilium a populo ejectus. Æ. P. A populo relegatus. Ovid. Trist. libr. 2. v. 135. Adde quod edictum, quamvis immite, minaxque, Attamen in pœnæ nomine lene fuit. Quippe relega-

non exul, dicor in illo; Par-
e fortunæ sunt tibi verba
. Sed exulis, et exilii, rele-
et relegationis, deportati,
deportationis, differentiam
xe descriptam, et variorum
rum scriptis confirmatam,
doctissimis præstantissimi
consulti, Fr. Hottomanni,
nentariis vide.
m. et poet. pro comm. ὅτινος.
ujus. i. 119. ii. 62. iii. 121.
i.
ὅτεῳ. Ion. et poet. pro com-
ᾧτινι τρόπῳ. Quonam modo.
, 108, 122, 125. iii. 68. v.
iii. 8. Consule Eustath.
Ion. et poet. pro comm.
ᾧ. Cuicunque. i. 86.
ἀνθρώπων. viii. 65. Quorum
num. comm. ὧν τινων, ἄν.
ule Eustath.
ιν. Qua de caussa. εἴρετο ὅτι
ἅρπαγο: μετεπέμψατο. Quæ-
ur ipsum Harpagus accer-
et. i. 111. εἰρομένου μευ ὅτι σφι
ι ἔωθε ὁ Περσεὺς ἐπιφαίνεσθαι.
ente me cur ipsis solis ap-
soleat Perseus. ii. 91. bis.
ὅτι. Quæsivit cur. iii. 27.
Ion. pro πλὴν ἤ. Nisi. ὅτι
ι μοῦνοι. Nisi soli Chii. Ex-
solis Chiis. Præter solos
. i 18. ὅτι μὴ Ἀθῆναι. Præ-
thenas. i. 143. ὅτι μὴ Σμυρ-
Nisi soli Smyrnæi. ibid. ὅτι
ἡ μούνη. i. 181, 183. ii. 13.
οἱ Συρηκοσίων τύραννοι. Præter
Syracusanorum tyrannos.
15. ὅτι μὴ Κῦρος μοῦνος. Nisi
Cyrus. iii. 160. ix. 13.
ος. commun. alias ὅτι τά-
Quam celerrime. ix. 7. Vide
a Græco-latin. Lex.
. Ion. et poet. pro comm.
ως. Accurate. Sedulo. Dili-
V. Hom. 21.
ut et Dor. interdum in ω.
itivo singul. 3. declin. sim-
n. Vide ω pro ε.
implici ο Ionice. οὔνομα, pro
communi ὄνομα. i. 1. τοὔνομα. i. 2.
μοῦνος. Solus. pro comm. μόνος. i.
18. νοῦσος, ἡ. Morbus. pro comm.
νόσος. i. 19, 22, 25. οὖρος. Terminus.
pro ὅρος. i. 32. τὸ οὔνομα. i. 32,
34. οὔλυμπος, pro ὄλυμπος. i. 36,
43. τὸ οὔνομα. i. 51. ὅμουροι, pro
ὅμοροι. i. 57. τὸ οὔνομα. ibid. οὖρος,
ὁ. pro ὅρος. i. 72. οὖρος, τό. pro
ὅρος. i. 72, 80, 110, 111. οὔτερος.
ὁ ἕτερος. i. 134. τὸ οὔνομα. i. 143,
144, 145. οὐνομαστός. ii. 17. οὐνόμα-
σαν, pro ὀνόμασαν, hocque pro
ὠνόμασαν. iv. 6. οὐνομαίνω, pro ὀνο-
μαίνω. iv. 47.
οὐδαμᾶ. Ion. pro comm. οὐδαμῆ, et
οὐδαμῶς. Nullo modo. Consule Eu-
stath. ἐν τῷ οὐδαμῶς. Vel, Nus-
quam. Nunquam. Nequaquam.
i. 5, 56. οὐδαμᾶ ἐλπίσας. Nun-
quam arbitratus. i. 77. οὐδαμᾶ
δηλήμονες. Nullo modo noxii. ii.
74. οὐδαμᾶ ὡυτοί. Nunquam iidem.
ii. 168. iii. 53, 68, 88, 101, 151.
οὐδαμῆ. Nusquam. Nullo in loco.
Nullum in locum. pro οὐδαμόσε.
οὐδαμῆ μετιέναι τινά. Non sinere
aliquem ullum in locum ire. Nul-
lam in partem dimittere. i. 24.
οὐδαμῆ ἐξέπεμπε. Nullum in locum
emittebat. i. 34. οὐδαμῆ ἐξεχώρησε.
Nullum in locum est egressus,
ivit. i. 56. ii. 50.
οὐδαμός, ἡ, όν. Ion. et poet. pro com.
οὐδείς. Nullus, a, um. οὐδαμοὶ
Ἰώνων. Nulli Iones. i. 18. οὐδα-
μοῖσι μᾶλλον, ἢ Κορινθίοισι. Nullis
magis, quam Corinthiis. i. 24.
οὐ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν. A nullis
dicitur. i. 47. οὐδαμοῖσι. Nullis. i.
57, 143, 173. ἀνδρῶν οὐδαμῶν. i.
182. οὐδαμοί κω. Nulli dum. iii.
15. οὐδαμὰς ἄλλας. Nullas alias.
iv. 114, 123. οὐδαμῶν. Nullorum.
iv. 137. v. 12. vii. 104. οὐδαμούς.
vii. 150. οὐδαμοῖσι ix. 58. Nullius
pretii viris. οὐδαμῶν. ix. 81.
οὐδαμοῦ. Nusquam. Nullo in loco.
ii. 150.
οὐδαμοῦ γῆς. vii. 166. Nusquam ter-
rarum.

οὐδαμῶς. comm. Nullo modo. ἄλλως οὐδαμῶς. Nulla alia ratione. i. 123. ii. 148, 173. iii. 16. iv. 148, 154. v. 19, 35.

οὐδέκοτε. Ion. pro comm. οὐδέποτε. viii. 111.

οὐδένες, ων, οἱ. Ion. pro comm. οὐδένες ἄξιοι ἄνθρωποι. Nulli. id est, Nullius pretii homines. Pro eodem συνωνύμως dicitur οὐδαμοί. Οὐδένες ἄρα ἐόντες [Λακεδαιμόνιοι] ἐν οὐδαμοῖσι ἐοῦσι Ἕλλησιν ἐναπεδεικνύατο. ix. 58. Cum igitur [Lacedæmonii] nullius essent pretii [homines,] se, [suamque falsam fortitudinem,] inter Græcos, [et ipsos] nullius pretii [viros,] ostentabant.

οὐδὸς, οῦ, ὁ. Ion. et poet. Limen. ἐπὶ γήραος οὐδῷ. In extremo senectutis limine. iii. 14. ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἔστη. V. Hom. 31. Ad limen stetit.

οὐδὸς, οῦ, ἡ. Ion. pro comm. ἡ ὁδός. Iter. Via. ii. 7.

οὖθαρ, οὔθατος, τό. Ion. et poet. pro comm. μαςός. Mamma. iv. 2.

οὐκέτι. comm. pro quo et alias separatim οὐκ ἔτι. i. 66. Non amplius.

οὐκί. Ion. pro comm. οὐκ, addito ι, ut ab οὐχ (quod sequente aspirata communiter fieri solet) οὐχί. Non. i. 133, 173.

οὐκ οἷοί τε. Ion. pro comm. οὐχ οἷοί τε. i. 67. οὐκ οἷόν τε. i. 91. οὐκ οἷοί τε. ii. 95.

οὐκ ὁμοίως. Ion. pro comm. οὐχ ὁμοίως. i. 32, 149.

οὔκω. Ion. pro comm. οὔπω. Nondum. i. 32.

οὔκων. Ion. pro comm. οὐκ. ἐτησίαι μὲν οὔκων ἔπνευσαν. Etesiæ non spirarunt. ii. 20.

οὐκῶν. Ion. pro comm. οὔκουν. Non igitur. Haud igitur. i. 11, 24. ii. 139.

οὐκ ὡς. Ion. pro comm. οὐχ ὡς. i. 2, 16. οὐκ ὅσα. i. 71.

οὔκως. Ion. pro οὔπως. Nullo modo. i. 33.

οὐλαὶ κριθῶν. i. 160. Vide πρόχυσις. Consule et Eustath. in οὐλαὶ, et οὐλοχύται.

οὐλόθριξ, οὐλότριχος. Qui crispos habet capillos. ii. 104.

οῦν. Ion. terminatio accus. 4. decl. contract. pro comm. ώ. ut Λητοῦν, pro Λητώ. Ἰοῦν, pro Ἰώ. i. 1, 2. ii. 41. sic Τιμοῦν, pro Τιμώ. Nomen mulieris. vi. 134, 135. [cujus nom. est. Τιμώ. ibid.]

οὐνομάζειν. Ion. pro comm. ὀνομάζειν. Nominare. iv. 6, 59.

οὐνομαίνειν. Ion. et poet. pro comm. ὀνομαίνειν, et ὀνομάζειν. Nominare. οὐνομανέω. Nominabo. iv. 47.

οὐνομάρχης, ου, ὁ. N. H. Provinciæ præfectus. pro comm. ὁ νομάρχης, τουτέστιν ὁ νομοῦ ἀρχός. Sed articulus ὁ cum nomine conjunctus, ac υ insertum, et spiritus asper in tenuem Ionice mutatus. Atque hoc ita nobis accipiendum, si modo codex sanus. Nostram conjecturam ipsa Herodoti verba confirmant, quum dicit, iv. 66. οὐνομάρχης ἕκαςος ἐν τῷ ἑωϋτοῦ νομῷ. Unusquisque provinciæ præfectus in sua provincia. Hic enim τοῦ νομάρχου ἔτυμον aperitur. Sed an etiam in genitivo dicatur οὐνομάρχου, &c. de hoc vero dubitari potest. Nihil enim sine certa probatorum scriptorum auctoritate nobis est asseverandum. ii. 177. νομάρχης vocatur.

οὐνομαςὸς, ἡ, όν. Ion. et poet. pro comm. περιβόητος. Celebris. Nobilis. Clarus. iv. 58.

οὐρίζειν. Ion. et poet. Conterminum esse. πρὸς τὴν Ἀσίην οὐρίζει. Asiæ contermina est. iv. 42.

οὐρίζω. Ion. pro comm. ὁρίζω. Finio. Finibus circumscribo. ii. 16. legitur et cum aspero spiritu. οὔρισε. iii. 142. ὡρίζει. iv. 42, 51, 56, 57. vii. 123, 127.

οὔρισμα, τος, τό. Ion. pro comm. ὅρισμα. Finitio. Circumscriptio. Limitatio. ii. 17. dicitur et cum aspero spiritu οὔρισμα. iv. 45.

οὖρος, ὁ. Ion. pro comm. ὅρος Fi-

nis. Terminus. i. 32, 72, 74, 93, 172. ii. 17. dicitur et οὖρος. iv. 33. si codex sanus. iv. 52, 99, 125.

οὖρος, εος, τὸν. Ion. et poet. pro comm. ὄρος. Mons. ἐξ οὔρεος Ἀρμενίου. i. 72, 80. οὔρεα θηριωδέστατα. Montes feris refertissimi. i. 110, 111.

ουσι. Terminatio plur. in verbis, tam sequente consonante, quam vocali. λέγουσι Κορίνθιοι. ὁμολογέουσι δέ σφι. i. 23. ἀναλείχουσι ἀλλήλων. i. 74.

οὐσίη. Ion. pro comm. οὐσία. Quæ vulgo substantia, i. Fortunæ, facultates alicujus. τὰ χρήματα. τὰ κτήματα. τὰ ὑπάρχοντα. i. 92.

ουσιν. Terminatio plur. in verbis sequente vocali. οἰκέουσιν, αὐτίκα. i. 1.

οὔτερος. Ion. pro ὁ ἕτερος. comm. Alter. i. 34. ut eadem lin. exstat. i. 134.

οὕτω. I. Sequente vocali, pro com. οὕτως, οὕτω ὦν. Sic igitur. i. 32. οὕτω ἔσχε. i. 70. [pro quo alias dicitur οὕτως. οὕτως ἠγωνίσατο. i. 76.]

ὀφείλω. Debeo. Commune verbum, quod officium et futuram actionem indicat. ὀφείλεις χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι. Gratiam mihi referre debes, beneficio vicissim dato. i. 41, 42.

ὄφελον. Verbum, quod adverbii vim habet, et cum infinito jungitur. ὄφελον ἰδεῖν. Utinam vidissem. i. 111. Sed est poeticum potius, quam solutæ orationis.

ὄφελος, εος, ους, τό. comm. Utilitas. Usus. τῶν ὄφελός ἐστι οὐδέν. viii. 68. ad fin. Quorum nullus est usus. Quod Galli dicunt, *Qui ne servent de rien. Desquels on ne se sauroit servir en aucune chose. Qui sont du tout inutiles.*

ὀφθαλμιάειν, ᾶν. comm. Oculorum morbo laborare. ὀφθαλμιῶντες ἐς τὸ ἔσχατον. vii. 229. Extremo, i. e. summo, sive gravissimo oculorum morbo laborantes.

ὀφθαλμὸς βασιλῆος. Regis oculus. i. 114.

ὀφλέειν, εῖν. Ion. et poet. formatum κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ ὀφειλέειν, εῖν. quod a gravitono ὀφείλειν Attice deductum. Debere. Varie positum apud Herodotum invenitur. δειλίην ὦφλε πρὸς βασιλῆος. viii. 26. Valla: Apud regem pro timida est habita. Stephanus, A rege pro timido vel ignavo est habitus. Quod melius. Hoc enim non ad Tigranis sententiam, sed ad ipsum Tigranem est referendum.

ὀφρύη ψάμμος. Supercilium soli sabulosum a Valla vertitur. iv. 181. Quamobrem ὀφρύη nomen erit Herodoteum pro comm. ὀφρῦς. Supercilium. quod dilucidius apparet infra. ἐν δὲ ὀφρύῃ ταύτῃ. In hoc autem soli supercilio. Sic autem μεταφορικῶς, καὶ καθ' ὁμοιότητά τινα vocatur arenæ tumulus, vel acervus in supercilii modum elatus, ac sublimis. Observandum etiam ψάμμον ὀφρύην figurate dictum videri ἀντὶ τῆς ὀφρύην ψάμμου, Arenæ supercilium. i. Solum arenosum, ac sabulosum, quod ut quoddam supercilium est elatum, ac sublime. Quod infra iv. 182. aperte demonstratur his verbis, διὰ τῆς ὀφρύης τῆς ψάμμου. et τῶν ἐν τῇ ὀφρύῃ κατοικημένων. iv. 185. ἡ ὀφρύη. ibid. ὑπὲρ τῆς ὀφρύης ταύτης. ibid.

ὄχανον, ου, τό. comm. Manubrium. ὄχανα Κᾶρές εἰσι οἱ πρῶτοι ποιησάμενοι ταῖς ἀσπίσι. Cares primi sunt, qui clypeis manubria fecerint. i. 171. ἄνευ ὀχάνων ἐφόρεον τὰς ἀσπίδας. Sine manubriis clypeos gestabant. ii. 141.

ὀχέεσθαι. Ion. pro comm. ὀχεῖσθαι. Vehi. ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὀχέετο. Plaustro vehebatur. i. 31.

ὀχεύειν. Ion. poet. quiuetiam com. de congressu venereo dictum. q. d. Equitare. quod et Galli sua lingua dicunt. de brutis quibusdam inire, et ascendere, dicitur.

ὀχεῦσαι τὴν ἵππον. iii. 85. Plin. lib. ix. cap. 51. supervenire dicit. Testudines (inquit) in coitu superveniunt. et infra, Ranæ superveniunt, &c.

ὀχετεύειν. V. H. In rivos diducere. (ὀχετοὶ, fistulæ, canales, aquarum ductus) τὸν ποταμὸν ὀχετεῦσαι. Fluvium in rivos, vel canales diduxisse. ii. 99. τὸ ὕδωρ μετοχετευόμενον διὰ τῶν σωλήνων. Aqua per fistulas derivata ac deducta. iii. 60.

ὀχετὸς, οῦ, ὁ. Canalis. Fistula. Aquæ ductus. iii. 9.

ὄχθος, ου, ὁ. comm Terræ tumulus. Locus editus. Collis. ix. 56, 59.

ὀχληρὸς, ὰ, όν. comm. Molestus, a, um. i. 186.

ὄχλος, ὁ. comm. Molestia. παρέχειν ὄχλον. Molestiam alicui exhibere. Negotium facessere. Infestare. i. 86.

ὄχος, ου, ὁ. Ion. et poet. pro quo comm. ἅρμα, τος, τό. Vehiculum. Currus. ἐδωρήσαντό μιν ὄχῳ. viii. 124. Ipsum curru donarunt.

ὄψις, ἡ. Res, quam quis vidit. προσέσται δέ τι αὐτοῖς καὶ τῆς ἐμῆς ὄψιος. Aderit autem ipsis, addetur his, et aliquid eorum quæ ego vidi. ii. 147.

Π.

Π Ionice sequente aspirata vocali non mutari in φ, ut comm. fieri solet. ἀπιλόμενοι, pro ἀφιλόμενοι. i. 14. Vide verbum ἀπικνέομαι, pro ἀφικνοῦμαι, ἀξιαπηγητότατος, pro ἀξιαφηγητότατος. i. 16. ἐπ' ἕδρης, pro ἐφ' ἕδρης. i. 17. ἐπ' ᾧτε, pro ἐφ' ᾧτε. i. 22. ἀπηγήσασθαι, pro ἀφηγήσασθαι. i. 2. ἀπηγέεσθαι, pro ἀφηγεῖσθαι. i. 24. ἐπ' ἡμέρην, pro ἐφ' ἡμέρην. i. 32. ἐπίστιος, pro ἐφίστιος, ἤγουν ἐφέστιος. i. 35. ἀπ' ἧς, pro ἀφ' ἧς. i. 47. ἐπώρα, pro ἐφώρα. i. 48. ἐπ' ἑωϋτῷ, pro ἐφ' ἑαυτῷ. i. 61. ἐπ' ἴσον, pro ἐφ' ἴσον. i. 64. ἀπαιρεθείησαν, pro ἀφαιρεθείησαν. i. 70. ἀπαιρήσειαι, pro ἀφαιρήσῃ. i. 71. ἀπιστάναι, pro ἀφιστάναι. i. 76. ἀπιλὼν, pro ἀφιλών. i. 80. ἀπηγέεσθαι. i. 86. ἐπεῖναι, pro ἐφεῖναι. i. 90. ἀπεστεώτων, pro ἀφεστώτων. i. 102. ἐπ' ἑωϋτῷ. i. 103. Vide et ἀπιέναι, pro ἀφιέναι, &c.

πάγχυ. Ion. et poet. pro comm. πάνυ, vel παντελῶς. Prorsus. Omnino. i. 31. paulo post συνωνύμως dicitur πάντως. iv. 135. vii. 12.

πάθη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro com. πάθος, καὶ συμφορά. Calamitas. Clades. Infortunium. Casus. i. 52. ἔφη πυθέσθαι τὴν ἑωϋτοῦ πάθην. Dixit se intellexisse suum infortunium. i. 122. τὰς Κύρου πάθας τῇ ἑωϋτοῦ ὁμοιούμενος. Cyri casus suo assimilans; vel, similes ducens. i. 123. ἀποφυγὼν τὴν πάθην τῶν ὀφθαλμῶν. Cum oculorum morbum vitasset. ii. 111. τὴν ἑωϋτοῦ πάθην καταλεγόμενος. V. Hom. 21. Suam calamitatem narrans.

πάθημα, τος, τό. comm. pro quo et alibi πάθος. Clades. Damnum. Detrimentum. τὰ συντυχόντα σφι παθήματα κατεργασαμένους μάλιστα Ἀθηναίους ἠπίστατο. viii. 136. Cladium, quæ sibi acciderant, Athenienses præcipue auctores fuisse sciebat. Vel, Clades, quæ sibi acciderant, Athenienses præcipue sibi intulisse credebat.

παθητικὸν, ἢ μέσον, ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ, Ἰωνικῶς, καὶ Ἀττικῶς. οἰκεῖσθαι, pro οἰκεῖν. i. 27, 28. οὔνομα φέρεσθαι, pro φέρειν. i. 32. prope fin. ἀποπέμπεται, pro ἀποπέμπει. i. 33. ἄγεσθαι, pro ἄγειν. i. 59. παρείχετο, pro παρεῖχε. i. 61. vii. 62. ἀγαγέσθαι ταῦτα. i. 65. ἐπαγαγομένους τὰ ὀστέα. i. 67. διαμετρήσασθαι. i. 66. pro μετρεῖν. ut i. 68. περὶ πολλοῦ ποιεόμενος αὐτοὺς, pro ποιῶν. i. 73. ἐπιτάμενται, pro ἐπιτάμενσι. i. 74. ἐβάλετο ἐς θυμὸν, pro ἔβαλεν. i. 84. αἰτεῖσθαι, pro αἰτεῖν. i. 90. ἐρασθεὶς τυραννίδος, pro ἐράσας. i. 96. ὑπηρετέεσθαι. i. 108. pro ὑπηρετεῖν. ut

9. ἀγαγόμενος τὸν παῖδα, pro
ών. i. 114. ὁμοιούμενος, pro
. i. 123. ἀποφέρεται τὰ κρέα,
ἀποφέρει. i. 132. ἀγόμενος Κροῖ-
pro ἄγων. i. 153. ἐπιδέεσθαι,
ἐπιδεῖν. Ligare. i. 171. λίθους
ῃ. i. 185. λίθους ἐτάμνετο,
ταμνεν. i. 186. προσάξαντο. i.
συγγινωσκόμενοι, pro συγγινώ-
ς. Ignoscentes. iii. 99. αὐξά-
pro αὐξάνει. v. 91. &c.

τό. comm. Clades accepta.
m, quod quis patitur, vel
passus est. i. 91. ἀνήκεστον πά-
θειν. Gravissimum vel atro-
num malum perpetrare, quo
afficiatur. i. 137. οἰκήϊα πά-
Domestica mala. i. 153. τὰ
μετά μοι μαθήματα γεγόνει.
es acceptæ mihi facta sunt
menta. i. 207. μετὰ τὸ τῆς
τρὸς πάθος. Post filiæ cladem.
33. ἰδὼν πάθος μέγα Πέρσας
θότας. Cum videret Persas
item cladem accepisse. iii.
τὰ ἀνθρωπήϊα πάντα πάθεα.
es humanæ calamitates. v.
. τοῦ Φοινικηΐου πάθεος. viii. 90.
is Phœnissæ, i. a Phœnici-
acceptæ. Illic participium
ων, vel nomen μέτοχος, i.
ceps, videtur subaudiendum.
γενὸς πάθος. viii. 97. Clades
ta.

ιὺς δῆμος. comm. Pæanien-
opulus. ἐν τῷ δήμῳ τῷ Παια-
. 60.

η, ης, ἡ. Ion. pro comm. παι-
καὶ παίγνιον. Ludus. Galli-
εu. i. 94. παιγνιέων. ibid. ἐς
ίην ἀνιέναι ἑωϋτόν. Dare se
Ludo indulgere. ii. 173.

ήμων, ονος, ὁ. Dicitur ab He-
to vir, qui jocis delectatur.
Qui ludo est addictus. Qui
delectatur. ibid.

Λυδῶν. ἀντὶ τοῦ οἱ Λυδοί. Ly-
m filii. Lydi. i. 27.

ἐς τὴν γῆν. Herodotea locu-
Ad terram allidere. ἁρπάζει
καὶ ἐξάρας παίει ἐς τὴν γῆν.
ix. 107. Eum medium corripit,
et sublatum ad terram allidit.

πακτοῦν. Ion. et Atticum. Compingere. Claudere. Arctius obserare. Condensare. τὰς ἁρμονίας ἐπάκτωσαν βύβλῳ. Commissuras byblo compegerunt, compingunt, arcte compingunt, conjungunt. ii. 96. [Vide καταπακτός. v. 16.]

παλάθη, ης, ἡ. com. Sic enim apud Suidam, et Eustathium scribitur, non autem παλλάθη, per geminum λλ, ut in Stephani codice. Suidas, παλάθαι, μάζαι σύκων. καὶ παλαθίων. τῶν πεπατημένων ἰσχάδων. Ficuum, et caricarum pinguium contusarum, vel conculcatarum, massa. Apud Herodotum vero γενικῶς pro qualibet aliarum rerum massa positum reperitur. ἀπὸ τῆς παχύτητος αὐτοῦ τῆς τρυγὸς παλλάθας, vel potius παλάθας, συντιθέασι. Ex ipsius crassitudinis fæce massas [ad esum] componunt. iv. 23. Idem Suidas, παλάθαι, καὶ τὰ ἐκ τρυγὸς πλάσματα, ἢ ἡ ἐπάλληλος θέσις τῶν σύκων.

παλαισταῖος, α, ον. comm. Unius palmi longitudinem, vel crassitiem, habens, i. 50.

παλαίτερος. Ion. poet. et Atticum. pro comm. παλαιότερος. Antiquior. ἐκ παλαιτέρου. Olim. i. 60.

παλάμη, ης, ἡ. comm. Palma manus, a Dorico enim παλάμα, κατὰ συγκοπὴν, Latinum palma formatur. μεταφορικῶς vero, καὶ μετωνυμικῶς accipitur pro ratione peragendæ alicujus rei. ἔλεγέ σφι ὡς δοκέοι ἔχειν τινὰ παλάμην, τῇ ἐλπίζει τῶν βασιλῆος συμμάχων ἀποστήσειν τοὺς ἀρίστους. viii. 19. Ipsis dixit se existimare, se habere quandam rationem, qua speraret præstantissimos quosque regis socios ad defectionem [a rege] faciendam a se impulsum iri. Valla παλάμην vertit, astutiam. Quare pro τέχνη sumsit. Quod ferri potest, licet res simpliciter accipienda videa-

tur, ut sum interpretatus. Idem Valla locum istum, liberiorem interpretationem sequens, explicat.

παλήσειε. Quid significet hoc verbum apud Herodotum, non constat. Hesychius (ut in vulgatis Lexicis scribitur) interpretatur, διαφθείρει. εἰ παλήσειε ὁ ναυτικὸς στρατός. viii. 21. Si nauticus exercitus periisset. Sed verbum de mendo mihi est suspectum. Si sequaris hanc interpretationem, fortasse legendum esset εἰ ἀπολέσειε. Erit autem 3. pers. singul. optat. modi Æolice formata ab ἀπολέω, ῶ. μ. ἀπολέσω. aor. 1. act. ἀπώλεσα. opt. comm. ἀπολέσαιμι, αις, αι. Æol. vero, ἀπολέσεια, ας, ε. Attice vero activum pro passivo ponetur. Valla vertit, An classis discessisset. Quare videtur (si conjecturis aliquid tribuendum) legisse, εἰ ἀπολύσειε, ut sit 3. pers. opt. eodem modo formata, ab ἀπολύω, quod nunc præter tritas significationes in vulgatis Lexicis fuse descriptas ab Herodoto sumtum dicemus ἀντὶ τοῦ κοινοῦ ἀπαίρω, discedo, solvo, proficiscor. Hoc verisimilius. Nihil tamen affirmo, quia nullius ἀξιοπίστου scriptoris auctoritatem laudare possum, quæ meas conjecturas confirmet. Si τὸ παλήσειε caret mendo, formabitur a παλέω, ῶ. παλήσω. aor. 1. act. ἐπάλησα. opt. Æol. παλήσεια, ας, ε. Sed quid hoc loco τὸ παλεῖν? an idem ac τὸ παλαίειν, i. e. luctari? συνεκδοχικῶς vero τὸ συμμίξαι τινὶ, καὶ μάχεσθαι? Sensus esset, Si navalis exercitus cum Græcis pugnaturus veniret. Quanquam a vulgata scriptura non admodum remotum esset, si legeretur, εἰ ἐπαλήσειε, Ionice pro ἐπαλίσειε, ab ἐπαλίζω, pro comm. ἐφαλίζω, contra aliquem congrego [copias.] Vide ἀλὴς, congregatus, et confertus. Unde τὸ ἁλίζειν, congregare, colligere in unum, de quo suo loco. Esset autem Attice activum pro passivo, ἐπαλισθείη, τυπέειν ἐπὶ τοῖς Ἕλλησιν ἐφαλισθείη. Si navalis exercitus adversus Græcos cogeretur, congregaretur, et agmine conferto contra Græcos veniret. Hæc est medicina, quam huic loco (nisi fallor) male affecto, in præsentia non insalubrem facere possum. Si quis meliorem habet, in medium afferre ne gravetur, nec ingenii sui peritiam, acumen, et opem, linguæ Græcæ studiosis invideat. Hanc postremam conjecturam sequentia verba confirmant, τὰ Ἴωνες ἐπελθόντες τῇ ὑστεραίῃ ἡμέρῃ ἐπὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, ἐπελέξαντο. Si carmen ab Herodoto scriberetur, fortasse quis conjiceret κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ ε dictum εἰ 'παλίσειε, pro integro, ἐπαλίσειε. Sic apud Theocritum in Ode Adonidis ab apro cæsi scriptum legimus, τὰ δεσμά οἱ 'πιλῦσαι, pro ἀπολῦσαι. Poetis hoc familiare.

παλιγκότως. Iracunde. V. H. iv. 156.

παλιλλογεῖν. τὸ πάλιν λέγειν. Iterum dicere. Iterum narrare. Repetere. [pro quo dicitur συνωνύμως, πάλιν ἀπηγεῖσθαι. τὸ πρῆγμα πάλιν ἀπηγέετο τῷ Ἁρπάγῳ. Rem iterum Harpago narravit. i. 118.] ὡς οἱ [τὸ πρῆγμα] ἐπαλιλλόγητο. Cum [res] ab eo rursus narrata fuisset. ibid. Sed (nisi fallor) scribendum videtur ἐπαλιλλόγητο. Ipsum verbi ἔτυμον nos τὴν ὀρθογραφίαν docet. Quamvis autem et in Hen. Steph. codicibus, et in vulgatis Lexicis hoc vocabulum ita scriptum inveniatur, legitima tamen compositionis ratio nostram conjecturam confirmat. Parum enim verisimile videtur literarum trajectionem ab Herodoto jam consulto factam. παλίλλογα (ut docet Eustathius) τὰ ἐξ ὑπαρχῆς συναγόμενα, παρὰ τὸ λέγειν, εἴτουν συλλέγειν. καὶ τὸ πρότερον λ τῆς λέξεως

λεκτικοῦ ν τοῦ πάλιν ἐπιῤῥήμα-
γραπται. p. 65. l. 5. Rom.
Idem, παλλιλογίας παράδειγ-
ὁ Ἄρες, Ἄρες. Iliad. E. v. 31.
t apud Eustathium παλιλ-
scribendum, ut ipsemet in
αλίλλογα demonstrat. Nam
que vocis eadem est origo,
positio. Sic etiam in Græ-
nis Lexicis παλίλλογος, et
ογία, non autem παλίλογος,
λογία per simplex λ scri-
n puto, ut compositionis
ex flagitat. Nihil tamen
mutandum: sed, si co-
sunt sani, hæc scribendi
s est observanda.
μεῖν. comm. Recurrere.
:. παλινδρομῆσαι, καὶ ἐς τὸ
ἀναδραμεῖν, ὅθεν ἀνηγάγοντο.
om. 19. Recurrere, et in
redire, unde solverant. πε-
ομηκότας. ibid.
α τόξα. Arcus recurvi. vii.
onsule Eustath. Alii, re-
arcus, nonnulli etiam reci-
vocant, quod emissa sa-
eo reflectantur, unde pri-
incurvari cœperant, quum
erentur.
η, vide παλάθη.
ύεσθαι. comm. Pellicem
:. Pellice uti. In contu-
m aliquam accipere. iv.

Ion. et poet. Quatere. Vi-
Agitare. Gallice, *Secouer*.
. *Branler*. ἰχθῦς παλλομένους
Pisces palpitantes conspi-
i. 141.
Ion. et poet. Sorti, sive
oni rem committere. κε-
πάλλεσθαι. παλλομένων δέ.
ubens eos sortiri, vel sorti
ommittere. Illis autem sor-
ous, vel sorti rem commit-
us. iii. 128.
ον, ὁ. Sortitio. ἀρχὰς πάλῳ
Magistratus sortitione fa-
tos gerere. iii. 80. πέμπειν
ἄλῳ λαχόντα. Aliquem sor-
titione facta mittere. Aliquem mittere, cui sors obtigerit. iv. 153.

πανδαισίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. πανδαισία. Suidas, πανδαισία, ἡ δαψιλὴς, καὶ κραταιὰ εὐωχία. id est, Lautum, ac amplum convivium, &c. Sed Suidæ locus est corruptus. Hujus emendationem habemus apud Aristophanem ἐν τῇ εἰρήνῃ. v. 563. ubi Poetæ verba hæc scribuntur. ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται, καὶ πυκνὸν, καὶ γοργὸν, ὥσπερ μάζα, καὶ πανδαισία. Scholia Græca, πανδαισία, ἡ δαψιλὴς, καὶ παντοία εὐωχία. μάζα δέ ἐστιν ὁ τρυφνὸς ἄρτος. Ἄλλως. ὅταν εἰς κοινὸν ἑστιῶνται, καὶ ἑκάστου φέροντος ἑαυτῷ δεῖπνον, πυκνὰ πάντα φαίνεται, &c. Et paulo post, πανδαισίαν δὲ, τὴν ποικίλην, καὶ ἐκ διαφόρων ὄψων εὐωχίαν [καλεῖ,] ὅταν ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ ὄψα ἀπενέγκῃ, καὶ καθῆται εἰς τὸ κοινόν. &c. Sed hic pro καθῆται fortasse καταθῆται legendum, i. in commune deposuerit. Si codex sanus, erit subjunctivi aor. 2. medii, verbi καθίεμαι, καθίεμην, καθῶμαι, ῇ, ῆται, quod jam idem valebit ac τὸ κατατίθεμαι. Sic igitur sumtuosum ac magnificum convivium appellatur, in quo est omne ciborum genus, ut propter eorum varietatem nescias ad quod potissimum te convertas. Hoc ex ipso etymo patet. πᾶν enim, omne, δαὶς vero, convivium significat. ὦ Πέρσαι (inquit Herod. v. 20.) οἴκατε πανδαισίῃ τελέῃ ἱστιῆσθαι. Valla: Vos vero, Persæ, a nobis in convivium estis omni munificentia accepti. Sed a Græcis verbis Valla nimium recessit. Sic enim locus commode verti Latine potest. O Persæ, videmini convivio lautissimo ac magnificentissimo a nobis accepti. οἴκατε, pro ἐοίκατε, quod frequentius, ab εἴκω, τὸ δοκέω, ῶ, Videor. Perfectum medium. πανδαισίην τελέην vocat, splendidissi-

mum, atque perfectissimum convivium, in quo omne ciborum genus adest, ut ad exquisitissimi convivii perfectionem nihil desideretur, vel desiderari videatur.

πανδημεί. comm. Cum toto populo. Cum omni totius populi sexu, ætate, et qualitate. Cum omni populi totius ordine. Cum frequenti manu, quæ sit ex omni totius populi ordine collecta. πανδημεὶ αὐτοὺς, καὶ γυναῖκας. Ipsos universos cum suis uxoribus. vii. 120, 144, 206. viii. 40. ix. 37.

πανδοκεύειν. comm. Cauponari. q. d. Omnes excipere. Quæstum in hospitio publico facere excipiendo quoslibet. Excipere hospitio. πανδοκεύοντα τῶν ἀςῶν τὺς πρώτυς. Præcipuos cives hospitio excipientem. iv. 95. Fit autem ab Ionico πανδοκεὺς, pro communi πανδοχεὺς, id est, hospes, qui omnes hospitio excipit, quod et communi lingua usurpatur, παρὰ τὸ πάντας δέκεσθαι, pro δέχεσθαι. Vide Eustathium, et vulgata Lexica in πανδοκεὺς, et πανδοκεύειν, et πανδοκεῖον, quæ Ionica sunt, pro communibus πανδοχεὺς, πανδοχεύειν, πανδοχεῖον.

πανημερόν. Adverbium Herodoteum, quod in vulgatis Stephani codicibus ὀξυτόνως scriptum legitur, ut αὐθημερὸν apud Suidam; cum tamen in plerisque Lexicis αὐθήμερον, et πανήμερον, προπαροξυτόνως scribatur. Sed sive ὀξυτόνως, sive προπαροξυτόνως, vocabulum hoc scribas, (nam adhuc sub judice lis est) idem valet ac τὸ πανῆμαρ, quod est Poeticum, et κατὰ διάλυσιν ab Homero πᾶν ἦμαρ, τυτέςι πᾶσαν ἡμέραν, dicitur. Toto die. Per totum diem. Spatio totius diei. vii. 183. πανημερὸν πλώοντες. Per totum diem navigantes. ibid.

Πανιώνιον, τό. χωρίον, ἐς ὃ πάντες οἱ Ἴωνες συλλέγεσθαι εἰώθεσαν, κοινῇ περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμενοι. Locus erat, in quem omnes Iones, communiter de rebus communibus consultaturi, conveniebant. Ἴωνες ἐς Πανιώνιον συνελέγοντο. i. 141, 142. αἱ δυώδεκα [τῶν Ἰώνων] πόλιες αὗται τῷτε [τῶν Ἰώνων] οὐνόματι ἠγάλλοντο, καὶ ἱρὸν ἱδρύσαντο, ἐπὶ τε σφέων αὐτέων τοὔνομα ἔθεντο Πανιώνιον. i. 143. τὸ Πανιώνιόν ἐςι τῆς Μυκάλης χῶρος ἱρὸς, πρὸς ἄρκτον τετραμμένος, κοινῇ ἐξαραιρημένος ὑπὸ Ἰώνων Ποσειδέωνι Ἑλικωνίῳ. ἡ δὲ Μυκάλη ἐςὶ τῆς ἠπείρου ἄκρη, πρὸς ζέφυρον ἄνεμον κατήκουσα Σάμῳ. ἐς τὴν συλλεγόμενοι ἀπὸ τῶν πολίων Ἴωνες ἄγεσκον ὁρτὴν, τῇ ἔθεντο οὔνομα Πανιώνια. i. 148. vi. 7.

παννυχὶς, ίδος, ἡ. Sacra nocturna, quæ per totam noctem fiebant. Pernoctatio. Pervigilium. iv. 76.

πανοικίη. Ion. pro comm. πανοικία, σὺν πάσῃ τῇ οἰκίᾳ, τυτέςιν οἴκῳ. vii. 39. viii. 106. Cum tota domo. Cum tota familia.

πανοικίη. Vide τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἔδει πανοικίῃ γενέσθαι. ix. 109.

πανοπλίη. Ion. pro comm. πανοπλία. Integra armatura. Omnis armatura ad corpus tegendum, et ad hostem lædendum necessaria. i. 60.

πανςρατιῇ. Ion. pro comm. πανςρατιᾷ. Cum omnibus, vel cum frequentibus copiis. i. 62. vii. 203. viii. 27, 66.

πάντα τινά. Ion. quinetiam comm. a πᾶς. Quilibet. In accusativo nomen in duo dissolvitur. πάντα τινά. Quemlibet. i. 50.

πάντα. Ion. et poet. redundans. κτήνεα τὰ θύσιμα πάντα τρισχίλια ἔθυσε. Lectas pecudes, lectas victimas, numero ter mille immolavit. ibid. ὑποσχνεύμενοι τὰ πάντα οἱ μυρία δώσειν. iii. 74.

πάντα δέκα [Πανσανίῃ] ἐξαιρέθη τε, καὶ ἐδόθη, γυναῖκες, ἵπποι, τάλαντα, κάμηλοι, ὡς δὲ αὔτως καὶ τἄλλα χρήματα. ix. 81. Valla: Certe Pau-

sunt ex omnibus dena, et lecta, dono data; ex mulie-, equis, talentis, camelis, et ex ceteris rebus. Æ. P. ia Pausaniæ delecta,dataque dono, dena; mulieres, equi, ta, cameli, pariter etiam ceres.

Hoc de eo sæpe dicitur, e nobis est optime meritus, at quodammodo bonorum um, quibus fruimur, nobis r fuisse videatur. [Demoes ἐν τῷ περὶ ςεφάνου. §. 14. οἱ ος φίλον, εὐεργέτην, σωτῆρα, τὸν τον ἡγοῦντο. πάντ' ἐκεῖνος ἦν .] ἦν οἱ ἐν τῷ λόγῳ τὰ πάντα ἡ Lat. interpres hoc loquennus non satis bene videtur ssisse; quia vertit, Ita ut in omni sermone esset Cyno. ndum enim, Ipsi in ejus one Cyno erat omnia. i. eam, ut omnium bonorum, s ejus opera servatus, ac itus fruebatur, auctorem icabat, ac nomen ejus in emper habebat. Ut sumbonum ipsi erat. Cyno erat ea, ex qua omnia sua bona re ducebat. Vel, Cui omnia ona accepta referebat. i. 122. ι ἦν ἐν τοῖσι Βαβυλωνίοισι Ζώπυ-. 157. Sic et Cic. pro L. Flacrat. s. 25. ed. Ern. Mithri-, Deum, illum patrem, ilconservatorem Asiæ, illum ysum, Bacchum, Liberum nabant. At apud Theocri-Idyllio 14. in Cyniscæ amoέντα εἶναί τινι, videtur acciαm pro totum esse alicuotum ex ipsius arbitrio, nupendere. Sic enim illic de ca dicitur. p. 112. ex Stetypis, ἃ δὲ, Λύκῳ νῦν πάντα, καὶ νυκτὸς ἀνῷκται. id est, ero nunc [est] tota Lyci, vel noctu patet. Consule am Doricum Græco-lati-Lex. in πάντα. Hoc etiam de illo dici potest, cui res omnes ab aliquo principe committuntur, qui omnia principis negotia tractat, et qui propterea maxima apud eum gratia, et auctoritate valet, adeo ut ex ipsius administratione res, hominesque pendeant. Γέλωνι ἦσαν ἅπαντα αἱ Συρήκουσαι. vii. 156. Geloni Syracusæ erant omnia. i. e. Gelon hanc unam urbem maxime curabat, et omnium instar ducebat.

παντακῆ. Ion. pro comm. πανταχῆ. Ubique. Quoquoversus. Ab omni parte. ii. 124.

παντελέως. V. H. pro comm. παντελῶς. Omnino. Prorsus. Absolute. Perfecte. iv. 95. v. 20. vii. 37. σχὼν παντελέως τὰς Ἀθήνας Ξέρξης. viii. 54. Cum Xerxes Athenas in sua potestate omnino haberet.

παντοδαπὸς, ἡ, όν. Ion. et poet. Omnigenus, a, um. Omnis generis. Ex omni solo, et regione. Componitur autem ex nomine πᾶν, παντός. Omne. et δάπεδον, ου, τό. Solum, i. e. quod compositum ex δᾶ, δᾶς, Dorico, pro quo comm. γῆ, γῆς, terra, et πέδον, ου, τὸ, solum. Hinc παντοδάπεδος, καὶ κατὰ συγκοπὴν ὀξυτόνως, παντοδαπός. idem ac παντοῖος, vel ἐκ παντὸς δαπέδου, καὶ χωρίου. V. Hom. l.

παντοῖος ἐγένετο, οὐ βουλόμενος δοῦναι. ix. 109. Valla: Xerxes enimvero recusare. Æ. P. v. s. Omnigenus factus est, non volens [amiculum mulieri] dare. i. In omnes formas se vertebat, [id amiculum mulieri] dare nolens. Sensus, Ad quaslibet alias remunerationes se conferebat, hanc unam dare recusans. Quidvis aliud ei dare paratus erat: hoc tantum recusabat. Hoc ex sequentibus Herodoti verbis facile patet. πόλις τε ἐδίδου, καὶ χρυσὸν, &c. Videtur autem Herodotus alludere ad Protei fabulam, quam cum alii, tum et Virg. τῶν γεωρ.

lib. iv. fusius persequitur. Proteus enim in omnes formas se transformare credebatur, quoties volebat. Poeta. lib. iv. ver. 441. Omnia transformat sese in miracula rerum. Hoc autem ille faciebat, ne quid alicui præter animi sui sententiam dare cogeretur. Quod Aristæi exemplo videmus indicatum. Idcirco mater Cyrene filium Aristæum monuit quonam modo Proteum caperet, et reversum in pristinam formam sibi veram apum reparandarum rationem aperire cogeret.

πανωλέθρως. Adverbium Herodoteum, pro comm. παντελῶς. Omnino. Prorsus. Proprie tamen significat penitus cum pernicie, quod vulgus dicit cum totali pernicie. πανωλέθρως ἐξαπόλλυται. Prorsus emoritur. Omnino perit. vi. 37.

Παπαῖος. Scythice Jupiter appellatur. iv. 59.

πάρα. Ion. poet. quinetiam comm. pro πάρεστι. Adest. Licet. Facultas adest. i. 42. τῷ πάρα πάντα. Cui omnia adsunt. v. 106. πάρα. Adest. vii. 12.

παρὰ cum dativo, pro πρὸς cum accus. μηδ' ἐξοίσειν παρὰ μηδενὶ ἀνθρώπων τὴν ἀπὸ σφέων ἀπάτην. Nec enuntiaturum apud ullum mortalium suam fraudem. ἀντὶ τοῦ, πρὸς μηδένα. iii. 74.

παρὰ cum accus. Ion. pro comm. πρός. παρ' ἑωϋτὸν ἀναφέρειν αὐτὰς ἐκέλευσεν. Ipsos [omnia] ad se referre jussit. i. 47. κομίζεσθαι παρὰ Ἀλυάττεα. Ad Alyattem proficisci. i. 73. ἐφοίτεον παρὰ τὸν Δηϊόκεα. Ibant ad Deiocem. i. 96. ἀπόπεμψον παρὰ τὸν παῖδα τὸν νεήλυδα. [Eum] amanda ad puerum, qui recens advenit. i. 118. αὐτομόλεον παρὰ τὰς Πέρσας. Ad Persas transfugiebant. i. 127. ἀγαγεῖν παρ' ἑωϋτόν. i. 156. πέμψας παρὰ τὸν Ἀργᾶιον. iii. 7, 14, 15, 68, 69, 118, 124, 130. iv. 1, 9, 204. vi. 32. &c.

παρὰ ἓν πάλαισμα ἔδραμε νικᾶν ὀλυμπιάδα, Ἱερωνύμῳ τῷ Ἀνδρίῳ ἐλθὼν ἐς ἔριν. ix. 33. Valla: In uno, dum currit olympia, venit in contentionem victoriæ cum Hieronymo Andrio. Æm. P. Cum in contentionem cum Hieronymo Andrio venisset, uno certamine excepto, propemodum olympiadem vicit, i. propemodum ex olympicis certaminibus victoriam reportavit. Hic enim ἡ παρὰ præpositio significat exceptionem. ἓν πάλαισμα dicit Herodotus, quia oportebat quinquertionem quinque certaminum generibus victorem esse, si πένταθλος, i. e. quinquertio vocari, et ex olympicis ludis victoriam absolutam, integram ac illustrem, reportare volebat. Ergo Tisamenus quatuor tantum certaminibus adversarium superaverat, et unicum ei deerat, ex quo si victor discessisset, τῦ πεντάθλυ nomine merito gloriari potuisset, ac in olympicis ludis publica præconis voce victor gloriose renuntiatus fuisset, et insigni victoria decoratus domum rediisset. Quum autem Herodotus dicit ἔδραμε νικᾶν, est ἐλλειπτικὸν loquendi genus. Subauditur enim κίνδυνον. Hic autem δραμεῖν κίνδυνον idem valebit ac verbum κινδυνεύειν cum infinito junctum; ut, κινδυνεύω λέγειν. Propemodum dico. κινδυνεύω μανθάνειν Propemodum intelligo. κινδυνεύω ποιεῖν. Propemodum facio. In vulgatis Græcol. Lex. sexcenta hujus elegantissimæ locutionis exempla ex probatissimis linguæ Græcæ scriptoribus exeerpta leges. Quare nobis hoc loco scribendis supersedebimus. Sic etiam κινδυνεύω νικᾶν. Propemodum vinco. Nam ἔδραμε νικᾶν ab Herodoto καινοπρεπέστερον καὶ ποιητικώτερον εἴρηται, ἀντὶ τοῦ κίνδυνον ἔδραμε, τουτέστιν ἐκινδύνευσε

Propemodum vicit. ὀλυμπιά-
το μετωνυμικῶς nunc appellat
dotus τοὺς ὀλυμπικοὺς ἀγῶνας,
ν ὀλυμπίᾳ τελεομένους, i. e. O-
ica certamina, quæ ad Olym-
urbem fiebant. Vide τρέχειν
αὐτοῦ. ubi fusius demonstra-
quid sit proprie θέειν, τρέχειν,
ἐν δρόμον, ἀγῶνα, κίνδυνον. Quis
n dicatur πένταθλος, et quid
πένταθλον, docent cum alii
i, tum etiam Aristot. τῶν
κῶν lib. i. cap. 5. Consule et
am, et vulgata Latina Lexi-
n Quinquertium, et Quin-
tiones. Quanquam fortasse
non absurde conjecerit, si
ıcta tantum hic agi dicat,
tribus adversarii lapsib. finie-
r. Æschyl. Εὐμενίσι. ver. 592.
ν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμά-
Schol. ἓν μὲν) ἐκπέπτωκας. ἡ
φορὰ δέ ἐστιν ἀπὸ τῶν παλαιόντων,
ἱ τοῖς τρισὶ πτώμασιν ὁρίζουσι
ττα.
κέναι. Ion. et poet. Violare.
atis offendere. Lædere. Idem
ac τὸ παραιβασίαις βλάπτειν.
sgressionibus, peccatis læ-
τίνα δαιμόνων παραβάντες;
Deorum offenso? Virgil.
i. ver. 12. Quo numine
?
ἄλλειν. com. Conferre. Com-
re. Εὐρώπῃ παραβληθῆναι. Cum
pa conferri. iv. 198.
ἄλλειν. comm. Appellere. Ap-
re. Admovere. Ut, Naves ali-
appellere. Navibus aliquo
lli. παρέβαλε νηυσὶ δέκα ἰθὺ
θου. vii. 179. Cum decem
ous recta ad [insulam] Sci-
m appulit. Valla parum fi-
er locum hunc videtur inter-
tus, Decem naves recta mi-
ı Sciathum. In vulgatis Le-
vitiose legitur ἰθὺ Σκίαθον,
Σκιάθου. Quæ sic Latine, sed
admodum bene reddita sunt,
a in Sciathum decem naves
isit.

παραβάλλεσθαι. comm. Decipere. Fallere. μηδὲ ἐμὲ παραβάλῃ. Nec me decipias. i. 108. Eustathius, παραβάλλεσθαι, τὸ ἐξαπατᾶν ὅθεν παραβαλέταιρος, ὁ τοὺς φίλους ἐξαπατῶν. p. 1406. 24. Rom. 1550.

παραγαγεῖν μοίρας. Fata producere. Gall. *Prolonger la destinée.* i. 91.

παράβολος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui temere cuivis periculo caput objicit. Homo audaciæ projectæ. παράβολον ἔργον. Audaciæ projectæ facinus. Facinus audaciæ, periculique plenum. ὃς Ἑλλήνων εἵνεκα τοῦτο τὸ ἔργον οὕτω παράβολον ἐργασμαι. ix. 45. Qui Græcorum caussa facinus hoc adeo audax feci. Vel, Qui Græcorum caussa facinus hoc tantæ audaciæ, audaciæ tam projectæ, periculique plenum feci.

παραγυμνοῦν. comm. Enudare. Denudare. Nudare. Detegere. Patefacere. Declarare. i. 126. ταῦτα μὲν νυν ἐς τοσοῦτο παραγύμνου. viii. 19. Hæc quidem hactenus enudavit, [declaravit.] ἄλλο μὲν οὐδὲν παραγυμνοῖ ἔπος. ix. 44. Nullum quidem aliud verbum nudat, [aperit, aperte profert.]

παραθήκη, ης, ἡ. comm. Depositum. παραθήκην ὑμῖν τὰ ἔπεα τάδε τίθεμαι, ἀπόῤῥητα ποιεύμενος πρὸς μηδένα λέγειν ὑμέας ἄλλον, ἢ Παυσανίην. ix. 45. [Ut] depositum apud vos hæc verba depono, interdicens ne cui alii, quam Pausaniæ, dicatis [hæc.]

παραιτεῖσθαι. Vehementibus precibus aliquid ab aliquo petere. ψυχὴν παραιτεῖσθαι. Vitam precibus vehementibus petere. Petere precibus vehementioribus, ut vita nobis condonetur, atque servetur. i. 24. et simpliciter positum exstat paulo post, pro, precibus instantibus, atque vehementibus aliquid ab aliquo petere. ibid. ὅ, τι παραιτέοιτο. Quod flagitaret. i. 90. παραιτεόμενος ἐπεῖναί οἱ. Vehe-

mentibus precibus petens, ut sibi permitteret. ibid.

παρηωρεύμενος, ὁ. Ion. pro comm. παραιωρούμενος. Juxta pendens. Pendens ad. ἐγχειρίδια παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιωρεύμενα ἐκ τῆς ζώνης. vii. 61. Pugiones ad dextrum femur e balteo pendentes [gestabant.] Hunc morem nunc etiam multi Germani servant.

παρακεκριμένος, η, ον. Dispositus. Delectus, atque dispositus. ὥρων πολλὸν πεζὸν παρακεκριμένον παρὰ τὸν αἰγιαλόν. ix. 98. Multum peditatum juxta littus dispositum videbant.

παρακληίειν. V. H. pro comm. παρακλείειν. Excludere. οὐ κατὰ λαμπροφωνίην ἐπιτιθέμενοι ἄλλοι σφίας παρακληΐουσι. vi. 60. Valla: Neque illi propter vocalitatem aliis insidiantes se ipsos ingerunt. At hæc est verborum Græcorum vis, et interpretatio. Nec alii propter vocis claritatem, [atque præstantiam, alios] aggredientes, ipsos excludunt, [ut ipsi muneribus his fungantur, ac fruantur.]

παρακούειν. comm. Oscitanter, negligenter, leviter, obiter aliquid audire. Audire. παρακούσας τὴν τέχνην. Cum artem audisset. Nam et pro simpliciter audire sumi potest, ut compositum pro simplici sumatur. Quod minime novum. Vel vertendum, Cum aliquid de [hujus] arte audisset. iii. 129. ut ἡ παρὰ aliquid de verbi significatione remittat, q. d. Cum levem quendam rumorem de ejus arte audisset.

παρακτᾶσθαι. V. H. Asciscere. Hoc verbum dicitur de rebus peregrinis, externis, ac alienis, quas quis sibi comparat, et asciscit, ut iis utatur, idque præter antiquum patriæ morem. Hæc enim est hujus verbi vis, quam a nullo hactenus explicatam, consulto pluribus explicandam censui. τοῖσι παρακτωμένοισι ξεινικοὺς νόμους τοιαῦτα ἐπιτίμια διδοῦσι. Illis, qui peregrinos ritus asciscunt, tales irrogant pœnas. iv. 80.

πάραλοι Ἀθηναῖοι οἱ τὴν παραλίαν οἰκοῦντες) (οἱ ἐκ τοῦ πεδίου. i. 59. Qui maritimam oram incolebant.) (Qui planitiem habitabant.

πάραλος, ὁ καὶ ἡ. comm. pro quo frequentius θαλάσσιος. Marinus. πάραλος enim proprie dicitur ὁ παραθαλάσσιος, ὁ παρὰ τῇ ἁλὶ, τουτέστι θαλάσσῃ οἰκῶν. Qui prope mare habitat. Interdum tamen apud Herodot. sic vocatur, qui in ipso mari versatur, rebusque maritimis, nauticisque dat operam. Idcirco Athen. dicunt, vii. 161. μάτην γὰρ ἂν ὧδε πάραλον Ἑλλήνων στρατὸν πλεῖστον εἴημεν ἐκτημένοι. Frustra enim sic navales copias longe plures, quam [ceteri] Græci, nobis comparassemus. πάραλος vero ναῦς aliud, de quo suo loco. Vel, Frustra enim navales copias longe majores haberemus, quam [ceteri] Græci. Valla (ut notat Stephanus) παρ' ἄλλον legit, ideo in ejus versione vocabulum πάραλον expressum non exstat.

παραλύειν τινὰ τῆς στρατηγίης. Herodotea locutio. Aliquem prætura amovere. Aliquem prætura abdicare. vi. 94.

παραμείβεσθαι. comm. pro quo frequentius παρέρχεσθαι. Præterire. παραμειβόμενος τούτους. Hos prætеriens, vel præterfluens. agitur enim hic de fluvio Phrygas præterlabente. i. 72. παραμειβόμενος τὸ στρατόπεδον. Castra præterlabens. i. 75. ἔθνεα πολλὰ παραμειψαμένους. Cum multas gentes præteriissent. i. 94, 104. v. 52. vi. 41. vii. 109, 112, 115, 225. viii. 34. et passim.

παραμελεῖν. comm. Negligere. Contemnere. Nullam curam aut rationem habere. παρημελήκεε, pro παρημελήκει. Neglexit. i. 85.

παραμέμνημαι. V. H. quod sine ullius auctoris exemplo legitur in

vulg. Lex. Memoravi. Mentionem feci. Narravi. Narro. Mentionem facio. Memoro. τῶν ἐγὼ ὀ παραμέμνημαι. vii. 96. Quorum ego nullam mentionem feci. vii. 99.

παραπλήσιος, α, ον. comm. Similis. παραπλήσια τούτῳ. Huic similia. iv. 78, 99, 128, 169, 172. παραπλησιωτάτην. v. 87.

παραπλησίως ἀγωνίζεσθαι. comm. Æquo Marte pugnare. i. 77. παραρτέειν, εῖν. Ion. pro comm. παραρτᾷν, καὶ παρασκευάζειν. Parare. Instruere. ταύτας παραρτέεσθαι ἐκέλευον. Has instrui, has parari jubebant. vii. 142. ταῦτα παραρτέοντο. viii. 76. Hæc præparabant. viii. 81. παραρτέεσθαι πάντα. ix. 42. Omnia parari [jussit.]

παρασάγγης, ου, ὁ. Nomen Persicum, quo certum mensuræ genus indicatur. ὁ παρασάγγης δύναται τριήκοντα στάδια. Parasanges valet, continet, triginta stadia. v. 53. vi. 42.

παραστῆναι. comm. Alicui astare. Adesse. Favere. Opem ferre. i. 87.

παραστῆναι. comm. Deditionem facere. Dedere se. Gall. *Se rendre.* χρόνῳ παρέστησαν. Tandem se dediderunt. iii. 13. [pro quo συνωνύμως d. παρέδοσαν σφέας αὐτούς. ibid.]

παρατυγχάνειν. comm. pro quo frequentius παρεῖναι. Adesse. Interesse. Gall. *Etre present. Se trouver en quelque lieu, fait, chose.* παρατυχὼν τῷ πάθεϊ τῷ γεγονότι. ix. 107. Qui clade accepta præsens adfuerat. Vel, Qui forte adfuerat cladi acceptæ.

παραφορέειν, εῖν. Ion. et poet. pro comm. παραφέρειν, εἴτε προσφέρειν, afferre. οὐδέν σφι λόγου ἄξιον παραφορέεται. Nihil memoratu dignum ipsis affertur. Nihil, quod sit alicujus pretii, ipsis affertur, ac opponitur. i. 133. pro eodem usurpatur τὸ παραφέρεσθαι. εἰ δέ τι παραφέροιτο. Si quid vero afferatur, ac apponatur. ibid.

παραφρονέειν, εῖν. comm. Delirare. Desipere. iii. 34, 35.) (σωφρονέειν, εῖν. ibid. παραφρονήσαντι. Desipienti. iii. 61. παραφρονήσαντες. vi. 12, 75.

παραχρῆμα. comm. E re nata. Ex tempore. Confestim. vii. 150.

παραχρῆσθαι. Abuti. Contemnere. cum genitivo. παραχρησάμενον τῶν μαχίμων Αἰγυπτίων. Bellatoribus Ægyptiis abusum. ii 141. [Sed cum dativo frequentius, ut apud Dionys. Hal. 295. 9. ἡμῖν ὥσπερ δούλοις παραχρώμενοι.] Αἰγύπτιοι τῶν Ἑλλήνων παραχρεώμενοι, διεφθάρησαν οὕτω, ὥστε ὀλίγοι τινὲς αὐτέων ἀπενόστησαν ἐς Αἴγυπτον. iv. 159. Ægyptii, quia Græcos contemnebant, ita perierunt, ut pauci quidam ipsorum in Ægyptum redierint. At vii 223. παραχρεώμενοι sumendum videtur pro, suis corporibus minime parcentes; at iis abutentes, ea contemnentes, et Græciæ saluti liberaliter donantes. Valla tamen vertit, ingruentes. Cujus interpretationem vulgata Lexica sequuntur. Consule Suidam in voce παραχρῆται, ubi vis hujus verbi declaratur. [παραχρησάμενοι τὸν Βάκιδος χρησμόν. viii. 20. Contemto Bacidis oraculo. cum accus.]

παραχρῆσθαι. Abuti. Negligere. Contemnere. comm. cum accusativo, πρῆγμα, τὸ ἄν τοι προθέω, μηδαμῇ παραχρήσῃ. Rem, quam tibi proponam, nullo modo contemnas. i. 108. [τοῦτο] παραχρᾶσθε ἐς τοὺς συμμάχους. Hoc in socios per contemtionem facitis. Vel, efficere studetis. v. 92. §. 1. παραχρησάμενοι τὸν Βάκιδος χρησμόν. viii. 20. Contemto Bacidis oraculo.

πάρεδρος, ὁ καὶ ἡ. comm. Assessor. Qui, quæve, alicui assidet. γυναῖκας παρέδρους ἐσάγεσθαι. Introducere mulieres [viris] assidentes. v. 18. οἱ πάρεδροι αὐτοῦ. vii. 147. Ejus assessores.

παρέδωσαν. Vide ἔδωσαν. iii. 149.

παρεῖκε. 3. pers. singul. perf. act. a παρίημι. ix. 1. Vide παριέναι.

παρεῖναι. Apud Herodotum interdum accipitur pro συμβαίνειν, accidere, contingere. παρῆν σφι συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα. viii. 20. ἀντὶ τῦ, συνέβη αὐτοῖς μεγίστῃ συμφορῇ χρῆσθαι. Ipsis accidit, ut gravissima calamitate afficerentur. Vel, Ipsis accidit ut in maximam calamitatem inciderent, vel, ut maxim. calam. experirentur.

παρεὶς, έντος, ὁ. comm. Qui prætermisit. Qui præteriit. Νύκτα μέσην παρέντας, πορεύεσθαι. viii. 9. Valla: Media nocte solventes proficiscerentur. Æ. P. Media nocte præterita, vel jam elapsa, proficisci [placuit.] Est autem particip. aor. 2. act. παρῆν, a παρίημι. Consule Grammaticos.

παρεκρίθησαν διαταχθέντες. καθ' ὑπαλλαγὴν dictum videtur, ἀντὶ τοῦ, παρακριθέντες διετάχθησαν. viii. 70. In aciem sunt digesti. Sed hæc est verborum vis, Cum alii ab aliis discreti fuissent, ut nationes a nationibus separatæ pugnarent, ita demum alii prope alios in ordinem sunt digesti.

παρ' ἐμοί. Ion. et comm. Apud me. Meo judicio. ὗτος παρ' ἐμοὶ δίκαιός ἐστι τῦτο τὸ ὔνομα φέρεσθαι. i. 32. Hic meo judicio dignus est, qui nomen hoc ferat. τὺς παρὰ σφίσι αὐτοῖσι δοκέοντας ὀλβίους εἶναι. Qui suo judicio videntur beati esse. Qui suo judicio se felices esse putant. i. 86.

παρενθήκην τινὰ ποιεῖσθαι τοῦ λόγου. Aliquid orationi suæ obiter addere, et quasi per interpositionem inserere. vii. 5.

παρενθήκη, ης, ἡ. comm. q. d. Interpositio. Id, quod interponitur. λόγυ παρενθήκη. Orationis interpositio vocatur ab Herodoto id, quod quis, ab instituta oratione digrediens, et de re aliqua mentionem obiter faciens, interponit. Digressio. vii. 171.

πάρεξ. Ionic. et poet. Præter. πάρεξ τοῦ ἀργύρου. Præter argentum. i. 14. πάρεξ τοῦ ψήγματος. Præter auri ramenta. i. 93. πάρεξ ἢ ὅσον. Præter quam quantum. i. 130. πάρεξ τοῦ φόρου. Præter tributum. i. 192. πάρεξ τῦ ἀριθμοῦ. Præter numerum. ii. 4, 31, 168. iii. 67, 91, 97. πάρεξ τῶν ἵππων. iii. 106, 117, 122. iv. 46, 82. v. 7, 31, 66. vii. 87, 196. viii. 2, 48, 73.

παρεξεληλάκεε. Ion. 3. pers. singul. plusq. p. act. pro comm. παρεξηλάκει, et Attice παρεξεληλάκει. viii. 126. Præterierat. a παρεξελαύνω. Vide simplex ἐλαύνω. Et εε termin. Ion.

παρεξήϊε. Ion. et poet. 3. perf. medii. a παρεξήϊα, ας, ε. a παρέξειμι, quod significat παρεξέρχομαι. Prætereo. παρεξήϊε ταύτας. Has præteriit. vii. 109. [pro eodem dicit. παραμείβομαι. vii. 108, 109, 112.] Vide ἤϊα apud Eustath. παρεξιών. vii. 113. παρεξήϊε. vii. 115.

παρεξῆκε τέσσερας ἡμέρας. vii. 210. Valla: Quatriduum supersedit. v. s. Quatuor dies præteriit. id est, Quatriduo supersedit.

παρεξιέναι. comm. pro quo et παρεξέρχεσθαι. Præterire. Juxta transire. Λίμνην παρεξιών. Lacum præteriens. Vel, Juxta lacum transiens. vii. 58, 109, 113.

παρεόν. Ion. et poet. pro comm. παρόν. Hoc vero. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ παρόντος. Cum liceret. Cum facultas daretur. i. 129. Cum liceat. v. 49. [ad marginem legitur παρέχον. quod et ipsum ἀντὶ τοῦ παρέχοντος dictum Ἀττικῶς. Subaudiendum autem in nominativo, vel accus. τὸ θεῖον. i. Numen divinum. At in genit. τοῦ θείυ, vel τοῦ θεῦ. Vide παρεῖχε.] vi. 72. vii. 24, 164. παρεὸν αὐτοῖσι. vii. 229. Cum liceret ipsis.

παρέρχεσθαι. commun. Transire. Ingredi aliquo. παρῆλθον ἐς τὴν

αὐλήν. In aulam transiverunt. iii. 77.

παρεσκευάδατο, pro παρεσκευασμένοι ἦσαν. v. 34. Vide δατο. vii. 218, 219.

παρευρίσκειν. Excogitare. Comminisci. μέζονας αἰτίας παρευρίσκειν. Graviora crimina comminisci. i. 26. pro eodem dicitur et παρεξευρίσκειν. iii. 31.

παρέχειν, et παρέχεσθαι. comm. προθυμίην πλείστην παρείχετο. Maximam animi alacritatem præbuit, præstitit, exhibuit. i. 61. πρήγματα παρέχειν τινί. Negotium alicui facessere. Molestiam exhibere. i. 155. πρήγματα παρέσχον πλεῖστα. Plurimas exhibuerunt molestias. i. 175. τὰ δέ οἱ παρέσχε πόνον πλεῖστον. Quæ vero ei plurimum laborem, plurimum molestiæ exhibuerunt. i. 177. τοῖσι ἔπεσι τὰ ἔργα παρέχεσθαι ὁμοῖα. Facta verbis consentanea præstare. iii. 157. iv. 44, 46.

παρέχειν. comm. Præbere. In alicujus arbitrio, ac potestate ponere. ἐμοὶ σκῆπτρον, καὶ δύναμις πᾶσα ἡ Πολυκράτεος ἐπιτέτραπται, καί μοι παρέχει νῦν ὑμέων ἄρχειν. Mihi sceptrum, et potentia, [vel potestas] omnis Polycratis est commissa, ac [potestas hæc] mihi jam vobis imperare præbet, imperium in vos præbet. Vel, imperium in vos in arbitrio meo ponit. iii. 142. Valla vero vertit hæc verba, καί μοι παρέχει &c. In meo quoque arbitrio situm est vobis dominari. Quare, si versionem hanc admittamus, τὸ παρέχειν, ἀντὶ τοῦ παρεῖναι, καὶ ἐν ἡμῖν εἶναι sumetur, id est, Nobis adesse, nobis licere, in nostra potestate, ac arbitrio esse. Sed hoc aliis exemplis est confirmandum, quæ vide ἐν τῷ παρέχειν, ἀντὶ τοῦ ἐξεῖναι.

παρέχειν apud Herodotum interdum sumitur pro comm. ἐξεῖναι. Licere. Ut, παρεῖχεν ἄν σφι. Ipsis licuisset. iv. 140. Sed videtur ἐλλειπτικὸν esse loquendi genus. Subauditur enim ὁ Θεός. Deus ipsis præbuisset. id est, Per Deum licuisset. Licuisset. Sic, παρέχει ὑμῖν σώζεσθαι ἐπὶ τὴν ὑμετέρην αὐτέων. In vestram ipsorum patriam vobis salvis redire licet. v. 98. Nam hic etiam ὁ Θεὸς subauditur, q. d. Deus vobis salvis in patriam redeundi facultatem præbet. Quamquam si quis diceret activum pro passivo Ἰωνικῶς, ut et Ἀττικῶς, in hoc verbo positum, ei nequaquam vehementer repugnarem. οὐ παρέσχέ οἱ αὐτομολεῖν ἐς τὰς Ἕλληνας. viii. 8. Ad Græcos transfugere ei non licuit. [ἔφασαν] παρέχειν σφι μηδίζειν. viii. 30. Sibi Medorum partibus favere licere [dixerunt.] Νῦν παρέχει κάλλιστον ὑμέας ἔργων ἁπάντων ἐξεργάσασθαι. viii. 75. Nunc vobis omnium pulcherrimum facinus facere licet. παρέχει ποιέειν ταῦτα. viii. 100. Hæc [tibi] facere licet. viii. 140. παρέξει ποιέειν. Facere licebit. ix. 122.

παρήγγελε. comm. 3. person. aor. 2. act. a παραγγέλλω. Denuntiavit. ix. 53.

παρηγορέειν, εῖν. et. παρηγορέεσθαι, εῖσθαι. Ion. pro comm. παραινεῖν. προτρέπειν. Suadere. Incitare. Solicitare. Hortari. Οὗτος πολλάκις καί πρότερον τὸν Γόργον παρηγορέατο ἀπίστασθαι ἀπὸ τοῦ βασιλῆος. Hic sæpius et ante Gorgum ad defectionem a rege faciendam solicitavit. v. 104. Hoc autem παρηγορέατο est 3. person. singul. plusquamp. pass. pro comm. παρηγόρητο. dissoluta η in εα. [Pindarus Olymp. Ode ix. v. 117. παραγορεῖτό μιν μήποτε ταξιοῦσθαι σφετέρας ἄτερθε αἰχμᾶς. Ipsum hortabatur ne unquam in acie sine sua lancea staret.] οἱ παρηγορεόμενοι κεῖνα ποιέειν. Qui suadebant ut hæc facerem. vii. 13. καὶ οἱ μὲν παρηγόρεον Ἀμομφάρετον. ix. 53,

55. Et alii quidem Amomphare-tum adhortabantur.

παρῆκε. ix. 15. Vide παριέναι, et κατατείνειν.

παρήρτητο. Vide simplex ἀρτέω, ῶ. et ἀρτάω, ῶ.

παρήσονται. 3. plur. fut. medii, verbi παρίημι. Prætereo. Omitto. Παρήσονται παραλαμβάνοντες ἐπὶ τὸν Πέρσην. vii. 148. (Stephanus ait) Legendum οὐ παρήσονται. v. s. Non omittent se assumere adversus Persas. Sensus, Cum intellexissent fore ut se non præterirent, at ad belli societatem contra Persas assumerent. Sed fortasse παρέσονται legendum. i. Aderunt, ut se belli socios adversus Persam assumant. Sic adverbium οὐ non erit addendum. Vel etiam τὸ παρήσονται jam accipiendum ἀντὶ τοῦ παρελεύσονται, i. advenient, aderunt. παρὰ τὸ παρίημι, de quo Grammatici. Sensus idem. Nihil tamen muto. ἡμῖν ἐς τὸν ἰσθμὸν παρέσονται οἱ βάρβαροι. viii. 60.

παρήσωσι. Si codex mendo caret, est 3. plural. subjunctivi modi aor. 1. act. regulariter formata a futuro πτρήσω. aor. 1. act. παρῆσα. subjunct. παρήσω, ης, η. &c. a παρίημι, quod nunc non significat Prætereo, vel prætermitto: sed (ut vulgus hominum inelegantiorum loquitur) facio transire, vel facio intrare, quod Latine diceres elegantius, Patior, vel sino, aliquem aliquo intrare, penetrare, transire. Permitto ut intret, efficio ut intret, penetret, transeat. ὅκως μὴ παρήσωσι ἐς τὴν Ἑλλάδα τοὺς βαρβάρους. viii. 14. Ne barbaros in Græciam intrare sinerent. Sed (nisi fallor) παρήσουσι legendum, ut sit 3. pers. plur. futuri παρήσω,-εις, ει. facilis enim lapsus typographi propter maximam similitudinem, quam inter se habent istæ literarum figuræ, diphthongus scil. ου, et vocalis ω. Grammatici vero docent a futuro παρήσω, non παρῆσα (ut regularis formatio flagitaret,) sed ἀνωμάλως παρῆκα formari; unde subjunctivus ἐὰν παρήκω, ης, η. et in 3. plur. παρήκωσι dicendum esset. Qua de re consule vulgatas Grammaticas, et nostras in Xenophontem notas, pag. 197. D. ὅπως μηνύσωσι, ubi demonstro, μὴ ἀνήσουσι scribendum. τὸ δὲ ὅκως, quod Ion. dictum pro comm. ὅπως, non solum cum subjunctivo, sed et cum indicativo futuri conjungitur, ut exemplis confirmo in iisdem meis notis, pag. 954. D. ὅπως ἀκοντιοῦσι.

παρθενεύεσθαι. comm. ἐν τῇ παρθενίᾳ διάγειν. Vitam in virginitate traducere. Virginem esse. Virginem manere. iii. 124.

παριδεῖν. Animadvertere. Observare. Οὐδεμίην δειλίην μοι παριδών. Cum nullam ignaviam in me animadverteris, observaris. i. 37, 38. οὐδὲν ἄχαρι παριδὼν ἐς ἀνδρὶ τῷδε. Nihil quod esset tibi ingratum, in hoc homine, in me ipso, animadvertisti. i. 108.

παριέναι. comm. Transire. Introire. Ingredi aliquo. ἐς τὸ πρόσω παριέναι. Ulterius progredi. iii. 77. v. 72.

παριέναι. comm. Transitum dare. Introitum alicui dare. Sinere aliquem aliquo transire. Gallice, *Laisser entrer. Laisser passer.* iii. 77. σφέας παρῆκαν. Ipsos ingredi, vel transire siverunt. Componitur autem ex παρὰ et ἵημι. παρῆσαν. Transire siverunt. ibid. παριέναι ἐς τὰ βασιλήϊα πάντα τὸν βουλόμενον. Quemlibet in regiam ingredi sinere. iii. 84. οἱ δέ σφεας παρῆκαν. Illi vero eos ingredi siverunt. iv. 146.

παριέναι. comm. Præterire. Permittere. Concedere. Οὐδενὶ παρήσομεν ναυαρχέειν. vii. 161. Nulli permittemus ut classi præsit. Neminem classi præesse patiemur.

παριέναι. comm. ex παρὰ, et ἵημι. Exporrigere. Extendere. παρῆκε αὐτῷ τὸ στρατόπεδον. ix. 15. Exporrexit [Mardonius] sua castra. Est autem aor. 1. act. Vel, si a παρήκω deductum dicas, erit imperfectum, et vertes, Exporrigebantur ejus castra [usque ad Hysias.] Hoc longe simplicius.

παριέναι. comm. q. d. Admittere. Dare transitum aliquo. Deducere. παριεῖκε Μαρδόνιον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. ix. 1. Valla: Mardonium in Græciam deducebat. Componitur ex παρὰ, et ἵημι, jacio, mitto.

παρίεσαν. 3. pers. plur. imperf. quod a παρίημι deducitur, idemque valet ac τὸ παρέρχομαι. Prætereo. Progredior. Eo in aliquem locum. Sic autem formatur; εἴω, unde Latinum Eo, totidem, iisdemque literis servatis; Ion. et poet. verso ε in ι, fit ἴω, hinc vero circumflexum ἰέω, ἰῶ, unde ἵημι, ut ab ἕω, jacio, ἵω, ἱέω, ῶ, ἵημι. Imperf. ἵην, ης, η. ἵετον, ην. ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν, cum παρὰ, παρίεσαν. Præteribant, præterierunt, iverunt. παρίεσαν ἐς τὴν Παλλήνην. viii. 129. In Pallenem progressi sunt, iverunt.

παρίζειν. Ion. et poet. pro comm. παρίζεσθαι. Assidere. iv. 165. v. 18. παρίζεσθαι idem. v. 18. παρίζειν βουλεύουσι τοῖσι γέρουσι. Senatoribus consultantibus assidere. vi. 57.

παρισοῦν. V. H. quod in vulgatis Lexicis sine ullius auctoritate legitur scriptum. Adæquare. Æquiparare. παρισούμενοι βασιλέϊ. viii. 140. Regi vos æquiparantes.

παρίστασθαι, et παραστήσασθαι. comm. In deditionem venire. Deditionem facere. Dedere se. οἱ πολέμιοι παραστήσονται. Hostes deditionem facient. Se [nobis] dedent. iii. 155.

παρίστασθαι. Tractare. τὸν ὑμέων δεσπότην ἡμεῖς παραστησόμεθα οὕτω, ὥστε ἐπὶ μηδαμοὺς ἔτι ἀνθρώπους αὐτὸν στρατεύσασθαι. Vestrum dominum nos ita tractabimus, ut adversus nullos mortalium expeditionem amplius sit suscepturus. iv. 136.

παρίστασθαι, et παραστήσασθαι. commun. Ad deditionem compellere. Subigere. In suam potestatem redigere. In deditionem recipere. ἱκανοὶ ἦσαν Πολυκράτεα παραστήσασθαι. Polycratem ad deditionem faciendam compellere, ac superare, poterant. iii. 45. Latin. interpres, Ad resistendum Polycrati validi erant. Sed male. Præcedentia vide. Sensum in nostra versione verum habes.

πάροικος, ὁ καὶ ἡ. comm. Accola. Incola. Vicinus. Vide vulg. Lexica. Παροίκου δὲ πολέμου σφι ἐόντος οἰκηΐου, οὐδὲν δεινοί ἔσονταί τοι. vii. 235. Valla: Ita illi domestico occupati bello, neque tibi erunt infesti. Æ. P. Cum autem bellum vicinum ipsis erit domesticum, non erunt tibi formidabiles, vel, formidandi, ne &c. πάροικον πόλεμον vocat bellum, quod Persæ ex insula Cytheris agro Laconico vicina proficiscentes, et excursiones in agrum Laconicum facientes, Lacedæmoniis erant illaturi. πόλεμον οἰκήϊον dicit, quia Lacedæmonii bellum domi sic erant habituri, propter illius insulæ vicinitatem, ut hostem, et periculum imminens ab agro Spartano propulsarent. Hoc ex præcedentibus Herodoti verbis facile colligitur.

παροίχεσθαι. Ion. et poet. pro com. παρέρχεσθαι. vii. 120. Præterire. τὰ παροιχόμενα. Præterita. Quæ jam præterierunt. ibidem. ix. 58. 60.

παροιχώκεε. Ion. et poet. 3. pers. sing. plusq. p. act. pro comm. παρῳχώκει. Præterierat. a παροίχομαι. τὸ παρέρχομαι. Vide οἴχομαι, et οἰχώκεε. viii. 72.

πάσασθαι. Ionic. et poet. (pro quo commun. dicitur γεύεσθαι. Gu-

stare. γευσάμενοι τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν. ubi nostra bona gustarint.) τῶν κρεῶν τουτέων ἐπάσαντο. De carnibus his gustarunt. i. 73. ἰχθύων πάσασθαι. Pisces gustare. Piscibus vesci. ii. 37.

πατά. Scythice, quod Græce κτείνειν. Interficere. iv. 110.

πατέεσθαι, εῖσθαι. V. H. pro quo alias πάσασθαι. [comm. γεύεσθαι. iv. 186.] Gustare. Vesci. πατέονται τῶν κρεῶν. Carnes gustant. Carnibus vescuntur. ii. 47, 66. αἱ Κυρηναίων γυναῖκες βοῶν θηλέων οὐ δικαιεῦσι πατέεσθαι. Cyrenæorum uxores, vel Cyrenæorum fœminæ, vaccinas carnes gustare sibi nefas esse ducunt. iv. 186. Stephanus ait, hic vocem Græcam esse suspectam, verbum scil. πατέεσθαι. quod tamen variis in locis ab Herodoto usurpatur, ut et supra notatum. Valla vertit, Sed nec Cyrenææ fœminæ [vaccam] sibi fas putant ferire. Verum parum fideliter hæc ab eo sunt explicata. Quid enim hæc sibi velint, patet ex præcedentibus verbis, θηλέων βοῶν οὗτοι γευόμενοι. iv. 186. pro quo loquendi genere subjicitur alterum συνώνυμον, θηλέων βοῶν πατέεσθαι. Non est autem cur quis hujus verbi, potius quam aliorum sexcentorum, novitatem Herodoto familiarissimam admiretur, ac ideo ut vocem adulterinam nimis severe rejiciat. Quot enim alia nunc primum in hoc nostro Lexico reperies notata, quæ in nullis Græcæ linguæ vel amplissimis Thesauris hactenus scripta reperiuntur? Hoc igitur et in istorum numero ponatur.

πατριή, ῆς, ἡ. Ion. et poet. pro com. φυλή, ῆς. Tribus. εἰσὶ αὐτέων πατριαὶ τρεῖς. Sunt ipsorum tres tribus. i. 200.

πατριή, ῆς. Ion. pro comm. γένος. Genus. Progenies. Generis origo. ii. 143. ἐγενεηλόγησε τὴν πατριὴν τοῦ Κύρου. Cyri genus recensuit. iii. 75.

πατροῦχος παρθένος, ἡ. Virgo pupilla, ad quam solam patris hæreditas pertinet. vi. 57. Sic enim Suidas hæc Herodoti verba nobis interpretatur, πατρούχου παρθένου, τῆς ὀρφανῆς, καὶ ἐπικλήρου, ᾗ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν. Vide ἐπίκληρος apud eundem Suidam, et Aristophanis Græca scholia ἐν Σφηξί. in versûs 581 hæc verba, καταλιπὼν παῖδ' ἐπίκληρον.

πατρώϊος. Ion. et poet. pro comm. et Attico ῷος. Paternus. i. 41. pro eodem et πατρῷος dicitur. vii. 104. V. ed. Steph.

πάτρως, ω, ὁ. Suidas. πάτρως, πάτρω, Ἀττικῶς. λέγεται δὲ ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος, ὡς καὶ ὁ πρὸς μητρὸς, μήτρως. καὶ μήτρων, καὶ πάτρων. Patruus. Gallice, *Oncle paternel.* μήτρως. Avunculus. Gall. *Oncle maternel.* πάτρων τὸν σὸν Λεωνίδην. ix. 78. Leonidem tuum patruum.

πάτρως, ωος, ὁ. comm. Patruus. παρὰ τῷ πάτρῳ. Ion. κατὰ κρᾶσιν, pro comm. πάτρωϊ. Apud patruum. vi. 103.

παύειν cum infinitivo junctum. ῥαψῳδοὺς ἔπαυσε ἀγωνίζεσθαι. Eorum, qui versus Homericos canebant, certamina sustulit. v. 67. παύσει μιν καταστρέψασθαι τὴν Εὐρώπην. Impediet ipsum ne subigat Europam. vii. 54.

παχέες, έες, οἱ. comm. ἄνδρες τῶν παχέων. v. s. Viri crassi. μεταφορικῶς vero, Locupletes, opulenti. Nam hoc loco ista crassitudo non ad corpus, at ad opes, opumque magnitudinem, refertur. Hunc autem Græcismum Galli feliciter patrio sermone imitantur. Quod enim Græci dicunt οἱ παχέες τῆς πόλιος, id ipsi sic exprimunt, *Les gros de la ville.* i. *Les opulents, les riches.* ἐκ Νάξου ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων ὑπὸ τοῦ δήμου. v. 30. Valla: Ex

Naxo quidam locupletes e plebe in exilium missi sunt. Sed male. Vertendum enim, Quidam de locupletibus, sive civibus opulentis, ex Naxo a plebe in exilium missi sunt. οἱ παχέες τῶν Χαλκιδέων. Locupletissimi, vel opulentissimi, Chalcidensium. v. 77. Gallice, *Les plus gros des Chalcidéens. Les plus riches.* Αἰγινητέων οἱ παχέες. vi. 91. τοὺς ἀντίων παχέας. Eos, qui ex ipsis erant opulenti. Qui opibus valebant. vii. 156.

πεδάειν, ῶ. com. Compedire. Compedibus constringere, vincire. ὁ Ἱπποκράτης Σκύθην πεδήσας. Hippocrates Scytha compedibus constricto, vincto. vi. 23. Vel, In vincula conjecto.

πεζομαχεῖν. Ionic. et poet. Pedestre prælium committere. πεζομαχήσαντες ἑσσώθησαν. Commisso pedestri prælio victi sunt. iii. 45.

πεζομαχίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. πεζομαχία, ας. Pedestre prælium. Terrestre prælium.) (ναυμαχία. Συνέπιπτε ὥστε ταῖς αὐταῖς ἡμέραις τὰς ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας, καὶ τὰς πεζομαχίας τὰς ἐν Θερμοπύλῃσι. viii. 15. Accidit ut iisdem diebus hæc navalia prælia committerentur, [quibus] et illa terrestria prælia ad Thermopylas [sunt commissa.]

πειθαρχέομαι, εῦμαι. Ion. pro comm. πειθαρχέω, ῶ. Pareo. πειθαρχέεσθαι ἑτοῖμον. Parere paratum, sive promtum ad parendum. v. 91.

πεῖθε πυραίθουσαν, καὶ δώματα. V. Hom. 32. Sic in omnibus editionibus, quas vidi, scriptum constanter legitur: at scribendum videtur, Πρῆθε πῦρ' αἴθουσαν. i. Ure igne atrium, et domum. πρήθειν vero poeticum est, quod idem valet ac τὸ καίω. Sic autem formatur, πῦρ, πυρός. πυρόω, πυρῶ, καὶ κατὰ συγκοπὴν πρῶ, unde τὸ πρήθω. Uro. Cremo. Quid αἴθουσα significet, Eustath. docet. Alias tamen τὸ πυραίθουσαν est accus. f. g. participii, a πυραίθω, ignem accendo, ignem excito. Euripid. in Rheso, vers. 41. hoc verbum usurpat: sed ad rem præsentem facere non videtur. Consule Suidam in voce Ὅμηρος.

πείθεσθαι. comm. Credere. i. 60.

πείθεσθαι. comm. Parere. cum genitivo. ἐμέο πείθεσθαι. i. 126. Mihi morem gerere. [Sic apud Homer. Iliados K. v. 57. Κείνου γάρ κε μάλιστα πιθοίατο. τοῖο γὰρ υἱὸς] Νῦν ὦν ἐμέο πειθόμενοι, γίνεσθε ἐλεύθεροι. Nunc igitur mihi parentes, fiatis liberi. i. 126. v. 33.

πειθώ, καὶ ἀναγκαίη, δύο θεοὶ μεγάλοι. viii. 111. Suadela, sive Suada, et Necessitas, duo magni Dii, duo magna numina. Horat. Epistol. lib. i. Ep. vi. v. 38. Ac bene nummatum decorat Suadela, Venusque. Cic. in Bruto. s. 15. ed. Ern. Suadæque medulla, Πειθὼ quam vocant Græci, cujus effector est Orator, hanc Suadam appellavit Ennius. &c. Euripides in Hecuba, ver. 814. Τί δῆτα θνητοὶ τἆλλα μὲν μαθήματα Μοχθοῦμεν, ὡς χρὴ, πάντα, καὶ ματεύομεν, Πειθὼ δὲ, τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην, Οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν, Μισθοὺς διδόντες μανθάνειν, ἵν' ἦ ποτε Πείθειν ἅ τις βούλοιτο, τυγχάνειν θ' ἅμα; Hinc patet quænam dicatur Πειθὼ, et quanta sit ejus potentia. Necessitatis vero vires, et robur invictum esse constat quod et ab Æschylo ἐν τῷ Προμηθεῖ δεσμώτῃ v. 105. hoc versu confirmatur, Τὸ τῆς ἀνάγκης ἐστ' ἀδήριτον σθένος.

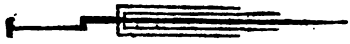
πειρᾶσθαι cum participio junctum. οὐδαμοὶ ἂν ἐπειρῶντο ἀντιούμενοι βασιλέϊ. vii. 139. Nulli conati fuissent resistere regi. ἡμεῖς πειρησόμεθα αὐτοὶ τινα σωτηρίην μηχανώμενοι. vii. 172. Nos ipsi nobis aliquam salutem parare conabimur.

πειρώατο. Ion. pro comm. πειρῷντο. 3. plur. optat. Conarentur. iv. 139. vi. 138.

πελαγίζειν. comm. Exundare. Inundare. Restagnare. ἐώθεε ὁ ποταμὸς ἀνὰ τὸ πεδίον πᾶν πελαγίζειν. Fluvius per totam planitiem restagnare solebat. i. 184. ἐπεὰν πλήρης γένηται ὁ ποταμὸς, καὶ τὰ πεδία πελαγίσῃ. Ubi fluvius plenus fuerit, atque campos inundarit. ii. 92. Hic τὸ πελαγίζειν transitive sumi videtur pro undis tegere. Vel neutraliter, ac passive, pro undis tegi. Vertes autem, ubi campi aquis tecti fuerint.

πέλας. comm. Adverbium. οἱ πέλας. Alii. τοῖς πέλας δικάζειν. Aliis jus dicere. i. 97. [Proprie tamen significat πλησίον, et ἐγγὺς, prope. unde οἱ πέλας, propinqui, proximi, vicini.] ἐγὼ τὰ τῷ πέλας ἐπιπλήσσω, αὐτὸς κατὰ δύναμιν ὀ ποιήσω. Ego quæ in alio reprehendo, ipse pro virili non faciam. iii. 142. τὰ τῶν πέλας κακά. Vicinorum, vel Proximorum, mala. vii. 152.

πέμπε. Vocabulum Æolicum, pro comm. πέντε. Quinque. V. Hom. 37. Hinc τὸ πεμπώβολον, τὸ ἐκ πέντε ὀβελῶν συνεστηκὸς ὄργανον πρὸς τὸ ὀπτᾶν τὰ κρέα. ibid. Consule Eustath. Instrumentum ex quinque verubus ad carnes assandas compactum, cujus hæc est figura.

πέμπειν. pro ἀποπέμπειν. Mittere. pro Dimittere. Amandare. Gall. *Donner congé à quelqu'un. Renvoyer. Congédier.* ὁ Ἀστυάγης τὸν Ἀρτεμβάρεα πέμπει. Astyages Artembarem dimittit. i. 116. (quum supra dicit ἐκπέμψαι Ἀρτεμβάρεα.)

πέμψις, ιος, ἡ. comm. Missio. Gall. *Envoi.* ἀπὸ τῆς πέμψιος τοῦ κήρυκος δευτέρῃ ἡμέρῃ. viii. 54. Secundo die a præconis missione. id est, Postero die a nuntio, vel præcone, misso.

πεντάεθλος ἀνήρ. Quinquertio. ἄνδρα πεντάεθλον ἐκ προκλήσιος ἐφόνευσε. ix. 75. Quinquertionem ex provocatione interfecit. id est, Virum quinquertio victorem, quem ad certamen provocarat, aut a quo provocatus fuerat, interfecit.

πενταπλήσιος, ὁ. Ion. pro comm. πενταπλάσιος. Quinquies major. Quincuplo major. vi. 13.

πεντηκόντερος, ἡ. Navis, quæ quinquaginta remis agitur. i. 152, 163, 164. iii. 39, 41. iv. 153, 156. vii. 36, 97, 184. viii. 1, 2, 48.

πεντηκόντορος, ἡ. idem ac πεντηκόντερος. iii. 124. vi. 138. V. ed. Steph.

πεπρῆσθαι. Ion. et poet. pro comm. πεπρᾶσθαι. Venditum fuisse. a πρήττω, pro πράττω, σω. Vendo. Est autem infinitus præteriti perf. et plusquamp. pass. ii. 56.

περαίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. περαία, ας. Terra ulterior. Terra, quæ est ultra locum aliquem, et proprie quæ est ultra mare. οἱ Πλαταιέες ἀποβάντες ἐς τὴν περαίην τῆς Βοιωτίης χώρης. viii. 44. Valla: Platæenses descendentes in Pieriam oræ Bœotiæ. Videtur legisse Πιερίην. Sed Πιερίη, sive Πιερία, (ut docet Eustath.) non est in Bœotia. Quid sit, et ubi sit, et unde nomen ei fuerit inditum, apud Eustath. vide, et Plin. lib. iv. cap. 10. in Macedoniæ descriptione. Stephan. in Πιερία. Strabo l. x. p. 722. ed. Amst. Πιερία, καὶ Ὄλυμπος, καὶ Πίμπλα, καὶ Λείβηθρον, τὸ παλαιὸν ἦν Θράκια χωρία, καὶ ὄρη. νῦν δὲ ἔχουσι Μακεδόνες. et libr. xvi. p. 1091. Æ. P. Plat. cum descendissent in ulteriorem agri Bœotii regionem. Suidas. Περαία. ὄνομα τόπου. Stephan. Περαία. πολίχνιον Συρίας. Ἔστι καὶ χώρα Κορίνθου. Eustath. Πέρα, ἡ γῆ κατὰ γλῶσσαν, ὅθεν καὶ περαία κατὰ παραγωγὴν, καὶ τὸ πέραν ἐπίῤῥημα. Idem, Περαία, ἡ πέραν γῆ. Hæc postrema Eustathii τῆς περαίας interpretatio mihi magis arridet, quam supe-

riores. Nam ad hunc locum illæ facere non videntur.

περητὸς, ἡ, ὸν. Ion. pro comm. περατός. Qui trajici, transirique potest. ποταμὸς νηυσὶ περητός. Fluvius, qui navibus trajici potest. v. 52.

περί. τὰ περὶ τὸν Κῦρον. Ion. ut com. οἱ ἀμφὶ τὸν Πλάτωνα. pro comm. ὁ Κῦρος. ὁ Πλάτων. i. 95.

περὶ cum accus. peculiariter apud Herodotum pro περὶ cum genit. De. Gall. *Touchant quelque chose.* ἠρώτεον περὶ Πακτύην. pro περὶ Πακτύεω. De Pactya [vates] consuluerunt ac interrogarunt. i. 158. Κυρηναῖοι τὰ περὶ Βάττου οὐδαμῶς ὁμολογέουσι Θηραίοισι. ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὰ περὶ Βάττου. De Batti rebus, de Batto, Cyrenæi cum Theræis nullo modo consentiunt. iv. 154.

περὶ μὲν τούτους οὕτω εἶχε. viii. 85. De his quidem ita [se res] habet. Vel, Quod ad hos quidem attinet, ita se res habet. pro quo dicendum alias esset, καὶ περὶ μὲν τούτων τὸ πρῆγμα οὕτως εἶχε.

περὶ τοῦ πρήγματος τούτου οὕτως ἔσχε. Quod ad hanc rem attinet, res ita habet. Sic etiam Galli. *Touchant cette affaire, la chose va ainsi.* i. 117. δοκέω σε πάντα ἐκμεμαθηκέναι σέο αὐτοῦ πέρι, ὡς ἐπρήχθη. Existimo te omnia intellexisse de te ipso, quomodo gesta fuerint. i. 124.

περὶ πολλοῦ εἶναι. comm. Multum interesse. Magni interesse. ἡμῖν περὶ πολλοῦ ἐστι κατορθοῦσθαι ἀρχὴν τὴν σήν. Nostra magni interest tuum regnum stare, ac florere. i. 120.

περὶ ἑωυτοῦ τρέχειν. Vide τρέχειν περὶ ἑωυτοῦ.

περιβαλέσθαι ἕρκος, ἔρυμα τῶν νεῶν. ix. 96. v. s. Circumjicere septum, navium munimentum. id est, Classem vallo circumdare, ut sint in tuto. Vel, Classem vallo circumdare, quod est navium munimentum. ix. 97.

περιβάλλειν, et περιβάλλεσθαι ad munitiones relatum. Circumjicere. Circumdare. Munire circumjiciendo, atque circumdando. τείχεα περιεβάλλοντο ἕκαστοι. Singuli se mœnibus circumductis munire cœperunt, vel se muris muniverunt. i. 141. τεῖχος περιβαλέσθαι τὴν πόλιν. Urbem muro circumdare. i. 163. vi. 46. ἕρκος ὑψηλὸν περιεβάλοντο. vii. 191. Septum, sive vallum excelsum sibi circumjecerunt. Alto septo, sive vallo circumjecto se muniverunt. ix. 96, 97.

περιβάλλειν, et περιβάλλεσθαι. Acquirere. Comparare. ἰδίῃ περιβαλλόμενος ἑωυτῷ κέρδεα. Privatim sibi quæstum concilians, parans. Privato quæstui studens. Privatum quæstum faciens. iii. 71. ἀλλά τε χρύσεα ἄφατα χρήματα περιεβάλετο. vii. 190. Valla: Affatimque aliarum ex auro rerum lucratus est. Æ. P. v. s. aliasque ineffabiles aureas res acquisivit. i. aliamque supellectilis aureæ vim, quæ verbis vix exprimi posset, quæsivit, sibi comparavit, lucratus est. vel χρύσεα χρήματα, aurea vasa, vel pecuniam auream, i. nummos aureos ita vocat Herodotus, viii. 8. ix. 39.

περιβάλλειν, et περιβάλλεσθαι de vestibus dictum, quibus corpus tegimus. λευκὸν χλανίδιον περιβαλλόμενοι. Candidam penulam circumjectam gestantes. Candida penula amicti. i. 195. χλανίδα περιβαλόμενος. Amiculo, vel penula, indutus. iii. 139.

περιβάλλεται [τὸ φᾶρος.] ix. 109. Induit [illud pallium.]

περιβάλλειν. comm. Circumjicere. Complecti. Capere. [ἔλεξεν αὐτὸν] λαβεῖν ἀμφίβληστρον, καὶ περιβαλεῖν τι πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων, καὶ ἐξειρύσαι. Dixit ipsum cepisse verriculum, et ingentem piscium multitudinem complexum fuisse, ac extraxisse. i. 141.

περιβάλλειν. Interdum apud Herodotum, ut et apud Thucydidem, lib. vii. §. 25. accipitur pro comm. περιπλεῖν. Circumnavigare. Navibus circumvehi. τὸν Ἄθων περιέβαλλον. Montem Athon navibus circumvecti sunt. vi. 44. quod ex sequentibus facile colligitur. ἐπιπεσὼν δέ σφι περιπλέουσι βορῆς ἄνεμος. Boreas vero ventus cum in eos ingruisset. Hic aperte τὸ περιβάλλειν, καὶ τὸ περιπλέειν, συνωνύμως posita videmus.

περιβάλλειν. comm. Circumjicere. μεταφορικῶς vero, Dare, attribuere, comparare alicui. metaphora sumta ut a vestibus, quæ corpori circumjiciuntur, ejus tegendi gratia. δικαιότερον εἶναι ἔφη Μήδων τέῳ περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθὸν, ἢ Περσέων. Justius esse dicebat alicui Medorum potius, quam Persarum, hoc bonum attribuere, acquirere, comparare, dare. i. 129.

περιβόητος ἐν τῇ ποιήσει. V. Hom. 24. Poesi clarus.

περιγενέσθαι. comm. Superesse. Superstitem esse. Evadere ex mortis periculo. Servari. ἱστόρεον ὅτεῳ τρόπῳ περιγένοιτο. Quæsiverunt quonam modo superstes esset. Vel, quomodo evasisset. i. 122. τοὺς περιγενομένους. Eos, qui super fuerant. Qui superstites remanserant. v. 46, 63, 87. vii. 232, 233. viii. 60.

περιγίνεσθαι. comm. Superare. Vincere. ἐκείνων περιγίνεσθαι. Illos superare. i. 207. τοῦ βασιλῆος περιγενέσθαι. Regem superare. ii. 121. §. 5.

περιδεὴς, ὁ καὶ ἡ. comm. Vehementer metuens. v. 44.

περιέλασις. comm. q. d. Circumactio. ἔλιπον τεθρίππῳ περιέλασιν. Quadrigis circumactionem reliquerunt. Spatium reliquerunt quadrigis circumagendis idoneum. i. 179.

περιείλησις, ἡ. comm. Circumvolutio. ii. 123.

περιειλίξαντες. viii. 128. Cum circumcirca volvissent. Cum involvissent. Circumvolventes.

περιεῖναι. comm. Superesse. Superstitem esse. Servari. Ex aliquo periculo evadere. ἔστι τε ὁ παῖς, καὶ περίεστι. Est, et superest infans. Vivit, ac superstes est. i. 120. τῇ σεωϋτοῦ μοίρῃ περιεῖς. Tuo ipsius fato superstes es. i. 121. περιεῖναι. i. 122. τὸ κατὰ θεοὺς περιεῖς. Quod ad Deos attinet superstes es. i. 124. ἔστ' ἂν πυνθάνηται περιεόντα τὸν πατέρα. Donec audiret patrem esse superstitem. iii. 53. ὡς περιείη. Quod superesset. iii. 74, 119. περιεών. Superstes. v. 39. vii. 107, 139. περιῆσαν. vii. 188. Superstites fuerunt, ex periculo evaserunt, servati sunt. viii. 40, 60.

περιεῖναι. comm. cum genitivo. pro quo alias συνωνύμως τὸ νικᾷν cum accus. δόξαι τὴν ἑωϋτοῦ δύναμιν περιέσεσθαι τῆς βασιλέος. Existimare suas copias regiis superiores evasuras. Vel, Existimasse fore ut suæ copiæ regias superarent. iii. 146.

περιεῖναι. comm. Sed apud Herodot. pro περιελθεῖν accipitur interdum. Devenire. Pervenire. ἐς τὸν παῖδα τοῦτον ἀρχὴ περιεοῦσα. Regnum, quod ad hunc puerum devenit, vel pervenit. i. 120.

περιείχετο αὐτοῦ μένοντας μὴ ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν. ix. 57. Valla : Circuire eos, qui manebant, ne desererent ordinem. Æ. P. [Amompharetus suos milites] illic manentes continebat, ne aciem desererent. περιέχεσθαι enim, ἀντὶ τοῦ περιέχειν, καὶ συνέχειν, jam ab Herodoto positum videtur. μὴ ἐκλιπεῖν, ὥστε μὴ ἐκλιπεῖν.

περιελθεῖν. ἡγεμονίη ἐς τὸ γένος τοῦ Κροίσου περιῆλθεν. Principatus ad Crœsi genus est devolutus. Ad Crœsi genus imperium pervenit. i. 7. αὖθις ἐς τυραννίδας περιῆλθον. In tyrannidem rursus inciderunt.

Rursus tyrannidi, vel imperio tyrannico parere cœperunt. i. 96. ἐς Δαρεῖον περιῆλθε ἡ βασιληΐη. i. 187. pro eodem dicitur et περιχωρεῖν. et περιιέναι. ἡ βασιληΐη αὐτοῦ περιχωρέει ἐς Δαρεῖον. i. 210. ἡ βασιληΐη ἐς Ἀλέξανδρον περιήϊε. ii. 120. μὴ περιϊδεῖν τὴν ἡγεμονίην αὖτις ἐς Μήδους περιελθοῦσαν. iii. 65. ὡς ἡ βασιληΐη περιεληλύθοι ἐς τοῦτον. iii. 140. ἐς φθίσιν περιῆλθε ἡ νοῦσος. Morbus in phthisin evasit. vii. 88.

περιέπειν. Ion. et poet. pro comm. θεραπεύειν. Curare. Tractare. Officiose tractare. τούτους περιεῖπε εὖ. Hos bene tractabat. i. 73. Interpres Lat. Benigne alloquebatur. Vim hujus verbi non videtur intellexisse. Hoc ex sequentibus facile patet. τῷ γὰρ εὖ περιέπειν opponit τὸ τρηχέως κάρτα περιέσπε ἀεικείῃ. et, τὸ ἀνάξια παθεῖν πρὸς Κυαξάρεω. ibid. περιέπειν autem proprie dicitur de ministris, et famulis, qui dominos sequuntur, et circum eos assidue stant, ad imperata faciendum parati. Quamobrem etiam a poetis ἀμφίπολοι παρὰ τὸ ἀμφιπολεῖν appellantur. μεταφορικῶς, καὶ γενικῶς, περιέπειν et aliis tribuitur, qui officiose, magnaque cura aliquem tractant. Sed pro adverbiorum qualitate, ipsa quoque tractationis qualitas indicatur. Ut, περιέπειν εὖ. Bene, vel benigne, ac officiose tractare.) (περιέπειν κακῶς. Male, vel inhumaniter tractare. ἕπειν autem pro ἕπεσθαι, est poeticum, non etiam orationis solutæ; et compositum potius, quam simplex reperitur. ἅτε πολεμίους περιέπουσι. Ut hostes tractant. ii. 69. καί μιν Ἄμασις εὖ περιεῖπε. Et ipsum Amasis bene tractabat. ii. 169. ὑπὸ Παιόνων τρηχέως περιεφθέντας. A Pæonibus aspere vel male tractatos. v. 1. τρηχέως περιεφθέντων ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. v. 81. Cum ab Atheniensibus male tractati fuissent. περιέφθησαν τρηχύτατα. vi. 15. περιέψειν αὐτοὺς; περιέψεσθαι ὡς πολεμίους. vii. 149. Prædixerunt ipsos ut hostes tractatum iri. περιέποντες εὖ. vii. 181. [Eum] bene tractantes. τοὺς ἄλλους περιεῖπον ὡς ἀνδράποδα. ibid. Alios ut mancipia tractabant. Valla: Probe observantes. Et tamquam mancipia adservarent. Sed utrumque locum perperam explicavit. Οἱ Μῆδοι τρηχέως περιείποντο. vii. 211. τρηχέως περιεφθέντες. viii. 18. Male tractati, vel male affecti. περιέφθησαν τρηχέως. viii. 27. [Ab illis] aspere tractati fuerunt.

περιέσπε. Ion. et poet. 3. aor. 2. act. a περισπάω, ῶ. aor. 2. περιέσπον, ες, ε. Sic autem hoc formatum, ut ἤμυκον, a μυκάω, ῶ. et ἔδουπον, a δουπέω, ῶ. περισπᾷν prop. circum trahere, contrahere, trahere. ut, τρηχέως κάρτα περιέσπε ἀεικείῃ. v. s. Aspere admodum in indignitatem, vel, indecoram contumeliam [eos] traxit. Id est, eos aspere admodum, ac indigne, vel præter dignitatem, ac decorum, tractavit. i. 73. Sed si a περιέπω deductum dicas, σ ποιητικώτερον insertum erit. Eodem autem modo dicetur, quo ἐνίσπον. ἐνίσπες. ἐνίσπε. Consule Eustath. in voce ἐνισπεῖν. ὁ Κῦρος τὸν παῖδα τρηχέως κάρτα περιέσπε. Cyrus puerum illum admodum aspere tractavit. i. 114. ἐτόλμησας τὸν παῖδα ἀεικείῃ τοιῇδε περισπεῖν; Ausus es hunc puerum tali contumelia afficere, et ita tractare? i. 115. τοὺς προσπόλους τρηχέως περισπεῖν. Famulos aspere tractasse. ii. 64. κάρτα τρηχέως περιέσπε πλήθεϊ πολλὰς τῶν νεῶν. vi. 44. Valde aspere magnum navium numerum tractavit.

περιέρχεσθαι, comm. pro νικᾶν, ἀπατᾶν. σοφίῃ μιν περιῆλθε ὁ Φάνης. Phanes ipsum astutia circumvenit. iii. 4.

περιέσχατος, ὁ. N. H. Extremus. τὰ περιέσχατα νεμομένου τοῦ πυρός. Igne

partes extremas depascente, vel depascendo paulatim absumente, vastante. v. 101.

περιέχεσθαι. comm. Undique teneri. Circumdari. Circumveniri. ὁρέοντες περιεχομένους αὐτούς. viii. 10. Cum viderent eos undique circumveniri, vel circumdatos esse. περιέχεσθαι γὰρ πᾶν τὸ στρατόπεδον τὸ Ἑλληνικὸν ὑπὸ τῶν νεῶν τῶν Ξέρξεω. viii. 81. Tota enim Græcorum castra [dicebat] a Xerxis classe circumdari, vel esse circumdata.

περιέχεσθαι. comm. Adhærere. περιέξονται. [Nostris bonis] adhærebunt. quid autem hoc sibi velit, patet ex his, quæ sequuntur, ὐδὲ ἀπωστοὶ ἔσονται, pro ἀπὸ τούτων ὠθεῖσθαι δυνήσονται. Nec ab his repelli poterunt. i. 71.

περιέχεσθαί τινος. Rei alicui adhærere, nec eam velle dimittere. Amore alicujus detineri. Aliquid amplecti. ὁρέομέν σε περιεχόμενον τῆς ἔχεις γυναικός. Te uxoris, quam habes, amore implicitum detineri videmus. v. 40. τοῦ περιέχεαι μάλιστα. vii. 39. Cujus amore maximo detineris implicitus. ὑμεῖς οὕτω περιέχεσθε τῆς ἡγεμονίης. vii. 160. Valla: Vos ita imperium amplectimini. Æ. P. Vos imperio retinendo adeo addicti estis. Vel, Vos imperii retinendi amore tanto flagratis. ibid. τοῦ περιέχεσθαι μάλιστα χρεών. viii. 60. Quod præcipue est amplectendum. Cui potissimum est hærendum. In quod præcipue est incumbendum.

περιέχεσθαί τινος. In alicujus amorem esse propensum. Περίανδρος περιεχόμενος τοῦ νεηνίεω. Periander in adolescentis amorem propensus. iii. 53.

περιέχεσθαί τινος. Herodotea locutio, pro comm. ἀπέχεσθαί τινος. Abstinere a re aliqua. Οὕτω ὦν κακολογίης πέρι τῆς ἐς Δημάρητον, ἐόντος ἐμοὶ ξείνου, περιέχεσθαί τινα τοῦ λοιποῦ κελεύω. vii, 237. Sic igitur a maledictis in Demaratum spargendis, quia est mihi [i. meus] hospes, quemlibet [i. omnes] in posterum abstinere jubeo. v. s. De maledicentia igitur in Demaratum. &c. Vel, Quod igitur ad maledicentiam attinet. &c.

περιέχεσθαί τινι. Herodot. locutio. Aliquid obtinere. οὕτω ὦν ταῦτα ἀσκέοντες, τὠυτῷ περιεχώμεθα. Sic igitur hæc exercentes, hæc facientes, eadem obtinemus. iii. 72. Valla vertit, Ita non idem factitando, idem tamen obtinemus. Quare videtur lectionem hujusmodi nactus, οὕτω ὐ ταῦτα ἀσκέοντες, &c. Utraque lectio bonum habet sensum. Nihil tamen mutandum.

περιήκειν τὰ πρῶτα. Herodotea locutio, quæ de illis dicitur, qui propter suas virtutes ad præcipuum, summumque laudis gradum pervenerunt. τοῦτον τὸν ἄνδρα φαμὲν τά τε ἄλλα πάντα περιήκειν τὰ πρῶτα, καὶ δὴ καὶ ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πέρι. vi. 86. §. 1. Hunc virum cum ceteris omnibus in rebus præcipuam laudem obtinere dicimus, tum etiam optime propter justitiam audire.

περιῆλθε τὸν Πανιώνιον ἥ τε τίσις, καὶ ὁ Ἑρμότιμος. viii. 106. Valla: Supplicium ab Hermotimo in Panionium rediit. Æ. P. Panionium ultio, et Hermotimus circumvenit, vel invasit. i. Ita tandem Hermotimus Panionium est ultus.

περιημεκτέειν, εῖν. Ion. pro comm. δυσφορεῖν, ἀγανακτεῖν, δεινοπαθεῖν. Graviter, et iniquo animo aliquid ferre. Lamentari. περιημεκτέων τῇ συμφορῇ. Graviter eam cladem ferens. Graviter lamentans. i. 44. περιημέκτεε. Iniquo animo ferebat. i. 114. οἱ Φωκαιέες περιημεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ. Phocæenses servitutem iniquo animo ferentes, [ac aversantes.] i. 164. περιημεκτήσας τῇ ἁπάσῃ συμφορῇ. Cum totam istam calamitatem

ιο animo ferret. iii. 64. περιη-
σας τῇ ἀπάτῃ. Fraudem hanc
ιο animo ferens. iv. 154.
μέκτεον. viii. 109. περιημέκτεε
ῃ. ix. 41. Illam stationem,
amque] iniquo animo fe-
:.

κα. Ion. et poet. Circum-
περιήνεικε. Circumtulit. i. 84.
ειχθέντος. Cum circumlatus
:t. ibid. περιενείκας. Cum cir-
ulisset. ibid.

ιν, ειν. Negligere. Pati. Si-
Permittere. περιϊδέειν ἀεῖσαι.
ittere alicui, ut canat. i.
υ τούτους περιΐδῃς διαρπάσαντας
τα. Si patiaris hos pecunias
ere. i. 89. μὴ περιϊδεῖν τὴν ἡγε-
ἐς Μήδους περιελθοῦσαν. Non
principatum ad Medos deve-
devolvi, pervenire. iii. 65.
ν με περιεῖδες. Non passus
s me [facere, quæ in animo
am.] iii. 155. [ἡ Ἀμαζὼν
ῶθην αὐτῇ] περιεῖδε χρήσασθαι.
on Scytham se uti passa est,
corporis potestatem fecit.
13, 118. viii. 75. ix. 6,

ησθαι. Ion. pro comm. περι-
θαι. Circumsedere. Obside-
uod alias dicitur πολιορκεῖν.
τημένῳ τὴν Νῖνον. Ninum ob-
i. i. 103.

ημένων Ἀθηναίων Αἴγιναν. ix.
thenìensibus Æginam ob-
ibus.

θαι. comm. περικείμενοι τὰς
ς περὶ τοῖς αὐχέσι, καὶ τοῖσι
ῖσι ὤμοισι. Clypeos circa col-
:t sinistrum humerum ge-
s. v. s. circumjecti clypeos.
t elegans Græcismus. ἀντὶ
ῦντες τὰς ἀσπίδας περικειμέ-
ὶ τοῖς, &c. i. 171.

ι. vii. 198, 199. Vide sim-
ήειν. pro comm. κλείειν.

άνειν. commun. Comple-
omprehendere. Circumdare.
ndatum capere. ἐκυκλεύοντο,
λάβοιεν αὐτούς. viii. 16. Cir-
cum [ipsos] ferebantur, ut ipsos
circumdatos caperent.

περιλέπειν. Ion. et poet. pro comm. περιαιρεῖν. Delibrare. Decorticare. Desquamare. Librum, sive corticem arboris undique detrahere. τῶν δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες. viii. 115. Arborum corticem undique detrahentes.

περιλεσχήνευτος, ὁ καὶ ἡ. Nomen Herodoteum, pro comm. περιβόητος. Celebris. Nomine clarus. ii. 135.

περίμετρον, τό. H. V. Ambiens locum aliquem mensura. Circuitus. Ambitus. i. 185. ii. 149.

πέριξ. Ion. et poet. adverb. fit autem (ut docet Eustath.) ἐκ τῆς πέρι præpos. et præter rationem βαρύνεται. Circum. πέριξ τοῦ τείχεος. Circum muros. i. 179. πέριξ αὐτάς. Circum ipsas. i. 196. πέριξ αὐτοῦ. Ante ipsum. ii. 91. iii. 155. πέριξ τὸ τεῖχος. Circum muros. iii. 158. iv. 36. πέριξ αὐτοῦ. iv. 152. πέριξ τὴν λίμνην. Circa paludem. iv. 180. v. 87. τὴν πέριξ. v. 115.

πέριξ τινὰ λαμβάνειν. Ion. et poet. pro comm. περιλαμβάνειν. Aliquem circumdare. Circumdatum aliquem capere. v. 87.

περίοδος, ου, ἡ. comm. Circuitus. Ambitus. i. 93. γῆς περιόδους γράψαντας πολλοὺς ὁρῶν. Multos terræ ambitum descripsisse cernens. iv. 36. γῆς ἁπάσης περίοδος. v. 49. vii. 219, 223, 229.

περιοικὶς, ίδος, ἡ. Epithetum urbis, aut regionis. Ion. pro quo comm. περίχωρος. Circa urbem, vel locum aliquem sita. Vicina εἷλε τὰς περιοικίδας αὐτῆς [τῆς τῶν Πτερίων πόλεως] πάσας. Omnes urbes Pteriæ urbi vicinas, et circumcirca sitas, cepit. i. 76.

περίοικος, ὁ καὶ ἡ. comm. Vicinus, qui circum aliquos habitat. iv. 159. τῶν περιοίκων. iv. 161.

περιοπτέον. Vide περιορᾶν. v. 39. vii. 168.

περιοπτέος, ὁ. N. H. Despiciendus. Negligendus. Quem quis per ne-

gligentiam, vel per contemtionem aliquid mali pati sinit. οὐ περιοπτέη ἐστὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπολλυμένη. vii. 168. Non est negligenda Græcia, ita ut pereat. Non oportet per nostram negligentiam pati, ut Græcia pereat. Græciæ salus non est negligenda.

περιορᾶν. comm. Negligere. Pati. Sinere. οὐ περιώρεον [αὐτὸν ἰσιέναι παρὰ τὸν βασιλέα.] Eum ad regem accedere non sinebant. iii. 118. iv. 203. οὐ περιοπτέον. Non est negligendum. Per negligentiam non est ferendum, vel committendum, ut, &c. v. 39. περιορᾶν συλλεγομένους. ix. 41.

περιπετέα πρήγματα. Herod. locutio. Res, quæ subito in contrarium statum mutantur. Nam περιπέτεια dicitur in Tragœdia, subita rerum quædam varietas, et in contrarium immutatio: ut docet Aristot. ἐν τῷ περὶ ποιητικῆς, cap. 11. περιπετέα ἐποιήσαντο σφίσι αὐτοῖσι τὰ πρήγματα. viii. 20. Valla: Res sibi ipsis obscuras effecerant. Æ. P. Res in contrarium priori statum confestim sibi ipsis mutarunt. Vel, Ipsimet effecerunt, ut suæ res in fortunam priori contrariam repente mutarentur. Vel simplicius, Ipsimet suas res in adversam fortunam deduxerunt. Vide περιπετὴς in vulgatis Lexicis.

περιπεφλευσμένων. Quid sibi velit hoc vocabulum apud Herodotum non satis constat. ἐκ τειχέων περιπεφλευσμένων πυρὶ ὑπὸ τοῦ Μήδου. v. 77. Valla: E muris a Medo ambustis. Ex qua versione colligi potest Vallam τὸ περιπεφλευσμένων sumsisse ἀντὶ τοῦ περιπεφλεγμένων, παρὰ τὸ περιφλέγω, amburo. Quamvis autem τὸ περιφλεύειν in vulgatis Lexicis non reperiatur, tamen simplex φλεύειν reperitur: sed eas habet significationes, quæ ad rem præsentem nihil faciunt. In iisdem Lexicis reperio, Περιφλεύω. ἐπιπολαίως καίω, q. d. In superficie uro. Amburo. Et Περιφλευσθεὶς, obustus. Ut Virgil. Æn. xi. v. 894. Stipitibus ferrum, sudibusque imitantur obustis. Ambustus. Quod Aristophanis auctoritate confirmatur. Sic enim ille ἐν Νεφέλαις. v. 394. Στρεψ. ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρί; τοῦτο δίδαξον. καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει. Scholia. Περιφλύει. περικαίει ἐπιπολῆς. Quare τὸ φλύειν, καὶ τὸ φλέγειν, et τὸ περιφλύειν, et τὸ περιφλέγειν, sive περικαίειν, συνωνύμως dici videntur. Ab hoc vero περιφλύειν, inserto ε fiet τὸ περιφλεύειν, idem significans. φλύειν autem a φλέω, verso ε in υ. Vel a φλέω, inserto υ, deducetur τὸ φλεύω, quod verisimilius. φλέειν, et φλοίειν proprie significat τὸν φλόον, εἴτε φλοιὸν. i. corticem detrahere. περιφλέειν, περιφλοίειν, et περιφλοίζειν. Corticem circumcirca detrahere. Quoniam autem corporum, quæ leviter, ac in superficie amburuntur, quidam ceu cortex, pellis, sive cutis ab igne detrahitur, ideo τὸ περιφλύειν, καὶ περιφλεύειν. μεταφορικῶς accipi non inepte possunt pro amburere, ac amburendo superficiem detrahere, vel saltem corrugare, et fœdare, atque adeo vitiare, et corrumpere. Herodotus igitur vocabit τείχεα περιπεφλευσμένα πυρὶ, τὰ ἐπιπολῆς κεκαυμένα, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν διεφθαρμένα. i. Muros in superficie ustos, ambustos, atque vitiatos, et corruptos.

περιπίπτειν. comm. varie sumtum. περιπίπτειν ἀδίκοισι γνώμῃσι. Iniquis sententiis damnari. Iniquas judicum sententias experiri. v. 8. Incidere in injustas sententias. Iniqua judicia experiri ita, ut caussa cadamus. i. 96. σεωϋτῷ περιπίπτεις. Tibi ipsi malum concilies. i. 108. q. d. in te ipsum ca-

δας. Est enim metaphora sumta ab ædificiis, quæ propria mole in se ipsa corruunt. ἦτοι περιέπιπτον τοιαύτῃσι τύχῃσι. Hi in hujusmodi calamitates inciderunt. vi. 16. οἱ Φοίνικες περιπίπτουσι τῇσι νηυσί. Phœnices incidunt, vel irruunt, ac impetum faciunt in naves. vi. 41. περιπίπτειν δουλοσύνῃ. vi. 106. Incidere in servitutem. τῇσι σφετέρῃσι νηυσὶ φευγούσῃσι περιέπιπτον. viii. 89. In suas naves fugientes irruebant. περιπίπτειν σφίσι. viii. 94. In ipsos incidisse. Ipsis occurrisse.

περίπλοος, ου, ὁ. comm. Circumvectio, qua quis navigio locum aliquem circumvehitur. τὸν περίπλοον τοῦ Ἄθω. vi. 95.

περιποιεῖν. comm. Conservare. iii. 36. περιποιῆσαι τὰ ἴδια. Res suas conservare. vi. 13. vii. 52. περιποιῆσαί μιν περὶ πλείστου ἐποιήσαντο. vii. 181. Ipsum conservare plurimi fecerunt.

περιποιεῖσθαί τινα ἐπιμελῶς. Ctesias Pers. 36. Aliquem accurate conservare, vel solicite curare.

περιῤῥαντήριον, τό. Ion. et comm. ἀπὸ τοῦ περιῤῥαίνειν. Circumspergere. Aquiminale. Paulus enim J. C. pro aquario vase usurpat in l. 3. in princip. D. de supellect. leg. et paulo post. Nam et pelves argenteas, et aquiminalia argentea, et mensas, &c. Hic autem intelligitur grandius vas, idque purum, usibusque sacris destinatum, quod in templis, aut concionibus, aqua lustrali plenum erat, qua sacerdotes vel æditui eos, qui ingrediebantur, circumspergere, vel aspergere solebant, quod hac eos lustrari, purgarique crederent. i. 51. Quem morem Virgilius, de Chorineo quodam Trojano verba faciens, Æn. vi. v. 229. nobis perbelle versibus his videtur expressisse. Idem ter socios pura circumtulit unda, Spargens rore levi, et ramo felicis olivæ. Lustravitque viros, dixitque novissima verba.

περίῤῥοος, ὁ καὶ ἡ. Herod. vocabulum. Circumfluus. Vel dicitur de loco, qui utrinque tantum, non undique, aquis alluitur, ut Chersonesus, ut Isthmus. i. 174. [συνωνύμως dicitur ἀμφίῤῥυτος. iv. 163.]

περίῤῥυτος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Circumfluus. Vel, Qui hinc inde aquis alluitur. iv. 42, 45. [συνωνύμως dicitur ἀμφίῤῥυτος. iv. 163.]

περισπέρχειν. comm. et περισπερχέειν, εῖν. Att. et Ion. cum dat. Proprie quidem significat studiose properare, vel circumcirca festinare. μεταφορικῶς vero βαρέως φέρειν. Graviter ferre. Infensum esse. Adversari. Φωκέων καὶ Λοκρῶν περισπερχεόντων τῇ γνώμῃ ταύτῃ. vii. 207. Valla: Huic sententiæ cum infensi essent Phocenses, et Locrii. Æ. P. Cum Phocenses, et Locrii hanc sententiam graviter, vel iniquo animo, ferrent. Vel, cum huic sententiæ vehementer adversarentur. περισπέρχειν enim jam accipiendum videtur pro studiose rei alicui adversari, quod faciunt illi, qui rem aliquam iniquo ferunt animo, et qui huc, atque illuc cursitant, ut id impediant, quod ipsis est injucundum, ac molestum. περὶ nunc vim intendentis habet, et τῷ περισσῶς ἰσοδυναμεῖ, vel circumcirca significat, et cursitationem indicat, qua quis in orbem fertur, oculisque lustrat omnia, si quam rationem inveniat, qua voti compos fiat. σπέρχειν vero, τὸ σπεύδειν, καὶ κατεπείγειν, properare, festinare, accelerare, urgere, ut aliquid cito fiat. Schol. Græcus, dum explicat illa Sophoclis verba, quæ exstant in Ajace μαστιγοφόρῳ. v. 999. ὦ περισπερχὲς πάθος, hæc tradit: περισπερχὲς, βαρύ. ἤτοι ἀμηχανίαν ἐμποιοῦν. περισσῶς κατεπεῖγον. ἀπὸ τοῦ περισπέρχεσθαι, τὸ περιστρέφεσθαι. οἱ ἐν δεινῷ τινι καταστάντες, ἢ χρείᾳ,

καὶ μὴ εὑρίσκοντες λύσιν τούτων, ἄνω, καὶ κάτω φέρονται πλανώμενοι ὑπ' ἀπορίας. ἐφ' ὧν λέγεται καὶ τὸ ἀλύειν, ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄλη, ἡ πλάνη. In vulgatis Lex. Græco-latinis περισπέρχεσθαι quidem invenitur: sed non etiam τὸ περισπέρχειν. Apud Suidam, ut apud Sophoclem, legendum, ὦ περισπερχὲς πάθος, non autem ὡς π. At (ut ex iis, quæ dicta sunt, facile colligi potest) τὸ περισπέρχειν, sive περισπερχεῖν, et περισπέρχεσθαι, συνωνύμως hoc loco dici videntur. Pind. Nemeorum Ode i. v. 59. Θεῶν βασίλεια σπερχθεῖσα θυμῷ. Deorum regina irritata animo. Hoc iniquo animo ferens. [Vide simplex σπέρχεσθαι. v. 33.]

περισπώμενα ἐκ τῶν βαρυτόνων Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, πεποιημένα. Vide ἔω, et ἔομαι, ubi res exemplis illustratur.

περιστάδόν. Adverbium. Circumstando. Circum. περιελθόντες πάντοθεν περισταδόν. vii. 225. Cum [eos] undique circumdatos circumstetissent. Usurpat hoc et Thucyd. lib. 7. (ex Steph. typis anni 1564.) 262, 11. ubi etiam μάχη ξυσταδὸν vocatur pugna, quæ comminus committitur.

περιστέλλειν. comm. Circumtegere. Tegere. Protegere. Diligenter observare. Tueri. τὸν νόμον περιστέλλοντες. Legem tueutes, defendentes. iii. 31, 82. οὕτω περιστέλλουσι τὰ σφέτερα νόμαια Σκύθαι. Adeo suas leges, ac ritus Scythæ tuentur. iv. 80. Vel, Adeo diligenter sua instituta observant. περιστέλλειν ἀλλήλους. ix. 60. Se mutuo protegere. Se mutuo defendere.

περιστέλλειν. commun. Ornare. τὴν κεφαλὴν περιστέλλειν εὐπρεπῶς. Decore caput ornare. vi. 30.

περιστεφανοῦν. comm. Corona coronare. Corona cingere. Undique cingere. οὔρεσι περιεστεφάνωται ἡ Θεσσαλίη. vii. 130. Thessalia montibus undique cingitur.

περιστρωφᾶσθαι. Ion. et poetic. pro comm. περιστρέφεσθαι. Circumverti. Circumcirca ferri. Perscrutari. Pervestigare. περιστρωφώμενον πάντα τὰ χρηστήρια. viii. 135. Pervestigantem omnia oracula.

περισφύριον, ου, τό. N. H. Valla fimbriam vertit. Alii fasciam circa talos sic appellari tradunt. Quidam talaria putant hoc nomine significari, quæ πέδιλα passim Homerus vocat, suoque Mercurio tribuit. iv. 176. τῶν αἱ γυναῖκες περισφύρια δερμάτων πολλὰ ἑκάστη φορέει. Quorum uxores singulæ multas pelliceas fimbrias, sive fascias, gestant. κατ' ἄνδρα ἕκαστον μιχθέντα περισφύριον περιδέεται. Unaquæque, prout unusquisque vir cum ea congressus est, fimbriam sibi nectit, vel circa talos alligat. ibid.

περισχίζειν. V. H. Quod in vulgatis Græco-lat. Lexicis legitur, sed nullius auctoritate confirmatur. Abscindere. Circumcidere. Circum dividere. ἀπικομένων δὲ ἐς τὸν χῶρον, τὸν δὴ ἡ Ἀσωπὶς Ὠερόη περισχίζεται, ῥέουσα ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος. ix. 51. Valla: Quinetiam quum ad eum locum ventum esset, ubi Asopi filia Oeroe divortio aquarum e Cithærone cingitur. Æ. P. Cum autem ad illum locum pervenissent, quem Oeroe Asopi filia divisa circumfluit, e Cithærone fluens. Vel, quem aquarum divortio cingit, flu. &c. Sic enim hæc sunt accipienda, τὸν περισχίζεται, ἀντὶ τοῦ, περὶ ὃν σχίζεται, καὶ σχιζομένη φέρεται. Vel ἀντὶ τοῦ, ὃν περισχίζει, ut Attice passivum pro activo positum dicas. Hoc vero, ἀντὶ τοῦ, σχίζουσα περιῤῥεῖ. i. e. Quem dividens circumfluit. Hujus loci veram interpretationem Herodotus ipse paulo superius nobis aperte suppeditat his verbis: σχιζόμενος ὁ ποταμὸς ἄνωθεν ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος, ῥέει κάτω ἐς τὸ πεδίον, διέχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ῥέεθρα, ὅσον

περιτρία στάδια, καὶ ἔπειτα σύμμισγει ἐς τὠυτό. οὔνομα δέ οἱ Ὠερόη. θυγατέρα δὲ ταύτην λέγουσι εἶναι Ἀσωπῦ οἱ ἐπιχώριοι. id est, Fluvius divisus e Cithærone superne [fluens,] deorsum in planitiem fertur, fluenta dirimens alterum ab altero trium ferme stadiorum spatio. Deinde vero in idem [utrumque] commiscet. Nomen vero ei [est] Oeroe. Hanc autem indigenæ Asopi filiam esse dicunt. Vel, Fluvius, qui divisus e Cithærone fertur superne, in planitiem delabitur, fluenta trium fere stadiorum intervallo dirimens alterum ab altero, &c.

περιτάμνειν. Ion. pro comm. περιτέμνειν. Circumcidere. Vastare. Circumcidendo, et vastando privare. οἱ Λίβυες γῆν πολλὴν περιταμνόμενοι. Cum Libyes agro multo vastato privarentur. Vel simpliciter, privarentur. iv. 159. quod ex sequentibus patet, τῆς χώρης περισκόμενοι. Agro privati. ibid.

περιτιθέναι. com. Attribuere. Tribuere. Dare. περιθεῖναι ἄλλῳ τὴν βασιληΐην. Regnum alii attribuere, dare. i. 129. [pro eodem dicitur et περιβαλεῖν. ibid.] τὴν ἐλευθερίην ὑμῖν περιτίθημι. Libertatem vobis do. i. 142.

περιτροπὴ, ῆς, ἡ. V. H. Vicissitudo, qua aliquid per vices, et in orbem fit. Gallice, *Changement de quelque chose qu'on fait tour à tour, chacun à son tour.* τάδε ἐν περιτροπῇ ἐκαρποῦντο. His in orbem fruebantur. His per vices alternatas fruebantur. ii. 168. ἐν περιτροπῇ γυναῖκες φοιτέουσι τοῖσι Πέρσῃσι. Uxores Persarum per vices, ac in orbem ad illos accedunt. iii. 69.

περιφάνεια, ἡ. comm. Prospectus. πολλὴ περιφάνεια τῆς χώρης ἐστί. Longe lateque regionis illius prospectus circumcirca patet. iv. 24.

περιφερέες ἄνδρες τινες ἐκαλεῦντο. iv. 33.

περιφέρειν peculiari quodam significatu videtur apud Herodotum esse positum, pro, pertiuere ad aliquem. οὔτε με περιφέρει οὐδὲν εἰδέναι τούτων. Nec ad me pertinet quidquam horum scire. vi. 86. §. 2.

περιφερομένου ἐνιαυτοῦ. Valla: Anno circumacto. iv. 72. Hoc loquendi genus vel idem est, vel saltem simile Homerico, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν, quod et περιπλομένων ἐνιαυτῶν. Vide Eustath. Virgil. Æn. i. v. 238. Volventibus annis. Alii, Circumvolventibus annis. Vide et A. Gell. lib. iii. cap. 16.

περιφορητὸς, ἡ, όν. N. H. Versatilis. Quoquoversus versatilis. sic enim Valla non male vocabulum hoc Latine vertit. Proprie tamen hoc de rebus dicitur, quæ circumferuntur, vel circumaguntur. alias περίακτος, vel περιαγόμενος, et περιφερόμενος, συνωνύμως diceretur. οἰκήματα περιφορητὰ vocat Herodotus Nomadum domos versatiles quoquoversus. Nam familias, et rem familiarem plaustris impositam modo huc, modo illuc versantes circumferebant. iv. 190.

περιχαρὴς, έος, οῦς, ὁ καὶ ἡ. comm. Vehementer gaudens. Mirum in modum lætus. ὁ δὲ, περιχαρὴς γενόμενος. ix. 49. Ille vero, mirum in modum lætatus. ix. 109. Idem enim valet ac τὸ περισσῶς χαίρων. Eustat. περὶ πρόθεσις αὐτὴ καθ' αὐτὴν, ἀντὶ τῦ περισσῶς, ἐν τῷ, Καὶ πάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων. Ἰλιάδ. Φ. v. 105. καὶ μετὰ γενικῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, οἷον, περὶ πάντων, ἀντὶ τοῦ περισσότερον πάντων. p. 127, 5. 734, 2. 847, 47. 1882, 8. Sed quum περὶ præpositio suam naturalem sedem mutat, et post voces aliquas ponitur, aut quum vim verbi habet, aut quum adverbialiter sumitur, (ut recte monent Grammatici) παροξυτονεῖται, et acutum in priorem syllabam retrahit, sic, πέρι. πάντων πέρι. pro περὶ πάντων, de omnibus. Et πέρι πάντων, supra omnes. Vide

Eustath. in περὶ γενικῇ πληθυντικῇ, &c. πέρι, pro περίεστι, superest. πέρι, pro περισσῶς, vel περισσότερον. Consule et vulgata Græco-latina Lex. περιχαρὴς) (περίλυπος. Marcus Evangelista cap. 14. versu 34. περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου. Non. Mar. apud Latinos præpositionem Super eodem modo sæpe sumi tradit pro valde, vehementer. Virgil. Æn. i. v. 33. His accersa super.

περιψιλοῦν. V. H. Circumcirca nudare, spoliare. τῶν νεκρῶν περιψιλωθέντων τὰς σάρκας. ix. 83. Cum cadavera carne undique nudata fuissent.

Περσέα. Persea. viii. 108, 109. Si codex mendo caret, καινοπρεπέστερον dictum fuerit, a recto Περσεύς, έος, ὁ. pro frequentiori Πέρσεια, Ion. a comm. Πέρσην, rejecto ν, et dissoluto η in εα, a nominativo Πέρσης. Vide εα terminat. accusat. singul. nom. 1. declinat. simpl. ut Ξέρξεα, pro Ξέρξην. viii. 113, 114.

πέτεσθαι. Ion. et Att. pro comm. πέτασθαι, καὶ ἵπτασθαι. Volare. ii. 95.

πεύθεσθαι. Ion. et poet. pro comm. πυνθάνεσθαι. Sciscitari. Quærere. Audire. τὴν ἔτι πρὸς ἐμεῦ βασιλεὺς πεύσεται. ix. 58. τὴν, sub. γνώμην. Valla : Quam sententiam rex antea aliunde, quam ex me audiet. Æm. P. Quam [sententiam] etiam [ipse] rex ex me audiet.

πηκτίδες, αἱ. Fides, fidium. Vel musicum instrumentum, quod chordarum ope nititur, de quo Suidas. Vide et Athenæum, lib. 4. 92, 4. et libr. 14. 315, 15. 16. ubi dicitur post alia multa, πηκτὶς δὲ καὶ μάγαδις ταὐτόν. i. 17.

πημαίνειν. Ion. et poet. pro comm. βλάπτειν, καὶ δηοῦν. Lædere. Vastare. οὔτε ἐπήμαινε, οὔτε ἐσίνετο γῆν τὴν Ἀττικήν. ix. 13. Nec vastabat, nec lædebat agrum Atticum.

πῆμ' ἐπὶ πήματι κεῖται. Quid hoc significet, vide i. 68.

πησόμενος, η, ον. Verbum Herodoteum. ix. 37. Passurus, a, um. ab inusitato πήθω. μ. πήσω. unde aor. 2. act. ἔπαθον. Hinc latinum patior. Sed pro futuro πήσομαι Grammatici docent πείσομαι per ει diphthongum dici, mutato η in ει. Aristot. Rhetor. lib. 2. cap. 5. μηδὲν ἂν παθεῖν, μηδὲ πείσεσθαι, ἢ κατορθώσειν οἴονται. Idem eodem lib. cap. 6. πεπονθότες, ἢ πεισόμενοι τὰ τοιαῦτα. Et Demosth. Olynth. 3. πεισώμεθα usurpat pro patiemur. Sed ibi fortasse πεισόμεθα per ο scribendum est hoc verbum, nisi dicas esse subjunctivum aor. 1. med. quod parum probabile. Sed quum πείσομαι significat parebo, vel credam, tunc a πείθομαι deducitur.

πηχυαῖος, ου, ὁ. comm. Cubitalis. Qui cubiti magnitudinem habet. Cubitali magnitudine præditus, viii. 55.

πιάζειν. Ion. et poet. quinetiam comm. Prehendere. Injecta manu comprehendere. Corripere. παρὰ τὸ πιάειν, πιᾶν. Unde vocabulum Italicum, *Pigliar*, et *Pigliare*. et Longobardicum *Piar*, quod ad Græcum propius accedit, verso tantum ν finali in r. Vexare. Premere. πολέμῳ πιασθέντας ὑπὸ τῶν Μασαγετέων. A Masagetis bello vexatos, vel pressos. iv. 11.

πιέζειν. comm. Premere. Urgere. Affligere. Vexare. πρὸς τὴν πιεζομένην μάλιστα τῶν μοιρέων ἰέναι. ix. 60. Ad partem, quæ [ab hoste] maxime premitur, ire. πιεζομένων τῶν Σπαρτιητέων. ix. 61. Cum Spartani [ab hoste] premerentur.

πιθηκοφαγέειν, εῖν. V. H. Simias edere. Simiis vesci. iv. 194.

πικραίνειν. comm. Exacerbare. Sævum reddere. Πέρσαι πρόσεμπικρα-

νέεσθαι ἔμελλον τοῖσι Σαμίοισι. Futurum erat ut Persæ in Samios exacerbarentur, ac sævirent. iii. 146. προσεμπικρανέεσθαι autem est fut. 1. med. pro comm. προσεμπικρανεῖσθαι. Ἱππίεω ἐμπικραινομένου Ἀθηναίοισι. Hippia in Athenienses exacerbato, vel sæviente. v. 62.

πίνειν. comm. Bibere. ἐκ τῆς χειρὸς διδοῖ πιεῖν, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς τοῦ ἑτέρου πίνει. iv. 172. Valla: De manu alterius uterque, sumto invicem poculo, bibit. Sed hoc verba sonant, Manu dat bibere, et ipse ex alterius manu bibit. Sensus. Alter quidem alteri potum manu præbet, alter vero ex alterius manu, poculo accepto, bibit. In Stephani codice vitiose ποιεῖν, pro πιεῖν scribitur. At illud πίνει sequens correctionem indicat.

πίπτειν. comm. Sic etiam Latine Cadere, pro ἀποβαίνειν, evadere. Exitum, eventum aliquem habere. καραδοκήσοντα τὴν μάχην, ἢ πεσέεται. vii. 163. Exspectaturum quonam pugna casura esset, quem exitum esset habitura. καραδοκέοντες τὸν πόλεμον, ἢ πεσέεται. ἀντὶ τοῦ, καραδοκέοντες ἢ ὁ πόλεμος πεσέεται. Sic etiam supra locus accipiendus. vii. 168. πεσέεται vero Ionice pro comm. πεσεῖται. ὠτακούστεον ὅκῃ πεσέεται τὰ Μαρδονίου πρήγματα. viii. 130. Subauscultabant quonam res Mardonii casuræ essent. ἔπεσον ὑπὸ Ἀθηναίων. ix. 67. Ab Atheniensibus [cæsi] ceciderunt. Sic et Ovid. in Epistola Deianiræ ad Herculem, Torqueor, infesto ne vir ab hoste cadat. Et Metam. lib. v. ver. 192. A tanto cecidisse viro.

πισάγας, α, ὁ. Nomen Persicum, quod Leprosum significat. ἀποδιδρήσκει, ὑποκριθεὶς τὸν πισάγαν. πισάγας δὲ λέγεται παρὰ Πέρσαις ὁ λεπρὸς, καὶ ἔστι πᾶσιν ἀπρόσιτος. Ctes. Pers. 40. Aufugit, simulans se esse Pisagan. Pisagas vero apud Persas vocatur leprosus, et omnibus est inaccessus. id est, nec ullus ad eum accedere audet. Vel, ad quem nemini licet accedere.

πίστις, καὶ πιστὰ πῶς παρὰ τοῖς Ἀραβίοις ποιῶνται. Quomodo fides detur et accipiatur apud Arabios, et quomodo fœdus percutiant. iii. 8.

πίστιν καὶ ὅρκια ποιεῖσθαι συμμαχίης πέρι πρός τινα. Herodotea locutio. Fide data de belli societate fœdus cum aliquo facere. οἱ Σάμιοι πίστιν τε καὶ ὅρκια ἐποιεῦντο συμμαχίης πέρι πρὸς τοὺς Ἕλληνας. ix. 92. Samii data fide de bello societate fœdus cum Græcis fecerunt.

πίσυνος. Ion. et poet. pro comm. πειθόμενος, vel πεποιθώς. Fretus. χρησμῷ πίσυνος. Oraculo fretus. i. 66. τῷ χρηστηρίῳ πίσυνος. idem. i. 73. τῷ πίσυνος. Quo fretus. v. 92. §. 5. vii. 10. θεοῖσι συμμάχοισι πίσυνοι. viii. 143. Diis sociis freti.

Πιτανήτης λόχος. ix. 53. Cohors Pitanete, vel Pitanea, quam Herod. supra, τὸν Πιτανητέων λόχον appellat.

πίτυος τρόπον ἐκτρίβειν τινά. Pini in morem aliquem exterere. vi. 37. Quid sibi velit hoc loquendi proverbiale genus ipsemet Herodotus his verbis docet. ὅτι πίτυς μούνη δενδρέων πάντων ἐκκοπεῖσα, βλαστὸν οὐδένα μετίει, ἀλλὰ πανώλεθρος ἐξαπόλλυται. ibid. Quia pinus sola omnium arborum excisa germen nullum remittit, sed omnino perit.

πίτυος καρπὸς, ὃν δὴ μετεξέτεροι στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλέουσιν. V. Hom. 20. Pini fructus, quem alii στρόβιλον, alii κῶνον appellant.

Πίτυς. Locus ita vocatus. ἀπίκετο ἐς τὸ χωρίον, ὃ Πίτυς καλεῖται. ibid. Pervenit in locum qui Pitys, i. Pinus, vocatur. Vide sequentia Herodoti verba.

πλέειν. comm. Navigare. fut. πλεύσω, et medium πλεύσομαι. ἀπο-

ϖλεύσεσθαι. iv. 147. συμπλεύσεσθαι. iv. 149.

ϖλεονασμὸς ὀνομάτων, ἢ μετοχῶν, non solum Atticis, at et Ionibus familiaris. ἔφη λέγων. iii. 156. ἐπισκήπτειν κελεύοντας. iv. 33. ϖλήθεϊ πολλάς. pro simplici πολλάς. Vel nomen ϖλῆθος magnitudinem numeri auget. vi. 44. μεγάθεϊ ὑπερμήκεα. vii. 128. μεγάθεϊ μέγιστον. vii. 117.

ϖλεονέκτης, ου, ὁ. comm. Pluris habendi cupidus. Avarus. Insolens. Superbus. λόγον ἔχοντες ϖλεονέκτην. Insolentem orationem habentes. vii. 158.

ϖλεονεξίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ϖλεονεξία, ας. Insolentia. Superbia, quæ facit ut quis velit habere plus, quam alii. Pluris habendi cupiditas. Avaritia. οἱ Ἀργεῖοι φασὶ οὐκ ἀνασχέσθαι τῶν Σπαρτιητέων τὴν ϖλεονεξίην. vii. 149. Argivi dixerunt se non toleraturos Spartanorum superbiam, vel insolentiam.

ϖλέος, η, ον. Ion. pro comm. ἔμπλεος. μεστὸς, πλήρης. Plenus. i. 178. ὕδατος ϖλέη τάφρος. Fossa aquæ plena. βίκους οἴνου ϖλέους. Dolia vini plena. i. 194. ϖάντα ἰητρῶν ἐστι ϖλέα. Omnia sunt plena medicorum. ii. 84, 93. ϖτερῶν γῆν πλέον. Terram pennarum plenam. iv. 7, 31. τῶν πτερῶν ἀναπλέων dicit συνωνύμως. πλέη δενδρέων. iv. 76.

πλεῦν. Ion. pro comm. πλέον. Plus. Amplius. ii. 19. iii. 52. ix. 41.

πλεῦνα, pro ϖλέονα. in accus. sing. πλεῦνα χρόνον. ix. 111.

πλεῦνας. Ion. accus. plur. pro com. πλέονας, καὶ πλείονας, et Att. ϖλείους. i. 1. πλεῦνες, pro πλέονες. i. 82. ϖλεῦνος, pro ϖλέονος. i. 97. ϖλεῦνας. i. 106, 135, 145. ϖλεῦνες. i. 193, 199. πλεῦνος, pro ϖλέονος. i. 202. iii. 40. πλεῦνας, pro ϖλέονας, πλείους. i. 211. iii. 71. ϖλεῦνες, pro πλέονες. ii. 63. iii. 120. vii. 83, 102, 103, 149. ϖλεῦνας. ix. 31, 41.

ϖλεῦνες, οἱ. Ion. pro comm. ϖλέονες, et Att. ϖλείους. Plures. Interdum accipitur pro eo, quod συνωνύμως dicitur οἱ ϖολλοὶ, τὸ ϖλῆθος, ὁ δῆμος. Quod hinc potest colligi. τὸ πρῆγμα ἐς πλεῦνας ἀναφέρειν. Rem ad plures, i. ad populum, vel ad plebem, [cujus ordo longe major ubique solet esse, quam nobilium, optimatum, ac ordinis Senatorii,] rem (inquam) referre. iii. 71. vii. 149. πλεῦνες. viii. 42, 130.

πλεύνων. Ion. pro comm. ϖλεόνων. νηῶν πλεύνων. vii. 160. Navium plurium. γινομένων ϖλεύνων. ix. 38. Cum plures fierent. i. Crescente eorum numero.

πλεύνως. Ion. et poet. pro comm. πλεόνως. Plus. Plusculum. Vel, Admodum. Valde. Copiose. πλεύνως οἰνωμένοι. Valla: Plusculo vino temulenti. v. 18. Sed fortasse melius, si dicas, præter modum temulenti. Vel, præter modum vino repleti.

ϖλέω. Ion. et poet. pro comm. πλείονα, πλείω. Plura. iv. 62. vi. 98. vii. 70. viii. 79.

ϖλέω. Ion. et Attice in accus. singul. 3. declin. simp. pro comm. ϖλέονα. τὸν στρατὸν πλέω. Majorem exercitus partem. vi. 28, 81.

πληγέντες μεγάλως. viii. 130. Magnopere percussi. i. Accepta magna clade.

ϖλήθειν. Ion. et poet. pro comm. πληροῦν. Implere. τὸ προάστειον πᾶν ὀφίων ἐνεπλήσθη. Totum suburbium serpentibus est repletum. i. 78. ἁμαρτάδα ἐξέπλησε. Peccatum implevit. pro peccati commissi pœnas luit. i. 91. πλῆσαι τὴν πόλιν. Urbem implere. i. 107. καλάμης πλήσαντες πᾶν τὸ πλοῖον. Quum totam navem stipula repleruut. i. 194. φορτίων πλήσαντες. ibid. τὸν νόμον ἐκπλῆσαι. Legem, vel morem explere. Facere quod lex, vel mos aliquis, fert. i. 199. πλήσαντα τοῦ γάλακτος. ii. 2. πλήσαντες θυμιημάτων. ii. 86. ἐπεὰν πλή-

σωνται ἀλείφατος. Postquam impleruntunguento. ii. 87. bis. ὁλκάδας πλήσας ἀγαθῶν παντοίων. iii. 135. τὸ ἄγγος τοῦ ὕδατος ἐμπλησάμενη. Cum vas aqua replevisset. v. 12.

πλῆθος, τό. comm. Numerus. Multitudo. Paucitas. Κροῖσος μεμφθεὶς κατὰ τὸ πλῆθος τὸ ἑωϋτοῦ στράτευμα. Crœsus cum propter paucitatem de suis copiis conquestus fuisset. Cum suarum copiarum paucitatem caussatus fuisset. i. 77. Hoc patet ex sequentibus. ἦν γάρ οἱ ὁ συμβαλὼν στρατὸς πολλὸν ἐλάσσων, ἢ ὁ Κύρου. Erat enim ipsius exercitus, qui [cum Cyro] conflixerat, longe minor, quam exercitus Cyri. Sed quum paucitatem τὸ πλῆθος significat, tunc ἔλλειψις est. Subauditur enim ad locutionem absolvendam, μικρόν. Quid autem aliud est μικρὸν πλῆθος, quam exiguus numerus, parva multitudo, paucitas? Τυνδαρίδαι ἐσέβαλον ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν σὺν στρατοῦ πλήθεϊ. ix. 73. Tyndaridæ cum exercitus multitudine, [id est, cum magnis copiis,] in agrum Atticum irruperunt.

πλῆθος. Hoc nomen in oratione modo redundat, modo numeri magnitudinem auget. πλήθεϊ πολλὰς νεῶν. ἀντὶ τοῦ, πολλὰς νέας. vel, πάνυ, sive κάρτα πολλὰς νέας. vi. 44.

πληθύειν. comm. Plenum esse. Abundare. Multum esse. ὁ Νεῖλος ἐπεὰν πληθύῃ. Cum Nilus auctus creverit. ii. 19. τὸν ποταμὸν πληθύειν. Fluvium inflatum labi. ii. 20. ἀγορῆς πληθυούσης. Quum forum est frequentissimum. iv. 181. Vide Πληθώρη.

πληθύεσθαι idem ac πληθύειν. Plenum esse. Abundare. Exundare. ἐπεὰν πληθύεσθαι ἄρχηται ὁ Νεῖλος. Postquam Nilus plenus esse, vel abundare, cœperit. ii. 93. Vide Πληθώρα apud Suidam, apud quem fortasse quis conjiciat ex hoc Herodoti loco legendum Πληθύνεται ὁ Νεῖλος. ἤγουν πληθύνεται. Videtur enim Suidas hunc locum significare voluisse. Quamobrem ex his verbis πληθύεσθαι ἄρχηται, per imprudentiam librariorum πληθωρεῖται conflatum dicemus. vel alius auctor, aliusque locus est intelligendus, ubi sic legitur. sed quamvis πληθωρέομαι, οῦμαι, reperiatur in vulgatis Lexicis, et vertatur, Inundo, nullius tamen scriptoris auctoritate confirmatur. Unde fit, ut verbum hoc jure nobis suspectum videatur. Nihil tamen muto.

πληθώρη, ης, ἡ. Ion. pro comm. πληθώρα. Satietas, qua fit ut quis expleatur rebus aliquibus. vii. 49. εὐπρηξίης οὐκ ἔστι οὐδεμίη πληθώρη. Rerum feliciter gerendarum nulla est satietas. Alias, Felicitatis nulla satietas est. Felicitate nullus unquam repleri satiarique potest.

πληθώρη, ης, ἡ. Ion. pro comm. πληθώρα, ας. Verbum Medicis familiare, quod æqualem omnium humorum in humano corpore copiam, ac abundantiam, et nimiam plenitudinem significat. Qua de re Galenus. At apud Herodotum sumitur pro hominum magna frequentia, quæ locus aliquis repletur. ἐς ἀγορῆς κου μάλιστα πληθώρην. vii. 223. pro ἐς μεγίστην ἀγορῆς πληθώρην. v. s. Ad maximam, sive circa maximam fori plenitudinem. id est, Circa tempus illud, quo forum maxima hominum frequentia refertum, sive plenum, est. Quo tempore forum hominibus est frequentissimum. Vide Suidam in πλήθουσα ἀγορά. Supra iv. 181. πληθυούσης ἀγορῆς. Vide Πληθύειν.

πλήρης, ὁ καὶ ἡ. Ion. poet. et com. pro quo alias ἔμπλεος, et μεστός. Plenus. ii. 92, 93. πλήρεις. vii. 146.

πληροφορεῖν. Implere. Replere. πολ-

λοῖς λόγοις, καὶ ὅρκοις, πληροφορήσαντες Μεγάβυζον. Ctesias Pers. 38. Cum multis verbis, et juramentis, Megabyzum replevissent. Vide vulgata Græco-lat. Lexica.

πλησιαιτέρω. Ion. adverbium, pro comm. ἐγγύτερον. Propius. iv. 112.

πλησίος, ὁ. comm. ὁ πέλας. Vicinus. τοῖσι πλησίοισι. vii. 152.

πλησιόχωρος, ὁ καὶ ἡ. comm. Vicinus. Alicujus agro vicinus. iv. 30, 33, 102, 118.

πλήσσεσθαι. comm. Percuti. Plagam, vel cladem accipere. Μιλήσιοι μάλιστα ἐπλήγησαν. Milesii gravissimam cladem acceperunt. v. 120.

πλίνθος, ου, ἡ. comm. Later, is. Lateres. Gallice, *Briques*. πλίνθους ἱκανὰς [ἐκ τοῦ ὀρύγματος] ἑλκύσαντες. Cum satis laterum [ex fossa] extraxissent. i. 179.

πλινθεύειν. Lateres formare. τὴν γῆν ἐπλίνθευον. Lateres ex terra ducebant, formabant. ibid.

πλόκαμος, ου, ὁ. comm. Crinis longus. Cincinnus. Cæsaries. Coma. iv. 34.

πλοῦς, οῦ, ὁ. comm. ἀντὶ τοῦ εὔπλοια. Secunda navigatio. ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται. V. Hom. 19. Navigatio secunda vobis erit. Hoc autem vocabulum ita nunc accipiendum, ex præcedentibus Herodoti verbis patet. Vide.

πλώειν. Ion. et poet. pro comm. πλεῖν. Navigare. viii. 23. καταπλώσαντας. i. 2. συνεκπλῶσαι. i. 5. πλῶσαι. i. 24. iv. 148, 156. ἐκπλώσας. i. 29. ἐπιπλώσαντες νηυσὶ μακρῇσι. Cum longis navibus adversus [eos] navigassent. i. 70. ὀπίσω ἀναπλῶσαι. Navigio redire. i. 78. διεκπλῶσαι. Navigio transire. ii. 29. διεκπλώσας. ibid. ἐκπλώσαντες. ii. 44. ἐκπλώουσι. ii. 93. ἀναπλώουσι. ibid. ἐκπλώοντες. ibid. ἀναπλώοντες. ibid. καταπλώουσι ἐς θάλασσαν, καὶ ἀναπλώοντες. ibid. In hac pag. verbum πλώειν de piscibus dicitur, qui in aquis natant, ac natatu feruntur. ἀναπλώσας. ii. 119. ἐκπλώσαντας. ii. 152. περιπλώοντες. iv. 42. περιέπλωσε Λιβύην. iv. 43. περιπλώειν. ibid. v. 108. διεκπλώσας. iv. 43. περιπλῶσαι. iv. 43, 44, 179. vi. 115, 116. διεκπλώσας. iv. 89. ἀναπλώσας. ibid. παραπέπλωκε. iv. 99, &c. προσπλώειν. Adnavigare. Contra navigare. viii. 6. ἐπιπλώειν τινί. Adversus aliquem navigare. viii. 9, 10. αὐτοὶ ἐπανέπλωον ἐπὶ τοὺς βαρβάρους. viii. 9. Ipsi adversus barbaros navigarunt.

πλωούσας, pro πλωούσας, a πλωέω, ῶ, quod a πλώω. Ion. et poet. pro comm. πλεούσας. [Naves] navigantes. viii. 10. περιπλώειν Εὔβοιαν. viii. 13. ἀπέπλωον ὀπίσω ἐπὶ τὸ Ἀρτεμίσιον. viii. 14, 25. ἀποπλώειν. viii. 74. ἐκπλῶσαι. viii. 81. Navigio evadere ex aliquo loco.

πλωεύσας. Vide πλώειν.

πλωτὸς, ἡ, όν. Ion. et poet. Natans in aquis. νῆσος πλωτή. Insula in mari natans. ii. 156. [πλέουσα dicitur. ibid.] ποταμὸς προσπλωτός. Fluvius navigabilis. iv. 47, 71.

ποδαβρὸς, ὁ. Ion. et poet. Pedibus delicatis, mollibusque præditus. i. 55.

πόδα ξύλινον προσποιησάμενος. ix. 37. Vide προσποιεῖσθαι.

ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ. Pelvis. ii. 172. ἦν δὲ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοὺς πόδας ἐναπενίζεατο, τουτέστιν ἐναπενίζοντο. Erat autem vas, in quo [convivæ, cæterique] pedes abluebant. ibid. ἐκ τοῦ ποδανιπτῆρος, ἐς τὸν [ἔφη] πρότερον τοὺς Αἰγυπτίους ἐνεμέειν τε, καὶ ἐνουρέειν, καὶ πόδας ἐναπονίζεσθαι. ibid. τῷ ποδανιπτῆρι. ibid.

ποδαπὸς, ἡ, όν. comm. Cujas. Ex qua regione, q. d. ἐκ ποίας δᾶς, ἤγουν γῆς. Ex quali terra. Ex qua regione. Nomen interrogationi serviens. εἰρωτέωντος τοῦ Δαρείου ποδαπὸ εἴη. Quærente Dario cujas esset. v. 13.

ποδεὼν, ῶνος, ὁ. In utribus vocatur

pediculus e pellibus dependens, qua liquor infunditur, et effunditur, soluto funiculo, vinculoque, quod utres claudit, ac obturat. τῶν ἀσκῶν ποδεῶνας ἀπαμμένους λύειν. Pendentes utrium pediculos solvere. ii. 121. §. 4. Euripides in Medea πόδας appellat, pagin. ex Plantini typis, 169. Μήδ. τί δῆτ' ἔχρησε, λέξον, εἰ θέμις κλύειν. Αἰ. ἀσκοῦ με τὸν προὔχοντα μὴ λύσαι πόδα. M. Quid vero [Deus] respondit, dic, si fas [est me hoc] audire. Æ. [Vetuit] ne ego prominentem utris pedem solverem.

ποδεὼν, ῶνος, ὁ. μεταφορικῶς apud Herodotum accipitur pro rei alicujus figura in angustum desinente, idque ad humani pedis similitudinem. τῆς γὰρ Δωρίδος χώρης ποδεὼν στεινὸς ταύτῃ κατατείνει. viii. 31. Agri enim Dorici podeon, sive tractus angustus, hac in parte extenditur. Valla vocem Græcam et ipse retinet. Alii tractum, alii aditum vertunt. Suidas; Ποδεῶνας, εἶδος γεωργικόν. καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γατόμος ἄνθετο Δηοῖ Πάρμις, ἀνιηρῶν παυσάμενος καμάτων. Aristoph. Comment. in Vespis. v. 670. ἀρβύλοφοι (inquit) τῆς μηλωτῆς οἱ πόδες, οὓς ποδεῶνας καλοῦσι. Sed hoc Aristophanis exemplum ad Herodoti locum facere nihil videtur. Sunt etiam qui Prominentiam interpretentur. Sed nullum horum vocabulorum ipsam vocis Græcæ vim satis declarat. Quare cum Valla vocem Græcam retinere præstat, donec aliquod Latinum vocabulum his commodius inveniamus. Quamvis enim Pes apud Latinos accipiatur etiam pro mensura, qua terras metimur, quæ quatuor minores palmos, hoc est 16 digitos continet, hic tamen Pes, nisi καταχρηστικώτερον, καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ κατ' ἀναλογίαν, rem intelligas, commode locum habere non potest. Theocritus Idyllio vigesimosec. v. 52. ποδεῶνας vocat pellis leoninæ pedes, αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο, καὶ αὐχένος ἠωρεῖτο ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων.

ποδηνεκὴς, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Togæ, pallii, tunicæque ad pedes usque pertingentis. κιθῶνι ποδηνεκέϊ. Tunica ad pedes usque pertingente. i. 195.

πόθος, ὁ. Poet. quinetiam comm. Desiderium. ὑπὲρ ἡμίσεας τῶν ἀστῶν ἔλαβε πόθος τε, καὶ οἶκτος τῆς πόλιος, καὶ τῶν ἠθέων τῆς χώρης. Lat. interpres parum fideliter hunc locum vertit. Plusquam medietatem desiderium cepit ingens paterni soli, morumque Phocensium. i. 165. Sed ita locus est vertendus, Plusquam dimidiam civium partem cepit desiderium, et commiseratio urbis, et assuetarum illius regionis sedium, vel, et illius regionis domicilii sibi noti, et in quo habitare consueverant. ἀποθανόντος πόθον ἔχειν. Defuncti desiderio teneri. iii. 67.

ποιεῖν. Poetis tributum, ut canere Latine de iisdem dicitur. ὀρθῶς μοι δοκέει Πίνδαρος ποιῆσαι, νόμον πάντων βασιλέα φήσας εἶναι. Recte mihi videtur Pindarus cecinisse, qui dixit, Morem esse omnium regem. iii. 38.

ποιέειν. Ion. et Attice pro ποιεῖσθαι positum videtur apud Herodotum. ix. 99. Τούτους μὲν Ἴωνας, τοῖσι καὶ κατεδόκεον νεοχμὸν ἄν τι ποιέειν, δυνάμιος ἐπιλαβομένοισι, τρόποισι τοιούτοισι προεφυλάσσοντο οἱ Πέρσαι. Valla: Hunc in modum ab iis Ionibus, qui aliquid rerum novarum molituri videbantur, si facultatem nacti essent, Persæ sibi præcaverunt. Æ. P. Sensus a Valla fideliter est expressus: at verba non satis fideliter explicantur, propter loquendi genus obscurum, quod aliis verbis dilucidioribus alias ita enuntiaretur, τοῖσι καὶ, ἀντὶ τοῦ, οἷς καὶ,

τουτέστιν ὑφ' ὧν καὶ κατεδόκεον νεοχμὸν ἄν τι ποιέεσθαι, ἤγουν ποιηθήσεσθαι. Ac illos quidem Iones, a quibus aliquid novi factum iri putabant, facultatem nactis, his rationibus Persæ præcaverunt. Vel, a quibus facultatem nactis aliquid novi factum iri putabant, &c. id est, quos aliquid rerum novarum molituros arbitrabantur, si facultatem nacti fuissent, hoc modo præcaverunt, vel mature caverunt. Vide τοῖσι καὶ κατεδόκεον.

ποιεῖν ἱρά. Herodotea, et poet. locutio pro comm. ἱερὰ ποιεῖσθαι. Sacra facere. ποιήσαντες ἱρά. Cum sacra fecissent. ix. 19.

ποιεῖν ἔξω. Herodotea locutio, pro comm. ἔξω τιθέναι. Extra ponere. ἔξω μὲν τὴν κεφαλὴν ποιεῦντας, ἔσω δὲ τὸ σῶμα. Caput quidem extra [navem] ponentes, corpus vero [reliquum,] intra [navem statuentes.] v. 33.

ποιεῖν cum gemino accusativo Ion. et Attice. μεγάλα κακὰ ἐποίησαν Αἰγινήτας. Magnis maleficiis Æginetas affecerunt. iii. 59. ἔλεγε ὅσα ἀγαθὰ Κῦρος Πέρσας πεποιήκοι. Recensuit quot beneficiis Cyrus Persas affecisset. iii. 75.

ποιεῖσθαι. νομίζειν. κρίνειν. Existimare. Judicare. ὁ δὲ δεινόν τε, καὶ ἀνάρσιον ἐποιέετο, γυναῖκα ἀναιτίην ἐοῦσαν τοῦ πρήγματος τούτου παραδοῦναι. ix. 110. Ille vero rem atrocem, ac indignam, [minimeque ferendam] judicabat, mulierem hujus negotii culpa carentem tradere.

ποιεῖσθαι. comm. Facere. Ducere. Putare. Existimare. ἐν ἀδείῃ οὐ ποιευμένων τὸ λέγειν. ix. 42. Herodotea locutio. Haud tutum existimantibus loqui. Vel, Quia libere dicere quod sentiebant, metu periculoque carere non putabant. περὶ πολλοῦ ποιεόμενος αὐτούς. Ipsos multi faciens. i. 73. συμφορὴν ποιησάμενοι μεγάλην. Id magnam calamitatem ducentes. Hoc magnæ calamitati tribuentes. i. 83. οὐκ ἐν ἐλαφρῷ ἐποιεύμην. Rem non leviter ferebam. Rem non levem esse ducebam, ac proinde non leviter eam ferebam. i. 118. μεγάλα ποιησάμενος. Magni faciens, quod &c. i. 119. ἑωυτοῦ ποιέεται τὸ Κύρου ἔργον. Cyri facinus suum facit, i. sibi vendicat, ac attribuit. i. 129. ἀγώνισμα τοῦτο μέγα ποιεῦνται. Hoc in magni præclarique facinoris loco ponunt. Hoc magnæ virtuti laudique tribuunt. At interpres Lat. vertit, Hoc palmarii loco ducunt. Quæ versio vim Græcorum verborum non satis explicat. Vide ἀγώνισμα. i. 140. συμφορὴν μεγάλην ἐποιήσαντο. Magnam calamitatem duxerunt. iv. 79.

ποιεῖσθαι variis modis apud Herodotum eleganter sumtum. ἐποιέετο στρατηΐην ἐπὶ Κᾶρας. Expeditionem adversus Caras suscepit. i. 171. πένθος ποιεῖσθαι. Lugere. Deflere. ii. 1. ποιεῖσθαι στρατηλασίην ἐπί τινας. Expeditionem adversus aliquem facere. Copias adversus aliquem ducere. ibid. ὁδοιπορίην ποιεῖσθαι. Iter facere. ii. 29. μέγα ποιεύμενος ταῦτα. Hæc magni faciens. Hæc valde æstimans. iii. 42. ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ [αὐτοὺς] ποιεύμενος εἶχε, pro ἐποιεῖτο. Eos in mancipiorum loco habebat, ac ut mancipia tractabat. iii. 125. περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. Multi facere. iii. 154. προσβολὴν ποιεῖσθαι, pro προσβάλλειν. Oppugnare. iii. 158. τινὸς μνήμην ποιεῖσθαι. Alicujus mentionem facere. iv. 16. προσβολὰς ἐποιέοντο. iv. 128. Incursiones faciebant. σκῆψιν ποιεῖσθαι, pro σκήπτεσθαι. Simulare. Prætexere aliquid. v. 30. σπουδὴν ποιεῖσθαι. Studium adhibere. Sedulam operam dare. ibid. φίλα ποιέεσθαι τῇσι πόλισι. Civitatibus res gratas facere. Gratificari. v. 37.

ποιεῖσθαι ληΐην. ληΐζεσθαι. Prædari. i. 161. ληΐην ποιεύμενος τῷ στρατῷ.

Latin. interpres hunc locum male vertit, frumentationem militibus faciens. At Stephanus in margine versionem vulgata longe deteriorem notavit: Illo in prædam suis militibus exposito. Vertendum enim, Exercitu, i. cum suis copiis; prædam faciens, totam Mæandri planitiem diripiens, populans. Quod enim Herod. ληΐην ποιεῖσθαι dicit, id Cic. in Verr. l. 3. §. 50. ed. Ern. prædam facere dicit. Μασσαγέτας ὑπ᾽ ἑωϋτῷ ποιήσασθαι. Massagetas in suam potestatem redigere. i. 201. ποιεῖσθαι τὴν ζόην ἀπὸ κριθέων. Hordeo victitare. ii. 36. οὐκ ὅσιον ποιεῦμαι. Nefas esse puto. ii. 86, 170. τὰ τοῦ θεοῦ πρεσβύτερα ποιεῖσθαι, ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν. Res divinas antiquiores habere, quam humanas. Sic enim Cicero passim loquitur, quod loquendi genus hoc ipsum feliciter exprimit. v. 63. ἀσπαστόν τι ποιεῖσθαι. Aliquid gratum habere, ducere. Voluptatem ex aliqua re percipere. v. 98. ποιεῖσθαι πάσας τὰς πόλιας ὑπ᾽ ἑωϋτῷ. In suam potestatem omnes urbes redigere. v. 103. ποιεῖσθαι τὸ κελευόμενον. Imperata facere. vi. 12. ποιεῖσθαι καταστροφὴν τινῶν. ἀντὶ τοῦ καταστρέψασθαι τινάς. Aliquos subigere. In nostram potestatem aliquos redigere. vi. 27. πρῆγμα οὐδὲν ἐποιήσαντο. Rem nihili fecerunt. vi. 63. τὸν πλόον ποιεῖσθαι. πλεῖν. Navigare. vi. 95. βουλὴν ποιεῖσθαι. Consultare. Statuere. In animo habere. βουλὴν οὐκ ἐποιεῦντο μαχέσασθαι. Pugnare non habebant in animo. Vel, Pugnare non statuerant. vi. 101. περὶ πολλοῦ ἐποιεῦντο λαβεῖν μιν. Multi faciebant ipsum capere. vi. 104. ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιεῖσθαί τι. Rei alicujus nullam habere rationem. vii. 14, 57. τῶν λόγον οὐδένα ποιησάμενος. Horum nulla ratione habita. vii. 58. τῆς στρατιῆς ἀριθμὸν ποιεῖσθαι, pro τὴν στρατιὴν ἀριθμεῖν, ἐξετάζειν. Exercitum numerare. Copias recensere. Copias lustrare. vii. 59. τῆς μάλιστα θῶϋμα ποιεῦμαι. vii. 99. Quam maxime admiror. οὐκ ἐποιήσατο ὀργὴν οὐδεμίην, pro οὐδαμῶς ὠργίσατο. vii. 105. Nullo modo iratus est. Δι᾽ ὧν τῆς χώρης ὁδὸν ἐποιέετο. Per quorum agrum iter faciebat. vii. 110. παρ᾽ αὐτὰ τὰ τείχεα τὴν ὁδὸν ἐποιέετο. Juxta muros ipsos iter faciebat. vii. 112, 121. τοῦπερ λόγον ἐποιεύμην. vii. 113. Cujus mentionem feci. συμφορὴν ποιεῖσθαι μεγάλην. vii. 117. Aliquid ingentem calamitatem ducere. Aliquid molestissime ferre, magnæque suæ calamitati, atque jacturæ tribuere. πρῆγμα ποιήσασθαι. Rem confecisse. vii. 150. Sic Vall. Sed jam hoc loquendi genus significat id quod Galli sua lingua dicerent, *Faire cas de quelque chose. En avoir fait cas.* Lat. rationem rei alicujus habere. Rem aliquam curare. ἐν νόῳ ἔχων πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ποιήσασθαι. vii. 157. In animo habens totam Græciam in suam potestatem redigere. Δεινὸν, καὶ οὐκ ἀνασχετὸν ποιησάμενος [πρῆγμα.] vii. 163. Rem gravem, [indignam,] nec tolerandam ratus. Διαδέξιόν τι ποιεῖσθαι. ἀντὶ τοῦ, δεξιόν τι, αἴσιον, εὐτυχές τε νομίζειν. vii. 180. Aliquid dextrum, faustum, fortunatum, et felix existimare. περιποιῆσαί μιν περὶ πλείστου ἐποιήσαντο. vii. 181. Ipsum conservare plurimi fecerunt. ὅρμον ποιεῖσθαι. pro ὁρμεῖν, et ὁρμίζεσθαι. vii. 193. Stationem in aliquo loco habere. σπουδὴν ἐποιήσατο τούτους παραλαβεῖν. vii. 205. Operam dedit, ut hos assumeret. ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιεύμενός σφεας κατεῖχε. vii. 222. Ipsos obsidum loco ducens [apud se] retinebat. πρόσοδον ποιεῖσθαι. προσέρχεσθαι. Accedere. vii. 223. Μέγα πεποιημένοι περιεῖναι τὴν Ἑλλάδα. viii. 3. Magni facientes Græciæ salutem. περὶ τῆς

ἡγεμονίης τὸν ἀγῶνα ποιεῖσθαι. ibid. De principatu contendere. τῶν νεῶν ποιεῖσθαι τὸν ἀριθμὸν, pro τὰς νέας ἀριθμεῖν. viii. 7, 8. bis. τινὸς ἀπόπειραν ποιεῖσθαι. viii. 9. Alicujus periculum facere. Gallice, *Faire essai de quelqu'un. Essayer, éprouver quelqu'un.* Vide διάπειρα, et ἀποπειρᾶσθαι. δεινὸν χρῆμα ἐποιέοντο. viii. 16. Rem gravem, atrocem, indignam, intolerabilem, judicabant. ἐς ἀναβολὰς ἐποιέοντο τὴν ἀποχώρησιν. viii. 21. Discessum in aliud tempus distulerunt. Vel, in longum temp. dist. οὐ περὶ χρημάτων τὸν ἀγῶνα ποιεῦνται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς. viii. 26. Non de pecunia, sed de virtute contendunt. βουλὴν ποιεῖσθαι. viii. 40. quod unico verbo βουλεύεσθαι dicitur ibid. περὶ πλείστου ποιευμένους [ταύτην] περιεῖναι. ibid. Plurimi facientes [hanc] superstitem, [et incolumem] esse, [vel servari. Hujus salutem plurimi facientes.] &c.

ποιεῖσθαι ἐς τὸ συμμαχικόν. Herodotea locutio, pro qua diceretur alias ποιεῖσθαι συμμάχους. i. Socios facere. Vel, ἐς τὴν συμμαχίαν δέχεσθαι. In societatem recipere. τοὺς ἄλλους ἐς τὸ συμμαχικὸν ἐποιήσαντο. ix. 106. Ceteros in societatem receperunt.

ποιηφαγεῖν. Ion. et poet. Herbas comedere. iii. 25. ποιηφαγέουσι. iii. 100.

πολεμιστήριος. pro quo alias πολεμικός. Bellicus. ἵπποι πολεμιστήριοι. Equi bellici. i. 192. πολεμιστήρια ἅρματα. Bellici currus. v. 113.

πόλεων ὀνόματα, ἀντὶ τῆς χώρας, τῆς τῶν πόλεων. Ut, στρατιὴν ἐς Μίλητον ἐσέβαλεν. ἀντὶ τοῦ Μιλησίων χώραν. Copias in Milesium agrum duxit. Cum copiis in agrum Milesium irrupit. Nisi dicas, Copias adversus Miletum urbem duxit. Sed illud ἐσβάλλειν aliam vim habere videtur, quam τοῦ ἄγειν. i. 14, 15. Significat enim magna celeritate, ac impetu immittere aliquo copias, quemadmodum qui telum jaculantur. Sic ἐς Κλαζομενὰς ἐσέβαλεν. pro ἐς τὴν τῶν Κλαζομενῶν, εἴτε τῶν Κλαζομενίων, χώραν. i. 16. Quod manifeste demonstratur. i. 18. ὁ ἐσβαλὼν τηνικαῦτα ἐς τὴν Μιλησίην τὴν στρατιήν. quod enim. i. 14. dixit obscurius ἐς Μίλητον, id nunc dilucidius explicat, quum dicit, ἐς τὴν Μιλησίην, ubi subauditur χώρην. ἐσέβαλε ἐς τὴν Ἐλευσῖνα. pro, ἐς τὴν Ἐλευσινίαν χώραν. v. 74. Δωριέες ἐσέβαλον ἐς Ἀθήνας. ἀντὶ τοῦ, ἐς τὴν Ἀττικήν. v. 76. Vide præcedentia Herodoti verba. ἐσβεβληκὼς ἐς Μηλιέας. pro, ἐς τὴν τῶν Μηλιέων χώραν. vii. 196. ἐσβαλόντες ἐς τοὺς Φωκέας. viii. 27. pro, ἐς τὴν τῶν Φωκέων χώραν. quod viii. 32. aperte dicitur, ἐς τὴν Φωκίδα ἐσέβαλον. Ἐσέβαλε ἐς Βοιωτούς. pro, ἐς τὴν Βοιωτῶν χώραν. viii. 34. ἐσέβαλον ἐς τὰς Ἀθήνας. pro, εἰς τὴν Ἀθηνῶν χώραν, εἰς τὴν Ἀττικήν. viii. 66. Quamquam hic et urbs ipsa potest intelligi. at ix. 17. συνεσέβαλον ἐς Ἀθήνας accipiendum pro εἰς τὴν Ἀττικήν. Nam (ut patet ix. 13.) Athenæ crematæ fuerant, et omnia earum ædificia solo æquata, et manifesta eorum vestigia fuerant confusa.

πολίων. Ion. gen. plur. pro Attico πόλεων; et Ion. altero πολίων. Urbium. ii. 137.

πολίζειν. comm. Urbem condere. Urbes ædificare. Collocare aliquo in loco. ἡ Παιονίη ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πεπολισμένη ἐστί. Pæonia ad Strymonem fluvium suas urbes habet conditas. Vel, Urbibus conditis est sita. Vel simpliciter, Est sita. v. 13. ἐπ' ᾧ πόλις πεπόλισται. Ad quem [fluvium] urbs condita est. v. 52. vii. 59, 108, 199.

πολιήτης, ου. Ion. et poet. pro comm. πολίτης, ὁ. Civis. τοῖσι πολιήτῃσι. Civibus. i. 37. πολιήτεω. i. 120. ii. 129, 160, 167. iii. 36. πολιητέων.

iii. 45, 80. iv. 150. v. 7, 92. §. 7. vi. 9, 85. ix. 33, 34, &c.

πόλισμα, τος, τό. Ion. poet. Herodoteum vocabulum. Urbs. Oppidum. μεγάλα πολίσματα. Magnæ urbes. i. 178. vi. 6.

πολιτηΐη, ης, ἡ. Ion. pro comm. πολιτεία, ας. Civitas. Civitatis jus. πολιτηΐην αἰτεόμενος. ix. 34. Civitatem, vel, civitatis jura petens.

πολιτικὸν, οῦ, τό. Alicujus civitatis institutum. Instituta. εἰ τὸ πολιτικὸν ὑμῖν πᾶν ἐστι τοιοῦτον, οἷον σὺ διαιρέεις. vii. 103. Si omnia vestræ reipub. instituta talia sunt, qualia tu disertissimis verbis dicis.

πολίχνη, ης, ἡ. N. H. et Thucydideum. Urbs. Oppidum. Vel, Oppidulum. vi. 26.

πολλαχῆ. ἀντὶ τοῦ πολλάκις. i. Sæpe. i. 42.

πολλαπλήσιος. Ion. et poet. pro comm. πολλαπλάσιος. iii. 135. iv. 50. Multis partibus major. Copiosior.

πολλὸν cum comparativo Ion. et poet. pro πολλῷ comm. πολλὸν ἐλάσσων. Longe minor. i. 77. πολλὸν ἀλκιμώτερος. Longe fortior. i. 103.

πολλὸν cum superlativo Ionic. et poet. pro comm. πολλῷ. πολλὸν πασέων καλλίστην. Omnium multo, vel longe, formosissimam. i. 8. πολλὸν μέγιστον. i. 93. πολλόν τι κρατίστη. i. 192. ὄνυχας πολλὸν ὀξυτάτους. iii. 108.

πολλός. Ion. poet. et priscum, pro comm. πολύς. i. 30, 75, 102, 104, 126, 140. πολλὸν πλῆθος. i. 141, 172. ii. 32. iv. 1, 126. v. 27, &c.

πολλὸς ἐνέκειτο λέγων τοιάδε. vii. 158. Valla: Multus in hac oratione fuit. Steph. His verbis, quibus eos vehementer urgebat, usus est. Æ. P. Vehemens instabat ipsis hæc dicens. Vehementer ipsos urgebat his verbis utens.

πολύγονα ζῶα τίνα, καὶ διὰ τί ὑπὸ τῆς τοῦ θείου προνοίης πεποίηται. iii. 108.) (ὀλιγόγονα. ibid.

πολύγονος, ὁ καὶ ἡ. comm. Fœtuosus. Abundans fœtu. ibid.

πολυαρκέστατος, η, ον. Copiosissimus. Uberrimus. q. d. Longe sufficientissimus. Qui plurimum durat. Qui plurimum sufficit. Id, quo quis est maxime contentus, ob ejus maximam copiam, et bonitatem, cui nihil deest, πολυαρκέστατον appellatur. iv. 53.

πολυπλάνητος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui multum est vagatus, vel vagatur. i. 56.

πολυπρόβατος, ὁ καὶ ἡ. comm. v. 49. Pecoris abundans. Magnam pecoris copiam habens. Dives. Opulentus. πολυπροβατώτατοι ἁπάντων. Omnium opulentissimi. Vel, Qui maximam pecoris copiam habent, et longe majorem, quam ceteri omnes. ibid.

πολυτροπίη, ης. Ion. et poet. Astutia. Versutia. ii. 121. §. 5.

πολυφάρμακος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. Multorum pharmacorum, venenorumque peritus, vel perita. Δεῦρο καὶ ἠελίου θυγάτηρ πολυφάρμακε Κίρκη. V. Hom. 32. Huc et Solis filia [venias] multorum venenorum perita Circe. Virg. Æn. vii. v. 10. Proxima Circææ raduntur littora terræ, Dives inaccessos ubi Solis filia lucos Assiduo resonat cantu, tectisque superbis Urit odoratam nocturna in lumina cedrum, Arguto tenues percurrens pectine telas. Hinc exaudiri gemitus, iræque Leonum Vincla recusantum, et sera sub nocte rudentum. Setigerique sues, atque in præsepibus ursi Sævire, ac formæ magnorum ululare luporum; Quos hominum ex facie Dea sæva potentibus herbis Induerat Circe in vultus ac terga ferarum.

πολύφορτος, ου, ὁ καὶ ἡ. N. H. Qui multas habet Sarcinas. V. Hom. 1.

πολυψηφὶς, ῖδος, ὁ καὶ ἡ. Multis

calculis abundans. Epithetum fluvii. πολυψήφιδα παρ' Ἕρμον. i. 55.

πομπή. Ion. et poet. pro impulsu, ac afflatu. θείῃ πομπῇ χρεώμενος. Divino impulsu utens. Afflatu divino. i. 62. Quod συνωνύμως dicitur ἐνθεάζων. i. 63. Alibi θείῃ πομπῇ χρεώμενοι. v. s. Divina deductione utentes. i. Numine divino eos deducente. Numinis divini ductu. iv. 152. θείῃ πομπῇ. viii. 94. v. s. Divino missu. Ibi verba fiunt de actuario navigio, quod Valla Celocem vocat, qui celox divinitus missus credebatur. Valla vertit, Cum divina pompa. Sed parum commode. Quid hoc sibi velit patet ex sequentibus, τὸν πέμψαντα φανῆναι οὐδένα. &c.

πομπὸς, οῦ, ὁ. comm. Qui aliquem aliquo deducit, vel prosequitur. πομποὺς ἅμα πέμψω. Simul mittam, qui [te] deducant. i. 121, 122.

πορθεῖν. Ion. et poet. a medio πέπορθα, verbi πέρθω, unde Latinum, Perdo, verso θ in d. Vasto. Diripio. Populor. τὸ ἄστυ ἐπορθέετο. Urbs direpta est. i. 84, 162. τοὺς χώρους αὐτῶν ἐπόρθεον. Ipsorum agros populabantur. iii. 58. ἐπόρθησαν. iv. 148. τὰς πόλιας ἐπόρθεον. Urbes populabantur, diripiebant. v. 116.

πορθμέες. Ion. pro comm. et Attico πορθμεῖς. Vectores. Nautæ. Portitores. i. 24.

πορθμήϊον, ου, τό. Ion. pro comm. πορθμεῖον. Fretum. iv. 45.

πορθμήϊον, ου, τό. Ion. pro comm. πορθμεῖον. Navis, qua fretum aliquod, qua mare, qua fluvius trajicitur. Ponto, pontonis, Latine vocatur, quod nobis pontis usum præbeat. vii. 25.

πόρος, ου, ὁ. comm. Meatus. Tractus. Pons, per quem transitur. λύσοντας τὸν πόρον. viii. 111. Trajectum, i. pontem soluturos. Vide σχεδίη. ἀπικνέεται ἐς τὸν πόρον τῆς διαβάσιος. viii. 115. Ad trajectus meatum, vel pontem pervenit. ἀπίκοντο ἐπὶ τὸν πόρον. viii. 117. προέπεμπε βασιλῆα μέχρι τοῦ πόρου. viii. 126. Regem prosecutus est usque ad trajectum. ix. 120.

πόρος, ὁ. comm. Ratio, qua res aliqui geri potest. οὐκ ἐδύνατο πόρον οὐδένα ἀνευρεῖν. Nullam rationem invenire poterat. ii. 2. οὐδεὶς πόρος ἐφαίνετο τῆς ἁλώσιος. Nullus expugnationis modus apparebat. Nulla ratio, qua urbs capi posset. iii. 156.

πόρος, ου, ὁ. Ion. pro comm. γέφυρα. Pons, quod per eum transeatur. λύσαντες τὸν πόρον. Soluto ponte. iv. 136. hoc patet ex sequentibus, ubi dicitur, τῆς γεφύρης λύειν τὰ κατὰ τοὺς Σκύθας ἐόντα. iv. 139. duobus in locis. λύομεν τὸν πόρον. Pontem solvimus. ibid. μόγις εὗρον τὸν πόρον. Vix pontem invenerunt. Quamquam hic πόρος ipsum trajectum significare potest. Trajectum ægre, difficulter invenerunt. iv. 140. vii. 10. §. 3. vii. 36. ut et viii. 15.

πορπάειν, ᾶν. vel πορπέειν, εῖν. Poet. Infibulare. Fibulis abstringere. πόρπη enim, et πόρπαξ, quod et περόνη, fibula dicitur; hinc verba πορπᾶν, πορπεῖν, et πορπάζειν, quod exstat apud Æschylum in Prometheo vincto. v. 61. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς. Schol. πόρπασον, περόνησον. Herod. εἵματα ἐνεπεπορπέατο, pro ἐνεπεπορπημένα. εἵματα ἐμπεπορπημένα εἶχον. i. Vestes fibulis astrictas gestabant. vii. 77.

πορσύνειν. Ion. et poet. Parare. πορσύνειν τὰ θεοῦ [πράγματα, vel ἱρά.] Dei res parare. Cultui divino operam navare. Diem aliquem festum celebrare. Sic enim ix. 7. περὶ πλείστου δ' ἦγον τὰ τοῦ θεοῦ πορσύνειν. Plurimi enim faciebant [res Dei, i.] Dei diem festum celebrare. pro eodem dicitur et

προσαίνειν, ut docet Eustath. τὸ παρέχειν, καὶ τὸ εὐτρεπίζειν. Deducitur autem a futur. Æolico πόρσω, pro comm. πορῶ, a πόρω, quod præbeo, vel paro, significat.

πορφυρεὺς, έος, ὁ. comm. Qui purpuras capit. Qui purpura tingit. Purpurarius. iv. 151.

Ποσειδέων. Ποσειδέωνος. Ion. pro com. Ποσειδῶν, ῶνος. Neptunus. ii. 50. iv. 59, 180, 188. vii. 129, 192.

ποσσίκροτος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Terræ soliqne epithetum, quod pedibus pulsatur. δώσω τοι Τεγέην ποσσίκροτον ὀρχήσασθαι. Dabo tibi Tegeam pedibus pulsandam ad saltandum. i. 66.

ποτνιάνακτος, ου, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. nomen, quo utitur Homerus in Epigrammate in Cumanos facto. V. Hom. 14. Dominatu venerandus. Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγείτονα ποτνιάνακτον. id est, Æolicam Smyrnam, mari vicinam, venerandam dominatu.

ποὺς, ποδὸς, ὁ. comm. Pes, pedis. Et μετωνυμικῶς pro celeritate pedum accipitur apud Herodotum. Ἐδίωκον ὡς ποδῶν ἕκαστος εἶχον. ix. 59. Valla: Insequuntur, pro se quisque maturantes. Æ. P. Insequebantur [eos] quanta pedum celeritate singuli poterant. Vel, Quam maxima pedum celeritate singuli poterant, [eos] insequebantur. Qui autem hac pedum celeritate præditus est, ut diu valeat in cursu perseverare, is Græce vocatur ποδάρκης, q. d. ὁ ἐπαρκεῖν τοῖς ποσὶ δυνάμενος, καὶ ὁ τοῖς ποσὶ ταχὺς, καὶ ἰσχυρός. Hom. Il. A. v. 121. Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς. Hinc verbum ποδαρκεῖν, quod in vulgatis Lex. non exstat, pedum velocitate præditum esse, ac ea diu in cursu uti posse. Pindarus Pyth. Ode 5. v. 43. transitive verbum hoc (ut Grammatici loquuntur) usurpavit, pro pedibus velocibus non intermisso cursu percurrere locum aliquem. Ἀκηράτοις ἀνίαις Ποδαρκέων δυωδεκαδρόμων τέμενος. id est, Incorruptis habenis stadium [curruum] duodecies cursu iterantium velocibus pedibus percurrens. ποδώκης vero dicitur, qui passim ab Homero πόδας ὠκὺς vocatur, quod epithetum Achilli variis in locis ab eo tributum legas.

ποὺς, ποδὸς, ὁ. Pes. comm. κτείνειν πάντα τινὰ τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον. Obvium quemque interficere. iii. 79.

πρεσβυγενείη, ης, ἡ. N. H. pro comm. πρεσβυγένεια, quod Suidas interpretatur πρεσβυτέρα γένεσις. q. d. antiquior genitura. primogenitura. Quod de illis dicitur, qui natu sunt majores. Gallice, *Primogéniture. Premiere naissance.* vi. 51.

πρεσβύτερος. Antiquior. comm. Ut autem apud Latin. Antiquior accipitur pro carior, melior, potior, honoratior; sic etiam apud Græcos πρεσβύτερος. τὰ τοῦ θεοῦ πρεσβύτερα ἐποιεῦντο, ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν. Res divinas antiquiores habebant, quam humanas. v. 63. (Vide Antiquior apud Nizolium, ubi multa Ciceronis ita loquentis exempla leges.) Vel, Res divinas humanis anteposuerunt. Res divinas humanis antiquiores esse duxerunt.

πρῆγμα, τος, τό. Negotium. Molestiæ. ἵνα μηδὲν πρῆγμα παρέχοι [τῷ γραμματοφόρῳ.] vii. 239. Ne quid negotii [tabellario tabellæ] præberent.

πρῆγμα. Ion. pro pretio, æstimatione, et honore, quo quis apud aliquem valet. ἦν μέγιστον πρῆγμα Δημοκήδης παρὰ τῷ βασιλέϊ. Democedes erat in maximo pretio apud regem. iii. 132.

πρῆγμα εἶναι. Herodotea locutio. Opus esse. pro quo alibi dicitur δεῖν. χρείαν, vel χρεὼν εἶναι. χρῆναι. vii. 12.

πρήγματα ἔχειν. Ion. pro comm.

πράγματα ἔχειν. Molestias habere. vii. 147.

πρῆθειν. Ion. et poet. pro comm. καίειν. πυροῦν. Incendere. Cremare. τὴν πόλιν ἐνέπρησαν. viii. 35. Urbem incenderunt. ἐνέπρησε τοὺς οἴκους. viii. 143. ἀγάλματα ἐμπεπρησμένα.

πρηθῆναι. Ion. pro comm. πραθῆναι. Venditum fuisse. a πράττω, σω. Vendo. πρηθεῖσαν. Venditam. ii. 54. ἐπρήθη. ii. 56.

πρῆσις, ἡ. Ion. pro comm. πρᾶσις. Venditio. παρὰ τὸ πράττω, σω. Vendo. i. 153. iv. 17.

πρήσσειν. Ion. pro comm. πράσσειν. Agere. Rem gerere. εὖ πρήσσειν. Rem bene gerere. Sic et Galli, *Faire bien ses affaires*. i. 24. Secunda fortuna uti. i. 42. ii. 162. τὠυτὸ ἂν ὑμῖν ἐπρήσσομεν. Idem ac vos fecissemus. iv. 119. ταῦτα ἔπρησσε. iv. 144. πρήξειν. iv. 156. ἄμεινον πρήσσειν. Melius rem gerere. Nobiscum melius agi. iv. 157. v. 30. κακῶς πρήσσοντες. Rem male gerentes. v. 34, 35. vii. 58.

πρήσσειν. Ion. pro comm. πράσσειν, i. μηχανᾶσθαι. Moliri. Hinc verbum Gallicum eodem significatu videtur deductum. *Brasser*. Quanquam alii malunt ἀπὸ τοῦ βράσσω formare. Hæc posterior formatio longe simplicior est. ὅσπερ τὴν Κυπρίων ἀπόστασιν ἔπρηξε. Qui Cypriorum defectionem molitus fuerat. v. 113.

πρήσσειν. Ion. pro comm. πράσσειν. Exigere. ἔπρησσον παρ' ἑκάστων τὸ ἑκάστοισι ἐπέβαλλον. A singulis exigebant, quod singulis imponebant. i. 106. πρήσσεσθαι. Exigi. Αἰγινήτας πρήσσεσθαι ἐκέλευον. [Hoc tributum] ab Æginetis exigi jubebant. v. 84.

πρήσσειν, et πρήσσεσθαι. Ion. pro comm. πράσσειν, et πράσσεσθαι, Exigere. Reposcere pœnas. Ulcisci. συνεξεπρήξαντο αὐτῷ τὸν ἐν Καμίκῳ θάνατον γενόμενον. vii. 169. Conjunctis armis, ipsius [Minois] cædem in [urbe] Camico factam ulti sunt.

πρητήριον, ου, τό. N. H. In vulgatis Lexicis vertitur Prætorium, et Herodoto tribuitur hoc vocabulum: sed nullus liber, nullus locus, nullum exemplum notatur. ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο, καὶ πρητήριον. vii. 23. Valla: Ubi illorum erat forum, et mercatus. Quod bene. Barbari dicerent Venditorium, i. locus, in quo res venduntur, ubi res venales exponuntur. ἀγορὴ, καὶ πρητήριον, ἀντὶ τοῦ ἀγορὰ, ἐν ᾗ ἐπρήσσετο τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὸν βίον. Forum, in quo res ad victum necessariæ vendebantur.

πρὶν ἤ. comm. pro quo sæpius separatim dicitur πρὶν ἤ. Prius quam. cum infinito. πρὶν ἢ πέμπειν ἐς Σικελίην. viii. 3. Prius quam in Siciliam mitterent [legatos.] πρὶν ἢ ἐμβαλεῖν. ix. 13. Prius quam ingrederentur.

πρό. comm. Pro. Patrocinium, defensionem, caussamque significans, ob quam aliquid fit. πρὸ τῆς Σπάρτης ἀποθνήσκειν. vii. 134. Pro Sparta, Spartæ caussa, mori. πρὸ ὑμέων δεῖ ἀπολέσθαι. Pro vobis perire [nos] oportet. vii. 172. πρὸ τῶν Ἀθηναίων ναυμαχέειν. viii. 68. Pro quo συνωνύμως ὑπὲρ γῆς τῆς Ἀθηναίων ναυμαχέειν. viii. 70. Pro Atheniensibus, eorumque agro, navale prælium committere. πρὸ χώρης μάχεσθαι. viii. 74. Pro regione pugnare. ix. 48. πρὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποθνήσκει. ix. 72. Pro Græcia moritur.

πρό. comm. Electioni, optionique serviens. οἷσιν ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίης ἦν ἀσπαστότερον. Quibus ipsa tyrannis gratior erat, quam libertas. i. 62. πρὸ τούτων τῶν κακῶν κρέσσον καὶ ὁτιοῦν ἄλλο παθέειν. Satius est vel quidvis aliud, quam hæc mala pati. vi. 12.

προαστήϊον, ου, τό. H. V. pro comm. προάστειον, quod legitur viij. 129. vel, ut apud alios scriptum legi-

tur, προάστιον. Suburbium. Suburbanum. Gallice, *Fauxbourg*. ἐν τῷ προαστηΐῳ. In suburbano. iii. 142.

προαιδεῖσθαί τινα. Herodotea locutio. q. d. ante revereri aliquem. id est, Alicui reverentiam ante alios debere. ὧν ἐγὼ προαιδεῦμαι. Cui ego reverentiam ante alios debeo. Quem ego revereri debeo. iii. 140.

προβαίνειν. Procedere. Progredi. προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω τοῦ λόγου. Ad ulteriorem orationis partem progrediar. i. In oratione pergens longius progrediar. i. 5.

πρόβλημα, τος, τό. Quicquid hosti objicitur, ut ejus vim, ac impetum excipiamus, sustineamus, propulsemus. Propugnaculum. Clypeus. Scutum. προβλήματα ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῦντο γεράνων δοράς. vii. 70. Valla: In locum clypeorum pelles gruum prætendebant. Æ. P. Pro clypeis pelles gruum gestabant, quas hosti objicerent, ut se tutarentur. vii. 76. προβόλους appellat Herodotus venabula, quæ hosti objiciuntur, et quibus vulnerari potest, quæ Pollux lib. 5. c. 3. et 4. προβόλια sæpius appellat, ut et Xenophon.

προβωθεῖν. V. H. Prius opem ferre. Opem mature ferre. πρὶν ὢν παρεῖναι ἐκεῖνον ἐς τὴν Ἀττικὴν, ἡμέας καιρός ἐστι προβωθῆσαι ἐς τὴν Βοιωτίην. viii. 144. Prius quam igitur ille [barbarus] in Atticam veniat, tempus est, ut nos prius in Bœotiam ad opem ei ferendam eamus. vel, tempus est nos in Bœot. opis ferendæ caussa proficisci.

προβόλαιον, ου, τό. V. H. Propugnaculum. Tutamen. In vulgatis Lexicis sine ullius auctoritate legitur hoc vocabulum. vii. 148.

πρόβολος, ου, ὁ. Præter vulgatas significationes, quas in Lexicis habemus, apud Herodotum accipitur interdum pro eo, quod Pollux lib. 5. cap. 3. et 4. προβόλιον sæpius appellat, ut et Xenophon in Cynegetico. Latini venabulum vocant. Est autem telum oblongum, et longa ferrea cuspide munitum, quo venatores adversus feras utuntur; quod, quia feris objicitur, Græce πρόβολος, et προβόλιον dicitur. Gallice, *un épieu*. Προβόλους δύο λυκοεργέας ἕκαστος εἶχε. vii. 76. Valla: Bina singulis veruta ad lupos conficiendos apta. Stephanus, Venabula Lycii operis. Sed πρόβολος et pro venabulo, et pro veruto, commodissime sumi potest. Nam eadem arma et venationi, et militiæ servire possunt. Verutum vero (ut obiter hoc dicatur) penultima producta, a Nonio vocatur breve et acutum telum. Alii verutum esse tradunt. hastile, quod veru præfixum habet, i. cuspidem ferream, quæ veru speciem habet. Lucanus lib. 8. ver. 681. Cæsaries compressa manu, Pharioque veruto. Cæsar et Livius variis in locis verutorum mentionem faciunt, et inter tela militaria recensent. Quinetiam veru, telum militare, longum, tenue, et ad similitudinem veru factum, a Virgilio inter arma pugnæ servientia ponitur. Æn. lib. vii. ver. 665. Et tereti pugnant mucrone, veruque Sabello. Quare sive venabula sive veruta voces προβόλους, hoc saltem loco, res bene videtur habitura. Sed illud epithetum λυκοεργέας aliquam habet difficultatem. Si Vallam sequamur, dicemus hoc formatum παρὰ τὸ τοὺς λύκους ἐργάζεσθαι, τουτέστι κατεργάζεσθαι. Lupos subigere, conficere, interficere. Quam solam interpretationem in vulgatis Lexicis reperies, ubi mentio quidem Herodoti fit, sed liber non notatur. Verisimilior tamen etymologia videtur esse, παρὰ τὸ τοὺς λύκους ἔργειν, τουτέστιν εἴργειν, ἀρκεῖν, καὶ

κωλύειν. Quod poeticum. A lupis arcendis. Quamvis autem hoc proprie significet, γενικῶς tamen accipietur etiam pro eo, quod ad quemlibet hostem arcendum, nec ad arcendum tantum, sed etiam ad vulnerandum, valet. Stephanus τὸ λυκοεργέας, pro λυκιοεργίας, καὶ ὑπὸ τῶν Λυκίων εἰργασμένους, καὶ πεποιημένους, accepit. Sed vereor ne hæc interpretatio nimium audax a Criticis censeatur. Eam tamen Suidæ verbis commode tueri possumus. Sic enim ille, Λυκιουργίς. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον κέχρηται τῇ λέξει. Δίδυμος δέ φησι, τὰς ὑπὸ Λυκίου κατεσκευασμένας φιάλας τοῦ Μύρωνος υἱοῦ οὕτως εἰρῆσθαι. ἔοικε δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἂν τις εὕροι γινόμενον. μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεως, καὶ ἐθνῶν, ὡς κλίνη Μιλησιουργής. Μήποτε οὖν γραπτέον παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῷ ή. ἀντὶ τοῦ προβόλους δύο λυκοεργέας. ἵνα, ὥσπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει, οὕτως ὀνομάζηται τὰ ἐν Λυκείᾳ εἰργασμένα. Sed apud Suidam scribendum est, ut apud Harpocrationem scriptum exstat, Λυκουργεῖς. Sic et apud Demosth. ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. p. 1193. ed. Reisk. φιάλας Λυκουργεῖς δύο. Item, ἐν Λυκίᾳ, ut apud Harpocrat. Et illa verba μήποτε οὖν &c. sic sunt intelligenda. Ὅρα δὲ μήποτε καὶ παρὰ Ἡροδότῳ γραπτέον εἴη ἐν τῷ ἑβδόμῳ προβόλους δύο Λυκουργεῖς, ἀντὶ τοῦ π. δ. Λυκοεργέας. Sed nihil apud Herodotum est mutandum. Nam quod Attice per contractionem a Demosthene dictum Λυκουργεῖς, id ab Herodoto κατὰ διάλυσιν τῆς ου διφθόγγου εἰς οε, καὶ τῆς ει εἰς εα, prolatum. Sic, Λυκοῦργος, Λυκόεργος. Si quid tamen conjecturis est tribuendum, ex verbis illis, ὑπὸ Λυκίου κατεσκευασμένας, item ex Harpocrat. illis verbis, τὰ ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα, non absurde conjiciat quis et apud ipsum Demosthenem fortasse scribendum Λυκιουργεῖς, et apud Suidam pro Λυκιουργὶς, Λυκιουργεῖς reponendum, et apud Herodotum Λυκιοεργίας legendum, ut supra demonstratum.

πρόβοσκος, ὁ. Herodoteum vocabulum. Pecoris pascendi vicarius. Quemadmodum autem dicimus Proquæstor, et Proconsul, sic etiam Propastor κατ' ἀναλογίαν dicere liceat. i. 113.

πρόβουλος, ου, ὁ. comm. Qui pro aliquo consultat. Vel, Qui ante alios consultat. Senator. Princeps Senator. Primarius Senator. vi. 7. πρόβουλοι τῆς Ἑλλάδος. vii. 172. Valla: Græciæ provisores. Æ. P. Sic jam appellantur ii, quos singulæ civitates nomine publico ad publicum concilium mittebant, ut pro repub. consultarent. Non inepte dici possent, Legati pro Græcia consultaturi, Consultores Græciæ non voco, quia Consultoris nomen illi potius tribuitur, qui consulit alios, ut ab iis consilium accipiat, quam illi, qui pro alio consultat. Interdum tamen et pro eo sumitur, qui consilium alteri dat; ut ex illo trito versu patet, Malum consilium consultori pessimum.

προδέκτωρ, ορος, ὁ. N. H. Protector. Patronus. Præses. vii. 37.

προδηλεῖσθαι. Ion. et poet. Ante lædere. Auctorem esse cladis alicujus. δειμαίνω μὴ ὁ ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς, τὸν πεζὸν προδηλήσηται. viii. 68. Vereor ne navalis exercitus accepta clade pedestribus copiis sit cladis auctor, sit exitio.

πρόδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. Manifestus. πρόδηλα γὰρ ὅτι ἡμέας οὗτοι οἱ ἄνθρωποι μέλλουσι προόπτῳ θανάτῳ δώσειν. ix. 17. Manifestum enim [est] istos homines nos manifestæ morti daturos. i. Nos ab his manifesta morte sublatum iri constat.

προδιδόναι. Interdum hoc verbum apud Herodotum tribuitur fluviis, qui non satis aquarum habent, quas alicui vel hominum, vel brutorum, numero suppeditent, ut eorum sitim restinguant. Οὐδέν μοι θῶυμα παρίσταται προδοῦναι τὰ ῥέεθρα τῶν ποταμῶν ἐνίων. vii. 187. Valla perperam, Quo minus miror proditum esse; fluenta quædam non suppeditavisse. Stephanus longe melius, Mirum mihi non videtur quorundam amnium fluenta defecisse tot hominum millia. Æ. P. Hoc verba sonant. Nulla admiratio mihi adstat, i. Nullo modo miror, Vel, Nullo modo mihi mirum videtur nonnullorum fluviorum fluenta [tantam hominum, ac brutorum animalium, multitudinem] prodidisse, [deseruisse, defecisse, tantæ multitudini sufficere, potum suppeditare non potuisse.] Est enim ἐλλειπτικὸν loquendi genus, et subaudiendum τοσούτου ἀνθρώπων, ὑποζυγίων, κτηνῶν, καὶ ζώων ἄλλων πλῆθος, ut patet ibid. Est autem metaphora sumta a rebus bellicis, in quibus amici et socii socios et amicos sæpe produnt, deserunt, nec opem ipsis debitam ferunt. Vide ἀντέχειν, ἀντισχεῖν, et ἀντιχρᾷν, ubi de re eadem verba fiunt. Idem verbum, munitionibus tributum, significat eas præter nostram spem non posse milites in iis conclusos tutari. τοῦ Φρήγματος προδεδωκότος. viii. 52. Cum vallum [ipsos] prodidisset, i. præter exspectationem ipsos diutius tutari non potuisset. Vide Φρῆγμα.

πρόδρομος, ὁ. comm. Præcursor. Antecursor. Gall. *Avant-coureur*. i. 60. iv. 121, 122.

πρόδρομος, ὁ καὶ ἡ. comm. Præcursor. Vel, Quæ præcurrit. ἀγγελίη πρόδρομος. ix. 14. Nuntius præcursor. i. (ut Valla vertit) properans.

προδύντος ἡλίου. Sic legitur vii. 149. Sed πρὸ δύντος separatim scribendum videtur. Antèquam sol occiderit. Ante solis occasum. Prisci Latini dixissent etiam, Ante Solem occasum, ut patet ex antiqui Juris fragmento, Sol occasos suprema tempestas estod. pro, Sol occasus suprema tempestas esto.

προεδρίη. Ion. pro comm. προεδρία. Princeps in sedendo locus. In sedendo prærogativa. Gall. *Préséance*. i. 54. ἐν προεδρίῃ κατήμενος. In principe consessus loco sedens. iv. 88. vi. 57. ix. 73.

προελήλατο. 3. person. sing. præter. plusq. p. pass. Ion. et Att. formati a προελαύνω. μ. προελάσω. a προελάω, ῶ. aorist. 1. act. προήλασα. perf. προήλακα, et Ion. et Att. προελήλακα. perf. pass. προελήλαμαι. plusq. p. προεληλάμην, σο, το. Procedo. Progredior. ὡς δὲ πρόσω τῆς νυκτὸς προελήλατο. ix. 44. Cum autem illius noctis [tempus jam] procul processisset. Vel, Cum autem nox jam multum processisset. Videtur enim subaudiendum χρόνος, ut ita locum intelligas, Cum autem tempus ad multam noctem processisset. Hæc enim ad verbum non satis commode reddi possent. Sic et Galli, *La nuit étant déjà bien avancée*. Vel, *Le temps de la nuit étant déjà bien avant*.

προεξαΐσσειν. V. H. Proruere. Ex aliquo loco in aliquem ante alios ruere. προεξαΐσσοντες κατ' ἕνα, καὶ δέκα. ix. 62. Et singuli, et deni, proruentes [in hostem.]

προεξανίστασθαι. comm. Ante alios surgere. viii. 59.

προεξέδρη, ης, ἡ. N. H. Valla Prætorium vertit. vii. 44. Sed proprie sic appellatur sedes in aliquo loco prominens, et præter ceteras eminens, ac ulterius excurrens.

προεσάξαντο) (ἐξεκομίσαντο. Ion. ne-

glecto augmento temporali, pro προισήξαντο, πρότερον [εἰς τὴν Εὔβοιαν] ἐσήξαντο, ἐσεκομίσαντο. Importaverant. Est autem 3. plur. aor. 1. medii, a προισάγω. Prius importo. viii. 20.

προιςέατε. Ion. pro comm. προεςήκατε. unde κατὰ συγκοπὴν προέςατε, et inserto ε ante α, προεςέατε. Præestis. v. 49. cum genit.

προέςηκας. οὐκ ὀρθῶς σεωϋτοῦ προέςηκας. Ionismus, Gallicismo respondens. *Vous ne vous gouvernez pas bien.*

πρόθυρον, ου, τό. idem ac προπύλαιον. iii. 35. ἵζετο ἐς τὰ πρόθυρα τῶν βασιλῆος οἰκίων. Ad regii palatii vestibulum sedebat. iii. 140. vi. 91.

προϊέναι. comm. Projicere. Negligere. Dimittere. προϊέναι ἑτοῖμοι ἔσαν. [Eum] dimittere parati erant. iii. 137.

προϊέναι. Projicere. Largiri. Profundere. χρήματα προιέντά σφι. Pecunias ipsis largientem. i. 24.

προΐζεσθαι. Ion. et poet. pro comm. προκαθέζεσθαι, vel προκάθησθαι. Ante alios sedere. Præsidere. viii. 67.

προΐξεσθαι. Vide καταπροΐξεσθαι.

προΐσχειν, et προΐσχεσθαι. Ionic. et poet. pro comm. προτείνειν. Prætendere. Prætexere. προϊσχομένη πρόφασιν. Speciosam caussam prætexens. iv. 165. πρόφασιν τὴν Παυσανίεω ὕβριν προϊσχόμενοι. viii. 3. Pausaniæ insolentiam pro speciosa caussa prætendentes. Vel, Speciosam caussam prætexentes, ipsam scil. Pausaniæ [regis] insolentiam.

προΐσχεσθαι. Ion. et poet. pro com. προτείνειν. προτιθέναι. προϊσχόμενος [αὐτοῖς] ἔπεα. Cum ipsis conditiones proposuisset. i. 164. προϊσχομένους ἔπεα τάδε. Qui hæc verba proponebant. iii. 137. προϊσχόμενοι τάδε. vi. 9, 49, 86. §. 1. πρόφασιν προϊσχομένους. Speciosam caussam prætexentes. vi. 137. viii. 111.

πρόκα. Adverbium. Ion. et Herodoteum pro comm. εὐθὺς, εὐθέως, παραχρῆμα, ἐξαίφνης. Statim. Confestim. Ex improviso. Repente. πρόκα φωνῆς ἀκούειν. viii. 65. Ex improviso vocem audire. Suidas. πρόκα τε τὴν πρόμαντιν βαρβάρῳ γλώσσῃ χρᾶν. viii. 135. Statimque oraculi antistitem barbara lingua oraculum edidisse, vel responsum reddidisse. Apollon. Argonaut. lib. i. ver. 688.

προκατήμενος, ὁ. Ion. pro comm. προκαθήμενος. προκείμενος. Ante sedens. Ante situs. προκατημένους πρὸ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος. vii. 172. Ante ceteram Græciam sedentes, positos, sitos. Qui sedes ante ceteras Græciæ regiones positas habemus.

προκατῆσθαι. Ion. pro comm. προκαθῆσθαι. Præsidere. Præesse. Custodire. Tutari. Ἰώνων προκατῆσθαι. ix. 106. Ionibus præsidere, [præesse, eosque tutari.]

προκατίζειν. Ion. pro comm. προκαθίζειν. Propalam sedere. i. 14, 97.

προκατοψόμεναι νῆες. viii. 23. Naves, quæ [classem hostilem] exploraturæ præmittuntur.

προκόπτειν. comm. Proficere. Progressum facere. Gallice, *Profiter, avancer, faire profit, faire progres.* ἐς τὸ πρόσω οὐδὲν προεκόπτετο τῶν πρηγμάτων. Nulla res proficiebat. Nullus in rebus progressus fiebat. iii. 56. Metaphora sumta ab illis, qui materiam aliquam ferro secantes progrediuntur.

προκόπτειν, et προκόπτεσθαι. comm. Proficere. τῶν πρηγμάτων οὐδὲν προκοπτομένων. Cum res nihil proficerent. i. 190.

πρόκροσσαι νῆες. Eustath. αἱ κλιμακηδὸν ἄλλαι ἐπ᾽ ἄλλαις ὡρμισμέναι. ἢ νενααυλισμέναι θεατροειδῶς, παρὰ τὰς κρώσσας, ὃ δηλοῖ τειχομάχους κλίμακας. καὶ πρόκροσσοι λέγονταί τινες φέρεσθαι ἐπὶ τὸν κίνδυνον, ἤγουν βαθμηδὸν, εἴτουν κλιμακηδὸν, καὶ κατὰ ςίχας. i. Naves scalarum instar collocatæ aliæ post alias. Ita

junctæ et tamen ordine collocatæ, ut gradus in scalis videmus collocatos, et perpetua serie conjunctos. Suidas, πρόκροσσαι. ἄλλη ἐπ' ἄλλῃ. Ἡρόδοτος. αἱ δὲ νῆες πρόκροσσαι ὁρμαίνοντο ἐς Πόντον ἐπὶ πεντήκοντα νέας. Sed apud Herod. vii. 188. locus ita legitur, πρόκροσσαι ὁρμέοντο ἐς Πόντον, καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας. Et linea præcedente dicit Herodot. αἱ μὲν δὴ πρῶται τῶν νεῶν ὥρμεον πρὸς τῇ γῇ. quare τὸ ὥρμεον, καὶ τὸ ὁρμέοντο συνωνύμως ponuntur; at hoc, Ἀττικώτερον, καὶ Ἰωνικώτερον, illud vero, κοινότερον. Subjicit Suidas ἐτυμολογίαν, οἱονεὶ προκάροσσοί τινες οὖσαι, παρὰ τὸ κάρα. αἱ κατὰ κεφαλὴν συντιθέμεναι. Unde fortasse quis conjiciat idem hoc esse, ac τὸ μετωπηδὸν, de quo suo loco. Navis enim frons, et caput, est ipsa prora. Sic igitur naves intelligerentur, quæ in ordinem perpetua serie sunt digestæ, ita ut earum capita, sive frontes, i. proræ prominentes, altum versus spectent, paratæ ad impressionem faciendam in hostilem classem.

πρόκροσσος, ὁ καὶ ἡ. N. H. In caput propendens. In caput prominens. γρυπῶν κεφαλαὶ πρόκροσσοί εἰσι. Valla: Gryphinis capitibus altrinsecus obversis. iv. 152. Æ. P. Gryphorum capita sunt in anteriorem partem prominentia. vel, altera alteris obversa prominent. Quis dicatur πρόκροσσος, et quænam sint πρόκροσσοι νῆες docet Eustath. et Suidas. Eos consule.

προλέγειν. comm. Prædicere. προλέγουσαι Κροίσῳ. Crœso prædicentes. i. 53.

προλεσχηνεύειν. Vide simplex λεσχηνεύειν.

προμαχεὼν, ῶνος, ὁ. Ion. pro comm. προμαχὼν, et πρόβολος. Propugnaculum. i. 98, 164. iii. 151.

προμαντηΐη. Ion. pro comm. προμαντεία. In oraculo consulendo prærogativa, et princeps locus alicui honoris caussa datus. i. 54.

πρόμαντις, ὁ καὶ ἡ. Oraculi præses, sive vir, sive fœmina. Antistes. ἡ τῶ θεῶ πρόμαντις. i. 182. αἱ πρόμαντιες. ii. 55. πρόμαντις ἡ χρέωσα. Antistes, quæ responsa reddit. vii. 111, 141. τὴν πρόμαντιν βαρβάρῳ γλώσσῃ χρᾷν. viii. 135. Oraculi antistitem barbara lingua responsum reddidisse.

προμετωπίδιον, ου, τό. Frontale. Ornamentum, vel tegumentum, quod ante frontem ponitur. Interdum et ipsam frontis pellem significat, ut docet Jul. Poll. lib. ii. c. 4. §. 46. quod Herod. confirmat his verbis. προμετωπίδια δὲ ἵππων εἶχον ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι, σύν τε τοῖσι ὠσὶ ἐκδεδαρμένα καὶ τῇσι λοφιῇσι. vii. 70. Et equorum pelles ex frontibus cum ipsis auribus, et jubis detractas in capitibus gestabant. Valla vim Græcorum verborum non expressit. Vide nostrum Græcol. Xen. ind.

προμηθέεσθαι, εῖσθαι. Ion. et poet. Solicitum esse de re aliqua. Curam alicujus gerere. προμηθέεσθαι ἑωϋτοῦ ἐκέλευε. Sui curam eos gerere jubebat. ii. 172. προμηθεόμενος μὴ πλήξῃ τὸν Γωβρύην. Solicitus, vel providè cavens ne Gobryam vulneraret. iii. 78.

προμηθέεσθαι. V. H. Rationem alicujus habere. Quod barbare dicitur, Habere respectum alicujus. Gallice, *Avoir égard à quelqu'un. Porter respect à quelqu'un. Respecter quelqu'un.* προμηθεόμενος τὸν ἀδελφεὸν Μασίστην. ix. 108. Valla: Fratris Masistis respectu. Æ. P. Fratris Masistæ rationem habens. Gall. melius, *Respectant son frere Masistes.* Vel, *Lui portant respect.* Latine sic etiam aptissime locum hunc interpretari potes. Fratrem Masisten reverens. Hic enim hujus verbi germanus videtur esse sensus.

προμηθίη, ης, ἡ. Ion. pro comm.

προμήθεια, καὶ πρόνοια. Providentia. iii. 36.

προμηθίη. Ion. pro comm. προμήθεια. Providentia. Prudentia. Cura. Solicitudo. Ratio, quam alicujus provido ac solicito animo habemus. ὁ Κῦρος τὸν Κροῖσον ἐν πολλῇ προμηθίῃ εἶχε. Cyrus Crœsum admodum provide ac officiose tractabat. De eo valde solicitus erat. Magnam ejus curam gerebat. i. 88. iii. 36.

προναυμαχεῖν τινος. Ante aliquem, vel alicujus tuendi gratia, prælio navali dimicare. προναυμαχήσοντας Μιλήτου. Ante Miletum, vel pro Mileto, i. Mileti tutandæ gratia, prælio navali dimicaturos. vi. 7. προναυμαχήσεις Πελοποννήσου. viii. 60. Pro Peloponneso dimicabis.

προνήϊον, τό. Ion. et poet. pro comm. πρόναον. Templi vestibulum. Lat. interpres suggrundam vocat. Sed non videtur hæc interpretatio huic loco satis apte convenire. i. 51, 92.

προνοίη, ἡ. Ion. pro comm. πρόνοια. Providentia. ἐκ προνοίης. De industria. i. 120. Consulto. ἐκ προνοίης αὐτὰ ἐποίησε. viii. 87.

προνοιΐη Ἀθηναίη vocatur ἐπιθετικῶς. Minerva provida. Minerva, quæ sua providentia res humanas administrat. τὸ ἱρὸν τῆς προνοιΐης Ἀθηναίης. v. 37, 39. Valla vertit, Fanum Minervæ, quod est ante templum. Unde conjicio Vallam videri nactum esse codicem, in quo scriptum legeretur προνηΐης. προνήϊον vero (de quo suo loco) templi vestibulum significat. Hic ἱρὸν προνηΐης Ἀθηναίης vocaretur fanum, vel sacellum, quod est ante Minervæ templum, et Minerva figurate pro ipsius templo sumeretur. Quod parum probabile. q. d. Fanum protemplaris Minervæ. Sed longe verisimilius Ἀθηναίην προνοιΐην ἐπιθετικῶς appellatam, ob suam providentiam, qua in rebus mortalium regendis uteretur, ut Poetæ fabulantur.

πρόνοος, ὁ. Ion. et poet. Providus. ἀγαθόν τι πρόνοον εἶναι. Bonum est, expedit, tibi conducit, te providum esse. iii. 36.

πρόξεινοι, ων, οἱ. Ion. et poet. pro comm. πρόξενοι. vi. 57. Suidas, προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας. Proxenos appellabant eos, qui [totius civitatis nomine] constituti erant, ut hospites ex aliis civitatibus venientes exciperent hospitio. Sed et pro publico alicujus civitatis hospite sumitur. ut viii. 143. Vide πρόξενος.

πρόξενος, ου, ὁ. comm. Hospes alicujus civitatis publicus. Eustathius. πρόξενος, ὁ ὅλης τινὸς πόλεως ξένος, καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, ἢ τῶν δήμων, ἐχειροτονοῦντο οἱ πρόξενοι. καὶ πρόξενος ὁ ὑπὸ πόλεώς τινος κατασταθεὶς προΐστασθαι τινῶν ξένων. ὅθεν τὸ προξενεῖν. Suidas, προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας. καὶ προξενία, ἡ τῶν ξένων ὑποδοχή. &c. Hos Herodotus lib. vi. 57. προξείνους, libr. viii. 136. προξένους, appellat. Valla tamen hunc locum ita vertit, πυθόμενος ὅτι πρόξενός τε εἴη, καὶ εὐεργέτης ὁ Ἀλέξανδρος. Quia audiebat hospitalem, atque munificum esse virum. Æ. P. Quia audiebat Alexandrum publicum esse [Atheniensium] hospitem, et bene [de Atheniensibus] meritum. Nostram interpretationem ipsemet Herod. viii. 143. de eodem Alexandro verba faciens, ita confirmat. οὐ γάρ σε βουλόμεθα οὐδὲν ἄχαρι πρὸς Ἀθηναίων παθεῖν, ἐόντα πρόξεινόν τε, καὶ φίλον. id est, Nolumus enim te quidpiam ingrati ab Atheniensibus pati, quorum publicus hospes, et amicus es. ξένος igitur, et πρόξενος, sive πρόξεινος, tam active, quam

ve sumitur. Nam (ut ex iis, supra fusius declarata sunt) m significat, qui alium ho-) excipit, et humaniter tra- et eum, qui ab alio excipi- ic humaniter tractatur. Sed)otius de privatis, πρόξεινοι ve- : publicis hospitibus dicitur. ‹ autem sunt appellati, διὰ οἵτασθαι τῶν ξένων, quod ho- m patroni essent, et patro- m eorum gererent, ut ex ithii definitione colligitur. quod in ipsa electione (nam n suorum publicis suffragiis honoratissimum munus ac-)ant) ceteris anteponeren- :αὶ πρὸ τῶν ἄλλων πολιτῶν ξέ- ‹ ξένων constituerentur.

ιον. comm. Prospiciendum μῖν τῆς σῆς ἀρχῆς προοπτέον ἐςί. s tuo regno prospiciendum)portet nos tuo regno pro- :e, et consulere. i. 120.

κς, ου, ὁ καὶ ἡ. N. H. Mani- ι. Qui est ante nostrum a- um, et oculos. οὗτοι οἱ ἄνθρω- λλουσιν ἡμίας προόπτῳ θανάτῳ . ix. 17. Homines isti nos :estæ morti sunt daturi. Nos morte manifesta sunt turi.

, ὁ καὶ ἡ. H. V. pro comm. ρος. πρόσχωρος. Conterminus, ιis, et q. ante fines aliquos Vicinus. ii. 12. Si modo : sanus, alioqui dicendum πρόσουρος, ut τὰ πρόσουρα Αι- . 18. iii. 97.

ιόμενος, η, ον. com. Ante debi- i. 59. Ante exsistens. Ante :edens. ἡ ἔχθρη ἡ προοφειλομένη ναίοις ἐκ τῶν Αἰγινητέων, ἐγίνετο ῆς τοιῆσδε. v. s. Inimicitiæ ab etis adversus Athenienses ebitæ, vel exsistentes, ex hoc pio fuerunt. v. 82. sed hic orum verborum sensus, et retatio elegantior: Inimi- .quæ Æginetis cum Athe- bus ante intercedebant, hinc initium duxerunt. Vel, Inimicitiarum, quæ Æginetis ante cum Atheniensibus intercedebant, hoc fuit initium. Vel, Inimicitiæ, quas Æginetæ adversus Athenienses ante gerebant, ex hoc initio exstiterunt. v. 89. hæc dilucidius dicuntur, τῆς ἔχθρης τῆς πρὸς Αἰγινήτας Ἀθηναίοισι γενομένης ἀρχὴ κατὰ τὰ εἴρηται ἐγίνετο.

προπάτωρ. ὁ προπάτορος. Primus pater. Generis auctor, qui et γενάρχης. ii. 169.

πρόπειρα, ης, ἡ. N. H. Periculum, quod de re aliqua fit ante quam aliquid aggrediamur. ἐν Ἀθηναίοισι τὴν πρόπειραν ποιευμένους. ix. 48. Valla: Relegato Atheniensibus periculo. Vulgata Lexica Græcolat. versionem Vallæ sequuntur, et Herodoti locum vitiose scriptum habent: sed correctionem hinc petere debemus. Sic autem hæc vertenda; In Atheniensibus periculum prius facientes [nostrarum virium, prius, inquam, quam vos ipsi nostram bellicam fortitudinem audeatis tentare,] i. Atheniensium periculo nostrum robur prius experientes, sive tentantes.

προπέμπειν. comm. Prosequi aliquem vel honoris, vel officii, vel aliqua alia de caussa. ἐμὲ προπέμπων ἔξω πόλιος. Me extra urbem prosequens. Gallice, *m'accompagnant, me faisant compagnie jusques hors de la ville.* i. 111. iv. 33.

προπεπυσμένος. vel, προπεπυσμένος. Ion. et poet. et comm. Qui ante aliquid audivit, intellexit, de re aliqua certior factus est. i. 21. Dictum παρὰ τὸ προπυνθάνεσθαι. v. 63. προπυνθανόμενοι ταῦτα. Cum hæc præsensissent. v. 102.

προποιεῖν. Ion. pro comm. πρότερον ποιεῖν. ὑπάρξαι. ἐμεῦ προποιήσαντος χρηςὰ ἐς σε. Cum ego prior te beneficiis affecerim. i. 41. vii. 44.

πρόπυλον, ου, τό. comm. Vestibulum, quod alias προπύλαιον et πρόθυρον appellatur, ii. 91.

πρόῤῥιζος. Proprie dicitur de arboribus, quæ radicitus evelluntur. πολλοὺς ὁ θεὸς προῤῥίζους ἀνέτρεψεν. Deus multos homines radicitus evertit. i. 32. ad fin. ἐτελεύτησε πρόῤῥιζος. Penitus obiit. Radicitus interiit. iii. 40.

πρός. Ion. cum genitivo, loco præpos. ὑπό, quod magis receptum. οὐ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν. pro ὑπ' οὐδαμῶν. A nullis dicitur. i. 47. vii. 60. ἀτιμάζεσθαι πρὸς Πεισιστράτου. pro ὑπὸ Πεισ. Ignominia affici, contumeliose tractari a Pisistrato. i. 61. ταῦτα πρὸς Κυαξάρεω παθόντες. pro ὑπὸ Κυαξ. i. 73. λόγου οὐδενὸς γινόμεθα πρὸς Περσέων. pro ὑπὸ Περσέων. In nullo pretio a Persis habemur. In nullo pretio sumus apud Persas. i. 120. τετιμῆσθαι πρὸς Αἰγυπτίων. Ab Ægyptiis coli. ii. 75. κακόν τι πρὸς θεῶν λάβοι. Malum aliquod a Diis acciperet. ii. 139, 152. τὴν ἀρχὴν ἀπαιρεθῆναι πρὸς ἀδελφεοῦ. iii. 65. αἰσχρὰ πρὸς τῶν μάγων πεπονθότος. ibid. ἐπιπέμθεὶς πρὸς Καμβύσεω ἀνάρσια. iii. 74. καλέεσθαι πρὸς βαρβάρων. A barbaris vocari. iii. 15. iv. 45. v. 12, 20. vi. 106. vii. 135, 151, 153, 239, &c.

πρός τινος εἶναι. Ad aliquem pertinere. Pro aliquo facere. Alicui prodesse. ἐλπίσας πρὸς ἑωϋτοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι. Oraculum illud pro se facere ratus, arbitratus. i. 75. πρὸς ἡμῶν ἐστί. viii. 60. Pro nobis facit. πρὸς ἐκείνων [ἐστί.] ibid. Pro illis facit. Vide γίνεσθαι πρός τινος.

πρὸς cum genitivo, pro ἐγγύς. Prope. ἡ δὲ αὐτῆς πρὸς τῶν πολεμίων μάλιστα ἐτύγχανε ἐοῦσα. viii. 87. Ejus vero [navis] hostibus erat proxima. μάλιστα πρὸς, ἀντὶ τοῦ ἔγγιστα.

πρὸς cum genitivo loco accusativi. πρὸς μεσαμβρίης, pro πρὸς μεσαμβρίην. Ad meridiem. iii. 107. πρὸς θαλάσσης ἐξεστρατεύσαντο. Ad mare cum copiis eductis iverunt. v. 15.

πρὸς cum genitivo, Adversus, contra. φυλακαὶ κατέστασαν πρὸς Αἰθιόπων. Præsidia constituta fuerant adversus Æthiopes. ii. 30. πρὸς Ἀραβίων, καὶ Ἀσσυρίων. Adversus Arabes, et Assyrios. ibid. πρὸς Λιβύης. Adversus Libyam. ibid. φυλακὴν ἑωϋτοῦ ποιεύμενος πρὸς Αἰγυπτίων. Ad sui corporis tutelam præsidium adversus Ægyptios constituens. ii. 154.

πρὸς cum genitivo, pro accus. vel pro παρὰ cum dat. ἐλίπετο ἀθάνατον μνήμην πρὸς Ἑλλησποντίων. ἀντὶ τοῦ πρὸς Ἑλλησποντίους. vel παρὰ τοῖς Ἑλλησποντίοις. Immortalem sui memoriam apud Hellespontios reliquit. iv. 144. ἐπίφθονον πρὸς τῶν πλεόνων ἀνθρώπων. vii. 139. Apud plerosque mortales invidiosum.

πρὸς τὰ μέγιστα. Ion. et Herod. locutio, pro comm. μάλιστα, maxime. παρῆν σφι συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα, ἀντὶ τοῦ συμφ. χ. μεγίστῃ. viii. 20. Accidit ipsis ut in maximam calamitatem inciderent.

πρὸς cum accus. loco τῆς διὰ cum eodem casu. i. 41. ed. Steph. πρὸς τοῦτο τὸ κήρυγμα. pro διὰ τοῦτο τὸ κήρυγμα. Propter hoc edictum. iii. 52. πρὸς τὰ τοῦ Βαβυλωνίου ῥήματα, pro διά τά. Ob Babylonii verba. iii. 153. πρὸς τὴν συμφορήν. pro διὰ τὴν συμφορήν. Ob istam calamitatem. iv. 161. πρὸς ταῦτα. pro διὰ ταῦτα. vii. 163.

πρὸς τὸ παρὸν βουλεύεσθαι. In præsentia. Vel, Pro præsenti rerum statu, consultare de rebus aliquibus. i. 20. πρὸς τὰ παρεόντα. Pro præsenti rerum statu. i. 113.

προσάγειν ἔργον. Herodoteum loquendi genus a rebus bellicis petitum. Opus [ad rem peragendam] admovere. Opus ali-

d exsequi. Rem aliquam per-
:ε ταῦτά τε ἅμα ἠγόρευε, καὶ
γον προσῆγε. ix. 92. Hæc au-
simul dicebat, et opus [ad
admovebat. id est, Ita lo-
tus, rem pariter exsequi cœ-

ντης, ὁ καὶ ἡ. comm. Arduus.
livis. Adversus. Contrarius.
icilis. Molestus. In contra-
ι nitens. ἐπεί τε ὑμῖν λόγος
προσάντης κατίσταται. vii. 160.
a: Ceterum quoniam ista
io vestra in contrarium niti-
Æ. P. Quoniam autem hæc
oratio vobis adeo difficilis
molesta] est. Lector præce-
:ia et sequentia Herodoti
a legat, ac perpendat, tunc
e videbit uter auctoris men-
melius intellexerit, ac ex-
serit.

άλλειν. comm. Oppugnare,
tare verbum. Impetum fa-
. Invadere. Aggredi. προσ-
ειν πρὸς τὸ τεῖχος. Muros op-
are. iii. 155, 158. προσβάλ-
ς, ἀπήλαυνον ὀπίσω. vii. 211.
s] adorientes, [aggredientes,
dentes] retro repulerunt, [a
retro propulsarunt, repule-
.] τὴν ἵππον ἐδέξαντο προσβάλ-
ν. ix. 25. Equitatum irruen-
exceperunt. Equitatus irru-
impetum exceperunt, susti-
unt. προσέβαλλον πρὸς τὸ τεῖ-
ix. 86. Ad muros adorti sunt.
os adorti sunt.

ισις, ἡ. Accessus. ἔνθα πρόσ-
ν ἀνθρώπῳ οὐδεμίην εἶναι. Quo
um homini accessum patere
nt.] iii. 111.

ολὴ, ῆς, ἡ. comm. Oppugnatio.
tare vocabulum. προσβολὴν ποι-
ει πέριξ τὸ τεῖχος. Muros undi-
oppugnare. Oppugnationem
m muros instituere. iii. 158.
ολὰς καρτερὰς ποιεύμενοι. Acri-
oppugnantes. iv. 200.

λᾷν τινά. Ion. et poet. pro
m. προσγελᾷν πρός τινα. Vel,
προσγελᾷν τινι. Alicui arridere. τὸν λαβόντα τῶν ἀνδρῶν προσεγέλασε τὸ παιδίον. Infans illi viro arrisit, qui eum ceperat, vel susceperat. v. 92. §. 3. [Sic et apud Eurip. in Medea. v. 1162. ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος. i. Inanimæ imagini arridens corporis. Intelligitur autem imago, quam in speculo cernimus. Sed Scholiastes Græcus eo loco προσβλέπουσα legit.]

προσγίνεσθαι. comm. Accedere ad aliquem. Alicui se adjungere. οὗτοί σφι σύμμαχοι οὐ προσεγένοντο. Hi se socios ipsis non adjunxerunt. iv. 120. Βουδίνων προσγενομένων. Cum Budini se [ipsis] adjunxissent. ibid. τότε σφι καὶ αὕτη προσεγίνετο. Tunc ipsis hæc etiam se adjunxit. v. 103, 104.

πρὸς δέ. Ion. pro comm. πρὸς δὲ τούτῳ, vel πρὸς δὲ τούτοις. Præterea vero. i. 71. ii. 119. iii. 135. iv. 20. καὶ πρός. iv. 20. πρὸς δέ. iv. 22. καὶ δὴ πρός. v. 67. πρὸς δέ. v. 124. vii. 64, 69, 72, 79. καὶ πρός. vii. 154. πρὸς δέ. vii. 166. καὶ πρός. vii. 184. viii. 40, 93. καὶ πρός. ix. 62.

προσδέκομαι. Ion. pro comm. προσδέχομαι, καὶ προσδοκῶ. Exspecto. οὐδὲν τοιοῦτο προσδεκομένους. Nihil hujusmodi exspectantes. iii. 146. οὐδὲ προσδεκόμενον κακὸν οὐδὲν πείσεσθαι. vii. 156. Qui nullum malum se passurum exspectabat.

προσδέκεσθαι. Ion. pro comm. προσδέχεσθαι. Exspectare. Existimare. οὐδὲ προσεδέκοντο τοὺς Ἕλληνας προσελεύσεσθαι ἐς τὴν Ἰωνίην. viii. 130. Nec exspectabant, [i. e. nec arbitrabantur] Græcos in Ioniam venturos. προσεδέκοντο τὸν ἐκ τῆς Πελοποννήσου στρατὸν ἥξειν. ix. 6. Exspectabant exercitum ex Peloponneso venturum esse.

προσδοκέειν, εῖν. Ion. pro comm. προσδοκάειν, ᾶν. et προσδέχεσθαι. Exspectare. Sperare. Putare. Existimare. προσδοκέοντας ἀπολέεσθαι. Se perituros exspectantes, vel

existimantes. vii. 156.) (ὐδὲ προσδεκόμενον οὐδὲν πείσεσθαι κακόν. ibid.

προσδόκιμος, ὁ καὶ ἡ. Qui exspectatur. ὁ προσδοκόμενος. comm. ἔγνωσαν στρατὸν ἀλλόθροον προσδόκιμον εἶναι Κροίσῳ. Cognoverunt exercitum alienigenam Crœso exspectandum esse. Vel, ad Crœsum brevi venturum. i. 78. ἰόντα προσδόκιμον. Qui exspectabatur. iii. 123. προσδόκιμον εἶναι ἐς τὴν Κύπρον. Qui in Cyprum venturus exspectabatur. v. 108. ἐπὶ Μίλητον στρατὸς ἦν προσδόκιμος. Exercitus adversus Miletum venturus exspectabatur. vi. 6. λέγοντες ὡς οἱ λοιποὶ τῶν συμμάχων προσδόκιμοι πᾶσαν εἶεν ἡμέρην. vii. 203. Dicentes, quod ceteri socii omnes dies exspectarentur. Vel, Dicentes ceteros socios in singulos dies exspectari. Valla vero vertit, propediem exspectari. Sed vim Græcorum verborum non expressit. Galli melius Græcismum istum totidem verbis exprimunt, *Qu'on les attendoit tous les jours.* ἐν προσδοκίμοισι κακοῖσι. viii. 20. In malis, quæ exspectantur.

προσδόκιμός ἐστι. ix. 89. Exspectatur.

προσείκελος, η, ον. H. V. Assimilis, pro comm. ὅμοιος, προσφερής. τὴν Αἴγυπτον τῇ Ἀραβίῃ οὐ προσεικέλην εἶναι. Ægyptum Arabiæ non assimilem esse. ii. 12. τῇσι νυκτερίσι προσείκελα. Vespertilionibus similes [feræ.] iii. 110. κρητῆρσι προσεικέλους. Crateribus similes. iv. 61. τοῦ φοίνικος τῷ καρπῷ προσείκελος. Palmæ fructui similis. iv. 177.

προσεκέατο. Ion. pro comm. προσέκειντο. ix. 57. Vide εατο pro com. ειντο.

προσεμπικραίνεσθαι. Vide simplex πικραίνειν.

προσεμφερής, προσεμφερέστερος, προσεμφερέστατος. Vide ἐμφερής. Similis. iv. 2.

προσέρχεσθαι. comm. idem ac προσιέναι. Refertur ad proventus, ac reditus, qui Gall. vocantur *Revenus.* χρήματα, τὰ ἐκ τῶν μετάλλων σφι προσῆλθε. vii. 144. Pecuniæ quæ ex metallis ad ipsos redibant.

προσεταιρίζεσθαι ἑωυτῷ τινα. Aliquem socium sibi adjungere. ὁ Κλεισθένης τὸν δῆμον προσεταιρίζεται. Clisthenes plebem sibi conciliat, et sociam adjungit. v. 66.

προσεταιρίζεσθαί τινα ἑαυτῷ. Aliquem sibi sodalem, socium, amicum adjungere, conciliare. iii. 70. προσεταιρίσασθαι Δαρεῖον. ibid. v. 66.

προσέχειν τοῖς γυμνασίοισι. ix. 33. Gymnicis certaminibus attentam operam dare.

προσεχὴς, ὁ καὶ ἡ. Herodoteum vocabulum. Vicinus. Attentus. Adhærescens. οἱ προσεχέες Λίβυες. Libyes vicini. iii. 13. τοὺς προσεχέας. iii. 89. [quos πλησιοχώρους, i. vicinos appellat. ibid.] τῶν προσεχέων Αἰγύπτῳ. Ægypto vicinorum. iii. 91, 93, 97. v. 123. vi. 14. vii. 59, 123. τοῖσι προσεχέσι τούτοισι. ix. 102. τῶν προσεχέων. ibid.

προσήκειν. comm. Attinere. Pertinere. ὐδὲν πρὸς Πέρσας τοῦτο προσήκει τὸ πάθος. viii. 100. Valla: Nihil ista ad Persas attinet culpa. Steph. Nullum enim rebus damnum attulerunt Persæ. Æ. P. Hæc enim clades, [quam accepimus,] ad Persas nihil attinet. i. Cladis enim acceptæ culpa nullo modo Persis est tribuenda. Quod ex sequentibus colligitur, ἐπειδὴ οὐ Πέρσαι τοι αἴτιοί εἰσι. et viii. 101. ὥς μοι Πέρσαι οὐδενὸς μεταίτιοι πάθεός εἰσι. i. Quia Persæ tibi non sunt [ullius cladis] auctores. Et, Quod mihi Persæ nullius [acceptæ] cladis auctores sunt.

προσημαίνειν. com. Antesignificare. φιλέει δέ κως προσημαίνειν εὖτ' ἂν μέλλῃ μεγάλα κακὰ ἢ πόλι, ἢ ἔθνεϊ ἔσεσθαι. vi. 27. Valla: Sed videlicet quoties ingentes sunt eventuræ calamitates vel civitati, vel

nationi, solent signis prænuntiari. Bonus est sensus: sed genus loquendi videtur ἐλλειπτικὸν, et ὁ θεὸς subauditur, i. Deus autem quodammodo præsignificare, vel ante significare, ac hominibus denuntiare solet, quoties, &c. vel Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, activum pro passivo προσημαίνεσθαι positum. Sed præcedentem conjecturam ipsemet Herodotus, suorum verborum optimus interpres, ita confirmat, ταῦτα μέν σφι σημήϊα ὁ θεὸς προσέδειξε. ibid. Sed hic (nisi fallor) προέδειξε legendum, ut προδεικνύναι et προσημαίνειν συνωνύμως ponantur. quam lectionem ipse sensus non solum indicat, sed etiam quodammodo clara voce flagitat. vi. 123. Infra vii. 37. Ἕλλησι προδεικνύει ὁ θεὸς ἔκλειψιν τῶν πολίων.

προσηνδραποδίσθαι. com. infin. præt. perf. et plusq. p. pas. a προσανδραποδίζομαι. Præterea in servitutem redigo, vel abstraho. viii. 29.

προσιέναι. Ad reditus ac proventus relatum. (unde πρόσοδος, ἡ. Reditus. Proventus. Gall. *Revenu*. φόρων πρόσοδος ἐπέτειος. Annuus tributorum reditus, iii. 89.) ἐτάξατο φόρους οἱ προσιέναι. Statuit, vel imperavit tributa, quæ ad se redirent, quæ perciperet. ibid. iii. 90. ἑπτακόσια προσῄει τάλαντα. 700 talenta [ad eum] redibant. iii. 91. χίλιά οἱ προσῄϊε τάλαντα. iii. 92. οὗτος Δαρείῳ προσῄει φόρος. Hoc tributum ad Darium redibat. Darius hoc tributum quotannis habebat. iii. 96. ἀπὸ νήσων προσῄϊε. ἄλλος φόρος. ibid.

προσίεσθαι. comm. Admittere. Probare. Expetere. Credere. τῶν μὲν δὴ οὐδὲν προσίετό μιν. Ion. et καθ' ὑπαλλαγὴν, pro τῶν μὲν δὴ οὐδὲν αὐτὸς προσίετο, v. s. Horum tamen [oraculorum] nullum ad ipsum ibat, ad ejus animum accedebat, ei placebat. pro, Nullum tamen horum ipse probabat. i. 48.

ΠΡ

pro quo, συνωνύμως, προσεδέξατο. ibid. τοῦτο οὐ προσίεμαι. Ad hoc non accedo. i. hoc non credo. i. 75. ξεινικὰ νόμαια Πέρσαι προσίενται μάλιστα. Peregrinorum ac externorum morum Persæ sunt studiosissimi. i. 135. οὐ προσίεντο τὴν προδοσίην. Proditionem non admittebant, non probabant, damnabant. vi. 10. τὴν διαβολὴν οὐ προσίεμαι. Istam calumniam non admitto, non credo. vi. 123.

προσίησαν. ix. 100. Si codex mendo caret, est 3. pers. plur. Ion. et poet. aor. 1. act. a προσιέω. ῶ. μ. προσιήσω. ἀορ. α. προσίησα, ας, ε. 3. plur. προσίησαν. Alioqui dicemus esse tertiam imperfecti κατ' ἔκτασιν Ἰωνικὴν, ἀντὶ τοῦ προσίεσαν, ἀπὸ τοῦ προσίημι, τὸ προσέρχομαι. Accedo. Vel προσίεσαν legendum.

προσίσχειν. Ion. et poet. pro comm. καλάγεσθαι. Appellere aliquo. προσίσχει τῇ Σάμῳ. V. Hom. 29. Ad Samum appulit. αὐτῇ προσίσχοντες. Ad eam [Græciam] appellentes. iii. 136. προσίσχει ἐς Κύζικον. Cyzicum appellit. iv. 76. τῇ γῇ προσίσχειν. Ad terram appellere. iv. 156. προσίσχον πρὸς τὰς νήσους. Ad insulas appulerunt. vi. 99.

προσίσχειν. Ion. et poet. Admovere. προσισχε πρὸς τὸ δάπεδον τῆς πόλιος. Ad urbis pavimentum, vel solum, admovit. iv. 200.

προσκεῖσθαί τινι. comm. Alicui instare, aliquem urgere. τῷ Κύρῳ ὁ Ἅρπαγος προσέκειτο, δῶρα πέμπων. Harpagus Cyro instabat, dona mittens. i. 123. οἱ Πέρσαι τῷ οἴνῳ κάρτα προσκέαται. Persæ vino valde sunt addicti, et vino quodammodo incumbunt, imminent, i. valde appetunt. i. 133.

προσκεῖσθαί τινι. Herod. locutio. Alicui addici. τῷ τὸ ἐλάχιστον ἐστεραμένῳ προσέκειτο. Illi, qui minimo [auri pretio] contentus erat, [mulier] addicebatur. i. 196.

προσκεῖσθαί τινι. comm. Alicui adhærere, assentiri. τῷ αὐτὸς πρό-

κειμαι. Cui ego assentior. iv. 11.

προσκεῖσθαι variis modis acceptum. προσκέεται. Ion. pro comm. πρόσκειται. Incumbit. Tribuitur. Convenit. τοῖσι τιμὴ αὕτη προσκέεται. Quibus hic honor convenit, vel, Quibus hic honor tribui solet, i. 118. ii. 83. τούτοις προσκεῖσθαι προξείνους ἀποδεικνύναι τοὺς ἂν ἐθέλωσι. His hunc honorem tribui proxenos creandi, quos velint. vi. 57. quinam sint πρόξεινοι, vide suo loco. τῷ προσκέετο τῶν ἀστῶν μάλιστα. v. s. Cui civium maxime adhærebat. i. cujus opera ex omnibus civibus maxime utebatur. vi. 61.

προσκηδής, έος, ὁ καὶ ἡ. Apud Herod. libr. viii. 136. accipitur pro eo, qui est affinis alicui, qui cum aliquo affinitatis vinculo est conjunctus. ὅτι οἱ προσκηδέες οἱ Πέρσαι ἔσαν. Quod Persæ cum eo affinitatis vinculo conjuncti essent. Valla vero sic locum istum vertit, Quia in eum propensi erant Persæ. Quare vocem προσκηδέες eodem modo videtur accepisse, quo docet. Eust. non raro sumi. Eum consule. Steph. Quod affinitate cum Persis junctus esset. Sed sensum, non verba exprimit. Nos utrumque præstamus.

προσκτᾶσθαι. com. Acquirere præterea. Adjungere, conciliare sibi. τὴν ἐκείνων γῆν προσκτήσασθαι πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοίρην βουλόμενος. Illorum agrum ad suam ditionem adjungere cupiens. i. 73. Καρίης τὴν πολλὴν προσεκτήσαντο σφίσι. Magnam Cariæ partem sibi adjunxerunt, ad suam ditionem adjunxerunt. v. 103. vi. 44. προσκτήσασθαι τοὺς Ἀθηναίους. viii. 136. [Sperabat] fore ut Athenienses sibi adjungeret, vel conciliaret.

προσκυνέειν, εῖν. com. Adorare. προσκυνέειν βασιλῆα. vii. 136. Regem adorare.

προσλογιστέος, ὁ. N. H. Adnumerandus. Adjiciendus. Rationibus, vel numero alicui, addendus. Vulg. Lex. προσλογιστέα, adjicienda Dativo. Sed nullus auctor notatur. τὸ ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀγόμενον στράτευμα ἔτι προσλογιστέα τούτῳ τῷ ἐξηριθμημένῳ. vii. 185. Exercitus ex Europa auctus huic enumerato est præterea adjiciendus.

προσμισγύνειν, προσμιγνύναι, προσμῖξαι. comm. Admiscere. Sese miscere. Manus conserere. Confligere. τοῖσι ἡ τῶν Θεσσαλῶν ἵππος προσέμιξε. Cum quibus Thessalorum equitatus conflixit. v. 64. Est autem act. pro pass. προσεμίχθη, Att. vel accusat. personæ confligentis subauditur.

προσμῖξαι. comm. ἀντὶ τοῦ σχεῖν, καὶ προσορμίζεσθαι, ut vi. 97. Ad portum appellere. Aliquo appellere. προσέμιξαν τῇ Νάξῳ. Ad Naxum appulerunt. vi. 96. Hoc autem dicitur vel Ἰωνικῶς καὶ Ἀττικῶς posita activa pro pass. voce; vel subauditur τὰς νεῦς. προσέμιξαν τῇ Πελοποννήσῳ. Ad Peloponnesum appulerunt. vii. 168. προσέμιξε τῇ Ἀσίῃ. viii. 130.

πρόσοδος, ἡ. com. Accessus, aditus. πρόσοδον ἐποιέετο. vii. 223. Valla: E castris movit. Æ. P. Accessit. Vel, [Ad hostes] accedere cœpit.

πρόσοδον ποιεῖσθαι. ix. 101. Accedere. pro quo comm. dicitur προσέρχεσθαι. Sed hoc loco significatur ad pugnam, et ad congressum accessus.

προσόμουρος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Vicinus. Confinis. Νασάμωσι προσόμουροι. Nasamonibus confines. iv. 173.

προσουδίζειν. comm. Solo allidere. Humi jacere. Prosternere. τὸ παιδίον προσουδίσαι. Infantem solo sive terræ allidere. v. 92. §. 3.

πρόσουρος, ὁ καὶ ἡ. H. V. [pro quo et πλησιόχωρος dicitur, vicinus. iii. 89, 97.] τὰ πρόσουρα Λιβύῃ. ii. 18. οἱ πρόσουροι Αἰγύπτῳ. Ægypto vicini. iii. 97, 102. v. 49.

προσπασσαλεύειν. comm. Palis ligneis affigere. Defigere. σανίδι

:ασσαλεύσαντες, [αὐτὸν] ἀνεκρέ-
ν. ix. 120. Defixis [humi]
ibus, ipsum suspenderunt.
ıth. σανὶς ἰδίως ἐλέγετο, ἐν ᾗ
ιακούργους ἔδουν, καὶ ἐν ᾗ τὰς
ἐχάρασσον. i. σανὶς peculiari
ne dicebatur, in qua malefi-
omines ligabant, et in qua
a scribebant. Vide et vulg.
ol. Lex. Hic tamen non as-
, at ligna longiora, trabes-
identur intelligi, quæ humi
, erigi, clavisque vel ferreis,
igneis, connecti, conjungi-
olent, ut fiat patibulum, in
ummo fures, latrones, alii-
acinorosi homines suspen-
ır. Hic enim περιφραστικῶς
ulum ab Herod. describitur.
x. marginem legitur σανίδας
ır. quæ lectio longe melior.
ίδας pro asseribus accipias,
ores, et crassiores asseres
iges, quos Herod. προσπασ-
ῆναι, i. clavis ligneis, firmi-
is caussa, ne patibulum ere-
concideret, inter se con-
os fuisse dicet.
υτὸς, ή, όν. Ion. et poet. Na-
ilis. Epithetum fluvii. iv.
1.
ιεῖσθαι φίλους. Amicos sibi
liare. φίλους προσποιήσατο. i.
λους προσποιήσατο Λακεδαιμονί-
bid. [προσκτήσασθαι φίλους
odem dicitur. i. 56. et προσ-
θαι. i. 53.]
ιεῖσθαι. comm. pro quo et
ᾶσθαι. Acquirere, compa-
sibi. προσποιησάμενος ξύλινον
ix. 37. Ligneo pede sibi
arato. Cum ligneum pedem
omparasset.
ιεῖσθαι. comm. Subornare.
ιέεται Κλεομένης Κόβωνα. Cle-
es Cobonem subornat. vi.
Quod autem hoc verbum
ita sit accipiendum, ex se-
ibus patet.
λος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet.
comm. θεράπων. Famulus.

Minister. ii. 64.

προσπταίειν. Offendere. Cladem accipere. προσπταίσας μεγάλως. Accepta gravi, vel ingenti clade. Graviter offendere. Gravem offensionem accipere. (Sic enim Cic.) i. 16. πρὸς Τεγεήτας προσέπταιον. Apud Tegeatas cladem acceperant. i. 65. μεγαλωστὶ προσέπταισε. Gravem cladem accepit. ii. 161. iii. 40. προσέπταιον μεγάλως. v. 62. προσπταίσας πρὸς τοὺς Βρύγους. Cum cladem apud Brygos accepisset. vi. 45. μεγάλως προσέπταισαν. vi. 95. προσπταισάντων τῶν πρώτων. vii. 21. προσέπταισαν μεγάλως. vii. 170, 210. μὴ περὶ Μαρδονίῳ πταίσῃ ἡ Ἑλλάς. ix. 101. Valla: Ne Græcia Mardonio subjiceretur. Æ. P. Ne cladem a Mardonio acciperet. v. s. Ne circa Mardonium offenderet.

προσπταίσας τῇ ναυμαχίῃ. ix. 107. Valla: Prœlio navali male gesto. Æ. P. Cum in navali prœlio cladem accepisset. Vel, Cum in pugna navali offendisset.

προσρεῖν. comm. Affluere. Confluere. ἐκ τῶν δήμων ἄλλοι προσέῤῥεον. Ex oppidis [eo] alii confluebant, conveniebant. i. 62.

πρόσταξις, ιος, ἡ. Mandatum. Jussum. Jussus. προστάξει βασιλέος. Ctesias Pers. 45. Regis jussu.

προστάτης, ου, ὁ. Patronus. Defensor. Dux. Πέρσαι προστάτεω ἐπιλαβόμενοι, ἄσμενοι ἐλευθεροῦντο. Persæ ducem nacti, lubenter in libertatem se vindicarunt. i. 127.

προστῆναί τινι. Ante aliquem stare. Gall. *Se tenir debout devant quelqu'un.* τῷ Ἀστυάγεϊ προστὰς ὁ Ἅρπαγος. Cum Harpagus ante Astyagem stetisset. i. 129. προεστήκει τῷ Κλεομένεϊ ἡ θυγάτηρ. Filia ante Cleomenem stabat. Vel, Filia Cleomeni assistebat, astabat. Gallice, *Elle se tenoit debout devant Cleomenes.* v. 51. Steph. ait παρεστήκει legendum: sed nihil mutandum. Nam et ante idem lo-

quendi genus ab Herod. videmus usurpatum. Nunc autem eadem est hujus verbi constructio, quam et in προστιθέναι, et προπίνειν, et προφέρειν, et προλέγειν, aliisque sexcentis videmus, quæ cum accus. rei et dat. personæ construuntur. Quare nihil innovandum, nec temere textus corrumpendus, ut aliis doctiores acutioresque videamur. Alias, (quod magis receptum,) diceretur προστῆναί τινος. i. ante aliquem stare. Alicui astare. Verum quia προστῆναί τινος, significat etiam alicui præesse, patronum alicujus esse, principem alicujus esse; (unde προστάτης, patronus, præfectus, gubernator, princeps, et verbum προστατεῖν, patronum, præfectum, principem esse, et nomen προστασία, patrocinium, prætura, principatus;) ideo fortasse mutavit Herod. locutionis constructionem in hanc, quæ καινοπρεπεστέρα merito censetur, ut significationis ambiguitas de medio tolleretur.

προστάττειν. comm. Imperare. Jubere. προσετετάχατο παρέχειν. Jussi fuerant præbere. i. 192.

προστιθέναι τί τινι. comm. Imponere, imperare aliquid alicui. τό τοι προσέθηκα πρῆγμα. Rem, quam tibi imposui. Negotium, quod tibi dedi. Id, quod tibi imperavi. Gall. *La chose, de laquelle je vous ai donné charge*. iii. 62.

προστίθεσθαί τινι. comm. Adjungere se alicui. Sequi alicujus sententiam. τῷ λόγῳ τῷ λεχθέντι καὶ αὐτὸς προστίθεμαι. Huic sententiæ et ego assentior. In eadem sum sententia. v. s. orationi habitæ et ego assentior. ii. 120. Vel, Iis, quæ dicta sunt, assentior.

προστίθεσθαι. Ion. et comm. Addere, adjungere. εἴ τινι προσθέοιτο φίλον. pro προσθεῖτο. Si quem amicum sibi adjungeret. i. 53. προσθένται συμμάχον. pro προσθῆται. ibid. φίλους προσθέσθαι. ibid. προσκτήσασθαι φίλους, pro eodem dicitur, i. 56. et προσποιήσασθαι. i. 6. φίλοι προσθέσθαι. i. 69. iii. 74. v. 66. τῷ ἀστῷ προσθήσονται. Civi se adjungent, ei favebunt. ii. 160. ταύτῃ τῇ γνώμῃ προσέθεντο. iii. 83.

προστίθεσθαί τινι πόλεμον. Herod. locutio. Bellum alicui facere. Bellum alicui inferre. πόλεμόν οἱ προσεθήκαντο. Bellum ei fecerunt, intulerunt. iv. 65.

προστίθεσθαί τινι τί. Herod. locutio. pro comm. συνιστάναι. Commendare aliquid alicui. οἱ Νάξιοι προσέθεντο Ἀρισταγόρῃ πρήσσειν ᾗ δύναιτο ἄριστα. Naxii [rem] Aristagoræ commendarunt, ut [eam] gereret quam optime posset. Vel, ut quam commodissime posset, eam administraret. v. 31. Quamquam fortasse non esset absurdum, si τὸ προστίθεσθαί τινι jam sumeretur pro alicui adhærere, ac fidem habere. Sensus autem hic esset, Naxii fidem habuerunt Aristagoræ, eumque rem, quam commodissime posset, administraturum, sive confecturum existimarunt. Judicium liberum lectoribus relinquo. Præcedentia Herodoti verba nostram conjecturam videntur confirmare.

πρόσφατος, ὁ καὶ ἡ. comm. Recens cæsus. Recens mortuus. Recens. νεκρὸς πρόσφατος. Recens cadaver. ii. 89. νεκροῦ προσφάτου. ii. 121. §. 5.

προσφέρειν ἀνάγκην τινί. Necessitatem alicui afferre, vel imponere. Utrumque enim apud Cic. invenias. vii. 136. ἀναγκαίην οὐδεμίαν ἡμῖν οἷοί τέ ἐστε προσφέρειν. vii. 172. Nullam necessitatem nobis imponere potestis.

προσφέρειν λόγον τινί. Aliquem compellare. Conditionem aliquam alicui afferre. Herodotea locutio. προσέφερε Δαρείῳ λόγον τοιόνδε. Talibus verbis Darium compellavit. iii. 134. v. 30. Ἀναξανδρίδῃ τάδε προσέφερον. His verbis Anaxandri-

den compellarunt. v. 40. οὐδὲ λόγους τῶν Πεισιστρατιδέων προσφερόντων περὶ ὁμολογίης ἐνεδέκοντο. viii. 52. Valla: Ne verba quidem Pisistratidarum conditionem deditionis offerentium admittebant. Æ. P. Ne v. q. Pis. de compositione [facienda] sibi ab ipsis oblata admittebant. Vel, Ne conditiones quidem a Pisistratidis sibi de compositione [facienda] oblatas admittebant. Vide ὁμολογίη. προσέφερε [τῷ βασιλέϊ] τὸν λόγον τόνδε. viii. 100. [Regem] ita compellabat.

προσφέρεσθαι. Apud Herod. interdum accipitur pro similem esse, Referre, repræsentare aliquid. προσφέρεσθαι ἐδόκεε ὡς ἑωϋτόν. Sui similis, vel, sibi similis esse videbatur. Ibi agitur de vultus figura. i. 116.

προσφέρεσθαί τινι λόγους. v. s. Verba alicui admovere. Aliquem compellare. Aliquem alloqui. προσηνέγκατο αὐτῇ λόγους. V. Hom. 4. Ipsam verbis compellavit.

προσφέρεσθαι βίην τινί. Vim alicui afferre. ix. 108.

προσφερής, ὁ καὶ ἡ. V. H. idem ac ἐμφερής. pro comm. ὅμοιος. Similis. ii. 105. τούτοισι προσφερές. His simile. iv. 33.

προσφιλής. comm. Gratus. Carus. Dilectus. προσφιλέες ἐγένοντο τῷ βασιλέϊ. Grati fuerunt regi. i. 163. τῷ ἀνδρὶ προσφιλέες ἐγένοντο. ibid.

πρόσφορος, ὁ καὶ ἡ. comm. Commodus. Aptus. Conveniens. Utilis. τὰ πρόσφορα ἔχειν. Res, quæ [nobis] conducunt, habere. iv. 14. τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ. Res exercitui convenientes, conducentes, utiles, necessariæ. vii. 20.

προσφυέως. Ion. et poet. pro comm. προσφυῶς. Apte. Concinne. Scite. Ingeniose. i. 27.

προσχεῖν, ἀντὶ τοῦ προσσχεῖν, altero σ suavitatis gratia sublato, ut in δισύλλαβος, pro δισσύλλαβος. Appellere. ἐς Τύρον προσχόντας. Ad Tyrum appulisse. i. 2. προσχούσας. ii. 182. προσχόντων ἐς τὴν Σάμον. Cum Samum appulissent. iii. 48. πρὸς τὴν Σίφνον προσίσχον. iii. 58. προσχόντες. Ad littus appulsi. iv. 42. προσχόντας ἐς Λῆμνον. iv. 145. προσίσχε ἐς τὴν Θήρην. et προσχόντι. iv. 147. vi. 33. προσίσχον ἐς Κάρυστον. vi. 99, 119. προσχόντες τὰς νῆας, ἀπέβησαν ἐς τὸν αἰγιαλόν. ix. 99. Cum naves [ad littus] appulissent, in littus descenderunt. προσίσχεν εἰς τὴν Ἰθάκην. V. Hom. 8. Ad Ithacam appulit.

προσχέσθαι. Herod. verbum, pro comm. προτείνειν, προτίθεσθαι, καὶ προσφέρειν. Offerre. Proponere. Gall. *offrir, faire des offres, présenter*. τὰ προέσχοντο. Lat. interp. vertit, Eorum postulata Sed vertendum, Ea, quæ proposuerant. Conditiones, quas proposuerant, ac obtulerant. i. 141.

πρόσχημα, τό. comm. pro quo et πρόφασις. Prætextus. Speciosa caussa. vi. 44, 133. πρόσχημα ποιεύμενος ὡς ἐπ᾽ Ἀθήνας ἐλαύνειν. Per speciem Athenas armis petendi. Vel, Simulans se adversus Athenas ire. Gall. *Faisant semblant d'aller contre la ville d'Athenes*. vii. 157. πρόσχημα ἡμέας ἐξαιτέονται. ix. 87. Valla: Per caussam deposcendi nos. Æ. P. Per speciosam caussam nos deposcunt. Subauditur autem κατά.

πρόσχημα, τος, τό. comm. Eximia species, q. d. προέχον σχῆμα. Decus. Ornamentum. κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἡ Μίλητος τῆς Ἰωνίης ἦν πρόσχημα. Eodem tempore Miletus erat Ioniæ decus, et ornamentum. v. 28. Valla perperam vertit, eratque Ioniæ prætextum. Ut enim concedam alias hoc vocabulum hanc habere significationem, hoc tamen loco nullo modo hæc significatio tolerari potest.

προσχρήζειν. Vide simplex χρήζειν.

προσχωρέειν πρὸς τὰς ἀνθρωπηΐας γνώ-

μαι. viii. 60. Ad humanas sententias se accommodare. Vide γίνεσθαι, succedere.

πρόσχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. Accola. Vicinus. μετεπέμψαντο τοὺς προσχώρους τῶν Ἀσωπίων. ix. 15. Accolas Asopiorum accersiverunt.

πρόσω. Ion. et poet. Ultra. Longe. Procul. pro comm. πόῤῥω. ὡς πρόσω ἦν τῆς νυκτός. Cum nox jam esset progressa. ii. 121. §. 4. iii. 25, 56, 77. ἐνέμετο πρόσω. Porro, longe grassabatur. iii. 133. ἐς τὸ πρόσω μεγάθεος αἱ ἀγαθοεργίαι ἐν Πέρσῃσι κάρτα τιμῶνται. Beneficia apud Persas ad honorum incrementa consequenda multum valent. iii. 154. iv. 123, 196. v. 13. vii. 30.

προσωτάτω. Ion. pro comm. ποῤῥωτάτω. Longissime. ii. 103. iv. 43.

προσωτέρω. Ion. pro comm. ποῤῥωτέρω. Ulterius. Longius. ii. 103, 175. iii. 45. iv. 7, 16. v. 10. τὸ γὰρ προσωτέρω, πᾶν δεινὸν ἦν τοῖς Ἕλλησι. viii. 132. Quicquid enim ulterius erat, id omne Græcis erat formidabile.

προτεραῖος, ου, ὁ. comm. pro quo dicitur et πρότερος. Prior. Præcedens. τῇ προτεραίῃ τῆς ὑστάτης καταστάσιος μελλούσης ἔσεσθαι. ix. 9. Valla: Pridie quam jam ultimum concilium fieret. Verba sonant, Die præcedente ultimum concilium, quod erat habendum. τῇ προτεραίῃ sub. ἡμέρῃ) (τῇ ὑστεραίῃ. ix. 8.

προτερεῖν. comm. Præire. Præcedere. Anteire. προτερεόντων τῶν σὺν Παυσανίῃ. ix. 57. Pausaniæ militibus præeuntibus, [præcedentibus, et jam ante ceteros abeuntibus.] προτερεόντων τῆς ὁδοῦ. ix. 66. vel [ut in margine scribitur) προτερέων τῆς ὁδοῦ. Itinere præcedens. Præcedens in itinere faciendo.

πρότερον πρὶν ἤ. Ion. et poet. locutio, pro simplici πρὶν ἤ. Prius quam. οὐ πρότερον ἀνέσχε, πρὶν ἢ ἀπίκετο ἐπὶ τὸ Ἀρτεμίσιον. viii. 8. Non prius emersit, quam ad Artemisium pervenit.

προτιθέναι. comm. ἐς μέσον σφι προετίθει τὸ πρῆγμα. Rem ipsis in medium proposuit. i. 206. τούτοις προθεῖναι δαῖτα. His convivium proponere. i. 207.

προτιμᾶν. comm. Pluris æstimare. Pluris facere. Anteponere. τὸν ἂν ἐγὼ προετίμησα μεγάλων χρημάτων. Quem ego magnæ pecuniarum copiæ anteposuissem. i. 86. προτιμῶντες καθαροὶ εἶναι, ἢ εὐπρεπέστεροι. Puri, quam decori, esse malentes. ii. 37. προτιμῶν πολλοῦ ἐμοὶ ξείνος γενέσθαι. Multi faciens se jus hospitii mecum contrahere posse. iii. 21.

προτοῦ. comm. Prius. Ante. q. d. πρὸ τούτου τοῦ χρόνου. ut v. 83. Ante hoc tempus. i. 103, 122. μᾶλλον ἢ προτοῦ. Magis quam ante. v. 55, 75, 87, 88. vii. 16. ix. 1.

πρόφασις, ἡ. Prætextus. Speciosa caussa. κατὰ θεωρίης πρόφασιν. Per contemplationis speciem. i. 29. ii. 161. iii. 36. iv. 135, 145. vii. 150. ἐπὶ προφάσιος. Per prætextum.

πρόφαντον, ου, τό. N. H. sunt qui substantive sumant pro oraculo, quod aliquid alicui προφαίνει, καὶ προλέγει, i. præmonstrat, et prædicit. Quod non rejiciendum. In vulgatis Lexicis, Herodoti locus mutilus affertur, nec liber notatur. Sed adjectivum potius videtur. Sic enim Herod. v. 63. ὡς αἰεί σφι τὠυτὸ πρόφαντον ἐγίνετο. ἀντὶ τοῦ προεφαίνετο, προελέγετο. Quia semper ipsis idem præmonstrabatur, prædicebatur, aperte dicebatur. πρόφαντον γίνεσθαι, προφαίνεσθαι, προλέγεσθαι, φανερῶς λέγεσθαι, δηλοῦσθαι. verbum προφαίνειν habemus infra vii. 37. unde τὸ πρόφαντον deductum. Πρόφαντα δέ σφι ἔν τε Δωδώνῃ, καὶ ἐς Δελφοῖσι ἐγίνετο. ix. 93. Valla: Erant autem illis pecora et in Dodona, et in Delphis. Unde patet

m in codicem incidisse, qui προόφαντα, habebat πρόβατα. ɔvis autem περὶ προβάτων hic erodoto verba fiant, non est ı necesse vulgatam lectio- mutare, cujus hæc est in- :tatio. Dodonæ autem, et ɔis [hæc mala] ipsis decla- sunt. Sensus, Dodonæum ı, et Delphicum oraculum mala ipsis eventura prædi- Quod sequentibus Herodoti ɜ confirmatur. τὰ μὲν χρη- ταῦτά σφι ἐχρήσθη. Quæ mala significarunt oracula? ῶν προβάτων, καὶ τῆς γῆς, καὶ ιρπῶν ἀφορίαν. Qua de re su-

ιν pro διαφέρειν. Excellere. tare. εἴρια καλλονῇ προφέροντα. : pulcritudine præstantes.)6. πλούτῳ καὶ εἴδεϊ προφέρων ίων. Opibus, et forma præ- issimus Atheniensium. vi.

ισθαί τινι. Herodotea locu- ıro qua alias συμβάλλειν τινὶ ır. Cum aliquo dimicare, gere. Πέρσῃσι προσφέρεσθαι. Persis dimicare, confligere.)9, 111. προσοισόμενοι τοῖσι σι. Cum inimicis congres- vi. 101. προσφέρεσθαι εὔποροι. . Valla: Comminus pugnare ti. Steph. Valla sequutus est uorum codicum lectionem, ibus ἄποροι pro εὔποροι scri- . Æ. P. Ad congressum ex- i. Vel, Ad pugnandum ex- i. Vel, Ad hostem pugna ıinus infestandum expediti. enim agitur de sagittariis, x equis sagittas in hostem abantur, quos Herodotus n linea vocat ἱπποτοξότας, ıropter equos, quibus vehe- ır, ad hostem sagittis com- ɜ infestandum expeditiores , quam pedestres sagittarii. ostem enim et celerius ac- cedere, et ab eo celerius recede- re, equis vecti poterant.

προφητεύειν. comm. Prophetam, vel Vatem esse. Prædicere. Vatici- nari. οἱ προφητεύοντες τοῦ ἱροῦ. vii. 111. Qui sunt templi prophetæ, sive vates. Qui in templo sunt pro- phetæ, qui vaticinantur.

προφράζειν. Herodoteum verbum, pro comm. προλέγειν. Prædicere. πᾶν ἄν σοι προεφράζομεν. Rem to- tam tibi prædiceremus, ac ape- riremus. i. 120.

προφυλάσσειν. comm. Ante aliquem locum excubias agere. Pro sta- tione excubias agere. εἷλε τὴν προ- φυλάσσουσαν ἐπὶ Σκιάθῳ τὴν Αἰγι- ναίην. viii. 92. Valla: Illam vide- licet, quæ speculatoriam in Scia- tho Ægineticam ceperat. Æ. P. Cepit illam Ægineticam [na- vem,] quæ ad Sciathum pro sta- tione stabat, [et excubias agebat.]

προχοὴ, ῆς, ἡ. idem ac πρόχοος, ους, ου, ὁ. De quo Eustath. Urna. Ur- ceus. Ctesias Indic. 4.

πρόχυσις, ἡ. Ion. et poet. ac He- rodoteum vocabulum. Profusio. Dictum et de rebus siccis. οὔτε οὐλὰς κριθῶν πρόχυσιν ἐποιέετο θεῶν οὐδενί. ἀντὶ τοῦ, οὔτε οὐλὰς κριθῶν προ- έχεεν οὐδενὶ θεῶν. Neque molas hor- dei ulli Deo profundebat. Nulli Deo molis hordei salsis rem sa- cram faciebat. i. 160. Alludit autem Herodot. ad Οὐλοχύτας, quod apud Homerum passim oc- currit. Οὐλοχύται δὲ κατὰ τὸν Εὐ- στάθιον, προθύματά τινα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν ἐξ οὐλῶν, ἤγουν κριθῶν ἁλσὶ μεμιγμένων, ἅπερ εὐχα- ριστοῦντες, ἢ εὐφορίαν οἰωνιζόμενοι, οἱονεί τινας ἀπαρχὰς ἐπέχεον τοῖς βωμοῖς. Vide et οὐλαὶ, unde τοὺς οὐλοχύτας dictos esse constat. πρόχυσις τῆς γῆς. Terræ profusio. Terra pro- fusa. ii. 5, 12.

πρύμνη, ης, ἡ. Ion. pro comm. πρύμ- να, ης. Puppis. ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρού- οντο. viii. 84. Valla: Quum inhi-

berent remos. Bud. Quum in puppim inhiberent ut appulsuri. Æ. P. In puppim remigabant. Pro quo συνωνύμως dicitur et πρύμνην ἀνακρούεσθαι. Ὦ δαιμόνιοι, μέχρι κόσου ἔτι πρύμνην ἀνακρούεσθε; ibid. Valla: O dæmonii, quousque remos inhibebitis? Æ. P. O miseri, quousque in puppim adhuc remigabitis? Si codex sanus, τὸ ἔτι sic vertendum. Alioqui ἐπὶ πρύμνην legendum, ut et ante. Illud vero ἀνακρούεσθε dictum est κατὰ χρόνου ἐναλλαγήν. ἀντὶ τοῦ, ἀνακρούσεσθε; Quid sit πρύμναν κρούεσθαι docet Græcus Thucydidis Scholiastes l. 1. p. 17. annot. ω. et p. 18. lin. 3. annot. δ. (ed. Steph.) dum explicat illa textus Græci verba, οἱ Κορίνθιοι ἐξαπίνης πρύμναν ἐκρούοντο. πρύμναν κρούεσθαι (inquit ille) ἐστὶ τὸ κατ' ὀλίγον ἀναχωρεῖν, μὴ στρέψαντα τὸ πλοῖον. ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν, ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ δόξωσι φανερῶς φεύγειν, οὕτω κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες, ἢ ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες, ῥᾷον τιτρώσκωνται. i. πρύμναν κρούεσθαι significat paulatim recedere, [pedetentim se recipere,] non converso navigio. Qui enim sic recedit, [ac ita se recipit,] in puppim remigat. Hoc autem [viri nauticarum et militarium rerum periti] faciunt, ne palam fugere videantur, sic sensim, [et pedetentim] abeuntes, [atque se subducentes,] aut ne hostibus terga dantes, [ab ipsis] facilius vulnerentur. Inhibere vero remos, et remigium, si pro cohibere, retinere, et sustinere sumas, est id, quod a Thucydide τὴν εἰρεσίαν ξυνέχειν dicitur. quod alias συνωνύμως τὰς κώπας ἐπέχειν diceretur.) (ἐξορμᾷν τὴν ναῦν. Cic. ad Atticum. l. 13. Ep. 21. verbum hoc aliter accipit. Sic enim illic: *Inhibere* illud tuum, quod valde mihi arriserat, vehementer displicet. Est enim verbum totum nauticum. quamquam id quidem sciebam: sed arbitrabar sustineri remos, cum inhibere essent remiges jussi. Id non esse ejusmodi didici heri, cum ad villam nostram navis appelleretur. Non enim sustinent, sed alio modo remigant. Id ab ἐποχῇ remotissimum est. Ubi legendum, Id ab ἐπέχειν remotissimum est, vel ἀπὸ τῆς ἀποχῆς. Hanc lectionem ipsa Græcæ linguæ constructio flagitat.

πρυτανήϊα λευκά. τίνα, πότε, καὶ διὰ τί, ἐλέγετο. iii. 57.

πρώϊος, ὁ. comm. Matutinus, a πρωΐ. Mane. Consule Eustath. περὶ δείλην πρωΐην. viii. 6. Circa crepusculum matutinum. Circa diluculum.

πρώϊος, ου, ὁ. comm. Matutinus. Qui mane, qui mature, qui cito aliquid facit. ὁ Ξέρξεω ναυτικὸς στρατὸς ἔαρος ἐπιλάμψαντος, πρώϊος συνελέγετο ἐς Σάμον. viii. 130. q. d. Navalis exercitus Xerxis, cum ver illuxisset, vel apparuisset, festinus, sive celer, in Samum conveniebat. i. Primo vere confestim ad Samum [insulam] convenire cœpit. πρώϊος, et πρωΐμος) (ὄψιμος. Festinus, celer.) (Tardus, serotinus.

πρῶτον χρημάτων πάντων. Ante res omnes. Sic et Gallice, *Devant toutes choses*. vii. 145. In primis.

πταίειν. Vide προσπταίειν.

πταίρειν. comm. fut. πταρῶ. aor. 2. ἔπταρον. Sternutare. καί οἱ ἐπῆλθε πταρεῖν. Eique accidit, ut sternutaret. vi. 107.

πταῖσμα, τος, τό. Calamitas. Clades. Cicero belli offensionem appellat. vii. 149.

πτεροῦν, μ. πτερώσειν. comm. Alas addere. Alas adaptare. Pennis instruere. Pennas accommodare. πτερώσαντες τὸ βιβλίον. viii. 128. Cum libello alas accommodassent,

[addidissent, adaptassent.] Vel, Cum literis illis pennas, [et alas] addidissent, vel adaptassent, [ita demum eas in locum, de quo convenerat inter ipsos, emittebant.] Vel, Literas illas pennis adaptatis alligatas ejaculabantur.

πτώσσειν. Ion. et poet. pro comm. φοβεῖσθαι. Formidare. Metuere. Timere. ix. 48. Varias hujus verbi significationes apud Eustathium vide. Consule et Suidam.

πυγὼν, πυγόνος, ὁ. comm. Cubitus. ii. 175.

πύελος, ου, ἡ. Urna. Urceus. Vas, in quo servatur aliquis liquor. τὴν πύελον ἐλαίου οὐκ ἴσχυσε πληρῶσαι. Ctesias Pers. 21. Urnam oleo replere non potuit.

πυλαγόραι, ῶν, οἱ. vii. 214. comm. et πυλαγόροι, ων, οἱ. vii. 213. Dicebantur legati, qui a singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, et de repub. acturi mittebantur. Vide πυλαία apud Suidam, et alios. [Hinc τὸ πυλαγορεῖν, τὸ ἐν τῇ Πυλαίᾳ ἀγορεύειν, ἢ ἐν τῇ Πυλαίᾳ ἀξιοῦσθαι, Demosth. περὶ στεφάνου. p. 279. ed. Reisk. ἢ πυλαγόρον εἶναι. Consule nostrum Græco-lat. indicem in omnes Græcos oratores.] ὑπὸ τῶν πυλαγόρων τῶν Ἀμφικτυόνων ἐς τὴν Πυλαίην συλλεγομένων οἱ φυγόντι ἀργύριον ἐπεκηρύχθη. vii. 213. Valla: Cujus profugi Pylagoræ Amphictyones apud Pylæam congregati caput pecunia licitati sunt. Æ. P. Quem profugum Pylagoræ Amphictyones ad Pylæam congregati, pecunia in ejus caput per præconis vocem statuta, proscripserunt. Vel, Et in ipsius profugi caput a Pylagoris Amphictyonibus ad Pylæam congregatis pecunia per præconis voce est constituta, [si quis scilicet ipsum vel vivum, vel mortuum, ad ipsos adduxisset, aut etiam interfecisset, ubicumque terrarum eum nactus fuisset.] οἱ τῶν Ἑλλήνων πυλαγόραι οὐκ ἐπὶ Ὀνήτῃ τι καὶ Κορυδάλλῳ ἀργύριον ἐπεκήρυξαν. vii. 214. Valla: Pylagoræ Græcorum non Onetæ et Corydali caput licitati sunt. Vide ἐπικηρύσσειν ἀργύριον τινί.

Πυλαίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. Πυλαία, ας. Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, sive Thermopylas haberi solebat. vii. 213. Vide Suidam, et vulgata Lexica. Consule et nostrum Græco-latinum indicem in omnes Græcos oratores.

πυλουρὸς, ὁ. Ion. pro comm. πυλωρός. Portæ custos. Janitor. iii. 72, 118, 140.

πυλωρὸς, idem ac πυλουρός. iii. 77, 156.

πυνθάνεσθαι. Sciscitari. Quærere. Audire. Intelligere. comm. τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο ὁ Κροῖσος. Crœsus oracula audivit. i. 54. πυθόμενος αὐτῶν τὸ πλῆθος. Cum illorum numerum intellexisset. ibid. ταῦτα πάντα πυνθανόμενος ὁ Κροῖσος. Cum Crœsus hæc omnia audiret. i. 69. τὸν πάντα λόγον τῶν πομπῶν πυθέσθαι. Rem totam intellexisse ex iis, qui ipsum deduxerant. i. 122. πυθέσθαι μοι δοκέει Μελάμπους τὰ περὶ τὸν Διόνυσον παρὰ Κάδμου. Melampus mihi videtur ex Cadmo audisse quæ ad Dionysum pertinent. ii. 49. τὸ τῆς Χέμμιος οὔνομα πεπυσμένον παρὰ τῆς μητρός. Audito Chemmios nomine ex matre. ii. 91. ἐπυνθάνοντο τῶν Ἠλείων. Eleos interrogarunt. ii. 160.

πυργοῦν. fut. πυργώσω. Ion. et poet. In altum tollere. Turris instar erigere. comm. dicitur ὑψοῦν. Consule Suidam. Ἰσθμὸν δὲ μὴ πυργοῦτε, μηδ' ὀρύσσετε. Latin. interpres, Isthmum neque aggerate, neque fodite. Pro neque aggeribus excitatis munite, neque fodite. i. 174. [Apud Hom. Od. Λ. v. 262. πυργοῦν accipitur pro turribus ex-

structis circumdare, ac munire. Οἱ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο, Πύργωσάν τ'. ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο Ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην.

πυρὶ νέμειν. Vide νέμειν πυρί. vi. 33.

πυρίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. πυρία. Fotus. Fomentum. Suffitus ex aliquibus aromatibus, ac odoribus accensis igne. iv. 75.

πυρπολέειν, εῖν. et πυρπολέεσθαι, εῖσθαι. Ion. et poet. pro comm. καίειν, καὶ πυρῶν. Incendere. Cremare. Flammis vastare. ἀγγέλλων πᾶσαν αὐτὴν πυρπολέεσθαι. viii. 50. Nuntians [barbarum] ipsam [Atticam] totam igne vastare.

πυρφόρος, ου, ὁ. comm. Ignifer. Qui fert ignem. Valla: Sacrificulus. viii. 6. Quod non temere damnandum. Sic enim alias εἰδικώτερον hoc accipi potest, ut sacrificulorum munus indicetur, quod in sacrificiis faciendis exercebant, quæ ministerium ignis requirebant.

Ρ.

ΡΑΔΙΝΑΚΗΝ οἱ Πέρσαι καλέουσι τὸ ἔλαιον. vi. 119.

ῥαπίζειν. comm. Virgis cædere. vii. 35. [Sic et apud Matthæum accipitur pro virgis, vel bacillis cædere. cap. 26. vers. 67.] ἐν τοῖσι ἀγῶσι οἱ προεξανιστάμενοι ῥαπίζονται. viii. 59. Valla: In certaminibus ii, qui ante alios surgunt, colaphis cæduntur. Æ. P. Virgis cæduntur, sive bacillis feriuntur. Quamvis autem Valla suam versionem alibi tueri commode possit, hic tamen (nisi me fallit judicium) eam defendere probabiliter non potest. Sed eum Suidas ad hoc verbum ita vertendum videtur impulisse. Sic enim ille, Ῥαπίσαι. πατάξαι τὴν γνάθον ἁπλῇ τῇ χειρί. ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόρρης. At idem ait ῥαπὶς, ῥάβδος. unde ῥαπίζειν, τὸ ταῖς ῥαπίσι, τουτέστι ῥάβδοις δέρειν, καὶ τύπτειν. Virgis, baculis, bacillis cædere, percutere, ferire. Quod fiebat ab illis, qui (ut Jul. Pollux lib. 3. cap. ult. ἐν τῷ περὶ ἱερῶν ἀγώνων, fuse docet,) μαστιγονόμοι, καὶ ῥαβδοῦχοι, καὶ ῥάβδῳ κοσμοῦντες, καὶ μαστιγοφόροι, vocabantur. Horum munus erat, spectatores in officio continere. Suidas: Ῥαβδοῦχοι ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμέλης ῥαβδοφόροι τινὲς, πρὸς εὐταξίαν τῶν θεατῶν. ἢ, ῥαβδοῦχοι, οἱ κριταὶ τοῦ ἀγῶνος, οὓς αἰσυμνήτας λέγουσιν. Vide Eustath. in voce ῥάπις, ῥάπιδος. et in χρυσόῤῥαπις Ἑρμῆς. Item in ῥάβδος, et ῥαβδοῦχος.

ῥάπτειν φόνον ἐπί τινι. v. s. Suere cædem adversus aliquem. i. Cædem ei moliri. Mortem alicui machinari, οἱ βάρβαροι ἐπ' Ἕλλησι ἀνδράσι φόνον ἔῤῥαψαν. ix. 17. Barbari cædem Græcis moliti sunt. Barbari mortem Græcis machinati sunt.

ῥέεθρον, τό. Ion. pro comm. ῥεῖθρον. Alveus. Fluentum. Fluxus. ποταμὸς ἐκτραπόμενος ἐκ τῶν ἀρχαίων ῥεέθρων. Fluvius ab antiquo, pristinoque alveo aversus, et alio traductus. i. 75, 186, 191. ii. 11. ποταμὸν τὸ ῥέεθρον ἐπιλιπόντα. Fluvium, qui suum alveum deseruit. vii. 58, 130. ix. 51.

ῥεόμενοι ἱδρῶτι. Herodoteum loquendi genus. Sudore fluentes. vii. 140.

ῥεῦμα, τος, τό. comm. Fluxus. ῥεύματα ἰσχυρὰ κατὰ θάλασσαν ὡρμημένα. viii. 12. Impetuosi aquarum fluxus in mare delati.

ῥήγνυσθαι. De verbis sæpe dicitur, quæ initio quidem intra dentium claustra præ metu continentur, tandem vero propter animi impatientiam, aut propter injuriæ, periculique majoris, magnitudinem, cum quodam impetu hinc erumpunt. Vide ἐξεῤῥάγη. viii. 74.

ῥηϊδίως. Ion. et poet. pro comm. ῥᾳδίως. Facile. a nomine ῥαΐδιος,

unde ῥάδιος κατὰ κρᾶσιν. a ῥαΐδιος vero, verso α in η, fit ῥηΐδιος Ionic. a quo ῥηϊδίως deductum.

ῥῆξαι φωνήν. Ion. et poet. Rumpere vocem. Sic enim et Virgil. Æn. ii. v. 129. Composito rumpit vocem, et me destinat aræ. Idem Æn. lib. xi. v. 377. Dat gemitum, rumpitque has imo pectore voces. Hoc autem proprie significat vocem magna cum vi, magnoque cum impetu emittere. ὑπὸ δέους, καὶ κακοῦ ἔῤῥηξε φωνήν. Præ metu, maloque, vocem rupit. i. 85. ἥντινα φωνὴν ῥήξουσι. quam vocem rupturi essent. ii. 2. φωνὴν ῥήξας. v. 93.

ῥῆσις, ἡ. comm. Dictio. Mandatum. ἔπεμπον ἀπερέοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν. Miserunt qui Cyro Lacedæmoniorum mandatum referret. i. 152. ἡ ἀπὸ Σκυθέων ῥῆσις. Scytharum responsum. vel, Mandata a Scythis responsi loco missa. iv. 127.

ῥητὸς, ἡ, όν. comm. Dictus, a, um. Statutus. Præscriptus. Certus. ἐς χρόνον ῥητὸν παρεῖναι. Ad diem dictam, ad diem statutam, et certam, adesse, præsto esse. i. 77.

ῥηχίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ῥαχία, ας. Galen. in Exeg. apud Hippocr. Inundationem exponit. Καὶ γὰρ καὶ ἡ ῥηχίη οἷον πλημμύρα τίς ἐστιν. Nam (inquit ille) ῥηχίη velut quædam exundatio dicitur. Suidas, Ῥαχίαν, οἱ Ἀττικοὶ, τὴν ἀκτὴν, καὶ τὸν τόπον αὐτὸν, ᾧ προσαράττει τὸ κῦμα. Θουκυδίδης οὕτως. οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν, καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης. Etymol. Ῥαχία, ἐστὶ πετρώδης τόπος, περὶ ὃν περιῤῥήγνυται ἡ θάλασσα, καὶ ὁ κλύδων, καὶ ἡ θαλάσσης ὁρμὴ, ὅθεν τὸ νώτιον ὀστῶδες ῥαχὶς καλεῖται, ὡς ἀπὸ τῆς ῥαχίας τῆς πέτρας. Consule Thucyd. Græco-lat. indicem. Herod. viii. 129. τὴν ῥηχίην, καὶ τὴν πλημμυρίδα, συνωνύμως posuit pro maris æstu, et restagnatione, sive maris exundatione. Gallice, *Débordement d'eau.*

ῥηχὸς, οῦ, ὁ. N. H. (pro quo comm. φραγμὸς, οῦ, ὁ. vii. 142.) ἡ ἀκρόπολις ῥηχῷ ἐπέφρακτο. Arx vallo septa erat. ibid.

ῥιζοῦν. comm. Proprie dicitur de arboribus, quæ radices in terram altius agunt, ac proinde se corroborant, et confirmant. μεταφορικῶς Confirmare. Stabilire. Corroborare. τὴν τυραννίδα ἐῤῥιζωμένην ἔχειν. Tyrannidem stabilitam, bene fundatam, firmatam habere. i. 60. ἐῤῥίζωσε τὴν τυραννίδα. Tyrannidem stabilivit. i. 64.

ῥίπος, εος, ους, τό. V. H. Crates. κατεῤῥαμμένη ῥίπεϊ καλάμων. ii. 96. Valla: Putaminibus arundinaceis strata. Stephanus, ex arundinum resegminibus consuta. Sed Herodotus hic θύρην κατεῤῥαμμένην ῥίπεϊ καλάμων videtur appellare Crates ex resectarum, ac abjectarum, arundinum ligaminibus, vinculisque, ad januæ similitudinem, vel formam, et magnitudinem, conflatas, atque consutas. Sic etiam in sequentibus θύρης nomen accipiendum, pro Cratibus sc. ad januæ formam compactis.

ῥιπτέειν, εῖν. Atticum, Ion. et poet. pro comm. ῥίπτειν. Jacere. Projicere. iv. 188. ἀναῤῥιπτεῖν κινδύνους. Pericula suscipere. Periculis caput objicere. vii. 50. ἐῤῥίπτεον ἑωϋτοὺς κατὰ τοῦ τείχεος κάτω. viii. 53. Se ipsos de muro deorsum projiciebant.

ῥὶψ, ῥιπὸς, ὁ. Ion. ac poet. Flexile vimen. Ramus salignus Ῥιψὶ καταστεγάζουσι [τὸν νέκυν.] Cadaver salignis ramis contegunt. perperam enim Valla vertit, pallio contegunt. iv. 71. Alias sic appellari possunt quævis arborum folia, quæ jaciuntur. Consule Eustathium in voce ῥίψ.

ῥοιὴ, ῆς, ἡ. Ion. pro comm. ῥοιά. Malum granatum. iv. 143.

ῥύεσθαι. Ion. et poet. pro comm. φυλάττειν. Custodire. Tueri. τὴν σφετέρην χώρην ῥυόμενοι. vii. 217. Suum agrum tuentes. τὴν Ἑλλάδα ῥυόμενον. viii. 114. Qui Græciam tuebatur.

ῥύεσθαι. Ion. et poet. pro comm. ἐλευθερῶν. σώζειν. εἴ τις μιν δαιμόνων ῥύσεται τοῦ μὴ ζῶντα κατακαυθῆναι. Si quis deorum ipsum esset liberaturus ne vivus cremaretur. i. 86. Ῥύσασθαι αὐτὸν ἐκ τῶ παρεόντος κακῶ. Ipsum ex præsenti malo liberare. i. 87. ῥύσασθαι. iii. 119. τύτυς ἐῤῥύσατο. Hos liberavit. Hos servavit. iii. 132. ῥυοίατο, pro ῥύοιντο. Custodirent, vel, servarent. iv. 135. τινὰς ἐῤῥύσαντο. Quosdam liberarunt, vel servarunt. iv. 164. ῥύονταί σφεας. Ipsos servant. iv. 187. ῥύσασθε Ἴωνας ἐκ τῆς δουλοσύνης. Ionas ex servitute eripite. v. 49. τὴν ἀκρόπολιν ἐῤῥύετο. Arcem custodiebat. Arcem tuebatur. v. 100. Συρηκοσίους οἱ Κορίνθιοι ἐῤῥύσαντο. vii. 154. Syracusanos Corinthii servarunt. Καί σε ἐγὼ ῥύσασθαι οὐ δυνήσομαι. viii. 65. Et ego te liberare, vel mortis periculo eripere, non potero. ἐῤῥύσατο. viii. 90. ῥύσασθαι ἄνδρας Ἕλληνας ἐκ δουλοσύνης. Græcos ex servitute liberare. ix. 90.

Σ.

Σ non solum Dorice, sed etiam Ionice in δ sæpe verti, ut ὀσμή. Odor. quod comm. ὀδμή. quod Doric. et Ion. vide suo loco. i. 80. sic in verbis, κεχώρισται, hinc Ionica tertia plur. κεχωρίδαται. i. 140. fit enim a 3. sing. κεχώρισται, inserto α. κεχωρίσαται, verso σ in δ, κεχωρίδαται. ἴδμεν, pro ἴσμεν. Scimus. i. 142, 178, 193. ii. 12, 157. vii. 111.

σάγαρις, ιος, ἡ. H. N. Gladius Persicus. bipennis, aut ensis, quo Amazones utebantur. iv. 5. Alii securim vocant. iv. 70. Herodotus, vii. 64. de Scythis verba faciens, dicit, ἀξίνας καὶ σαγάρις εἶχον. id est, Bipennes et gladios habebant. Valla tamen ἀξίνας vertit, Dolabras, et σαγάρεις, bipennes. De his consule Suidam.

σαγηνεύειν. H. V. Quod proprie significat retibus sive verriculis irretire, circumdare, capere; metaphorice vero, diripere. Τὴν Σάμον σαγηνεύσαντες οἱ Πέρσαι. Cum Samum diripuissent Persæ. iii. 149. οἱ βάρβαροι ἐσαγήνευον τὺς ἀνθρώπυς. σαγηνεύουσι δὲ τοῦτον τὸν τρόπον. Barbari tanquam sagena, sive verriculo, circumdabant, atque capiebant homines. Sic autem eos tanquam sagena, sive verriculo, circumdatos capiunt. vi. 31. quod συνωνύμως dicit Herodotus, ἐκθηρεύοντες τὺς ἀνθρώπυς ibid.

σακκέειν, εῖν. V. H. pro quo comm. σακκίζειν, et σακκιλίζειν dicitur. Per saccum transmittere, et excolare. γενικῶς vero sumitur pro excolare, quod ὑλίζειν, et διυλίζειν alias appellatur. percolare. per colum transfundere. Gaza, et post eum Hermolaus, saccelare vertit. qua de re pluribus in vulgatis Lexicis. σακκέουσι ἱματίοισι. Vestibus excolant. Excolandi gratia per vestes transmittunt. iv. 23.

σᾶν. Δωριέες τὸ σᾶν καλέουσι, Ἴωνες δὲ σίγμα. i. 139.

Σαρδὼν, ὤνος, ἡ. Ion. et poet. pro comm. Σαρδὼ, όος, οῦς. Vel Σαρδὼν, όνος. Σαρδῶ νῆσον μεγίστην. Dictum κατ' ἀποκοπὴν, pro Σαρδῶνα. v. 106, 124. vi. 2.

σαρκίζειν. V. H. Sed nec a Valla, nec ab ullo alio, quod sciam, hujus verbi significatio declaratur. μετὰ δὲ, σαρκίσας βοὸς πλευρῇ, δέψει τῇσι χερσί. ὀργίσας δὲ αὐτὸ, ἅτε χειρόμακτρον ἔκτηται. iv. 64. Valla: Deinde pellem detrahit, et ubi sicut bovis corium mani-

bus mollivit, tanquam mantile possidet. Sed hæc a verbis Græcis valde sunt remota, nec quid σαρκίζειν, nec quid ὀργίζειν hoc loco significet, aperte declaratur: quid etiam sibi velint hæc βοὸς πλευρῇ, non indicatur. Ego vero, nisi fallor, existimo τὸ σαρκίζειν hic idem esse ac τὸ σαρκάζειν, quod magis usitatum. σαρκάζειν autem interdum accipitur pro, carnes carpere, vellere, avellere, detrahere, quæ significationes huic loco optime videntur convenire. Consule Œcon. Hippocr. in verbo σαρκάζειν, ubi multas hujus verbi significationes observatu dignas videbis. πλευρὴ vero hic sumi commode potest non pro latere, sed pro costa, quæ cultri vices præstabat. Hic autem locus ita vertetur; Postea vero, quum bovis costa [acuta scilicet, ac usum cultri præstante,] carnes [ab amputato hostis capite] detraxit, [capitis pellem] manibus subigit, [ac mollit.] Ubi vero ipsum [caput egregie] subegit, [ac mollivit, tunc ipsam capitis pellem ita subactam, atque mollitam,] ut mantile [ad manus abstergendas] possidet. Nam non ὀργίσας, (ut in Henrici Stephani codice scriptum exstat, quod ab ὀργίζω deductum,) sed ὀργάσας legendum arbitror. quid autem sit ὀργάζειν, et ὀργάζεσθαι, docet Eustathius et Œconom. Hippocrat. et vulgata Lexica. Consule ὀργίσας in nostro Ionico Lexico. Si quis meliorem hujus loci sensum ac interpretationem suppeditare possit, ac velit, ei magnam habebo gratiam, καὶ τῶν διδάκτρων χάριν οὐκ ἄχαριν, ἔπαινον, ἀρετῆς ἀπόνην, ἀποδώσω. Illud vero αὐτὸ, ad significatum, non ad κεφαλὴν, refertur. Vel δέρμα subaudiendum, quod ex sequentibus facile colligitur. ὃς γὰρ ἂν πλεῖστα δέρματα χειρόμακτρα ἔχοι, ἀνὴρ ἄριστος οὗτος κέκριται. Id est, Qui autem plurima [hujusmodi] mantilia ex [hostilium capitum excoriatorum] pellibus confecta habuerit, is vir fortissimus, [ac præstantissimus] judicatur. Δέρματα χειρόμακτρα dictum figurate, pro χειρόμακτρα ἐκ δερμάτων τῶν πολεμίων κεφαλῶν δεδαρμένων πεποιημένα. Stephanus in suo compendiosissimo indice verbum σαρκάζειν agnoscit, aitque ex Doctissimi Camerarii sententia significare Tondere, seu Vellere. Hoc ipsum exemplum affert: non σαρκίσας tamen, at σαρκάσας legit. Quid vero significent ista, σαρκάσας βοὸς πλευρῇ, non declarat. Sed ex iis, quæ supra prolixe a nobis sunt dicta, patet quomodo locus hic sit accipiendus.

σατραπηΐη. Ἀρχὴ τῆς χώρης, τὴν οἱ Πέρσαι σατραπηΐην καλέουσι. i. 192. ἀρχὰς κατεστήσατο, τὰς αὐτοὶ καλέουσι σατραπηΐας. iii. 89.

σάττειν. μ. σάξειν. comm. Onerare. Onus imponere. Refercire. Replere. Instruere. Munire. τὸ τεῖχος ἐσάξαντο. Muros muniverunt. v. 34. Ὑρκάνιοι κατάπερ Πέρσαι ἐσεσάχατο. Hyrcanii ut Persæ erant instructi. vii. 62, 70, 86.

σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ. Ionic. et poet. Suidas. σαυρωτῆρσι, τοῖς στύραξι, τοῖς ὄπισθεν τῶν δοράτων. et σαυρωτῆρι. στύρακι, ὃν ἔνιοι καλοῦσιν οὐρίαχον. Eustathius vero, Σαυρωτὴρ, τὸ ὀπίσθιον τοῦ δόρατος σιδήριον, ὃ κατὰ γῆς πηγνύμενον οἱονεί τινα σταυρὸν, εἴτουν σκόλοπα, ἵστασθαι ποιεῖ τὸ δόρυ, ὅθεν καὶ οἱονεὶ σταυρωτὴρ λέγεται. Valla, vii. 41. Herodoti locum, ἀντὶ τῶν σαυρωτήρων ῥοιὰς εἶχον χρυσέας, vertit, pro coronis gestabant mala punica argentea. Sed Stephanus, qui hanc interpretationem jure damnat, meliorem non affert. pro argentea tamen, reponit aurea. Verum σαυρωτὴρ

est posterior hastæ cuspis, quæ in terram a militibus defigi solet, quum sunt defatigati, vel quum somno se dare volunt; quod faciunt, ut eam semper habeant paratam, si confligendum fuerit. Sic dicta, quod hasta longioris pali in terram defixi, ac erecti, speciem habeat. Sic etiam appellatur ferreum vel ligneum instrumentum mucronatum, et concavum, in quod posterior hastæ cuspis inseritur, ut mundior conservetur, et a rubigine defendatur. Hæc posterior hujus vocis significatio huic loco magis videtur convenire. Sensus autem hic erit, pro sauroteribus (vocabulum enim Græcum non inepte jam retineri potest, quod nullum Latinum id commode possit explicare,) mala punica aurea gestabant hastarum posteriori cuspidi inserta. Hoc autem isti videntur fecisse cum ornatus, ac regiæ magnificentiæ ostentandæ caussa, tum etiam ut his aureis malis punicis cuspidem tegerent, ne quis forte in ipso itinere concitatius faciendo, in conferta militum turba, a socio subsequente cuspide per imprudentiam in præcedentis dorsum impacta, sauciaretur. Quod non raro contigisse constat. Hoc nostro seculo plerique milites suarum hastarum extremas partes hac ipsa de caussa, quoties prælii nullum impendet periculum, ligneis pomis munire, vel etiam ligneis thecis oblongis tegere, solent.

σαφέως. Ion. et poet. pro comm. σαφῶς. Aperte. Manifeste. Certo. i. 21. ii. 31, 44, 121. §. 1. ix. 7.

σαφηνέως. Ion. et poet. pro comm. σαφῶς. Aperte. Manifeste. Certo. i. 140. iii. 122. vi. 82.

σεληναῖος, η, ον. Ion. et poet. Lunaris. Clarus. Lumine lunari illustratus, et clarus. σεληναίη νύξ. Nox, quæ propter lunæ lumen est clara. Nox clara. Θῦνοι δ' οἰμήσουσι σεληναίης διὰ νυκτός. Thynni autem venient lunæ per lumina noctu. i. 62. Æ. P.

σεμνοῦν. Herodoteum vocabulum. Exornare. Illustrare. Magnificum et augustum reddere. Magnifice prædicare. σεμνοῦν τὰ περὶ Κῦρον. Cyrum laudibus extollere. Cyrum laudibus augustiorem reddere. i. 95.

σεωὖτοῦ. Ion. pro comm. σεαυτοῦ. Tui ipsius. i. 45. σεωὖτῷ, pro σεαυτῷ. Tibi ipsi. i. 108.

σημαίνειν. Ion. et poet. pro comm. κελεύειν. Imperare. Jubere. ἐσήμαινε παραρτέεσθαί τε πάντα, καὶ εὐκρινέα ποιέεσθαι. ix. 42. Jussit omnia præparari, et ordine recte disponi.

σημάντωρ, ορος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. ἡγεμών. Dux. Imperator. vii. 81.

σιδήριον, ου, τό. N. H. pro comm. σιδηροῦν ἐργαλεῖον. Instrumentum ferreum. Ferramentum, spiculum. ἐσενειχθέντος κως σιδηρίου ἐκράτησε. ix. 37. Valla: Ferro, quod illatum fuit, potitus. Æ. P. Instrumento ferreo, quod [in carcerem] forte fuerat illatum, potitus est. Cultrum autem ferreum, vel limam intelligere videtur, sed cultrum potius. Subjicit enim Herodotus, σταθμησάμενος γὰρ ὅκως ἐξελεύσεταί οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδὸς, ἀπέταμε τὸν ταρσὸν ἑωὐτοῦ.

σιδηρόδετος, ου, ὁ. N. H. Ferro ligatus. Ferro vinctus. ἐδέδετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτῳ. ix. 37. Valla: In ligneis, et ferratis soleis vinctus erat. Herodotus hoc loco ξύλον σιδηρόδετον vocat ligneas compedes ferreis laminis munitas, quibus fugitiva mancipia, vel homines facinorosi in carcerem a Magi-

u conjecti, constringi solent, igiant. Hoc ex sequentibus :, γαθμησάμενος γὰρ ὅκως ἐξε- ναί οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδὸς, ἀπέ- τὸν ταρσὸν ἑωϋτοῦ.

κόλλησις. Ferri compactio. uminatio. i. 25.

ῶν. V. H. Corrumpere. Fœ- Vastare. πάντα ἐσιναμώρεον. ia vastabant. viii. 35.

ι. Lædere. Nocere. Damnum i. 17. οὐδὲν σίνεται τὸν τροχί- Trochilum non lædit. ii. 68. χον σίνεσθαι. Nullum damnum poterant. iv. 123. σίνεσθαι ατόν. Exercitum lædere. v. 4, 81. vi. 97. οὔτ' ἄν τι τοὺς ίους μέγα ἐσινέατο. Nec ullo io detrimento hostes affice- vii. 147. οὔτ' ἐσίνετο γῆν τὴν ήν. ix. 13. Nec agrum Atti- lædebat. ἐσίνοντο πᾶσαν τὴν ιν. ix. 49. Totum exercitum ant. οἱ ἱππέες σφέας μὴ σινοί- x. 51. Ne equites se læde- σινομένων τὴν ἄλλην Ἀττικήν. i, 87.

ς, ους, τό. Ion. et poet. pro et βλάβος, εος, ους. comm. βλάβη. Damnum. Detrimen- Clades. μέγα τι σῖνος ἔσαι τῇ ιος στρατιῇ. viii. 65. Magnum id damnum erit regis exer- Exercitus regis magnam, gravem aliquam cladem ac- . Apud Nicandrum in The- reperitur et παροξυτονούμενον vocabulum eodem signifi- priore correpta. Ῥεῖά κε τοι ; τι, σίνη τ' ὀλοφώϊα θηρῶν. . τὰ βλαπτικὰ τύμματα τῶν Eodem etiam modo scri- legitur, et eodem signifi- apud Aristot. hist. animal. c. 15. Æschyl. in Agamem- v. 897. pro splendore σίνος at. αἰνολαμπὴς σίνος. Schol. τουτέστι σέλας. Idem ibid. v. pro pulcritudine sumit. ἔμ- σίνος. Schol. τὸ ἑδραῖον, ἤγουν

τὸ περιβεβλημένον ἡμῖν κάλλος. Aristoph. Schol. ἐν Νεφέλαις. v. 1066. in voce Σιναμωρουμένη, τὸ σίνος ἀντὶ τοῦ αἰδοίου sumit, et τοὺς Σιληνοὺς hinc dictos tradit.

σιπταχόρα. Nomen Indicum arboris. Ctesias Ind. 19. quod Græce, Dulce. Suave. τοῦ σιπταχόρου. Ind. 22.

σιτέεσθαι. comm. pro quo et ἔδειν, et ἐσθίειν, et τρώγειν alias dicitur. Edere. Comedere. Vesci. Nutriri. σιτέονται ὅσα ἐθέλουσι. Comedunt quæcunque volunt. i. 71, 94, 133. οὐδὲν ἄλλο σιτέονται, εἰ μὴ ἰχθῦς. Nihil aliud edunt nisi pisces. i. 200. σιτέονται ῥίζας. Edunt radices. i. 202. καρποὺς σιτέεσθαι. Fructibus vesci. ibid. i. 216. ii. 47, 77, 92. iii. 22. κατασιτέεσθαι τοὺς πατέρας ἀποθνήσκοντας. Patres defunctos comedere. iii. 38. ἰχθύας σιτέονται. Piscibus vescuntur. iii. 98. κρόμμυα σιτέονται. iv. 17. ταύτας σιτέονται. iv. 23. οὐδὲν σιτεόμενος. iv. 36. σιτέονται σαύρας. iv. 183, 184. vi. 59. viii. 15. ix. 118, &c.

σιτεύειν. V. H. Quod in Lexicis vulgatis nullius auctoritate confirmatum legitur. Frugibus impinguare. Pinguefacere. Saginare. κτήνεα ἐσίτευον. Pecudes saginabant. vii. 119.

σιτοδηΐη, ης, ἡ. Ion. pro comm. σιτοδεία. Rei frumentariæ penuria. i. 22. pro eodem dicitur et σιτοδείη. i. 94.

σῖτον αἱρέεσθαι. Ion. pro comm. σῖτον αἱρεῖσθαι. Cibum capere, sive sumere. vii. 120.

σιτοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ. comm. Pistor, et Pistrix. Μίην ἕκαστος σιτοποιὸν ἐξαιρέετο. Unam unusquisque pistricem eximebat. Singuli singulas pistrices eximebant. iii. 150.

σιτοφάγος, ου, ὁ. comm. Qui frumento vescitur. iv. 109.

σιτοφόρος, ὁ καὶ ἡ. comm. Bajuli, vel jumenti epithetum. Qui frumentum, qui commeatum por-

tat. κάμηλοι σιτοφόροι. Cameli commeatum portantes. i. 80. Sic ἡμίονοι σιτοφόροι. Muli, qui frumentum portant. iii. 153.

σκαπτὴ ὕλη. vi. 46. Valla materiam fossitiam interpretatur. Quia Herodotus dicit, ἐκ μὲν τῶν ἐν Σκαπτῇ ὕλῃ χρυσίων μετάλλων. &c. Ad marginem notatur ἐκ Σκαπτῆς ὕλης. Sed nisi nomen loci proprium esset, majusculo Σ non scriberetur. Ego suspicor unica voce scribendum ἐν Σκαπτησύλῃ. Meam conjecturam Stephanus aperte confirmat his verbis, Σκαπτησύλη, πόλις Θράκης μικρὰ, ἀντικρὺ Θάσου. τὸ ἐθνικὸν Σκαπτησυλῖται. Videtur autem hanc ipsam nobis indicare, de qua hoc loco Herodotus verba facit, quod ex sequentibus Herodoti verbis facile colligitur, ἐκ δὲ τῶν ἐν αὐτῇ Θάσῳ, &c.

σκέπη, ης, ἡ. comm. Tegmen. Operimentum. Velamentum. Species. Prætextus. Tutamen. Defensio. ἐν σκέπῃ φόβου. Per metus speciem. Metus prætextu. i. 143. ἵνα ἡ Ἑλλὰς ᾖ ἐν σκέπῃ τοῦ πολέμου. vii. 172. v. s. Ut Græcia sit in belli tegmine. id est, Ut hoc modo tegatur, ac defendatur a bello. ἔσαν ἐν σκέπῃ τοῦ πολέμου. vii. 215. Valla: Ad arcendum bellum in præsidio erant. Æ. P. In loco ad bellum arcendum apto, tutoque erant. Vel, Erant a bello tuti.

σκευάζειν. comm. Instruere. Ornare. Gallice, *Equiper. Accoutrer.* Αὐτὴν σκευάσαντες πανοπλίῃ. Cum ipsam omni armatura instruxissent, ac ornassent. i. 60. σκευάσας αὐτούς. Cum eos instruxisset. i. 80. σκευάσαντες τὴν ἀδελφεὴν ὡς ἄριστα. Cum sororem quam optime ornassent. v. 12. τῇ τῶν γυναικῶν ἐσθῆτι σκευάσας αὐτούς. Ipsos muliebri veste ornatos [introduxit.] v. 20. vi. 58.

σκευάζειν. com. Apparare. Condire. Gall. *Apprêter, accoutrer.* De cibis dictum, qui parantur ad edendum. σκευάσαντες αὐτὸν ὥσπερ ἐώθεσαν καὶ τὰ θηρία σκευάζειν. Cum ipsum [puerum a se concisum] parassent, ut et ferinas carnes parare consueverant. i. 73, 207, prope fin.

σκευὴ, ῆς, ἡ. Ornatus, us. Gall. *Accoutrement. Ornement.* ἐν τῇ σκευῇ πάσῃ στάντα. Stantem cum omni suo ornatu. i. 24. ἐνδύντα πᾶσαν τὴν σκευήν. Cum omnem suum ornatum induisset. ibid. σὺν τῇ σκευῇ πάσῃ. Cum toto suo ornatu. ibid. εἰ λάβῃς πᾶσαν τὴν ἐμὴν σκευήν. Si omnem meum ornatum, vel omnem meam vestem sumas. Gall. *Si vous prenez tous mes accoutrements et ornements*; vel, *tous mes vêtements.* vii. 15. Nam dicit. συνωνύμως. τὴν ἐσθῆτα, pro τὴν σκευήν. vii. 16, 17, 62, 66, 71, 73, 77.

σκευοφόρος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui sarcinas et impedimenta fert. σκευοφόροι κάμηλοι. Cameli sarcinas portantes. i. 80. οἱ σκευοφόροι. Calones. vii. 40.

σκίδνασθαι. Ion. et poet. pro quo comm. σκορπίζεσθαι. Spargi. Dispergi. Diffundi. Vide Eustath. ἅμ' ἡλίῳ σκιδναμένῳ. viii. 23. Valla: Simul atque refulsit Sol. Verba sonant, Una cum Sole sparso, vel, qui spargebatur, i. Simul ac Sol exoriri, suosque radios spargere per ætherem cœpit. Quod loquendi genus a Virgil. sic exprimitur Æn. lib. 9. v. 459. Et jam prima novo spargebat lumine terras Tithoni croceum linquens Aurora cubile, Jam sole infuso, jam rebus luce retectis. Et Æn. 12. v. 113. Postera vix summos spargebat lumine montes Orta dies; quum primum alto se gurgite tollunt Solis equi, lucemque elatis naribus efflant.

σκιητροφεῖν. Ion. pro comm. σκιατροφεῖν. In umbra nutriri. In umbra vitam traducere. iii. 12. ἐσκιητροφέοντο. In umbra vitam traducebant, umbraculis fruebantur. vi. 12.

σκον, σκες, σκε. terminatio præter. imperf. vel aor. 2. act. Ionica, et poet. διαφθείρεσκε, pro διεφθείρεσκε. hocque pro comm. διέφθειρε. i. 36. ποιέεσκον, pro ἐποιέεσκον, hocque pro ἐποίουν. ibid. ἐκπέμπεσκε. et ἐξεπέμπεσκε, pro ἐξέπεμπε. i. 100. ἄγεσκον, pro ἤγεσκον, et hoc pro ἦγον. i. 148. ἐπιτιθέεσκε. i. 186. ἀπαιρέεσκον. ibid. ἐσάγεσκον, pro ἐσῆγον. i. 196. πωλέεσκε, pro ἐπώλει. ibid. ἔσκε, pro ἦν. Erat. ibid. ἔσκον. Erant, pro ἦσαν. ibid. ἀρδέεσκε, pro ἄρδεσκε, hocque pro ἦρδε. ii. 13. κλέπτεσκε, pro ἔκλεπτε. ii. 174. ἄγεσκον. ἦγον. ibid. ἄρδεσκε. iii. 117. κλαίεσκε. iii. 119. σπείρεσκον, pro ἔσπειρον. iv. 42. μένεσκον, pro ἔμενον. ibid. φεύγεσκον, pro ἔφευγον. iv. 43. κατιλίπεσκε, pro κατέλιπε. Est autem aorist. 2. act. pro imperfect. κατέλειπε. iv. 78. Sic λάβεσκε pro ἔλαβε, hocque pro ἐλάμβανε. ibid. ἐλάβεσκον, pro ἔλαβον. hocque pro ἐλάμβανον. iv. 130. ἐθέλεσκον, pro ἤθελον. vi. 12. ἔρδεσκε pro ἔρδε. vii. 33. πέμπεσκε, pro ἔπεμπε. vii. 106. ἔχεσκον, pro εἶχον. Habebant. vii. 119. ἀπελαύνεσκον. Abibant. ibid. φεύγεσκον. Fugiebant. vii. 211.

σκοπιέειν. Ion. pro comm. σκοπιᾶν. Spectare. i. 8.

σκοπιὴν ἔχειν. Ionica locutio. v. 1. Speculationem habere, pro com. σκοπιᾶν. Speculari. σκοπιὴν ἔχοντες τουτέων. Hæc spectantes. v. 13. poet. συνωνύμως dicitur σκοπιάζειν, et σκοπιάζεσθαι. Theoc. εἰδ. γ. v. 26. ᾧπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται Ὄλπις ὁ γριπεύς. Ubi thynnos speculatur Olpis piscator. Homer. Iliad. K. v. 40. ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν, οἷος ἐπελθών. Ut homines inimicos exploret, Solus accedens. Homer. alterum loquendi genus et ipse usurpat, Od. Θ. v. 302. pro speculari, et speculando excubias agere. ἠέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν. εἶπέ τε μῦθον. Sol enim illi excubias agebat. dixitque verbum, [i. et rem indicavit.] Hinc nomen compositum ἀλαοσκοπιὴ, cæca speculatio, cæcæ excubiæ. Hom. Od. Θ. v. 285. οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης. Neque cæcas excubias egit aureis habenis utens Mars.

σκυθίζειν. Vide ἐπισκυθίζειν.

Σκυθιστί. Adverbium Herodoteum. Scythice. Lingua, vel more, Scytharum. iv. 27, 59.

σκυλεύειν. Ion. et poet. Eustath. σκυλεύειν, παρὰ τὸ σκῦλον, ὅ ἐστι δέρμα, λέγεται καὶ δηλοῖ τὰς ἀσπίδας συλᾶν. ἀπὸ μέρους δὲ καὶ πᾶσαν τὴν πολεμικὴν σκευήν. Spoliare; pellem, scutumque ex pellibus confectum detrahere. et γενικῶς quælibet spolia detrahere. Diripere. Eripere. Auferre. Vide apud Eust. σῦλα, συλᾶν, συλεύειν, συλαγωγεῖν. ἀπό τε κειμένων νεκρῶν ἐσκύλευον ψέλλιά τε, καὶ στρεπτοὺς, καὶ τοὺς ἀκινάκας. ix. 80. Et a defunctorum cadaveribus armillas, et torques, et acinaces, [sive gladios,] detrahebant.

σμάειν, σμᾶν. H. V. Abstergere. ἐξέσμων αὐτά. Ipsa [pocula] abstergebant. Est imperf. ab ἐκσμάω, ῶ. iii. 148. σμησάμενοι τὰς κεφαλάς. Capitibus abstersis. iv. 73. ποτήρια διασμέωντες. Pocula abstergentes. ii. 37.

σμάω, σμῶ. V. H. τὸ καθαίρω. τὸ ἀπομάττω. τὸ πλήττω. καὶ τὸ κοσμῶ. Purgo. Abstergo. Percutio. Orno. Unde verbale, σμῆμα, τος, τό. Quod Eustath. interpretatur, καθαρτικόν τι τοῦ χειρῶν ῥύπου προσαλλόμενον τῷ κατὰ χειρῶν ὕδατι. i. Purgamentum quoddam, quo manuum sordes purgantur, et

aquæ lavandis manibus destinatæ additur. τὴν κεφαλὴν σμᾶται μοῦνον βασιλεύς. ix. 110. Valla: Rex solum caput ornatur. Stephanus tamen ait Vallam in hac interpretatione diversam a sua lectionem videri nactum: sed nullam ipse diversam interpretationem affert. Nos Vallæ versionem sequemur, donec alteram hac meliorem vel Stephanus, vel alius, nobis suppeditet.

σμικρὸς, ὰ, όν. Ion. et Attice. Parvus. i. 5. [pro quo comm. μικρὸς, ibid.] i. 58, 120. iv. 99.

σοφίζεσθαί τι. comm. Aliquid excogitare. Comminisci. ἐσεσόφιστο. Excogitaverat [hoc.] i. 80. πρὸς ταῦτα σοφίζονται τάδε. Hæc adversus ista comminiscuntur. ii. 66. viii. 27.

σοφίη, ἡ. Ion. pro comm. σοφία. Astus. Astutia. Gallice, *Ruse. Finesse. Astuce.* σοφίῃ μιν περιῆλθε ὁ Φάνης. Phanes eum astutia circumvenit. iii. 4. εἴ τινα ἔχοις σοφίην. Si quod commentum habes. iii. 85. [εἴ τι ἔχεις σόφισμα. ibid.] iii. 127. ἔνθα σοφίης δέει, βίης ἔργον οὐδέν. Ubi opus est astutia, ibi vi nullo modo est opus. ibid. καί σφεας Ἀλέξανδρος κατέλαβε σοφίῃ. Et Alexander ipsos astutia circumvenit. v. 21. ἀνεπιστήμονες ἔσαν, καὶ οὐκ ὁμοῖοι τοῖσι ἐναντίοισι σοφίην. ix. 62. Imperiti erant, nec adversariis astutia similes.

σόφισμα, τος, τό. comm. Commentum. iii. 85, 152.

σοφιστὴς, οῦ, ὁ. Pro Sapientiæ doctore, pro sapienti viro, in bonam partem sumi videtur. i. 29. οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταὶ, &c. καὶ δὴ καὶ Σόλων, ἀντὶ τοῦ, σοφοί.

σπαδίζειν. μ. σπαδίξω. V. H. Avellere. Detrahere. παρὰ τὸ σπάω, σπῶ, unde σπάζω, idem, Dorice σπάσδω, hinc sublato σ σπάδω, a quo deductum τὸ σπαδίζω. σπαδίξας τὸ δέρμα. Pelle detracta. v. 25.

σπάθη, ης, ἡ. Ut docet Jul. Pollux l. i. c. 12. 244. vocatur palmæ ramus, unde dactyli pendent. Herodoti locum hunc affert, ut suam sententiam confirmet: sed librum non notat, nec integra Herodoti verba scribit. Sic autem apud Pollucem legendum videtur, ut hic, τόξα δὲ εἶχον ἐκ φοίνικος σπάθης πεποιημένα. vii. 69. σπάθη tamen alias alia significat, inter cetera vero et gladium, unde vocabulum Italicum Spado, id est, gladius, ensis. Consule eundem Pollucem, qui varias hujus vocabuli significationes fuse variis in locis persequitur.

σπὰξ, σπακὸς, ὁ καὶ ἡ. Medicum vocabulum, quo canis significatur. τὴν γὰρ κύνα καλέουσι σπάκα Μῆδοι. i. 110.

σπένδειν. comm. μ. σπείσω, ut a σπείδω, quod inusitatum. Vide ἐπισπένδειν.

σπέρχεσθαί τινι. Herodotea locutio, pro comm. ἐπιτιμᾶν. Succensere alicui. Aliquem objurgare. ἐσπέρχετο τῷ Ἀρισταγόρῃ. Aristagoræ succensuit. v. 33.

σπέρχεσθαι. comm. Properare. Festinare. iii. 72.

σπεύδειν. Festinare. Properare. com. ἔσπευσαν εἰρήνην ἑωϋτοῖσι γενέσθαι. Festinarunt ad pacem sibi conciliandam, vel constituendam. i. 74. οἱ σπεύσαντες τὸ ὅρκιον γένεσθαι. Qui festinarunt ut fœdus iniretur. ibid.

σπεύδειν, et composit. Urgere. Accelerare. Gall. *Hâter*. Studiose aliquid procurare. τὸν γάμον τοι τοῦτον ἔσπευσα. Has nuptias tibi acceleravi, maturavi. i. 38. παῦσαι σπεύδων τὰ σπεύδεις. i. 206. Desine accelerare, quæ acceleras. κατὰ τοῦτό μοι δοκέει σπεῦσαι τὸν γάμον τοῦτον. iii. 137. ἐπισπεύδειν. vii. 18. ξυνὸν πᾶσι ἀγαθὸν σπεύδειν. Omni-

commune bonum studiose
rare. vii. 53.
χίαι, ῶν. Valla: Immolato-
libamina. Stephanus, Pri-
n libationibus locus. vi. 57.
'. Sic ab Herodoto vocatur
r, atque dignitas, quam La-
nonii suis regibus tribue-
ut libationum initium fa-
t, et libationes auspicaren-

cythice oculum significat.
'. Vide ἀριμασποί.
έστερος. ἀντὶ τοῦ σπουδαιότερος.
et Atticis familiare. τὰ σπου-
α τῶν πρηγμάτων. Res ma-
riæ. Majoris momenti res.

σπουδὴν ποιήσασθαι τιμωρέειν.
um adhibere ulciscendi ali-
. Operam studiose dare, ut
em ulciscamur. i. 4. τί ταῦ-
τουδῇ πολλῇ οὗτος ὁ ὅμιλος ἐρ-
ει; Quid hæc tanto studio
hæc turba? i. 88. σπουδὴν
ενος [αὐτὸν] ἑλεῖν. Operam
ut eum caperet. iii. 4. vi.
σπουδὴν ἔχοντες, σπουδάζοντες
ntes. vi. 120. σπουδὴν ἐποιή-
τούτους παραλαβεῖν. vii. 205.
am dedit, ut hos assumeret.
ν ἔχοντες πολλὴν πάντες Πελο-
ιοι. ix. 8. Omnes Pelopon-
[Isthmum muniebant] ma-
adhibentes studium, ma-
tudio. σπουδὴν μεγάλην ἐποιή-
μὴ μηδίσαι Ἀθηναίους. ibid.
um adhibuerant studium
henienses cum Medis senti-
Valde soliciti fuerant, ma-
ne studio caverant, ne Athe-
es Medorum partibus fave-
ὅκως ἂν αὐτὸν ὁρέωσι σπουδῆς
. ix. 66. Valla: Qua vide-
psum festinantem. Æm. P.
: se festinantem vidissent.
t, eadem festinatione festi-
s, qua se festinantem vi-
it.]
θαι. Conjicere. Conjectu-

ram facere. τοιούτῳ ςαθμησάμενοι
πρήγματι. Hujusmodi re conje-
cturam facientes, conjicientes. ii.
2. ἐκ τούτου ςαθμώμενος. vii. 237.

ςαθμᾶσθαι. comm. Spatium ali-
quod conjectura dimetiri. ςαθμη-
σάμενος ὅκως ἐξελεύσεταί οἱ τὸ λοιπὸν
τοῦ ποδὸς, ἀπέταμε τὸν ταρσὸν ἑωϋτῶ.
ix. 37. Cum spatium conjectura
dimensus fuisset, quomodo reli-
qua pedis [pars] ipsi exitura es-
set, [i. quo reliquam pedis partem
ex compedibus educere posset,
ita demum] plantam suam, [ex-
tremamque sui pedis partem] re-
secuit.

ςαθμεύμενος. Ion. pro comm. ςαθ-
μώμενος. Conjiciens. viii. 130. sive
a ςαθμέομαι, οῦμαι, et Ionice, εῦ-
μαι, sive a ςαθμόομαι, οῦμαι, ου in
ευ mutata.

ςαθμοῦσθαι, idem ac τὸ ςαθμᾶσθαι.
Conjicere. Conjecturis assequi.
ςαθμώσασθαι ὅτι τοῦτο οὕτω νενομί-
κασι ποιέειν. Conjicere, quod hoc
ita facere soleant. iii. 15, 38. iv.
58. vii. 10. §. 2. vii. 11. τόδε χρὴ
ςαθμώσασθαι. viii. 11. Hoc [ita]
conjectare oportet.

ςαθμὸς, ὁ. comm. Pondus. Gallice,
le poids. la pesanteur. Vide ἕλκειν.
ἴσα ςαθμόν. Æquali pondere præ-
dita. i. 92.

ςασιάζειν. comm. Seditione labora-
re. Seditione contendere. Sedi-
tionem excitare. οὐ γὰρ ἐν τῷ τοιῷ-
δε τάξιος εἵνεκα ςασιάζειν πρέπει. ix.
27. Non enim in tali rerum statu,
loci in acie obtinendi caussa, se-
ditiose contendere decet; vel, se-
ditionem excitare decet. ἐν τοιῷδε
vero dictum est ἐλλειπτικῶς. Sub-
auditur enim χωρίῳ, i. loco, et
conditione; vel, χρόνῳ, i. tempore,
statuque rerum. Quod alias συνω-
νύμως diceretur, ἐν τοιαύτῃ πραγμά-
των καταςάσει.

ςάσις, ἡ. comm. Seditio. Factio.
Secta. Manus eorum, qui sunt
ejusdem factionis. ἐπικράτησε τῇ

ϛάσει Μίνως. i. 173. Minos sua factione superior evasit.

ϛάσις, ιος, ἡ. comm. Statio. Locus in acie, quem quis tenet, et in quo stat, ac manet. ἔχοντες ϛάσιν ταύτην, ἐς τὴν ἔϛημεν ἀρχήν. ix. 21. Servantes eum locum, in quo stetimus initio. ἡμεῖς αἰεί κοτε ἀξιεύμεθα ταύτης τῆς ϛάσιος ἐκ τῶν συμμάχων ἁπάντων. ix. 26. Nos hoc loco ab omnibus sociis semper digni habiti sumus. Vallæ versio jam paulo liberior videtur. ϛάσιν ἐκλείποντας. Aciem deserentes. ix. 48.

ϛασιώτης, ὁ. Ion. Qui est ejusdem factionis. Qui est ejusdem sectæ. Qui est earundem in seditione partium. i. 59, 62. Seditiosus. Qui in seditione nobis est adversarius. Adversæ factionis homo. καταλάσσετο τὴν ἔχθρην τοῖσι ϛασιώτησι. Positis inimicitiis rediit in gratiam cum adversæ factionis hominibus. i. 61. Vide ἀντιϛασιώτης. ἐξήλασε τοὺς ϛασιώτας αὐτοῦ. Ejus factionis socios expulit. i. 173. ἄνδρες ϛασιῶται. Ejusdem factionis viri, et socii. iii. 83. οἱ τοῦ Μαιανδρίου ϛασιῶται. Mæandrii factionis socii. iii. 144. ϛασιωτέων. v. 36. τοῖσι Ἰσαγορέω ϛασιώτῃσι. v. 72, 104. οἳ ϛασιῶταί σφι γενόμενοι, ἐπεβούλευον θάνατον Στράττι τῷ Χίου τυράννῳ. viii. 132. Valla: Qui conjuratione inter se facta de trucidando Stratte Chiorum tyranno. Æ. P. Qui conjuratione inter se facta, Strattin Chiorum tyrannum per insidias interficere statuerant. μετὰ τῶν ϛασιωτέων. ix. 2. Cum tuæ factionis hominibus. Valla vertit, Admotis copiis. Quare videtur legisse μετὰ ϛρατιωτέων, pro ϛασιωτέων. Sed nihil mutandum. At locus intelligendus, ut explicavi.

ϛεγαϛρίδες διφθέραι, αἱ. Pelles ad aliquid tegendum aptæ. i. 194.

ϛεγνός, ἡ, όν. comm. Tectus, a, um. Solidus. Firmus. iv. 23.

ϛέλεχος, εος, ους, τό. comm. Truncus arboris. Caudex. Stipes. viii. 55. Vide ἀναδραμεῖν.

ϛέλλειν. comm. Ornare. Induere. Vestire. ϛείλας τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἐσθῆτι δουλητῃ. Cum ejus filiam veste servili ornasset. iii. 14. παρθένους ὁμοίως ἐϛαλμένας. Virgines similiter ornatas. Eodem modo, eodem vestium genere, vestitas. ibid. τὴν αὐτὴν [σκευὴν] ἐϛαλμένοι. Eodem cultu, vel ornatu ornati. vii. 62, 93.

ϛέλλεσθαι. Ion. et poet. Proficisci: sed proprie, navigio. ἐϛέλλοντο ἐς Κύρνον. In Cyrnum iverunt. i. 165. Περίανδρος ἐϛέλλετο ἐς τὴν Κέρκυραν. Periander Corcyram proficiscebatur. iii. 53. ἐϛέλλετο αὐτόσε. Illuc profectus est. iii. 124.

ϛέργειν τὰ παρεόντα. ix. 117. In præsenti rerum statum acquiescere. Præsentem rerum statum boni consulere.

ϛεφανηφόρος ἀγών. Certamen, in quo victori corona datur ferenda. Certamen, quod pro præmio coronam victori præpositam habet, quam ferat ϛεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναῤῥαιρηκότα. Qui ex certaminibus victor coronam absportant. v. 102. Quod autem ab Herodoto dicitur ϛεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναῤῥαιρηκέναι, id ab aliis dicitur ϛεφανίτας ἀγῶνας νικᾷν. Aristot. Rhet. l. i. c. 2. §. 6. Δωριεὺς ϛεφανίτην ἀγῶνα νενίκηκεν. Julius Pollux l. 3. c. 30, 153. τοὺς μὲν οὖν καλουμένους ἱεροὺς ἀγῶνας, ὧν τὰ ἆθλα ἐν ϛεφάνῳ μόνῳ, ϛεφανίτας ἐκάλεσαν, καὶ φυλλίνους.

ϛῆναι, ut et ἑϛηκέναι, non solum Ionice, sed et communiter, terminationem quidem activam, significationem vero plerunque passivam, aut saltem neutralis verbi vim, habent. Ut, τοῖσι κατεϛήκεε πολιορκίη. Ab illis instituta est obsidio. i. 81. καταϛῆναι φίλον τινί. Amicum alicui fieri. i. 87.

στίβος, ὁ. Iter tritum, et pedibus calcatum. οἱ Πέρσαι τὸν πρότερον ἑωϋτὸν γενόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ἤισαν. Persæ observato itinere, quod ipsis prius fuerat, id iverunt. Eo itinere iverunt, quod prius inierant. Iverunt eodem itinere observato, quod ante tenuerant. iv. 140. sed pro ἑωϋτὸν suspicor ἑωϋτῶν, ἤγουν ἑαυτῶν legendum, ut ad Persas hoc referatur. Nam vulgata lectio nimis nova, nimis dura videtur, si ad στίβον referas illud ἑωϋτόν. Si tamen nihil mutandum, ἑωϋτὸν pro αὐτὸν sumetur, ut locum sic accipias, τὸν αὐτὸν στίβον τὸν πρότερον γενόμενον. Idem iter. Sed hoc, ut rarissimum, erit observandum.

στίβος, ου, ὁ. Vestigium. ἐπήϊσαν κατὰ στίβον αἰεὶ ὑπαγόντων. Vestigia sequentes, dum semper se subducerent, illos invadebant. iv. 122. εἵποντο αἰεὶ τὸ πρόσω κατὰ στίβον. Semper ulterius progredientes, vestigia premendo sequebantur. iv. 123. ἑπόμενοι κατὰ στίβον. Vestigia sequentes. v. 102.

στῖφος, εος, ους, τό. comm. Bellicum agmen. ix. 57. Vide Suidam.

στόλος, ὁ. Militaris expeditio. ἀντὶ τοῦ στρατεία. ἀπεὺς τὸν ἐπ' Αἰθίοπας στόλον. Missa facta expeditione adversus Æthiopes suscepta. iii. 25. iv. 145. v. 63, 74, 76, 77. vii. 20.

στόλος, ὁ. Classis. στόλον μέγαν συναγεῖραι. Magnam classem coegisse. i. 4.

στόλος, ου, ὁ. Copiæ terrestres, quæ aliquo mittuntur. Λακεδαιμόνιοι μέζω στόλον στείλαντες ἀπέπεμψαν οὐκέτι κατὰ θάλασσαν, ἀλλὰ κατ' ἤπειρον. Lacedæmonii majores copias instructas non amplius mari: sed terra miserunt. v. 64.

στομοῦν. μ. στομώσω. Os claudere. Os concludere. Os obstruere. Gallice, *Fermer la bouche*. τοὺς μάντιας στομώσαντες. Ore vatum obstructo, clauso, concluso. iv. 69.

στορεννύω, στορέννυμι. comm. quod sic formatur; στορέω, ῶ. Sterno. στορένω, inserto ν Δωρικῶς, hinc στορενύω, et geminato νν, στορεννύω, unde στορέννυμι. μ. στορέσω, et στορήσω. Ab eodem στορέω, ῶ. fit κατὰ συγκοπὴν στρῶ, κατὰ παραγωγὴν στρώω. ut a ζῶ, πλῶ, ζώω, πλώω. futurum στρώσω. 1. aor. act. ἔστρωσα, perf. pass. ἔστρωμαι. plusq. p. ἐστρώμην, ἔστρωσο, ἔστρωτο. Eustathius, στορέω, τὸ στρωννύω, καὶ στορέσαι λέχος, τὸ στρῶσαι. καὶ ἐστόρεσε θεὸς μεγακήτεα πόντον, ἀντὶ τοῦ, κατέπαυσε. Sic et apud Herodotum, vii. 193. τὸ κῦμα ἔστρωτο. Valla: Fluctus constrati sunt. Sed Poeta Æn. lib. v. ver. 819. dum de Neptuno verba facit, qui in Veneris gratiam curru vectus mare fluctuans sedavit, hoc loquendi genus felicius expressit; Cœruleo per summa levis volat æquora curru. Subsidunt undæ, tumidumque sub axe tonanti Sternitur æquor aquis. Subjicit Eustath. καὶ θυμὸς στορεσθῆναι λέγεται. id est, Ira etiam sterni, id est, sedari dicitur. Vide et στορνῦσα apud eundem.

στρατάρχης, ου, ὁ. N. H. pro comm. στρατηγὸς, οῦ. Imperator. Copiarum dux. iii. 157. viii. 44. pro eodem dicitur et στράταρχος, ου, ὁ. Pind. Pyth. Ode vi. ver. 81.

στρατηΐη, pro comm. στρατεία. Militaris expeditio. Κροῖσος στρατηΐην ἐς Καππαδοκίην ἐποιέετο. Crœsus expeditionem in Cappadociam fecit. i. 71. Ἅρπαγος στρατηΐην ἐπὶ Κᾶρας ἐποιέετο. i. 171. ii. 111. στρατηΐην ποιεῦνται ἐπὶ Χαλκιδέας. v. 77.

στρατηλασίη, ης, ἡ. H. V. pro comm. στρατεία. Militaris expeditio adversus aliquem suscepta. ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐποιέετο στρατηλασίην. Adversus Ægyptum expeditionem fecit, copias duxit. ii. 1. iv. 105. vii. 14, 15, 16, 21, 106, 138. viii. 27, 140.

στρατηλατέειν. Ionice et poet. pro comm. στρατηγεῖν, τὸν στρατὸν ἄγειν,

λαύνειν. Exercitum ducere. Copias ducere. i. 124. ἐπ᾽ οὓς ἐπεῖχε στρατηλατέειν. Adversus quos copias ducere, et expeditionem facere, in animo habebat. i. 153. ἐπ᾽ ἡμέας μούνους ἐστρατηλάτεε ὁ Πέρσης. Adversus nos solos Persa copias duceret. Nobis solis bellum inferret. iv. 118. ἐπὶ ταύτην τὴν χώρην στρατηλάτεε. v. 31. vii. 5, 10. §. 8. vii. 14, 19, 20, 147, 157, 239.

στρατόπεδον, τό. comm. Exercitus. Copiæ. proprie tamen τὸ τοῦ στρατοῦ πέδον. id est, Copiarum solum, et ipsa castra significat. i. 76. τὰ στρατόπεδα ἀμφότερα οὕτως ἠγωνίσατο. Uterque exercitus ita dimicavit. τετραμμένου τοῦ στρατοπέδου. Copiis in fugam versis. v. 113. τοὺς ἡμίσεας ἀποστέλλειν τοῦ στρατοπέδου. ix. 51. Dimidiam copiarum partem mittere. ix. 53.

στρατός. Περσικὸν κάρτα ὁ στρατὸς δῶρον. ix. 109. Valla : Eximium est donum apud Persas exercitu donari. Æ. P. v. s. Exercitus est donum valde Persicum. id est, Exercitum alicui donare; vel, Aliquem copiarum prætura donare, donum est Persis valde familiare. Vel, Copiarum imperio aliquem donare, donum est Persarum moribus valde familiare. Quos enim Persæ maximo præter ceteros honore cohonestare volebant, eos copiarum, quibus imperarent, munere consueverant ornare.

στρεπτοφόρος, ου, ὁ. N. H. Torquatus. Qui torquem fert. viii. 113. Vide vulg. Lexica.

στροφάω, ῶ. Ion. et poet. Verso. ἀνὰ τὴν πόλιν στροφώμεναι. Per urbem vagantes. ii. 85.

στρόφος, ου, ὁ. Ion. et poet. Funis tortus. Fascia. Infula. iv. 60. Sic et apud Hom. Odyss. N. v. 438. Consule Eustathium 538. M. Hom. in hymno Apollinis. v. 122. et v. 128.

στυπεῖον, ου, τό. Ion. pro comm. στυππεῖον, et στύππη, ης, ἡ. Unde Latinum stupa, vel (ut alii scribunt) stuppa. viii. 52. στυπεῖον δὲ κατὰ τοὺς λεξικογράφους οἱονεὶ τυπεῖον, τὸ τυπτόμενον λινάριον.

συγγίνεσθαι. Convenire. Congregari. ἐς πόσιν ἴλαδον συγγίνεσθαι. Ad compotationem turmatim convenire. i. 172.

συγγίνεσθαι τινί. comm. Congredi, colloqui cum aliquo. συγγενόμενος τῷ δεσπότῃ. V. Hom. 23. Congressus cum domino. Cum in colloquium cum domino venisset.

συγγίνεσθαι. Congredi. Coire. De venereo congressu dictum. συγγενέσθαι αὐτῇ. Cum ipsa rem habuisse. ii. 115, 121. §. 5.

συγγινώσκειν. Cognoscere. Agnoscere. Existimare. Sibi conscium esse. Considerare. Secum reputare. Perpendere. Peculiares quasdam significationes apud Herod. habet hoc verbum, quas apud alios vix reperias. συγγινωσκόμενος ἀνθρώπων εἶναι βαρυσυμφορώτατος. Agnoscens, cognoscens, existimans se mortalium esse miserrimum. i. 45. συγγνόντες ποιέειν σε δίκαια. Agnoscentes te justa ágere. i. 89. συνέγνω ἑωϋτοῦ εἶναι τὴν ἁμαρτάδα. Agnovit suum esse peccatum. i. 91. συνεγινώσκετο ἑωϋτῷ οὐκέτι εἶναι δυνατὸς τὰ πρήγματα ἐπορᾷν, καὶ διέπειν. Conscius sibi erat se non amplius posse res inspicere, ac administrare. iii. 53. συγγνόντες τοῦτο. Hoc agnito. iv. 3. πρὸς ταῦτα συγγνόντας. Valla : Eaque re animadversa. Sed verba Græca jam aliud significant, sc. διὰ ταῦτα συγγνόντας δηλονότι τὸ πεπρωμένον. Cum ob hæc, [quæ acciderant,] agnovissent id, quod in fatis erat. Ex sequentibus, ac præcedentibus hic sensus elici videtur. iv. 5. Ξέρξης δέ οἱ οὐ συγγινώσκων λέγειν ἀληθέα. Xerxes autem non existimans ipsum vera loqui. iv. 43. [v. s. non conscius ipsi

ipsum vera dicere. i. Non credens ipsum, &c.] ἕσσονες συγγινωσκόμενοι εἶναι τῇ ναυμαχίῃ. Agnoscentes se ad prælium navale committendum illis esse inferiores. v. 86. συγγινώσκομεν αὐτοῖσι ἡμῖν οὐ ποιήσασι ὀρθῶς. Agnoscimus nos non recte fecisse; v. 91. vel, Conscii nobis sumus nos haud recte fecisse. οὐ συγγινωσκόμενοι. Non agnoscentes. Vel, Sibi minime conscii. Vel, Non existimantes. v. 94. οὐ συνεγινώσκετο αὐτὸς τούτου αἴτιος εἶναι. Non agnoscebat se hujus rei auctorem esse. vi. 61. συγγνόντες ἀδικῆσαι. Cum agnovissent se injuriam ipsis fecisse; vel, Fassi se injuste fecisse. vi. 92. Αἰγινῆται δὲ οὐ συνεγινώσκοντο. At Æginetæ non agnoscebant, agnoscere, faterique nolebant, se peccasse. ibid. οὐ συγγινωσκόμενοι τὴν Χερσόνησον εἶναι Ἀττικήν. Cum non faterentur Chersonesum esse Atticam. vi. 140. Vel, Non agnoscentes, &c. οὔτε ὁ συγγνωσόμενός τοι πάρα. vii. 12. Nec ullus adest, qui tibi [sententiæ mutatæ] conscius sit futurus. Vel, Qui tibi [divinam monitionem spernenti] veniam sit daturus. Nam hic locus commode utramque interpretationem admittere potest. συγγνούς. Agnito errore. Agnito peccato. vii. 13. Μαρδονίου δὲ [γνώμη] ἰσχυροτέρη τε, καὶ ἀγνωμονεστέρη, καὶ οὐδαμῶς συγγινωσκομένη. ix. 41. Valla: Mardonii vero sententia ferocior, pertinaciorque, et nullo modo cedens. συγγνόντες Πέρσαι οἴχοντο ἀποστάντες. ix. 122. Persæ agnito suo errore, a sententia sua destiterunt. Sed ἐλλειπτικῶς hoc dictum, ἀντὶ τοῦ, συγγνόντες τὴν ἑαυτῶν ἁμαρτάδα, vel ἑαυτοῖς ἁμαρτοῦσιν, ut alibi dicitur. et, οἴχοντο ἀποστάντες τῆς ἑαυτῶν γνώμης.

συγγινώσκειν, et συγγινώσκεσθαι. Ignoscere. Parcere. Veniam dare. οὐ συγγινωσκόμενοι. Non ignoscentes. Hoc autem Ἰωνικῶς, καὶ Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ συγγινώσκοντες. iii. 99. vii. 12.

συγγνώμη, συγγνώμη μοι, ἀντὶ τοῦ συγγνωστόν μοι, vel συγγνωστέον μοι. Venia mihi danda est. i. 39. συγγνώμην ἔχειν τινί. Veniam alicui dare. Ignorare. Gall. *Pardonner à quelqu'un.* i. 116. Λυδοῖσι συγγνώμην ἔχων. Lydis veniam dans. i. 155. συγγνώμην ποιήσασθαι. Dare veniam. ii. 110. συγγνώμην τὸν θεὸν παραιτέετο αὐτῷ σχεῖν τῶν ῥηθέντων. Deum deprecabatur, vel vehementer orabat, ut sibi veniam dictorum daret. vi. 86. §. 3. συγγνώμην μοι ἔχετε. Veniam mihi date. Ignoscite mihi. vii. 13. ὑμῖν ἔκ γε ἐμεῦ ἐγίνετο συγγνώμη. ix. 58. Vobis a me venia dabatur. A me vobis ignoscebatur. Ego vobis ignoscebam. Ibi vitiose legitur πολλοὶ συγγνώμη, pro πολλὴ, τουτέστι μεγάλη. Magnam autem veniam alicui dare dictum ab Herodoto, pro facile veniam alicui dare. Vel pro, valde, vehementer, magnopere, ignoscere.

συγγνώμην ἔχειν τινι τῶν ἡμαρτημένων. Ctes. Pers. 38. Peccatorum alicui veniam dare.

συγγράφειν, συγγράφεσθαι, συγγράψασθαι. comm. Conscribere. πάντα συγγραψαμένου ἀναφέρειν παρ' ἑωϋτόν. Omnia conscripta ad se referre. i. 47. ταῦτα συγγραψάμενοι. Cum ista conscripsissent. i. 48.

συγγραφή. Scriptio. Conscriptio. θῶυμα ἐς συγγραφήν. Miraculum scriptione, vel scriptu dignum. i. 93.

σύγγραμμα, τος, τό. comm. Opus conscriptum. Res scriptis comprehensa. i. 48.

συγκαθαιρέειν, εῖν. V. H. De quo in vulgatis Græco-latinis Lexicis hoc tantum exstat scriptum. συγκαθαιρέω. Tollenti onus auxilior. Quare sumitur pro συλλαμβάνειν. id est, Aliquem in onere aliquo tollendo juvare, et simpliciter,

juvare. Apud Herodotum ix. 35. accipi videtur pro cum aliquo aliquid suscipere, et in re aliqua gerenda socium ejus esse. οὕτω δὴ πέντε σφι μαντευόμενος ἀγῶνας τοὺς μεγίστους Τισαμενὸς ὁ Ἠλεῖος, γενόμενος Σπαρτιήτης, συγκαταιρέει. Valla : Tisamenus Eleus Spartiata effectus quinque maxima certamina ex oraculo illis obtinuit. Æm. P. Sic igitur Tisamenus ille Eleus, factus Spartanus, [et Spartanæ civitatis jure donatus,] vaticinans, [vatisque munere in exercitu fungens,] quinque maxima certamina cum ipsis suscepit, [et ejusdem expeditionis socius ipsis fuit in his quinque gravissimis certaminibus subeundis.] Hoc patet ix. 33. Οὗτος γὰρ δὴ εἵπετο τῷ στρατεύματι τούτῳ μάντις. τὸν, ἐόντα Ἠλεῖον, καὶ γένεος τοῦ Ἰαμιδέων Κλυτιάδην, Λακεδαιμόνιοι ἐποιήσαντο λεωσφέτερον. Τισαμενῷ γὰρ μαντευομένῳ ἐν Δελφοῖσι περὶ γόνου, ἀνεῖλε ἡ Πυθίη ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ἀναιρήσεσθαι πέντε. &c. Quænam autem fuerint hæc quinque certamina, vide ix. 35.

συγκατεργάζεσθαί τι τινί. Aliquem in re aliqua conficienda, comparandaque juvare. ὁ τῷ Κύρῳ τὴν βασιληΐην συγκατεργασάμενος. Qui Cyrum in quærendo, comparando, obtinendoque regno adjuverat. i. 162. ii. 154.

συγκεῖσθαι. comm. Ad conventiones, et pacta relatum. ἐούσης τῆς ὥρης, ἐς τὴν συνέκειτό σφι ἀπαλλάσσεσθαι. ix. 52. Cum esset hora, ad quam, [qua hora] inter ipsos convenerat discedere, [vel, qua hora de discessu inter ipsos convenerat.] ἀπαλλάσσοντο ἐς τὸν χῶρον, ἐς τὸν συνέκειτο. ibid. In eum locum iverunt, in quem [inter eos ire] convenerat. Vel, De quo petendo inter illos convenerat. [Hoc ix. 53. συνωνύμως dicitur, ἐς τὸν χῶρον ἰέναι, ἐς τὸν συνεθήκαντο. In locum ire, in quem inter se pacti fuerant se profecturos.] Vel, In locum constitutum.

συγκειμένου σφι τὸν νηὸν ποιέειν. Cum inter ipsos convenisset ut templum fieret. v. 62.

συγκεντεῖν. Ion. et poet. Compungere. Conficere. Contrucidare. τούτους συγκεντέουσι. Hos conficiunt. Hos contrucidant. iii. 77.

συγκεράειν, ᾶν. comm. Commiscere. Miscere. Jungere. Inire. Facere. φιλίην πρὸς Ξέρξεα συνεκεράσαντο. vii. 151. Amicitiam cum Xerxe fecerunt, inierunt, contraxerunt.

συγκοπαὶ Ionibus familiares. ἀμβώσας, pro ἀναβοήσας. Vociferatus. i. 8. ὤσφραντο, pro ὠσφρήσαντο. i. 80. ἱρὸς, pro ἱερός. ibid. ἱρὸν, pro ἱερόν. i. 105. ἱρεὺς, pro ἱερεύς. i. 140. ἀμπαυστήριος, et ἀμπαύομαι, pro ἀναπαυστήριος, et ἀναπαύομαι. i. 181. ἀντέλλει, pro ἀνατέλλει. ii. 142. ἀμβολάδην, pro ἀναβολάδην. iv. 181. φύσας, pro φυσήσας. v. 91. ὤφλεε, pro ὠφείλεε, ab ὀφειλέω, ῶ. viii. 26. ἑστάναι, pro ἑστηκέναι. ix. 27. sic ἕστασαν pro ἑστήκεισαν. Consule Eustathium.

συγκρίνειν μεγάλας φιλίας. Herodotea locutio. Magnas amicitias contrahere. Θηραίοισι ἐς Σαμίους φιλίαι μεγάλαι συνεκρίθησαν. Magnæ amicitiæ Theræis cum Samiis contractæ sunt. iv. 152.

συγκτίστης, ου, ὁ. N. H. Ejusdem coloniæ deducendæ socius. v. 46.

συγκύπτειν. comm. Simul procumbere. Simul inclinare. Simul incurvari. μεταφορικῶς vero Coire. Conspirare. Concordes esse. Consentire. εἰ συγκύψαντες τὠυτὸ πρήσσοιεν πάντες. vii. 145. Si coeuntes, si conspirantes, si consentientes, idem omnes facerent.

συγκυρεῖν. Ion. pro comm. συμβαίνειν. Accidere. Contingere. τὰ συγκυρήσαντα. Quæ contigerunt. i. 119. οἶδα τάδε Μεταποντίνοισι συγκυρήσαντα. Hæc Metapontinis accidisse scio. iv. 15. οὐ μέντοι ἔς γε τέλος οἱ συνήνεικε τὸ ἔχθος τὸ ἐς Λακε-

δαιμονίους συγκεκυρημένον. ix. 37. Haud tamen ad finem usque, [id est, tandem] hoc odium adversus Lacedæmonios casu susceptum ei profuit. συνεκύρησε [τὸ τρῶμα] γενέσθαι. ix. 90. Accidit ut [illa clades eodem die] acciperetur. In Stephani codice perperam συνεκήρυσε legitur. Error est typographicus.

συγκυρεῖν. Ion. pro comm. συντυγχάνειν. viii. 136. Incidere in aliquem. Obviam ire. Occurrere alicui. συνεκύρησε ἡ τῶν Καλυνδέων κατὰ τύχην παραπισοῦσα νηῦς. viii. 87. Calyndensium navis [ei] fortuito occurrit. Vel, in eam fortuito incidit. ἐνταῦθα συνεκύρεον νῆες ἥ τε Θεμιστοκλέος, καὶ ἡ Πολυκρίτου. viii. 92. Valla : Quum interim conflixerunt naves duæ, una Themistoclis, altera Polycriti. Æm. P. Hic naves, una quidem Themistoclis, altera vero Polycriti, sibi invicem occurrerunt. Vel, Tunc [duæ] naves, una quidem Themistoclis, altera vero Polycriti sibi vicissim occurrerunt. Gall. melius, *Se rencontrerent*. Quod autem Valla male verterit hoc verbum, inde patet, quia Themistocles et Polycritus non erant hostes : at in eadem Græcorum classe fortiter adversus barbaros pugnabant. Quod ex sequentibus Herodoti verbis aperte colligitur. Sic enim viii. 92. καὶ βώσας [ὁ Πολύκριτος] τὸν Θεμιστοκλέα, ἐπεκερτόμησε, ἐς τῶν Αἰγινητέων τὸν μηδισμὸν ὀνειδίζων. ταῦτα μέν νυν νηῒ ἐμβαλὼν ὁ Πολύκριτος ἀπέῤῥιψε ἐς τὸν Θεμιστοκλῆα. Vide et viii. 93.

συγχέειν, εῖν. comm. Ad animum relatum, confundere, turbare, consternare. ἡ δευτέρη ἀγγελίη σφι ἐπεξελθοῦσα συνέχεε οὕτω, ὥστε τοὺς κιθῶνας κατεῤῥήξαντο πάντες. viii. 99. Secundus nuntius, qui ad ipsos repente venit, [eos] adeo consternavit, ut omnes dilacerarent [suas] vestes.

συγχοῦν. V. H. a συγχόω, ῶ, ώσω. pro quo comm. συγχέειν, et συγχῶσαι. Humo congesta tegere, vel obstruere. τὰς κρήνας συγχοῦν. Humo congesta fontes obstruere. iv. 120. [συγχέειν τοὺς τάφους. iv. 127.] τὰ ὕδατα συγχώσαντες. Fontibus obstructis. iv. 140. μετωνυμικῶς enim hic τὰ ὕδατα, pro τὰς κρήνας posuit Herodotus, contentum pro continente. Vel vertendum, Aquis terra congesta tectis. συγκεχωσμένα. viii. 144. Humo congesta tecta [simulacra, vel obruta.] συγχώσας πάντα. ix. 13. Cum omnia obruisset humo congesta.

συγχωρεῖν. comm. Concedere. εἰ Συρηκουσίοισι ἐόντες Ἀθηναῖοι συγχωρήσομεν τῆς ἡγεμονίης. vii. 161. Si nos, qui sumus Athenienses, imperio Syracusanis cedamus. Imperium Syracusanis concedamus.

συγχῶσαι. Vide χῶσαι.

συλλαμβάνειν. comm. Percipere. Intelligere. συλλαβὼν τὸ θεοπρόπιον. Oraculo percepto. Oraculo intellecto. iii. 64. τὴν τῶν ἀνδρῶν φωνὴν αἱ γυναῖκες συνέλαβον. Virorum vocem, linguamque mulieres perceperunt, intellexerunt, didicerunt. iv. 114.

σύλλογος, ὁ. comm. Concio. Concilium. Conventus. Congregatio. Cœtus. διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου. Ex cœtu, sive conventu discedere. iii. 73. σύλλογον ἐπίκλητον Περσέων ἐποιέετο. Persas in concilium convocavit. vii. 8. apud init. v. s. Accersitum Persarum concilium fecit. τὸν σύλλογον τόνδε διάλυσον. Istum consessum dissolve, dimitte. vii. 10. §. 4. σύλλογος ἐγίνετο. viii. 74. Consilium coactum est. Concio coacta est. σύλλογον τῶν ἐπιβατέων ποιησάμενοι. viii. 83. Valla : Cum propugnatorum cœtum fecissent. Æ. P. Militum classiariorum, sive propugnato-

rum, concione convocata, vel coacta. Vel, cum mil. class. sive propug. concionem coegissent, convocassent. σύλλογον ποιησάμενος παντὸς τοῦ ςρατοπέδου. viii. 24. Vall. Facto totius exercitus cœtu. Æ. P. Convocata totius exercitus concione. Vel, Universo exercitu ad concionem convocato. Vel, Coacta totius exercitus concione. σύλλογος ἐγίνετο. viii. 74. Concilium habitum est. Concilium factum est. Concio coacta est. viii. 83.

συλλοχίτης, ὁ. Ion. et poet. Ejusdem manipuli, vel cohortis socius. i. 82. ad fin.

συλλυπεῖσθαί τινι. Cum aliquo dolere. Vulgo, Condolere alicui. Commiserari alicujus vicem. συλλυπεύμενοι τῷ πάθεϊ. ix. 94. Commiseratione calamitatis illius commoti. Vel, Illam calamitatem commiserantes.

συμβαίνειν. Convenire. Consentire. συνέβησαν ἐς τὠυτό. In idem convenerunt. Inter illos convenit de re eadem: de eadem re consenserunt. i. 13. ἐς λόγους συνελθόντες συνέβησαν, ὥςε. Cum in colloquium venissent, convenerunt, ut. Inter eos convenit, ut. i. 82. ὁ χρόνος τῇ ἡλικίῃ τοῦ παιδὸς ἐδόκεε συμβαίνειν. Ipsum tempus cum ætate pueri convenire, congruereque videbatur. i. 116. ἐθέλων εἰδέναι εἰ συμβήσονται τοῖσι λόγοισι τοῖσι ἐν Μέμφι. Scire cupiens an consentirent cum iis, quæ Memphi dicebantur. ii. 3.

συμβάλλειν. com. Confligere. Conserere manus. Pugnare. ὁ συμβαλὼν ςρατός. Exercitus, qui [cum hoste] conflixerat. i. 77. πεζοὶ τοῖσι Πέρσῃσι συνέβαλλον. Pedites (agitur enim illic de equitibus, qui de equis in terram desiluerant,) cum Persis conflixerunt. i. 80. συμβαλὼν ἐνίκησε τοὺς Ἀσσυρίους. Commisso prælio vicit Assyrios. i. 103. οἱ Μῆδοι συμβαλόντες τοῖσι Σκύθῃσι. Medi cum Scythis congressi. i. 104. συμβαλὼν τοῖσι Πέρσῃσι. Cum Persis congressus. i. 128. συνέβαλον οἱ Βαβυλώνιοι. Babylonii conflixerunt. i. 190. συνέβαλε Κύρῳ. Cum Cyro conflixit. i. 214. συμβαλὼν Σύροισι ὁ Νεκώς. Necos cum Syris congressus. ii. 159, 169. iv. 58. συνέβαλον τοῖσι Αἰγυπτίοισι. iv. 159. συμβάλλουσι τοῖσι Βοιωτοῖσι οἱ Ἀθηναῖοι. v. 77, 119. vi. 109. vii. 212. ix. 41, 61.

συμβάλλειν. comm. Conferre. Comparare. ἄξιος [αὐτῷ] συμβληθῆναι. Dignus, qui cum eo compararetur. ii. 10. πρὸς τὸ Εὐβοϊκὸν συμβαλλόμενον. Cum Euboico collatum. iii. 95. οὐδὲ εἷς τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν τυράννων ἄξιός ἐςι Πολυκράτεϊ μεγαλοπρεπείην συμβληθῆναι. Ne unus quidem ceterorum Græcorum tyrannorum dignus est, qui magnificentia cum Polycrate conferatur. iii. 125, 160. iv. 42, 53. ὡς εἶναι ταῦτα σμικρὰ μεγάλοισι συμβάλλειν. Ut liceat hæc parva cum magnis comparare. iv. 99.

συμβάλλειν. comm. Conjicere. Conjecturis aliquid assequi. ii. 10. [dicitur et συμβάλλεσθαι pro eodem. συνεβάλλετο εἶναι τὸν Νεῖλον. Nilum esse conjiciebat. ii. 33. iii. 68. συμβέβληταί μοι ὁδός. Viam conjecturis assequor. Viam hanc esse conjicio.]

συμβαλλεόμενος. Ionice et Attice, ἀντὶ τοῦ συμβαλλόμενος, quod com. conjiciens, conjecturis assequens. iii. 68. [Vide συμβάλλεσθαι, et συμβαλλόμενος hinc deductum. iv. 15.] vii. 24. συμβαλεόμενος. vii. 184. pro συμβαλόμενος, particip. aor. 2. med. συμβαλλεόμενος vero est præs. temp. vii. 187, 189. viii. 30.

συμβαλλεόμενος. Ion. pro com. συμβαλλόμενος. Collatus. Comparatus. iii. 95. Vide συμβάλλειν.

συμβάλλεσθαι. comm. Conferre ad. Adjuvare ad. Prodesse ad aliquid faciendum. οὐδεμίη κρήνη ἐς πλῆθος οἱ συμβάλλεται. Nullus fons ad

[aquarum] copiam [majorem habendam] ei confert quidquam. iv. 50.

συμβάλλεσθαι. comm. Conjicere. Conjecturis assequi. συνεβάλλετο τὸν Ὀρέστεα εἶναι. Orestem esse conjiciebat. i. 68. συμβαλλεόμενος, pro comm. συμβαλλόμενος. i. 68. ii. 112. τῇδε συμβαλλεόμενος. Ita, vel hoc modo conjiciens. iii. 68. iv. 45. ὡς ἐμοὶ δοκέει συμβαλλομένῳ. iv. 87. οὐκ εἶχον συμβαλέσθαι τὸ πρῆγμα. Rem conjicere non poterant. iv. 111. συνεβάλλοντο τὸ χρηστήριον αὐτὸ τοῦτο εἶναι. Conjecerunt hoc ipsum esse oraculum sibi redditum. v. 1. vi. 80. vii. 42, 143, 184, 187, 189, 209, 239. viii. 94.

συμβάλλεσθαι. comm. Conjicere. Conferre. Attice autem vox media vel passiva pro activa, συμβάλλειν. πολλῶν [ποταμῶν] συμβαλλομένων τὸ σφέτερον ὕδωρ. Multis fluviis suam aquam conferentibus. iv. 50.

σύμβασις, ἡ. comm. Comparatio, Conventio. Gallice, *Composition. Appointement. Accord.* ἄνευ ἀναγκαίης ἰσχυρῆς συμβάσιες ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν. Sine vehementi necessitate conventiones firmæ permanere, ac durare nequeunt. i. 74. Vel, Pacta conventa firma durare non solent.

συμβεβάναι. Ion. et poet. pro συμβεβηκέναι, unde συμβεβαίναι, sublato κ, et correpto η, quod in α breve versum est; hinc κατὰ συγκοπὴν συμβεβάναι, ideoque παροξυτονεῖται. Nam si κατὰ κρᾶσιν esset formatum, circumflecteretur in penultima. δοκέοντας δὴ πάντα συμβεβάναι. Existimantes omnia jam esse composita, de omnibus compositionem esse factam, de omnibus inter se et illos jam convenisse. iii. 146.

συμβιβάζειν. comm. Pacem inter aliquos facere. Conciliare aliquos inter se. Gallice, *Accorder, appointer quelques uns. Réconcilier.* οἱ συμβιβάσαντες αὐτοὺς, ἔσαν οἵδε. Qui compositionem inter ipsos fecerunt. Qui pacem inter ipsos fecerunt. Qui ipsos in mutuam gratiam, et concordiam reduxerunt, hi fuerunt. i. 74.

συμβόλαιον, ου, τό. comm. Signum. Argumentum. Certa rei nota. v. 92. §. 7.

συμβολὴ, ῆς, ἡ. Ion. et comm. Congressus. Conflictus. Prælium. ἑσσωθέντες τῇ συμβολῇ. Congressu, prælioque victi. i. 66. συμβολῆς γενομένης. Prælio commisso. i. 74. ἐνίκησαν τῇ συμβολῇ. Prælio commisso vicerunt. Congressu. Consertis manibus hostem superarunt. iv. 159. v. 118. vi. 109. συμβολὴν ἐποιέετο. Congrediebatur. vi. 110, 120. vii. 166. ἐγίνετο συμβολή. Prælium commissum est. vii. 210. ix. 42, 45, 46, 51, 66, 70.

συμβολὴ, ῆς, ἡ. comm. Commissura. iv. 10.

συμβουλὴ, ῆς, ἡ. comm. Consilium. ἔδοξέ οἱ καὶ Ἀρτεμισίην ἐπὶ συμβουλὴν μεταπέμψασθαι. viii. 101. Placuit ipsi etiam Artemisiam in consilium, vel ad consilium accersere. ἥσθη τῇ συμβουλῇ Ξέρξης. viii. 103. Eo consilio delectatus est Xerxes.

συμβουλίη, ης, ἡ. Ionic. ac H. V. pro comm. συμβουλή. Consilium. πάσης συμβουλίης ἀλογήσας. Omni consilio contemto. iii. 125. ἵνα σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλίης χρηστοῖσι ἔργοισι ἀμείψομαι. Ut te pro bono consilio bonis factis remunerem. iv. 97. σὺ δέ μευ συμβουλίην ἔνδεξαι. vii. 51. Tu vero meum consilium accipe. ἡ συμβουλίη ἡ ἐς ἡμέας τείνουσα. Consilium, quod ad nos spectat. vii. 135.

συμμαχίη. Ion. pro comm. συμμαχία. Societas, quæ belli conjunctis armis gerendi caussa fit. Socii ipsi. ἔπεμπεν ἀγγέλους ἐς τὰς συμμαχίας. pro ἐς τοὺς συμμάχους. Legatos misit ad socios. i. 81, 82.

τὸ ἥμισυ τῆς συμμαχίης. Dimidia sociorum pars. vii. 148.

συμμαχικὸν, οῦ, τό. N. H. et Thucydideum, pro comm. οἱ σύμμαχοι. Socii. vi. 9.

συμμένειν. Verbum non commune, sed Herodoti, et Aristotelis, peculiare. Consistere. Permanere. Durare. i. 74. ἄνευ ἀναγκαίης ἰσχυρῆς συμβάσιες ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν. Sine vehementi necessitate conventiones firmæ permanere nequeunt. vel, Pacta conventa firma durare non solent. Aristotel. τῶν Ἠθικῶν Νικομαχείων πέμπτῳ cap. 5. eodem modo usurpat.

σύμμιγα. Adverbium Herodoteum, pro comm. ἀναμὶξ, et ἅμα. Promiscue cum. Simul cum. σύμμιγα τῇσι γυναιξί. Promiscue cum mulieribus. vi. 58.

συμμίξαί τινι κοινόν τι πρῆγμα. Herodotea locutio. viii. 58. v. s. Rem aliquam communem cum aliquo miscere. id est, Rem aliquam cum aliquo communicare. Vel, De re aliqua cum aliquo communicare. Nam utrumque loquendi genus a Cicerone variis in locis usurpatum invenias. Consule Nizolium. Thucydides dicit, ξυγκοινοῦν τι τινί. et τὶ μετά τινος κοινῶσθαι. Vide nostrum Græcol. indicem.

συμμίσγειν. Ion. et poet. pro com. συμμιγνύναι. Commiscere. Miscere cum. Insinuare in cœtum, gratiam, familiaritatem, alicujus. συμμίσγων ἐνὶ ἑκάστῳ, ubi accus. ἑαυτὸν sub. vel Ἀττικῶς activum pro pass. συμμισγόμενος, est accipiendum. Se cum uno quoque miscens. In unius cujusque bonam gratiam, et familiaritatem se insinuans. i. 123. συμμισγόντων τῇ ναυμαχίῃ. pro συμμιγνυμένων. Cum navali prælio manus conseruissent. Cum prælium navale commisissent. i. 166. ποταμὸς ῥέων συμμίσγεται τῷ Ἴστρῳ. Fluvius fluens cum Istro commiscetur. iv. 49. συμμισγόμενα τῷ Ἴστρῳ. iv. 50, 53. τῇ συνεμίχθη. Cum qua mixtus est. Cum qua congressus est. iv. 114. συμμίξαντες τὰ στρατόπεδα. Commixtis, conjunctisque castris. ibid. συμμίσγουσι ἀνδρὶ πορφυρεῖ. Cum homine purpurario colloquuntur. vel, cum hom. pur. contrahunt. vel, habito colloquio paciscuntur. iv. 151.

συμμίσγειν, vel συμμίξαι τινί. Cum aliquo colloqui. Cum aliquo coram agere. ἐς τὴν Σικελίην ἀπικέατο ἄγγελοι ἀπὸ τῶν συμμάχων συμμίξοντες Γέλωνι. vii. 153. In Siciliam Legati venerunt a sociis missi, cum Gelone acturi. συμμίξοντες autem Attice dictum, pro συμμιχθησόμενοι, activum pro passivo. Vel est ἔλλειψις accusativi casus ἑαυτοὺς, qui ad personam refertur. Sic ipsum συμμίσγειν est accipiendum. ἐθέλων σφι συμμίξαι. viii. 67. Cum ipsis colloqui volens. θέλων αὐτῷ συμμίξαι. viii. 79.

συμμίσγειν. Ion. et poet. ad res bellicas relatum, pro comm. συμμιγνύναι. subauditur autem accusat. personæ, vel activum Attice pro passivo sumitur. Manus conserere. Confligere. Pugnare. οἱ Μῆδοι Πέρσῃσι συνέμισγον. Medi cum Persis manus conseruerunt, conflixerunt. i. 127. οὐκέτι συμμίσγουσι τοῖσι Ἕλλησι. ii. 120. συνέμισγον ἀλλήλοισι. Inter se manus conseruerunt. iii. 78. συμμίσγοιμεν ἂν ἐς μάχην ὑμῖν. Vobiscum manus in prælio conseremus. iv. 127. vi. 11, 14. vii. 85. συνέμισγον τοῖσι Ἕλλησι. vii. 211, 226. viii. 16, 84. ix. 48.

συμπίπτειν. Ion. pro comm. συμβαίνειν. Accidere. Contingere. Vide συνεπεπτώκει. i. 82. συνέπιπτε γὰρ καὶ τὸν ἐστιγμένον τὴν κεφαλὴν ἀπῖχθαι. Contigit enim ut et ille, qui caput notis compunctum habebat, veniret. v. 35. Ἀρισταγόρῃ

ταῦτα πάντα συνέπιπτε. Hæc omnia Aristagoræ contigerunt. v. 36. συνέπιπτε ὥςε ταῖς αὐταῖς ἡμέραις τὰς ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας. viii. 15. Accidit ut iisdem diebus hæc navalia prælia committerentur. συνέπιπτε δὲ τοιούτῳ, ὥςε. viii. 132. Accidit autem hujusmodi [re, i. ob hujusmodi rem,] ut, &c. συνέπιπτε ὥςε ὁμοῦ σφέων γίνεσθαι τὴν κατάςασιν. viii. 141. Valla: Contigit ut concioni adessent Lacedæmonii. v. s. Accidit ut ipsorum [Lacedæmoniorum] concio simul fieret. i. ut ipsi quoque Lacedæmonii tunc illi concioni adessent. Εἰ καὶ τότε τῆς αὐτῆς ἡμέρης συμπιπτούσης, τοῦ τε ἐν Πλαταιῆσι, καὶ τοῦ ἐν Μυκάλῃ μέλλοντος ἔσεσθαι τρώματος, φήμη τοῖσι Ἕλλησι τοῖσι ταύτῃ ἐσαπίκετο. ix. 100. Valla videtur legisse συμπίπτοντος τοῦ τε ἐν Πλατ. vel, συμπεσόντος, &c. Vertit enim, Etsi tunc eodem die contigit utraque clades, ea, quæ ad Platæas accepta, et quæ ad Mycalen accipienda erat, fama quæ huc ad Græcos venit. Æ. P. Siquidem et tunc, cum idem [prælii committendi] dies [utrisque, Græcis, Persisque] contigisset, cumque illa clades, quæ ad Platæas, et illa, quæ ad Mycalen [accepta est,] esset accipienda, fama ad Græcos, qui illic [ad Mycalen, erant, ex agro Platæensi, eodem die] pervenit. Hic Herodoti locus videtur obscurior. Idem tamen hæc valent, ac si dixisset, Καὶ γὰρ τῆς αὐτῆς ἡμέρης τῆς ποιηθησομένης μάχης, ἀμφοτέροις, τοῖς Ἕλλησι, καὶ τοῖς Πέρσαις συμπιπτούσης, εἴτε συμπεσούσης. πῶς; τοῦτε ἐν Πλαταιῆσι, &c. ταύτῃ. ἐν τῇ Μυκάλῃ. ἐσαπίκετο. τῆς αὐτῆς ἡμέρης ἐκ τῆς Πλαταιΐδος. Vide ix. 101. ἕτερον συνέπεσε γενόμενον. ibid. Alterum fieri contigit.

συμπίπτειν varie sumtum. συμπίπτειν ἀσιτίῃσι. Incidere in inediam. Inedia premi, macerari, confici. iii. 52. συμπίπτειν τοῖς πρήγμασι. Rebus convenire. Cum rebus congruere. Rebus consentaneum esse. vii. 151.

συμπίπτειν ἐς νείκεα. ix. 55. In rixas incidere. In contentionem venire.

συμπλέκειν. et συμπλέκεσθαι. comm. Ad res bellicas relatum. Manus conserere. Confligere. Συμπλακέντος Γωβρύεω τῷ μάγῳ. Cum Gobrias manus cum mago conseruisset, vel conserere cœpisset. iii. 78.

συμπληθύειν. Ion. et poet. pro com. συμπληροῦν. Complere. Implere. Augere multum. Οὗτοι οἱ ποταμοὶ συμπληθύουσι αὐτόν. Hi fluvii ipsum augent. iv. 48. συμπληθύει. Multum auget. iv. 50.

σύμπλοος, ὁ. comm. Navigationis socius. ii. 115. iii. 41. V. Hom. 17.

συμπρήκτωρ, ορος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. συλλήπτωρ. Adjutor. vi: 125.

συμφέρειν. comm. Conducere. Expedire. Prodesse. πειθομένοισι, ἄμεινον συνοίσεσθαι. Obtemperantibus, melius rem cessuram [dixit.] iv. 15. v. 82, 114. τὸ καὶ συνήνεικε ποιησάσῃ. viii. 87. Quod etiam ei profuit fecisse, Οὐ μέντοι ἔς γε τέλος συνήνεικέ οἱ τὸ ἔχθος. ix. 37. Haud tamen ad finem usque, [i. tandem] hoc odium ei profuit.

συμφέρειν. Ad tributorum collationem relatum. ἐς τὠϋτὸ συμφέροντες, διηκόσια τάλαντα ἀπαγίνεον. In idem conferentes, idem tributum cum aliis conferentes, 200 talenta afferebant. iii. 92.

συμφέρειν apud Herodotum interdum accipitur pro συμβάλλειν, i. Conjicere. Conjecturis assequi. συμφέρεται ὠὕτὸς εἶναι, τὸν οἱ Ἕλληνες ἀείδουσι. Conjicitur idem esse cum illo, quem Græci celebrant. ii. 79. Valla et Stephanus vim hujus verbi jam nec intellexisse,

nec expressisse fideliter videntur. Consule pag. Lat. versionis. 52. in ed. Steph.

συμφέρειν, et συμφέρεσθαι, pro συμβαίνειν. Accidere. Evenire. Frequentissimum legitur apud Herodotum. Vide συνηνείχθη.

συμφέρεσθαι κακῷ. Herodotea locutio. In malum incidere. ὡς συνοισόμενος μεγάλῳ κακῷ. Valla: Tanquam occursurus magno malo. vi. 50. quod bene. Nam alludit ad nomen cujusdam, qui Græce Κριὸς, Latine *Aries*, vocabatur, cui Cleomenes suadebat ut cornua ferro muniret, quod magno malo esset occursurus.

συμφέρεσθαι. eomm. Consentire. Gall. *Consentir. S'accorder avec quelqu'un.* οὐδαμοῖσι ἄλλοισι συμφέρονται ἀνθρώπων. Cum nullis aliis hominibus consentiunt. i. 173. Hunc locum nec Latin. interpres, nec Steph. ejus corrector, satis fideliter est interpretatus. εἰ μὴ συμφεροίατο. Nisi consenserint. Nisi inter illos convenerit. i. 196. εὗρον οὐδὲ τούτους τοῖσι Ἕλλησι συμφερομένους. Comperi ne hos quidem cum Græcis consentire. ii. 44. συμφέρονται τόδε, [ἤγουν κατὰ τόδε,] Αἰγύπτιοι Λακεδαιμονίοισι. Ægyptii cum Lacedæmoniis hac in re consentiunt. ii. 80. τόδε οὐδαμοῖσι συμφέρονται. In hoc cum nullis consentiunt. ibid. οὐδὲ οὗτος συμφέρεται περὶ τῆς χώρης ταύτης Σκύθῃσι. Ne hic quidem cum Scythis de hac regione consentit. iv. 13. Οὐκ ἂν δυναίμεθα ἐκείνῃσι συμφέρεσθαι. Cum illis consentire non possemus. Nobis cum illis convenire non posset. Gallice melius hæc ita redderentur, *Nous ne saurions nous accorder avec elles.* iv. 114. συμφέρονται Θηραῖοι Κυρηναίοισι. Theræi cum Cyrenæis consentiunt. iv. 154. συμφέρονται οὗτοι τόδε [pro κατὰ τόδε,] τοῖσι Πέρσῃσι. In hac re isti cum Persis consentiunt. vi. 59, 60.

συμφέρεσθαί τινι παλιγκότως. Herodotea locutio. Irasci alicui. Infensum esse alicui. Iras in aliquem exercere. v. 8. Ferri cum aliquo iracunde. Aliquem iracunde tractare. Dicitur enim hoc, ut et τὸ προσφέρεσθαί τινι, Uti aliquo. Aliquem aliquo modo tractare. Sed pro adverbiorum varietate, et qualitate, quæ additur, varie sunt significationes. Exempli gratia, προσφέρεσθαί τινι φιλανθρώπως. Aliquem humaniter tractare. προσφέρεσθαι πολεμικῶς. Hostiliter tractare. [ἡ Πυθίη] τοῖσι Θηραίοισι συνεφέρετο παλιγκότως. iv. 156. Pythia Theræis graviter irata erat. Iras in eos exercebat. Iracunde, ac duriter, eos tractabat. Valla vertit, Theræis male contingebat. Quare τὸ συμφέρεσθαι sumit impersonaliter pro συμβαίνειν. quod non temere damnandum. nam τὸ συμφέρεσθαι sæpissime pro συμβαίνειν reperitur, cum apud alios, tum apud Herodotum. Vide συνηνείχθη. Ne longius abeamus, in hoc ipso lib. iv. 157. manifestum hujus significationis exemplum. Οὐδὲν χρηστὸν σφι συνεφέρετο. Nihil boni ipsis contingebat. Valla nimis liberam interpretationem hic etiam habet. Quum (inquit) nihilo melius secum ageretur.

συμφοραίνειν. V. H. quod in vulgatis Lexicis non exstat. Idem autem valet ac τὸ τὴν ἑαυτοῦ, ἢ καὶ ἑτέρου συμφορὰν θρηνεῖν, καὶ κλαίειν. id est, Suam, vel etiam alterius calamitatem lugere, et deplorare. ὁ δὲ, ὡς ἤκουσεν, ἐσυμφόρηνε. V. Hom. 14. Ille vero, cum [hæc] audisset, suam calamitatem deploravit. Sic autem formatur, συμφοραίνω. μ. συμφορανῶ. ἀόρ. α. act. com. ἐσυμφόρανα. Attice vero, versa α in η, ἐσυμφόρηνα, ας, ε. In vulg. Lex. legitur φοραίνω. Fero. Sed nullius auctoritate confirmatur, nec ad

rem præsentem facit. Hoc enim verbum ἀπὸ τῆς συμφορᾶς est deductum. Quid vero proprie significet συμφορὰ, et varias hujus vocis significationes, apud Suidam lege.

συμφορέειν, εῖν. Ion. et poet. pro comm. συμφέρειν. Conferre. Comportare. Congerere. Coacervare. συμφορήσας ἐς ὄρυγμα [τὰς ἐσθῆτας] κατέκαιε. Vestes in fossam comportatas cremavit. v. 92. §. 7.

συμφορὴ, ῆς, ἡ. Ion. pro comm. συμφορά. Calamitas. Adversa fortuna. συμφορὴν ὡς κουφότατα φέρειν. Calamitatem, vel adversam fortunam, quam levissime ferre. i. 35. συμφορῇ πεπληγμένος. Calamitate percussus, afflictus. i. 41. συμφορῇ κεχρημένον. Qui adversam fortunam est passus. Qui cladem aliquam accepit. Qui in adversam fortunam incidit. i. 42. συμφορὴν ποιησάμενοι μεγάλην. Id magnam calamitatem ducentes. Hoc magnæ calamitati tribuentes. i. 83, 216. συμφορῇ ἐχρῆτο. Jacturæ molestia afficiebatur. iii. 41. συμφορῇ μεγάλῃ διαχρέωνται. Magna calamitate afficiuntur. Magno damno afficiuntur. iii. 117. κάρτα συμφορὴν μεγάλην ἐποιήσαντο. Valde magnam calamitatem duxerunt. iv. 79. ἀγνοεῦντες τὰς συμφορὰς οἱ Θηραῖοι. Theræi calamitates ignorantes. Suarum calamitatum caussam ignorantes. iv. 156. συμφορὴν μεγάλην ποιεῦνται. Magnam calamitatem esse ducunt. v. 5, 35. vii. 117. viii. 10, 69, 100. συμφορὴν τὸ εἶδος αὐτῆς ποιευμένης. Ejus deformitatem calamitatem ducentes, ac iniquo animo ferentes. vi. 61. ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε ἀνεθέλητον. Incidit in calamitatem non voluntariam, i. inopinatam, inexspectatam, insperatam. vii. 88. Valla vertit, Insciens incidit. &c. συμφορῇ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα. viii. 20. ἀντὶ τοῦ, μεγίστῃ συμ. χ. Maxima calamitate affici. In maximam calamitatem incidere. συμφορὴν ἐποιεῦντο μεγάλην. ix. 77.

συμφορήσαντες χρήματα. ix. 81. Comportatis pecuniis. Pecuniis in unum locum comportatis. συνεφόρεον τὰ ὀστέα ἐς ἕνα χῶρον. ix. 83. Ossa comportarant in unum locum.

σύμφορος, ὁ καὶ ἡ. com. Utilis. Commodus.) (ἀσύμφορος. ὃ ἥκιστα ἡμῖν σύμφορόν ἐστι. viii. 60. Quod minime nobis est utile. Quod nobis minime conducit.

συμψάω, ῶ. Ion. pro comm. συνδιατρίβω. Contero. Conturbo. Res aliquas ita confundo, ut nulla earum appareant vestigia. Vide Suidam. συμψήσας ἵππον, vertit συντρίψας. et affert hunc Herodoti locum, qui exstat i. 189. Sed illic τὸ συμψήσας significat potius violenter contorquens, secumque trahens.

συνάγγελος, ου, ὁ. N. H. Socius alicujus, qui aliquo nuntius mittitur. Legationis socius. τὸν συνάγγελον αὐτοῦ ἀποθανεῖν. vii. 230. Eum, qui cum ipso nuntius missus fuerat, obiisse [dicunt.]

συναιρέσει tam nominum, quam verborum Iones non raro delectantur. πλεῦνας, pro πλέονας, εἴτε πλείονας, καὶ πλείως dicentes, i. Plures. i. 1. τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα. i. 2. οἰκειεῦνται, pro οἰκειοῦνται. i. 4. ἀμβώσας, pro ἀναβοήσας. i. 8. θάρσει, pro θάρσεε non contracto. i. 9. φοβεῦ, pro φοβοῦ, hocque pro φοβέου. ibid. πειρώμενον, ἐκ τοῦ πειραόμενον. ibid. ἀνέβωσεν, pro ἀνεβόησεν. i. 10. ἑώρα, non ἑώραε. i. 11. ἐποιεῦντο, pro ἐποιοῦντο. i. 13. ἑστᾶσι. ex ἑστάασι per contractionem. hoc vero ex ἑστάκασι. sublato κ Ionice. i. 14, 51. βιώμενον, a βιαόμενον. i. 19. ὁρμᾶσθαι. i. 24. σῶς ἐκ τοῦ σῶος. ibid. νῷ, pro νόῳ. i. 27. (ut dicit. i. 10. et i. 77.) τοὔτερον, pro τὸ ἕτερον. i. 32. οὕτερος, pro comm. ὁ ἕτερος, quod utrumque legitur.

i. 34. τοῦμεῦ, pro τοῦ ἐμοῦ. Mei. i. 41. ἀπεπειρῶτο. i. 46. ὦλλοι, pro οἱ ἄλλοι. i. 48. ἐνώσας, pro ἐννοήσας. i. 68. ἐνένωτο, pro ἐνενόητο. i. 77. Et multa alia hujusmodi, quæ suo loco vide.

συναλίζειν. Ion. et comm. Congregare. συνηλίζοντο. Congregabantur. i. 62. Vide ἁλίζειν. συναλίσαντα. ii. 111. συναλισθέντας. Congregatos. v. 15. συνηλίζοντο. v. 102. συναλίσας τοὺς αὐτούς. vii. 13.

συνάμορος, ὁ καὶ ἡ. vel συνάμωρος. N. Herodoteum, ut et συναμωρεῖν verbum Herodoto peculiare, de quo suo loco. Alii tamen σινάμορος, per ι, et ο, scribendum censent. Eustath. et Suidam consule. Qui maleficio afficit. Qui vastat. Maleficus. Vastator. τῶν ἑωϋτῦ συνάμορον. Rerum suarum vastatorem, destructorem. v. 92. §. 6.

συναμφότερος. Et in plurali, συναμφότεροι. comm. Uterque simul. i. 147. iii. 97. viii. 46. Simul ambo.

συναμωρέειν, εῖν. Herodoteum verbum, pro comm. βλάπτειν. κακοῦν. δηοῦν. φθείρειν. Lædere. Vastare. Maleficio afficere. Ἑλλάδος μηδεμίην πόλιν συναμωρέειν. Nullam Græciæ civitatem maleficio afficere. i. 152. Sunt tamen qui σιναμωρεῖν per ι scribendum putent. Consule σινάμωρον apud Suidam. Herod. ipse lib. viii. 35. sic habet scriptum, πάντα ἐσιναμώρεον. Omnia vastabant.

συνάπας, αντος, ὁ. N. H. Simul omnis. Universus. τοῖσι συνάπασι ἄλλοισι. Ceteris universis. v. 49.

συναπεστέατο. Si codex sanus est, hoc Ionice dictum, pro comm. συναφίσταντο. Quod observandum propter ὡς præcedens. Jam enim τὸ ὡς cum imperfecto junctum dices, cum frequentius occurrat cum optativo, vel subjunctivo, non raro etiam cum futuri indicativo, caussam finalem, ut appellatur, significans. ὡς ἂν ἑκόντες αὐτῷ οἱ Μιλήσιοι συναπεστέατο. Ut Milesii secum ultro deficerent [a rege Persarum.] v. 37. Sed suspicor legendum potius συναπεσταίατο, pro συναφίσταιντο. quod Ἰωνικῶς dictum. Error autem natus videtur ex ipsa pronuntiandi ratione, quam plerique vel doctissimi viri suavitatis gratia sequuntur, nullum discrimen statuentes inter ε simplex et αι diphthongum. Quoties enim utrumque scribitur, toties manifestum utriusque discrimen apparet. Vide ἐπανεσταίατο.

συνάπτειν πόλεμον. Bellum movere adversus aliquem. i. 18. Bellum conflare. Pro eodem dicitur et νεῖκος συνάπτειν. q. d. controversiam certamenque conflare. ἔτι μοι πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συνῆπτο. vii. 158. Cum mihi bellum contra Carthaginienses esset conflatum. Vel, Cum bellum gererem cum Carthaginiensibus.

συνάπτειν. Confligere. Manus conserere. Est ἔλλειψις nominis τὰς χεῖρας. μελλόντων συνάπτειν. Cum manus essent conserturi. iv. 80. μελλόντων συνάψειν τὰ στρατόπεδα ἐς μάχην. Cum castra, vel copias, ad prælium faciendum essent commissuri. v. 75.

συνάπτειν. comm. Conjunctum esse. Contiguum esse. i. 98.

συναράσσειν. comm. Collidere. Contundere. Confringere. συναραχθέντων τῶν πλοίων. vii. 170. Valla: Laceratis navibus. Æ. P. Collisis, vel confractis, navibus.

συνάχθεσθαί τινι. comm. Cum aliquo dolere. Vulgo dicitur, Alicui condolere. Πιεζομένοισι ὑμῖν συναχθόμεθα. viii. 142. Vobiscum dolemus pressis. id est, Vestram vicem dolemus, qui [sic ab hoste] premamini.

συνδιακινδυνεύειν. comm. Cum aliquo periclitari, periculum sub-

ire. Ejusdem periculis ocium esse. vii. 220.

συνδιαφέρειν τί τινι. Aliquem in re aliqua ferenda, et toleranda, juvare. οἱ Μιλήσιοι τοῖσι Χίοισι τὸν πόλεμον συνδιήνεικαν. Milesii Chios in bello gerendo adjuverunt. i. 18. v. 99. Est autem metaphora sumta ab iis, qui aliquem in aliquo onere ferendo juvant. pro eodem συνωνύμως dicitur, τὸν πόλεμόν τινι συνεπελαφρύνειν. i. 18. Aliquem in bello gerendo sublevare. Bellum enim onus est gravissimum. προθύμως συνδιαφέρουσι τὸν πόλεμον. Bellum alacriter nobiscum tolerant, vel administrant. v. 79.

συνδιαχειρίζειν. V. H. Contrucidare. Cum aliquo trucidare. Vide vulgata Lexica in διαχειρίζομαι. τὰ λοιπὰ συνδιεχείριζον. ix. 103. Reliquias [hostium, reliquos hostes] contrucidarunt.

συνδούμενος. ὁ συνδεόμενος. ὁ συνδεσμευόμενος. Qui colligatus, vel vinctus est cum aliquo. Οἱ συνδούμενοι Κροίσῳ. Ctesias Pers. 4. Qui cum Crœso vincti erant.

συνειλεῖν. V. H. Convolvere. Colligáre) (διεξελίσσειν. iv. 67.

συνειλεῖν. Herodoteum verbum. Cogere. Congregare. Compellere in aliquem locum, et in eo includere, sive concludere. συνείλησαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα. Uxores liberosque in arcem coegerunt. i. 176. ἐς τοὺς νεωσοίκους συνειλήσας. Cum in navium stationes, sive navalia, compulisset [omnes.] iii. 45.

συνενείκαιεν. Ion. et poet. 3. plur. opt. modi aor. 1. act. a συνενείκω, pro συμφέρω. Contulissent. vii. 152. ut τύψαιεν.

συνεξεπρήξαντο. Vide simplex πρήσσειν, et πρήσσεσθαι. vii. 169.

συνέπαινος, ὁ καὶ ἡ. V. H. Consentiens. Comprobans. Qui consentit. Qui rem aliquam comprobat. συνέπαινοί εἰσι τῷ πεποιημένῳ. Comprobant id, quod factum est. iii. 119. συνέπαινοι ἔσαν οἱ Πέρσαι. Persæ consenserunt. Hæc comprobarunt. v. 20. δεῖ τούτοισι καὶ τὸν βασιλῆα συνέπαινον γίνεσθαι. Oportet et ipsum regem ista comprobare. v. 31. συνέπαινος ἐγίνετο. v. 32.

συνεπάψασθαι. Ion. pro comm. συνεφάψασθαι. Simul attingere. Simul suscipere. Simul persequi. Simul aggredi. τοῦ βαρβαρικοῦ στρατοῦ συνεπάψασθαι. Barbaricum exercitum mecum aggredi. vii. 158.

συνεπελαφρύνειν. Simul levare. Levare aliquem in aliquo onere ferendo. Aliquem juvare ita ut onus ejus levemus. Τοῖσι Μιλησίοισι οὐδαμοὶ Ἰώνων τὸν πόλεμον συνεπελάφρυνον. Nulli de Ionibus Milesios adjuverunt, ut bellum simul administrarent, et eos ejus onere levarent. In bello Milesios non sublevarunt. i. 18. quod infra dicitur συνωνύμως, οἱ Μιλήσιοι τοῖσι Χίοισι τὸν πόλεμον συνδιήνεικαν. παρὰ τὸ συνδιαφέρω. aor. 1. Ion. et poet. συνδιήνεικα.

συνεπεπτώκεε ἔρις ἐοῦσα πρὸς Ἀργείους περὶ χώρου Θυρέης. Inciderat, [acciderat Spartanis] contentio cum Argivis de agro Thyreatico. i. 82. Vide συμπίπτειν.

συνεπισπόμενοι, συνέπιπτον ἐς τὸ τεῖχος. ix. 102. Simul [eos] sequentes, in munitiones simul irruerunt.

συνέσπεσθαι. Ion. et poet. pro com. συνέπεσθαι. συνακολουθεῖν. Una sequi. Simul sequi. Comitari. συνέσπετο Δωριέϊ. Dorieum comitabatur. v. 47.

συνέστασαν τοιούτῳ πόνῳ. Herodotea locutio. viii. 74. In hoc labore constituti vel occupati erant.

συνεστεῶσα μάχη. Ion. pro comm. μάχη ἔτι ποιουμένη. Prælium, quod adhuc committitur. μάχης συνεστεώσης. Dum prælium adhuc committeretur. Inter pugnandum. i. 74. Et σύστασις. ipse conflictus, et prælium quod inter aliquos com-

mittitur. vii. 167. Vel etiam hæc de stataria pugna dici possunt, quæ collato pede committitur. Vide σύστασις.

συνεστεῶτες λιμῷ. Herodoteum loquendi genus. vii. 170. Valla: Fame enecti. Æ. P. Qui fame premuntur. q. d. qui cum fame sunt constituti. Vel, Qui in fame sunt constituti. Οὐ δυναμένους οὔτε ἑλεῖν, οὔτε παραμένειν, λιμῷ συνεστεῶτας, ἀπολιπόντας οἴχεσθαι. id est, Cum neque possent [urbem obsessam] capere, neque [diutius ibi] permanere, quod fame premerentur, [ita demum aiunt eos ea urbe] relicta discessisse. λιμῷ συστάντας, καὶ καμάτῳ. ix. 89. Fame et labore confectos.

συνεστήκεε. 3. pers. sing. plusquamperf. act. pro comm. συνειστήκει. Peculiari quodam modo positum apud Herodotum, pro Perstitit, Duravit, Perseveravit. Τοῦτο δὲ συνεστήκεε μέχρι οὗ οἱ σὺν Ἐπιάλτῃ παρεγένοντο. vii. 225. Valla: Eo usque perstiterint, dum ii, qui cum Epialte erant, adfuere. Æ. P. Hoc autem [certamen] duravit ad id usque tempus, quo, qui cum Epialte erant, advenerunt. Vel, Duravit donec Epialtæ socii advenissent, adfuissent.

συνεστηκυῖαι γνῶμαι. vii. 142. Sententiæ constantes, quæ firmæ sunt, neque variæ, neque fluctuantes. Valla, perplexæ. Sed Herodoti mentem non videtur intellexisse. Vide γνῶμαι πολλαὶ in voce γνώμη.

συνεστίη, ης, ἡ. N. H. Convivium. vi. 128.

συνεχέως. Ion. pro comm. συνεχῶς. i. 67. Assidue. Frequenter. vii. 16. prope fin.

συνηδέαται. Verbum Ion. formatum a tertia singul. perfect. pass. Attic. συνήδηται. quod a συνειδέω. ῶ. μ. συνειδήσω. perf. act. συνείδηκα. pass. comm. συνείδημαι. συνείδησαι. συνείδηται. Attice συνήδηται, versa ει diphthongo in η, et Attice, ac Ion. sublato ι subscripto, συνήδηται, et posteriore η in εα Ionic. dissoluto, συνηδέαται. In vulgatis Lexicis Græco-latinis mentio fit hujus verbi, quod Herodoto tribuitur: sed locus ita legitur, συνηδέαται τούτοισι. Hos experti estis. Hos cognovistis. Herodot. Verum neque liber Herodoti notatur, neque locus integer sanusque affertur, neque formatio demonstratur, neque verbi vis indicatur. συνειδέειν, sive περισπωμένως, καὶ Ἀττικῶς, συνειδεῖν τι τινὶ, significat, alicui rei alicujus esse conscium. συνωνύμως vero dicitur, τὶ συνείδεσθαι τινί. Quod barbari barbare dicerent, Aliquid consciri alicui. Sed hæc ad verbum Latine, ac eleganter, exprimi nequeunt. Καὶ ὑμῖν μὲν ἐοῦσι Περσέων ἀπείροισι, πολλοὶ ἔκ γε ἐμεῦ ἐγίνετο συγγνώμη, ἐπαινεόντων τούτους, τοῖσί τι καὶ συνηδέαται. ix. 58. Valla: Ceterum vobis Persarum inexpertis, sanequam ignoscebam, laudantibus istos vobis expertos. Æ. P. Et vobis quidem, qui Persarum estis imperiti, magna a me saltem venia dabatur, Laudantibus hos, quibus alicujus [præclari facinoris] essetis conscii. Vel, Ac vobis quidem, qui nullum Persarum periculum fecistis, ego facile ignoscebam, Laudantibus istos [Lacedæmonios,] quod fortasse aliquid [ab ipsis præclare factum] sciretis. [quod aliquod præclarum facinus ab ipsis editum sciretis.] Obiter autem observandum in Herodoti Græco textu pro vitioso vocabulo πολλοὶ, scribendum πολλή. Illud vero ἐπαινεόντων dictum, mutata constructione, pro ἐπαινέουσι, quod cum ὑμῖν ἐοῦσι præcedentibus est conjungendum, vobis, inquam, hos laudantibus. Videtur igitur ἀνακόλουθον esse.

συνηνείχθη. Ion. pro comm συνέβη.

Accidit. a verbo συμφέρω, cujus aor. 1. act. Ion. et poet. est συνήνεικα, a συνεινέκω. pass. perfectum συνήνεγμαι, et inserto ι, συνήνειγμαι, a συνέχω. unde Ion. συνέκω, ξω. aorist. 1. pass. ηνέχθην. ηνείχθην. συνηνείχθην. vel a συνεινέκω, συνεινέξω. Ion. Impersonaliter tamen accipitur quum significat aliquid accidere, vel accidisse. Sic hoc loco sumendum. συνηνείχθη τι τοιόνδε γενέσθαι πρῆγμα. Accidit ut quædam hujusmodi res fieret. Quiddam hujusmodi accidit. i. 19. Pro eodem dicitur et συνήνεικε. καί κοτε συνήνεικε ἐλεῖν σφέας μηδέν. Et semel accidit ut illi nihil caperent. i. 73. συνήνεικε γενέσθαι. Accidit ut fieret. i. 74. συνενειχθῆναι δέ οἱ τυφλὸν γενέσθαι. Ei autem accidisse ut cæcus fieret. ii. 111. συνήνεικε ἄλλό τι τοιόνδε πρῆγμα γενέσθαι. iii. 4, 10, 14, 42. συνήνεικε ὥστε καὶ ὑμέας εἰδέναι. Accidit ut vos quoque [hoc] sciretis. iii. 71, 129, 133. Οὐδὲν χρηστὸν σφι συνεφέρετο. Nihil boni ipsis contingebat. iv. 157. Δαρείον συνήνεικε ἐπιθυμῆσαι. Dario accidit ut cuperet. v. 12. πρῆγμα τοιόνδε συνηνείχθη γενέσθαι. v. 33. τοιόνδε τι ξυνήνεικε γενέσθαι. vi. 23. συνηνείχθη γενέσθαι. vi. 86. §. 1. συνενειχθῆναί οἱ. Ei accidisse. ibid. συνήνεικε θῶυμα γενέσθαι. vi. 117. vii. 4, 10. §. 2. ξυνήνεικε ἀποθανεῖν. Accidit ut moreretur. vii. 117, 133. ἔμελλε τοιοῦτό σφι συνοίσεσθαι. οἷόνπερ ἀπέβη. viii. 86. Valla: Ut non ab re fuerit talem eis rem contingere, qualis contigit. Æ. P. Futurum erat ut ipsis id accideret, quod accidit. Vel, Id ipsis eventurum erat, quod etiam evenit. τοιοῦτο αὐτῇ συνήνεικε γενέσθαι. viii. 88. συνήνεικεν ἂν οὕτω. viii. 90. Sic igitur accidit. τὰ ἄλλα αὐτῇ συνήνεικε ἐς εὐτυχίην γενόμενα. viii. 88. Cetera ipsi prospere cesserunt. v. s. Cetera ipsi ad felicitatem evenerunt. id est, feliciter successerunt.

συνηρεφής, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Contectus. Umbrosus. Opacus. Consitus. Obsitus. Refertus. Οὔρεα νιφάσι συνηρεφέα. vii. 111. Montes nivibus obsiti, et contecti. Ibidem, ὄρεα ἴδῃσι παντοίῃσι συνηρεφέα. Montes omnigenis arboribus, omnigena arborum materia, consiti, obsiti, referti. Vide verbum ἐρέφειν apud Eustath. et alios.

σύνθετον ἐκ συνθέτου. Ex composito. iii. 86.

σύνθημα, τος, τό. comm. Compositum. Constitutum. Virgil. Æn. ii. v. 128, 129. Composito, adverbialiter. Vix tandem magnis Ithaci clamoribus actus Composito rumpit vocem. Livius ex composito. quod Græci dicunt ἀπὸ συνθήματος. v. 74. vi. 121. dicitur ἐκ συνθήματος.

σύνθημα, τος, τό. comm. Signum, quod ex composito alicui datur, τὸ σύνθημά σφι ἔμελλε φανήσεσθαι παρὰ τῶν περιπλεόντων. viii. 7. Signum ex composito, vel, de quo inter ipsos convenerat, ipsis appariturum erat, i. manifeste dandum erat ab illis, qui navibus circumvehebantur.

συνθήματος Ἥβης μεμνῆσθαι. ix. 98. Tesseræ Hebes recordari. id est, Tesseræ, quæ nomen Hebes habet.

συνίζειν. Ion. et poet. pro comm. συνίζεσθαι. Considere. οὐδ' ἀρχαιρεσίη συνίζει. vi. 58. Nec magistratus considet. Nec ullus est magistratuum consessus. Gallice, *On ne fait*, vel, *On ne tient, aucunes assises de magistrat.*

συνιέναι. Convenire. Contrahi. Colligi. τῶν χρημάτων αὐτόθεν συνιόντων. Pecuniis, quæ illinc colligebantur. i. 64.

συνιέναι. comm. Intelligere. Percipere. συνιέντα τοῦτο. Cum hoc intellexisset, cognovisset. i. 24. Καὶ κωφοῦ συνίημι. Et mutum intelligo. i. 47. iii. 46. συνιέναι τὸ γεγονός. Rem gestam intelligere. iii. 63.

Οὐ συνίεσαν ἀλλήλων. Se mutuo non intelligebant. iv. 113. συνῆκαν ἀλλήλων. iv. 114. συνεῖναι τὸ ἐθέλει λέγειν τὸ χρηστήριον. Intelligere quid significare velit oraculum. v. 80. συνῆκαν. Intellexerunt. v. 92. §. 3. συνιέντες. ibid. συνιεὶς τὸ ποιηθέν. Cum intelligeret id, quod factum fuerat. v. 92. §. 7. συνιέντα. vi. 2. συνῆκε γὰρ τοῦ εἵνεκεν ἐδέετο. ix. 110. Intellexit enim cujus [rei] caussa [hoc illa] peteret.

συνιστάναι. comm. Conciliare. Benevolentiam alicujus sibi conciliare. Aliquem sibi adjungere. ὁ τὴν Ἀσίην πᾶσαν συστήσας ἑωϋτῷ. Qui totam Asiam sibi conciliavit ac adjunxit. i. 103.

συνιστάναι. comm. Conciliare. Conflare. Moliri. Machinari. ὡς συστήσων ἐπὶ τῷ μάγῳ θάνατον. Mago mortem conflaturus. Necem mago machinaturus. iii. 71.

συνιστάναι. comm. Congregare. In unum cogere. συνέστησε αὐτούς. Ipsos in unum coegit. iii. 84.

συννενέαται. Ion. pro comm. συννένηνται. a συννέω. συννήσω, τὸ συννηέω, ῶ. συννηήσω, τουτέστι σωρεύω. Coacervo. ii. 135. φρυγάνων φάκελοι συννενέαται. Sarmentorum, vel cremiorum, fasciculi congeruntur. iv. 62.

συννῆσαι. Ion. et poet. pro comm. σωρεύειν. Coacervare. Congerere. συνένησε. Coacervavit. Congessit. i. 34. συννήσας πυρὴν μεγάλην. Constructo, congesto, ingenti rogo. i. 86.

συννοίη, ης, ἡ. Ion. pro com. σύννοια. Profunda cogitatio, quam quis in animi recessu cogitat. Mœror, qui nos cogitabundos reddit. ὁ δὲ, συννοίῃ ἐχόμενος, ἥσυχος ἦν. Ille vero, cum profunda cogitatione a mœrore profecta detineretur, quietus erat, quiescebat. Cogitabundus tacebat. i. 88.

σύνοδος, ἡ. Ion. pro comm. πόρος, καὶ πρόσοδος. Proventus. Reditus. Vectigal. χρημάτων συνόδοισι. Pecuniarum proventibus. i. 64.

συνειδέναι τι τινί. comm. Rei alicujus alicui conscium esse. Scire, vel agnoscere aliquid ab aliquo factum. Συνοίδαμεν ὑμῖν ὑπὸ τὸν παρεόντα τόνδε πόλεμον ἐοῦσι πολλὸν προθυμοτάτοισι, ὥστε καὶ ταῦτα ἐσακούειν. ix. 60. Valla: Quos agnoscimus longe omnium, qui in hoc bello sunt, promtissimos esse ad nos exaudiendos. Æ. P. Agnoscimus vos in hoc præsenti bello [ceterorum omnium Græcorum] longe promtissimos esse, ita ut [in] his etiam [nobis] obtemperaturi sitis.

συνοικεῖν. comm. variis modis sumtum. συνοικέειν ἀνδρί. Cum viro habitare. Viri alicujus uxorem esse, et cum eo habitare. i. 37. δεσποίνῃ τῇ ἑωϋτοῦ συνῴκεε. Suam dominam duxerat uxorem, et cum ea habitabat. i. 91. ἐς ὃ συνοικήσουσι. Donec viris nupserint. i. 93. συνοικεούσης τῷ Καμβύσῃ τῆς Μανδάνης. i. 108. συνοίκεε τῇ ἑωϋτοῦ συνδούλῃ. i. 110. ἢν γυνὴ ἀστὴ δούλῳ συνοικήσῃ. Si fœmina civis cum servo habitet, ejusque sit uxor. i. 173. συνοικέειν αὐτῇ. i. 196. ii. 120. iii. 31, 68. προσυνοικεῖν τινι. Cum aliquo ante habitare. προσυνοικήσασαν Καμβύσῃ. Quæ cum Cambyse ante habitarat, ejusque uxor fuerat. iii. 88. γυναικὶ ταύτῃ, τῇ νῦν συνοικέεις, μὴ συνοίκεε. ix. 111. Cum hac muliere, cum qua nunc habitas, ne habita. ἐμὲ ἔα γυναικὶ τῇ ἐμῇ συνοικέειν. ibid. Me cum uxore mea habitare sine. ὥστε ἐκείνῃ ἔτι πλεῦνα χρόνον συνοικήσεις. ibid. Nec diutius posthac cum ea habitabis.

συντάμνειν. Ion. pro comm. συντέμνειν. Concidere. Præcidere. μεταφορικῶς vero sumi videtur interdum pro Breve facere. Breve reddere. Quod vulgo dicitur Abbreviare. Gallice, *Abréger*. Τοῦ χρόνου συντάμνοντος. v. 41. Valla: Exacto tempore pariendi. Sed hæc est verborum vis, et inter-

pretatio; Tempore abbreviato. id est, Cum autem pariendi tempus abbreviatum fuisset. Cum ipsum pariendi tempus brevius fuisset, quam scilicet omnes existimarant. Est autem Atticismus, vox activa pro passiva, συντάμνοντος, pro συνταμνομένου, vel συνταμομένου. Gall. *Le temps de l'enfantement étant abrégé.* Vel, *Etant plus court qu'on n'estimoit.*

συντάμνειν dicitur sæpe de itinere, quod per aliquem locum brevius est, quam per alium. Itineris compendio uti. Plena locutio est, συντάμνειν ὁδόν. q. d. Iter concidere. Συντάμνων ἀπ' Ἀμπέλου ἄκρης ἐπὶ Καναστραῖον ἄκρην, τὸ δὴ πάσης τῆς Παλλήνης ἀνέχει μάλιστα. vii. 123. Valla: Ab eo promontorio Ampeli præcidens mare, usque ad promontorium Canastræum, totam fere Pallenam prætervectus est. Æ. P. Ab Ampelo promontorio concidens iter, [itineris compendio utens,] ad Canastræum usque promontorium, quod supra totam Pallenam maxime eminet, &c. συντάμνων, sub. ὁδόν. Illud vero τὸ, ad significatum est referendum, pro ἡ ἄκρα. Infra compendium terrestre describens, vii. 124. Herodot. dicit (quod, licet ὑπαλλαγὴν habeat, tamen est integrum loquendi genus) τὴν μεσόγαιαν τάμνων τῆς ὁδοῦ. pro, τάμνων τῆς μεσογαίης τὴν ὁδόν. id est, Secans locorum mediterraneorum viam, sive iter. Itineris compendio per loca mediterranea utens.

συνταχύνειν. Properare. Festinare. ἡμέας συνταχύνειν ἀναγκάζεις. Nos properare cogis. iii. 72.

συνταχύνειν τί. comm. Aliquid cum aliquo socio accelerare. Et simpliciter, accelerare. ταύτην τὴν ἐπιχείρησιν μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως. Hanc aggressionem ne adeo temere accelera. iii. 71. τὸν βίον τινὶ συνταχύνειν. Alicui vitam accelerare. ii. 133.

σύντομος, ὁ καὶ ἡ. Compendiosus. τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ. Viæ compendia. iv. 136.

συντρέχειν. et συνδραμεῖν. comm. ἀμφοτέρων ἐς τὠυτὸ αἱ γνῶμαι συνέδραμον. In idem utriusque sententiæ concurrebant. i. 53. νέφεα συνδραμέειν λέγεται. Nubes concurrisse dicuntur. i. 87. Σύντριβ' ὁμῶς Μάραγόν τε, καὶ Ἄσβετον, ἠδέ γ' Ἄβακτον. V. Hom. 32. In Latina versione carmen hoc ita legitur p. 252. ed. Steph. Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε, καὶ Ἄσβετον, ἠδὲ Σαβάκτην. Interpres Latinus hæc ita vertit; Irruat huc Smaragus, gravis Asbetus, atque Subactes, Contere tu Pallas flammamque, et vasa camini. Sed si τὸ σύντριβ' accipias pro imperativo σύντριβε, ut fecit Latin. interpres, hæc ita vertenda: Contere pariter, [o Pallas,] Maragumque, et Asbetum, et Abactum. Vel, Contere pariter Smaragumque, et Asbetum, et Sabactem. &c. Hæc autem erunt figulorum nomina, quibus hæc Homerus imprecabitur. At ex præcedenti versu patet hæc longe aliter intelligenda. Sic enim Homerus figulis se diras imprecaturum minabatur, nisi promissis stetissent, Συγκαλέω δ' ἤπειτα καμίνων δηλητῆρας, Σύντριβ' ὁμῶς Μάραγόν τε, καὶ Ἄσβετον, ἠδέ γ' Ἄβακτον. &c. i. Convocabo vero postea camino dæmones infestos, [ad omnium] Contritionem pariter, Maragumque, &c. Hic vero est horum verborum germanus sensus. Si vero vos figuli me deceperitis, nec vestram fidem erga me liberaritis, tunc ego omnes dæmones fornacibus infestos implorabo, ut vos omnes, et opera vestra simul conterant, comminuant, ac omnino perdant. Quinam autem erant isti dæmones fornacibus infesti? Maragus, Asbetus, et Abactus, et (ut in sequenti versu vi-

demus) Omodamus, quod arti figlinæ multa damna affert. Hæc nomina, licet ficta videantur ad terrorem figulis incutiendum, rebus tamen, de quibus hic agitur, optime conveniunt. Maragus enim, vel potius Smaragus significat et strepitum, qualem ex incendiis manantem audimus, et splendorem, qualem in incendiorum flammis cernimus. Asbetus, Inexstinctum, vel qui nequit exstingui, proprie significat, quod maximis incendiis tribuitur, quæ vires et opem humanam superant. Abactus, non nominatus, vel non nominandus, propter scilicet formidabilem numinis potentiam. Omodamus, crudeliter domans vocatur. Vide σμάραγος, et σμαραγεῖν apud Eustath. Ἄσβετος παρὰ τὸ α στερητικὸν, καὶ τὸ σβέσαι. τοῦ δὲ μέτρου χαρὶν τὸ σ ἐξεβλήθη, ἀντὶ τῦ ἄσβεστος. Ἄβακτος, παρὰ τὸ α στερητικὸν, καὶ τὸ βάζω, βάξω, τὸ λέγω. Σαβάκτης, παρὰ τὸ σαβάζω, σαβάξω. τὸ Σαβαζίου, καὶ Βάκχου δίκην, ἤγουν βακχικῶς κινῶ. Ὠμόδαμος δὲ, παρὰ τὸ ὠμῶς, καὶ ἀνοίκτως δάμνειν, εἴτε δαμᾶν. Illud vero Σύντριβ' est potius sumendum pro integro σύντριβα, quod sic formatur, ἡ σύντριψ, τῆς σύντριβος, τῇ σύντριβι, τὴν σύντριβα. σύντριψ autem apud Homerum hoc loco (quamvis apud nullos τῶν λεξικογράφων hoc nomen reperiatur, quod sciam,) ἰσοδυναμεῖ τῷ σύντριψις, id est, contritio, comminutio, estque ἔλλειψις Ionibus quoque familiaris. Subauditur enim præpositio πρὸς, ut ita res accipiatur, συγκαλέσω τὰς καμίνῳ δηλητῆρας δαίμονας. πρός τί; πρὸς τὴν τῶν κεραμέων, καὶ πάντων τῶν κεραμικῶν ἀγγείων σύντριβα, τουτέστι σύντριψιν. Dicetur autem eodem modo, quo et ἡ χέρνιψ, χέρνιβος, apud Aristophanem in Avibus ver. 849. Vide Græca scholia. Vel σύντριβα masculeo genere positum dices in accusativo, qui communiter omnibus illis numinibus fictis serviet. σύντριψ autem formabitur, ut οἰκότριψ, οἰκότριβος, ὁ. Servus domi natus, q. d. ὁ ἐν τῷ οἴκῳ, εἴτε οἴκοι τετριμμένος, καὶ ἠσκημένος, domi tritus, i. exercitatus, et versatus. Hic autem σύντριψ vocabitur ὁ συντρίβων, ἢ συντρίβειν δυνάμενος, καὶ εἰωθώς. Qui conterit, qui comminuit aut qui conterere, et comminuere potest, et solet, quicquid nanciscitur. Vide sequentia. Nam nostram conjecturam aperte confirmant.

σύντροφος, ὁ καὶ ἡ. comm. Simul nutritus. Simul educatus. Consuetus. Familiaris. Socius. τῇ Ἑλλάδι πενίη σύντροφός ἐστι. vii. 102. Valla: Græcia paupertatis alumna fuit. Verba sonant, Paupertas cum Græcia fuit nutrita, vel educata. i. Græcia paupertati est assuefacta. Paupertas est Græciæ familiaris.

συντυγχάνειν τινί. Alicui occurrere. Incidere in aliquem. Cum aliquo colloqui. συντυχεῖν οἱ ἰόντι ἐπὶ Κυζικου. Ei Cyzicum eunti occurrisse. iv. 14. Alii vertunt, cum eo collocutum esse. quod et ipsum hoc loco bene habet.

συντυγχάνειν. comm. pro quo et συμβαίνειν. Accidere. Contingere. τὰ συντυχόνταί σφι παθήματα. viii. 136. Clades, quæ sibi acciderant.

συντυχίη. Ion. pro comm. συντυχία. Felix fortunæ successus. i. 68. Felix casus. v. 41.

συντυχίη. Casus. Eventus rerum. Gallice, *Evénement. Accident.* συντυχίης δεινῆς Πολυκράτεα λαβούσης. Si gravis casus Polycrati contigisset. Si quid gravius ei accidisset. iii. 43. κατὰ συντυχίην. Casu. Forte fortuna. iii. 74.

συντυχίη τὶς τοιαύτη ἐπεγένετο. Casus quidam hujusmodi accidit. Quiddam hujusmodi casu accidit. iii. 121. v. 41. συντυχίη τοῖσι μὲν κακὴ ἐπεγένετο, τοῖσι δὲ, ἡ αὐτὴ αὕτη σύμ-

μαχος. Casus autem aliis quidem malus ac infaustus accidit, aliis vero idem fuit adjutor, adjumento fuit. id est, Sed casu quodam accidit, ut eadem res aliis quidem infausta, aliis vero fausta esset, vel aliis quidem obesset, aliis vero prodesset. v. 65. *εὔχετο μηδεμίην οἱ συντυχίην γενέσθαι.* Precatus est ut nullus casus sibi contingeret, qualis &c. vii. 54. *κατὰ συντυχίην.* ix. 21. Casu. Forte fortuna. ix. 91.

συντυχὸν ἔργον. Opus vulgare. i. 51.

συνωμότης, ου, ὁ. comm. Conjuratus. Conjurationis socius. *Οἱ συνωμόται Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Πέρσῃ.* Græci, qui in Persas conjurarunt. vii. 148.

Συριηγενὴς, ὁ καὶ ἡ. N. H. Genere Syrius. vii. 140.

συρμαΐζειν. H. V. Purgare potione ex aqua et zea. accipitur et neutraliter, et active. Vel Attice activum pro pass. sumitur, quum dicitur, *συρμαΐζουσι τρεῖς ἡμέρας.* Per tres dies purgantur. ii. 77.

συνυφαίνειν. Vide simplex *ὑφαίνειν.*

συνῳδὸς, οῦ, ὁ. comm. *ὁ συνᾴδων, καὶ συμφωνῶν.* Consonus. Consentiens. Consentaneus. *χρηστήριον συνῳδὸν τῷ Ἠετίωνος.* Oraculum cum Eetionis oraculo consentiens. v. 92. §. 3. [Eurip. Medea, *τάδ' οὐ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις.* Hæc non consentiunt cum iis, quæ nuntiata sunt. v. 1015.]

συνωνεῖσθαι. Coemere. *ἵπποι συνωνέονται μυρίην.* Decem equorum millia coemunt. i. 27.

συῤῥηγνύναι. comm. de fluviis dictum. Cum magno impetu aliquo erumpere. Confluere impetuose. *συῤῥήγνυσι ἐς τὸν Ἕρμον [ποταμόν.]* In Hermum [fluvium] impetuose confluit. Illic de variis fluviis in hunc fluvium confluentibus verba fiunt. i. 80.

συσπεύδειν. comm. Suo studio aliquem in re aliqua cum aliis adjuvare. Studiose cum aliis alicui favere, suamque operam navare. *συσπεύδων Πανταλέοντι γενέσθαι τὴν Λυδῶν ἀρχήν.* Impense favens Pantaleoni, ut Lydorum regno potiretur. i. 92.

σύστασις, ιος, ἡ. comm. Conflictus. Congressus militum. Pugna stataria, quæ collato pede committitur. Alias *συνωνύμως* dicitur *σταδιαία,* vel *ἡ σταδίη μάχη.* vii. 167.

συστασιώτης, ὁ. Ion. Qui est ejusdem factionis. Earundem in seditione partium. v. 70, 124.

συστολαὶ Ion. familiares. *ἔσαν* pro *ἦσαν.* Erant. i. 31, 72, 74, 79. *ἐπεπτώκεσαν,* pro *ἐπεπτώκεισαν.* Ceciderunt. i. 64. *ἐγεγόνεσαν,* pro *ἐγεγόνεισαν.* i. 67. *ἐώθεσαν,* pro *εἰώθεισαν.* i. 73. ii. 151. *συνήεσαν,* pro *συνήεισαν.* i. 80. *ἡλώκεσαν.* i. 84. *μέμνεο.* *ἐκ τοῦ μέμνησο,* sublato *σ,* et correpto *η.* v. 105. *βαθέας, βαρέας, βραχέας, θηλέας,* pro *βαθείας, βαρείας, βραχείας, θηλείας.* Vide suo loco.

συστρέφειν. comm. Ad rem militarem relatum. Conglobare. Globum facere. *συστρέψαντες ἑωϋτούς.* ix. 18. Cum se ipsos conglobassent. Facto globo. *συστρεφόμενοι.* ix. 62.

συστρέφειν. Peculiariter apud Herod. pro *καταστρέψασθαι* communi sumitur. *Δηϊόκης τὸ Μηδικὸν ἔθνος συνέστρεψε μοῦνον.* Deioces solam Medicam gentem subegit. i. 101.

συχνὸς, ἡ, όν. comm. Frequens. i. 58.

σφάγια, ων, τά. comm. Victimæ, quæ mactantur, victimæ jam mactatæ. Sacrificia, quæ jugulatis victimis fiunt. *τῇ στρατιῇ τὰ σφάγια οὐ δύναται καταθύμια γενέσθαι.* ix. 45. v. s. Exercitui sacrificia non possunt grata fieri. i. Exercitui lætum faustumque rerum exitum sacrificia non portendunt. Exercitus litare non potest. Vide *ἱρὰ καλὰ,* et *καλλιερεῖν.* *Οὐ γάρ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια χρηστά.* ix. 61. Haud enim ipsis sacrificia bona erant, i. Victimarum cæsarum, ac immolatarum exta lætum prælii ex-

itum ipsis non portendebant.) (ἐγίνετο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστά. ix. 62. τῶν σφαγίων οὐ γινομένων. ix. 61. Cum litare non possent. v. s. Cum victimæ non succederent. Vel, Cum victimarum immolatarum exta lætum exitum non significarent. Vel, Cum victimarum exta non essent pulcra, et nihil fausti portenderent. Dicemus autem χρηστῶν subaudiendum, ut in præcedent. vel καλῶν, ut alibi passim.

σφαγιάζεσθαι. comm. Hostias mactare. ἐσφαγιάζετο αὐτῷ. Hostias ipsi mactavit. vi. 76. ταῦρον τῇ θαλάσσῃ σφαγιασάμενος. Cum taurum mari mactasset. ibid. ἐσφαγιάζοντο, ὡς συμβαλέοντες Μαρδονίῳ. ix. 61. Victimas mactarunt, [sacrificium fecerunt] ut cum Mardonio congressuri, [conflicturi.] ix. 72.

σφάζειν. comm. Jugulare. σφάζονται. Jugulantur. v. 5. σφαχθεῖσα. Jugulata. ibid. σφάξας. v. 25. κατασφάξαι. vi. 23.

σφακελίζειν, et σφακελίζεσθαι. Sphacelo laborare. Exedi carie, atque tabe, carne putrefacta, mortuaque propter exstinctum in ea calorem naturalem. iv. 28. vi. 136.

σφάλλεσθαι. comm. Labi. Cladem accipere. ἢν γὰρ σφαλλῇ. Si enim labatur. Si cadat. Si cladem accipiat. Ibi de Græcia agitur. vii. 168.

σφέ. Ion. et poet. pro comm. αὐτόν. Ipsum. iii. 53.

σφέα. Ion. et poet. pro αὐτά. Ipsa. in n. g. plur. i. 46, 89, 111, 112. iii. 111. iv. 25. v. 83, 85.

σφέας. Ion. et poet. pro σφᾶς, καὶ ἑαυτοὺς comm. i. 4. κατὰ σφέας αὐτοὺς ἦσαν ἀπρόσμικτοι. Inter se ipsos nullo commercio utebantur. i. 65. ix. 51. et passim.

σφέας, αὐτούς. i. 5. Ipsos. est et Ion. et poet. i. 70, 71, 73, 126, 155. ix. 58. et passim.

σφεῖς. Ion. et poet. pro comm. αὐτοί. Ipsi. vii. 168. viii. 7.

σφέων. Ion. et poet. pro comm. αὐτῶν. Ipsorum. i. 31. σφέων αὐτῶν. Se ipsis. i. 73.

σφί. σφίσιν αὐτοῖς, αὐτοῖς, ἑαυτοῖς. Illud. Ion. et poet. Hæc vero communia. i. 2, 3.

σφί, αὐτοῖς. Ipsis. Ion. et poet. i. 1, 2, 22, 23, 24, 29, 31, 36. et passim alibi.

σφίν. Ion. et poet. sequente vocali. Ipsis. pro comm. αὐτοῖς. σφὶν ἔχρησε. i. 67.

σφίσιν, ἑαυτοῖς. i. 4, 5, 27.

σφυρήλατος, ὁ καὶ ἡ. comm. ὁ διὰ σφύρας ἐληλαμένος. Malleo ductus, malleo fabricatus, solidus. εἰκὼ χρυσέην σφυρήλατον ἐποιήσατο. vii. 69. Valla: Quam cum talari ex auro tunica effinxit. Sed parum commode locum est interpretatus. Stephanus fidelius, Imaginem ejus ex auro solido compactum habuit. Ego vero sic, Effigiem ejus auream malleo ductam fecit. i. Ex auro solido faciendum curavit. σφυρήλατον vero nunc opponitur τῷ χωνευτῷ, quod metallo liquefacto fusoque conflatur atque formatur.

σχεδίη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro comm. σχεδία. Suidas, ἡ ἐκ τῶν παρατυχόντων, ἢ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς. καὶ γέφυρα, καὶ ζεῦγμα. Ratis tumultuaria. Tumultuarius pons. Pons ex ratibus conjunctis, opere tumultuario, factus. Δαρεῖος ἡσθεὶς τῇ σχεδίῃ, τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτῆς Μανδροκλέα τὸν Σάμιον ἐδωρήσατο πᾶσι δέκα. Valla: Darius ponte sublicio delectatus, auctorem ejus Mandroclem Samium donavit decuplo. iv. 88. Stephanus ad marginem notat, Græcum textum hic mendosum esse. Quod verum. Sed tamen ex vulgata lectione commodissimus sensus elici potest. Sic enim locus est vertendus: Darius delectatus ponte ex ratibus opere tumultuario conjunctis facto, Mandroclem Sa-

ejus auctorem donavit de- pueris, vel puellis, vel famu- el servis. παιδὸς enim voca- n hæc omnia significat. σχεδίην hic pontem subli- vertit: sed aliud σχεδίη, sublicius pons. Quid sint æ, unde pons sublicius est , notum vel pueris, qui in a Latina aliquem progres- fecerunt. At veram τῆς σχε- nterpretationem, quam hic clara voce flagitat, a nobis e demonstratam habes. In- etera autem dona, quibus ue delectantur, qui virtu- c beatitudinem fœda volu- metiuntur, sunt pueri, sunt e. Famulis vero servisque i, fructuosum, ac honorifi- habetur, apud illos potissi- , apud quos priscum servi- genus adhuc observatur. ς διέβη τὸν Βόσπορον κατὰ τὴν ν. Darius trajecit Bosporum ontem ex ratibus conjunctis tumultuario factum. iv. 89. quam σχεδίη simpliciter ac- otest pro ponte ex ratibus nctis facto, quin etiam pro s ponte, licet opere tumul- non sit confectus. At in ntibus ἀπ' ὧν δὴ Μανδροκλέης ζὼν, &c. aliquid ad legitimam onis constructionem deesse ur. Sic tamen locus satis ode posset emendari. ἀπ' ὧν ὧν δέκα παίδων] Μανδροκλέης χὼν λαβὼν, καὶ ζωγραψάμενος, Deinde κατ' ἐπανάληψιν σαφη- χάριν subjecta dicemus hæc , ταῦτα γραψάμενος, ἀνέθηκε ἐς ραιον, id est, Ex quibus [de- pueris, vel puellis, vel fa- , vel servis] cum primitias set, et depinxisset totam, Deinde, cum, inquam, hæc xisset, [horum omnium pi- m in tabella pictam,] in Ju- templo, [posuit, Junoni- dedicavit. Primitias vero jam intellige vel selecta quædam puerorum corpora, Deo conse- crata, ac pro primitiis oblata; vel ipsas pecunias ex pueris ven- ditis contractas; unde primitiæ ad sacra facienda desumtæ. Δα- ρεῖος ἐκέλευσε τοὺς Ἴωνας τὴν σχεδίην λύσαντας, ἕπεσθαι κατ' ἤπειρον ἑωυτῷ. Darius Iones, soluto ponte, se terra sequi jussit. iv. 97. Quod autem σχεδίη ἀντὶ τῆς γεφύρας su- matur, patet cum ex præcedenti- bus, quæ iv. 88. dicuntur. Βόσπο- ρον ἰχθυόεντα γεφυρώσας ἀνέθηκε Μαν- δροκλέης Ἥρῃ, μνημόσυνον σχεδίης. tum longe dilucidius ex sequen- tibus, ubi dux Mitylenæorum Dario pontem solvi jubenti dicit, σὺ νῦν γεφύρην ταύτην ἔα κατὰ χώ- ρην ἑστάναι, φυλάκους αὐτῆς λιπὼν τούτους, οἵπερ μιν ἔζευξαν. iv. 97. [ἐς τὴν γέφυραν. iv. 98, 118.] φυλάσ- σετε τὴν σχεδίην. Pontem servate. Pontem custodite. iv. 98. τῆς σχε- δίης. v. 23. λύσαντες τὴν σχεδίην. vi. 41. διαφυλαξούσας τὰς σχεδίας πο- ρευθῆναι τὸν βασιλῆα. viii. 107. λύ- σοντας τὰς γεφύρας. viii. 108. λύ- σουσι τὰς σχεδίας. ibid. τὰς ἐν Ἑλλησ- πόντῳ γεφύρας λύειν. viii. 110. λύ- σοντας τὸν πόρον. viii. 111. hic τὸν πόρον pro ponte posuit Herodo- tus, per quem transibatur. ut etiam videtur accipiendum, viii. 117. Si quis tamen τοῦ πόρου no- mine meatum, atque trajectum ipsum potius, quam pontem, censeat intelligendum, ei nequa- quam acriter adversarer. Vide πόρος. τὰς γὰρ σχεδίας οὐκ εὗρον ἔτι ἐντεταμένας, ἀλλ' ὑπὸ χειμῶνος διαλε- λυμένας. ibid. τὰς γεφύρας εὗρον διαλελυμένας, τὰς ἐδόκεον εὑρήσειν ἔτι ἐν- τεταμένας. ix. 114.

σχεῖν. Ion. et poet. pro comm. κα- ταλαβεῖν. Occupasse. τὴν ἀκρόπολιν ἔσχον. Arcem occuparunt. i. 59. v. 46.

σχεῖν, et compositum κατασχεῖν. com. Verbum nauticum, quod et neutraliter, et active sumitur, Ap-

pellere. Ad portum, ad littus applicare, admovere. ἴσχε τὰς νέας ἐς Καύκασον. Naves ad Caucasum appulit. v. 33. Valla tamen vertit, Apud Caucasum continuit, et τὸ ἴσχε ἀντὶ τοῦ κατέσχε sumsit. Quod non temere damnandum. Nam et hoc modo commode sumi potest. [At vi. 92. ἴσχον ἐς τὴν Ἀργολίδα χώρην. Appulerunt. Appulsæ sunt.] ἐς τοῦτον τὸν αἰγιαλὸν κατασχόντες τὰς νέας. Cum ipsas naves ad hoc littus appulissent. vii. 59. σχεῖν [τὰς νῆας] πρὸς Σαλαμῖνα. viii. 40. Naves ad Salamina appellere. quanquam Valla vertit, Ut ad Salaminem sisterent classem : quod et ipsum bene hoc loco habere potest. Vide κατίσχειν, et κατασχεῖν. οἱ μὲν ἄλλοι κατέσχον ἐς τὴν Σαλαμῖνα. viii. 41. Alii quidem ad Salamina appulerunt. ἐς Σαλαμῖνα κατέσχον τὰς νέας. viii. 42. Ad Salamina naves appulerunt.

σχεῖν, ἔχειν. Tenere. Retinere. Cohibere. ἴσχε τοὺς Ἕλληνας. viii. 110. Græcos retinuit.

σχεῖν ἐν γαστρί. V. Hom. 2. Dicitur de mulieribus, quæ cum viris congressæ conceperunt prolem, et in utero gerunt, q. d. In ventre habere, scil. prolem. Prægnantem, sive gravidam esse.

σχεῖν. comm. Tenere. Obtinere. εἶχε τὴν βασιληΐην, οὐ κατὰ ἀνδραγαθίην σχὼν, ἀλλὰ κατὰ γένος. Regnum habebat, quod obtinuerat non propter aliquam virtutem, sed propter genus. v. 39. εὖ ἠπίστατο σχήσων τὴν βασιληΐην. Probe sciebat se regnum obtenturum. v. 42.

σχεῖν. Ion. et poet. pro comm. κωλύειν. Impedire. Coercere. Reprimere. Ἀριστόδικος ἔσχε μὴ ποιῆσαι ταῦτα Κυμαίους. Aristodicus Cumanos impedivit ne hæc facerent. i. 158. εἰ μὴ νὺξ ἐπελθοῦσα [αὐτοὺς] ἔσχε. Nisi nox [ipsos] interventu suo repressisset. iii. 79. ἔσχε βουλομένους τιμωρέειν τοῖσι Ἕλλησι. vii. 171. Illos ad auxilium Græcis ferendum paratos cohibuit. ἔσχε τοὺς Ἕλληνας. viii. 110.

σχεῖν ἔρωτα. Herodotea, et poetica locutio, pro comm. ἐπιθυμεῖν. v. s. Amorem, vel cupiditatem, vel desiderium habere. pro, Cupere. Desiderare. Desiderio rei alicujus flagrare. ἔρωτα σχὼν τῆς Ἑλλάδος τύραννος γένεσθαι. v. 32. Cum Græciæ tyrannus esse cuperet. Cum Græciæ tyrannidem affectaret.

σκήπτεσθαι. comm. pro quo et προφασίζεσθαι. Prætexere speciosam aliquam caussam. Simulare. v. 102.

σκῆψις, ιος, ἡ. comm. pro quo dicitur et πρόφασις. iii. 72. Speciosa caussa, quæ prætextus, sive prætextum, appellatur. Simulatio. Fictio. Excusatio. Caussa. σκῆψιν ποιεύμενος τὴν ξεινίην τοῦ Ἱστιαίου. Histiæi hospitalem amicitiam prætexens. Vel, Per speciem juris hospitii, quod cum Histiæo ipsi intercedebat. v. 30. πρὸς τοὺς Ἕλληνάς σφι σκῆψις ἐπεποίητο, τῇπερ δὴ καὶ ἐχρήσαντο. vii. 168. Valla : Ad Græcos excusationem paravere, qua etiam usi sunt. Æ. P. Apud Græcos speciosam excusationem excogitarunt, qua etiam usi sunt.

σχοῖνος, ὁ. Ion. et poet. pro comm. σχοινίον. Funis. Funiculus. μετωνυμικῶς materia pro forma rei. καὶ καλὸν πεδίον σχοίνῳ διαμετρήσασθαι. Et pulcrum campum fune metiri. σχοῖνος proprie junci genus dicitur, ex quo funes fiebant. i. 66.

σχοινοτενής, ὁ καὶ ἡ. comm. Funibus extentus. Longus. Quem funibus extentis metimur. σχοινοτενέας ὑποδέξας διώρυχας. Cum funibus extentis, vel ad funiculum, alveos designasset. i. 189. σχοινοτενέες διέξοδοι. Transitus funibus extensis circumscripti. i. 199.

σχολαίτερα. comm. Adverbium, pro quo *σχολαίτερον* in singulari frequentius. *βραδύτερον*. ix. 6. Tardius. Segnius.

σώζεσθαι. comm. Salvum pervenire. Vel, Sospitem redire aliquo. *σωθέντος ἐμεῦ ὀπίσω ἐς οἶκον τὸν ἐμόν*. Ubi domum meam salvus rediero. iv. 97. Vide *ἀποσώζεσθαι*. viii. 92.

σῶς, σῶ, ὁ. Ion. et poet. pro comm. *σῶος*. Sanus. Integer. Salvus. fit autem ἐκ τοῦ *σόος*. κατὰ κρᾶσιν. iii. 124.

σῶσι. V. Herod. pro comm. *σώζουσι*, vel ἐκ τοῦ *σώουσι* poet. κατὰ κρᾶσιν καὶ τροπὴν *σῶσι*. Servant. Quod autem Iones ου jn ω sæpe vertant, vide ὦν pro οὖν. i. 200.

σώτειρα, ας. Ion. et poet. Servatrix. ii. 156.

σώχειν. Ion. et poet. pro comm. *τρίβειν*. Terere. *κατασώχουσι περὶ λίθον τρηχύν*. Ad asperum lapidem atterunt. iv. 75. *τὸ κατασωχόμενον*. Id, quod atterendo abrasum fuerit. ibid.

T.

T Ion. pro comm. *σ*. *παρέξει τοι, σοί*. Tibi præbebit. i. 9. *μή τι τοι ἐξ αὐτῆς γίνηται βλάβος*. Ne quid damni ab ea tibi contingat. ibid. *νῦν τοι δυοῖν ὁδοῖν παρουσέων*. Nunc cum duæ viæ tibi sint propositæ. i. 11. *οὕτω τοι ἀπέῤῥιπται*. Adeo tibi est despecta, et contemta. i. 32. prope init. *παριδών τοι*, pro *σοί*. i. 38. *τὸν γάμον τοι τοῦτον ἔσπευσα*. i. 38, 39, 41, 42. *οὔ τοι*, pro *οὔ σοι*. i. 66. *τάδε τοι*, pro *σοί*. i. 89. *ἐπαναστησόμενόν τοι*. Insurrecturum in te. Gall. *Qu'il s'élevera contre toi*. ibid. *δεινοί τοι ἔσονται*. Tibi formidabiles erunt. i. 155. *ἐπικαλέω τοι*. Invoco tibi, in tuum auxilium. i. 199. *ἀπαλλάττονται*. ibid. pro *ἀπαλλάσσονται* comm. ut supra.

τ, Ion. sequente aspirata tam in compositis, quam in non compositis vocabulis, at separatis, in *θ* non verti, ut communiter fit. *κατελεῖν*, pro *καθελεῖν*. i. 4. *κατ' ἡσυχίην*, pro *καθ' ἡσυχίην*. i. 9. *μετίετο*, pro *μεθίετο*. i. 12. *προκατίζων*, pro *προκαθίζων*. i. 14. *μετιέντα*, pro *μεθιέντα*. i. 24. *μετεὶς*, pro *μεθείς*. i. 33. *κατ' ὁδὸν*, pro *καθ' ὁδόν*. i. 41, 122. *καταιρεθεῖσα*, pro *καθαιρεθεῖσα*. i. 46. *κάτοδος*, pro *κάθοδος*. i. 60, 61. *κατυπέρτερος*, pro *καθυπέρτερος*. i. 65, 67. *κατύπερθε*. i. 67. *κατεστήκει*, pro *καθεστήκει*. i. 81. *καταγίζειν*, pro *καθαγίζειν*. i. 86. *κατιρώσας*, pro *καθιρώσας*. i. 92. *κατεῖλε*, pro *καθεῖλε*. i. 95. *ἐμετείθη*, pro *μεθείθη*. i. 114. *μετεστεώσης*, pro *μεθεστώσης*. i. 118. *κατάπερ*. vii. 62. &c.

τ, Ion. pro *θ*, com. *ἐνθεῦτεν*, pro *ἐντεῦθεν*. Hinc. Illinc. i. 2, 9, 17. *αὖτις*. Iterum. pro comm. *αὖθις*. i. 54, 56. *ἐνθαῦτα*, pro *ἐνταῦθα*. i. 61. et passim eadem occurrunt.

Ταβιτί. Scythice Vesta nominatur. iv. 59.

ταί. Ion. et poet. pro comm. *αἱ*. *ταὶ γυναῖκες*. pro *αἱ γυναῖκες*. ii. 48.

τὰ κατὰ Μαντινέας τοσαῦτα. ix. 77. Hactenus de Mantineis.

ταλαιπωρίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. *ταλαιπωρία*. Miseria. Labor. Ærumna. *τοὺς ἀσθενεστάτους ἐς τὰς ταλαιπωρίας*. Infirmissimos quosque ad labores ferendos. iv. 134. Valla hæc verba *ἐς τὰς ταλαιπωρίας*, non est interpretatus. Paulo post dicitur *τοὺς καματηροὺς τῶν ἀνδρῶν*. i. Laboribus defatigatos.

ταμάλιστα. Ion. Maxime. Quinetiam comm. dicitur, *ξεῖνος ἐς ταμάλιστα*. Familiaris quam maxime. i. 20. ii. 78, 147, 148. iv. 7, 68, 104. *ἐς ταμάλιστα*, unica voce. v. 28. V. Hom. 2.

τάμνειν, et compos. Ion. pro comm. *τέμνειν*. unde *ἐπιτέμνειν*. Secare. Incidere. *ἐπεὰν τοὺς βραχίονας ἐπιτάμωνται*. Postquam brachia inciderint, secuerint. i. 74. *ἀποταμνομένη*. Interceptæ, vel ereptæ. Abla-

tæ. i. 82. ἐτάμνετο, pro ἔτεμνε. λίθους ἐτάμνετο. i. 186. ταμόμενοι. i. 194. ἀποτάμνουσι τὴν κεφαλήν. Caput abscindunt. ii. 39. ἀποτάμνοντες. ii. 92. περιτάμνονται. Circumciduntur. ii. 104. κατέταμνε. ii. 108. ἀποτάμνειν. ii. 121. §. 2. §. 5. iii. 8, 42, 118. iv. 26. κατατάμνειν. Concidere. iv. 26. bis. ἀποταμνόμεναι. iv. 34. ἀποτάμνοντες. iv. 62. ὅρκια ταμνομένων. iv. 70, 71. περιταμνόμενοι. iv. 159. συντάμνειν. v. 41. συντάμνων. vii. 123, 124. ἐκτάμνειν. viii. 105. Exsecare, castrare. pro eodem, ἀποτάμνειν dicitur. viii. 106. ἀποταμεῖν τὴν κεφαλήν. viii. 118. Caput amputasse.

τὰ πάντα πρῶτος. Omnibus in rebus primus. i. 34.

τὰ παρ' ἡμῖν. ὡς τὰ παρ' ἡμῖν. Quantum res nostræ ferunt. Quantum ipsa rerum nostrarum conditio patitur, vel fert. i. 30.

τὰ περὶ τὸν Κῦρον. Ion. pro comm. οἱ ἀμφὶ τὸν Κῦρον. ὁ Κῦρος. σεμνῦν τὰ περὶ τὸν Κῦρον. Cyrum laudibus augustiorem reddere. (quod patet ex præcedentibus, τὸν Κῦρον ὅτις ἐὼν) i. 95.

τάριχος, ου, ὁ. comm. Piscis salitus, id est, sale conditus. ταρίχους ὀπτῶντι. ix. 120. Pisces salitos torrenti. οἱ τάριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κείμενοι ἐπάλλοντό τε, καὶ ἤσπαιρον, ὅκως περ ἰχθύες νεάλωτοι. ibid. Pisces saliti in igne jacentes subsultabant, et palpitabant, ut pisces recens capti. τὸν ὀπτῶντα τὰς ταρίχους. ibid. τεθνεὼς, καὶ τάριχος ἐὼν, δύναμιν πρὸς θεῶν ἔχει τὸν ἀδικέοντα τίνεσθαι. ibid. Mortuus, et sale conditus, potestatem habet a diis eum ulciscendi, vel puniendi, qui [ipsum] injuria affecit.

ταρσοὶ τῶν κωπέων. ix. 12. Remorum palmulæ.

τάττειν. Ion. et poet. quinetiam com. pro quo frequentius τὸ ἐπιτάττειν, καὶ προστάττειν. Imperare. Jubere. τὰς παρεόντας τάξας ὑπομένειν. Cum jussisset eos, qui aderant, remanere. iii. 25.

ταύτῃ. com. Adverbialiter sumtum pro οὕτω. Hoc modo. Sic. i. 120.

ταφή. Sepultura. ταφῆς τυχεῖν. Sepulturam consequi. Sepulturæ mandari. Sepeliri. i. 24. ταφῆς κυρεῖν. i. 112.

τάχιστην. τὴν ταχίστην. com. Celerrime. Citissime. i. 73, 81, 86, 111, 126. ii. 121. §. 2. iv. 131, 135, 136, 151. vi. 7. vii. 48. τὴν ταχίστην. vii. 162. ix. 41. Plena locutio esset, κατὰ τὴν ταχίστην ὁδόν. ix. 66.

ταχυάλωτος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Quod in vulgatis Lexicis non exstat. Qui cito capi potest. χώρην εἶχον εὐαίρετον, καὶ ταχυάλωτον. vii. 130. Regionem habebant, quæ facile citoque capi poterat.

τεθάφαται. Ion. pro com. τεθαμμέναι εἰσί. αἱ ἵπποι τεθάφαται. Equæ sepultæ sunt. vi. 103.

τέθηπα. Præteritum perfectum medium. Ion. et poet. a θάπτω. Obstupui. ii. 156.

τεθριπποβάτης, ου, ὁ. N. H. Qui quadrigis vehitur. iv. 170.

τεθριπποτροφέειν, εῖν. V. H. Equos quadrijugos alere. τεθριπποτροφήσας. vi. 125.

τεθριππότροφος, ου, ὁ. N. H. Qui quadrigas, i. equos quadrijugos alit. vi. 35.

τεθυμῶσθαι ἐς τοὺς κρέσσονας. Præstantioribus iratum esse. iii. 52.

τεΐν. Ion. Dor. et poet. pro comm. σοί. Tibi. νικήσας ἀνέθηκε τεΐν περικαλλὲς ἄγαλμα. Victor dedicavit tibi pulcherrimum simulacrum. v. 60, 61. Alii tamen ὀξυτόνως τεΐν scribunt.

τειχέειν, εῖν. V. H. pro com. τειχίζειν. Muris cingere. Muris circumdare. Munire. τειχέοντος ἤδη Ἱστιαίου [τὴν πόλιν.] Histiæo [urbem] muris jam cingente, vel muniente. v. 23. τὴν Μύρκινον, τὴν Ἱστιαῖος ἐτείχεε. Myrcinum, quam Histiæus muniebat. v. 124. οἱ δὲ ἐπυνθάνοντο τὸν Ἰσθμὸν αὐτὰς τειχέοντας. viii. 40.

vero audiebant ipsos Isth-
munire. τὸ τεῖχος ἐν τῷ
ῷ ἐτείχεον. ix. 7. Murum in
io exstruebant. τὸν Ἰσθμὸν
ον. ix. 8. Isthmum munie-
vel muro muniebant.

ς, ὁ καὶ ἡ. comm. Mœnibus
usus. ποιῆσαι τειχήρεις τινάς.
tos intra mœnia compellere.
ibus aliquos concludere, vel
dere. i. 162.

ειχέειν, εῖν. comm. Muros op-
are. οὐκ ἐπιςαμένων τειχομα-
ix. 70. Quia muros oppu-
e nesciebant.

ειχίη, ης, ἡ. Ion. pro comm.
ιαχία, ας. Murorum oppu-
o. κατεςήκεε σφι τειχομαχίη ἐρ-
ιςέρη. ibid. Acrior murorum
gnatio ab ipsis est instituta.
ἡ ἐγίνετο τειχομαχίη. ibid. pro
n dicitur συνωνύμως.

τό. Murus. Munitio. Urbs.
dum. com. ἔπεμπε ἐκ τῶ τεί-
ἄλλους ἀγγέλους. Ex urbe
nuntios, vel legatos misit.
. τὸ Λυδῶν τεῖχος. Lydorum
i. 83. ἁλισκομένυ τοῦ τείχεος.
urbs caperetur. i. 85. τεί-
ϛὰ νῦν Ἐκβάτανα κέκληται. Ur-
quæ nunc Ecbatana voca-
i. 98. ii. 118. iii. 155. vii.

Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα
&c. Oraculum Atheniensi-
edditum. vii. 141. Ejus in-
. infra vide. Hujus oraculi
ionem facit Arist. Rhet. lib.
6. §. 3. Justinus lib. ii. c. 12.
εος, ους, τό. comm. Murus.
itio. Urbs. τὸ τεῖχος τὸ Θη-
ix. 41. Thebanorum urbs.
d aperte ix. 58. de re eadem
s Herod. τὸ Θηβαίων ἄςυ vo-
ix. 66.
ίλαξ, κος, ὁ. Murorum cu-
N. H. iii. 157.
comm. Perfectus. Absolu-
Integer. Ad exitum perdu-
ὄψις ὀνείρου τελέη. Insomnii
a perfectum, et ad exitum

perductum. i. 121. τὰ τέλεα τῶν προβάτων. Integræ, lectæque oves. Integræ victimæ. i. 183. Homer. passim ἑκατόμβας τελῃέσσας vocat.

τελεοῦν. com. Absolvere. Perficere. πάντα ἐτελέωσε ποιήσας. Omnia perfecit, ac absolvit. i. 120. τοῦτο ἐτελεώθη. Hoc perfectum est. Hoc ad finem suum est perductum. i. 160.

τελεοῦν. Herodotea locutio. Voti compotem facere. ταῦτα ἐτελέωσέ μιν. Hæc ipsum voti compotem fecerunt. iii. 86.

τελευτᾷν. Finire. τελευτᾷν τὸν βίον. Vitam finire. Mori. i. 32. vii. 154. τὸν αἰῶνα τελευτᾷν. idem. i. 32. τὸν βίον τελευτᾷν. Vitam bene finire. ibid. τελευτᾷν ὑπό τινος. Ab aliquo cædi, cæsumque mori. i. 39. τελευτῶν τὸν βίον. iii. 73. Ἀριπείθης τελευτᾷ δόλῳ ὑπὸ Σπαργαπείθεος. Aripeithes a Spargapeithe per dolum cæditur, cæsusque vitam finit. iv. 78. τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα. ix. 17. Finire vitam. ix 27. ἐτελεύτησαν τὸν βίον. V. Hom i. 5.

τελευτᾷν. Finem aliquem ac exitum habere. αἱ πολλαὶ Πολυκράτεος εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν. Magna Polycratis felicitas hunc exitum habuit. iii. 125.

τελευτᾷν. Desinere. Terminari. ἐς τὴν τελευτᾷ. In quam desinit. iv. 39.

τελευτᾷν, neutraliter positum, et orationi tributum, quæ desinit in aliquem finem, quæ finem aliquem sortitur, et aliqua sententia clauditur. ἐτελεύτα δ' ὦν ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι, μὴ τρέφειν τὸν Ὅμηρον, &c. V. Hom. 13. Quoniam Lat. interpres et præcedentem et hunc ipsum locum omisit, et sequentia sic est interpretatus, ut vel alium codicem nactus videatur, vel a Græcis verbis consulto recesserit, quod sensum a se utcunque nobis explicatum putaret, idcirco nos in gratiam τῶν

φιλελλήνων hæc Latinitate donabimus. Hinc autem et ipsum Homeri nomen ab illa [videlicet cæcitatis] calamitate Melesigeni [fertur inditum, quod ut constanter ei tribueretur, usus] evicit, [ac obtinuit.] Cumani enim cæcos appellant ὁμήρους. Quare cum prius vocaretur Melesigenes, hoc Homeri nomen [impositum ei] fuit. Et peregrini [nomen hoc] in varias regiones tulerunt, [et divulgarunt,] quoties mentionem ejus faciebant. Archontis igitur oratio in hanc sententiam desinebat, [hac sententia claudebatur,] non [oportere] alere Homerum. Vel, Hæc igitur erat sententia, qua Archon suam orationem claudebat, Homerum non alendum. Idem vero propemodum et reliquo Senatui visum est. Prætor vero, cum accessisset, [ad Homerum] et assideret ipsi, verba, quæ postulatis ipsius adversata fuerant, et S. C. [ipsi] narravit. Ille vero, cum [hæc] audisset, suam calamitatem deplorabat, &c. Vide χρήμη, et Ὅμηρος, et ἐπικρατεῖν, et διαφέρειν.

τελευτή. Finis. τελευτὴ τοῦ βίου λαμπροτάτη αὐτῷ ἐπεγένετο. Ipsi pulcherrimus finis vitæ contigit. Gloriosissimam mortem obiit. i. 30. σφὶ τοῦ βίου ἀρίστη τελευτὴ ἐπεγένετο. i. 31.

τελέως. comm. Perfecte. Absolute. Penitus. Omnino. Summe. i. 120.

τέλος, τό. Finis. ἐν τέλει τούτῳ ἔσχοντο. In hoc fine retenti sunt, pro, Hunc vitæ finem sunt sortiti. i. 31.

τέλος, εος, ους, τό. comm. Magistratus. τοῖσι ἐν τέλεσι ἐοῦσι. ix. 106. Illis, qui in magistratibus erant, iis, qui magistratus gerebant. Magistratibus.

τέλος, εος, ους, τό. comm. Agmen militare. vii. 81.

τέλος, comm. adverbialiter sumtum, [ut τὸ τελευταῖον. i. 91.] Ubi Ἀττικῶς ἡ πρόθεσις κατὰ subaudiri videtur. Tandem. Ad extremum. i. 76, 82, 96.

τέναγος, εος, ους, τό. comm. Suidas, τενάγη, διάβροχοι. κάθυγροι τόποι, πηλώδη, πελάγη, ἢ ἰλύς. ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. Sed apud Suidam pro πηλώδη, et πελάγη, fortasse scribendum τὰ πηλώδη, καὶ πελαγώδη [χωρία.] Vide Polybii exemplum illic allatum. Dictum τέναγος (ut Schol. Pindari docet) παρὰ τὸ τέγγειν, τὸ βρέχειν, καὶ ὑγραίνειν. Sic autem proprie vocatur maris eluvies, atque limus, quod vadi tenax cœnum a Claudiano appellatur. Hinc vocabulum Gallicum deductum est, κατ' ἀποκοπήν, *Tengue*, sive *Tangue*. nam utroque modo scriptum legitur, prior tamen ad Græcam vocem propius accedit. Locus cœnosus, locus obductus limo, qualia solent esse in multis regionibus mari proximis, propter maris æstum, et aquarum reciprocationem. Locus vadosus, palustris, lacunosus. ἰδόντες δὲ οἱ βάρβαροι τέναγος γινόμενον, παρίεσαν ἐς τὴν Παλλήνην. viii. 129. Cum autem barbari locum illum vidissent factum esse lacunosum, in Pallenem concesserunt. Quid sibi velit hoc, ex Virg. verbis facile colligi potest. Sic autem ille τῶν γεωργικῶν lib. i. v. 113. quique paludis Collectum humorem bibula deducit arena? Præsertim incertis si mensibus amnis abundans Exit, et obducto late tenet omnia limo, Unde cavæ tepido sudant humore lacunæ. Festus. Lacuna, aquæ collectio, a lacu derivatur, quam alii lamam, alii lustrum dicunt. Scaliger. Pro lama perperam manuscripti limam, unde quidam λίμνην reposuerant. Sed lama idem ac lustrum. Veterum Glossæ, Lamæ, πηλώδεις τόποι.

Melius tamen lamæ collectiones aquarum exponerentur. Hæc isti. Unde patet quid τοῦ τενάγους nomine sit intelligendum.

τέοισι. Ion. et poet. interrogative, pro comm. τοῖσι καὶ τίσι. τέοισιν ὄμμασι. Quibus oculis? i. 37.

τέοισι. Ion. et poet. non interrogative, sed indefinite, pro comm. enclitico τοῖσι, καὶ τισί. i. e. aliquibus. εἰ τέοισι καὶ ἄλλοις. ix. 27. Si quibus aliis. εἰ τέοισί τι χρηστὸν συνήδεε ἀποπεποιημένον. viii. 113. v. s. Si quibus præclari alicujus facinoris conscius erat, id est, Si quod egregium facinus ab aliquo editum sciebat.

τέσσερες. Ion. pro comm. τέσσαρες. ii. 31. τέσσερας. ii. 110. τεσσέρων. ii. 138, 158. τέσσερες, καὶ τεσσεράκοντα. iii. 10, 44. iv. 15. vii. 100. et passim.

τέτορες, οἱ et αἱ. Ion. et poet. pro comm. τέσσαρες. Quatuor. ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες. vii. 228. Ex Peloponneso chiliades quatuor.

τετραγωνοπρόσωπος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Quadrata facie præditus. θηρία τετραγωνοπρόσωπα. Feræ faciem quadratam habentes. iv. 109.

τετραμμένος, η, ον. comm. ad animum interdum transfertur, et dicitur de eo, qui sententiam mutavit. ὁ δὲ, γνοὺς τετραμμένους σφέας. ix. 33. Ille vero, cum ipsos mutatos [esse, cum sententiam mutasse] cognovisset. ὁρέων αὐτοὺς τετραμμένους. ix. 34.

τέτρηται. κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ τετόρηται, a τορέω, ῶ. μ. τορήσω. Perforo. Ctesias Ind. 24. Vide τρῆσαι apud Eustath.

τετρωμένος, η, ον. comm. Vulneratus, a, um. νέες τετρωμέναι. viii. 18. Naves vulneratæ.

τεῦ. Ion. pro του. et τευ pro τοῦ, καὶ οὗ. ἀπό τευ, pro ἀφ' οὗ. A quo. Nisi forte legas ἀπὸ τεῦ, pro ἀπὸ τοῦ, hocque pro ἀφ' οὗ. Quod probabilius. i. 7.

τεῦ; Ion. et poet. pro comm. τίνος; Cujusnam? Interrogationi serviens. τεῦ ἐνδεὴς ὤν; Cujus rei indigens? v. 106.

τευ. ἐγκλιτικόν. Ion. pro comm. του, καὶ τινός. Alicujus. συμβουλεύσαντός τευ. Cum quidam ei suasisset. i. 19. ὑπ' ἄλλου τευ. Ab alio aliquo. i. 39. ἄξιός τευ κακοῦ. Aliquo malo dignus. i. 115. ὅτευ, pro ὅτινος, οὗ. Cujus. i. 119. ἐκ συνθέτου τευ. Ex composito. iii. 86.

τεύχειν, καὶ τεύχεσθαί τι. Ion. et poet. pro com. τυγχάνειν, εἴτε τυχεῖν τινός. Πάντα γὰρ τεύξεσθαι αἰτήσασαν. ix. 109. Illam enim impetraturam esse [dixit] quæcunque petiisset.

τεύχεσθαι βίης. Herodotea locutio, pro comm. βίαν πάσχειν, et βιάζεσθαι. Vim pati. ἐπίστατο βίης οὐ τευξομένη. ix. 108. Se nullam vim passuram sciebat. Sibi nullam vim allatum iri sciebat.

τεχνάζειν. com. pro quo alias τέχνην τινὰ ἀσκεῖν. Artem aliquam exercere. τεχνάζειν ἐπιστάμενος. Artem exercere sciens. Artis exercendæ notitiam habens. iii. 130.

τεχνάζειν. comm. Uti dolis. Agere dolose. Dolos moliri. Astute loqui. vi. 1.

τέῳ. Ion. et poet. pro com. τῷ, καὶ τίνι. τέῳ τρόπῳ; Quonam modo? i. 11. vii. 234. τέῳ μόρῳ; Quanam morte? i. 117. τέῳ δυνάμει; Qua potentia? quibus viribus?

τέῳ. ἐγκλιτικὸν μόριον. pro τῳ, καὶ τινί. Aliquo. ἀλλὰ τεῷ τρόπῳ, pro com. ἀλλά τινι τρόπῳ. Sed aliquo modo. i. 110. v. 86. vii. 210. καί τεῳ φυλασσόντων. ix. 120. Et cuidam custodum.

τέῳ, non ἐγκλιτικὸν μόριον, pro τῳ, καὶ τινί. Alicui. ἄλλῳ τέῳ, pro ἄλλῳ τινί. Alicui alii. i. 129, 181. πολλῷ τέῳ. ii. 48.

τέων. Ion. et poet. pro comm. τινῶν. Aliquorum. v. 57.

τέως. Ion. poet. et comm. Aliquan-

diu. Ad aliquod tempus. i. 11, 58, 82, 94.

τέως. Ion. et poet. pro comm. ἕως. Donec. Quamdiu. iv. 165.

τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἴδει πανοικίῃ γενέσθαι, πρὸς ταῦτα εἶπαι Ξέρξῃ. ix. 109. Sic locum istum arbitror legendum, τὴν δὲ (κακῶς γὰρ ἴδει πανοικίῃ γενέσθαι) πρὸς ταῦτα εἶπαι Ξέρξῃ, δώσεις μοι τὸ ἄν σε αἰτήσω; Valla: Ad hoc illa respondens (debebatur enim toti familiæ infortunium) Dabisne, inquit, mihi quicquid a te petiero? Æ. P. Illam vero (oportebat enim universæ [ejus] familiæ infortunium dari) ad hæc Xerxi respondisse [ferunt,] Dabisne mihi quicquid a te petiero? Facilis fuerit typographi lapsus, propter affinitatem particulæ τὴν cum τῇ. Subauditur autem verbum φασί. Vulgata lectio durum habet ἀνακόλουθον, quod levissima mutatione possumus emendare, quemadmodum ante monuimus. πανοικίῃ vero, nunc accipiendum ἀντὶ τοῦ, πάσῃ οἰκίῃ, τουτέστι παντὶ τῷ ἐκείνης οἴκῳ. Vel adverbialiter est sumendum, pro quo dicitur συνωνύμως πανοικὶ, et πανοικεὶ, cum tota familia, nullo relicto. Vide vulgata Græco-latina Lexica. Sed si dicamus esse adverbium, aliquid ad locutionem absolvendam videbitur desiderari, αὐτῇ scilicet, ut locum sic intelligas, κακῶς γὰρ αὐτῇ ἔδει πανοικίῃ, τουτέστι σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, γενέσθαι. ἀντὶ τοῦ, αὐτῇ, καὶ ὅλῳ τῷ αὐτῆς οἴκῳ. id est, Ipsi et universæ ejus familiæ.

τῇ. Ion. et poet. pro comm. ᾗ. ἔστι τῇ με νικᾷς. Est qua parte me vincis. id est, Hac in re. Hoc modo me vincis. i. 40. τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος. Ubi, vel, Qua parte, Quo in loco nullus custos erat collocatus. i. 84. iii. 64.

τῇ. Ion. pro comm. ᾗ, ᾗπερ, ὥσπερ. Ut. Quemadmodum. ii. 120. vii. 209.

τῇ. Ion. et poet. pro comm. οὕτω. Sic. Ita.) (τῇ περ. Ut. Quemadmodum. i. 86.) τῇ αὐτῷ πάντα ἀποβεβήκει. Sic omnia ipsi evenerunt. ibid.

τῇ. Ion. et poet. pro comm. ᾗ, πῶς, ὅπως. Quonam modo. i. 120.

τῇ ἐμοὶ δοκέει. Ut mihi videtur. ii. 120. τῇ γε μοι φαίνεται. idem. vii. 139.

τήκειν. comm. Liquefacere. ἡμιτάλαντον ἀπετάκη. Semitalentum liquefactum est. i. 50.

τὴν ἀρχήν. Initio. In primis. τοῦτο οὐκ ἐνδέκομαι τὴν ἀρχήν. Hoc ego in primis non admitto, non probo. iv. 25.

τῇπερ. Ion. et poet. pro comm. ὥσπερ. Ut. Quemadmodum. τῇπερ ἐκεῖνος εἶπε. Quemadmodum ille dixit. i. 86.

τῇπερ. Ion. et poet. pro com. ᾗπερ. ὅθι) (αὐτοῦ. αὐτόθι. Ubi.) (Illic. i. 30.

τῇ πρώτῃ τῶν ἡμερέων. vii. 168. Primo quoque die. Sic et Galli, *au premier jour*. Pro, Quam primum.

τὴν πρώτην. Ion. ac Att. κατ' ἔλλειψιν τοῦ ὁδόν. Primum. Initio. Principio. Vel, Primo quoque tempore. Confestim. i. 153. iii. 134.

τῇ τε στήσονται τὸν πόλεμον. vii. 236. Hic bellum sistent.

τιάρη, ης, ἡ. Ion. pro comm. τιάρα, ας. Persicus pileus. περὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι εἶχον τιάρας, καλεομένους πίλους, ἀπαγέας. vii. 61. Valla: Circa capita gestabant pilea, (quas vocant tiaras) impenetrabilia. Æ. P. Circa capita gestabant tiaras impenetrabiles, qui vocantur pilei. Quid sit ἀπαγὴς, vide suo loco. Virgil. Æneid. lib. vii. v. 247. tiaram masc. g. profert. More daret populis, sceptrumque, sacerque Tiaras. Vide Servium et Suidam.

τιθέναι. τὰ μὲν ἄνω, κάτω, τὰ δὲ κάτω, ἄνω τιθέναι. Omnia evertere ita

ut ea, quæ summa erant, infima faciamus, et quæ infima, summa. iii. 3. Gall. *Mettre ce, qui est dessus, dessous, et ce, qui est dessous, le mettre dessus.*

τίθεσθαι, variis modis positum. ἐν τιμῇ τίθεσθαι. In pretio habere. Colere. Honorare. iii. 3.) (ἐν ἀτιμίῃ ἔχειν. ibid. τίθεσθαι ψῆφον. Suffragium ferre. Suo suffragio censere. iii. 73. τίθεσθαι γνώμην. Sententiam ferre. iii. 80. Auctorem esse rei alicujus. Suadere aliquid sua sententia. τοῦ γνώμην θεμένου μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Qui sententiam tulerat, qui suaserat, ne Græciæ bellum inferretur. vii. 82. γέλωτά με ἔθευ, pro ἔθου. vii. 209. Me risum fecisti. Me derisisti. Valla vero, Me derisui habuisti. τὰ σεωϋτοῦ τιθέμενος εὖ. vii. 236. Res tuas bene constituens. Rebus tuis bene consulens. ἡμῖν χάριν θέσθε. ix. 60. v. s. Nobis gratiam facite, vel tribuite. i. e. Hoc nobis gratificamini. χάριτα Μασίστῃ τιθέμενος. ix. 107. Masistæ gratificans. Vel, Masistæ gratiam iniens.

τιμωρέειν, εῖν. com. cum dat. positum sæpe significat opem alicui ferre. Vide et alias hujus verbis significationes, quæ alibi declarantur. Ἴωσι τιμωρέειν. Ionibus opem ferre. i. 141. ἑωϋτοῖσι τιμωρέειν χρῄζων. Rogans ut sibi ferrent opem. i. 152. τιμωρέειν Ἴωσι. ibid. τιμωρέοντες τῷ θεῷ. ii. 63. τιμωρέουσαν ἀδελφεῷ. ii. 100. iii. 47. ὑπεδέκοντο Σκύθῃσι τιμωρήσειν. Se Scythis opem laturos promiserunt. iv. 119. τιμωρήσειν ἑωϋτῇ κελεύουσα. Eum orans ut opem sibi ferret. iv. 165. οὐκ ἔφασαν τιμωρήσειν σφίσι. Dixerunt se ipsis opem non laturos. v. 103. ἄλλοισι τιμωρέοντας. vii. 150, 155, 157, 165, 168, 169, 171, 189. viii. 144. ix. 6.

τιμωρεῖν τινι. Alicujus injurias ulcisci. Injurias, quas quis accepit, ulcisci. Gall. *Faire vengeance des injures, et torts, qu'on a faits à quelqu'un.* τιμωρέων τῷ πατρί. Patris injurias ulciscens. Gall. *Vengeant les injures faites à son pere.* i. 103. θέλων τιμωρῆσαι τῷ παιδί. Pueri injurias ulcisci volens. i. 115. τὰ τέκνα τιμωρέοντα τῷ γονεῖ [ἀποθανόντι.] Filii parentis [defuncti] injurias ulciscentes. iii. 109. vii. 155. Λεωνίδῃ δὲ, τῷ με κελεύεις τιμωρῆσαι, φημὶ μεγάλως τετιμωρῆσθαι. ix. 79. τῷ Πρωτεσίλεῳ τιμωρέοντες. ix. 120. Protesilaum, [i. e. injurias Protesilao factas,] ulciscentes.

τιμωρέειν, εῖν, et τιμωρέεσθαι, εῖσθαι. Ulcisci. Vindicare. i. 4. ἐτιμωρέοντο. Ulti sunt suas injurias. i. 18. [τούτους] τιμωρεύμενος. Hos ulciscens. iii. 49. ἀντὶ τούτων Περίανδρος Κερκυραίους ἐτιμωρέετο. Pro his [maleficiis] Periander Corcyræos ulciscebatur. iii. 53. ad fin. σφέας τιμωρήσομαι. iii. 145. vii. 4.

τιμωρεῖσθαι ἔς τινα. Herodotea locutio. Ulcisci aliquem. Alicujus injurias ulcisci. Injurias alicui factas ulcisci. τετιμώρησαι ἐς πάτρων τὸν σὸν Λεωνίδην. ix. 78. Leonidem patruum tuum ultus es. i. Injurias Leonida patruo tuo factas ultus es. pro quo συνωνύμως dicit Herodotus. ix. 79. Λεωνίδῃ δὲ, τῷ με κελεύεις τιμωρῆσαι, φημὶ μεγάλως τετιμωρῆσθαι. ψυχῇσί τε τῶνδε ἀναριθμήτοισι τετίμηται αὐτός τε, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐν Θερμοπύλῃσι τελευτήσαντες. Valla: Leonidæ autem, cui me jubes parentare, affirmo et ipsi, et ceteris, qui apud Thermopylas occubuerunt, magnifice esse parentatum, innumerabilibus horum funeribus. Æ. P. Leonidæ vero (cui factas injurias me persequi, [ac ulcisci] jubes) injurias illatas affirmo graviter [a me] vindicatas esse. Vel, aio magnifice [a me] vindicatas esse. Horum [enim Persarum, et aliorum hostium] innumerabilibus funeribus honoratus, [decoratus-

que] est cum ipse, tum ceteri, qui ad Thermopylas occubuerunt.

τιμώρημα, τος, τό. Ultio. Vindicta. ἐκ τῶν Μενελάω τιμωρημάτων. Valla: Ob defensionem Menelai. vii. 169. Æm. P. Ob ultionem Menelai. i. Dum Menelai injurias ob Helenam a Paride raptam ulcisci voluistis. Vide sequentia.

τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ. Ion. et poet. pro comm τιμωρὸς, ȣ̃. et τιμωρητὴς, οῦ. Vindex. Ultor. v. 80.

τιμωρίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. τιμωρία, ὠφέλεια, βοήθεια. Auxilium. ut sæpius et apud Thucydidem. Consule nostrum Græco-latinum indicem. μαθὼν δὲ ὡς ἄλλοισι διδοὺς τῶν ἀςῶν εὑρήσεται τιμωρίην. iii. 148. Valla: Sed quum sensit eadem nonnullis civium Mæandrium elargiri, quomodo puniri deberet excogitavit. Stephanus, Sed quum intellexit eum hæc aliquibus aliis civium donaturum, et inde mulctatum iri. Uterque nec verba nec Herodoti mentem intellexit, ideoque locum hunc male vertit. Vertendum enim, Cum autem intellexisset fore ut [Mæandrius hæc pocula et argentea et aurea,] ceteris civibus largiendo, auxilium [a Lacedæmoniis] impetraret, [ad Ephoros profectus, satius esse dixit ut hic hospes Sparta excederet, &c.] Hic est germanus hujus loci sensus, ac interpretatio, quam ipsa Herodoti verba præcedentia paulo nobis indicant. Cur enim Meandrius ex insula Samo profugus Lacedæmonem se contulerat? Cur et Lacedæmoniorum regi, et ceteris civibus hæc munera largiri volebat? Ut illos his sibi conciliaret, ut muneribus istis auxilium ab illis impetraret, ac in patriam rediret, et pristinum imperium recuperaret. Observandum autem hoc locutionis genus, quod et Herodoteum et Thucydideum esse constat. εὑρίσκειν, vel εὑρίσκεσθαι τιμωρίην παρά τινος. q. d. Auxilium ab aliquo invenire, i. impetrare συνωνύμως dicitur a Thucydide, ὠφέλειαν εὑρίσκειν, εὑρίσκεσθαι, εὑρήσασθαι. Vide suo loco. ἔσχοντο τῆς τιμωρίης. vii. 169. Ab auxilio ferendo abstinuerunt, vel (ut Valla) supersederunt.

τιμωρὸς, ὁ. Vindex. Ultor. ii. 141. vii. 5. τιμωροὺς Μενέλεω. vii. 171. Menelai vindices. Injuriarum Menelao factarum ultores.

τίνεσθαι. V. H. pro quo com. τίνυσθαι. τιμωρεῖσθαι. Ulcisci. Punire. Pœnas de aliquo sumere. τὸν ἀδικέοντα τίνεσθαι. ix. 120. Illum ulcisci, qui fecit injuriam. De illo pœnas sumere, qui injuria [aliquem] affecit.

τίνυσθαι. com. Ulcisci. v. 77. ἀποτίνυσθαι. vi. 65.

τὶς. comm. pro πᾶς τις. Quilibet. Omnis. Quivis. κακολογίης τῆς ἐς Δημάρητον περιέχεσθαί τινα τοῦ λοιποῦ κελεύω. vii. 237. Quemlibet a maledictis posthac in Demaratum spargendis abstinere jubeo.

τίσασθαί τινα. Aliquem ulcisci. Gall. *Se venger de quelqu'un.* τίσασθαι τὸν Κανδαύλεα. Candaulem ulcisci. i. 10. τίσωνταί σε. Te ulciscantur. i. 27. τίσασθαι ἐθέλων ὑπὲρ Ἀςυάγεος Κῦρον. Cyrum propter Astyagem ulcisci cupiens. i. 73. τίσασθαι Ἀςυάγεα ἐπιθυμέων. Astyagem ulcisci cupiens. i. 123, 124. τὸν ποταμὸν ἐτίσατο Κῦρος. Cyrus fluvium ultus est. i. 190. τὲς μάγους τισαίατο. iii. 75, 120, 127, 145. iv. 4, 118, 139.

τίσιν διδόναι. Herodotea locutio, pro comm. διδόναι δίκην, εἴτε δίκας. Dare pœnas. ἵνα δοῖεν τίσιν τῶν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ἀγωνισμάτων. viii. 76. Valla: Ut vicem redderent præliorum ad Artemisium gestorum. Æ. P. Ut præliorum ad Artemisium factorum pœnas darent, vel rependerent.

τμῆσις Ion. familiaris. ἀνά τε ἔδραμον,

pro ἀνέδραμον. i. 66. iii. 78. ἀπ' ὧν ἔδοντο, pro ἀπέδοντο. ii. 39. κατ' ὧν ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε. ii. 47. ἀπ' ὧν ἔδωκαν. ii. 87, 88. ἀπὸ μὲν ὤλεσας, pro ἀπώλεσας. iii. 36. ἐμὲ ἐκκομίσας αὐτὸν, pro ἐμαυτόν. iii. 122. κατά ῥ' εὐξάμενοι, pro κατευξάμενοι. iv. 103. πρὸς ὧν ἔθηκαν, pro προσέθηκαν οὖν. iv. 196. κατὰ μὲν ἔσυραν, pro κατέσυραν. v. 81. ἀπὸ δ' ἔθανε, pro ἀπέθανε δέ. vi. 114. μετὰ δὴ βουλεύεαι, pro μεταβουλεύεαι. vii. 12. ἀνά τε ἔδραμε, pro ἀνέδραμέ τε. vii. 15. ὡς δ' αὔτως, pro ὡσαύτως δέ. Similiter vero. vii. 86. ἀπὸ πάντα τὰ χρήματα ἄγων, pro ἀπάγων πάντα τὰ χρήματα. vii. 164. κατὰ μὲν ἔκαυσαν. viii. 33. pro κατέκαυσαν. Ἀνὰ πάντα πυθέσθαι. viii. 77. pro ἀναπυθέσθαι. ἀπὸ μὲν ἔθανε. viii. 89. pro ἀπέθανε. κατὰ μὲν ἔλευσαν. ix. 5. pro κατέλευσαν μέν.

τό. Ion. et poet. pro com. ὅ. Quod. i. 1. Hoc autem et in reliquis casibus, numerisque eodem modo dicitur. τῶν, pro ὧν. i. 1, 2. τά. ἅ. i. 5. τῶν. ὧν. i. 6, 8. τοῖσιν. οἷς. i. 8. τῷ. ᾧ. i. 9. τά. ἅ. i. 11. τῶν. ὧν. i. 14. τοῖς. οἷς. i. 18. τά. ἅ. i. 22. τό. ὅ. Quod. i. 31, 32. τά. ἅ. i. 32. &c.

τὸ ἀπὸ τούτου. μετὰ τοῦτο. Postea. Posthac. i. 4, 130. viii. 23.

τὸ ἀρχαῖον. Ion. pro comm. πάλαι, vel τὴν ἀρχήν. Olim. Antiquitus. vii. 154.

τόγε ἐμόν. Ion. pro com. κατά τήν γε ἐμὴν δύναμιν. vel κατὰ τόγε δυνατὸν ἐμοί. Quantum in me saltem fuerit. i. 108.

τοδεύτερον. comm. Iterum. Secundum. i. 79, 120. iii. 159. iv. 14, 140, 141, 145. v. 28.

τὸ ἐμόν. Res meæ. Rerum mearum status. Plena locutio est. τὸ ἐμὸν πρῆγμα. Οὕτω τὸ ἐμὸν ἔχει, ὦ Πέρσα. Sic se res meæ habent, o Persa. iv. 127.

τὸ ἐνθεῦτεν. Ion. pro com. μετὰ τοῦτο. Postea. i. 75. Posthac. i. 95, 109, 119, 162. et passim. dicitur et unica voce, τοὐνθεῦτεν. v. 116.

τὸ ἐόν. Ion. pro comm. τὸ ὀρθὸν, καὶ δίκαιον. κατὰ τὸ ἐόν. ὀρθῶς. δικαίως. πυνθανόμενοι τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἐόν. Cum audirent judicia juste exerceri. i. 97. Vel, Cum audirent caussas juste decidi, juste terminari.

τὸ ἐόν. Ion. pro comm. τὸ ὄν. τὸ ἀληθές. Id, quod est, Res ipsa. Ipsa rei veritas. Res, quæ geritur. vii. 209.

τὸν ἐόντα λόγον λέγειν. Rem eam, quæ est, dicere. Verum dicere. Dicere id, quod est. i. 95. ἔφαινε τὸν ἐόντα λόγον. Rei veritatem declaravit. i. 116.

τοεπίπαν. Ion. pro comm. παντελῶς. Omnino. Penitus. iv. 68. vi. 46. vii. 50. Plerumque. vii. 157. viii. 60.

τοί. Ion. pro comm. σοί. Tibi. i. 9, 11, 32, 38, 39, 41, 42, 66, 89, 108, 110. ii. 115. iii. 119. et passim.

τοί. Ion. et poet. pro com. articulo οἱ. i. 186.

τὸ κατ' ὑμέας. Ion. pro τὸ καθ' ὑμᾶς. κατὰ τὸ πρῆγμα τὸ καθ' ὑμᾶς γινόμενον. vii. 158. Quantum in vobis fuit.

τόκος, ὁ. Ipse partus. Ipse pariendi actus. i. 111.

τὸ σύμπαν εἶναι. Ion. pro comm. κατὰ τὸ σύμπαν. vii. 143. In summa.

τοῖσι ὁδοῖσι. vii. 114. Legendum videtur τῇσι, quod Ion. pro com. ταῖς. Si codex est sanus, observandum nunc præter morem etiam in plurali, non solum in duali, masculeum articulum cum nomine fœmineo junctum. Consule Eustath. in Ἄρθρα ἀρσενικὰ προτιθέμενα θηλυκῶν δυϊκῶν οἷον τὼ χεῖρε, τὼ γυναῖκε. p. 723, 19. et Scholia Græca in Soph. Electram v. 977. in τώδε τὼ κασιγνήτω. pro, τάδε τὰ κασιγνήτα. Has sorores.

τοῖς. Ion. pro comm. οἷς. Quibus. i. 18. τοῖσι. i. 34.
τοκεύς, έος. Ion. et poet. Pater. οἱ τοκέες. Parentes. i. 122. τοκῆες alibi. iii. 52.
τὸ μηδέν. comm. Qui nullius est pretii. Qui nullus amplius est, ut Comici loquuntur. ἀντ' ἀνδρός με ἐποίησας τὸ μηδὲν εἶναι. viii. 106. Qui pro viro me nihil amplius esse fecisti. Cur? Eunuchus enim, si cum viro conferatur, nihil videtur esse. Nam nec mas, nec fœmina est, ut canit Ovid. Hei mihi, quod dominam nec vir, nec fœmina, servas. Idem in Ibin, Deque viro fias nec vir, nec fœmina, ut Atys.
τόν. Ion. et poet. pro comm. ἐκεῖνον, vel αὐτόν. Ipsum. Illum. i. 24.
τόν. Ion. et poet. pro comm. ὅν. Quem. i. 5, 7. τοῦ. οὗ. i. 14. τόν. ὅν. i. 14, 19, 32.
τόνος, ὁ. Tonus. Tenor. τόνος ἑξάμετρος. pro carmine hexametro videtur sumi, quod certo vocis tono pronuntiatur. ἡ Πυθίη ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ λέγει τάδε. i. 47, 62. ἐν τριμέτρῳ τόνῳ. Versu trimetro, sive senario. i. 174. v. 60.
τόνος, ου, ὁ. Apud Herodotum interdum accipitur pro funibus, ut Valla vertit. ἵνα ἀνακωχεύῃ τὸν τόνον τῶν ὅπλων. vii. 36. Ut stabiliret funes armamentorum. Sed τὸν τόνον τῶν ὅπλων ad verbum vocat Herodotus ipsam armorum intensionem. ἀντὶ τοῦ τὰ ὅπλα σχοινίοις ἐντεταμένα. Arma funibus intenta. Gall. melius, *Tout l'équipage bandé avec cordes et cables.* Vel τόνος hic accipitur ἀντὶ τοῦ σχοινίου ἐντεταμένου, καὶ ἁπλῶς· ἀντὶ τοῦ σχοινίου. Funis intentus. Funis. *Corde bandée. Corde.* ibid.
τόξευμα, τος, τό. comm. Sagitta. ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι. His sagittis percussi. iv. 132. quod enim jam τοξεύματα vocatur, id ante συνωνύμως ὀϊστοὶ vocatur. Τοξεύματος παρὰ τὰς γλυφίδας. viii. 128. Circa sagittæ crenas. τὸ τόξευμα λαβόντες. ibid. Capta sagitta. βάλλεται τοξεύματι. ix. 22. Sagitta vulneratur. τοξευμάτων πολλὰ ἀπίεσαν. ix. 61. Multas sagittas emittebant. ἐτρωματίσθη τοξεύματι. ix. 72. Sagitta vulneratus est.
τόξευμα, τος, τό. comm. Sagittæ jactus. ὅσον τόξευμα ἐξικνέεται. Quantum sagittæ jactus pervenit. Ad sagittæ jactum. iv. 139. ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα. vii. 226. Ubi barbari sagittas emiserint, ejaculati fuerint. vii. 218. ix. 49.
τοξοφόρος, ὁ. comm. Sagittarius, qui arcum fert. Arcitenens. Gallice, *Archer.* i. 103.
τοξοφόρων Μήδων ὅταν αἴσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ. ix. 43.
τοπάλαι. πάλαι. Jampridem. Olim. i. 5. iv. 180. vii. 95.
τὸ παλαιόν. Antiquitus. Olim. i. 171, 173. τοπαλαιόν. iv. 11. v. 88. vii. 59, 89. viii. 31.
τοπαράπαν. Omnino. Prorsus. In omni parte. Penitus. i. 32, 61, 75. In summa. i. 193. iii. 66, 130. iv. 63, 124, 129, 164. ix. 33.
τὸ παραυτίκα. Statim. Tunc statim. i. 19. In præsentia.
τοπρίν. Ion. et poet. pro com. πρότερον. Prius. Ante. Olim. i. 129.
τὸ πρότερον τούτων. Ion. et comm. Ante hæc. i. 65, 72. τὸ μὲν πρότερον ἢ Πέρσας ἄρξαι. Prius quam Persæ regnarent. i. 130. iii. 159. vii. 75.
τόρμος, ου, ὁ. Tignum, Valla. Alii rotæ modiolum esse dicunt, in quem axis inseritur. iv. 72.
τόρνος, ου, ὁ. comm. Tornus Latine, Græca voce servata, vocatur. Est autem mechanicum instrumentum, quo vasa cavantur, tornantur, ac rotunda fiunt. Est et lignum rotundum atque turbinatum. γράφουσι τὴν γῆν κυκλοτερέα ἐοῦσαν ὡς ἀπὸ τόρνου. Valla: Scribunt terram tanquam tornum, factam esse orbiculatam.

Sed Græca verba aliud sonant, ut torno elaboratam, esse orbiculatam. iv. 36.

τόρος, ου, ὁ. comm. Funis. τὺς τόρους ἕψοντες τῶν κλινέων ἐσιτέοντο. ix. 118. Elixos lectorum funes comedebant. (τὺς τόνυς ed. Steph. 1570.)

τος. Nominum adject. in τος terminatio non pass. sed activa. Vide ἄκριτος.

τούς. Ion. et poet. pro comm. οὕς. Quos. i. 11, 27.

τούς. Ion. et poet. quinetiam com. ἀντὶ τοῦ, αὐτοὺς, et ἐκείνους. τοὺς δὲ ἀποκρίνασθαι. Illos vero respondisse. i. 2, 3, 24, 86.

τοσοῦτο, ὥστε. Ion. [pro comm. οὕτως, ὥστε. Ita, ut. Adeo, ut. iv. 159.] iv. 160.

τοτρίτον. com. Tertium. Gall. *Pour la troisieme fois.* i. 55.

τοὔτερον. Ion. pro comm. τὸ ἕτερον. Attice θάτερον. Alterum. i. 32.

τουτέων. Ion. Horum, harum, horum. pro comm. τούτων. i. 50, 68, 70, 73, 105. ii. 38.

τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ. com. Partim quidem, partim vero. i. 161. ii. 135. iii. 132, 136. (159. mendose legi videtur, τοῦτον μὲν, pro τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ. ut cum ante, tum infra.) iv. 23. 142. v. 28. vi. 44. vii. 119, 156, 167.

τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ. ix. 110. Partim quidem, partim vero. Est autem ἐλλειπτικὸν loquendi genus. Subauditur enim vel κατὰ, vel διὰ, quod idem sæpe valet. q. d. Ob hoc quidem, ob hoc vero.

τράπειν. Ion. pro com. τρέπειν. Vertere. Flectere. ἐκτράπονται. Deflectunt. ii. 80. τράπουσι. Vertunt. Convertunt. ii. 92. ἐπιτράπειν. iii. 81. ἐπιτράψονται. iii. 155. τραφθέντες. iv. 12. ix. 56. Conversi. τράπεται. iv. 60. ἐπέτραψε. iv. 202. τράποιατο. vi. 33. ἐκτράποιατο. vi. 34. τράπομαι. vii. 18. ἐπιτράπω. vii. 52. [sic Δωρικῶς. τράφειν, pro τρέφειν. Pind. Isthmiorum Ode 8. v. 35.]

τραφθέντες. Ion. pro magis usitato τρεφθέντες. ἐπιτραφθέντες, pro ἐπιτρεφθέντες. Quod frequentius occurrit. i. 7. Dicitur enim in act. perfecto comm. τέτρεφα (unde Atticum τέτροφα) et τέτραφα. Sed a τέτρεφα formatur ἐτρέφθην in aor. 1. pass. a τέτραφα, ἐτράφθην. Demosth. περὶ στεφάνυ. §. 91. (si modo codex mendo caret,) perfectum Atticum τέτροφα, a τρέπω deductum usurpat. τὴν ἐλευθερίαν ἀνατετροφοτές. Qui libertatem funditus everterunt. Æschin. ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχυ. p. 27. l. 4. ed. Steph. pro eodem τέτραφα dicit. πόλεις ἀνατετραφότας. Qui urbes funditus everterunt. Idem ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, p. 76. l. 13. τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετραφότα. Dinarchus ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένυς, p. 94. l. 8. ποῖα ὗτος πράγματα ὐκ ἀνατέτραφεν; Et p. 104. l. 6. ταῦτα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τέτραφε.

τρέπειν. comm. In fugam vertere. Fugare. τοὺς Ἀθηναίους τρέπουσι. Athenienses in fugam vertunt, fugant. i. 63. ἐτράποντο. In fugam versi sunt. i. 80. ad fin. ὑπὸ νεῶν ὀλίγων εἰς φυγὴν τραπέσθαι. viii. 16. A paucis navibus in fugam verti. τῶν βαρβάρων ἐς φυγὴν τραπομένων. viii. 91. Barbaris in fugam versis.

τρέχειν περὶ ἑωϋτῦ. ἐλλειπτικῶς dictum videtur, ut subaudias ἀγῶνα, vel κίνδυνον. q. d. Currere de se ipso certamen, vel periculum. id est, De se ipso periculum aliquod adire, et de hoc vitando solicitum esse. Pro sua ipsius persona, pro suo capite incurrere, de quo fugiendo simus soliciti. In aliquod capitis periculum incidere, ad quod vitandum magna corporis animique contentione, studio, cursu, et celeritate, sit opus. vii. 57. Eodem modo et Euripides in Electra de Oreste dicit, versu 1264. ἐνταῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φόνου πέρι. sub. enim ἀγῶνα. i. Hic etiam oportebit te currere de cæde certamen, i. judicii cer-

tamen, atque periculum subire. Quod συνωνύμως dicitur θέειν δρόμον περὶ ἑωϋτοῦ. q. d. Cursum de se ipso currere. μεταφορικῶς vero τὸν ἀγῶνα, καὶ κίνδυνον, i. Certamen, et periculum de suo capite inire, subire. In capitis periculo versari. ἅτε περὶ τοῦ παντὸς ἤδη δρόμου θέοντες. viii. 74. Valla: Utpote pro omni jam cursu currentes. Sed (nisi fallor) ibi legendum est δρόμον. Vertes autem, Quippe qui de summa rerum jam cursum currerent, i. periclitarentur. Vide apud Suidam Τρέχειν τὴν ἐσχάτην. ubi subaudiendum videtur ὁδὸν, q. d. Extremam viam currere, ut hic extremum cursum currere. Quod nihil aliud est, quam in extremo capitis discrimine versari. Dionysius Hal. Antiq. Rom. lib. iv. 209. 28. integram locutionem usurpat, κίνδυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τρέχειν, quum ita loquitur, Ἔρημα δὲ, καὶ ὀρφανὰ τὰ δύστηνα ταυτὶ παιδία καταλείπεται, κίνδυνον οὐ τὸν ἐλάχιστον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τρέχοντα. Idem lib. vii. 454. 9. τὸν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀγῶνα τρέχειν dicit. Idem ἐν τῷ Ἰσοκράτει, ex Wechelianis typis, pag. 98. 47. dicit, τὸν περὶ ψυχῆς κίνδυνον τρέχειν ἐν δικασταῖς. q. d. de anima, sive de vita, periculum inter judices currere. i. Capitis caussam apud judices dicere. In capitis discrimine apud judices versari. Hom. Il. X. v. 161. ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο. Quemadmodum autem Ἀττικῶς dicitur λέγειν λόγον, ληρεῖν λῆρον, ἀγῶνας ἀγωνίζεσθαι, κίνδυνον κινδυνεύειν, sic etiam θέειν, τρέχειν, δραμεῖν δρόμον, κίνδυνον, ἀγῶνα. Quem Atticismum et Latini passim imitantur, ut, vivere vitam, currere cursum, certare certamen, peccare peccatum &c. Illud etiam obiter observandum hic τὸ παντὸς ἐλλειπτικῶς dictum, subaudito nomine πράγματος; vel substantive sumendum pro rerum universarum summa. Sic et Thucyd. loquitur περὶ τοῦ παντὸς διακινδυνεῦσαι. De summa rerum belli fortuna periclitari. Consule nostrum Græcol. indicem. Pro quo συνωνύμως περὶ τῶν ὅλων sub. πραγμάτων διακινδυνεῦσαι, vel τὸν ἀγῶνα τρέχειν, alias eleganter diceretur. Πολλοὺς πολλάκις ἀγῶνας δραμέονται περὶ σφέων αὐτέων οἱ Ἕλληνες. viii. 102. Græci pro se ipsis sæpe multa certamina cursitabunt, i. pro suo capite multa pericula subibunt. Θέειν αἰεὶ περὶ ὑμέων αὐτῶν. sub. ἀγῶνα, vel κίνδυνον. viii. 140. §. 1. τρέχων περὶ τῆς ψυχῆς. sub. δρόμον, vel ἀγῶνα, vel κίνδυνον. ix. 37. Vide θέειν τὸν περὶ ψυχῆς, apud Eustathium.

τρίβος, ου, ὁ, vel ἡ. Nam utrumque dicitur, ut docet Eust. Via trita. παρὰ τὸ τρίβειν, quod terere significat. ἐν τρίβῳ οἰκεῖσθαι. viii. 140. §. 2. In via habitare. μεταφορικῶς accipitur pro in magno periculo versari. Metaphora sumta ab illis, qui in media via, nullis præsidiis aut ædificiis munita, degunt, et qui propterea viatorum omnium insidiis, et injuriis, sunt obnoxii. Sed quod ab Herodoto dictum est obscurius, id a Dionysio Halic. Ant. Rom. lib. vi. 368. 22. multo dilucidius effertur. πρεσβεία ἀπὸ πάντων τῶν Ῥωμαίων ὑπηκόων παρῆν, ἀξιούντων σφίσι συμμαχεῖν ἐν τρίβῳ τοῦ πολέμου κειμένοις. i. Legatio ab omnibus P. Romani subjectis [missa] aderat, qui rogabant ut sibi in belli via positis opem ferrent, [neve se omnibus hostium conatibus objectos desererent, at suis auxiliis juvarent.] Idem lib. xi. 730. 38. Δεόμενοι βοήθειαν ἀποστεῖλαι σφίσιν διαταχέων, ὡς ἐν τρίβῳ τοῦ πολέμου κειμένοις. id est, Rogantes ut quam celerrime sibi in belli via positis auxilium mitterent. Idcirco Herod. viii. 140. §. 2. dicit Δειμαίνω ὑπὲρ ὑμέων, ἐν τρίβῳ τε μάλιστα οἰκημέ-

 ΤΡ

των τῶν συμμάχων, αἰεί τι φθειρομένων μούνων, ἐξαίρετόν τι μεταίχμιον τὴν γῆν ἐκτημένων. Quorum verborum hic est sensus. Vobis metuo, quia omnium sociorum maxime in [belli] via, [periculis omnibus expositi] habitatis, et soli semper aliquas clades accipitis, quia agrum possidetis, qui est ceu quoddam eximium præmium, inter varias variorum hostium vobis insidiantium acies positum, pro quo obtinendo non solum contra vos, sed etiam ipsi inter se, armis contendunt. Vide μεταίχμιον. Hoc autem loquendi genus habet παροιμίας quandam speciem illi non omnino dissimilem, ἐν τριόδῳ κεῖσθαι. In trivio situm esse. Quod adagium Suidas sic integrum explicat. ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδήλων, καὶ ἀμφιβόλων πραγμάτων. ἐπειδὴ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος οὐκ οἶδε ποίᾳ χρήσεται ὁδῷ. Sed hoc de rebus incertis dubiisque dicitur, illud vero de manifestis magnisque periculis, in quibus aliquis versatur.

τριήκοντα. Ion. pro com. τριάκοντα. Triginta. Quinetiam ipsum Latinum vocabulum ex Græco Ionico videtur κατὰ συγκοπὴν formatum, quasi τρικῆντα, verso κ in g. et η in i. quæ mutatio non est nova, nec ignota, illis saltem qui Græcas literas norunt. i. 14.

τριηκονταέτιδες σπονδαί. Triginta annorum fœdus. vii. 149. a Thucydide vocantur τριακοντούτεις σπονδαί. Tricennalia fœdera. Vide τριακοντούτης apud Suidam.

τριηκόντερος, ου, ἡ. N. H. Navis, quæ triginta remis agitur; ut πεντηκόντερος, quæ quinquaginta. iv. 148. utrumque simul exstat. vii. 97. viii. 21.

τριηρίτης, ου, ὁ. comm. Qui triremi vehitur. Alii pro remigibus ipsis remos agentibus accipiunt. v. 85.

τριξὸς, ἡ, όν. Ion. et Herodoteum nomen, pro comm. τρισσός. Triplex. τριξὰ ἐξευρήματα. Tria inventa. i. 171. τριξὰ χωρία. iii. 9. iv. 192.

τριξὰς ἐποιήσαντο θήκας. ix. 85. Tres loculos [tria sepulcra] fecerunt.

τριτημόριον, ου, τό. comm. τὸ τρίτον μέρος. Tertia pars. τὸ τριτημόριον τῆς βασιληΐης. ix. 34. Tertia regni pars.

τριτημοίριος. H. V. pro comm. τριτημόριος. Qui facit tertiam partem. Tertia pars. τριτημοιρίη ἡ Ἀσσυρίη χώρη τῇ δυνάμει τῆς ἄλλης Ἀσίης. Assyria regio tertiam reliquæ Asiæ partem potentia facit. i. æquiparat. i. 192.

τριτημορὶς, ίδος, ἡ. H. V. Tertia pars. i. 212. τοῦ στρατοῦ τριτημορίς. Exercitus tertia pars. vii. 121, 131.

τριφάσιος. Ion. et Herodoteum vocabulum pro comm. τριπλοῦς. Triplex. τριφασίας λόγων ὁδοὺς φῆναι. Triplicem narrationis viam indicare. Tres narrationis vias declarare. i. 95. Lat. interpres vertit, Trifarias narrandi vias. quod bene, licet vox trifarius, a, um, apud Latinos parum in usu sit, nisi in adverbio, Trifariam, i. tripartito. Ab hoc autem τριφάσιος, et ipsum Latinum trifarius, est deductum; nec necesse est tripharius scribere, ut Henricus Stephanus ait, ut rectius origo vocis indicetur. Nam et fallo Latinum a Græco σφάλλω, rejecto σ. formatum constat, nec tamen ideo phallo scribitur. Sic a φὼρ, φωρὸς, fur, non autem phur. φὴρ, φηρὸς, Æolicum, pro communi θὴρ, fera, non autem pherā. Idem et de multis aliis dici potest. σχίζεται τριφασίας ὁδούς. Trifariam dividitur. ii. 17. περὶ τοῦ ὕδατος ἔλεξαν τριφασίας ὁδούς. De aqua trifariam disseruerunt. ii. 20. βωμοὶ τριφάσιοι. Tres aræ. ii. 156. τριφασίας στρατηΐας. Tres expeditiones. iii. 17. τριφασίας βα-

σιληΐας. Triplex regnum. Tria regna. iv. 7. τριφάσια οὐνόματα. Triplex nomen. iv. 45. τριφασίη μουνομαχίη. Triplex singulare prælium. i. ter commissum. v. 1. vi. 119.

τρίχα. Ion. et poet. pro comm. τριχῶς. Tripliciter. Trifariam. iv. 67.

τριχῆ. V. H. Tripliciter. Tribus in locis. vii. 36.

τροπή. Fuga, in quam hostis vertitur. τροπὴν ποιήσας τῶν πολεμίων. ἀντὶ τοῦ τῆς πολεμίης τρέψας. Hostibus in fugam versis. i. 30. ἰδὼν τροπὴν τῶν ἑωϋτοῦ γινομένην. vii. 167. Cum suorum fugam animadvertisset. Cum suos in fugam versos vidisset.

τροφὴ, ῆς, ἡ. Apud Herodotum interdum non pro ipso cibo, ac alimento; sed pro ipsa alendi, nutriendi, ac educandi, ratione sumitur. διδοῖ τρέφειν τροφήν τινα τοιήνδε. Dat [eos] hujusmodi quodam educationis, vel nutritionis, genere nutriendos. ii. 2.

τρόφιες, οἱ. N. H. Qui nutriti sunt, qui sunt jam adulti. τρεῖς παῖδας ἔχω. τούτους, ἐπεὰν γίνωνται τρόφιες. &c. Tres habeo filios. Hi quomodo sint tractandi, [quomodo sint educandi,] quum jam adulti fuerint, quum jam adoleverint, dic mihi. iv. 9.

τροχάζειν. comm. Currere. παρὰ τὸ τροχάω, ῶ. inserto ζ. quod a τρέχω formatur, ut a πέτω, τὸ ποτάω, ῶ, pro quo usitatius τὸ ποτάομαι, ῶμαι. vel πωτάομαι, ῶμαι. Volo, as, are. Consule Eustath. ἐν τῷ ποτῶμαι, ἀντὶ τοῦ πέτομαι. Sic a νέμω, τρέφω, νωμάω, ῶ. τρωφάω, ῶ. sed in his τὸ ε in ω versum, in τροχάω, ῶ, τὸ ο retinetur. Τὴν ταχίστην ἐτρόχαζε φεύγων. ix. 66. Quam celerrime currebat fugiens.

τρύειν. Ion. et poet. καταπονεῖν. κατατρύχειν. κακοῦν. Atterere. Vexare. Malis afficere. τετρύσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ. Summis, vel extremis malis attritum, vel afflictum esse. i. 22.

τρύειν. Ion. et poet. Atterere. Atterendo absumere. τετρυμένοι ταλαιπωρίῃσι. Miseriis attriti. Vel, Defatigationibus afflictati. vi. 12.

τρύφος, εος, ους, τό. Ion. et poet. pro comm. διάκλασμα. Fragmentum. Frustum. παρὰ τὸ θρύπτειν, τὸ διακλᾷν. Diffringere. ἁλὸς τρύφεα. Salis frusta. iv. 181.

τρώγειν. comm. Edere. Comedere. i. 71. ii. 92.

τρῶμα, τος, τό. Vulnus. Plaga. Clades. pro comm. τραῦμα, τος. Ion. positum. Nisi quis dicat a τιτρώσκω, deductum, foro, perforo, penetro, saucio. fut. τρώσω, a τρόω, quod a τορέω, ῶ. κατὰ συγκοπὴν τρῶ, κατὰ παραγωγὴν τρώω, ut a ζῶ, ζώω, a πλῶ, πλώω, a ῥῶ, ῥώω. Utrumque verisimile videtur. i. 18. τρώματα μεγάλα Μιλησίων ἐγένετο. Milesiis plagæ inflictæ fuerunt magnæ. Milesii magnas plagas, sive clades acceperunt. ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τρωμάτων. Ex vulneribus, ob vulnera, moriuntur. ii. 63. τελευτᾷν ἐκ τοῦ τρώματος. Ex vulnere, propter vulnus inflictum mori. iii. 29, 64, 78. ix. 18. μετὰ τοῦτο τὸ τρῶμα. Post istam cladem. iv. 160. v. 121. vi. 132. ἀναίτιοι τοῦ τρώματος τοῦ γεγονότος βασιλέϊ. vii. 233. Qui a culpa cladis regi illatæ aberant. vii. 236. viii. 27, 66. ix. 90.

τρωματίζειν. Ion. pro comm. τραυματίζειν. Vulnerare. Sauciare. τρωματίσας ἑωϋτόν. Cum se ipsum vulnerasset. i. 59. τρωματισθείς. Vulneratus. Sauciatus. iii. 64. τρωματίζει τούτους. Hos vulnerat. iii. 78. vi. 45. κατατετρωματίσθαι. vii. 212. ἐτρωματίζοντο. ix. 61. ἐτρωματίσθη. ix. 72.

τρωματίης, ου, ὁ. Ion. et poet. pro comm. τραυματίας, ου. Saucius. Vulneratus. iii. 79.

τρῶυμα, τος, τό. Ion. pro comm.

τραῦμα. iv. 180. Vulnus. Fit autem vel κατὰ διάλυσιν, καὶ τροπὴν, ἐκ τοῦ τραῦμα, τράϋμα, τρώϋμα, vel κατ' ἐπένθεσιν τοῦ υ, τρῶμα, τρώϋμα.

τυκτά. Nomen Persicum, quod ab Herodoto ix. 110. sic explicatur: φυλάξασα δὲ [ἡ Ἄμηστρις] τὸν ἄνδρα τὸν ἑωϋτῆς Ξέρξην βασιλήϊον δεῖπνον προτιθέμενον. τοῦτο δὲ τὸ δεῖπνον παρασκευάζεται ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἡμέρῃ τῇ ἐγένετο βασιλεύς. Οὔνομα δὲ τῷ δείπνῳ τούτῳ, Περσιστὶ μὲν, τυκτά. κατὰ δὲ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, τέλειον. Valla: Observato itaque tempore, quo vir suus Xerxes regalem instrueret cœnam, quæ cœna semel quotannis eo die, quo rex creatus est, instruebatur. (Cœnæ nomen Persice Tycta, Græce τέλειον, id est, Perfecta. &c.) Æ. P. Cum autem [Amestris] observasset suum maritum Xerxem, qui regalem cœnam [aulæ suæ principibus] proponebat. [id est, Observato die, quo Xerxes suus maritus regalem cœnam aulæ suæ principibus proponebat, vel qua aulæ suæ principes excipiebat.] Hæc autem cœna quotannis semel paratur [eo] die, quo rex est natus, &c. Herodotus enim natalem regis diem intelligere videtur, quem diem illustres viri, principes, et reges, plurimi faciunt, et variis splendidissimarum epularum deliciis, variisque festivitatis, ludorum, chorearum, carminum, musicesque voluptatibus solenniter atque magnifice traducere consueverunt. Ut autem hunc Herodoti locum illustrem, nostramque conjecturam manifeste confirmem, unum afferam exemplum, de quo nullus sana mente præditus dubitare potest. Quod propter maximam rerum verborumque cognationem Lectori gratissimum fore confido. Sed Marcum Evangelistam de incesto Herodis amore verba facientem audiamus. Sic autem ille cap. 6. vers. 21. et deinceps, loquitur, Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, καὶ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας. 22. Καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ, καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ, Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι. 23. Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ, ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς, δώσω σοι, ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου. 24. Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς, Τί αἰτήσομαι; ἡ δὲ εἶπε, τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. &c. Vide et Matthæum cap. 14. versu 6. Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου. &c. Quid vocas γενέσια; τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ ἐγένετό τις, καὶ ἐν ᾗ δεῖπνόν τι δημοσίας εὐφροσύνης χάριν ποιεῖται.

τυλόω, ῶ. μ. τυλώσω. Callum obduco, Calli instar obduresco. Occalleo. Callis tego, callis munio. Ῥόπαλα ξύλων τετυλωμένα σιδήρῳ. vii. 63. Valla: Ligneas clavas ferro inductas. Sed Græci verbi vim non expressit. Sic enim Herodotus vocat ligneas clavas ferreis clavis munitas, qui clavi in ipsa clavarum lignea materia undique prominebant, ut callos in multorum rusticorum, ac aliorum, manibus, assiduo labore fatigatis, prominentes videmus. At vii. 69. ῥόπαλα τυλωτὰ vocat clavas nodosas, in quibus lignei nodi callorum instar eminebant.

τυμβοχοέειν, εῖν. Ion. et poet. pro comm. θάπτειν. Tumulum struere. Tumulare. Sepelire. Humo aggesta humare, tegere. Αὐτὸν ἐτυμβοχόει πᾶσα στρατιή. Ipsum totus exercitus aggesta humo tumulavit. vii. 117.

τύπος. ἀντίτυπος. Quid hoc sit, vide i. 68.

τυραννεύειν. Ion. poet. quinetiam comm. Regnare. i. 14. ἐπὶ τούτου τυραννεύοντος. Hoc regnante. i. 15.

τῷ Μιλήτου τυραννεύοντι. Mileti regi. Qui Mileti regnabat. i. 20. ἐτυράννευε Κορίνθου. Corinthi regnavit, rex Corinthi fuit. i. 23, 59, 64, 77, 163. iv. 137. v. 11, 12, 78, 92. §. 5.

τύχη. comm. Fortuna. Τῆς τύχης εὖ μετεστεώσης. Ion. pro comm. μεθεστώσης. Fortuna in bonum conversa. i. 118. ἐπὶ τύχῃσι χρηστῇσι. Felici fortunæ successu. Bonis avibus. Gall. *A la bonne heure.* Vel, *Avec bon heur.* i. 119. οὐκ ἄν κοτε ἐς τοσοῦτον τύχης ἀπίκεο. Nunquam ad tantum fortunæ, ad tantam fortunam, ac felicitatem, pervenisses. i. 124.

τύχος, ου, ὁ. comm. pro quo et τύκος. Poeticum tamen potius, quam solutæ orationis. Latomorum cœlum. Instrumentum, quo Latomi lapides cædunt, scalpunt, poliunt. Eurip. Herc. Fur. vers. 944. Βάθρα Φοίνικι κανόνι, καὶ τύκοις ἡρμοσμένα. Herod. vii. 89. τύχους μεγάλους. Valla: Grandes bipennes. Quod ab Eustathio confirmatur, qui dicit, Τύχος, λιθοξοϊκὸν σιδήριον, ὅθεν ἀποτυχίσαι, τὸ πιλεκίσαι. Vide apud eundem, τυκίζειν, et τυκίον. Euripid. ἐν Τρωάσι, versu 814. Κανόνων τυκίσματα Φοίβου vocat Troiæ muros, quos ad regulam dirigens cum Neptuno exstruxit. Hoc autem παρὰ τὸ τυκίζω.

τῷ. Ion. et poet. pro comm. ᾧ. Cui. i. 23. et passim etiam pro quo. ut ἐν τῷ, pro ἐν ᾧ. In quo. vii. 122.

τὤγαλμα. τὸ ἄγαλμα. Simulacrum. ii. 42, 138, 141. iv. 181.

τῷ ἐόντι. Ion. pro comm. τῷ ὄντι. i. 30. (quod et τῷ ἀληθεῖ λόγῳ. Re vera. i. 14. v. 41.) vii. 237.

τωθάζειν. Cavillis insectari. ii. 60.

τῶν. Ion. et poet. pro comm. ὧν. Quorum. i. 23, 26, 29.

τὼ 'πὸ τούτου. pro τὸ ἀπὸ τούτου. Postea. i. 199.

τὠρχαῖον. Ion. pro comm. τὸ ἀρχαῖον. Antiquitus. Olim. A priscis temporibus. i. 173. ix. 45.

τὠυτό. Ion. pro comm. τὸ αὐτό. Idem. i. 1. ἐν τὠυτῷ μένειν. In eodem rerum statu permanere. i. 5. ἐς τὠυτό. i. 13. ἐς τὠυτὸ συνήδραμον. In idem concurrebant. i. 53. συνελέχθησαν ἐς τὠυτό. In idem, in unum eundemque locum collecti sunt, convenerunt. i. 97. vii. 145.

Υ.

ΥΑΤΑΙ. Ion. terminatio 3. pers. plural. præter. p. pass. pro com. νται. κατακεχύαται. Sparsæ sunt. ii. 75. ἐνιδρύαται, pro ἐνίδρυνται. ii. 156. Formatur autem a 3. sing. desinente in νται. inserto α inter υ et τ.

ύατο. Ion. terminatio 3. pers. plural. imperf. pass. pro comm. ντο. ut ἐζευγνύατο, pro ἐζεύγνυντο. Sic ἱδρύατο, pro ἵδρυντο, ab ἵδρυμαι, τὸ ἱδρύομαι. Collocor. Fundor. Sedeo. Collocatus sum. Fundatus, situsque sum. ἐναπεδεικνύατο, pro ἐναπεδείκνυντο. ix. 58. Formatur autem hæc 3. plural. a tertia singul. desinente in υτο. inserto α inter υ et τ.

ὕβρισμα, τος, τό. comm. idem quod ὕβρις. Contumelia. Insolentia. vii. 160.

ὑγιηρὸς, ὁ. N. H. pro comm. ὑγιὴς, έος. Sanus. Integer. Incolumis. λέγουσί σφεας εἶναι ὑγιηροτάτους. Ipsos maxime sanos esse dicunt. iv. 187. ὑγιηρότατοι. ibid.

ὑδρεύεσθαι. com. Castrense verbum. Aquari. Aquam ex aliquo loco haurire. συνετάραξαν τὴν κρήνην, ἀπ' ἧς ὑδρεύετο πᾶν τὸ στράτευμα. ix. 49. Conturbarunt fontem, unde totus exercitus aquabatur. [Quod loquendi genus ab Herodoto verbis aliis sic explicatur, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ σφι οὐκ ἐξῆν ὕδωρ φορέεσθαι. ibid. Ex fluvio ipsis non licebat aquam ferre.]

ὑδρήϊον, τό. Ion. et poet. pro comm. ὑδρία. Urna. Vas aquarium. iv. 14.

ὑδροποτεῖν. comm. pro quo et ὕδωρ πίνειν. Aquam bibere. i. 71.

ὕεσθαι. Pluviis irrigari. ἡ τῶν Ἀσσυρίων γῆ ὕεται ὀλίγῳ. Assyriorum ager exiguis pluviis irrigatur. i. 193. ii. 13. ὕετ' ἂν ταῦτα τὰ χωρία. Hæc loca pluviis irrigarentur. ii. 22. ὑομένης τῆς χώρης. ii. 25. ὑσθῆσαν αἱ Θῆβαι. iii. 10. ὑσθεῖσαι. ibid. τὰ ἄνω τῆς Αἰγύπτου ὕεται. ibid. ὕσθησαν. ibid. iv. 90, 198.

ὑετώτατος ἄνεμος. Apud Herodot. Ventus maxime pluvius vocatur. Ventus, qui maxime pluvias ciere potest, ac solet. ii. 25.

ὑμέας, pro ὑμᾶς. Ion. Vos. i. 53. iii. 71. Vide έας. Ion. terminatio.

υἱὸν ποιεῖσθαι. V. Hom. 4. Filium facere, i. adoptare.

ὑπάγειν ὑπὸ δικαστήριον. Herodotea locutio, pro com. ἄγειν, vel ὑπάγειν ἐς τὸ δικαστήριον. In judicium adducere. vi. 72. νοστήσαντά μιν ὑπῆγον οἱ ἐχθροὶ ὑπὸ τοὺς ἐφόρους. Ipsum reversum inimici ad Ephoros deduxerunt, vel, citaverunt. vi. 82. pro eodem dicitur ἐσάγειν ὑπὸ δικαστήριον. vi. 104. αὐτὸν θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον. vi. 136.

ὑπακούειν. comm. Parere. Morem gerere. Obtemperare. Imperio, ac potestati alicujus subjectum esse. Οὗτοι τῶν Ἰνδῶν Δαρείου βασιλῆος οὐδαμᾶ ὑπήκουσαν. Indi isti Dario regi nunquam paruerunt. nunquam imperio ipsius subjecti fuerunt, ut imperata facerent. iii. 101. οἱ δ' ὑπακούσαντες. Illi vero cum morem [ipsi] gessissent. iii. 148. iv. 119, 201.

ὑπαιρέεσθαι, εῖσθαι. Ion. pro comm. ὑφαιρεῖσθαι. ταῦτα τὰ ἀγάλματα ὑπαιρέονται αὐτέων. Hæc simulacra ipsis surripiunt. v. 83.

ὑπαλλαγὴ Ionibus familiaris. Ut, Μῆνας ἑπτὰ τοὺς ἐπιλοίπους Καμβύσῃ ἐς τὰ ὀκτὼ ἔτεα τῆς πληρώσιος, ἀντὶ τοῦ, ἐς τὴν πλήρωσιν τῶν ὀκτὼ ἐτέων. iii. 67. τὸν Συλοσῶντα κατέλαβε εὐτυχίη. ἀντὶ τοῦ, ὁ Συλοσῶν κατέλαβε εὐτυχίην. iii. 139. Vide καταλαμβάνειν. Ἀνεπικάμενος τὰ ἔχων ἐξεχώρησε. ἀντὶ τοῦ, ἔχων τὰ ἀνεπικάμενος ἐξεχώρησε. iii. 148. ὅσπερ λόγον ἔχει τὴν Πυθίην ἀναπεῖσαι. ἀντὶ τοῦ, ὃν λόγος ἔχει. &c. v. 66. Vide λόγος. Rumor. τὸν Κλεομένεα εἶχε αἰτίη. v. 70. pro ὁ Κλεομένης εἶχε αἰτίην. ut v. 70, 71. περινέειν ὕλη τὸ ἄλσος. ἀντὶ τοῦ, περινέειν ὕλην τῷ ἄλσει. Vide περινέειν ἐν τῷ Νέειν. νεῖν. vi. 80. τὴν μεσόγαιαν τάμνων τῆς ὁδοῦ, pro, τὴν ὁδὸν τῆς μεσογαίης τάμνων. vii. 124. ix. 89. παρεκρίθησαν διαταχθέντες. viii. 70. ἀντὶ τοῦ, διετάχθησαν παρακριθέντες. In exercitu ex variis gentibus collecto, quum prælium est committendum, gentes a gentibus discernuntur, et confusionis vitandæ caussa in suos quæque ordines digeruntur, utque mutuam opem sibi quam primum ferre valeant, aliæ prope alias a peritis imperatoribus in acie collocantur. Hæc est horum verborum vis, hic sensus.

ὑπαιτιάζειν. Vide simplex αἰτιάζειν.

ὑπάπτειν. Ion. pro comm. ὑφάπτειν. Succendere. Incendere. ὑπῆψαν τὴν ἀκρόπολιν. Arcem incenderunt. i. 176.

ὑπαργμένα, τά. Ion. pro comm. ὑπηργμένα. Quæ jam exstant. Quæ jam jacta sunt. εἰ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι ἐξ ἐκείνων. Si conjectura est facienda ex rebus ante gestis ab illis. vii. 11.

ὑπάρξαι ἀδίκων ἔργων ἐς ἄλλους. Alios injuria lacessere, provocare. i. 5. Sic ὑπάρξαι ἀδικίης. Injuria aliquem provocare. iv. 1. vii. 9. ap. init. οἳ ἐμὲ καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν ὑπῆρξαν ἄδικα ποιεῦντες. vii, 8. §. 2. Qui me patremque meum injuria provocarunt, priores affecerunt. ὑπάρχειν ἀτάσθαλα ποιέων ἐς τοὺς Ἕλληνας. ix. 78. [Ut barbarus] impia facinora in Græcos prior patrare

[caveat, id est, ut impiis facinoribus Græcos lacessere, vel provocare, caveat.]

ὑπαρπάζειν. Ion. pro comm. ὑφαρπάζειν. Surripere. Præripere. ὑπαρπάσας τὸν ἐπίλοιπον λόγον, τὸν ὁ Ἀρισταγόρης ὥρμητο λέγειν. v. 50. Valla: Interpellata hujus, quam ordiri instituerat, oratione. Sed hoc verba sonant, Præreрta reliqua oratione, quam Aristagoras habere paratus erat. Vel, Interrupto reliquæ orationis cursu, quo Aristagoras ferebatur. Λόγον ὑπαρπάζειν. Orationem surripere, pro, dicentis orationem interpellare. ὑπαρπάσας τὸν ἐπίλοιπον λόγον. ix. 91. Reliqua oratione interpellata.

Ὕπαρχος. Nomen Indicum fluvii, quod Græce significat, φέρων πάντα τὰ ἀγαθά. Omnia bona ferens. Ctesias Ind. 19.

ὑπέατι. N. H. quod in dativo reperitur, pro cultro. τύψαντες ὑπέατι. Percutiens cultro. Sed vocabulum hoc de mendo suspectum merito quibusdam videtur. Apud nullos enim alios ullum hujus vocis vestigium reperias. iv. 70.

ὑπέγγυος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui sponsioni est obnoxius. Qui alicujus potestati est subjectus. Qui sub alicujus manu est. Nam ὑπέγγυος et ὑποχείριος interdum συνωνύμως sumuntur. γῦα γὰρ, sive γυῖα (ut docet Eustathius) τὰ καθ' ὅλον σῶμα μέλη, ἰδίως δὲ οἱ πόδες, καὶ αἱ χεῖρες. ἐξαιρέτως δὲ αἱ χεῖρες. γυῖα δὲ ποδῶν, καὶ γυῖα χειρῶν, ἐντελῶς λέγεται. γυῖα δὲ καταμόνας, ἐλλιπῶς. οἵπερ (inquit Herod. v. 71.) ἐνέμοντο τὰς Ἀθήνας ὑπεγγύες, πλὴν θανάτου. Qui Athenas incolebant suis judiciis obnoxias, ac obstrictas, excepta capitis pœna. Vel, Qui Athenas suæ potestati subjectas incolebant, excepta capitali pœna. Sensus; Qui summum imperium in Athenienses tunc habebant, ac exercebant ceteris in rebus, exceptis iis, quæ capitales erant, sive quæ ad judicium ac supplicium capitale spectabant. ὑπέγγυα ἀγαθὰ, dicuntur bona sponsioni obstricta, q. d. obligationi subjecta. Gallice, *Biens engagés, ou biens hypothéqués.* Quod autem sit discrimen inter pignus et hypothecam, docent Jurisconsulti. Nam pignoris appellationem ad res mobiles, hypothecæ vero, ad immobiles referunt. Alias ὑπέγγυα ἀγαθὰ vocantur, quæ sub alicujus manu ac potestate sunt.

ὑπείκειν. comm. Cedere. Locum dare. ὑπείξομεν τοῦ ἀρχαίου λόγου. Valla: A superiore nostra oratione aliquantum decedemus. vii. 160. Bene. Nam hæc ὑπὸ præpositio in compositione sæpe remittit, et aliquid minus significat, quam ipsum simplex verbum. Ut, ὑπείκειν, Aliquantum cedere, nonnjhil cedere de re aliqua, de qua verba fiunt. ὑπείκειν τοῦ ἰδίου δικαίου. Nonnihil de jure suo decedere. Sic ὑπείκειν τοῦ ἀρχαίου λόγου. De priore sua oratione nonnihil decedere, et aliquid remittere, atque concedere alicui, quod ante concedere nolebamus.

ὑπεῖναι. Ion. pro comm. ὑφεῖναι. Remittere. ὑπεὶς τῆς ὀργῆς. Cum de ira remisisset. i. 156. iii. 52.

ὑπεῖναι. ὑπάρχειν. Esse. Adesse. i. 31.

ὑπείροχος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. pro comm. ὑπέροχος. Eximius. Excellens. v. 92. §. 7.

ὑπείσαντες. Participium aorist. 1. act. ab ὑπείω, pro ὑπίω, quod Ion. dictum pro comm. ὑφίημι. Summitto. Clam mitto. Νυκτὸς ὑπείσαντες ἄνδρας οὗτοι κτείνουσί μιν. Isti noctu viris summissis ipsum interficiunt. vi. 103.

ὑπεκθέωνται. 3. pers. plur. subjunct. modi aor. 2. med. Ion. formata inserto ε ante ω, pro comm. ὑπ-

ἐκθῶνται. viii. 4. Clam exportassent. Subduxissent. Subducerent. ab ὑπεκτίθεμαι.

ὑπεκκεῖσθαι. V. H. Clam aliquo exportatum esse, et in aliquo loco clam collocatum esse. In aliquem locum subductum esse. ἐς τὴν ἡμῖν ὑπέκκειται τέκνα τε, καὶ γυναῖκες. viii. 60. In quam [insulam] a nobis liberi, et conjuges clam exportatæ, vel subductæ sunt. Vel, In quam [insulam] nostri liberi, et conjuges subductæ, collocatæque sunt. Vel etiam, In qua [insula] liberi, et uxores a nobis [ex patriis sedibus] clam exportatæ, sunt collocatæ.

ὑπεκκομίζεσθαι. comm. Clam exportare. ὑπεξεκομίσαντο πάντα. ix. 6. Omnia clam exportarunt.

ὑπεκχωρεῖν. comm. Ex aliquo loco se subducere. πρὶν ἢ τοὺς μετὰ Παυσανίεω ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἐμβαλεῖν ὑπεξεχώρει. ix. 13. Priusquam Pausaniæ milites in Isthmum ingrederentur, se subduxit [Mardonius.] ix. 14.

ὑπεναντίον. Contrarium. τὸ ὑπεναντίον τούτου. Quod huic est contrarium. Contra. Gall. *Au contraire.* iii. 80.

ὑπεξειρύειν. Ion. et poet. pro comm. ὑπεξέλκειν. Subtrahere. Sic autem formatur, ῥύω, ἐρύω, εἰρύω, ἐξειρύω, ὑπεξειρύω. Consule Eustath. in Εἰρύω. Ἐς ὃ τοῦτον [τὸν νεκρὸν] ἀρετῇ οἱ Ἕλληνες ὑπεξείρυσαν. vii. 225. Donec Græci [sua] virtute [cadaver] hoc subtraxerunt.

ὑπεξέσχε. V. H. pro quo com. ὑπεξέφυγε. Clam effugit. v. 72. ὑπεξέσχε ἐς Θεσσαλίην. In Thessaliam clam effugit. Vel, Clam se subduxit. vi. 74.

ὑπεξέσχον ἐκ τῆς Χίου. viii. 132. Ex Chio se subduxerunt. Est autem aor. 2. act. 3. plural. ab ὑπεξέχω, μ. ὑπεκσχήσω, ab ὑπεκσχέω, ῶ. aor. 2. ὑπεξέσχον, ες, ε. Clam abeo, me subduco.

ὑπεξέρχεσθαι. comm. Clam exire. ὑπεξῆλθε ἐς γῆν τὴν Μηδικήν. Clam egressa in agrum Medicum ivit. i. 73.

ὑπεξήϊσαν. vii. 211. Se subduxerunt. Vide ἤϊσαν.

ὑπεράκριοι. Ion. et comm. Qui loca montana incolunt. i. 59. τὰ ὑπεράκρια ἔδοσαν ἐκτῆσθαι. Loca montana dederunt possidenda. vi. 20. q. d. τὰ ὑπὲρ τὰς ἄκρας χωρία.

ὑπεραπολογεῖσθαί τινος. ὑπέρ τινος ἀπολογεῖσθαι. Pro aliquo caussam agere. Aliquem purgare. vi. 136.

ὑπεραρρωδέειν, εῖν. V. H. Proprie supra modum, vehementer, metuere. γενικῶς tamen pro simplici sumendum videtur interdum, si Vallæ versionem sequaris, qui sic locum istum interpretatur, ὑπεραρρωδέοντες τῇ Ἑλλάδι κινδυνευούσῃ. viii. 72. Metuentes Græciæ periclitanti. Æ. P. Vehementer metuentes G. p.

ὑπεράχθεσθαί τινι πρήγματι. Rem aliquam supra modum graviter ferre. Iniquissimo animo ferre. Ἀθηναῖοι ὑπεραχθεσθέντες τῇ Μιλήτου ἁλώσει. Athenienses Mileti expugnationem iniquissimo animo ferentes. vi. 21.

ὑπερβάλλειν. com. Superare. Redundare. Exundare. οἱ λέβητες ἄνευ πυρὸς ζέσαν, καὶ ὑπερέβαλον. Lebetes sine igne efferbuerunt, et exundarunt. i. 59.

ὑπερβάλλειν et ὑπερβάλλεσθαι. comm. Superare. Vincere. Θηβαῖοι ὑπερεβάλλοντο τῇ δόσει τῶν χρημάτων. Thebani pecuniarum donatione [ceteros] superarunt. i. 61. Δαρεῖον ὑπερβαλέσθαι. Darium superare. v. 124. vi. 9, 13. bis. οὐ δύνανται τὸν βάρβαρον ὑπερβαλέσθαι. vii. 163. Barbarum superare non possent. Sic enim hæc οὐ δύνανται, pro οὐ δύνωνται ἂν ibi sunt accipienda, ut ex præcedentibus illius loci verbis patet. ὑπερβαλέεσθαι. Ion. pro ὑπερβαλεῖσθαι, superatum iri. vii. 168. ὑπερβαλέειν τὴν Μαλέην. ibid.

viii. 24, 140. ix. 28. ὑπερεβάλοντο ἀρετῇ Λακεδαιμόνιοι. ix. 71. Lacedæmonii virtute [ceteros] superarunt.

ὑπερβάλλεσθαι. comm. pro ἀναβάλλεσθαι. Differre. ἢν ὑπερβάληται τὴν συμβολὴν Μαρδόνιος. ix. 45. Si Mardonius prælium distulerit. ἢν ὑπερβάλωνται κείνην τὴν ἡμέρην οἱ Πέρσαι συμβολὴν ποιεύμενοι. ix. 51. Valla: Si Persæ supersederent eo die committere prælium. κείνην τὴν ἡμέρην, pro κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέρην, Ἀττικῶς καὶ Ἰωνικῶς est dictum.

ὑπερβόρεοι, ων, οἱ. comm. q. d. Superaquilonares. Populi, qui supra Aquilonem, vel ultra Aquilonem, habitant. iv. 32, 33, 34, 36.

ὑπερδείδειν. Ion. et poet. pro comm. ὑπερφοβεῖσθαι. Supra modum timere. Vehementer metuere. viii. 94.

ὑπερέχειν. Eminere supra alios. Excellere. Præstare. Superare. ἐπιμελίης τε, καὶ παιδεύσιος προσγινομένης, αὐτίκα πολλὸν τῶν πάντων ὑπερεῖχε. V. Hom. 5. Diligentia vero, et institutione accedente, statim omnes [suos condiscipulos] longe superavit. ἐπιμελίην intellige, qua Homerus in bonis literis discendis utebatur. παίδευσιν vero vocat Herodotus institutionem, qua præceptores Homerum instituebant. Valla tamen τὴν ἐπιμελίην refert ad matrem, quæ filium institui curabat. Sed uterque bonus est sensus.

ὑπερήδεσθαι. Supra modum lætari. Vehementer lætari. comm. ὑπερήσθη. cum dat. i. 54. ὑπερήδετο. i. 90.

ὑπερημίσεες τῶν ἀστῶν. vii. 156. Ultra dimidiam civium partem.

ὑπέρθυρον, ου, τό. comm. Superum, sive superum limen, quod superliminare nominatur. i. 179. Latinus interpres vertit cardines.) (ὑπόθυρον. Inferum, sive inferum limen.

ὑπερμεγάθης, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. ὑπερμεγέθης. Supra modum magnus. Maximus. ὑπερμεγάθεες ὄφιες. Serpentes supra modum grandes. iv. 191. κέρεα ὑπερμεγάθεα. vii. 126. Cornua maxima.

ὑπερμήκης, ὁ καὶ ἡ. N. H. quod in vulg. Lex. sine ullius auctoritate legitur. Præcelsus. Præaltus. Prælongus. Procerus. οὔρεα μεγάθεϊ ὑπερμήκεα. vii. 128. Montes magnitudine præalti. Altissimi vel longissimi montes. ὑπερμήκεσι οὔρεσι. vii. 129. [ἡ βασιλῆος] χεὶρ ὑπερμήκης [ἐστί.] viii. 140. Regis manus est prælonga. Huc referri potest illud tritissimum carmen, An nescis longas regibus esse manus? Consule Eras. Ad. Chil. 3. cent. 4. adag. 60. Fuge procul a viro majore.

ὑπερνότιοι, ων, οἱ. comm. q. d. Super australes. Populi, qui supra, vel ultra austrum habitant. iv. 36.

ὑπεροικέειν, εῖν. V. H. Supra [aliquem] habitare. Ἰσσηδόνων ὑπεροικέειν Ἀριμασπούς. Supra Issedonas habitare Arimaspos. iv. 13. ὑπεροικέουσι τούτων. iv. 21, 37. vii. 113.

ὑπέροικος, ὁ καὶ ἡ. N. H. Qui in superiore parte domum, domicilium, sedes habet. ὑπέροικοι τῆς χώρης. Qui superiorem regionem, vel regionis partem superiorem incolunt. iv. 7.

ὕπερος, ου, ὁ. comm. Pistillum. ἐσβάλλουσι ἐς ὅλμον, καὶ λεήναντες ὑπέροισι, σῶσι διὰ σινδόνος. Injiciunt [pisces arefactos] in mortarium, et ubi pistillis [eos] contuderunt, linteo servant reconditos. i. 200.

ὑπερπίπτειν. Herod. verbum, pro comm. παρέρχεσθαι. Præterlabi. Præterire. ἢν ὑπερπέσῃ ἡ νῦν ἡμέρη. Si dies hodiernus nos præterlabatur, prætereat. iii. 71.

ὑπερτιθέναι, vel ὑπερτίθεσθαί τι τινί. Aliquid alicui committere. Ali-

cujus rei onus alicui imponere. Aliquid cum aliquo communicare. τούτῳ τὰ σπουδαιέστερα τῶν πρηγμάτων ὑπερετίθετο ὁ Κανδαύλης. Candaules huic res majoris momenti committebat; vel, cum eo communicabat. i. 8. [ταῦτα] ἐμοὶ ὑπερέθεσθε. Hæc mihi commisistis. Hæc mecum communicastis. iii. 71. εἰ μέν τοι ὑπερετίθεα τὰ ἔμελλον ποιήσειν. Si tecum communicassem ea, quæ facturus eram. iii. 155. ἵνα τοι αὐτὰ ὑπερθέωμαι. Ut eas [res] tecum communicem. v. 24. ὑπερθέντι τὰ ἐκ τοῦ Ἀρισταγόρεω λεγόμενα. Cum ea, quæ ab Aristagora dicebantur, cum eo communicasset. v. 32. ταῦτα ὑπερτιθέμενος ὀνειροπόλοισι. Hæc cum somniorum conjectoribus, ac interpretibus, communicans. v. 56. [vide ὑποτίθεσθαι, pro προτίθεσθαι. ubi de re eadem verba faciens Herod. dicit, τὸ ἐνύπνιον τοῖσι ὀνειροπόλοισι ὑποθέμενος, ἀντὶ τῦ προθέμενος. i. 107, 108. iv. 135.] ἵνα τὸ νοέω πρήσσειν, ὑπερθέωμαι ὑμῖν. Ut quod facere cogito, vobiscum communicem. vii. 8. ὑπερετίθετο ταῦτα Πέρσῃσι. Hæc cum Persis communicavit. vii. 18.

ὑπερίσχε κυνέην. Galeam sustinuit. Tenuit galeam. ii. 151.

ὑπ' ἑωϋτῷ ποιήσασθαι. Ion. pro com. ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι. In suam potestatem redigere. Sibi subjicere, subigere. ἐν νόῳ ἔχων πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ὑπ' ἑωϋτῷ ποιήσασθαι. vii. 157. In animo habens totam Græciam in suam potestatem redigere.

ὑπερφέρειν. comm. Excellere, præstare, superare. iv. 74. ῥόδα ὀδμὴ ὑπερφέροντα τῶν ἄλλων. viii. 138. Rosæ, quæ ceteras odore superabant. vel, Rosæ ceteris odore præstantiores. χώρη κάλλεϊ καὶ ἀρετῇ μέγα ὑπερφέρουσα. viii. 144. Regio pulcritudine et virtute [i. fertilitate] longe præstans. Τιγράνης κάλλεϊ τε καὶ μεγάθεϊ ὑπερφέρων Περσέων. ix. 96. Tigranes forma et statura Persas superans. Vel, Tigranes [omnium] Persarum pulcritudine, et corporis statura eminentissimus.

ὑπερφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. comm. ὁ ὑπὲρ φυὴν, ἤγουν φύσιν ὤν. Qui est supra naturam. Tam in bonam, quam malam, partem accipi potest. Immensus, eximius, præstans, excellens. ἔργον ὑπερφυὲς εἰργάσατο. viii. 116. Valla: Facinus eximium fecit. Sed si quis verteret, facinus immane patravit, fortasse non male mentem auctoris interpretaretur. Hic enim agitur de patre, qui sex suis filiis oculos eruit, quod præter sua mandata Xerxem Græciæ bellum inferentem sequuti fuissent.

ὑπερφρονεῖν. comm. Superbire. Superbum ac insolentem esse. Contemnere. τῷ πλούτῳ ὑπερφρονέουσαι. Opibus superbientes. Ob opes superbæ. i. 199.

ὑπήκοος, ὁ. comm. Qui morem alicui gerit. Qui paret alterius imperio. ὑπήκοον ποιεῖν. Subigere. In nostram potestatem redigere. Efficere ut quis nostro imperio pareat. i. 102. ἔθνεα βασιλέος ὑπήκοα. Gentes regis imperio subjectæ; vel, quæ regis imperio parent. iv. 167. ὑπηκόους Δαρείου. v. 1. vii. 111, 149.

ὑπηρετέεσθαι. Ion. pro comm. ὑπηρετεῖν, ut i. 109. Servire. Inservire. Suam operam alicui navare. i. 108.

ὑπήσειν. Ion. pro comm. ὑφήσειν, ab ὑφίημι. μ. ὑφήσω. ἐλπίζων σφέας ὑπήσειν τῆς ἀγνωμοσύνης. ix. 4. Valla: Sperans contumaciam depósituros. Æ. P. Sperans ipsos de contumacia, vel de fastu, remissuros.

ὑπίεσθαι. Ion. pro comm. ὑφίεσθαι. Remittere.) (ἐπιτείνεσθαι. Intendi. τὸ ὕδωρ ὑπίεται τοῦ ψυχροῦ. Aqua de frigore remittit. i. e. Non est adeo frigida, ut ante. iv. 181.

ὑπίςασθαι. Ion. pro com. ὑφίςασθαι. Subsidere. Subesse. In imo loco manere.) (ἐπίςασθαι, pro ἐφίςασθαι. Suprastare. Supernatare. In summo loco esse. Summum esse. τὸ μὲν τοῦ γάλακτος ἐπιςάμενον, τὸ δὲ ὑπιςάμενον καλεῖται. Lactis altera quidem pars supernatans, ac summa; altera vero, subsidens, ac ima nominatur. iv. 2. Hic autem subauditur nomen μέρος.

ὑπίσχεσθαι. Ion. et poet. pro com. ὑπισχνεῖσθαι. Promittere. Polliceri. ὑπίσχεσθαι δῶρα. Munera polliceri. v. 30. [Sic et Hom. Od. B. v. 91. Πάντας μέν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάςῳ. Omnes quidem sperare facit, et promittit unicuique. Idem Od. Θ. v. 347. λῦσον. ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι (ὥς συ κελεύεις.) Et Od. N. v. 380. Et Od. O. v. 462. ὦνον ὑπισχόμενοι. Pretium promittentes. Et in hymno in Mercurium, v. 275. μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι. Sed hoc postremo loco τὸ ὑπίσχομαι potius accipiendum ἀντὶ τοῦ διϊσχυρίζομαι, assevero, affirmo. Vide ὑπισχνεῖσθαι, et ὑποδέκεσθαι.] ὑπίσχομαι οἷός τε εἶναι μάχεσθαι ἀνδράσι δέκα. Me cum decem viris pugnare posse promitto. vii. 104. τάδε ὑπίσχομαι. vii. 158. Hæc promitto.

ὑπισχνεῖσθαι. comm. Affirmare. Asseverare. οὐδεὶς ὑπίσχετο εἰδέναι. Nullus se [hoc] scire affirmavit. ii. 28. Vide ὑποδέκεσθαι.

ὑπὸ in compositione interdum Ionice pro comm. ἀπό. Vide ὑποκρίνεσθαι, pro ἀποκρίνεσθαι. Et ὑπόκρισις, pro ἀπόκρισις.

ὑπὸ Ion. et poet. in nonnullis verbis compositis, pro comm. ἀπό. ut ὑποκρίνομαι, et ὑπόκρισις, pro ἀποκρίνεσθαι, et ἀπόκρισις. Vide suo loco.

ὑπὸ, tempus denotans. ὑπὸ τὸν νηὸν κατακαέντα. Sub id tempus, quo templum est combustum. Eo tempore quo. Vel, Circiter tempus illud, quo. i. 51. ὑπὸ ταῦτα. Sub tempus, quo hæc acciderunt. ii. 142.

ὑπό. comm. cum genitivo. Præ. ὑπὸ τῆς παρεούσης συμφορῆς παρημελήκεε. Præ præsenti calamitate [cædem sibi jam imminentem] neglexit. i. 85. ὑπὸ δέους, καὶ κακοῦ φωνὴν ἔῤῥηξε. Præ metu, maloque vocem rupit. ibid. ὑπὸ μεγάθεος: Præ magnitudine. i. 191. ὑπὸ τοῦ παρεόντος κακοῦ. iii. 129.

ὑπὸ cum accus. loco præpos. κατά, vel ἐν cum dat. ὑπὸ τὸν παρεόντα τόνδε πόλεμον. ix. 60. ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὸν π. τ. π. Vel, ἐν τῷ παρεόντι τῷδε πολέμῳ. In hoc præsenti bello. Vide συνειδέναι.

ὑπὸ pro ἐν. ὑπὸ τοὺς θανάτους, pro ἐν τοῖς θανάτοις. In funeribus. In funere. ii. 36.

ὑπὸ Ion. et Herodoteo more, sæpe pro præpos. πρὸ, in compositione ponitur. ὑποθέμενος τοῖσι ὀνειροπόλοισι τὸ ἐνύπνιον, pro προθέμενος. Cum somniorum conjectoribus, ac interpretibus, insomnium proposuisset. i. 107, 108. ὑπεξιόντες, pro προεξιόντες. Progressi. i. 176. ὑπεξελθόντες, pro προεξελθόντες. ibid. ὑποτείνειν, pro προτείνειν. vii. 158. Sic ὑποφήτης, interdum pro προφήτης.

ὑπὸ βρυχία. Sic legitur apud Herodotum. vii. 130. ὥςε Θεσσαλίην πᾶσαν ἔξω τῶν οὐρέων ὑπὸ βρυχία γενέσθαι. Valla: A quo omnis Thessalia præter montes aquis summergeretur. Vel, montibus exceptis, aqua summergi posset. Sed apud Herodotum unica voce legendum videtur, ὑποβρυχία. a recto ὁ καὶ ἡ ὑποβρυχὴς, aquis summersus, q. d. sub aquis rigatus, ac madefactus. aquarum profunditate tectus, et sub aquis latens. quod vocabulum erit Herodoteum, nec aliis familiare. Pro eodem alibi dicit ὑποβρύχιος. Vide suo loco. Vel ὑπόβρυχα scribendum, quod erit adverbium

loco nominis ὑποβρύχιον. Hom. Od. E. v. 319. τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον. i. Illum vero sub aquis detinuit longum tempus. Vulgata Lexica, ὑπόβρυχα. In profundo, q. submersa. Suidas, ὑποβρύχιον. τὸ ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέν. παρὰ τὸ ὑποβρέχειν. Proluere. Irrigare. Submergere.

ὑποβρύχιος. Ion. et poet. Summersus. ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων. Summersum absportavit; pro absportavit, ac summersit. i. 189. Vide ὑπὸ βρυχία. vii. 130. ubi vel ὑποβρυχία legendum, pro ὑποβρύχιον, ab ὑποβρυχὴς, εος. vel ὑπόβρυχα, quod est adverb. poet. et jam pro nomine sumetur.

ὑποδεέστερος, ου, ὁ. comm. Inferior. οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποδεέστερος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. V. Hom. 5. Valla: Nihilo ipso Phemio in disciplinis factus inferior. Æ. P. Ipso Phemio in doctrina nihilo inferior erat. id est, In docendo, vel in pueris docendis, vel in docendi munere, nequaquam erat inferior Phemio.

ὑποδειμαίνειν. Vide simplex δειμαίνειν.

ὑποδέκεσθαι. Ion. pro comm. ὑποδέχεσθαι. Suscipere. Recipere. Promittere. Polliceri. i. 24. ὑπεδέκοντο Σκύθῃσι τιμωρήσειν. Se Scythis opem laturos promiserunt. iv. 119, 148. vi. 11. ὑποδέκομαι παρέξειν. Me suppeditaturum recipio. vii. 158. εἰ ὑποδέκεται ταῦτα ποιήσειν. viii. 102. Si pollicetur se hæc facturum.

ὑποδέκεσθαι. Ion. pro comm. ὑποδέχεσθαι. Suscipere. Aliquid faciendum suscipere. Ἀθηναῖοι [τοῦτο] ὑπεδέξαντο. ix. 21. Athenienses [hoc] susceperunt. οἱ [τοῦτο] ὑποδεξάμενοι. ix. 22. Qui [hoc] susceperant.

ὑποδέκεσθαι. Suscipere. Excipere. ὑποδεξάμενος αὐτὸν οἰκίοισι. Qui ipsum hospitio excepit. i. 41, 44.

ὑποδέκεσθαι. Ion. pro comm. ὑποδέχεσθαι, peculiari quadam ratione ab Herod. usurpatum. ἠρώτα ὁ Δαρεῖος [αὐτὸν,] τὴν τέχνην εἰ ἐπίσταιτο. ὁ δὲ οὐκ ὑπεδέκετο, ἀῤῥωδέων, &c. Ipsum Darius interrogavit, an hanc artem novisset. Ille vero non recepit, non dixit, non asseveravit, sc. se eam tenere. Dissimulavit se eam tenere, metuens, ne, &c. iii. 130. Sic etiam, ὁ Ἀρυάνδης πέμψας ἐς Βάρκην κήρυκα, ἐπυνθάνετο τίς εἴη ὁ Ἀρκεσίλεων ἀποκτείνας. οἱ δὲ Βαρκαῖοι αὐτὸν ὑπεδεκέατο πάντες. Aryandes caduceatore Barcen misso, quæsivit quisnam Arcesilaum interfecisset. Barcæi verò omnes responderunt illum a se cæsum. iv. 167. Hic autem post αὐτὸν sub. verbum ἀποκτεῖναι. Hinc igitur patet τὸ ὑποδέκεσθαι pro ὑποκρίνεσθαι, ἤγουν ἀποκρίνεσθαι, nonnunquam usurpari, vel eodem modo sumi, quo et τὸ ὑπισχνεῖσθαι. Affirmare. Asseverare. Vide suo loco. Quamobrem hoc minime novum videbitur. Nam ὑποδέκεσθαι, καὶ ὑπισχνεῖσθαι, sæpe συνωνύμως ponuntur. ἠρώτα τίς εἴη ὅ μοι δούς. ἐγὼ δὲ ἐφάμην ἐκεῖνον. ὁ δὲ οὐκ ὑπεδέκετο. Interrogavit quisnam mihi [corollas] dedisset. Ego vero dixi ipsum [has mihi dedisse.] Ille vero non recepit [hoc, id est, hoc negavit.] vi. 69.

ὑποδέξαι, pro ὑποδεῖξαι. Ion. Designare. i. 189. ὑποδέξω, pro ὑποδείξω. sublato ι. iii. 122.

ὑποδέξιος, ὁ. N. H. ὑποδεχόμενος, vel πρὸς τὸ ὑποδέχεσθαι ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, q. d. Susceptor, ad suscipiendum aptus, idoneus. λιμένες ὑποδέξιοι. Portus naves ad excipiendas idonei. Portus ad naves recipiendas apti. vii. 49.

ὑπόδημα. comm. Calceus. τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔῤῥαψας μὲν σύ, ὑπεδήσατο δὲ ὁ Ἀρισταγόρης. Hunc calceum tu quidem consuisti, Aristagoras vero induit. vi. 1. Hæc vim quandam proverbii habent, et de illis

dici possunt, qui dolos aliquos excogitarunt, quibus alii postea suo damno sunt decepti, licet eorum non fuerunt auctores.

ὑποδύειν, et ὑποδῦσαι. comm. Subire. Suscipere. εἰ μὴ ἑκόντες ὑπέδυσαν τὸν πόλεμον. Nisi volentes, ac ultro, bellum suscepissent. iv. 120. ὑπέδυσαν ποινὴν τίσαι Ξέρξῃ. vii. 134. Hoc subierunt ut Xerxi pœnas luerent.

ὑποζάκορος, ου, ὁ. N. H. pro comm. ὑπηρέτης, ου, ὁ. νεωκόρος, ἱερεύς, vel ἱέρεια. Minister. Famulus. Sacerdos vir, vel fœmina. γυναῖκα ὑποζάκορον ἐοῦσαν τῶν χθονίων θεῶν. Mulierem, quæ Deorum infernorum erat sacerdos. vi. 134. Vide ζάκορος, apud Suidam. Vocabulum compositum ex ὑπὸ, præposit. et particula ζα, quæ vim intendentis habet, [ut ζάκοτος, ὁ ὀργίλος iracundus,] et verbo κορέω, ῶ, verro, purgo, unde νεωκόρος, æditaus, qui templum verrit, purgat, qui templum tuetur, ejusque curam gerit. ἡ ὑποζάκορος τῶν θεῶν. vi. 135. τὴν ὑποζάκορον τῶν θεῶν. ibid.

ὑποθήκη, ης. Ion. et poet. Admonitio. Gallice, *Admonition. Avertissement.* Κῦρος ἡσθεὶς τῇ ὑποθήκῃ. Cyrus hac admonitione delectatus. i. 156. ἐποίεε τὰς Κροίσου ὑποθήκας. Fecit quæ Crœsus monuerat. i. 211. v. 92. §. 6. vi. 52. vii. 3. τῷ Θεμιστοκλέϊ ἤρεσε ἡ ὑποθήκη. viii. 58. Hæc admonitio, consilium hoc, Themistocli placuit. ὑποθήκην μέλλων ποιήσεσθαι ἐς τὸν Περσέα. viii. 109. Valla: Animo sibi apud Persam subsidium comparandi. Æ. P. v. s. Admonitionem facturus ad Persam, i. Cum Persam, [de suo in eum beneficio collato] monere statuisset. Hoc ex sequentibus patet. Sed et hic, et viii. 108. si codex sanus, Περσέα dictum, ut a recto Περσεύς, pro comm. Πέρσης, cujus accus. comm. Πέρσην, ut Ξέρξην, et Ion. Πέρσεα, ut Ξέρξεα. Si Vallæ versio bona est, dicemus ὑποθήκην jam vocari subsidium, quod sibi quis parat beneficio in aliquem collato, et apud ipsum quodammodo reposito, ut servetur. Quod observatione dignum, quia præter tritas significationes usurpatum.

ὑποθωπεύειν. Adulari. Assentari. οὐδὲν ὑποθωπεύσας. Nihil assentatus. i. 30.

ὑποκαίειν. V. H. Succendere. Subureré. Ignem subdere. Gallice, *Bruler au-dessous.* ὑποκαίοντες τὰ ὀστέα τῶν ἱρηΐων. Victimarum ossa [sub ipsis lebetibus, lignorum loco] succendentes. iv. 61.

ὑποκινεῖν. V. H. Se commovere. Hoc autem vel ut verbum neutrum est sumendum, vel Ἀττικῶς, καὶ Ἰωνικῶς, activum pro passivo ὑποκινεῖσθαι, vel accusativus rei, vel personæ subaudiendus. οὐδεμίη πόλις ὑπεκίνησε. Nulla civitas se commovisset. v. 106.

ὑποκρητηρίδιον, τό. Interpres Latinus putavit diminutivum esse a nomine κρητὴρ, ῆρος. de quo ante. Quare vertit, parvulam pateram. Sed vocem non intellexit. Quod cum bona ejus venia dictum volo. Significat enim τὸ ὑπὸ τῷ κρητῆρι τιθέμενον ἄγγος, εἴτε τὴν μικρὰν μηχανὴν τὴν ὑπὸ τῷ κρητῆρι τίθεσθαι φιλοῦσαν. Quid autem hoc sit, aperte docet Athenæus lib. τῶν δειπνοσοφιστῶν quinto, pag. 106, 1. et 3. et 4. et 7. vocat enim ἐγγυθήκην. Et subjicit, καὶ Καλλίξεινος εἴρηκε λεβήτων αὐτὰς [τὰς ἐγγυθήκας] ὑποθήματα εἶναι. Idem 106, 10. ἐγγυθήκη, καὶ ἐπ᾽ αὐτῆς κύπελλον. Ἡγήσανδρος δὲ ὁ Δελφὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ὑπομνήματι ἀνδριάντων, καὶ ἀγαλμάτων, Γλαύκου φησὶ τοῦ Χίου τὸ ἐν Δελφοῖς ὑπόστημα, οἷον ἐγγυθήκην τινὰ σιδηρᾶν, ἀνάθημα Ἀλυάττου. οὗ ὁ Ἡρόδοτος μνημονεύει, ὑποκρητηρίδιον αὐτὸ καλῶν. Et paulo post, ἡ δ᾽ ὑπ᾽ Ἀλεξανδρέων καλου-

μένη ἀγγοθήκη, τρίγωνός ἐστι, κατὰ μέσον κοίλη, δέχεσθαι δυναμένη ἐντιθέμενον κεράμιον. ἔχουσι δὲ ταύτην, οἱ μὲν πένητες ξυλίνην, οἱ δὲ πλούσιοι χαλκῆν, ἢ ἀργυρᾶν. Sed pro ἐγγυθήκη, quod multis in locis scriptum exstat, suspicor ἀγγοθήκη scribendum, ut ex illis verbis ἡ καλουμένη ἀγγοθήκη, patet. Festus Incitegam vocat. Est autem Incitega (ut ille tradit) machinula, in qua constituebatur in convivio vini amphora, de qua subinde deferrentur vina. Itali vocant, Fondello, quoniam supponitur sive amphorarum, sive patinarum fundo, idque munditiei potius, quam ornatus gratia. Herod. i. 25. Harpocration tamen vocem ἐγγυθήκη agnoscit, ac interpretatur, σκεῦός τι πρὸς τὸ κρατῆρας, ἢ λέβητας, ἤ τι τούτων οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι ἐπιτήδειον εἶναι. Quamobrem ἐγγυθήκη dicetur, quasi ἐγγυοθήκη, i. e. Vas, in quo tanquam ἐν τῇ ἐγγύᾳ, i. e. in fidejussione, rem aliquam deponimus. Vas, in quo aliquid tuto collocatur. Sic et Lucianus arcam, in qua nummi, et pretiosissima quæque reponuntur, et tanquam apud fidejussorem deponuntur, quodam loco vocavit.

ὑποκρίνεσθαι. Ion. et poet. pro com. ἀποκρίνεσθαι. Respondere. ταῦτα ὑπεκρίναντο Κροίσῳ. Hæc Crœso responderunt. i. 78. ταῦτα ἡ Πυθίη ὑπεκρίνατο τοῖσι Λυδοῖσι. Hæc Pythia Lydis respondit. i. 91. ἔφασαν ὑποκρινέεσθαι. Se responsuros dixerunt. i. 164. ὑποκρίνασθαι. ii. 162. ὑπεκρίναντο. iii. 46. ὑποκρινόμενος. iii. 53. ὑπεκρίνετο τάδε. Hæc respondit. iii. 119. ὑποκρίνασθαι. Respondisse. iii. 121. ὑπεκρίναντο τάδε. iv. 119, 139. vii. 39, 168, 169. viii. 111, 144. ix. 8, 27, 49.

ὑπόκρισις, ἡ. Ion. et poet. pro com. ἀπόκρισις. Responsum. τῶν χρηστηρίων τὰς ὑποκρίσιας. Oraculorum responsa. i. 90. ὑπόκρισις ἐλευθεριωτέρη. Liberalius, ac ingenuo homine dignum, responsum. i. 116. ix. 9.

ὑποκύπτειν. comm. Succumbere. Summittere se alicui. Se alicujus imperio subjicere. τὰς μὲν ἐθελοντὶ τῶν πολίων ὑποκυψάσας, τὰς δὲ ἀνάγκῃ προσηγάγοντο. Urbium alias quidem ultro se summittentes, alias vero per vim sibi adjunxerunt, in suam potestatem redigerunt. vi. 25. ἢν ὑποκύψωσι τοῖσι Μήδοισι. Si Medis se subjiciant. Si Medorum imperio se subjiciant. vi. 109.

ὑποκύπτειν τινί. comm. Succumbere alicui. Subjici alicujus imperio ac potestati. οἱ Μῆδοι ὑπέκυψαν Πέρσῃσι. Medi Persarum imperio subjecti sunt. i. 130.

ὑπολάμπειν. comm. Illucescere, incipere, apparare. ὡς τὸ ἔαρ ὑπέλαμπε. Cum ver illuxisset. i. 190. Primo vere. quod ἐπιλάμψαντος ἔαρος dicitur συνωνύμως. viii. 130.

ὑπομαργότερος, ὁ. H. V. q. d. subinsanus, vel vecordior, vel vecordiusculus, ut Valla. iii. 145.

ὑπὸ μαστίγων διαβαίνειν τινὰ χώρην. v. 8. Sub verberibus aliquam regionem transire. Gallice melius, *Passer quelque pais à coups de fouet*. vii. 56.

ὑπομιμνήσκειν τί. Aliquid in memoriam revocare. ἡ Πυθίη ὑπομνήσασα ταῦτα. vii. 171. Pythia his in memoriam revocatis. Cum hæc ipsis in memoriam revocasset.

ὑπονοεῖν. com. pro quo et ὑποπτεύειν dicitur συνωνύμως. Suspicari. Suspectum habere. ὑπονοήσαντες τοὺς Σαμίους τὰ Ἑλλήνων φρονέειν. ix. 99. Suspicati Samios cum Græcis sentire, [illorumque partibus favere.]

ὑπόπετρος, ὁ καὶ ἡ. Sub se petras, sive lapides, habens. Saxosus. Regionis, ac telluris, epithetum. ii. 12.

ὑποπρήθειν. Ion. et poet. pro com. ὑποκαίειν. Succendere. Igne subjecto cremare. ὑποπρήσαντες αὐτά.

Ipsis [sarmentis, sive cremiis,] succensis. iv. 69.

ὑπόπτερος, ὁ καὶ ἡ. Alatus. ὄφιες ὑπόπτεροι. Serpentes alati. iii. 107, 109.

ὑπόῤῥινον, ου, τό. Ctesias Pers. 52. Barba, quæ sub naribus nascitur, quæ μύσταξ, κος, ὁ. vocatur, Latine mustax, cis. Italice, *Mustachio.* Gall. *Mustache.* πώγωνα, καὶ ὑπόῤῥινα κατασκευάσαι, ἵνα ὡς ἀνὴρ φαίνοιτο. Barbam, et mustaces parare, ut ceu vir videretur. In vulg. Lex. legitur et ὑποῤῥίνιον pro eodem.

ὑποστῆναί τι. Aliquid suscipere faciendum. τίς ἄν μοι τοῦτο ὑποστὰς ἐπιτελέσει; Quis hoc mihi faciendum suscipiet, ac perficiet? iii. 127, 128.

ὑποστρέφειν. cŏmm. pro quo frequenter et ἐπαναχωρεῖν, ἐπανέρχεσθαι. Redire. Reverti. iv. 124, 128. ὑπέστρεφον. iv. 140.

ὑποστρέφεσθαι. comm. Converti. Se convertere. iv. 129.

ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ. com. Reditus. Reversio. Conversio, qua quis se convertit, ut aliquo revertatur, unde venerat. ix. 22.

ὑπόσχεσιν ἐκπληρῶσαί τινι. Promissa alicui præstare. v. 35.

ὑποτάμνειν. Ion. pro comm. ὑποτέμνειν. Succidere. Præcidere. ut τὴν ὁδὸν ὑποτάμνειν. Iter alicui præcidere. Quod Galli dicunt, *Couper le chemin à quelqu'un.* Iter alicui præcludere ne perveniat eo, quo cupit, ὑποταμομένους τὸ ἀπὸ τῶν νεῶν. Valla: A navibus disclusos. v. 86. Plena locutio videtur esse, τὸ ἀπὸ τῶν νεῶν διάστημα. Verba hoc sonant; Præclusos illo intervallo, quod a navibus ad ipsos erat. hocque καθ' ὑπαλλαγὴν dictum videtur, ἀντὶ τοῦ, τὸ ἀπ' αὐτῶν πρὸς τὰς νέας. Intercluso itinere, quod ab ipsis, [i. a loco, in quo erant,] ad naves ferebat.

ὑποτείνειν. Ion. et poet. pro comm. προτείνειν. Protendere. Præbere. Offerre. Exhibere. ὑποτείνοντος ἐμοῦ τὰ ἐμπόρια συνελευθεροῦν. vii. 158. Cum ego vobis offerrem meam operam ad vos in Emporiis liberandis adjuvandum. [Γέλων μὲν δὴ ταῦτα προετείνετο vii. 160.]

ὑποτελέειν, εῖν. V. H. Persolvere tributum. Dicitur de illis, qui sunt ὑποτελεῖς. i. sub alicujus principis tributo, qui alicujus imperio subjecti tributum pendunt. iv. 201.

ὑποτίθεσθαι. com. Admonere. Ἁρπάγου ὑποθεμένου. Cum Harpagus [eum] admonuisset. Harpagi monitu, ac suasu. i. 80, 90. ὑπεθήκατο. i. 90, 156, 191. ταῦτα Αἰγύπτιοι Ἠλείοισι ὑπεθήκαντο. Hæc Ægyptii Eleis admonendi gratia dixerunt. Istud consilium ipsis dederunt. ii. 160. ὑποτιθοῖτο. iii. 41. v. 72. ὑποθέμενος ἔπος οὐδέν. Cum nihil monuisset. Vel, Cum de re nulla eum monuisset. Vel, Cum nullum consilium suggessisset. v. 92. §. 6. ὁ δὲ οὐδέν οἱ ἔφη Θρασύβουλον ὑποθέσθαι. Ille vero dixit Thrasybulum se nulla de re monuisse, nullum consilium sibi dedisse. ibid. ὡς οἱ ὑπετίθετο. Ut eum monebat, v. 92. §. 7. vi. 52. τὰ ἄριστα ὑποθέοιτο. Optimum consilium dedisset. vii. 237. δείσας μή τις τῶν Ἰώνων ὑποθῆται τοῖσι Ἕλλησι. viii. 97. Veritus ne quis de Ionibus suggereret Græcis; vel, Græcos moneret.

ὑποτίθεσθαι. Ion. pro com. προτίθεσθαι. Proponere. ὑποθέμενος τοῖσι ὀνειροπόλοισι τὸ ἐνύπνιον. Cum somniorum conjectoribus, ac interpretibus, insomnium proposuisset. i. 107, 108. iv. 135. [pro eodem dicitur ὑπερτιθέμενος τοῖσι ὀνειροπόλοισι. v. 56.]

ὑποτοπεῖν, et ὑποτοπεῖσθαι. Herodoteum et Thucydideum verbum, pro comm. ὑποπτεύειν. Suspicari. Suspectum habere. Λακεδαιμόνιοι ὑποτοπηθέντες Δημάρητον δρησμῷ ἐπιχειρέειν, ἐδίωκον. vi. 70. Lacedæmonii suspicati Demaratum fugam

moliri, vel fugam parare, eum persequi cœperunt.

ὑποτοπεῖσθαι. Ion. et Attice, pro ὑποτοπεῖν, καὶ ὑπονοεῖν, quæ frequentiora. Suspicari. οὐδὲν ὑποτοπηθέντα τῶν ἐκεῖνος ἐφρόνει. ix. 116. Nihil suspicatum eorum, quæ ille cogitabat.

ὑποτρόχαλα κείρειν. Herodotea locutio. In rotundum tondere. iii. 8.

ὑποτύπτειν. V. H. Suffringere. ὑποτύπτουσα αὐτέων ἑκάστη, φιάλην τοῦ χρυσοῦ σὺν θήκῃ ἐδωρέετο τὸν Δημοκήδεα. οὕτω δή τι δαψιλεῖ δωρεῇ, ὡς τοὺς ἀποπίπτοντας ἀπὸ τῶν φιαλέων στατῆρας ἑπόμενος ὁ οἰκέτης, τῷ οὔνομα ἦν Σκίτων, ἀνελέγετο, καί οἱ χρῆμα πολλόν τι χρυσοῦ συνελέχθη. Valla: Tunc earum singulæ, auream phialæ thecam suffringentes, Democedem donarunt tam amplo munere, ut famulus nomine Sciton, qui sequebatur, excidentes ex percussione phialarum stateras colligens, non parvam auri summam coegerit. iii. 130. Sensus quidem bonus: at verba Græca aliquid aliud nobis indicant. ὑποτύπτειν enim non suffringere significat, sed potius (ut ita loquamur) subverberare, succutere, leviter verberare, quatere verberando, pulsando decutere. Sic igitur hæc melius vertentur. Ipsarum una quæque phialæ thecam auream leviter verberans, succutiens, una cum ipsa theca Democedem [aurea phiala] donavit. Tam autem amplo dono [eum donavit,] ut famulus, cui nomen erat Sciton, [dominum] sequens, stateras ex phialis [ob successionem] excidentes collegerit, ipsique magna auri vis coacta fuerit. Si phialæ, in quibus erant aurei stateres, vitreæ fuissent, hic τὸ ὑποτύπτειν, fortasse commode sumi posset pro suffringere, vel frangere: at aureæ erant, ut et ipse Valla vertit. (nam φιάλην χρυσοῦ, ἀντὶ τοῦ φιάλην χρυσῆν, Herodotus videtur appellare. Nisi dicas φιάλην χρυσοῦ vocari, in qua aurum inesset, quæ aureos stateras contineret: quod a veritate non alienum esset.) Quare quid opus erat phialam suffringere? Metallum hoc haud tam facile frangitur. At successione, ac agitatione, et quassatione, opus erat ad excutiendos, et ejiciendos, stateras aureos in phialis conclusos. Hæc longe verisimiliora. Nullam tamen necessitatem cuiquam impono in nostra verba jurandi. Sequatur quisque sententiam, quam ceteris anteponendam judicarit. Nobis enim satis esse duco, si Græcorum verborum proprietatem, si vim significationemque, cum ipso germano sensu, nude vereque declaremus.

ὑποτύφειν, ὑποκαίειν. Proprie quidem succendere, vel igne subjecto, vel clam accendere significat; sed tamen transfertur etiam ad inimicitias ab aliquibus susceptas, quæ primum odii flammis accenduntur, deinde paulatim aluntur, et crescunt, donec tandem ex inimicorum pectoribus in manifestam lucem, incendiorum instar, erumpant. Vel etiam accipiendum pro simultates occultas cum aliquo suscipere, habere, gerere, exercere. παλαιὰ αὐτοῖς ἔχθρα ὑπετύφετο. Ctesias Pers. 45. Vetus simultas ab ipsis succendebatur. i. Clam alebatur, et, ceu flamma quædam in ipsorum pectore latens adhuc, fovebatur. Vel, Clam accendebatur. Vel etiam, Illi veteris odii flammam in pectore latentem, ac ardentem, adhuc servabant.

ὑπουργεῖν τι τινί. In aliqua re suam operam alicui navare. Inservire alicui aliqua in re. vii. 38. σοὶ βουλόμενος ὑπεργέειν. viii. 110. Tibi volens inservire. χρηστὰ ὑπουργέειν.

viii. 143. Bonam ac fidelem operam alicui navare. ἐκέλευσε αὐτὴν αἰτῆσαι ὅ, τι βούλεταί οἱ γινέσθαι ἀντὶ τῶν αὐτῷ ὑπεργημένων. ix. 109. Jussit ipsam petere quid sibi fieri vellet pro opera sibi navata. i. pro obsequii remuneratione.

ὑπούργημα, τος, τό. com. Ministerium. Opera, quam alicui navamus. i. 137.

ὑπόφαυσις, ιος, ἡ. Valla sic interpretatur hunc Herodoti locum, qui exstat vii. 36. διέκπλοον δὲ ὑπόφαυσιν κατέλιπον. Relicto ad auroram transitu. Sed dicendum potius, transitum snb auroram, vel sub primum diluculum, reliquerunt. Erit autem ἔλλειψις præpositionis πρὸς, vel κατὰ, quod Atticis et Ionibus familiare. Verum hæc quidem sic accipientur, si codex sanus. Alioqui crediderim legendum separatim ὑπὸ φαῦσιν, sub diluculum. φαῦσις, ut docet Suidas, φῶς, φέγγος. hinc deductum nomen compositum apud Pindarum Olympiorum Ode vii. ver. 71. φαυσίμβροτος, Solis epithetum, quod alias συνωνύμως dicitur φαεσίμβροτος. Mortalibus lumen ministrans. Mortalium illuminator. φαῦσις vero formatur a verbo φαύω, quod a φάω deductum, inserto υ Æolice. ab eodem φάω, fit et φαίνω, et φαείνω, luceo, splendeo.

ὑποχείριος, ὁ καὶ ἡ. comm. Qui in alicujus manu ac potestate est. Qui sub alicujus manu ac imperio est. Alicujus potestati imperioque subjectus. τοὺς Ἀσσυρίους ὑποχειρίους ἐποιήσαντο. Assyrios in suam potestatem redegerunt. Assyrios subegerunt. i. 106. τὰ πάντα ὑποχείρια ἐποιήσατο. Omnia subegit. i. 177. vi. 45. ἀναδεκομένους ὑποχειρίας παρέξειν τὰς Ἀθήνας. Qui receperant, qui promiserant se nobis tradituros, ac in potestatem nostram redacturos, Athenas. v. 91. Πέρσῃσι ὑποχείρια. Persis subjecta. vi. 33, 44.

ὑπόψαμμος. V. H. Subarenaceus. Epithetum soli, regionisque arenam sub se habentis. γῆν ὑποψαμμοτέρην. ii. 12.

ὑποψίην ἔχειν. Herodotea locutio. pro qua comm. dicitur, ὑποπτεύεσθαι, et ὕποπτον εἶναι. Suspicionem sustinere. In suspicionem vocari. Suspectum esse. ix. 99.

ὑπώρεαι, ῶν, αἱ. Ion. pro com. ὑπώρειαι. Montium radices. i. 110. ii. 158. dicitur et in singulari ὑπώρεα, pro com. ὑπώρεια. iv. 23. ὑπώρεια cum diphthongo ει. vii. 129. τὴν ὑπωρέην. vii. 199. τῆς ὑπωρείης. ix. 19, 56.

ὑπωρείη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ὑπώρεια, ας. Montis radix. vii. 129.

υσι. Terminatio tertiæ plur. pers. 4. conjug. verborum in singulari in υμι desinentium; quæ frequentius, ut a gravitonis in ύω deducta, in indicativi tertia plur. in ύουσι desinunt. ἀπολλῦσι, pro magis usitato ἀπολλύουσι. Perdunt. iv. 69. κατειργνῦσι, pro κατειργνύουσι. Concludunt. ibid.

ὑστεραίη ἡμέρη. Ion. pro com. ὑστεραία ἡμέρα. Posterior vel sequens dies. Est autem integra locutio: sed ὑστεραία tantum est elliptica. nam subauditur ἡμέρα. τῇ ὑστεραίῃ ἡμέρῃ. viii. 22. Posteriore die. Postridie. Sequenti die. [ἐλλειπτικῶς dicitur τῇ ὑστεραίῃ. viii. 25.] ἐς τὴν ὑστεραίην, et ὑστεραίῃ. ix. 8.

ὑστεραῖος, η, ον. Ion. pro comm. ὑστεραῖος, α, ον. pro quo usitatius ὕστερος, α, ον. Posterior. ἡ δὲ βασιλῆος αἵρεσις ἐς τὴν ὑστεραίην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατηΐην δεκάμηνος ἐγένετο. ix. 3. Valla: [Urbem cepit,] decimo mense quam fuerat ab ipso rege capta. Æm. P. Hoc verba sonant, ut barbari loquerentur: Regis vero captio ad secundam Mardonii hostilem expeditionem, decimestris fuit, i. Inter primam urbis a rege captæ expugnationem, et secundam bellicam Mardonii

ditionem, decem menses in-
sserunt. Sed Valla majorem
ıs, quam verborum, hoc loco
enter habuit rationem. Hæc
n paulo liberius, ita melius
erentur: ab illo vero tem-
, quo primum urbs a rege
ı fuit, ad secundam expedi-
m militarem, quam Mardo-
adversus eam suscepit, de-
menses intercesserunt. Vel,
mo vero mense post urbem
so rege captam, Mardonius
ıdam militarem expeditio-
adversus eam suscepit, ei
m intulit, desertamque ce-
ἐνεβάλλοντο ἐς τὴν ὑςεραίην ὑπο-
θαι. ix. 8. Responsum in
entem diem distulerunt. τῇ
η. ibidem.
τὸ ἐγὼ τῇσι ἐμεωϋτοῦ γνώμῃσι
ἐπυθόμην. Quod ego post-
ı hoc in animum meum in-
sem intellexi. ii. 18.
ντίων. ix. 105. Post hæc.
ea.
ρόνῳ. comm. pro quo alias
. Postea. i. 130. iv. 166. v.

. com. Texere. μεταφορικῶς
Moliri dolum. ὥςε ταῦτα
νθῆναι τὸν Μιλήσιον Ἀριςαγό-
Ut hæc Milesius Aristagoras
aliis molitus fuerit. v. 105.
ι, ὑποςῆσαι. comm. Substi-
. i. Sub re aliqua statuere,
e, collocare aliquid, ejus
ndæ ac sustinendæ gratia.
oere. Fulcire. ὑποςήσαντες αὐ-
ῖς χαλκέους κολοσσούς. Ipsi
ctis tribus æreis colossis.
vero sensum secutus vertit,
ıentibus illud tribus colossis.
icendum potius, Cum tres
; colossos ei subjecissent,
ulciendi ac sustinendi caus-
misit autem vocem χαλκέους,
ıequaquam erat omittenda.
2.

Φ.

Φ. Ἰωνικῶς θ interdum in φ vertitur. ἄφλαστον, pro ἄθλαςον. φλᾶν pro θλᾶν. vi. 114.

φ in β interdum apud Macedones vertitur. Βρίγες, pro Φρύγες. vii. 73.

φάκελος, ου, ὁ. comm. Fascis. Fasciculus. φρυγάνων φάκελοι συννενέαται. iv. 62. Sarmentorum, vel cremiorum fasciculi congeruntur. ῥάβδων φακέλους. Virgarum fasces. iv. 67.

φαλακρός. comm. Calvus. iii. 12.

φαλακρόω, ῶ. comm. Calvum facio. φαλακρῦμαι. Calvesco. Calvus fio. ibid.

φάμενος, η, ον. Passive sumtum ἀντὶ τοῦ λέγομενος. Qui dicitur. τῶν Λυκίων φαμένων Ξανθίων εἶναι. Lyciorum, qui Xanthii dicuntur esse. i. 176. Vel est Græcismus elegans, et τὸ φᾶσθαι ἀντὶ τοῦ φάναι, καὶ λέγειν, est sumendum, hoc modo; τῶν Λυκίων φαμένων, φάντων, καὶ λεγόντων, ἑαυτοὺς εἶναι Ξανθίους. Lyciorum, qui se Xanthios esse dicunt.

φαρετρεών, ῶνος, ὁ. V. H. pro com. φαρέτρα. i. 216. ii. 141.

φάρσος, εος, ους, τό. Herod. V. Plaga. Tractus. Regio. Pars. ἔςι δύο φάρσεα τῆς πόλιος. Sunt duæ urbis plagæ, vel partes. i. 180, 181. τῆς πόλιος ἐούσης δύο φαρσέων. i. 186.

φαρμακεύειν. comm. Pharmacis aliquibus, vel venenis, vel remediis, vel incantamentis, ad aliquid peragendum uti. φαρμακεύσαντες ταῦτα ἐς τὸν ποταμόν. vii. 114. Valla: His medicamentis in flumen factis. [Cur autem hoc illi fecerunt? ut his rationibus fluvii sævitiam compescerent, ejusque benevolentiam sibi conciliarent.]

φαται. Ion. 3. pers. plur. perf. pass. 1. conjugat. gravit. terminatio pro communi, quæ effertur per participium pass. perf. et plusq.

cum verbo substantivo εἰσί. Sic autem formatur: τέτυπται, quæ est 3. pers. sing. inserto α. τετύπαται. verso π in φ, τετύφαται. et singul. in plur. migrat, pro τετυμμένοι εἰσί. vel τετυμμέναι, vel τετυμμένα εἰσί. τετρίφαται, pro τετριμμένοι εἰσί. Sunt attriti. ii. 93. τεθάφαται, pro τεθαμμέναι εἰσί. Sepultæ sunt. vi. 103.

φατίζειν. Ion. et poet. Rumorem spargere. ἐφάτισαν. Rumorem sparserunt. v. 58.

φάτις, ἡ. Ion. et poet. pro comm. φήμη. Rumor. i. 60. κατέβαλον φάτιν. Rumorem sparserunt. i. 122. ἐνθεῦτεν ἡ φάτις αὕτη κεχώρηκεν. Hinc rumor iste manavit, i. 122. vii. 3. ὡς φάτις ὥρμηται. vii. 189. Ut fama fert. Ut fama fertur. τούτους τοιαύτη φάτις ἔχει ὑπὸ Ἀθηναίων. viii. 94. Valla: Hic de illis apud Athenienses rumor exstitit. Bene. Sed est Herodotea locutio.

φατο. Ionica 3. pers. plur. plusquamperf. pass. 1. conjug. gravit. terminatio, pro comm. quæ effertur per participium verbi pass. perf. et plusq. cum verbo substantivo, ἦσαν. Οἱ Ἕλληνες αὐτῷ κατεστράφατο, pro ὑπ' αὐτῷ κατεστραμμένοι ἦσαν. Græci ab eo subacti sunt. i. 27. Formatur autem a tertia pers. sing. desinente in πτο, inserto α, et mutata tenui π in aspiratam φ, ut τέτυπτο, τετύπατο, τετύφατο. κατεστράφατο, pro κατεστραμμένοι ἦσαν. Subacti fuerunt. pro eodem κατεστρέφατο. i. 141. ed. Steph. ἀπεστράφατο, pro ἀπεστραμμέναι ἦσαν [αἱ νῆες] τοὺς ἐμβόλους. Naves rostris retusæ fuerant. id est, Navium rostra fuerant retusa. i. 166.

φερέγγυος, ὁ καὶ ἡ. comm. Suidas, φερέγγυος, ἀσφαλὴς, ἀξιόπιστος ἐγγυητής. Subjicitur deinde hoc Herodoti exemplum. Idem, φερέγγυος, ὁ ἐκδεξάμενός τι, καὶ δυνάμενος ἀποτῖσαι. οἷον ἀξιόχρεως, δυνάμενος ἀναδέξασθαι τὴν ἐγχείρησιν, &c. v. 30. Sic igitur appellatur sponsor fide dignus, et locuples, ac idoneus ad persolvendam pecuniæ summam, vel ad præstandum id, quod alicujus gratia promisit. Qui aliquid in se recepit, ac præstare potest. φερέγγυος ἔσται διασῶσαι τὰς νέας. Naves servare poterit. vii. 49. Vel, Ad naves tutandas erit idoneus.

φέρειν, καὶ ἄγειν. comm. Agere, et ferre. Diripere. Populari. (διαρπάγειν. i. 88.) φέρουσί τε, καὶ ἄγουσι τὰ σά. Res tuas ferunt, et agunt. Res tuas diripiunt. i. 89. ἄγον, καὶ ἔφερον ἅπαντας. Omnes agebant, ac ferebant, diripiebant, populabantur. i. 166. ἔφερε, καὶ ἦγε πάντας. iii. 39. μὴ ἀλλήλους φέροιεν, καὶ ἄγοιεν. vi. 42.

φέρειν. συμφορήν τινα ὡς κουφότατα φέρειν. Calamitatem aliquam quam levissime ferre. i. 35. ἐς τι ὑμῖν ταῦτα φαίνεται φέρειν; Quonam hæc vobis videntur spectare? Quid significare? Quid portendere? i. 120. βαρέως ἤνεγκε. Graviter tulit. iii. 154. ὥσπερ τὸ δίκαιον ἔφερε. Ut æquitas ferebat, postulabat. v. 58. βαρέως φέρων. v. 19. pro quo συνωνύμως unica voce dicitur, δυσφορέων. ibid.

φερέοικος, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Qui secum ipse suam domum fert. iv. 46.

φέρεσθαι πλέον. comm. Aliquid amplius ferre, reportare, quam alii ferant, ac reportent. Plus proficere. Meliore conditione rem gerere. pro quo συνωνύμως dicitur et ἀποφέρεσθαι πλέον, et πλεονεκτεῖν. Οὗτοι οὐδὲν πλέον ἐφέροντο τῆς στρατιῆς τῆς Μηδικῆς. vii. 211. Isti nihil amplius, quam Medicus exercitus, reportabant. Nihil magis reportabant. Non magis proficiebant. Non meliore conditione rem gerebant.

φερνή. Ion. et poet. Dos, quam uxor marito dat. Αἱ Λυδῶν θυγατέρες πορνεύονται πᾶσαι, συλλέγουσαι σφίσι φερνάς. Lydorum filiæ omnes

scortantur, dotem sibi colligentes. i. 93.

φεύγειν ὑπό τινος. Ab aliquo fugari. In exilium pelli. iv. 125. ἐκ Νάξου ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων ὑπὸ τοῦ δήμου. v. 30. Valla : Ex Naxo quidam locupletes e plebe in exilium missi sunt. Sed a plebe dicendum, non autem e plebe. Vide παχέες.

φεύγειν. comm. ἐκ κακῶν μεγάλων πεφευγότας ἐπυνθάνετο. Ex magnis malis [Lacedæmonios Crœsus] evasisse audiebat. i. 65.

φεύγω cum infinitivo junctum. Fugio. Vito. Caveo. ξεινικοῖσι νομαίοισι χρᾶσθαι φεύγουσι. Peregrinis institutis uti fugiunt. Vel, Peregrinis ritibus uti cavent. iv. 76.

φήμη. Ion. et poet. pro comm. προφητεία, καὶ πρόῤῥησις. Prædictio. ἐξέπλησε τοῦ ὀνείρου τὴν φήμην. Insomnii prædictionem explevit, implevit. Id, quod ab insomnio prædictum fuerat, ad exitum, finemque perduxit. i. 43. τῷ Κλεομένεϊ ἡ φήμη ἐπετελέετο. v. s. Prædictio Cleomeni perficiebatur. i. Quod Cleomeni prædictum fuerat, ad suum finem perducebatur. v. 72.

φήτρη, ης, ἡ. Ion. et poet. pro com. φυλὴ, ῆς. Tribus. i. 125.

φθέγγεσθαι ἀντὶ τοῦ χρεμετίζειν. Loqui, vocem edere, pro hinnire. ὅτευ ἂν ὁ ἵππος ἡλίου ἐπανατέλλοντος πρῶτος φθέγξηται. Cujus equus exoriente sole primus hinnisset. iii. 84, 85.

φθειρίζεσθαι. Verbum Herodoteum, quod in vulgat. Lex. sine ullius auctoritate legitur. Idem autem valet ac τὸ φθεῖρας θηρᾷν. i. Pediculos venari. τοὺς φθεῖρας ζητεῖν. Pediculos quærere. Quod plerumque mendici facere consueverunt. Ἅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθα. ἃ δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα. V. Hom. 35. Quæcunque cepimus, [ea] reliquimus. Quæ vero non cepimus, [ea nobiscum] portamus.

Quid sibi velit hoc ænigma, docet ibidem Herodotus his verbis, Οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρεόντων γνῶναι τὰ ῥηθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες, ὅτι ἁλιεύοντες οὐδὲν ἐδύναντο ἑλεῖν. καθήμενοι δὲ ἐν τῇ γῇ, ἐφθειρίζοντο, καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, κατέλιπον, ὅσους δὲ μὴ ἐδύναντο, ἐς οἴκους ἀπεφέροντο. i. Cum autem illi, qui [tunc] aderant, illud ænigma non possent intelligere, pueri [piscatores ipsis] dixerunt se, piscantes, nihil capere potuisse; sedentes vero humi, pediculos captasse, [vel venatos fuisse;] et quotquot quidem pediculos cepissent, [eos ibi] reliquisse; quotquot vero [capere] non potuissent, [eos secum] domum absportasse.

φθειροτραγέειν, εῖν. V. H. Pediculos edere. Pediculis vesci. iv. 109.

φίλα ποιεῖσθαί τινι. Ion. et poet. locutio, pro comm. χαρίζεσθαί τινι. Res gratas alicui facere. Alicui gratificari. φίλα βουλόμενος ποιέεσθαι τῇσι πόλισι. Civitatibus gratificari volens. v. 37.

φιλέειν, εῖν. comm. εἰωθέναι. Solere. Consuevisse. αὔρη πνέειν φιλέει ἀπὸ ψυχροῦ τινος. Aura ab aliquo frigido loco spirare solet. ii. 27. ἔχθεα ἰσχυρὰ φιλέει ἐγγίνεσθαι. Odia vehementia solent ingenerari. iii. 82. vi. 27. ἀπὸ πείρης πάντα ἀνθρώποισι φιλέει γίνεσθαι. Omnia mortalibus experientia fieri consueverunt. vii. 9. §. 3. vii. 10. §. 5, 6. vii. 50. ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμόν. Probra, quæ in hominem jaciuntur, iram commovere solent. vii. 160. φιλέουσι γίνεσθαι. viii. 68. Esse solent. οἷα φιλέει γίνεσθαι ἐν πολέμῳ. viii. 128. Ut in bello accidere solet. φιλέειν γὰρ ἐκ τῶν μαλακῶν χώρων μαλακοὺς γίνεσθαι. ix. 122. Ex locis enim mollibus molles homines nasci consuevisse [dicebat.]

φίλημι, et φίλημαι. Ion. et poet. pro comm. φιλέω, ῶ. et φιλέομαι, οῦμαι. Amo. Amor. ἥτις αὐτέων

ἐφίλετο μάλιστα ὑπὸ τῦ ἀνδρός. Quænam ipsarum a viro maxime amaretur. v. 5.

φίλιος. φιλιώτερος. φιλιώτατος. Ion. et poet. Amicus, carus, dilectus. οὐδεμίην νομίζειν πόλιν Ἄργεος φιλιωτέρην. vii. 151. Nullam urbem Argis cariorem existimare.

φιλοδέσποτος, ὁ καὶ ἡ. comm. Domini amans. ἀνδράποδα φιλοδέσποτα. Mancipia dominorum amantia. iv. 142.

φιλότης, ἡ. Ion. et poet. pro comm. φιλία. Amicitia. κατὰ φιλότητα. Pro amicitiæ necessitudine. Prout fert amicitia, quæ nobis cum aliquibus intercedit. i. 172.

φιλοψυχίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. φιλοψυχία. Vitæ cupiditas. Vitæ desiderium. φιλοψυχίην τοιήνδε τινὰ ἀναιρέεται. v.8. Tale quoddam vitæ desiderium suscipit. ἀντὶ τοῦ, τοιήδε τὶς φιλοψυχίη αὐτὸν αἱρεῖ. Tale quoddam vitæ desiderium ipsum cepit. id est, Eo vitæ desiderio captus est, quod postea declaratur. vi. 29. Valla vertit, ob quandam vitæ cupiditatem captus est, quasi Herodotus dixisset, διά τινα φιλοψυχίην αἱρέεται. Sed locus intelligendus videtur, ut ante declaratum.

φιλύρη, ης, ἡ. Ion. pro comm. φιλύρα. Arbor, quæ tilia vocatur. Gall. *Til*, et *Tillet*. iv. 67.

φλαύρη τὸ εἶδος γυνή. Mulier deformis. vi. 61.

φλαύρως ἔχειν. Male se habere. Ion. et Attice. iii. 129. comm. φαύλως ἔχειν. φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην. Artem aliquam male tenere. iii. 130.

φλεύειν. Vide περιπεφλευσμένων.

φλυηρέειν, εῖν. Ion. pro comm. φλυαρέειν, εῖν. Garrire. Nugari. vii. 103, 104.

φλόος, οῦς, ὁ. Teges, tegetis, generis fœm. storea, stragulum ex ulva, vel scirpo, vel sparto, vel junco, ad Lodicis similitudinem factum, quo viliores utuntur. ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωσι. Valla sic locum vertit, ubi tegetem ex fluvio messuerint. iii. 98. Sed junci genus videtur esse, ex quo tegetes fiunt. unde ἐσθὴς φλοΐνη. Vestis ex tegete, vel ulva, vel junco facta. ibid.

φόβος, ου, ὁ. comm. Metus. ἐς φόβον κατιστέατο. viii. 12. Valla: Metu consternabantur. Sed hoc verba sonant, In metu constituebantur, i. metuebant, formidabant. φόβος τοῖσι βαρβάροισι ἐνεπεπτώκεε. viii. 38. Metus barbaros invasit.

φοιβόλαμπτος, ὁ καὶ ἡ. Ion. pro com. φοιβόληπτος. Phœbo afflatus. Phœbi numine correptus, ac afflatus. iv. 13.

φοιτᾷν ad tributa, et proventus relatum, quos quis alicunde percipit. ἑξήκοντα τάλαντα Δαρείῳ ἐφοίτα. 60 talenta ad Darium redibant [ex illa summa.] iii. 90. v. 17.

φοιτέω, ῶ. Ion. pro com. φοιτάω, ῶ. Ito. Frequento. φοιτέοντας ἐς ἄγρας. Qui eunt ad venationes. i. 37. ἐξ ἀγορῆς φοιτέοντα. Ex foro redeuntem. ibid. διαφοιτέοντες. Discurrentes. i. 60. φοιτεόντων. i. 73. φοιτέοντες. i. 78. ἐφοίτεον. i. 96. ix. 49. ἐπιφοιτέοντος. i. 97. ἐπιφοιτήσειν. i. 112. φοιτέοντι. ii. 2. φοιτέοντες. ii. 63, 172, 174. ἐπιφοιτέων. iii. 6. φοιτέουσι. iii. 69. φοιτέουσα. iii. 119. ἐφοίτεον. iv. 1. φοιτέοντες. iv. 172. καταφοιτέοντες. vii. 125, 126. &c.

φόνος Ἑλληνικὸς τίς ποτ᾽ ἐγένετο πάντων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, μέγιστος. vii. 170. Cædes Græcanica quænam omnium, quas novimus, maxima fuerit.

φορβὴ, ῆς, ἡ. Ion. et poet. Pabulum. Victus. Commeatus. i. 202, 211. vii. 50. πλὴν ὅσα σφι ἐς φορβὴν ἱκανὰ ἦν. Exceptis iis, quæ ad victum ipsis sufficiebant. iv. 121. Οὐδὲν ἔτι φορβῆς ἐνῆν ἐν τῷ τείχεϊ. Nihil amplius commeatus in urbe erat. vii. 107. τὰ ἐς φορβὴν τασσόμενα. Quæ ad commeatum præbendum imperata fuerant. vii. 119.

φορεῖν. Ion. poet. Att. pro com. φέρειν. Ferre. Gestare. Portare. ἰσθῆτα φορέουσι σκυτίνην. Coriaceam vestem ferunt. i. 71. προσφορεῖν. Afferre. προσφορήσας τὰ ὅπλα πρὸς τὸ ἑωϋτοῦ στρατόπεδον. Cum arma ad sua castra attulisset. i. 82. ἄνευ ὀχάνων ἐφόρεον τὰς ἀσπίδας. Sine manubriis clypeos gestabant. i. 171, 215. ii. 37, 73. ἐσεφόρεον ὕδωρ ἐς τὸν κρητῆρα. iii. 11, 12. ἐπεφόρησαν. vii. 36. Intulerunt, injecerunt, congesserunt.

φόρος, ὁ. Tributum. φόρου ἀπαγωγή. Tributi pensio. i. 6, 27.

φορτίον, ου, τό. Onus. Merces, quas mercatores emunt, vehunt, ferunt, vendunt. i. 1, 194. ἐκ φορτίων μέγιστα ἐκέρδησαν. Ex mercibus maximum quæstum fecerunt. iv. 152, 196.

φόρτος, ου, ὁ. Onus. Merces. Idem ac φορτίον. i. 1.

φράδμων, ὁ καὶ ἡ. Ion. et poet. Prudens. τότε δεῖ φράδμονος ἀνδρός. Tunc opus est prudenti viro. iii. 57. παρὰ τὸ φράζεσθαι dictum vocabulum, quod significat, Animadverte. Prævidere. ibid.

φράζειν. comm. Dicere. Significare. Indicare. τῇ χειρὶ ἔφραζε. Manu significabat. iv. 113.

φράζεσθαι. Ion. et poet. pro com. καταμανθάνειν. Animadvertere. Observare. Gall. *Appercevoir. Observer.* ἐφράσθη. Hoc [ille vidit, animadvertit, ac] observavit. i. 84. Interdum accipitur et pro animadvertendo. cavere, vitare. φράσσασθαι ξύλινόν τε λόχον, κήρυκά τ' ἐρυθρόν. [i. Oportet cavere ligneasque insidias, et præconem rubrum.] iii. 57. ἐφράζετο. Animadvertebat. iii. 154. φρασθέντα τοῦτο. Cum hoc animadvertisset. v. 92. §. 3. φρασθεὶς Ξέρξεα δακρύσαντα. Cum animadvertisset Xerxem lacrymantem. vii. 46. φρασθέντες τοῦτο. ix. 19. Cum hoc animadvertissent.

φράτορες, ων, οἱ. Quinam dicantur,

vide apud Eustathium, et Suidam. Contribules. V. Hom. 29, 31. Hinc φρήτρη, ης, ἡ. V. Hom. 31. Consule Suid. et Eust.

φρενήρης, ὁ καὶ ἡ. com. Mentis compos. Sana mente præditus. iii. 30. [qui συνωνύμως dicitur ὁ τὰς φρένας ὑγιαίνων. iii. 33. et νοήμων. iii. 34.] iii. 35. v. 42. ix. 55.

φρενοβλαβὴς, ὁ καὶ ἡ. comm. Mente captus. Desipiens. Insanus. ii. 120.

φρῆγμα, τος, τό. Ion. pro com. φράγμα, τος. ut scribitur in vulgatis Lexicis, et apud Herod. viii. 52. Sed fortasse melius, si scribas φρᾶγμα προπερισπωμένως, ut πρᾶγμα, quod Ionice πρῆγμα dicitur. Septum. Vallum. τοῦ φρήγματος προδεδωκότος. ibid. Valla: Inscenso vallo. Æ. P. Cum vallum [ipsos] prodidisset, i. præter exspectationem ipsos diutius tutari non potuisset. Vide προδιδόναι.

φρὴν, φρενὸς, ἡ. com. Mens. Animus. Ingenium. Prudentia. Αὐξανομένῳ τῷ σώματι συναύξονται καὶ αἱ φρένες, γηράσκοντι δὲ συγγηράσκουσι, καὶ ἐς τὰ πρήγματα πάντα ἀπαμβλύνονται. Crescente corpore, simul etiam crescit ingenium, senescente vero, consenescit, et ad res omnes hebetatur, hebes languidumque redditur. iii. 134. Vel, Crescente corpore, simul etiam crescit prudentia, consenescente vero, consenescit, et ad res omnes hebetatur, hebes, et languida redditur. φρενῶν ἐς τὰ ἐμεωϋτοῦ πρῶτα οὔκω ἀνήκω. Ad summum prudentiæ fastigium, quo mihi perveniendum est, nondum perveni. vii. 13. Οἱ δὲ ἐν φρενὶ λαβόντες τὸν λόγον. ix. 10. Valla: Quod in animum admittentes Ephori. Æ. P. Illi vero [Ephori] cum illa [Chilei] verba in animum recepissent. Vel, animo, mentique mandassent. Sed hoc loquendi genus a Gallis felicius, et ἐμφατικώτερον, exprimi videtur his verbis, *Et*

iceux ayans pris à cœur ses propos.

φριμάσσεσθαι. De equorum fremitu dicitur, vel (ut aliis placet) de vehementi calidoque flatu, qui ex eorum naribus emittitur. φριμάξασθαι, καὶ χρεμετίσαι. Infremuisse, ac hinnisse. iii. 87.

φρονεῖν τὠυτό. Ion. pro comm. ὁμοφρονεῖν. Idem sentire. Consentire. Conspirare. τὠυτὸ φρονήσαντες οἵτε Μεγακλέους στρατιῶται, καὶ οἱ τοῦ Λυκούργου. Cum Megaclis, et Lycurgi milites conspirassent. i. 59. ad fin. Pro eodem dicitur φρονεῖσθαι κατὰ τὠυτό. Idem sentire. Consentire. Conspirare. v. 3. τὰ αὐτὰ φρονήσαντες. Consentientes. v. 72.

φρόνημα, τος, τό. comm. Res, quam quis in animo habet. Propositum. χρήματα οὐκ εἶναι ἡμῖν κατὰ τὰ φρονήματα. Pecunias nobis non suppetere pro eo, quod animo agitamus. Vel, Ut in animo habemus. iii. 122, 125. vel, pro nostris spiritibus.

φρόνημα, τος, τό. comm. Sensus. Sententia. Voluntas. ἐπεὶ ἐξεμάθετε τὸ ἡμέτερον φρόνημα σαφέως. ix. 7. Postquam manifeste nostram sententiam cognovistis.

φρόνημα, τος, τό. comm. Ingenium. Animus. ἐπιστάμενοι τὰ Λακεδαιμονίων φρονήματα, ὡς ἄλλα φρονεόντων, καὶ ἄλλα λεγόντων. ix. 54. Cognoscentes Lacedæmoniorum ingenia, ut alia sentientium, alia dicentium.

φροντίζειν σφέων αὐτέων πέρι. Herodotea locutio, pro comm. περὶ ἑαυτῶν φροντίζειν. viii. 36. De se ipsis solicitos esse.

φροντίζειν cum accus. τοῦτο ἐφρόντιζον. Hoc cogitabam. vii. 8. τά τις ἡμέρης φροντίζει. Quæ quis interdiu cogitat. vii. 16.

φροντὶς, ίδος, ἡ. comm. Cura. Solicitudo. ἦσαν ἐν φροντίδι ἀμφότεροι ἀλλήλων πέρι. Ambo soliciti erant alter de altero. Ambo mutua solicitudine tenebantur. i. 111. ἐν φροντίδι ἐγένετό μοι. Mihi curæ fuit. ii. 104. ἀπελήλατο τῆς φροντίδος περὶ τῆς βασιληΐης. vii. 205. A cura de regno repellebatur. A regni obtinendi solicitudine removebatur. [Propter duos fratres natu majores, ad quos hæreditario jure regnum pertinebat, ipse de regno obtinendo solicitus non erat.

φυγήν τινι ἐπιβάλλειν. Fugam alicui injicere. Aliquem fugare. Aliquem exilio mulctare. φυγὴν ἐπιβαλὼν ἑωϋτῷ ἐκ Λακεδαίμονος. Lacedæmone profugus. Qui Lacedæmone ultro profugerat. vii. 3.

φύειν. comm. Gignere. Producere. οὐ γὰρ τῆς αὐτῆς γῆς εἶναι, καρπόν τε θωϋμαστὸν φύειν, καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς τὰ πολέμια. ix. 122. Non enim ejusdem agri esse [dicebat] fructum ferre admirandum, et viros rebus bellicis egregios, [vel præstantes.]

φυλακὴ, ῆς, ἡ. Custodia. ἔχειν τινὰ ἐν φυλακῇ. Tenere, servare aliquem in custodia. i. 24. τοῦτον ἔχουσιν ἐν φυλακῇ. Hunc accurate servant. i. 57. δεινῶς ἦσαν ἐν φυλακῇσι οἱ Βαβυλώνιοι. Babylonii accurate sibi cavebant. iii. 152. Gall. melius hæc ita redderentur, *Les Babyloniens étoient, ou se tenoient soigneusement sur leurs gardes.* ὅσους εἶχον ἐν φυλακῇ. Quotquot in custodia tenebant. v. 77. τὸν Ἰσθμὸν ἔχειν ἐν φυλακῇ. vii. 207. Isthmum custodire. vii. 208. τὸν ἀγγέλλοντα εἶχον ἐν φυλακῇ. viii. 23. Nuntium in custodia servabant. viii. 40.

φυλακὴν ἔχειν. Ionic. et poet. pro comm. φυλάττεσθαι. Observare. Cavere. Gallice. *Se donner garde. Prendre garde. Se garder.* φυλακὴν ἔχων εἰ δυναίμην σε διακλέψαι. Observans si te a clade subtrahere possem. i. 38. περὶ ἐμὲ φυλακὴν ἔχειν. De me custodiendo solicitum esse. i. 39.

φύλακος, ὁ, Ion. et poet. pro com.

φύλαξ. i. 84, 89. ii. 113, 121. §. 3. §. 4. iii. 4, 48, 77. iv. 103. vi. 75.

φυλάττειν. τηρεῖν. comm. Observare. φυλάξας τὴν κυρίην τῶν ἡμερέων. Observato statuto dictoque die. i. 48. Δείλην ὀψίην γινομένην τῆς ἡμέρης φυλάξαντες. viii. 9. Observato serotino diei crepusculo. φυλάξασα τὸν ἄνδρα δεῖπνον προτιθέμενον. ix. 110. Observato viro cœnam proponente. ἀντὶ τοῦ, φυλάξασα τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ ὁ ἀνὴρ δεῖπνον προετίθετο. Observato tempore opportuno, quo vir cœnam proponebat. Quod patet ἐκ τῆς ἑξῆς ἐπαναλήψεως. ταύτην δὴ τὴν ἡμέρην φυλάξασα ἡ Ἄμηστρις. Amestris igitur hoc die observato. ibid.

φυλλὰς, άδος, ἡ. Foliorum acervus. Folia congesta. Frondes arborum. φυλλάδα ἐπιβαλλών. viii. 24. Injectis arborum frondibus, sive foliis.

φύσας, pro φυσήσας. a φυσάω, ῶ, κατὰ συγκοπήν. v. 91. Vide δόξαν φύσας.

φύσει γεγονότες εὖ ἄνδρες. vii. 134. Viri egregio ingenio prædιti.

φυσίζοος, ὁ καὶ ἡ. Telluris epithetum. Alma. ἔνθ' Ἀγαμεμνονίδην κατέχει φυσίζοος αἶα. Hîc Agamemnonidem continet, vel detinet alma tellus. i. 67. Alias dicitur φυσίζωος. Magn. Etym. 802. 53. ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, [ἢ τὴν ζωὴν] φύουσα γῆ.

φύσις. Peculiari quodam modo nomen hoc apud Herodotum reperitur positum. ἕνα Ἡρακλέα ἐόντα, καὶ ἔτι ἄνθρωπον, κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας φονεῦσαι; Cum Hercules unus esset, et præterea homo, quomodo naturæ consentaneum est, [quomodo verisimile videtur,] cum tot myriadas hominum trucidasse? ii. 45. Latin. interpres Græca verba sic expressit, Quomodo tot virorum millia interemisset? Sed hæc parum fideliter ab eo videntur expressa.

φυσᾶν. comm. Inflare. φυσῶσι τοῖσι στόμασι. [Ea] ore inflant. Gallice melius res exprimitur his verbis, *Les enflent en soufflant avec la bouche.* iv. 2. Vel, *Les remplissent de vent en soufflant avec la bouche.* τὰς φλέβας φυσωμένας. Venas inflatas. ibid.

φυσεῖν. Ion. pro comm. φυσᾶν. Inflare. ἄλλων φυσεόντων ἀμέλγουσι. Aliis [equarum ubera, per partes genitales fistulis inflatoriis injectis,] inflantibus, [lac] emulgent. ibid.

φυσητὴρ, ῆρος, ὁ. comm. Instrumentum sufflatorium, vel inflatorium, quo utimur ad aliquid inflandum, ac vento replendum. ibid.

φωνή. comm. Vox. φωνὴν ἱέναι, pro ἱέναι, ἀφιέναι. Vocem emittere. Videtur enim (si modo codex est sanus) ἱέναι Ἰωνικῶς et Αἰολικῶς dictum, verso aspero in tenuem spiritum. ii. 2. φωνὴν ῥῆξαι. Rumpe vocem. i. 85. ii. 2. φωνὴν ἰδίην ἱέντες. Propriam vocem emittentes. iv. 23. Propriam linguam habentes. τὴν φωνὴν τῶν γυναικῶν οἱ μὲν ἄνδρες οὐκ ἐδυνέατο (sic enim videtur scribendum, non autem ἐδυναίατο, ut scriptum exstat in Stephani codice) μαθεῖν, τὴν δὲ τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες συνέλαβον. Viri quidem vocem linguamque mulierum intelligere ac discere non potuerunt, mulieres vero linguam virorum perceperunt, ac didicerunt. iv. 114, 117.

φὼρ, φωρὸς, ὁ. comm. hinc Latinum fur. ii. 174.

φ[illegible] compos. διαφώσκειν. Illu[illegible]. iii. 86.

X.

X Ion. pro κ. Vide κ pro χ. Ion.

χαλεπός. comm. Asper. Severus. ἦν τὸ δίκαιον φυλάσσων χαλεπός. In observando jure, et exercenda justitia, severus erat. i. 100.

χάλκεοι ἄνδρες τίνες, καὶ δὰ τί. ii. 152. et deinceps.

χαλινὸς, οῦ, ὁ. Interdum accipitur non pro fræno, quod in equorum os inditur, ut in officio contineantur; sed pro ipsis equini fræni loris, ac habenis, quibus equi reguntur. ἀνείρας τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου, περὶ τοὺς αὐχένας σφέων ἔδησε. Quem locum Valla sic est interpretatus. Lora fræni equini ad cervices ipsorum alligavit. Sed quamvis ipse sensus sit bonus, ipsa tamen Græca verba non explicantur. Nam illud ἀνείρας omittitur, quod non prætereundum. Sic igitur hæc interpretari præstat. Cum equini fræni lora nexuisset, circa cervices ipsorum illaqueavit. iii. 118. ἐκ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου, τὸν ἂν αὐτὸς ἐλαύνῃ, ἐξάπτει. Ex equi, quem ipse agit, habenis suspendit. iv. 64.

χαλκήϊον, ου, τό. Ion. et poet. pro comm. χαλκεῖον. Ahenum. Vas aheneum, sive æreum, ad calefaciendam aquam aptum. Gallice, *Chaudiere. Chaudron. Coquemar.* iv. 81. Vocabulum hoc in vulgatis Lexicis non exstat. Exstat quidem χαλκεῖον: at pro fabri ferrarii officina. ἐποιήσαντο χαλκήϊον, κρητῆρος Ἀργολικοῦ τρόπον. Ahenum ad Argolici crateris exemplum fecerunt. iv. 152.

χαλκήϊον. Ion. pro comm. χαλκεῖον. Fabri ferrarii officina. i. 68.

χαλκόπυλος, ὁ καὶ ἡ. V. Herod. ac poet. pro comm. χαλκᾶς πύλας ἔχων. Æreas, vel ferreas portas habens. i. 181. ἱρὸν χαλκόπυλον. Templum ferreas habens portas. χαλκὸς γὰρ χαλκῷ συμμίξεται, αἵματι δ' Ἄρης Πόντον φοινίξει. &c. Bacidis oraculum. viii. 77.

χαμόθεν. Adverbium Herodoteum, et poeticum, pro comm. ἐκ τῆς γῆς. Ex humo. E terra. τῆς χαμόθεν σποδοῦ λαβόντες λείχουσι. Sumtum e terra cinerem lingunt. iv. 172.

χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ. comm. Nota. Figura. Typus. Forma. Genus. γλώσσης χαρακτήρ. Linguæ forma. Linguæ genus. Gall. *La sorte, la maniere de langue, vel langage.* i. 57. τοῦ προσώπου χαρακτήρ. Vultus figura. i. 116. τέσσαρες γλώσσης χαρακτῆρες. i. 142.

χαρμόσυνά τινα ποιεῖσθαι. Herodotea locutio. Lætitia aliqua se exhilarare. q. d. Aliquas res lætas facere. διά τι χαίρειν, alias diceretur. Ob aliquid lætari. iii. 27.

χαται. Ion. terminatio 3. person. plur. perf. pass. verborum 2. vel 4. conjug. gravitonorum, quæ fu. in ξω. perf. in χα. desinens habent. Sic autem formatur; a 3. perf. sing. desinente in κται, inseritur α et fit καται, et κ in χ vertitur. ἀναμεμίχαται, pro ἀναμεμιγμένοι εἰσί. Permixti sunt. i. 146. ἔθνεα ἀναμεμίχαται. Gentes permixtæ sunt. pro ἀναμεμιγμένα εἰσί. ibid. ἀποδεδέχαται, pro ἀποδεδεγμένοι εἰσί. Recepti sunt. ii. 43. et ἀποδεδέχαται, pro ἀποδεδειγμένοι εἰσί. Designati sunt. ii. 65, 77. Interdum τὸ κ retinetur, nec in χ mutatur, ut ἀπίκαται, pro ἀφίκαται. vii. 209. Vide suo loco.

χατο. Ion. terminatio 3. pers. plur. plusquamp. pass. verborum 2. vel 4. conjugat. gravitonorum, quæ fut. in ξω. perf. in χα desinens habent. διετετάχατο, pro διατεταγμένοι ἦσαν. Instructi fuerant. Vel in acie dispositi, collocatique fuerant. i. 80. Sic autem formatur; a 3. singul. desinente in κτο, inseritur α, et fit κατο, et κ in χ vertitur. ἐτετάχατο. i. 191. προσετετάχατο. προσετεταγμέναι ἦσαν. i. 192. προσετετάχατο ἄνδρες. ii. 175. ἐτετάχατο, pro τεταγμένοι ἦσαν. vi. 113. vii. 21. ἐσεσάχατο, pro σεσαγμένοι ἦσαν. Instructi, vel ornati erant. vii. 62. προσετετάχατο. vii. 65, 70. ἐσεσάχατο. vii. 70. κατειλίχατο, pro κατειλιγμένοι, hocque pro καθειλιγμένοι ἦσαν. Erant involuti. vii. 76. ἐπετετάχατο. ἐπιτεταγμένοι ἦσαν.

vii. 85. ἐσεσάχατο. vii. 86. ἐτετάχατο. vii. 87. εἰλίχατο, pro εἰλιγμένοι ἦσαν. vii. 90. ἐτετύχατο. viii. 85. παρατετάχατο. viii. 95. ἐτετάχατο. ix. 33, 57.

χέειν, εῖν. χέαι. καταχέαι. καταχέασθαι. Liquefacere. Gallice, *Fondre*. ὡς δὲ ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, καταχεάμενος χρυσὸν ἄπλετον, ἡμιπλίνθια ἐξ αὐτοῦ ἐξήλαυνε. Cum autem ex eo sacrificio rediisset, auri immensa vi liquefacta, ex ea semilateres conflavit. Interpres Lat. non videtur hæc verba satis intellexisse. Vertit enim, Quo ex sacrificio cum immensa vis auri defluxisset, ex ea dimidiatos lateres conflavit. i. 50. Sed verba Græca non sunt ita sumenda. Nam illud ἐγένετο jam pro ἐπανῆλθε est accipiendum, et ad Crœsum cum sequenti participio καταχεάμενος est referendum. Ἀττικῶς autem mediæ vocis verbum pro activo sæpissime poni constat.

χειμαίνειν, et χειμαίνεσθαι. Tempestate vexare. Tempestate vexari. viii. 118. Μᾶλλόν τι χειμαίνεσθαι γεμούσης τῆς νηός. Longe gravius agitari tempestate, quod navis onusta sit [vectoribus, vel oneribus aliis.]

χειμερίζειν. V. H. quod in vulgatis Lexicis Græcol. legitur sine ullius auctoritate. Hyemare. Hyemem traducere. Μαρδονίου χειμερίζοντος περὶ Θεσσαλίην. viii. 126. Mardonio per Thessaliam hyemante. Vel, circa Thess. hybernante. Thuc. Διαχειμάσαι dicit. ἐχειμέρισε ἐν Κύμῃ. viii. 130. Cumæ hybernavit. Vel hyemavit, hyemem traduxit. ἐχειμέρισαν αὐτοῦ. ibid. Illic hyemarunt.

χειμὼν, ῶνος, ὁ. comm. Tempestas. Vehemens turbo. Violentus imber. λέγεται χειμῶνα καταῤῥαγῆναι. Vehemens imber cœlitus delatus fertur. i. 87.

χειραπτάζειν. V. H. Manibus attingere, tractare. ii. 90.

χεῖρες. ἐν χειρῶν νόμῳ. Jure belli. viii. 89. Dicitur et συνωνύμως ἐν πολέμου νόμῳ. Qua de re pluribus in vulg. Lex. in voce χεῖρες. ἐς χειρῶν νόμον ἀπικέσθαι. ix. 48. Ad manus belli jure conserendas venire.

χειριδωτοὶ κιθῶνες ποικίλοι, λεπίδος σιδηρέης ὄψιν ἰχθυοειδέος [ἔχοντες. Hoc enim subauditur.] vii. 61. Valla: Tunicæ variis squamis e ferro consertæ, in similitudinem piscium. Æ.P. Tunicæ manicatæ, variæ, speciem [habentes] squamarum ferrearum, piscium squamis similium. Sic autem vocantur militares, eæque breviores, et variis pictæ coloribus vestes, quæ manicas habent, et ex minutioribus ferreis laminis artificiose contextis constant, quæ laminæ piscium squamis speciem similem habent. Quod armaturæ genus nunc etiam apud multos est in usu. χειριδωτὸς χιτὼν (inquit Suidas) ὁ χειρίδας ἔχων.

χειρονομέειν, εῖν. Manus movere. Manibus gesticulari. τοῖσι σκέλεσι ἐχειρονόμησε. Cruribus ut manibus gesticulatus est. vi. 129. τοῖσι σκέλεσι χειρονομήσαντα. ibid. Consule Eustath. ἐν τῷ χειρονομεῖν, καὶ χειρονομίας.

χειροήθης, ὁ καὶ ἡ. Mansuetus. Cicur. iii. 28.

χειρόμακτρον, ου, τό. Mantile. Gall. *Serviette à essuyer et nettoyer les mains*. παρὰ τὸ τὰς χεῖρας μάσσειν, εἴτε ἀπομάσσειν. Manus abstergere. ii. 122. iv. 64. A nonnullis Gallis vocatur *Pane-main*. *Paner*, i. abstergere.

[illegible], ὁ καὶ ἡ. comm. Manu[illegible] i. 195. ii. 149.

χειροτέχνης, ου, ὁ. idem ac χειρῶναξ. ii. 167.

χειροῦν. comm. In suam potestatem redigere. Subigere. Capere. Proprie tamen manibus capere significat. Νῆσον εὐπετέα χειρωθῆναι. Insulam captu facilem. Insulam, quæ facile capi potest. iii. 120.

ἐόντας εὐπετέας χειρωθῆναι. Captu faciles. iii. 145. ἐχειρώθησαν. iv. 96. τοὺς ἂν χειρώσωσι. Quos ceperint. iv. 103. τινὰς χειρωσάμενοι. Quibusdam captis. iv. 164. ἡ Πέρινθος ἐχειρώθη. Perinthus capta est. v. 2. ἐχειρώθησαν. v. 16, 17. et passim.

χειρώνακτες, οἱ. comm. Opifices, qui propriis manibus victum sibi quæritant. i. 93. ii. 141. χειρῶναξ autem ἐκ τοῦ χειροάναξ contractum. q. d. ὁ τῆς χειρὸς ἄναξ, ὁ τῶν χειρῶν ἄναξ. sed rejectum est σ, et contractio facta τοῦ ο καὶ τοῦ α εἰς ω μέγα. Qui rex et dominus est suarum manuum, ut ipsis imperet opera, quæ sunt facienda. Vocabulum est honestius, quam αὐτουργὸς, et τεχνίτης. Illis autem tribuitur, qui propter fortunarum tenuitatem, victus quærendi caussa, propriis manibus opus facere coguntur.

χειρωναξίη, ης, ἡ. Opificium, quod manibus fit victus quærendi gratia. ii. 167.

χελώνη. Testudo. comm. οἷα χελώνης Ἑψομένης ἐν χαλκῷ ἅμ' ἀρνείοισι κρέεσσιν. i. 47. χελώνην, καὶ ἄρνα κατακόψας, ὁμοῦ ἕψεε ἐν λέβητι χαλκέῳ. i. 48.

χερσονησοειδὴς, ὁ καὶ ἡ. N. H. Qui Chersonesi, i. peninsulæ, speciem habet. vii. 22.

χεῦμα, τος, τό. Ion. et com. Proprie Vas ex metallo liquefacto factum, et conflatum, quod fusile vas appellatur. χεύματα ἀργύρεα κυκλοτερέα. Vasa fusilia argentea orbiculata. i. 51.

χηλευτὸς, ἡ, όν. Valla vertit, forcipiculatus. κράνεα χηλευτά. vii. 89. Cassides forcipiculatæ. Jul. Pollux. lib. vii. cap. 21. Ὀπήτεια (inquit) καὶ ὀπητείδια, ἃ καὶ χηλεύματα ἐκάλουν οἱ ποιηταί. μάλιστα δὲ οὕτως ὠνόμαζον τῶν τὰς σχοίνους πλεκόντων, ὡς καὶ κράνη χηλευτὰ, τὰ πλεκτὰ Ἡρόδοτον λέγειν. Vide et ὀπήτειον in vulgatis Lexicis. Sic igitur vocantur galeæ, quæ consutæ compactæque sunt, et quæ speciem quandam habent, quam forcipes. Quod vel ad earum cristas, vel ad prominentes hinc inde partes tam anteriores, quam posteriores, est referendum.

χῆτος, εος, ους, τό. Ion. et poet. pro comm. ἔνδεια. σπάνις. στέρησις. Sic enim Suidas hanc vocem interpretatur. Vide et Eust. Indigentia. Inopia. Penuria. Privatio. χήτεϊ συμμάχων. ix. 11. Sociorum inopia. Vel, Ob sociorum penuriam.

χθόνιος, ὁ. comm. pro καταχθόνιος. Subterraneus, inferus, infernus. θεοὶ χθόνιοι. Dii inferi. vii. 153.

χιλίη, et μυρίη in singulari. Vide ἵππος. et ἀσπὶς ὀκτακισχιλίη. pro plur. χίλιοι. μύριοι. ὀκτακισχίλιοι.

χιονίζειν. Nive conspergere. Et nive conspergi. εἰ ἐχιόνιζε, ὕετ' ἂν ταῦτα τὰ χωρία. Nisi enim hoc verbum ἐχιόνιζε ad nomen Νεῖλος referas, activum pro passivo Ionice et Attice positum dices pro ἐχιονίζετο. ii. 22. Si hæc loca nivibus conspergerentur, pluviis etiam irrigarentur. εἰ ταύτην τὴν χώρην ὁ Νεῖλος ἐχιόνιζε. Si Nilus hanc regionem nivibus conspergeret. ibid.

χολοῦσθαι. Ion. et poet. pro comm. θυμοῦσθαι, et ὀργίζεσθαι. Irasci. Infensum esse. οἱ Θεσσαλοὶ κεχολωμένοι τοῖσι Φωκεῦσι. viii. 31. Thessali Phocensibus irati, vel infensi.

χόνδρος, ου, ὁ. Grumus. ἁλὸς χόνδροι. Salis grumi. iv. 181, 185. ἁλίνων χόνδρων.

χορδεύειν. Vide καταχορδεύειν.

χοῦσι. Ion. et poet. pro comm. χέουσι. Fundunt. Spargunt. Injiciunt. Congerunt. χοῦσι χῶμα. Aggerem aggerunt. Humum injiciunt. iv. 71.

χρᾶν. Oraculum reddere. Respondere. Vaticinari. ἡ Πυθίη οὐκ ἔφη χρήσειν. Pythia vates dixit se non responsuram ipsis, se nullum redditurum oraculum. i. 19. τὰ μὲν δὴ ἐκ Δελφῶν οὕτω τῷ Κροίσῳ

ἐχρήσθη. Hæc igitur sunt responsa, quæ Delphis Crœso sunt reddita; vel, quæ Delphis Crœso sunt allata. i. 49. τοῖσι Λυδοῖσι ἔχρησε Ἀμφιάρεως. Amphiaraus Lydis respondit. ibid. ἡ Πυθίη οἱ χρᾷ τάδε. Pythia vates hoc responsum ei dat. i. 55, 62, 63, 66. ἡ Πυθίη σφιν ἔχρησε. i. 67. χρήσαντος τοῦ θεοῦ. Cum Deus hoc oraculum reddiderit. Cum Deus hoc responsum dederit. i. 69.

χρᾶν. Oraculum reddere. Respondere. Vaticinari. ἡ Πυθίη σφι ἔχρησε. Pythia vates oraculum ipsis reddidit. Respondit. i. 167. ἡ Πυθίη σφι χρᾷ ἐν τριμέτρῳ τόνῳ τάδε. Pythia vates hæc ipsis versu senario respondit. i. 174. ταῦτα τῆς Πυθίης χρησάσης. Cum Pythia hæc respondisset. ibid. οὕτω σφι ταῦτα ἐχρήσθη. Sic ipsis hæc ab oraculo sunt responsa. ii. 18. ἐκέχρηστο, idem ac ἐχρήσθη. ii. 147, 151. ἐκέχρηστο. iii. 64. vii. 220. χρᾷ. iv. 67, 150, 155. vii. 220. χρᾷς. iv. 155. ἔχρησε. iv. 156, 157. χρήσασα. iv. 159. ἔχρησε. iv. 159. v. 1. vii. 140, 141. &c.

χρᾶν. Commodare. Mutuo dare. Gall. *Prêter*. ἐδέοντο δέκα τάλαντά σφι χρῆσαι. Rogarunt ut decem talenta sibi mutuo darent. iii. 58. χρήσειν. ibid. χρήσαις ἄν τι; commodaresne aliquid? i. gratificareris? vii. 38.

χρᾶσθαι. Ion. et comm. pro magis usitato χρῆσθαι. Uti. i. 172. ii. 15, 52, 91, 92, 146, 173. iii. 117. iv. 26. v. 36. vi. 77.

χρᾶται. Ion. pro comm. χρῆται. Utitur. iv. 65.

χρέεσθαι. Ion. pro comm. χρῆσθαι. χρέεσθαι μαντηΐῳ. Uti oraculo. Oraculum consulere. i. 157. ἀσπίσι χρέεσθαι. Clypeis uti. i. 171, 187.

χρέεσθαι. Peculiariter apud Herod. accipi videtur pro διαπράττεσθαι. Transigere. δι' ἀγγέλων πάντα χρέεσθαι. Per internuntios omnia transigere. i. 99. [vide in Lex. ἀποχράομαι, ῶμαι. et παραχράομαι, ῶμαι. ubi constructionis cum accus. suppeditantur exempla.]

χρέεται. Ion. pro comm. χρῆται. κατὰ διάλυσιν τῆς η in ει. Utitur. i. 58. χρέεσθαι, pro χρῆσθαι. Transigere. i. 99. cum accus. vide Lexica Græca in ἀποχράομαι, ῶμαι, et παραχράομαι, ῶμαι.

χρέονται. Ion. pro comm. χράονται, χρῶνται. Utuntur. i. 34.

χρέουσα. Ion. pro comm. χράουσα, quod Attice χρῶσα. a χράω, quod Ionice sæpe χρέω dicitur. Vide έω Ion. form. pro comm. άω. Πρόμαντις ἡ χρέουσα. Antistes oracula reddens. vii. 111.

χρέω. Ion. et poet. imperat. pro χρῶ. comm. θυμῷ χρέω. Utere ira. Irascere. i. 155.

χρεώμενος, η, ον. Ion. pro comm. χραόμενος. χρώμενος. Utens. i. 14. ἀποχρεωμένων. i. 37. χρεώμενος. i. 62, 97, 116. διαχρεωμένους. i. 171, 179. χρεώμενοι. ii. 15. et passim.

χρεών. com. Oportet. Cum oporteat. Cum oporteret. χρεών μιν μὴ λέγειν τὸ ἐόν. Cum oporteret ipsum non dicere id, quod erat, i. rei veritatem. v. 50. ix. 58. Est autem ἐλλειπτικὸν loquendi genus. Plerumque enim subauditur ἐστίν. Alias eodem modo sumitur, quo et τὸ Δέον. De utroque consule vulgata Lexica.

χρεών ἐστι. Opus est. Oportet. Necesse est. Fatale est. χρεών ἐστί σε ἰέναι. Oportet te ire. i. 41, 57. ποιέειν χρεών ἐστι ὑμέας. Hoc vos facere oportet. v. 109, 111. vi. 43.

χρέωνται. Ion. pro comm. χρῶνται. præfixo ε τῷ ω post contractionem factam. vel a χράονται non contracto deductum, verso α in ε, et ο in ω. διαχρέωνται. i. 71. χρέωνται. i. 94, 132, 133, 153, 172, 173, 193, 195, 197, 215, 216. &c.

χρήζειν. Ion. et poet. pro comm. βούλεσθαι. θέλειν. ἐπιθυμεῖν. δεῖσθαι. Velle. Cupere. Indigere. Rogare.

φύλακα παιδός σε τοὐμοῦ χρήζω γενέσθαι. Volo, Cupio te esse filii mei custodem. Vel, Rogo te ut mei filii sis custos. i. 41. Interpres Latinus male, Opus est te esse filii mei custodem. τιμωρέειν ἑωϋτοῖσι χρήζων. Rogans ut sibi ferrent opem. i. 152. ἔχρηζε. Cupiebat. Volebat. Orabat. iv. 83. οὐδεμιῆς τυραννίδος προσέχρηζε. Nullum præterea regnum petebat, vel cupiebat. v. 11. προσχρήζετε τετέων. Hæc præterea cupitis. v. 18. σεῦ χρήζω. Te rogo. v. 19. δοκέω τὸν ἄνδρα ποιήσειν τῶν ἂν χρήζωμεν. Hominem existimo facturum quæ petemus. v. 30. προσχρήζω δὲ ὑμέων πείθεσθαι Μαρδονίῳ. viii. 140. Vos vero præterea rogo, ut Mardonio pareatis. χρήζοντες χρημάτων. ix. 87. Pecuniam cupientes.

χρήζειν. Ion. et poet. pro comm. δέεσθαι, εὔχεσθαι. Rogare. Orare. ix. 61. χρήζει τῶ Ξέρξεω, δοθῆναι οἱ τὴν Μασίστεω γυναῖκα. ix. 110. Xerxem orat ut Masistæ conjux sibi detur. Οὔ σφι δυνατόν ἐστι βασιληΐῳ δείπνῳ προκειμένου, ἀτυχῆσαι τὸν χρήζοντα. ix. 111. Nefas est ipsis [Persarum regibus] proposita, orantem pati repulsam. id est, Quoties apud Persas regia cœna proponitur regiæ nobilitati, principibusque, nefas est regi denegare cuiquam, quod ab eo petierit. Vel, Nefas esse censetur, eum, qui aliquid a rege petierit, repulsam ab eo passum dimitti.

χρήζειν τὶ παρά τινος. Herodotea locutio. Aliquid ab aliquo petere. ἔχρηζε παρὰ τῶν ναυτέων δέξασθαι αὐτὸν σύμπλουν. V. Hom. 17. A nautis petebat ut se navigationis socium assumerent. pro quo συνωνύμως. V. Hom. 18. dicitur, ἔχρηζε τῶν ναυτέων. Nautas rogabat. A nautis petebat, ut. &c.

χρῆζειν. Ion. sublato ι, pro χρήζειν, quod ἐκ τοῦ χρηΐζειν, κατὰ συναίρεσιν. De quo suo loco. Rogare. Orare. ἔχρηζε τῶν Ἀθηναίων προσχωρῆσαι πρὸς ἑωϋτούς. ix. 55. Athenienses orabat, ut ad se accederent, [seque sibi adjungerent.] Vide χρῆσαι.

χρηΐζειν. Ion. et poet. unde κατὰ κρᾶσιν τὸ χρήζειν deductum. Orare. Rogare. χρηΐζων ἐκ τῆς νηὸς ἐκβῆναι τὸν Εὐρυβιάδεα. viii. 58. Eurybiadem rogans ut ex nave exiret. χρηϊζόντων Χίων. viii. 132. Rogantibus Chiis. vel Chiorum rogatu.

χρηΐσκεσθαι. Ion. et poet. pro com. χρῆσθαι. Uti. χρηΐσκονται τῷ ὕδατι. iii. 117. Utuntur aqua.

χρῆμα. Oraculum. παρὰ τὸ χρᾶν. Oraculum reddere. Οὐ τολμῶντες ἐς ἀφανὲς χρῆμα ἀποστέλλειν ἀποικίην. iv. 150. Valla: Ex incerto oraculo coloniam mittere non audentes. Quæ interpretatio si bona, hæc idem valent ac κατὰ τὸ ἀφανὲς χρηστήριον. Sed quia ante dicit H. οὔτε Λιβύην εἰδότες, ὅκου γῆς εἴη, fortasse χρῆμα γενικῶς ἀντὶ τοῦ χωρίου, εἴτε τόπου, non inepte sumetur, vel pro πρᾶγμα. Quare vertes, ad incertam rem, ad locum, vel in locum incertum, ac ignotum, coloniam mittere non audentes.

χρῆμα. Nomen hoc sæpe non rem, sed rei, de qua verba fiunt, magnitudinem quandam inusitatam, ac admirandam, significat. μέγα συὸς χρῆμα. Aper eximiæ magnitudinis. i. 36. ὑὸς χρῆμα μέγιστον. ibid. πολλόν τι χρῆμα τῶν ὀφίων. Ingentem quandam serpentum multitudinem. iii. 109. χρῆμα πολλόν τι χρυσοῦ. Magna quædam vis auri. iii. 130.

χρῆμα πολλῶν ἀρδίων. Multorum aculeorum, sagittarum copiam [allatam tradunt.] iv. 81. Sed fortasse πολλὸν legendum, ut χρῆμα πολλόν τι χρυσοῦ. Ingentem aculeorum sagittis detractorum copiam. Hoc longe commodius videtur, ac ἰωνικώτερον. χρῆμα πολλῶν νεῶν. Ingens navium copia.

vi. 43. Quo in loco si quis dicat legendum potius πολλὸν, ei nequaquam acriter adversari velim. Quia tamen et ante idem loquendi genus ab Herod. videtur usurpatum, nihil temere mutandum. ἦν τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον. vii. 188. Vis tempestatis erat intoleranda.

χρῆμα, τος, τό. Ion. in singulari, pro comm. in plur. τὰ χρήματα. Pecuniæ. τοὺς παρεόντας εἴρετο ἐπὶ κόσῳ ἂν χρήματι βουλοίατο τοὺς πατέρας ἀποθνήσκοντας κατασιτέεσθαι. Eos, qui aderant, interrogavit quanta pecunia parentibus defunctis vesci vellent. Gall. melius, *Pour combien d'argent ils voudroient bien manger leurs peres morts.* iii. 38. ἐπὶ τίνι χρήματι. Quanta pecunia. ibid. Act. Apost. cap. iv. v. 37. ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆμα. &c.

χρῆμα, τος, τό. Ion. et poet. pro comm. πρᾶγμα. Res. σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τελευτήν. Omnis rei finem spectare oportet. i. 32. τὴν τελευτὴν παντὸς χρήματος ὁρῶν ἐκέλευε. i. 33. χρήματος οὐδενὸς ἀμηχανήσεις. Nullius rei inopia laborabis. i. 35. χρῆμα κατηρτημένον. Res bene ordinata. iii. 80. ὅτευ δὴ χρήματος δεησόμενοι [ἔπεμψε.] Nescio quam rem petiturum misit. iii. 121. οἷόν τι χρῆμα ἐποίησας; Quamnam rem fecisti? Quidnam fecisti? v. 23. οὐδέν κω ἄλλο χρῆμα οὕτω ἐπεζήτησα. Nondum ullam aliam rem adeo desideravi. v. 24. χρῆμα σπουδαῖον. Res bona. v. 78. πᾶν χρῆμα ἐκίνει. Rem omnem movebat. Latini dicunt, Omnem lapidem movere, pro nihil intentatum relinquere, sed quævis experiri. v. 96. πᾶν πείσεσθαι χρῆμα. Rem omnem, quidlibet passurum esse. vii. 49. πρῶτον χρημάτων πάντων καταλλάσσεσθαι τὰς ἔχθρας. vii. 145. Ante res omnes, ante omnia, inimicitias componere, sedare, et in gratiam mutuam redire. Sic et Gallice, *Devant toutes choses appaiser les inimitiés, et se réconcilier les uns aux autres.* Valla nec istum nec sequentem locum fideliter est interpretatus; sed et a verbis Græcis, et ab ipso sensu, nimium recessit. Hoc autem manifestum exemplum τῶν χρημάτων, ἀντὶ τῶν πραγμάτων, nos monet, apud Xenophontem, ex Wechelianis typis, pag. 124. E. vocabulum χρημάτων eodem modo sumtum, quo sumtum hic videmus, sanum esse, nec pro eo, πραγμάτων legendum, ut Leunclavius in suis notis tradit. Nihil igitur temere mutandum. Δεινὸν χρῆμα ἐποιέοντο. viii. 16. Rem atrocem, vel gravem, indignam, intolerabilem judicabant. τῷ δὲ βασιλέϊ σημαίνει τις τῶν παρέδρων οἷόν τι χρῆμα ποιήσειε ὁ παῖς. viii. 138. Regi autem quidam de assessoribus nuntiavit qualem rem ille puer fecisset. i. quid ille fecisset.

χρήμασιν ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα. vii. 134. Viri opibus inter primos.

χρήμη, ης, ἡ. Nomen Herod. quod Suidas interpretatur χρεία, καὶ σπάνις. Affert Herodoti locum, qui sic apud ipsum legendus, τοὺς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρήμῃ αὐτοῦ. V. Hom. 13. i. Verba, quæ ipsius indigentiæ adversata fuerant. τῶν βουλευτέων ἕνα λέγεται ἐναντιωθῆναι τῇ χρήμῃ αὐτοῦ. ibid. Unus e Senatoribus fertur ejus egestati, sive penuriæ, adversatus fuisse. Si Suidam sequaris, χρήμη significabit indigentiam, egestatem, penuriam, raritatem. Sed in his saltem duobus locis fortasse τὴν χρήμην pro petitione et postulatis accipi præstaret. Quare τῇ χρήμῃ τινὸς ἐναντιοῦσθαι, vertemus, Alicujus petitioni, sive postulatis adversari, repugnare, resistere. λόγους autem Herodotus jam μετωνυμικῶς posuit pro ipso orationis auctore, qui suis verbis Ho-

meri postulatis adversatus fuerat. Vide χρῄζειν, et χρῆσαι.

χρηματίζειν τινὶ πρὸς γένος. Alicui genere junctum esse. οὐδὲν αὐτῷ Κῦρος πρὸς γένος ἐχρημάτιζεν. Ctesias Pers. 2. Nullo modo Cyrus ipsi genere junctus erat. Vel, Nullo generis vinculo Cyrus cum eo conjunctus erat.

χρηματίζεσθαί τινι. comm. Agere cum aliquo. Cum aliquo colloqui. Convenire aliquem, ut cum eo agamus de rebus aliquibus. ἤθελε χρηματίσασθαι τῷ βασιλέϊ. Cum rege colloqui, cum rege de quibusdam rebus agere volebat. iii. 118.

χρηματίσασθαί τινι. Interdum accipi videtur pro responsum ab aliquo accipere. οἱ μὲν δὴ τῶν Ἑλλήνων ἄγγελοι τοσαῦτα τῷ Γέλωνι χρηματισάμενοι ἀπέπλεον. vii. 163. Valla: Hoc responso Gelonis accepto nuntii Græcorum profecti sunt. Æ. P. Græcorum igitur legati accepto hoc Gelonis responso discesserunt. Quoniam autem iter navigio fecerant, ideo dixit Herod. ἀπέπλεον. χρηματισάμενοι vero Ἀττικῶς sumetur pro passivo χρηματισθέντες, ab activo χρηματίζειν, quod præter cetera significat etiam respondere, responsum dare. Alias τοῦ χρηματίζειν, καὶ τοῦ χρηματίζεσθαι, significationes in vulg. Lex. consulas. Hoc moneo, quia locus hic aliter etiam potest a nobis Latine verti: Cum igitur Græcorum legati cum Gelone sic fuissent collocuti, Vel, cum Gelone sic egissent, abierunt.

χρῆν. Ion. poet. et comm. pro quo sæpius in soluta oratione dicitur ἐχρῆν. Oportebat. i. 8, 69. Consule Eustathium.

χρῆσαι. Ion. et poet. Rogare. Orare. πρὶν Ἀρισταγόρεα τὸν Μιλήσιον χρῆσαι σφέων βοηθέειν. Priusquam Aristagoras Milesius eos orasset, ut opem [sibi] ferrent. v. 65. Hoc autem χρῆσαι non videtur jam a χράω, ῶ. χρήσω, deductum, cujus significationes ad rem præsentem non faciunt: sed a verbo χρῄζω. Rogo. Oro. τὸ δὲ ι subscriptum, vel per typographi negligentiam est prætermissum, vel Ἰωνικῶς hoc ipsum factum dices, cum alioqui communiter χρῇσαι scribendum constet. Ipsa constructionis ratio nos docet verum esse, quod dicimus. χρῄζειν enim cum genitivo personæ et accusativo rei ponitur. χρᾶν vero cum dativo personæ et accus. rei. Utrumque suo loco vide. Sic tamen et vii. 38. sine ι scriptum hoc verbum legitur. πᾶν μᾶλλον δοκέων μιν χρήσειν, ἢ τὸ ἐδεήθη. Existimans ipsum quidvis aliud potius petiturum, quam quod petierat. Quamobrem nihil temere mutandum.

χρῆσθαι. ἁρπαγῇ χρῆσθαι. ἁρπάζειν. i. 5. ἀληθέϊ λόγῳ χρῆσθαι. ἀληθεύειν. Verum dicere. i. 14. χρῆσθαι κώμῳ. Comessationibus uti: quod alias unico vocabulo dicitur, κωμάζειν. Comessari. i. 21. τῷ ἐόντι χρησάμενος. ἀντὶ τοῦ ἀληθεύσας. Usus eo, quod est, i. vera locutus. Id, quod res erat, elocutus. i. 30. χρῆσθαι συμφορῇ. Uti adversa fortuna. Fortunam adversam experiri. In aliquod infortunium incidere. Cladem aliquam accipere. i. 42. iii. 117. θείῃ πομπῇ χρεώμενος. Divino impulsu utens. i. Afflatu divino. i. 62. quod συνωνύμως dicit. ἐνθεάζων. i. 63. συντυχίῃ χρησάμενος. Felici fortunæ successu usus. i. 68. τῇ ἀληθηΐῃ χρεώμενος. pro ἀληθεύων. Verum dicens. i. 116. τούτῳ μόρῳ ἐχρήσατο, pro οὕτως ἔθανεν. Ita obiit. i. 117. χρῆσθαι θυμῷ. Ira uti. Irasci. Iram exercere. Iram exserere. i. 137. χρῆσθαι ὁμολογίῃ. ὁμολογεῖν. Compositionem vel deditionem facere. i. 150. iv. 118. ὠνῇ τε, καὶ πρήσει χρέωνται. Emtione, et venditione utuntur. i. negotiantur. mercaturam ex-

ercent. i. 153. θυμῷ χρῆσθαι. Irasci. i. 155. χρῆσθαι βοῇ, pro βοᾶν. Vociferari. iv. 134. θείῃ πομπῇ χρεώμενοι. v. s. Utentes divina deductione. i. e. numine divino eos deducente. iv. 152. Nominis divini ductu. κότερα ἀληθηΐῃ χρήσομαι, ἢ ἡδονῇ; v. s. Utrum veritate utar, an voluptate? i. Utrum vere, an ad voluptatem, vel ad gratiam, vel ad voluptatem tuam loquar? vii. 101. ὁ δέ μιν ἀληθηΐῃ χρῆσθαι ἐκέλευε. Ille vero eum veritate uti, vere loqui jussit. ibid. ἀληθηΐῃ διαχρήσασθαι. Veritate constanter uti. Vera constanter dicere. vii. 102. ἀληθηΐῃ χρεώμενος. vii. 104. συμφορῇ χρεωμένων τῶν Λακεδαιμονίων. vii. 134. Cum Lacedæmonii adversa fortuna uterentur. Vel, Cum rem iniquo animo ferrent, quod ex præcedenti ἀχθομένων colligi potest. Vel etiam, Cum gravi mœrore afficerentur. Sic et vii. 141. locus accipiendus, συμφορῇ τῇ μεγίστῃ ἐχρέωντο. Maximo mœrore sunt affecti. εἰκόνι τινὸς χρῆσθαι. vii. 167. Uti alicujus imagine. Alicujus imaginem colere. ἐμοὶ χρᾶσθαι ὡς ἀνδρὶ ψεύστῃ. vii. 209. De me ut de homine mendaci statuas. ἀπορέοντος βασιλῆος ὅ, τι χρήσαιτο τῷ παρεόντι πρήγματι. vii. 213. Cum rex nesciret quonam modo in præsenti negotio se gerere deberet. κοινῷ λόγῳ χρησάμενοι. vii. 229. Consilio inter se communicato. εὐτυχίῃ χρησαμένῃ. viii. 87. Re feliciter gesta. Vel, Cum res ipsi feliciter successisset. οὐδὲ ἔχειν ὅ, τι χρήσονται τῷ παρεόντι πρήγματι. viii. 135. Neque sciebat quomodo in præsenti negotio se gererent, vel gerere deberent. οὐ μέλειν οἱ [ἔλεγεν] ὅτι πρὸ τῆς Ἑλλάδος ἀποθνήσκει, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἐχρήσατο τῇ χειρί. ix. 72. [Dicebat] se non curare quod pro Græcia moreretur; sed quod manu non fuisset usus, [nec ullum præclarum facinus manu propria fecisset ante mortem.]

χρῆσθαι. Oraculum consulere. Ion. et comm. Κροῖσος ἀπέστειλεν ἄλλως χρησομένους. Alios oraculum consulturos misit. i. 46. χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοισι. i. 47. χρησόμενοι τῷ θεῷ. Deum consulturi. ibid. ἐχρέωντο τοῖσι χρηστηρίοισι. i. 53. Oraculum consuluerunt. τὸ χρησθέν. Oraculum redditum. Responsum ab oraculo redditum. Vaticinium. i. 63. χρησόμενος. Oraculum consulturus. i. 85. χρεωμένῳ τῷ Γρίνῳ περὶ ἄλλων. Grino de rebus aliis oraculum consulenti. iv. 150. χρεωμένοισι. iv. 151. χρησόμενος. iv. 155. ἐχρέωντο. iv. 157. χρησόμενος τῷ χρηστηρίῳ περὶ κατόδου. Oraculum de reditu consulturus. iv. 163. περὶ ταύτης τῆς συμφορῆς οἱ Ἐπιδαύριοι ἐχρέωντο ἐν Δελφοῖσι. Epidaurii de hac calamitate Delphicum oraculum consuluerunt. v. 82, 114. vi. 19. χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ. Oraculum consulere. vii. 141. χρεωμένοισι περὶ τοῦ πολέμου. vii. 220. Oraculum de bello consulentibus.

χρῆσθαι. Interdum cum genit. in compositione ponitur. Vide παραχρήσασθαι. ii. 141.

χρησθῆναι. Infinitus aor. 1. pass. a χράω, ῶ. Oraculum, responsum reddo. Oraculo editum esse. οὐκ ἂν οὕτω μοι δοκέειν χρησθῆναι. vii. 143. Ut mihi videtur, non adeo leniter oraculum redditum fuisset. Adeo lene oraculum non fuisset redditum. ἐχρήσθησαν αἱ νέες. vii. 144. Naves oraculo sunt declaratæ. De navibus oraculum est editum. καί σφι ἐχρήσθη. vii. 178. Et ipsis editum est oraculum. τὰ χρησθέντα αὐτοῖσι. ibid. Quæ oraculo ipsis edita fuerant. ἐκέχρηστο ὑπὸ τῆς Πυθίης. vii. 220. Oraculum a Pythia redditum fuerat. A Pythia responsum fuerat. τὰ μὲν χρηστήρια ταῦτά σφι ἐχρήσθη. ix. 94. Atque hæc quidem oracula ipsis sunt reddita.

χρησμολόγος, ὁ. comm. Vates. i. 62. vii. 6, 142, 143. viii. 96.

χρησμοσύνη, ης, ἡ. Nomen Herodoto peculiare, pro quo passim alibi χρησμὸν, et χρηστήριον usurpat. Oraculum. Vaticinium. Oraculi responsum. μετίεσαν τῆς χρησμοσύνης τοπαράπαν. ix. 33. Oraculum omnino missum fecerunt.

χρησμῳδέειν, εῖν. comm. Vaticinari. Oracula canere. vii. 6.

χρησμὸς, οῦ, ὁ. comm. Oraculum. i. 48. χρησμῷ κιβδήλῳ πίσυνοι. Oraculo captioso, et male intellecto freti. Vel, oraculo incerto, nec vero freti. i. 66, 75.

χρηστηριάζεσθαι. comm. Oraculum consulere. i. 55. χρηστηριαζόμενος. ibid. ἐχρηστηριάζοντο ἐν Δελφοῖσιν. Oraculum Delphis consuluerunt. i. 66, 91. ii. 52. v. 67. ἔστι δὲ, κατά περ ἐν Ὀλυμπίῃ. ἱροῖσι αὐτόθι χρηστηριάζεσθαι. viii. 134. Valla : Quod illic, quemadmodum in Olympia, fas est in templis sciscitari oracula. Si versionem hanc sequamur, dicemus ἔλλειψιν esse præpos. ἐν, ut integra sit locutio, ἐν ἱροῖς, τουτέστιν ἱεροῖς, ἤγουν ναοῖς. Bonus quidem sensus : sed tamen ita potius hæc videntur intelligenda. Ut enim Olympiæ, sic etiam illic, sacris [ante factis, et immolatis victimis,] oraculum consulere licet. Hunc oraculorum, sacrificiis potius rite factis, consulendorum morem, cum alii poetæ, tum etiam Homerus τῆς Ὀδυσσείας κ. nobis demonstrat, ubi Circe monet Ulyssem quid ei sit faciendum antequam ad Inferos descendat, ut ibi sciscitetur, ac discat, quod scire cupiebat. Sic autem ille pag. ex Hen. Steph. typis 304. βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα, καὶ ἔνθα. ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσι νεκύεσσι, πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ, τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι. ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν. &c. At Eurip. in Ione, p. ex Commelini typis 415. hoc ipsum multo dilucidius, verbisque disertissimis testatur. Ion. ibi Chorum alloquitur, εἰ μὲν ἐθύσατε πέλανον πρὸ δόμων, καί τι πυθέσθαι χρῄζετε Φοίβου, πάριτ' εἰς θυμέλας. ἐπὶ δ' ἀσφάκτοις μήλοισι, δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχόν. i. Si [Deo] quidem placentam immolastis ante templum, et aliquid ex Phœbo sciscitari cupitis, Accedite ad aras. Non mactatis vero ovibus, ne in penetralia templi transite. Idem etiam a Virg. Æn. lib. vi. v. 249. confirmatur, quum describit quas ille victimas Diis inferis Æneas mactarit, antequam ad ipsos descenderat, ut patrem Anchisen adiret, et cum eo colloqueretur. Ipse atri velleris agnam Æneas matri Eumenidum, magnæque sorori Ense ferit, sterilemque tibi, Proserpina, vaccam. Tum Stygio regi nocturnas inchoat aras, Et solida imponit taurorum viscera flammis, Pingue superque oleum fundens ardentibus extis.

χρηστήριον, τό. Oraculum. Ion. poet. et comm. παρὰ τὸ χρᾶν, oraculum reddere, responsum dare. Et modo locum significat, in quo redditur oraculum, modo responsum ipsum, et oraculum a Deo, vel ab ejus ministris, editum. i. 20, 23, 47, 48, 53, 54, 63. [τὸ χρησθὲν, oraculum redditum. i. 63, 158. vel vaticinium.] i. 65, 69, 73, 75. et alibi passim.

χρίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐν ἠέρι μετέωρον ἐόντα. In aere sublimem a sole ungi. Quænam sit hujus insomnii ac visi interpretatio. iii. 124. et deinceps. ἀνακρεμάμενος [ὁ Πολυκράτης] ἐχρίετο ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἀνιεὶς αὐτὸς ἐκ τοῦ σώματος ἰκμάδα. Suspensus Polycrates a sole ungebatur, emittens ipsemet ex corpore humorem. iii. 125.

χροΐ. et χρῷ. ἐν χροῒ κείρεσθαι, et ἐν

χρῷ ξυρεῖν, quid. Vide λόφος. χρὼς autem a recto χρὼς, genit. χρωὸς, unde dat. χροῒ, καὶ κατὰ κρᾶσιν Ἀττικὴν χρῷ.

χρόνον. Diu. q. d. multum tempus. quod apud Græcos temporis diuturnitas in accus. ponatur. οὗτοι ἀντίσχον χρόνον Ἁρπάγῳ. Hi diu restiterunt Harpago. i. 175. Subauditur autem πολὺν, vel συχνὸν, ut passim loquitur Herodotus. Alias subauditur ὀλίγον, i. exiguum tempus.

χρόνου ἐπιγινομένου. Interjecto tempore. Interjecto temporis spatio. i. 28. Progressu temporis. V. Hom. 5.

χρόνου ὀλίγου ταῦτα ἔσται τελεύμενα. Hæc brevi tempore perficientur. iii. 134.

χρόνου προϊόντος. V. Hom. 2. Tempore procedente, sive progrediente. Temporis progressu. V. Hom. 3, 9, 11, 25.

χρόνου ἐναλλαγή. Præsens pro præterito, vel aoristo. ἀποπλέειν, pro ἀποπλεῦσαι. i. 24. χωρέειν, pro χωρῆσαι. ibid. ἀπηγέεσθαι, pro ἀφηγήσασθαι. ibid. ἔχειν, pro σχεῖν. ibid. ἱστορέεσθαι, pro ἱστορήσασθαι. ibid. ἔχειν, pro σχεῖν. ibid. δίζεσθαι, et ἐπιμηχανᾶσθαι, pro ζητῆσαι, et ἐπιμηχανήσασθαι. i. 94. ut ibid. ἀποπλέειν, pro ἀποπλεῦσαι. ibid. αὐλέειν, pro αὐλῆσαι. i. 141. προσαπολλύεις, pro προσαπολέσεις. i. 207. ἐλῶσι, pro ἐλάσουσι. ibid. ἐλᾷς, pro ἐλάσεις, ibid. ἐπιτελέειν, pro ἐπιτελέσαι. ii. 91. ἀποπλέειν, pro ἀποπλεῦσαι. ii. 113. ἐῶμεν, pro ἐάσομεν. ii. 114. πέμπειν, pro πέμψαι. ii. 118. ἀπαιτέειν, pro ἀπαιτῆσαι. ibid. λέγειν, pro λέξαι. ibid. ἐλῶν, pro ἐλάσων. ii. 162. iv. 148. v. 63. vii. 33. ἀπαλλάσσεσθαι, pro ἀπαλλάξασθαι. iii. 56. πάρειμεν, pro παρελευσόμεθα. iii. 72. οἴχεσθαι, pro οἰχήσασθαι, καὶ ἀπελθεῖν. iv. 10, 11, 14. ἀπικνέεσθαι, pro ἀφίξασθαι. iv. 14. διασκεδᾶς, pro διασκεδάσεις. viii. 68, &c.

χρόνῳ. comm. pro quo alias σὺν χρόνῳ. Tandem. i. 80. χρόνῳ ἐξαιρέθησαν. Tandem expugnati sunt. i. 175. χρόνῳ παρέστησαν. Tandem se dediderunt. iii. 13.

χρόνῳ ὕστερον πολλῷ. Multo post tempore. Multo post. i. 171.

χρυσόδετος, ὁ καὶ ἡ. H. V. Auro ligatus. σφρηγὶς χρυσόδετος, σμαράγδου λίθου ἐοῦσα. Sigillum confectum ex smaragdo lapillo, qui auro inclusus erat. iii. 41.

χρυσόπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ. comm. q. d. Auro aspersus, i. auro tectus. Inauratus. τριήρεϊ χρυσοπάστῳ. viii. 120. Triremi inaurata. Valla vertit, Tiara auro intertexta. quare videtur legisse τιάρῃ χρυσοπάστῳ.

χρυσοφόρος, ὁ. comm. Qui aurum gestat. Qui aurea ornamenta fert. iv. 104.

χρυσοφορεῖν. comm. Aurum ferre. Aurea ornamenta gestare. i. 82.

χρυσοφύλαξ, κος, ὁ καὶ ἡ. comm. Auri custos. iv. 13, 27.

χυτὸς, οῦ, ὁ. Substantive poni videtur apud Herod. pro aggeribus ex terra fusa congestaque factis. οἱ χυτοὶ τῆς διώρυχος. Aggeres fossæ. vii. 37.

χύτρος, ου, ὁ. Nomen quidem commune, si formationem spectes: at apud Herodot. accipitur præter vulgatam ollæ significationem, pro lavacro calido. ἔστι δὲ ἐν τῇ ἐσόδῳ ταύτῃ [τῶν Θερμοπυλέων] λουτρὰ, τὰ χύτρους καλέουσι οἱ ἐπιχώριοι. vii. 176. Sunt autem in hoc [Thermopylarum] introitu calida lavacra, quæ χύτρους, i. ollas, indigenæ vocant. Apud Dionysium de situ orbis. v. 438. ubi locus iste citatur, χύτρας legitur. Sed nihil mutandum. χύτροι etiam diem festum significant, de quo consule Suidam in voce χύτροι.

χῶμα γῆς. Agger terræ, terræ aggestæ moles, i. 93.

χῶν. Part. præs. pro χέων. Fundens. Aggerens. χώματα χῶν πρὸς τὰ

τείχεα ἐπόρθει. Aggeres aggerens, congerens ad mœnia, expugnabat. i. 162.

χωρεῖν. comm. Manare. Spargi. Disseminari. De rumore dictum. ἐνθεῦτεν ἡ φάτις αὕτη κεχώρηκε. Hinc rumor iste manavit. i. 122.

χωρεῖν. Cedere. Succedere. Evadere. Evenire. Exitum aliquem habere. παρὰ σμικρὰ τῶν λογίων ἡμῶν ἔνια κεχώρηκε. Nonnulla de nostris vaticinationibus in exigua evadunt. i. exitum parum firmum certumque habent. i. 120. πάντα οἱ ἐχώρεε εὐτυχέως. Omnia ei feliciter succedebant. iii. 39. χωρήσαντός οἱ τούτου. Cum hoc ei feliciter successisset. iii. 42. κάτοδος οὐ προσεχώρεε. v. 62. Reditus non succedebat. καί σφι χωρήσειν τὰ βούλονται. Ipsisque successura quæ cupiunt. v. 89. εὐπετέως τοι, δέσποτα, χωρήσει τὰ νοέων ἐλήλυθας. viii. 68. Facile, domine, tibi succedent, quæ cogitans [huc] venisti, [quæ in animo habebas quum huc venisti.] ἢν οἱ προχωρήσῃ τὰ νοέων λέγει. viii. 102. Si ei succedant quæ cogitans dicit. viii. 108.

χωρεῖν. comm. Capere. Continere. χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους. 600 amphoras continens. i. 51, 70, 192. iv. 81.

χῶρος, ὁ. Ion. et poet. pro quo comm. τὸ χωρίον, et τόπος. i. 1, 62, 64, 67, 82, 148, 157, 160. ii. 75. viii. 53.

χῶσαι. comm. συγχῶσαι. Terra congesta tegere. τὴν σορὸν συνέχωσα. Loculum terra congesta texi. i. 68. χωσθῆναι. Terra aggesta firmum fieri. ii. 11, 137. iv. 173.

χῶσαι, et composita. Aggerem, vel terræ tumulum excitare. Humo aggesta tegere, obruere. ἐν τούτῳ σφέας τῷ χώρῳ ἀλεξομένους μαχαίρῃσι τῇσι αὐτέων ἐτύγχανον ἔτι περιεοῦσαι, καὶ χερσὶ καὶ στόμασι, κατέχωσαν οἱ βάρβαροι βάλλοντες. vii. 225. Valla: Hoc in loco defensantibus sese gladiis, qui adhuc eis supererant, barbari circumfunduntur, et manibus et vocibus incessentes. Æ. P. Hoc in loco [Græcos] ipsos [hostem] propulsantes gladiis, qui adhuc ipsis supererant, et manibus et ore, barbari [telis] petentes obruerunt. Sed locus videtur ita legendus, et distinguendus, μαχαίρῃσι, τοῖσι αὐτέων, ἀντὶ τοῦ, ἐκεῖνοι αὐτέων οἷς ἐτύγχανον, &c. Vel, μαχαίρῃσι, αἳ αὐτοῖς, &c. nisi dicas τὸ τῇσι sequi præcedentis casus constructionem, et pro αἳ sumendum, quod nunc paulo durius videretur; deinde subjiciendum αὐτοῖς, &c. Alioqui erit ἀνακόλουθον. Post στόμασι vero distinctio notanda. Hæc enim non ad barbaros (ut Valla putat), at ad Græcos sunt referenda. Hic enim est hujus loci sensus: Græci, quibus adhuc gladii supererant, gladiis se tutabantur, et barbaros propulsabant. Quibus vero nec lanceæ nec enses nec gladii amplius supererant, illi manibus, illi pugnis, unguibus, ore, dentibus, morsuque, rem gerebant, ne morerentur ignaviter, ac inulti. Nostram sententiam Herod. ipse confirmat his verbis, vii. 224. δόρατα μέν νυν τοῖσι πλέοσι αὐτέων τηνικαῦτα ἐτύγχανε κατεηγότα ἤδη, οἱ δὲ τοῖς ξίφεσι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας. Sic autem summam fortissimorum virorum virtutem in barbaros exsertam vult demonstrare, quemadmodum idem vii. 223. testatur, ἀπεδείκνυντο ῥώμης ὅσον εἶχον μέγιθος ἐς τοὺς βαρβάρους, παραχρεώμενοί τε, καὶ ἀτέοντες. Lector eam sententiam sequatur, quam veritati favere judicarit. καὶ τὸ ἔρυμα τοῦ τείχεος συγχώσαντες. vii. 225. Vall. Et munitionem muri subruentes. Æ. P. [telis, vel] aggesta terra obruentes, tegentes, et æquantes, ita ut planitiei parem redde-

rent. Quod ex sequentibus colligi potest, τὸν ἥλιον ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν οἰςῶν ἀποκρύπτουσι. τοσοῦτό τι πλῆθος αὐτέων εἶναι. vii. 226. χῶμα ἐπειρᾶτο διαχοῦν. viii. 97. Aggerem excitare conabatur. χώματα χῶσαι. ix. 85.

Ψ.

ΨΑΜΜΟΣ. οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν, καὶ μέτρα θαλάσσης. Novi autem ego et arenæ numerum, et mensuram spatiumque maris. i. 47.

ψελιοφόρος, ου, ὁ. vel potius ψελλιοφόρος. ὁ ψέλλιον φορῶν. Armillatus. Qui fert armillas. N. H. Armillis ornatus. viii. 113. Suid. τὸ ψέλλιον, κόσμος τῆς χειρός. Ital. *Braccialetti*. Gall. *Des bracelets*. Vide vulg. Lex.

ψεύδειν. comm. Fallere. Decipere. Frustrare. Frustrari. ἐψευσμένοι γνώμης. viii. 40. Opinione [sua] frustrati. μηδαμῶς σφέας ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος. ix. 61. Ne se sua spes frustraretur.

ψευδὴς ὁδός. comm. Via mendax, pro ψεῦδος. Mendacium. ἐ τρέπεται ἐπὶ ψευδέα ὁδόν. Ad mendacem viam, ad mendacia, se non convertit. i. 117.

ψευδοπάρθενος, ἡ. Falsa virgo. Virgo non virgo. Non vera virgo. τὰς ἀποθνησκούσας παρθένους ἐκ τῶν τρωυμάτων ψευδοπαρθένους καλέουσι. Virgines ex vulneribus decedentes falsas virgines appellant. iv. 180.

ψευδόρκιος, ὁ. Herod. nomen, pro comm. ψεύδορκος. Perjurus. Qui facit præter juramentum, quod juravit. Qui jusjurandum violat. i. 165.) (τὸ ὅρκιον φυλάσσειν. ibid.

ψῆγμα, τος, τό. comm. Auri ramentum. Ramentum. πάρεξ τοῦ ἐκ τοῦ Τμώλου καταφερομένου ψήγματος. Præter auri ramenta, quæ ex Tmolo deferuntur. i. 93. iii. 94, 95, 98. v. 101. vi. 125.

ψὴν, ὁ. Culex. ὁ ψὴν τὴν βάλανον ἐσδύνων. Culex palmulam ingrediens. βάλανον enim ita vertit Valla. Proprie tamen glandem. γενικῶς vero fructum omnem glandi similem, ut sunt et dactyli, præsertim immaturi. i. 193. ψῆνας γὰρ δὴ φέρουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ ἔρσενες, κατάπερ οἱ ὄλυνθοι. Palmæ enim mares in fructu ferunt culices. Vel, Masculæ enim palmæ producunt in fructu culices, ut caprifici. ibid.

ψηφιδοφόρος, ου, ὁ. N. H. pro com. ψηφηφόρος. Qui suffragium fert. Qui sententiam fert. ἑνδέκατος ψηφιδοφόρος. Undecimus in sententia ferenda. vi. 109. Est autem compositum ex diminutivo ψηφὶς, ψηφίδος, ἡ. quod jam idem valet ac ψῆφος, et verbo φορέω, ῶ, vel φέρω, quod in compositione τὸ ε in ο vertit.

ψῆφος, ου, ἡ. comm. Calculus. Suffragium. Lapillus suffragiis, et sententiis ferendis, destinatus. Ipsum suffragium. Ipsa sententia. Ovid. τῶν Μεταμορφώσεων. lib. 15. v. 41. Mos erat antiquis niveis, atrisque lapillis, His damnare reos, illis absolvere culpa. Οἱ ςρατηγοὶ διενέμοντο τὰς ψήφους. viii. 123. Duces suffragia distribuerunt. id est, Milites in suffragia, lapillis distributis, miserunt. πᾶς τις αὐτέων ἑωϋτῷ ἐτίθετο τὴν ψῆφον. ibid. Eorum unusquisque sibi ipsi lapillum attribuebat. i. Secundum se ipsum sententiam ferebat. vel, sibi ipsi suffragia ferebat; suo suffragio præmium ac honorem sibi decernebat.

ψυχή. Mens. Ratio. ψυχὴν οὐκ ἄκρος. Mentis vel rationis minime compos. Herod. locutio. v. 124. v. s. Animo non summus, vel excellens. i. Qui animum, animique varios motus ac impetus regere, coercere, frænare nequit, ita ut summum principatum in animo ratio

obtineat. μεταφορικῶς pro eo sumitur, qui mentis non est compos. Sic οὐκ ἄκρος ὀργὴν vocatur iræ impotens; qui supra iram esse non potest, ut eam regat, moderetur, atque pro arbitrio frænet; sed ei paret, eique se subjicit, ac ab ea se transversum agi patitur.

Ω.

Ω κατ' ἀποκοπὴν formatum in quibusdam nominibus a recto ὼν deductis, quorum genitivus ῶνος, dat. ῶνι, accus. ῶνα, et κατ' ἀποκοπὴν, ῶ. Ut, Σαρδὼν, ῶνος, ῶνι. Σαρδῶνα, Σαρδῶ. v. 106. Steph. docet hanc insulam et Σαρδὼ, et Σαρδῶνα vocari. v. 124. Dicitur etiam Σαρδὼν, όνος. Dionysius v. 82. Τῆ δ' ἔπι Σαρδόνιος μορμύρεται ἐγγύθι πόντος. Vide Græca Scholia. et 65, 66. ed. Steph.

ω κατ' Ἰωνικὴν κρᾶσιν, ἐκ τοῦ οα. ὁ ἀνήρ. ὡ'νήρ. i. 162. τὠρχαῖον. τὸ ἀρχαῖον. i. 173. τὼ 'πὸ τούτου. τὸ ἀπὸ τούτου. i. 199. τὤγαλμα. τὸ ἄγαλμα. ii. 42, 46, 63, 172. iii. 37. τὼ 'ποβαῖνον, pro τὸ ἀποβαῖνον. ii. 82. τὼ 'πὸ τοῦδε, pro τὸ ἀπὸ τοῦδε. iii. 40. τὠληθές. τὸ ἀληθές. vi. 68, 69. Illud autem observandum in his vocabulis, post factam κρᾶσιν remanere spiritum eundem, quo vocalis ante contractionem factam notabatur, ut originis vestigia melius appareant. Quinetiam eundem accentum retineri in multis, ut hic videmus. Alioqui dicendum esset τὸ ο κατ' ἔκτασιν in ω verti, vocalem vero α κατ' ἀφαίρεσιν tolli, sublatæque notam ac indicium relinqui, quod ἀπόστροφος appellatur, quæ sic pingitur'. Hæc autem vel in vocis initio, vel in fine collocatur. In initio, ut ὡ'νὴρ, pro ὁ ἀνήρ, ποῦ 'στιν, pro ποῦ ἐστιν. In fine, ut ὑπ' ἐμοῦ, pro ὑπὸ ἐμοῦ. παρ' ἐκείνου, pro παρὰ ἐκείνου. τὠρχαῖον, pro τὸ ἀρχαῖον. ix. 45.

ω κατὰ κρᾶσιν Ἰωνικὴν ἐκ τοῦ οη comm. ἀμβώσας, pro ἀναβοήσας. Vociferatus. Edito clamore. i. 8. ἀνέβωσεν, pro ἀνεβόησεν. i. 10. ἐννώσας, pro ἐννοήσας. Cum animo volutasset. Cum perpendisset. Cum animadvertisset. i. 68. νένωτο, pro ἐνενόητο. In animo habebat. i. 77. ἐννώσαντα, pro ἐννοήσαντα. Cum cogitasset. i. 86. ἐπιβώσασθαι, pro ἐπιβοήσασθαι. Invocasse. Implorasse. i. 87. βῶσαι, pro βοῆσαι. Vocare. i. 146. ὀγδώκοντα. Octoginta. pro ὀγδοήκοντα. Quamobrem in vulgatis codicibus male ὀγδῴκοντα cum ι subscripto legitur. i. 163, 176, 189. ii. 9. ἐννενώκασι, pro ἐννενοήκασι. Animadverterunt. iii. 6. ὀγδώκοντα bene scriptum legitur. iii. 22, 95. viii. 44. βεβωμένα, pro βεβοημένα. iii. 39. βώσαντες, et ἐπιβώσωνται, pro βοήσαντες, et ἐπιβοήσωνται. v. l. προσεβώσατο. vi. 35. καταβωσομένους. vi. 85. ἐβώσθησαν, pro ἐβοήθησαν. vi. 131. ἐνενῶντο, pro ἐνενόηντο. vii. 206. διενενῶντο, pro διενενόηντο. vii. 207. tertia plur. plusq. p. pass. a διανοέομαι, οῦμαι. Cogito. In animo habeo. ἐβώσθη, pro ἐβοήθη. viii. 124.

ω Ion. et Doric. terminatio nonnullorum nominum genitivi sing. communiter in ου desinentis. Μενελάω, pro Μενελάου. vii. 169.

ώ. Attica et Ionica terminatio quorundam nominum substantivorum, in genitivo casu, quartæ simplicium, a recto ὼς pro comm. nominativo ὸς, et genitivo οῦ. ut λεὼς, λεώ. populus. νεὼς, νεώ. templum. Sic Νεκὼς, Νεκώ. Nomen proprium regis Ægyptiorum. iv. 42. φενεὼς, φενεώ. vi. 74.

ω pro οῦ in genitivis quorundam nominum Attice et Ionice in ῶς, vel ῶν, habentium desinentem nominativum, ῶς quidem in masc. g. ῶν vero in n. ἀξιόχρεω, pro ἀξιοχρέου inusitato. v. 111. Θεράμβως. Θεράμβω. Nomen urbis. Herod.

vii. 123. Sed non constat ibi utrum masc. an f. g. sit.

ω non solum Attice, sed et Ion. pro comm. α in nominativis accusat. vocativis plur. quartæ decl. simplicium, neutrius gen. ut τὰ εὔγεω pro τὰ εὔγεα. Sic τὰ ἀξιόχρεω, pro ἀξιόχρεα, quod inusitatum. v. 65.

ω. Ion. ἀντὶ τοῦ αυ. comm. τρῶμα. pro τραῦμα. Vulnus, plaga, clades. nisi παρὰ τὸ τορέω, ῶ. τρῶ, τρώω. τρώσω, τρώσκω, τιτρώσκω. Perforo, penetro, vulnero, saucio, deductum dicas. i. 18. τρωματίζειν. pro τραυματίζειν. i. 59.

ῳ. Ion. pro comm. οῖ. δυῶν pro δυοῖν. Duob. i. 94, 130. ἀνῶσαι, pro ἀνοίσαι. Retulisse. i. 157. δυῶν. pro δυοῖν. iv. 1, 90.

ώατο. Ion. 3. pers. plur. imperf. 2. conjug. contract. pro comm. in ῶντο desinente. ἐπειρώατο, pro ἐπειρῶντο. Tentabant. Periculum faciebant. i. 68. Sic autem formatur. ἐπειρῶντο, sublato ν, et inserto α. ἐπειρώατο, circumflexo in acutum mutato, quia duæ syllabæ sequuntur. Circumflexus enim in ultimam tantum, aut penultimam verbi natura cadit. Excipe τοῖσσεσσιν articulum, de quo Eustath. Sic τοῖσινδε apud Hippocratem 480. 22. typ. Froben.

ῴατο. Ion. 3. pers. plur. optat. mo. 2. conjug. pro comm. in ῷντο desinente. πειρῴατο pro πειρῷντο, conarentur. ἐκ τοῦ πειράοιντο, κατὰ κρᾶσιν. iv. 139. vi. 138. sic ὁρῴατο. pro ὁρῷντο formatur autem ab ῷντο terminatione communi, rejecto ν, inserto α, et circumflexo, propter duas sequentes syllabas, in acutum, ex grammaticis præceptis, mutato. Vel a 3. sing. in ῷτο desinente, inserto α. V. Hom. 32.

ώϊος. Ion. et poet. pro comm. et Attico ῷος. in adjectivis nominibus. πατρώϊος, pro πατρῷος. Paternus. i. 41. ii. 1.

ὠθίζεσθαι. Verbum, quod proprie dicitur de iis, qui propter confertam populi multitudinem se mutuo pellunt, ut aliquo perveniant; ut fit in principum aulis, in prætoriis, ac magistratuum ædibus, quum quis ad principem, prætorem, et magistratum, accedere cupit, ut eum coram alloquatur. ὠθιζομένων αὐτῶν. Ipsis inter se concertantibus, atque conflictantibus. iii. 76. Hæc ita Galli patrio sermone feliciter exprimerent. *Iceux s'entre poussans l'un l'autre pour entrer.* Vel, *Iceux se debattans entre eux pour entrer.*

ὠθισμός, ου, ὁ. Impulsio. Propulsio. Conflictus. Prælium, in quo alii alios armis propellunt, ut aliquid in suam potestatem redigant. Περσέων τε, καὶ Λακεδαιμονίων, ὠθισμὸς ἐγένετο πολλός. vii. 225. Persarum, et Lacedæmoniorum multus, vel magnus, et vehemens conflictus fuit; id est, Persæ, et Lacedæmonii inter se vehementi conflictu pugnarunt. Pro Leonidæ cadavere obtinendo vehementer conflixerunt, ita ut se mutuo protruderent, atque propellerent.

ὠθισμὸς λόγων. Verborum conflictus. τῶν στρατηγῶν ἐγίνετο ὠθισμὸς λόγων πολλός. viii. 78. Inter duces grave verborum certamen, gravis altercatio fuit. ἐν τῇ διατάξει ἐγένετο λόγων πολλῶν ὠθισμὸς Τεγεητέων τε, καὶ Ἀθηναίων. ix. 26. Valla: Ibi in distinguendis nationibus magna sane altercatio exstitit inter Tegeatas, et Athenienses. Æ. P. In ipsa [militum] dispositione [i. in acie instruenda, et loco singulis nationibus assignando,] multorum verborum altercatio inter Teg. et Athen. exstitit. ἐς ὃ ἀπίκοντο ἐς ὠθισμόν. ix. 62. Donec ad propulsionem venerunt. i. Donec alii alios armis propellere cœperunt.]

ὠκυτόκιον, ου, τό. N. H. Partus celeritas. ἀποφέρειν τῇ Εἰλειθυίῃ τὸν φόρον

ἀντὶ τοῦ ὠκυτόκου. Tributum Lucinæ pro partus celeritate, vel pro partu maturato, aut maturando, ferre. iv. 35.

ὦλλοι. Ion. et Dor. pro comm. οἱ ἄλλοι. Alii. i. 48. ᾦλλοι. ii. 36. Sed ὦλλοι quidem, per contractionem, ᾦλλοι vero, per elisionem τοῦ α, et ι, subscripto, dictum. Et in altero quidem, spiritus asper articuli, vel Ionice mutatus in tenuem, vel sublatus, remanente tenui sequentis vocis ἄλλοι. In altero vero spiritus quidem articuli servatur, sed accentus tollitur, ne in eandem syllabam idem accentus bis, nulla particula enclitica sequente, cadat.] ii. 51. Sic viii. 67. ᾦλλοι.

ὠμοβοίη, ης, ἡ. Cruda pellis bovis. H. V. vide ὠμοβόεια apud Eustathium, 114. 13. In vulgatis lexicis perperam legitur ὠμοβοέων δερμάτων, crudarum pellium bovinarum; et Herodoto hæc tribuuntur, licet nec liber, nec libri locus notetur. At apud Herodotum legitur, ὠμοβοέων, καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων ὀχετόν. i. crudarum bubularum pellium, et aliarum pellium canalem. Hic autem τὸ ὠμοβοέων est genitivus pluralis [Ionice formatus] a singulari ὠμοβοέη, si lexicis fides est adhibenda. Quod observandum. Nam alioqui genitivus iste pluralis esset in ultima syllaba circumflectendus sic, ὠμοβοεῶν. Consule tritas grammaticorum regulas, et exceptiones. Sed fortasse verisimilius fuerit, si a neutro τὰ ὠμοβόεια, τῶν ὠμοβοείων, quod crudas bovis pelles significat, καθ' ὑπεξαίρεσιν Ἰωνικὴν τοῦ ι, ὠμοβοέων formatum esse dicamus. qua de re suo loco fusius. Si nomen adjectivum esset, ὠμοβοείων scribendum esset; vel hic etiam eadem ratione τὸ ι subtractum dices: vel etiam hoc ὠμοβοέων in genitivo plural. 2. declin. simpl. nunc præter morem παροξυτονεῖται, quemadmodum et alia quædam ab aliis jam observata, et scripta. Sic est apud Thucyd. l. iii. §. 110. Ὄλπων, non Ὀλπῶν scribitur, a recto Ὄλπαι, quod erat castelli nomen. et l. 8. §. 109. Φοινίσσων νεῶν, pro Φοινισσῶν, ut grammaticæ regulæ scribendum monent.

ὠμοβοέην μούνην περιτείνας. iv. 65. Solam crudam bovis pellem circumtendens. Vide ὠμοβόϊνος.

ὠμοβοΐη, ης, ἡ. Cruda bovis pellis. vii. 91.

ὠμοβόϊνος, η, ον. N. H. Ex cruda bovis pelle factus. ὠμοβοΐνας ἀσπίδας εἶχον. Clypeos ex cruda bovis pelle factos gestabant. vii. 76, 79.

ὦν. Ion. pro comm. οὖν. Igitur, ergo. i. 2, 4, 5, 8. ὦκων, pro οὔκουν. Non ergo. i. 11, 30. οὔτω ὦν, pro οὕτως οὖν. Sic igitur. i. 32, 39, 40, 68, 109, 124, 158. γῶν pro γοῦν. vii. 104. et passim.

ὦν. Ionice redundans. τοῦτον δὴ ὦν, pro τοῦτον δὴ οὖν. Nam δὴ et οὖν idem significant. Hunc igitur. i. 34. Οὐ γὰρ ὦν. i. 49, 58, 59, 75, 80, 82. τούτων γὰρ ὦν. Horum enim. i. 94, 108, 118, 132, 140. ii. 39, 87.

ῶν. Ion. pro comm. οῦν, in nominibus. τὴν βῶν, pro τὴν βοῦν. Bovem. ii. 40. vi. 67.

ων. terminatio genitivi, non semper in secunda declinatione simplicium in έων, Ionice, dissolvitur. ut ἁρπαζομένων γυναικῶν. non ἁρπαζομενέων. i. 4.

ὦναξ. Ionice pro ὦ ἄναξ. iv. 150.

ὠνεῖσθαι. comm. Emere, pro quo et πρίασθαι. i. 70. et πράττειν. σω. χρυσὸν ὠνέοντο. Aurum emerunt. i. 69. Κροῖσος ὠνεομένοισι ἔδωκε δωτίνην. Crœsus [aurum] ementibus dono dedit. ibid. ὠνευμένοισι πωλέειν. Ementibus vendere. i. 165.

ὠνὴ, ῆς, ἡ. Emtio. comm. ὠνῆτι, καὶ πρήσει χρέωνται. Emtione, ven-

ditioneque utuntur. i. Mercaturam exercent, atque negotiantur. Gallice, *Ils trafiquent en achetant et vendunt.* i. 153.

ὡ'νήρ. Ion. et Dor. pro ὁ ἀνήρ. i. 162. ii. 51. iii. 155. v. 104. ὤ'νδρες, οἱ ἄνδρες. iv. 134, 161. vii. 143.

ὦ'νθρωπε. Ion. et Dor. pro comm. ὦ ἄνθρωπε. viii. 125.

ὡ ἄνθρωποι. Ion. et Dor. pro comm. οἱ ἄνθρωποι. vii. 11, 49.

ὡραίη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ὡραία ἐλλειπτικῶς. subauditur enim ὥρα. Vernum, sub. tempus. i. Ver. ὥρα enim apud poetas κατ' ἐξοχὴν τὸ ἔαρ. i. ver significat. Unde ὡραῖος, veris instar formosus. Nam (ut poeta canit Ecloga tertia. v. 56.) Et nunc omnis ager, nunc omnis parturit arbos, Nunc frondent sylvæ, nunc formosissimus annus. Eustath. ὥρα τὸ ἔαρ. καὶ ἁπλῶς μὲν οὕτω λεγόμενον, ἐλλιπῶς λέγεται. οἷον ἐν τῷ, Ὅσσα τε φύλλα, καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. ἐν δὲ τῷ, ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ἐντελῶς. Herodotus vero iv. 28. quum dicit, τὴν μὲν ὡραίην οὐκ ὕει λόγου ἄξιον οὐδὲν, τὸ δὲ θέρος, ὕον οὐκ ἀνίει, videtur ἐλλειπτικῶς dixisse, ut ὥρην subaudiatur. i. Verno quidem tempore nihil pluit, quod memoratu sit dignum: æstate vero, pluere non cessat. ὡραίην ὥρην, Ἰωνικῶς, καὶ ποιητικῶς vocat, τὴν ὥραν τὴν εἰαρινὴν, i. tempus vernum, quod unico vocabulo ἦρ appellatur. Hic est, nisi fallor, germanus hujus loci sensus, ac interpretatio. Valla tamen hæc ita vertit: Nam quum tempus pluendi est, nihil ibi, quod sit ullius momenti, pluit. &c. Lector de utraque interpretatione judicet. Sed et sic erit ἐλλειπτικὸν loquendi genus, ac ὥρην, vel aliquid ἰσοδυναμοῦν, subaudietur. Vel erit epithetum loco nominis substantivi, ὡραίη, pro ὥρῃ, ὥρη vero, pro ἔαρ, ut ante dictum. Quod minime παράδοξον. Consule Eustathium ἐν τῷ, Ἐπίθετά τινα καθ' αὑτὰ λεγόμενα, συνεισάγοντα μὲν τὰ ὑποκείμενα, καθ' ὧν λέγονται. ἀτελῶς δὲ ὅμως λεγόμενα, οἷον τὸ βροτὸς, ὅπερ ἐντελῶς βροτὸς ἄνθρωπος λέγεται. καὶ τὸ πολιαὶ, ὑπακουομένου τοῦ τρίχες. καὶ κεστὸς, ὑπακουομένου τῦ ἱμάς. &c. Vide et τρυφάλεια. Sic et Latine Cani dicuntur, subaudito nomine pili, vel capilli. Idem et in aliis multis factum invenias. Vel, ut ab ἀνάγκη, σελήνη, ἀθήνη, ποιητικῶς κατὰ παραγωγὴν dicitur ἀναγκαίη, σεληναίη, ἀθηναίη, sic etiam ab ὥρῃ deducetur ὡραίη, ης, ἡ. quod substantive sumetur.

ὡραῖος. comm. Maturus. Qui propter ætatem maturam ad aliquid est aptus. παρθένος ὡραία ἀνδρός. i. 107. Virgo matura viro. Virgil. Æn. vii. v. 52. Sola domum, et tantas servabat filiæ sedes, Jam matura viro, jam plenis nubilis annis. αἱ παρθένοι γάμων ὡραῖαι. i. 196. pro quo συνωνύμως dicitur αἱ παρθένοι ἐς γάμου ὥρην ἀπικόμεναι. vi. 61. ἐπειδὴ ἐγένοντο ὡραῖαι γάμου. vi. 122.

ὥρη. Ion. pro comm. ὥρα. Certum, statutumque tempus. τὴν ὥρην. Certo, statutoque tempore. ii. 2.

ὤρη, ης, ἡ. Ion. pro comm. ὤρα, cum tenui; id est, cura, solicitudo. μηδεμίην ὤρην ἔχειν ἁρπασθεισέων γυναικῶν. Mulierum raptarum nullam curam gerere. De mulieribus raptis nullo modo solicitum esse. i. 4. quod paulo post dicitur, ἁρπαζομένων τῶν γυναικῶν λόγον οὐδένα ποιήσασθαι. Gallice, *Ne tenir aucun compte. Ne faire aucun compte des femmes ravies. Ne s'en soucier aucunement.* ibid. Pro eodem dicitur et ὤρη cum tenui, quod comm. φροντίς. τῆς οὐδεμίη ἐστὶ ὤρη ἀπολλυμένης. Cujus pereuntis nulla geretur cura. iii. 155. τότε ὤρην ἐποιήσαντο οὐδεμίην. ix. 8. Nunc nullo modo curarunt [hoc.]

ὡρμέατο. tertia plur. plusquamperf. pass. Ion. formata, pro comm.

ὥρμηντο. Formatur autem vel a 3. sing. ὥρμητο, dissoluto η in εα. vel a 3. plur. ὥρμηντο, rejecto ν, et dissoluto η in εα. Vide εατο Ion. formata. vii. 215. viii. 25, 109. ὡρμέατο βοηθέειν. ix. 61. Ad opem ferendam ferebantur.

ὡρώρυκτο. Ion. et Att. pro comm. ὤρυκτο. ab ὀρύσσω, ξω. i. 186.

ὡς cum infinitivis Ἰωνικῶς junctum, loco imperfecti, vel aoristi. ὡς παρεῖναι αὐτές. ἀντὶ τȣ͂, ὡς αὐτοὶ παρῆσαν. i. 24. Cum illi advenissent. ὡς δὲ ἄρα μιν προςῆναι τȣ͂το. pro, ὡς δὲ ἄρα τοῦτο αὐτῷ προίςη. Latin. interpres hæc ita, Quod ubi subiit Crœso. i. 86. Verba sonant, Quum autem hoc ante ipsum stetisset, id est, in mentem ei venisset. Sed τὸ μὶν hic ἀντὶ τοῦ αὐτῷ positum videtur, quod rarissimum. Nam alias in accusativo tantum reperitur pro αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτό. Interdum et in plurali dicitur μὶν, pro αὐτοὺς, αὐτὰς, αὐτὰ, ποιητικῶς, ut docet Eustathius. Hoc autem dicetur ad similitudinem τοῦ ἐμὶν, καὶ τὶν, quæ Δωρικῶς ἀντὶ τῶν, ἐμοὶ, καὶ σοὶ, ponuntur. Aristoph. ἐν Ὄρνισι. v. 929. Δὸς ἐμὶν ὅ, τι περ Τεᾷ κεφαλῇ θέλης Πρόφρων δόμεν ἐμὶν, τεΐν. Vide Scholia Græca. Theocritus Idyll. xi. ver. 29. Ἐκ τήνω δύναμαι. τὶν δ' οὐ μέλει ȣ̓ μὰ Δί' ȣ̓δέν. Et ib. ver. 55. ὡς κατέδυν ποτὶ τὶν, καὶ τὰν χέρα τεῦ ἐφίλασα. προςῆναι vero cum dativo usurpatur et alibi. τῷ Ἀςυάγεϊ προςὰς ὁ Ἅρπαγος. Cum Harpagus ante Astyagem stetisset. i. 129. Sed fortasse jam τὸ προςῆναι ἀντὶ τοῦ προςῆσαι sumendum, ut locus ita explicetur, προςῆσαι, δηλονότι τοῦ Κύρου, καὶ τῶν λοιπῶν Περσῶν, καὶ τούτων ἀκουόντων προενεγκεῖν. ἀντὶ τοῦ, ὡς δὲ αὐτὸς ὁ Κροῖσος τοῦτο τὸ τοῦ Σόλωνος ῥῆμα, εἴτε ἀπόφθεγμα, προέςησε τοῦ Κύρου, καὶ τῶν λοιπῶν Περσῶν, καὶ πάντων ἀκουόντων προήνεγκεν, ἀνενεικάμενό; τε, καὶ ἀναςενάξας, ἐς τρὶς ὠνόμασε τὸ Σόλων, id est, Cum autem ipse Crœsus hoc Solonis dictum ante Cyrum ceterosque Persas statuisset, posuisset, ac omnibus audientibus protulisset, vocibus, et suspiriis repetitis, ac iteratis, Solonem ter nominavit. μεταφορικῶς vero dicetur τὸ προςῆναι, εἴτε προςῆσαί τι τινὸς, ἀντὶ τοῦ, ἐνώπιόν τινος, καὶ παρόντος τινὸς, τι προενεγκεῖν. Aliquid aliquo præsente, coram aliquo, proferre. Si τὸ προςῆναι sumas pro ante aliquem, ante alicujus oculos, mentemque statui, ponetur pro παραςῆναι, καὶ παραςήσασθαι, quæ dicuntur de rebus, quæ nobis in mentem repente veniunt, pro quo συνωνύμως ibid. habemus, τῷ Κροίσῳ τὸ τοῦ Σόλωνος ἐσελθεῖν. Hæc igitur verborum varietas, et usus accurate nobis est observandus. Ὡς οὐ παύεσθαι [τὰ κακά.] pro, ὡς οὐκ ἐπαύετο. i. 94. Cum mala non cessarent. ὡς ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, pro ὡς ἐψεύσθη. Cum spe frustratus fuisset. i. 141. ὡς γεγονέναι, pro ὡς ἐγεγόνει. ii. 99. κτίσαι, pro ἔκτισε. ibid. ὡς τυχεῖν ἀνοίξαντα, pro ὡς ἔτυχε ἀνοίξας. ii. 121. §. 2. Eodem loco multa sunt exempla constructionis ejusdem. ὡς δὲ τὴν παῖδα ποιέειν, pro ὡς δὲ ἡ παῖς ἐποίει. ii. 121. §. 5. ὡς ἐμοὶ δοκέειν, pro ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. ii. 124. ὡς οἴχεσθαι, pro ὡς ᾤχετο. ii. 140. ὅκως οἱ φοιτᾷν, pro ὅταν αὐτῷ ἐφοίτων. ibid. ὡς ἀπικέσθαι, pro ὡς ἀπίκετο. ii. 162. ὡς ἀπενειχθέντα, εὖ δοκέειν εἰρῆσθαι, pro ὡς ἀπηνέχθη, εὖ ἐδόκει εἰρῆσθαι. Cum hæc renuntiata fuissent, recte dicta videbantur. iii. 14. ὡς ἐγερθῆναι, pro ὡς εἰγέρθη. Cum excitatus fuisset. iv. 9. ὡς δὲ δόξαι, pro ὡς δὲ ἔδοξε. iv. 11. ὡς πλέονα γενέσθαι, pro ὡς πλέων ἐγένετο. iv. 179. ὡς ἐλθεῖν, pro ὡς ἦλθον. vii. 148. ὡς γενέσθαι πλώοντας, pro ὡς πλώοντες ἐγένοντο. vii. 170. ὡς ἐκβῆναι τὸν Ξέρξεα, pro ὡς ἐξέβη ὁ Ξέρξης. viii. 118, &c.

ὥς. Ion. et poet. pro comm. οὕτως. Ita. Sic. v. 30. ix. 35.

ὦσαι, pro οἶσαι, ab οἴω. τὸ φέρω, unde ἀνῶσαι. i. 157. Vide ἀνῶσαι. In vulg. Lex. ἀνῶσαι sine ι subscripto legitur, et ad ἀνωθέω, ῶ. perperam refertur.

ὡσαύτως. comm. Similiter. Simili modo, simili ratione. Eodem modo. vii. 86. ὡς δ᾽ αὔτως, pro ὡσαύτως δέ. vii. 86. ix. 81.

ὡς ἐκ κακῶν ἐχάρη τε, καὶ ἥσθη. viii. 101. Ut in malis gavisus, et lætatus est. At videtur ἐλλειπτικὸν esse loquendi genus, quod fortasse non inepte sic expleretur, ὡς ἐκ κακῶν καλῆς ἐλπίδος φαινομένης ἐχάρη τε, καὶ ἥσθη. Ut bona spe ex malis apparente, vel affulgente, gavisus, et lætatus est. Alioqui ἰσοδυναμεῖ τούτοις, ὡς ἐν κακοῖς, &c.

ὡς ἐόν. Ion. et Att. pro comm. ὡς ἐόντος. τούτου κατηλόγησε [τοῦ χωρίου,] ὡς ἐὸν ἄμαχον. ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐόντος ἀμάχου. Hunc locum neglexit, quippe quod inexpugnabilis esset. Est autem σολοικοφανές. i. 84.

ὠσθῆναι, et participium ὠσθείς, εῖσα, έν. ab ὠθέω, ῶ, ήσω. Pello, cum suis compositis. ἀπωσθέντες. Expulsi. i. 173.

ὡς τάχος. comm. Quam celerrime. v. 106. Plena locutio videtur esse, ὡς τάχος ἔχεις. Ut celeritatem habes. ἀντὶ τοῦ, καθ᾽ ὅσον τάχος δύνασαι. ὡς τάχιστα. Quanta celeritate potes. Quanta maxima celeritate potes. pro quo συνωνύμως dicitur, ὡς ταχέως εἶχε ἕκαστος. viii. 107. Quam celerrime quisque poterat.

ὥστε. Ion. pro ἅτε. Utpote. Quippe qui. Quippe quod. οὐδαμῶς εἶχε ἀσφαλέως σημῆναι, ὥστε φυλασσομενέων τῶν ὁδῶν. Nullo modo tuto [rem illi] significare poterat, quippe quod itinera observarentur, custodirentur. v. 35.

ὥστε δέ. Ion. pro comm. τοιγαροῦν. Igitur. Ergo. i. 8.

ὤσφραντο. Ion. 3. pers. plur. plus. p. p. ab ὀσφραίνομαι. fut. ὀσφρανοῦμαι. perf. pass. ὤσφραμμαι, ὤσφρανσαι, ὤσφρανται. plusq. p. ὠσφράμμην, ὤσφρανσο, * ὤσφραντο. Eodem autem modo jam et tertia singularis, et tertia persona pluralis Ionice formata fuerit, pro com. ὠσφραμμένοι ἦσαν. Vel ὤσφραντο κατὰ συγκοπὴν dictum, pro ὠσφράναντο, estque 3. plur. aor. 1. med. ab activo inusitato ὤσφρανα, ὠσφρανάμην, ὠσφράνω, ὠσφράνατο, ut ab inusitato ἔγεινα, τὸ ἐγεινάμην, ω, ατο. quod inusitatum. 3. plural. ὠσφράναντο, ut ἐγείναντο. Hoc verisimilius. Vel ὤσφροντο esset legendum, ut sit aor. 2. medii, tanquam ab ὄσφρομαι. μ. ὀσφρήσομαι. aorist. 2. med. ὠσφρόμην, ου, ετο. Suidas. ὤσφροντο, ὠσφραίνοντο. ἀντὶ τοῦ ᾔσθοντο. Miror autem hoc ab istis Lynceis, qui τῇ ὀξυδερκίᾳ vel ipsa tartara penetrant, nec animadversum, nec in publicis scriptis notatum. ὤσφραντο τάχιστα τῶν καμήλων οἱ ἵπποι. Equi camelos celerrime olfecerunt, ac eorum odorem senserunt. i. 80. Non absurdum tamen, nec prorsus inauditum esset, si quis censeret hoc ὤσφραντο nunc Ionice positum per syncopen, pro altero vocabulo Ionico, ὠσφράνατο, quod κατ᾽ ἀναλογίαν formaretur a 3. sing. ejusdem temporis, ὤσφραντο, inserto α inter ν et τ, ut patet ex aliis sexcentis verbis eodem modo prolatis. Vide φατο et φαται, χατο et χαται, terminationes Ionicas in 3. plur. plusq. p. p. et perfecti passivi. Quod si, ut ab ἱστάω, ἱστῶ, ἵστημι, formatur ἵσταμαι pass. et imperf. ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο. et in 3. plur. ἵσταντο, sic etiam ab ὀσφράω, ὀσφρῶ, ὄσφρημι, passivum ὄσφραμαι, et in imperfecto ὠσφράμην, ὤσφρασο, ὤσφρατο. et in 3. plur. ὤσφραντο, formatum dicas, (licet hæc omnia non sint apud alios in usu,) fortasse in legitima

verbi formatione non peccâris. Vel est tertia persona plur. plusq. p. p. ab ὄσφρομαι non usitato, cujus futurum est ὀσφρήσομαι, ab ὀσφρέομαι, οῦμαι, de quo supra. Hinc perf. pass. ὤσφρημαι, σαι, ται, et plusq. p. ὠσφρήμην, ὤσφρησο, ὤσφρητο. 3. plur. ὤσφρηντο. et Ionice verso η in α, ὤσφραντο. Quod autem Iones sæpe τὸ η in α mutent, sive τὸ α pro η usurpent, patet ex variis exemplis, quæ suo loco notantur. Vel est tertia pers. plur. aoristi prioris medii, ab ὀσφρέομαι, οῦμαι, ήσομαι, formati, ὠσφρήσαντο, et per syncopen ὤσφραντο, ut εὕραντο, ab εὑρήσαντο, quod ab εὑρέω, ῶ, ήσω, deductum. singul. εὑράμην, pro εὑρησάμην, de quo Eustathius. Sic et ἐφιλάμην, pro ἐφιλησάμην, dilexi. Quæ ποιητικώτερα sunt. Quanquam alii putant ab εὕρημι, et φίλημι deductas voces imperfecti passivi εὑράμην, et ἐφιλάμην, ut ab ἵσαμαι, ἱσάμην. Quamobrem non ut ab έω, sed ut ab άω, ημι, hæc formata dices. Vel (quod probabilius) τὸ η εἰς α mutatum. Hæ duæ postremæ vocis hujus formationes et simplicissimæ, et maxime probabiles, videntur. Lector φιλομαθὴς καὶ φιλέλλην eam libere sequetur, quam optimam esse judicarit, illisque gratiam habere non gravabitur, qui ipsum hac prolixioris et difficilioris investigationis Græcorum vocabulorum molestia liberarint. Si vero τὸ ὤσφραντο plusquamperfecti passivi tertiam singularis numeri personam esse dicas, jam eadem erit constructio masculei, quæ solet esse neutrius nominis, quod tam singulari, quam plurali verbo gaudet ἀδιαφόρως, ut exempla nos passim docent. Sic et Pindarus Pyth. Ode ix. v. 57. κεχείμανται φρένες, pro κεχειμασμέναι εἰσὶ, τουτέστι χειμαίνονται, id est, fluctuant. Vel a χειμάομαι, ῶμαι, non a χειμαίνομαι, hoc deducetur. At in duobus sequentibus exemplis hæc παράδοξος constructio manifeste cerni potest. Pindarus Olymp. Ode xi. v. 4. 5. dixit ὕμνοι τέλλεται, pro τέλλονται, i. sunt; verbum singulare cum masculeo plurali, ut alias cum neutro nomine, conjungens. Idem Isthmiorum Ode v. v. 73, 74. Οὐδ' ὁπόσαι δαπάναι ἐλπίδων ἔκνισ' ὄπιν. ubi τὸ ἔκνισε positum, pro ἔκνισαν. i. Nec sumtus quicunque spei solicitudinem molestia affecerunt. Sic et apud Hesiodum in Θεογονίᾳ. v. 321. legitur ἦν singularis cum nomine fœm. gen. κεφαλαὶ, pro ἦσαν plurali. Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί. μία μὲν Χαροποῖο λέοντος. Et v. 824. ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος. Eustath. idem confirmat his verbis, ἦν, πρῶτον πρόσωπον, ᾧ ὁμοφωνεῖ καὶ τὸ τρίτον, ἐκ τοῦ ἦον γέγονεν, ἐξαιρέσει τοῦ ο. καὶ ἦν ἀντὶ τοῦ ἦσαν δωρικῶς παρ' Ἡσιόδῳ, ἐν τῷ, Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί. p. 1759. 31. 1892. 47. Sed crediderim potius κατὰ συγκοπὴν δωρικὴν, ἀντὶ τοῦ ἦσαν, hoc a poeta dictum. Quum autem est tertia persona singularis, tunc ἐκ τοῦ ἦεν, quod ab ἔω deductum, κατὰ συγκοπὴν formatur. Sed apud Eustath. in Homer. Iliad. P. ver. 387. leguntur exempla, quæ novum, ac παράδοξον hoc Grammaticæ constructionis genus manifestissime demonstrant. Sic enim Homerus ibi: Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε παλάσσετο μαρναμένοιϊν, ubi τὸ παλάσσετο cum fœm. masculeoque genere conjunctum est, ut cum neutro, pro plurali ἐπαλάσσοντο. Eustath. eo loco docet, Pindarum hoc loquendi genus non invenisse; sed ab Homero inventum, et a Pindaro usurpatum. Sic etiam apud Epicharmum scriptum tradit, Ἦν δ' ἐρωδιοὶ μακροκαμπυλαύχενες. Et, ἦν δὲ νάρκαι. &c. Item

Sophocles in Antigone. v. 1033. Οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀποῤῥοιβδεῖ βοάς. Hic ὄρνις κατὰ συγκοπὴν positum pro ὄρνιθες, et ἀποῤῥοιβδεῖ, pro ἀποῤῥοιβδοῦσι, quod patet ex sequenti participio βεβρῶτες, quod cum ὄρνις jungitur. Sed Scholia hoc saltem loco falli videntur. Ea consule. Sic apud Aristotelem περὶ ζώων ἱστορίας lib. 5. cap. 20. Οἱ δὲ ἡγεμόνες [τῶν μελιττῶν] γίνονται κάτω πρὸς τῷ κηρίῳ, ἀποκρεμάμενοι χωρὶς, καὶ ἐξῆπται ἐναντίως τῷ γόνῳ πεφυκότες. Hic τὸ ἐξῆπται positum videtur pro comm. ἐξημμένοι εἰσὶ, τουτέστιν ἐξάπτονται, quod patet ex præcedente participio ἀποκρεμάμενοι. Nam ἐξάπτεσθαι, et ἀποκρέμασθαι sunt συνώνυμα. Idem lib. 6. cap. 2. ὦπται γὰρ ἱκανῶς ἤδη ἀνόχευτοι νεοτίδες ἀλεκτορίδων, καὶ χηνῶν τεκοῦσαι ὑπηνέμια. Hic τὸ ὦπται positum pro ὠμμέναι εἰσὶ, sive ὤφθησαν. &c. Sed hæc observanda potius, quam imitanda, quod ab usu frequenti nimium sint remota. Poeticæ tamen licentiæ sunt condonanda.

ὦτα τυγχάνει ἀνθρώποισιν ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν. Aures hominibus sunt magis incredulæ, sunt minus credulæ, quam oculi. i. 8.

ὠτακουστεῖν. comm. Auribus attentis captare, quæ dicuntur, ut exploratores facere solent, qui ὠτακουσταὶ vocantur, i. auriti emissarii, qui sermones rumoresque varios auribus intentis captant, ut ad aliquem referant quicquid audierint. Subauscultare. ὠτακούστεον ὅκη πεσέεται τὰ Μαρδονίου πρήγματα. viii. 130. Subauscultabant quonam res Mardonii spectarent. Sic Valla. Gallice, *Ils étoient aux écoutes pour savoir quelle seroit l'issue des affaires de Mardonius.* Æ. P. Subauscultabant, [ut cognoscerent] quonam res Mardonii casuræ essent. Vel, quem exitum essent habituræ.

ωϋ. Ion. pro comm. αυ. θωϋμαστὸς, pro θαυμαστός. Admirandus. i. procem. ἀποθωϋμάζειν, pro ἀποθαυμάζειν. Admirari. i. 11. ii. 79. ἑωυτοῦ, pro ἑαυτοῦ. Sui ipsius. i. 8. ἑωυτῇ, pro ἑαυτῇ. Sibi ipsi. i. 11. τὠυτὸ, pro ταυτό. Idem. i. 1. ἐν τὠυτῷ. in eodem. pro ἐν τῷ αὐτῷ. i. 5. ἑωυτὸν, pro ἑαυτόν. i. 24. ἐμεωυτοῦ, pro ἐμαυτοῦ. i. 35. σεωυτοῦ, pro σεαυτοῦ. i. 45. ἐς τὠυτό. i. 53. Vide θῶυμα. θωυμάζειν. et θωϋμαστός. ὡυτὸς, pro ὁ αὐτός. Idem. ii. 79. iv. 119. κατὰ τὠυτὸ, pro τὸ αὐτό. ii. 82. ὡυτοὶ, pro οἱ αὐτοί. Iidem. ii. 168. ix. 64. τρῶυμα, pro τραῦμα. iv. 180.

ωϋ. Ion. pro comm. ὁ αυ. vel οἱ αυ. ὡυτὸς, pro ὁ αὐτός. Idem. ii. 79. iv. 119. ὡυτοὶ, pro οἱ αὐτοί. Iidem. ii. 168. ὡυτὸς, ὅσπερ. viii. 42. Idem, qui.

ὠφελέειν, εῖν. Ion. pro comm. ὠφελέειν, εῖν. Juvare. Prodesse. Benemereri de aliquo. Ὀροίτης Πέρσας οὐδὲν ὠφέλεε. Orœtes Persas nihil juvabat. De Persis nullo modo bene merebatur. iii. 126.

ὠφελέειν cum dativo. Juvare. Opem ferre. Auxiliari. προσωφελέειν ἐθέλοντες τοῖσι Ἕλλησι. ix. 103. Græcis opem ferre cupientes. Sic et apud Sophoclem in Antigone. v. 567. Τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν. Schol. τὸ ὠφελῶ οὐ μόνον αἰτιατικῇ, ἀλλὰ καὶ δοτικῇ [συντάσσεται,] ὡς καὶ ἐνταῦθα εὕρηται. φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος, Ὡς τοῖς θανοῦσι χρήματ' οὐδὲν ὠφελεῖ. Sed apud Æsch. in Persis. v. 843. legitur Ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ. Idem Sophoc. in Œdipo Col. v. 454. dicit οἱ ἐπωφελεῖν τῷ πατρὶ δυνάμενοι. Idem in Philoctete v. 892. Μεῖναι παρόντα, καὶ ξυνωφελοῦντά μοι. Et Euripid. in Oreste, versu 666. τοὺς φίλους Ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν. Idem in Alce-

stide, vers. 42. Καὶ τοῖς δέ γ' οἴκοις ἐχθίκως προσωφιλεῖν. Idem in Andromacha, vers. 677. Οὔκουν δίκαιον τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφιλεῖν.

ὤφλεε. 3. person. singul. imperf. ab ὀφλέω, ῶ. quod per syncopen formatum ex ὀφειλέω, ῶ. μ. ὀφλήσω. &c. Vide ὀφλεῖν.

ΤΕΛΟΣ.